INSCRIPTIONES GRAECAE: INSCRIPTIONES ITALIAE ET SICILIAE ADDITIS...

3 1924 073 629 739

CONSPECTUS

CORPORIS

INSCRIPTIONUM LATINARUM

Verlag von Georg Reimer in Berlin,
zu beziehen durch jede Buchhandlung.

Corpus inscriptionum Atticarum consilio et auctoritate academiae litterarum regiae Borussicae editum.

Vol. I.	Inscriptiones Euclidis anno vetustiores edidit Ad. Kirchhoff. 1873	M. 24.—
Vol. II.	Inscriptiones Atticae aetatis quae est inter Euclidis annum et Augusti tempora edidit Ulr. Köhler.	
	Pars prior. 1877	M. 42.—
	Pars altera. 1883	M. 54.—
	Pars tertia. 1888	M. 40.—
Vol. III.	Inscriptiones Atticae aetatis Romanae edidit Guil. Dittenberger.	
	Pars prior. 1878	M. 50.—
	Pars posterior. 1882	M. 38.—
Vol. IV.	Supplementa voluminis primi composuit Ad. Kirchhoff.	
	Fasc. prior. 1877	M. 5.—
	Fasc. alter. 1887	M. 7.—

Inscriptiones Graecae antiquissimae praeter Atticas in Attica repertas. Consilio et auctoritate academiae litterarum regiae Borussicae edidit Herm. Roehl. 1882 . . . M. 16.—

Imagines inscriptionum Graecarum antiquissimarum in usum scholarum composuit Herm. Roehl. 1883 . . . M. 4.—

Aristotelis opera. Edidit Academia Regia Borussica. V vol. 1831—1870 . . . M. 50.—

Commentaria in Aristotelem Graeca edita consilio et auctoritate academiae litterarum regiae Borussicae.

Vol. II.	Pars I.	Alexandri in analyticorum priorum librum I. commentarium edidit M. Wallies. 1883	M. 14.—
Vol. IV.	Pars I.	Porphyrii isagoge et in categorias commentarium edidit A. Busse. 1887	M. 9.—
	Pars II.	Dexippi in Aristotelis categorias commentaria edidit A. Busse. 1888	M. 4.80
Vol. VI.	Pars II.	Asclepii in methaphysica commentaria edidit M. Hayduck. 1888	M. 19.—
Vol. IX.		Simplicii in physicorum libros quattuor priores commentaria edidit H. Diels. 1882	M. 27.—
Vol. XI.		Simplicii in libros de anima commentaria edidit M. Hayduck. 1882	M. 12.—
Vol. XVI.		Philoponi in physicorum libros tres priores commentaria edidit H. Vitelli. 1887	M. 20.—
Vol. XVII.		Philoponi in physicorum libros quinque posteriores edidit H. Vitelli. 1888	M. 19.—
Vol. XVIII.	Pars III.	Stephani in librum de interpretatione commentarium edidit M. Hayduck. 1885	M. 4.—
Vol. XIX.	Partes I. II.	Aspasii in ethica Nicomachea quae supersunt commentaria. — Heliodori in ethica Nicomachea paraphrasis edidit G. Heylbut. 1889	M. 19.—
Vol. XXIII.	Pars I.	Sophoniae in libros de anima paraphrasis edidit M. Hayduck. 1883	M. 6.—
	Pars II.	Anonymi categoriarum paraphrasis edidit M. Hayduck. 1883	M. 3.—
	Pars III.	Themistii quae fertur in Aristotelis analyticorum priorum librum I paraphrasis edidit M. Wallies. 1884	M. 6.—
	Pars IV	Anonymi in sophisticos elenchos paraphrasis edidit M. Hayduck. 1884	M. 3.—

Supplementum Aristotelicum editum consilio et auctoritate academiae litterarum regiae Borussicae.

Vol. I.	Pars I.	Excerptorum Constanini de natura animalium libri duo. Aristophanis historiae animalium epitome subiunctis Aeliani Thimothei aliorumque eclogis edidit Spyridon P. Lambros. 1885	M. 10.—
Vol. I.	Pars II.	Prisciani Lydi quae extant metaphrasis in Theophrastum et solutionum ad Chosroem liber edidit J. Bywater. 1886	M. 5.—
Vol. II.	Pars I.	Alexandri Aphrodisiensis praeter commentaria scripta minora. De anima liber cum mantissa edidit Ivo Bruns. 1887	M. 9.—

Exempla scripturae epigraphicae Latinae a Caesaris dictatoris morte ad aetatem Iustiniani consilio et auctoritate academiae litterarum regiae Borussicae edidit Aem. Hübner. Auctarium Corporis inscriptionum Latinarum 1885 . . . M. 46.—

Inscriptiones Hispaniae christianae edidit Aem. Hübner; adjecta est tabula geographica. 1871 M. 9.—

Inscriptiones Britanniae christianae edidit Aem. Hübner. Adjectae sunt tabulae geographicae duae. Accedit supplementum inscriptionum christianarum Hispaniae. 1876 . . . M. 14.—

Antike Denkmäler. Herausgegeben vom Kaiserlich Deutschen Archäologischen Institut. Band I. Erstes — Viertes Heft. 1886—1889 . . . à M. 40.—

Jahrbuch des Kaiserlich Deutschen Archäologischen Instituts. I.—V. Band. 1886—1890 . . à M. 16.—

Ergänzungsheft I. Die Calenderbilder des Chronographen vom Jahre 354. Herausgegeben von Josef Strzygowski. Mit 30 Tafeln. 1888 . . . M. 30.—

Ergänzungsheft II. Altertümer von Aegae. Unter Mitwirkung von Carl Schuchardt herausgegeben von Richard Bohn. Mit 75 Abbildungen. 1889 . . . M. 24.—

INSCRIPTIONES GRAECAE

SICILIAE ET ITALIAE

ADDITIS GRAECIS GALLIAE HISPANIAE BRITANNIAE GERMANIAE
INSCRIPTIONIBVS

INSCRIPTIONES GRAECAE

SICILIAE ET ITALIAE

ADDITIS GRAECIS GALLIAE HISPANIAE BRITANNIAE GERMANIAE INSCRIPTIONIBVS

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

GEORGIVS KAIBEL

GALLIAE INSCRIPTIONES EDIDIT ALBERTVS LEBEGVE

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MDCCCLXXXX

PRAEFATIO.

Septimo decimo anno postquam coepta est prodit nunc nova haec Graecarum Siciliae Italiaeque inscriptionum collectio, quam si dixero plane ad insigne Mommseniani Corporis exemplum me instituere conatum esse, nihil iam opus erit meas rationes aut excusare aut commendare. Hoc unum moneo urbanos christianorum lapides, quos in Ioannis Baptistae de Rossi sylloge aliquando omnes propositum iri speramus, me omisisse consulto, ne cum viro doctissimo et ingeniosissimo ego viderer certare velle. Reliquarum regionum titulos christianos sexto saeculo non inferiores, quod eius facere potui, collegi, sed quoniam ab initio consilium fuit christianos lapides ab hoc volumine omnino excludere ideoque ego mutato postea consilio tumultuaria potius opera illos conquirere coepi, esse potest ut nonnulla invitus praetermiserim, quamquam parato amicorum auxilio hoc damnum magna ex parte resartum esse credo.

Alienum est ab hoc loco longas et saepe taediosas huius operis moras queri: tamen ut necessarium ita gratum mihi est profiteri nunquam me multas et varias quae sese obtulerunt difficultates superaturum fuisse, nisi prompta usque manu cum nostratum hominum tum Italorum Francogallorum Anglorum sustentatum. Italiam et Siciliam ipse peragravi: charta me deficiat, si iustis laudibus egregios illos homines Italos praedicare velim, qui docti indocti, nobiles ignobiles, magistratus privati, pro sua quisque parte incredibili studio mea negotia adiuverunt, qui dum incultas regiones permigro, hospitio liberalissimo me exceperunt, dum vias ignotas persequor, duces mihi extiterunt et comites, dum musea et bibliothecas adeo, impedita expedierunt, operta aperuerunt, qui quae privatis curis collecta possidebant mihi utenda permiserunt, qui praesenti pariter atque absenti et opera et consilio sive rogati sive ultro succurrerunt. Dum subit laetissima illorum itinerum recordatio, facere non possum quin simul tot tantaque beneficia gratissima memoria recolam.

Inter nostrates autem homines, cum longum sit eos omnes nominare qui variis modis, variis temporibus huic syllogae profuerunt, insigni tamen laude memorandus mihi est EVGENIVS BORMANN, qui non solum apographa haud pauca solita diligentia et accuratione confecta mihi suppeditavit, sed illud quoque praestitit, ut de origine multorum lapidum, qui olim urbani nunc per varia Italiae septemtrionalis oppida dispersi extant, certa ratione iudicare possem; praeterea autem tabulas Tauromenitanas, quibus multum ille temporis et operae impenderat, sua cura recognitas huic syllogae inserere voluit, qua in re nihil aliud dolendum mihi est nisi quod doctis qui sperari poterant commentariis adiungendis non satis ille vacabat. Pari voluntate devinxerunt me HERMANNVS DESSAV et VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF, quorum alter cum ipse longe alia et multo iucundiora sectaretur tamen pro vetusta amicitiae consuetudine, ne mea neglegere videretur, plagulis diligenter percensitis non operarum solum errores corrigebat sed in ipsis quoque titulis acute et vere multa sive adnotabat sive emendabat; Dessavius autem prompto animo et eandem hanc operae partem in se recepit et pro insigni sua lapidum peritia litterarumque epigraphicarum cognitione multa utilia sive suis ex schedis sive ex libris rarioribus subministravit. Sed prae ceteris omnibus unus mihi se adiunxit consiliorum auctor, operae adiutor et paene socius THEODORVS MOMMSEN, cui quid debeam dum conor perscribere, haeret calamus. Nolo viri incomparabilis doctrinam ingenium humanitatem indignis verbis laudare, sed mihi quid praestiterit velim explicare posse: qui mea negotia tamquam sua curabat, qui ubi e re esse intellegebat se suaque omnia, et schedas et libros, et operam et otium mihi dicabat, qui sua interposita vel auctoritate vel voluntate aliorum mihi sive opem sive gratiam conciliabat, qui ipse venerabili senectute ornatus magis quam oneratus iuvenem superabat constantia et laborum patientia, qui languentem me suo fervore excitabat, haerentem sustentabat, desperantem confirmabat, errantem revocabat, qui ea denique benevolentia per sedecim hos annos me amplexus est, qua amicus solet amicum vel pater solet filium. Huic igitur viro etsi meritas gratias reddere nunquam potero, tamen gratum meum erga eum animum et voluntatem significare necesse mihi est, et gratum fore confido quisquis hoc volumine usus innumera illa docte et ingeniose a Mommseno adnotata legerit.

Illud quoque Mommseni suasu factum est, ut Siciliae Italiaeque titulis appendicis loco Galliae Hispaniae Britanniae Germaniae titulos adicerem: adiecissem etiam Africae lapides, nisi constaret Ioannem Schmidt, cui huius provinciae titulos edendi cura demandata est, una cum Latinis Graecas inscriptiones omnes suo volumine complexurum esse. Satis pauci cum Hispanorum Britannorum Germanorum essent lapides Graeci, operae pretium non erat ut ipse has regiones adirem, cum praesertim praeter alios harum terrarum peritos Aemilivs Hvebner, Gvilelmvs Ridgeway, Felix Hettner, Carolvs Zangemeister quae ipsi collecta sive descripta habebant officiosissime mihi utenda permitterent. Non pari facilitate maiores Galliae copiae colligi poterant: feliciter igitur evenit ut intercedentibus Mommseno et Hirschfeldio Albertvs Lebegve in academia Tolosana nunc professor gravissimum hoc munus Graecas Galliae inscriptiones colligendi et disponendi parata voluntate in se reciperet receptumque magna cum diligentia exsequeretur. Illi igitur quod suis negotiis aliena anteposuit, quod suae patriae thensauros in nostram gratiam aperuit, singulares gratiae agendae sunt, simul vero Theodoro Mommsen et Ottoni Hirschfeld, qui in recensendis et emendandis titulis Lebeguianis magno mihi fuerunt adiumento.

Locupletissimos qui huic volumini subiecti sunt indices diligenter et perite confecit Berndtivs Pick nunc Turicensis, nisi quod Nomina propria (ind. I. II) et Vocabula Graeca notabiliora (ind. XVI), item Numerorum tabulam (ind. XVIII) ipse composui. Uti vero ad hanc operis partem insigni Academiae Berolinensis liberalitate utilissimus ille mihi adiutor datus est, ita nihil omnino auxilii erat quin Academia ubi opus esse intellexisset larga manu mihi concederet auctore maxime Adolpho Kirchhoff, cui grato animo haec omnia accepta refero.

Argentorati m. Oct. a. h. s. LXXXX.

Georgivs Kaibel.

ADDENDIS ADDENDA.

843a Catinae inventus lapis a. 1702, cum S. Catharinae Senensis coenobii fundamenta iacerentur Am. Apud PP. Praedicatores Mur.

ΕΖΗϹΕΝΜΑΡΤΙΡΙΟϹΕΤΗΕΙΚΟϹΙΔΥΩ
ΕΙΡΗΝΗϹΟΙ ☧

De Amico Cat. illustr. III 265; e schedis Antonii Pantò Murat. p. 1910, 3; repetiit Kirchhoff CIG 9486.

Singula vocabula punctis distinxit Amico. — ΕΙΚΟϹΙΑ.ΥΩ Am.

Ἔζησεν Μαρτ[ύ]ριος ἔτη εἴκοσι δύο. [illegible]

977a Romae.

ΚΑΘΗΓΕΜ..
ΘΡΕΠΤΟΙΚ..
Λ·ΜΙΝΙΚΙΟΥ..
ΔΙΟΝΥΣΕΙΟΝ..
ΙΕΡΟΦΑΝΤΟΥ..
ΚΑΛΛΙΚΟΡΟΥ..
...ΕΞΕΛΕΥΘΕΡΟΥ..
ΚΑΙΚΟΥΡΑΤΩΡ..

Descripsit Spon misc. X 130; inde Franz 5903.

Eo magis paenitet hunc titulum nescio quo casu omisisse, quod pars esse videtur eiusdem monumenti cuius est tit. n. 977; ambos iuxta edidit Sponius et fortasse eodem loco (in aedibus Matthaeis?) propositos viderat; octoni utriusque tituli versus sunt, neque singulorum versuum dispar amplitudo, ut quidem v. 1 Καθηγεμ[όνι Διονύσῳ] certa ratione supplendum videtur. Incertiora reliqua sunt, nisi quod inde a v. 3 haec fere forma tituli fuisse potest: [διὰ] | Λ. Μινικίου — ἱεροφάντου — [ἐπιμ]ε[λ]η[τοῦ] ... καὶ κουράτωρ[ος] ..., coll. n. 1062. Sine dubio valde detritus fuit lapis, ita ut recte describi non posset; aliud praeter Sponianum apographum non novi.

Ad n. 1139. Inscriptionem denuo examinavit Franciscus Studniczka (*bull. dell' inst. arch. Germ.* 1890 V p. 12 sqq), qui ita fere descripsit:

ΑΡΙΣΤΙ..

Apparet non Aristotelis nomen fuisse, sed legi posse, ut olim Cassianus de Puteo coniecit, Ἀρίστιππος. Caput autem recentiore aetate statuae impositum esse, id quod antea suspicatus erat Ernestus Curtius (*arch. Ztg.* 1880 p. 107), certis argumentis evicit Studniczka.

Ad n. 1146 coll. add. Omnes nunc de anaglypho et titulo scrupulos mihi exemptos esse fateor, postquam Gustavus Koerte amicus, quicum una nuper ectypum gypseum denuo examinavi, persuasit mihi satis levem esse cum vera Demosthenis imagine similitudinem. Itaque nihil iam obstat quominus inter falsariorum opera anaglyphum abiciamus.

1205a Romae in museo Vaticano viri barbati statua, cuius in pallio scriptum:

ϹΑΡΔΑΝΑΠΑΛΛΟϹ

Σαρδανάπαλλος.

Descripsi. Winckelmann *mon. ined.* tab. 163; Visconti *mus. Pio-Clem.* II tab. 41 (cf. p. 290 ed. Mediol.); Franz 6107.

2393, 46a quattuor exempla: *a* Acris apud baronem Iudicam; *b* Catinae apud Benedictinos; *c* Neapoli apud principem di S. Giorgio; *d* Eryce.

ΑΘΑΝΟ *forma*
ΔΟΤΟΥ *capitis*

Ἀθανοδότου.

a Stephani ind. schol. Dorpat. 1848 II p. 13 n. 67; inde Franz 5456 *b* 33.

b Mommsen *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1846 p. 780 n. 91 (//ΘΑ //Ο | ΔΟΤΟΥ); inde Franz 5654 *c*.

c ex schedis Mommseni Franz add. 5503 *b*.

d ex schedis Cordicii Mommsen l. s. p. 780 n. 91 (ΑΘΑΝΟ | ... ΟΥ); Franz 5503 *b*.

2407, 11*a* Messanae.

ab uno latere:

Κ Ε Ϲ Ι Λ Α
Δ Ε Υ ✝ Υ Λ

ab altero:

Φ Λ Κ Α Ι
Υ ʼ Λ Υ Ξ Ε
Ν Ι Ϲ Α Ρ

Sic tradidit Torremuzza Sic. XVI 1 (ed. 2) turbato sine dubio versuum ordine; inde correctam Mommsen *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1846 p. 784 n. 6; hinc Franz 5620.

Legendum δεκ(τέρα) φυλ(ά), φα(τρία) Και. [Πο]λύξενος (Φιλόξενος Mommsen) Ἀρισταίδα.

Novum caput addendum p. 642:

II*a*. TELO MARTIVS (*Toulon*).

2431*a* Apud Telonem (*au Brus, commune de Six-Fours*) reperta basis quadrata marmorea.

Η Ρ Ω Σ

Héron de Villefosse *bull. des antiquaires* 1883 p. 80 ex ectypo.

Antecessisse videtur nomen defuncti [ὁ δεῖνα] ἥρως.

2494*a* (ante n. 2495 p. 656). Nemausi magnum tabulae marmoreae fragmentum repertum mense Novembri a. 1889 *à l'angle de la rue de la Curconnerie et du boulevard Gambetta dans la démolition de la maison Vaugneux-Partout.* Litterae optimae.

. . . Ο Ι
. . Ͻ Ν Ι Κ Η Ϲ Κ Α . . .
. . Ω Μ Ο Ν Ε Κ . . . .

Allmer *revue épigr. du Midi de la France* III (1890) p. 27 n. 815.

V. 2 si leviter errasse sumas Allmerum, possis talia supplere [ὑπὲρ] νίκης κα[ὶ σωτηρίας αὐτοκράτορος Καίσαρος τοῦ δεῖνα ... τὸν β]ωμὸν ἐκ [τῶν ἰδίων ἀνέθηκεν sim.

2516*a* In oppido Béziers reperta mense Aprili a. 1890 *partie inférieure d'une terre cuite creuse*, nunc penes Noguierium.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Ϲ
Ε Π Ο Η Ϲ Ε Ν

Misit Lebègue, qui habuit ab Noguierio; negant titulum suspectum esse.

Ἀλέξανδρος ἐπόησεν.

Falsis addendam puto hanc:

201*b** Romae reperta (*depuis très peu de temps*) imago cretacea.

Θ Α Λ Η Σ

Caylus *rec. d'antiq.* III (ed. a. 1759) p. 3 tab. 30, 5 coll. pag. 141; inde Franz 6061.

238*a** Item inter falsas reicio hanc hermae mutili inscriptionem, de qua Faber ad Gallaei imag. p. 57 sq. ita rettulit:

'alias autem hermes cum disticho Graeco et Latino olim in monte Coelio repertus fuit (i. e. Miltiadis, infra n. 1185); ubi in villa quadam inter multos alios hermas positus erat; et ex fragmento eius hermae, qui simul est repertus, apparet, is Persei fuit, et in eo praeter distichon Graecum et Latinum haec est inscriptio: ΠΕΡΣΕΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ. Sic enim [scilicet Τύραννος] nominatur Iuppiter ut rex deorum. Ex eius hermae versibus, etsi vetustate litteris corrosis et evanescentibus, fabula originis Persei colligitur ex Danae et Iove in aurum converso.'

Ex Faberi fide repetiit Franz 6098.

CONSPECTVS OPERIS.

INSCRIPTIONES FALSAE VEL SVSPECTAE

SICILIAE SARDINIAE ITALIAE.

I. SICILIAE.

1* Alcami effossa a. 1776, extat penes Petrum Lombardo.

ΑΘΗΝΑΠΑΡΘΕΝΟΣ|ΤΟΙΣΛΕΩΣ,ΤΟΝΒΙΟΝ|
ΔΩΣΩ

Torremuzza Sic. I 26 (om. ed. 1).

2* Caltanisetta *castello di Pietrarossa (di Pietrosanta* LAND.).

ΑΣΚΛΗΠΙΩΚΑΙΙΜΕΡΠΟΤΑΜ|ΟΔΑΜΟΣΤΙΣΝΙ
ΣΙΣ|ΣΟΤΗΡΣΙΝ

Ex libro ms. Caroli Mariae Lelo Ponti et Capitarsi baronis (*notizie storiche degli antichi abitatori di Sicilia*) ed. Torremuzza Sic. 1, 11 (ed. 2), Panorm. p. 322, Sic. vet. nummi p. 35; inde Landolina *osservazioni sul sito delle antiche città Nissa e Petilia* (1845); Franz 5747 coll. add. p. 1251. Quo consilio fictus sit titulus apparet; cf. CIL X p. 49* n. 1068*.

3* Post Drepanum, ubi Aeneas Anchisae patri fanum sacraverat, hunc titulum fuisse autumant.

ΠΑΤΡΟΣΘΕΟΥΧΘΟΝΙ|ΟΥΟΣΠΟΤΑΜΟΥΝΟ|
ΜΙΚΙΟΥΡΕΙΜΑΔΙΕΠΕΙ

Gualterus tab. 254 = 148 (inde Murat. 10, 4), qui fictum titulum esse intellexit e Dion. Hal. 1, 64, 5.

4* Nicosiae *nella moderna città tra gli antichi edifizii del medio evo sotto il castello esistono le rovine della chiesa di S. Niculeddu, donde il principe di Biscari nel 1758 faceva trasportare nell' attuale chiesa di S. Nicolò la seguente iscrizione greca, situata a dritta di chi entra nella sagrestia.*

ΕΝ·ΤΩ·ΣΙΙΩΜΑΤΙ+ΑΦΕΤΟΙ|ΕΡΒΙΤΗΣ·ΑΠΟ·
ΤΟΥ·ΟΙΛΕΘΡΟΥ·ΠΡΟΣ·ΑΞΙΑΣ|ΤΟΥ·ΑΓΙΟΥ·
ΠΑΤΕΡΟΣ·ΝΙ|ΚΟΛΑΟΥ·ΕΝΕΡΥΜΑΤΙ|ΑΣΦΑ
ΛΕΙΣ·ΕΥΚΑΣ|ΑΠΟΤΕΛΕΟΜΕΝ

Xav. Cavallari *archiv. stor. Sicil.* nov. ser. I (1876) p. 306.

Titulus omnino recentissimae fraudis esse videtur; falsarii sensum non capio, nisi quod certum est, Erbita oppidum ubi situm fuisset probare illum voluisse.

5* *Capitò nelle mie mani questo piccolo marmo tostochè fù trovato* CAIET.

Θ Κ|ΑΝΚΑΙΩΓΕΡΟΝΤΙ|ΕΥΕΡΓΕΤΟΝΤΟΙ|ΛΑ
ΟΣΚΑΤΙΦΗΣ

Caesar comes Caietanus ms. bibl. Syracus. n. 4; ab eodem Torremuzza Panorm. p. 264, Sic. V 5; Franz 5394.

De Caietani fide vide ad n. 35. 43. 57.

His adde titulos spurios duos quos edidi ad n. 349 et n. 367.

Accedit fraudis genus Siculorum hominum, ut videtur, proprium. Lapides vidi haud paucos calcareos, quibus litterae pessimae non insculptae sed leviter incisae sunt; tituli omnes tam stulte et imperite ficti sunt, ut quosnam falsarii illi decipere voluerint non exputes. Precarium est certos quosdam homines eius fraudis insimulare, sed quoniam maxima horum titulorum pars apud commendatorem Lipari hominem Marsalensem prostet, haud improbabile videtur in illis regionibus factos esse omnes. Praeter eos quos hoc loco collectos proponam titulos vide quae adnotavi ad nn. 262. 275. 459.

6*—11* Prope Marsalam in villa commendatoris Lipari lapides calcares.

6*
ΕΠΙΑΛΕΞ
ΙΜΑΧΟΥΒΑΔ
ΡΟΜΙΟΥ
vacat ΝΟΣFΓ //////

7*
ΕΠΙΕΧΑS
Σ-ΞΛΟΥ
/// ΝΟΥΜS

8*
VΕΤΙΑΛΕ
ΜΑΧΟΥΣΞ
ʼΛΙΝΟ/ΟΥ_
ΕΝΟΣΓ//

9*
ΠΑΛΞ
ΜΑΧΟ
ΑΡΤΑ

10*
ΘΕΥΔ
ΠΑΥΝΟ/ΟΥ

11*
ΕΝΘΑL
PERIA
AMET
KΔ

Descripsi. Tituli 6—10 male ex amphorarum manubriis transcripti sunt (n. 6—9 ἐπὶ Ἀλεξιμάχου legitur addito mensis nomine); tit. 11 sepulcralis tituli speciem imitatur.

12* In oppido Paternionis Am. *in marmo* Mong.

ΕΠΙΔΙΟΝΥΣΙΟΥ|ΗΑΙΛΟΚΡΑΤΗΣΚΑ|ΕΠΙΑΡ
ΤΕΜΙΤΙΕΥ|ΣΛΕΔΠΙΥΑΙΟ

Mongitore cod. Panorm. Qq D 203; eodem exemplo, sed omisso v. 4, de Amico Catan. illustr. III 245 (Torremuzza Sic. XVIII 32, Franz 5735).

Videntur duo amphorarum tituli in unum conflati esse, eiusdem sine dubio fabricae cuius praecedentes tituli.

13* In museo Panormitano basis calcaris; litterae leviter incisae.

ΑΡΙΙΤΕΜΙΔΙϡΡΟΥΚΛ^

Descripsi et damnavi, adsentiente Antonio Salinas.

14*. 15* Marsalae in bibliotheca tegulae duae, quae Lilybaei (i. e. prope villam commendatoris Lipari) repertae esse dicuntur; altera (15*) formae est hexagonae.

14*
ΧΨΩϽ
+ΞΧ+Ι
Ο□◇
ΡΓΠ

15*
ΡΣΤΥΦΧΨΩ
ΛΛΛΧ+ΖΧ+Ι
Ο□◇

Descripsi et damnavi.

16* Syracusis in museo tegula non mediocris magnitudinis Maz. A muliere quadam Syracusana acceperat Iosephus Capodicci capellanus valetudinarii militaris Syracusani Matr. Ego frustra quaesivi nec quo translata esset tegula aut poterant aut volebant respondere homines illi museo praepositi.

Εἶπεν δὲ μεμνᾶσθαι Συρα|κοσσᾶν ἱέρων καθαρῷ τε κ, Ὀρτυ|γίας σκάπτω διέπων | Τὰν ἄρτια μηδόμενος φοινι|κόπεζαν ἀμφέπει Δάματρα | λευχίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν.

P. Mazio in diario Romano q. d. *il Saggiatore* V (1846) p. 60 sq. ab Matranga acceptam; Matranga *ann. dell' inst.* 1845 p. 235 coll. tab. M. Cf. Tycho Mommsen *Zeitschr. f. Alterthumswissensch.* 1846 p. 616.

Litterarum formae codicum scripturam saeculi XI vel X inepte imitantur. Falsam esse inscriptionem, quamquam nec Tycho Mommsen nec Bergkius (ed. 4 Pind. p. 90) dubitavit, mihi pro certo est. Versus sunt Pindari ol. VI 95, petiti ei fortasse ex Erasmi Schmidii editione, qui quidem hoc adnotavit veriorem formam non λεύκιππος sed λευχίππος esse.

Extremum locum pueriles baronis cuiusdam Fogalli fraudes obtinebunt, cuius schedas (*memorie di Trapani*) a se descriptas haud invitus tradidit mihi a. 1880 Polizzi civis Trapanensis. Suis inscriptionibus, quae ex Torremuzzae libris fictae omnes sunt, Fogallus ille satis caute haec praefatus est: *Parecchie lapidi furono trovate in tempi diversi nelle varie riedificazioni del tempio di S. Pietro. Alcune inscrizioni si possono leggere ne' registri dell' abolito uffizio della regia corte scienziale sotto il giorno 27 ottobre 1795 e nelle (char)te(?) di Notar Gaius Renda e Pellegrino di Trapani addì 12 sett. 1778, transuntate ad istanza del sacerd. D. Pietro Mauri.*

17* ΠΕΤΡΟΝΙΑ.......|ΕΖΗϹΕΝΑΜΕΜΠΤΩϹΚΑΙ
ϹΕΜΝΩϹ|ΕΤΗΙΒ̄ΜΗΝΑϹΔ̄ΙΜΕΡΑϹΔ̄|Γ·ΚΟΡ
ΝΗΛΙΟϹΠΑΤΗΡ|ΕΙΔΙΑΕΙΔΙΑ.....

Ficta ex n. 48. 54. 492. 503.

18* ΙΔΙΩ·ΤΕΧΝΗ...|ΕΠΟΙΗΣΕΝ...|ΜΑΤΗΡ...

Ficta ex n. 476, ubi ΤΕΧΝΗ pro ΤΕΚΝΩ Torremuzza.

19* ....ΔΕ$\overset{\Theta}{\bar{\Omega}}$ΥΓΑΤΡ...|ΕΥΣΕΒΗΣΚΑΙΑΓΑΘΗ|ΙΔΙΑ
ΜΗΤΡΙΧΡΗϹΤΕ|ΤΑΦΟΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΑΤΟ

Ficta partim ex n. 45.

20* ΚΕΤΕ·ΕΝΘΑΔΕ...|ΑΜΕΜΠΤΕΚΑΙ..|ΠΥΝΕ..
ΑΔΡΙΑΝΑ...|ΑΝΔΡΙΕΥϹΕΒ...

Ficta ex n. 19 et 495.

21* ϹΚΡΕΙΒΩΝΙΑ|ΖΩϹΑΕΑΥΤΗ|ΕΠΟΙΗϹΕΝ|ΚΑΙ
ΤΟΙϹΙΔΙΟΙϹ|ΠΑϹΙΝ

Ficta ex n. 47 et 489.

22* ΣΥΝΒΙ...ΚΑΙΜΑΤΡΙΙΧΝΔΤΙ|ΖΑΧΑΡΙΑϹ...
ΚΑΙΚΟΥΙΝΤΟΣ|ΥΙΟϹΠΡΙΜΙΓΝΙΤΩΣ|ΜΝΗ
ΜΗΣΧΑΡΙΝ|ΕΠΟΙΗΣΑΝ

Ficta ex n. 467. 496, praeterea e titulo Syracusano aetatis Byzantinae Torrem. Sic. VII 8.

23* ΘΕΟΙΣΑΓΝΑΙΣ|ΠΟΛΙΟΥΧΟΙΣ..|ΟΔΑΜΟΣΚΑ
ΤΙΦΗΣ|ΔΡΕΠΑΝ..|ΕΥΕΡΓΕΣΙΟΣΕΝΕΚΕΝ

Ficta ex n. 359. 402. 431, denique ex spurio titulo Syracusano supra n. 5*.

24* ΘΕΟΙΣΠΑΣΙ|ΔΡΕΠΑΝΑΙ..|ΠΟΛΕΩΣΣΟΤΗΡ
Ο
ΣΙΝ|ΠΡΑΠΕΤΑΚΑΙΤΩΝΒΩΜΟΝ|λ·ΜΑΛΙΟΣ..
...|ΧΙΛΙΑΡΧΗΣΑ...|Π Π

Ficta ex n. 4. 295 (nam voluit v. 4 ΤΡΑΠΕΞΑ). 353. 355. 402. 431.

25* ΘC·ΚΑ·|ΙΔΙΩΣΥΝΘΙΩ....|ΟΣΕΖΗΣ...ΕΤΗ..
ΟΓ|ΤΟΝΜΝΗΜΟCΥΝΟΝ|ΕΠΟΙΗΣΕΕΥΝΟΙΑΣ|
ΚΑΙΜΝΗΜΗΣΕΝΕΚΕΝ|ΙΟΥΛΙΑΓλΜΙΚΗΙΧΝ
ΔΤΙ

Ficta ex n. 333. 367. 403. 485. 496; cf. supra n. 22*.

26* Θ.Κ.Δ|ΠΕΣΚΝ...CΙΚΕΛΗDΡΕΠΑΝ..|ΧΡΙCΤΗ
ΑΜΕΜΠΤΩΣ|ΕΖΗΣ...ΕΤΗ..|ΑΥΡΕΛΙΟΣCΙΜ
ΒΙΟΣ|CΙΝΒΙΩΕΙΔΙΑΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΗ|ΕΠΟΙ
ΗΣΕ

Ficta ex n. 492. 495. 496 aliis.

27* *ἐν γῆι γῆς τῷδε (sic) πάντα κ(αὶ) | εἰς γῆν πάντα κλειτα* |
ЄΝΘΔ

Haec nescio unde falsarius sumpserit; extrema ipse vertit '*in terra cuncta recumbunt, iacet*'.

28* ΠΑΣΗ.ΑΡΕΤΗ...ΣΟφΙΑ..ΚΑΙΤΗΠΙΤΑΝΗ|
ΚΛΑΥΔΙΟΥ..ΓΑΥΟΥ|ΕΠΟΙΗΣΕΚΑΙΕΝΕΩΤΕ|
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ|.....

Ficta ex n. 282 (ubi ΤΗΠΙΤΑΝΗ pro ΕΠΙΤΑΜΙΑ Torremuzzae lectio fuit), praeterea ex urbanis n. 1091 et 1529, quarum utramque Torremuzza inter Siculas rettulerat.

29* Θ·Κ·Δ|ΧΑΙΡΕΠΑΡΟΔΕΙΤΑ|ΧΑΙΡΕΤΕΠΟΝΠΕ
ΤΕΚΝΙΟΝ|ΕΝΘΑΔΕΚΕΤΕ|ΘΑΝΕΙΝΠΕΠΡΟΤΑΙ|
ΠΑΣΙΝ

Ficta ex n. 44. 494. 495. 510 (ubi quod ΓΟΝΓΕ traditum est, falsarius fecit ΠΟΝΠΕ).

30* ΑΡΧΗΓΕΤΕΙΕΥΧΗΗΡΑΚΛΕΙΘΑΛΛΟφΟΡΩ|ΙΕ
ΡΩΕΥΑΠΣΕΣΤΑΤΩΑΚΟΡΝΗλΙΟΣλ|ΚΟΡΝΗλΙ
ΟΥΥΙΟΣΠΑΝΤΕΡΕΝΤΙΑΝΟΣ|ΚΑΙΛΗΜΝΙΟΣ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΕΠΟΙΗΣΑΝ|Π Π

Non tam ficta quam corrupta est ex titulo non Siculo 903, neque e Torremuzza, sed e Grutero petita.

31* l. l. d. augusto sacrum et genio civitatis | populus Drepanit.

II. SARDINIAE.

32* Caralibus repertus Baille. Est cippus sepulcralis exiguus nunc in vestibulo musei Calaritani positus. Litterae pulcrae perhibentur esse et fortasse noviciae.

ΓΡΑΥ
ΜΕΘΥC
ΤΡΙΑ
ΖΗCΟΙC

Viderunt Mommsen, Nissen, Io. Schmidt. Est in Ludovici Baille († 1839) schedis manuscriptis, teste Mommseno. Edidit Alb. la Marmora *voyage en Sardaigne* tab. 34 fig. 16 coll. II 495; Spano *illustrazione sopra un epitafio greco* (1849) p. 4 cum imagine photographica; *Bull. Sardo append. al 1856*; Franz 5760.

Novicia utique videtur.

33* Caralibus.

Carmona:

ҎΕΝΘΑΔΕ·ΚΑΤΑΗΚΙΤΑ
L·ЄΛΗCΑ+ΒΕΑΖΗCΟΥCΑΕΝ
ΧΩ+ЄΤΗ..ΠΑΗΟΝΙ..ЄΛΑCΟΝ
ΠЄΝΤΗΚΟΝΤΑΤЄΝΑΜΟ...ΤΟ
ΝΚΗΑΙΚΟΝΧ..ЄΥΤΗCΑΝΙ..

Bonfant:

+ΕΝΘΑΔΕΚΑΤΑΚΙΤΑΙЄΛΗCΑ+ΒЄΛ
ΖΗCΟΥCΑЄΝΧΩ+ЄΤΗΠΑΗΟΝΙ
ΕΛΑCΟΝΠЄΝΤΗΚΟΝΤΑΓΕΝΑΜΟ
.....ΤΟΝΚΗΑΙΚΟΝΧ.....
........ΕVΤΗCΑΝ......

Franciscus Carmona (*alabanças de los santos de Sardeña conpuestas y ofreçidas a honra y gloria de dios y de sus santos año 1631*) ms. Calarit. f. 39 sub titulo 'S. Elisabel'; Dionysius Bonfant *triumpho de los santos del Reyno de Serdeña* (Caralibus 1635) p. 323; Mommsen CIL X 1174*.

Non omnia haec ficta esse persuasum est, ut tamen in his auctoribus falsa genuinis secernere difficile sit; post expeditam fere priorum versuum lectionem v. 3 videtur γυναικὶ ἀπὸ κτλ' fuisse, v. 5 τελευτήσασαν sim. Omnino autem legenda sunt quae de Sardorum fraudibus egregie disseruit Mommsenus CIL X p. 780.

34* Caralibus in basilica.

...ΙΟϹΜΑVΡΙΤ...
ωΧΡωΝΟVω... ΙΙ
Μ ΓΕΝΟ...ΓΡΙΧ

...ЄΙΡΑ...ΓЄΒΑ
ΗΩ...ΑΠΡΗΛ
ΙΩ...ЄΒΑΔ...
ΟΜΗΙΝΔ...ΙΟϹ
ЄΝΝΑ...ΤΗϹ

Carmona l. s. f. 45; Mommsen CIL X 1310*.
Insunt sine dubio genuina et antiqua.

35* Caralibus.

ΕΝΤΑΔΕΚΑΤΑΚΕΙΤΕΗΔΟΥ
ΛΗΤΟΥΘΕΟΥΝΗΚΟΙΤΑϹ

Bonfant *triumpho* p. 421; Mommsen CIL X 1319*.

36* Caralibus reperta d. 5 mart. a. 1633.

Carmona:

....ΛΚΑΤΑΚΙΝΤΕΟΙΔΟΥΛΥ
ΤΟΥΘЄΟΥϹЄΡΓΟΝΑϹΘΩΜΑϹ
ϹΟΦΙϹΑΝΜ̈ΑFΟΥϹΤΟΥΙΝΚΑ
ΡΙΝΟΥϹЄΤЄΛΔΙΚΤΙΩΝΟϹЄΚΤ
ΗϹΟΡΩΦΚϹΚΗΙΡϹ-✝-

Bonfant:

Λ.ΚΑΤΑΚΙΝΤΕΟΙΔΟΥΛΥΤΟΥΘ
ΕΟΥϹΕΡΓΟΝΑϹΘΩΜΑϹΟΦ
ΟΥΚΑϹΚΗΡΙΝΟΥϹ...ΤЄΛΙΟΘ
ΙϹΑΝΜ̈ΑΥΓΟΥϹΤΟΥΙΝΔΙΚ
ΤΙΩΝΟϹΕΚΤΗϹ✝

Carmona ms. f. 45; Bonfant *triumpho* p. 416; Mommsen CIL X 1372*.

In hoc quoque titulo genuinis falsa admixta.

III. ITALIAE.

37* Rhegii in Calabria.

ΘΕΩΑΡΙΣΤΩΜΕΓΙΣΤΩΔΙΙ|ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΤΗΙ|
ΔΙΑΤΗΝΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ|ΑΠΟΤΟΥΛΟΙΜΟΥ

Murat. 1817, 3 inter spurias; misit P. Scarfò.

38* Rhegii.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ ΘΕΩ|ΤΗΣΘΑΛΑΣΣΗΣ|ΚΤΙΣΜΑ
ΤΟΥΤΟ|ΑΝΑΤΙΘΟΥΣΙΕΥΤΑΞΙΑΚΑΙ|ΔΗΜΟΣ
ΡΗΓΙΝΟΣ

Murat. 1818, 3 inter spurias, missam a P. Scarfò.

39* In suburbio Hieracii in Calabria ulteriore.

ΔΙΙΑΙΩΝΙ ΘΕΩ|ΛΑΡΙΚΙΟΙ|ΛΟΚΡΟΙ|ΕΘΕ
ΣΑΝ

Murat. p. 1817, 1 inter spurias; misit P. Scarfò.

40* Palaeopoli in agro Hieracensi, ubi subterranea aedes admirandi operis, templum olim Proserpinae, inventa est lamina aerea.

ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΟΥ ΔΙΟΣ|ΔΙΔΟΜΙ ΣΟΙ|ΘΥΓΑ
ΤΡΑ ΤΟΥ ΔΙΟΣ

Murat. 1817, 5 inter spurias, missam a P. Scarfò.

41* Stalatti in agro Squillacensi.

ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΘΕΩ ΑΡΗΤΙ|ΤΗΣ ΑΙΔΙΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΠΡΟΣΤΑΤΗ|ΑΙΝΟΝ·ΤΗΜΗΝ·ΚΑΙ ΔΟΞΑΝ|
ΑΕΙ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΥ|ΔΙΔΟΥΣΙ|ΣΚΥΛΛΑ
ΤΙΟΙ

Murat. 1818, 2 inter spurias, missam a P. Scarfò.

42* Catanzari.

ΛΙΙ ΘΕΗ ΤΕ ΓΗ ΜΗΤΡΙ|ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΒΕΣΙΝ|
ΤΩΝ ΑΝΑΡΡΗΓΡΥΣΩΝ ΦΛΟΓΩΝ|ΝΕΩΣ ΤΟΥΤΟ
ΑΠΟΤΕΘΕΙΚΗΣΑΝ|ΑΡΚΑΔΙΚΟΙ

Murat. 1817, 2 inter spurias, missam a P. Scarfò.

43* Cotrone in Calabria.

ΗΡΑΙ ΛΑΚΙΝΙΟΥ ΜΕΓΑΛΗΙ ΘΕΗΙ|ΙΕΡΟΝΤΟΥ
ΤΟΕΚΛΕΚΤΟΝ|ΗΦΑΙΡΗΣΕ ΗΡΑΚΛΗΣ

Murat. 1817, 6 inter spurias, missam a P. Scarfò.

44* Castelnuovi ad fluvium Alentem; '*un miglio sotto il paese fù trovata un' ara con una picciola figura in basso rilievo di Ermotimo con iscrizione greca, di cui appena c' è adesso un frammento, che in una soglia di finestra si conserva dal sac. D. Casimiro Parente, il qual permise che il bassorilievo si polverizzasse per uso di stucco. Io ho veduto il luogo dove stava.*'

ΕΡΜΟΤΙΜΟΥ|ΤΟΥΕΚΥΟΘΟ

Ios. Antonini *la Lucania* I 320, qui citat de Hermotimo Clazomenio Plinii hist. nat. VII 174, quamquam in titulo ipso Clazomeniae patriae mentio non facta videtur.

45* In Castro veteri ulterioris Calabriae.

ΔΙΙ ΟΜΗΝΙΩ ΘΕΩΝ ΜΕΓΙΣΤΩ | ΝΕΩΣ ΤΟΥΤΟ |
ΙΕΡΕΥΟΥΣΙ ΚΑΙ ΚΑΘΙΕΡΟΥΣΙ | ΚΑΥΛΙΩΝΙΑ
ΤΟΙ

Murat. 1817, 4 inter spurias, missam a P. Scarfò.

46* In castello Grotteria Calabriae ulterioris.

ΕΚΤΕΘΕΙΑΣΜΕΝΗ | ΘΕΑ ΑΘΗΝΑΙΗ ΤΗ ΠΑΡΘΕ
ΝΩ | ΕΚΠΟΡΕΥΟΜΕΝΗ | ΕΚ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΙΟΣ | ΕΡΥΜΑ ΤΟΥΤΟ | ΚΑΘΙΕΡΟΥ
ΣΙ | ΛΟΚΡΟΙ ΚΑΛΑΒΡΟΙ

Murat. 1817, 8 inter spurias, missam a P. Scarfò.

47* Mesiani in ulteriore Calabria.

ΜΕΓΙΣΤΗ ΘΕΗ ΚΥΒΕΛΗ | ΘΕΩΝ ΜΗΤΡΙ | ΝΕΩΣ
ΤΟΥΤΟ ΛΟΚΡΟΙ | ΘΙΚΟΔΟΜΗΣΑΝ

Murat. 1817, 7 inter spurias, missam a P. Scarfò.

48* Scaleae in Calabria.

ΙΕΡΑΙ ΘΕΗΙ ΔΗΜΗΤΕΡΙ | ΕΛΕΑΤΑΙ ΙΕΡΕΙΑΙ
ΤΟΥΤΟΝ | ΘΡΙΑΜΒΟΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΣΙ | ΔΙΔΟΥ
ΣΙ ΚΑΙ ΚΑΘΙΕΡΟΥΣΙ

Murat. 1818, 1 inter spurias, missám a P. Scarfò.

49* In vico Sapri prope Vibonem Valentiam repertum '*frammento di marmo in cui eran rimaste le sole poche greche lettere dell' intera iscrizione che contener doveva.*'

ΘΕΟΙΣ ΑΠ . . . | . . . ΟΙΗΣΕΝ : . . . . ΜΟΥ ΔΟΙ : : Ρ :
. . | . . ΕΥΤΥΧΟC . ,

Ios. Antonini *la Lucania* I 433.

50* *Di prospetto a Terina (città de' Brezj) sorgeva un' isoletta, dove finsero i mitologi il famigerato sepolcro di Ligea. Gli storici Calabresi Marafioti e poi l' abbate Aceti riportarono una greca iscrizione, che trovossi in un marmo alla riva del Savuto; si vide però che sia di conio molto posteriore.*

ΛΙΓΕΙΑ ΘΑΝΕΙ Ζ · Λ · Ρ ·

Dom. Romanelli *antica topografia del Regno di Napoli* I 39.

51* In agro Montaltino prope fluvium Crathidem.

. . . . . OPS . . . | ET . D · L · V · | . . . . . ΘΑΓΟΡΑΣ . . . |
ΠΟΛΙ . . . . | . . . . QV . . .

Angelus Zavarroni in *raccolta d' opuscoli scientifici e filologici* v. XVI (Venet. 1738) p. 397; Mommsen CIL X 9*.

52* In vico prope Montepelusium (vulgo *Grassano*) tribus abhinc annis reperta; postea periit.

ΛΛΙΙVΣ
. ΑΡΑΥ . . ΙΑΓΥΝΑ
ΑΥΤΟΥΕΡΧΑΝΑΠΕΙ
ΔΩΚΕΤΩΔΙΙΚΩΜΝΑ
ΡΩΙΙΑΙΔΙΙΕΛΕ·ΥΟΕΥΙΩΙ
ΥΠΕΡΑΥΤ·ΟΥ·ΚΑΙΠΟΛΙ
ΤΩΝΙΡΤΙΝΩ·ΝΥΓΙΑΣ
ΤΑΥΤΑΠΑΝΤΑΠΕΦΥ . .

Edidit Martorelli thec. cal. p. 504 ad exemplum ab Zavarronio episcopo Tricaricensi missum; hinc Donat. 9, 5, indidemque interpolavit sive supplevit Lupoli, in mutilam veterem Corfiniensem inscr. comment. ed. 2 (1829) p. 77. Repetiit Franz 5875, add. p. 1260. Cf. Lombardi mem. *dell' inst.* I 216.

Titulus permirus, qui tandem aliquando ab incolis diu desideratam Irtinorum memoriam subministravit, unius Zavarronii fide traditus est. Damnavit Mommsen CIL X p. 21, quem vide etiam de Zavarronio iureconsulto Montaltino dicentem ibid. p. 8.

53* *Scavato in Taranto negli orti de' sign. Carducci presso l' antico teatro, supplito dall' abbate Giannagnolo Ciocchi.*

ΝΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝ ΕΝΙ . . . | ΘΕΟΙΣ
ΘΑΛΑΣΣΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ . . . . | ΙΠΠΙΟΙΣ ΘΕΟΙΣ
. . . . | ΤΑΡΕΝ . . . . | ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΝΙΑΣ
ΤΟΥ ΔΕΜΟΚΡ . . . | ΕΝΩΜΟΤ·ΑΡΧΟΥ ΕΞ ΤΗΣ ΕΥ
ΧΗΣ . . . | ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Pratilli *della Via Appia* (Neap. 1745) p. 498; ab Petro Polidoro abbate Murat. 125, 5, qui fraudem sensit. Cf. Livii 26, 39. 27, 15. 16.

V. 1 ΚΑΘΕΚΑΚΤΟΝ typographi error apud Pratillium.

54* Tarenti in hortis Carducciis.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ ΠΑΤΡΙ | ΘΕΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΝΟΣΙΧΘΟ
ΝΙ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΣΩΤΕΡΙ | Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο
ΔΕΜΟΣ | ΤΩΝ ΤΑΡΕΝΤΙΝΩΝ

Murat. 1084, 3 a Petro Polidoro abbate; Pratilli *della via Appia* p. 496 ab Giannagnolo Ciocchio abbate; repetiit Romanelli *antica topogr. del regno di Napoli* I 288.

55* *Terra S. Giorgio in Calabria.*

ΜΟΡΓΕΤΙΩ ΘΕΩ ΑΓΙΩ | ΙΤΑΛΟΥ ΥΙΩ | ΜΥΛΛΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΑΓ | ΓΕΛΛΟΝΤΙ ΙΕΡΟΝ | *morgetio deo sancto* | *Itali filio* | *futurorum praenunciatori* | *sacrum*

Ios. Antonini *la Lucania* I 58.

56* *Sull' ultima punta del promontorio Salentino* Corcia.

F O R T V N *ae*
S A C
Α Φ Ρ Ο Δ Ι . . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Edidit Nic. Corcia *storia delle due Sicilie* III 425 petitam, ut ait, ex Tassellii libro *antichità di Leuca* (Lecce 1693), in quo libro fragmentum non inveni. Sed probabile est Corciam titulum concinnasse ipsum ex fragmentis apud Tassellium traditis p. 291, altero hoc: F O R T V A T S·H·F·E ...., altero: *aphrodo* S E N T A I L I ......, quae repetiit Mommsen CIL IX n. 2 et 5.

57* Ad viam Appiam inter Bituntum et Barium.

..........|CINERES....DEMI|ΦΙΛΟ..ΡΛ..
NIK|HICSERVARIIVSSIT|ΡΟΔΕ.......ΟΡ|
AVDIT....ETHER

Pratilli *della via Appia* p. 533 sq.; CIL IX 88*.

58* Veliae *sotto al torchio è stato trovato un cippo col seguente frammento greco; lo riportiamo tale quale ci è stato mandato.*

ΑΘΗΝΑΔΟΥ|ΤΟΥΦΟΡΜΕ....|ΩΝΟΕ

Antonini *la Lucania* I 316, qui ad v. 3 notat: '*chi sa se questa* E *non sia anzi un* Σ?'

59* Sine loco Cap. Abellini in horto Principis anaglyphum litteratum Lup. Nunc in museo Neapolitano. In epistylio a duabus Caryatidibus sustentato scriptum:

ΤΗΕΛΛΑΔΙ ΤΟ ΤΡΟΠΑΙΟΝΕΣΤΑΘΗ

infra sedet femina meditabunda, pone quam candelabrum in arboris speciem fabricatum; utrimque legitur:

ΚΑΤΑΝΙΚΗΘΕΝΤΩΝ et ΤΩΝΚΑΡΥΑΤΩΝ

Descripsi. Capacius hist. Neap. (1607) p. 356; Lupoli iter Venusinum (1793) p. 31. 43. Damnavit Maffei art. crit. lapid. p. 87. Cf. Preller *ausgew. Aufs.* p. 137.

60* Abellini in hortis Principis anaglyphum recens effossum.

[illegible] senex cum face
ΣΠΕΥΔΕΒΡΑΔΕΩΣ

Lupoli iter Venusinum (Neap. 1793) p. 49. De anaglypho cf. Conze *arch. Zeitung* 1867 p. 73*; titulum spurium iudicavit Brunn *arch. Zeitung* 1857 p. 35*.

61* A Bonlinvento (Beneventi Vns.) Lig. Anaglypho fingitur Hercules expressus esse mala Hesperidum decerpens.

ΗΡΑΚΛΗ|CΩΤΗΡΙ|Π·ΙΟΥΝΙΟC|ΙΑΝΟΥΑΡΙΟC|
ΑΥΓΟΥΡ|ΑΝΕΘΗ|ΚΕΝ

Ligorius Neap. VII 383, Taur. vol. III (Ursinus Vat. 3439 f. 126'; Suares. Vat. 9139 f. 76); ab Ligorio pendent omnes, velut Ferrari Hesperides (1646) p. 27; Donius p. 43 tab. VII 2; Murat. 65, 8 (ex Donio); Garrucci *iscriz. di Benevento* p. 56 (ex Ligorio Taur.); Franz 5877*b*. Cf. Mommsen CIL IX 208*.

62* De Stabiano situ litem dirimit Graecus lapis, quem inde ad me misit curiosissimus Ioannes Baptista Rosanius Capaccivs.

ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ·ΛΙΜΙΝΤΕ·ΠΡΟΣ·ΠΟΛΙΤΗΙΟΝ·
ΚΑΙ·ΝΑΥΤΙ|ΛΟΙΟΝΕΠΙΤΗΔΕΙΟΤΝΝ·ΒΟΥΛΕΥ
ΤΑΙ·ΣΤΑΒΙΟΙ·Σ·Σ·|ΔΙΦΙΛΟΣ·ΚΑΙΤΟΙ·ΒΡΑ
ΔΗΣ·ΑΡΚΙΤΕΚΤΩΝ·ΠΡΟΣ·ΠΡΟΣΤΑΓΜΑ|Ο
ΜΩΝ·ΤΑΧΥΣ·ΕΡΓΑ·ΟΛΙΜΠΙΑΔΕ·Α

Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 900; inde Reinesius synt. II 59 et Capasso *topografia della penisola Sorrentina* p. 68. Damnavit Maffei art. crit. lap. p. 87.

63* Prope Platamonem (ad Neapolin) *tavola marmorea che già si vedeva nella scala del palagio del principe di Colobrano.*

ΔΙΙΜΕΓΑΛΩΣΑΡΑΠΙΔΙ

Nicola Corcia *storia delle due Sicilie* (1843—47) II 203.

Expectares Διὶ Ἡλίῳ μεγάλῳ Σ. Sed inutile est hoc titulo immorari, qui si genuinus esset, unius Corciae fide constaret, qui ubique ab aliis pendet neque raro ab falsariis sibi imponi passus est.

64* Ad D. Antonii testabatur inventam Io. Vincentius Porta Cap. Neapoli in aedibus Io. Vincentii a Porta in tabula plumbea — tribus palmis et semisse longa, duobus lata. In medio est loculus aere copertus, capite satyri coronato Magistri, qui videtur sermones inscriptionis effari. Subter caput satyri duae sunt vites silvestres insimul complicatae, et in medio sunt litterae parvae inscriptionis seorsim notatae. Sublata lamina aenea apparet in fundo loculi praestantis Magistri quaedam ara cum quibusdam membris virilibus et asino lambento unum ex illis super aram statutum cum falce et aliis Priapo dicatis, quem Θεόν i. e. deum vocat Vali. Paullo aliter describit Mur. addens: 'superest inter schedas Peirescianas apud cl. senatorem D. de Mazauges Aquis Sextiis ectypum laminae plumbeae, quam olim Vincentii Pinellii fuisse didici ex Reinesii epistola ad Rupertum.' Scilicet Reinesii verba non recte legit Muratorius.

ΑΦΡΟΝΤΙΣΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ|ΑΝΕΥΟΕΝΥΛΑΙΣ
ΒΙΟΣ|ΕΝΤΑΙΣΥΛΑΙΣΕΛΕΥΘΕ|ΡΙΑΠΕΡΙΠΟΙ
ΕΙΤΑΙΚΑΙ|ΑΝΑΠΑΥΛΑΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ

in operculo:

ΘΕΩ et ΚΑΙΔΡΥΜΟΥCΚΑΙ|ΑΝΘΡΑΦΙΛΟΥ
ΜΕΝ

Cod. Vallicell. R 26 f. 262'; Capacius hist. Neap. 243; inde Reinesius epist. ad Rup. 279; a Bimardo acceptam adhibito Reinesii libro Murat. 67, 4; Franz 5814.

Fraudem vere Neapolitanam explicare supersedeo.

65* Neapoli in catacumbis S. Ianuarii lapis marmoreus.

Πρίαπος

Vidit et damnavit Bellermann *christl. Begraebnisst.* p. 15.

Nomen Priapi minusculis scriptum litteris addito accentu; in eodem lapide etiam litterae hebraicae item a recenti manu additae.

Quae secuntur pleraeque omnes ab Ligorio fictae sunt inscriptiones, de quibus cum Franzius nimis benigne existimasset ita ut nulla fere interposita dubitatione omnes quotquot editas invenerat in suam syllogen reciperet, primus Mommsenus Analectis epigraphicis (*Ber. d. saechs. Gesellsch. d. Wissensch.* 1852 IV 255 sqq) Graeca falsarii artificia ita aperuit, ut decipi nemo iam possit. De paucis a Boissardio propagatis Iulii Roscii fraudibus Graecis cf. Henzen CIL VI p. LV.

66* Sine loco Lig. Neap. (Urs. Suar.). Prope Baias ad portam Iuliam Rein.

ΘΕΑ·ΔΙΝΔΥΜΕ|ΝΑ·ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ|ΜΕΛΑΝΤΙ
ΟΣ|ΑΠΕΛΕΥ·ΣΕΟΥΑΣ|ΑΝΕΘΗΚΕΝ|DEAE·
DINDYMENAE|EX·ORAC

Ligorius Neap. VII 439 (Ursinus Vat. 3439 f. 128'; Suares. Vat. 9139 f. 79); ex ineditis Holstenii Reinesius synt. I 235; auctore non indicato Donius I 60; e Ligorio Murat. 31, 3; Franz 5856; Mommsen CIL X 215*.

67* Capreis in insula ad S. Costanzo.

ΔΗΜΟϹ·ΜΟΥΤΙϹΕΓΕΙΡΗ|ΚΕΛΑΔΟΝΟΥΔΑΙ
ΜΟΝΒΩΜΟΝ|ΕΠΙΑΓΟΡΑΝΚΑΓΡΟΝΔΗΜΟ
ϹΙΟ

Pelliccia de christ. ecclesiae politia (Neap. 1779) III part. 1 p. 198 nescio unde acceptam; inde Mangoni *ricerche topogr. sull' isola di Capri* p. 185.

68* *Nel casamento di S. Maria di Capua.*

Γ·ΑΝΤΟΝΙΟΣ|ΑΓΑΝΘΟΣ|ΚΑΙΛΟΥΚΙΝΑ·
ΑΠΡΑ

Ligorius Neap. VII 416 (Ursin. Vat. 3439 f. 125', Suares. Vat. 9139); inde Murat. 1634, 9 (hinc Franz 6540) et, ut videtur, etiam Gori sched. Marucell. A 6.

1 Γ· ΑntonioΣ Suar. — 3 ΙϹΑΕ·ΛΟΥΙϹΙΝΑ Gor. — ΑΠΡΑ Lig. et Urs. ΑΤΡΡΑ Gor. ΑΝΕΛ Suar. Voluit Ligorius ΑΠΕΛ(*ευθέρα*) et ipse videtur varias huius vocabuli corruptelas finxisse.

69* Caiatiae in aedium suarum atrio ex ruinis aedificii antiqui erutam esse a. 1590 ait Melch. Est ibidem in curia.

ΗΒΩΝΗΕΠΙΦΑΝΕSΤΑΤΩ
ΘΕΩ
ΤΑΓΜΑΚΑΙΛΕΩΣΚΑΛΛΤΙΝΟΣ

Ex suo apographo Mommsen CIL X 525*. Octavianus Melchiori *descrittione di Caiazzo* (1619) p. 17; inde Donius I 141 (hinc Donat. 51, 9); Matthaeus Aegyptius in SC. de Bacch. p. 33 (hinc Murat. 97, 2); Trutta antiq. Allif. p. 356 (hinc Romanelli *topogr. del regno di Napoli* II 434); ex suo apographo Guarini comment. XVII p. 40.

Damnavit Mommsen *über Plan und Ausführung eines Corp. inscr. Lat.* (1847) p. 20.

70* *Nelle ruine di Calatia di là di Capoa otto miglia* Lig.

ΘΕΑΝ·ΜΑΓΑΡΣΙΔΑ|ΤΙ·ΙΟΥΛΙΟΣΣΥΡ|ΑΝΕΘΗ
deae armatae imago ΚΕΝ

Ligorius Neap. VII 416 (Ursin. Vat. 3439 f. 125; Suares. Vat. 9139 f. 77); ex Ligorio Holsten not. et castig. ad Steph. B. p. 194 (inde Reines. synt. I 129); item Donius tab. 4, 4 (praef. p. XLIX); inde Murat. 52, 3; hinc Pratilli *via Appia* p. 362; Franz 5875*b*.

71* *Nella via Appia, ove sono le ruine di Calatia* Lig.

Λ·ΑΥΡΕΛΙΩ·ΛΛ|ΠΥΝΩ·ΟΝΑΓΡΩ|ΚΑΙΑΥΡΕ
ΛΙ... | *l. aurelius · sabi|nus doliari|us · fecit sibi | et · suis*

Ligorius Neap. VII 489 (Ursinus Vat. 3439 f. 135'; Suares. Vat. 9139 f. 93); ex Ligorio Donius p. 289 tab. 11, 4 (cf. praef. p. LXXIX); e Ligorio et Donio Murat. 940, 1; ad Muratorii editionem correxit Pratilli *via Appia* p. 362; Mommsen CIL X 403*; ex editis Franz 5875*e*.

V. 1. 2 ΣΑΒΥΝΩ et 3 ΑΥΡΕΛΙΩΠΙΩ Pratilli, qui post titulum Latinum addit H·S·

72* Aeserniae in ecclesia S. Clarae loco altissimo.

ΟΙΚΟΣ·ΦΙΛΟΣ
ΟΙΚΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΣ

T · D · S
PAT·PAR
E

Descripsit Mommsen CIL IX 2755; recognovit olim Brunn. Graeca Murat. 601, 6, Latina idem 104, 9 accepta ab Alexandro Berti; inde Franz 5877*d*.

Mihi titulus novicius videtur positus olim in aedium porticu. Scriptura lapidis incommodo loco collocati poterat decipere Mommsenum. De versiculo ipso notissimo cf. Leutsch-Schneidewin paroem. II p. 552 ad Apostolii cent. 12, 39.

73* Anxani repertum marmor versicolor, quod ex collectione abbatis Homoboni delle Bocache sive de' Bucachi comparaverat sibi Michael de Giorgio Anxanensis. In domo Giorgiana vidit Mommsen, qui titulum testatur non scalpro incisum sed stilo leviter exaratum esse. De tituli inventione Romanellii narrationem extare in schedarum ms.

Bucachianarum vol. primo idem auctor mihi est. De his schedis et de Homoboni abbatis mala fide dixit Mommsenus CIL IX p. 278.

Descripsi ex ectypo quod dedit Mommsenus. Extat in schedis Bucachianis (scriptis eis exeunte saeculo XVIII et ineunte XIX, cf. Mommsen l. s.); edidit Guarini comment. XIII 29, cf. comment. XX 18; repetiit Franz 5878.

De tituli fide dubitabat iam Nicolaus Corcia *storia delle due Sicilie* I 178; demonstrant fraudem ipsi dum in contrariam partem disputant Guarinius et Franzius interpretes. Damnavit Mommsen CIL IX p. 15* ante n. 303*.

74* Romae in hortis Iulii III; anaglyphum argumenti absurdi.

ΘΕΟΙ·ΑΔΕΛΦΟΙ·|CΥΝΘΡΟΝΟΙCΤΟΙC|ΕΝΑΙ
ΓΥΠΤΩΙ|ΘΕΟΙC|ΙCΙΑCΑΡΧΙΕΡΕΥC|ΑΝΕΘ

Boissard ms. f. 392, ed. VI 78; inde Gruter 1073, 11; Montfaucon *ant. expl.* II 2, 314 coll. tab. 128; Franz 6006.
Ficta ex n. 961.

75* *Frammenti d' una tabeletta di bronzo, trovata sotto della rupe Tarpea dallato del vico Iugario, ove fù già il tempio di Saturno, aerario del populo Romano; l' hebbe Alfonso Molsa poeta Mutinense.*

ΑΔΙΟΑΣΣΥΡΙΤΗΝΟΙ

in altero latere:

Iovi optumo maxumo | adioassuritено dolichenо adiabeno h. s. d. d. | c. ansidius c. f. anaxilas v. c. | procurator xx heredit | pro fisci asia . . . . . | provinc. mise . . . . | imp. caes. nerv . . . . . .

Ligorius Taur. vol. I; inde Gudius 3, 4 et Henzen CIL VI 415*.

76* Romae olim in domo Titi Celsi sub statua Minervae.

ΑΘΗΝΑ

Boissard IV 62; inde Montfaucon *ant. expl.* I 1 p. 139; Franz 5938.

77* Romae in Quirinali; Hercules ad Satyri hermam cum Amore alato.

ad caput Herculis

Τ
Μ
ι

infra:

ΘΕΩΙΑΛΕΞΙΚΑΚΩΙ|ΓΛΥΚΩΝ

Boissard ms. f. 375, ed. IV 117; inde Grut. 42, 12; Montfaucon *ant. expl.* I 2, 222 tab. 135; Franz 5930.

78* *Nella chiesa di S. Giovanni e Paolo nel monte Celio.*

ΑΜΕΡΟΙC·Ο|CΝΚΑΝΩΒΩΙ|ΑΜΜΟΝ

Ligorius Neap. XIII B 7 p. 421; inde Pighius Berol. f. 115'; ex hoc Franz 4696 inter Aegyptias.

79* *Nella via Valeriana, paese Tiburtino.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙ|ΑΝΕΘ·|Λ·ΔΑΡΜΙΝΙΟΣ|ΟΠΤΑΤΟΣ|
ΔΑΡΜΙΝΙΑΟΠΤΑΤΑ|RESTITVIT (*hoc in rasura*)|
////////KAL|ΤΑΡGΗΛ

dall' altro lato:

L·OPTATVS·L·F|AN·EQVIT·ROM|APOLLINI
DEO|SACTO·SACRVM|T·AELI AVRELI|ANTO
NINI AVG|ANN·III·TE|D PORE

Ligorius Taur. VII; ex Ligorio Gudius p. 20, 4, qui aliquot tamen locis discrepat: in Graecis habet ΡΕΣΤΙΤΟΥΤΑ|ΚΑL|ΤΑΡ ΓΗΛ, in Latinis SANCTO et T·AELI et ANN·III TL|PORF. Item ex Ligorio Dessau CIL XIV 300*.

80* In via Appia inter Liciniorum sepulcra una *picciolina basetta.*

ΑΠΟΛΛΩΝΩΕΙΡΩ|Λ·ΛΙΚΙΝΙΟΣΑΓΑ|ΘΙΟΣΑΠΕ
ΛΕΥΤΕ|ΡΟΣ·ΣΕΒΑΣΤΟΥ|....ΑΝΕΘΙΚ...

Ligorius Taur. vol. I, qui vertit v. 1 *Apollini veridico.*

81* *Nella via Ostiense.*

ΑΠΟΛΛΩΝΩΙ·ΑΝΕΘ|Λ·ΜΠΙΙΚΙΟΑΝΑΞΑΝΟΡ|
ΚΥΘΑΡΟΙΔΟΣ|ΣΚΑΙΝΙΚΟΣ

Ligorius Taur. vol. II.

82* In tabula marmorea Romae apud Malsam poetam.

Μ·ΦΟΥΡΙΟΣ·ΜΗΛΗΣΣΟΣ·ΑΠΕ|ΛΕΥΘΕΡΟΣ·
ΧΟΡΟΠΟΙΟΣ·ΚΑΤ|ΑΥΛΕΩΣ·ΑΠΟΛΛΩΝΩΙ·ΣΩ|
ΤΗΡΩΙ·ΑΝΕΘΙΚΕΝ

In Ligorianis ego non repperi; e Ligorio Gudius 26, 3; inde Franz 5940.

83* Ostiae.

ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ|ΕΛΛΟΦΟΝΟΣ|ΑΝΕΘ|Λ·ΒΑΛΗΡΙ
ΟΣ·ΟΡΙ|ΟΣ·ΑΠΕΛΕΦΤΕΡΟΣ|ΣΕΒΑΣΤΟΥ|ΝΑ
ΙΔΙΟΝ|ΦΥΛ......

Ligorius Taur. XII; inde Suaresius Vat. 9139 f. 22 et Gudius 31, 2; ex hoc Franz 5943.

84* Romae.

Ο·ΙΕΡΕC·ΤΟΥ·ΑΥΡ·ΜΟΥCΟΝΙΟΥ·ΑCΙΛΟΥ|
ΑΡΤΕΜΙΔΟC|C·ΕΦΕCΙΩΝ

Ex Ligorianis exscriptam non habeo; e Ligorio Gudius 104, 5; inde Franz 5946.

85* *Nella via Valeria* Lig. Taur. (sine loco Lig. Neap. Man.). In agro Tusculano haec duo postmodum in calcem redactae Smet.

a ΘΕΑΙ·ΑΡΤΙΜΠΑΣΑΙ|ΤΙ·ΙΟΥΛ·ΠΑΜΦΙΛΟΣ|Α
ΠΕΛΕΥΤΕΡΟΣ·ΣΕΒ|ΑΝΕΘΗΚΕΝ

b ΔΙΙ·ΠΑΤΡΙΩΙ|ΚΑΙ·ΑΡΤΙΜΠΑΣΑΙ|Μ·ΟΥΑΛ·
ΠΟΛΕΜΩΝ|ΑΠΕΛΕΥ·ΣΕΒ·ΜΑΡΚ·ΟΥΛΠ·ΤΡΑ
ΙΑΝ·////ΣΤ|ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ligorius Neap. VII 419 (inde Manut. Vat. 5241 p. 367), Taur. XV (inde Ursinus Vat. 3439 f. 118; Smetius f. 26; ex Smetio Grut. 60, 5. 6; tit. *a* Donius 29, 94; ex Donio Donat. 67, 1; Franz 6014).

Tit. *a* Λ·ΦΑΒΙΟΣ·ΠΑΜΦΙΛΟΣ Lig. Neap. — Tit. *b* ΤΙ·ΙΟΥΛ·ΑΠΕΛΕΥ|ΜΑΡ·ΟΥΛΠ·ΤΡΑΙΑΝ|ΑΝΕΘΗΚΕΝ Lig. Neap. — Titulum *b* spurium esse vidit Fabretti col. Traiani p. 235. Cf. Herod. 4, 59.

86* *In via Flaminia a destra dell' uscita della porta di Roma detta del popolo.*

ΑΙΣΚΛΗΠΙΩΙ|ΘΕΩΙ·ΣΩΤΗΡΙ·ΚΑΙ|ΥΓΕΙΑ·
ΑΝΕΘΗΚΕΝ|Μ·ΑΥΡΗΛΙΟΣ·ΑΣΛΙΠΙ|ΩΔΟΤΟΣ·
ΙΑΤΡΟΣ|ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ·ΣΕΒΑΣΤΟΥ

Ligorius Taur. vol. IX.

87* Caietae *molto piccolo et frusto* Lig. Neap. Anaglyphum (Aesculapius cum Hygia) nunc Romae in villa Massimi-Negroni Matz.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙΣΩΤΗΡΙ|ΚΑΙΥΓΕΙΑ

infra:

ΓΝ·ΓΑΟΥΙΟΣ·ΦΙΛΟΝΙΜΟΣ|ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ligorius Neap. VII 441; inde Ursinus Vat. 3439 f. 125', Suares. Vat. 9139, Spon *recherches* p. 529, Murat. 20, 4, Donius 27, 89; ex editis Franz 5979. Cf. Matz-Duhn *ant. Bildw.* III 3764.

88* 'Aesculapii simulacrum marmoreum exiguum illud quidem, licet in basi dilucide se prodat votivum esse ex acclamatione incisa hisce litteris:

CΩΖΕΗΓΕΜΟ|ΝΑ·ΑCΚΛΗΠΙΕ|

non parum tamen molestiae facessit epigraphe insculpta torulo seu coronae superiori basis; nam eius elementa sunt ... contorta ... Initio dextri anguli superesse vestigium litterae graecae Ι deprehendi, et ΝΑ elementa deesse in prima voce, inque ultima ΘC contracta significare ΘΕΟC. Itaque lego ΙΕΡΩCΩCΕΘC id est Ἱέρωνα σῶζε θεός.'

Epistula Iosephi Mariae episcopi Vasoniensis (Suaresii) ad Alexandrum VII pont. max. ed. in Car. Fea *miscell. filol. crit. ed antiquar.* (Rom. 1790) p. CCCXVII sqq.

Nescio an non recte inter spurias rettulerim, sed videbantur mihi amuleti alicuius verba a falsario in lapidem transcripta esse.

89* *Per la via maestra dentro di Tivoli, rotto e buttato.*

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ|ΣΩΤΗΡΙ|ΑΙΩΛΙΟΣ|ΑΠΟΛΛΑΟΥ|
ΣΤΟΣ|ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ligorius Neap. VII 440; inde Suares. Vat. 9139 f. 80; Murat. 20, 1; hinc Franz 5976.

V. 3 Λ·ΙΩΛΙΟΣ Suar., id quod voluit sine dubio Ligorius.

90* *'Ἔριφος è cognome di libertino Romano:*

ΑΙΣΚΛΕΠΙΩΙΣΩΤΗΡΩΙ|Μ·ΟΥΛΠΙΟΣ·ΕΡΙΦΟΣ·
ΑΠΕΛΕΥ|ΘΕΡΟΣ·CΕΒΑCΤΟΥ'

Ligorius Taur. vol. IX; inde Gudius 44, 12; hinc Franz 5978.

91* Sine loco (de Roma agitur).

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙΣΩΤΗΡΩΙ|ΘΕ·ΑΝΕΘΗΚΕΝ|ΤΙ
ΤΟΣ·ΦΛΑΟΥΙΟΣ·ΛΥΣΙΑΣ|ΙΑΤΡΟΣ·ΑΛΕΞΑΝ
Δ·|ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Ligorius Taur. vol. XV.

92* Romae extra portam Flaminiam ad parietem vineae Boiss. ms. m[1]; in Quirinali ad oratorium Neronis Boiss. ed. et ms. m[2], qui exhibet anaglypho sculptam Venerem cum Amore.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΙ|ΘΕΑΙΠΑΝΑΓΑΘΩΙ|ΚΑΙCΩΤΗΡΙ
ΚΑΙ|ΕΥΚΛΕΙΑΙΤΗ|ΕΥΕΡΓΕΤΗΙ|ΟΙΜΑΡΩΝΙ
ΤΑΙ|ΑΝΕΘΗΚΑΝ

Boissard ms. f. 381, ed. IV 116; inde Grut. 59, 1; Montfaucon *ant. expl.* I 1, 168 tab. 102; Franz 5954.

Tamquam in officinam falsarii deducimur ipsa schedarum lectione, ubi v. 1 totus a manu posteriori additus est, item v. 5, v. 3 alterum ΚΑΙ ex ΤΗΙ correctum, v. 4 ΤΗ a manu posteriori scriptum.

93* *Fra le cose raccolte dal Sign. Ridolfo Pio Cardin. di Carpi, herma.*

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ|ΑΡΙΣΤΑΤΑ|ΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑ

Ligorius Taur. vol. XXIII f. 18.

94* *Enydria luogo nella prima regione di Roma detta porta Capena, la quale pietra ebbe Fabricio Romano.*

ΕΝΥΔΡΙΗ|Π·ΠΑΠΙΡΙΟΣ·ΛΟΥΚΙΙ|ΠΑΠΙΡ·ΑΠΕ
ΛΕΥΘΕΡΟΣ|ΕΡΟΣ·ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ligorius Taur. vol. VII; inde Gudius 79, 4; ex hoc Franz 5968.

95* Herma Amoris.

ΕΡΩΣ·ΦΑΙΔΡΟΣ|ΒΑΣΙΛΕΥΣ|ΕΝΝΕΟΜΗΡΟΣ

Ligorius Taur. vol. XXIII f. 14.
Cf. n. 1183, maxime v. 6 et 11.

96* Romae in Capitolio.

I·O·M|NVMISIVS|ALBANIVS|ANTISTEMIVS|
MINITES|APTENAS|FAVSTVS|EX|VOTO

ΔΙΙ|ΜΕΓΑ|ΛΩΙΒΡΟΝ|ΤΟΝΤΙΟΙ|ΤΕΧΝΕΙΤ|ΑΙ
ΑΝΕΘ|ΗΚΑΝ|Κ·Χ

Boissard ms. f. 278, ed. III 107; inde Grut. 18, 1; ex Grutero Franz 5932, cf. Henzen CIL VI 3137*.

97* *Via Latina.*

m. pontius m. f. an. pelicanus iiiivir viarum | ΗΛΙΩ·ΘΕΩ|
Λ·ΑΥΡΗΛΙΟΣ·ΠΕΛΟΙΚΑΝΟΣ|ΑΠΕΛΕΦΤΕΡΟΣ·
ΣΕΒΑΣΤΟΒ|ΙΑΤΡΟΣ·ΑΝΕΘ

Ligorius Taur. vol. XIII; inde Gudius 23, 3; hinc Franz 5992*b* et Latina sola Henzen CIL VI 2582*.

98* *D' un sottomaestro di casa del conte dell' Anguillara si conserva, laquale è una tavoletta di rame.*

ΗΛΙΩ·ΜΙΘΡ|ΕΥΤΥΧΩΣ·ΦΑΥΣΤΙ|ΝΙanΟΣ

Ligorius Neap. VII 417 (Suares. Vat. 9139 f. 77); inde Spanhemius ad Iuliani Caes. p. 144; Murat. 27, 7; ex schedis Spanhemianis Franz 6008.

99* *Trovato nel foro boario.*

ΗΛΙΩΜΙΘΡΑ|ΑΝΙΚΗΤΩ|ΛΙΒΑΝ·ΑΝΕΘΗ

Ligorius Neap. VII 437 (Ursin. Vat. 3439 f. 134; Suares. Vat. 9139 f. 79); inde Donius 32, 9; Spanhemius ad Iuliani Caes. p. 144; Muratori 27, 3; ex schedis Spanhemianis Franz 6009.

100* *Anagni molto consumata* Lig. Herculis imaginem Hesperidum mala accipientis exhibet Vat.

ΗΦΑΚΛΗ·ΒΑΣΙΛ|Λ·*Antonio*Σ·ΑΠΕΛΕΥ|ΣΕΥΒ·
ΚΟΣΜΟΠΛΟΚΟΣ|ΑΝΕΘ ΗΚΕΝ

Ligorius Neap. VII 382 (Ursinus Vat. 3439 f. 123, Suares. Vat. 9139 f. 76); ex Ligorio Donius 30, 95 (Donat. 37, 2); ex Donio et Ligorio Murat. 64, 6; Franz 5980.

101* Romae apud Titum Celsum sub Hercule lyram et plectrum tenente.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΩΙΜΟΥϹΑΓΗΤΗΙ
ΜΗΝΕΦΙΛΟϹ

Boissard ms. f. 104, ed. IV 63; inde Gruter 48, 8, Montfaucon *ant. expl.* I 2, 224 tab. 137, Franz 5987.
ΗΡΑΚΛΗ Boiss. ed. — ΜΗΝϹΦΙΛΟϹ Boiss. ed.
Suspectus titulus solo auctoris nomine; et videtur error v. 2 describentis potius quam falsarii esse. Damnavit tamen Henzen apud Kloegmannum comment. Momms. p. 262.
Ἡρακλεῖ Μουσαγέτῃ Μην[έ]φιλος.

102* Ad portam Flaminiam in vinea e regione Iulianorum hortorum.

ΤΡΥΦΩΝ *herma ithyphallicus* ΤΡΥΦΩΝ | *sacrificandi instrumenta omnigena* | ΙΘΥΦΑΛΛΩΙΚΟΡΥΝΗΦΟΡΩΙ|
ΚΗΠΟΦΥΛΑΚΙΚΛΕΠΤΟΜΑϹΤΙΓΙ|ЄΥЄΡΓЄϹΙΑϹ
ΚΑΙЄΥΔΟΚΙΑϹΧΑΡΙΝ|ΛΛΜΥΛΚΙШΝΚΟΙΝШ
ΝΙΛ

Boissard ms. f. 389, ed. VI 30; inde Grut. 95, 5 et Montfaucon *ant. expl.* I 2, 278 tab. 180; ex Grutero Franz 5960.

103* Sine loco Lig. Sub imagine Isidis in anaglypho Ursin.

Θ·ΙΣΙΣ·ΧΑΙΕΡΕ|Λ·ΙΟΥΛ·ΠΑΣΙΝΕΙΚΟΣ

Ligorius Neap. VII 439 (Ursin. Vat. 3439 f. 126', Suares. Vat. 9139 f. 79); inde Donius 8, 30; ex Ligorio et Donio Murat. 6003; ex schedis Spanhemianis Franz 6003.

104* *Queste due dedicazioni ... per far chiara la simplicità di coloro che credevano alle baiaie di sacerdoti, che con loro ciancie mostravano una falsa religione* Ligor. Neap.

a Μ·ΟΥΛΠΙΟΣ|ΘΕΑΙ·ΙΣΙΔΙΣ|Α·ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ|
ΣΑΤΥΡΟΣ·ΑΠΕ|ΛΕΥ·ΣΕΟΥΑΣΤ|ΑΝΕΘΗΚ|Α
RAM|ISIS///EXORATÆ

In Roma dove si dice calcarara:

b Δ·ΠΑΤΡΙΩΙ|Μ·ΟΥΛΠΙΟΣ|ΓΟΡΓΙΑΣ|ΑΝΕΘΗΚ?|
EXORACVLO

Ligorius Neap. VIII 172; inde Murat. 146, 4 (hinc Franz 6004) et Henzen CIL VI 373* (tit. *a*).
Tit. *b* fictus e n. 992 et 1912.

105* *In Roma nella casa de' Cosciari.*

ΘΕΩΝΚΑΒΙΡΑΙΩΝ|ΣΕΛΕΝΗΚΑΒΙΡΑΚΥΒΗΛΛΗ|
ΔΙΟΥΡΑΝΙΑ|ΚΑΣΜΙΛΩ·ΑΣΣΙΕΡΩ|ΑΣΣΙΟΚΕΡ
ΣΑ·ΚΑΙ·ΑΣΣΙΟΚΕΡΣΩ|ΑΚΔΗΣΤΩ·ΛΟΞΙΑΜΙ
ΘΡΑ|ΚΥΧΙΡΩΝ·ΗΡΟΩΝ

Ligorius Taur. vol. XXVI f. 38.

106* In Pelignis reperta basis in via Valeria.

ΑΜΠΕΛΟΦΥΤΗΣ·ΚΡΟΝΟΣ

in postica:

soli invicto sacr | m. atorius m. f. | claud. sabinus.

E Ligorianis neque ego enotatam habeo nec Mommsenus CIL IX 327*; e Ligorio Gudius 23, 7; hinc Franz 5877*e*.

107* *Trovata nel Foro Boario in Roma.*

ΜΗΤΡΗ·ΜΑΤΟΥΤΑ|ΛΕΥΚΩΘΕΙΑ|ΑΝΕΘΙΚ|ΙV ΝΙΑ·ΑΝΔΑΝΕΙΑ|ΛΟΥΚΙΟΙ·ΑΝΔΑΝΙ|ΑΠΕΛΕΥ ΘΕΡΑ·|ΠΡΟΣΩΤΗΡ

Ligorius Taur. vol. II.

108* Romae Dom. Holst. Nunc Veronae in museo Philarmonico.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ|ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑΤΗΝΕΜΕΣΕΙ|ΡΑΜ ΝΟΥΝΤΟΘΕΝΝΕΑΙΡΑ|ΑΘΗΝΑΙΑΧΑΡΙΤΟΒΛΕ ΦΑ|ΡΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ

Descripsi. Donius cod. Vat. 7113 f. 10', ed. 15, 57; praeter alios Maffei M. V. 51, 12; Franz 6834; Duetschke *ant. Bildw.* IV p. 186.
Reinesium qui recte damnavit (epist. ad Hoffm. et Rupert. p. 138, synt. 168, 126) frustra impugnat Franzius.

109* *Eranthio, fonte nelli Sabini nella via Nomentana, la dove si dice il lago et casale di Maestro Simone.*

Λ·ΑΡΑΝΘΕΙΑ·ΚΟΡΝΗΛΙ|ΑΝΑΙΤΙ·ΚΛΑΥΔΙ·ΣΕ ΒΑΣΤ|ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΑΛ·ΚΟΡΝΗ|ΛΙΟΣ·ΠΛΟΧΑ ΜΥΡΟΣ|ΒΩΜΟΝ·ΝΥΜΦΕΩΝ|ΑΝΕΘΕΝ

Ligorius Taur. vol. VII.

110* Sienae in museo D. canonici Benedicti Bandinellii patricii Senensis.

ΟΡΦΕΥΣΘΕΟΣ|ΗΜΩΝΤΗΣΠΟΛΗ | *infra lyra et duae coronae sculptae*

Gorius inscr. Etr. II 73, 36; inde Franz 5970.
Spuriam esse sensit Gorius.

111* Fistulae plumbeae duae (*a b*) et lapides pretiosi totidem (*c d*).

a AQVA·VIRGO·PANAPETA·⊥

b L·LAELI·PANAPETI·LIB

c ΠΑΝΑΡΗΤΗΚΡΗΝΗ

d Λ·ΑΙΛΙΟΣ·ΠΑΝΑΡΗΤΟΣ|ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

E Ligorianis enotatas non habeo; e Ligorio Gudius 79, 8; hinc Franz 5969.

112* *Trovata nei Sabini nelli Trebulani.*

ΘΕΩΙ·ΠΙΣΤΙΩΙ·ΣΑΓΚΩΙ|ΣΩΤΗΡΩΙΑΝΕΘΙΚΕ·| Λ·ΠΟΜΠΟΝΙΟΣ·ΑΜΑΡΥΝ|ΘΟΣ·ΑΠΕΛΕΥΤΕ ΡΟΣ|ΣΑΒΙΝΙΑΝΟΣ

Ligorius Taur. vol. XIV; inde Gudius 59, 10; hinc Franz 5934.

113* Incerti loci, sub signo Priapeio, nunc in cimiliotheca Potsdami.

ΤΩΤΗΣ|ΓΕΝΕΣΕΩΣ|ΠΟΙΜΕΝΙ

Toll epist. itin. (Amstelod. 1700) p. 45; Beger thes. Brandenb. III 260; repetiit Franz 5962.
Auctor etsi incertus est, spuriam tamen esse certissimum.

114* Romae in Esquiliis Gvd. Ostoscyri Svar.

ΘΕΑ·ΣΗΛΟΙΤΟΣΚΥΡΑ|ΚΑΙ·ΑΠΟΛΛΩΝΩ·ΟΙ| ΤΟΣΚΥΡΩ·ΜΙΘΡΑ|Μ·ΟΥΛΠΙΟΣ·ΠΛΟΚΑ|ΜΟΣ· ΝΕΩΚΟΡΟΣ|ΑΝΕΘ

Ex ipsis Ligorianis enotatam non habeo; habet autem Suares. Vat. 9139 f. 14; ex Ligorio Gudius 56, 2; hinc Franz 6013.
V. 1 om. Suar. — 2 ΑΠΟΛΛΩΝ·Ο·ΟΙ Suar.

115* *Basetta di marmo conservata in casa di M. Thomaso Spica Schoichiapini (Schoichiopini* Gvd.) poetae Lig.

ΘΕΩΙΣΤΡΑΤΕΙΩΙ|Λ·ΑΥΡΗΛΙΟΣΕΜΜΟΖΥΚΟΣ| ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ·ΣΕΒΑΣΤΟΥ|ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ· ΑΝΕΘΗΚ

ioui stratio | l. aurelius augu|sti libertus | miles dedicavit

Ligorius Taur. vol. VII; inde Gudius 11, 8; hinc Franz 5935; omisit Henzen inter spurias.

116* Romae apud Raph. Fabrettium in basi simulacri Priapei, cuius facies in phalli formam exacta est.

ΣΩΤΗΡ|ΚΟΣΜΟΥ

Mus. Rom. Causei II 7 tab. 1; inde Franz 5961.
Spuriam esse credo.

117* *Cornusiana fù detta la villa di L. Cornuto Medico nella via Labicana appè miglia discosta da Roma.*

ΥΓΕΙΑΘΕΑΑΝΕΘ|Λ·ΚΟΡΝΟΤΟΣΙΑΤΡ|ΟΣ·ΡΟΥ ΦΙΝΟΣ

Ligorius Taur. vol. VI; inde Gudius 47, 3; hinc Franz 5983.

118* *Fbr di Tivoli dentro una vigna; è alta la base un piede.*

ΘΕΑΕΥΓΕΙΑΣ | Τ·ΦΛΑΟΥΙΟΣ | ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ | ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ligorius Neap. VII 440, VIII 173 (Suares. Vat. 9139 f. 80); ex Ligorio Murat. 20, 5; hinc Franz 5982.
V. 1 ΘΕΑΕΥΓΕΙΑ // Lig. VIII 173.

119* Romae in hortis Carpensibus Boiss. Patavii *fuori del bosco sotto la statua di Cibele* Ferr.

ΦΥCΙCΠΑΝΑΙΟΛΟC | ΠΑΝΤ ΜΗΤ

Boissard ms. f. 374, ed. IV 118; inde Gruter 20, 7 et Montfaucon *ant. expl.* I 1, 160 coll. tab. 96, 1; Franz 5947; denuo Ferretti di Monselice cod. bibl. Patav. munic. (*iscrizione di Padova* a. 1810) p. 179, qui infra (*nella base*) versus complures Latinos additos esse testatur, quorum primus hic est:

his mater cultrix Cybele me dulcis alebat eqs.

Graeca ficta ex hymnis Orphicis 10, 18 et 4, 7 ed. Herm.

120* Viterbi prope fontem urbis Boiss. ms. m[1]; *Viterbi* delevit m[2], quae adscripsit 'ex Roscianis'.

sub ara:

ΤΑΙΣΧΑΡΙΣΙΛΕΟΝΤΙΟΣ

Boissard ms. f. 288 (non edidit ipse); inde Montfaucon *ant. expl.* I 1, 176 tab. 109; hinc Franz 5971.

121* *Nel borgo di San Pietro buttato nelle immondezze nella casa dell' armellino.*

✝ Γ·ΙΟΥΛΙΟC·ΠΡΙΜΙΓ· | ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ligorius Neap. VII 402 (Ursin. Vat. 3439 f. 132, Suares. Vat. 9139 f. 77); e Ligorio Murat. 34, 4; ex schedis Spanhemianis Franz 5949.

122* *Bassorilievo nella libreria del Colotio.*

ΛΟΥ·ΜΙΝΙΚΙΟΣ·ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ

Ligorius Neap. VII 441 (Ursin. Vat. 3439 f. 125', Suares. Vat. 9139); ex Ligorio Donius 27, 90, Murat. 21, 3 et 74, 6; e schedis Spanhemianis Franz 5981.

123* Romae in domo Caesiana in Burgo basis a dextra fracta, in qua statua viri togati.

ΚΑΛΩC ΤΕΛΩΝΗCΑΝΤΙ ΑΝ

Boissard ms. f. 394, ed. III 51; inde Gruter 239, 2, Montfaucon *ant. expl.* III 1, 10 tab. 1, Franz 5897.
Suet. Vespas. 1: *manebantque imagines a civitatibus ei positae sub hoc titulo* καλῶς τελωνήσαντι.

124* In patera argentea gemmis distincta cum effigie Faustinae Augustae Don. ms.

CΑΛΒΩΚΩΜ | ΜΟΔΩΦΗΛΙΞ | ΦΑΥCΤΕΙΝΑ

Videtur Ligoriana, quamquam e Ligorianis enotatam non habeo. E schedis Vaticanis, ut ait, Donius Marucell. A 188, ed. 103, 158; e Donio Murat. 242, 4; Franz 5887.
Mommsenus titulum suspectum esse negat.

125* Sine loco.

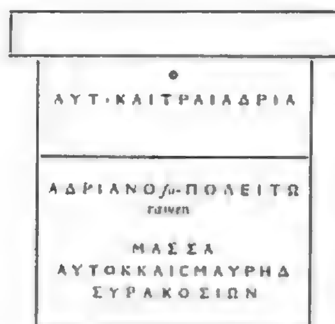

Leo Ghezzi app. ms. ad Cyriaci epigr. illyr. (a. 1713) f. 29.
Sunt complures nummorum tituli in unum coniuncti, velut v. 1. 2 nummi Adrianopolitarum, cf. Poole *catal. of greek coins, Thrace* (1877) p. 116, 2.

126* Ad novi Tusculi territorium repertus lapis.

ΜΕCΑΜΒΡ | ΙΑΝΩΝ | ΑVΤΚΜΑΝ·ΤΓΟ | ΡΝΑΜDG FSGΘ | ΤΡΑΝΚVΑ | ΙΙΝΑ

Placentini de siglis p. 124. Est nummi Mesembriani titulus male descriptus, cf. Poole *catal. of greek coins, Thrace* p. 133, 15.

127* Sine loci indicio.

in corona:
ΣΕΟΥΗΡΙΑ | ΣΕΟΥΑΣΤ | ΕΦΕΣΙ... | ΑΝΔΡΩ... | ΠΑΛΗ...

Ligorius Neap. VII 465 (Ursin. Vat. 3439 f. 167'); e schedis Spanhemianis ed. Franz 5917.

128* Romae.

in corona: ΑΡΜΗΡΟ | ΜΑΧΟΣ | ΔΗΜΗΤΡΙ | ΟΣ

in corona: ΕΦΟΤΗΣ | ΘΕΟΣΑΣ | ΜΟΙΡΑΠΟΙΟΣ | ΖΗΓΙΝΤΟΣ | ΡΟΔΟΚΛΗΟΥ | ΡΟΔΩ | Ν | *sub corona* PREGE | PIVS

Ex schedis Ambrosianis (inter Accursianas non inveni) Murat. 1636, 16. 1670, 1 (hoc altero loco 'ex meis schedis', quae sunt eaedem); inde Franz 5926.
Indoles est Ligoriana, etsi quid voluerit falsarius non perspicio nec scio quatenus haec ficticia sint.

129* In monte Caballo ad oratorium Neronis Boiss. ms. In domo Titi Celsi Boiss. ed.

ΠΡΟΥϹΙΟΥΤΟΥΤΩΝΚΟϹϹΩΝΥΠΑΡΧ
ϹΤΡΑΤΗΓΙΚΩϹ ΚΑΙ ϹΟΦΡΟ

homo chlamydatus et armatus iuxta mulierem

Boissard ms. f. 380, ed. IV 58; inde Gruter 558, Montfaucon *ant. expl.* III 1, 10 tab. 2, Franz 6461 coll. add. p. 1268.

2 in. ϹϹΤΡ est. Boiss. ed. — post ϹΟΦΡΟ litterarum Є et I vestigia in Boiss. ed.

130* Arula marmorea, cui insidet upupa eleganter sculpta; in utroque latere Victoria alata. Olim Romae apud Bianchinium, qui donavit Bavariae principi Violantae Beatrici, qua mortua emit Gorius, qui dedit comiti de Thoms; ab hoc accepit Guilelmus IV princeps Arausiacus. Nunc Lugduni Batavorum in museo.

ΙΡΧΑΤΗϹ
ΠΕΤΡΙΟϹ·ΗΟ
ΜΑΝΤΙϹ·ΜΑΝ
ΤΕΟΑΕΤ:Δ·ΑϹ
5 ϹΑΡΙѠΝ

Gorius sched. Marucell. A 196, ed. inscr. Etr. III observ. in tab. p. LXX; *Recueil de planches de la collection de Thoms* tab. 21; Reuvens *lettres à Mr. Letronne sur les papyrus bilingues et grecs du musée de Leide* (1830) epist. II; Leemanns *descript. raisonnée des monuments égypt. du musée* p. 30 n. 434*; idem animadvers. in musei Lugdun. inscr. Gr. et Lat. (1842) p. 27; Ianssen inscr. Gr. musei Lugd. (1842) p. 61; repetita in CIG IV 6848.

Falsam esse inscriptionem patet, ut inutile sit interpretum ineptiis immorari; quamquam quid voluerit falsarius non video.

131* Neapoli olim apud Gasparum Torelli, tum apud Ioannem Caraffa Ducem Noiensem Gesn. Nunc in museo anaglyphum.

ΗΡΜΗΣ ΕΥΡΥΔΙΚΗ ΞΥΒΦΗΟ

Descripsi, imaginem photographicam dedit Michaelis, qui et ipse descripsit. *Museo Borbonico* X 62; Gargiulo *raccolta* II 35. Cf. Winckelmann *mon. ined.* p. 114 et Gerhard *Neap. ant. Bildw.* p. 67, 206. — Titulos a manu recenti adscriptos esse primus suspicatus est Otto Iahn *arch. Zeit.* 1853 p. 84 adn. 54, cui recte omnino adstipulati sunt posteriores (cf. Friedrichs-Wolters *Gipsabgüsse* p. 398 n. 1198) praeter Kekuleum (*das akad. Kunstmus. zu Bonn* p. 40, 169), qui sine causa idonea dubitatum esse existimat.

132* Romae reperta Satyri statua a Gavinio Hamilton, tum empta ab Egremontio, nunc in Petworth-House (Sussex). Litteras leviter incisas esse testatur Mich.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟ
Σ

Dallaway *anecdotes of the arts in England* (1800) p. 278, 16; Conze *arch. Anz.* 1864 p. 239*; Michaelis *arch. Zeit.* 1880 p. 17 adn. et *ancient marbles* p. 600; Franz 6138; Loewy 517.

Sub Apollonii nomine ΕΠΟΙΕΙ legit Dallaway, quod nunquam in lapide fuisse et Conzius et Michaelis affirmant. Damnavit Michaelis.

133* Inter lapides in Arce Fregellensi (*Arce*) repertos rettulit Dion.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹ·ΝΕΣΤΟΡΟϹ | ΑΘΗΝΑΙΟϹ·ΕΠΟΙΕΙ

Marianna Dionigi *viaggi in alcune città del Lazio* (1809—12) f. 45 B; Loewy 510. Damnavit Brunn *griech. Kuenstl.* I 542; ficta ex n. 1234.

134* In parte quadam statuae Veneris.

ΑΡΧΙΤΗΛΗΣ | ΕΥΝΟΜΟΥ | ΜΥΚΑΛΗΣΣΙΟΣ

Gudius 212, 2 ex Ligorii schedis. Ego e Ligorianis enotatam non habeo nec scio unde nomina illa Ligorius petierit.

135* Satyri Hermaphroditique duplex statua inventa a. 1760 ad viam Praenestinam citra Turrem q. d. de' Schiavi, nunc in Anglia Ince Blundell Hall (Lancashire). In basi, quae una inventa esse perhibetur, litterae tamquam cultello leviter incisae.

ΒΟΥΠΑΛΟΣ | ΕΠΟΙΕΙ

Clarac *mus. de sculpt.* IV tab. 672; Michaelis *arch. Zeit.* 1875 p. 23 et *ancient marbles* p. 345 sqq., qui novicium esse titulum intellexit; Loewy 497.

Eadem verba in novicia Veneris statuae basi iteratae sunt, quae statua eodem tempore eodemque loco reperta est; cf. Loewy l. s.

136* Bononiae in sigillo aeneo; duae figurae Fortunam praeferentes.

ΒΟΥΠΑΛΟΣΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ | ΑΓΑΛΜΑΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ | ΤΥΧΗΣΠΡΩΤΟΝΕΠΟΙΗΣΕΝ

Murat. 472, 1 ex Achille Bocchio. — Ficta e Pausaniae verbis IV 30, 6.

137* Catinae in museo Biscari Torr. eoo. Est tabella marmorea litteris exiguis inscripta.

ΓΛΥΚѠΝΑΘΗΝΑ | ΙΟϹЄΠΟΙЄΙ (sic ... sic)

Descripsi. Torremuzza Sic. VII 16 = 17; R. Rochette *lettre à Mr. Schorn* p. 75 et suppl. ed. 2 (1845) p. 316; Franz 6650; Loewy 507.

Titulus male descriptus ex Herculis Farnesii statua.

138* Herculis statua (eius qui Farnesius dicitur imitatio) Romae reperta, tum Volaterris in museo Guarnacciano.

ΓΛΥΚѠΝ | ΑΘΗΝΑΙΟϹ

Ficoroni vestigia II 62; Donat. suppl. 1, 34; Franz 6143; Stephani *ausruh. Herakles* p. 165; Loewy 508.

Damnaverant Rochette *lettre à Mr. Schorn* p. 317 (ed. 2), O. Iahn *arch. Aufs.* p. 162, et ante hos Carolus Ruspi delineator, qui in epistula m. Oct. a. 1828 ad Gerhardum data (vidi eam apud Michaelisium collegam) haec ait: *tutta la figura è un cattivo ristauro del seicento in marmo bianco bigio moderno, il nome greco graffito nella clava è falso anche agli occhi di Bajocco.*

139* In Arco Fregellensi (*Arce*).

ΓΛΥΚΩΝ · ΑΘΗΝΑΙ$\overset{\text{O}}{\text{C}}$ · ΕΠΟΙΕΙ

Marianna Dionigi *viaggi in alcune città di Lazio* f. 45; Loewy 509. Cf. supra Apollonii titulus n. 133*.

140* *A Gaiete molto consumato.*

ΕΡΜΗΣ | ΔΙΟΔΟΤΟΣ | ΒΟΗΘΟΥ | ΕΠΟΙ·

Ligorius Neap. VII 437 (Suarez. Vat. 9139 f. 79); inde Murat. 475, 3; hinc Franz 6146. Cf. Loewy 522.

141* In fragmento statuae Veneris, quam vidi Gvd.

ΕΜΜΟΧΑΡΗΣ · ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ | ΑΡΓΕΙΟΣ · ΕΠΟΙΟΙ

Ex ipsis Ligorianis enotatam non habeo. Ex Ligorio Gudius p. 214, 7; hinc Franz 6147. — Damnavit Rochette *questions* p. 75; cf. Loewy 523.

142* Romae.

ΠΤΥΝΧΑΝΙΟΣ · ΕΠΟΙΟΙ | ΑΓΑΤΗ · ΤΥΧΗ

Ex Ligorianis enotatam non habeo. Ex Ligorio Gudius p. 50, 9; inde Franz 6145.

Galiaeus tab. 87 gemmae apud Fulvium Ursinum extantis titulum sic rettulit ΕΠΙΤΥΓΧΑΙΝΟCΕΠΟΙΕΙ.

143* Florentiae sub statua Veneris (Mediceae q. d.) in basi recens adiecta diversoque ex marmore facta.

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ · ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ | ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΠΩΕΣΕΝ

Titulum ignorant antiquissimi statuae editores, velut Sandrard (qui a. 1635 ex Italia domum rediit) et Perrier (cuius 'segmenta nobilium signorum et statuarum' prodierunt a. 1638); memoravit primus, ut monuit me Adolfus Michaelis, Evelyn (*Diary* 29 Nov. 1644 p. 111: *the master-piece of whose name you see graven under it in old Greek characters*). Damnarunt Maffeius art. crit. lapid. p. 77 et Lanzi *op. post.* I 349 eosque secuti plurimi; cf. inprimis Michaelis *arch. Zeit.* 1880 p. 15 et Loewy n. 513, qui ex ectypo titulum repraesentavit. Quis titulum effinxerit nescio, sed unde sumptus esset demonstravi Hermae vol. XXII 153. Ligorius enim vol. Taurin. XXIII hermam habet integram, quem repertum ait *tutto rotto* (sic) *da M. Uberto Strozzi Mantovano nelle ruine della casa di Celii accanto alla casa di Iulio Proculo nel monte Celio in quella parte di Roma, verso donde erano i castri Peregrini*; huic hermae duplicem titulum inscriptum esse:

ΕΡΩΣ | ΠΑΝΤΑΜΑ | ΤΩΡ | *phallus* | ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ · ΑΠΟΛΛΟ | ΔΩΡΟΥ · ΑΘΗΝΑΙΟΣ | ΕΠΩΙΣΕΝ

Scripsit Ligorius pro suo pronuntiandi more ἐπώισε pro ἐπόησε et mendum mendo expelerunt qui ἐπώησεν rectius scribere sibi visi sunt. Paulo doctius ei qui statuae exemplo aere expresso Parisino (*fondu par les Kellers 1687*, sic legitur in aere) hanc tituli formam addiderunt:

ΚΛΕΩΜΕΝΗCΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ | ΑΘΗΝΑΙΟC ΕΠΟΙΕΙ (sic)

Nam Alfredus Schoene testis oculatus de hac re ab Michaelisio interrogatus quamquam dubitari posse respondit, utrum hic titulus ex ipsa statua expressus sit (ita ut a. 1687 nondum Ligoriani tituli forma in basi fuerit) an postea demum in exemplo aeneo incisus, tamen ipse hoc alterum probabilius sibi videri indicavit. Mihi res omnino non posse videtur aliter explicari.

144* In monte Caelio in capsula inter rudera aedium Proculi Gvd.

ΧΥΡΙΛΛΟΣ · ΕΥΦΗΜΟΥ | ΚΥΖΙΚΗΝΟΣ · ΕΠΟΙΟΙ

Ex Ligorianis enotatam non habeo. E Ligorio sine dubio (probat id unum imperfectum ἐποίει) Gudius 225, 8; inde Franz 6161.

145* *Nel bagno dell' eroe due basamenti.*

a ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ | ΛΕΩΧΑΡΟΥΣ | ΑΘΗΝΑΙΟΥ

b ΓΑΝΥΜΗΔΗΣ ΤΡΩΙΛΙΥΙΟΣ | Λ · ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ · ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΟΣ | ΝΕΩΚΟΡΟΣ · ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΡΑΠΙΔΟΣ | ΑΝΕΘ ·

Ligorius Taur. vol. VIII; inde tit. *b* Gudius 105, 7; hinc Franz 5995. De priore titulo vide n. 1253; posterior fictus e n. 1104 et 915.

146* *Nella casa di Lonardo scultore presso del palazzo di San Marco — si vede una statua di Hercole molto fragmentata — fù opera di due artefici, come dimostra questa iscrizione posta nel scoglio sotto la punta de la clava.*

ΜΗΝΟΔΟΤΟΣΚΑΙΔΙΟΔΟΤΟΣΟΙΒΟΗΘΟΥ | ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΣΕΠΟΙΟΥΝ

Ligorius Neap. X 221; ab Ligorio sine dubio Ursinus, qui memoravit hanc inscriptionem in adnotationibus a se adscriptis ad Plinii (ed. Basil. 1525) exemplum quod erat in Stoschii bibliotheca Florentina, unde excerpsit Winckelmann *Gesch. der Kunst* IX 2 § 10; inde Franz 6164. Ex Ligorio Loewy 521.

Damnavit Mommsenus Analectis epigraphicis (act. societ. Saxon. 1852) p. 256.

147* Tibure reperta a. 1791 discoboli statua, nunc in museo Vaticano; titulus in trunco.

ΜΥΡΩΝ ΕΠΟΙΕΙ

Bouillon *musée des antiques* II tab. 18; post alios repetiit Loewy 498. Titulum non rettulit Visconti *mus. PCl.* VI 17, qui postea (*musée Napol.* n. 121 = *op. var.* IV 343) notavit: *le sculpteur qui l'a restaurée* (i. e. statuam) — *s'est permis de graver sur le tronc — le nom de Myron en caractères grecs.*

148* In museo Capitolino statua Amazonis vulneratae; titulus in trunco litteris neglectissimis leviter incisus.

ϹΩϹΙΚΛΗ
Θ

Descripsi et recentis manus lusum esse iudicavi. Bottari *mus. Cap.* III tab. 46 p. 97, qui dubitabat. Post alios repetierunt Franz 6171 et Loewy 434.

Videtur falsarius Σωσίκλειον (scil. ἔργον) voluisse.

149* Herma.

ΑΓΑΤΟΣΤΕΝΗΣ | ΚΑΙΝΙΟΥ | ΣΥΚΙΟΝΟΣ

Ligorius Neap. III 1.

Cf. schol. German. Arat. v. 24: *Agatosthenes* (sic) *in Asiaticis carminibus* e. q. s. Est ille Aglaosthenes Naxiacorum scriptor. Patris patriaeque (Σικυώνιος?) nomen finxisse videtur Ligorius.

150* Sine loco Lig. Pigh. Urs.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ
ΚΛΙΝΙΟΥ
ΑΘΗΝΕΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 81, Neap. XIII B 7 p. 413; Ursinus Vat. 3439 f. 124'; Pighius Berol. f. 143; ed. Ursinus imag. p. 15; inde Franz 6021. 3 ΑΘΗΝΕΟΣ Lig. Taur. ΑΘΗΝΑΙΟΣ rell.

Ficta sine dubio ad similitudinem hermarum Tiburtinorum, qui tamen vitiis orthographicis vacare solent.

151* Herma.

ΑΛΚΥΔΑΜΑΣ | ΕΛΑΙΑΤΑ

Ligorius Taur. 23 p. 84.

Cf. Suid. s. v. Ἀλκιδάμας Ἐλαΐτης (sic ante Casaubonum).

152* Herma.

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΣ | ΑΣΚΛΕΠΙΑΔΟΥ | ΓΡΑΜΜΑΤΙ
ΚΟΣ | ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 125.

Cf. Suid. s. v. Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδου γραμματικὸς ... Ἀθηναῖος τὸ γένος.

153* Sine loco herma.

ΑΠΟΛΛΩΦΑΝΗΣ | ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 120.

Cf. Suid. s. v. Ἀπολλοφάνης Ἀθηναῖος.

154* Sine loco herma.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ | ΗΡΑΚΛΕΟΤ

Ligorius Taur. 23 p. 152, qui nescio ego quem hominem intellegi voluerit.

155* Sine loco herma.

ΑΡΑΤΟΣ | ΒΟΡΙΝΕΟΥ | ΑΘΗΝΟΔΟΡΟΥ | ΣΟ
ΛΕΥΣ

Ligorius Taur. 23 p. 66.

Cf. Suid. s. v. Quid Βορινέου esse voluerit nescio.

156* Statua eruta ex antiquis urbis ruinis et a Pio IV pont. max. in bibliotheca Vaticana posita Bell.. Ibi extat etiamnunc Visc.

ΑΡΙΣΤΙΔΗΣ
ΣΜΥΡΝΕΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 121; ed. Bellorius imag. tab. 72; Visconti *iconogr.* tab. 31 (cf. I 270).

Damnat Bartoli *dissert. due* p. 199, recte omnino.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ | ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ Ligorius, qui rectius de vitiis orthographicis iudicasse videtur quam Visconti.

157* Herma.

ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΣ | ΚΥΡΑΝΑΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 92. — Ficta non ex Suida s. v., sed e Diog. L. II 8, 65: Ἀρίστιππος τὸ μὲν γένος ἦν Κυρηναῖος, omisso patris nomine. Doricam quam putabat formam repetiit Ligorius fortasse e Diogenis verbis (II 8, 83): διάλογοι κε', οἱ μὲν Ἀτθίδι, οἱ δὲ Δωρίδι διαλέκτῳ γεγραμμένοι.

158* *Herma d' Aristonimo comico poeta — trovata in Praenestе, dove era la casa di Gneo Verio Apro.*

ΑΡΙϹΤΟΝΥΜΟϹ

Ligorius Taur. 23 f. 23'.

Cf. Suid. s. v., qui nec patrem nec patriam addidit.

159* Sine loco herma acephalus.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ | ΟΑΡΙΣΤΟΣΤΩΝ | ΦΙΛΟΣΟ
ΦΩΝ | ΣΤΑΓΕΙΡΙΤΗΣ

Ursinus ed. p. 57; inde Bellori tab. 8.

Ex hac fraude altera nata est, de qua ex Fortunii Liceti libro (allegat. peripatet. ad Aelia Laelia Crispis aenigma p. 276) narravit Reinesius synt. XVII 17: Venetiis in gazophylacio cuiusdam senatoris servatur sepulcrum Aristotelis e Pario marmore: capsula autem est cum imagine faciei Aristotelis sculpta in operculo forinsecus. In anteriore arcae facie inscriptio graeca est duabus velut fictis tabellis efformata, quae vetustate magna ex parte corrosa vix intelligitur. Leguntur tamen a dextra parte hae notae:

ΑΡΙϹΤΟΤΕΛΗϹ | ΚΑΛΛΙϹΤΟϹΤΩΝ | ΦΙΛΟϹΟ
ΦΩΝ

a laeva vero hae aliae conspiciuntur litterae:

ΑΡΙϹΤΟΤΕΛΗϹ | ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ | ϹΤΑΓΕΙΡΙ
ΤΗϹ

Fraudis securus repetiit Franz 6028.

160* Tabella marmorea e Neapoli superioribus annis Romam allata et in Galliam deinde a Ioanne card. Bellaio translata Vas. Caput exprimitur comatum et barbatum naso aquilino.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Ursinus imag. p. 57; inde Bellori tab. 8.
'De antiquitate cum alii plerique rerum antiquarum periti fidem faciunt, tum imprimis Hieronymus Ganimbertus, cuius apud me auctoritas plurimum, ut debet, valet' Ursinus. Recto iudicio nasu damnavit Faber ad Gallaeum p. 21.

161* In museo Matritensi protome.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Huebner *antike Bildw. in Madrid* p. 101, 149, qui noviciam esse vidit.

162* In museo Matritensi protome.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 101, 150; titulus novicius.

163* Sine loco herma.

ΑΡΧΕΛΑΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΔΟΡΟΥ
ΜΙΛΗΣΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 114.
Cf. Suid. Ἀρχέλαος Ἀπολλοδώρου ἢ Μύδωνος Μιλήσιος φιλόσοφος.

164* Sine loco herma.

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 80.

165* Sine loco herma.

ΑΡΧΙΜΕΔΗΣ
ΤΡΑΛΛΙΑΝΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 91.
Cf. Suid. Ἀρχιμήδης Τραλλιανός.

166* Sine loco herma.

ΑΡΧΥΤΑΣ
ΜΝΕΣΑΓΟΡΟΥ
ΤΑΡΑΝΤ.

Ligorius Taur. 23 p. 113.
Cf. Diog. L. VIII 4, 79 Ἀρχύτας Μνησαγόρου Ταραντῖνος.

167* Sine loco herma.

ΑΣΚΛΗΠΙΑ
ΔΗΣ
ΔΙΟΤΙΜΟΥ
ΑΠΑΜΑΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 70.
Ex Suida s. v. Ἀσκληπιάδης Διοτίμου Μυρλεανός· πόλις δέ ἐστι Βιθυνίας ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη.

168* Sine loco herma.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΤΟΥ
ΑΦΡΟΔΙΣΑΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 75.
Ἀσκληπιόδοτος Aphrodisiensis memoratur passim in Damascii vita Isidori apud Photium bibl. cod. 242.

169* Sine loco herma.

ΒΑΚΧΕΠΛΙΑΝ

Ligorius Taur. 23 p. 160.

170* In museo Matritensi protome.

ΒΙΑΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 102, 151.
Titulus novicius.

171* Sine loco herma.

ΒΙΑΝΤΟΣ|ΠΡΙΗΝΑΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 95.

172* Loco non indicato Ligorius exhibet anaglypho pictum equitem leonem occidentem iacente homine ab leone perempto; infra

ΓΝΑΙΟΥ

Ligorius Taur. 21 fol. extr.

173* *Nel tempio di Portundo* (sic), *poscia la chiesa di S. Herveo.*

ΓΡΗΓΟΡΙΟC|ΝΑΖΙΑΖΗΝ|ΟC

infra:

ΑΟΦΙΛΟC·ΖΕ|ΝΟΔΟΡΟΥ|ΑΝΘΙΟΧΕΟΣ|
ΕΠΟΙΕΙ

Ligorius Taur. 23 p. 46, qui unde artificis patriaque eius nomina sumpserit non video.

174* Sine loco herma.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ | ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ | ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ | ΝΕΙ
ΚΑΤΟΡΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 329.
Tetradrachmum adfert Faber ad Gallaeum p. 37 ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ (Head hist. numm. p. 645). Sed ad fraudem explicandam melius compares nummum argenteum a Fabro ad Gallaeum p. 74 memoratum: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ (Head l. s. p. 646). Ligorius utriusque regis nomina coniunxit.

175* Sine loco herma.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ | ΦΑΛΗΡΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 329.

176* Sine loco herma.

ΔΗΜΟΚΙΔΗΣ
ΚΑΛΛΙΦΟΝΤΟΥ
ΚΡΟΤΟΝΙΑΤ
ΙΑΤΡ

Ligorius Taur. 23 p. 108.
Cf. Suid. s. v. Δημοκήδης Καλλιφῶντος Κροτωνιάτης ἰατρός. Vide quae adnotavi infra ad n. 251*.

177* In museo Matritensi protome.

ΔΕΜΟΣΘΕΜΗΣ *sic*

Huebner *ant. Bildw.* p. 102, 152.

178* Sine loco herma.

ΔΙΑΣ | ΕΦΕΣΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 90. Hominem non novi.

179* *Nelle rovine delle Therme Variane — due effigie l' una di Dicaiogene, l' altra d' Amore.*

ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΗΣ

Ligorius Taur. 23 p. 17.
Cf. Suid. s. v. Δικαιογένης, ὄνομα κύριον.

180* Protome marmorea apud Achillem Maffeum Stat.

in collo imaginis:

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Ach. Statius imag. tab. 11; inde Franz 6039.
Titulum novicium esse monuit Ursinus imag. praef. p. 6.

181* Herma.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ | ΑΠΟΛΛΩΤΕΜΙΔΟΥ | ΑΠΟΛΛΩ
ΝΙΑ...

Ligorius Taur. 23 p. 40. Cf. Diog. L. 9, 9 Διογένης Ἀπολλοθέμιδος Ἀπολλωνιάτης.

182* Herma.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ | ΙΣΑΚΙΟΥ | ΣΙΝΩΠΕΥΣ

Ligorius Taur. 23 p. 52; inde Statius tab. XII, qui v. 2. 3 ΙΚΕΣΙΟΥ | ΣΙΝΟΠΑΙΟΣ habet. Statii titulum damnavit Ursinus praef. p. 6. Cf. Suid. s. v. Διογένης Ἰκεσίου Σινωπεύς.

183* Sine loco herma.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ | ΑΤΤ ΚΙΣΤΟΥ | ΓΛΑΥΓΙΟΥ | ΑΛΙ
ΚΑΡΝΑΣΣ | ΕΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 130.
Videntur haec contaminata ex Suida s. v. Διονύσιος Ἀλεξανδρεύς, ὁ Γλαύκου υἱός et s. v. Διονύσιος Ἁλικαρνασσεύς .. πρόγονος τοῦ ἐπὶ Ἀδριανοῦ γεγονότος ἀττικιστοῦ.

184* Sine loco herma.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ | ΦΥΛΑΝΔΡΟΥ | ΜΗΤΥΛΗΝ |
ΑΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 130.
Suid. s. v. Patris nomen finxit Ligorius.

185* Veneris et Mercurii herma.

ἘΡΜΉΤΗΣ

Ligorius Taur. 23 p. 22; alterum non addidit.

186* Sine loco herma.

ΕΥΔΟΧΟΣ | ΓΝΕΙΔΙΟΣ | ΦΥΛΟΣΟΦ | ΣΟ
ΦΙΣΤΗ

Ligorius Taur. 23 p. 135.
Cf. Suid. s. v. Εὔδοξος Αἰσχίνου Κνίδιος φιλόσοφος.

187* In museo Matritensi protome.

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 103, 154. Novicia inscriptio.

188* Sine loco herma integer.

ΕΛΠΙΚΟΥ Ρ|ΟΣΜΙΑΤΙΟΣ|ΕΦΕΣΙΟΣ

Boissard ms. f. 281. Videtur Ἐπίκουρος nomen legi, cui fortasse falsarius Μελιτεύς addere voluit, ut domum Epicuri in pago Melitensi sitam significaret, cf. Diog. L. X 17.

189* Crotone.

ΕΥΜΕΝΙΔΑΣ ΛΕΩΧΑΡΟΥ·ΥΑΤΡΟΥΣ|ΦΙΛΟΣΟ
ΦΥΣ·ΚΡΟΤΩΝΙΑΤ//////////|ΚΑΙΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ
ΝΕΑΡΧΟΣ//////

Ligorius Taur. vol. VI.
Ficta ad similitudinem tituli Brundisini n. 674.

190* *Trovato nella villa Tiburtina di Hadriano* Lig. Taur. vol. 7. *Trovato nella casa di Marco Ulpio Vistore; la testa era molto fragmentata et il nome del suo padre rovinato* Lig. Taur. vol. 23. Romae apud card. Vallaeum Boiss.

ΕΥΡΕΙΠΙΔΗΣ|ΜΝΕΣΑΡΧΟΥ|ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ligorius Taur. vol. VII s. v. *Euripide*, vol. XXIII p. 78; idem Neap. XIII B 7 p. 413; Ursinus Vat. 3439 f. 124; ed. Ursinus imag. p. 27; Boissard sched. Paris. f. 197, ed. VI 45; Franz 6051.

ΜΝΕ//ΣΑΡΚΟΥ Lig. Neap. et Urs. Vat.

Spurius quin sit titulus dubium non est; cf. etiam Robert Hermae XVII 145 sqq.

191* Sine loco Lig. In aedibus Gentilis Delphini Vat. Sub protome mulieris Vall. Reperire non potuit Visc.

ΕΥΧΑΡΙϹ|ΛΙΚΙΝ

Ligorius Taur. vol. 23 p. 123; Ursinus imag. p. 39, ubi adhaeret titulus Latinus CIL I 1009, itemque cod. Vallic. R 26; ex Ursino Bellorius tab. 47, Visconti *iconogr.* tab. 37 coll. vol. I 318, Franz 6053.

Ficta ex CIL I 1009 (= VI 10096), cuius prima verba EVCHARIS · LICINI Graece versa sunt.

Diversum videtur Matritense exemplum apud Huebnerum *ant. Bildw. in Madrid* p. 228, 507, cuius titulus ΕΥΧΑΡΙϹ·ΛΙΚΙΝ in collo protomes perscriptus est. Tertium exemplum Parisinum damnavit Mommsen ad CIL I 1009.

192* In museo Matritensi protome.

ΖΗΝωΝ

Huebner *ant. Bildw.* p. 103, 156.
Titulus novicius.

193* In museo Matritensi protome.

ΖΗΝωΝΚΙΤΓΕΥΣ (*sic*)

Huebner *ant. Bildw.* p. 103, 157.
Titulus novicius.

194* Sine loco herma.

ΖΗΝΩΝ|ΜΝΑΣΕΑΙΟΥ·ΔΗ|ΜΙΟΥ|ΚΙΤ·ΚΙΠ

Ligorius Taur. 23 p. 111.
Cf. Suid. Ζήνων Μνασέου ἢ Δημέου (vulgata fuit lectio Δημαίου) Κιτιεύς· πόλις δὲ ἐστι Κύπρου τὸ Κίτιον.

195* In museo Matritensi protome.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 104, 158. Titulus novicius.

196* In museo Matritensi protome.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 104, 159. Titulus novicius.

197* In museo Matritensi protome.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 104, 160. Titulus novicius.

198* Sine loco herma.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ|ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΙ|ΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 98.

199* *Trovata nella villa Tiburtina di Hadriano* Lig. Taur. Apud Hieronymum Ganimbertum Vat. ed. Romae apud card. Vallaeum Boiss.

ΗΣΙL/ΔΟΣ|ΔΙΟΥ|ΑΣΚΡΑΙΟΣ

Ligorius Taur. vol. 7 et vol. 23 p. 142; Neap. XIII B 7 p. 413; Ursinus Vatic. 3439 f. 123, ed. imag. p. 23; Boissard sched. Paris. f. 197, ed. VI, 45; Bellori tab. 51; Franz 6058.

ΗΣΙΟΔΟΣ|ΔΥΟΥ Lig. Taur. vol. 23.

200* Protome marmorea apud Achillem Maffeum Stat.

in collo sinistro

ΘΑΛΗΣ

Statius tab. 1; hinc Bellori tab. 37 et Franz 6060.

Titulum novicium esse expressim monet Ursinus imag. praef. p. 6; cf. Visconti *iconogr.* I 114.

201* Sine loco herma.

ΘΑΛΗΣ|ΜΙΛΗΣΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 100.

202* *Herma nella vicinità della Ripa Tiberina.*

ΘΕΜΙΣΤΙΟΣ | ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚ//

Ligorius Taur. 23 p. 62.

203* Herma; locum non indicant.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ | ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ | ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 86. 87; Pighius Berol. f. 142'; ed. Ursinus p. 13; Faber ad Gallaeum p. 78; ex Ursino Franz 6062.
V. 1 litterae ΘΕ, v. 2 ΝΕ, v. 3 Α desunt apud Pighium.
Spurius titulus, nisi omnia fallunt; cf. Suid. s. v.

204* Sine loco herma.

ΘΕΟΓΕΙΤΩΝ
TRΑΓΕΙΑΤΗΣ

Ligorius Taur. 23 p. 115
Steph. Byz. *Τραγία νῆσος πρὸς ταῖς Κυκλάσιν, ὅθεν ἦν Θεογείτων ὁ περιπατητικός, Ἀριστοτέλους γνώριμος.*

205* In museo Matritensi protome.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 105, 161. Titulus novicius.

206* Sine loco herma.

ΘΕΟΝΗΣΤΟΣ · ΦΙΛ·

Ligorius Taur. 23 p. 132.
Voluisse videtur *Θεόμνηστος φιλόσοφος*, quamquam hic quis fuerit nescio.

207* In museo Matritensi protome.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟϹ

Huebner *ant. Bildw.* p. 105, 162.
Titulus sine dubio novicius.

208* In museo Matritensi protome.

ΘΕΣΠΙΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 105, 163.
Titulus novicius.

209* Sine loco herma.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ | ΩΛΟΡΟΥ | ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 103.

210* In museo Matritensi protome.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 106, 164.
Titulus novicius.

211* In museo Matritensi protome.

ΙΣΟΚΡΑ

Huebner *ant. Bildw.* p. 106, 165.
Titulus novicius.

212* *Nella villa di Flavio Vopisco in Tivoli.*

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ | ΛΙΣΙΜΑΧΟΥ | ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 64.
Is quem voluit Ligorius Callias est Lysimachi f. Atheniensis, poeta comicus. Notavit etiam Ursinus: *eius* (i. e. Callisthenis) *comoedias aliquot citant Athenaeus et Suidas, quamvis corrupte apud utrumque Callias pro Callisthenes* (sic) *nominetur.*
Non magis genuina ea huius tituli forma quae per Ursini editionem propagatur:
Sub duobus capitibus, quorum dextrum fere periit. Locum non indicant Lig. Vat. ms. Apud Fulvium Ursinum Vat. ed. (i. e. schedam Ligorianam ille possidebat)

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ · ΛΥΣΙΜ

Ligorius Taur. 23 p. 64; Ursinus Vatic. 3439 f. 115; ed. Ursinus p. 31; inde Gallaeus tab. 41 et Bellori tab. 46, denique Franz 6068.

213* In museo Matritensi protome.

ΚΑΡΝΕΑΔΗΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 106, 166. Titulus novicius.

214* In basi sub imagine pitheci, quem cynocephalum dicit Lig.

ΚΑΡ | ΝΕΑϹ

Ligorius Neap. XIII B 7 p. 422 (Ursinus Vat. 3439 f. 8'); inde schedae Dupérac n. 104 (inter Spanhemianas), ex quibus ed. Franz 6071.

215* Sine loco herma.

Μ · ΚΑΤΩΝΟΣ · ΡΩΜΑΙΩ//

Ligorius Taur. 23 p. 325.

216* Sine loco herma.

ΚΗΚΕΙΔΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 366.
Voluit, ut vidit Wilamowitz, *Κηκείδην* (s. *Κηδείδην*) poetam.

217* Sine loco herma.

Κ Ι Δ Ι Ξ
Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ
Π //////////////// Σ

Ligorius Taur. 23 p. 325. Cf. epigramma infra n. 1883 ἦν Κῖδιξ Ἀθήνησι, quod persuasum est Ligorium ante oculos habuisse, quamquam ante Muratorium nemo quod sciam tradidit.

218* Herma.

ΚΙΜΩΝ | ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ | ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 116. 117 ter. Neapol. XIII B 7 p. 413; Ursinus Vat. 3439 f. 124; ed. idem p. 14; recepit Franz 6072.
1 ΚΙΜΟΝΟΣ Ursin. ms. — 3 ΑΘΗΝΙΑΙΟΣ Lig. Taur. p. 116.

219* Sine loco herma.

Κ Λ Ε Α Ν Θ Η Σ
Φ Α Ν Ι Ο Υ
Α Σ Σ Ι Ο Σ

Ligorius Taur. 23 p. 343.
Cf. Diog. L. VII 37 Κλεάνθης Φανίου Ἄσσιος.

220* Sine loco herma.

ΚΛΕΟΒΟΛΟΣ | ΕΟΥΑΓΟΡΟΥ | ΛΙΝΔΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 127. Cf. Diog. L. I 89.

221* Herma acephalus.

ΚΡΑΤΙΠΠΟΣ | ΑΣΚΙΩΝΔΟΥ | ΜΥΤΙΛΕΝΑΙΟΣ

Ligorius Neap. XIII B 7 p. 413.
Ursinus Vat. 3439 f. 123'; ed. idem imag. p. 67; inde ut videtur memorat Faber ad Gallaeum p. 36.
ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ Urs. ed. versibus aliter, ut solet, divisis.
Patrem Cratippus Mitylenaeus (Plut. Pomp. c. 75) ab Cratete Thebano mutuatus est, cf. Diog. L. VI 5 Κράτης Ἀσκώνδου.

222* Sine loco herma.

ΛΕΩΝ ////// | ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 134. Cf. Suid. s. v.

223* Protome marmorea (*termine col priapo* Stat. ms.); apud Io. Baptistam Victorium civem Ro(manum) Stat. ed. Knibbe. Extat in museo Capitolino.

ΛΥΣΙΑΣ

Descripsi et damnavi. Statius cod. Vallicell. B 104 f. 177'; Knibbe Berol. p. 18; ed. Statius tab. 7; Bottari mus. *Cap.* I tab. 63 coll. I tab. 31; Guasco III 216; repetiit Franz 6081.

ΛΥΣΙΑΣ Stat. ms. ΛΥΣΙΑΣ Stat. ed. ΛΥΣΙΑ Knibbe.

224* Herma acephalus.

ΛΥΣΙΑΣ | ΚΕΦΑΛΟΥ | ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 326, Neap. XIII B 7 p. 412; Ursinus Vat. 3439 f. 124; ed. idem p. 75; hinc Bellori tab. 84 et Franz 6080.
1 ΛΙΣΙΑΣ Lig. Neap. — 2 ΚΕΣΑΛΟΥ Lig. Neap.

225* In aedibus Octaviani Zeno (Geni Chis.) prope theatrum Pompei et campum Florae Stat. et similiter Boiss. Chis. Sine loco Urs. ed. Apud Fulvium Ursinum in schedis ex marmore Gall.

ΜΑΞΙΜΟΣ | ΣΕΟΥΗΡΟΥ | ΡΩΜΑΙΟΣ

Statius tab. 19; Boissard sched. Paris. f. 200, ed. VI 49, cod. Chis. V 167 f. 81 (utrubique opinor ex Statio); Ursinus ed. p. 71; Gallaeus tab. 89; ex Gallaeo Bellori tab. 24; repetiit Franz 6082.
Omnes sine dubio ad unum exemplum redeunt, licet litteras forma diversas exhibeant (Ε Σ Ω); auctorem fraudis ignoro, nam inter Ligorianas non inveni. Pariter incertum est quemnam e Maximorum numero falsarius significare voluerit; fortasse Marium *Maximum*, cuius vita *Severi* saepius memoratur.

226* Herma duplex *trovato nelle Therme Traiane*.

a > ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ | ΔΙΟΠΗΤΟΥ · ΥΟ /// | ΑΘΗΝΑΙΟΣ
b ΕΡΩΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ

Ligorianus Taur. 23 p. 12; fictae ex nn. 1183. 84.

227* Sine loco herma.

Μ · ΜΕΤΤΙΟΣ | ΕΠΑΦΡΟΔΙ | ΤΟΣ | ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 94.
Ficta e titulo Latino apud Ursinum imag. p. 92 (CIL VI 9454).

228* Ad stipitem statuae togatae; in Quirinali Boiss. ms.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ | ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ

Boissard sched. Paris. f. 379, ed. IV 123; inde Franz 6086.
Ephesium quo auctore Metrodorum appellaverit nescio, sed vide supra n. 188*.

229* In museo Matritensi protome.

ΜΕΤΡΟΔΩΡΟΣ

Huebner ant. *Bildw.* p. 107, 167.

230* Romae in quodam termino.

ΜΙΔΑΣ | ΟΡΗΟΩΡ

Donii sched. Marucell. A 188.
Genuinam nemo putabit; sed quis finxerit nescio.

231* Sine loco herma.

ΝΙΚΟΜΑ|ΧΟϹ|ΓΕΡΑϹΙΝ|ΟϹ

Ligorius Taur. 23 p. 131.
Nicomachus Gerasenus mathematicus apud Lucianum Philopatr. 12.

232* Herma *trovato nella villa de' Ceronii vicino la via Labicana andando per la via verso il Tusculano — discosto di Roma 4 miglia incirca* Lig. Apud Fabricium de Maximis sub capite Spon. Bell.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ|ΧΑΛΚΙΔΟΝΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 f. 24; Spon misc. p. 136; Bellori tab. 39; Franz ad 6091.

1 O pro O Spon. Bell., Ε pro Σ Bell. — 2 ΚΑΛΚΗΔΟΝΙΟΣ Spon. ΚΑΑΚΑΔΟΝΙΟΣ Bell.

Videtur revera titulus in lapide sculptus fuisse; sed recentem esse apparet; cf. tit. inseq. n. 233*.

233* Herma acephalus; in aedibus Octaviani Zeno prope theatrum Pompei et campum Florae Stat. Boiss. Sine loco Urs. Apud Fulvium Ursinum in schedis Gall. (itaque non vidit lapidem).

ΞΕΝΟΚΡΑΤΗϹ|ΑΓΑΘΑΝΟΡΟϹ|ΚΑΛΧΑΔΟ
ΝΙΟϹ

Uno exemplo Statius tab. 19 (hinc Boissard sched. Paris. f. 200, ed. VI 49); Ursinus p. 55; Gallaeus tab. 149; repetiit Franz 6091.

Titulus mihi suspectus et propter auctores (cf. ad hermam Maximi supra n. 225*) et propter nominis ethnici formam Doricam. Viscontii verbis (*iconogr. gr.* I 221) non satis scio quid faciam; ait enim ille: *Le Xénocrate de la villa Albani n'étoit qu'une tête d'Hippocrate rapportée sur un hermès antique, dont la gaine, avec une inscription grecque, prouvoit qu'elle avoit été autrefois surmontée d'une tête de Xénocrate.* Neminem novi equidem qui titulum Albanum rettulerit, neque certum est Viscontium hunc trium versuum titulum dixisse; fortasse illum significavit quem in aedibus Maximorum extitisse Sponius testatur, quemque licet novicium tamen in lapide scalptum fuisse probabile est. Vide supra n. 232*.

234* *Nel monte Aventino sono state trovate due bellissime teste, l'una et l'altra di Euripide poeta tragico .. l'una fù trovata con lettere greche nella spalla destra, che contengono il nome di esso poeta, nell'altra non appariva lettera alcuna, se non quanto che era l'istessa effigie dell' altra; che poi fù rubata e di nascosto venduta dagli istessi trovatori; che poi in quello andar di piatto fù scritta con lettere medesimamente greche nel petto et impostole il nome di Homero .. poscia capitò in mano del reverend. Maffeo; delle quali ho posto il disegno con quella diligentia ch' ho possuto* Lig. Hanc alteram protomen eandem esse quae inde ab a. 1676 in museo Officiorum Florentino extat nuper Pyrrhi nomine perperam ornata demonstravit Robert (Hermes vol. XVII 134 sqq.).

ΛΙΙΡΟϹ

Sic primus recte legit Mommsen *arch. Zeit.* 1880 p. 36. Cf. Kieseritzky *bull. inst.* 1879 p. 73 et Duetschke *arch. Zeit.* 1877 p. 68 coll. tab. 9.

ΝΙΓΡΟϹ ex schedis ms. musei Florent. Kieseritzky; ΠΙΡΟϹ Duetschke.

Legendum Ὅμηρος.

Quod Ligorius Neap. XIII B 7 p. 414 dixit Homeri nomen per fraudem inscriptum esse, id confirmat Robertus l. s. eo maxime quod vultus minime Homeri imagini qualem veteres sibi informaverunt similes sunt. Itaque huc rettuli.

235* Sine loco herma.

ΟΠΠΙΑΝΟΣ|//////// ΟΥ

Ligorius Taur. 23 p. 325.

236* Sine loco herma.

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 106.

237* Sine loco herma.

ΠΑΝΑΠΕΙΟΣ|ΝΕΙΚΑΤΟΡΟΥ|ΡΩΔΕΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 67.
Cf. Suid. s. v. Παναίτιος Νικαγόρου Ῥόδιος.

238* In museo Matritensi protome.

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 107, 168.
Titulus novicius.

239* Sine loco herma.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ|ΘΗΒΑΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 349.

240* Protome marmorea; caput non est Pindari sed Sophoclis, cf. Bottari *mus. Cap.* I tab. 38 et Visconti *iconogr. gr.* I 95. Extat in museo Capitolino. — Eadem fortasse imago, quam Canina exhibuit *iconogr.* p. 54.

ΠΙΝΔΑΡΟϹ

Descripsi. Bottari l. s. Guasco III 216.

241* Tituli graphio scripti in villa Hadriani Tiburtina *in un corridore sotterraneo* Seb.

ΠΙΝΔΑΡΟϹ . . . . ΘΗΒΔΟϹ

et . . . . ΥΚΟϹΡΗΓϹΙΝΟЅ (*sic*)

et . . . Ϲ . . . . ΝΙΔΗϹ

ed in mezzo sotto una buca

ΚΕΙΟϹ . . . . . ѠΤΥ

Sebastiani *viaggio a Tivoli fatto nell' anno 1825* (Fuligno 1828) II 302.
Dubitanter huc rettuli; videntur noviciae magis quam antiquae manus lusus esse. Legitur Πίνδαρος Θηβ[αῖ]ος, [Ἴβ]υκος Ῥηγῖνος, Σ[ιμω]νίδης Κεῖος, extremum vocabulum non intellego.

242* In museo Matritensi protome.

ΠΙΤΤΑΚΟΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 107, 169.
Titulus novicius.

243* Herma in aedibus Octaviani Zeno prope theatrum Pompei et campum Florae STAT. Nunc in museo Capitolino sub imagine Bacchi Indici.

ΠΛΑΤΩΝΗΣ|ΑΡΙΣΤΟΝΟΥ|ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Descripsi. Ligorius Taur. 23 p. 21, Neap. XIII B 7 p. 413; Ursinus Vat. 3439 f. 124'.

1 ΠΛΑΤΩ//// Lig. Taur. — 2 ΑΡΙΣΤΩΝΟΥ Lig. Taur.

Ligorianum titulum correctum ed. Statius tab. 18 (Boissard sched. Paris. f. 200, ed. VI 48); Ursinus p. 53 (Bellori tab. 28); Franz 6103.

244* In museo Matritensi protome.

ΠΛΑΤΩΝ

Huebner *ant. Bildw.* p. 108, 170.
Titulus videtur novicius.

245* Herma.

ΠΟΛΕΜΩΝ|ΣΜΥΡΝΑΙ

Ligorius Taur. 23 p. 128.
Cf. Suid. s. v. Πολέμων Λαοδικεύς — σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ.

246* Herma.

ΠΟΛΕΜΩΝ|ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥ|ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ|
ΑΘΗΝΑΙ

Ligorianus Taur. 23 p. 151.
Cf. Suid. s. v. Πολέμων Φιλοστράτου ἢ Φιλοκράτους Ἀθηναῖος φιλόσοφος.

247* Herma.

ΠΟΛΕΜΩΝ|ΑΘΗΝ

Ligorius Taur. 23 p. 328. Cf. ad tit. anteced.

248* *Erma doppia.*

a ΠΟΛΥΕΝΟΣ|ΣΑΡΔΙΑΝΟΣ
b ΠΟΛΙΕΝΟΣ|ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 145.
Cf. Suid. s. v. Πολύαινος Σαρδιανός et deinceps Πολύαινος Μακεδών, ubi cod. V habet Μακεδόνος, et sequitur πολύαινος· ὁ πολυχρόνιος.

249* Herma.

ΠΡΩΤΕΥΣ

Ligorianus Taur. 23 p. 140.

250* Herma.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ|ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ|ΓΡΑΜΜΑΤΙ
ΚΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 143.
Cf. Suid. s. v. Πτολεμαῖος ὁ Ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ πατήρ, καὶ αὐτὸς γραμματικός.

251* Herma.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ|ΑΛΕΞΑΝΔ|ΡΙΝΟΣ|ΓΡΑΜΜΑ
ΤΙΚΟΣ|ΕΦΑΙΣΤΙΟΝ///|ΥΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 143.
Cf. Suid. s. v. Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὁ τοῦ Ἡφαιστίωνος. Videtur Ligorius Latina Hieronymi Wolfi versione usus esse; hinc et Ἀλεξανδρῖνος forma explicatur et υἱός voc. additum, denique illud quod de Ἡφαιστίωνος genetivo ambigebat.

252* In museo Matritensi Bacchi imago.

ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΛΩΣ *sic*

Huebner *ant. Bildw.* p. 108, 172.
Titulus novicius.

253* Herma.

ΣΑΠΦΩ|ΕΡΕΣΙΑ

Ligorius Neap. XIII B 7 p. 412; Ursinus Vat. 3439 f. 124'; ed. Bellori tab. 63; ex Ligorii schedis Vaticanis Gronovius thes. ant. II tab. 34; Franz 6106.

254* Herma.

ΣΑΦΟΣ|ΜΥΤΗΛΙΝΑΙΑΣ

Ligorius Taur. 23 p. 341.
Cf. Suid. s. v.

255* Herma.

ΣΑΦΟΣ|ΕΡΗΣΙΑΣ|ΛΕΣΒΙΑΣ

Ligorius Taur. 23 p. 341; ex schedis Vaticanis Ligorii ed. Bellori tab. 63 hermam integram sic inscriptam ΣΑΠΦΩ|ΕΡΕΣΙΑ (supra n. 253*). Ipse Ligorius Taur. 23 p. 341 alterum eiusdem fraudis exemplum protulit hoc: ΣΑΦΟΣ|ΛΕΣΒΙΑΣ.

256* Herma.

ΣΥΛΗΝΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 136.

257* *Nella via Latina nel Ferentinale vicino alla Villa Magna — trovate alcune memorie di philosophi; ma sola una aveva la effigie.*

ΣΕΙΜΜΙΑΣ

Ligorius Taur. 23 p. 38. — V. 2 nec Θηβαῖος nec Ῥόδιος videtur voluisse, sed patris nomen nescio quod.

258* *In più modi in Roma haremo veduti i suoi ritratti; herma.*

ΣΟΦΟΚΛΗΣ | ΣΟΦΙΛΟΥ | ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ligorius Taur. vol. 23 f. 43.

259* In museo Matritensi protome.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 110, 175.
Titulus novicius.

260* Sine loco herma acephalus.

ΣΠΕΥΣΙΠ | ΠΟΣ | ΕΥΡΥΜΕΔΟΝ | ΤΟΣ ΑΘΗ | ΝΑΙΟΣ

Ursinus p. 54; inde Gallaeus tab. 137; ex hoc Bellori tab. 36; Montfaucon palaeogr. p. 153; Franz 6113.

Gallaeus et litterarum formas rotundas (Є С) dedit et versus probabilius divisos; item ut par est Bellorius.

Videtur ex eadem falsariorum officina Speusippi titulus profectus esse, ex qua etiam Xenocratis (v. supra n. 233*). Utriusque nomina desumpta e Diog. L. IV 1. 6.

261* Herma; in amphitheatro Vaticano Stat. Loco non indicato Lig. Urs.

ΣΟΚΡΑΤΗΣ | ΣΟΦΡΟΝΙΣ | ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Sic Ligorius Neap. XIII B 7 p. 413 et Ursinus Vat. 3439 f. 123'; litteris rotundis (Ο Θ Φ) Statius tab. 6.

Auxit fraudem Ligorius, qui in vol. Taur. 23 f. 54 hunc 'hermam duplicem' exhibet:

ΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΚΟΥ
ΞΕΝΟ
ΑΘΙΝΑΙC

ubi composuit Socratem cum Xenophonte. Cf. Diog. L. II c. 5 et 6.

262* In museo Matritensi protome.

ΣΟΚΡΑΤΗΣ (sic)

Huebner *ant. Bildw.* p. 109, 173.
Titulus novicius.

263* Herma.

ΤΕΛΕΣΙΛΛΑ
ΠΟΙΗΤΡΙΑ

Ligorius Taur. 23 p. 126.
Sic Suid. s. v.

264* Herma.

ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ | ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΟΣ | ΓΕΟΓΡΑ | ΦΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 351.

Steph. Byz. p. 164, 21 ed. M.: Βέριξ, ἔθνος μεταξὺ Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας, ὡς Τιμοκράτης ὁ Ἀδραμυττηνός; tertium versum facile de suo Ligorius addere potuit.

265* Herma.

ΤΙΜΟΝΟΣ | ΤΙΜΑΡΧΟΥ | ΑΠΟΛΛΩΝ | ΝΕΙ | ΚΑΙΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 82.

Videri possunt duo commenta in unum coaluisse, sed cf. Diog. L. IX 12, 1 'Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ὁ παρ' ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν εἰς τοὺς σίλλους ὑπομνημάτων .. φησὶ τὸν Τίμωνα εἶναι πατρὸς μὲν Τιμάρχου κτλ'. Apparet autem e falsis vocabulorum terminationibus Ligorium etiam Diogenis interpretatione Latina usum esse eaque ab Ambrosio Traversario, opinor, facta.

266* Hermae duo.

1 ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ
ΛΕΩΝΤΙΝΟΣ

2 ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ
ΓΑΛΛΑΤΙΩΣ

Ligorius Taur. 23 p. 88 et 89.

Videtur ex Philostrati vitis soph. I 8 sumpsisse; nam aliter error explicari nequit nisi sic ut ab Favorino Gallo ad Gorgiam Leontinum, cuius vita deinceps sequitur, aberrasse statuamus Ligorium.

267* In museo Matritensi protome.

ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ

Huebner *ant. Bildw.* p. 110, 176.

268* Herma.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ

Lig. Taur. 23 p. 151.
Cf. Suid. s. v.

269* Hermae duo.

1 ΦΙΛΗΜΩΝ
ΔΑΜΟΝΙΟΥ
Υ////
ΚΟΜΙΚΟΣ
ΣΟΛΕΥΣ

2 ΦΙΛΗΜΟΝ
ΠΟΜΠΗΙΟ
ΠΟΝΤΗΣ

Ligorius Taur. 23 p. 76 et 77.

Damonis filium fuisse Philemonem ex Suida didicit Ligorius, Solensem ex Strabone p. 671; idemque Strabo loco eodem Pompeiopolin postea Solos urbem appellatam esse perhibet. Cf. de hac fraudis calliditate ad n. 167*.

270* Herma.

ΦΛΑΟΥΟΣ
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 133.

271* Herma sine loco.

ΦΩΚΙΩΝΗΣ | ΣΟΦΙΛΟΥ | ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ligorius Neap. XIII B 7 p. 413; idem Taur. 23 p. 65; Ursinus Vat. 3439 f. 124 et ed. imag. p. 16; inde Gallaeus tab. 109 et Franz 6120.

ΦΩΚΙΩΝ Taur. et Ursin., sed Ligorius formam Italam *Focione* animo tenebat.

272* Romae ad Thermas Diocletiani in Quirinali statua viri, cui a sinistra se applicat puerulus; inter pedes viri in basis superficie:

ΠΛΟΚΑΜΟϹ | ΕΠΟΙΗϹΕΝ

in ipsa basis fronte:

ΦΟΚΕΙΩΝ ϹΥΝ·ΜΥΓ·

Boissard sched. Paris. f. 378, ed. IV 120; inde Montfaucon *ant. expl.* II 11 et Franz 6122, qui a Boeckhio monitus extrema saltem spuria esse intellexit.

ЄΠΟΙΗϹЄ Boiss. ed. — ϹΥΝ·ΜΥΡ Boiss. ed.

273* Herma.

ΧΕΙΡΩΝ

Ligorius Taur. 23 p. 330.

274* Herma.

ΧΟΙΡΕΙ
ΛΛΟΣ

Ligorius Taur. 23 p. 109.
Choerilum voluit.

275* *Fu trovato imperfetto nella via Prenestina.*

Θ·Κ | Α·ΑΙΛΗΟΣ·ΕΠΤΑΚΩΜΑΤΟΥΣ | ΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΟΣ·ΣΕΒΑΣΤΟΥ | ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ·ΚΟΩΡΣ |
Δ·ΟΥΙΓΙΑ·ΡΩΜΗΩΝ

Ligorius Taur. v. VII; inde Gudius 189, 7; hinc Franz 6662.

276* *In la vigna di M. Francesco Sibillo in horti Sallustiani.*

Θ·Κ | Τ·ΑΙΛ·ΟΝΗϹΑϹ·ϹЄ | ΒΑϹΤΟΥ·ΑΠЄΛЄΥ
ΘЄ | ΡΟϹ·ϹΟΥΑΠΙΚΙΑΙ· | ΜΑΡΓΑΡΙΔΙ·ϹΙΝΒΙ· |
sic Ο·ΑΓΑΘΗ·ΚΑΙΑΥΤΩ | ΚΑΙΤΟΙϹ·ΙΔΙΟΙϹ·ΚΑΙ |
ΑΠЄΛЄΥΘЄΡΟϹ (sic)·ΚΑΙ | ΑΠЄΛЄΥΘЄΡЄϹ (sic)·ΚΑΙ |
ΤΟΙϹ·ΜЄΤΑΥΤΟΥϹ | ΜΗΚΟϹ·ΠΟΔ·Η·ΠΛΑ·
Λ

Ligorius Neap. VII 484; inde Panvinius Vat. 6036 f. 112, Donius sched. Maruc. A 186 et ed. 311, 192 ('ex schedis Manutii Vaticanis'), Suares. Vat. 9139 f. 91, Murat. 990, 4 ('ex Ligorio'); ex editis Franz 6677.

'*sic*' ter addidit ipse Ligorius. Dubito equidem num omnia haec pariter ficta sint.

277* Romae in vinea Carpensi Boiss.

ΘΚ | ΛΙΜΑΘΙΟΝΙ | ΧΑΙΡЄ ΥΙΩΙΓΛΥΚΥ ΧΑΙΡЄ |
ΤΑΤΩΙ | ΩΝЄΙΑϹ | ΑΡΧΙЄΡЄΥϹ | ΚΑΙ | ΠΡΟΦΗ
ΤΗϹ

Boissard ms. f. 399, ed. IV 115; inde Gruter 326, 1, Montfaucon *ant. expl.* V 1, 68 tab. 38, Franz 6406.

ΧΑΙΡЄ utrumque in editione ad sinistram et dextram versus alterius positum est. Boiss. ed. — 2 ΛΙΜΑΘΙΟΝΙ Boiss. ed.

Potest videri titulus ex parte interpolatus magis quam fictus; ΩΝЄΙΑϹ enim sine dubio est ΙΙΝЄΙΑϹ et fortasse ΧΑΡΙΝ latet in ΑΡΧΙЄΡЄΥϹ, ЄΠΟΙΗϹЄΝ fortasse in ΠΡΟΦΗΤΗϹ. Tamen huc relegandum putabam.

278* *Nella via Appia presso Domine quovadis.*

Θ·Κ | Μ·ΑΛΚΥΝΟΟΣ | ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ | ΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΟΣ | ΥΑΤΡΟΣ | ΥΑΛΛΟΣ

Ligorius Taur. v. II; inde per Spanhemium Reines. synt. XI 70; hinc Franz 6655.

279* Ex Italia adtulit I. de Witt, possedit dein Rob. de Neufville, nunc in museo Lugdunobatavo Pat. Ibidem sine dubio etiam nunc Zang.

ΑΝΤΙΝΟΟΣ·ΜΑΡ | ΚΕΛΛΟϹΟΡΕΥϹ | ΤΟΥ·ΑΔΡΙ
ΑΝΟΣ | ΩΚΟΛΟΜΗΣΕΝ

Non exscripsit Zangemeister. Papenbrouckius in cod. Burmanni F 3 f. 1; edidit Oudendorp orat. de vet. inscr. usu (1745. 46) p. 15, 15; Ianssen mus. Lugd. inscr. Gr. et Lat. p. 23 tab. IV 3; Franz 6188.

In suspicionem vocavit Ianssenus, damnavit Leemans animadv. in musei Lugduno-Batavi inscr. Gr. et Lat. a Ianssenio editas (1842) p. 10.

280* *Nella via Latina, che divertisce dalla via Appia nella vigna di Diadello pescivendolo.*

Θ·Κ | Λ·ΑΝΤΙΟΣ·ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ | ΒΥΟΝΙΜΟΣ
ΒΥΡΣΟΔΕΥ | ΗΣ·ΚΑΙ·ΑΝΤΙΑ·ΠΑΟΥΛ | ΛΙΝΑ·
Λ·ΑΝΤ·ΑΠΕΛΕΥΘΕ | ΡΑ·ΑΝΕΘΙΚΕΝ·ΑΝΕ |
ΘΕΙΣ . . . . . . | . . . .

Ligorius Taur. IV; inde Gudius 210, 5; hinc Franz 6665.

281* *Nella via Gabinia Prenestina.*

ΘΚ | ΑΝΤΩΝЄΙΑΜΟΥϹΑ | ΚΑΙ·Μ·ΑΝΤΩΝЄΙΟϹ |
ΑΛΚΜΑΝ·ΦΙΛΟϹΟΦ | ϹΤΟΙΚΩϹ·ΑΝЄΘ | Π·Τ |
ΑΥΤ·ΚΑΙϹ·Μ·ΑΝΤΩΝΙΩ | ΓΩΡΔΙΑΝΩ·ϹЄΒ·Β |
ΚΑΙ·ΠΟΛΙΠΗΑΝΩ | ΚΙΟΥΙΚΑ·ΚΟϹ

Ligorius Taurin. vol. II; inde per Spanhemium Reinesius synt. XI 633; Gudius 210, 7; Franz 6698 ex schedis Spanhemianis. Damnavit Marini *fr. Arv.* p. 659. 821.

282* *Nella via Latina urna di marmo.*

Λ·ΑΠΠΒΛΕΙΟΣ ΑΓΑΘΟΣ·ΙΑΤΡΟΣ

Ligorius Taur. vol. I; inde Gudius p. 210, 9.

283* *Via Appia.*

ΘΕΙΣ·Κ | Μ·ΑΥΡΗΛΙΟΣ·ΑΝΤΙΑΟΧΟϹ | ΑΠЄΛЄΥ
ΘЄΡΟϹ·ϹЄΒΑϹΤΟΥ | ΙЄΡΟΚΟΜΑϹ·ΤΟΥ·ϹΑΡΑ
ΠΙΔ | ΑΝЄΘΙΚЄΝ

Ligorius Taur. vol. IX; inde Gudius 105, 5; hinc Franz 6656 *b*.

284* Romae ara cum instrumento bacchico.

Μ·ΑΥΡΗΛΙΟΣ·Μ·ΑΥΡΗΛ | ΣΕΒΑΣΤ·ΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΟΣ | ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣ | ΘΕΙΣ·ΚΑΘΑΧΤΟΝ

Ligorius Taur. vol. XV.

285* *Trovata nella via Lavicana.*

Θ · Κ | Λ · ΑΥΡΙΛΙΩ | ΕΥΤΥΚΩ | CΑΤΥΡΑΡ | ΜΝΗ
ΜΗC · ΧΑΡ | ΙΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ligorius Neap. VII 481 (Suares. Vat. 9139 f. 88); inde Murat. 1440, 10; ex hoc Franz 6550*b*.
Potest ex parte genuina esse.

286* Pisauri Neap. Reati in Sabinis Met.

ΑΥΡΗΛΗΛΙΟΔΩΡΟΣΑΠΕΛΕΥΤΕΡΟΣΣΕΒΑΣ
ΤΟVΚΑΙΕΠΙ | ΠΟΔΙΑΑVΡΗΛΙΑΘΕΟΔΩΡΗΙΘΗ
ΓΑΤΡΙΓΛΥΚΥΤΑΤΗΚΑΙΑ | ΣΥΝΚΡΙΤΩΚΑΙΑΕΙ
ΜΝΗΣΤΙΕΠΟΙΗΣΑΝΗΤΙΣΕΖΗΣΕΝ | ΕΤΗ · Δ ·
ΜΗΝΕΣ · Γ · ΗΙΜΕΡΑΣ · Β · ΩΡΑΣΕΣ | ΚΑΤΑΚΕΛΕV
ΣΙΝΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Sic cod. Neap. XIV D 8 f. 44 (cf. Mommsen CIL X p. XXIII); eodem exemplo Metellus Vat. 6039 f. 327 ('ex codice Carpensi'); ex schedis Metelli Grut. 608, 8; hinc Franz 6667.
Aliter et versus divisi et vocabula distincta apud Metellum, qui praeterea in his discrepat:
1 ΑΥΡΗΛ· — ΑΠΕΛΕΘΕΡΟC — 2 ΘΥΓΑΤΡΙ — 3 ΑΕΙ ΜΝΗCΤΗ — 4 ΗΜΕΡΑC · Β · ΩΡΑC · ΕΞ b — 5 omisit, quae verba etsi iniuria sine dubio titulo sepulcrali adhaerent (cf. n. 1032), tamen insunt alia quae falsarium arguant eumque aut Ligorium aut Ligorii aemulum.

287* Romae *presso delli horti Domitii sotto di Belvedere.*

Θ Κ | Μ · ΑΥΡΗΛΙΟΣ | ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ | ΣΕΒΑΣ
ΤΟΥ | ΙΚΤΟΣ · ΑΝΕ | ΘΙΚΕΝ

Ligorius Taur. vol. IX; inde Gudius 192, 3; hinc Franz 6659*b*.

288* *Nella via Portuense nel luogo sopra del Tibere posseduto da Domenico Assaggiatore Camerale et della Zecca.*

Θ · Κ | Λ · ΑΥΡΗΛΙΟΣ · ΑΠΕ | ΛΕΥΘΕΡΟΣ · ΚΗΥΣ |
ΣΟΣ · ΙΣΤΡΙΟΝΟΣ | ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ligorius Taur. vol. V; inde Gudius 109, 7; hinc Franz 6659*c*.

289* *Nella via Appia circa alluogo detto Capo di Bove* Lig. Prope sepulchrum Marcelli (Metellae?) Gud.

Θ Κ | Λ · ΑΥΡΗΛΙΟΣ · ΜΕΖΩΤΙΚΟΣ | ΑΠΕΛΕΥΘΕ
ΡΟΣ · ΣΕΒΑΣΤΟΥ | ΙΑΤΡΩΣ · ΚΑΙ · ΑΥΡΗΛΙΑ | ΕΥ
ΡΥΣΙΧΗ · ΧΑΡΗΝΗ

Ligorius Taur. vol. XI; ex Ligorianis Gudius 192, 4; hinc Franz 6696. — Ficta ex n. 1478.

290* *Per la via Lavicana nel terreno di S. Croce in Ierosalemme.*

ΘΕΟΙΣΚΑΤΑΧΘΟ | ΝΙΟΙΣ | Μ · ΑΥΡΕΛΙΟΣ · ΣΑ
ΤΥΡ · | ΑΠΕΛΕΥ. ΣΕΒΑΣΤ | ΑΥΓΟΥΡ

Ligorius Neap. VII 482 (Ursin. Vat. 3439 f. 125); inde Donius IV 40 et VII 193; hinc Murat. 170, 1 et Franz 6687.

291* *Nel sito dove fù la città di Tusculo, la quale è molto consumata.*

ΘΕΟΙΣΚΑΤΑΧΘ | Λ · ΑΥΡΗΛΙΩΙΤΑ | ΤΙΩΘΥΓΑ
ΤΡ/// | /////// | ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣ | ΦΡΟΝΤΩΝ

Ligorius Neap. VII 486 (Ursin. Vat. 3439 f. 123, Suares. Vat. 9139 f. 92); inde Murat. 1440, 11; ex hoc Franz 6569. — Ficta ex n. 1490.

292* *Trovato presso di casa Nora per la via Numentana.*

ΘΕΟΙCΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙC | ΑΝΕΘΗΚΕΝ | ΑΥΡΕΛ
ΙΑΙ///////

Ligorius Neap. VII 476 (Suares. Vat. 9139 f. 86); inde per schedas Spanhemianas Franz 6550.

293* *Nella via Appia.*

Θ · Κ | ΑΥΡΗΛΙΑ · ΗΓΗΣΙΠΥΛΗ | ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΑ |
Μ · ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ · ΒΛΗΣ | ΤΑΝΩΡ · ΠΟΣ · ΚΑΤ
ΘΑΝΕΝ | ΚΑΤΟΔΥΡΟΜΑΙ | ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Ligorius Taur. vol. IX.

294* Romae in via Ostiensi effossa urna.

Θ · Κ | ΑΥΡΗΛΙΑ · ΛΥΣΙΔΙΚΗ | ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΑ

E Ligorianis enotatam non habeo; e Ligorio Gudius 353, 9; hinc Franz 6676.

295* *Trovato nel Vaticano sotto di Belvedere.*

ΘΚ | ΑΙΛΙΑ · ΠΕΡΙΝΑ | ΜΠΗ · ΑΠΕΛΕΥ | ΘΕΡΑ ·
ΣΕΒΑΣΤΟΥ | Μ · ΑΥΡΗΛΙΟΣ · ΠΥ | ΘΟΔΩΡΟΣ · Μ ·
ΑΥ | ΡΗΛΙΟΥ · ΑΝΤΩΝΕΙ | ΝΟΥ · ΣΕΒΑΣΤΟΥ | ΙΑ
ΤΡΟΣ · ΑΝΕΘ

Ligorius Taur. vol. XIII; inde Gudius 192, 9; hinc Franz 6683.
2 ΑΥΡΗΛΙΑ · ΠΕΡΙΝΑ Gud.

296* *In un' altra pietra.*

Θ · Κ | ΑΥΡΗΛΙΑΙΤΥΧΙΑΙ | Μ · ΑΥΡΗΛΙΟΣΔΙΟΣ
ΚΟΡΟΣ | ΙΑΤΡΟΣ | ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ

Ligorius Taur. vol. XV.

297* Romae ad Thermas Vespasiani.

ΘΕΟΙCΚΑΤΑΚΘΟΝΙΟΙC
ΓΛΥΚΩΝΚΑΙΗΜΕΡΑ

hoc loco Mercurius

ΕΧ · VΟΤΟ		ΕΧ · VΟΤΟ

Boissard ms. f. 279, ed. III 126; inde Grut. 98, 6, Montfaucon *ant. expl.* V 1, 146 tab. 120, Franz 6360, Henzen CIL VI 3157*.
Nomina ficta ex titulo genuino n. 1523 *Γλύκων Εὐημέρῳ τῷ τέκνῳ κτλ'*.

298* Romae sarcophagus in burgo, qua itur ad portam S. Honufrii.

ΔΗΜΗΤΡΙ | ΩΙΑΡΧΙ | ΕΡΕΙ | ΕΥCCΒΕCΤΑΤΩΙ |
ΑΡΧΕΛΑΟC

Boissard ms. f. 43, ed. III 90; inde Grut. 1024, 3, Montfaucon *ant. expl.* II 1, 10 tab. 1 (ex hoc Murat. 151, 2), Franz 6363.

4 CΥCΕΥΕCΤΑΤΩΙ Boiss. ed.

Praeter ipsum auctoris nomen anaglyphi argumentum (vir iacens inter serta; in sinistro arcae latere Dianae Ephesiae imago) falsariorum officinam redolet; Archelaus quis fuerit frustra quaerimus, denique vv. 1 seqq. e n. 1104 desumpti videntur.

299* Sine loco.

ΘΚ | ΔΙΑΣ ΖΟΤΙΚΟΣ ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΣ | ΑΠΕΛΕΥ·
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ | Θ·ΑΝΕΚΑΣ | ΑΝΕΚΒΙΑΣΤΟΣ |
ΣΑΡΚΟΦΑΓΟΝ | ΑΝΕΠΗΡΕΑΣΤΟΝ | ΑΝΕΘΗ
ΚΕΝ

Ligorius Taur. vol. III, qui nescio unde rara adiectiva *ἀνεκβίαστος* et *ἀνεκπηρίαστος* sublegerit.

300* *Nel porto de' Ravennati.*

ΔΙΔΥΜΟCΚΑΙΕΛΠΙΔΩ
ΖΩΝΗCΟΙΩ ΝΟΥΝ
ΤΗCΑΤΟΙCΕΘΗΚΑΝ

Ligorius Taur. vol. XV.

Fortasse haec ex genuino titulo corrupta eoque ex Graecia, ut alii Ravennates, adlato. Legendum videtur *Δίδυμος καὶ Ἐλπιδὼ* (?) *ζῶ[ντε]ς [φρο]νοῦντ[ε]ς αὑτοῖς ἔθηκαν*, nisi quod extremum verbum suspectum est.

301* Romae.

ΕΥΠΑΤΟ | ΡΙΩ·ΠΑΤΗΡ | ΖΗΝΟΒΙΟC | ΚΑΙ·ΗCΙ
ΔΩ | ΡΟC·ΜΝΗΜΗC | ΧΑΡΗΝ

Gruter 1306, 10 a Gutenstenio acceptam; inde Franz 6391.

Praeter auctorem suspicionem movet et scriptura ΧΑΡΗΝ et nomen *Εὐπατόριος*, denique pro Isidoro filio vel fratre matris nomen exspectatur.

302* Sine loco. Anaglypho femina iacens, ad pedes sedens puer.

ΕΥΦΟCΥΝΗCΦΑΗΤΟΥ | ΦΙΛΗΤΟCΠΡΑΞΡΚΛΕ
ΟΥ | ΕΥΓΕΝΕΑΠΙCΙΔΟΥ

Ligorius Ursini Vat. 3439 f. 115.

Videtur non tam ficta quam ex compluribus titulis genuinis conflata: mirum est quod titulus Delius a Boeckhio e schedis Fauvelii editus (CIG 2310), qui postea Massiliae fuit, simillima nomina habet ΦΙΛΥ ΤΩΠΡΑΞΙΚΛΕΟΥΣ.

303* *In via Salaria.*

ΗΡΑΣΤΟΣ·ΝΕΙΚΑΤΟΡΟΣ | m · *callidius* · *protus*

Ligorius Taur. vol. IX; inde Gudius 316, 19 (Franz 6378) et Henzen CIL VI 1506*.

304* *In casa d' Angelo Coloti* ('ad fontem Trivii' add. CITT.) LIG. Neap. (MET. CITT. SVAR.). *Via Salara* LIG. Taur.

Θ·Κ | ΙΘΑΡΟCΝΕΙΚΗΤ | ΗCΥΝΒΙΩΕΠΟΙΗ | CΕ
ΝΑΓΝΕΙ | ΑCΧΑΡΙΝ

Ligorius Neap. VII 480, Taur. vol. XV (Suares. Vat. 9139 f. 87); Metellus Vat. 6039 f. 294 eodemque exemplo Cittadini Marc. XIV 116 p. 73; ex Ligorio Murat. 1353, 11; hinc Franz 6444.

Ligorius suo ingenio supplevit male descriptum fragmentum n. 2199, quod in schedis Metelli eadem pagina legitur.

305* *Nell' ottavo miglio per la via Latina stranamente consumato.*

Θ·Κ | ΤΙ·ΙΟΥΛΙΟΣ | ΘΡΑΟΥΣΙΟΣ | ΦΙΛ·ΣΤΟ·
ΑΠΕΛ | ΕΥΘΕΡΟΣ·ΣΕΒΑΣ | ΤΟΥ

Ligorius Neap. VII 469 (Ursin. Vat. 3439 f. 123, Suares. Vat. 9139 f. 84); inde Murat. 1008, 3; adhibitis schedis Spanhemianis Franz 6669. — V. 4 voluit falsarius *φιλ(όσοφος) στω(ικός)*.

306* *Per andar ad Albano presso la via Appia*

ΘΕΟΙCΚΑΤΑΧΘC//// | Τ·ΙΟΥΛΙΩΙ·ΜΗΤΡΑΔ |
////ΡΩΙ//////ΚΟΡ/// | ///Γ·ΙΟΥΝΙΟCΠΑΚΟΥ | ΙΟC
////////// | ////////// · Π ·

Ligorius Neap. VII 492 (Ursin. Vat. 3439 f. 122); inde Murat. 1473, 2; e schedis Spanhemianis Franz 6587.

307* *Nella via Appia, dove è il casale di S. Maria Nova.*

ΘΚ | ΙΟΥΛΙΩ·ΠΡΕΙΜΙΓΕΝΙ | Ω·ΚΑΙ·ΙΟΥΛ·ΣC
ΟΥΙΡ | ΤΩΤΕΚΝΩ·ΠΛΟΚΙ// | ///ΚΑΙ·ΣΕΞΤΙΑ· |
ΟΙΓΟΝCΙC·ΕΠΟΙ | ΗΣΑΝ

Ligorius Neap. VII 472 (Ursin. Vat. 3439 f. 126, Suares. Vat. 9139 f. 84); inde Gorius Marucell. A 6 (qui bis ΚΑΕ pro ΚΑΙ), Murator. 1177, 7 et ex schedis Spanhemianis Franz 6589.

308* Romae ad portam Latinam.

ΘΕΟΙCΚΑΤΑ ΟΝΙΟΙC | ΙΟΥ·ΑΚΜΗΙCΥΝΔΟΥ
ΛΗΙ | ΑΚΤΙΟCΤΡΟΦΙΜΟC | ΜΝΗΜΗCΚΑΙΕΥCΕ
ΒΙΑC | ΧΑΡΙΝ | ΑΝΕΘΗΚΕΝ | ΑΚΜΗ·ΧΑΙΡΕ | ΤΡΟ
ΦΙΜΕΧΑΙΡΕ

Boissard ms. f. 363, ed. VI 144; inde Grut. 1556, 7 (hinc Franz 6654).

1 ΚΑΤΑΘΟΝΙΟΙC Boiss. ed. — 2 ΙΟΥΑ· Boiss. ed. — 8 ΤΡΟΦΙΜΟ Boiss. ed.

Fortasse interpolata potius (offendit enim servae nomen gentile) quam falsa.

309* *Nella via Appia rovinato.*

ΙΟΥΛΙΑ·ΑΥΡΗΛΙΑ·ΜΑΓΕΗΡΙΤΑΤΗ | ΑΥΓΟΥ
ΣΤΙ·CΕΘΑCΤΗ | ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΑ | Λ·ΑΥΡΗΛΙΟC·
ΚΕΡΚΥΦΥΡΟC | ΙΑΤΡΟC | . . . .

Ligorius Taur. vol. XV.

310* In agro Formiano (*la Conche*) mille passus a Caieta.

ΘΚ|ΙΟΥΛ·ΙΟΥΛ·ΑΝΗ|ΑΝΝΟΣΣΩΤΥΣ|ΑΛΟΧ
ΩΠΙΣΤΗ|ΜΝΕΙΑΣΕΝΕΚΕΝ

Gruter 874, 3 ex Ursini autographo (inter Ligorianas non inveni); inde Franz 6592.

311* *Nelle scale del palazzo Savello murato attraverso con ingiuria e mal trattato.*

Θ·Κ|ΙΟΥΛΙΑ|Μ·Α·ΓΛΥΚΥ|ΤΑΤΗ·ΓΙΝΑΙ|ΚΙ·
ΙΟΥΛΙΟΥ|ΑΛΚΑΙΟΥ|Κ·ΑΙλΙΑΝΟΣ|ΠΡΟΚΛΗΣ|
ΥΙΟϹ

Ligorius Neap. VII 475 (Suares. Vat. 9139 f. 85); inde Murat. 1259, 15; hinc Franz 6573. — Ficta ex n. 1672.

312* *Rione de' Monti in casa di M. Ascanio Magarozzo.*

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ|ΠΕΡΓΑΜΟϹΥΟϹ|ΠΕΡΓΑΜΗΝΟϹ|
ΕΝΘΑΔΕ|ΚΕΙΜΑΙ

Ligorius Neap. VII 457 (Suares. Vat. 9139 f. 81); inde Murat. 1068, 4; hinc Franz 6593.

313* *Fuor di Roma in Gaeta per la via Appia.*

ΘΚ|ΓΝ·ΙΟΥΝΙΩϭϹΙΑ|ΙΩϭΓΝ·ΙΟΥΝΙ|ΟϹ·ΠΡΙ
ΜΙΓΕΝΙ|ΟϹ·ΠΑΙΔΙ·ΚΑΙ|ΝΕΚΥΝ·ΣΤΕΡ|
ΓΩΝ

Ligorius Neap. VII 470 (Ursin. Vat. 3439 f. 127, Suares. Vat. 9139 f. 84); inde Gorius sched. Marucell. A 6 et Murat. 1475, 6; hinc Franz 6596. — Cf. n. 1520.

314* *Trovata nella via Salaria avante la vigna del S. Lucio Ursino.*

Θ·Κ|ΙΟΥΝΙΑ|ϹΑΤΥΡΑ|ΑΠΕΛΕΥΤ|ΙΟΥΝΙΟϹ|
Μ·ΑΠΕΛ|ΕΥΤ///ΚΟϹ|ΑΝΕΘΗΚ

Ligorius Neap. VII 475 (Ursinus Vat. 3439 f. 126', Suares. Vat. 9139 f. 85); inde Gorius sched. Marucell. A 6 et ed. ad Donium tab. V 3 (p. 51); Murat. 1543, 9; adhibitis Spanhemii schedis Franz 6686.

315* *Nella via di Tivoli per andare al casale di Mg. Baldovino Monte.*

Θ·Κ|ΙΟΥΝΙΑΙ|ΦΙΛΟΜΕΝ|ΓΝ·ΔΟΜΙΤΙ|ΟΣ·
ΔΙΟΝΥ|ΣΙΟΣ

Ligorius Neap. VII 488 (Ursin. Vat. 3439 f. 124', Suares. Vat. 9139 f. 92); inde Murat. 1475, 4; hinc Franz 6594.
Vix est genuina.

316* *Dentro di Roma, nella via Latina, nella vigna di M. Antonio Arcioni.*

ΚΑΛΛΗ·ΤΥΧΗ|Μ·ΑΛΦΙΔΙΟϹ·Μ·ΑΠΕΛΕΥ|ΘΕ
ΡΟΣ·ΚΑΛΛΗϹΤΡΑΤΟϹ|ΥΑΤΡΟϹ·ΦΥϹΙΚΟϹ|
ΑΝΕΘΙΚΕΝ

Ligorius Taur. vol. II; inde per Spanhemium Reines. synt. XI 69; Gudius 209, 9 (tacito auctore); Franz 6672 e schedis Spanhemianis.

317* *Nella via Appia dentro la vigna di Manicola Birro.*

permissu Claudianorum | ΤΙΒΕΡ·ΚΛΑΥΔΙΟΥ|ΘΕΟ
ΚΛΥΜΕΝΟΥ|ΚΛΑΥΔΙΑ·ΣΤΛΑΚΚΙΑ|ΚΑΙΡΕΙ/Ι
ΝΑ| *t · claudio · t · f ·* | *pal · theoclymeno* | *claudia succes|sa ornatrix* | *in · front · p. xx · in · agr · p. xxvii*

Ligorius Neap. VII 490, VIII 172' (Suares. Vat. 9139 f. 241); inde Murat. 946, 2 (hinc Franz 6606) et Henzen CIL VI 1653*. — Cf. n. 1759 Τιβερίῳ Κλαυδίῳ Κεγχρέωνι.

318* *Nel muro d' una casa, ch' è in piazza Iudea.*

ΓΝ·ΚΛ·ΠΛΩΚΙΩΙ|ΠΑϹΙΚΡΑΤΕΙ·ΘΡΕ|ΠΤΩ·
ΙΔΙΩ·ΜΝΙ·ΧΑΡΙΝ·ΕϹΘΛΗ·Θ

Ligorius Neap. VII 476 (Ursin. Vat. 3439 f. 124, Suares. Vat. 9139 f. 85); ex Ligorio Murat. 1451, 8; hinc Franz 6603. — Verba μνήμης χάριν ἐσθλῆς hexametri clausula nescio nunc unde sumpta.

319* *Nella strada avante la casa di S. Croci presso piazza Iudea.*

ΓΝ·ΚΛΑΥΔ·ΠΛΩΚΙΩΙ·ΑΠΕΛ|ΣΕΒΑΣ·ΤΟΝ
/////////ΑΙ

Ligorius Neap. VII 476; inde Murat. 997, 4; hinc Franz 6684.

320* *Presso di Grottaferrata in una possessione.*

ΘΦΚ|ΚΛΑΥΔΙΑ·ΜΑΤΡΙΝ|ΚΛΑΥΔΙΩ·ΠΑΜΦΙ
ΛΩ|ϹΥΜΒΙΩ·ΑϹΥΝΚΡΙΤΩ·ϹΥΜΒΙΩ|ϹΑΝΤΙ
ЄΤΗ·Π̄ΜЄΝЄΙΑϹΧΑΡΙΝ

Ligorius Neap. VII 483 (Ursin. Vat. 3439 f. 125'); inde Gorius Marucell. A 6; Murat. 1326, 3; e schedis Spanhemianis Franz 6608.
Insunt fortasse genuina.

321* *Nella via Aurelia.*

Θ·Κ|ΓΝ·ΚΟΡΝΗΛΙΟΣΗΡΑΚΛΕΟΣ·|ΙΜΑΣΤΟΥΡ
ΓΟΣ·|ΥΔΡΙΑΣ·ΛΗΘΙΝΑΣ·Δ̄

Ligorius Taur. vol. IX. Quae punctis notavi, in rasura scripta sunt.

322* Sine loco; '*Cuphyno, nome del liberto Romano.*'

d · m · s | l · allerius · l · lib | cuphynus mil. coh. iii | praet. 7 arresi vivus | fecit sibi | et heredibus su | in fr. pedes xv in agr | pedes xviiii h. m. h. e. n. s.

ab altero latere:

Θ · Κ · | ΚΟΥΦΙΝΟΣ · ΑΝΕΘ

Ligorius Taur. vol. VI; inde Henzen CIL VI 1106*.

323* *Nella via Aurelia.*

Θ · Κ | Μ · ΛΙΒΙΟΣ · ΜΑΙΛΟΠΟΣ | ΑΠΕΛΕΥΤΕΡΟΣ | ΜΥΡΕΥΙΚΟΣ | ΑΝΕΘΙΚΕΝ

Ligorius Taur. vol. XI; inde Gudius 218, 6; hinc Franz 6675.

324* *Nella via Ostiense.*

Θ · Κ | Λ · ΜΑΡΚΙΟΣ · ΦΑΙΓΩ | ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ | ΣΕΒΑΣΤΟΥ | ΑΝΕΘΙΚΕΝ

Ligorius Taur. vol. XIII; inde Gudius 201, 8; hinc Franz 6693.

325* *Fuor di porta Collina.*

a *d · ∞ m | p · mussio · p · f · pamphilo | vix · ann · lxiiii · m · vii · d · ni | mussia · felicula · rodiana | et p · mussius · carpus · patr · | fec · sibi · et · suis | permissu · mussiae · catiliae | in fr.* Π · $\overline{Ω}$ *in agr ·* $\overline{Π}$ · Φ

b Θ · Κ | Λ · ΠΑΜΦΙΛΟΥ | ΑΠΕΛΕΥΘΕΡ | ΣΕΟΥΑΣΤ | ΣΑΤΡΙΑΝΑ | ΚΑΓΝΗΝΑ

c Λ · ΦΙΛΟΥΜΑΙΝΟΥ | ΑΝΑΞΑΡΧΟΥ | ΛΟΥΚΙΑΝΑ · ΡΟΥ | ΦΙΝΑ

Ligorius Neap. VIII 172' (Suares. Vat. 9139 f. 241); inde Murat. 1009, 10 (hinc Franz 6682) et Henzen CIL VI 2429*.

326* *Nella via Appia.*

ΘΕ · ΚΑ | Λ · ΟΝΗΣΑΣ | ΣΕΒΑΣΤΟΥ∅ | ΑΠΕΛΕΥ ΤΕΡ · | ΠΑΣΙΝΕΙΚΟΣ | ΑΜΜΙΟΣ · ΟΥΙΟΣ | // // ΜΗ ΚΟΣ · ΠΟΔ · $\overline{ΙΗ}$ | ΠΑΙΔ · $\overline{ΙΗ}$

Ligorius Neap. VII 485 (Suares. Vat. 9139 f. 92); inde Murat. 1010, 6; hinc Franz 6679. — V. 3 litterae ΝΕΙ ligatae — 7 *πεδ.* i. e. *πεδίον (in agrum)*, quod Muratorius ΠΛΑΤ (*ος*) scripsit.

327* *Nella casa del Cardin. Colonna Vecchio.*

Θ Κ | Κ · ΟΥΑΛΗΡΙΟΣ ΦΙΛΑΡΗΤΟΥ | ΙΑΤΡΟΥ · ΚΑΙ · ΑΥΡΗΛ | ΚΑΛΛΙΝΙΔΗΣ · ΑΠΕΛΕΥΘ · | ΘΥΓΑ ΤΡΟΣ · ΜΝΗΜΗΣ | ΧΑΡΙΝ

Ligorius Taur. vol. IX. — Nomina punctis notata in rasura.

328* *Nella via Appia presso dove hora è il tempietto detto Domine covadis.*

Θ · Κ | Λ . ΒΕΝΔΑΥΛΩ . . . . . | ΧΟΡΑΥΛΗ . . . . . | ΤΙ ΒΙΚ · ΘΕΑΤΡ . . . . | ΠΟΜΠΑΙΟΙ | Π · ΛΙΚΙΝΙΟΣ · ΜΑΡ . . | . . . . . .

Ligorius Taur. vol. XVIII.

329* *Nella via Appia.*

Μ · ΟΥΛΠΙΟΣ · ΣΕΒ · ΑΠΕΛΕ | ΥΤΕΡΟΣ · ΑΠΟΛ ΛΑΥΣΤΟΣ | ΚΑΙ · ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΡΟΣ | ΚΑΙ · ΑΣΚΛΗΠΙ ΑΔΟΡΑ | ΣΑΤΥΡΑ ΑΠΕΛΕΥ · | Λ · ΣΕΞΤΙΛΙΟΥ ΚΛΑ | ΥΔΙΑΝΟΥ · ΙΤΡΟΥ | // // // // ΜΗΝΣΧΑΡ // // // | // // // // ΦΙΛΗΣ · ΜΗΤ · | // // // // // // ΕΝΝΕΚΑ | ΤΟ · $\overline{ΙΗ}$

Ligorius Taur. vol. XV.

330* Sine loco Lig. Panv. *Nella casa di Mario Roccabella* Suar.

dis ΘΕΟΙΣ ∞ *manib · K | l · pasinico · maior | mil · coh · vi · pr · 𐅄 | mariciani losci | vix · ann · xxxvii | mil · ann · xvi |* ΠΑΣΙΝΕΙΚΩΙ | ΧΑΙΡΕ · ΧΑΙΡΕΣΥ

Ligorius Neap. VII 490 (Panvinius Vatic. 6035 f. 84', Suares. Vat. 9139 f. 94); e Suaresio Mur. 840, 3; Henzen CIL VI 2492*. — Cf. n. 1933.

331* *Presso M. Latino Iuvenale* Lig. VII. *Nella casa di Mario Roccabella* Lig. VIII.

d · m | l · pompeius · aug · lib · | itharus · fecit | pompeiae · gemellae · conl · | et · alpinae · geminae · sorori | eius · et · sibi · et · lib · libertabus | posterisq · eorum | ΜΝΕΙΑΣΟΥ | ΙΟΥΛΙΑ · Η · ΚΑΙ · ΝΑΝΑ | ΕΥΜΕΝΙΣΣΑ | Λ · ΠΟΜΠΗΙΟΥ · ΙΘΑΡΟΥ | ΜΗΤΗΡ · ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ | ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ · ΓΥ | ΝΗ · ΔΗΜΑΔΟΥΣ | ΕΥΜΕΝΕΩΣ · ΘΥΓΑΤΗΡ

Ligorius Neap. VII 490, VIII 172' (Suares. Vat. 9139 f. 241); ex Ligorio Murat. 1012, 2 (Franz 6671) et Henzen CIL VI 3082*.
ΔΗΜΜΑΔΟΥΣ Lig. VII.

332* *A S. Giovanni in Laterano.*

ΛΟΥΚΙΟΣ : ΠΟΠΛΙΚΙΟΣ · ΡΟΥ | ΦΟΣ · ΠΕΡΓΑ ΜΗΝΟΣ | ΓΑΙΩΕΤΩΝΕ | ΤΩΤΕΚΝΩ∘ | ΜΝΗΜΗΣ ΧΑΡΙΝ

Ligorius Neap. VII 473 (Suares. Vat. 9139 f. 86); ex Ligorio Murat. 1069, 1; hinc Franz 6498.

333* *Nel mausoleo di Augusto.*

Λ · ΣΑΤΥΡΙΩ | ΑΘΗΝΕΩ | ΥΙΩΜΝΙΑΣ · ΧΑ | ΡΙΝ ΕΠΥΗΣΕΝ | Λ · ΣΑΤΥΡΙΣ | ΑΘΗΝΕΣ | ΖΗΣΑΝΤΙ ΕΤΗ · $\overline{Η}$

Ligorius Neap. VII 456 (Suares. Vat. 9139 f. 80); inde Murat. 1211, 10; hinc Franz 6465.
Non ausus sum inter genuinas referre.

334* *Alla via Salaria.*

Θ Κ | Μ · ΣΙΛΙΟΣ · ΑΠΕΛΕΥΘΕ | ΡΟΣ · ΚΩΡΑΥΛ · ΑΝΕΘΙ | Κ....... | ΠΑΡΝ....... | ΜΝΗΣ......

in altero latere:

m · silius · m · l · bynatus | tibicen · pop · rom · fecit | sibi et suis libertis lib | ertabusq · suis et hered | suis et posteris eorum in | fr · ped · x in agro ped · xiii

Ligorius Taur. vol. IV; inde Gudius 108, 3 (hinc Franz 6688. 6689) et Henzen CIL VI 2757*.

335* *Alle rovine di Feronia.*

Θ Κ | Μ · ΣΤΑΛΚΚΙΟΣΟΛΥΜΠΟΣ | ΙΑΤΡΩΣ | ΚΑΙ | ΣΤΑΛΚΚΙΑΣΜΗΤΗΡ | ΚΑΙ · ΟΛΥΜΠΟΣΑ · ΘΥ | ΓΑΤΡΟΣ

Ligorius Taur. vol. XVI.

336* Romae.

Θ Κ | Q · ΤΙΒΕΡΙΟΣ · ΜΟΥΚΙΑΝΟΣ | ΟΛΥΜΠΙΩΔΩΡΟΣ · ΑΛΕΞΑΝ | ΔΡΕΥΣ · ΜΟΥΣΙΧΟΣ · ΙΒΑΝΗ | ΕΞ · ΑΝΕΘΙΚΕΝ

E Ligorianis enotatam non habeo; ex Ligorio Gudius 224, 1; hinc Franz 6421*b*.

337* Ravennae *casa del dottore Vicentio Carrario.*

ΤΕΙΜΟΚΡΑΤΗϹ | ΘΕΟΜΝΗϹΤΟΥ | ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΥϹ | ΝΑΥΚΛΗΡΟϹ | ΖΗϹΑϹ ΕΤΗ ΙΖ | ΧΑΙΡΕΤΕ

Ligorius Taur. vol. XV f. 21. — Fortasse genuina.

338* Romae tabula.

ΤΥΧΙΚΟϹ | ΕΠΙΤΥΧΟϹ

Murat. 653, 2 ex Ligorio (ego e Ligorianis enotatam non habui); inde Franz 6480.

339* *Trovata presso Capo di Bove nela via Appia.*

Θ Κ | ΤΥΧΙΚΩΙ | ΑΠΕΛΕΥ | ΧΟΡΑΥΛΗ

Ligorius Neap. VII 461 (Suares. Vat. 9139 f. 82); ex schedis Ursini Vaticanis (unde ego enotatam non habeo) ed. Bartholinus de tibiis p. 82; e Ligorio Donius IV 57; e Donio et Ligorio Murat. 653, 1; adhibitis Spanhemii schedis Franz 6692.

Spuria sine dubio.

340* Sine loco.

ΜΗΓΙΓΝΩΜΕ ΝΩΥ C
ΓΑΤΟΣ ΕΞΑΡ *hominis* ΧΩΥ Α
ΝΑΣΕΒΑΣΤΩ *armati* ΔΗΜΑ
imago

infra:

ΦΕΥΛΥ
ΘΑΝΑΤ
ΟΙΟΜΟΙΡ
ΑΣΕΣΓΑΙ
ΑΝΑΠ//ΒΗ
ΝΥΣΜΟΡ
ΦΙΛΙΠ
ΟΝΑ

Boissard ms. f. 288. — Falsarius priore titulo quid voluerit non intellego; sed in altero versus facere instituit φεῦ λυ(γρῶς) Θανάτοιο μοίρας ἐς γαῖαν ἀπ(έ)βη (ὁ) δύσμορ(ος) Φίλιπ(πος) ... Et fortasse spuriis genuina mixta sunt.

341* Sine loco.

ΦΙΛΟΔΑΜΟϹ
hominis nudi
imago
ad latus:
ΧΑΙΡΕΤΕ

Ligorius Ursini Vat. 3439 f. 115.

Sine dubio falsa.

342* *Nella via Pinciana.*

Θ Κ | Τ · ΦΛΑΟΥΙΟΣ · ΙΠΠΟ | ΣΤΡΑΤΟΣ · ΑΠΕΛΕΥΘΕ | ΡΟΣ · ΙΜΑΤΟΦΥΛΑΚΟΙ | ΚΟΝ · ΚΑΙ · ΦΛΑΒΙΑΝΑ | ΓΛΑΥΓΙΛΛΑ · ΕΠΕΙΣΕΚ

Ligorius Taur. vol. IX.

343* Pisauri in aedibus Passerianis.

ΦΛΑΒΙΩ ΚΙΡΙΟ ΓΛΙΚΙ
ΕΖΗϹΗΝ ΕΤΗ ΠΕΝΤΑ
ΑΚΕϹΤΑϹΑΚΟΛΟΥΘΟϹΕΠΟΗϹ
ΙΡΗΝΗϹΟΙ *urna in corona* ΕΝΟΥΡ

Descripsimus ex ectypo ego, ex lapide Bormann, qui damnavit.

344* In aedibus Castellaniis urna cineraria.

Θ · · Κ
ΦΟΥΦΙΑΣ · ΚΟΑ
ΜΙΑΣ · ΧΟΡΑΥΛΗΣ
Ε · ΗΙ

Descripsit Forcella a. 1864; ego non vidi. Vide ne falsa sit.

345* Herma.

ΧΡΗϹΩΟϹ · ΚΑΙ · ΛΑΚΑΙ | ΝΑ · ΓΕΝΝΗϹΑΝΤΕϹ | ΧΡΗϹΩΟΝ · ΥΙΟΝ · ΥΦΟΥ | ΤΑΦΗΝΑΙ||||ΑΝΙΟ | ΤΟΦΙΛΤΑΤΟΝ · ΚΑΙ | ΓΛΥΚΥΤΑΤΟΝ · ΠΑΙ | ΔΙΟΝ · ΕΝΘΑΔΕ · ΕΤ | ΙΘΕϹΑΝ

Ligorius Neap. VII 421 (Ursin. Vat. 3439 f. 123, Suares. Vat. 9139 f. 94); e Ligorio Murat. 1148, 2; e schedis Spanhemianis Franz 6490.

Videntur genuina falsis intermixta esse.

346* Sub imagine Hermapollinis apud me FABR.

ΑΛΥΠΟΝ | ΕΞΕΙΣ | ΤΟΝ | ΒΙΟΝ | ΧΟ̈ΡΙΣ | ΓΑΜΟΥ

Fabretti X 609. — Videtur titulus novicius, versiculus ipse inter sententias Menandreas apud Meinekium com. fr. IV 341, 56, ubi *ἄξεις* pro *ἕξεις* ex inutili Schneideri coniectura.

347* Urna in villa Petraria III a Florentia milliario MAR. Nunc Florentiae in museo Officiorum.

ΤΩΝ · ΑΓΑΘΩΝ | Η · ΜΝΗΜΗ | ΑΕΙΘΑΛΗΣ

Descripsi. Donius Vat. 7113 f. 79; Marini Vat. 9133 f. 318. Ediderunt Gorius inscr. Etr. I p. 64, III app. p. 48 (inde Murat. 493, 1); Osann syll. 532, 11; Franz 6704; Duetschke *Bildw.* III 279*a*.

Suspecta fuit Marinio; recens est sine dubio. Cf. schol. A B Hom. Iliad. I 189 *ἀειμνήστους δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς εἶναι.*

348* Servatur adhuc Viterbii, antea in aedibus municipalibus, nunc in museo tabula marmorea cum inscriptione orbis formae litteris quas auctor voluit esse Graecas desinens in

παγγον' ο πατηρ τω πα|βειων και ο παντων' κηαηρ | παγγυπω' ιδημα εν ευολτευρα | τραις το ωτοεις εν του | κελανευ χωρα

Bormann CIL XI p. 40* n. 347*.

349* In quodam termino litteris Graecis inciso, ubi nostro itinere Italiam Albam versus Alpes transcenditur (*sic*) quattuor lateribus COD. MARC. Patavi PING. (Patavii) in aedibus Bassanorum in quattuor lateribus basis ORS. Sine loci indicio VAT. SIRM.

1 ΤΟΥΑΙΝΕΙΟΥ

2 ΔΙΑΒΑΙΝΟΝΤΟΣ

3 ΤΡΟΙΑΣΑΛΟΥΣΗΣ

4 ΠΕΡΑΣ

Cod. Marcianus Ven. XIV 175 p. 16; cod. Vat. 5250 f. 37 (post Cyriacana); Pingoni cod. tabul. Taurin. fasc. VI f. 230; Sirmond Paris. 10803 f. 43 a manu recentiore addita; edidit Orsato monum. Patav. (1652) p. 63; inde Ferretto cod. bibl. munic. Patav. p. 76.

1 '*curatori Illyrici*' (= CIL V 2826) praemisit unus cod. Vatic. — Τ·Φ·Φ|ΑΙΝΕΙΟΥ cod. Vat. et Pingonius, ΤΘΘΑΕΝΕΤΟΥ cod. Marc. — 2 //ΙΑΒΑΙΝΟΗΤΟΣ Sirm. ΑΛΑΒΑΕΝΟΝΤΟΣ Marc. ΑΝΑΒΑΙΝΟΗΤΟΣ Vat. — 4 ΡΕΡΑΣ Vat.

350* Inter Patavium et Venetias MET. Sine loco LIG.

Γ · ΚΛΑΥΔΙΟΣ | ΣΕΙΛΙΑΝΟΣ | ΙΑΤΡΟΣ | ΕΦΕ ΣΙΟΣ

Ligorius Neap. VIII 13, Taur. vol. XV; inde Ursinus imag. p. 98; ex schedis Ursini Grut. 633, 7; hinc Salomonius inscr. agri Patav. p. 344 (inde Furlanetto *lapidi Patav.* p. 502); Franz 6748. Habet Metellus Vat. 6039 f. 303 'ex Antonio Morillonio, quae (?) Martino suo misit,' sed Smetius ipse non edidit.

Vereor ne falsa sit, ficta e titulo n. 1584*b*.

351* *Esposta nella Università di Ferrara* FRIZZI.

ΤΩΤΗΣ | ΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑΣ | ΔΑΚΡΥΔΑΙΜΟΝΙ · Θ·
anaglyphum

Ant. Frizzi *memorie per la storia di Ferrara* I (1791) p. 247 cf. tab. III n. 4. Damnavit Maffei art. crit. lap. p. 79.

352* *Marmo che viene da Brescia, colà trovato in una cantina sulla piazza del Novarino. Gli antichi scrittori Bresciani non ne fanno menzione* BIANCH. *Nella casa Gambara* SONC. In villa Picenardi MOMMS. Titulus per quattuor latera lapidis distributus.

ΠΑΝΤΑΚΟΙΝΑ | ΤΑΤΩΝΑΡΙΣΤΩΝ | ΦΙΛΩΝ | ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ · Η ·

Franc. Soncini ms. bibl. Martineng. H II 7 n. 78; Bianchi *marmi Cremonesi* p. 99.

Vidit Mommsenus et recentem esse affirmat.

353* Extra Brixiam ubi iter ad burgum q. d. *delle Pile.*

1 ΤΥΛΛΙΝΩ

2 *Tyllino | et Germanico | felicitatem | divinitatem | .. ultra ... | triumphini*

Oct. Rossi *memorie Bresciane* p. 123; inde Spon miscell. p. 115; Mommsen CIL V p. 49* n. 534*.

354* Aquileiae ut perhibetur effossa protome infantis monstruosi, nunc Venetiis in aedibus Grimaldiorum; caput infantis unum est quidem, sed facies habet duas WELCKER.

Τὸν κερδιὸν φεῦ τόνδε Κύδωνος κλητίον, ἄνδρες,
Σπάδος ἔσῦναν ἐών τέξε δόμος Γαλατῶν
ἐν ἔτει ΞΠ . . . . ΙΕ

Ex Letronnii apographo ed. Welcker syll. 91* litteris minusculis; de scriptura haec notantur: 'accentus additi sunt, in *ὤνδρες* etiam crasεos nota super littera *ε*; *ἐῶν* non circumflexo, ut ΦΕV et duae aliae voces, sed apicibus duobus tamquam duarum morarum signis notatum est. Vox ΓΑΛΑΤΩΝ rotundam habet ω, in ΚΥΔΩΝΟΣ et ΩΝ ΔΡΕΣ est alter character. In *ἔσῦναν* lapicida nota diphthongi ου vulgari usus est; praeterea nexilibus litteris est usus quam plurimis, iunctae enim per compendium sunt ΑΝΗ, ΑΝ, ΔΕ, ΠΑΗ, ΡΕ, ΑΜΒ, ΤΕ, ΑΤ, ΝΕ, ΤΕ.' Vide ne novicium sit distichon.

V. 1 ego *Κύδωνος παιδίον* conieceram (epigr. 706); Roehl annal. Fleckeis. vol. 123 p. 752 intellegit *malo Cydonio similem*, falso sine dubio.

355* Aureoli tyranni epitaphium quod credebatur. In vitis trig. tyrann. 10, 11 haec narrantur: 'Aureolum Claudius — apud eum pontem interemit, qui nunc pons Aureoli nuncupatur, atque illic ut tyrannum sepulchro humiliore donavit, extitit etiam nunc epigramma Graecum in hanc formam:

dona sepulchrorum victor post multa tyranni
 proelia iam felix Claudius Aureolo,
munere prosequitur mortali et iure superates,
 vivere quem vellet, si pateretur amor
militis egregii, vitam qui iure negavit
 omnibus indignis et magis Aureolo.
ille tamen clemens, qui corporis ultima servans
 et pontem Aureoli dedicat et tumulum.

hos ego versus a quodam grammatico translatos ita posui, ut fidem servarem' e. q. s. His Andreas Alciatus haec adscripsit, quae ego referam sicuti Mommsenus ex auctoritate Iacobi Valerii apposuit: 'nos sane diligenti cura apud Graecos *ἐπιγραμματοποιοὺς* quaesitum non invenimus; verum ne omnino periret quod superfuit ex Pollione adscribendum curavimus. Quamvis hunc in modum adscribi potuit:

Δωρα ταφου βασιλευς μετα Κλαυδιος αλκην
 Αυρεολῳ θνητων ως θεμις εδιδοσεν.
τον γαρ αν ζωειν αλλ' ουχ εθελησε φρονημα
 κιστιν απερρηγοις αντιόωσιν του στρατου.
πασας δ' οικτιρμον και σωματος εσχατ' αριζων
 Αυρεολου γεφυραν ειπατο την τε ταφον.'

Eadem Mommsenus testatur in Alciati codice Dresdensi f. 12 legi, nisi quod ibi praemissum esset Θ · Κ et haec mutata v. 1. 2 *Κλαυδιος Αυρεολω μετα δηιον Αρεα Καισαρ | τα κτερεα θνητων* et v. 4 *του στρατου αντιβιων.* Similia in Alciati codicibus bibl. Trivulzianae 739 (quem scripsit Clerreius) et 812 p. 158 leguntur. Apparet igitur ipsum Alciatum Iani Parrhasii discipulum Graecos versus e Latinis fecisse: vidit hoc Mommsenus epigr. Anal. (act. societ. Saxon. 1853) p. 255 et CIL V 645*. Revera autem Graecos versus in lapide fuisse et antiquiores crediderunt, velut Accursius Ambros. D 420 f. 13, Manutius Vat. 5241 f. 357, Cittadini Vat. 5253 f. 353, Ligorius Neap. VII 453, Panvinius Vat. 6035 f. 35', cod. Waelscapple f. 15 et recentiores, quos vide apud Franzium CIG 6761.

INSCRIPTIONES FALSAE VEL SVSPECTAE GALLIAE HISPANIAE GERMANIAE.

I. GALLIAE

collectae et adnotatae ab ALBERTO LEBEGVE.

356* In pago prope Castellanam qui Burgetum Bagarriorum (hodie *le Bourguet*) nomen habet SOL.

ΘΜΙΣΩΜΑΤΑΜΕΝΔΥΟΙΥΥΧΗΔΕΜΙΑΙL·AM
BROSIAEDIDICATVS

Soliers ms. p. 116; inde Bouche I 276 (hinc Carlone *rest. épigr.* p. 156 n. 275) et fortasse Bouhier cod. Par. 20317 p. 209 n. 391; CIL XII 6*.

4 DI ex DIIS corr. Sol., DII Bouche.

357* Massiliae extra Romae portam sinistrorsum in horto d(omi)ni Charbonnier, inter rudera huc advecta repertum fuit fragmentum Graeci monumenti lateritium [i. e. vasculi e terra cocta fragmentum, ut docet delineatio], rude informe; hoc — detexi iacens in angulo musei d(omi)ni Michel de Leon, vico de la Darce, et delineavi; latum c. 2 poll., alt. 2 poll., superne cavitas adest; characteres prominentes, non incisi, altam antiquitatis formam redolentes CALV. Postea Achard musei Massiliensis conservator misit Parisios ad Institutum (*Inst. de France*) MEM. INST. *Marseille ne l'a pas reçu* DASS.

ΘΕΑ·ΔΙΚΤΥΑ
ΔΗΜΟC·ΜΑΣΣ

Calvet ms. III f. 66, 81; edita in *Mém. de l'Inst. national des sciences et arts pour l'an IV de la république* I 180; Dassy *Mém. de l'acad. de Marseille* a. 1858—64 p. 466, nescio unde.

ΘΕΔΔΥΚΤΥΑΙΔΠΜΟCΜΑΣΣ Dass.

358* Massiliae lapis albus e Rhodano extractus, quo in medio navis expressa. Est in domo abbatis Thédenat.

ΜΑΣΣΙ
ΦΩ　　VU
Κ ΑΣΥΑ·ΑΥΤ

Caylus *rec. d'antiq.* VI tab. 39, 3; inde Franz 6776; post alios denuo Thédenat *rev. archéol.* 1880 p. 229.

Voluit fere falsarius Μασσι(λία) Φωκ(αιῶν) ἄσυλ(ος) αὐτ(ό)νο(μος).

359* Massiliae olim silex oblongus.

ΦΙΕΥΦΑΜΕΙΤΩΙΑΙΘΗΡΚΑΙΓΑΙΣΤΑΩΠΟΝΤΟΣΙ
ΣΤΑΩΔΑΗΡΙϾ

Caylus *rec. d'antiq.* IV tab. 106, 3 coll. p. 340 et vol. VI tab. 39, 3 (inde Franz 6765); cf. Thédenat *rev. archéol.* 1880 p. 229.

360* Prope Segusteronem (*Sistéron*) marmor nigrum repertum a. 1804 *dans les décombres de l'ancienne bastille de S. Etienne*, inde ab a. 1838 in villa q. d. *le Virail* muro infixum; *belle inscription.*

ΕΡΟΦΙΛΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΠΟΙΛΕΩΜΕΛΣΙΚΑΣ
ΚΑΙΕΜΟΙΑΝΕΣΥΙΟΣΟΠΙΛΟΥΩΚΟΙΔΟΜΕΣΕ
ΚΑΙΥΥΩΣΕΝΤΟΙΝΤΑΦΟΝΤΟΥΠΑΤΡΟΣϨΙΕΚΑ
ΛΕΣΕΘΥΣΠΑΙΔΑΣΑΥΙΤΟΥΤΟΙΣΕΚΔΟΞΟΙΣ
ΛΕΓΟΝΙΑΥΤΟΙΣ

Mérolhon *inscr. grecques et latines trouvées en thermidor an XII à Sistéron* n. 145 (cui misit Laplane), e quo libro rarissimo excerptam Vallentinius misit Hirschfeldio (cf. CIL XII ad 147*. 148*), qui damnavit. Habet Laplane *hist. de Sistéron* I (1843) p. 308 sqq. Cf. Mourre *bull. de la soc. d'études des Hautes Alpes* 1889 n. 31.

361* Segusterone repertum fragmentum.

ΚΑΔΕΙΛΟΝΤΑΝΤ
ΟΧΤΡΩΜΑΤΑΑΥΤC
ΕΔΟΤΔΩΣΑΝΤ
ΡΟΜΑΙΟΣΤΩ
ΕΣΗΣΑΝ Ϲ
ΔΕΜΟ
ΠΟΛ
ΡΟ

Laplane *hist. de Sistéron* tab. 4. Mérolhon (v. ad n. 360*) non habet, quod moneo propter Hirschfeldium ad CIL XII n. 147*. 148*.

362* *Urne de forme allongée et très-élégante, provenant du château de Vérone près de Nyons et conservée au musée Calvet* (Avenione) DEL.

ΔΩΡ·ΔΕΔ·ΒΟΥΡΔΕΙΛΙΝΟΣΙΩΦΕΛ·ΕΝΤΙΜΟ
ΤΕΙΡΗΝ

Ectypum habui. Deloye *congrès archéol.* consess. 22 (1855) p. 440, qui falsum titulum iudicavit; recentem esse intellexit Hirschfeld CIL XII 317* 5: donatoris enim nomen haud dubie fuisse Bourdelin.

363* Viennae in thermis prope locum q. d. *la Charité* repertae duae statuae et tertiae statuae basis, cui duo pedes aenei adhaerebant CHOR.

ΜΥΡΩΝΟΣ

Unus auctor est Chorier *antiq. de Vienne* p. 403; inde Spon miscell. p. 125 et Charvet cod. p. 56 et *fastes* p. 64; Schneyder cod. I p. 188, II 68; Rochette *lettre à Mr. Schorn* p. 365 (ed. 2); Stark *Städteleben* p. 579; Allmer *inscr. de Vienne* III 404 tab. n. 207; Franz 6781. Damnavit Loewy *Inschr.* 499.

364* Nemausi repertum fragmentum et Londinium ablatum, *où M. Daudé l'a vu vendre en 1740 dans une vente* Men.

ΘΕΩ ΝΕΜΑΥΣΩ

Ménard *hist. de Nimes* (1705) VII 225, 20; Pelet cod. Nem. 6207 (1) f. 25, 11 (ubi ΘΕΟΝΕΜΑΥΣΩ); Hirschfeld CIL XII 254*. Ab abbate Folard confictam esse coni. Allmer in epist. ad Hirschfeldium data.

365* 'Inscriptiones duae in antiquis Murivetani castri (intellego *Murviel*) parietinis (ad veteres aedes prope fontem sitas Aigref.) inventae, quarum altera candido marmori impressa in columnae formam porrecto id habet: *nebrus sum*, altera quasi in gentilitii symboli taenia Graecum id exhibet: ΦΙΛΟΚΡΑΤΩΡ; paullo inferius: ΟΛΕ, in extremo saxo: ΟΠΟΛΓΕΟΡΓΟΣ. Haec iure debeo D. de Rudavel' cet. Haec Gariel series p. 24; idem *idée* p. 98. Priorem habet d'Aigrefeuille *hist. de Montpellier* II 80 auctore non indicato. Hirschfeld CIL XII 272*.

366* *Près de Nérac à la Garenne* in villa Romana marmor oblongum a. 1833 repertum. Nunc ibidem in museo.

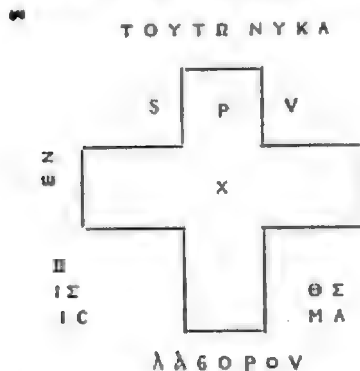

Descripsi. De fraudibus Dumegianis dixi in dissertatione *L'empereur Tetricus et le chev. Dumège* (Agen 1889).

367* Lugduni *sopra la vigna di Giorgia di Lupo.*

Mercurii imago

HERMETI·LVGDVNENSIVMPATRONORESTI
TVITG·S·F·ΕΥΔΟΚΙΑΣ

Symeoni l'*origine e le antichità di Lione* (quod ms. Turini in archiviis regiis adservatum editum est in *Mélanges sur l'histoire de Lyon, collection des bibliophiles Lyonnais* 1846) p. 35.

Falsam puto. — 'Immo recens est neque pro antiqua edidit Symeoni, si quidem legendum est *restituit G(abriel) S(ymeoni) F(lorentinus).* Εὐδοκίας nomen ad hunc titulum num pertineat recte dubitat Hirschfeld. Itaque auctor, qui de Mercurii apud Gallos sacris fuse disputavit, hanc dei imaginem a se inventam ab oblivione se restituisse ait.' Kaib.

368* Lugduni in museo statua Iovis barbati sedentis; in basi:

ΑΠΟΛΛΩΝ

E. Wolff *ann. dell' inst.* 1841 p. 52 coll. tab. D; inde Franz 6139; Stark *Städteleben* p. 574; Benndorf *arch. Anz.* 1865 p. 73*; Loewy *Inschr.* 518.

Damnavit auctore Comarmondio Wolffius itemque Benndorf.

369* Augustoduni reperta *dans une muraille antique, proche la rue Chauchien* Thom.

ΓΑΖΟΦΥΛΑΚΙΟΝ

Edm. Thomas *hist. d'Autun* (Lugd. 1640) p. 97, qui etiam Latinum titulum AERARIVM exhibet.

[Nonne recens potius quam falsa? Kaib.]

370* In agro Divionensi in loco dicto *Poussot* a. 1598 m. Nov. dum vineam foderent Guenebaldi (medici Divionensis), inciderunt in urnam lapideam; in exteriori superficie inscriptum X·V·, in ima inscriptio Graeca. — Guenebaldus dono dedit urnam cardinali Richelieu, a cuius obitu inter Gastonis Aureliorum Ducis cimelia translatum dicunt; viderunt multi, saepius etiam ipse Salmasius Montf. similiterque alii.

ΜΙΘΡΗΣΕΝΟΡΓΑΔΙΧΩΜΤΟΣΩΜΚΑΛΥΠΤΕΙ
ΧΥΝΔΟΝΑΚΤΟΣΙΕΡΕΩΝΑΡΧΗΓΟΥΔΥΣΕΒ·
ΑΠΕΧΟΥΑΥΣΙΟΙΚΟΝΟΡΟΣ

Gruterus 1159, 12 a Thuano, qui ipse accepit ab Guenebaldo; Io. Guenebaldus *le réveil de Chindonax prince des Vacies Druydes Celtiques Dijonois* (1621); ab Guenebaldo Mareschal cod. Paris. (Iusti Lipsii) 5825 G fol. F' et I. Rycquius cod. Gandav. f. 6; e Thuani schedis Peiresc cod. Par. 8957 p. 178, 8958 p. 110; e Grutero Montfaucon palaeogr. praef. p. VII et *ant. expl.* II 431; Bouhier *explic. de quelques marbres ant.* p. 10, idemque in epistula apud Hagenbuchium epist. epigr. p. 240; Murat. 1990, 4 ab D. le Gendre; rep. Franz 6798 adhibitis schedis Lindenbrogii a Peterseno missis.

Lectionis varietatem nihil attinet recensere; damnarunt recte Montfaucon l. s. et Leich emend. novae ad Murat. inscr. (1745); nuper Froehner (Philol. vol. suppl. V 20) subtilius quam verius ipsum falsarium Milotetum, qui cum aliis Guenebaldum visens primus titulum legebat, indagasse sibi visus est. [Ceterum erravit Froehner, quod me dixit ad ep. 585 titulum spurium ab fraudis crimine defendisse; et ut hoc addam ὀργυιὰν illam, ubi sepultum voluerunt Chyndonactem, falsarius intellexit ipsam Guenebaldi vineam. Kaib.]

371* Divione in aedibus Petri du Maii senatoris (consiliarii Delam.) Rein. *Tirée depuis longtemps des démolitions des murs de Dijon; elle a servi de banc dans une maison; détruite* Leg.

serpens | *iuvenis (?) stans, dextra arcum, in tergo pharetram gerens* | *ara*

ΤΩΜΗΤΡΑΓΕΝΕΤΗ (in latere sinistro)

ΤΩ ΤΕΡΕΝΤΙΩ ΥΠ
ΗΡΕΤΗ

ΩΑΥΡΕΛ.....ΣΤΟΣ (in latere dextro)

Reinesius p. 880 'e schedis Langermanni'; Montfaucon diar. Ital. p. 199; De La Monnaie *oeuvres choisies* III p. 221 in epistula ad Nicaisium abbatem missa; Legoux de Gerlan *diss. sur l'origine de la ville de Dijon* in tab. XXI a Du-Tillioto delineatam.

Anaglypha delineavit Legoux in tabula. — ΤΕΡΕΝΙΩ Leg. (typographi errore) — ΥΠΗΡΕΤΗΣ Delam. — Ο ΑΥΡΕΛΙΑΝΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ Delam. et Montf. male ad Aurelianum imperatorem referentes. Subest fortasse titulus sincerus.

Hunc titulum cum sua adnotatione addidit O. Hirschfeld.

II. HISPANIAE.

372* Tarracone in scalis monasterii S. Francisci q. d. *en la Rambla* cippus.

Σ Ρ Μ Σ
Ι Ο Γ Ι Ο

Juan Franc. Albiñana y de Borrás y Andres de Bofarull y Brocá, *Tarragona monumental ó sea Descripcion histórica y artistica de todas sus antiguedades y monumentos* (Tarragonae 1849) I 251 n. 75.

Voluit falsarius Ἑρμῆς λόγιος.

373* Asturicae reperta a. 1876 tabula lapidea; repraesentat aediculam fastigio ornatam, cuius inter antas manus aperta. Ectypum gypseum A. Guerra Matriti servare dicitur.

1 in fastigio:
Ι V C Ϡ C Ϡ C
C Ϥ Ϥ Λ Π Ι C

2 in manu:
L Λ Ѡ Ϡ

P. Fidelis Fita in diario *la Academia* II (1877) p. 366; inde Huebner ephem. epigr. IV p. 17, 22.

Legendum sine dubio *εἷς Ζεὺς Σέραπις* vel *Σάραπις* et, quod vidit etiam Huebner, *ἰαὼ* sim. Qui tituli cum gemmis gnosticis quae dicuntur proprii esse soleant, dubium non est in lapide a manu novicia fraude inscriptos esse.

374* Hispali in aedibus ducis de Alcalà Mvr. Nunc Matriti in museo ducis Medinaceli protome muliebris (Veneris Vraniae) Hveвn.

ΤΗΝ·ΟΥΡΑΝΙΑΝ|ΒΟΥΚΟΛΟC

Muratori 1556, 4 ex schedis P. Cattanei; inde Franz 6804; denuo Huebner *Monatsber. d. Berl. Akad.* 1861 p. 533 (unde Keil mus. Rhen. XVII 70) et *antike Bildw.* p. 240, 552.

1 ΤΙ·ΠΟΥΡΑΝΙΑΝ Mur.

375* Prope Carmonem extitisse dicitur.

ΕΙΚΟ|CΑΡΧ|ΕΙΟΝ|ΤΟCΕ|ΒΑCΤ

E schedis Petri Valera sumpsisse se mentitur Trigueros, qui edidit in actis acad. Hispalensis I (1773) p. 227 coll. tab. VIII 8; inde Huebner mus. Rhen. XVII 234.

376* Almeriae.

θ δαιμ | αρετοφυλ | αβδηρειτ | φημι | ετω . . | ετω . . . | εσ[τω σοι γη ελαφρα]

Ex commenticiis Alonsi Franco epistulis ms. a Triguero suppositis ed. Huebner mus. Rhen. XVII 267.

377* Emporiis in ecclesia S. Martini Pvj.

ΔΗΜΟΙ.ΡΙΤ.|CѠCΤΡΑΤΟ|PAVLLA|AEMILIA|
Η . . . . . .

Hieronymus Pujades *cronica universal del principat de Cathalunya* (1609) f. 148'; inde praeter alios (velut Finestres syll. inscr. Rom. Catalauniae 291, 100 ex eoque Marini Vat. 9133 f. 276) Huebner *Monatsber. der Berl. Akad.* 1861 p. 978 et CIL II 4623, de fraude securus.

Nomina Graeca paullulum mutata sunt Democriti Hegesistrati filii, cf. Suid. s. v.

378* Apud Gibraltar.

δ. μ. σ | ελπιδι συγ|γυλιωσει ο | σ. τ. τ. λ | αγανωρ πατηρ | φιλιε καρισιμ|ε μου βιξιτ αν|νος κυνδεσιν | μηνσες κυατ|υορ διης xxiiii

Ex Alonsi Franco commenticiis epistulis ms. a Triguero suppositis ed. Huebner mus. Rhen. XVII 267.

379* Sine loco.

θ κ | μ. ιουλιαι ιελ|ει ευαλεριαν|ναι μακρ στεφανη|φοριαι διας | βασιλ | και ηρ βασιλις (i. e. Ἡρ(ας) Βασιλίσ(σης)) | *κουριλια ευαλεφ | θυγατηρ*

E commenticiis Petri Valera schedis Triguerianis ed. Huebner mus. Rhen. XVII 252.

380* Carmone in urbe reperta tabula alabastrica, nunc Cordubae in collectione Zevallos.

ΘΕΟΙΣ|ΔΑΙΜΟΣΙΝ|ΜΑΡΚΙΩΝ|ΕΛΛΗΝ|ΕΤΩΝ·
Ν̄|ΕΣΤΩ·ΣΟΙ·ΓΗ·ΕΛΑ|ΦΡΑ

Edidit P. Florez *Espagna sagra* IX 115; inde citavit Cavedoni *bull. arch. Napol.* n. ser. III (1854) p. 177; descripsit Huebner *Monatsber. der Berl. Akad.* 1861 p. 102.

Damnavit Keil mus. Rhen. XVII 70 sqq.; cf. Huebner ibid. p. 267 init.

381* *Foroaugusto Iulio, città della Hispania, e d' esso luogo avemo avuta questa iscrittione da M. Francesco Villanuova.*

l. mitidio l. f. pal. capitone | eq. pub. rom. curat. colonia | foro austa iulia adlecto | in ordin. decurion. civi | foro aust. auguri et ui | vir. aug. et ii vir. iur. dic. | patrono coll. fabr. leg. | x aug. o. m. e. | l. d. d. publ.

in latere:
ΚΑΤΑΔΗΜΟΜΕ|ΡΙΣΑΙ·ΦΙΛΗΑ

Ligorius Taur. vol. VIII; inde Gudius p. 132, 3; CIL II 313a*.

382* Carmone reperta, deinde periisse dicitur.

Θ Κ|ΦΙΛΟΜΗΤΩΡΥΙΟΣΑΘΗΝΟ|ΔΩΡΟCΤΩΙ
ΚΟΤΟΚΑΝΑΝΙΤΟ|ΤΑΡΣΕΥΣΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣΧΑ
Ρ|ΙΝΕΚΔΗΜΗΣΑΣΕΠΙΚΡΑΣΟΚΑΙ|ΠΕΙΣΩΝΟΣ
ΥΠΑΤΩΝΑΠΕΨΥΧΘΕΙΣ|ΟΨΥΧΗΔΕCΥΝΕΔΡΟΣ
ΑΘΑΝΑΤΩΝ|ΤΟΜΕΝCΩΜΑΤΟϨΟΤΟΣΕΣΤΙΝΟ|
ΤΥΜΒΟΣΕΖΗΣΕΝΗΤΗΜΗΜΗ|ΝΑΣΗΗΜΕΡΑΣ
ΔΕΣΤΩCΟΙΓΗ|ΕΛΑΦΡΑ

Edidit Trigueros ex suo apographo in actis academ. Hispalensis I (1773) p. 318 coll. tab. IV 2 (quem locum ego non adii); inde repetiit Huebner *Monatsber. der Berl. Akad.* 1861 p. 103; cf. idem mus. Rhen. XVII 228 sqq.

Damnavit Keil mus. Rhen. XVII 74 sqq. Impudenter haec ficta esse apparet; quae de Athenodoro Tarsensi commentus est falsarius non reperio unde hausta sint, sed quae deinceps secuntur ex duobus titulis Muratorianis fluxerunt, altero Mutinensi (Murat. 1770, 5 = huius volum. n. 2288: *καὶ σώματος οὗτος ὁ τύμβος*), altero urbano (Murat. 1752, 12 = huius volum. n. 1868: *ψυχὴ δὲ σύνεδρος ἀθανάτων*); clausula denique *ἔστω σοι γῆ ἐλαφρά* in Graecis Triguerianis crebra ex nota lapidum Hispanorum formula *sit tibi terra levis* male expressa.

III. GERMANIAE.

383* Treviris in museo lapis calcarie, qui repertus dicitur *auf dem District 'Lager' bei Palzem* (teste Hettnero).

ꝛ·ΠΟΥ·ΑΝΕΘΕΚ|

Ectypum misit Hettner, apographum suum Zangemeister; perhibetur titulus ad fraudes Schaefferianas pertinere.

384* Rep. m. Aug. a. 1811 *commune de Crupet, prov. de Namur, tombeau couvert d'une grande pierre plate d'environ 8 pieds de long.*

Γ·ΙΟΥ·
ΜΑΞΙΜΟϹ
ΚΑΙϹΑΡ

D. B... L. in *Messager des sciences et des arts* 1823 p. 50 (cf. D. F. van Lennep ibid. p. 177); inde Ferussac *bull. des sciences hist.* IV 191 (hinc Franz 6801) et Schuermans *bull. des commiss.* VII 39.

Nummi titulum esse vidit Zangemeister (in schedis); cf. supra n. 125*. 126*.

385* Metz olim in aedibus Clerevant lapis oblongus.

Ο Κ|Α·ΑΠΟΛ|ΛΟΝΙΩΙ|ΙΑΤΡΩΙ|Μ·Χ|ΚΑΡΜΗ|
ΑΝΕΘ

Gruter 634, 7 a Boissardio acceptam; hinc omnes pendent, Benedictinorum *hist. de Metz* I 106 tab. 15, 8, Meurisse *hist. des évêques* tab. 13 (hinc Montfaucon *ant. expl. suppl.* V 103 tab. 44; Bégin *mém. de l'acad. de Metz* 1839/40 p. 98, idem *Metz depuis dix huit siècles* (1843/44) I 120; Franz 6799. Cf. Robert et Cagnat *épigr. de la Moselle* p. 103.

Suspicionem movet praeter auctoris Boissardii fidem cum vitiosa v. 3 et v. 6, tum compendiosa v. 7 scriptura, praeterea ipsum verbum ἀνέθηκε, quod Ligoriis nimis placere solet in titulis sepulcralibus.

IIII. INSTRVMENTI DOMESTICI.

386* Avennione in museo figulino *terminée par une queue de poisson.*

ΕΥΤΥΧΗΣΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Descripsit Lebègue.

Homo est notissimus gemmarum sculptor (cf. I. B. de Rossi *bull. dell' inst.* 1853 p. 54); itaque figulinus non nisi inepta fraude factus est.

387* Apud urbem Bragança rep. a. 1840 lammina aurea, servata nunc in museo publ. urbis Oporto.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ
Arethusae (?) caput a
quattuor delphinis
circumdatum
ΕΥΑΙΝΕ

Huebner *ant. Bildw.* p. 338 n. 942.

Fraude haec e nummis Syracusanis expressa esse apparet.

388* Narbone tegula reperta m. Martio a. 1783 *sur la route de Coursan.*

ΙΧΘΥϹ|ΜΑΧΥΜΑ|9ϕ2ΧΙV

Lebègue *inscr. de Narbonne* n. 1278 a Bouquet(?) descriptam; Hirschfeld CIL XII 337*, qui damnavit.

389* Luettich in museo lucerna.

persona
ΚΑΡΠΟ

Descripsit Zangemeister et damnavit. *Catal. des tableaux .. qui composent la collection de Mlle. Herry* n. 262; inde Schuermans *bull. des commiss. d'art* VIII (1869) p. 375.

390* Lucernae duae, *a* apud van der Maelen, Molenbeck-St. Jean apud Broxellas, donum vicecomitis van Lempoel de Nieuwmenster; *b* Karlsruhae in museo.

a b ꟼ *phallus* Α

in margine
a sinistra: a dextra:
ΚΟΙΝΤΟΣ .ΑΛΕΕΑ

a b descripsit Zangemeister spuriasque iudicavit.

391*. 392* Ad sacellum S. Eloii (*dép. Eure*) tegulae duae.

391 ΕΝΙΡΙΝ·
ΕΥΤΥΧΙ

392 ΙΝΠΛ
ΠΛΡ
ΙΧΘ
ΒΛ

391 Alfred Maury *Athén. franç.* 1854 p. 937; Desnoyers *bull. de la soc. de l'hist. de France* 1855 p. 45; Le Blant *inscr. chrét.* n. 108 tab. n. 81.

392 Le Blant l. s. n. 190 tab. n. 116.

'Tegulas sepulcrales reliquasque eius generis titulos a Lenormantiis patre et filio ad sacellum S. Eloii crederatos ad unum omnes confictos esse hodie constat.' Hirschfeld.

393* Tabella e terra cocta rep. apud Oehringen a. 1770, nunc Neuenstein in museo Hohenloheiano; litterae graphio scriptae.

ΛRΧ^
+ +
ΙΟ Λ

Descripsit Zangemeister et damnavit.

394* *Dalle à Fancogney, montagne St. Martin.*

ωποπ
1742

Ch. Longchamps *mém. archéol. de Vesoul* II 2 (1861) p. 166.

Novicium esse (a. 1742) vidit Zangemeister.

INSCRIPTIONES GRAECAE

ITALIAE ET SICILIAE.

PARS PRIMA.

SICILIA INSVLAEQVE VICINAE. MELITA. GAVLVS. SARDINIA.

I. SYRACVSAE (*Siracusa*).

Cf. Mommsen CIL X p. 730 sqq. 992 sq.

1 Syracusis in Ortygia insula in gradu templi quod Dianae credebatur a. 1864 repperit Cavallari titulum uno versu continuo scriptum, 7,77 m. longum; litterae 0,15—0,18 m. altae.

ΚΛΕΟΜ . . ΕΣ·ΕΠΟΙΕΣΕΤΟΠ

Ε . ΟΝΙ·ΘΟΚΙΝΙΛ . . . Α

. Ι Λ Ι . Ι . . ΕΣΙΝΙΣΕΙΛ·ΚΑ . . ΕΡΛ

Dedi exemplum ex Roehlii editione (v. infra); descripseram a. 1880 ipse, sed schedula nescio quo casu periit. Litteras 1—4 et 8—16 ed. Hirzel *bullet. arch.* 1864 p. 91. Totum dedit Spaches *d' una epigrafe greca trovata in Siracusa nel tempio creduto di Diana* Pal. 1864 et *epigrafi inedite ed altri oggetti archeologici dichiarati* ed. 2. Pal. 1865 coll. tab. Denuo ex lapide Schubring ann. philol. suppl. vol. IV 672 coll. tab. n. 6 (cf. Philol. XXII 637) et Philol. XXIII 363 (cf. Kirchhoff *arch. Anz.* 1867 p. 61). Ex suo apographo adhibito Adleriano Bergmann Philol. XXVI 563 (repetit Carini *nuove effemeridi Siciliane* 1870 p. 237). Principia di Galati, Schubringii, Hirzelii lectiones aliquas profert Cavallari *bulletino della commissione di antichità in Sicilia* 1875 VIII 11. Denique ectypo usus et apographis Koehhausii, Iacobsthalii, Lehfeldtii, altero Adleri, Luckenbachii ed. Roehl Inscr. antiquiss. 509.

Litteram 54 alii adfirmant Λ esse, Luckenbach Ρ, ut quod punctis notatum est correctione factum sit, Bergmann Λ. Post illam Bergmann λ, Schubring (annal. phil. l. c.) ι, reliqui nihil habent. — Legi possunt haec Κλεομένες ἐποίεσε τὀπέλ(λ)ονι et fortasse ex Wilamowitzii coniectura ὁ Κνιδιείδα, reliqua omnia obscura.

Aetas tituli Hieronis Dinomenis f. regno fere aequalis.

1*

2 Syracusis basis marmorea statuae quae olim videtur posita fuisse in foro sito inter portum maiorem et minorem. Reperta a. 1734 *ne' suburghi* LAPNA SCHIAVO, *nell' antica Acradina* CAPOD. In aedibus episcopi TORR. SEST. in aditu bibliothecae muro immissa LOGOT. (1786) KGO.

ΒΑΣΙΛΕΟΣ ΓΕ
ΙΕΡΩΝΟΣ ΙΕΡΟΚΛΕΟΣ
ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΙ ΘΕΟΙΣ ΠΑΣΙ

Descripsi. Lupi ms. bibl. Panorm. 2 Qq. C 55 (inde Schiavo cod. Panorm. Qq. G 36) et epitaph. Sev. p. 90 (inde Murat. 112, 1; Donat. 11, 1); Torrem. I 1 (inde Donat. 60, 1); Gorii amicus apud Dorvillium Sicul. p. 580 coll. p. 460; Sestini *lettere* III 113; Logoteta apud Biscarium *viaggio* ed. 2 (1817) p. 265; Capodieci *mon. ant.* I 119; Hoare *classical tour* (ed. 1819) p. 403; Smyth *description of Sicily* p. 173; Franz 5368 adhibitis schedis O. Muelleri.

Βασιλέος Γέ[λωνος]
Ἱέρωνος Ἱεροκλέος.
Συρακόσιοι θεοῖς πᾶσι.

Sic Lupus recte. Factum probat R. Rochette *mém. de l'Acad.* XIV (1840) 2 p. 426 allato Polybii loco VII 4, 5 ὃν μόνον (Pyrrhum) κατὰ προαίρεσιν καὶ κατ' εὔνοιαν Σικελιῶται πάντες εὐδόκησαν σφῶν αὐτῶν ἡγεμόνα εἶναι καὶ βασιλέα.

---

3 In theatri Syracusani praecinctionis maioris muro singulis cuneis singuli tituli fuerunt inscripti litteris cubitalibus ad cuneos denominandos, quorum pars muro dilapso pridem periit, alii etiam nunc superant. Reppererunt tit. 3 et 7 Caesar comes Caietanus a. 1756, tit. 2 Landolina et Capodieci a. 1804, eodemque anno tit. 4 et 5 Capodieci, qui cum repertum titulum 5 rursus abscondidisset aqua molaris superinfusa aperuit vocabulum Διός, quo facto iterum repperit Logoteta. Cf. Mommsen Mus. Rhen. IV (1845) p. 626. Idem Logoteta etiam tit. 5 primus dicitur invenisse apud Guattanium *mem. enciclop. Rom.* 1806 I 151, nescio quo iure.

cunei 1 nihil superest
cunei 2 ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΝΗΡΗΙΔΟΣ
cunei 3 ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΦΙΛΙΣΤΙΔΟΣ
cunei 4 . ΑΣΙΛ . . . . ΝΟΣ
cunei 5 ΔΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ
cunei 6 Ь . ε . . . .
cunei 7 // // Λ Ι Λ Ε ^ // // Ρ Α ˥ Ε // // Φ Ρ Ο Ν ^ //
cuneorum 8 et 9 nihil superest.

1 [Βασιλέος Γέλωνος]
2 Βασιλίσσας Νηρηίδος
3 Βασιλίσσας Φιλιστίδος
4 Β]ασιλ[έος Ἱέρ]ωνος
5 Διὸς Ὀλυμπίου
6 . . . .
7 Ἡρ]ακλέ[ος Ε]ὐ[φ]ρον[ίου]

Sic ego descripsi adiuvante Tosio lycei Syracusani professore. — Tit. 3 et 7 habet Caietanus ms. bibl. Syrac. n. 6; inde Andr. Pigonati *stato presente degli antichi monum. sicil.* 1767 tab. XII (inde Torrem. VII 2 ed. 2); Sestini *lettere* III 118; Biscari *viaggio* ed. 2 (1817) p. 89. — Tit. 2 Guattani *mem. enciclop.* 1806 I 28. — Tit. 4 et 5 ex Logotetae apographo Guattani l. s. p. 151. — Omnes ex Landolinae apographo *Classical Journal* 1812 VI 391; Capodieci ms. bibl. Syrac. et *mon. ant.* 1813 II 49; Goettling mus. Rhen. 1834 II 103 (cf. p. 180) habet tit. 2. 3. 4. 5. 7, R. Rochette ibid. 1836 IV 64 (coll. *mém. de l'Acad.* l. s. s. p. 257) habet 2. 3. 4. 6. 7. Omnes accuratissime Mommsen mus. Rhen. 1845 IV 625. Denique O. Muelleri et Thorlacii schedis adhibitis Franz 5369.

Var. l. 4 . . ΑΣΙΛ . . . . ΝΟΣ . . . Χ . . Ο . . Capodieci lapidis rimis deceptus; ΒΑΣ . . . . . ΝΟΣ Goettling, quem tamen certum est 6 litteras non vidisse.
5 nihil nisi ΔΙΟΣ Logot., . . . ΣΟΛΥ . . . Goettl., integrum habet Mommsen.
6 ΠΑΝ . . Δ . . . ΑΝ . . . . Capod. ms. Π . . Α . Ν . . Δ . . Α . . Ν . . idem ed. Nihil nisi Σ Rochette, alii ne hoc quidem.
7 . . . ΚΛΕΟΣ . . . . ΡΑΤ . . . ΦΡΟΝ Caietanus *nuova raccolta di opuscoli siciliani* VII 171. 176, . . . ΑΛΔ ΡΑ⁻_ ΦΡΟΝΟ> Rochette *mém.* l. s. tab. II, . . . ΑΡ . . . ΡΑΣ . . . ΦΡΟΝΟΣ Goettling, qui Ἡρακλέος Εὐφρονίου lectionum Capodiecianam recoquit; . . . ΑΙ . ΙΕΟ _ . ΡΑ⁻ L . . ΦΡΟΝΟ Mommsen, qui recte supplevit.
8 Δ . . . Α . . . Ρ . . . . . Landol. et Capod.
9 - - - Τ - - - eidem.
In cuneo quarto quoniam ex lacunae amplitudine perinde est Ἱέρωνος suppleas an Γέλωνος, haud dubie praestat Hieronem uxori vicinum reddere; nam Hieronis uxorem fuisse Philistidem hodie nemo dubitat, cf. Ad. Holm hist. Sic. II 287 sq. Hoc vel eo probatur quod, cum medius locus Iovis Olympii nomine ornatus nobilissimus sit, Hieroni par est locum tribui dignitate proximum. Sequitur primum cuneum Gelonis nomine fuisse insignitum Nereidi uxori vicinum. Sic recte disposuit Goettling, qui cun. VI quod conicit πατρῴου Δάματρος patet cur ferri non possit.

---

4 Syracusis VIII fere passuum mil. ad occidentem specus olim erat Nymphis dicata, hac tempestate speluncae *Stella* nomen; illam cum viserem ante annos XX repperi incisum in saxo epigramma, quod deinde ferro corruptum est CAIET.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΤΑΤΡΙΚΛΕΙΝ
ΚΑΙΤΟΝΒΩΜΟΝ
ΝΥΜΦΑΙΣ

Oct. Caietanus isagoge p. 215; inde Torremuzza I 29 = 32 et Capodieci I 230; ex Torremuzza Franz 5371.
4 ΤΩΝ Torr. error.
Ἀριστοβούλα Θεοδώρου τὰ τρίκλει[ν]α καὶ τὸν βωμὸν Νύμφαις.
τὰ τρικλεί[να] Caietanus.

---

5 Syracusis in via q. d. *Saraceunesca* repertum vasculum, in quo graphio scriptum.

ΩΝΟΣΤΟΠ
ΑΛΚΙΑΔΗΣΜ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1882 p. 303.

. . . ωνος τὸ π[οίημα]·
Ἀλκιάδης μ' [ἐποίησεν].

---

6 Syracusis in saxo nigro in vinea Lucretiae Falconis reperto.

. . . ΟΥΤΟΥ
ΚΛΑΡΟΝΟΜΟΥ
ΤΡΑΤΙΠΠΟΥ
ΚΑΙΙΣΕΙ . .

τοῦ δεῖνα . .]ου τοῦ
κληρονόμου
Σ]τρατίππου ἢ Κρατίππου
καὶ . . . .

Gualterus 206 = 94 (inde Torrem. XVIII 7, Franz 5418).
2 et 3 inverso ordine Gualt. ed. 2. — 4 ΙΣΕΙ . . Gualt. ed. 2.
Titulus videtur dedicatorius, lectio plane incerta.

7 Syracusis repertus lapis a. 1749 in Achradines parte inferiore Capod. nunc in museo.

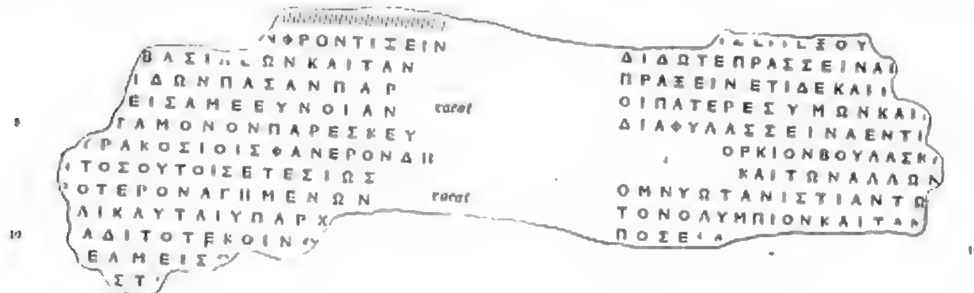

Descripsi. Ex Caesaris Caietani apographo ed. Torremuzza Sic. XVIII 3; inde Franz 5367. Ex suo melius Capodieci mon. *antichi* I 179. Ι 4 ΙΕΙΣ priores. — II 1 ..ΙΔΕΝΕΞΟΥ Torr. ΣΕΝΙΕΞΟΤ Capod. — Franzii supplementa ferri non possunt. Quid agatur docet pagina prior, si quidem sententiam (nam ipsi versus possunt multo ampliores fuisse) recte sic adsecutus sum:

> ...... φροντίζειν.
> .... βασιλέων καὶ τῶν
> ..... βασιλ]έων πάντων παρ-
> εσχημένων] εἰς τὰν εὔνοιαν
> καὶ συμφέρον]τα μόνον παρεσκευ-
> ασμένων Σ]υρακοσίοις, φανερὸν δὴ
> γίγνοιτο ἐ]ν τοσούτοις ἔτεσι, ὡς
> οὐδενὸς τῶν π]ρότερον ἀγμένων
> πράξεις τε]λεσθῶσι ὑπάρχ[οντι.

Sequitur fortasse mensis et diei nota, velut Καρνείου τριακ]άδι. — Adnexae sunt regis alicuius (?) civitatisque iurisiurandi formulae. Iurat rex:

> ἑαυτὸν κτλ.' ἐὰν .... μη]δὲν (?), ἐξου[σίαν δὲ ....
> ἄλλοτε πράσσειν ἅ[............ ταῦτα
> πράξειν· ἔτι δὲ καὶ [ταῦτα ὅσα ....
> οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ [ταῦτα πάντα βούλεσθαι ὑμῶν
> διαφυλάττειν, ἅ ἐστι [δίκαια?

Sequitur civitatis iusiurandum:

> ὅρκιον βουλᾶς κα[ὶ ....
> καὶ τῶν ἄλλων [πολιτᾶν.
> ὀμνύω τὰν Ἑστίαν τὰ[ν Συρακοσίαν καὶ τὸν Ζῆνα
> τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὰν [............. καὶ τὸν
> Ποσειδ[ῶνα κτλ.'

ubi fortasse ὅρκιον βουλᾶς κα[ὶ ἀρχόντων; archontes autem comitiis praefuisse videntur Diod. XIII 91, 4.

Titulus propter recentiorem formam Π videtur post Hieronis II tempora scriptus esse.

8 Syracusis lapis repertus, post Panormi in museo academiae regiae Torrem. Nunc Panormi in museo.

Descripsi. Torremuzza Pan. p. 16, Sic. XVIII 37 (ed. 2): inde Franz 5370. — Quae extra lineas collocata sunt vel punctis adumbrata adsumpsi ex apographo Torremuzzae, qui fortasse lapidem vidit magis integrum.

Habemus duplicem hominum ordinem: primum nominativo, deinde (a v. 9) genetivo casu posita nomina eaque etiam disposita modo diverso. V. 6 sq. nominatus videtur is qui fuit ἐπὶ τῶν] ἱερῶν, v. 9 participium -όντων magistratum indicat vel sacerdotium.

9 Syracusis, 'graeca desiderantur' CAIET.

Dum esset sacerdos Syriae deae
Tiberius Tiberii f.
pontifex fil. Dapsili
Amphiloki vero Paeadia qui fuit Theodori qui fuit
Morrecini qui iusta fecere
praesides Syriae deae singulis annis
p. plotius p. filius
m. pomponius di....
l. licinius ....
l. octavius l....
t. phaecius .....
attale ......
eutich.....

Latine factam habet Oct. Caietanus isagoge p. 19; inde Torremuzza III 2 — 3; hinc Franz 5372.

Certum est ab initio sacerdotem eponymum positum fuisse; sequitur secundo loco ἀρχιερέα (pontifex) nominari non potuisse. Itaque 'pontifex' ille nomen proprium fuit velut Ἀρχίαρος Δαψίλου υἱός. 'Amphilobi' v. 4 facili quidem opera Franz Ἀμφίλοχος corrigebat, sed 'vero' particula docet, alterum esse ministerium, ut sic fere exordium possit restitui:

ἐπὶ ἱερέως (vel ἱερατεύοντος) Θεᾶς Συρίας
Τιβερίου τοῦ Τιβερίου?
Ἀρχιάρου τοῦ Δαψίλου
ἀμφιπόλου δὲ Πα.... τοῦ Θεοδώρου
τοῦ Μαρυχίδου (?) ......
προστάται Θεᾶς Συρίας κατενιαύσιοι.

Secuntur nomina romana v. 7 Π. Πλώτιος Π. υἱός ...., v. 8 Μ. Πομπώνιος ...., v. 9 Λ. Λικίνιος ...., v. 10 Λ. Ὀκτάουιος Λ....., v. 11 Τ. Φαίκιος. Denique graeca nomina ut videtur Ἄτταλος et Εὔτυχ...

Ad v. 4 cf. Diod. XVI 70, 6 κατέστησε δὲ καὶ (Timoleon) τὴν κατ' ἐνιαυτὸν ἐντιμοτάτην ἀρχήν, ἣν ἀμφιπολίαν Διὸς Ὀλυμπίου οἱ Συρακόσιοι καλοῦσι ... καὶ τὸ λοιπὸν διετέλεσαν οἱ Συρακόσιοι τοὺς ἐνιαυτοὺς ἐπιγράφοντες τούτοις τοῖς ἄρχουσι μέχρι τῶνδε τῶν ἱστοριῶν γραφομένων καὶ τῆς κατὰ τὴν πολιτείαν ἀλλαγῆς· τῶν γὰρ Ῥωμαίων μεταδόντων τοῖς Σικελιώταις τῆς πολιτείας ἡ τῶν ἀμφιπόλων ἀρχὴ ἐταπεινώθη, διαμείνασα ἔτη πλείω τῶν τριακοσίων. Non igitur sublata fuit amphipolia, sed ad minorem dignitatem redacta.

---

10 Syracusis in castello lapis prope Iovis Olympici templum repertus METELLVS.

ΠΙΚΡΑΤΗΣΑ·Τ·ΕΛΥΙ·
ΑΤΟΔΥΜΑΣΟΙΚΟ//
ΟΜΗΣΑΣΠΕΛΕΟΡΟΝ
ΤΟΙΣΑΥΤΟΥΥΕΕΣΣΙ
ΕΔΩΚΕΤΑΙΠΟΛ////

Duo exempla supersunt Nicotii apud Metellum cod. Vat. 6039 f. 357 et Verderianum apud Grut. p. 173, 9, quod restituebat Scaliger emend. ad Grut. (p. 306 ed. 2). Ab emendatione Scaligerana pendent Gualterus 214 = 107, Torremuzza Sic. VII 23 = 24, Capodieci I 266, Franz 5373.

1. 2 Nicotius ut posui; //ΠΙΚΙΑΤΗΣ·ΑΙΓΑΥΙ|ΑΤΟΔΥΜΑΣ Verd. ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ·ΑΙΓΑ·|ΥΙΟΣ Scaliger. — 3 ΠΕΛΕΟΡΟΝ Verd. ΠΕΛΕΘΡΟΝ Scal. em. — 4 ΤΕΕΣΣΙ Nicot. ΥΕΕΣΣΙ Scal. em. — 5 ΕΔΩΚΕ ex parte arcuum in charta Metelli, sed ut de lectione constet — ΤΑΙΠΟΔ Verd. ΤΑΙ ΠΟΔΩΝ Scal.

Ἐ[πικ]ράτης Ἀγία υἱ[ὸς
.... αὐτοδ-
ομήσας πέλεθρον
τοῖς αὑτοῦ υἱέεσσι
ἔδωκε ταῖ πόλ[ει.

V. 2 init. fuerit ex more Siculo cognomen Epicratis. — 3 πέλεθρον i. e. stadium.

---

11 Syracusis repertum in amphitheatro.

ΝΕΑΝ..
ΔΞΟΝΤΑΙ
ΙΔΑΠΑΝ
ΣΣΑΙΣΙ
ΑΓ

Ed. Matranga *annali dell' Inst.* 1844 XVI 244, cf. tab. N; inde Franz 5369b.

V. 3 fort. ἰδία]ι δαπάν[αι.

---

12 Syracusis in museo.

ΔΙΟΝΥΣΟΝ..ΑΝ...
ΥΙΟΝΣΚΥΜΝΟΝΕΥΕΡ
ΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΠΡΟ
ΤΕΧΝΙΤΩΝΚΑΙΚΑΤΑΚΑΛ
ΣΠΟΝΔΑΣΚΑΙΖΩΝΤ
ΤΡΙΤΗΣ

Descripsi et ex lapide et ex ectypo chartaceo. Ex Engelmanni apographo male facto dedit O. Luedera *Dionys. Künstl.* p. 184.

[................. τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτᾶ[ν ἐστεφάνωσε τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνα τὸν Συρακόσιον, εὐε[ρ]γέταν, ἱερέα ἐόντα καὶ εὔνοιαν ἣν ἔχων διατελεῖ πρὸς [τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτᾶν καὶ κατὰ καλ[οκαγαθίαν, εὐθὺς δὲ μετὰ τὰς σπονδὰς καὶ ζῶντα [καὶ μεταλλάξαντα αὐτὸν ἐπὶ τῆς τρίτης [ἐπὶ δαίμονος [illegible]

Rectius haec quam ego feceram ordinavit Wilamowitz.

---

13 Syracusis in museo.

ΟΝΑΥΤΟΙΣΕΣ
ΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙ
ΓΡΑΨΑΝΤΑΣΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΤΟΛΛΟΔΟΤΟΝΛΕΥΚΙΟ
ΕΡΓΕΤΗΝΚΑΤΑΚΑ
ΟΙΣ

Descripsi et ex lapide et ex ectypo chartaceo. Ex Engelmanni apographo ed. O. Luedera *Dionys. Künstl.* p. 184, qui hunc titulum cum priori coniungit: at scriptura est diversa. Eodem tamen tempore eodemque ab conventu videtur insculptus uterque. V. 5 ΛΕΥΚΙΟΥ Engelm., v. 6. 7 ΚΑΤΑΚΗ idem.
ΟΙΣ

Legendum fere sic: [ἀναγράψαι δὲ τὸ ψάφισμα τὸ δεδογμέν]ον αὐτοῖς(?) ἐστά[λαν λιθίναν(?) .... ἀναθέμεν δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα ἐ]ν τῶι Μουσείωι [.... ἐπι]γράψαντας· τὸ κοινὸν [τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτᾶν στεφανοῖ ....] Ἀπολλόδοτον Λευκίο[υ υἱὸν ..... εὐ]εργέταν, κατὰ κα[λοκαγαθίαν κτλ.

14 Syracusis in Ortygia insula inter rudera veteris castelli q. d. *Casanuova* cippum repperit d. X m. Mai a. 1792 Landolina Avolio, Capodieci, qui addit *alla mia presenza*. A. 1794 apud Landolinam Rezz. Nunc in museo.

P Є R P Є N N A R O M A N ·
V C C O N S P ⸫ S Y R A C
//Ω M A N O Y Π P A Π I Δ Є C C I
// //P H K O C I Ω N T O Δ Є A C T Y
Є K K A M A T Ω N A N Є Π N Є Y C Є
K A I Є// // //K Є N I A P O C Ω P H N
T O Y N Є K A Λ A I N Є H N M Є N
A N Є C T H C A N Θ O I A P I C T ᴼᵧ
Є I K O N A T H C C O Φ I H C Δ Є
K A I Є N C T H Θ Є C C I N Є X O Y
C Є I N.s

Perpenna(m) Roman(um) v(irum) c(larissimum) cons(ularem) p(opulus) Syrac(usanus).

Ῥ]ωμανοῦ πραπίδεσσι [Συ]ρηκοσίων τόδε ἄστυ
ἐκ καμάτων ἀνέπνευσε καὶ ἔ[δρα]κεν ἴαρος ὥρην·
τοὔνεκα λαϊνέην μὲν ἀνεστήσανθ' οἱ ἀρίστου
εἰκόνα, τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσσιν ἔχουσιν.

Ipse vidi sed legere non potui lapidem male collocatum, cuius tota fere superficies decidit. Exemplum dedi ex tribus quae extant apographis concinnatum, quorum primum Landolinae est: adhibuerunt hoc Visconti *mus. Pio-Clem.* VI 74 ed. Rom. (1792), p. 235 ed. Mediol. et Capodieci sched. mss. Ipsius Landolinae commentarium, item epistulam Hirtii de hoc titulo ad Landolinam datam Avolius adhibuit, qui edidit ex Hirtii restitutione *giornale di scienze ecc.* LVII (1837) p. 185. Alterum apographum Rezzonici est *viaggio della Sicilia negli a. 1793. 1794* (opp. V 329), qui simul habuit titulum ab Viscontio et Zoega restitutum ita ut Viscontianam potissimum lectionem sequeretur (*che parmi la migliore dopo averla confrontata col marmo*). Hirtii et Zoegae supplementis usus ed. Capodieci *mon. ant.* I 116. Hinc pendent Hughes *travels* I 52, qui cum ipse legere nequiverit aliis duobus apographis adhibitis dedit, et Thorlacius in schedis quas a Petersenio missas adhibuit Franz 5408. Tertium idque accuratissimum apographum Mommseni est, qui edidit mus. Rhen. 1846 IV 628 et retractavit CIL X 7125.

1 ab initio praenominis locum non esse testantur Landolina (apud Avolium) et Mommsen. — R O M A N · *signum post* N *non* O *est sed puncti instar* Mommsen. — 2 ....N C C R I I S P..S Y R A C.. Visc. V I C O N S P S S Y R A C Capod. ms. V C C.C I I S.P S S Y R A I Rezzon. P A// O N·P ⸫ S Y R A C Mommsen olim legisse sibi visus est, qui tamen nunc certissimam eam quam posui lectionem constituit. — 3 ... U M N H O Y Visc. Ω/ Y A N O Y Capod. ms. N A O Y Rezz., quibus coniunctis efficitur id quod legit Mommsen, A N Є P I O Y ducibus Zoega et Hirtio plerique. — 4 init. ..C P H K Visc. Є P N K Capod. ms. Σ Y P H K Rezz. Mommsen ut dedi. — 6 K A I C...K Є N I A T O C Visc. K A I Є I K Є N I A T O C Capod. ms. K A I O''I Є N I A P O/ Rezz. K A I Є/ / / / ⁝''H A T O C Mommsen; emendavit Visconti, K A I Є I Δ C N O N I A T O C Ω P H N Zoega apud Rezzonicum. — 7 M Є N omnes, M Є N Mommsen. — 8 A P I C T.. Visc. A P I Є T Capod. ms. A P I C T/ Rezz. typographi errore; voluit O parvuli moduli litteram, A P I C Tᴼᵧ Mommsen.

15 Syracusis in aedibus Alphonsi Lagunae, in podio statuae muliebris truncae marmoreae. Stolam habet subtilissimam qualem nostri sacerdotes gestant, sub mamillis cinctam, quam alia quoque vestis tegit discincta Vallemb.

Z H N Ω N
A Φ P O Δ Ε I C I I
Ε Y C Ε Π O I Ε I

Ζήνων Ἀφροδεισιεὺς ἐποίει.

Ex Vallemberti apographo Metellus Vat. 6039 f. 301' (quamquam tacet de auctore) et Gruter p. 1021, 1; ex Grutero Gualterus 215 = 108 (inde Torrem. Sic. VII 15 = 16), Franz 5375.

2 sq. Δ Ε I C I | O C Gualteri ed. 2 error.

16 Syracusis in amphitheatro in saxis quae caveam incluserunt in parte summa rotunda scripti tituli supersunt numero XXII, in quibus unus graecus est.

| P Є I O Y / |

Ex Mommseni apographo Franz C. I. G. III p. 566 et ipse Mommsen CIL X 7130, 10.

17 Syracusis in castello Euryalo ad fossam, quam describit Holm hist. Sic. II 329, cryptae sunt quattuor subterraneae singulae cum fossa illa scalis coniunctae, quarum in (summis) parietibus non longe ab ingressu vivo saxo incisa haec leguntur.

in prima	C I I I И ь ь ь
in secunda	C I I I I И ь ь ь
in tertia	C I И И ь ʅ
in quarta	C I I I И ь ь ь ь

Dedi 1 et 4 ex Ioannis Schmidtii, 2 et 3 ex H. Dessavii apographo. Edidit Schubring annal. phil. vol. suppl. IV 672 coll. tab. n. 8. Ex Io. Schmidtii apographo Mommsen CIL X 7139 cum add. p. 992. Utor praeterea Dessavii schedula, qui monet cum fabrica ipsa romana aetate sit antiquior inter graecas potius quam inter latinas inscriptiones recipiendas esse notas; nec licere litterarum positum invertere tamquam scriptum fuerit C I I I N P P P rell.

18 Syracusis lapis marmoreus.

A Γ A Θ Ω N X P H
C T O C K A I A M Ε N
Π T O C X A I P Є
Є Z H C Є Є T H M.

Ἀγάθων χρηστὸς καὶ ἄμεμπτος χαῖρε, ἔζησε ἔτη μ'.

Caes. Caietani epistularium cod. Panorm. Qq E 136 p. 662.

19 Syracusis reperta, deinde Panormum transvecta in museum collegii PP. Iesu Torr. (Pan.).

Є N Θ A Δ Є K Є I T Є
A Γ A Λ Ɯ A T I C K A I
T P I A N O C Δ O Y Λ O Y
C O Φ I A C Λ A Ω Π P

Caesar Caietanus sched. mss. bibl. Syrac. p. 29; eodem exemplo Torremuzza Sic. X 7. Panorm. p. 33, cf. p. 296 sq.; hinc Franz 5423b.

Ἐνθάδε κεῖτε Ἀγαλματὶς καὶ Τριανὸς (? Πρίαμος? Τριάριος?) δοῦλο[ι]? Σοφίας λα[μ]πρ[οτάτης γυναικός?.

V. 4 Ɯ forma fuit.

20 Syracusis a. 1782 in via ad conventum pp. Cappucinorum repperit ipse Capodieci donavitque museo.

ΜΑΡΚΟCΑΚΕΙΛΕΙ
ΑΝΟCΛΕΙΚΕΙΝΙ
ΑΜΟC ΧΡΗCΤΟC
ΚΑΙΑΜΕΝΠΤΟC
5 ΕΖΗCΕΕΤΗΛΗ
ΜΗΝΕC Δ

Μάρκος Ἀκειλεινὸς Λεικινια[ν]ὸς χρηστὸς καὶ ἄμενπτος ἔζησε ἔτη λη΄ μῆνες δ΄.

Capodieci *antichi monum. di Siracusa* I 277.

---

21 Syracusis marmorea.

ΑΛΦΙΑ.ΣΩ...
ΡΙΣ.ΕΖ...
. . .

Ἀλφία Σω[τη]ρίς, ἔζ[ησε ...

Gualterus (ed. 2) 92; inde Torremuzza Sic. XIV 7 = 8; Franz 5393.
Supplevit Franz.

---

22 Syracusis *sopra il teatro, dietro la chiesa — stanza sepolcrale (grotta della spedalaria), in fondo della quale ritrovai a. 1801 la seguente iscrizione incisa in pietra, da me donata al museo.*

ΑΤΗΔΙΑΠΟΛΠ...
ΑΗΙΕΝΤΟΠΟΥ...
. . . .

Capodieci *antichi monum. di Siracusa* II 127.
Ἀτηδία Πο.... ἀ[μ]έ[ν]πτο[υ].

---

23 Syracusis *nel cimiterio de' Cappucini* Caiet.

Θ К
ΑΦΡΟΔΙCΙΑC
ΔΙΟΝΥCΙΟΥ
ΚΑΙ.ΦΙΛΙCΤ...
5 ΜΗΤΗΡ.....
ΖΗCΙC.....
. . .

(Caesar Caietanus) in *memorie per servire* coll. 1756 I 5 p. 15; Torremuzza Sicil. XIV 10 = 11 missu Caietani; Capodieci *monum. ant.* I 205; Franz 5395.
5 ...ΖΗCΙC.... Caiet.
Fortasse legendum Θ. κ. Ἀφροδεισιὰς Διονυσίου, χαῖ[ρε]· Φιλίστ[η] μήτηρ [ἐποίησε] ζησ[ά]σ[η ....

24 Syracusis in museo cippus grandis.

ΔΕΚΟΜΙΑ
ΣΥΡΙΣΚΑ
ΠΑΝΔΟΚΙΑ
ΧΡΗΣΤΑ
5 ΧΑΙΡΕ

Δεκομία Συρίσκα πανδόκια χρηστὰ χαῖρε.

Descripsi.
Πανδόκ(ε)ια i. q. πανδοκεύτρια Herodian. I 248 L. De *copa Syrisca* apte monuit Wilamowitz.

---

25 Syracusis repertus a. 1772 lapis, extat penes Caes. Caietanum comitem Turris Tori.

ΔΟΡΥΦΟΡΟC
ЄΖΗCΕΝ·ЄΝΙ
ΑΥΤΟΝ·ΜΗΝ·Δ
ΙΜΕΡΑC·Ζ

Δορυφόρος ἔζησεν ἐνιαυτὸν μῆν(ας) δ΄ ἡμέρας ζ΄.

Torremuzza Sic. XIV 51 (ed. 2) ab Caietano acceptum; inde ut videtur Capodieci *mon. ant.* I 267; Franz 5397.

---

26 Syracusis in museo lapis calcaris.

ЄΠΑΦΡΟ
ΔЄΙΤΙΩΝ
ΧΡΗCΤΗΚΑΙ
ΑΜЄΜΠΤЄΧΑΙ

Ἐπαφροδείτ[ο]· χρηστὴ καὶ ἄμεμπτε χαῖ(ρε).

Descripsi.

---

27 Syracusis a. 1782 in via ad conventum pp. Cappucinorum repperit Capodieci.

ΕΠΑΦΡΟΔΙ
ΤΟC·ΧΡΗCΤ
ΟC·ΚΑΙΑΜΕ
ΠΤΟC·ΕΖΗCΕ
5 ΕΤΗ·Λ·ΜΒ·

Ἐπαφρόδιτος χρηστὸς καὶ ἄμε(μ)πτος ἔζησε ἔτη λ΄ μ(ῆνας) β΄.

Capodieci *antichi monum. di Siracusa* I 277.

28 Syracusis *nelle Catacombe* Capod.

Θ К
ЄΝΤΑΔЄ ΚЄΙΤΑЄ
ЄΥΝΩΗ ΔΟΥΛΗΝ
ΚΩΡΗΝΝΙΔΟϹ

Torremuzza Sic. X 20 = 22 missam ab Caes. Caietano; inde ut videtur Capodieci *mon. ant.* I 264; Franz 5398.

Fortasse legendum Θ. κ. *ἐντάδε κῖται Εὐνόη δούλη⟨ν⟩ Κορνηλίας κ.*

---

29 Syracusis *in queste sacre Catacombe di S. Giovanni* Caiet. (a. 1756); rep. a. 1782 *nella strada ai Cappuccini* Capodieci, qui aut erravit aut lapidem alio translatum iterum repertum significat. Nunc in museo.

ЄΥΦΡΟϹΥΝΗ
ΧΡΗϹΤΗ
ΚΑΙ·ΑΜЄΜΠΤΟϹ
ЄΖΗϹЄ·ЄΤΗ·Μ·

Εὐφροσύνη χρηστὴ καὶ ἄμεμπτος, ἔζησε ἔτη μ'.

Descripsi. (Caesar Caietanus) in *memorie per servire alla storia lett.* cett. 1756 I 1 p. 48; Torremuzza Sic. XVII 26 = 30 missum ab Caietano; Capodieci *mon. ant.* I 267. 277; Hughes *travels* I 51; Franz 5399.

Versus male divisit et ab initio Θ. Χ addidit Hughes eoque auctore Franz.

---

30 Syracusis *nella strada ai Cappucini* Capod. in museo Thorl.

ΘЄΟΙϹ·ΧΘΟΝΙΟΙϹ
ΖΩΗ ΧΗϹΤΗ ΚΑΙ
ΑΜЄΜΠΤΟϹ ЄΖΗϹЄΝ
ЄΤΗ·Κ·Β·

Θεοῖς χθονίοις. Ζώη χρηστὴ καὶ ἄμεμπτος ἔζησεν ἔτη κβ'.

Capodieci *mon. ant.* I 278 parum accurate. Ex schedis Thorlacii Franz 5400 sic ut exhibui.

2 ΖΟΗΧΡΗϹΤΗΚΑΙ Capod., qui praeterea ubique Ε pro Є habet.

---

31 Syracusis rep. a. 1812 *alla strada al convento dei Cappuccini* Capod. In museo Thorl.

ΖΩϹΙΜЄΧΡΗϹΤЄΚΑΙ
ΑΜЄΜΠΤЄ ΧΑΙΡЄ
ЄΖΗϹΑϹЄΤΗ
ΙΔ
ΜΗΝΑϹΠЄΝΤЄ
ΜΙΑΝΗΜЄΡΑΝ

Ζώσιμε χρηστὲ καὶ ἄμεμπτε χαῖρε· ἔζησας ἔτη ιδ', μῆνας πέντε, μίαν ἡμέραν.

Capodieci *mon. ant.* I 279. Ex schedis Thorlacii Franz 5401.

1 Χ.ΡΗϹΤЄΚΑΙ Capod., qui ubique habet Ε pro Є. — 2 ΑΜЕΝ.ΠΤЕ Capod.

---

32 Syracusis in museo.

ͻΡΑϹЄΙΑ
ΑϹ

Descripsit Schubring.

Θρασεῖα?

---

33 Syracusis ad catacumbas cippus calcaris repertus, nunc in museo. Litterae valde corrosae.

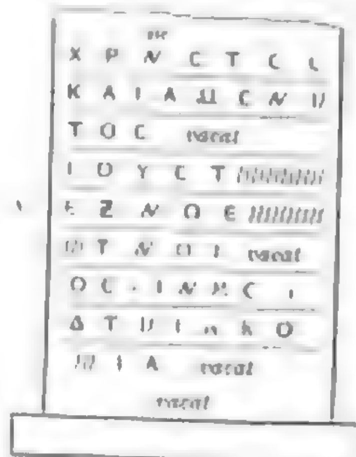

Χρηστὸς καὶ ἄμεμπτος Ἰοῦστ[ος] ἔζησε[ν ἔ]τη εἴ[κ]οσι, ἡμέρα(ς) τριάκο[ν]τα.

Descripsi et contuli.

---

34 Syracusis *nel cimitero de' Cappucini.*

ΚΛΑΥΔΙΩΘ . . .
ΓΛΥΚΥΤΩ . . . . .
ΠΟΛΥΔΑ . . . . .

Κλαυδίῳ Θ[εο....] | γλυκυτάτῳ [τέκνῳ] Πολυδα[μας πατήρ?].

(Caesar Caietanus) in *memorie per servire* cett. 1756 I 5 p. 61. Ex schedis Caesaris Caietani Torremuzza Sic. XIV 32 = 36; inde Franz 5402.

1 ΔΙΩΘ Caiet. — 2 ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ... Caiet. — 3 ΠΟΛ.. ... Torrem. ΠΟΛΥΔΑ... Caiet.

35 Syracusis *scoverta nel cimitero de' Cappucini.*

Θ　Κ
ΠΙΡΟΣΙΦΙΤΟΥ
ΔΕΞΙΟΣ
ΚΑΙΣΩΟΔ . . . . .
ΕΖΗΣ . . . . .

(Caesar Caietanus) *memorie per servire* cett. 1756 II p. 5. A Caietano missam Torremuzza Sic. XIV 97 = 111; hinc Franz 5416.

4 ΣΩΟ . . . Torrem. — 5 ЄΖΗΣΗΣ . . . . Torrem.

Titulus videtur interpolatus potius quam falsus; multa conici possunt, velut:

Θ. κ. Π. Ποστούμιος Δεξιὸς Κλ(αυδίᾳ) Σωφ[ρονίῃ] ἔζησ(εν) [ἔτη . . .

36 Syracusis repertus lapis ab Salvatore Politi iuxta sepulcrum Archimedis quod dicitur a. 1880, nunc museo inlatus.

·Κ
Κ·ⳝΩΤΗ
ΧΡΗΣΤΑΚ
ΑΜΕΜΠΤΩΕΖ·
ΕΤ·ΞΓ·ΜΙ·Γ·ΗΜΕ Θ

Θ(εοῖς)] κ(αταχθονίοις). Κ(λαυδία) Σατυρ[α] χρηστὰ κ[αὶ] ἄμεμπτος ἔζ(ησε) ἔτη ξγ', μη(νας) γ', ἡμ(έρας) θ'.

Descripsi.

37 Syracusis cippus ad catacumbas repertus, nunc in museo.

Ν·ΚΛΩΔΙϹΠΟϹⳝΙΔΗ
ΧΡΗΣΤΕ　ΧΑΙΡΕ

Ν(ουμέριε) Κλώδι[ε] Ποσαΐδη χρηστὲ χαῖρε.

Descripsi. Lectio certa est, ut Ποσαΐδης videatur positum pro eo q. e. Ποσειδῆς.

38 Syracusis in museo cippus.

ΛΟΥΚΙϹ·ΚΟΡΝΗΛΙ
ΟΝΗϹΙΜΟϹ
ΥΓΙΑ·ЄΤΩ
ΜΗΝϚ

Λούκις Κορνήλι[ς] Ὀνήσιμος. Ὑγία ἐτῶ[ν] . . μηνῶ[ν] . .

Descripsi. Ex schedis Od. Muelleri Franz 5407.

Onesimus non videtur Hygiae fecisse, sed cum ipse prior obiisset postea Hygia uxor eidem sepulcro illata. Hinc Hygiae nomen spatio diremptum ab Onesimo.

39 Syracusis in catacumbis.

ΚΡΙϹΠΙΝΑΧΡΗϹΤΑΚΑΙ
ΑΜΕΝΠΟϹΕΖΗϹΕΕΤΗ·
Ι·Ε· ϛ

Κρισπῖνα χρηστὰ καὶ ἄμεμ[π]τος ἔζησε ἔτη ι'.

Capodieci *antichi monum. di Siracusa* I 276.

40 Syracusis *nel cimitero de' Cappucini.*

ΛЄΟΘЄΝΗϹ
ΛЄΠΙΔΟϹ
ΚΑΙЄΡΑϹΜΙΟϹ
ЄΖΗϹЄϹЄΤΙΚ
ΜΗΝ·Δ·ΗΜЄΡΗ

Λεο[σ]θένης Λέπιδος καὶ Ἐράσμιος, ἔζησες ἔτ[η] κ', μῆν(ας) δ', ἡμέ(ρας) η'.

(Caesar Caietanus) *memorie per servire* cett. 1756 I 5 p. 15. Missum ab Caietano Torremuzza Sic. XIV 62 = 74. Hughes *travels* I 51 ex suo apographo; hinc Franz 5403.

1 ΛЄΟϹΘЄΝΗϹ et 4 ЄΖΗϹЄΝ·ЄΤΗ·Κ̄ Hughes de interpolatione semper suspectus, qui etiam vv. 2 et 3 in unum coniunxit. — 4 ΙΜЄΡ·Η Torrem.

Leosthenes (non opus est Λεωσθένης scribere) ab amicis *Lepidus* latine, Ἐράσμιος graece cognominabatur; fortasse recte Wilamowitz [ὁ] καὶ Ἐράσμιος.

41 Syracusis fragmentum marmoreum.

ΖΑΡΧ
Κ·ΛΟΛΛΙ
Δ·ΠΟ
ΧΜΑΡ

Caes. Caietani epistularium cod. Panorm. Qq E 136 p. 597.

2 Κ(ύιντος) Λόλλιος sive Κ(λαύδιος) Λολλι[ανός], reliqua non expedio.

42 Syracusis *nella strada ai Cappucini trovata 1812* Capod.

ΜΑΓΟΥΝΑϹΠΗϹ
ΧΡΗϹΤΑΚΑΙΑΜЄ
ΝΠΤΟϹЄΖΗϹЄΝЄΤΗ
·Ο̄·

Μαγου[λνί]α Σπὴς χρηστὰ καὶ ἄμεμπτος ἔζησεν ἔτη ο'.

Sic Capodieci *antichi mon.* I 278, nisi quod litteram Є pro E reposui ex Thorlacii apographo, quo usus Franz 5404 edidit.

3 init. ΠΤΟϹ Thorl. — 4 Ο̄ Thorl.

1 Μαγουλνία Franz; fuerit in lapide ΜΑΓΟΥΛΝΑ.

43 Syracusis.

ΜΥΚΗΝΑϹ
ΝΕΟϹΔΕΚΑΕΤΗϹ

Μυκηναῖς νέας δεκαέτης.

Torremuzza Pan. p. 264, Sic. XIV 77 = 91 missam ab Caes. Caietano (Donat. 431, 17. Franz 5405). Capodieci *mon. ant.* I 266.

1 ΝΑC Capod. — 2 ΔΕΚΛΕΤΗϹ Capod. Videntur litterae Ε et Ϲ fuisse.

Non audeo falsam iudicare.

---

44 Syracusis tabula marmorea *nel cimitero de' Cappucini* CAIETANVS. In museo HVGH. ZOO.

Θ Κ
ΝΕΦΑΡΙΤΕΚΝΙΟΝ
ΧΑΙΡΕ
ΘΑΝΕΙΝΠΕΠΡΩΤΑΙ

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Νεφάρι τεκνίον χαῖρε. Θανεῖν πέπρωται.

Descripsi. Caesar Caietanus in *memorie per servire* cett. 1756 I 5 p. 61; Torremuzza Pan. p. 315, Sic. XIV 80 = 94 ex schedis Caesaris Caietani; Hughes *travels* I 51 (Franz 5406).
1 Ο.Χ Hugh. — 2 ΝΕΘΑΡΙΟΝ·ΓΛΥΚΥ|ΧΑΙΡΕ Hughes solita fraude.

---

45 Syracusis in sepulcro ubi nunc quidam episcopus iacet BEMB. in Martini; anteriore sepulchri parte femina colum nens et vir manu librum tenens, et cetera quaedam. In lateribus coronae, in copercolo folia inter se cubantia et circum in lateribus columnae porphyreticae VALLAMBERTVS. In Cilicia (sic) Caesaraugustae ad Gibellum montem maiore templo. Ibi sepulcrum marmoreum, in cuius medio inter plerasque statuas homo quidam palliatus visitur nudo capite cartam explicatam manu tenens NICOTIVS. In labro; stant subtus Charon et Parcae SMET.

ΒΟΥΛΑΚΑΚΙΑ
ΤΕΡΕΝΤΙΑ
ΕΥΣΕΒΗΣ
ΚΑΙΑΓΑΘΗ
ΕΖΗΣΕΝΕΤΗ
·Μ·

Βουλακακία Τερεντία εὐσεβὴς καὶ ἀγαθὴ ἔζησεν ἔτη μ'.

Dedi Bembi exemplum cod. Monac. f. 5. 57. 109, qui descripsit. Ex Vallamberti apographo Metellus Vat. 6039 f. 302', ex Nicotii idem ibid. f. 357. Smetius f. 141 nescio a Pighio an ab Antonio Morillon acceptam (inde Torremuzza Sic. XIV 21 = 23. Franz 5412; ex Torremuzza Capodieci *ant. mon.* I 266).

1 maioribus litteris unus Smetius. — 3 sq. ΕΥϹΕΒΗϹ | ΚΑΙ | ΑΓΑΘΗ | ΕΖΗΣΕΝ | ΕΤΗ | Μ· Nicotius. — 5 ΕΡΗΣΕΝ Smet.

εὐσεβὴς καὶ ἀγαθή, cf. CIL X 7173, quem titulum christianum ex coniectura Mommsenus Syracusis tribuit *Florentina pia bona Crestiana* rel.

---

46 Syracusis in museo.

ΠΡΕΠΟΥϹΑ
ΧΡΗϹΤΑΚΑΙΑ
ΜΕΜΠΤΕΧΑΙΡΕ
ΕΖΗϹΕΝΕΤΗ·Ο·

Πρέπουσα χρηστὰ καὶ ἄμεμπτε χαῖρε· ἔζησεν ἔτη ο'.

Contuli. Ex schedis Thorlacii et Od. Muelleri Franz 5409.

---

47 Prope Syracusas tabula a. 1772 ad Cassibilem reperta inter veterum balneorum reliquias TORR. Nunc in museo.

ϹΙ
ϹΚΡΕΙΒ *ωσι ..*
ΕΖΗϹΕΑ *ἔτη ..*
ΜΝ Α Ϲ Ρ *..*
Η Μ *ἡμέρας* ·

Descripsi. Missam ab Caes. Caietano Torremuzza Sic. XIV 130 (ed. 2); inde Franz 5410. Capodieci *mon. ant.* II 332, ni fallor, ex Torremuzza, quamquam ipse descripsisse se ait.
1 ϹΙΚΡ Torr. Capod.

---

48 Syracusis repertus lapis Catinam translatus in museum Biscarianum.

ΙϹΠΗϹΕΖΗ
ϹΕΝΕΤΗΙΒ
ΜΗΝΑΕΔ
ΙΜΕΡΑϹ
Δ

Ἐλπὶς (i. e. Spes) ἔζησεν ἔτη ιβ' μῆνα[ς] δ' ἡμέρας δ'.

Descripsi. Torremuzza Pan. p. 264, Sic. XIV 56 = 64 (Franz 5402b); Ferrara *storia di Catania* p. 388.

---

49 Syracusis lapis a. 1766 effossus.

Θ
ΧΕΩΖΟΥϹΑΧΡΗϹΤΗ
ΚΑΙΑΜΕΜΠΤΟϹΕΖΗϹΕ
ΕΤΗΕΜΗΝΕϹΔΗΜΕΡΑ
ΙϹΖ

Θ(εοῖς) χ(θονίοις). [Σ]ώζουσα χρηστὴ καὶ ἄμεμπτος ἔζησε ἔτη ε', μῆνας δ', ἡμέρας ζ'.

Torremuzza Sic. XIV 29 = 33, qui habuit ab Claudio Aretio e Ducibus S. Philippi; inde Franz 5414.
Nomen defunctae correxit Keilius apud Franzium add. p. 1243.

50 Syracusis reperta a. 1812 *nella strada al convento dei Cappuccini* Capod.

ΤΕΛΕϹΦΟΡ
ΟϹΧΡΗϹΤΟϹ
ΑΙΖΗϹΕΝ |ΚΑ|
Α

Τελέσφορος χρηστὸς αἴζησεν (ἔτη) κα'.

Capodieci mon. ant. I 278. Franz 5411 ex schedis Thorlacii.
4 Α omisit Capodieci.

---

51 Syracusis in museo tabula marmorea.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟϹ
ΧΡΗϹΤΟϹ
ΚΑΙΑΜΕΜΠΤΟϹ
ΕΤΗ·ΛΕ·Μ·Ϛ

Φιλάδελφος χρηστὸς καὶ ἄμεμπτος ἔτη λε', μ(ῆνας) ς'.

Descripsi.

---

52 Syracusis basis marmorea *nel cortile del Sig. barone Borgia* Caiet.

ΦΟΙΒΙΟΥ

Φοιβίου.

Caes. Caietanus sched. bibl. Syrac. (*raccolta di antiche iscrizioni*) n. 5; inde parum accurate Avolio *giornale di scienze per la Sicilia* 1827 XIX 290.
Videtur Φοιβίας nomen esse.

---

53 Syracusis.

ΦΟΥΡΙΑΧΡΗϹΤΗΚΑΙΑΜΕΜΠΤΟ
ΧΑΙΡΕΕΖΗϹΕΝΕΤΗΛΑ

Φουρία χρηστὴ καὶ ἄμεμπτος χαῖρε, ἔζησεν ἔτη λα'.

Franz 5413 ex schedis Thorlacii et O. Muelleri.

---

54 Syracusis in S. Maria de Iesu Minorum de Observantia in urna permagna Gualt. Neti apud Antonium Astuto baronem Fargionis Torrem. Uhden. Panormi in museo sarcophagus ego.

ΦΡΕΤΗΝϹΙΑ·ϹΤΑΤΙΑϹΚΡΕΙΒΩΝΙΑ
ΕΖΗϹΕΝΑΜΕΜΠΤΩϹ·ΚΑΙϹΕΜΝΩϹ
ΕΤΗΛΓΜΗΝ Η ΗΜΕΡ ΚΔ

Φρετηνσία Στατία Σκρειβωνία ἔζησεν ἀμέμπτως καὶ σεμνῶς ἔτη λγ', μη(νας) η', ἡμέρ(ας) κδ'.

Descripsi. Ed. Gualterus 207 = 99; inde Murat. 1725, 25. Ex Gualtero adhibita Muratorii emendatione dedit Torremuzza Sic. XIV 50 = 58. Ex schedis Uhdeni Franz 5470.

---

55 Syracusis *ai tempi nostri rinvenuta, fù un mio acquisto* Caiet.

ΧΡΥϹΗϹ
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΑΙ
ΟΛΙΓΗΚΟΝΙϹ

Χρυσῆς (vel Χρύσης) ἐνθάδε κεῖται ὀλίγη κόνις.

Habet Caes. Caietanus sched. mss. bibl. Syrac. p. 39; inde Torremuzza Sic. XIV 31 = 35 (hinc Franz 5415). Descripsisse se ait Hughes *travels* I 51.
Ε formam ubique Hughes. — 3 ex carminis alicuius memoria petitus.

---

56 Syracusis in museo canonici Lentinello. Ego a. 1880 frustra quaesivi.

ΩΛΕΤ...ΤΟΠΟΡΟΙΣΘΥΜΟ...ΥΑΣΑΔΑΗΔΩΝ
ΑΘΑΝ...ΙΣΚΟΛΠΩΙΚΥΠΡΙ...ΙΣΟΜΕΝΗ

Ed. Spuches *bullettino della commissione di antichità in Sicilia* 1864 I 15; repetiit Ritschl opusc. philol. I 781; inde ego epigr. gr. 628.
Carmen non videtur integrum esse:

\- - -
ὤλετ[ο· καν]τοπόροις θυμὸ[ν τερ]ψάντα δ' ἀηδὼν
ἀθαν[άτη]ς κόλποις Κύπρι[δος ἱ]ζομένη.

possis etiam [πᾶσι φίλος] | ὤλετο ποντοπόροις· θυμὸν κτλ. Ceterum supplementa sunt fere Spuchesii.

---

57 Syracusis.

Θ Κ
ΩΦΙΛΕΚΕΙΣΑΙ
ΤΕΛΕΥΤΑΝΦΑΤΟΜΟΡΣΙΜΟΝ

Torremuzza Sic. XIV 136 = 150 ab Caietano missum; inde Franz 5419.
Titulus si minus spurius at interpolatus videtur vel mutilus vel utrumque. Praescripta Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις) si vera sunt, vs. 2 nomen restituendum erit, velut Μυρόφιλε χαῖρε. V. 3 epiphonema est (sicut supra n. 44 θανὼν κεῖμαι), quod *τελευτᾶν fato μόρσιμον* legit Wilamowitz.

---

58 Syracusis translatum fragmentum Catinam in museum Biscarianum.

...ΙΙΙ...
ΙΕΣΕΚΤΥΠΑΙΑ
ΤΙΝΔΙΕΝΙΙΙΜΑ
ΙΕΜΗΠΑΡΑΚΟ
5 ΙΟΤΟΙΠΕΤΗ

Descripsi. Torremuzza Sic. XVIII bis n. 9 et 13, priore loco missam ab Caesare Caietano, altero ex suo ut videtur apographo.
1 tenuia litterarum vestigia om. Torr. — 2 ΚΤΥΠΑΓΑΥ Torr. 1 ΚΤΥΠΑΙΑ Torr. 2. — 3 ΞΤΙΝΔΙΕΝΕΙΜΑ Torr. 1 ΠΝΔΙΕΝΕΙΜΑ Torr. 2. — 4 ΥΕΜΗ Torr. 1 ΝΕΜΙ Torr. 2. — 5 om. Torr. 2 ΙΟΤΟΙΠΓΤΙΙ Torr. 1.
Sunt reliquiae carminis sepulcralis; coniux superstes adloquitur uxorem defunctam *ἀνδρὶ δὲ σῆς μορφῆς τριτατος δέ]κα ἔτυχεν [π]αῖ[δας? — 3 κε]ῖται ἐνθάδε. — 4 ἔ]τ' ἐμῇ, παρακοῖτι vel ..πε, μὴ παρακοίτη sim. — 5 βιότου ετ....*

59 Syracusis in vinea Casale.

ΧΡΗϹ[τὲ καὶ ἄ]
ΜΕΠΤΕ [χαῖρε]
ΕΖΗϹΕ[ν ἔτη ..]
ΜΗ . Θ

Descripsit Victor Schultze.

60 Syracusis in museo.

Ο
ΑΜΕΜΠΤΕΚΑΙ
ϹΥΧΑΙΡΕ

[ὁ δεῖνα χαῖρε, χρηστὲ καὶ] ἄμεμπτε. Καὶ σὺ χαῖρε.

Descripsi. Franz 5420 ex schedis Thorlacii.
Verba καὶ σὺ χαῖρε sunt defuncti.

61 Syracusis in museo.

ΟΝΙ
ΑΙΑΛ
ΚΟΜ

Descripsit Schubring.

62 Syracusis in catacumbis reperta.

ΕΝΘΑΔΕΚΕΙ
ΤΕΑΓΑΘΗΤΕ
ΛΕΤΑΤΙΠΡΟΔΕ
ΚΑΜΕΙΑϹΚΑ
ΛΑΔΩΝΙΕ
ΝΑΡΙΩΝ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 500.
Ἐνθάδε κεῖτε Ἀγάθη. τελετᾷ τ[ῇ] πρὸ δέκα μιᾶς καλα(ν)δῶν Ἰανυαρίων.

63 Syracusis in museo tabula marmorea.

ΑΙΨΑΘΑΝΩΝΜΕΤΑΚΗΡΑΝΙΚΟϹΤΡΑΤΟΥ
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΜΑΙ
ΑΙΑΙΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟϹΔΕϹΠΟΤΟΥΑΜΦΟΔΥΝΗ
ΑΥΤΟΥΓΑΡΓΕΝΟΜΗΝΚΑΙΕΠΙΤΡΟΠΟϹΟΥΝΟΜΑΔΗΝΜΟΙ
ΔΕΙΛΑΙΟϹΑΓΑΘΩΝΔΑΚΡΥΟΕΙϹΟΒΙΟϹ
ΤΗΠΡΟΑΝΩΝΩΝΦΕΒΡΟΥΑΡΙΩΝ
ΜΕΤΑΤΗΝΥΠΑΤΙΑΝΟΝΩΡΙΟΥΤΟΗΚΑΙ
ΘΕΟΔΟϹΙΟΥΤΟΓϹΕΒΒ

Descripsimus Mommsen et ego. Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 515, 11.
6 ΦΕΒΡΟΥΡΙΩΝ Momms.

Αἶψα θανὼν μετὰ κῆρα Νικοστράτου ἐνθάδε κεῖμαι
αἰαῖ ἀπολλύμενος δεσπότου ἀμφ' ὀδύνῃ.
αὐτοῦ γὰρ γενόμην καὶ ἐπίτροπος· οὔνομα δ' ἦν μοι
δειλαίος Ἀγάθων, δακρυόεις βίοτος.
τῇ πρὸ α' νωνῶν φεβρουαρίων μετὰ τὴν ὑπατίαν Ὀνωρίου τὸ η' καὶ Θεοδοσίου τὸ γ' Σεβ(αστῶν).
Annus p. Chr. 410.

64 Syracusis in catacumbis rep.

ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΘΥ
ΔΟΥΛΟϹΑΓΑΠΙΟϹ
ΤΕΛΕΥΤΗϹΑϹΤΗΠΡΟΘ
ΚΑΛ · ϹΕΠΤΕΜΒ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 499.
Ἐνθάδε κῖτε Θ(εο)ῦ δοῦλος Ἀγάπιος, τελευτήσας τῇ πρὸ θ' καλ(ανδῶν) Σεπτεμβ(ρίων).

65 Syracusis in crypta D. Ioannis.

ΑΓΦΙΡΑΚΤΟΣ

Torremuzza XVII 66 = 78 ab Caesare Caietano; CIG IV 9456b.

66 Syracusis in catacumbis reperta a. 1873.

ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΑΙΑ
ΔΕVΔΑΤΑΤΕΛΕΥΤΙ
ΩΚΤΩΒΡΙΝΤΑΙϹ
ΔΕΚΑΙ ΑΧω

Carini *arch. stor. Sicil.* (1874) II 512.
Ἐνθάδε κῖται Adeudata, τελευτ(ήσασα) Ὀκτωβρίου(?) ταῖς δέκα.
Mommsen coniecit *Ὀκτωβρ(ίου) ἰν(δικτιῶνος) τ[ρ]ισ[και]δεκά[της]*; quod si verum est, legendum *Ὀκτωβ(ρίου) γ'* sim.

67 Syracusis in catacumbis reperta ab Cavallario.

ΕΝΘΑΔ[ε κεῖται]
ΑΔΡΙΑΝ.. [ζήσας..]
ΕΤΗ Ξ

Carini *bull. della commiss. di antich. in Sicil.* V (1872) p. 28, 3 et *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 261.

68 Syracusis in vinea Cassia.

☧C
ЄKOI
MHΘH
HΘЄO
KOIM
HTOC
AIΓЄIAAI
TWNM̄TH
ΠΡ°ΓKAΛФЄBPA
PIωN

Descripsit Victor Schultze.

Ἐκοιμήθη ἡ θεοκοίμητος Αἰγεία (? Αἴγεια? Ἀγγελία?) ἐτῶν μ' τῇ πρὸ γ' καλ(ανδῶν) Φεβραρίων.

---

69 Syracusis in catacumbis rep.

AKOYBIAΠAPΘЄNOC
ЄNΘAΔЄKITЄZHCA
CAЄTHΔЄKAMHNAC
ЄNNЄAHMЄPACΔЄKA
ΠЄNTЄ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 497.

Ἀκουβία (?) παρθένος ἐνθάδε κῖτε ζήσασα ἔτη δέκα, μῆνας ἐννέα, ἡμέρας δεκαπέντε.

---

70 Syracusis. 'In vinea D. Vincentii Mirabellae ingressus est ad cryptas templa inter D. Ioannis et D. Luciae; in iis cryptis super lapideas arcas in viarum lateribus hinc inde dispositas adscriptum legi depositi nomen in ipsa calce coloris paene caerulei' Caiet.

AΛBIOΣ

Oct. Caietanus isagoge p. 124; CIG IV 9458.

Ἄλβιος.

---

71 Syracusis in vinea Cassia.

AΛЄΞAN
ΔPIA

Descripsit Victor Schultze.

Ἀλεξανδρία.

---

72 Syracusis in crypta D. Ioannis investigavit Mirabella; eaedem litterae in bis geminis lateribus ex plastite circumiectae

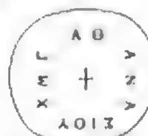

per medium litteris rubeis

AΛЄΞANΔPOC

infra

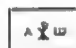

Gualterus 104 (om. ed. 1); inde Kirchhoff CIG IV 9455.
Nomina *Ἀθανασίου* et *Ἀλεξάνδρου.*

---

73 Syracusis in catacumbis reperta.

TOΠOC
ANATA
CЄAC

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 505.
Τόπος Ἀναστασίας legit Carini fortasse recte.

---

74 Syracusis in catacumbis sarcophagus repertus a Cavallario; litterae rubro colore pictae.

. . . .
ΔOYΛHCCOYANTIOXIAC

Carini *bull. della commiss. di antich. in Sicil.* V (1872) p. 28, 5 et *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 262.
Del primo rigo non restano fuorchè le tracce di poche lettere Carini.
Μνήσθητι ὁ θεὸς vel sim. *τῆς] δούλης σου Ἀντιοχίας.*

---

75 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ЄNΘAΔЄ
KITЄANT
ωNINOC
ЄTHTPIA
. . . NTA
K·ΠAΣI

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 123.
3 *lo scarpellino avea scritto ἔτη in accusativo, ma poi volendo correggere in genetivo, aggiunse una curva all' ἔτη per cambiarlo in ἐτῶν* Carini.
Ἐνθάδε κῖτε Ἀντωνῖνος ἔτη vel *ἐτῶν τριά[κο]ντα ....*

76 Syracusis in crypta D. Ioannis.

ΑΡΓΥΡΙ

Torremuzza XVII 71 = 83 ab Caesare Caietano; inde CIG IV 9456 *g*.
Ἀργύρι[ς] vel Ἀργυρι[ς] sim.

---

77 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΑΡϹΕΝ. . .
ΕΤΕΛΕ *ύτη-*
ϹΕΝΕ *τῶν . . .*

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 121.

---

78 Syracusis in catacumbis rep., deinde in museo.

Ο ΘΕΟϹ ΜΝΗϹΘΗ
☧ ΤΙ ΤΟΥ ΑΥΛΟΥ ϹΟΥ
ΑΥΞΑΝΟΝΤΟϹ ☧
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ
5 ΧΡΗϹΤΙΑΝΟΥ

Descripsit Mommsen. Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 496.
2 ΔΟΥΛΟΥ Carini. — 4 ΜΑΚΑΡΟΥ idem.
Ὁ θεὸς μνήσθητι τοῦ δ[ο]ύλου σου Αὐξάνοντος, τοῦ μακαρίου Χριστιανοῦ.

---

79 Syracusis in catacumbis reperta.

ΑΦΡΟΔΙϹΙΑϹΚΑΙΕΥ
ΦΡΟϹΥΝΟΥΑΓΟΡΑ
ϹΙΑΤΟΠΟϹΜΗΔΙϹ
ΓΞΟΥϹΙΑϹΗΛΑΛΟΥ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 507.
Ἀφροδισία καὶ Εὐφρόσυνος ἠγόρασαν τόπον [illegible] ἄλλο[ς].

---

80 Syracusis in vinea Cassia.

ΕΚΟΙΜΗ
ΘΗΑΦΡΟϹ
ΑΤΗΠΡΟ/
ΓΕΚΑΛΕΝ
5 ΔΩΝΑΥΓ
ΟΥϹΤΩΝ

Descripsit Victor Schultze.
Ἐκοιμήθη Ἄφρος (i. e. Ἄπρος) τῇ πρὸ [ι]ϛ' καλενδῶν Αὐγούστων.

---

81 Syracusis in catacumbis.

ΑΧΙΜΣΟΥΣΕΝΘΑ
ΔΣΚΙΤΣΖΗΣΑΣ
ΒΣΙΟΝΑΜΣΜΠΤΟΝ
ΤΣΛΣΥΤΑΤΗ
5 ΠΡΟΤΣΣΣΑΡΩΝ
ΣΙΔΩΝΦΣΒΡΟΥΑΡΙ
ΩΝ ☧

Ex Schultzii ectypo descripsi. Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 511, 3.
Achilleus ἐνθάδε κῖτε ζήσας βίον ἄμεμπτον· τελευτᾷ τῇ πρὸ τεσσάρων εἰδῶν Φεβρουαρίων.

---

82 Syracusis in vinea Cassia.

ЄΝΘΑΔЄ ΚΙΤЄ
ΑΧΙΛΛЄΟΥϹ
ΗЄΤΗΙΗΗΜЄΡЄϹ
ΙΓΤЄΛΘΤΑΤΗ
5 ΠΡΖЄΙΔΩΝΟΚΤΩ
ΒΡΙΟΝΗΜЄΡΑΚΡΟ
ΝΟΥ

Descripsit Mommsen, item Victor Schultze.
3 ΗΜЄΡЄΙ Momms. — 6 in. ΒΙΟΝ Momms.
Ἐνθάδε κῖτε *Achilleus* ζή(σας) ἔτη ιη', ἡμέρας ιγ'· τελ[ε]υτᾷ τῇ πρ(ὸ)
5 ϛ' εἰδῶν Ὀκτωβρίων ἡμέρᾳ Κρόνου.

---

83 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΒΙΚΤΩΝΗΓΟΡΑ
ϹΕΝΤΟΠΟΝΑ
ΠΟΛΕΡΙΟΥ

Carini *arch. stor. Sicil.* (1874) II 509.
Βίκτω[ρ] ἠγόρασεν τόπον ἀπὸ Ἀερίου (vel Ἀετίου vel Ἀγρίου).

---

84 Syracusis in crypta D. Ioannis.

ΒΕΙΚΤΩΡΙΑ

Torremuzza XVII 69 = 81 ab Caesare Caietano; CIG IV 9456 *e*.
Βικτωρία.

---

85 Syracusis in catacumbis reperta.

☧ ☧ ☧
ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΒΙΚΤ
ΩΡΙΑΖΗϹΑϹΑΕΤΗ
·Δ·ΕΤΕΛΕΥΤΑ Π·Ε
ΚΑΛ·ΙΟΥΛ·ΥΠΑΤΙΑ
5 ΘΕΟΔΟϹΙΟΥ·ΤΙΔ

Ex Schultzii ectypo descripsi. Ed. Carini *arch. stor. Sicil.* (1873) I 513.
Ἐνθάδε κῖτε Βικτωρία ζήσασα ἔτη δ'· ἐτελεύτα πρὸ ε' καλ(ανδῶν) Ἰουλίων ὑπατ[ί]ᾳ Θεοδοσίου τὸ ιδ'.
Annus p. Chr. 433.

86 Syracusis in vinea Cassia.

ΒΕΙΚΤΩΡΙΝΟϹ
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΕ
ΕΠΕΙΦΑΝΙΟΥΠΑ
ΤΡΟΥϹ ⳩

Descripsit Victor Schultze.
Βεικτωρῖνος ἐνθάδε κεῖτε Ἐπειφανίου πατροῦς (i. e. *πατρός*) vel, ut putat Mommsenus, *patruus*.

---

87 Syracusis in catacumbis reperta a. 1873.

*βικ*ΤΩΡΙΝΟϹ
*ἐ*ΝΘΑΔΕΚΕΙ*ται*
*τό*ΠΟϹΕΙΔΙΟ*ς*

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 121.

---

88 Syracusis in catacumbis reperta, nunc in museo.

ΕΝΘΑΔΕΚΙ
ΤΑΙΒΟΝΙ
ΦΑΤΙϹΠΑΙϹ
ΕΥϹΕΒΙΟΥΤΟΥ
ΤΡΑΠΕΙΚΟΙΜΙ
ΘΕΙΕΠΡ̄ΑΙΔ
NOBENBPIS
⳩

Descripsit Mommsen. Edid. Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 510.
Ἐνθάδε κῖται Βονιφάτις παῖς Εὐσεβίου τοῦ τραπε(ζίτου), κοιμ[η]θεὶς πρὸ α΄ ἰδ(ῶν) Νοβενβρί(ων).

---

89 Syracusis in catacumbis reperta a. 1873.

ΤΑΦΗ
ΓΕΜΕΛ
ΤΟΥΥΙΟΥ
ΚΛΩΔΙΑϹ

Carini *arch. stor. Sicil.* (1874) II p. 508.
Ταφὴ Γεμέλ(λου) τοῦ υἱοῦ Κλωδίας.

---

90 Syracusis in catacumbis reperta a. 1873.

ΕΝΘΑΔΕ
ΓΟΥΡΓΟ
ΟΚΣΗΜ
ΤΕΚΝΟΙΣΕ

Carini *arch. stor. Sicil.* (1874) II 507.
V. 4 *[ἑαυτῷ καὶ τοῖς] τέκνοις ἐ[ποίησεν]* sim.

---

91 Syracusis in vinea Cassia.

ΔΑΤΕΙΒΟΥ
ΤΟΠΟϹ

Descripsit Victor Schultze.
Δατείβου τόπος.

---

92 Syracusis in catacumbis reperta.

Ἐνθάδε κεῖτε
Δαφρος.

Carini *bull. della commiss. di antich. in Sicil.* V (1872) p. 33, 3.
Defuncti nomen fortasse *Δάφνος*; conieci etiam *Ἔλαφρος*.

---

93 Syracusis in vinea D. Vincentii Mirabellae in cryptis (cf. lemma tituli supra n. 70).

ΔΑ
ΨΙ
ΔΙΑ
ΝΟΣ

Oct. Caietanus isagoge p. 124; CIG IV 9458.
Δαψι[λ]ιανός.

---

94 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΔΙΩΓΕ
ΝΙΑΚΑΙ
ΚΩϹΤΑ
ΤΙ ⳩

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 122.
Διογένια καὶ Κωστα(ν)τι(ος).

---

95 Syracusis in catacumbis reperta a. 1873.

ΕΤΕΛΕΥ
ΤΑΔΙΟΜΗ
ΔΗϹΤΗΠΡο
ΚΚΑΛΑΝ
ΜΑΙΟΥ

Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 517.
Ἐτελεύτα Διομήδης τῇ πρὸ [ι.?] καλαν(δῶν) Μαΐου.

96 Syracusis in catacumbis reperta a. 1873.

ΔΙΟΝΥCΙΟ
ΔΙΟΝΥCΙΟC
ΚΑΙΕΛΠΙC
ΗΓΟΡΑCΟΜΕΝ
5 ΤΟΠΟΥCΔΥΟ
ΠΑΡΑΤΗCΕΚΚΛΗ
CΙΑCΝΙΚΩΝΟC

Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 508.
Διονυσίο[υ]? Διονύσιος καὶ Ἐλπὶς ἠγοράσαμεν τόπους δύο παρὰ τῆς ἐκκλησίας Νίκωνος.

---

97 Syracusis in catacumbis rep.

ΔΙΟΝΥCΙC
ΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΤΕ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 499.
Διονύσις ἐνθάδε κῖτε.

---

98 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΕΝΦΑΔΕΚΙΤΕΔΙ
ΟΝΥCΙΑΤΕΛΕΥΤΗ
CΑΤΗΠΡΟΖΚΑCΕΠΤΕ
ΒΡΗΟΝΕΝΦΑΔΕ
5 ΚΙΤΕΟΚΤΗCΙΒΙC

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 124.
Ἐνθάδε κῖτε Διονυσία τελευτήσα(σα) τῇ πρὸ ζ' κα(λανδῶν) Σεπτεβρίων.
Ἐνθάδε κῖτε ὁ Κτησίβις.

---

99 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

δι ΟΝΥCΙΑ
ϕ ΕΒΡΟυαρ-
Α
ΗΝ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 122.

---

100 Syracusis in catacumbis a. 1873 reperta.

ΔΙΟ
ΝΥΣΙ
ΑΕΝ
ΘΑΔΕ
5 ΚΙΤΕ

Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 517 n. 15.
Διονυσία ἐνθάδε κῖτε.

---

101 Syracusis in vinea Cassia.

ΔΟΜΝΙΝΑ

Descripsit Victor Schultze.
Δομνῖνα.

---

102 Syracusis Thorl. Sch. Tauromenii Crispi vix recte.

ΤΟΠΟC
ΕΙΡΗΝΗC
ΚΑΙΘΕΟΔΟΥ
ΛΟΥ ⊕ ⊕
☧

Ex ectypo ab Schultzio dato descripsi. Ed. Crispi (post alias Syracusanas) *giornale di scienze* cet. IV (1823) p. 263; ex schedis Thorlacii CIG IV 9468.
Τόπος Εἰρήνης καὶ Θεοδούλου.

---

103 Syracusis in vinea Cassia.

ΕΙΡΗΝ
ΕΙΡΗΝΙ

Descripsit Victor Schultze.
Videtur Ireneo vel Irenaei nomen bis scriptum.

---

104 Syracusis.

.. ΛΕΝΗΝCVZVΓΟΝΤΟΝ : .
.. ΓΟΝΟΝΘΕΟΔΟΡΟΝ . . .

Gualterus 197 = 97; inde Torrem. Sic. XVIII 20 et Franz 5417.
1 CVZVTONTON Gualt. ed. 1. — 2 ΘΕΟΔΕΧΡΟΝ Gualt. ed. 1.
Aetatis videtur byzantinae; nomina apparent Ἑλένη et Θεόδωρος; praeterea fortasse σύζυγον et ...γονον vocabula.

---

105 Syracusis in catacumbis reperta a. 1873.

ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕ
ΕΛΠΙΣΗΠΑΡΘΕ
ΝΟΣΕΚΒΕΝΟΝ
ΤΟΣΜΗΑΠΡΙ
5 ΤΕΣΛ

Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 506.
Ἐνθάδε κῖτε Ἐλπὶς ἡ παρθένος ἐκβένοντος μη(νὸς) Ἀπρι(λίου) τῆς λ'.

---

106 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΕΠΑϕΡΟΕ
ΕΤΕΛΕΥΤΗCΕΝ
ΜΗΝΔΕΚΕΝ Α☧Ω

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 121.
Ἐπαφρο[ς] ἐτελεύτησεν μην(ὶ) Δεκεν(βρίῳ).

107 Syracusis in vinea Cassia.

ΕΡΜΑΔΙΩΝ
ΕΝΘΑΔΕ
ΚΙΛΤΑΙ ☧

Descripsit Victor Schultze.
Ἑρμαδίων (vel potius Ἑρμάδιον) ἐνθάδε κῖται.

108 Syracusis in vinea Cassia.

ΤΟΠΟϹΕΥΑΝ
ΘΙϹΚΑΙΖΟΗΛΟΥ
☧ columba cum ramulo

Descripsit Victor Schultze.
Τόπος Εὐάνθης καὶ Ζοήλου (i. e. *Ζωίλου*).

109 Syracusis Tard. in cryptis D. Ioannis graphio scriptum in calce repperit Caietanus Torr.

ΣΕΝΟΕΤΟΝΙ
ΕΥΝΟΛΙΟϹ

Tardia cod. Panorm. Qq C 17*a*; ab Caesare Caietano missum Torremuzza XVII 50 = 55 eodem exemplo uterque; inde Kirchhoff CIG IV 9459.
V. 2 videtur *Εὔνομος* esse vel *Εὐνόμιος*.

110 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΕΥΠΡΑ
ΤΟΥΚΑΙΔΟΚ
ΛΗΤΙΑΙΝΟΥ sic
✝ΟΤ

Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 509.
Εὐπρα...του καὶ Δ(ι)οκλητιανοῦ ὁ τ[όπος?

111 Syracusis in catacumbis reperta.

ΑΝΕΠΑΥΣΑΤΟ
ΟΜΑΚΑΡΙΑΣΜΝΗΜΗΣ
ΕΥΣΕΒΙΟΣΤΗΠΡΟ
ΙΑΚΑΛΣΕΠΤΕΜΒΡ∘

Carini *bull. della commiss. di antich. in Sicilia* VI (1873) p. 27.
Ἀνεπαύσατο ὁ μακαρίας μνήμης Εὐσέβιος τῇ πρὸ ια' καλ(ανδῶν) Σεπτεμβρ(ίων).

112 Syracusis in catacumbis reperta Matr. Car. Nunc ibidem in museo Momms. — Kirchhoffius quia Matranga Eusebii titulum (CIG IV 9516) in valle Ispica repertum falso Syracusis tribuerat, etiam reliquos titulos ab Matranga tamquam Syracusanos traditos ad cryptas Ispicenses referendos esse credebat. Quae ratio cum per se infirma sit, tam nullo modo ad eos lapides pertinere potest qui in museo Syracusano etiamnunc adservantur.

ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΕ
ΕΥΤΕΡΠΗΗΤΩΝ
ΜΟΥϹΩΝϹΥΝΤΡΟΦΟϹ
ΒΙΩϹΑϹΑΑΓΝΩϹΚΑΙ
ΟϹΕΙΩϹΚΑΙΑΜΕΜ
ΠΤΩϹΕΠΙΕΤΕ
sic ΕΙΝΚΒΜΗΝΓ·
ΕΤΕΛΕΤΗΠΡΟΕΚΑΛ
sic ΛΕΚΕΜΒΥΠΑΤΙΑ
ΤΩΝΚΥΤΟΙΚΑΙΤΟΓ

Ex Schultzii ectypo descripsi; descripsit item ex lapide Mommsen. Ed. ex schedis alienis Matranga apud Diamillam *mem. numism.* II 55, 3 (inde Kirchhoff CIG IV 9524); melius idem exemplum in Borghesii ad Matrangam epistula scr. d. XXX m. Mai. 1847 (opp. VIII 98); Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 514.
4 ΑΠΛΩϹ Matr. ΑΠΙωϹ Momms. — 6 sq. ΕΤΕ|ΕΙΜ Matr. ΕΤΕ|ΕΙΗ Momms. — 8 ΕΤΕΛΕΥΤΗ Matr.
Ἐνθάδε κῖτε Εὐτέρπη ἡ τῶν Μουσῶν σύντροφος, βιώσασα ἁγνῶς καὶ ὁσίως καὶ ἀμέμπτως ἐπὶ ἔτεσιν κβ', μῆ(νας) γ'. ἐτελ(εύτησεν) τῇ πρὸ ε' καλ(ανδῶν) Δεκεμβ(ρίων) ὑπατίᾳ τῶν κυ(ρίων) τὸ ι' καὶ τὸ γ'.
Borghesius cum Marinio (*l. l.* p. 49) Constantium Augustum et Iulianum Caesarem consules intellegit, quorum alter a. 360 decimum, alter tertium hoc magistratu fungebatur. De consulum nominibus omissis cf. Borghesi opp. VII 46.

113 Syracusis in catacumbis S. Ioannis reperta ab Landolina Crispi.

ΤΟΠΟϹΕΥΤΥ
ΧΑΝΙϹΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΤΕ

Crispi *giorn. di scienze, lettere* ecc. IV (1823) p. 261; ex Thorlacii schedis Kirchhoff CIG IV 9469.
Τόπος Εὐτυχ[ι]ανῆς. ἐνθάδε κε(ῖ)τε.

114 Syracusis in catacumbis reperta a. 1873.

ΕΘΑ . . . ΕΥΤΥ
ΧΗΣΜΗΝΙΜΑΙΩ
ΑΠΟΚΑΛΑΝΔΩΝ
ΤΔΑΙΤΩΝΕΝΔΕ
ΚΑΕΥΜΟΙΡ

Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 518, 17.
1 ΕΘΑ[ΝΕΝ] Carini supplemento improbabili.
Ἐ(ν)θά[δε κῖτε] Εὐτύχης μηνὶ Μαΐῳ ἀπὸ καλανδῶν ιδ' (fuit ΤΔ) *αἰτῶν ἔνδεκα. εὐμοίρ(ει).*

115 Syracusis THORL. Tauromenii CRISPI vix recte.

Ρ Π Χ
ΕΥΤΥΧΙΟC
ΕΤΕΛΕΥΤΗ
CΕΤΗΠΡΟΙC
ΤΩΒΡΙ

Crispi (post alias Syracusanas) *giorn. di scienze, lettere ecc.* IV (1823) p. 263; ex schedis Thorlacii Kirchhoff CIG IV 9465.
'Ενθά]δε κ[ῖτε] Εὐτύχιος· ἐτελεύτησε τῇ πρὸ ιε' [καλ(ανδῶν) 'Οκ]τωβρί[ων.

116 Syracusis in catacumbis reperta.

ΤΥΝΒΟCΕΥΤΥ
ΧΙΩΝΟSΑΓΟ
ΡΑCΙΑΕΝΘΑΔΕ
ΚΙΤΕΙΡΗΝΑ
ΗCΥΝΒΙΟCΑΥ
ΤΟΥ

Carini *bull. della commiss. di antich. in Sicil.* V (1872) p. 28, 4 et *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 261.
Τύνβος Εὐτυχίωνος ἀγοραστοῦ. ἐνθάδε κῖτε Ἰρήνα ἡ σύνβιος αὐτοῦ.

117 Syracusis reperta in catacumbis S. Ioannis, post in museo.

ΖΟΔΩΡΟC
ΑΠΟΜΑΒ
ΡΙΩΚΡΗCΚΩ
Ρ ΜΗCΕΤΕ
ΛΕΥΤΗCΕ
ΜΗΝΙΔC
ΚΕΜ

Descripsit Mommsen; utor apographo accuratissimo Ioannis Arezzo di Targia. Ed. Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 501.
Ζώδωρος (i. e. Διόδωρος) ἀπὸ Μάκρης κώμης ἐτελεύτησε μηνὶ Δεκεμβρίῳ.
Extremi vocabuli litteras ΒΡΙΩ vv. 2 et 3 scriptas repperit Momms.

118 Syracusis in catacumbis reperta.

ΘΕΟΔΟC *ἐν*
ΘΑΔΕΚΙΤΑ. *ζή*
CΑCΑΕΤΗ·Γ·
ΗΜΕΡΑΙC·Γ·

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 506.

119 Syracusis.

palmula ΡΟΙΜΗCΙCΘΕΟΔΟΤΟΥ

Ex schedis Caesaris Caietani Torremuzza XVII 51 = 58; inde Kirchhoff CIG IV 9460.
Κοίμησις Θεοδότου.
Cum Κ littera monogramma ⳩ ligatum fuit.

120 Syracusis in catacumbis.

ΘΕΟΔΟΥΛΟC
ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕ

Θεόδουλος ἐνθάδε κῖτε.
Ex Schultzii ectypo descripsi.

121 In vinea Cassia.

ΘΕΔΟΥΧΟ
ΕΝΘΑΔΕC
ΚΙΤΕ

Descripsit Victor Schultze.
V. 2 extrema littera pertinet ad v. 1.
Θέδουλος ἐνθάδε κῖτε.

122 Syracusis in vinea Cassia.

ΘΕΔΟVΛΟC
⳩

Descripsit Victor Schultze.
Θέδουλος.

123 *Nelle catacombe di Siracusa.*

+ ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΟΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣΖΗΣΑΣΕΤΗΒ̄
ΜΗΝΑΣΗ̄ ΕΠΙΝΔΙΔ
ΠΡΖ̄ΙΔ.ΑΠΡΙΛ.

Matranga apud Diamillam *memor. numism.* II 55, 8; inde CIG IV 9527.
Ἐνθάδε κῖτε Θεόδωρος ὁ Χριστιανὸς ζήσας ἔτη β', μῆνας η', ἐπ' ἰνδ(ικτιῶνος) ιδ', πρ(ὸ) ζ' ἰδ(ῶν) Ἀπριλ(ίων).

124 Syracusis in sepulcro Acradinae quas cryptas D. Ioannis adpellant epitaphia quaedam graeca parieti inserta sunt, sed omnino fere deleta VALL. Similiter GVALTERVS (addens 'in pariete calce oblito pictoque litteris rubris') et RELIQVI.

a
ΕΥΜΟΙΡΕΙ
ΘΕΟΚΤΙCΤΗ

b
ΠΩ.....
ΟΥΛΠΗΛΔΕΞΕ
ΤΕΚΟΥCΑΘΕΟΚΤΙCΤΗΝ
ΛΑΓΟΝΕC Ν

c
ΕΥΜΟΙΡΕΙ

Tit. *a* et nomen ΟΥΛΠΙΑ descripsit Vallambertus apud Metellum Vat. 6039 f. 302'; omnia Gualterus 209 = 102 (inde tit. *a b* Torremuzza XVIII 35. 36); Lupi *dissert. e lett. filolog. antiq.* p. 50 (inde tit. *b* Torremuzza XVIII 6); denuo Bellermann *die ält. christl. Begräbnissstätten* (Hamburgi 1839) p. 103; repetiit Kirchhoff CIG IV 9454; emendavi mus. Rhen. 34 p. 196.

Tit. *a* ΘΕΟΚΤΙΚΗ Vallamb.

Tit. *b* 1 ΠΩ Gualt. ed. 2 et Bellermann (qui tamen dum describit Gualteri librum videtur ad manum habuisse), ⅃ Ω Gualt. ed. 1, ΙΙ...ΙΙ Ω Lupi. — 2 ΟΥΛΠΗΑ Gualt. ed. 2. Bellerm. ΟΥΛΕΝΑ Lup. ΟΥΛΠΙΑ Vall. Gualt. ed. 1 — ΔΕΞΕ Gualt. ed. 2 ΔΕΣΕ Gualt. ed. 1 ΔΕΞΕ Lup. ΔΕΞΙ Bellerm. — 3 ΘΩΠΙCΤΗΝ Gualt. ed. 1 Ε...ΤΙCΤΗΝ Lup. — 4 ΑΓΟΝΕΜΝ Gualt. ed. 1 ΛΑΓΟΝΕΙΩΝ Gualt. ed. 1 Λ=ΓΟΝΕCΛΙ Lup. ΛΑΓΟΝΕC Bellerm.

Εὐμοίρει Θεοκτίστη. εὐμοίρει.

. . . .

Οὐλπία δέξ[ε] (vel δέξε i. e. δέξαι) τεκοῦσα Θεοκτίστην λαγόνεσ[σ]ιν.

---

125 Syracusis in vinea Cassia.

ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΕ
ΙΟΥΒΙΝΟCΕΖΗCΕΝ
ΕΤΗΙΕΜΗΝΙΟΚΩΒΙΡ
Α+ΙΖΩ

Descripsit Victor Schultze.
Ἐνθάδε κεῖτε Ἰουβῖνος (*Iuvinus*), ἔζησεν ἔτη ιε', μηνὶ Ὀκ(τ)ωβρ(ίῳ) ιζ'.
Numerale scriptum inter Α+ et Ω.

---

126 Syracusis in vinea Cassia.

ΙΟΥΧΙΑ
ΝΟCΕΝ
ΘΑΔΕΚ
ΕΙΤΕ
☧

Descripsit Victor Schultze.
Ἰουλιανὸς ἐνθάδε κεῖτε.

---

127 Syracusis in catacumbis reperta.

ΙΟΥΛΙΑΝΗΝ *sic*
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙ
ΤΕ *palmula*

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 503.
Ἰουλιανὴ ἐνθάδε κεῖτε.

---

128 Syracusis in vinea Vincentii Mirabellae in cryptis (cf. lemma tituli supra n. 70).

ΙΟΥΛΙΟΣ

Oct. Caietanus isagoge p. 124; inde CIG IV 9458.
Ἰούλιος.

---

129 Syracusis in vinea D. Vincentii Mirabellae in cryptis (cf. lemma tituli supra n. 70).

ΙΩΒΙΝΙΑΝΟΣ

Oct. Caietanus isagoge p. 124; inde CIG IV 9458.
Ἰοβινιανός.

---

130 Syracusis reperta in catacumbis, deinde in museo.

ΑΝΕΠΑΥCΑΤΟΟΜΑΚΑΡΙΑC
ΜΝΗΜΗC·Ι·ΩΑΝΝΙΟCΤΗ
ΠΡΟ·Θ·ΚΑΛS ΙΟΥΝΙΩΝ
ΜΕΤΑΤΗΝ ῡ ΘΕΟΔΟCΙΟΥ
ΤΟ ʋ ΙS Ϗ ΦΑΥCΤΟΥ

Descripsit Mommsen. Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 502.
Ἀνεπαύσατο ὁ μακαρίας μνήμης Ἰωάννιος τῇ πρὸ Θ' καλ(ανδῶν) Ἰουνίων μετὰ τὴν ὑπ(ατίαν) Θεοδοσίου τὸ ιζ κ(αὶ) Φαύστου.
Annus p. Chr. 439.

---

131 Syracusis in crypta D. Ioannis.

ΚΑΠΙΤΟ

Torremuzza XVII 68 = 80 ab Caesare Caietano; CIG IV 9456*d*.

---

132 Syracusis in vinea Cassia.

ΚΛΗΜΕΤΕΙΝΑ
CΕRΑΚΟΥCΑ

Descripsit Victor Schultze.
1 Κλημε(ν)τεῖνα; 2 vix fuit Συρακουσία.

---

133 Syracusis in crypta D. Ioannis.

ΚΛΩΔΙΑΝΟΣ

Torremuzza XVII 65 = 77 ab Caesare Caietano; CIG IV 9456*a*.
Κλωδιανός.

134 Syracusis in vinea Cassia.

ΚΛΩΔΙϹΡΩ
ΜΑΝϹΕΖΗ
ϹΕΝΕΤΗ·Ι·Θ·
ΗΜΕΡΑϹ·Δ·
ΑΜΕΜΠΤΩϹΤΟ
ΒΙΟΝΨΥΧΗΧΑΙ
ΡΕΙ·Α·ΩΝΙϹ

Descripsit Mommsen, item Vict. Schultze.

5 ΑΜΕΠΤΩϹ Schultze. — 6 ΨΥΧΑΙ Momms. ΨΥΧΗΧΑΤ Schultze.

Κλώδιος Ῥωμανὸς ἔζησεν ἔτη ιθ', ἡμέρας δ' ἀμέμπτως τὸν βίον. ψυχὴ χαίρει α(ἰ)ώνιος.

135 Syracusis in catacumbis rep.

κοΝΚΟΡΔΙΑ
εΝΘΑΔΕΚΙτε
ΕΤΕΛΕΥΤΑ
ΔΕΠΡΟΠΕΝΤΕΚΑ
ΛΑΝΔΩΝΦΕΒΡΑΡΙΩΝ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 505.

136 Syracusis in catacumbis reperta a. 1873.

ΕΝΘΑΔΕ κεῖται
ΚΟΡΝΗλ...
ΕΤΩν ..

Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 506.

137 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873. Lapis rudis imperite scriptus.

ΚΟΠΡΙΑΝΟϹ
ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕ
ΖΗϹΑϹΕΤΗΛΗ
ΤΕΛΕΥΤΑΤΗ
ΠΡΟΙΑΚΑΛΟΚ
ΤΩΒΡΗΟΝ

Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 513.

Κυπριανὸς ἐνθάδε κῖτε ζήσας ἔτη λη'. τελευτᾷ τῇ πρὸ ια' καλ(ανδῶν) Ὀκτωβρίων.

138 Syracusis in catacumbis rep.

ΚΡΙϹΠΙΝΑ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 500.

Κρισπῖνα.

139 Syracusis reperta in crypta horti fratrum Minorum Observantium MATR. *incisa sopra un mattone, assai rozza* in museo canonici Lentinello SPVCH. Frustra quaesivi.

ΚΥΡΙΑΚΟΥΚΑΙΣΑΛ
ΒΙΑΣΠΕΔΙΝΕΝΘΑ
ΔΕΚΕΙΤΑΙΟΝΟΜΑΤΙ
ΚΥΡΙΑΚΟΣΕΖΗΣΕΝ
ΕΤΗΤΡΙΑΜΗΝΑΣΔΕ
ΚΑΗΜΕΡΑΣΠΕΝΤΕ
ΕΙΣΕΩΝΑΜΕΤΑΤΩ
ΝΑΓΙΩΝΑΥΤΟΥΤΟ
ΨΥΧΙΝΕΝΟΝΟΜΑ
ΤΙ·Ι·ΗΣΟΥ·☧·ΚΥΡΙΑΚΗ
ΗΚΑΛΩΝΥΜΟΣΕΖΗ
ΣΕΝΚΑΙΑΥΤΗΕΤΗ·Γ

Matranga *il Saggiatore* III (1845) p. 184 ab canonico Lentinello acceptam; Spuches *bull. della commiss. di antich. in Sicilia* I (1864) p. 14 litteris minusculis.

Litterarum formas non veras esse ipse testatur Matranga.

2 ΠΑΙΔΙΝ Matr. *πεδ(ε)ὶν* Spuch. — 9 *ψυχί(διο)ν* Spuch. — 10 *τοῦ Ἰησοῦ* Spuch.

Κυριακοῦ καὶ Σαλβίας παιδίν (παιδίον) ἐνθάδε κεῖται ὀνόματι Κυριακός· ἔζησεν ἔτη τρία, μῆνας δύο, ἡμέρας πέντε· εἰς ἰῶνα μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ τὸ ψυχὶν ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κυριακὴ ἡ καλώνυμος ἔζησεν καὶ αὐτὴ ἔτη γ'.

140 Syracusis reperta in crypta D. Luciae in lamina quadrata DON.

ΗΜΕΡΑ·ΚΥΡΙΑΚΗΔΕϹΜΕΥΘΕΙϹΑ·ΑΛΥΤΟΙϹ·ΚΑΜΑΤΟΙϹ·ΕΠΙ·ΚΟΙΤΗϹ
ΗϹΚΑΙΤΟΥΝΟΜΑ·ΚΥΡΙΑΚΗ·ΗΜΕΡΑ·ΚΥΡΙΑΚΗ·ΠΑΝΤΟϹ·ΒΙΟΥ·ΛΥϹΙΝ
ΕϹΧΕΤΗΝΗΤΗϹΕΠΡΟ·ΠΡΩΤΗϹ·ΚΑΛΑΝΔΩΝ·ΜΑΙΩΝ· ☧

Descripsit Petrus a Valle apud Donium cod. Marucell. A 293 (ed. p. 530, 29) et (fortasse ex Donio) apud Muratorium 1858, 6; inde Kirchhoff CIG IV 9452.

Ἡμέρᾳ κυριακῇ δεσμευθεῖσα ἀλύτοις καμάτοις ἐπὶ κοίτης,
ἧς καὶ τοὔνομα Κυριακή, ἡμέρᾳ κυριακῇ παντὸς βίου λύσιν ἔσχε,
τὴν ἥττησι, πρὸ πρώτης καλανδῶν Μαίων.

V. 3 in lapide fortasse fuit ΠΡΟΑ̅, quod male Petrus interpretatus est *πρὸ πρώτης*; debebat *πρὸ μιᾶς*.

141 Syracusis in catacumbis reperta a. 1873.

ΑΓΟΡΑΣΙΑ
ΒΙΤΑΛΙΟΥΕΝΘΑ
ΔΕΚΙΤΕΚΥΡΙΑΚΗ
ΗΚΑΛΗΣΜΝΗΜΗΣ
ΤΕΛΕΥΤΑΔΕΜΗΔΝΙΜΑΡΤΙΩ *sic*

Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 509.
Ἀγορασία Βιταλίου. Ἐνθάδε κῖτε Κυριακὴ ἡ καλῆς μνήμης, τελευτᾷ δὲ μηνὶ Μαρτίῳ.

---

142 Syracusis reperta in catacumbis a. 1873 Car. Nunc in museo Panormitano.

ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΚΩCCΤ
ΑΝΤΙΑΕΤΩΝΕΙΚΟCΙ
sic ꟽΗΝΙΦΡΕΒΡΟΥΑΡΙΩΤ
ΕCΕΙΚΟCΙΤΕCΑΡΟΙCΗꟽΕ
ΡΑΗΛΙΟΥΗΔΙΟCΤΟΠΟC
ΑΓΟΡΑCΘΕΝΤΟCΟΛΟΚΟΤ
ΙΝΟΥ

Descripsi ex ectypo ab Antonio Salinas comiter misso. Ed. Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 124.
Ἐνθάδε κῖτε Κωνσταντία ἐτῶν εἴκοσι, μηνὶ Φεβρουαρίῳ τῖς (i. e. *ταῖς*) *εἴκοσι τεσσάρσις ἡμέρᾳ Ἡλίου. ἤδιος* (i. e. *ἴδιος*) *τόπος ἀγορασθέντος ὁλοκοτίνου.*
ὁλοκότινος ut *ὁλόλιθος, ὁλοσίδηρος solido ligno factum.*

---

143 Syracusis Thorl. Tauromenii Crispi vix recte.

ΕΝΘΑΔΕΚΕΙ
ΚΟCΓΑΝΤΙC
ΒΟΝΙΦΑ
C ⳨ Ω

Crispi (post alias Syracusanas) *giorn. di scienze, lettere* cet. IV (1823) p. 263; ex schedis Thorlacii Kirchhoff CIG IV 9462.
V. 1 in duos dispescuit Thorl. — 4 C ☧ Ω Thorl.
Ἐνθάδε κεῖ[ται] Κωστάντις καὶ Βονιφά[τις.
Sic recte legit Mommsen.

---

144 Syracusis in vinea Cassia.

⳨ ΕΝΘΑ
ΕΚΙΤΕ
ΚΟVCΤΑΤΙΑ
⳨ ⳨

Descripsit Victor Schultze.
Ἐνθά[δ]ε κῖτε Κουστα(ν)τία.

---

145 Syracusis in catacumbis reperta.

ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕ
ΛΟΥΚΙΑΝΟC
ΚΑΙΝΙΚΟΠΟΛΗ
ΚΑΙCΤΕΦΑΝΗ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 506.
Ἐνθάδε κῖτε Λουκιανὸς καὶ Νικοπόλη (?) καὶ Στεφάνη.

---

146 Syracusis in crypta S. Luciae rep. a. 1756.

Α☧Ω
ΜλΚΑΡΙ
ΕΝΘΕΩ
Ζ ΗC ΗC *palmula*

Di Giovanni acta sincera S. Luciae (Panormi 1758) p. 25; Morisani inscr. Rheg. p. 467 not. 18; ab Caesare Caietano Torremuzza XVII 36 = 41; repetiit Kirchhoff CIG IV 9453.
Μακάρι, ἐν θεῷ ζήσῃς (vel *ζήσαις*).

---

147 Syracusis in catacumbis rep.

ΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΤΕΜΑΡ
ΚΕΛΛΑ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 495.
Ἐνθάδε κεῖτε Μαρκέλλα.

---

148 Syracusis in catacumbis reperta a. 1873.

ΧCΜΑΡΚΕΛΛΙΝΑ
ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΖΗ
CΑCΑΕΤΗΝΧC
ΕΤΕΛΕΥΤΗCΕΝ
ΔΕΤΗΠΡΟΔΚΑΛ

Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 511.
Χ(ριστό)ς. Μαρκελλῖνα ἐνθάδε κῖτε ζήσασα ἔτη ν'. Χ(ριστό)ς. ἐτελεύτησεν δὲ τῇ πρὸ δ' καλ(ανδῶν) ...

---

149 Syracusis in catacumbis reperta a. 1873.

ΜΑΡΚΙΑ
ΝΟC

Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 517, 12.
Μαρκιανός.

---

150 Syracusis reperta in catacumbis (S. Ioannis Visch.) Matr. Visch. ibidem in museo Momms.

ΕΤΕΛΕΥΤΗ
CΕΝ·ΜΑΡΚΙΑΝΟC·
ΜΗΝΙΟΚΤΩΒΡΙΩ·
ΚΙΤΕΠΥΛΩΝΙ-
ΤΡΙΤΩ·ΛλΝΩ
ΠΕΝΠΤΗ·ΕΤΩΝ
Λ 3 /

Descripsit Mommsen. Ed. Matranga apud Diamillam mem. numism. II 55, 6; inde CIG IV 9526; denuo Vischer *bull. arch.* 1853 p. 58 sq.; Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 509.
Ἐτελεύτησεν Μαρκιανὸς μηνὶ Ὀκτωβρίῳ· κῖτε πυλῶνι τρίτῳ, λανῷ πέμπτῃ· ἐτῶν λζ'.
λανός i. q. *σορός* Pollux VII 160; cf. mea epigr. gr. 424 adn.

151 Syracusis in catacumbis reperta a. 1873.

ЄΝΘѠΚЄ
ΜΑΡΤΥ
ΡΙΟϹЄΝΘΑ
ΔЄΚΙΤЄ

Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 511.
Ἐν θ(ε)ῷ κὲ Χρ(ιστῷ) Μαρτύριος ἐνθάδε κῖτε.
Recte sic Mommsen.

---

152 Syracusis in catacumbis S. Ioannis reperta a Landolina Crispi.

ΕΚΟΙΜΗΘΗΜΑϹ
ΚΕΛΛΑΤΕϹΠΕΝ
ΤΕΤΟΥΜΗΝΟϹ
ΙΟΥΝΙΟΥΜΝ
ΗϹΘΗΚΥΡΙΟϹ
ΤΗϹΚΟΙΜΗϹΕ
ѠϹϹΟΥ

Crispi *giorn. di scienze* cet. IV (1823) p. 262; ex schedis Thorlacii Kirchhoff CIG IV 9461.
l. 2 ΜΑ|ΚΙΛΛΑ Crispi; possis Μαρκίλλα legere.
Ἐκοιμήθη Μαικίλλα τῇ πέντε τοῦ μηνὸς Ἰουνίου. μνησθῇ κύριος τῆς κοιμήσεώς σου.

---

153 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΤΟΠΟϹΝΟΚΕΡΙΑϹΝΑϹΕΙΤΕΙ
ΔΟϹΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤЄ
ΑΓΟΡΑϹΙΑΠΥΘΑ
ΔΥѠΝΤΟΠѠΝ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 123.
Τόπος Νοκερίας Νασειτεῖδος (?), ἐνθάδε κεῖτε· ἀγοραστὶ Πύθα (?) δυῶν τόπων.

---

154 Syracusis in catacumbis rep., deinde in museo.

ΟΝΗϹΙΜΗΚΑΛΗϹ
ΜΝΗΜΗϹΧΡΗϹΤΙ
ΑΝΗΕΝΘΑΔΕΚΙ
ΤΕΤΕΛΕΥΤΗϹΑ
ϹΑΠΡΟΧѠΡΗϹΑϹ *sic*
ΔΕΠΡΟϹΤΟΝΚΝ
ΚΑΛΙΑΝΟΥΑΡΙ
ΑΙϹ

Descripsit Mommsen. Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 498.
Ὀνησίμῃ καλῆς μνήμης Χρηστιανὴ ἐνθάδε κῖτε· τελευτήσασα, προχωρήσασ(α) δὲ πρὸς τὸν κ(ύριο)ν καλ(άνδαις) Ἰανουαρίαις.

---

155 Syracusis Thorl. Tauromenii Crispi.

ΟΥΛΠΙΛ
ΗΑΞΙΛ
ЄΖΗϹЄΝΘ
ΜΗΝЄϹ
ΡЄϹ Κ

Crispi *giorn. di scienze, lettere* cet. IV (1823) p. 265; ex schedis Thorlacii Kirchhoff CIG IV 9464.
Οὐλπία ἡ ἀξία ἔζησεν θ' μῆνες, [ἡμέ]ρες κ'.
V. 3 possis etiam ἔζης ἐν θ(εῷ) μῆνες … [ἡμέ]ρες κ'.

---

156 Syracusis reperta in catacumbis a. 1873.

ΟΥΡΒΙΚΑΕΝΘΑ
ΔΕΚΙΤΕΗΘΥΓΑ
ΤΗΡΕϹΠΕΡΙΑΝΟΥ
ΖΗϹΑϹΑΜΗΝΕϹ

Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 518 n. 16.
Οὔρβικα ἐνθάδε κῖτε ἡ θυγάτηρ Ἑσπεριανοῦ ζήσασα μῆνες …

---

157 Syracusis reperta in catacumbis.

Ουρσιανους
Αυγουσταλις
λανκιαρις

Carini *bull. della commiss. di antich. in Sicil.* V (1872) p. 33, 2.
'*Lanciarios Augustenses* recenset Notitia dignitatum Or. IX 36 (p. 29 Seeck) inter legiones comitatenses, quae sunt sub magistro militum per Illyricum. Nomen militi fortasse fuit *Ursianus*' Mommsen.

---

158 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΜΗϹΘΗΟΘϹΤΩ
ΔΛΩϹΟΥΦΑϹΧΑ
ϹΙΩΑΝΑΠΑΗ
ΜΗΝΙΩΚΤΩΒΡΙ
ΩΤΚ

Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 513.
Μ(ν)ησθῇ ὁ θ(εὸ)ς τῷ δ(ού)λῳ σου Φασχασίῳ (i. e. *Paschasii*)· ἀνεπάη μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τ(αῖς) κ'.

---

159 Syracusis in museo.

ЄΝΘΑΔЄΚΙΤЄ
ΡΑΥΛΑΖΗΙΑЄ
ЄΤΗΚΕΛΝΕΛΙΙ
ΔΕΤΟΝΒΙΟΝΠΡΟΗΚΑΛ////
ΔѠΝΔΕΚΕΝΒΡΙѠΝ·Τ//ΠΑ
ΙΕΡΙΟΥΚΑΙΑΡΙΟΝΙΟΥΡΙΤΗ////
ΛΑΜΠΡΟΤΑΤѠΝ

Descripsit festinans, ut ipse ait, Mommsen.
Ἐνθάδε κῖτε Παῦλα, ζή[σ]ασ[α] ἔτη κε'· ἀνέλ[υσε] δὲ τὸν βίον πρὸ η' καλ[αν]δῶν Δεκενβρίων [ὑ]πα(τίᾳ) Ἱερίου καὶ Ἀρδαβουρ(ίου) τ[ῶν] λαμπροτάτων.
Annus est p. Chr. 427.

160 Syracusis in catacumbis a. 1873 reperta.

. . . .
ΥΙΟΣΠΑΥΛΟΥ
ΣΑΣΕΤΗΟΚΤΩ
ΑΝΕΠΑΥΣΑΤΟ
ΙΟΥΘΕΟΔΩ
ΩΝΔΕΚΑ
ΩΦΙΤΕΣΣ

Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 511.
'V. 5 ante ΩΝ videtur Α fuisse; item v. 6 post ΣΣ' Car.
- - - *υἱὸς Παύλου [ζή]σας ἔτη ὀκτώ· ἀνεπαύσατο κτλ.*
V. 4 fortasse consules, deinde mensis diesque.

161 Syracusis in catacumbis Thorl. Sch. Tauromenii Crispi vix recte.

ΤΟΠΟϹ
ΠΕΙΦΑ
ΝΗϹ
columba ☧ columba

Ex ectypo a Schultzio dato descripsi. Crispi *giorn. di scienze* cet. IV 1823 p. 265 (post Syracusanas); ex schedis Thorlacii CIG IV 9467.
Τόπος Πειθανῆς.

162 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΠΕΤΡΟΣ
ΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΤΕ

Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 509 n. 2.
Πέτρος ἐνθάδε κῖτε.

163 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

☧ ΕΝΘΛΔΕΚΙ
ΤΕΠΡΟΥΝΙ
ΚΙϹΚΛΙΚΥ
ΡΙΑΚΟϹ
Α ☧ Ω

Ex Schultzii ectypo descripsi. Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 514, 8.
Ἐνθάδε κῖτε Πρεννίας (?) καὶ Κυριακός.

164 Syracusis in catacumbis S. Ioannis reperta a Landolina Crispi. Panormi Thorl.

ΚΙΤΕΕΝΤΑΥΘΑ
ΡΟΥΦΙΝΑ
ΑΓΟΡΑϹΙΑϹΔΕ
ΖΟΗϹ palma

Crispi *giorn. di scienze* cet. IV (1823) p. 262; ex schedis Thorlacii Kirchhoff CIG IV 9534.
Κῖτε ἐνταῦθα Ῥουφῖνα, ἀγορασίας δὲ Ζόης.

165 Syracusis Thorl. Tauromenii Crispi vix recte.

ΜΗΝΙΝΟΒΕΝ
ΒΡΙΩΕΤΕΛΕΥ
ΤΗϹΕΝΡΟ⳨Ϲ
ΔΩΝ☧Θ
ΚΛΛΑΝΔΩΝ
ΔΕΚΕΝΒΡΙ
ΩΝΗΜΕΡΑ
ΗΛΙΟΥ

Totam ed. Crispi (post alias Syracusanas) *giorn. di scienze* cet. IV (1823) p. 264; inde ab altera parte versus tertii ex schedis Thorlacii Kirchhoff CIG IV 9463.
Μηνὶ Νοβενβρίῳ ἐτελεύτησεν Ῥόδων πρ(ὸ) θ' καλανδῶν Δεκενβρίων ἡμέρᾳ Ἡλίου.

166 Syracusis Thorl. Sch. Tauromenii Crispi vix recte.

☧
ΤΟΙΜΒΟϹϹΑ
sic ΒΙΝΟΥΕΝΛΥΤΩ
ΚΙΤΕΛΥΞΛΝΩΝ
ΟΤΟΥΤΟΥΥΙΟϹ
ΒΙΩϹΑϹΕΤΗΚΕ

Ex ectypo ab Schultzio dato descripsi. Ed. Crispi (post alias Syracusanas) *giorn. di scienze* cet. IV (1823) p. 264; ex schedis Thorlacii ed. CIG IV 9466.
Τύμβος Σαβίνου· ἐν αὐτῷ κῖτε Αὐξάνων ὁ τούτου υἱὸς βιώσας ἔτη κε'.

167 Syracusis in catacumbis reperta.

ϹΛΤΡΟ
ΝΙΛΟΥ
ΜΟΝΙΚΑ
\+

Ex Schultzii ectypo descripsi. Carini *arch. stor. Sicil.* (1873) I p. 519, 18.
Σατορνίλου Μονικά.
Mirus verborum ordo, si quidem Monica Saturnini filia vel uxor fuit; sed fortasse duo sunt defuncti.

168 Syracusis in catacumbis repperit Cavallari.

ΕΝΘΑΔΕ
ΚΙΤΕϹΤΑ
ΤΙΛΙΑ

Carini *bull. della commiss. di antich. in Sicil.* V (1872) p. 28, 1 et *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 261.
Ἐνθάδε κῖτε Στατιλία.

169 Syracusis in vinea Cassia.

ΕΤΕΛΕΥΤΗϹΕΝ
ϹΤΙΒΑΔΙΩΝΤΗ☧Ο
·ΙΒ·ΚΑΛ·ϹΕΠΤΕΜΒ·
ϹΤΩΝ·Μ·Ν Μ

Descripsit Victor Schultze.
Ἐτελεύτησεν Στιβαδίων τῇ πρὸ ιβ' καλ(ανδῶν) Σεπτεμβ(ρίων), ἐτῶν μ', μηνῶν (x. ἡμερῶν) . .

170 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΕΝΘΑΔΕ
ΚΙΤΕϹΥΜ
ΠΟΤΗϹ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 122.
Ἐνθάδε κῖτε Συμπότης.

171 Syracusis in vinea Cassia.

ϹΥΝΤΡΟΦΟϹ
ЄΖΗϹЄΝЄΤΗ
Ο̅
Μ. ΜΗΝЄϹΖ
ΗΜЄΡЄϹ

Descripsit Victor Schultze.
Σύντροφος ἔζησεν ἔτη μθ´ (?), μῆνες ζ´, ἡμέρες ..

172 Syracusis in museo.

ΕΠΙΤΟΥΜΝΗϹ
ΘΗϹΟΜΕΝΟΥ
ϹΥΡΑΚΟϹΙΟΥ
ΑΓΟΡΑϹΙΑϹΝΙ
ΚΩΝΟϹΚΑΙΑΒΟΥΙ *sic*
·ΑΝΤΙΑϹ·

Descripsit Mommsen. Ed. Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 511.
5 ΑΒΟΥΔ Carini.
Ἐπὶ τοῦ μνησθησομένου Συρακοσίου, ἀγορασίας Νίκωνος καὶ Ἀβου[νδ]αντίας.

173 Syracusis in vinea Cassia.

ϹΩΤΗΡΙΑ
ΕΝΘΑΔΕ
ΚΙΤΕΕΤΛ

Descripsit Victor Schultze.
Σωτηρία ἐνθάδε κῖτε ἐτῶν λ´.

174 Syracusis in crypta S. Ioannis; investigavit Mirabella GVALT. Sine loco CAIET.

Gualterus:

ЄΥΧΟΜЄΝΗΝ
ϹЄΘЄϹ . . ϹΤЄ
Ϲ . . . ΟϹϹΙΔΑΜ
. . . ΠΟΤ . . ΟΙ
Δ . . . . . .
ΑΓΑ . . . ΜЄ
ΜΗϹΩϹΡΟ
ϹΥΝΗ
ΧΑ . . . . ΙЄ

Caietanus:

Ρ . Α . Ω
ΕΥΧΟΜΕΝΗΝ
ΣΕΘΕΛΟΣΤΕ
Φ . . . . ΩΣΕΙΔΑΝ
. . . . ΣΟΙ
Δ . . . .
ΑΓΑ . . . . ΜΕ . . .
ΝΗΣΩΦΡΟ
ΣΥΝΗ . . . . .
ΚΑΙΡ . . . .

Gualterus 103 (ed. 2); Oct. Caietanus Isagoge p. 206, qui ipse exscripsit; inde Torremuzza Sic. XVIII 5 (Franz 5421).
1 Ρ . Α . Ω videri possit esse monogramma christianum; deinde carminis reliquiae *εὐχομένην σε θεό[ς] στεφ[αν]ώσει*; exitus fuerit in voc. *ἀγα[λλο]μένη* (v. 7). Subscripta denique *Σωφροσύνη* [*χρηστὴ* sim.] *χαῖρε*.

175 Syracusis THORL.

απεθανεν τερτυλλια. δυω. καιδ-
λευρυ
ετων.

Ex schedis Thorlacianis ed. Kirchhoff CIG IV 9528.

176 Syracusis in vinea Cassia.

ΤΙΜΟΘΕΑ
ΕΝΘΑΔ
ΕΚΙΤΕ

Descripsit Victor Schultze.
Τιμοθέα ἐνθάδε κῖτε.

177 Syracusis in catacumbis reperta.

ενθαδε κιτε Τιμο
θης κε ιρηνη η του
του συνβιος αμα
και Κρισκεντια
η τουτων ποθη
τη ζησασα ετη
πλιον ελατον
ικοσι

Carini *bull. della commiss. di antich. in Sicil.* V (1872) p. 33, 4.
Ἐνθάδε κῖτε Τιμόθης (?) κὲ Ἰρήνη ἡ τούτου σύνβιος, ἅμα καὶ Κρισκεντία ἡ τούτων ποθητή, ζήσασα ἔτη πλῖον ἔλατ(τ)ον εἴκοσι.

178 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΤΥΧΗ
ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕ
ΤΥΧΗ

Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 515 n. 10.
Τύχη ἐνθάδε κῖτε. Τύχη.

---

179 *Nelle catacombe di Siracusa* Matr.

ΖΟΝΕΧΟΝΥΔΩΡ
ΕΙϹΜΝΗΜΟϹΥΝΟΝ
ΑΙΩΝΙΟΝΥΠΕΡΕΥΧΗ
ΤΩΝΔΕϹΠΟΤΩΝΑΥΤΟΥ
ΥΓΕΙΝΟϹΚΑΠϹΝΥΑΔΙϹ

Matranga apud Diamillam *mem. numism.* II 55, 5; inde Kirchhoff CIG IV 9525*b*; Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 511, 6.

1 ϹΧΟΝ Matr. — 3 ΥΠΕΥ Matr. — 5 ΕΥΓΕΙΝΟΣ(?) ΚΑΙ(?).... Carini.

In eiusdem lapidis latere altero alter titulus inscriptus, quem vide infra n. 184.

-- ζ[ῶ]ν ἔχ[ω]ν ὕδωρ. εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ὑπὲρ εὐχῆ[ς] τῶν δεσποτῶν αὐτοῦ Ὑγεῖνος καὶ Γενγνάδις (?).

Fortasse tamen v. 5 genetivi latent, dominorum nomina.

---

180 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΜΗΝΙ
ΟΚΤΩΒΡΗ
ΩΑΠΟΚΑ
ΛΑΝΔΩΝΖ
ΕΚΟΙΜΗΘΗ
ΜΝΗϹΑΜΕΝΑ
ΥΓΙΑ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 125.
Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἀπὸ καλανδῶν ζ' ἐκοιμήθη μνησαμένα Ὑγία.

---

181 Syracusis in catacumbis reperta.

Ιπειβατος εξη
σεν ετη τρια
κοντα και οκ
μηνας τεσσε
ρες και ημερας
δεκατεσσερες
ευθυμει τυχη

Carini *bull. della commiss. di antich. in Sicil.* V (1872) p. 33, 1.

Legendum videtur *Ὑ]πέ[ρ]βατος ἔζησεν ἔτη τριάκοντα καὶ ὀκ[τώ], μῆνας τέσσερες καὶ ἡμέρας δεκατέσσερες· εὐθύμει Τύχη.*

Tyche mater defuncti vel uxor, nisi *εὐθύμει ψυχή* fuit.

---

182 Syracusis in crypta D. Ioannis.

ΤΟVΦΗΛΙ
ΚΕΙϹΩΟΥ

Torremuzza XVII 70 = 82 ab Caesare Caietano; CIG IV 9456*f*.
τοῦ Φηλικισ[ί]μου?
Titulus vix integer.

---

183 Syracusis in crypta D. Ioannis.

ΦΙΛΙΠΟϹ

Torremuzza XVII 67 = 79 ab Caesare Caietano; CIG IV 9456*c*.
Φίλιπ(π)ος.

---

184 Syracusis in catacumbis reperta.

ΦΟΡΤΟΥΝΑΤΑ
ΖΗϹΑϹΑΕΤΗΚ
ΕΤΕΛΕΥΤΗϹΕΝ
ΤΗΠΡΟΕΚΑΛ
ΦΕΒΡΕΝΘΑ
ΔΕΚΙΤΕ

Matranga apud Diamillam *mem. numism.* II 55, 4; inde Kirchhoff CIG IV 9525. Carini *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 511 n. 5.

3 ΕΤΕΛΕΥΤΗ Matr. — 4 ΚΛ Carini. — 5 ΦΕΥΡ Matr. — 6 ΔΕ...ΚΤΕ Matr.

Φορτουνάτα ζήσασα ἔτη κ' ἐτελεύτησεν τῇ πρὸ ε' καλ(ανδῶν) Φεβρ(ουαρίων), ἐνθάδε κῖτε.

In altero latere eiusdem lapidis alter titulus scriptus, supra n. 179.

---

185 Syracusis in catacumbis rep.

ΤΥΝΒΟϹ
ΦΟΥΡΤΩΝ
ΤΟΥ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 500.
Τύμβος Φουρτουν[ά]του.

---

186 Syracusis in crypta D. Ioannis.

ΦΥΒΝΩ

Torremuzza XVII 72 = 84 ab Caesare Caietano; CIG IV 9456*h*.
Φύ[μα]ν?

187 Syracusis in catacumbis S. Ioannis rep. m. Iunio a. 1875.

ΑΙΜΑΚΑΡΙΕΠΑΡΘΕΝΟΙ
ΦѠΤΙΝΗΚΕΦΙΛΟΥΜΕΝΗ
ЄΝΘΑΔЄΚΙΝΤЄCЄΜΝЄΑΓΝЄ
ΠΑΡΘЄΝΟΙΖΗCΑCЄΒΙΟΥΚΑ
ΛΟΥΗΜΙΖΟΤЄΡΑЄΤѠΝ
Π·ΚΑΙΗΜΙΚΡΟΤЄΡΑЄΤѠ
ΠΔΟΡΚΟΥCЄΚΑΤΑΤΟΥΘЄ
ΟΥΤΟΥΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟC
ΜΗΔЄΝΑΑΥΤΑCCΚΥΛЄ
⳩ ΠΟΤЄ ⳩

Holm *atti dell' accad. di Palermo* V (1875) app. pagina non numerata ab Cavallario acceptam; denuo Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 493.

4 ΝΟΙ ΗΣΑΣΕ Holm — 6 in. Π ΚΑΙ et 7 in. ΠΔ idem — 9 ΟΥΔΕΝΑ id.

Αἱ μακάριε παρθένοι Φωτίνη κὲ Φιλουμενὴ ἐνθάδε κῖντε, σεμνέ, ἁγνὲ παρθένοι, ζήσασε βίου καλοῦ ἡ μεζοτέρα ἐτῶν π' καὶ ἡ μικροτέρα ἐτῶ... (an ἐτῶν λ'?). ὁρκοῦ (i. e. ὁρκῶ) σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος μηδένα αὐτὰς σκῦλέ ποτε.

---

188 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΑΝΕΠΑΥCΑΤΟ
ΧΡΗCΙΜΟC
ΖΗCΑCΕΤΗΝ
ΜΖΗΜΕΡΑCΚΒ
ΠΡΟΘΚΑΛΜΑΙΙ

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 123.

Ἀνεπαύσατο Χρήσιμος, ζήσας ἔτη ν', μ(ῆνας) ζ', ἡμέρας κβ', πρὸ θ' καλ(ανδῶν) Μα(ί)ω(ν).

---

189 Syracusis in catacumbis S. Ioannis reperta a Landolina Cæsari.

ΙΝΗCΘΗΤΙΟΘΙΤΙC
ΔΟΥΛΗCCΟΥΧΡΥCΙΔΟΙ
ΚΑΙΔΟCΑΥΤΗΧѠΡΑΝΦѠ
ΤΙΝΗΝΤΟΠΟΝΑΝΑΨΥ
ΞΕѠCΕΙCΚΟΛΦΟΥCΑΒΡΑ
ΑΜΙCΑΑΚΚΙΑΚѠΒΑΝΗΠΑΥ
CΑΤΟΗΜΑΚΑΡΙΑCΜΝΗCΗ
ΠΡΑΑΝѠΝѠΜΑΙѠΝ
ΥΤΙΕΚΤΔ Ψ
ΕΙΤΔ Δ

Ios. Crispi *giorn. di scienze, lettere ed arti per la Sicilia* (1823) IV 261; Kirchhoff CIG IV 9533 ex Crispii editione parum accurate ab Thorlacio exscriptam.

Μνήσθητι ὁ θ(εό)ς τῆς δούλης σου Χρυσίδος καὶ δὸς αὐτῇ χώραν φωτινὴν τόπον ἀναψύξεως εἰς κόλπους Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ κ(αὶ) Ἰακώβ· ἀνεπαύσατο ἡ μακαρίας μνήμης [τῇ] πρ(ὸ) α' νωνῶν Μαΐων.

In subscriptis dispicere mihi videor verba *ἐνδημῶν* et *ἐπιδημῶν*; Mommsenus indictionem putat indicatam fuisse.

190 Syracusis in vinea Cassia.

ΕΝΘΑΔΕΚΙ
ΤΕΧΡΥCΙC
ΚΑΙΚѠC
ΤΑΝΤΙΑ

Descripsit Victor Schultze.

Ἐνθάδε κῖτε Χρυσὶς (vel Χρῦσις) καὶ Κωσταντία.

---

191 Syracusis in catacumbis rep. a. 1873.

ΜΝΗΣΘΗΤΙ
ΤΗΣΚΟΙΜΗΣ
ΑΝΑΠΑΥΣΕ
ΤΗΣΔΟΥΛΗΣ
ΧΡΗΣΤΙΑΝΗ
ΝΑΝΔΡΟΥΤΗ
ΚΙΜ...

Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 507.

Legendum fere *μνήσθητι* (*ὁ θεὸς* vel *ὁ κύριος* vel *κύριε*) *τῆς κοιμή-σ[εως καὶ] ἀναπαύσε[ως] τῆς δούλης* [*σου* vel *τοῦ θεοῦ*] *Χρηστιανῆ[ς, τῆς μο]νάνδρου, τῆ[ς καλο]κυμ[ήτου]* seqq.

---

192 Syracusis in vinea Cassia.

ΜΕΙΛΙΧΟCΕΥΓΕΝΕΤΕΙΡΑΝ
CΑ·Ο.ΦΡѠΝΚΥΔΗΕCCΑ
CѠΜΑΤΙΠΛΗΡѠΤΑΦΟΝ
ΑΛΕCΧΙΗΦΙΛΟΝΗΤΟΡ ⳩

Descripsimus Mommsen et ego.

V. 1 extrema littera ab ipso lapidario deleta.

Μείλιχος, εὐγενέτειρα, σαόφρων, κυδήεσσα
σώματι πληροῖ τάφον Ἀλεσχίη, φίλον ἦτορ.

Nomen videtur Alexia fuisse.

193 Syracusis in catacombis vineae Cassiae; titulus in opere parietino colore nigro pictus.

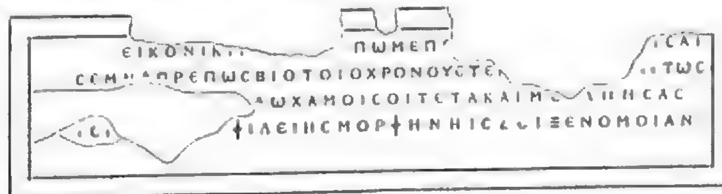

Descripsi ad lucernam; habeo etiam Victoris Schultze apographum.
1 ЄΙΚΟΝΙΑ:: Sch. Septima littera videbatur mihi K esse. — 2 ΒΙΟΤΟCΟΧΡΟΝΟΥ::ЄΙ Sch. — extr. ::ΤΩC idem. — 3 ΚΑΙΜ::::ΤΗCΑC Sch. — 4 primarum litterarum vestigia omisit Sch. — ΙΝΑЄΙΗC — ΗΙC···ΞЄΝ idem. — Notavi describens litteram Η posse etiam ЄΙ fuisse.

Εἰκόνι κ[.... τύ]πῳ μ' ἐπ..... . . . .
σεμ[ν]οπρεπῶς βιότοιο χρόνους τ[ελέσαντα πάλι]ντως (?)
. . . . ως σοί τε, τὰ καί με [ἀγ]απήσας (?)
. . . . . φιλίης μορφὴν [ἐπ]έδειξεν ὁμοίαν.

V. 1 potest etiam adiectivum εἰκονικῆς fuisse; extremo versu infinitivus velut αὔξησαι.

194 Syracusis in catacombis reperta.

Ε Ν Θ Α Δ Ε Κ Ι Τ
Ζ Η C Α C Α Ε Τ
Τ Ε C Ι Γ · Α Υ Γ Ο
C Ε Ν Δ Ε Τ Ο
Α Υ Τ Η C Μ Α Ρ
Τ Ο Υ Ο

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 501.

Legendum fortasse: ἐνθάδε κεῖτ[αι ἡ δεῖνα] ζήσασα ἔτ[η .... τελευτή-σασα] τῇ ιγ' Αὐγο[ύστου. ἠγόρα]σεν δὲ τὸ[ν τόπον] vel τό[πον] αὐτῆς Μαρ[.... παρὰ] τοῦ κτλ'.

195 Syracusis in catacombis reperta.

Ο C Θ Є
Є Τ Η Ν Є
Υ Π Ο Μ Ν
Ο Υ Κ Α Ι Π Є Τ Ρ Ο

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 502.

V. 3 fort. ὑπόμν[ημα ....]ου καὶ Πέτρο[υ.

196 Syracusis in catacombis rep. a. 1873.

Ε Ι Κ Ο C Ι Ε Τ Ε Λ Ε Υ Τ Η C
Ε Ν Χ Ρ Η C Τ Ι Α Ν Η
Α Ν Α Γ Ν Ο C Α Ν Α Χ Ω Ρ Ι

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 124.

... ζήσασα ἔτη] εἴκοσι, ἐτελεύτησεν Χρηστιανή· ἀναγνὸς ἀναχώρ[ι].

Conieci etiam ἀναγνοὺς ἀναχώρι.

197 Syracusis in catacombis repperit Cavallari.

Ε Ν Θ Α] Δ Ε Κ Ι Τ Ε Ζ
Η Ν Η Μ Η [S Μ Α Κ Α Ρ Ι Α S
. . . . . . Η Γ . . . .

Carini *bull. della commiss. di antich. in Sicil.* V (1872) p. 28, 2 et *arch. stor. Sicil.* I (1873) p. 261.

Sic suppletum edidit Carinus; retinui supplementa de collocatione verborum incertus.

198 Syracusis reperta in catacombis.

νθαδε
Αι ετη
Αλαν

Carini *bull. della commiss. di antich. in Sicil.* V (1872) p. 34, 5.

Ἐ]νθάδε [κεῖται ὁ δεῖνα ζή[σα]ς ἔτη· τελευτῇ δὲ τῇ πρὸ .. | κ]αλαν-[δῶν ...

199 Syracusis in catacombis rep. a. 1873.

Υ Μ Α Κ α ρ
Τ Ι C C Ζ Η

Carini *arch. stor. Sicil.* III (1876) p. 122.

200 Syracusis in catacombis rep. a. 1873.

Χ Ι C Є Ζ Η σ α ν
Є Τ Η Ε Ζ Τ Є λ ε υ-
τ ή σ α ς Α Δ Є Μ Η Ν Ι
Ω Τ Є C Є Ι Κ Ο σ ι
Є Ν Θ Α δ ε κ ε ῖ τ α ι

Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 513.

201 Syracusis in catacombis reperta a. 1873.

Τ Є Λ Є Υ Τ η σ-
Ν Ο C Δ Ι Α
Α Π Ο Κ
Ω Ν
Ν Ι

Carini *arch. stor. Sicil.* II (1874) p. 512.

V. 2 fort. δια[κονος]; v. 3 ἀπὸ κ[αλανδ]ῶν [Ἰου]ν[ίων ..

II. BIDIS.

Cicero Verr. II 22, 53 *Bidis oppidum est tenue sane, non longe a Syracusis.* Circa *Bidinos* dicit idem l. s. Cf. Steph. B. s. v. Βίδος, φρούριον ἐν Σικελίᾳ, οὐδετέρως.

202 In agro Ravardano Bidis oppidi.

ΡΗΝΚΙΣΙ
ΜΟϹΧΔΗ
ϹΤΟϹΚΑΙΑ
ΝΕΜΠΤΟϹΕΖΗϹΕΝΕΤΗ

Gualterus 114 (ed. 2); inde Torremuzza Sic. XIV 110 = 127; Franz 5465*b* coll. addend. p. 1248.
2 et 3 ΧΡΗϹΤΩϹ et ΑΜΕΜΠΤΩΣ de suo Torrem.
Φ]η[λι]κίσσιος χ[ρ]ηστὸς καὶ ἄμεμπτος, ἔζησε ἔτη . .

III. ACRAE (*Palazzolo*).

Cf. Mommsen CIL X p. 736.

Acrensium reipublicae (conditae circa annum 664 ab Syracusanis, cf. Holm. hist. Sicil. I 383 sqq.) formam similem fuisse Syracusanae metropoli ex parte saltem confirmant tituli tertio vel secundo a. Chr. n. saeculo scripti nn. 208—212, qui Veneri dedicati omnes quod habent unius quisque viri nomen praescriptum (velut 208 ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Νυμφοδώρου), hic non summus magistratus intellegendus videtur esse, sed pontifex maximus (cf. supra ad n. 9). Populi comitiis sicuti apud Syracusanos (Diod. XI 92. XIII 91) archontes praesidebant numero incerto; nam quae in titulo 210 tredecim nomina leguntur, numerus est ita improbabilis ut lapidem mutilum esse conicias. Senatus an sacri collegii προστάται fuerint qui n. 208 recensentur homines sex dubito; sed in titulo Gelensi n. 256 Ἱππαλῆς Ἱππαλέος προστάτας senatus praeses est, cf. etiam προαγοροστάτας βουλᾶς in titulo Agrigentino inter urbanos exhibendo; prius si probareris, numerus senarius ita facillime explicatur ut ex singulis tribubus, quae tres fuerunt apud Syracusanos, bini lecti sint. Eadem certe de causa novem fuerunt triacadarchi (cf. ad n. 209), unde patet ternas fuisse ternarum tribuum triacadas (cf. de his Od. Mueller Dor. II 77 adn. 3). Videntur autem triacadarchi paruisse agoranomis, qui duo fuerunt, unde de ipsius muneris triacadarchici indole coniecturam facere licet. Agoranomorum collegio, ut par est, additi fuerunt et γραμματεύς (praeterea ὑπογραμματεῖς sive duo, n. 209. 212, sive unus n. 211) et ὑπηρέτας (n. 211. 212) et κᾶρυξ (n. 211. 212), plane ut praetorum collegio apud Syracusanos; Dionysium enim maiorem scimus priusquam ad regnum evectus esset ὑπηρετῶν καὶ γραμματεύων τοῖς στρατηγοῖς Polyaen. V 2, 2; cf. Wolf ad Dem. Leptin. p. 384. Denique quod duobus in titulis scriba simul φραδατήρ dicitur (n. 211. 212), de hoc vocabulo ignoto non habeo quod coniciam.

203 Acris apud baronem Giudica basis.

ΔΙΟΣ
ΑΓΟ)ΡΑΙΟΥ

Schubring *Fleckeis. ann.* suppl. vol. IV (1867) tab. n. 2.
Litterae satis miro dispositae, si quidem legendum Διὸς ἀγεμόνου; sed fortasse Schubringii supplementum est infeliciter excogitatum. Διὸς Ἀκραίου Wilamowitz.

204 Acris basis parvula apud baronem Giudica.

ΕΠΙΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ
ΤΟΥΣΩΣΙΒΙΟΥ
ΝΥΜΦΟΙΙΕΡΩΝΟΣ
ΜΝΑΜΟΝΕΥΣΑΣ
5 ΑΓΝΑΙΣΘΕΑΙΣ

Contuli. Ex schedis Thorlacii ed. Amati *giorn. Arcad.* XXXV 352. Panofka ex suo apographo *lettera al duca di Serradifalco* 1825 p. 37 (= *giorn. di scienze, lettere ed arti per la Sicilia* XV (1826) p. 192). Descripsere etiam R. Rochette mus. Rhen. 1836 p. 73 (cf. *mém. de l'Acad.* 1840 XIV 2, 273 coll. tab. II 9) et Stephani ind. l. Dorpat. 1848 (tit. gr. part. 1) p. 8. Repetiit Franz 5431.

3 ΝΙΜΦΟΥ Panofka, ΝΥΜΦΟΙΕΡ Steph. — 5 ΑΓΝΑΙΣΙ Amati Panofka.

Ἐπὶ Ἀριστοδάμου τοῦ Σωσιβίου Νύμφ[αι] Ἱέρωνος μναμονεύσας ἁγναῖς θεαῖς.

Μναμονεύσας is significatur, qui μνάμονος officio fungitur (cf. Letronne journ. des savans 1827 p. 391 et Aristot. polit. p. 1321*b* 38 καλοῦνται δὲ ἱερομνήμονες καὶ ἐπιστάται καὶ μνήμονες καὶ τούτοις ἄλλα ὀνόματα σύνεγγυς); itaque versu 3 hominis nomen restituendum est eius qui ἁγναῖς θεαῖς i. e. Cereri et Proserpinae donum dedit munere perfunctus.

205 Acris basis olim apud baronem Giudica. Ego a. 1880 frustra quaesivi.

ΔΙΟΝΥΣΟΥΚΑΙΣ
ΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟΣ
ΑΡΙΣΤΩΝΟΣΘΕΟ
ΚΑΛΛΙΓΕΝΙΑΝΚΑCΤ....
ΕΥΧΑΝ

Amati *giorn. Arcad.* XXXV 343 ex schedis Thorlacii; eiusdem et schedis et apographo, praeterea Panofkae apographo usus Franz 5432. Descripsit item R. Rochette *mus. Rhen.* 1836 p. 93 (cf. *mem. de l'acad.* 1840 XIV 2, 293 coll. tab. II 8).

1 sic Pan., ΔΙΟΝΙΣΟΥΚΑΙΣ Thorl. ΔΙ∘Ν∘Σ ΚΑΙΣ Roch. — 2 sic Pan. et Roch., ΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΕ.. Thorl. — 3 extr. (pro ΘΕΟ) Ο... Thorl. — 4 sic Roch., ΚΑΛΛΙΓΕΜΙΥ... Thorl., omisit Pan. — 5 ΕΥΧΑΡΙ-- Thorl.

Versus quartus et litteraturae et orthographiae recentioris, praeterea minoribus litteris ut videtur perscriptus (nam quindecim hic litterae idem spatium occupant quod duodecim in vv. superioribus) eisque fortasse non insculptis, sed leviter incisis, hic igitur versus non ad ipsum titulum pertinere videtur, sed postea additus esse. Quae supersunt, in his nomen desideratur dedicantis, quod fuisse puto v. 3; certe post Ἀρίστωνος non patris nomen fuit genetivo casu positum, debebat enim scribi Ἀρίστωνος τοῦ Θεο... Iam vero deorum nomina quibus dedicavit ille donarium non fuerunt addita; itaque genetivi Διονύσου καὶ Σ... pendent ab ἱερατεύοντος, verborum ordine non magis insolito quam si audacius Διονύσου restitueris. Restat ut alterius numinis nomen v. 1, sacerdotis v. 2, dedicantis denique nomen v. 3 suppleatur; praeterea v. 5 conicias ἀνέθηκε ab dextra periisse. Legendum igitur:

Διονύσου καὶ Σ[.......
ἱερατεύοντος [τοῦ δεῖνα τοῦ
Ἀρίστωνος Θεο[......ς
εὐχὰν [ἀνέθηκε.

V. 1 Σωτείρας coni. Amati, quod nomen reperitur in nummis Syracusanis Dianae capite insculptis; at offendunt Dianae et Bacchi sacra coniuncta.

206 Acris in epistylio.

Ἀφροδίτα[ι ...

Ed. Giudica *le antichità di Acre* tab. XIII 4, cf. pag. 112 sqq.; inde Franz 5433.

Quae versu priore (inter triglyphos) manus recentior scripsit, inutile est quaerere quid sibi velint; v. 2 eadem manus post I litteram E addidit itemque HI post T, ut scilicet forma vulgaris Ἀφροδίτῃ restitueretur.

207 Acris operis musei fragmentum repertum in eiusdem templi ruderibus, cuius epistylio Ἀφροδίτης nomen inscriptum (n. 206).

ΕΡΩΣ

Ed. Giudica *le antichità di Acre* p. 114, tab. XIII 2; hinc Franz C. I. 5434.

208 Acris reperta basis, olim apud baronem Giudica. Ego a. 1880 frustra quaesivi.

ΕΠΙΗΡΑΚΛΕΙΟΥΤΟΥ
ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ
ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΑΝΡΕΣ
ΗΡΑΙΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΑΙ
ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝΠΑΥΣΑΝΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ
ΚΡΙΘΩΝΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΣΩΣΙΟΣ
ΚΛΕΩΝΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ

Amati *giorn. Arcad.* XXXV 341 ex schedis Thorlacii. Descripserunt praeterea R. Rochette *mus. Rhen.* 1836 p. 83 (cf. *mem. de l'acad.* 1840 XIV 2, 283) et Stephani ind. lect. Dorpat. 1848 (tit. graeci part. I) p. 7; Thorlacii et schedis et apographo, praeterea Panofkae apographo usus Franz 5424.

Thorlacius habet ϛ formam; reliqui Σ, Stephani C. Porro O minorem an O maiorem exhiberas perinde est; utriusque enim moduli nullo discrimine exempla sunt in titulis Acrensibus; item ω litterae formam modo Ω modo Ω traditam notare nolui; solet enim in his titulis esse O littera non satis rotunda subducta linea continua. — 3 ΠΡΟΣΤΑΤΕΙΣΑΝΡΕΣ Thorl. (hinc ΑΝΔΡΕΣ Amati ex coniectura nimirum, item Stephani ad describendum fortasse Amatii editione usus); ΠΡΟΣΤΑΤΑΙΑΝΔΡΕΣ interpolavit ex more Rochette; magis ad verum ΠΡΟΣΤΑΠΥΣΥΕΡ Σ Panofka. Videtur in lapide tertia a fine littera obscurior fuisse — 4 ΗΠΑΚΑΡΙΝΑΦΡ κτλ' Panofka, ΗΚΑΙΚΑΡΥΚΕΣΑΦΡ Rochette. Spatium vacare post ΚΑΙ testatur Stephani — 5 ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ Amati Stephani — 7 ΔΙΟΝΥΣΙΟΔΩΡΟΣ Roch. ΔΙΟΝΥΣΙΔΩΡΟΣ Amati Steph. — 8 ΚΡΙΤΩΝ Roch. — 9 ΦΙΛΙΣΤΙΔΗΣ Roch. — 10 ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΣ error Panofkae.

Ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ
Νυμφοδώρου
προστατεύσαντες
Ἥραι καὶ Ἀφροδίται
Ἀριστόγειτος
Ἀρτέμων Παυσανία
Διονυσόδωρος
Κρίθων Φιλιστίωνος
Φιλιστίων Σώσιος
Κλέων Νυμφοδώρου,
γραμματεύς
Φιλιστίων.

Verbum προστατεύσαντες mihi non cum dativis Ἥρᾳ καὶ Ἀφροδίτῃ coniungendum videtur, sed intellegendi potius senatus praesides, qui munere functi titulum dicarunt; cf. p. 29.

209 Acris basis apud baronem Giudica.

Ε Π] Ι Η Ρ Α [Κ Λ] // // // // //) Υ Π Ο Σ Ε Ι Δ Ι Ο Σ Α Φ Ρ Ο

Α Γ Ο Ρ Α Ν Ο Μ Ο Ι   Δ Α Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Ξ Ε Ν Ο | Υ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Ν Ι Κ Α Σ Ι Ω Ν Α Ρ Τ Ε Μ Ω Ν Ο | Σ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Ο Σ Α Γ Α Θ Ω Ν Ο Σ   Ε Υ / // // // // Ο Σ Θ Ε Ο Φ Ι Λ Ο Υ
Τ Ρ Ι Α Κ Α Δ Α Ρ Χ Ο Ι   Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Υ Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Α Χ Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Π Α Υ Σ Α Ν Ι Α Σ Σ Ω Σ Ι | Ο Σ
Δ Α Μ Α Ι Ν Ε Τ Ο Σ Λ Υ Κ Ω Ν Ο Σ   Υ Π Ο Γ Ρ Α Φ Ε Ε Σ
Ξ Ε Ν Ω Ν   Α Ρ Ι Σ Τ Ε Α   Υ Β Ρ Ι Μ Ο Σ Σ Ω Σ Ι Ο Σ
Ν Ι Κ Α Σ Ι Ω Ν   Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ο Υ   Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ι Ω Ν Σ Ω Σ Ι Ο Σ

Ἐπὶ Ἡρακλ[είου τ]οῦ Ποσειδίος Ἀφρο[δίται.

ἀγορανόμοι   Δαικράτης Ἀριστοξένου
Ἡρακλείδας Ἀπολλοδώρου   Νικασίων Ἀρτέμωνος
Ἡράκλειος Ἀγάθωνος   Εὐ[φραῖ]ος Θεοφίλου
τριακάδαρχοι   γραμματεύς
Ἀριστόμαχος Διονυσοδώρου   Παυσανίας Σώσιος
Δαμαίνετος Λύκωνος   ὑπογραφέες
Ξένων Ἀριστέα   Ὕβριμος Σώσιος
Νικασίων Φιλίστου   Φιλιστίων Σώσιος.
. . . .
. . . .

Descripsi. Ed. Amati *giorn. Arcad.* XXXV 350 ex schedis Thorlacii, cuius item et schedis et apographo usus est Franz 5425. Descripserunt praeterea Goettling progr. Ienens. (inscr. Acrenses III) 1834 p. 4, R. Rochette mus. Rhen. 1836 p. 76 (cf. *mem. de l'acad.* 1840 XIV 2 p. 279) et Stephani ind. l. Dorpat. 1848 (tit. gr. part. I). Denique apographi species aere incisa est in fronte libri baronis Giudica *le antichità di Acre* (1819), ubi tamen quoniam inscriptio accommodata est editoris protomae in media pagina exhibitae, et versus male divisi sunt et alia quoque minus accurate expressa.

Quae uncis inclusi sive extra lineam posui, ex aliorum apographis adsumpsi, qui videntur pleniorem ab dextra lapidem vidisse. Nemo vero pleniorem basin vidit ab parte inferiore, ubi tamen post v. 9 a sinistra duorum triacadarchorum, a dextra corycis et hyperetae nomina periisse certum est.

210 Acris olim apud baronem Giudica basis. Ego frustra quaesivi.

. . . . Δ Ι Ο Σ Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Α Ι
Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ε Σ Ε Π Ι Τ . . . . Χ . . . . . Σ
Α Ρ Χ Α Γ Α Θ Ο Σ Κ . . Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α
Α Γ Α Θ Α Ρ Χ Ο Σ   Δ Α Μ Ο Κ Λ Η Σ Α Ρ Τ Ε Μ Ω Ν Ο Σ
Φ Ι Ν Τ Ω Ν Φ Ι Λ Ι . . .
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α
Σ Ω Σ Ι Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ο Σ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ   Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Α Π Ο . . . . . . Υ Σ Μ Ι . . . . Λ
Δ Α Μ Ο Κ Λ Η Σ Δ Α Μ Α Τ Ρ Ι Ο Υ
. . . Ο Ρ Θ Ω . . . Λ . . . . . .

Ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Ποσει]δίος? Ἀφροδίται
ἄρχοντες Ἐπιτ.... Χ.....ς
Ἀρχάγαθος Κ.. Ἡρακλείδας Ἡρακλείδα
Ἀγάθαρχος   Δαμοκλῆς Ἀρτέμωνος
Φίντων Φιλ[ι...
Διονύσιος Ἡρακλείδα
Σῶσις Ἀριστοκλέος
Ἡρακλείδας   Διόδωρος Διοδώρου
Ἀπο......υς Μ....α
Δαμοκλῆς Δαματρίου
Ὀρθων? .....

Sic Stephani, nisi quod manifestum calami errorem Σ Ω Σ Ι Ο Σ v. 7 correxi ex Thorlacio. Edidit Amati *giorn. Arcad.* XXXV 344 ex schedis Thorlacii; eiusdem et schedis et apographo usus ed. Franz 5428. Descripsit Stephani ind. l. Dorpat. 1848 (tit. gr. part. I) p. 7.

1 Λ Ι Ο Σ Thorl. in schedis. Satis probabiliter Stephani ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ Ποσει]δίος, et Ποσειδίου Amati quoque restituerat — 2 Ε Π Ι Τ . . . Χ . . . . Σ Thorl. Ἐπιτ[έλης] Χ[άρωνο]ς coniecit Franz — 3 Κ . . . Thorl. Fuit pagi nomen compendiose scriptum — 9 Α Π Ο . . . Υ Σ Μ Ι . . . Λ Thorl. Μάλα genetivus spatio non videtur sufficere — 11 lacuna ab initio non indicata Thorlacius sic Ο Ρ Ο Ω Λ

211 Acris basis apud baronem Giudica.

//////////////////// ΦΙΛΟΚΡΑΤ ////// [Σ] ΑΦΡΟΔΙΤΑΙ

ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙ	ΚΡΙΤΩΝΚΡΙΤΩΝΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΖΩΠΥΡΟΥ	ΕΠΙΓΟΝΟΣΕΠΙΓΟΝΟΥ
ΕΥΦΡΑΙΟΣΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΟΣ	ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΚΑΙ
ΤΡΙΑΚΑΔΑΡΧΟΙ	ΦΡΑΔΑΤΗΡ
ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ	ΠΥΡΡΙΧΟΣΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΥ
ΑΓΕΑΣΑΓΕΑ	
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣ	ΥΠΟΓΡΑΦΕΥΣ
ΕΛΩΡΙΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ	ΔΑΜΟΚΡΑΤΗΣΦΙΛΙΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣΑΡΧΑΓΑΘΟΥ	ΥΠΗΡΕΤΑΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΔΑΜΑΓΕΤΟΥ	ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣΖΩΠΥΡΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΑΣΞΕΝΩΝΟΣ	ΚΑΡΥΞ
	ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΣΩΣΙΟΣ

Ἐπὶ] Φιλοκράτ[εο]ς Ἀφροδίται.

ἀγορανόμοι	Κρίτων Κρίτωνος
Διονυσόδωρος Ζωπύρου	Ἐπίγονος Ἐπιγόνου
Εὐφραῖος Καλλικράτεος	γραμματεὺς καὶ
τριακάδαρχοι	φραδατήρ
Δαμοκράτης Ἀριστοκράτεος	Πύρριχος Ἀριστογείτου
Ἀγέας Ἀγέα	
Ἀπολλώνιος Ἀγάθωνος	ὑπογραφεύς
Ἔλωρις Ἀπολλωνίου	Δαμοκράτης Φιλίου
Ἀριστοφάνης Ἀρχαγάθου	ὑπηρέτας
Ἡρακλείδας Δαμαγέτου	Ἀριστομένης Ζωπύρου
Ἀριστέας Ξένωνος	κάρυξ
	Μενεκράτης Σώσιος.

Descripsi. Ed. Amati *giorn. Arcad.* XXXV 345 ex schedis Thorlacii, eiusdemque ex schedis et apographo Franz 5426. Descripserunt Goettling progr. Ienens. 1834 p. 5; R. Rochette mus. Rhen. 1836 p. 76 (cf. *mem. de l'acad.* 1840 XIV 2, 277); Stephani ind. l. Dorpat. 1848 (tit. gr. part. I) p. 4.

1 Σ uncis inclusam addidi ex Stephanio.

212 Acris apud baronem Giudica basis ex marmore ravo facta, superne laesa Stephani. Ego frustra quaesivi.

. . .

ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙ	ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ . . . ΗΥ . . Η
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ	ΝΙΚΩΝΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΣΗΡΑΚΛΕΙΟΥΣΑΛ	ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΤΡΙΑΚΑΔΑΡΧΟΙ	ΚΑΙΦΡΑΔΑΤΗΡ
ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΝΙΚΑΝΔΡΟΥ	ΑΡΧΑΓΑΘΟΣΑΡΧΑΓΑΘΟΥ
ΝΥΜΦΩΝΛΥΣΙΑ	ΥΠΟΓΡΑΦΕΕΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΙΠΠΩΝΟΣ	. ΩΣΙΣΠΑΥΣΑΝΙΑ
ΝΙΚΩΝΝΙΚΩΝΟΣ	ΑΝΤΙΚΡΑΤΗΣΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΕΛΩΡΙΣΗΡΑΚΛΕΙΔΑ	ΚΑΡΥΞ
ΘΕΟΔΩΡΟΣΕΥΦΡΑΙΟΥ	ΕΥΦΡΑΙΟΣΕΥΦΡΑΙΟΥ
ΕΥΚΛΗΣΦΙΛΑΡΧΟΥ	ΥΠΗΡΕΤΑΣ

[Ἐπὶ . . . . Ἀφροδίται]

ἀγορανόμοι	Ἀριστόμαχος . . . . . .
Ἀπολλόδωρος Νυμφοδώρου	Νίκων Νυμφοδώρου
Ἡράκλειος Ἡρακλείου Σαλ.	γραμματεὺς
τριακάδαρχοι	καὶ φραδατήρ
Φιλιστίων Νικάνδρου	Ἀρχάγαθος Ἀρχαγάθου
Νύμφων Λυσία	ὑπογραφέες
Διονύσιος Ἵππωνος	[Σ]ῶσις Παυσανία
Νίκων Νίκωνος	Ἀντικράτης Ἀρτέμωνος
Ἔλωρις Ἡρακλείδα	κάρυξ
Θεόδωρος Εὐφραίου	Εὐφραῖος Εὐφραίου
Εὐκλῆς Φιλάρχου	ὑπηρέτας
	. . . .

Sic Thorlacius. Ed. Amati *giorn. Arcad.* XXXV 346 ex schedis Thorlacii, eiusdemque et schedis et apographo usus Franz 5427. Descripsit etiam Stephani ind. l. Dorpat. 1848 (tit. gr. part. I) p. 5. Denique exiat titulus aere incisus in fronte libri baronis Giudica *le antichità di Acre*, minus accurate.

2 spatium post ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΙ indicat Steph. — post Ἀριστόμαχος nihil legit Steph. — 7 . . . ΜΟ . . . . . ΙΑ Steph. — 8 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΠ . . ΩΝΟΣ Steph. — 11 ΡΟΣ . . ΥΦΡΑΟΥ Steph. — 12 ΦΙΛΙΑΡΧΟΥ Giud. in tabula, . . . ΙΛΙΑΚΟΥ Steph. Φιλάρχου Franz.

Heracleus Heraclei f. v. 3 additum habet ΣΑΛ, quae compendia ut crebra in titulis Siculis ita explicatu sunt difficilia; pagi vicive nomen significari aliis exemplis fit probabile.

213 Acris reperta tabula marmorea. Nunc in museo Panormitano.

Ἐπὶ Ἀ[. . . . . . τοῦ
Ἀρτεμ[ωνος Ἀφροδίτα?
γυμνασ[ίαρχοι
Ἀρχέδαμ[ος
Νυμφο[δώρου
Πολύκλε[ιτος
. . . . . .

Descripsi. Quae uncis inclusi vel extra lineam posui addita sunt ex Giudicae apographo. Ed. Giudica *le antichità di Acre* tab. III 4 coll. p. 79; inde Franz 5429.

---

214 Acris repertum lapidis calcarii fragmentum, nunc in repositis musei Panormitani.

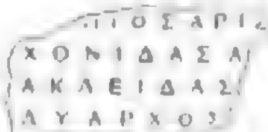

. . . ιω]νος Ἀρισ[τ . . .
Ἀρ]χ[ω]νίδας Ἀ . . . . .
Ἡρ]ακλείδας . . . . .
Πο]λύαρχος . . . . .

Descripsi. Edidit Camarda *nuove effemeride Siciliane*, ser. 2, Apr. Sept. 1874.

---

215 Acris *nella grotta de' cavalli* vivo saxo incisa haec leguntur:

a ad sin. ingressus Ι Ε Ρ Ο Ν Ο Σ

b in pariete sin. Β Α Σ Ι Λ Ε Ω Σ
Ι Ε Ρ Ω Ν Ο Σ
Α Κ Ρ Α Ι Ω Ν

Ἱέρ[ω]νος. Βασιλέως Ἱέρωνος Ἀκραίων.

Ibidem paullo infra, ut prima littera Π sub ipsa Ν littera quae est tituli *b* extrema posita sit

Π Ι Λ Α Υ Θ Α Ν

Nicastro *bull. arch.* 1867 p. 186.

---

216 Acris apud baronem Giudica lapis pulcris magnisque litteris inscriptus eiusdem fere aetatis ac theatri Syracusani sunt tituli.

β Α Σ Ι Λ . . . . .

Schubring *Fleckeis. annal.* suppl. vol. IV (1867) p. 668.

---

217 Acris repertus cippus grandis, cuius in aedibus baronis Giudica nunc duo fragmenta extant (fr. I = vv. 21—33, fr. II vv. 35—50). Praeterea extat ibidem in lapide calcari totius inscriptionis apographum et primi quidem versus (1—6) leviter incisi, reliqui colore nigro picti.

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ω Ι Σ Α . . Σ
Θ Ε Μ Υ Π Ο Τ Ο Α Φ Ρ Ο Δ Ι Σ Ι Ο Ν
Φ Ι Λ Ω Ν Ι Δ Α Ι Φ Ι Λ Ω Ν Ι Δ Α Μ Ο Ρ Φ Ι Α Ν Ω
Θ Ε Μ Υ Π Ο Τ Ο Κ Ο Ρ Ε Ι Ο Ν
Δ Ι Ω Ν Ι Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Θ Ε Μ Υ Π Ε Ρ Τ Ο Υ Κ Ο Ρ Ε Ι Ο Υ
Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ω Ι Δ Ι Ω Ν Ο Σ
Θ Ε Μ Υ Π Ε Ρ Τ Ο Υ Κ Ο Ρ Ε Ι Ο Υ
Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ω Ι Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Ο Υ Λ Α Β
Θ Ε Μ Ο Π Ι Σ Ω Τ Ο Υ Κ Ο Ρ Ε Ι Ο Υ
Σ Ω Π Υ Ρ Ω Ι Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο Υ
Θ Ε Μ Ο Π Ι Σ Ω Τ Ο Υ Κ Ο Ρ Ε Ι Ο Υ
Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ω Ι Π Ο Λ Υ Ξ Ε Ν Ο Υ
Θ Ε Μ Ε Ν Θ Α Λ Α Σ Α Π Ο Π Τ Ω Ι Α Ρ Τ Ε Μ Ι Τ Ι Ω
Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ι Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ
Θ Ε Μ Π Ο Τ Ι Φ Ρ Η Τ Ι Ο Ι Σ
Π Ο Σ Ε Ι Δ Ε Ι Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ
Θ Ε Μ Π Ο Τ Ι Φ Ρ Η Τ Ι Ο Ι Σ
Σ Ι Μ Υ Λ Ω Ι Ε Υ Κ Λ Ε Ο Σ Ν Η Τ
Θ Ε Μ Υ Π Ε Ρ Τ Ο Υ Κ Ο Ρ Ε Ι Ο Υ
// Ρ Ι Σ Τ Ο Γ Ε Ι Τ Ω Ι . . . . //////
Θ Ε Μ Υ Π Ο Τ Ο Α Φ Ρ Ο Δ Ι Σ Ι Ο Ν
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Ι Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Π Ε
Θ Ε Μ Υ Π Ο Τ Α Σ Θ Α Λ Α Μ Α Σ Π Ο Τ Ι
Τ Ω Ι Ο Ι Κ Ω
Δ Α Μ Ο Κ Ρ Α Τ . . . . . Ι Λ Ι Ο Υ

Θ Ε Μ Π Ο Τ Ι . . . Α Ρ Τ Ε Μ Ι Τ Ι Ω
Α Ι Σ Χ Υ Λ Ω Ι Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ
Θ Ε Μ Υ Π Ε Ρ Τ Ο Υ Κ Ο Ρ Ε Ι Ο Υ
Φ Ι Λ Ω Ν Ι Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ο Υ
Θ Ε Μ Υ Π Ε Ρ Τ Ο Υ Κ Ο Ρ Ε Ι Ο Υ
Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ω Ι Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ
// Ε Μ Υ Π Ε Ρ Τ ^ . Κ Ο Ρ Γ . .
Α ||| Ψ Ι Λ Ε Ο Σ . .
Θ Ε Μ Π Ο Τ Ι Π Λ Υ Ν . Ο Ι Σ
Α Ρ Χ Ε Δ Α Μ // // Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ
Θ // // Π Ε Τ Ι Κ Ε Λ Λ
Ι Ε Ρ Ω Ν Ι Φ Ι Λ Ω Ν Ο Σ
Θ Ε // Π Ε Τ Ι Κ Ε Λ Λ
Α Ρ Χ Ε Δ Α Μ Ω Ι Β Κ Α Ν Ν Ε Ι
sic Θ Ε Μ Π Ο Τ Λ Α Μ Ι Α Σ Μ Α Σ Θ Ο Ι Σ
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Ω Ι Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ Κ Ρ Α
Θ Ε Μ Ε ^ Δ Ρ Ι Ε Ι Κ Α Κ Κ Α Ρ Ι Κ Ο Ι Σ
Ζ Ω Π Υ Ρ Ω Ι Ε Π Ι Ξ Ε Ν Ο Υ
Θ Ε Μ Υ Π Ο Τ Α Ν Π Υ Λ Α Ν Τ Α Ν Σ Ε Λ Ι Ν Ο
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Ω Ι Σ Ω Σ Ι Ο Σ
Θ Ε Μ Π Ο Τ Ι Λ Α Μ Ι Α Σ Μ Α Σ Θ Ο Ι Σ
sic Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ω Α Ρ Χ Α Γ Α Θ Ο Υ
Θ Ε Μ Υ Π Ο // Α Ν Π Υ Λ Α Ν Τ Α Ν Σ Ε Λ Ι
Ν Ο Υ Ν

Θεοδώρωι Σω . . . . . . ι
θέμ(α) ὑπὸ τὸ Ἀφροδίσιον
Φιλωνίδαι Φιλωνίδα Μορφικῷ
θέμ(α) ὑπὸ τὸ Κορεῖον
Δίωνι Θεοδώρου
θέμ(α) ὑπὲρ τοῦ Κορείου
Θεοδώρωι Δίωνος
θέμ(α) ὑπὲρ τοῦ Κορείου
Ἀρτεμιδώρωι Ἡρακλείου Λαβ(. . . .)
θέμ(α) ὄπισθε τοῦ Κορείου
Ζωπύρωι Ἀρτεμιδώρου
θέμ(α) ὄπισθε τοῦ Κορείου
Ἀρτεμιδώρωι Πολυξένου
θέμ(α) ἐν Βαλάσσ(αις?) πο[τὶ] τῶι Ἀρτεμιτίῳ
Φιλοκλεῖ Φίλωνος
θέμ(α) ποτὶ φρητίοις
Πολυίδαι Φίλωνος
θέμ(α) ποτὶ φρητίοις
Σωσίλαι Εὐκλέος Νεε(ίτᾳ)
θέμ(α) ὑπὲρ τοῦ Κορείου
Ἀριστογείτωι Παυσ[α]νία
θέμ(α) ὑπὸ τὸ Ἀφροδίσιον
Ἡρακλείδαι Ἡρακλείδα Πι(. . . .)
θέμ(α) ὑπὸ τὰς Θαλάμας ποτὶ
τῶι οἴκῳ
Δαμοκρατ[ίδαι Φ]ιλέου
θέμ(α) ποτὶ τῶι Ἀρτεμιτίῳ
Αἰσχύλωι Διονυσίου
θέμ(α) ὑπὲρ τοῦ Κορείου
Φίλωνι Φιλίστου
θέμ(α) ὑπὲρ τοῦ Κορείου
Φιλίστωι Φίλωνος
θέμ(α) ὑπὲρ τοῦ Κορείου
Ἀ . . . . . Φιλ[οκράτ]εος
θέμ(α) ποτὶ πλυνίοις
Ἀρχεδάμωι Φίλωνος
θέμ(α) Πετικελα (?)
Ἱέρωνι Φίλωνος
θέμ(α) Πετικελα (?)
Ἀρχεδάμωι Β' (i. e. Ἀρχεδάμου) Καννεῖ
θέμ(α) ποτ[ὶ] Λαμίας μασθοῖς
Ἡρακλείωι Διονυσίου Κρα(στηνῷ)
θέμ(α) ἐν δρ[ι]ὶ Κακκαρικοῖς.
Ζωπύρωι Ἐπιξένου
θέμ(α) ὑπὸ τὰν πύλαν τὰν Σελιν(ουντίαν)
Ἀριστοδάμωι Σωσίος
θέμ(α) ποτὶ Λαμίας μασθοῖς
Ἀπολλωνίῳ Ἀρχαγάθου
θέμ(α) ὑπὸ τὰν πύλαν τὰν Σελινουν(τίαν).

Dedi vv. 21—33 et 35—50 ex meo apographo, vv. 1—20 contuli cum apographo in lapide satis diligenter ut videtur facto. Ed. Giudica *le antichità di Acre* (1819) tab. V (cf. p. 55), eiusdemque altero apographo usus Franz 5430. Descripsit etiam Goettling progr. Ien 1834 (inscr. Acrenses tres) p. 5. Cf. Stephani ind. l. Dorpat. 1848 (tit. gr. part. I) p. 11 sqq.

1 Σ Α Ι Υ . . . Giud. ed. Σ . . . ν idem in schedis — 7. 8. 15. 32. 33 omisit Goettling — 14 Τ Ω Α Ρ Τ Ε Μ Ι Τ Α Υ Ω Giudica, Α Ρ Τ Ε Μ Ι Σ Ι Ω Ι Goettling; lapis recens sic ut dedi, littera muta omissa uti vv. 3. 25. 27. 46 — 21 Γ Ε Ι Τ Ω . nihil amplius Goettl. Γ Ε Ι Τ Ω Ι Ι Ε Ζ Υ Σ Ν Ν Ι Α Giud. — 25 Τ Ω Τ Ο Ι Λ Ω Ι Giudica, Τ Ω Ι Ο Ι Ν Ω Ι Goettl. Mea lectio certa videtur — 26 sic et Giudica et Goettling — 27 Π Ο Τ Ι _ Ο _ Λ Μ Ε Μ Ι Τ Ι Ω Giud. Π Ο Τ Ι Τ Ω Ι . . Ε Μ Ι Τ Ι Ω Ι Goettl — 33 Θ Ε Μ Υ Π Ε Ρ Τ Ο Υ Κ Ο Ρ Ε Ι Ο Υ Giud. — 34 nunc fracto lapide periit; dedi quod legit Giudica, Goettling sic: Α . . . Α . . . . . . Ε Ο Σ — 35 Π Λ Υ Ν Ι Ο Ι Σ Giud. Π Λ Υ Ν . Ο Ι Σ Goettl. — 36 Δ Α Μ Ω Ι Giud. et Goettl. — 37 Θ Ε Μ Π Ε Τ Ι Κ Ε Λ Λ Giud. Θ Ε Μ . Ε Τ Ι . Ε Λ Λ Goettl. — 39 Θ Ε Μ Giud. et Goettl. — 40 Ω Ι Β Κ κτλ. iidem — 41 Π Ο Τ Ι iidem — 42 Η Ρ Α pro Κ Ρ Α Goettl. — 43 Ε Σ Δ Ρ Ι Ε Ι Giud. Ε Ν Δ Ρ Ι Ε Ι Goettl. — 49 sq. Σ Ε Λ Ι Η | Ν Ο Υ Ν Giud. Σ Ε Λ Ι Ν Ο Υ Ν Τ Goettl.

Goettlingium, qui tabulam coniecerat esse aratorum, quibus a civitate Acrensi ager decumanus lege Hieronica locatus fuisset, refutavit Degenkolb lex Hieronica (Berol. 1861) p. 47. Franz cum recte negaret in vocabulo θεμ. agri notionem inesse, tamen ipse non magis recte θε-μ(έλιον) dici pro eo quod vulgo est οἰκόπεδον coniecit. Legendum puto θέμ(α), ita ut significatum sit, quo loco singuli agri singulis hominibus adsignati sibi fuerint. Cur adsignati sint quave lege, plane hoc obscurum, atque illud intellegitur quo ordine enumerentur — 1 nomen Boeoticum Σωσ[ιάδας] restituere non audeo; Σωσιπάτρος Wilamowitz — 3 Μορφικός i. e. ex Morphia pago oriundus — 9 Λ Α Β · loci nomen non invenio, de Labdalo cogitavit Wilamowitz — 14 Ε Ν

ΒΑΛΣΑ quomodo explicaverint taceo; fortasse compendium est ἐν βαλσα(μῶνι) i. e. in balsameto — 21 Παυσανία Franz — 23 ΠΕ ad Petram s. Petrinam oppidum refert Franz; sed pagi nomen etiam hoc fuit — 26 Φιλίον non sufficit nisi Δαμοκρατίδαι scripto pro Δαμοκράτει — 34 Φιλοκράτεος probabiliter Franz — 35 κατὰ τοὺς πλυνοὺς simile est deminutivum v. 16. 18 κατὰ τὰς φρητίας — 37. 39 quam certa lectio tam incerta explicatio; nam Stephanii commentum κατ' Ἰταλα scil. ἔργα non uno nomine vitiosum — 40 quomodo legendum esset, id unum docere poterat, quod patris nomen requiritur: Archedamus Archedami f. Cannonsis — 42 Steph. Byz. Κρατίριον Σικελίας χωρίον. Φιλιστος ἐνδέκ· τὸ ἐθνικὸν Κρατερῖνος; eodem igitur nomine pagus Acrensium appellatus — 43 ἐν δρίει καινικάδωνι Stephani ind. l. Dorpat. hibern. 1848 (tit. gr. part. II) p. 4 adn.

218 Acris lapis calcarius valde corrosus, a dextra mutilus; intra orchestram theatri antiqui Schubr. apud custodem rerum antiquarum ego.

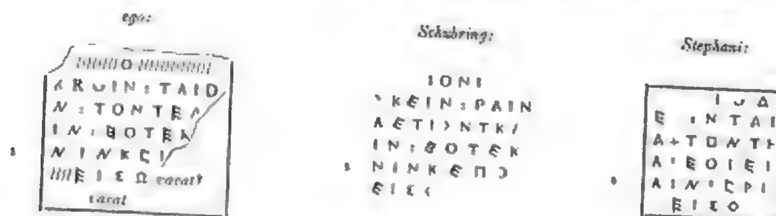

Descripsi. Item Stephani *bull. historico-philol. de l'acad. de St. Petersb.* 1851 p. 394 et Schubring *Fleckeis. annal.* suppl. vol. IV (1867) p. 668; ex Schubringii meoque apographis repetiit Roehl I. G. A. 511.

219 Acris reperta fragmenta duo marmorea perexiguis litteris scripta. Nunc in repositis musei Panormitani.

Descripsi. Edidit litteris minusculis Camarda *nuove effemeridi Siciliane*, ser. 2, Apr. Sept. 1874.

Fuit carminis melici pars; restitui non potest. Fr. I 4 ὠπροῦ ξίφου? — 5 ..ο]λβια χερῶν.. — 6 ἐμπονέῃ — 7 ..δος ἀρετὰς μ... — 8 ἱεράνυμ[ο.. vel εἰς ἀνέμ[ους — 9 λαμπρ]ὸν φάε[α? — Fr. II 3 τέλος δὲ μολπα[ῖσι? — 4 ὅρος(?) ἐπεῖγεται — 5 ὑδατώδεσι νύμφ[αι, satis hoc mirum — 6 ..ρουσι, σὺν δὲ αὐταῖς, ubi fortasse Nymphae (v. 5) intelligendae — 7 θεῶν, ἅπαν δὲ vel δί[ναις] — 8 ..ος δὲ ἀρχαία vel ἀρχαῖα — 9 χ]ερὸν(?) θεῶν — 12 πολύ]στειον(?) scil. ποταμοί.

220 Acris in museo custodis lapis calcarius grandis.

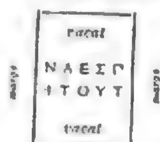

Descripsi. Ed. Schubring *Fleckeis. ann.* suppl. vol. IV (1867) p. 66. — Patet lapidem utrimque aliis continuatum fuisse.

221 Acris repertum fragmentum marmoreum.

ΑΛΦΙΑΚΑΙ
ΚΑΙΦ

Ἀλφία Και... κ[α]ὶ(?) Φ.....

Edidit Giudica *le antichità di Acre* tab. III 2 (cf. p. 89); hinc Franz 5460.

1 possis Καιώ.

222 Acris in sepulcro repertus cippus grandis.

ΕΥΜΑΧΕ
ΖΩΠΥΡΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Εὔμαχε Ζωπύρου χαῖρε.

Ed. Giudica *le antichità di Acre* tab. II 1 (p. 11); inde Franz 5459.
Quod dicit Giudica una cum nummis Vespasiani et Traiani lapidem repertum esse, casu hoc factum videtur; titulus enim hac aetate antiquior.

---

223 Prope Acras in latomia q. d. *Santicelli* sub aedicula rupe incisum.

ΖΩΠΥΡΟΣ
ΗΡΩΣΑΓΑΘΟΣ

Ζώπυρος ἥρως ἀγαθός.

Edidit Giudica *le antichità di Acre* p. 118; hinc Franz 5461.

---

224 Acris apud baronem Giudica cippus marmoreus.

ΖΩΤΙΚΑ
ΓΕΝΥΚΙΑ
ΧΑΙΡΕ

Ζωτικὰ Γενυκία χαῖρε.

Descripsi.

---

225 Acris in latomia q. d. *Santicelli* repertum anaglyphum, in quo alter homo in lecto iacet, alter ab sinistra equo advehitur.

Edidit Giudica *le antichità di Acre* tab. XIV 1 (cf. p. 119); inde Franz 5462.

Dextram lapidis partem in aedibus baronis Giudica descripsi sic:

ΙΣΚ . Ν
ΑΓΑΘΟΣ

Giudica extremam litteram Σ linea verticali transfixam exhibet (quam ego non vidi), unde Franz duorum esse hominum titulum coniecit: Ἰσ[.... καὶ Φ]ύσκων ἥ[ρωες] ἀγαθοί. Cui tamen rationi vereor ne spatium non sufficiat. Credo potius dextram marginem non recte ab editore terminatam esse, ut haec tituli species fuerit:

Ἰσ[.... Φ]ύσκων(ος
ἥ[ρως] ἀγαθός.

---

226 Acris apud baronem Giudica.

+ΟΥΕΙΝΤΕ
Χ ΗϹΤΕΚΑΙΑ
ΜΕΜΠΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Κ]ούειντε χ[ρ]ηστὲ καὶ ἄμεμπτε χαῖρε.

Schubring *Fleckeis. ann.* suppl. vol. IV (1867) tab. n. 1.

---

227 Acris repertus lapis inter sepulcra, deinde in museo baronis Giudica. Ego a. 1880 frustra quaesivi.

. . υτις ὁ Χωιάρου.

Ed. Rose Inscr. gr. vet. tab. XII 1 (cf. p. 91) ex schedis Thorpii; hinc Franz 5458 et Roehl Inscr. antiquiss. 507.
V a. Chr. saeculi. *Χωιάρου* coni. Roehl.

---

228 Acris repertus lapis, postea in museo baronis Giudica. Frustra quaesivi.

Σῶσις.

Ed. Rose Inscr. gr. vet. tab. XIII 11 (cf. p. 102); inde Franz 5453 et Roehl Inscr. antiquiss. 508.
V a. Chr. saeculi.

---

229 Acris in latomia q. d. *Santicelli* anaglyphum repertum, in quo homo in lecto accubans, cuius ad pedes mulier et servus.

supra

ΙΙ . ΣΑΓΑϹ

- - - - ἥρως ἀγαθ[ό]ς.

Edidit Giudica *le antichità di Acre* tab. XIV 3 (cf. p. 116); inde Franz 5463.

230—232 Acris in cameris sepulcralibus fragmenta.

230
Ω Σ
Α Γ Α Θ Ο Σ
ἥ]ρως ἀγαθός.

231
Ι Ο Σ
Α Γ Α
ἥ]ρως? ἀγαθός.

232
✝ Ι Λ Ο Ν

Schubring *Fleckeis. ann.* suppl. vol. IV (1867) p. 66.

233 Acris repertum anaglyphum, in quo leo alatus in formam phalli effictus est.

infra:

Κ Α Ι C Υ

καὶ σύ.

Edidit Giudica *le antichità di Acre* tab. XVI 3 (cf. p. 117); inde Franz 5464.

234 Acris apud baronem Giudica.

C Υ Ν Ε Ι
C Ε Ι Μ

Schubring *Fleckeis. ann.* suppl. vol. IV (1867) tab. n. 5.

235 Acris reperta *nella latomia lungo l'atrio del demolito chiostro de' PP. Minori Osservanti.*

ΑΛΦΚΛΩΔΙCΕΤΕΛΕΥΤΗCΕΝΠΡΟΓΕΙΔ Ν
ΝΟΒΕΜΗΜΕΡΗΛΙΟΥΥΙΟCΛΟΥΚΙΟΥΚΑΙ
sic ΚΑΙΚΕΙΝΑCΤΩΝΚΕΙΜΕΝΩΝΙCΤΟΝΠΥΜ
ΙCΕΡΧΟΜΕΝΩΝΙCΔΕΞΙΑΑΡΞΑCΤΗΝΔΕΥΤΕ
5 ΡΑΝΑΡΧΗΝΚΑΙΠΡΕΙΒΙΑCΠΡΕCΒΕΥΤΑCΠΡΟC
ΒΑCΙΛΕΑ ΚΑΙ Γ ΠΑΡΑΠΟΝΠΕC
ΕΖΗC ΕΤΗ ΛΑ ΜΗΝΕC Ι ΗΜΕ ΚΑ

Ed. Giudica *le antichità di Acre* p. 47, tab. III 5; inde Franz 5465.

Ἀλφ(ιος) Κλῶδις ἐτελεύτησεν πρὸ γ' εἰδ(ῶν) Νοεμ(βρίων) ἡμέρ(ᾳ) Ἡλίου, υἱὸς Λουκίου καὶ Καιπιδίας τῶν κειμένων ἐς τὸν πύ[λωνα] ἰσερχομένων ἐς δεξιά, ἄρξας τὴν δευτέραν ἀρχὴν καὶ πρεσβεύσας πρεσβεύτας πρὸς βασιλέα καὶ γ' παρακοιτής· ἔζησ(ε) ἔτη λα', μῆνας ι', ἡμέ(ρας) κα'.

V. 6 Mommsen CIL X p. 736 coniecit παραποντίας, 'si id accipi potest de transmarino'; non credo. Παρακοιτής quid sit docet Diodor. XX 45, 4 τῇ δ' ὑστεραίᾳ πεμφθεὶς μεθ' ἑτέρων πρεσβευτὴς ὑπὸ τοῦ δήμου πρὸς Δημήτριον καὶ περὶ τῆς αὐτονομίας διαλεχθεὶς καὶ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας ἔτυχε παρακοιτῆς κτλ'. Cf. Polyb. XV 5, 7. XXX 9, 13. 18. Clodius igitur ter legationibus ad imperatorem missis praesidii causa comes videtur additus fuisse; fatendum tamen Romanae aetati, ut monuit Mommsen, minime aptum esse hunc morem.

236 Acris in coemeterio q. d. *l'Intagliatella* reperta.

ΕΝΘΑΔΕΚΙ
ΤΕΕΥΤΥΧΗC
ΖΗCΑCΑCΑΜΕ
ΠΤΩCΕΤΗ
5 ΚΕ ΧΩΡΙΔΙΩ
ΧΩΡΑΝΔΙΚΕ
ΩΝΤΗΤΑΕΙΔ
ΟΥΑΡΙΩΝ

Giudica *le antichità di Acre* p. 35, tab. III 3; inde Kirchhoff CIG IV 9472.

Ἐνθάδε κῖτε Εὐτύχης ζήσασα ἀμέμπτως ἔτη κε'. χωρὶ δ' ἰ[ς] χώραν δικίων (i. e. δικαίων) τῇ [πρὸ] α' εἰδ(ῶν) [Ἰαν]ουαρίων.

237 Acris a. 1813 in coemeterio q. d. *l'Intagliatella* reperta.

ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΠΕΙ
ΟΝΟΜΑΤΙΚΛΩΔΙΑ
ΝΟCΤΕΛΕΥΤΑΜΗ
ΝΙΚΙ ΦΕΒΛΑΡΙΕC
5 ΜΗΤΙCΑΝΥΞΗ

Giudica l. s. p. 43 coll. tab. II 3; Bellermann *die ältesten christlichen Begräbnisstätten* (1839) p. 42, qui exscripsit; Kirchhoff CIG IV 9471.

1 ΠΕΙ Bellerm. — 4 ΦΕΒΛΑΡΙΕΟ et 5 ΜΗΤΙΣΑΝΥΞΗ idem.

Ἐνθάδε κῖτε παῖς ὀνόματι Κλωδιανός· τελευτᾷ μηνὶ .. Φεβλαρίες (i. e. -ρίαις). μή τις ἀνύξῃ.

V. 4 Mommsenus ΚL coniecit, i. e. καλάνδαις latine scriptum.

238 Acris reperta in coemeterio q. d. *l'Intagliatella.*

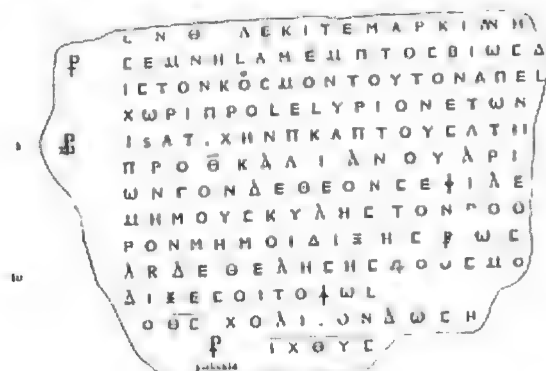

Giudica l. s. p. 19, cf. tab. III 1; inde Kirchhoff CIG IV 9473 coll. tab. XVII.

Ἐνθ[ά]δε κῖτε Μαρκιανὴ σεμνὴ κ(αὶ) ἄμεμπτος βιώσα[σα] ἐς τὸν κόσμον τοῦτον· ἀπεχώρη πρὸς [τ(ὸν)] κύριον ἐτῶν ια', [ψυ]χὴν (?) π[ρο]λιποῦσα τῇ πρὸ θ' καλ(ανδῶν) Ἰανουαρίων. τὸν δὲ θεόν σε, φίλε, μή μου σκύλῃς τὸν [β]όθρον, μή σοι δίξῃς φῶς· ἂν δὲ θελήσῃς φῶς μο[ι] δῖξε, καὶ τὸ φῶς ὁ θ(εὸ)ς .... δώσῃ. ἰχθύς.

V. 5 ψυχὴν προφυγοῦσα vel προλιποῦσα Kirchhoff; idem v. 12 χόλων scripsit; *infestus* Giudica. Latet aliud.

239 Acris reperta in coemeterio q. d. *l'Intagliatella.*

ϹΤΕΦΑΝΟϹΟΜΑΚΑ Ϲ
ΜΝΗΜΗϹΔΙΑΚΟΝΟϹ
ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΑΝΑΠΑΥϹΑΜΕΝΟϹ
ΤΗ·Δ·Ι· ΜΗΝΙ·ΙΟΥΝΙΟΥ
ΥΠΑΤΙΑ ΜΟΝΑΞΙΟΥ
☧ ΚΑΙΠΛΙΝΘΑ ☧

Iudica l. s. tab. II 2 (cf. p. 80); inde CIG IV 9470.

Στέφανος ὁ μακα[ρία]ς μνήμης διάκονος ἐνθάδε κῖτε ἀναπαυσάμενος τῇ δι' πρὸ Ἰουνίου ὑπατίᾳ Μοναξίου καὶ Πλίνθα.

Annus p. Chr. n. 419.

IIII. NETVM (*Noto*).

Netini (sic Cicero, Νέητον Ptol. IV 3, 66, Νεαιτῖνοι Diod. XXIII 4, 1) Hieronis II aetate Syracusanis parebant (cf. Diod. l. s.), foederatam civitatem dicit Cicero Verr. V 51, 133.

Tres fuerunt tituli Graeci in museo Antonii Astuto baronis de Fargione, quem scimus praeter Siculas inscriptiones etiam alias, urbanas maxime, conquisivisse (cf. Mommsen CIL X p. 752); e quibus primus (n. 241) certo Siculus est, alter (n. 242) etsi formam minime particularem habeat, tamen verba ζησάσῃ ἀμέμπτως efficiunt ut de Sicula origine non dubitem. Tertium vero (Θ. κ. Ποντίᾳ Ἀρεθούσῃ) confidenter inter urbanos rettuli, si quidem eius apographum in lapide factum Viscontius Romae vidit (sched. Paris. 9697 f. 86 n. 81); hinc enim certo efficitur lapidem ipsum olim Romae fuisse et ab Siculo homine propter Siculum nomen *Arethusae* asportatum esse.

240 Neeti in plano D. Ioannis, super ingressu antri in vivo lapide Gvalt.

Ε Π Ι Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ω . . . . .
Α Ρ Ι Σ Τ Ι Ω Ν Ο Σ _ Τ Ο Υ Α Γ Α Θ . . .
Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ι Ω Ν Ο Σ _ Τ Ο Υ Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ .
Ν Ε Α Ν Ι Σ Κ Ο Ι Ι Ε Ρ Ω Ν Ε Ι Ο

Ἐπὶ γυμνασιάρχω[ν] Ἀριστίωνος τοῦ Ἀγαθ...., Φιλιστίωνος τοῦ Ἐπικράτ[εος] νεανίσκοι Ἱερώνειο[ι].

Descripserunt Verderus apud Grut. 169, 4 et Gualterus 276 = 339 (Torremuzza Sic. VIII 8); repetierunt Burmann ad Dorvillii Sicula II 544 et Franz 5466. Interpretatur R. Rochette mus. Rhen. 1836 p. 77 (cf. *mém. de l'Acad.* 1840 XIV 2 p. 277).

1 ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧ Verd. — 2 ΑΡΙΣΤΙΟΝΟΣ Verd.

Νεανίσκοι Ἱερώνειοι ephebi sunt eius gymnasii quod ab Hierone conditum eius nomen gerebat; Hiero enim *ὁ τῶν Συρακοσίων βασιλεύς, ὁ πάντα Ῥωμαίοις φίλος, ἐσπούδακει — καὶ περὶ ἱερῶν καὶ γυμνασίων κατασκευάς* Moschion ap. Athen. V 206e, quem locum attulit Osann de Philistide p. 17.

241 Neeti repertus lapis calcarius valde corrosus. Apud Antonium baronem Astuto vidit Mvent., Panormi in museo eoo.

Ε Υ Ρ (Ν Δ Α Σ Α ı ıı ϑ
Κ Ε Ν Τ Ο Ρ Ρ Ε Ι Π Ε Ι Ν Ο Σ Κ Α Τ Ε Σ Σ Κ Ε
Ω Σ Ε Κ Ρ Α Ν Α Ν Ε Λ Ε (
Ο ᴇ // Α Ν

Εὐρύδας Ἀγαθ.... Κεντορριπῖνος κατεσκεύασε κρήνην Ἐλευθέ[ρ]αν.

Descripsi et contuli compluriens. — Edidit ex Astuti apographo Muenter *Nachrichten von Neapel und Sicilien.* Kopenh. 1790 (versio Germ.) p. 315; ex ipsius Muenteri apographo Franz 5467.

1 ΑΙΑΟ..ΥΔ....Ι... Astuto, ΑΙΑΟΑΥΔΑΙΑΙ Muenter. Videtur uterque lapidem vidisse minus mutilum; itaque cum eiusdem magnitudinis litterae non plus quattuor locum habeant, putandum est sub finem versus litteras paullatim coartatas ad minorem modulum factas fuisse, eodem plane modo quo v. 3 paullatim crescentes diducuntur. Fuit fortasse Ἀγαθύλλου vel Ἀγαθάνδρου — 2 ΚΕΝΤΟ ΡΕΙΠ κτλ' Astuto et Muenter, eidemque ΚΑΤΕΣΚΕ — 3 ΕΛΕΙ... Astuto, ΕΛΕΛ... Muenter. — 4 ..ΘΕ..ΑΝ.. Astuto, ΟΕΟΑΝ Muenter. Nescio ἐλευθέραν scribam an Ἐλευθέραν.

242 *Proviene dal museo Astuto di Noto* Salinas. Nunc Panormi in museo tabula marm.

/ι Τ Ε Ι Λ Ι Α Δ Ο Ν
/Α Ι Ο Υ Λ Ι Ω Π Α
Λ Ω С Υ Μ Β Ι Ω Γ
Κ Υ Τ Α Τ Ω Μ Ν Ι Α
Χ Α Ρ Ι Ν · Κ Α Ι
Π Α Υ Λ Λ Η Θ Υ Γ Α Τ Ρ
Ζ Η С Α С Η Α Μ Ε Μ
Π Τ Ω С Ε Ν Θ̄ Є Τ Є
С Ι Ν · Ι̅Α̅ · Η Μ Ε Ρ Α Ι С · Ι̅

Descripsi. De origine tituli Antonius Salinas interrogatus libenter respondit.

Ἀτειλία Δομ[νεῖ]α Ἰουλίῳ Πα[ύλ]ῳ συμβίῳ γλ[υ]κυτάτῳ μνή[ς] χάριν, καὶ Παύλῃ θυγατρ[ὶ] ζησάσῃ ἀμέμπτως ἐν θ(εῷ) ἔτεσιν ια', ἡμέρας ι'.

V. MVTYCA (*Modica*).

Mutyca apud Latinos scriptores (*ager Mutycensis* Cic. Verr. III 43, 101, *Mutycenses* Plin. h. n. III 8, 14), apud Graecos Μότουκα vel Μότυκα (Ptol. III 4, 14) ad Motycanum fluvium situm oppidum ante Ciceronem nunquam memoratur, nec de origine aut de rei publicae forma ac condicione quidquam traditur.

243 Prope Modicam in valle Ispica in crypta Torr. Syracusis Thorl.

ΑΝΤΩΝΕΙΑ

Ἀντωνεία.

Torremuzza XVI p. 259 adn. (ed. 2) ex schedis Antonii Astuto; adhibitis Thorlacii schedis Kirchhoff CIG IV 9550.

---

244 Prope Modicam in valle Ispica in crypta q. d. *della Signora* Torr. Hoare. Syracusis rep. Thorlacii error.

ΑΝΤΩΝΙ
ΟCΕΥΠΥ
ΚΤΟCΕΝΘΑ
ΔΕΚΙΤΕΕΤΕ
5 ΛΕΥΤΗC
ΜΗΝΙΙΟΥ
ΑΠΟΚΛΚΓ

Torremuzza XVII 11 (ed. 2) ab Antonio Astuto; Hoare *classical tour* II 132; adhibitis schedis Thorlacii minusculis litteris scriptis Kirchhoff CIG IV 9518.

2. 3 ευσραντες, 4. 5 ετελευτησεν, 6 μηνεσ..., 7 αποκλ Thorl.

Ἀντώνιος Εὔπυκτος (?) ἐνθάδε κῖτε· ἐτελεύτησ[εν] μηνὶ Ἰαν(ουαρ)ίῳ ἀπὸ κα(λανδῶν) ιγ'.

---

245 Prope Modicam in valle Ispica in crypta q. d. *della Signora* Torr. Syracusis rep. Thorl.

ΑΝΤΩΝΙΟCCΑ
ΤΥΟΝΙΛΟCΕΝΘΑ
ΔΕΚΙΤΕΕΚΟΙ
ΜΗΘΗΜΔΕΚ
5 ΑΠΟΚΑΛ Ζ

Torremuzza XVII 12 (ed. 2) ex schedis Antonii Astuto; Hoare *classical tour* II 133; adhibitis schedis Thorlacii minusculis litteris scriptis Kirchhoff CIG IV 9519.

1. 2 σατυρωνδες, 4 Μ/Η δεκμ Thorl. (fuit igitur ΜΔΕΚ) — 5 ΚΑL Hoare.

Ἀντώνιος Σατυ[ρ]ῖνος ἐνθάδε κῖτε· ἐκοιμήθη μη(νὶ) Δεκ(εμβρίῳ) ἀπὸ καλ(ανδῶν) ζ'.

---

246 Prope Modicam in valle Ispica in crypta quae a rusticis dicitur *della Signora* Torr. *Nelle catacombe di Siracusa* Matr. errore sine dubio.

ΥΠΑΤΙΑΟΝΩΡΙΩ
ΤΟ·Δ·ΚΑΙΕΥΤΥΧΙΑΝΩ
ΕΤΕΛΕΥΤΗCΕΝ
ΕΥCΕΒΙΟCΜΗΝΙΙΑΝΟ
5 ΥΑΡΙΩΑΠΟΚΑΛ·ΙΑ
+

Exscripsit a. 1752 Antonius Astuto apud Torremuzzam XVII 68 (ed. 2); ex schedis Syracusis missis Matranga apud Diamillam *memorie numism.* II 55, 7; inde Kirchhoff CIG IV 9516.

4 ΕΥΣΚΙΟΣ Matr. — 5 ΑΠ.ΟΚ.Λ.ΙΑ (addito *sic*) Matr. — crucem om. Torr.

Ὑπατίᾳ Ὁνωρίῳ τὸ δ' καὶ Εὐτυχιανῷ ἐτελεύτησεν Εὐσέβιος μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἀπὸ καλ(ανδῶν) ια'.

Annus est p. Chr. 398.

---

247 Prope Modicam in valle Ispica in crypta Torr. Syracusis Thorl.

ΕΥΤΥΚΕΙΑ

Εὐτυχεία.

Ex schedis Antonii Astuto Torremuzza XVII p. 259 adn. (ed. 2); adhibitis Thorlacii schedis Kirchhoff CIG IV 9531.

Ευτυχεια Thorl.

---

248 Prope Modicam in valle Ispica in crypta in fundo sepulcri.

ΙΡΙ..ΑΙΟ..

Ex Schubarti schedis Bergk *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1843 p. 675 n. 3; inde Kirchhoff CIG IV 9529.

Ἱ[ερ]αῖο[ς].

---

249 Prope Modicam in valle Ispica in crypta q. d. *delli Palazzelli* Torr. In crypta *della Signora* Bell.

ΕΚΟΙΜΗ
ΘΗΚΟΡΝΗΛΙΑ
ΜΗΝΙΟΚΤΡΩΒΙ
ΩΟΤΕΑΠΟΚΛΘ
5 ΗΜΕΡΑΔΙΟC

Torremuzza XVII 23 (ed. 2) ex schedis Antonii Astuto; ex suo apographo (a. 1831) Bellermann *christl. Begräbnisstätten* p. 105; ex schedis Schubarti Bergkius *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1843 p. 675; repetiit Kirchhoff CIG IV 9520.

3 ΟΚΤΡΟΒΙ Torr. — 4 ΑΠΟΚΧΘ Bell., ΑΠΟΚ/ΟΘ Schub. Videtur post ΚΑ interpunctum fuisse.

Ἐκοιμήθη Κορνηλία μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ὅτε ἀπὸ κα(λανδῶν) θ' ἡμέρα Διός.

Simillimum Hygini titulum esse (n. 251) notat Kirchhoffius, qui Corneliam et Hyginum aut coniuges aut consanguineos fuisse coniecit.

250 Propo Modicam in valle Ispica in crypta q. d. *della Signora* Torr. Sine loco Thorl.

C O C I O C B Y X X Y Λ O C
Δ I A K Ω N E N Θ A Δ E
K I T E . . . . Y E I Π A Y C E T O
M H N H N O B E M B P I Ω
A Π O K A Λ A N Δ Ω N . . . .

Torremuzza XVII 57 ab Antonio Astuto; est minusculis litteris scripta in schedis Thorlacii, quibus usus est Kirchhoff CIG IV 9517.
3 ανεπαυσατο Thorl. lacuna non indicata — 4 μηνι νοβεμβριω Thorl. — 5 αποκαλλανδωΝ Thorl.
Σώσιος Βυχχύλος (?) διάκων ἐνθάδε κῖτε. ἀνεπαύσατο μηνὶ Νοβεμβρίῳ ἀπὸ καλανδῶν ..

251 Propo Modicam in valle Ispica in crypta q. d. *delli Palazzelli.*

C K O I M H Θ H
Y Γ I N O C M H N I
N O B E M B P I Ω O T E
A Π O K A K A .
H M E P A C P M O Y

Torremuzza XVII 67 (ed. 2) ex schedis Antonii Astuto; ex suo apographo Bellermann *christl. Begräbnissst.* p. 105; ex schedis Schubarti Bergk *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1843 p. 675; repetiit Kirchhoff CIG IV 9521.
4 A Π O K Λ Λ A . . Torr., A Π O K X K A Bellerm., A Π O K A K A O Schub.
Ἐκοιμήθη Ὑγῖνος μηνὶ Νοβεμβρίῳ, ὅτε ἀπὸ κα(λανδῶν) κα' ἡμέρα Ἑρμοῦ.
Cf. Corneliae titulus supra n. 249.

252 Propo Modicam in valle Ispica in crypta; litterae calci incisae et rubro colore pictae.

Θ O K T Ω K A Λ A N Δ E I N
E N A P I Ω N H A . . . Ä C E
H N H C E T E Λ E Y T H C E N
C Y N Ä P I O C M A N I K O C I H M E

Ex schedis Schubarti Bergk *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1843 p. 675, 5; inde Kirchhoff CIG IV 9523.
Tituli forma plane singularis; pauca certa sunt τῇ π[ρ]ὸ ἑπτὰ καλανδ[ῶ]ν [Ἰ]ανουαρίων ἡμ[έρ]ᾳ Σε[λ]ήνης ἐτελεύτησεν .... quae addit Kirchhoffius Εὐάγριος ἐτῶν εἴκοσι, ἡμερῶν .. vix vera sunt.

253 Propo Modicam in valle Ispica in crypta; litterae neglegenter incisae in loco tenebroso lectu difficiles.

. . N I Γ E N E T E Λ . . . T E C E N
Π P O I K A Λ I N Λ Ω N Φ P E B A P I
Ω N H M E P Ä P E N I I I O I C M N H C O A Y
T / . . v O K Y P I O C

Ex Schubarti schedis Bergk *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1843 p. 675; inde Kirchhoff CIG IV 9522.
-- ἐτελ[εύ]τησεν πρὸ ι' καλ[α]νδῶν Φεβραρίων ἡμέρᾳ ... (Σελήνης Kirchh.). μνησθ[ῇ] αὐτ[ῆς] vel αὐτ[οῦ] ὁ κύριος.

VI. *LICODIA. VITTORIA.*

Licodiam non eam intellego quae in radicibus Aetnae montis sita nunc *S. Maria di Licodia* dicitur, sed eam potius quae ab Acris ad occidentem versus haud procul ab Lauro monte posita est Neto oppido magis vicina.

254 Prope Licodiam reperta tabula marmorea in feudo Scirisottano a. 1778, deinde Neti apud Antonium baronem Astuto. Nunc Panormi in museo.

Λ A N Φ A N O Y Ξ A · K A I A I A Θ H · X P H
Ξ T H K A I A M E M Π T O Ξ · E Z H Ξ E N ∂
E T H · Ō · B / M H N E Ξ Δ E T I K A I · Γ · E Π Ω I ·
Ξ E Δ E Θ Y Γ A T P I Δ I A M H T P I E Y Ξ E B I
E I T I Ξ Δ E T A Y T H N Δ I K H Ξ E N K A I E M E
E Λ Y Π H Ξ E N M H Λ A Θ Ω I T Ω T Ω N Θ E Ω N sic omnia

Λανθάνουσα (καὶ Ἀγαθὴ) χρηστὴ καὶ ἄμεμπτος· ἔζησεν ἔτη οβ', μῆνες δ' ἔτι καὶ γ'. ἐποίησε δὲ θυγάτηρ ἰδίᾳ μητρὶ εὐσεβῆ. εἴ τις δὲ ταύτην ἠδίκησεν καὶ ἐμὲ ἐλύπησεν, μὴ λάθοιτο τὸν θεόν.

Descripsi. Ed. Torremuzza Sic. (ed. 2) XII 5; inde Franz 5471.
1 A Γ A Θ H plenum Torrem. Quod exspectares ἡ καὶ Ἀγαθή, id ipsum interpungendo expressit lapicida.

255 *In Vittoria mostratami dal barone Ricca di Vittoria* Spuch. ubi reperta sit incertum.

T A Y P Ω Π A X P H Σ T H E B I Ω Σ E N E T H Ī H

Spuches *bull. della commissione di antichità in Sicilia* 1 (1864) p. 13.
Litterarum formae vix verae.
Ταυρῶπα χρηστὴ ἐβίωσεν ἔτη ιη'.

VII. PHINTIA GELOORVM (*Licata*).

Cf. Mommsen CIL X p. 737.

Post conditam Phintiam (post a. 281; Graecum urbis nomen Φιντίας, Diod. XXII 2, 2) omnia haec quattuor decreta scripta, e quibus unum integrum, reliquorum nihil fere nisi praescripta mutila servata sunt. Memorabile hoc quod in tribus antiquioribus primum locum tenet hierapoli nomen eique deinceps additus summus magistratus civilis (pertinet hic usus ut videtur ad complures civitates Doricas), in quarto vero, quantum eius dignosci potest, cum omnino breviora sunt praescripta, tum hierapolus omittitur; et est quartus titulus (n. 259) sine dubio reliquis recentior propter C litterae formam in praescriptis adhibitam. Detractum igitur est aliquid posteriore tempore dignitati sacerdotum in Geloorum civitate. Cives non desisse Geloos (Gelenses) nominari docet et titulus 256 et Cicero Verr. III 43, 103.

256 Iuxta Phintiam (*Licata*) repertus lapis *sotto terra in cantoniera della torretta di Guardia nominata S. Barbara ... a 13 Aprile 1660 .. conservata nel corpo di Guardia di d(etto) castello* SCHED. DORVILL. *Oggi si vede incastrata alla destra della chiesa di S. Angelo prossima alla porta dell' oratorio* CANNAR.

ΕΠΙΙΕΡΑΠΟΛΟΥΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΤΟΥΙΣΤΙΕΙΟΥΚΑΤΕΝΙΑΥΣΙΟΥ
ΣΩΣΙΟΣΤΟΥΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ

ΒΟΥΛΑCΑΛΙΑCΜΑΤΑΔΕΥΤΕΡΑCΕΞΑΜΗ
ΝΟΥΚΑΡΝΕΙΟΥΤΡΙΑΚΑΔΙΠΡΟCΤΑΤΑC
ΙΠΠΟΚΛΗCΙΠΠΟΚΛΕΟCCΤΕΦΑΝΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΩΕΔΟΞΕΤΑΛΙΑΙ
ΚΑΘΑΚΑ·ΔΙΟΥΛΛΙΕΠΕΙΔΗΟΑΙΡΗ
ΜΕΝΟCΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΟCΕCΤΟΝCΑΤΕC
ΕΝΙΑΥΤΟΝΗΡΑΚΛΕΙΔΑ·CΖΩΠΥΡΟΥ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΠΕΠΟΙΗΤΑΙΤΩΝΤΕ
ΕΦΗΒΩΝΚΑΙΝΕΩΤΕΡΩΝΚΑΙΤΩΝ
ΑΛΛΩΝΤΩΝΑΠΟΔΥΟΜΕΝΩΝΕΙCΤΟ
ΓΥΜΝΑCΙΟΝΤΑΤΕΑΛΛΑΤΑΚΑΤΑΤΟ
ΓΥΜΝΑCΙΟΝΚΑΛΩΣΔΙΑΠΕΠΡΑΓΜΕ
ΝΟCΕCΤΙΑΞΙΑΠΡΑΣΣΩΝΑΥΤΟΥΤΕ
ΚΑΙΤΑCΤΩΝΠΡΟ..ΝΩΝΑΡΕΤΑΣ
ΚΑΛΩΣΟΥΝΕΧΟΝΕCΤΙCΤΕ
ΦΑΝΩΣΑΙΕΝΤΑΙΑΛΙΑΙΤΟΝΓΥ
ΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝΗΡΑΚΛΕΙΔΑΝΖΩ
ΠΥΡΟΥΕΛΑΙΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΕΠΙΜΕ
ΛΕΙΑCΕΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣ
Τ//ΚΑΤΑΤΟΓΥΜΝΑCΙΟΝΤΟΔΕ
ΔΟΓΜΑΤΟΔΕΚΟΛΑΦΘΕΝΕΙCCΤΑ
ΛΑΝΑΝΑΘΕΜΕΙΝΕΙCΤΟΓΥΜ
ΝΑCΙΟΝΕΙCΔΕΤΑΝΚΑΤΑCΚΕΥΑΝ
ΤΑCCΤΑΛΑCΕΞΟΔΙΑΞΑΙΤΟΤΡΙ
ΑΚΟΝΤΑΜΕΡΟCΚΑΘΑΚΑ..ΒΟΥΛΑ
ΚΑΤΑΝΟΓΡΑΦΗCΗΙ

ΟΔΑΜΟΣΤΩΝΓΕΛΩΙΩΝΕΠΑΙΝΕΙ
ΚΑΙCΤΕΦΑΝΩΙΤΟΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΝΖΩΠΥΡΟΥΕΛΑΙΟΥCΤΕ
ΦΑΝΩΙΕΠΙΜΕΛΕΙΑCΕΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙ
ΛΟΠΟΝΙΑCΤΑCΚΑΤΑΤΟΓΥΜΝΑ
CΙΟΝ

ΕΦΗΒΟΙΟΙΣΤΕΦΑΝΩΘΕΝΤΕC

ΑCΚΛΑΠΙΑΔΑC	ΑCΚΛΑΠΙΑΔΑ
ΑΡΤΕΜΩΝ	ΕΥΘΥΜΟΥ
ΑΝΤΑΛΛΟC	ΑΝΤΑΛΛΟΥ
ΠΟΛΥΞΕΝΟC	ΑΓΑΘΑΡΧΟΥ
ΠΡΩΤΑΡΧΟC	ΠΡΟΤΑΡΧΟΥ
ΓΕΛΩΙΟC	ΓΟΡΓΥΛΟΥ
ΑΡΙCΤΙΩΝ	ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ
ΣΩΣΙΠΟΛΙC	ΙCΙΔΩΡΟΥ
ΝΙΚΑΡΟC	ΠΥΡΡΩΝΙ/
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC	CΑΤΡΡΟΥ
ΖΩΠΥΡΟC	ΗΡΑΚΛΕΙΔΑ ΧΑΙΡΙ/

Edidit primus Maffei ant. Gall. select. p. 9 et M. V. p. 329, cui apographum miserunt 'litterati ex Sicilia viri eodem fere tempore plures' (inde Murat. 642). Consimili exemplo usus ed. Torremuzza Panorm. p. 241, quod invenerat in adversariis Hieronymi de Settimo marchionis Iarratanae, collatum id cum lapide per Andream Adonninum Catanae Ducem; idem repetiit Torremuzza Sic. VIII 3 editionis prioris. Denuo ed. Burmannus in Dorvillii Siculis p. 501 sqq. ex schedis Dorvillii (= ms. Bodleian. X 5, 13), qui 'lectione non semel repetita tam suis quam aliorum oculis adhibitis ipsum monumentum examinavit, adeo ut tria exempla in schedis reliquerit.' Ex tribus his exemplis concinnatum illud quod proposuit Burmannus, cui tamen adhibendae sunt ipsius Dorvillii notae. Dorvillii vestigiis Torremuzzae Sic. VIII 3 (ed. 2) 'perquam opportunum visum est insistere, nisi sicubi aliter res ipsa et germanus psephismatis sensus monuit'; interpolatum igitur hoc alterum exemplum Torremuzzianum ex Dorvillii et lectione et emendatione. Ex Burmanno simul adhibita Torremuzzae editione altera repetivit Franz 5475; Torremuzzae exemplum iterare quam ipsum lapidem adire maluit Iosephus Cannarozi *dissertazione accertante la situazione di Gela e Finziada*, Licatae 1871 p. 131.

Ad litterarum formas quod adtinet, leve quidem est, quod ubique Torremuzza O habet, Dorvillius ubique O: efficitur hinc quod saepius in lapidibus Siculis notavi, formam esse mediam quandam inter quadratam et rotundam; Maffei habet O etiam pro Ω. Gravius illud est quod mira cum inconstantia modo C modo Σ traditur, ut tamen singulis locis minime inter se conciniant auctores; quid ubique hac in re differant, inutile putavi adnotare.

7 ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΩΝ Torrem., ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ Maff. — 8 ΚΑΘΑΚΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑ Torrem. et hanc veram scripturam postea etiam Dorvillius accepisse videtur ab amicis, quibus debentur variae quaedam lectiones in margine schedarum adiectae; scribit enim in notis 'legitur Alicatae ΤΑΙΑΛΙΑΙΚΑΘΑΚΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙ.' Incertum tamen ex coniectura an ex lapide hausta sit lectio. Ipse Dorvillius quid legerit, testatur his verbis: 'καὶ τᾷ] hae voces tantum κα monstrabant in lapide.' Interpolate Maffeius ΚΑΙ ΤΑΙΣΙΑΛΑΙΣ — 9 ΕΣ om. Maff. Torrem. — ΚΑΤΕΣ Maff. Torrem. — 11 ΕΠΙΜΕΛΙΑΝ Maff. — 13 ΑΠΟΔΥΟΜΕΝΟΝ Maff. Torrem. 'litterae πε non clare videbantur' Dorv. not. — 14 ΤΑ ΚΑΛΛΑ Maff. Torrem. — 15 ΔΙΑΣΠΡΑΓΜΕΝΟΣ Maff. Torrem. — 16 ΚΑΙΑΞΙΑ Maff. Torrem. omisso ΕΣΤΙ — 17 ΠΡΟΕΙΝ Maff. Torrem. Adnotat Dorvillius 'προγόνων] γο litterae delitescebant.' — 19 ΦΑΝΟΣΙΕΝΕΝ Maff. Torrem. — 20 ΗΡΑΚΛΙΔΑΝ Maff. — 23 in. ΤΕ Maff. Torrem., ΤΩ Dorvillius adnotans 'τᾶς] Τ tantum clare apparebat. Ω mega tamen me vidisse putabam. Sed τᾶς legendum.' Hinc Torrem. ed. 2 ΤΑΣ dedit — 25 ΑΝΑΘΕΜΟΙΝ Maff. Torrem. — 27 ΕΖΟΔΙΑΣΑΙ Maff. Torrem. — 28 ΚΑΘΑΚΑΒΟΥΛΑ Maff., ΚΑΘΑΚΑΙΒΟΥΛΑ Torrem. — 29 ΚΑΤΑΝΑΓΡ Maff. Torrem. — 31 ΣΤΕΦΑΝΟΙ Maff. Torrem. et Burm. In lapide ipso teste Dorvillio not. p. 520 erat ΣΤΕΦΑΝΩ — 39 et 44 versus integros casu se omisisse testatur Dorville; inseruit Burmannus utrumque aliunde — 45 ΝΙΚΑΡΟΣ omnes, ut lapicidam errasse credendum sit; litteram omiserit an syllabam, Νίκαρχος nomen fuerit an Νικάρετος, incertum: Νίκαιος non placet — ΠΥΡΡΟΜΙΝΟΥ Maff. Torrem. In notis Dorvillius 'ΠΥΡΡΟΝΜ visus eram legisse'; patet igitur alteram lectionem esse interpolatam; Πυρρωνίδου Franz — 46 ΣΑΤΡΟΥ Maff. ΣΑΤΡΡΟΥ Torrem. idemque Dorvillius expressim testatur se in lapide legisse; Σατύρου corr. Dorv. — 47 ΗΡΑΚΛΕΙΔ Maff., ΗΡΑΚΛΕΙΔΧΑΙΡ... Torrem. Latere videtur Franzio duodecimi ephebi, probabilius Wilamowitzio pagi nomen.

Ἐπὶ ἱεραπόλου Ἀριστίωνος | τοῦ Ἱστιαίου, κατενιαυτίου | Σώσιος τοῦ Νυμφοδώρου | βουλᾶς ἀλίασμα τᾶ[ς] δευτέρας ἑξαμ[ήνου, Καρνείου τριακάδι, προστάτας | Ἱππόλοχος Ἱππολόχου· στεφάνου | γυμνασιάρχῳ· ἔδοξε τᾷ ἁλίαι | καθὰ κα[ὶ] τᾷ β]ουλᾷ· ἐπειδὴ ὁ αἱρε[θ]εὶς γυμνασίαρχος ἐς τὸν αὖτις | ἐνιαυτὸν Ἡρακλείδας Ζωπύρου | ἐπιμέλειαν πεποίηται τῶν τε | ἐφήβων καὶ νεωτέρων καὶ τῶν | ἄλλων τῶν ἀποδυομένων εἰς τὸ | γυμνάσιον τά τε ἄλλα τὰ κατὰ τὸ | γυμνάσιον καλῶς διαπεπραγμ[έ]νος ἐστί, ἄξια πράσσων αὐτοῦ τε | καὶ τᾶς τῶν προ[γό]νων ἀρετᾶς, | καλῶς οὖν ἔχειν ἐπὶ στε[φανῶσαι ἐν τᾷ ἁλίαι τὸν γυ[μνασίαρχον Ἡρακλείδαν Ζω[πύρου ἐλαίου στεφάνῳ ἐπιμε[λείας ἕνεκεν καὶ φιλοπονίας | τ[ᾶς] κατὰ τὸ γυμνάσιον· τὸ δὲ | δόγμα τόδε κολαφθὲν εἰς στάλαν ἀνατεθῆμεν εἰς τὸ γυμ[νάσιον, εἰς δὲ τὰν κατασκευὰν | τᾶς στάλας ἐξοδιάξαι τὸ τρι[ακοντάμερος καθά κα [ἁ] βουλὰ | κατα[γ]γραφῆται. |

Ὁ δᾶμος τῶν Γελῴων ἐπαινεῖ | καὶ στεφανοῖ τὸν γυμνασίαρχον | Ἡρακλείδαν Ζωπύρου ἐλαίου στε[φάνῳ ἐπιμελείας ἕνεκεν καὶ φιλοπονίας τᾶς κατὰ τὸ γυμνά[σιον. |

Ἔφηβοι οἱ στεφανωθέντες· | Ἀσκλαπιάδας Ἀσκλαπιάδα, | Ἀρτέμων Εὐθύμου, | Ἄτταλος Ἀττάλου, | Πολύξενος Ἀγαθάρχου, | Πρώταρχος Πρωτάρχου, | Γελῷος Γοργύλου, | Ἀριστίων Νυμφοδώρου, | Σωσίπολις Ἰσιδώρου, | Νίκαρ[χ]ος Πυρρωνίδα, | Ἀπολλώνιος Σατ[ύ]ρου, | Ζώπυρος Ἡρακλείδα, Χαιρ...

V. 4 ἀλιάσματα lapidarius fortasse scripsit pro ἀλίασμα — 6 sq. στεφάνου γυμνασιάρχῳ argumentum decreti indicatur ex actis fortasse civitatis compendiatim excerptum — 27 sq. τὸ τριακοντάμερος non potest 'aerarium quoddam', ut ait Franz, intellegi: sic enim scribendum erat τὰ δὲ εἰς τὰν κατασκευάν; certum est partem pecuniae publice pendendae significari, reliqua fortasse ex gymnasii aerario eroganda fuerunt.

257 Licatae inventa paullo ante annum 1685.

ΕΠΙΙΕΡΑΠΟ.....
ΤΟΥΦΙΛΟΔΑ.....
ΚΑΤΕΝΙΑΥ......
ΦΙΛΟΚΡΑΤ......
ΑΡΙΣΤΩ........
ΒΟΥΛΑΣ........

Ἐπὶ ἱεραπό[λου τοῦ δεῖνα
τοῦ Φιλοδά[μου,
κατενιαυ[τίου
Φιλοκράτ[εος τοῦ
Ἀριστο[ν...
βουλᾶς [ἀλίασμα κτλ.'.

Servavit Mongitore in schedis cod. Pan. Qq D 203; inde Dorvillius Sic. II 587 (hinc Torremuzza Sic. III 10 = 11 et Franz 5476).

258 Licatae cippus ad columnae speciem fabricatus repertus ad turrim q. d. *S. Barbara* a. 1811 Cann. nunc aiunt apud principem Castaldo esse Schubr. Periisse affirmat Ios. Trigona de Rabugino Dessau. In basi:

ΕΠΙΙΕΡΑΠΟΛΟΥΤΕΛΙΝΕ..Ο.Α.
Γ....

Ed. Schubring mus. Rhen. XXVIII 75 ex Iosephi Trigona apographo; Cannarozi *dissert.* p. 129.

ΕΠΙΓΕΡΑΠΟΛΟΙΘΕΛΙΝΕ..Ο.Δ.Γ Cannar.

Τηλίνης homo Gelous apud Herodotum VII 153.

'Ἐπὶ ἱεραπόλου Τελίνε[.. τ]ο[ῦ] Ἀ[...., κατενιαυτίου τοῦ δεῖνα κτλ.'.

259 Rep. Licatae (1788 Cann.) cippus ad columnae speciem fabricatus; litterae per orbem dispositae. Apud Iosephum Trigona de Rabugino viderunt Schubr. Dess.

ΕΠΙΤΙΜΟΔ·Γ//ΩΟΔΑΜΟΣΤΟΝΓΕΛΟΙΟΝ

Descr. Dessau (a. 1881), itemque Schubring mus. Rhen. XXVIII 75; Cannarozi *dissert.* p. 128.

ΕΠΙΤΙΜ·Ο·Τ//Ω Schubr., ΕΠΙΤΙΜ.....ΟΕ..Ω Cann. — Legi potest ὁ δᾶμος τ[ῶ]ν Γελ[ῴ]ι[ω]ν.

260 Apud Licatam *sul dorso del monte* rep. fragmentum, postea penes Antonium Avila.

. . ΩΝ . . ΝΥΜ . . .
ΦΩΝ . . . .
. . . ΚΡΑΤΗ . .
. . . ΡΕΤΩ . . .
5 . . . ΩΝ . . .

Ex libro ms. (Licatae, ut videtur, servato) Antonii Avila (saec. XVI) ed. Cannarozi *dissert.* p. 98.

261 Apud Licatam prope monasterium pp. Capucinorum rep. fragmentum, hodie apud Caietanum Vincenti canonicum Gann.

. . ΙΤΕΣΕΙΣΙ . . . Ο . .
. . ΙΔΙΟΤΙΕ . . . . Τ . .
. . ΙΜΗΝΙΚ . . . Λ . .
. . ΙΡΙΟΝ . . . .

Cannarozi *dissert.* p. 98. 99.
V. 3 fortasse mensis indicatur, ut de titulo sepulcrali cogites.

VIII. AGRIGENTVM (Ἀκράγας, *Girgenti*).

Cf. Mommsen CIL X p. 737.

Acragas a. 581 ab Gelois Rhodiorum colonia condita urbe quali reipublicae forma usa sit, docet decretum Romae repertum ideoque inter urbanos titulos edendum, quod non multo post confectum bellum Punicum primum scriptum antiquas formas maxima ex parte servavit. Eius praescripta haec sunt: ἐπὶ ἱεροθύτα Νυμφοδώρου τοῦ Φίλωνος, παραπροστά(τα) τᾶς βουλᾶς, προεδρευούσας τᾶς φυλᾶς τῶν Ὑλλέων, προαγορεῦντος Διοκλέος τοῦ Διοκλέος, γραμματεύοντος Ἀδρανίωνος Ἀλεξάνδρου, ἁλίασμα ἔσχας διμήνου Καρνείου ἐξιόντος πέντε. In sequentibus ὁ σύγκλητος non diversa videtur ab ea quae paullo ante βουλά vocabatur (ἔδοξε τᾷ ἁλίᾳ καθὰ καὶ τᾷ συγκλήτῳ ρι', ubi senatorum numerum CX indicatum vides). Recentius aliquanto alterum decretum est item Romae repertum, in quo τὸ μετοίκιον τῶν Ἀκραγαντίνων memoratur; cf. Mommsen l. s. p. 737.

262 Agrigenti *trovata ne' ruderi di talune stanze con pavimenti in musaico a. 1866* Pic. Nunc in museo ara parvula cretacea; litterae pro materiae natura leviter incisae.

ΠΟΛΥΣΤΕΦΑΝΩ
ΣΩΤΕΙΡΑ
ΝΙΚΟΜΗΔΗϹΟΚΑΙϹ
ΟΝΥϹϹΩΤΙΡΑ

Descripsimus Mommsen et ego. Iosephus Picone *memorie storiche Agrigentine* (Girgenti 1866) p. 313; Salinas *relazione del real museo di Palermo* p. 19 adn.

3 ΝΙΡΟΜΙΙΔΙΙΙΟΚΑΙ | ΟΝΥΛΠΟΓΙΡΛ Mommsen, ΝΙΚΟΜΗΔΗΣΩΤΙΡΑ Picone omissis quae sunt intermedia.

Πολυστεφάνῳ Σωτείρᾳ Νικομήδης ὁ καὶ Δ[ι]ονὺς σώτ[ει]ρα?

Non celabo mihi recens videri factum titulum, descriptum eum fortasse ex lapide genuino; videntur enim nomina dedicantis non ab falsario inventa esse. Itaque ausus sum σώτειρα conicere.

263 Agrigenti repertum manubrium aeneum; pertinet ad urbem aliquam Chalcidicam.

ΨΡΥΣΙΠΟ

Χρυσίπ(π)ου.

Baldass. Romano *antichità inedite trov. in Sicilia* tab. VI f. 13. 14; inde Minervini *bull. Napolet. n. ser.* IV (1855) p. 72 et Roehl IGA 521.
Saeculi quinti.

264 Agrigenti rep. sarcophagus cum tab. marm. ad Theronis sepulcrum quod dicitur; nunc in museo.

Θ Κ
ΘϵΑΝΩϵΖΗϹϵΝ
ϵΤΗ·ΙΘ·Μ·Β·ΗΜϵΡ·ΙΒ·
ϹΑΒϵΙΝΑΜΗΤΗΡΘΥ
5 ΓΑΤΡΙΠΑΡΘϵΝΩΑΜΟ
ΛΥΝΤΩΓΛΥΚΥΤΑΤΗ

Θ. κ. Θεανὼ ἔζησεν ἔτη ιθ', μ(ῆνας) β', ἡμέρ(ας) ιβ'. Σαβεῖνα μήτηρ θυγατρὶ παρθένῳ ἀμολύντῳ γλυκυτάτῃ.

Descripsimus Mommsen et ego. Edidit Ios. Picone in libello singulari, quem neque alibi neque apud ipsum scriptorem videre potui; Héron de Villefosse *bull. de la société des antiquaires de France* 1878 p. 146.

265 Agrigenti prope sepulcrum Theronis quod dicitur repertum fragmentum, nunc in museo.

. .
ϹΑ.
ΝΤΘΟ
ϹΗΤΡΙ
5 ΥΑϹ
ΓΟΤΕΛΟϹ

Descripsi. Ed. Ios. Picone *memorie storiche Agrigentine* (Girg. 1866) p. 141.
Fuit carmen sepulcrale filii qui obiit μητρὶ (v. 4) [στοναχὰς λεί]ψας. Versu extremo fuit tale quid [τοῦτο πᾶσι μένει] τὸ τέλος.

VIIII. *PRIZZI. CASTRONOVO.*

266 'In vetere urbe Hippana', prope Prizzi.

Descripsit Ios. Crispi et edidit *giorn. di scienze lett. ed arti per la Sicilia* 1831 XXXIV 71 (= opusc. p. 235 tab. I, 2).

267 In oppido q. d. *Castronuovo* in ecclesia S. Petri, inde ab sacerdote aliquo Camaratensi ablata.

ΙΙΑ ΑΧΑΙΡΕ

Ludovicus Tirrito *giorn. di scienze, lett. ed arti per la Sicilia* vol. L (1835) p. 183.

Nomen defuncti in -ιδας vel -ίδης desinebat: -ιδα χαῖρε.

X. SELINVS (*Selinunte* prope *Castelvetrano*).

Cf. Mommsen CIL X p. 739. 993.

Selinus urbs ab Megarensibus condita circa a. 628 (cf. Holm hist. Sic. I 382 sqq.) a. 409 ab Carthaginiensibus capta et direpta, non tamen omnis diruta est (Diod. XIII 59, 3. 4). Cives MMDC numero (Diod. ibid. c. 58) ex fuga reversi urbe redintegrata ad pristinam rerum opulentiam non redierunt, a. 249 denuo ab Carthaginiensibus urbe capta et funditus eversa Lilybaeum transmigrare iussi sunt, cf. ad n. 271.

268 Selinunte repertus lapis a. 1871 verno tempore in templo, quod litera G notari solet; Apollinis esse lapis docet. — Servatur nunc Panormi in museo.

Descripsi nec discrepat meum apographum a Benndorfiano, quod exhibui, nisi quod v. 6 ΚΑΙΔΙΛ, v. 11 ΕΞΕΥ legi. — Cavallari et Holm *bull. della commissione di antichità e belle arti* 1871 n. IV p. 27 cum tabula photographica; Ugdulena *rivista Sicula* 1871 p. 201. 559; Salinas *rassegna archeologica* n. 2; Sauppe *Gott. Nachr.* 1871 n. 24 (m. Nov. 23); N. Camarda *seconda iscrizione Selinuntia* ed. 2. Palermo 1872; Holm mus. Rhen. 1872 XXVII 353 (cf. tab.); Benndorf *bull. archeol.* 1872 p. 271 cum imagine photographica et *Metopen von Selinunt* p. 27; hinc Roehl CIA 515; cf. Schubring diar. arch. 1873 p. 97. Plura si quis desideret, adire poterit Benndorfii adnotat. p. 27 et Salinae librum *relazione del real museo di Palermo* p. 50 coll. tab. II. — De titulo recte legendo omnium optime meriti sunt Sauppe et Holm, quorum opera id effectum videtur esse, ut ne uno quidem loco dubia esse lectio possit. Improbanda sunt Blassii temptamina (mus. Rhen. XXXVI 615 sq.) quamvis ingeniosa.

Δι]ὰ τὸς θεὸς το[ί]σδε νικῶντι τοὶ Σελινό[ντιοι·
δι]ὰ τὸν Δία νικῶμες καὶ διὰ τὸν Φόβον [καὶ
δ]ιὰ Ἡρακλέα καὶ δι' Ἀπόλλωνα καὶ διὰ Π[οτ-
ε[ιδᾶ]να καὶ διὰ Τυνδαρίδας καὶ δι' Ἀθ[α-
ν[αί]αν καὶ διὰ Μαλοφόρον καὶ διὰ Πασικ-
ρά[τ]ειαν καὶ διὰ τὸς ἄλλως θεώς, [δ]ιὰ δὲ Δία
μάλιστ[α]. Φιλία[ς] δὲ γενομένας ἐν χρυσ-
έω[ι] ἐλά[σαν]τα[ς, τὰ δ'] ὀνύματα ταῦτα κολ-
άψαντ[ας ἐς] τὸ Ἀ[π]ολ[λ]ώνιον καθθέμε-
ν, τὸ Διὸ[ς προ]γρά[ψα]ντες· τὸ δὲ χρυσίον
ἑξήκο[ντα τ]αλάντων ἦμεν.

V. 7 sqq. ἐν χρυσίου ἐλάσαντας, τὰ δ' ὀνύματα ταῦτα κολάψαντας ἐς τὸ προφλιώνιον καθθέμεν τοῦ Διὸς ἐγγράψαι καὶ ἐς τόδε χρυσίον ἑξήκοντα ταλάντων ἦμεν Sauppe, in quibus alia ex tituli imagine falsa esse arguuntur, reliqua commendatione non egent. Optime τὸ Ἀπολλώνιον repprererunt Holm et Ugdulena, egregie v. 10 Holm τὸ Διὸς προγράψαντες i. e. ὄνυμα restituit; notandum structura solutum participium προγράψαντες.

Circa medium saeculum quintum scriptus titulus (Kirchhoff *Stud.* [3] p. 100) ignoramus quo pertineat. Nam in Diodori (XI 86) verbis ἐπὶ ἄρχοντος δ' Ἀθήνησιν Ἀρίστωνος (Ol. 81, 3 = 454/3 a. Chr.) ... κατὰ τὴν Σικελίαν Ἐγεσταίοις καὶ Λιλυβαίοις ἐνέστη πόλεμος vidit Koehlerus (*Mittheil.* IV 31 sq.) pro Λιλυβαίοις non Σελινουντίοις, sed Ἁλικυαίοις scribendum esse.

269 Selinunte in acropoli inter templa C et D repertus lapis, quem non sacelli sed arae olim coronam fuisse probabiliter coniecit Benndorf. Nunc Panormi in museo.

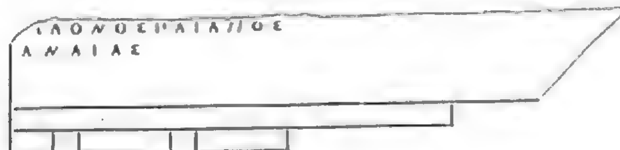

Descripsi. Edidit Cavallari *bull. dell' inst.* 1868 p. 88 ex Benndorfii lectione. Ipse Benndorf *Metopen* p. 35; hinc Roehl IGA 516. Cf. Schubring *arch. Zeit.* 1873 p. 97.

Aliam lapidem ab sinistra huic continuatum fuisse apparet.

. . . . 'Από]λλωνος Παιᾶνος
. . . . 'Α[θ]αναίας.

---

270 Selinunte in templo minori a. 1874 reperto lapis calcaris.

Descripsi. Cavallari *bull. della commissione* VII (1874) p. 13 cum tabula photographica idemque in *nuove effemeridi Sicil.* 1874 III 251 cum Ugdulenae supplementis; Nic. Camarda *nuove effemer.* 1874 III (mens. April. ad Sept.). Cf. Holm *Jahresber.* I 81. Repetiit Roehl IGA 517.

V. 1 lineam horizontalem post HO videbar mihi satis clare legisse, ut nihil nisi Xenonis fuerit nomen — 2 . . . . ΛΟΙΤΑΙ Cavallari, qui pro Λ etiam Δ vel A vel N legi posse testabatur; sed Λ littera certa est, nec minus certa quam addidi E.

'Αναξίλ]ας (?) ὁ Ξένωνος
. . . . . . τᾶι 'Εκάται
ἀ[νέθ]ηκε.

V. 2 placet admodum quod coniecit Wilamowitz [ἄρξα]ς Γαλεῖ.

---

271 Selinunte in adyto templi E repertus lapis calcaris perexiguus litteris inscriptus inaequalibus; templum Iunonis fuisse lapis videtur docere. Nunc in museo Panormitano est.

ΑΡΚΕΣΩΙ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΗΡΑΙΕΥΧΑΝ

Descripsi. Ed. Nic. Camarda *giorn. di Sicilia* 1865 (m. Aug. 9 et m. Sept. 14); inde repetiit Ritschl mus. Rhen. XXI 138. G. Viviani ibidem 1866 (m. Mai. 3). Cavallari et Holm *bullettino della commissione di antichità in Sicilia* IV (1871) p. 38. Cf. R. Foerster diar. arch. 1871 p. 129. Imaginem depinxit Salinas *relazione* (1873) tab. II cf. p. 19. Benndorf *Metopen* p. 34.

Titulus maxime propter Σ formam videtur recentior esse anno 249 a. Chr. n., quo anno urbe a Carthaginiensibus deleta incolae Lilybaeum transmigrare iussi sunt. Templa vero etiam post dirutam urbem adeuntium pietati patuisse praeter Arcesonis dedicationem monstrant aedificiorum vestigia recentiore aetate ipsis templis adiectorum; cf. Benndorf p. 9 adn. 1.

272 In oppido *Partanna* haud longe ab Selinunte sito inventus lapis marmoreus, nunc dono baronis Favarra in museo Panormitano.

ΘΕΟΙϹ·ΚΑΤΑΧ·
ΜΑΡΚΙΑΚΑΙϹΑΡΟϹΔ
ΕΖΗϹΕΝΕΤΗ · ΛΕ·
·ΜΥϹΤΙϹΘΥΓΑΤΡΙ
5 ·ΙΔΙΑ·ΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ·

Θεοῖς καταχ(θονίοις)
Μαρκία Καίσαρος δ(ούλη)
ἔζησεν ἔτη λε'
Μύστις θυγατρὶ
ἰδίᾳ μνήμης χάριν.

Descripsimus Dessau et ego. Edidit F. Mariotti *Fanfulla della Domenica* 1880, 29 Febr. anni II n. 9. Fiorelli *notizie degli scavi* 1880 p. 164.

XI. MAZARA (*Mazara*).

Cf. Mommsen CIL X p. 739.

Mazarae inventi sunt et Latini tituli duo (CIL X 7205. 7211) et Graecus unus (271) a Lilybitanis dedicati. 'Itaque', ut scribit Mommsenus, 'nisi statuimus Lilybitanos duo oppida simul habitasse, quod sane difficile reperietur cui probetur, relinquitur ut tituli hi cum oppidum quod nunc est conderetur aedificandi causa navibus ex vicini Lilybaei ruderibus Mazaram advecti sint.' Notabile autem est nullum titulum Latinum Mazarae inventum esse qui Mazaritanae reipublicae mentionem faceret, ut prona sit suspicio longe maximam partem Lilybaeo advectos esse. Tamen non magis hac in re quam Mommsenus novare volui.

273 Mazarae in impluvio S. Caroli Oratorii D. Phil. Nerei apud Nic. Antonium de Federicis urna GUALT. in *Mazzara nella chiesa di S. Giov. Battista in un marmo dimezzato* TARD.

Gualterus:

... ΙΡΕϹΔΙΑΙΟΑΒΟΙ....
... ΟΥΑΛΕΡΙΟ ΟΝΔΙ....
... ΥΑΗΡΑΝΥΙΟΝ......
... ΩΝΑϹΧΕΡϹϹΤΑΝ...

Tardia:

ΔΙϹΔΙΑΙϹΑϹΥΑΕΡΙΟΝΔΙΥΑΙΛΙΡΑΝΥΟΝΙΓ·
ΙΡΕϹΔΙΑΙΟΑΒΟΙΟΥΑΛΕΡΙΟ ΟΝΔΙ·ΥΑΗ
ΡΑΝΥΙΟΝΩΝΑ'ϹΧϹΡϹΕΤΑΝ

Ed. Gualterus 231 = 128; inde Torremuzza Sic. XVIII 21 et Franz 5493 et nuper Castiglione *cose antiche di Mazara* (Alcamo 1878) p. 70. Extat apographi specimen apud Tardiam cod. Panorm. Qq C 17*a* ex ms. hist. prof. Syracus. Et in exemplo Tardiano apparet v. 2. 3 Gualteri exemplum versibus non divisis repetitum, eademque ratione tituli vv. 1—3 ex alio apographo in unum versum concinnatum esse.

... οι Λιλυ[β]α[ῖται
M.] Οὐαλέριον Δι[ογνέ-
τ]ου [Μ]ε[γ]αν τὸν [Χόρ-
τ]ωνα εὐεργέτην.

Lilybitanos v. 1 supplevit Mommsen ad CIL X 7240, eoque hoc probabilius quod eundem M. Valerium Chortonem etiam alio titulo honoraverunt *ordo et populus civitatis Lilybitanae* (infra n. 277). — Μεγαν sive cognomine sive oppidi nomine quid faciam nescio.

274 Mazarae in oppido, in ecclesia cathedrali GUALT. TARD. SCHUBR. EGO. Sarcophagus est, in quo venatio sculpta. In margine superiore:

Λ//ΙϹΟΙϹ......ΜΑΙΚΙΑΝΟ.....ΑΦΑϹΑ·ΠΟΟΙ..Α.....ΝΟΙΑΙϹ//////

Descripsi. Gualt. 224 = 120 (Franz 5494). Tardia cod. Panorm. Qq E 171 ex lectione D. Iacobi Gerardi. Schubring *Topographie der Stadt Selinus* p. 41.

Post litteras ΝΟΙΑΙϹ dubito num quid amplius fuerit litterarum.

Legit Gualterus: ΕΑ...ΡΟΤΕ...ΜΑΙΚΑΝΕ...ΠΑϹΠΙΟΕΙ...ΝΟΚΙ....
Gerardus: ....ΜΑΙΚΙΑΝϹ....ΠΑΟΗΙ·ΟΟΙ...ΝΟΙΑΙΙ
Schubring: ....ΙΛΟΙϹ....ΜΑΙΚΙΑΝϹ.....ΠΑϹΙΠΟΟΙ......ΝΟΙΑΙΕ.

Adgnosci potest Μαικιανός vel Μαρκιανός nomen; deinde πᾶσι ποθ[εινός] et [δια]νοίας legi videtur, ut carmen fuerit sepulcrale.

XII. LILYBAEVM (*Marsala*).

Cf. Mommsen CIL X p. 742.

Lilybaeum urbe a Carthaginiensibus post Motyam eversam (a. 397 a. Chr.) condita et munita maximum cepit incrementum a. 249, quo anno Selinuntii sua urbe expulsi Lilybaeum translocati Punicae civitati Graecam indolem admiscuerunt; cf. Diod. XXIV in.

275 Lilybaei in praedio commendatoris Lipari repertus lapis, cui litterae velut graphio leviter incisae et colore nigro inductae sunt. Deinceps fertur in municipium translatus esse, ubi frustra quaesivi.

ΚΑΙΣΑΡL
ΥΤΟΚΡΑ
ΟΥΣΕΒΑ
ΣΕΠΤΙΚ
ΣΤΡΑΝΚΑ
ΙΦΛΑΟΥΙΟ

Edidit ex Viviani canonici Castelvetranensis apographo Benndorf *bull. archeol.* 1868 p. 128 sq. 130.

Addit Viviani: *al fianco destro della pietra evvi ancora parte della malta indurita che evidentemente la congiungeva con altra pietra, sulla quale forse continuava la restante della scrittura.* Quod si verum est, longe patet supplendi locus. Tamen cum omnes quos viderim ipse in praedio commendatoris Lipari tituli Graeci falsi sint eodemque plane modo lapidibus calce illitis leviter incisi, ne hunc quidem lapidem antiquum esse puto; potest tamen titulus ex genuino descriptus esse.

Ab initio imperatoris nomina, pro cuius salute dedicatio facta erat: [ὑπὲρ σωτηρίας αὐτοκράτορος] Καίσαρ[ος -- α]ὐτοκρά[τορος --]ου Σεβα[στοῦ υἱοῦ --], deinceps haec fere

. . . . Σεπτί[μιος . . . . . . ἀνέθη-
κεν τὴν παλαί]στραν κα[ὶ τὰ ἐν αὐτῇ
καθιερώσαντος Τ.] Φλαουί[ου . . . . . .

Poteram quidem ita supplere ut dedicatio fieret pro Tiberio [Θε]οῦ Σεβα[στοῦ υἱῷ], sed minus conveniunt huic aetati et Septimii qui dedicavit et Flavii qui dedicationis curam agebat nomina. V. 5 palaestra sive orchestra dedicata videtur; quae secuntur καὶ τὰ ἐν αὐτῇ sumpsi ex titulo Mysio CIG 3610.

276 Marsalae lapis marmoreus.

ΕΒΕΡΙΟΝΑ
ΝΔΙΟΓΝΗΙ
ΗΞΑΝΤΑΞΕ

Edidit ex Viviani apographo Benndorf *bull. arch.* 1868 p. 130. — Incertum unus (Τιβέριον Α[. . . . υἱὸ]ν Διόγνη[τον γυμνασιαρχ]ήσαντα sim.) an duo homines (. . . αρχ]ήσαντας) honorentur.

277 Marsalae basis in area Maioris ecclesiae.

in summo lapide:

ΟΙΔΕΚΟΡΙΩΝΕC
Μ·ΟΥΑΛΕΡΙΟΝΔΙΟΓΝΗΤΟΥ
ΜΗΓΑΥΙΟΝΧΟΡΤΑΝΑ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝ

in dextra intuenti parte:

ORDOETPOPVLVSCIVITLILYBIT
PATRONOPERPETVO

Exemplum dedi quod Torremuzza exhibuit Sic. V 39 = 40 acceptum a Franc. Tardia, qui descripsit a. 1765; repetiit Franz 5495. Idem Tardia habet in cod. Panorm. E 171 una cum aliis exemplis, qualia ex lapide exceperunt d' Anna, Genna, Alagna. Denique ex ms. histor. prof. Syracusarum Tardia cod. Panorm. C 17a. Transcribam haec eodem ordine quo fecit Mommsen CIL X 7240.

1. Tardia:

.. ---/ΟΙΔΕΚΟΡΙΔ
Λ.ΟΥΑΛΕΡΙΟΝΔΙΟΓΝΗΤΟΥ
...ΜΗΓΑΥΙ ΛΟΡΤ◡ΝΑ
....ΕΥΕΡΓΕΤΑΝ

2. v. l. Alagnae:

ΟΡΙΟΝΕS

ΜΗΓΑVΙΟΔΟΡΤΟΝΑ

3. v. l. d' Annae:

ΟΙΔΕΚΟΡΙΩΝΕS
Μ·ΟΥΜΕΡΙΟΝΔΙΟΓΝΗΤΟΥ
ΜΗ//ΑΥΙΟ///ΧΟ//ΤΑΝΑ

4. Genna:

ΟΙΔΕΚΟ ΡΙΩΝΕΣ
ΜΟΥΑΛΕΡΙΟΝΔΙΟΓΝΗΤΟΥ
ΜΗΓΑΥΙUΔΟΡΤΩΝΑ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝ

5. ms. hist. Syrac.:

ΟΙΔΕΚΟΥΡΙΩΝΕΣ
ΜΟΥΑΛΕΡΙΟΝΔΙΟΓΝΗ
ΤΟΥ

et:

ΜΙΓΑVΙΟΗΧΩΡΤΟΝΑ
ΙVCΡΤΕΤΑΝΤΝ

Quorum apographorum quamquam sua cuique laus est ac virtus, tamen de Diogneti cognomine ne sic quidem constat. Ac dubitari potest num fuerit cognomen. Nam in titulo Mazarensi eidem homini dedicato, quem supra exhibui (273), pro ΜΗΓΑΥΙΟΝ legitur in Gualteri editione ΛΗΡΑΝΥΙΟΝ, apud Tardiam ΑΙLΙΡΑΝΥΟΝ. Ubi quoniam accessit Ν littera, idem vocabulum et ΜΗΓΑ et ΜΗΓΑΝ scribi potuit, id quod indicio fortasse est non cognominis sed oppidi nominis per compendium scripti. Quod superest apparet omnibus inter se comparatis exemplis, formam Ω et v. 1 et v. 3 in Chortonis nomine veram fuisse. Itaque sic titulus habet:

Οἱ δεκυρίωνες
Μ. Οὐαλέριον Διογνήτου
Μηγα. τὸν Χόρτωνα
εὐεργέταν.

278 *(Marsala) in casa del S. D. Vincenzo Clavica.*

ΦΛΑΟΥΙΟΝΙ
ϕΙΛΟCΟ
ΙΤΟΚΟΛΩΝΕΙΑC
ΛΟΥΙΑCΑΙΤ
CΚΩΝCΙΑ
ϕΙΛΗΜC.
ΟΙΛΙΛV
ΠΟ
‒ Ο....
Η
ΛΣΙΜΟΝΕΟ
ΓΑΝΑΥΒΑΙΩΝ
ΡΑCΟϕΟΝ
ΚΛΕΟCΑΝ

iuxta scripta haec:

ΚΑΛΛΤΝ
ϕΙΛΟCΟ
ΗΠΟΛ

Franc. Tardia cod. Panorm. O 17*a*.

Qui iuxta scripti sunt versiculi tres nescio pertineant ad titulum necne.

Videtur titulus honorarius: Φλάουιον ... φιλόσο[φον ἀ]πὸ κολωνείας Φλ]αουίας? ... Καισαρ[ει.......] οἱ Λιλυ[βαῖοι .... Subsequi carmen videtur:

Π]ᾶσι μόνος [‒ ⏑ ⏑ ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ ‒] Λιλυβαίων
ἄνδ]ρα σοφὸν ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ κλέος ἀν[δρῶν?

279 Tessera eburnea reperta a. 1750 (a. 1749 Torr. Sic.) *nella campagna di Marsala, passata poi nel nobile museo del Gregoriano monastero di S. Martino: vedesi in essa da una parte il simbolo delle due mani, e dall' altra la seguente iscrizione* Torr. Storia d' Al. Nunc Panormi in museo.

ΙΜΥΛΧ ‒ Ι ‒ Μ ‒ ΙΛΧΩΝΟC *vacat*
ΙΝΙΒΑΛΟCΧΛΑΩΡΟCΞΕΝΙΑΝ
ΕΠΟΗCΑΤΟΠΡΟCΛΥCΩΝ *vacat*
ΔΙΟΓΝΗΤΟΥΚΑΙΤΩΝΕΓΓΟΝΩΝ

Ἰμύλχ, Ἰμίλχωνος Ἰνίβαλος Χλαρὸς ξενίαν ἐποήσατο πρὸς Λύσωνα Διογνήτου καὶ τῶν ἐγγόνων.

Descripsi et quod periit v. 1 supplevi ex Torremuzza. Habet Tardia cod. Panorm. E 171; primus ed. Paciaudi diatribe qua graeci anaglyphi interpretatio traditur (Romae 1751); eius ignarus ex Tardianis ut videtur Torremuzza *storia di Alesa* p. 123 adn., Panorm. p. 29 coll. p. 273. 285, Sicil. VII 19 = 20; Greg. Placentini de siglis p. 92, cui mutilam misit Thomas Wanstaph eques; Franz 5496; Schubring Philol. XXIV 80, cui titulus videtur Byzantinus; accuratissime Salinas *relazione* p. 53 coll. tab. II.

Errores Poeni hominis declinandis nominibus non adsueti integros relinquo. Titulus altero a. Chr. saeculo vix recentior.

280 Marsalae in villa commendatoris Lipari fragmentum marmoreum.

Ι ‒ Ο
ΛΙΟ
ΞΕΡΝ
ΚΕ ■ ‒

Descripsi.

XIII. ERYX MONS (*Monte di S. Giuliano*). DREPANVM (*Trapani*).

Cf. Mommsen CIL X p. 746.

Erycem (Ἐρυκίνων scil. πόλιν dicit Diod. XXII 10) satis firmo Carthaginiensium praesidio munitum obsidione facta Pyrrhus cepit (Diod. l. s.); mox Hamilcar τὸ Δρέπανον τειχίσας καὶ τὴν πόλιν κατασκάψας μετῴκισε τοὺς Ἐρυκίνους καὶ τὸν Ἔρυκα κατέσκαψε πλὴν τοῦ περὶ τὸ ἱερὸν τόπου (Diod. XXIII 9). De aetate Romana deque Veneris Erucinae honoribus cf. Mommsen l. s.

281 Eryce fragmentum.

...ΠΙΜΟCΑΡΙCΤΩΝΟ...
...ϕΡΟΔΙΤΑΙCΡΙΚΙΝ...

Habet Ant. Cordice cod. Panorm. Qq D 48 f. 49, unde edidit Torremuzza Sic. XVIII 28 (Franz 5499).
2 ΑϕΡΟΔΙΤΑΙ de suo Torrem.

Κόρ]ακος Ἀρίστων[ος
Ἀ]φροδίται Ἐρ[υ]κί[ναι.

282 In oppido Montis S. Iuliani in D. Michaele Dominicanorum Gualt., l. c. in muro aedis S. Dominici, ubi nunc quoque est. Anno 1685 repertum ait Maggiore, a. 1684 Auria apud Dorvillium.

ΕΠΙΤΑΜΙΑΛΕΥΚΙΟΥΚΑΙΚΙΛΙΟΥ
ΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟΥΜΕΤΕΛΛΟΥ *vacat*
ΠΑΣΙΩΝΔΕΚΚΙΟΥΣΕΙΣΥΡΙΩΝ
ΕΓΕΣΤΑΙΟΣΧΙΛΙΑΡΧΗΣΑΣ

Descripsimus Mommsen et ego. Descripserat antea Gualterus 258 = 151; item Antonius Cordice cod. Panorm. Qq D 48 post f. 95 (inde Torremuzza Sic. IX 10 = 11), cuius apographum Vincentius Auria misit Mongitorio, qui habet cod. Panorm. Qq D 203, et Dorvillio, ex cuius schedis edidit Burmannus in Dorvillii Siculis p. 588, 11. Ab Mongitorio acceptum misit Ignatius Como Muratorio, qui edidit 800, 7. Repetiit Franz 5501, cf. add. p. 1249. Paullo melius descripserant Tardia cod. Panorm. Qq C 17*a* et Niccolò Maggiore in diario Siculo cui nomen est *l' Iside* 1834 vol. XLVI (paginam non notavi). Primus accurate ex suo apographo dedit Mommsen CIL X ad n. 7258.

V. 2 post ΜΕΤΕΛΛΟΥ Cordice legit ΚΡΑΤΟΥΤΟ*c* et habet etiam Gualterus ΜΕΤΕΛΛΟΥΙ... Ego videbar primo Ε litteram post Μετέλλου mihi dispicere, sed mox cognovi nihil plane versu extremo scriptum fuisse. Reliqua apographorum vitia mitto.

Ἐπὶ ταμία Λευκίου Καικιλίου
Λευκίου υἱοῦ Μετέλλου
Πασίων Δεκκίου Σισυρίων
Ἐγεσταῖος χιλιαρχήσας.

Dedicavit titulum Veneri Erucinae Pasio Decii f., cui cognomen fuit Sisyrio, Egestaeus, tribunus militum qui sub L. Caecilio L. f. Metello militaverat; cf. Mommsen l. s. s. p. 747. 750.

283 Reperta basis in vico Bonagia prope Drepanum sito ad S. Andreae aedem campestrem.

. . . . O N
N Є I K O M A X O //
I O Y Λ I A N O N
Λ A M Π P O T A T O N
Y Π A T O N
A N Θ Y Π A T O N
A C I A C
Δ I K A I Ω T A T O N
A C I N N I O C
A M I A N T O C
Є Π I T P O Π O C
T O N Δ Є C Π O T H //

Γ. Ἀσίνι]ο? Νεικόμαχο[ν] Ἰουλιανὸν λαμπρότατον ὕπατον ἀνθύπατον Ἀσίας δικαιότατον Ἀσίνιος Ἀμίαντος ἐπίτροπος τὸν δεσπότη[ν].

Apographum est sacerdotis Paesano datum mihi in monte Eryce; ipsum locum die festo adire non potui. Edidit accurate Baldassare Romano *antichità inedite di vario genere trovate in Sicilia* (Pal. 1854) p. 24, indeque Minervini *bull. Napolet.* 1855 (ser. novae) IV 89 cum Borghesii epistula (cf. op. V 447); hinc repetiit G. B. de Rossi *bull. arch.* 1856 p. 109, ut corrigeret interpolatum ab Matranga editum exemplum *ann. Instit.* 1854 p. 64.

Matrangae fraudes non attingo; hoc notabo v. 8 Δ I K A I Ω T A T O N et Paesani et Romani fide constare.

Adnotat Borghesi Nicomachum consulem esse ignotum, itaque non eponymum fuisse sed suffectum Constantino non posteriorem. Nomen restitui ex titulo Phrygio (C. I. 3866), quo C. Asinius Iulianus propter egregia adversus Blaundensium civitatem beneficia honoratur. Probavit hoc Seeck ed. Symmachi p. XC.

284 *Nella contrada Bonagia* basis Cordice.

Cordice:	Gualterus:
. . . .	
. . . L I K O ⊥ . . .	Є I K O I Ω . . . . .
O Y A I A N O	O Y A I A N Є . . .
Y Π A T Θ A	Y Π A T O N . . . .
. \ Є Y T Y X I L . . .	Є Y T Y X I Ω . . .
Є H I T P O Π O . . .	- - - -

[Γ. Ἀσίνιον Ν]εικόμ[αχον Ἰ]ουλιανὸ[ν] ὕπατον Εὐτυχίω[ν] ἐπίτροπο[ς.

Ant. Cordice *l' istoria della città del Monte Erice* cod. Panorm. Qq D 48 f. 12'. Gualterus ed. 2 n. 149; inde Torremuzza Sic. XVI 19 et Franz 5498.

Homo idem titulo antecedente honoratur.

285 (Eryce) apud Antonium Cordice fragmentum Tard.

C Є C C Y T A I A I
+ O I M Є T A K Y Π I

Ant. Cordice cod. Panorm. Qq D 48 f. 49. Tardia cod. Panorm. Qq C 17a.

V. 1 extr. A I A A et v. 2 init. H N M Tard. — Videntur carminis reliquiae, v. 2 legitur μετὰ Κύπριδος.

286 Eryce ad piscinam Apollinis littera obscurissima Gvalt.

Gualt.[1]	Gualt.[2]
N I X R E C I L L C L X	A I X A Δ Ω H A N L' X . . .

Gualterus 257 = 157; inde Ios. Crispi *giornale di scienze, letteratura ed arti per la Sicilia* 1825 (IX) p. 182 et Franz 5500.

Ne hoc quidem certum graecas esse litteras.

XIIII. SEGESTA (prope *Calatafimi*).

Cf. Mommsen CIL X p. 751.

287 Erutus lapis in ruinis Segestae ad fanum antiquum vulgo Barbarae III ab oppido lapide Gvalterus, qui vidit in oppido Calatafimi in aedibus Michaelis Baronis. Nunc in municipio est muro infixus.

Δ I O Δ Ω P O Σ T I T T E Λ O Y A Π Π E I P A I O Σ
T A N A Δ E Λ Φ A N A Y T O Y T A
M I N Y P A N A P T E M Ω N O Σ I E P A T E Y O Y Σ A N
A Φ P O Δ I T A I O Y P A N I A I

Διόδωρος Τιττέλου Ἀππειραῖος
τὰν ἀδελφὰν αὐτοῦ τὰ
Μινύραν Ἀρτέμωνος ἱερατεύουσαν
Ἀφροδίται Οὐρανίαι.

Descripsi. Octavius Caietanus isagoge ad hist. sacr. Siculam p. 102; Gualterus (ed. Mess.) p. 49 n. 321 (ex eo Reinesius 259, 11; Murat. 166, 1; Serradifalco *antich. di Segesta* I 133; Petrus Longo *ragionamenti storici sulle colonie de' Troiani* Pal. 1810 p. 215); Dorville apud Burmannum ad Dorvillii Sicula p. 582 (ex Dorvillio et Gualtero Torremuzza Sicil. III 3 = 4), Rochette mus. Rhen. 1836 p. 91 (cf. *mém. de l'Acad.* 1840 XIV 2 p. 291 coll. tab. II 5); huius exemplum interpolatum repetiit Franz 5543, cf. add. p. 1249, ubi Mommseni lectio commemoratur.

Minyra Artemonis uxor fuisse videtur. Ἀππειραῖος cognomen, si quidem est cognomen, rara et paene mira terminatione insigne.

288 Segestae reperta in theatro fragmenta quattuor epistylii, nunc Panormi in museo.

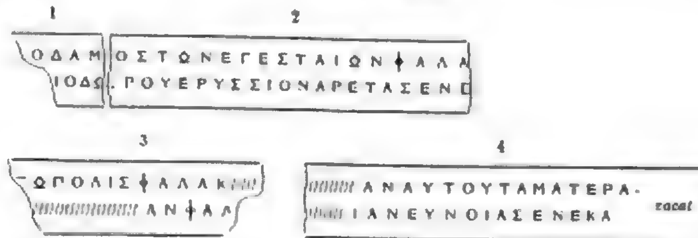

I Ὁ δᾶμος τῶν Ἐγεσταίων Φάλα[κρον
Δι]οδώρου Ἐρύττιον ἀρετᾶς ἕνε[κα

II Σώπολις Φαλάκ[ρου τ]ὰν αὑτοῦ ματέρα
.......αν Φαλ[ακρ]ίαν εὐνοίας ἕνεκα.

Descripsi. Nic. Maggiore *bull. dell' Inst.* 1833 p. 171. Iosephus Hans *effemeridi scientifiche e letterarie per la Sicilia* v. III (1833) p. 133. Melius Serradifalco *le antichità di Segesta* I 142 tab. XIV ex schedis suis, quae servantur cod. Panorm. Qq H 148. Ex Henrici Barth apographo Franz C. I. 5542 et ex schedis Mommseni ibid. p. 1249.

Videntur duo tituli in eodem epistylio fuisse eodem ab homine insculpti, quamquam litterae Φ forma alia est in altero titulo. Tit. I Ἐρύττιος cognomen est ex more Siculorum — Tit. II Φαλακρίαν scripsi, quod spatio unice aptum est, i. e. Phalacri uxorem. Sopolis Phalacri filius, Diodori nepos est.

---

289 In agro veteri Segestanorum civitati proximo inventus Torrem. '*nella campagna di Cinisi, terra appartenente al nostro monastero* (i. e. S. Martini Panormitano)' repertum, deinde ca. a. 1756 in museum Martinianum Panormum translatum esse testatur Schiavo. Nunc in museo publico Panormitano est lapis calcaris.

..ία Σωτηρίδ[α τὰν .... ματέρα s. ἀδελφὰν εὐν]οίας χάριν.

Descripsi. Dominicus Schiavo *memorie per servire alla storia letteraria di Sicilia* I 6 p. 44 (1756); Torremuzza Sicil. VII 7 = 8, Panorm. p. 24 n. 48 (cf. p. 261 sqq.). Extat apographum apud Tardiam cod. Panorm. Qq C 17*a*. Male descripsit Hogg *transactions of the Royal Soc.* (ser. II) vol. II 194 (1847); repetiit Franz C. I. 5544, cf. add. p. 1249.

Apparet titulum quamvis aetatis recentioris retinere antiquiorum formulas; itaque falso Franz Κλωδίᾳ Σωτηρίδι dativum restituebat. Videtur lapidi ab dextra alter lapis fuisse continuatus.

---

290 In Segestae parietinis repertus lapis. Calatafimi in oppido in impluvio domus Iac. Salati Gualt. Nunc in municipio muro infixus.

. . . Ο Ο]ΥΤΕΟΝΤΟ[Σ] ΦΑΩΝ[ΟΣ
Φ]ΩΝΟΣΣΩΠΟΛΙΑΝΟΥ
Ν]ΟΜΕΟΝΤΟΣΞΕΝΑΡΧΟΥ
ΟΔΩΡΟΥΚΑΙ]ΤΑΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ
ΥΣΑΜΕΝ]ΟΥΤΩΝΕΡΓΩΝ *vacat*
ΤΟΥΑΚΑ]ΤΕΣΚΕΥΑΣΘΗ
vacat

Ἱερ]οθυτέοντος Φάωνος
τοῦ Νύμ]φωνος Σωπολιανοῦ,
ἀγορα]νομέοντος Ξενάρχου
τοῦ Δι]οδώρου καὶ τὰν ἐπιμέλειαν
ποι]σαμένου τῶν ἔργων
τοῦ ξυσ]τοῦ ἁ κατεσκευάσθη.

Descripsi titulum a sinistra valde detritum; quae punctis notavi vel uncinis inclusi mihi non visa addidi ex Gualtero. Gualterus 263 = 322 (inde Torremuzza Sic. VII 21 = 20; Petrus Longo *ragionamenti storici sulle colonie de' Troiani* Palermo 1810 p. 217; Serradifalco *antichità di Segesta* I 133). Descripsit R. Rochette mus. Rhen. 1836 p. 94 (= *mém. de l'Acad.* 1840 XIV 2 p. 294), indeque Franz 5546, cf. add. p. 1249 adhibitis schedis Mommseni.

---

291 Segestae in ruderibus repertus lapis paullo ante a. 1810 Serradif. Nunc Calatafimi oppidi in municipio muro insertus.

ΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΕΩΝ
ΤΙΤΤΕΛΟΣΑΡΤΕΜΙΔΩΡ(
ΤΑΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝΕΠΟΙΗΣΑ
ΤΩΝΕΡΓΩΝΤΟΥΑΝΔΡΕΩΝΟ
ΑΙΤΑΣΠΡΟΕΔΡΑΣΜΕΤΑΤ
ΙΕΡΟΦΥΛΑΚΩΝ

Ἱερομναμονέων
Τίττελος Ἀρτεμιδώρο[υ
τὰν ἐπιμέλειαν ἐποιήσα[το
τῶν ἔργων τοῦ ἀνδρεῶνο[ς
κ]αὶ τὰς προέδρας μετὰ τ[ῶν
ἱεροφυλάκων.

Meum dedi apographum, nisi quod vv. 2. 3. 4 primam litteram T ex aliis apographis addidi; ego non legi nimis crassa calce oblita. Primus edidit Petrus Longo *ragionamenti storici sulle colonie de' Troiani* (Pal. 1810) p. 172. Deinde Fr. Avila *cenni sulle antichità di Segesta* (Pal. 1827) p. 51, quem librum non vidi. Serradifalco *antichità di Segesta* I 132. Descripsit etiam R. Rochette mus. Rhen. 1836 p. 97 (cf. *mém. de l'Acad.* 1840 XIV 2, p. 293 coll. tab. II 6); eius exemplum repetiit Franz 5545, cf. add. p. 1249 adhibitis Mommseni schedis.

Longus et Serradifalco quod habent v. 2 ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ — v. 4 ΑΝΔΡΕΩΝΟΣ — v. 5 in. ΚΑΙ, supplementa haec sunt ipsorum.

---

292 XXI ab oppido Calatafimi stadiis versus occidentem in colle inter rudera antiqua, non eminus a prisca sede quae publico arbitratu theatrum extitit, litteris cubitalibus Gualt.

ΑΣΚΛΑΠΟΣ..
ΕΠΠ...

Gualterus 323 (ed. 2); inde Franz 5547.
V. 2 ἐποίησε Franz.

XV. *ALCAMO. S. MARIA* (in agro Hyccarensi).

293 Alcami in praedio archiepiscopi Montis-Regalis.

ΙΕΡΑΙ	ΚΩΝΟΣ	ΘΕΑΤΡΟΥ

Gualterus 266 = 326. 327. 328; inde Franz 5550.

294 In agro Hyccarensi ad S. Mariam repperit D. Franc. Pasqualino a. 1794.

Δ Χ
ΔΟΜΝΑΕΞΕΣΕΝ
Μ - ΝΗ ΒΟΤΤΟΣ
ΛΙΤΙΝΗΤΕΚΝΩΤΝ
ΕΠ

Θ(εοῖς) χ(θονίοις)
Δόμνα ἔζ(η)σεν [ἔτη ...,
μῆ(νας) ν'. Βόττος [καὶ Μα-
λιτίνη τέκνῳ γλ[υκυτάτῳ
ἐπ[οίησαν.

Salvat. Morso cod. Panorm. Qq E 173.

XVI. PANHORMVS (*Palermo*).

Cf. Mommsen CIL X p. 751.

Graecos titulos hoc capite XVI proponam, e quibus quattuor tantum Panhormi repertos esse constat. Sunt autem hi n. 296 Domitii Latroniani correctoris Siciliae titulus (cf. Momms. l. c. n. 7284 et add. p. 993), quem vidit iam Gualterus, praeterea epitaphium Cissi et Tryphonis naufragorum n. 300 et christianorum hominum n. 308 et n. 309. Tituli ab Iesuitis vel Benedictinis Panhormitanis inde ab a. 1730 collecti ipsorum museis inlati nonnulli sine dubio sunt Siculae originis (vide ad nn. 297. 307) itemque pro Siculis habendi sunt quibus nostra demum aetate museum nationale Panhormitanum auctum est (nn. 298. 299. 301. 302—305); ex reliquis Iulii Iusti christiani fortasse hominis titulus sepulcralis (310) potest quidem Roma advectus esse, sed res incerta est; omnium antiquissimus et gravissimus titulus Cleagorae Massaliotae (295) si non est Siculus, ex Graecia adlatus videri debebit. Qua in rerum obscuritate omnia hoc loco collecta exhibui.

295 Incertae originis. Panormi in museo regiae universitatis Torr. Nunc in museo nationali.

ΚΛΕΑΓΟΡΑΣΜΑΣΣΑΛΙΩΤΗΣΑΦΡΟΔΙΤΗΙ
ΑΝΕΘΗΚΕΤΡΑΠΕΖΑΝ

Κλεαγόρας Μασσαλιώτης Ἀφροδίτηι ἀνέθηκε τράπεζαν.

Descripsi. Edidit Torremuzza Panorm. p. 1, 3 (cf. p. 68), Sic. I 17 = 18; ex eo Donat. p. 66, 5 et Franz 5553.
2 . . ΝΕΘΗΚΕ Torrem.

296 Panormi pro rostris Gualt. i. e. in praetorio, ut recte interpretatur Torr. Litterae pessimae minio inductae, magna ex parte evanidae.

Gualterus:

ΤΗϹΠΡΟϹΠΑΝΤΑϹΑΝΘΡΩΠους
ΕΥΝΟΙΑϹΠΕΙΡΑΘΕΝΤΕϹ
ΗΤΗϹΑΝΥΠΕΡΡ. .ΤΟΥΧΡΗ..
. . . . . ΠΕΙΤΕΧΟΝΤΕϹ
. . . . . ΤΟΥΛΑΤΩΡΝΙΑΝΟΥ
ΤΟΥΛΑ..ΠΡΕΠΕΝ. . . . . . .
ΒΟΥΒΗΚΑΙΟΒΗΝΟϹ
. . . .

ego:

///ΙϹΠΡΟϹΠΑΝΤΑϹΑΝΘΡΩΙ
///ΝΟΙΑϹΠΕΙΡΑΘΕ'//////////
///ΙΤΗϹΑΝΥΠΕΡΒ///ΙΤΟΥΧΡ//////
//////////ΜΕΤΑϹΧΟΝΤΕϹ
// ϽΜΙΤΙΟΥΛΑΤΡΩΝΙΑΝΟΥ
//ΟΥΛΑ//Ϲ//Ρ·//ΠΑΝϹ//////////
//ΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜ//////
Ε Ν //////////// Ω
////////// ΑΡΙ

Τῆς πρὸς πάντας ἀνθρώπ[ους
εὐ]νοίας πειραθέντες
καὶ τῆς ἀνυπερβ[λή]του χρη[στό-
τητος] μετασχόντες
Δ]ομιτίου Λατρωνιανοῦ
τοῦ λαμπ(ροτάτου) ἐπανο[ρθωτοῦ p. Chr. n. 314
ἡ] βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
εὐν[οίας . . . . .
. . . . . χ]άρι[ν.

Descripsi et saepius contuli. Gualterus 21 = 178 (inde Mongitore cod. Pan. Qq B 9; Torremuzza Sicil. XVIII 1; Pan. p. 24 cf. p. 266; Franz 5551, cf. add. p. 1249).

Idem Domitius Latronianus v. c. corr. titulum latinum posuit item Panhormitanum, ut mihi videbatur eadem manu sculptum, quem edidit Mommsen X 7284, cuius transcribam adnotationem: 'Latronianus redit in epistula Constantini a. 314 (cf. Tillemont *hist. des empereurs* 4, 160) ad Chrestum episcopum Syracusanum apud Eusebium hist. eccl. 10, 5, 23, qua is iubetur Arelate ad concilium pergere λαβὼν παρὰ τοῦ λαμπροτάτου Λατρωνιανοῦ τοῦ κορρήκτορος Σικελίας δημόσιον ὄχημα; item in titulo Carthaginiensi vol. VIII n. 1016, quem Latronianus posuit proconsul Africae.' Hinc suppleri ἐπανορθωτοῦ v. 6 — 8 sq. fortasse nihil nisi verba εὐνοίας χάριν neglegentius disposita; lapis enim ita detritus, ut numquid plura fuerint adfirmari nequeat.

297 Panormi in museo universitatis Torr. Lapis, qui nunc servatur in museo publico, est originis incertae; 'Siculam originem prodit, quod bilinguis est' Mommsen.

ϹΤΗΛΑΙ	TITVLI
ЄΝΘΑΔЄ	HEIC
ΤΥΠΟΥΝΤΑΙΚΑΙ	ORDINANTVRET
ΧΑΡΑϹϹΟΝΤΑΙ	SCVLPVNTVR
ΝΑΟΙϹΙЄΡΟΙϹ	AIDIBVSSACREIS
ϹΥΝЄΝЄΡΓЄΙΑΙϹ	CVMOPERVM
ΔΗΜΟϹΙΑΙϹ	PVBLICORVM

Στῆλαι ἐνθάδε τυποῦνται καὶ χαράσσονται ναοῖς ἱεροῖς σὺν ἐνεργείαις δημοσίαις.

Descripsi. Torremuzza Pan. p. 19, 37 (cf. p. 231). Sic. II 7; inde Ignarra de palaestra Neapol. p. 51 et Franz 5554. Accurate Mommsen CIL X 7296.

Marmorarius nec Graecus opinor nec Romanus homo cum ab utriusque linguae peritis intellegi cuperet neutris satisfecit.

298 Originis ut videtur Siculae, nunc in museo Panormitano lapis calcaria.

ΘΕΟΔΟΤΑΚΕΛΤΑ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Θεοδότα Κέλτα. Ἐπαφρόδειτε χαῖρε.

Descripsi.

Videtur Theodota Celtae sive uxor sive filia Epaphrodito filio fecisse.

299 S. l. Morso. Sine dubio originis Siculae. Nunc in musei Panormitani repositis est tabula marmorea litteris neglegenter incisis.

ΙΓΝΑΤΙΟϹ
ΜΑΡΙΑΝΟϹ
ΧΡΗϹΤΟϹ
ΚΑΙΑΜЄΜΠΤΟϹ
ЄΖΗϹЄΝЄΤΗ
·Ν·
ΗΜЄΡΑϹ Ζ

Ἰγνάτιος Μαριανός, χρηστὸς καὶ ἄμεμπτος, ἔζησεν ἔτη ν', ἡμέρας ζ'.

Descripsi. Habet Salvator Morso cod. Panorm. Qq E 173.

300 Panormi extra portam Austriacam in viridario Soc. Iesu Gualt. In museo collegii Soc. Iesu Lupus Torr. Sub toreumate navis quam duo iuvenes nudi ac maesti sedentes in litore mox ascensuri videntur Lup.

ΚΙΣΣΟΣΚΑΙΤΡΥΦΩΝΟΙΕΙΚΑΔΙΟΥ
ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΙΚΑΙΑΩΡΟΙΧΡΗΣΤΩ
ΧΑΙΡΕΤΕ

Gualterus 48 = 206 (inde Mongitore cod. Pan. Qq B 9; Fabretti p. 193, 449). Lupus epit. Severae p. 172 (hinc Torremuzza Pan. p. 37, 67 coll. p. 314, Sic. XIV 60 = 72); repetiit Franz 5574.

1 ΧΙΣΣΟΣ et ΖΙΧΑΔΙΟΥ Gualt. ed. 2 — 2 ΤΑΛΑΤΩΡΗΚΑΙΑΩΡΟΙ Gualt. ed. 1, ΤΑΛΑΙΠΩΡΩΚΑΙΑΩΡΩ Gualt. ed. 2.

Κίσσος καὶ Τρύφων οἱ Εἰκαδίου ταλαίπωροι καὶ ἄωροι, χρηστοὶ χαίρετε.

Naufragio periisse iuvenes vidit Torremuzza.

301 Tabella marmorea in museo Panormitano.

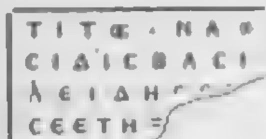

Τίτος Νασίδις Βασιλείδης ἔζ[η]σε ἔτη ξ..

Descripsi.

---

302 Panormi in museo basis fragmentum. Videtur Siculum.

Descripsi.

---

303 Panormi in museo tabulae marmoreae fragmentum.

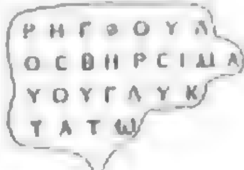

Ῥέγουλος Βήρσιμα υἱοῦ γλυκ[υ]τάτῳ.

Descripsi. — Scripsit Verissima mater casus grammaticos miscens.

---

304 Panormi in museo anaglyphum, quo puer nudus cani adsilienti aviculam porrigens expressus est; supra:

ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣ

Descripsi.

---

305 Panormi in museo fragmentum marmoreum detritum. Videtur Siculae originis.

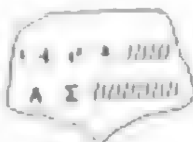

Descripsi.

---

306 Incertae originis; Panormi in museo regiae Academiae Torr.

ΥΤΕΤΙΠΑ . . . ΟΕ
ΚΟ . . . ΝΟΥ . . .
ΛΟ . . . . . ΠΡΟΛ . . . .
ΠΕΝΘ . . . ΟϹΑΛ . . .
ΗϹΥΔΕ . . ΕΡΓ . . . .
ΑΕΙΧΡ . . . ΕΙV . . .
ΗΠΡΟ . . . ΕΙ . . . .

Edidit Torremuzza inscr. Panorm. p. 20, 38 (cf. p. 243), Sicil. XVIII 4; inde Franz 5552.

Fuerunt opinor versus, v. 1 ε]ὔτε τι πα[ρ]θέ[νι]ον . . . ., v. 4 πένθος ἄλ[αστον, coll. epigr. gr. 243, 21. Lacunarum enim spatia quod male indicata esse sumo, nemini in editoris imperiti exemplis offensui erit. V. 5 ab initio nomen in -η, σὺ δὲ[. . . τὸν] ἀεὶ χρ[όνον κτλ.

---

307 Panormi apud PP. Iesuitas Torr. Originis sine dubio Siculae.

. . . ΓΕΝΕ . . . ΑΙ . . .
. . . ΤΕΚΑΙ . . Λ . . . .
. . . ΠΤΕΧΑΙ . . . . Ι . .
. . . ΕΖΗϹΡΙΤΙ . . . . . .
. . . ΑΚΓΑΜΠϹ . . . . . .
. . . ΑΙΝΜΗΤΗΡ . . . .
. . . ΕΠΟΙϹΕ . . . .

Edidit Torremuzza Pan. p. 53, 103 (cf. p. 374), Sic. XVIII 30; repetiit Franz 5575.

Apparent tituli sepulcralis vestigia, velut Δι]γενε[ς . . . χαῖρ]ε καὶ [ἀναπ]αύου χαῖ[ρε, ἔζησε[ν ἔ]τη . . . . . μήτηρ . . ἐποίησε. Lacunae igitur omnes breviores quam indicavit Torremuzza.

---

308 Panormi reperta *mentre nel mese di Maggio 1733 si scavavano le fondamenta per il nuovo Monastero delle Cappucine* Proc. Prope Ennam (*a Castrogiovanni* Torr. Sic.) lapis detectus, deinde Panormum transportatus in museum monasterii S. Martini Torr., Panormi Mur. Panormi in museo Martiniano Tard. Sine loco Rom. — Videtur errasse Torremuzza.

ΒΕΤΤΙΟϹΜΑΥ
ΡΙΚΟϹΕΤΡΩΝ
ΙΕΖΗϹΕΝΔΕΤΟ
ΝΕΑΥΤΟΥΒΕΙΟ
ΚΙΤΕΕΝΤΟΥΤ
ΩΤΩΤΥΜΒΩ

Ant. Procacellii epist. ad Gorium cod. Marucell. A 77 (d. XII m. Iul. 1735); Torremuzza Pan. p. 36, 66 (cf. p. 310), Sicil. XIV 20 = 22; Muratori 1763, 17 missam ab Egnatio Maria Como. Est in epistula Xaverii Romano cod. Panorm. Qq H 117; in folio impresso habet Tardia cod. Panorm. Qq C 17a, nescio unde. Ex editis Franz 5746.

2. 3 ΕΤΩΝΚ|ΕΖΗϹΕΝ Mur. — 3 ΥΕΖΗϹΕΝ Proc. Tard. — 4 ΝΑΥΤΟΥ Proc., ΝΕΑΥΤΟΥΒΙΟΝ Mur. — 5 ΚΕΙΤΑΙ Mur., ΚΙΤΕΚΙΤΟΥΤ Proc. — 6 ΤΥΜΒΩ Proc., ΤΥΜΒΩ Mur.

Βέττιος Μάξιμος ἐτῶν π' (?) (ἔζησεν δὲ τὸν ἑαυτοῦ βίο[ν]) κεῖται ἐν τούτῳ τῷ τύμβῳ.

---

309 Panormi in aede maxima. Littera grandiuscula.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Gualterus 35 = 192 (Franz 5573).

Βικτωρία.

310 Panormi olim in Martiniano, nunc in publico museo.

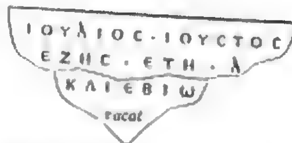

Descripsi. — Fortasse christianus est titulus, ut verbum ἔζησεν vitam significet naturalem, ἐβίωσεν autem christianam.
Ἰούλιος Ἰοῦστος ἔζησ(εν) ἔτη λ' καὶ ἐβίω[σε . . .

XVII. SOLVNTVM (*Sòlanto*).

Cf. Mommsen CIL X p. 760.

311 Solunti in eius aedificii ruderibus quod gymnasium vocatur repertus lapis a. 1865, nunc Panormi in museo.

ΠΕΞΩΝΤΑΞΙΕΣΤΡΕΙΣΑ
ΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕΝΑΙΕΠΙΑ
ΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΚΑΙ
ΟΙΑΥΤΟΥΕΦΗΒΟΙΑΝΤΑΛΛΟΝΑΝ
ΤΑΛΛΟΥΤΟΥΑΝΤΑΛΛΟΥΟΡΝΙ
ΧΑΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑ
ΕΥΝΟΙΑΣ ΕΝΕΚΑ

Πεζῶν τάξιες τρεῖς αἱ στρατευσάμεναι ἐπὶ Ἀπολλωνίου Ἀπολλωνίου καὶ οἱ αὐτοῦ ἔφηβοι Ἄνταλλον Ἀντάλλου τοῦ Ἀντάλλου Ὀρνιχᾶν γυμνασιαρχήσαντα εὐνοίας ἕνεκα.

Descripsi. Edidit Io. Fraccia *giornale di Sicilia* 1865 (m. Iul. d. X), indeque Ritschl mus. Rhen. XXI 139; Cavallari *bull. della commissione di antichità e belle arti in Sicilia* 1875 VIII 3.

312 Solunti repertus lapis a. 1771, litteris inscriptus semicubitalibus, postea Panormum in museum Academiae regiae translatus.

. . . ΑΛΛΩΝ . . .
. . ΩΡΟΘΕΟ . . .
. . ΣΔΙΟΔ . . . .

. . .
Δ]ωρόθεο[ς . .
. . ς Διοδ[ώρου.

Torremuzza Sicil. (ed. 2) XVIII 40 (Franz 5576).

Videntur nomina velut magistratuum recenseri. Itaque vide, ne v. 1 Ἄνταλλος fuerit; cf. infra n. 313.

XVIII. THERMAE HIMERAEAE (*Termini*).

Cf. Mommsen CIL X p. 761. 993.

Himera urbs ab Zanclaeis maximam partem Chalcidensibus a. 648 vel 649 condita (Thucyd. VI 5) postquam a. 409 ab Carthaginiensibus diruta est (Diod. XIII 62), *quos cives belli calamitas reliquos fecerat, ii sese Thermis collocarunt in iisdem agri finibus neque longe ab oppido antiquo*, ut ait Cicero Verr. II 35, 86. Nova urbs Θερμαὶ Ἱμεραῖαι (Polyb. I 24, 4), incolae Ἱμεραῖοι Θερμιτανοί (cf. tit. infra n. 315, CIL X 7345) appellati sunt. Populum Romanum Thermitanis, quod semper in amicitia fideque mansissent, urbem agros legesque suas reddidisse Cicero testatur Verr. II 37, 90.

313 Thermis reperta basis marmorea, nunc in museo.

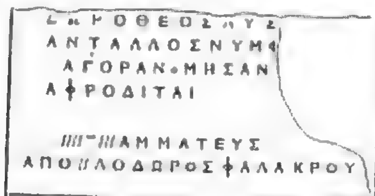

. . . .
Δωρόθεος Αὐτ[. . .
Ἄνταλλος Νύμφ[ωνος
ἀγορανομήσαντε[ς
Ἀφροδίται.
γ[ρ]αμματεύς
Ἀπο[λ]λόδωρος Φαλάκρου.

Descripsi. Edidit Mauceri *bull. arch.* 1877 p. 234, qui vv. 4 sqq. sic habet: ΑΦΡΟΔΙΤΑΙ
ΕΚΤΟΥC CZ //////
γρΑΜ κτλ.',
dicens litteras illas antiquitus deletas. Ego non vidi.

314 Thermis ad arcem repertus lapis exiguus subflavus formae ovalis cum duplici inscriptione, nunc in museo.

1. fulmen, arcus, anguis.

ΘΕΩΝ ΟΠΛΑ

2. lauri ramus cum lyra.

ΙΕΡΟΣ ΘΕΩΝ C(sic)ΩΤΗΡΩΝ

Descripsi, nec suspectae mihi videbantur litterae. Fortasse amuletum est, nam ἱερός scilicet ὁ φορῶν, qui θεῶν σωτήρων se permisit; defenditur autem ab omni malo armis deorum (θεῶν ὅπλα), Iovis fulmine, Apollinis arcu, Aesculapii angue.

315 Thermis in museo fragmentum marmoreum; litterae subrudes.

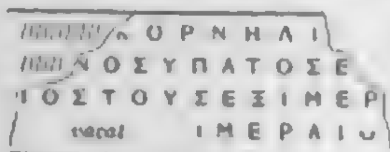

Descripsi et edidi Hermae vol. XVIII 156 cum nota Mommseni, qui vidit titulum subscriptum fuisse marmoreis quibusdam anneisve imaginibus, quas multas anno a. Chr. n. 409 Himera eversa a Carthaginiensibus direptas P. Cornelius Scipio post Carthaginis excidium Thermitanis restituit; restitutas autem cives publice ita proposuerunt ut (quae sunt verba Ciceronis) 'mihi semper Scipionis fore videantur itaque dicantur;' cf. Cic. Verr. lib. II 35, 86 sq. Itaque titulus ad hunc fere modum conceptus fuit.

Πόπλιον] Κορνήλ[ιον Ποπλίου υἱὸν Σκιπίων' Ἀφρι-
n. 147 κα]νὸν ὕπατον ἀ[ποκαταστήσαντα ἐκ Καρχηδό-
ν]ος τοὺς ἐξ Ἱμέ[ρας συληθέντας ἀνδριάντας
Ἱμεραῖο[ι Θερμιτανοί.

316 Thermis in museo lapis marmoreus.

ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΝΕΜΗΝΙΔΑΠΕΡΣΙΟΣΠΟΙΗΤΑΣ
ΤΟΥΣΓΟΝΕΑΣΚΑΙΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΑΝΑΥΤΩΝΤΑ
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΝΣΙΜΙΑΚΑΙΤΑΝΓΥΝΑΙΚΑΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΤΑΝΙΔΙΑΝΑΝΕΣΤΑΣΕ

Descripsi. Ed. Baldassare Romano *antichità inedite di vario genere trovate in Sicilia* p. 23 indeque repetiit Minervini *bull. Napol.* 1855 IV 88.

Quinque imagines liberali animo dedicavit Aristodamus poeta, qui Persio cognomine utebatur non sane eodem modo quo Persius Lucilius, Petronius Afranius, Calpurnius Theocritus cognominabantur.

Ἀριστόδαμος Νεμηνίδα Πέρσιος ποιητὰς
τοὺς γονέας καὶ τὸν εὐεργέταν αὐτῶν τα
Ἀριστόδαμον Σιμία καὶ τὰν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ τὰν ἰδίαν ἀνέστασε.

317 Thermis Himeraeorum ad aedem maiorem in pronao GVALTERVS. Ibi circa annum 1878 rursus effossa basis nunc servatur Termini in museo.

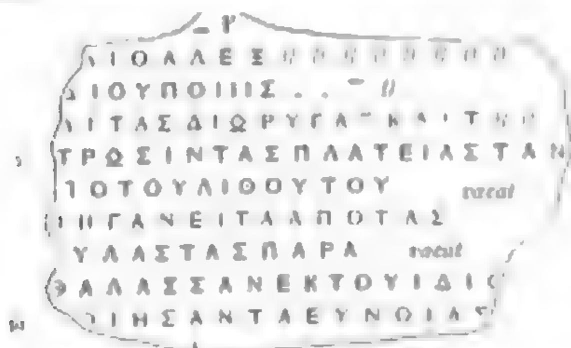

Apographum meum est, nisi quod vv. 1 et 11 litterarum vestigia addidi ex apographo quod a. 1878 misit mihi Antonius Salinas. Gualterus (ed. 2) 240; inde Torremuzza Sic. XVIII 24 (Franz 5578). Melius Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1878 p. 72, cf. *bull. archeol.* 1878 p. 169.

2 ΙΟΑΛΕΙ Gualt., ΙΟΑΛΕΙ_ Salinas — 3 ΑΙΟΥΠΟ... ΠΙΣΑΙ Gualt. — 5 extr. ΤΑΝ Gualt. — 10 ΕΥΝΟΙΑΣ Salinas.

. . . .
παρ]ὰ τὸ Ἀλεξ[άνδρειον (?) ἐκ τοῦ
ἰ]δίου ποιήσα[ντα
κ]αὶ τὰς διώρυγας καὶ τ[ὸν
σ]τρῶτον τᾶς πλατείας τὰν
ἀ]πὸ τοῦ λίθου τοῦ
Θηγανείτα ἀπὸ τᾶν
π]ύλας τὰς παρὰ
θάλασσαν ἐκ τοῦ ἰδίο[υ
π]οιήσαντα εὐνοίας
χάριν].

Suspicor v. 2 τὸ Ἀλεξάνδρειον fuisse aedificium publicum, velut gymnasium. Lapidem Θηγανείταν (v. 7) non novi. V. 7. 8 [ὑ]πὸ τὰς [π]ύλας τὰς coniecit Wilamowitz.

318 Thermis Himeraeorum, in Terra Vecchia apud Bernh. Romanum Vic. GVALT.

ΒΑΛ.ΚΑ..
ΗΤΟΝΒΙΟ...
ΟΡΕΠΟCΡ
CACZH...

Βαλ[ερί]α (?)
ἡ τὸν βίο[ν εὐ-
πρεπ[ῶ]ς β[ιώσα-
σα [ἐ]ζη[σεν ἔτη..

Gualterus (ed. 2) 290; inde Torremuzza Sic. XVIII 26 (Franz 5579).

Versum quintum ΕΤ... de suo addidit Torremuzza.

319 Thermis in museo lapis porphyreus.

ΔΕΚΟΜΑΝΕΧΡΗCΤΕ
ΧΑΙΡΕΚΑΙCΓΕΟCΙΤC
ΕΙΜΗΜΕΛΥΠΗCΗC
ΘΙΓΩΝ

Δαμόκωμε χρηστέ, χαῖρε· καὶ σ[ύ γ'], ὅστις εἶ,
μή με λυπήσῃς θιγών.

Descripsimus Mommsen et ego. Fiorelli *notizie degli scavi* 1877 p. 227.

Versus prior trimeter iambicus, cui subiectus versiculus trochaicus.

320 Thermis Himeraeorum, a tergo Praetorii Gvalt. In vetro palatii Iuratorum sub fenestra magna Tard. Lapis calcaris nunc in museo.

Δ Η Μ Ο C Θ Ε Ν Η
Α Ρ Χ Ε Β Ο Υ Λ Α C
Χ Α Ι Ρ Ε

Δημοσθένης Ἀρχεβούλας χαῖρε.

Descripsi. Edidit Gualterus 94 = 257; ex eo Murat. 697, 2; Torremuzza Sic. V 17 = 18; Franz 5580. Habet etiam Tardia cod. Pan. Qq E 171.

---

321 Thermis tabula marmorea reperta ad stationem ferroviariam, nunc in domo privata; ectypum gypseum vidi in museo.

Α Π
Κ Λ Ξ Κ Θ ϙ Ω
Θ Ζ Ν Α Ω
Є Γ Є ϙ Θ

Descripsi ex ectypo.

Litterae omnes clarae, quas tamen interpretari non queo. V. 3 videtur Θεανώ nomen ab lapidario male ex proposito exemplo descriptum esse, v. 4 annorum numerus.

---

322 Thermis repertus lapis (ubi in museo ectypum gypseum), nunc Panormi in museo.

ΙΟΥϹ·ΤΟϹ·ΝΙ
ΓΡΟΥ·Υ·ΟϹ·Є·ΖΗ·
ϹЄΝ·Є·ΤΗ·ΚЄ·

Ἰοῦστος Νίγρου υἱὸς, ἔζησεν ἔτη κε'.

Descripsi ex lapide.

---

323 Thermis in museo.

ΚΝVΑ
ΗΙΛ
ΟΤΗ

Descripsi.

V. 1 fugisse me videtur ita scriptum esse ΚΝVΑ.

Κυνυληία [Β]ήτη.

324 Thermis tabula marmorea reperta a. 1824 ante portas urbis, nunc in museo.

ΜΑΞΙΜΟϹ
ΔΙΔΥΜΟΥ·ΥΙΟϹ
ЄΖΗϹЄΝ·ЄΤΗ·ΚΓ

Μάξιμος Διδύμου υἱὸς ἔζησεν ἔτη κγ'.

Descripsi. Edidit Ios. Crispi *giorn. di scienze ecc.* 1824 VII 82 (= opusc. Pal. 1836 p. 238 et tab. III), qui habuit Romani apographum missum ab Augustino Gallo (inde vitiose repetiit Ferrussac *bull. des sciences hist.* 1825 IV 192, hinc Franz C. I. 5583). Ex suo apographo Bald. Romano *antichità Termitane* (Pal. 1838) p. 100.

---

325 Thermis Himeraeorum in vico S. Luciae apud Ant. Marchesium Gvalterus, qui calce oblitteratam non vidit.

ΜΑΖΙΜΟϹ
ΙΑϹΟΝΟϹ
ΕΤΩΝ Ζ

Μά[ξ]ιμος Ἰάσονος ἐτῶν ζ'.

Gualterus 133 = 294; inde Murat. 1710, 2, Torremuzza Sic. XIV 70 = 83, Franz 5582.

---

326 Thermis.

ΜΑΡΚΙΑ
ΕΡΜΑΙϹ
ΕΖ·ΕΤ·
ΚΒ·ΜΗ·
·Α·

Μαρκία Ἑρμαῒς ἔζ(ησεν) ἔτ(η) κβ', μη(νῶν) α'.

Ed. Torremuzza Sicil. app. ed. 2 p. 331, 1, qui habuit a Liborio Rini; inde Franz 5584.

---

327 Thermis in museo lapis.

ΜΑΡΚΙΩΝ
ΜΑΡΚΙΩΝΟϹ
ΧΑΙΡЄ

Μαρκίων Μαρκίωνος χαῖρε.

Descripsi.

---

328 Thermis lapis repertus, nunc in museo Panormitano.

Μ·ΜΟΥΝΑ
ΤΙΟϹ ΦΙΛΙΠΠΟ
ЄΖΗ·ЄΤΗ·Ξ

Μ. Μουνάτιος Φίλιππος ἔζη(σεν) ἔτη ξ'.

Descripsi.

329 Thermis repertus lapis, nunc in museo.

ΛΕ | ΝΕΜΗΝΙΔΑ | ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ
ΡΕ | ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ | ΝΕΜΗΝΙΔΑ
ΤΑΤΕ | ΧΑΙΡΕ | ΧΑΙΡΕ

ΜΕΓΑΛΟΔΟΞΕ ΝΕΜΗΝΙΔΑϹΥΝΕΥΝΕΔΙΑΚΛΕΟΠΑΤΡΑ
ΚΟΥΦΗϹΕΙΟΝΕΜΗΝΙΔΑΓΑΙΟϹΤΕΑΚΕΥΘΟΙ
ΚΟΥΦΗϹΕΙΟΚΕΚΕΥΘΕΝΕΜΗΝΙΔΑΟϹΤΕΑΓΑΙΑ

. . . ε	Νεμηνίδα	Κλεοπάτρα
χαῖ]ρε	Ἀριστοδάμου	Νεμηνίδα
. . . ώτατε	χαῖρε	χαῖρε

Μεγαλόδοξε Νεμηνίδα σύνευνε δὲ Κλεοπάτρα.
Κούφη σοῖ, Νεμηνίδα, γαῖ' ὀστέα κεύθοι.
Κούφη σοὶ κέκευθε, Νεμηνίδα, ὀστέα γαῖα.

Descripsi. Mutilam habet Tardia cod. Panorm. Qq E 171. Ed. Bald. Romano *antichità Termitane* (1838) p. 113; hinc ego mus. Rh. XXXIV 193 n. 682*a*.

1 initio ΛΕ Romano; fortasse [Ἀριστόδα]με — 3 initio [δικαι]ώτατε? vitio etiam alibi obvio.

Versu sexto olim conieci aliquem versus quinti vitia corrigere voluisse; sed videntur κεύθοι optativus et κέκευθεν indicativus scriptoris consilio distincti esse. Homines sunt eiusdem familiae, ex qua Aristodamus Persius poeta oriundus erat, cf. n. 316.

330 In marmore fracto in Thermis Himerensium reperto; litterae elegantes Mvent.

ΝΥ ΡΟΣ
ΑΡ ΟΥΤΟΥ

Edidit Muenter epistula ad Sergium ab Ouvaroff p. 8; inde Franz 5590. Muenterus adnotat: 'litteras ΝΥ et ΑΡ quae hiatu a sequentibus distant ad eas pertinere pro certo asserere equidem haud ausim, quum videantur hisce paullulum esse maiores. At lapidum tamen et longitudo et crassitudo conveniunt et a Michaele Calcagnio utrumque fragmentum ut unius eiusdemque inscriptionis partes duas accepi.' Unde incerta est Franzii coniectura:

Νυ[μφόδω]ρος
Ἀρ[χαγάθ]ου τοῦ [. . .

331 Thermis ad aedem maiorem Gvalt. Postea lapis Romam translatus est, ubi exscripsit Ficoroni, dein domum reversus municipii Thermitani muro immissus, nunc ibidem in museo.

ΩΛΕΠΑΠΙΕ
ΑΓΑΘΑΡΧΕ
ΧΑΙΡΕ

Ὦ Λεπάπιε Ἀγάθαρχε χαῖρε.

Descripsi. Latine versam dedit Fazello de reb. Sic. (1558) p. 194; Graece Gualterus (ed. 2) 247. Ex Ficoronii apographo Muratori 1722, 4; ex utroque repetiit Torremuzza Sic. XIV 83 = 98; Franz 5587. Descripsit Bald. Romano *antichità Termitane* p. 110.

332 Thermis in museo.

ΟΠΕΤΡΗΙΑΛΗΤΩΙΜΟΥ
ΣΑΙΟΥΓΥΝΗΙΧΑΙΡΕΧΡΗΣ
ΤΗΚΑΙΕΥΣΕΒΗΣ

Πετρηίῳ Ἀκτῷ, Μουτσίου γυνή, χαῖρε χρηστὴ καὶ εὐσεβής.

Descripsi.

V. 1 ab initio erravit lapicida, qui aut foliolum ponere debebat aut Θ notam letalem.

333 Thermis Himeraeorum.

ΘϹ·ΚΑ
ΠΟΝΠΩΝΙΑ
ΜΑΞΙΜΑ
ΕΖ·ΕΤ·Μ
ΚΑΜΟΛΙϹϹΟϹ
ΤΗΙΔΙΑ
ϹΥ . . . ΡΙΩ

Edidit Gualterus 109 = 265; inde Murat. 1491, 14; Torremuzza Sic. XI 38 = 44; Franz 5581.

Composui exemplum ex duabus Gualteri editionibus. — 1 ΘϹΚΑ Gualt. 1 — 2 ΡΟΝΡΩΝΙΑ Gualt. 1 — 4 ϹΖ·ϹΤ· Gualt. 1 — 6 ΤΕΙΔΙΑ Gualt. 2 — 7 ϹΧΧΑΙϹΤΩΝ Gualt. 1.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις) Πομπωνία Μαξίμα ἔζ(ησεν) ἔτ(η) μ'. Κ[. .]
Μ[. . .] τὸ ἴδιο . . .

334 Thermis Himeraeorum.

ΠΡΩΤΑΡΧΩ
. . . Χ . . .

Πρωτάρχῳ . . . . . .

Gualterus 111 = 268; inde Franz 5588.

2 χαῖρε coni. Franz. At v. 1 dativus traditus (ΠΡΩΤΑΡΧΩΙ Gualterus, qui ι litteram adiecit de suo).

335 Thermis. Ego non vidi.

ϹΕΡΒΙΛΙΑ
ΟΝΑϹΙΧΑ
ΧΑΙΡΕ

Σερβιλία Ὀνασίχα χαῖρε.

Edidit Bald. Romano *antichità Termitane* (Pal. 1838) p. 114.
Servilia nescio fuerit Onasichae uxor vel filia an cognomen sit ipsius Ὀνασίχα. Nomen mihi non notum, sed Ὀνασίμα vel Ὀνασίλλα conicere non opus est.

336 Thermis in museo.

ΓΑΙΕΣΗΙΕ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΕ
ΣΑΜΑΡΕΥ
ΧΑΙΡΕ

Γάιε Σήιε Πτολεμαῖε Σαμαρεῦ χαῖρε.

Descripsi.
Σαμαρεύς idem videtur qui alias Σαμαρίτης vel Σαμαριτανός dici solet.

337 Thermis Himeraeorum apud Salvatorem Penica.

Θ ΚΥ
ϹΕΙΛΙΚΙΑ
ΜΕΛΛΟΥϹΑ
ΕΖΗϹΕΝ
ΕΤΗ ΧΙΙΙΙ

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις) Σεκιλία Μέλλουσα ἔζησεν ἔτη XIIII.

Edidit Gualterus 126 = 289; inde Murat. 1746, 13; Torremuzza Pan. p. 342, Sic. XIV 113 = 132; Franz 5585.
1 fuit fortasse ΚΧ i. e. κ(ατα)χ(θονίοις).

338 Thermis Himeraeorum ad aedem maiorem GVALT.

ΘΕΟΙϹΚΑΤ..
ϹΟΝΙΟΙϹ
ΜΗΚΑΛΙϹΟΥΛ
ΠΙΚΙΟϹΑΝΙ
ΚΗΤΟϹΕΖΗ
ϹΕΝ ΕΤΗ ΧΧΧΧ

Θεοῖς κατ[αχθ]ονίοις .... Σουλπίκιος Ἀνίκητος ἔζησεν ἔτη XXXX.

Ed. Gualterus (ed. 2) 253; hinc Murat. 1482, 14, indidemque vv. 4—6 repetiit 1725, 14 et 1777, 15; item ex Gualtero totam Torremuzza Pan. p. 342, Sic. XIV 123 = 144; Franz 5586. 5749*c*, coll. add. p. 1250.
Lapis videtur post v. 3 fractus fuisse, ut lectio ΜΗΚΑΛΙ ex prava coniectura profecta sit.

339 Thermis repertus lapis nunc in aedibus Romanorum ibidem servatur.

ΛΙΑ
ΑΡΤΕΙΝ
ΛΥΒΑΙΤΙϹ
ϹΕΝΕΤΗ
ΚΒ

...λία [Σπ]αρτιανή [Λι]λυβαῖτις [ἔζη]σεν ἔτη κβ'.

Lapidem ipsum cum videre non liceret, descripsi ex ectypo gypseo, quod servatur in museo. Ed. Bald. Romano *antichità inedite di vario genere trovate in Sicilia* (1854) p. 101, unde repetiit et supplevit Minervini *bull. Napolet.* 1855 IV 88.
1 Λιλία Minervini; spatio aptius est Αὐρηλία sim.

340 Thermis in museo lapides duo simillimi.

1.

ΦΑΙΝΟΙ
ΖΩΠΥΡΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Φαινοῖ Ζωπύρου χαῖρε.

2.

ΖΩΠΥΡΕ
ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΩΚΙΔΙΑΧΑΙΡΕ

Ζώπυρε Ἀρτέμωνος Ὠκιδία χαῖρε.

Descripsi et describens notabam eiusdem esse lapidarii eodemque tempore scriptos.
Phaeno videtur Zopyri uxor; Zopyrus cognomine Ὠκιδίας appellatus fuit.

341 Thermis Himeraeorum inter rudera castelli repertus lapis calcaris, nunc in museo.

ΟΛΟΙΝΙΑ
ΑΙΟΥ·ΚΑ
ΦΟΛΟΙΝ
ΜΑΤΗΡ

Ex ectypo Fiorelli *notizie degli scavi* 1884 p. 199.
Idem nomen (Φιλωνία?) v. 1 et 3.

342 In ruderibus Thermarum Himerensium ante aliquot annos rep. lapis penes me MVENT. misc.

ΔΩΡΕ
ΝΙΟΥ
ΙΤΤΙΕ
ΙΡΕ

..όδωρε ..νίου [Βρ]έττιε [χα]ῖρε.

Edidit et supplevit Muenter miscell. Hafniensia II (1824) p. 405 et in epistula ad Sergium ab Ouvaroff (1822) p. 11; hinc Franz 5589.

343—347 Thermis in museo fragmenta.

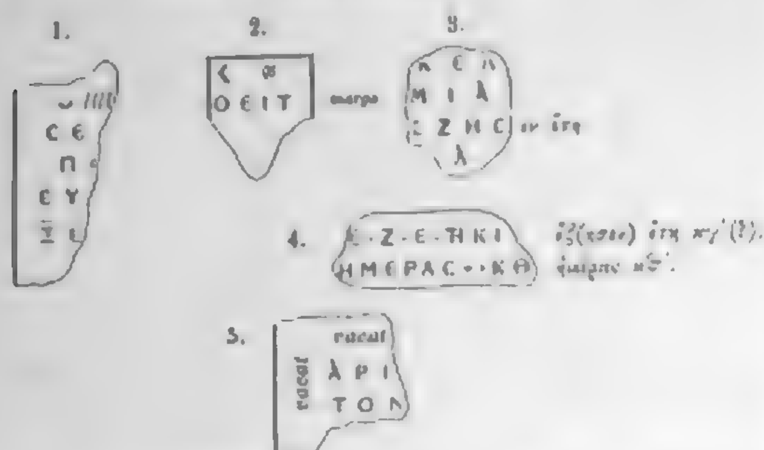

Descripsi. — Fr. 3 edidit Bald. Romano *antichità inedite di vario genere trovate in Sicilia* (1854) p. 23 (inde repetiit Minervini *bull. Napol.* 1855 IV 88).

348 Himeraeorum in aede Hieron. Marini GVALTERVS. Inde Panormum in museum PP. Iesuitarum translatus TORR. Nunc Panormi in museo

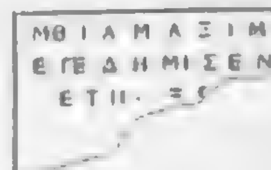

Μεβία Μάξιμα ἐπεδήμησεν ἔτη ξϛ'.

Descripsi. Gualterus 102 = 258; Torremuzza Panorm. n. 79 coll. p. 337, Sic. XIV 73 = 87; Kirchhoff CIG IV 9537 inter christianas.

XVIIII. CEPHALOEDIVM (*Cefalu*).

Cf. Mommsen CIL X p. 767.

349 Cephaloedii in archivio curiae episcopalis cippum superiore parte mutilum a. 1766 repperi ipse TORR.

. . . .
ΤΟΥΠΟΛΥ...ΝΟΥ
ΚΑΙΟΙΛΛΛΟΙΠΟΛΙ
ΗΡΑΚΛΕΙ

Torremuzza Sicil. I 13; inde Franz 5592.

Res sane mira, unum hominem licet principem civitatis vel magistratum summum reliquorum civium nomine dedicationem facere. Fortasse scribendum καὶ οἱ ἀλειφόμενοι, ut homo ille gymnasiarcha fuerit; quicum probe convenit quod Herculi donum offertur gymnasiorum praesidi. Hoc si verum videatur, actum est de titulo alio, quem ad promunturium Pelorum teste Ferrara repertum Catinae in museo Biscariano descripsi ex columella marmorea:

ΘΕΟΙCΠΑCΙ
CΩΤΗΡCΙΝ
ΓΟΡΓΟΝ
ΚΑΙ
5 ΟΙΑΛΛΟΙΠΟΛΙ
vacat

Edidit Ferrara *storia di Catania* p. 387; habet Gervasio epist. (m. Aug. d. 24 a. 1832) vol. VIII acceptum ab Farina Messinensi; descripserunt Muenter et Od. Mueller (Franz C. I. 5592 adnot.), quorum alter titulum novicium esse testatur. Et sane quam multa sunt, quae offendant; qui fecit, sumpsit v. 5 ex Torremuzzae vitioso apographo tituli Cephaloediani, qui ipse (cf. infra 369—371) sic fere legendus:

[Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνα]
τοῦ Πολυ[ξέ]νου
καὶ οἱ ἀλ[ειφόμενοι]
Ἡρακλεῖ.

350 In agro Cephaloeditano reperta tabula marmorea, nunc Panormi in museo.

ΘΕΟΙC·ΚΑΤΑΧΘ
Ο·ΝΙΟΙC · ΘΑ
ΛΛΟC · ΕΖΗ
CΕΕΤΗ · Ε ·
5 ΧΑΙΡΕΤΩ·ΟΑΝΑΓΝ
ΟΥC

Θεοῖς καταχθονίοις, Θάλλος ἔζησε ἔτη ε'. χαιρέτω ὁ ἀναγνούς.

Descripsi. Ed. Nic. Maggiore *giorn. di scienze* XXXVI (1831) p. 315; Salinas *rivista Sicula* 1869 I 2, 363; Nic. Camarda *epigrafi ed opuscoli inediti* Pal. 1873 p. 94.

351 Cephaloedii ad portam piscariam huncce fere forma GVALT.

ΣΩΣΙΝΥΜΒΩΝ
ΚΡΑΦΑΤΕΧΑΙΡΕ

Edidit Gualterus 136 = 296; hinc Vinc. Auria origo et antiquitas urbis Siciliae placentissimae Cephaledis in Thes. antiq. et histor. Sicil. Sard. Cors. v. XIV c. VI; Torremuzza Sic. XIV 118 = 138; Franz 5593. Murat. 1747, 12 edidit apographum missum ab Ignatio Como, qui et ipse videtur ex Gualtero petiisse.

2 ΚΑΙΡΕ Gualt. 2

Σῶσι Νύμ[φ]ω[νι] Κραίφατε (?) χαῖρε.

1 corr. Franz — 2 cognomen Sosidis corruptum; fort. Κραίβατε.

XX. HALAESA (*Castel Tusa*).

Cf. Mommsen CIL X p. 768.

Halaesa auctore Archonida Herbitensium tyranno pace cum Dionysio facta (a. 403) ab mercenariis civibusque Herbitensibus haud paucis octo ab mari stadiis loco edito condita et Ἀρχωνίδειος cognominata floruit deinceps διά τε τὰς ἀπὸ τῆς θαλάττης ἐργασίας καὶ διὰ τὴν ὑπὸ Ῥωμαίων δοθεῖσαν ἀτέλειαν (Diod. XIV 16, 1—3). *Sine foedere liberam et immunem* Halaesinorum civitatem dicit Cicero Verr. III 6, 13; municipium factum est Augusto imperante, cf. Mommsen l. s.

352 Infra Thusam reperta tabula secundum D. Mariam de Palatio saeculo XVI, pervenit in manus Caesaris Manni mercatoris Pisani, a quo emptam habuerunt Alphonsus Ruiz eiusque nepos Io. Ventimiglia Fazellus (de reb. Sic. I 9, 4). Postea Octavio Caietano soc. Iesu cessit inter collegii ornamenta adoptanda, ubi diu latuit; recens tandem — e tenebris in lucem — revocata fuit Gualterus, qui tabulam refert esse fronte mutila oblongam p. III d. IV, latam p. II d. I, spissam d. IV, litterulis perbelle effigiatis. Apud Alphonsum Ruizium Protonotarium regium Panhormi Manut. Pinelli.

I. *Latus sinistrum.*

ΤΟΝΥΠΟΚΑ
ΤΑΤΟΥΟΡΙΟΥΕΣΤΟΝΠΟ
ΑΤΟΥΠΟΤΑΜΟΥΕΣΤΕΠΟΤΙ
ΑΤΟΝ·Β·ΚΛΑΡΟΝΚΑΙΑΝΤΟΥΡΟ
ΑΝΕΠΙΤΑΝΙΠΥΡΡΑΝΑΙΕΛΑΙΑΙΑΙΕ
ΑΥΤΑΙΑΚΟΛΟΥΘΕΟΝΤΙΤΩΚΛΑΡΩΤΟΥΤΩ
ΤΟΥΠΟΤΟΝΟΧΕΤΟΝΑΧΡΙΠΟΤΙΤΑΝΚΡΑΝΑΝ
ΙΡΑΝΟΥΚΕΡΓΑΣΕΙΤΑΙΚΑΙΠΕΡΙΣΤΑΣΙΝΑΦΗΣΕΙΤΑ
.ΗΟΠΑΝΤΑΤΑΔΕΔΕΝΔΡΕΑΚΑΡΠΕΥΣΕΝ
ΑΠΟΤΟΥΕΤΟΥΠΟΤΙΤΑΚΡΑΝΑΤΑΙΠΥΡΡΑΚΑΤΑΤΑΣΟΔΟΥΕΣ
ΤΑΝΕΛΑΙΑΝΤΑΝΚΟΛΟΒΑΝΕΝΑΕΚΑΙΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝΕΝΑ
ΕΚΑΙΤΑΟΔΩΕΣΤΟΝΠΟΤΑΜΟΝΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΠΟΤΑΜΟΥΕΣ
ΤΟΟΡΙΟΝΤΟΥ·Δ·ΚΛΑΡΟΥΚΑΙΩΣΤΑΟΡΙΑΤΟΥ·Δ·ΚΛΑΡΟΥΑΙΕΛΑΙ
ΑΙΑΥΤΑΙΑΙΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΙΕΠΟΝΤΑΙΤΩΚΛΑΡΩΤΟΥΤΩ
C ΑΠΟΤΑΣΟΔΟΥΤΑΣΞΕΝΙΔΟΣΚΑΤΑΤΑΣΟΔΟΥΤΑΣΠΑΡΑΤΟ
ΜΕΙΛΙΧΙΕΙΟΝΕΣΤΟΝΡΟΙΣΚΟΝΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΡΟΙΣΚΟΥΕΣ
ΤΑΝΣΥΜΒΟΛΑΝΤΟΥΡΟΙΣΚΟΥΚΑΙΑΝΤΟΥΡΟΙΣΚΟΥΕΣΤΑΝ
ΟΔΟΝΤΑΝΞΕΝΙΔΑΑΚΟΛΟΥΘΕΙΤΩΚΛΑΡΩΤΟΥΤΩΤΟΥ
ΔΩΡΤΟΕΚΤΑΣΚΡΑΝΝΑΣΚΑΙΤΟΥΒΑΛΑΝΕΙΟΥΤΟΑΠΟΡΡΕΟΝ
C ΑΠΟΤΟΥΟΡΙΟΥΤΟΥ·Σ·ΚΛΑΡΟΥΚΑΤΑΤΑΣΟΔΟΥΤΑΣΑΓΟΥΣΑΣ
ΕΠΙΤΟΤΑΠΑΝΟΝΕΣΤΑΝΣΚΑΦΙΑΝΤΑΝΠΑΡΑΤΑΝΘΕΜΑΤΕΙ
ΤΙΝΚΑΙΩΣΑΙΣΚΑΦΙΑΙΠΑΡΑΤΑΝΑΛΟΝΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝΕΝΑ
ΕΚΑΙΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝΕΝΑΤΕΚΑΙΕΣΤΟΝΡΟΙΣΚΟΝΚΑΙΑΝΤΟΥ
ΡΟΙΣΚΟΥΕΣΤΑΝΟΔΟΝΤΑΝΕΠΙΤΟΤΑΠΑΝΟΝΑΙΕΛΑΙΑΙΑΙ
ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΙΑΥΤΑΙΕΠΟΝΤΑΙΤΩΚΛΑΡΩΤΟΥΤΩ
H ΑΠΟΤΑΣΣΚΑΦΙΑΣΤΑΣΠΑΡΑΤΑΝΘΕΜΑΤΕΙΤΙΝΕΣΤΟΡΟ
ΕΙΔΙΟΝΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΡΟΕΙΔΙΟΥΕΣΤΟΝΑΓΡΙΕΛΑΙΟΝΕΝΩΕ
ΚΑΙΕΠΙΣΤΡΕΜΜΑΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝΕΝΑΞΚΑΙΕΣΤΑΝΕΛΑΙ
ΑΝΕΝΑΤΕΚΑΙΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝΕΝΑΤΕΚΑΙΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝ
ΕΝΑΕΚΑΙΕΣΤΟΝΠΕΤΡΟΝΕΝΩΤΕΚΑΙΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝΕΝΑ
ΤΕΚΑΙΕΣΤΑΝΣΚΑΦΙΑΝΚΑΙΕΣΤΟΝΕΤΟΝΠΟΤΙΤΑΙΠΥΡΡΑΚΑΙ
ΚΑΤΑΤΑΣΟΔΟΥΕΣΤΕΠΟΤΙΤΟΝΡΟΙΣΚΟΝΚΑΙΑΝΤΟΥΡΟΙΣΚΟΥ
ΕΣΤΕΠΟΤΙΤΑΝΕΛΑΙΑΝΤΑΝΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΝΚΑΙΩΣΤΑΟΡΙΑ
ΤΟΥ·Σ·ΚΛΑΡΟΥΑΙΕΛΑΙΑΙΑΙΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΙΑΥΤΑΙΕΠΟΝ
ΤΑΙΤΩΚΛΑΡΩΤΟΥΤΩ
Θ ΑΠΟΤΟΥΑΓΡΙΕΛΑΙΟΥΕΝΩΤΕΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΡΟΕΙΔΙΟΥΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝ
ΕΝΑΕΚΑΙΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝΕΝΑΕΚΑΙΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝΕΠΙ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΝΩΚΑΙΩΣΑΙΣΚΑΦΙΑΙΠΑΡΑΤΟΥΣΠΑΣΣΑΛΟΥΣ
ΚΑΙΚΑΤΩΩΣΑΙΣΚΑΦΙΑΙΚΑΙΟΙΠΑΣΣΑΛΟΙΑΧΡΙΕΣΤΑΝΣΚΑΝΑΝ
ΚΑΙΕΚΤΑΣΣΚΑΝΑΣΑΝΤΟΥΤΟΙΧΟΥΚΑΙΩΣΤΟΙΧΟΣΕΣ
ΤΑΝΣΚΑΦΙΑΝΚΑΙΩΣΑΙΣΚΑΦΙΑΙΕΣΤΟΝΤΕΤΟΝΥΠΕΡΤΑΣΟ
ΔΟΥΚΑΙΑΝΤΑΣΟΔΟΥΕΣΤΟΝΕΤΟΝΠΟΤΙΤΑΙΠΥΡΡΑΚΑΙΩΣ
ΤΑΟΡΙΑΤΟΥ·Η·ΚΛΑΡΟΥΑΣΚΑΝΑΚΟΙΝΑΠΟΤΙΤΟΝΜΙΣΘΩΣΑ
ΜΕΝΟΝΤΟΝ·Ι·ΚΛΑΡΟΝΑΙΕΛΑΙΑΙΑΙΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΙ
ΑΥΤΑΙΕΠΟΝΤΑΙΤΩΚΛΑΡΩΤΟΥΤΩ
I ΑΠΟΤΑΣΣΚΑΝΑΣΚΑΤΩΩΣΑΙΣΚΑΦΙΑΙΚΑΙΟΙΠΑΣΣΑΛΟΙ
ΕΣΤΟΝΤΟΙΧΟΝΚΑΙΩΣΟΤΟΙΧΟΣΕΣΤΑΝΣΚΑΦΙΑΝΚΑΙΩΣ
ΑΙΣΚΑΦΙΑΙΕΣΤΟΝΠΟΤΑΜΟΝΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΠΟΤΑΜΟΥΕΣ
ΤΕΠΟΤΙΤΑΝΟΔΟΝΤΑΝΟΡΙΖΟΥΣΑΝΤΟΝ·Σ·ΚΛΑΡΟΝΚΑΙ
ΩΣΤΑΟΡΙΑΤΟΥ·Σ·ΚΑΙ·Θ·ΚΛΑΡΟΥ

Α I ΑΠΟΤΟΥΟΡΙΟΥΤΟΥ·Θ·ΚΛΑΡΟΥΚΑΤΑΤΑΣΟΔΟΥΤΑΣΕΠΙΤΟΤΑ
ΠΑΝΟΝΕΣΤΑΝΓΩΝΙΑΝΤΑΝΑΝΩΤΑΤΑΝΤΟΥΠΕΡΙΤΕΙΧΙΣΜΑΤΟΣ
ΤΟΥΤΑΠΑΝΟΥΚΑΙΕΚΤΟΥΤΑΠΑΝΟΥΚΑΤΑΤΑΣΠΟΘΟΔΟΥΤΑΣΕΣΤΩ
ΑΔΡΑΝΙΕΙΟΝΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝΕΝΑΤΕΚΑΙΕΣΤΑΣΣΙΔΕΑΣΚΑΙ
ΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝΕΝΑΤΕΚΑΙΩΣΑΙΣΚΑΦΙΑΙΥΠΟΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑ
ΕΣΤΟΡΟΕΙΔΙΟΝΚΑΙΑΝΤΟΥΡΟΕΙΔΙΟΥΕΣΤΑΝΣΚΑΦΙΑΝΤΑΝΠΑΡΑ
ΤΑΝΘΕΜΑΤΕΙΤΙΝΚΑΙΕΣΤΑΝΟΔΟΝΤΑΝΑΓΟΥΣΑΝΕΠΙΤΟΤΑΠΑΝΟΝ
ΑΙΕΛΑΙΑΙΑΙΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΙΑΥΤΑΙΕΠΟΝΤΑΙΤΩΚΛΑΡΩΤΟΥΤΩ
Β I ΑΠΟΤΟΥΤΑΠΑΝΟΥΚΑΤΑΤΑΣΟΔΟΥΕΣΤΕΠΟΤΙΤΟΡΟΕΙΔΙΟΝΚΑΙΚΑΤΑ
ΤΟΥΡΟΕΙΔΙΟΥΕΣΤΕΠΟΤΙΤΟΝΠΑΣΣΑΛΟΝΤΟΝΠΑΡΑΤΟΡΟΕΙΔΙΟΝΚΑΙ
ΩΣΟΙΠΑΣΣΑΛΟΙΕΣΤΕΠΟΤΙΤΟΟΡΙΟΝΤΟΥ·ΑΙ·ΚΛΑΡΟΥΚΑΙΩΣΤΑΟΡΙΑ
ΤΟΥ·ΑΙ·ΚΛΑΡΟΥΠΑΡΕΞΕΙΠΟΘΟΔΟΝΕΞΑΠΕΔΟΝΠΟΤΙΤΟΑΔΡΑΝΙΕΙ
ΟΝΚΑΙ·Κ·ΩΑΠΟΣΤΑΣΕΙΑΠΟΤΟΥΝΑΟΥΠΑΝΤΑ
Γ I ΑΠΟΤΑΣΣΚΑΦΙΑΣΤΑΣΠΑΡΑΤΟΝΟΠΙΚΑΝΟΝΚΑΤΑΤΟΥΟΠΙΚΑΝΟΥ
ΕΣΤΟΝΠΟΤΑΜΟΝΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΠΟΤΑΜΟΥΕΣΤΕΚΑΤΑΤΟΝΤΕΤΟΝ
ΕΝΤΩΚΛΑΡΩΚΑΙΑΝΤΩΝΕΕΣΤΟΝ.ΕΤΟΝΠΟΤΙΤΑΣΥΚΕΑΤΟΝΥΠΟ
ΤΑΝΟΔΟΝΚΑΙΩΣΑΟΔΟΣΕΣΤΕΠΟΤΙΤΟΟΡΙΟΝΤΟΥ·ΓΙ·ΚΛΑΡΟΥΤΟΥΜΕ
ΓΑΛΟΥΔΡΥΜΟΥΚΑΙΩΣΤΟΟΡΙΟΝΤΟΥ·ΓΙ·ΚΛΑΡΟΥΤΟΥΜΕΓΑΛΟΥΔΡΥΜΟΥ

ΕΛΑΙΟΚΟΜΙΟΝΔΙΚΛΑΡΟΝ

ΠΕΡΙΣΤΑΣΙΣΤΩΕΛΑΙΟΚΟΜΙΩΕΙΤΙΣΕΣΤΙΙΕΡΑΕΠΕΤΑΙΟΥΠΟΙΗΣΟΥΝ
ΤΙΔΕΘΥΡΣΟΔΕΨΙΟΝΟΥΔΕΜΑΓΕΙΡΙΚΟΝΟΙΜΙΣΘΩΣΑΜΕΝΟΙΤΟΕΛΑΙΟΚΟΜΙΟΝ

II. *Latus dextrum.*

ΟΥΚΑ
ΝΤΑΝΥΠΟΤΟ
ΕΣΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑ
ΙΟΝΤΟΥ·Θ·ΚΛΑΡΟΥΚΑΙ
ΟΥΚΑΤΑΤΟΥΡΟΟΥΤΟΥΟΠΙΚΑΝΟΥ
ΑΙΕΣΤΟΝΕΚΑΙΕΣΤΑΝΣΚΑΦΙΑΝΤΑΝ
ΑΙΩΣΟΤΕΡΜΩΝΚΑΙΑΙΣΚΑΦΙΑΙΕΣΤΑΝΕΛΑΙ
ΕΣΤΟΟΡΙΟΝΤΟΥ·Ι·ΚΛΑΡΟΥΚΑΙΑΝΤΟΥΟΡΙΟΥΤΟΥ·Ι·
ΤΟΥΕΣΤΕΠΟΤΙΤΟΟΡΙΟΝΤΟΥΠΙΚΑΤΤΟΥΚΑΙΩΣΤΑΟΡΙΑΤΟΥ.
ΠΙΚΑΤΤΟΥΤΟΥΤΩΤΩΚΛΑΡΩΕΠΟΝΤΑΙΑΙΕΛΑΙΑΙΑΙΕΠΙ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΙΑΥΤΑΙ
Β I ΑΠΟΤΟΥΤΕΡΜΟΝΟΣΤΟΥΥΠΟΤΑΝΑΣΠΙΔΑΕΣΤΟΝΠΛΑΤΑ
ΜΟΝΕΙΕΚΑΙΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝΕΝΑΕΚΑΙΕΣΤΑΝΣΚΑΦΙΑΝ
ΚΑΙΩΣΑΙΣΚΑΦΙΑΙΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝΕΝΑΕΚΑΙΕΣΤΑΝΟΔΟΝ
ΤΑΝΑΠΟΤΑΠΑΝΟΥΚΑΙΑΝΤΑΣΟΔΟΥΕΣΤΕΠΟΤΙΤΟΟΡΙΟΝ
ΤΟΥ·Ι·ΚΛΑΡΟΥΚΑΙΩΣΤΑΟΡΙΑΤΟΥ·Ι·ΚΛΑΡΟΥΕΣΤΟΝΕΡΜΟ
ΝΑΚΑΙΩΣΟΤΕΡΜΩΝΑΧΡΙΚΑΤΑΤΟΝΠΛΑΤΑΜΟΝΤΟΥΤΩ
ΤΩΚΛΑΡΩΕΠΟΝΤΑΙΑΙΕΛΑΙΑΙΑΥΤΑΙΑΙΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΙ
Γ I ΑΠΟΤΟΥΟΡΙΟΥΤΟΥ·ΑΙ·ΚΛΑΡΟΥΚΑΤΑΤΟΥΟΠΙΚΑΝΟΥΕΣΤΑΝΣΚΑΦΙΑΝ
ΤΑΝΠΑΡΑΤΟΝΟΠΙΚΑΝΟΝΚΑΙΩΣΑΙΣΚΑΦΙΑΙΑΙΥΠΟΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑ
ΕΣΤΑΝΟΔΟΝΤΑΝΑΓΟΥΣΑΝΕΠΙΤΟΤΑΠΑΝΟΝΚΑΙΑΝΤΑΣΟΔΟΥ
ΕΣΤΕΠΟΤΙΤΟΟΡΙΟΝΤΟΥ·ΒΙ·ΚΛΑΡΟΥΚΑΙΩΣΤΑΟΡΙΑΤΟΥ·ΒΙ·ΚΛΑΡΟΥ

ΤΟΙΣΠΑΡΑΤΟΝΡΟΥΝΤΟΝΑΛΑΙΣΟΝΔΑΙΘΜΟΥΣ III

Α ΑΠΟΤΟΥΡΟΟΥΤΟΥΑΛΑΙΣΟΥΕΣΤΟΝΕΤΟΝΕΝΤΩΠΕΤΡΩΤΟΝΠΑΡΑΤΑΣ
ΠΥΛΑΟΥΣΚΑΙΑΝΤΟΥΡΑΧΑΕΣΤΟΝΠΕΤΡΟΝΕΝΩΕΚΑΙΕΣΤΑΝΟΔΟΝΚΑΙ
ΑΝΤΑΣΟΔΟΥΕΣΤΟΝΡΟΙΣΚΟΝΚΑΙΑΝΤΟΥΡΟΙΣΚΟΥΕΣΤΑΝΣΚΑΦΙΑΝ
ΤΑΝΥΠΟΤΩΤΕΡΜΟΝΙΚΑΙΩΣΟΤΕΡΜΩΝΟΥΠΕΡΤΑΣΣΚΑΦΙΑΣΕΣ
ΤΕΠΟΤΙΤΑΝΑΛΟΝΚΑΙΥΠΕΡΤΑΣΑΛΩΥΩΣΟΤΕΡΜΩΝΥΠΕΡΤΑΝ
ΣΚΑΦΙΑΝΚΑΙΕΣΤΑΝΣΚΑΦΙΑΝΤΑΝΠΑΡΑΤΑΝΕΛΑΙΑΝΚΑΙΥ
ΠΕΡΤΑΣΕΛΑΙΑΣΩΣΟΤΡΙΒΟΣΚΑΙΑΙΣΚΑΦΙΑΙΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝ
ΤΑΝΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΝ Ω ΚΑΙΕΚΤΑΣΕΛΑΙΑΣΩΣΟΤΕΡΜΩΝ
ΥΠΕΡΤΑΝΕΛΑΙΑΝΕΣΤΑΝΣΚΑΦΙΑΝΚΑΙΑΝΩΕΣΤΑΣΡΑΜΝΟΥΣ
ΚΑΙΩΣΑΙΡΑΜΝΟΙΠΕΡΙΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑΚΑΙΕΣΤΑΝΣΚΑΦΙΑΝ
ΚΑΙΑΝΩΕΣΤΟΝΕΤΟΝΕΝΤΩΛΙΘΩΚΑΙΩΣΟΤΕΡΜΩΝΥΠΟ
ΤΑΝΑΛΟΝΚΑΙΕΣΤΟΝΤΕΤΟΝΕΝΤΩΠΥΡΓΩΚΑΙΥΠΟΤΟΝΠΥΡ
ΓΟΝΕΣΤΟΝΡΟΙΣΚΟΝΤΟΝΥΠΟΤΑΝΡΙΝΑΤΑΝΕΝΤΩΠΥΡΓΩΕΙ
ΕΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΡΟΙΣΚΟΥΕΣΤΟΝΡΟΥΝΤΟΝΑΛΑΙΣΟΝΚΑΙΑΝΤΟΥ
ΑΛΑΙΣΟΥΕΣΤΑΝΑΡΧΑΝΤΑΣΠΕΡΙΩΡΕΣΙΑΣΕΝΤΟΥΤΩΑΓΡΙΟΥ
Β ΑΠΟΤΑΣΡΙΝΟΣΤΑΣΕΝΤΩΠΥΡΓΩΕΙΕΥΠΟΤΟΝΠΥΡΓΟΝΕΣΤΕ
ΠΟΤΙΤΟΝΕΤΟΝΕΝΤΩΠΥΡΓΩΚΑΙΑΠΟΤΟΥΕΚΑΤΩΩΣΑΙΣΚΑΦΙ
ΑΙΕΣΤΑΝΑΧΡΑΔΑΤΑΝΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΝ Ω ΚΑΙΩΣΑΙΣΚΑ
ΦΙΑΙΕΣΤΑΝΕΛΑΙΑΝΤΑΝΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΝ Ω ΚΑΙΕΣΤΑΝ

ΣΥΚΕΑΝΤΑΝΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΝ ⍜ ΚΑΙΩΣΤΑΙΣΚΑΦΙΑΙΕΣΤΕΠΟ
ΤΙΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑΚΑΙΩΣΟΤΕΡΜΩΝΕΣΤΟΝΡΟΙΣΚΟΝΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥ
ΡΟΙΣΚΟΥΕΣΤΟΝΡΟΥΝΤΟΝΑΛΑΙΣΟΝΚΑΙΑΝΤΟΥΑΛΑΙΣΟΥΠΟΤΙΤΟ
ΟΡΙΟΝΤΟΥ·Α·ΚΛΑΡΟΥΕΝΤΟΥΤΩΕΛΑΦΕΟΣ
Γ ΑΠΟΤΟΥΕΤΟΥΕΝΤΩΠΥΡΓΩΤΟΥΟΡΙΖΟΝΤΟΣΤΟΝ·Β·ΚΛΑΡΟΝΕΣΤΕ
ΠΟΤΙΤΟΝΡΟΙΣΚΟΝΤΟΝΕΚΤΟΥΔΙΑΠΑΥΜΑΤΟΣΡΕΟΝΤΑΚΑΙΚΑ
ΤΑΤΟΥΡΟΙΣΚΟΥΕΣΤΑΝΣΥΜΒΟΛΑΝΤΟΥΡΟΕΙΔΙΟΥΚΑΙΑΝΤΟΥΡΟ
ΕΙΔΙΟΥΕΣΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑΚΑΙΩΣΤΑΟΡΙΑΤΟΥ·Β·ΚΛΑΡΟΥ
ΕΝΤΟΥΤΩΕΛΑΦΕΟΣ
Δ ΑΠΟΤΟΥΡΟΙΣΚΟΥΤΟΥΕΚΤΟΥΔΙΑΠΑΥΜΑΤΟΣΥΠΟΤΟΝΠΥΡΓΟΝ
ΕΣΤΕΠΟΤΙΤΟΝΡΟΙΣΚΟΝΤΟΝΡΕΟΝΤΑΕΚΤΑΣΡΙΝΟΣΤΑΣΚΑ
ΤΑΤΩΙΕΡΟΝΕΙΤΑΧΑΛΚΙΑΚΑΤΑΤΟΜΑΓΕΙΡΙΚΟΝΚΑΙΚΑΤΑ
ΤΟΥΡΟΙΣΚΟΥΕΣΤΕΠΟΤΙΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑΕΙΣΚΑΦΙΑΚΑΙΩΣΟ
ΤΕΡΜΩΝΑΧΡΙΠΟΤΙΤΟΝΡΟΙΣΚΟΝΤΟΝΡΕΟΝΤΑΕΚΤΟΥΔΙΑΠΑΥ
ΜΑΤΟΣΤΟΝΟΡΙΖΟΝΤΑΤΟΝ·Γ·ΚΛΑΡΟΝ
Ε ΑΠΟΤΟΥΤΕΡΜΟΝΟΣΕΙΑΣΚΑΦΙΑΚΑΤΑΤΟΥΡΟΙΣΚΟΥΕΣΤΑΝ
ΣΚΑΦΙΑΝΚΑΙΩΣΑΙΣΚΑΦΙΑΙΕΣΤΟΝΡΟΥΝΤΟΝΑΛΑΙΣΟΝΚΑΙΑΝ
ΤΟΥΑΛΑΙΣΟΥΕΣΤΕΕΣΤΟΝΡΟΙΣΚΟΝΤΟΝΟΡΙΖΟΝΤΑΤΟΝ·Β·ΚΛΑ
ΡΟΝΚΑΙΑΝΤΟΥΡΟΙΣΚΟΥΕΣΤΕΕΣΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑΤΟΝΟΡΙΖΟΝ
ΤΑΤΟΝ·Δ·ΚΛΑΡΟΝ
Ϛ ΑΠΟΤΑΣΡΙΝΟΣΤΑΣΚΑΤΑΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤΑΣΚΑ
ΤΑΤΑΧΑΛΚΙΑΤΑΠΟΤΙΤΩΜΑΓΕΙΡΙΚΩΥΠΟΤΟΝΠΥΡΓΟΝΕΣ
ΤΕΠΟΤΙΤΑΝΡΕΙΝΑΤΑΝΠΕΛΑΣΤΑΤΑΝΠΟΤΙΤΟΤΥΡΡΙΔΙ
ΟΝΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΡΑΧΑΩΣΑΙΣΚΑΦΙΑΙΕΣΤΑΝΑΛΟΝΚΑΙΕΣ
ΤΟΝΤΕΚΑΙΚΑΤΩΩΣΑΙΣΚΑΦΙΑΙΕΣΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑΚΑΙΩΣΟ
ΤΕΡΜΩΝΚΑΙΑΙΣΚΑΦΙΑΙΕΣΤΟΝ·Β·ΡΟΙΣΚΟΝΚΑΙΚΑΤΑΤΟΥΡΟΙ
ΣΚΟΥΕΣΤΟΝΡΟΥΝΤΟΝΑΛΑΙΣΟΝΚΑΙΑΝΤΟΥΑΛΑΙΣΟΥΕΣΤΟ
ΟΡΙΟΝΤΟΥ·Ε·ΚΛΑΡΟΥ
Ζ ΑΠΟΤΟΥΠΥΡΓΟΥΚΑΤΑΤΟΥΒΑΘΕΟΣΡΟΟΥΕΣΤΟΝΡΟΥΝΤΟΝΑΛΑΙ
ΣΟΝΚΑΙΑΝΤΟΥΑΛΑΙΣΟΥΑΧΡΙΠΟΤΙΤΟΝ·Α·ΡΟΙΣΚΟΝΚΑΙΑΝΤΟΥ
ΡΟΙΣΚΟΥΑΧΡΙΠΟΤΙΤΟΝΠΥΡΓΟΝΕΝΤΟΥΤΩΗΡΑΚΛΕΙΔΑΑΠΟΛ
ΛΩΝΙΟΥΚΑΙΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΙΣΚΟΥ

ΣΚΥΡΕΩΝΟΙΣΔΑΙΘΜΟΥΣ·ΙΙΙ

Α ΑΠΟΤΑΣΡΕΙΝΟΣΚΑΘΩΣΟΠΥΡΓΟΣΑΧΡΙΠΟΤΙΤΑΝΡΕΙΝΑΤΑΝΕ
ΧΟΜΕΝΟΝΤΟΥ·Β·ΤΥΡΡΙΔΙΟΥΚΑΙΑΠΟΤΑΣΡΕΙΝΟΣΚΑΤΑΤΟΥΡΟΕΙ
ΔΙΟΥΑΧΡΙΠΟΤΙΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑΚΑΙΩΣΟΤΕΡΜΩΝΥΠΕΡΤΑΣΑ
ΛΟΥΚΑΙΑΝΤΟΥΡΑΧΑΩΣΑΙΣΚΑΦΙΑΙΕΣΤΑΝΡΕΙΝΑΕΝΤΟΥΤΩ
ΙΣΤΙΕΙΟΥΘΕΣΤΩΝΟΣΚΑΙΠΕΛΑΓΙΟΥ
Β ΑΠΟΤΟΥΤΕΡΜΟΝΟΣΚΑΤΑΤΟΥΡΟΙΣΚΟΥΕΣΤΕΠΟΤΙΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑ
ΕΙΣΚΑΦΙΑΚΑΙΤΩΤΕΡΜΟΝΙΕΣΤΕΠΟΤΙΤΟΡΟΕΙΔΙΟΝΤΟΡΕΟΝΑ
ΝΑΜΕΣΟΝΤΩΝΓΑΕΩΝΩΝΚΑΙΑΝΤΟΥΡΟΕΙΔΙΟΥΕΣΤΕΠΟΤΙ
ΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑΚΑΙΩΣΟΤΕΡΜΟΝΕΣΤΟΡΟΕΙΔΙΟΝ
Γ ΑΠΟΤΟΥΤΕΡΜΟΝΟΣΚΑΤΑΤΟΥΡΟΕΙΔΙΟΥΤΟΥΑΝΑΜΕΣΟΝΤΩΝΓΑ
ΕΩΝΩΝΕΣΤΕΠΟΤΙΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑΕΙΣΚΑΦΙΑΚΑΙΩΣΟΤΕΡΜΩΝ
ΚΑΙΑΙΣΚΑΦΙΑΙΑΝΤΟΥΡΑΧΑΕΣΤΟΝΤΕΚΑΙΥΠΕΡΤΑΣΑΛΟΥΚΑΙΕΣ
ΤΟΝΤΕΡΜΟΝΑΚΑΙΩΣΟΤΕΡΜΩΝΑΧΡΙΠΟΤΙΤΟΝΡΟΙΣΚΟΝ

1.

τὸν ὑπὸ κα-
κα]τὰ τοῦ ἱερέυ ἐς τὸν πο-
ταμὸν . . . . καὶ κατ]ὰ τοῦ ποταμοῦ ἔστε ποτὶ
τὸν ῥοΐσκον τὸν ὁρίζοντ]α τὸν β' κλᾶρον καὶ ἂν τοῦ ῥο-
ΐσκου ἐς τὰν ὁδὸν τ]ὰν ἐπὶ τὰν Ἰτύρραν, αἱ ἐλαῖαι αἱ ἐ-
πιγεγραμμέναι] αὗται ἀκολουθέοντι τῷ κλάρῳ τούτῳ.
τὸ . . . .] τὸ ὑπὸ τὸν ὀχετὸν ἄχρι ποτὶ τὰν κράναν
τὰν Ἰτύρραν εἰ ἐργαζεῖται καὶ τετάρταν ἀφαιρεῖται[ι
πε(δίας) α' πλευρᾶ, τὰ δὲ δένδρεα καρπεύσει[ται.
Ε] Ἀπὸ τοῦ τέ(ρμονος) τοῦ ποτὶ τᾷ κράνᾳ τᾷ Ἰτύρρᾳ κατὰ τᾶς ὁδοῦ ἐς
τὰν ἐλαίαν τὰν κολοβάν, ἐν ᾇ τέ(ρμων), καὶ ἐς τὰν ἐλαίαν, ἐν ᾇ
τέ(ρμων), καὶ τᾷ ὁδῷ ἐς τὸν ποταμὸν καὶ κατὰ τοῦ ποταμοῦ ἐς
τὸ ὅριον τοῦ δ' κλάρου καὶ ὡς τὰ ὅρια τοῦ δ' κλάρου, αἱ ἐλαῖ-
αι αὗται ἐπιγεγραμμέναι ἕπονται τῷ κλάρῳ τούτῳ.
Ϛ Ἀπὸ τᾶς ὁδοῦ τᾶς Ξενίδος κατὰ τᾶς ὁδοῦ τᾶς παρὰ τὸ
Μαλαχεῖον ἐς τὸν ῥόϊσκον καὶ κατὰ τοῦ ῥοΐσκου ἐς
τὰν συμβολὰν τοῦ ῥοΐσκου καὶ ἂν τοῦ ῥοΐσκου ἐς τὰν
ὁδὸν τὰν Ξενίδα, ἀκολουθεῖ τῷ κλάρῳ τούτῳ τὸ ὑ-

δωρ τὸ ἐκ τᾶς κράνας καὶ τοῦ βαλανείου τὸ ἀπορρέον

Ζ] Ἀπὸ τοῦ ὁρίου τοῦ [ς'] κλάρου κατὰ τᾶς ὁδοῦ τᾶς ἀγούσας
ἐπὶ τὸ Τάπανον ἐς τὰν σκαφεΐαν τὰν παρὰ τὰν Θεματεῖ-
τιν καὶ ὡς αἱ σκαφεῖαι παρὰ τὰν αὐτὸ ἐς τὰν ἐλαίαν, ἐν ᾇ
τί(ρμων), καὶ ἐς τὰν ἐλαίαν, ἐν ᾇ τί(ρμων), καὶ ἐς τὸν ῥύακα καὶ ἀν τοῦ
ῥύακος ἐς τὰν ὁδὸν τὰν ἐπὶ τὸ Τάπανον, αἱ ἐλαῖαι αἱ
ἐπιγεγραμμέναι αὐται ἔσσονται τῷ κλάρῳ τούτῳ.

Η Ἀπὸ τᾶς σκαφεΐας τᾶς παρὰ τὰν Θεματεῖτιν ἐς τὸ ῥε-
ῖθρον καὶ κατὰ τοῦ ῥειθρίου ἐς τὸν ἀγριέλαιον, ἐν ᾧ τί(ρμων),
καὶ ἐπίστραμμα ἐς τὰν ἐλαίαν, ἐν ᾇ τί(ρμων), καὶ ἐς τὰν ἐλαί-
αν, ἐν ᾇ τί(ρμων), καὶ ἐς τὰν ἐλαίαν, ἐν ᾇ τί(ρμων), καὶ ἐς τὰν ἐλαίαν,
ἐν ᾇ τί(ρμων), καὶ ἐς τὰν πέτραν, ἐν ᾇ τί(ρμων), καὶ ἐς τὰν ἐλαίαν, ἐν ᾇ
τί(ρμων), καὶ ἐς τὰν σκαφεΐαν καὶ ἐς τὸν τί(ρμωνα) τὸν ποτὶ τῷ Ἰνύκῳ καὶ
κατὰ τᾶς ὁδοῦ ἔστε ποτὶ τὸν ῥύακα καὶ ἀν τοῦ ῥύακος
ἔστε ποτὶ τὰν ἐλαίαν τὰν ἐπιγεγραμμέναν, καὶ ὡς τὰ ὅρια
τοῦ ζ' κλάρου, αἱ ἐλαῖαι αἱ ἐπιγεγραμμέναι αὐται ἔσσον-
ται τῷ κλάρῳ τούτῳ.

Θ Ἀπὸ τοῦ ἀγριελαίου, ἐν ᾧ τί(ρμων), καὶ κατὰ τοῦ ῥειθρίου ἐς τὰν ἐλαίαν,
ἐν ᾇ τί(ρμων), καὶ ἐς τὰν ἐλαίαν, ἐν ᾇ τί(ρμων), καὶ ἐς τὰν ἐλαίαν [τὰν] ἐπι-
γεγραμμέναν Θ καὶ ὡς αἱ σκαφεῖαι [αἱ] παρὰ τοὺς πασσάλους
καὶ κάτω ὡς αἱ σκαφεῖαι καὶ οἱ πάσσαλοι ἄχρι ἐς τὰν συκέαν
καὶ ἐκ τᾶς συκέας ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ ὡς [ὁ] τοῖχος ἐς
τὰν σκαφεΐαν καὶ ὡς αἱ σκαφεῖαι ἐς τὸν τί(ρμωνα) τὸν ὑπὲρ τᾶς ὁ-
δοῦ καὶ ἀν τᾶς ὁδοῦ ἐς τὸν τί(ρμωνα) τὸν ποτὶ τῷ Ἰνύκῳ καὶ ὡς
τὰ ὅρια τοῦ η' κλάρου· ἁ στενωπὰ κοινὰ ποτὶ τὸν μισθωσά-
μενον τὸν ι' κλᾶρον· αἱ ἐλαῖαι αἱ ἐπιγεγραμμέναι
αὐται ἔσσονται τῷ κλάρῳ τούτῳ.

Ι Ἀπὸ τᾶς συκέας κάτω ὡς αἱ σκαφεῖαι καὶ οἱ πάσσαλοι
ἐς τὸν τοῖχον καὶ ὡς ὁ τοῖχος ἐς τὰν σκαφεΐαν καὶ ὡς
αἱ σκαφεῖαι ἐς τὸν ποταμὸν καὶ κατὰ τοῦ ποταμοῦ ἔσ-
τε ποτὶ τὰν ὁδὸν τὰν ὁρίζουσαν τὸν ζ' κλᾶρον καὶ
ὡς τὰ ὅρια τοῦ ζ' καὶ ϑ' κλάρου.

ΑΙ Ἀπὸ τοῦ ὁρίου τοῦ ϑ' κλάρου κατὰ τᾶς ὁδοῦ τᾶς ἐπὶ τὸ Τά-
πανον ἐς τὰν γωνίαν τὰν ἀνωτάτω τοῦ περιτειχίσματος
τοῦ Ταπάνου καὶ ἐκ τοῦ Ταπάνου κατὰ τᾶς καθόδου τᾶς ἐς τὸ
Ἀδρανεῖον ἐς τὰν ἐλαίαν, ἐν ᾇ τί(ρμων), καὶ ἐς τὰς σιδέας καὶ
ἐς τὰν ἐλαίαν, ἐν ᾇ τί(ρμων), καὶ ὡς αἱ σκαφεῖαι [αἱ] ὑπὸ τὸν τέρμονα
ἐς τὸ ῥεῖθρον καὶ ἀν τοῦ ῥειθρίου ἐς τὰν σκαφεΐαν τὰν παρὰ
τὰν Θεματεῖτιν καὶ ἐς τὰν ὁδὸν τὰν ἄγουσαν ἐπὶ τὸ Τάπανον,
αἱ ἐλαῖαι αἱ ἐπιγεγραμμέναι αὐται ἔσσονται τῷ κλάρῳ τούτῳ.

ΒΙ Ἀπὸ τοῦ Ταπάνου κατὰ τᾶς ὁδοῦ ἔστε ποτὶ τὸ ῥειθρίον καὶ κατὰ
τοῦ ῥειθρίου ἔστε ποτὶ τὸν πάσσαλον τὸν παρὰ τὸ ῥειθρίον καὶ
ὡς οἱ πάσσαλοι ἔστε ποτὶ τὸ ὅριον τοῦ ια' κλάρου καὶ ὡς τὰ ὅρια
τοῦ ια' κλάρου· παρέξεῖ κάθοδον ἐξάπεδον ποτὶ τὸ Ἀδρανεῖ-
ον καὶ κ' πό(δας) ἀποστασεῖ ἀπὸ τοῦ ἱαροῦ παντᾷ.

ΓΙ Ἀπὸ τᾶς σκαφεΐας τᾶς παρὰ τὸν Ὀπικανὸν κατὰ τοῦ Ὀπικανοῦ
ἐς τὸν ποταμὸν καὶ κατὰ τοῦ ποταμοῦ ἔστε κατὰ τὸν τί(ρμωνα) τὸν
ἐν τῷ κλάρῳ (?) καὶ ἀπὸ τῶν τι(ρμόνων) ἐς τὸν τί(ρμωνα) τὸν ποτὶ τᾷ συκέᾳ τὰν ὑπὸ
τὰν ὁδὸν καὶ ὡς ἁ ὁδὸς ἔστε ποτὶ τὸ ὅριον τοῦ γι' κλάρου τοῦ με-
γάλου δρυμοῦ καὶ ὡς τὰ ὅρια τοῦ γι' κλάρου τοῦ μεγάλου δρυμοῦ.

Ἐλαιοκόμιον ἄκλαρον

Περίστασις τῷ ἐλαιοκομίῳ αἳ τάς ἐστι ἱαρά, ἄπεστι· οὐ ποιησοῦν-
τι δὲ βυρσοδέψιον οὐδὲ μαγειρικὸν οἱ μισθωσάμενοι τὸ ἐλαιοκόμιον.

II.

ου καὶ
ν] τὰν ὑπὸ τὸ
ἐς τὸν τέρμονα
τὰ ὅρ]ια τοῦ ϑ' κλάρου καὶ
ου τ]οῦ κατὰ τοῦ ῥόου τοῦ Ὀπικανοῦ
κ]αὶ ἐς τὸν τί(ρμωνα) καὶ ἐς τὰν σκαφεΐαν τὰν
παρὰ . . . . κ]αὶ ὡς ὁ τέρμων καὶ αἱ σκαφεῖαι ἐς τὰν ἐλαί-
αν, ἐν ᾇ τί(ρμων), καὶ] ἐς τὸ ὅριον τοῦ ι' κλάρου καὶ ἀν τοῦ ὁρίου τοῦ ι' [κλά-
ρ]ου ἔστε ποτὶ τὸ ὅριον τοῦ Πυκάττου καὶ ὡς τὰ ὅρια τοῦ
Πυκάττου, τούτῳ τῷ κλάρῳ ἔσσονται αἱ ἐλαῖαι αἱ ἐπι-
γεγραμμέναι αὐται.

B Ἀπὸ τοῦ τέρμονος τοῦ ὑπὸ τὰν Ἄπιδα ἐς τὸν πλάτα-
μον, οὗ τέ(ρμων), καὶ ἐς τὰν ἐλαίαν, ἐν ᾇ τέ(ρμων), καὶ ἐς τὰν σκαφιὰν
καὶ ὡς αἱ σκαφιαὶ ἐς τὰν ἐλαίαν, ἐν ᾇ τέ(ρμων), καὶ ἐς τὰν ὁδὸν
τὰν ἀπὸ [τοῦ] Ταπάνου καὶ ἂν τᾶς ὁδοῦ ἔστε ποτὶ τὸ ὅριον
τοῦ ζ' κλάρου καὶ ὡς τὰ ὅρια τοῦ ζ' κλάρου ἐς τὸν τέρμο-
να καὶ ὡς ὁ τέρμων ἄχρι κατὰ τὸν πλάταμον, τούτῳ
τῷ κλάρῳ ἕπονται αἱ ἐλαῖαι αὗται αἱ ἐπιγεγραμμέναι.
Γ Ἀπὸ τοῦ ὁρίου τοῦ ια' κλάρου κατὰ τοῦ Ὀσικανοῦ ἐς τὰν σκαφιὰν
τὰν παρὰ τὸν Ὀσικανὸν καὶ ὡς αἱ σκαφιαὶ αἱ ὑπὸ τὸν τέρμονα
ἐς τὰν ὁδὸν τὰν ἄγουσαν ἐπὶ τὸ Τάπανον καὶ ἂν τᾶς ὁδοῦ
ἔστε ποτὶ τὸ ὅριον τοῦ βι' κλάρου καὶ ὡς τὰ ὅρια τοῦ βι' κλάρου.

Τοῖς παρὰ τὸν ῥοῦν τὸν Ἄλαισον δαιθμοὶ [ϛ̄.

A Ἀπὸ τοῦ ῥόου τοῦ Ἀλαίσου ἐς τὸν τέ(ρμονα) τὸν ἐν τᾷ πέτρᾳ τὸν παρὰ τὰς
πυάλους καὶ ἂν τοῦ ῥάχιος ἐς τὸν πέτρον, ἐν ᾧ τέ(ρμων), καὶ ἐς τὰν ὁδὸν καὶ
ἂν τᾶς ὁδοῦ ἐς τὸν ῥοῖσκον καὶ ἂν τοῦ ῥοΐσκου ἐς τὰν σκαφιὰν
τὰν ὑπὸ τῷ τέρμονι καὶ ὡς ὁ τέρμων ὁ ὑπὲρ τᾶς σκαφιᾶς ἔσ-
τε ποτὶ τὰν ἅλω καὶ ὑπὲρ τᾶς ἅλω ὡς ὁ τέρμων ὑπὲρ τὰν
σκαφιὰν καὶ ἐς τὰν σκαφιὰν τὰν παρὰ τὰν ἐλαίαν καὶ ὑ-
πὲρ τᾶς ἐλαίας ὡς ὁ τρίβος καὶ αἱ σκαφιαὶ ἐς τὰν ἐλαίαν
τὰν ἐπιγεγραμμέναν Α καὶ ἐκ τᾶς ἐλαίας ὡς ὁ τέρμων
ὑπὲρ τὰν ἐλαίαν ἐς τὰν σκαφιὰν καὶ ἄνω ἐς τὰς ῥάμνους
καὶ ὡς αἱ ῥάμνοι περὶ τὸν τέρμονα καὶ ἐς τὰν σκαφιὰν
καὶ ἄνω ἐς τὸν τέ(ρμονα) τὸν ἐν τῷ λάκκῳ καὶ ὡς ὁ τέρμων ὑπὲ
τὰν ἅλω καὶ ἐς τὸν τέ(ρμονα) τὸν ἐν τῷ πύργῳ καὶ ὑπὸ τὸν πύρ-
γον ἐς τὸν ῥοῖσκον τὸν ὑπὸ τὰν ῥῶγα τὰν ἐν τῷ πύργῳ, οὗ
τέ(ρμων), καὶ κατὰ τοῦ ῥοΐσκου ἐς τὸν ῥοῦν τὸν Ἄλαισον καὶ ἂν τοῦ
Ἀλαίσου ἐς τὰν ἀρχὰν τᾶς περιαγείσας· ἐν τούτῳ Ἀγρίου.
B Ἀπὸ τᾶς ῥωγὸς τᾶς ἐν τῷ πύργῳ, οὗ τέ(ρμων), ὑπὸ τὸν πύργον ἔστε
ποτὶ τὸν τέ(ρμονα) τὸν ἐν τῷ πύργῳ καὶ ἀπὸ τοῦ τέ(ρμονος) κάτω ὡς αἱ σκαφι-
αὶ ἐς τὰν ἀχράδα τὰν ἐπιγεγραμμέναν Α καὶ ὡς αἱ σκα-
φιαὶ ἐς τὰν ἐλαίαν τὰν ἐπιγεγραμμέναν Α καὶ ἐς τὰν
συκέαν τὰν ἐπιγεγραμμέναν Α καὶ ὡς ⟨τ⟩αὶ σκαφιαὶ ἔστε πο-
τὶ τὸν τέρμονα καὶ ὡς ὁ τέρμων ἐς τὸν ῥοῖσκον καὶ κατὰ τοῦ
ῥοΐσκου ἐς τὸν ῥοῦν τὸν Ἄλαισον καὶ ἂν τοῦ Ἀλαίσου ποτὶ τὸ
ὅριον τοῦ α' κλάρου· ἐν τούτῳ Ἐλαφίος.
Γ Ἀπὸ τοῦ τέ(ρμονος) τοῦ ἐν τῷ πύργῳ τοῦ ὁρίζοντος τὸν β' κλᾶρον ἔστε
ποτὶ τὸν ῥοῖσκον τὸν ἐκ τοῦ διακαύματος ῥέοντα καὶ κα-
τὰ τοῦ ῥοΐσκου ἐς τὰν συμβολὰν τοῦ ῥεειδίου καὶ ἂν τοῦ ῥε-
ειδίου ἐς τὸν τέρμονα καὶ ὡς τὰ ὅρια τοῦ β' κλάρου·
ἐν τούτῳ Ἐλαφίος.
Δ Ἀπὸ τοῦ ῥοΐσκου τοῦ ἐκ τοῦ διακαύματος ὑπὸ τὸν πύργον
ἔστε ποτὶ τὸν ῥοῖσκον τὸν ῥέοντα ἐκ τᾶς ῥωγὸς τᾶς κα-
τὰ τὸ ἱερόν, οὗ τὰ χάλκια, κατὰ τὸ μαγειρικὸν καὶ κατὰ
τοῦ ῥοΐσκου ἔστε ποτὶ τὸν τέρμονα, οὗ σκαφά, καὶ ὡς ὁ
τέρμων ἄχρι ποτὶ τὸν ῥοῖσκον τὸν ῥέοντα ἐκ τοῦ διακαύ-
ματος τὸν ὁρίζοντα τὸν γ' κλᾶρον.
E Ἀπὸ τοῦ τέρμονος, οὗ ἁ σκαφά, κατὰ τοῦ ῥοΐσκου ἐς τὰν
σκαφιὰν καὶ ὡς αἱ σκαφιαὶ ἐς τὸν ῥοῦν τὸν Ἄλαισον καὶ ἂν
τοῦ Ἀλαίσου ἔστε ἐς τὸν ῥοῖσκον τὸν ὁρίζοντα τὸν β' κλᾶ-
ρον καὶ ἂν τοῦ ῥοΐσκου ἔστε ἐς τὸν τέρμονα τὸν ὁρίζον-
τα τὸν δ' κλᾶρον.
Ϛ Ἀπὸ τᾶς ῥωγὸς τᾶς κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τᾶς κα-
τὰ τὰ χάλκια τὰ ποτὶ τῷ μαγειρικῷ ὑπὸ τὸν πύργον ἔσ-
τε ποτὶ τὰν ῥῶγα τὰν παλαιστάταν ποτὶ τὸ τυρρίδι-
ον καὶ κατὰ τοῦ ῥάχιος ὡς αἱ σκαφιαὶ ἐς τὰν ἅλω καὶ ἐς
τὸν τέ(ρμονα) καὶ κάτω ὡς αἱ σκαφιαὶ ἐς τὸν τέρμονα καὶ ὡς ὁ
τέρμων καὶ αἱ σκαφιαὶ ἐς τὸν β' ῥοῖσκον καὶ κατὰ τοῦ ῥοΐ-
σκου ἐς τὸν ῥοῦν τὸν Ἄλαισον καὶ ἂν τοῦ Ἀλαίσου ἐς τὸ
ὅριον τοῦ ε' κλάρου.
Z Ἀπὸ τοῦ πύργου κατὰ τοῦ βαθέος ῥόου ἐς τὸν ῥοῦν τὸν Ἄλαι-
σον καὶ ἂν τοῦ Ἀλαίσου ἄχρι ποτὶ τὸν α' ῥοῖσκον καὶ ἂν τοῦ
ῥοΐσκου ἄχρι ποτὶ τὸν πύργον· ἐν τούτῳ Ἡρακλείδα Ἀπολ-
λωνίου καὶ Φιλοξένου Μενίσκου.

Σκυρεώταις δαιθμοὶ ...

A Ἀπὸ τᾶς ῥωγὸς καθὼς ὁ πύργος ἄχρι ποτὶ τὰν ῥῶγα τὰν ἰ-
χμάτ[α]· τοῦ β' τυρριδίου καὶ ἀπὸ τᾶς ῥωγὸς κατὰ τοῦ ῥοι-

δίων ἄχρι ποτὶ τὸν τέρμονα καὶ ὡς ὁ τέρμων [ὁ] ὑπὲρ τᾶς ἅλου καὶ ἂν τοῦ ῥάχιος ὡς αἱ σκαφιαὶ ἐς τὰν ξέναν· ἐν ταύτᾳ Ἱστιαίου Θέστωνος καὶ Πελαγόνου.

B Ἀπὸ τοῦ τέρμονος κατὰ τοῦ ῥείτκου ἔστε ποτὶ τὸν τέρμονα, αἱ σκαφιαί, καὶ τῷ τέρμονι (?) ἔστε ποτὶ τὸ ῥεῖθρον τὸ ξίον ἀνὰ μέσον τῶν γαιώνων καὶ ἂν τοῦ ῥειθρίου ἔστε ποτὶ τὸν τέρμονα καὶ ὡς ὁ τέρμ[ω]ν ἐς τὸ ῥειθρίον.

Γ Ἀπὸ τοῦ τέρμονος κατὰ τοῦ ῥειθρίου τοῦ ἀνὰ μέσον τῶν γαιώνων ἔστε ποτὶ τὸν τέρμονα, αἱ σκαφιαί, καὶ ὡς ὁ τέρμων καὶ αἱ σκαφιαὶ ἂν τοῦ ῥάχιος ἐς τὸν τέ(ρμονα) καὶ ὑπὲρ τᾶς ἅλου καὶ ἐς τὸν τέρμονα καὶ ὡς ὁ τέρμων ἄχρι ποτὶ τὸν ῥείτκον.

Duo extant apographa, unum ex Alphonsi Ruiz collectaneis (de quibus cf. Mommsen CIL X p. 714) petitum apud Manutium Vat. 5237 f. 244—248 et minus bene apud Vincentium Pinellium Ambros. D 199 inf. f. 56' sqq., alterum optime factum Gualteri est 25 = 182. Ex schedis Pinellii Grut. p. 210; ex Gualtero Torremuzza *storia di Alesa* p. 153, Sic. VIII 9 = 11; Gruteri exemplum cum altera Gualteri editione, quae satis est vitiosa, contaminatum dedit Franz 5594. Denuo ego de inscr. Halaesina commentariolus (vide infra).

Dedi Gualteri editionem priorem, nisi quod praeter paucissimos errores ex Manutio Pinelliove correctos minusculis litteris ex altera editione maiusculas substitui et ligatas litteras Ͳ (i. e. τέρμων) ex Manutio adsumpsi ipso Gualtero duce qui haec adnotat: Ͳ *conglutinatas dissociandas et priscas notas* C Ⲧ Ξ *inter nostos typos non receptas cum* Z *et* Ξ *permutandas fuere.* Etiam crebrius in lapide fuisse hoc compendium conicere licet, non adfirmare.

Lateris sinistri 2 ΤΟΥΟΡΙΟΥ R(uiz), ΤΟΥΡΙΟΥ G(ualterus), sed vertit hic *termini* — 8 ..ΡΑΝ R — 10 ..ΟΤΟΥͲ R — 16 ΜΕΛΙΧΙΕΙΟΝ R — 19 ΒΑΛΑΝϕΙΟΥ (sic) Manut., ΒΑΛΑΝΤΟΥ Pin. — 32 ΑΝΤΑΣΟΔΟΥ R — 33 ΜΕΝΑΝΩΣΤΑΟΡΙΑ|ΤΟΥ G, ΜΕΝΑΝΚΑΙΩΣΙΔΟΥ|ΑΤΟΥ R — 35 ΤΕΙΤΩ G, ΤΑΙΤΩ R — 36 ΚΑΙ om. R — 38 ΜΕΝΑΝΤΕΚΑΙ R — 39 sq. ΣΚΑ|ΝΑΝ R — 51 ΤΟΥ·Ι·ΚΛΑΡΟΥ R — 61 ..ΟΙ ΠΑΣΣΑΛΟΙ R — 62 ..ΟΥΑΙΚΛΑΡΟΥ R — 64 numerum Γ I om. R — 66 ΚΛΑΡΙΩ G, ΚΛΑΡΩ R.

Lateris dextri versus 1—4 et nonnullas litteras in principiis utriusque paginae fatetur Gualterus ex Grutero se restituisse, cum ipse minus integrum lapidem usurpasset — 2 ΝΤΑΝ Man., ϒΤΑΝ Pin. (hinc ΤΤΑΝ Grut. Gualt.) — 8 extrem. ΤΟΥ· G, ΤΟΥ·Ι· R; restituit Franz — 23 ΔΕΘΜΟΥΣ... R — 48 init. ....ΟΝΤΟΝΕΚ ΤΟΥ R — 49 ....ΟΥΕΣΤΑΝ R — 50 ....ΚΟΥΕΣΤΟΝ ΤΕΡΜΟΝΑ R — 58 ΤΕΡΜΟΝΟΣ·Ε·ΤΑΣΚΑϕΙΑ R.

Tractavi titulum in commentariolo peculiari (Universitati Virceburgensi sacra saecularia tertia celebranti congratulantur Universitatis Rostochiensis rector et concilium. Rostochii 1882), unde excerpam quae necessaria videantur ad titulum recte intellegendum.

Duae fuerunt in eadem tabula iuxta inscriptae paginae, mutilata deinceps utraque a parte sinistra superiore; quod quomodo factum sit docet Manutii nota ad alteram paginam adscripta: *pagina posterior decem versibus altior.* Periit igitur fragmentum triangulum, cuius linea maior pertinet inde a versu nono ad versum primum paginae sinistrae indeque a versu decimo (ubi desideratur numerale) ad versum primum paginae dextrae. Iam vero cum dextra pagina non decem sed septemdecim versibus sit amplior quam sinistra (habet enim haec versus LXXI, illa LXXXVIII), sequitur aut angustiorem fuisse aut propius ad imum marginem porrectam in dextra pagina scripturam. Qui superne fractum lapidem testatur Gualterus, cum si ne inferne quidem integer fuisset hoc expressis verbis additurum fuisse existimo, nec sane ut aliter statuamus movet infimorum versuum in utraque pagina integritas. Itaque quidquid inter extremam paginam sinistram et principium dextrae intercidit, omnia haec in dextra scripta fuisse necessario colligitur. Incipit dextra ab undecimo fere capite, decem ergo capita periere; incipit sinistra ab quarto fere capite, tria ergo capita periere; quae quamvis longa finxeris non sufficient tamen ad undecim capitum spatium adaequandum. Itaque aut satis amplam conicias praefationem praecessisse, in qua magistratuum nomina aliaque haud pauca de argumento universo scripta fuerint, aut novam quandam capitum seriem. Alteram rationem ut probemus persuadet fere nota apud Manutium servata: *tabulae marmoreae effossae apud ecclesiam B. Mariae de Palatiis prope Tusam,* ubi quamquam pergitur *quae nunc est apud Alfonsum Ruitium,* tamen additur *partis posterioris pagina prior.* His igitur si quid est fidei habendum, duae olim fuerunt tabulae, altera ea quae superest, altera ita fortasse etiam tunc detrita et male habita ut ne describi quidem posset. Itaque longe maiorem quam credebatur iacturam videmur fecisse, id quod ex ipsa tabula superstite intellegi poterat. Prioris enim paginae sors decima tertia ita describitur ut fines eius pertinere dicantur ποτὶ τὸ ὅριον τοῦ ιγ' κλάρου τοῦ μεγάλου δρυμοῦ καὶ ὡς τὸ ὅριον τοῦ ιγ' κλάρου τοῦ μεγάλου δρυμοῦ. Fuit sane magna silva, quae in tredecim vel etiam plures sortes dividi poterat: huius igitur silvae descriptionem, quam in titulo superstite frustra quaerimus, necessarium est fuisse in deperdita tabula priore.

Describuntur agri Halaesini in quattuor, quantum quidem superest, partes divisi, e quibus postrema (II 75—88) et tertia (II 23—74) integrae, reliquae duae (I 1—71, II 1—22) mutilae sunt ab initio, ut etiam indices quibus inscriptae fuerunt perierint. Servantur vero indices tertiae partis τοῖς παρὰ τὸν ῥόον τὸν Ἄλαισον δαιθμοὺς .. et quartae Σκυρωνίοις δαιθμοὺς .. Illi ut homines sunt qui iuxta Halaesum fluvium incolunt, ita Scyroni ab regione vel tribu vel pago aliquo nomen videntur duxisse. His igitur, id quod docent dativi, certus δαιθμῶν numerus datur vel destinatur, et Halaesi quidem accolis septem, Scyronis tres portiones adnumerantur, quae tamen portiones ubi describuntur non δαιθμοί sed κλᾶροι vocantur; quod discrimen quo spectet facile explicatur. Apparet enim ex multis tituli locis (cf. I 43. 71) de elocandis agris agi, ut tamen non cuivis quem libuisset agrum liceret conducere, sed certae quaedam agri universi partes certis quibusdam tribubus pagisve reservarentur, eae nimirum quae ipsorum agris maxime essent vicinae. Eae igitur agri portiones, quas ipso iure licebat quibusque conducere, raro vocabulo δαιθμοί, ea vero particula, quae cuique sorte obtigisset, communi dicendi genere κλᾶρος s. *sors* vocabatur. Hoc si verum est, patet eundem numerum esse debere δαιθμῶν atque κλάρων, corrigendumque I 73 δαιθμοὺς ζ' (scriptum fortasse Γ II); minus certa emendatio est II 75, quoniam fieri potest ut in tertia aliqua tabula deperdita Scyreonorum sortes continuatae fuerint.

Agros describi locandos necdum locatos inde perspicitur quod nomina eorum qui conduxerint non adiciuntur, nec minus clarum est ipsius civitatis auctoritate tabulam publice propositam esse. Medii inter publicos agros privati siti fuerunt, velut II 38 ἐν ταύτᾳ (scil. τῷ κλάρῳ) Ἀγχίου, 46 et 51 ἐν ταύτᾳ Ἐλαφίας (cf. ibid. 73. 80), quos videtur civitas ad iungendos agri publici fines suis impensis coemisse. Locationis lex (συνθήκα dicitur in tabulis Heracleensibus) non tradita est; necessarium tamen erat declarare quibus condicionibus quove pretio singuli agri constarent. Iam vero singulas quasdam locandi condiciones singulis quibusdam capitibus subiectas videmus, velut de iure aquarum (I 18) et olearum (I 24), de agro sacro non arando (I 63) et quae sunt similia; unde apparet has condiciones in peculiari tabulae parte perscriptas non fuisse neque omnino in universum quae valerent condiciones constitutas fuisse. Pretia vero quoniam singulis agris adscripta

non sunt, patet certum suum cuique agro pretium fuisse idque fortasse in praescriptis quae perierunt notatum; porro si omnes eodem aestimabantur, sequitur omnes si minus eiusdem amplitudinis, at eiusdem bonitatis fuisse omnes omnesque pro aestimio ut aiunt ubertatis divisos. Confirmat hoc ἐλαιοφυτεῖον illud δίκλαρον (nam sic scribendum, cf. commentar. p. 12) i. e. *seminarium oleaginum duarum sortium spatium occupans*, quod si duabus sortibus aequale dici poterat ita ut quanti esset quivis scire deberet, patet singulas sortes certi pretii fuisse omnesque eiusdem fere praestantiae et ubertatis.

Aetas tituli cum orthographicis indiciis definitur (scribitur Θευπτεῖτις pro Θευπτῖτις, ῥωὸς pro ῥωός; iota mutum dativis nusquam adicitur), tum maxime ex describendi terminandique ratione vere Romana usuque vocabuli τέρμων (Graeci enim ὅρους dicere solebant) ab Romanis accepto intellegitur; vide quae accuratius disputavi comment. p. 13 sqq. Scriptus titulus post stabilitam in Sicilia Romanorum dominationem.

Ipsa locorum descriptio ut illa aetate fuerit accuratissima et apertissima, ita nobis difficillima esse debet et plerumque obscura. Maximo opere differunt prioris paginae agri ab eis qui in posteriore describuntur: illic solum planum ac ferax, variis arboribus consitum, multis fluviis rivis fossis perfusum, hic colles saltus rupes turres aedificia nec tamen ager sterilis vel aquarum inops; haec omnia et si quae sunt alia inserviunt finibus observandis. Potiora quaedam breviter explicabo. I 21 παρὰ τὰν Θευπτεῖτιν, haec via dicta videtur a *Θέων* vocabulo, de quo cf. supra tit. Acrensis 217. Terminatur autem sors septima non ipsa via, sed fossa quae iuxta viam decurrit; omnes enim illae viae publicae sunt non *finium causa directae, sed itinerum* (Siculus Flaccus *de condic. agr.* p. 147, 9 Lachm.) eoque exemptae possessionibus — 21 Τέττακον aedificium est arte munitum cf. v. 52 — 38 τὰς ἐλαίας τὰς ἐπιγεγραμμένας Ȃ, quaeritur quid hac figura significetur. Omnium saepissime pro terminis sunt arbores olivae et saepe quidem eiusdem agri plures sunt et in uno rigore, quod ubique eodem modo significatur ἐς τὰν ἐλαίαν, ἐν ᾧ τέρμων. Itaque in ipsis oleis notae quaedam fuerint necesse est, fueruntque *arbores notatae*. Iam vero in paginae saltem prioris capitibus omnibus et in posterioris prioribus, ubicunque ab olea ad oleam fines deriguntur, ad extremum haec formula adicitur αἱ ἐλαῖαι αἱ ἐπιγεγραμμέναι αὗται ἔνεντι τῷ κλάρῳ τούτῳ, contra ubi non sunt oleae pro terminis, deest formula: hinc consequitur oleas terminales ipsas esse τὰς ἐπιγεγραμμένας. Ab his autem *notatis arboribus* distinguendae sunt eae quibus nota Ȃ insignita esse dicitur; quae quoniam non additur pertineantne ad ipsam sortem necne, hinc colligi potest addito hoc opus non fuisse ipsamque notam quo arbores pertinerent docuisse: conieci notam illam explicandam esse πό(λεως) Ἀ(λαισίνων). Accedit plane singularis arbor I 33 ἐλαία ἁ ἐπιγεγραμμένα, quae qualis fuerit non exputo, nisi forte lapidarii culpa ipsa illa nota Ȃ exciderit — 62 Adrani Siculi dei fanum non extra fines agrorum locandorum, sed in medio agro situm videtur; hinc is qui hunc agrum conduxerit παρεξεῖ πόθοδον ἐξάπεδον ποτὶ τὸ Ἀδρανεῖον, praeterea autem, *ut per diem sollemnitatis agri nullam molestiam inculcantis populi sustineret* (Frontinus *de controv. agr.* p. 57, 12) κ' πόδας ἀπεσσαττεῖ ἀπὸ τοῦ ναοῦ παντᾷ — 70 hoc praecipitur *in circuitu oliveti si qui sacer est locus is ut pertineat ad agrum neve eximatur*; sacra an religiosa intellegenda sint loca nescio, certe non videntur ea fuisse sacra quae etiamtum celebrarentur. Coriarium autem et popinam ideo vetatur ne quis illic constituat, ne odor nidorque culinae fumantis vel corii madentis arboribus colendis officiat.

II 12 τὸν πλάτανον et 25 τὸν ῥάγχην (s. ῥαγχῶν) fluviorum nomina esse putaverat Franz, quod ipsa descriptione redarguitur: πλάτανος idem videtur quod πλατανών, ῥάγχος idem quod ῥάχις — 35 omnino quattuor sunt ῥῶες, prima II 36. 39 ἁ ῥὼς ἁ ἐν τῷ πύργῳ, ubi πύργος non *turris* (τυρσίδιον II 65), sed *castellum* videtur esse; altera ἁ κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος II 54. 63; tertiam habemus II 65 τὰν πλαστεῖταν (sic enim scribendum) ποτὶ τὸ τυρσίδιον, similemque non vero eandem quartam II 76 τὰν ἐχομέναν τοῦ β' τυρσιδίου. Fortasse ῥὼς significat *supercilium* (cf. Hygin. p. 128, 16) — 54 τᾶς ῥωὸς τᾶς κατὰ τὸ ἱερόν, εἰ τὰ χάλκια, κατὰ τὸ μαγειρεῖον: intellegendum sine dubio Apollinis fanum, cf. infra v. 63 ἀπὸ τᾶς ῥωὸς τᾶς κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τᾶς κατὰ τὰ χάλκια τὰ ποτὶ τῷ μαγειρείῳ. Mirum vero priore loco Apollinis nomen non commemorari, commemorari vero altero loco: contrarium si factum esset nemo offenderetur, illud vero defendi vix potest; itaque lapidarii errorem hoc quoque loco fortasse corrigemus scribendo v. 54 κατὰ τὸ ἱερὸν [τοῦ Ἀπόλλωνος].

353 In D. Maria de Palatio (Halaesae) II lapide a Thusa prope gradus quibus ad aram maiorem ascenditur GVALT. Nunc Panormi in museo.

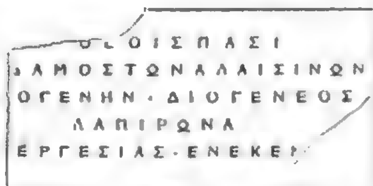

Θεοῖς πᾶσι
ὁ] δᾶμος τῶν Ἀλαισίνων
Δι]ογένην Διογένεος
Λαπίρωνα
εὐ]εργεσίας ἕνεκεν.

Descripsimus Dessau et ego. Panvinius cod. Vat. 6036 f. 56'; edidit Gualterus 138 = 298 (Murat. 554, 3; Torremuzza *storia di Alesa* p. 7. 143, Sic. V 16 = 17; Franz 5595).

Supplevit Gualterus idemque monuit apud Cic. Verr. II 7, 19 Apollodorum Laphironem Halaesinum memorari.

354 Ad S. Mariae de Palatio, in adiuncta aede GVALT. Periisse lapidem ait TORR.

ΝΟΝΤΩΝΙΕΡΕΩ
ΕΝΕΟΣΛΑΠΙΡΩΝΑ
ΕΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙ

Gualterus 140 = 302 (inde Torremuzza *storia di Alesa* p. 145, Sic. III 9 = 10; Franz 5596).

1 ΙΕΡΩΝ Gualt. 2 errore typographico; nam in commentario p. 120 habet ΙΕΡΕΩΝ vertitque *sacerdotum* — 2 δ·ΟΓΕ Gualt. 1, διογΕ id. 2.

[Θεοῖς πᾶσι
ὁ δᾶμος τῶν Ἀλαισίνων]
τὸν ..... γενόμε]νον τῶν ἱερέω[ν
Διογένη Διογ]ένεος Λαπίρωνα
ἀρετᾶς ἕνεκ]εν καὶ εὐεργεσί[ας

V. 3 cogita τὸν πρῶτον vel ἄριστον γενόμενον — 4 et 5 supplevit Franz.

355 Halaesae in templo S. Mariae q. d. *le Palate* Gvalt. Dessav.

Dessau:	Gualterus 1:	Gualterus 2:
Ο Ι Σ Ω	Θ Ε Ο Ι Σ Π Α Σ Ι	Θ Ε Ο Ι Σ Π Α Σ Ι
////////////////////// Α Μ ε Ν Ο Ι	Ο Ι Σ Τ Ρ Α Ι . . . Μ . . . Ν . .	Ο Ι Σ Τ Ρ Α Τ Ι Ο Ρ Ι Ο . . . Μ Ε Ν '
////////////////////////////	Ε Ν Ε Ι . . . . Ι	Ε Ν Ε Ι Ω Ν Ι
Ι ////////////////////// Μ Ω Ν	Ε Ν . . . . Μ Ω Ν	Ε Κ Ι Ι Ω Ν Ζ Ε Ο Ι Μ Ω Ν
////////////////// Α Ι Ι Ι Σ . ε Ι	Β . . . . Σ Ι Ρ Ε Ι	Τ Ω Ν Σ . Υ . Θ Ο Ν Ι Ι Ε Τ Ε Ι
Μ Ε ////////////////// Λ Γ Ω Γ	Μ Ε . . . . . Ρ Ω Ν	Μ Ε Ν . . . . . Τ Ω Γ Ι
Ι Κ Λ Ε Ε ////////////////////// Δ Ω Ρ Ο Υ	Ε Ι Ο Α Κ Ο Υ Ι Ο ////////// Α Ρ Ω Ρ Ο Υ	Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Ο Ν . . Τ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
Κ Α //////////////	Κ Α Ι Ρ Ε	Κ Α Ι . . . .
Λ Ι Λ Ρ Χ // Σ ////////////////////// Ε Ρ Υ Κ Ι	Χ Ι Λ Ι Α Ρ Χ Η Σ Α . . . . Υ Κ Ι	Χ Ι Λ Ι Α Ρ Χ Η Σ Α Ν . . . Ε Ν Ε Ρ Υ Κ Ι
// Κ Ε Ν	Κ Ε Ν	Ν . . . . Ε Κ Ε Ν

Descripsit quantum fieri potuit Dessau. Edidit Gualterus 141 (vv. 1—6) et 137 (vv. 7—10) = 300; inde vv. 7—10 Muratori 820, 3; omnia indidem Torremuzza *storia di Alesa* p. 147, Sic. IX 15 = 16, et vv. 7—10 ex Muratorio idem Sic. IX 7 = 8.

Necessarium erat tria apographa iuxta proponere. Superficiem lapidis fere totam periisse adnotat Dessau; ab sinistra nihil fere nisi marginem detersum esse, ut v. 9 non amplius duae vel tres litterae supplendae sint. Versu quinto alteram a fine litteram Ε esse vel Σ, sed probabilius Ε, quartam Σ potius quam Ε; v. 6 inter Μ Ε et Λ Γ Ω Γ sex litterarum spatium esse; v. 7 inter Ε et Ο (sive Ω fuerit) non videri I fuisse; v. 9 inter ΛΡΧ//Σ et ΕΡΥΚΙ novem litterarum patere spatium. De spatiis ambiguum iudicium est, si quidem certo certius est v. 9 sex litteras supplendas esse χιλιαρχήσ[αντα ἐν] Ἔρυκι, atque etiam v. 6 plus sex litterae videntur in lacuna fuisse. Nomen tribuni ex Dessavii apographo dubium fit; nam quod coniecerunt Ἡράκλειον (sive Ἡράκλεον) Διοδώρου non videtur spatio sufficere, Ἡρακλεόδωρον Διοδώρου autem vel Ἡράκλειον Ἡρακλεοδώρου excedit spatium. Legi possunt pauca:

Θεοῖς πᾶσι οἱ στρατ[ευσ]άμενοι ἐν Ἐ[ρυκ]ι ------ Ἡράκλειον(?) Διοδώρου Κα....... χιλιαρχήσαντ[α] ἐν Ἔρυκι [ἀρετᾶς (?) ἕν]εκεν.

Statua Heraclei ducentorum in monte Eryce militum tribuni in Halaesinorum civitate collocata eo commode explicari poterit ut ipsum tribunum Halaesa oriundum fuisse statuamus; nam ad hanc urbem revera pertinere titulum nihil est cur dubitemus. Itaque v. 8, ubi Κ Α vel Κ Α Ι traditur, non patria fuit indicata sed ex more Siculorum cognomen; nam improbabile omnino est duorum tribunorum statuas uno titulo milites consecrasse, ut v. 8 καὶ [τὸν δεῖνα] et v. 9 χιλιαρχήσαντας scriptum fuerit. V. 3 posui ἐν Ἔρυκι, etsi ab altero Gualteri exemplo non commendatur. V. 4 ἐκ τῶν ἰδίων olim conieci, ut significarentur pecuniae ex militum collatione paratae. Vv. 5 sq. despero. — Ceterum cf. ad titulum Erucinum supra n. 282.

---

356 *In Napoli di Romania* Mvratori, qui vidit Alaesae repertum esse.

Γ Α Ι Ο Ν Ο Υ Ε Ρ Γ Ι Λ Ι Ο Ν Γ Α Ι Ο Υ Υ Ι Ο Ν Β Α Λ Β Ο Ν
Α Ν Τ Ι Τ Α Μ Ι Α Ν Δ Α Μ Ο Σ Τ Ω Ν Α Λ Α Ι Σ Ι Ν Ω Ν
Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν .

Γάιον Οὐεργίλιον Γαίου υἱὸν Βάλβον ἀντιταμίαν [ὁ] δᾶμος τῶν Ἀλαισίνων εὐνοίας ἕνεκεν.

Ed. ex suis schedis Muratori 1022, 4; inde Torremuzza *storia di Alesa* p. 145, 3, Sic. V 41 = 42; Franz 5597.

---

357 Halaesae secus portam magnam in pariete Gvaltervs. *Pietra dapertutto rotta anche in oggi nel muro della chiesa di S. Maria le Palate* Torremvzza *stor.*

Ι . . . Ν Α Ι Ο Ν Δ Ε Π Ι Κ Ι Λ
Γ . . . Ο Υ C Α Π Α Ν Τ Ο C Κ Ι . .

Gualterus 143 = 297; inde Torremuzza *storia di Alesa* p. 146 n. 4, Sic. XVIII 27, qui etsi vidit ipse tamen non descripsit; Franz 5599.

1 Ι Μ Ν . . . Υ Α Τ Ο Ν Δ Ε Π Ο Ι Κ Ι Λ Gualt. 2 — 2 Ι Χ Ι Ι Ι . . . C Ο Υ C κτλ' Gualt. 2.

Nihil expedio, nam quod v. 1 comparere videtur ἐκποιία vocabulum, vereor ne fallax sit litterarum species; potest fuisse τόνδε ποικίλ[ον], ut carmen fuerit aetatis fortasse Byzantinae.

358 Lapis erutus a. 1771 prope Thusam, ubi veteris Alaesae extant ruinae, dein Monteregali in monasterio Canonicorum Benedictinae familiae Torr.

Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Υ
Φ Ι Λ Ι Π Π Ο C
C Ε Κ Ο Ν Δ Ο C
Μ Α Ρ ◇ Φ Λ Ο Υ Α Β
Ι Ο C ◇ Τ Ο Υ Ε Ν Δ Ο C
Χ Α Ι Ρ Ε

Torremuzza Sic. XIV 113 (ed. 2); inde Franz 5600.

Vv. 1—3 Torremuzzae errores sive fraudes non extrico. Μᾶρ(κος) Φλουάβιος (vel Φούλβιος) Τουένδος videtur defunctus esse, ad eumque χαῖρε illud referendum.

XXI. *S. FRATELLO.*

Hic qui inventi sunt tituli, referendi fortasse ad Aluntium urbem paucis milibus ad orientem sitam.

359 In oppido S. Philadelphi (nunc *S. Fratello*) in monte prope sacellum SS. Fratrum in marmore GVALTERVS.

Ο ΔΑΜΟΣ
ΑΝΔΡΩΝΑΘΡΑΣΙΟΥΛΑΒ
ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΕΝΕΚΕΝ
ΘΕΟΙΣΠΑΣΙ

Ὁ δᾶμος
Ἄνδρωνα Θρασίου Λ[α]β.
εὐεργεσίας ἕνεκεν
θεοῖς πᾶσι.

Apographum est Antonii Salinae. Ed. Gualterus 144 = 307 (inde Murat. 546, 3; Torremuzza Sic. V 4; Franz 5602). Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 196.

2 aut ΛΛΒ aut ΑΛΒ, non vero ΜΒ legi posse adfirmat Salinas. Scripsi Λαβ. ut patria Andronis sive tribus significetur. Idem nomen latet in titulo Acrensi Ἀρτεμίδωρος Ἡρακλείου Λαβ. supra n. 217, 9.

---

360 In oppido S. Philadelphi TORR. Ibidem *in un muro che sostiene la spianata avanti la chiesa di S. Antonio, mezzo sepolta dalla terra, murata sottosopra e in parte coperta dal suolo della strada* SALIN.

Torremuzza:

ΕΛΕΥΣΥΝΑ
ΤΕ . . . ΟΜΟΧΩΡΙΟΥ
ΑΟ . . . .
ΟΙΟΝΕΥΕΞΞΕΝΙΕ
5 ΘΕΙΣ . . . .

Salinae:

[illegible]
ΙΠΑΩΙΟΝΕΥΞΕΝΟΥ
ΘΕΟΙΣ

Anonymus:

ΕΥΛΩΙΩΝΕΥΞΕΝΟΥ
ΘΕΟΣ
ΠΑΡΟΡΟΑΝΟΣΑΠΟΘΑΛΑΣΣΑΣ

Torremuzza Sic. XVIII 31 missam a Francisco Mondelli; hinc Franz 5604. Denuo Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 197, qui simul dedit apographum docti alicuius hominis in schedis suis repertum.

Eundem lapidem vidisse Salinam ac Torremuzzae auctorem dubitari non posse videtur. Sui apographi versum primum de industria deletum esse testatur Salinas, idemque putat eum versum qui ex anonymi apographo accessit ampliore spatio ab praecedentibus separatum adhuc sub terra latere. Hunc ipsum autem versum quamvis male descriptum pro certo licet adfirmare ad titulum primarium non pertinere, quo tituli viri cuiusdam statua deis ex illius regionis more consecrata fuit. Mondellianum exemplum cum pessime factum sit, nihil ut nunc res est intellegi potest praeter haec

. . . . .
Εὐλαίων (? Ἐπιλαίων ?) Εὐξένου
θεοῖς.

---

361 In oppido S. Philadelphi (nunc *S. Fratello*) TORR.

ΧΑΡΙΤΩΝΕΠΟ . . . .
ΠΟΝΤΟΝΚΑΛΟ . . . .
ΟΡ†ΙΤΙΑΝΟΝΙΕ . . .
ΔΟΥΛΟΕΝΕΩΤΕ

Torremuzza Panorm. p. 74, Sic. X 40 = 45, cui misit a. 1745 Franc. Mondelli; inde Franz 5603.

1 Χαρίτων ἐποίησε Franz, sed latent alia — 2 fortasse τὸν μακα[ριώτατον] Ὀρφιτιανὸν et v. 4 ἐν [θε]ῷ τε[λευτήσαντα], ut sit christiani hominis epitaphium.

362 S. Philadelphi in aede maiori GVALTERVS.

ΟΧΛΕΙΑΣ

. . . .]οκλείας.

Gualterus 304 (ed. 2); inde Franz 5606, qui Ἀριστοκλείας supplevit.

363 In oppido S. Philadelphi !! lapide a S. Fratello in via Moscarini in fundo Hier. de Georgio GVALT.

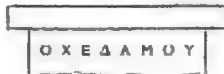

Gualterus 306 (ed. 2); inde Franz 5605.
Ἀρ]χεδάμου probabilius Franz quam [Ἐ]χεδάμου Wilamowitz.

364 In oppido S. Philadelphi (nunc *S. Fratello*) iuxta campanam S. Nicolai GVALT. SALIN.

Σ Ω Σ Ι Π Ο Λ Ι Σ

Gualterus 305 (ed. 2); inde Franz 5607. Melius Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 197.
Σ Ο Σ Ι Λ Ο Λ Ι Σ Gualt.

Σωσίπολις.

XXII. HALVNTIVM (*S. Marco di Alunzio*).

Cf. Mommsen CIL X p. 770.

Haluntii loco, cuius urbis situm arguit titulus n. 367, ex Aeneae comitibus Patro Thurius cum suis olim consedisse fertur (Dion. antiq. I 51). Augusti temporibus municipium factum est, cf. tit. Graecus 367, Latini apud Mommsenum l. s. 7463. 7464.

365 In oppido S. Marci *nello spigolo della cantonata orientale della chiesa di S. Giuseppe.*

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ω Ι

Διονύσωι.

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 194.

366 In oppido S. Marci in aedibus municipalibus basis.

Ο Δ Α Μ Ο Σ
Κ Ι Ω Τ Ο Ν Τ Ι Μ Α Ν Δ Ρ Ο . .
Ε Υ Ν Ο Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 194.
2 primam litteram Κ potius quam Χ esse adnotat Salinas. Fortasse tamen Βίωνα corrigere licet.

Ὁ δᾶμος
Β]ίωνα Τιμάνδρο[υ
εὐνοίας ἕνεκεν.

367 In S. Marci oppido sub aquaeductu e regione S. Antonii GVALT. SALIN. Panormi in museo DESSAV.

Τ Ο Μ Ο Υ Ν Ι Κ Ι Π Ι Ο Ν   Τ Ω Ι
Α Λ Ο Ν Τ Ι Ν Ω Ν   Γ Ν Α Ι Ο Ν
Π Ο Λ Λ Ι Η Ν Ο Ν Ε Υ Μ Λ Γ Ε Α
Υ Ι Ο Ν Ε Υ Ε Ρ Γ // Τ / / / Α Π Ο
5 Γ Ο Ν Ο Ν Γ Υ Ν Ο Ι Α // // Ν Ε Κ // Ν

Descripsit Dessau. Gualterus 312 (ed. 2); inde Murat. 1099, 2; Torremuzza Sic. V 31 = 32; Franz 5608. Vidit Salinas a. 1880 (cf. Fiorelli *notizie degli scavi* 1880 p. 193).
2 Π Ι Ν Α Ι Ο Ν Gualt. — 3 Π Ο Λ Λ Ε Ι Ν Ο Ι Π Υ . . Ε . . . Λ Ε Ω Χ Ο Ε Gualt.; extrema lectionis esse incertae testatur Dessau: septimam a fine litteram Ε potius esse quam Π, sextam quintam quartam satis dubias, post ΕΑ fortasse etiam plura fuisse — 4 Ν Ο Μ Ο Υ Ε Ρ Π Ρ Λ . . . Τ . . Τ Λ Λ Ο Gualt. — 5 · Ο Ν Ο Ν Ε Υ Ν Ο Ι ας Ε Ν Ε Κ Ε Ν Gualt.
Legendum videtur

Τὸ μουνικίπιον τῶν Ἀλοντίνων Γναῖον Πολλιηνὸν Εὐμαρέα υἱὸν εὐεργ[ε]τ[ῶν] ἀπόγονον εὐνοία[ς] ἕνεκεν.

Notat Dessau *Cn. Pollienum Cn. f. tr. mil.* duobus titulis Thermitanis CIL X 7349. 7350 honorari.

Dubium mihi non est hinc corruptum et interpolatum esse titulum quem habet Mongitore cod. Panorm. Qq D 203 (*iscrittione di non poca curiosità scritta sopra un tempio dell' Aluntini*):

Π Ι Σ Τ Ω Ν · Α Λ Ο Ν Τ Ι Ν Ω Ν
Ν Α Ο Ν Π Ο Λ Ι Ν Ι Σ Ν · Η · Π Ο Λ Ι Σ
Τ Ω Ν Ι Ε Ρ Ε Ω Ν

Vides quae difficilia erant lectu omissa esse, reliqua autem in maiorem dei gloriam quoque Haluntinorum pietas clara luce splenderet mutata esse: sic *πιστῶν* factum ex *μουνικι]πί[ου] τῶν*, *ναὸν* ex Γναῖον, *πόλιν* ex Πολλιηνόν, denique *ἡ πόλις τῶν ἱερέων* ex *ἀ]πό[γονον] εὐεργετῶν*; nam quod transposuit vocabula sane hoc condonandum homini pientissimo.

368 In oppido S. Marci in municipio.

Θ Ε Ο Ι Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Ι Α Ν Φ Ι Λ

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 194.

Θεοῖς vel Θεαῖς [πᾶσι
Ἀριστόκλεια Φιλ......

369 In oppido S. Marci basis GVALTERVS.

Ο Ι Α Λ Ε Ι Φ Ο Μ Ε
Α Ν Α Ο Α Ρ Χ Ο Ν
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Ο Υ

Sic Gualterus 316 (ed. 2); inde Murat. 661, 2; Torremuzza Sic. VI 2. Ex Bartholini apographo Reinesius V 34. Repetiit Franz 5609.

1 Ο Ι Α Λ Ε Ι Φ Ο Μ Ε Ν Ο Ι Bartholini de suo opinor — 2 Α Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Ο Ν Barth.

Οἱ ἀλειφόμε[νοι
Ἀ[γ]νόθαρχον
Ἡρακλείου.

2 Ἀγνόθαρχος nomen incertum; ΑΝΑ litterae utroque apographo traditae, nisi forte Bartholinus Gualteri libro usus esse censendus est. Ἀνά[ξ]αρχον Wilamowitz.

370 In oppido S. Marci in municipio.

ΟΙΑΛΕΙΦΟΜΕΝ
ΟΡΘΩΝΑΦΟΡΜΙΩΝ

Οἱ ἀλειφόμεν[οι
Ὄρθωνα Φορμίων[ος.

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 194.

---

371 In oppido S. Marci basis.

.ΕΙΦΟΜΕΝΙΦΙΝΤΩΝ
. . . . ΕΥΜΕΧΟΝ

Gualterus 149 = 317 (Torremuzza XVIII 25; Franz 5610).

Οἱ ἀλ]ειφόμεν[ο]ι Φίντων[α
. . . . . Εὔμ[α]χον vel Εὔμ[ηλ]ον.

Sumpsi Εὔμαχον s. Εὔμηλον Phintonis fuisse cognomen, ut patris nomen initio v. 2 perierit.

---

372 In oppido S. Marci *nella chiesa di S. Salvatore nell' angolo sinistro della predella dell' altare di S. Franc. Saverio* Salinas eodemque loco viderat Gvaltervs.

ΑΡΤΕΜΙΔ
ΨΥ.

Descripsit Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 194. Gualterus 314 (ed. 2) indeque Franz 5611.
ΑΡΤΕΜΙ..ΙΙΟ.. Gualt.
Fortasse duo defuncti Ἀρτεμιδ[ώ]ρ[ου (?)
Ψυχ[. . .

373 In oppido S. Marci in pariete prope ianuam (D. Mariae Nivis) Gvalt. nunc in municipio Sal.

ΘΕΣΤΩΝΟΣ

Θέστωνος.

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 194. Gualterus 147 = 310 (Franz 5612).

ΟΥΣΙΩΝΟΣ Gualt. 1, ΘΕΣΙΟΝΟΣ Gualt. 2.

---

374 In oppido S. Marci *nella chiesa di S. Salvatore nell' angolo sinistro della predella dell' altare di S. Franc. Saverio* Sal. eodemque loco viderat Gvalt.

ΦΙΛΙΠΠ

Φιλίππ[ου.

Descripsit Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 194. Gualterus 313 (ed. 2), inde Franz 5611.

ΠΙΛΙΠΠ.. Gualt.

XXIII. TYNDARIS (*S. Maria di Tindaro*).

Cf. Mommsen CIL X p. 771.

Tyndaris urbs in agro Abacenino ab Messeniis ex Graecia in Siciliam a Dionysio arcessitis numero sexcentis auctore ipso Dionysio a. 396 condita mox florere coepit; nam *πολιτευόμενοι πρὸς αὐτοὺς εὐνοϊκῶς καὶ πολλοὺς πολιτογραφοῦντες ταχὺ πλείους πεντακισχιλίων ἐγένοντο* (Diod. XIV 78, 6). Bello cum Mamertinis coepto ab Hieronis partibus steterunt (Diod. XXII 13, 2), a. 255 Carthaginiensibus eiectis Romanis urbem dedunt (id. XXIII 18 coll. XXIII 5), atque populi Romani amicitiam fidemque omnibus Punicis Siciliensibusque bellis semper se secutos esse ipsi gloriantur apud Ciceronem Verr. V 47, 124. Colonia Tyndaris deducta est imperante Augusto, nomen *colonia Augusta Tyndaritanorum* in titulis Latinis occurrit, cf. Mommsen l. s.

375 Prope Tyndaridem in praedio q. d. *Orti del Vescovo* lapis marmoreus anaglypho ornatus, in quo vir mulierque cum ancilla aram adeunt sacrificaturi.

ΠΡΩΤΟΣΚΑΙΜΕΝΙΠΠΗΑΡΤΕΜΙΔΙΕΥΠΡΑΞΙΑΙ

Πρῶτος καὶ Μενίππη Ἀρτέμιδι Εὐπραξίαι.

Braun *annal. dell' Inst.* XXI (1849) p. 261 cf. tab. II ex schedis Pogwischii; inde Franz add. 5613b.

Ἀρτέμιδι Εὐπραξίᾳ comparari potest Ἄρτεμις Εὐπορία, quod apud Rhodios deae cognomen fuit, cf. Hes. s. v. Εὐπορία.

376 Tyndaride (*commune di Patti*) in museo *Sciacca della Scala* (*villa della Scala*) *frammento di lastrone di pietra arenaria.*

Α Ρ Χ Α Γ Α Θ
Ο Υ

'Αρχαγάθου.

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 199.

---

377 Pactae, ad S. Hippolytum in lapide nigro bialeo.

Δ Α Μ Υ Α Τ Ο Σ

Gualterus 150 = 318; inde Franz 5613.
Hiasse videtur lapis post Μ litteram; legendum enim Δαμ[ά-ρ]ατος.

---

378 Tyndaride in museo *Sciacca della Scala* lapis arenarius.

Ι Ο V Ν Ι Ο V
Φ Ι Λ Η Μ Ο
Ν Ο C

'Ιουνίου Φιλήμονος.

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 200.

---

379 Tyndaride lapis effossus auctore Salina, nunc in museo Panormitano; litterae rusticae.

Καλλιβούλας.

Descripsi.

---

380 Tyndaride in museo *Sciacca della Scala lastrone di pietra arenaria.*

Ο Ν Α Σ Υ Λ Ι Ο Σ

'Ονασύλιος.

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 199.
Nomen est 'Ονασύλις.

---

381 Tyndaride in museo *Sciacca della Scala* marmor.

Θ Κ
ΠΕΡΠΕΙ
ΝΙΟC
ΙΕCΤΙΤΟΥΤΟC
ΕΖΗCΕΝ
ΕΤΗ ΛΕ

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Περπέ[ρ]νιος [Τ]εστιτοῦτος ἔζησεν ἔτη λε'.

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 199.

---

382 Tyndaride in museo *Sciacca della Scala* lapis marmoreus.

— Θ — Κ —
C Α Λ Β Ι Α —
Ε Ζ Η C Ε —
Ε Τ Η · Ι Η

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Σαλβία ἔζησε ἔτη ιη'.

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1880 p. 199.

XXIIII. LIPARA INSVLA (*Lipari*).

Cf. Mommsen CIL X p. 772.

Lipara insula ex Liparaeis maxima a Cnidiorum colonia olim incolebatur (Thucyd. III 88, Diod. V 8, 2, qui cum Cnidiis etiam Rhodios advectos ait), portubus, aquis calidis, aluminis fodinis, agri fertilitate felix. Quinto saeculo Liparaei Syracusanorum socii (Thuc. l. s., Diod. XII 54, 4), a. 252 urbe ab Romanis capta (Diod. XXIII 20), postea municipium factum a civibus Romanis incolebatur, cf. Mommsen l. s.

Hac in insula cippi haud pauci sepulcrales inventi sunt eiusdem omnes generis; facti sunt ex lapide tofeo basaltico, uti fert insulae natura; in imo cippo defuncti nomen solum inscriptum est genetivo maxime, raro nominativo casu positum. Nomina pleraque sunt Graeca, pauca Romana eaque ipsa scriptura Graeca recentiori aetati attribuenda. Obtinuit enim hoc cipporum genus etiam ad Romanam usque aetatem, ut non dubitem quin Latinus titulus CIL X 7492 consimili cippo insculptus sit: V A L E R I A | T R Y P H O S A · Titulum hunc Liparae repertum descripsit Mommsenus Cephaloedii, unde etiam plures cippos Liparenses conicere possis ex insula in urbes Siculas vicinas transvectos esse. Et vero cum Tyndaride tum in oppido S. Marci reperti sunt tituli sepulcrales eandem plane quam Liparenses speciem referentes, cf. supra n. 376 'Αρχαγάθου, n. 379 Καλλιβούλας (v. infra 'Αγαθοβούλας n. 384), n. 380 'Ονασύλιος, n. 378 'Ιουνίου Φιλήμονος alia. Cui tamen coniecturae quamvis probabili nolui indulgere, quando quidem quod apud Liparenses moris fuit potuit facile etiam apud vicinos Siculos valere. Itaque solos Liparenses titulos subiciam ex litterarum ordine dispositos.

383 Liparae.

Α Γ Α Θ Ω Ν

'Αγάθων.

Descripsit O. Hartwig in epistula ad Henzenium data Messana a. 1865.

---

384 Liparae.

Α Γ Η Σ Ι Β Ο Υ Λ Α Σ

'Αγησίβουλας.

Descripsi ex ectypo quod Salinas Panormum secum attulit.

---

385 Liparae ad quandam domum prope muros.

Α Δ Ε Ι Μ Α Ν
Ρ Ι Σ

Gualterus 284 = 357; inde Franz 5758.

V. 1 'Αδείμαν[τος], v. 2 patris vel alterius defuncti nomen, velut ['Α]ρι[στ...

---

386 Liparae a. 1880 lapis repertus nunc in museo Panormitano.

Α Ρ Ι Σ -
Α Ρ Ι Σ Τ . .

Descripsi.

---

387 Liparae in vestibulo domus episcopi Dorv.

Γ Π Ο Υ Β Α C Ι Λ Ι
Ο Υ Γ Ο Ρ Γ Ο Υ
Κ Λ Ω Δ Ι Α C
Ι Λ Α Ρ Α C

.. *Βασιλέου Γόργου. Κλωδίας Ἱλάρας.*

Dorville sched. Bodl., ed. Sic. p. 584, 2 (cf. p. 20); inde Torremuzza Sic. V 7 = XIV 21 (hoc altero loco ex schedis episcopi Iosephi Coppola); repetiit Franz 5757.

Duorum hominum est sepulcrum, fortasse coniugum.

V. 1 in. fort. *Γαΐου.*

---

388 Liparae.

Δ Ι Κ Α Ι Υ Λ Ι Ο Σ

Descripsi ex ectypo Salinae notavique quartam a fine litteram Λ vel Α esse.

Fortasse nomen hypocoristicum est *Δικαιύλλας* i. e. *Iustulae.*

389 Liparae lapis repertus, nunc in museo Panormitano.

margo | Ε Π Α Φ Ρ Α
Ι Ρ Τ Ι Α Ν Ο Υ
Α Π Ε Λ Ε Υ | margo

'Επαφρᾶ Ἰρτιανοῦ ἀπελευ[θέρου].

Descripsi.

---

390 Liparae.

Ε Υ Φ Ρ Ο Ν Ι Σ Κ Α Σ

Εὐφρονίσκας.

Descripsit O. Hartwig epist. ad Henzenium.

---

391 Liparae.

Ι Α Π Υ Ρ Ο Υ

Descripsit O. Hartwig epist. ad Henzenium.

Δ]ιαπύρου vel [Ζω]πύρου coni. Wilamowitz.

---

392 Liparae.

Κ Α Λ Λ Ι Ω Ν Ο Σ

Καλλίωνος.

Descripsi ex ectypo Salinae.

---

393 Liparae.

Γ · Κ Α Ι Ν Δ
Ι Ο Υ Π Ρ Ε
Μ Ι Ο Ν Ο C

Descripsi ex ectypo Salinae, neque poteram aliter litteras interpretari.

Fortasse Γ. Κοινίδιος nomen fuit, licet vero conicere Γ · Κ Λ Ω Δ Ο Υ i. e. Γ. Κλωδίου Πρεμίωνος (?). *Premio* cognomen mihi ignotum.

---

394 Liparae.

Π Ο Λ Υ Ξ Ε Ν Ο Υ

Πολυξένου.

Descripsi ex ectypo Salinae.

395 Liparae.

ϹΕΞΤ·Υ
Π·ΜΠΗΙ·Υ
ΑΠΡ·Υ
ΠΑΛΑΚ·Υ
vacat

ΠΟΜΠΕΙΑ΄
ϹΕ˝ΙΟΥ

Σίξτου Πομπηίου Ἄπρου Παλάκου
Πομπηία Σι[ξ]τίου (?).

Descripsi ex ectypo Salinae.

---

396 Liparae.

////////////////////
ΠΑΛΑΚΟΥ

Descripsi ex ectypo Salinae.

1 versus de industria deletus; superest v. 2 Παλάκου nomen, cf. 395.

---

397 Liparae.

ϹΕΙΓΗϹ

Σείγης.

Descripsi ex ectypo Salinae.

---

398 Liparae.

ΦΙΛΙΣΤΑΣ

Φιλίστας.

Descripsit O. Hartwig epist. ad Henzenium.

---

399 Liparae non cippus, sed lapis rudis.

ΦΙΛΩΜΕΝΑ *sic*

Φιλωμένα.

Descripsit Salinas.

---

400 Liparae inventa tabula marmorea, nunc in museo Panormitano. Litterae neglegenter incisae.

ΘΕΟΙϹ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙϹ
ΚΑΠΠΑΔΟΚΩΝΕΘΝΟΥϹΠΟΛΥΑΝΘΕΑϹΟΙΔΑΤΕΑΡΟΥΡΑϹ
ΚΕΙΘΕΝΕΓΩΦΥΟΜΗΝΕΚΤΟΚΕΩΝΑΓΑΘΩΝ
ΕΞΕΤΙΤΟΥϹΛΙΠΟΜΗΝΔΥϹΙΝΗΛΥΘΟΝΗΔΕΚΑΙΗΩ
ΟΥΝΟΜΑΜΟΙΓΛΑΦΥΡΟϹΚΑΙΦΡΕΝΟϹΕΙΚΕΛΟΝΗ
ΕΞΗΚΟϹΤΟΝΕΤΟϹΠΑΝΕΛΕΥΘΕΡΟΝΕΞΕΒΙΩϹΑ
ΚΑΙΚΑΛΟΝΤΟΤΥΧΗϹΚΑΙΠΙΚΡΟΝΟΙΔΑΒΙΟΥ

Descripsi. Camarda *giorn. di Sicilia* 11 nov. 1865 (hinc Ritschl mus. Rhen. 1866 XXI 137 = opusc. I 779. 841); Franc. di Giovanni *giorn. di Sicilia* 7 dec. 1865; Ios. de Spucches *epigrafi inedite ed altri oggetti archeol.* ed. 2 (Pal. 1865). Cf. Salinas *relazione* p. 52. Repetii epigr. gr. 640, coll. praef. p. XV.

Legendum

Θεοῖς καταχθονίοις.
Καππαδόκων ἔθνευς πολυανθέας οἶδατε ἀρούρας·
κεῖθεν ἐγὼ φυσάμην ἐκ τοκέων ἀγαθῶν·
ἐξῆς τοὺς λιπόμην, δύσιν ἤλυθον ἠδὲ καὶ ἠῶ,
οὔνομα μοι Γλάφυρος καὶ φρενὸς εἴκελον ἦν.
ἑξηκοστὸν ἔτος πανελεύθερον ἐξεβίωσα
καὶ καλὸν τὸ τύχης καὶ πικρὸν εἶδα βίου.

4 quod attuli olim simillimum Antipatri Thessal. epigramma A. P. IX 517, idem etiam Spucchesius commemoraverat.

XXV. MESSANA (*Messina*).

Cf. Mommsen CIL X p. 716.

Ζάγκλη urbs primitus ab Siculis, deinde saeculo a. Chr. octavo (cf. Holm hist. Sic. I 132. 390) a Chalcidensibus condita (Thucyd. VI 4, Strabo VI p. 268), circa tempora belli Persici ab Anaxila Rheginorum tyranno capta mutato nomine Messana appellata est. Anno 396 ab Himilcone vi expugnata et diruta (Diod. XIV 56. 57), mox adscita mercenariorum multitudine haud exigua ab Dionysio restituta (Diod. XIV 78), a. 282 in Mamertinorum potestatem pervenit (Polyb. I 7). Romani Mamertinis (sic enim cives iam dicebantur, uti praeter Strabonem l. c. tegulae testantur multae genetivo ΜΑΜΕΡΤΙΝΟΥΜ inscriptae) non solum libertatem reliquerunt, sed ad foedus quoque eos admiserunt; civitas Romana fortasse ab Caesare dictatore eis concessa, cf. Mommsen l. c.

401 Messanae in senaculo, in conclavi ubi Scipionis Africani, Hannibalis — stemmata spectantur GVALTERVS.

ΝΑΥΡΟΙ

ΟΛΥΜΠΙΣΥΠΕΡΒΟΛΟΥ
ΘΕΥΓΝΙΣΘΕΥΒΙΟΥ
ΦΡΥΝΕΙΔΑΣΤΕΙΣΑΝΔΡΟΥ
ΟΚΑΙΣΥΣ..ΤΟΥ
ΘΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΘΕΥΒΙΟΥ
ΟΓΗΛΟΥΚΟΣΘΕΥΦΕ..ΕΟΣ
...ΞΡΙΑΧΟΣΠΕΥΘΙΑΙΧΟΥ
ΠΕΙΧ..ΑΝΔΡΟΣΑΓΑΘΩΝΟΣ
.ΚΛΕΙΔΑΣΤΕΙΣΑΝΔΡΟΥ
ΘΑΛΟΔΩΡΟΣΑΡΧΕΔΑΜΟΥ
ΞΟΥΠΥΡΟΣΝΑΥΚΡΑΤΕΟΣ
....ΣΥΠΕΡ..ΩΛΟΥ
ΕΧΡΩΝΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΥ
ΦΡΟΔΙΤΑΙ

Gualterus 152 = 3 (inde Murat. 631, 3; Torremuzza Sic. I 18 = 19; Franz 5615 coll. addendis).

Litteram Ο ceteris litteris minorem testatur Gualterus, quam cum ipse exhibere nequiverit ego tamen reposui.

1 *aut* ΝΑΥΡΟΙ *aut* ΝΑΥΦΟΙ, *innuunt id exesarum litterarum reliquiae* Gualterus. Hinc nimis confidenter in lectione ΝΑΥΡΟΙ acquievisse mihi videntur interpretes, nec mirum quod nihil protulere quod probari posset. Ipse Gualterus se mutilas magis quam integras vidisse litteras significat, velut si haec sumas fuisse in lapide ΝΑ⁀Υ⁀ΡΟΙ, poterat ille ναῦροι legere, possemus nos να[υ]κ[ά]ροι (cf. Hes. s. v.) interpretari vel quod bene proposuit Wilamowitz ναύ[κλα]ροι. Sequitur nominum tabula.

3 Θεύγνις Holstenius ad Steph. Byz. p. 134 — [Θ]ευβίου Franz; sed qui compluriens comparent circuli (cf. v. 6. 7) interpungendi potius notae quam litterae videntur esse — 4 ..ΙΡΥΝΕΙΔΑΣ..ΙΣΑΝΔΟ Gualt. 1 — 5 ...ΚΑΙΣΥΣ.....ΤΟΥ Gualt. 1. Διοκλῆς Ἱππίου Franz — 6 ΘΕΥΡΙΟΥ Gualt. 1 — 7 ...ΓΗΥΛΟΥΚΟΣΘΕΥ..ΕΘ Gualt. 1. Γλαῦκος Burmannus ad Dorvillii Sicula p. 553, fortasse recte; possis etiam Ἐπίλυκος, Αὐτόλυκος alia. Deinde Θευφείδεος Franz, quod nomen occurrit in manubriis Cnidiorum; aut hoc verum aut Εὐφείδεος — 8 omisit Gualt. 1 — 9 ...ΝΔ..ΟΣΓΑΘΩΝΟΥ Gualt. 1 — 10 ΧΝΕΙΔΑΣΤΕΙΣΑΘΔΡΟΥ.. Gualt. 1 — 11 ΛΛΟΔΩΡΟΣ Gualt. 1 — 12 Ε...ΥΠΥΡΟΣΝΑΥΚΡΑΡΣΟΣ Gualt. 1 — 13 ....ΧΕΥΠΕΡ...Υ Gualt. 1 — 14 ΙΧΘΩΝ ΑΡΙΣΤΟΣ...ΝΟΥ Gualt. 1 — 15 αΦΡΟΔΙΤαιΔ Gualt. 1; Δ littera errori videtur tribuenda.

Ναύ[κλα]ροι (?)
Ὀλυμπις Ὑπερβόλου
Θ]εύγνις Εὐβίου
Φρυνείδας Τεισάνδρου
Δι]οκ[λῆ]ς .....
Ἀριστόδαμος Εὐβίου
...υκος Εὐφε[ίδ]εος
...α[ρ]χος Πει[θ]α[ρ]χου
Πει[σ]ανδρος Ἀγά[θ]ωνος
...κ[λ]είδας Τεισάνδρου
Ἀπ]ο[λ]λόδωρος Ἀρχεδάμου
Ζώ]πυρος Ναυκράτεος
......ς Ὑπερ[βό]λου
Αἴσ]χρων Ἀριστοξένου
Ἀ]φροδίται.

402 Messanae basis marmoris nigri *ne la casa di Boncompagni* LIGORIVS (vix vere). In ecclesia cathedrali, ubi est pro pede vasis lustralis MORILLON (a. 1547), GVALTERVS, EGO.

a *in fronte:*

ΑCΚΛΗΠΙΩ
ΚΑΙΥΓΕΙΑ
CΩΤΗΡCΙΝ
ΠΟΛΙΟΥΧΟΙC

b *a tergo:*

ΑΙΛΙΩΑΔΡΙΑΝΩ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΩΙ
ΣΕΒΑΣΤΩΕΥΣΕΒΕΙ
Π Π

Descripsimus Dühn et ego. Antonius Morillon apud Metellum Vat. 6039 f. 301 et Smetium Neap. ms. p. 100, ed. f. 28' (inde cod. Waelscapple f. 78, Gruterus 68, 5, ex Grutero marm. Taurin. I 227, eodemque fortasse exemplo Ligorius Neap. VII 440); Gualterus 151 = 1. 2 (inde Fabretti 119, 5; Murat. 18, 1; Torremuzza Pan. p. 323, Sic. I 12 tit. *a* et IV 10 tit. *b*). Denuo ex lapide R. Rochette *monuments inédits* I 252. Adhibitis O. Muelleri schedis Franz 5616.

a Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγείᾳ σωτῆρσι πολιούχοις.

b Αἰλίῳ Ἀδριανῷ Ἀντωνίνῳ Σεβαστῷ Εὐσεβεῖ π(ατρὶ) π(ατρίδος).

Non ab uno lapidario titulos insculptos esse docet litterarum differentia, ut fortasse nihil cohaereant inter se.

403 Messanae: *has subsequentes* (inter quas haec) *transscripsi ex schedis Alb. Piccoli, quarum nonnullae repertae in fano Herculis, hodie D. Io. Baptistae in via Cardines nuncupato* Gvalterus.

ΑΓΡΙΠΠΕΙ
ΝΩΜΟΥ
CΙΚΩΜΝ
ΗΜΟCΥ
ΝΟΝ

Ἀγριππείνῳ μουσικῷ μνημόσυνον.

Gualterus 164 = 26; inde Murat. 936, 4; Torremuzza Sic. VI, 1; Franz 5624.

1 ΑΓΙΠΠΕΙ Gualt. 1 — 3 ΜΝΗ | ΜΟCΥ | ΝΟΝ Gualt. 1.

---

404 Messanae *nel largo di S. Giovanni Gerosolimitano* Farina. Nunc in museo.

Φ · Θ · · Κ · ❦
ΑΝΔΡΟΒΙΟC·ΛΥΚΙΟC·ΝΑΥ
ΚΛΗΡΟC·ΕΖΗCΕ·ΑΠΡΟCΚΟΠΤΟC·
ΕΤΗ·$\overline{ΛϚ}$·ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC·CΥΝ
ΜΟΥCΑΙΩ·ΚΑΙΘΕΟΔΩΡΩ·Α
ΔΕΛΦΩΙΔΙΩ·ΜΝΗΜΗC·ΕΙΝΕΚΕΝ

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Ἀνδρόβιος Λύκιος ναύκληρος, ἔζησε ἀπρόσκοπτος ἔτη λς΄. Ἀπολλώνιος σὺν Μουσαίῳ καὶ Θεοδώρῳ ἀδελφῷ ἰδίῳ μνήμης εἵνεκεν.

Contuli. Carmelo la Farina *sposizione di alcune lapidi sepolcrali rinvenute in Messina nel largo di S. Giov. Geros.* Messina 1832 p. 13 coll. tab.; inde Gervasio *osservazioni intorno a due iscrizioni Messinesi* Napoli 1840 p. 25 (= *atti dell' accademia Pontaniana* vol. II). Franz 5625 ex schedis O. Muelleri.

---

405 Messanae: *graecas subsequentes* (e quibus haec prima) *transscripsi ex schedis Alb. Piccoli, quarum nonnullas repertas in fano Herculis, hodie D. Io. Baptistae in via Cardines nuncupato* Gvalterus; postea ipsi Gualtero lapis donatus, qui tamen non secum abstulit, sed *reliquit Caesari Pisoi eq. prud.* (cf. add. ed. 2 p. 101) — *Ab Andrea Gallo Messanensi monitus fui in urbe Messanae e caementis veteris cuiusdam disiecti parietis aedis magni Prioratus equitum Hospitalariorum quos Melitenses vulgo dicimus graecam quandam erutam esse inscriptionem* Torr. Nunc fragmentum (v. 1—11) in museo publico.

ΑΥΡΗΛΙΟC
ΕΥΤΥΧΗCΤΟΙCΚΑΤΟΙ
ΧΟΜΕΝΟΙCΜΝΕΙΑCΧΑΡΙΝ
Θ Κ
ΚΥΖΙΚΟCΗΝΜΙΑ
ΠΑCΙΠΑΤΡΙCΚΑΙΜΟΙ
ΡΑΔΕΠΑΝΤΑC·ΩΛ
CΕΝΗΙΘΕΟΥCΩΠΑ
ΡΟΔΕΙΤΑΜΙΑ
ΔΗΜΑCΑΝΕ
. . . .
. . . .
. . . . ΑΥΤΟCΕΧΕΙ
ΠΟΘΗCΕΝΚΑΙ
. . . .
ΤΕΙΞΕΛΥΓΡΟΙCΟΜ
ΜΑΤΑΜΥΡΟΜΕΝC..
ΟΥΤΟΚΑΛΟΝΚΟCΜΕΙ
ΠΕΡΙΚΕΙΜΕΝΟΝΟΥΝΟ
ΜΑΤΥΜΒΟΥC·ΟΥΓΛΥΚΥC
ΕCΘΗΜΕΙΝΚΑΝΦΘΙ
ΜΕΝΟΙCΙΝΕΡΩC

Descripsi vv. 1—11, reliqua dedi fere ex Andreae Galli apographo. Ex schedis Alberti Piccoli vv. 1—3 Gualterus 162 = 28 et vv. 4—22 idem 160 = 22 rursusque ed. 2 add. p. 101; inde Murat. 1514, 4. 1642, 7 (vv. 1—3). 748, 4 (inde a v. 4); item Placido Reina *delle notizie istoriche della città di Messina* (1658—68) I 159 (hinc Domenico Gallo *annali della città di Messina* 1756—1875 I 34); Torremuzza Sic. XIV 17 (vv. 1—3). Omnia ex Andreae Galli apographo Torremuzza (ed. 2) XIV 20. Tractavimus Welcker syll. n. 52, Franz 5626, ego epigr. gr. 643.

Vv. 1—11 mitto apographorum vitia — 13 ΑΥΤΟΙCΕΧ... Gualt. 1, ΑΥΤΟCΕΧ.. Gualt. 2 utroque loco — 16 ΤΕΥΞΕ Gualt. 1. 2, ΑΥΤΡΟΙC.Ν.ΙΟΙC Gualt. 1, ΑΥΓΡΟΙΟΝ:ΙΟΙC Gualt. 2 loco priore, ΑΥΓΡΟΙCΜ... loco posteriore — 17 ΜΥΡΟΜΕΝC... Gualt. — 22 ΚΛΥΚΥC Andreas Gallus et Gualt. 2 loco posteriore — 22 ΝΟΙΖΙΝ Gualt. 1, ΝΟΙCΖΗΝ Gualt. 2 loco priore.

Legendum

Αὐρήλιος
Εὐτύχης τοῖς κατοι-
χομένοις μνείας χάριν.
Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Κύζικος ἦν μία πᾶσι πατρίς, καὶ μοῖρα δὲ πάντας
ὤλ[ε]σεν ἠιθέους, ὦ παροδεῖτα, μία·
.. δ' ἡμᾶς ἀνε . . . .
. . . .
. . . . . αὐτὸς ἔχει[ν ἐ]πόθησεν, καὶ . . . . . .
[δάκρυσι] τε[ῦ]ξε λυγρῶς δύσμοιρα μυρόμενο[ς]·
οὗ τὸ καλὸν κοσμεῖ περικείμενον οὔνομα τύμβους,
οὗ γλυκὺς ἔσθ' ἡμεῖν κὰν φθιμένοισιν ἔρως.

Iuvenes Cyzicenos naufragio mortuos et in litus eiectos excepit Aurelius Eutyches et sepelivit. — 9 haec fortasse sententia *sepelivit infelicissimorum parentum filios, quales ipse filios habere cupierat, non vero habuit*; ut fuerit οἵους αὐτὸς ἔχειν ἐπόθησεν κοὐκ ἔσχεν υἱούς.

---

406 Messanae in museo fragmenta duo lapidis calcaris.

ΕΠΑΦΡΑ
ΦΡΑΚΡΗ
ΡΗΝΙΟC

Ἐπαφρ[ᾶς Ἐπα]φρᾶ Κρ[ὴς Πολυ]ρήνιος.

Descripsi.

---

407 Messanae: *graecas subsequentes* (in quibus haec) *transscripsi ex schedis Alb. Piccoli, quarum nonnullae repertae in fano Herculis hodie D. Io. Baptistae in via Cardines nuncupato* Gvalterus.

ΘΕΟΙCΚΑΤΑ
. .
ΖΩCΙΜΑΕ
ΖΗCΕΝ.Ε
ΤΗ.ΕΚ.ΟΙ
CΩΑΕ

Θεοῖς καταχ[θονίοις]. Ζωσίμα ἔζησεν ἔτη . . . . .

Gualterus 21 (ed. 2); inde Torremuzza Sic. XIV 135 = 158; Franz 5627.

408 Messanae reperta, nunc in museo tabula marmorea.

ΙΟΥΛΙΟCΔΙΑΔΟΥ
ΜΕΝΟC·ΙΟΥΛΙΟΥ
ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΥ·ΑΠΕ
ΛΕΥΘΕΡΟC

Descripsimus Mommsen et ego. Ed. Paolo Calcara su *di una lapide sepolcrale rinvenuta in Messina*. Messina 1843.
Ἰούλιος Διαδουμενὸς Ἰουλίου Κουαδράτου ἀπελεύθερος.

---

409 Messanae reperta tabula marmorea, deinde Panormum translata in museum monasterii S. Martini Toxu. Nunc ibidem in museo publico.

Θ Κ
ΟCΤΡΕΙCΑΟΙΝΑC
ΕΖΗCΕΝ·ΕΤΗ
ΧΧΧΧΧ

Descripsi. Torremuzza Panorm. p. 44 n. 83 (cf. p. 340), Sic. XIV 86 = 101; Franz 5636.
Nomina barbara quae videntur non expedio.

---

410 Messanae: *graecas subsequentes (inter quas haec) transcripsi ex schedis Alb. Piccoli, quarum nonnullae repertae in fano Herculis, hodie D. Io. Baptistae in via Cardines nuncupato* Gualterus.

Θ Κ
ΒΑΛΕΡΙΟC
CΩΚΡΑΤΗC
ΕΖΗCΕΕΤΗ Κ

Gualterus 163 = 27 (inde Murat. 1759, 5; Torremuzza Sic. XIV 128 = 150; Franz 5632).

2 ΒΑΛΕΡΥΟC Gualt. 1 — 3 CΩΚΡΑΤΗC Gualt. 1 — 4 ΕΖΗCΕΕΤΗ·Κ Gualt. 1.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Βαλέριος Σωκράτης, ἔζησε ἔτη κ'.

---

411 Messanae: *graecas subsequentes (in quibus haec) transcripsi ex schedis Alb. Piccoli, quarum nonnullae repertae in fano Herculis hodie D. Io. Baptistae in via Cardines nuncupato* Gualterus.

ΠΑΦΙΑΝΟCΠΑΦΙ
ΟCΤΗΑΥΠΟΓΗ
ΛΕΛΙΜΕΚΩΜΩ
ΔΟCΛΙΦΘΕΙC
ΤΟΝΒΙΟΤΟΥCΤΕ
ΦΑΝΟΝ

Gualterus 161 = 25; inde Torremuzza Sic. VI 9 = 12; Franz 5629; ego epigr. gr. 605. Ab Andrea Luchesio acceptam Murat. 659, 4, quod exemplum aperte ex Gualteri editione priore petitum est. Tractavit Dorvillius ad Charit. p. 563.

2 sq. ΤΗΔΕΥΠΟΓΗ|ΛΕΚΙΜΑΙ| Gualt. 1, ΤΗΔΗΥΠΟ ΤΗ|ΓΗΚΕΙΜΑΙ| Luch. — 5 ΤΟΝΖΙΟΝΤΟΝΕΤΕΦΑΝΟΝ Gualt. 1, ΤΟΝΖΩΝΤΩΝCΤΕΦΑΝΟΝ Luch.

Παφιανὸς Πάφιος τῇ[δ'] ὑπὸ γῇ λέλ[υ]μαι,
κωμῳδὸς λιφθεὶς τὸν βιότου στέφανον.

1 an κέκλημαι?

---

412 Messanae in museo columna marmorea grandis.

ΤΡΥΓΟΝΙ

Descripsi. Franz 5617 ex schedis Od. Muelleri.

---

413 Messanae effossa in D. Io. Bapt. Priorato militum Hierosolymitanorum Gualterus.

CΕΞΤΟCΠΟΜ
ΠΗΙΟCΦΟΙΒΟC
ΑΠΟΡΩΜΗC
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙ
ΤΑΙ

Σέξτος Πομπήιος Φοῖβος ἀπὸ Ῥώμης ἐνθάδε κεῖται.

Gualterus 159 = 21; inde Murat. 1729, 2; Torremuzza XIV 101 = 116; Franz 5635.

---

414 Messanae: *graecas subsequentes (inter quas haec) transcripsi ex schedis Alb. Piccoli, quarum nonnullae repertae in fano Herculis, hodie D. Io. Baptistae in via Cardines nuncupato* Gualterus.

Θ·Κ
ΡΩCΚΙΑΕΡΜΙ
ΟΝΗΕΖΗCΕ
ΕΤΗ·Λ·ΖΩCΙ
ΜΟCΕΙΔΙΑCΥΝ
ΒΙΩΜΝΗΜΗC
ΧΑΡΙΝ

Gualterus 165 = 23; inde Murat. 1396, 6; Torremuzza Sic. XI 41 = 47; Franz 5631.

3 ΟΝΙ Gualt. 2 — 4 ΑΖΩCΙ Gualt. 2 — 5 CΙΝ Gualt. 1 — 6 ΜΝΗΛΑΗC Gualt. 1 — 7 ΚΑΡΙΝ Gualt. 1.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ῥωσκία Ἑρμιόνη ἔζησε ἔτη λ'. Ζώσιμος ἰδίᾳ συνβίῳ μνήμης χάριν.

415 Messanae: *graecas subsequentes* (inter quas haec) *transscripsi ex schedis Alb. Piccoli, quarum nonnullae repertae in fano Herculis, hodie D. Io. Baptistae in via Cardines nuncupato* GVALTERVS.

ΘΕΟΙΣΚΑΤΑ..
ΦΑΒΙΑΜΕΛ..
ΕΖΗΣΕΝ.Ε...

Θεοῖς καταχθονίοις.
Φαβία Μελ.....
ἔζησεν ἔ[τη ....

Gualterus 29 (ed. 2); inde Torremuzza XIV 46 = 54; Franz 5633.

---

416 Messanae *nel largo di S. Giovanni Gerosolimitano* FARINA. In museo nunc extat.

ΦΗΛΕΙΚΙΤΑ
ΕΡΜΟΔΩΡΟΥ
ΕΤΩΝΕΖ

Φηλείκιτα Ἑρμοδώρου ἐτῶν ἰξ.

Descripsit Mommsen, ego contuli. Ed. Carmelo la Farina *sposizione di alcune lapidi sepolcrali rinvenute in Messina* (1832) p. 17 sqq. Adhibitis O. Muelleri schedis Franz 5634.

---

417 Messanae rep. in vico Iemorti, ubi et servatur apud Io. Iemorti IC.; visitur in marmore insignis sculptura dolentis feminae GVALTERVS.

ΠΙΔΟΣΣΑΠΑΡΩΝΟΣ
ΤΟΥ·ΕΠΙΑΝΑΚΤΟΣ

Gualterus 3 (ed. 2); inde Torremuzza Sic. XIV 96 = 110; Franz 5630.

Fortasse sic legendum

..πιδος Σα[ρ]α[πί]ωνος
τοῦ Ἐπιάνακτος.

---

418 Messanae apud Petrum Stagnum eq.

ΚΟΙΝ....
ΝΙΔΙΑΣΝΒΙΓ..
ΚΕ.ΑΕΜΠ..

....νιδίῳ συμβίῳ [χρηστῇ] | κὲ ἀ[μ]έμπτ[ῳ.

Gualterus 4 (ed. 2); Franz 5637.

---

419 Messanae in museo.

sic

ΟΥΛΠΙΟΣΝΙΚΗΦΟΡΟΣΑΙΤΙΟΧΕΥΣ
ΚΟΙΛΗΣΣΥΡΙΑΣΤΗΣΠΡΟΣΔΑΦΝΗΕΠΟΡΟΣ
ΤΥΧΑΙΩΝΕΝΘΑΔΕ ... ΗΓΑΠΟΔΙΘΑΣ

Descripsi.

Οὔλπιος Νικηφόρος Ἀ[ν]τιοχεὺς Κοίλης Συρίας τῆς πρὸς Δάφνην, ἔμπορος τυχαίων (?) ἐνθάδε ....

---

420 Messanae in museo.

ΠΙΝΟΝΤΑΘΩΝΕΝΘΑΔ ... ΜΕΕΥΨΥΧΙΟΥΔΙΣΑ
ΘΑΝΟΣ·ΤΑΥΤΑΟΥΑΛΗΣΑ ... ΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝΑΝΕ
ΘΗΚΑΕΓΩΣΕΕΜΕΤΙΣΕΥΨΥΧΙΝ ... ΚΗΦΟΡΕΟΥΔΙΣΑΘΑΝΑΤΟΣ

Descripsi.

Pertinet sine dubio ad eundem Nicephorum, cuius antecedens est epitaphium, fortasse eiusdem etiam lapidis est, sed quomodo coniungi possint tituli non video. Ab initio coniecit Otto Hirschfeld [τοῦτο ἀνθρώ]πινον· τὰ θεῶν ἐνθάδ' [ἔ]μί; reliqua sic procedunt: εὐψύχι, οὐδὶς ἀθάνατος· ταῦτα Οὐάλης μνήμης χάριν ἀνέθηκα· ἐγὼ σί, ἐμὲ τίς; εὐψύχι Νικηφόρε, οὐδὶς ἀθάνατος.

XXVI. TAVROMENIVM (*Taormina*).

Cf. Mommsen CIL X p. 719.

Thesauri epigraphici Tauromenitani edendi curam suscepi a Kaibelio mihi demandatam.

Evgenivs Bormann.

De civitate Graeca Tauromenitana praeter monumenta in solo Tauromenitano ipso reperta haec fere traduntur. Successisse eam consentitur in locum Naxi a. 403 deletae, quae sita fuerat ad litus maris infra montem Taurum, in quo ipso post fuit Tauromenium. Quomodo autem conditum sit oppidum, diverse narratur. Atque ut omittam fabulam de Minotauro conditore Tauromenii (Cramer anecd. Paris. II p. 194) et fabulationes de commercio Pythagorae cum Tauromenitanis (Porphyrius c. 21. 27. 29; Iamblichus c. 7 §§ 33 c. 25 § 112 c. 28 §§ 134. 136, cf. etiam Boethius de inst. musica 1, 1 = Ciceronis fragmentum ex libro de consiliis) et narrationem ex libro Cononis a Photio bibl. cod. 186 exscriptam de argentario Tauromenitano, apud quem, quo tempore Miletos ab Harpago obsideretur, Milesius quidam aurum deposuerit — Strabo quidem 6 p. 268 Tauromenium dicit *κτίσμα .... τῶν ἐν Ὕβλῃ Ζαγκλαίων*. Diodorus autem 14, 59 in enarrando bello inter Dionysium et Carthaginienses gesto Taurum montem dicit occupatum fuisse a Siculis eosque etiam post bellum remansisse et moenia exstruxisse hocque oppidum esse nominatum Tauromenium. Idem 14, 87. 88 narrat Dionysium Tauromenium frustra oppugnasse, 14, 96 eum a. 392 pace cum Carthaginiensibus facta Tauromenium cepisse, plerosque Siculos inde depulisse, mercennarios autem suos constituisse. Iam vero idem Diodorus 16, 7 inter res a. 358 gestas narrat sub hoc tempus Andromachum Timaei rerum scriptoris patrem eos qui Naxo a Dionysio deleta vitam servassent collegisse cumque iis in Tauro monte consedisse idque oppidum *ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ Ταύρου μονῆς* appellavisse Tauromenium, hoc autem celeriter magnum et opulentum factum esse. Fortasse ipso illo tempore cum civitas constituta est, Tauromenitani Apollini Delio dedicarunt donarium, quod iam relatum esse certum est in tabula amphictyonum Deliacorum exeunte anno ol. 105, 3 (358/7 a. Chr.) promulgata (C. I. Att. vol. II, 2 n. 817 *B* v. 9. 10 [*φιάλαι ἀργυραῖ*] III *ἄσταται ἐν ξύλῳ, ἅ[ς οἱ Ταυρομενῖται οἱ ἐν Σικελίας ἀνέθεσαν]*, cf. n. 818 v. 5; 821 v. 5). Eundem Andromachum operam praestitisse a. 345 Timoleonti narrant et Diodorus 16, 68 (*ὁ τῆς πόλεως ταύτης* [Tauromenii] *ἡγούμενος ... Ἀνδρόμαχος*) et Plutarchus Timol. c. 10 seqq. (*Ἀνδρομάχου τοῦ τὴν πόλιν* [Tauromenium] *ἔχοντος καὶ δυναστεύοντος*). Cf. Marcellini vita Thucydidis c. 27, ubi dicitur Timoleon Andromachum dominatu non exuisse, et Athenaeus 11, 43 p. 471 *f* (= Müller fragm. hist. Graec. 1 p. 226 c. 135), ubi ex libro 28 Timaei affertur legatio Polyxeni Tauromenitani ad Nicodemum, quem probabiliter statuunt fuisse Nicodemum tyrannum Centuripinorum aetatis Timoleontis (cf. Diodor. 16, 82). Aliquanto post a Diodoro 19, 110 Tauromenitani Carthaginiensium partes secuti esse dicuntur, atque cum Pyrrhus Italia relicta ad Siciliam appulisset, quod consentiunt factum esse a. 278 exeunte, foedus cum eo fecisse narratur Tyndario Tauromenii tyrannus (cf. Diodor. 22, 2 et 22, 7, 4 *Τυνδαρίων ὁ Ταυρομενίας τύραννος* et 22, 8, 3 *Τυνδαρίωνα τὸν δυνάστην Ταυρομενίας*). Iam vero in bello inter Hieronem Syracusanorum regem et Mamertinos gesto Diodorus 22, 13, 12 dicit illum tenuisse Tauromenium, atque a. 263 foedere, quod cum Hierone Romani fecerunt, etiam id constitutum est, ut Tauromenium eius dicionis esset (Diodor. 23, 4 *κυριεύειν Συρακοσίων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν πόλεων, Ἀκρῶν, Λεοντίνων, Μεγαρέων, Αἰλώρων, Νεαιτίνων, Ταυρομενιτῶν*). Ex Tauromenio fuit, qui Hieronis navis illius celebris malum deduxit (cf. Athenaeus 5 c. 43 p. 208 *f* *κατήγαγε δ' αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν Φιλέας ὁ Ταυρομενίτης μηχανικός*). In bello quod Marcellus contra Syracusas gessit Tauromenitani etiam memorantur (Appian. Sic. c. 5); quo confecto cum reliquo regno Syracusanorum etiam Tauromenium provinciae Romanae Siciliae additum est, sed per longum tempus apud rerum scriptores eius mentio non fit usque ad bellum servile Siciliense. Tempore autem medio, scilicet inter annos 168 et 157, Tauromenitanum aliquem Agatharchum Menonis f. *πρόξενον* factum esse civitatis Delphicae docet titulus Delphicus [1]). Iam vero in bello servili Enna et Tauromenium sedes rebellionis fuerunt atque debellatum est his oppidis a. 132 post acerrimam defensionem a Rupilio consule magna cum caede expugnatis, cf. Orosius 5, 9 et Diodorus 34, 2, 20 (apud Photium cod. 244 p. 386 ed. Bekk.) et Strabo 6 p. 272 et Valerius Maximus 2, 7, 3. Idem Rupilius res provinciae Siciliae ordinavit, Tauromenium autem inter civitates Siculas optimae condicionis fuisse ut civitatem foederatam ex pluribus locis orationis Verrinae apparet (cf. 2, 66, 160; 3, 6, 13; 5, 19, 49. 22, 56). In bello inter Sex. Pompeium et Caesarem gesto saepius memoratur (cf. maxime Appianus b. c. 5, 103 seqq.), stetit autem contra Caesarem, qui prope ipsum hoc oppidum cladem accepit (cf. Velleius 2, 79, 4; Appianus 5, 111; Dio 49, 5), postea autem civibus fere expulsis coloniam eo deduxit (Diodor. 16, 7, 1), id quod factum esse opinantur anno 21 a. Chr., quo Augustus a Dione 54, 7 dicitur Syracusas aliaque oppida Sicula colonias Romanas constituisse. Is fuit finis civitatis Graecae Tauromenitanae, cum in locum *τοῦ δήμου τῶν Ταυρομενιτῶν* successit *colonia Tauromenium*.

Forma reipublicae qualis fuerit, scilicet, ut mihi videtur, post pacem inter Hieronem regem et Romanos factam, illustrant uberrimae quae supersunt litterae publicae Tauromenitanae, fasti strategorum n. 421, fasti gymnasiarchorum n. 422, rationes menstruae compluríum collegiorum n. 423—430.

---

[1]) Wescher et Foucart *inscr. recueillies à Delphes* p. 18 n. 11 *ἄρχοντος Κλέωνος ... ἔδοξε τᾷ πόλει τῶν Δελφῶν ἐν ἀγορᾷ τελείῳ Ἀγάθαρχον Μένωνος Ταυρομενίταν πρόξενον εἶμεν τᾶς πόλιος*. Tempus inde definitur, quod secundum alium eiusdem sylloges titulum (p. 61 n. 59) cum Cleon archon esset, sacerdotum Apollinis collegium efficerent Amyntas et Tarantinus, hoc autem collegium esse coepit inde ab anno 170/169, in officio autem permansit, dum decem vel undecim archontes Delphis munere functi sunt; cf. argumentatio Augusti Mommseni Philol. vol. 24 a. 1866 p. 1 seqq. et mea progr. Marburg. 1881 p. XXI.

421 Cippus marmoreus altus fere m. 1,34, latus 0,405, crassus fere 0,30 tribus lateribus inscriptus, qui nescio an cum aliis similis formae anterum loco usurpatus fuerit in aedificio aliquo sacro vel publico. Repertus una cum n. 425. 426 anno fere 1864, a. 1867 servabatur ad theatrum Tauromenitanum, ubi est adhuc.

I.

In latere intuenti sinistro duabus paginis eadem ut videtur manu uno tempore incisa; litterarum et magnitudo et accuratio sensim decrescit et saepius inter se confusae sunt.

A

CΤΡΑΤΑΓΟΙΔΙΑΠЄΝΤЄЄΤЄΩΝ

a. 1 ᴗΠΙΙCΤΙЄΙΟΥ
ΝΥΜɸΟΔΩΡΟCCΙΜΙCΚΟΥ
ɸΙΛΙCΤΙΩΝΟΑΡΡΙΑ

a. 2 ЄΠΙΔΑΜΑΤΡΙΟΥ
ΑΡΙCΤЄΑCΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟΥ
ΑΓΛΘΑΡΧΟCЄΥΑΝΔΡΟΥ

a. 3 ΕΠΙΑΡΙCΤΕΟC
ЄΥΠΟΛЄΜΟCЄΥΑΝΔΡΟΥ
ΗΡΑΚΛΗΤΟCΑΓΩΝΙΠΠΟΥ

a. 4 ΕΠΙɸΡΥΝΙΟC
ΔΑΜΑΤΡΙΟCΝΥΜɸΟΔΩΡΟΥ
ΛΓΑΘΩΝΑΡЄCΑΝΔΡΟΥ

a. 5 ЄΠΙΗΡΑΚΛЄΙΔΑ
ΜΟCΧΟCΑΜΜΩΝΟΔΟΤΟΥ
ΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟCΑΘΑΝΙΟC

a. 6 ЄΠΙΝΥΜɸΟΔΩΡΟΥ
ΟΛΥΜΠΙCCΩΚΡΑΤЄΟC
ЄΡΑΤΩΝΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

a. 7 ЄΠΙΟΡΘΩΝΟC
ΑΝΤΙΜΑΧΟ ΡΑCΥΜΑ ^ι
ΝΙΚΟΔΑΜΟCΠΑΙΑΝΙΟΥ

a. 8 ЄΠΙΑΓΑϘΩΝΟC
ΔΙΟΝΥCΙΟCΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟΥ
ɸΙΛΙCΤΙΩΝ ΑΘΑΝΙΟC B

a. 9 ΕΠΙΠΟΛΛΕΑ
ЄΥ॥ΟΛЄΜΟCЄΥΑΝΔΡΟΥ B
ΝЄΜΗΝΙΟCΑΜΜΩΝΟΔC ΤΟΥ

a. 10 ЄΠΙ(ΑΝΩΝΟ(
ɸΡΥΝΙCΔΙΟΝΥCΙΟΥ
CΑΥΛΛΟCΝΥΜɸΟΔΩΡΟΥ

a. 11 ЄΠΙCΩΠΑΤΡΟΥ
ΘЄΟΔΩΡΟCΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ
ΛΥCΑΝΔΡΟCΙCΟΔΙΚΟΥ

a. 12 ЄΠΙΑΝΔΡΩΝΟC
ΑΓΑΘ ΝΡΡЄCΑΝΔΡΟΥ B
ЄΡΜΩΝɸΙΛЄΑ

a. 13 ΣΠΙΛΥΓΑΝΔΡΟΥ
ɸΙΛΟΔΑΜΟCΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑ
ΑΡΙCΤΟΛΑC ΑΡΙCΤΟΛΑ

a. 14 CΠΙΝΙΚΟΔΑΜΟΥ
ɸΙΛΙCΤΙΩΝ ΑΘΑΝΙΟC B
ΖΩΙΛΟCΜЄΝΑΝΔΡΟΥ

a. 15 ΕΠΙЄΥΑΛΚΟΥ
ɸΙΛΙCΤΙΩΝΟΑΡΡΙΑ B
ΑΝΔΡΙCΚΟCΝΥΜɸΟΔΩΡΟΥ

a. 16 ЄΠΙCΩΚΡΑΤЄΟC
ΑΝΔΡΩΝΑΥΚΙΝΟΥ
ЄΥɸΟΡΟC ΠΥΘΟΔΩΡΟΥ

a. 17 ЄΠΙΘЄΟΔΩΡΟΥ
ΑΡΧΙΠΠΟC ЄΥΑΝΔΡΟΥ
ɸΙΛΙCΤΙΩΝΖЄΝΩΝΟC

ЄΠΙɸΑΛΑΚΡΟΥ a. 49
ΠΟΛЄΜΑΡΧΟC ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΝΙΚΟCΤΡΑΤΟCΝΙΚΟCΤΡΑΤΟΥ

ЄΠΙɸΡΥΝΙΟC a. 50
ɸΙΛΙCΤΙΩΝ
CΩΠΟΛΙCCΩΠΟΛΙΟC

ЄΠΙΑΡΙCΤΟΚΡΑΤЄΟC a. 51
ΔΙΟΝΥCΙΟCCΩCΙɸΑΝЄΟC B
ɸΙΛΙCΤΙΩΝɸΙΛΙCΤΙΩΝΟC

ЄΠΙΠΑΝɸΙΛΟΥ a. 52
ΑΘΑΝΙCΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟΥ
CΙΜΟC CΠΙΖЄΝΟΥ

ЄΠΙΝΥΜɸΟΔΩΡΟΥ a. 53
ЄΥΚΛЄΙΔΑCΑΡΙCΤΟΜΓΔCΝΤC
ΓΟΡΓΙΑC ΛΥCΑΝΔΡΟΥ

ЄΠΙΝΙΚΟΔΑΜΟΥ a. 54
ɸΙΛΙCΤΙΩΝɸΙΛΙCΤΙΩΝΟC B
ЄΥΔΑΜΙΔΑCЄΠΙΓЄΝЄΟC

ЄΠΙΗΡЄΑ a. 55
ΟΛΥΜΠΙC ΔΑΜΑΡЄΤΟΥ B
ΖЄΝΩΝ ɸΙΛΙCΤΙΩΝΟC

ЄΠΙΝΙΚΟΔΑΜΟΥ a. 56
ΑΝΤΙΜΑΧΟCΝΙΚΟCΤΡΑΤΟΥ
ΘЄΟΧΡΗCΤΟC Є ЄΝЄΟC

ЄΠΙɸΙΝΤΙΑ a. 57
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟCЄΡΑΤΩΝΟC
ΘЄΟΧΡΗCΤΟCCЄΟɸΙΛΟΥ

ЄΠΙΑΡΙCΤΟΠΟΛΙΟC a. 58
ΛЄΩΝΘЄΟΔΩΡΟΥ Γ
ΜЄΝΩΝΘЄΟɸΙΛΟΥ

ЄΠΙΑΝΤΙΜΑΧΟΥ a. 59
ΝΙΚΟCΤΡΑΤΟCΝΙΚΟCΤΡΑΤΟΥ Γ
ΑΠϽΛΛΟΔΩΡΟCΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟΥ

ЄΠΙΖΩΠΥΡΟΥ a. 60
ΘΑΡΡΙΠΠΟCΑΓЄCΤΡΑΤΟΥ B
ɸΡΥΝΙCΑΠΟ ΟΔΩΡΟΥ

ЄΠΙΙΩΠΥΡΟΥ a. 61
Α ΩΡΟC ЄΥЬ ΥΡΟΥ
ΟΝΑCΙΚΡΑΤΗCΥΠЄΡЬΟΛΟΥ

ΔΙΟΝΥCΙΟΥ a. 62
ΔΙΟΝΥCΙΟC CΩCΙɸΑΝЄΟC Γ
CΩCΙΠΑΤΡΟCΘЄΟΔΩΡΟΥ

ЄΠΙЄΠΙΓΟΝΟΥ a. 63
ΝΥΙ ɸΟΔΩΡΟC ΑΝΔ (ΟΥ
ΚΡΙΘΩΝ ΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟΥ

ЄΠΙΗΡΑΚΛЄΙΔΑ a. 64
ΑΘΑΝΙC ΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟΥ B
ɸΙΛΙCΤΙΩΝ ΑΓЄΑ

ЄΠΙɸΙΛΩΝΙΔΑ a. 65
ΘЄΟΚΡΙΤΟC ΟΡΘΩΝΟC
ΝΥΜɸΟΔΩΡΟCЄΥΑΛΚΟΥ

ЄΠΙΠЄΡΙΚΛЄΟC a. 66
ΘЄΟΧΡΗCΤΟC ЄΠΙCΘЄΝЄΟC
ɸΙΛΟΞЄΝΟCΠЄΙΘΑΓΟΡΑ

a. 18 ЄΠΙΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ
ΘЄΟΜΝΑϹΤΟϹΚΑΛΛΙΠΠΟΥ
ΝΙΚΟΜΑΧΟϹΜΝΑϹΙΟϹ

a. 19 ЄΠΙϹΩΚΡΑΤЄΟϹ
ΖΩΠΥΡΟϹΟΛΥΜΠΙΟϹ
ΘЄΟΔΩΡΟϹΦΙΛΙϹΚΟΥ

a. 20 ЄΠΙΘΡΑϹΥΜΑΧΟΥ
ΔΙΟΔΩΡΟϹ ΑΝΔΡΩΝ Ϲ
ΑΙΝΗϹΙϹ ΜЄΝΑΝΔΡΟΥ

a. 21 ЄΠΙΔΑΜΑΤΡΙΟΥ
ΛΥϹΑΝΔΡΟϹ ΙϹΟΔΙΚΟΥ B
ЄΥΑ^ΚЄϹ ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ

a. 22 ЄΠΙΦΙΛΩ'ΙΔΑ
ΖΩΠΥΡΙϹΚΟϹЄΥΘΥΜΟΥ
ΑΓЄΑϹ ΜЄΝΩΝΟϹ

a. 23 ЄΠΙЄΥΚΛЄΙΔΑ
ΑΡΙϹΤΑΡΧΟϹЄΥΘΥΜΟΥ
ΦΙΛΟΞЄΝΟϹΦΙΛΩΝΙΔΑ

a. 24 ЄΠΙΑΠΟΛΛΟ ΔΩΡΟΥ
ΑΓΑΘΩΝ ΑΡЄϹΑΝΔΡΟΥ Γ
ΔΙΩΝΟϹ

a. 25 ЄΠΝΙΚΩΝΟϹ
ΑΓΑΘΑΡΧΟϹЄΥΑΝΔΡΟΥ B
ΘЄΟΔΩΡΟϹϹΩϹΙΠΑΤΡΟΥ

a. 26 ЄΠΙϹΤΡΟΥΘΟΥ
ЄΥΦΟΡΟϹΠΥΘΟΔΩΡΟΥ B
ΦΙΛΙϹΤΟϹ ΖΗΝΙΟϹ

a. 27 ЄΠΙΘЄΟΚΡΙΤΟΥ
ΛΥϹΑΝΔΡΟϹΙϹΟΔΙΚΟΥ Γ
ϹΩϹΙϹΤΡΑΤΟϹϹΙΛΑΝΟΥ

a. 28 ЄΠΙΛΥΚΙϹΚΟΥ
ΦΙΛΙϹΤΙΩΝΑΘΑΝΙΟϹ Γ
ΗΡΑΚΛΗΤΟϹ ΚΛЄΙΝΙΠΠΟΥ

a. 29 ЄΠΙΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ЄΡΜΩΝΦΙΛЄΑ B
ΤΙΜΟΛΑϹΖЄΝΩΝΟϹ

a. 30 ЄΠΙΟΛΥΜΠΙΟϹ
ΟΡΘΩΝ ΘЄΟΚΡΙΤΟΥ
ΦΙΛΩΝΙΔΑϹ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

a. 31 ЄΠΙΟΝΟΜΑϹΤΟΥ
ΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟϹΑΘΑΝΙΟϹ B
ΑΓЄΑϹΜЄΝΩΝΟϹ B

a. 32 ΕΠΙΑΡΙϹΤЄΑ
ΕΠΙΓЄΝΗϹΑΡΙϹΤΟΚΡΑΤЄΟϹ
ЄΠΙΓЄΝΗϹЄΥΔΑΜΙΔΑ

a. 33 ЄΠΙΦΙΛΙϹΤΙΩΝΟϹ
ΥΠЄΡΒΟΛΟϹΟΝΑϹΙΚΡΑΤЄΟϹ
ΛЄΩΝ ΘЄΟΔΩΡΟΥ

a. 34 ЄΠΙΠΟΛЄΜΑΡΧΟΥ
ΝΙΚΟΜΑΧΟϹ ΜΝΑϹΙΟϹ B
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟϹϹΩϹΙΦΑΝЄΟϹ

a. 35 ЄΠΙΖЄΝΩΝΟϹ
ЄΥΑΛΚΟϹΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ B
ϹΤΡΑΤΩΝ ΚΛЄΟΔΩΡΟΥ

a. 36 ЄΠΙΦΙΛΑΙΟΥ
ΘЄΟΔΩΡΟϹΦΙΛΙϹΚΟΥ ˥
ЄΥΦΡΑΙΟϹΚΑΛΛΙΑ

a. 37 ЄΠΙΟΛΥΜΠΙΟϹ
ΦΙΛΟΞЄΝΟϹΦΙΛΩΝΙΔΑ B
ΝΥΜΦΟΔΩΡΟϹΦΙΛΩΝΙΔΑ

ЄΠΙΔΑΜΑΤΡΙΟΥ a. 67
ΦΑΛΑΚΡΟϹΑΝΤΑΛΛΟΥ
ΖΩΠΥΡΟϹΦΙΛΙϹΤΙΩΝΟϹ

ЄΠΙΑΝΔΡΙϹΚΟΥ a. 68
ΝЄΜΗΝΙΟϹΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟΥ
ΝΥΜΦΟΔΩΡΟϹЄΥΚΛЄΔΑ

ЄΠΙΘΡΑϹΥΜΑΧΟΥ a. 69
ΘЄΟΧΡΗϹ ϹΘЄΟΦΙΛΟΥ B
ΑΓΑΘΑΡΧΟϹΔΙΟΝΥϹΙΟΥ

ЄΠΙΔЄΙΝΙΑ a. 70
ΦΡΥΝΙϹΦΡΥΝΙΟϹ
ΙϹΤΙЄΙΟϹϹΤΡΑΤΩΝΟϹ

ЄΠΙΗΡΑΚΛΗΤΟΥ a. 71
Η?ЄΑϹΟΝΟΜΑϹΤΟΥ
ΖΩΙΛΟϹΘΑΡΡΙΠΠΟΥ

ЄΠΙΖЄΝΙΟΥ a. 72
ΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟϹΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΦΙΛΙϹΤΙΩΝΦΙΛΙϹΤΙΩΝΟϹΔΑΜ

ЄΠΙΝЄΜΗΝΙΟΥ a. 73
ΦΙΛΙϹΤΟϹΘЄΟΦΙΛΟΥ
ΑΡΙϹΤΩΝΟΝΑϹΟΥ

ЄΠΙΖΩΙΛΟΥ a. 74
ΦΙΛΙϹΤΙΩΝ ΑΓЄΑ B
ΝΙΚΟϹΤΡΑΤΟϹΝΙΚΟϹΤΡΑΤΟΥ

ЄΠΙ ΦΙΛΩΝΙΔΑ a. 75
ΓΟΡΓΙΑϹ ΛΥϹΑΝΔΡΟΥ B
ΦΙΛΙϹΤΙΩΝΦΙΛ... Ϲ ... Λ
ЄΤЄΛЄΥΤΑϹЄ
ΤΙΜΩΝΑΞ ΖЄΝΩΝΟϹ

ЄΠΙΜΟϹΧΟΥ a. 76
ΑΡΧΑΓΑΘΟϹΑΡΤЄ ΙΔΩΡΟΥ
ΖΩΠΥΡΟϹ ϹΤΡΟΥΘΟΥ

ЄΠΙΝΙΚΟΜΑΧΟΥ a. 77
ΝΥΜΦΟΔΩΡΟϹЄΥΑΛΚΟΥ B
ΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟϹΑΘΑΝΙΟϹ

ЄΠΙЄΥΔΑΜΟΥ a. 78
ΔΑΜΑΡЄΤΟϹΟΛΥΜΠΙΟϹ
ϹΩΠΑΤΡΟϹ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ЄΠΙ ΜЄΝЄΚΡΑΤЄΟϹ a. 79
ΑΓΑΘΑΡΧΟϹΔΙΟΝΥϹΙΟΥ B
ΗΡΑΚΛΗΤ ΔΙΟΝΥϹΙΟΥ

ЄΠΙ ΟΛΥΜΠΙΟϹ a. 80
ΦΡΥΝΙϹ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ Γ
ΔЄΙΝΙΑϹЄΛΩΡΙΟϹ

ЄΠΙЄΥΚΛЄΟϹ a. 81
ΦΑΛΑΚΡΟϹΑΝΤΑΛΛΟΥ B
ΑΝΔΡΙϹΚΟϹΦΙΛΙϹΤΙΩΝΟϹ

ЄΠΙΑΙϹΧΥΛΟΥ a. 82
ΝΥΜΦΟΔΩΡΟϹЄΥΚΛЄΙΔΑ B
ΚΛЄΙΝΙΠΠΟϹ ΗΡΑΚΛΗΤΟΥ

ЄΠΙϹΩϹΙΟϹ a. 83
ΑΡΙϹΤΑΡΧΟϹΘЄΟΚΡΙΤΟΥ
ΛΥϹΑΝΔΡΟϹΓΟΡΓΙΑ

ЄΠΙΦΙΛΩΝΙΔΑ a. 84
ΦΙΛΙϹΤΙΩΝΦΙΛΙϹΤΙΩΝΟϹΔΑΜ B
ΖЄΝΙΟϹ ЄΠΙΔΩΡΟΥ

ЄΠΙ ΦΙΛΟΔΑΜΟΥ a. 85
ΖΩΙΛΟϹ ΘΑΡΡΙΠΠΟΥ B
ЄΠΙΓЄΝΗϹ ЄΥΔΑΜΙΔΑ

ЄΠΙΑΓΑΘΑΡΧΟΥ a. 86
ΑΡΙϹΤΑΡΧΟϹΗΡΑΚΛΗΤΟΥ
ΝΙΚΟΜΑΧΟϹΜΝΑϹΙΟϹ

ЄΠΙ ΖΩΙΛΟΥ a. 87
ΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟϹΑΘΑΝΙΟϹ B
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟϹ ΑΡΤЄΜΙΔΩΡΟΥ

a. 38 ΕΠΙΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΑΓΑΘΙΑΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΕΣΑΝ^ΡΟΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ
a. 39 ΕΠΙΣΙΜΟΥ
ΛΥΣΑΝΔΡ)ΣΙΣΟΔΙΚΟΥ Δ
ΟΛΥΜΠΙΣ ΔΑΜΑΡΕΤΟΥ
a. 40 ΕΠΙΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΗΡΑΚΛΗΤΟΣ ΚΛΕ·ΝΙΠΠΟΥ B
ΖΩΠΥΡΙΣΚΟΣ ΝΙΚΩΝΟΣ
a. 41 ΕΠΙΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ ΣΙΛΑΝΟΥ B
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΩΣΙΦΑΝΕΟΣ
a. 42 ΕΠΙΛΥΚΩΝΟΣ
ΦΙΛΩΝΙΔΑΣ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ B
ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ
a. 43 ΕΠΙΓΟΡΓΙΑ
ΑΓΕΑΣ ΜΕΝΩΝΟ. Γ
ΟΛΥΜΠΙΣ ΦΡΥΝΙΟΣ
a. 44 ΕΠΙΖΕΝΩΝΟΣ
ΛΕΩΝΘΕ B
ΑΠΟΛΛΟΔ ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ
a. 45 ΕΠΙΦΙΛ
ΣΤΡΑ ΤΩΝ ΚΛΕΟΔΩΡΟΥ B
ΠΕ ΡΙΚΛΗΣ ΑΡΙΣΤΟΠΟΛΙΟΣ
a. 46 ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ
ΓΑΘΑΡΧΟΣ ΚΛΕΟΔΩΡΟΥ
ΡΙΠΠΟΣ ΑΓΕΣΤΡΑΤΟΥ
a. 47 ΙΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
.ΕΟΔΩΡΟΣ ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΥ B
ΑΙΑΝΙΟΣ ΝΙΚΟΔΑΜΟΥ
a. 48 ΕΠΙΣΙΜΥΛΟΥ
ΚΛΕΩΝ ΣΩΣΑΝΔΡΟΥ
ΣΩΦΡΟΝΙΔΑΣ ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ B

ΕΠΙ ΤΙΜΟΛΑ a. 88
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΑΓΑΘΑΡΧΟΣ ΑΓΑΘΑΡΧΟΥ
ΕΠΙ ΙΕΡΩΝΟΣ a. 89
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣ ΦΙΛΙΣΤΟΥ
ΕΡΑΤΩΝ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΕΠΙ ΖΩΠΥΡΟΥ a. 90
ΑΡΙΣΤΟΠΟΛΙΣ ΔΑΜΑΤΡΙΟΥ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΦΡΥΝΙΟΣ
ΕΠΙΑΡΧΑ a. 91
ΔΕΙΝΙΑΣ ΕΛΩΡΙΟΣ B
ΣΩΣΙΣ ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ
ΕΠΙΗΡΑΚΛΗΤΟΥ a. 92
ΣΩΣΙΦΑΝΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ
ΕΠΙΓΟΡΓΙΑ a. 93
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΦΡΥΝΙΣ ΦΡΥΝΙΟΣ
ΕΠΙ ΔΑΜΑΤΡΙΟΥ a. 94
ΖΕΝΙΟΣ ΕΠΙΔΩΡΟΥ B
ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ ΣΠΑΡ
ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΟΣ a. 95
ΖΩΙΛΟΣ ΘΑΡΡΙΠΠΟΥ Γ
ΜΟΣΧΟΣ ΑΡΙΣΤΕΑ
ΕΠΙ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ a. 96
ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ ΓΟΡΓΙΑ B
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΕΠΙ ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ a. 97
ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΣ ΕΥΚΛΕΙΔΑ Γ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΕΠΙ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ a. 98
ΤΙΜΟΛΑΣ ΖΕΝΩΝΟΣ
ΟΛΥΜΠΙΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

II.

In latere tituli dextro una pagina litteris magnis et accuratis ita scripta ut uniuscuiusque anni fastos incisos esse appareat manu diversa a fastis praecedentis anni, item a. 13 v. 4—7 diversa ac v. 1—3.

a. 1 ΕΠΙ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ
ΝΕΜΗΝΙΟΥ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΣ
ΦΡΥΝΙΣ ΦΡΥΙΟΣ ΔΑΜ
a. 2 ΟΛΥΜΠΙΟΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΩΙΛΟΣ ΘΑΡΡΙΠΠΟΥ
a. 3 ΕΠΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΖΩΠΥΡΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΚΑΛ
ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑ ΔΕΞ
ΑΓΕΑΣ ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ ΣΠ
a. 4 ΞΠΙ ΔΑΜΑΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΓΙΛΩΝΟΣ
ΣΩΤΕΛΗΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ ΣΠΑΡΤ
ΓΛΑΥΚΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ ΑΧΑΙΟ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΑΙ
a. 5 ΕΥΚΛΕΙΔΑ ΤΟΥ ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ
Ρ ΤΟΚΡΑΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΟΣ ΧΑ
ΟΣ ΑΝΘΙΠΠ(ΥΙΠΓ
a. 6 ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ
ΟΔΩΡΟΥ ΔΑΜ
ΩΝΟΣ ΔΕΞ
ΠΕΑ
a. 7 ΤΟΥ ΙΠΠΩΝΟΣ

ΑΡΑΚΛΗΤΟΥΑΧΑΙ
ΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ ΠΕΛ
ΛΑΔΑΙΜΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥΤΑΝ
a. 8 ΕΥΔΟΞΟΥ ΤΟΥΣΩΣΙΟΣ
ΛΟΦΙΛΟΣ ΕΠΑΙΝΕΤΟΥΔΑΜ
ΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ ΟΝΑΣΟΥ ΟΙΤ
ΠΑΙΝΕΤΟΣ ΕΜΜΕΝΙΔΑ ΔΑΜ
a. 9 ΣΤΟΠΟΛΙΟΣ ΤΟΥ
ΛΟΔΑΜΟΥ
ΣΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ Β
ΤΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ ΠΕΛ
Γ ΞΑΝΘΙΠΠΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΙΠΠ
a. 10 ΤΟΥΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΑΡΕ
ΕΥΚΛΕΙΔΑΣΑΓΑΘΩΝΟΣΙΔ
a. 11 ΕΠΙΞΕΝΕΙΟΥ ΤΟΥΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΟΣ ΟΙΝ
ΕΥΑΝΔΡΟΣΦΙΛΙΑΡΧΟΥΣΑΚ
a. 12 ΕΠΙΕΠΑΙΝΕΤΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΟΦΙΛΟΥ
ΑΓΑΘΑΡΧΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΧΑΛΚ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΑΡΕΘ
a. 13 ΕΠΙΕΥΚΛΕΙΔΑΤΟΥΙΕΡΩΝΟϹ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟϹ ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΟϹΑΛΚ
ΔΑΜΑΤΡΙΟϹ ΦΙΛΩΝΟϹ ΠΕΛ
ΦΙΛΙϹΤΙΩΝ ΑΓΕΑϹ ΠΑΡΤ
ΤΑΝΠΡΩΤΑΝΤΕΤΡΑΜΗΝΟΝ
ΚΑΙΕΤΞΛΕΥΤΑϹΕ
Γ ΑΓΑΘΩΝ ΕΥΚΛΕΙΔΑ ΕΙΔ
a. 14 ΕΠΙΝΙΚΟΚΛΕΟΣ ΤΟΥΝΙΚΟΚΛΕΟΣ
ΖΩΙΛΟΣ ΘΑΡΡΙΠΠΟΥ ΚΑΛ Β
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ ΖΩΠΥΡΟΥ ΔΕΞ
Γ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ ΑΘΑΝΙΟΣ ΣΠΑΡ

III.

In latere intuenti medio ita detrito ut in parte maxima nihil dispiciatur, supersint reliquiae plus vel minus certae in summa parte usque ad undecimum fere centimetrum a margine et in infima parte inde a tertio decimo fere centimetro a margine. Litterae sunt dissimillimae, atque exiguae quidem et parum accuratae in margine intuentibus sinistro:

ΘΑΝΟΔΩ ΙΙΟ ΑΝΙΙ
Ν.ΚΟΣΤΡΑΤ ΠΕΛ Β Ι ΥΙΟΣ
ΕΠΑΙΝΕΤΟΣ ΔΑΜ Γ
a. 99 Ε.. ΡΘΩΝΟϹ ΥΙΟΥ ΑΤΟ
ΝΙΚΟΜΑΧΟϹΜ ΑϹ Β ΟΥ
ΦΙΛΩΝΙΔΑϹ ΥΡΙ ΩΝΟϹ ΑΡΧΟΥ Β
a. 100 ΕΠΙΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΙϹΤΟΥ
ΔΕΙΝΙΑϹ ΕΛΩΡΙΟϹ Γ ΕΠ ΔΑΤΟΥ
ΙΕΡΩΝ ΥΡΟΥ ΜΕΓ ϹΓΕΛ
a. 101 ΕΠΙ Ζ ΠΠΟΥ ΙΓ ϹΙΙ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟϹ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ Β
Αι. μιω ΥΙΟΥ

(per spatium fere 110 centimetrorum scriptura prorsus evanuit)

ΑΙΙΙ ΤΟΜΕΝΗΙ ΑΡΙϹΤΟΚΡΑΤΕΟϹ
ΘΕΟΚΡΙΤΟϹ ΟΛΥΜΠΙΟϹ
ΓΛΑΥΚΟϹ ΟΛΥΜΠΙΟϹ ΑΧΑΙ Β
ΑΡΙϹΤΟΠΟΛΙϹ ΦΙΛΟΔ ΜΕΓΑΛΚ
Γ ΕΠΙΓΕΝΗϹ ΑΘΑΝΙΟϹ ΣΠΑΡ

Descripsi primum a. 1867 cum R. Schoenio, tum ipse vel solus vel cum amicis saepius ectypa curiose tractavi, nonnulla in lapide mea causa examinavit Io. Schmidt. Edidi in programmate univ. Marburg. autumno a. 1881, paulo ante ex ectypo quod Lafaye Tauromenio Romam attulit, is edidit una cum Alb. Martin in ephemeride *mélanges d'archéologie et d'histoire* I (1881) p. 1 seqq. adiuncta in tabula 1 imagine prioris partis lateris I sive sinistri.

Loca, ubi scriptura damnum subiit, neque supra neque hic fere notavi. — Varietatem lectionis exempli Gallorum omnem religiose cum amicis examinavi, afferre autem nolui praeter locos, ubi quid lapicida inciderit aliquo cum iure dubitari posse mihi videtur.

I quadratarius omisit a. 62, 1 ΕΠΙ, a. 68, 3 et fortasse a. 25, 1 litteram I. — 10, 1 post ΕΠ in lapide est IC, ut legendum videatur ἐπὶ Σάωνος; nec necessarium statuere simili errore atque 25, 1 et 68, 3 omissam esse litteram I et legendum ἐπ[ὶ] Κάωνος; Galli habent ἐπὶ Κάωνος minus accurate. — 16, 2 in secundo vocabulo pro tertia littera est hoc: *К*, ut probabilius videatur quadratarium voluisse K quam C. — 24, 3 in. nominis vestigia omisi ut incerta. — 25, 1 videtur cognosci ΕΠ, ut statuendum videatur fabrum omisisse litteram I. — 36, 2 ex. litterae Θ particula videtur superesse. — Vitium lapidis, quod a 44, 2 ad 47, 3 pertinet, iam antiqua aetate fuit, certe magna ex parte, quare a 45, 2 ad 46, 3 aliqua pars non inscripta est. — 45, 1 inter ΦΙΛ et rupturam aut una littera fuit, aut, quod magis crediderim, nulla, post rupturam nihil certum nisi non fuisse multas litteras; quae superesse videri possunt vestigia conveniunt cum ΑΙΟΥ. — 50, 2 ex. nihil periit. — 55, 1 ΗΡΕΑ certum videtur, etsi litterae aliquantum detritae et confusae sunt, [Ἀγέ]α Galli. — 60, 1 littera Z facta videtur ex Ξ. — 61, 2 prius vocabulum ut legerem mihi non contigit, prima littera videtur esse Α, fortasse esse potest Λ vel Δ, tum post spatium duarum litterarum fortasse sunt vestigia litterarum ΔΩ (\ЩI), tum ΡΟС vel ΙΟС, fuitne ΔΙΟΔΩΡΟС? Sequitur ЄΥЬ ΥΛ^Υ, lege Εὐβ[ο]ύλου, Εὐ[ά]ν[δρ]ου Galli. — 63, 3 ΚΡΙΘΩΝ certum videtur, ΚΟΝΩΝ Lafaye. — 64, 1 post ΗΡΑΚΛΕΙΔΑ spatio unius litterae cognoscitur fere Ϋ, quod quid sibi velit me latet. — 75, 2 post Φιλιστίων quid fuerit parum certum est; Schmidt cognoscere sibi visus est ΦΙΑΩ (vel Ιι) ΝΙ (?) ΛΛ (vel C) ΛΙΔΛΛΛ, mihi videtur esse posse ΦΙΛΙCΙΙC ΟΓ ΓΙL ΙΛ, ut credibile sit sed minime certum ΦΙΛΙСΤΙΩΝΟС ЄΙΔΟΜ. — Galli habent ΦΙΛΩΝΙΔΑ et versu sequenti ἐπὶ ..... pro ЄΤЄΛЄΥΤΑСЄ. — 91, 1 post Ἀρχια nihil esse secutum et lapis ipse probat et fasti gymnasiarchorum, Ἀρχι[γέ]θου] Galli temere.

II a. 7, 1 in lapide fuisse ΦΙΛΙΣΤΟΥ ante ΤΟΥ ΙΠΠΩΝΟΣ fasti gymnasiarchorum docent, sed prorsus evanuit, quamquam ut extans exhibetur a Lafayio. — 7, 3 ΠΕΑ in lapide est hic et 6, 4; illic Lafaye habet εα, hic ελ tacito corrigens. — 7, 4 in. reliquiae litterarum ΛΟΔΑ satis certae videntur. — 9, 5 ΓΞΑΝΘΙΠΠΟΣ certum videtur, etsi in primis litteris ΓΞΑ aliquid evanuit, ...ππος Lafaye, Ζεύξιππος dubitans Martin. — 11, 1 ex littera T superest linea derecta, ex linea transversa nihil certi.

III supra in parte media v. 6 Ἀγ]αθάρχου Galli, ΑΡΧΟΥ certo cognovimus, ante apparet \ quod videtur esse litterae Α vel Λ, nec tamen spatium inter hanc et Α videtur capere litteram Θ; videtur fuisse Φι]λ[ο]άρχου. — 7 ..στχου Galli, potest fuisse Φιλ]ίστου. — 8 spatium convenit supplemento ἐπ[ὶ Εὐκλε]ίδα.

In parte intuenti a sinistra, etsi litterae fere detritae sunt, quae supra exhibui, mihi fere certa videntur, Galli nihil habent nisi Ὀρθωνος | Νικόμαχος .... | Φιλωνίδας .... | ....λλωνίου | .... | .... | ....στου | ..... — 99, 3 post ΦΙΛΩΝΙΛ-С cognoscitur ΥΡΙΓΩΝJС, quod videtur esse ΚΡΙΘΩΝΟС littera K male incisa. — 100, 3 ex. ante ΡΟΥ fortasse cognoscitur Г et omnino vestigia videntur lectioni ΖΩΠΥΡΟΥ convenire. — 101, 3 fuisse ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟС Szantoni et mihi fere certum videbatur, ΕΥΦΟΡΟΥ probabile, quarum litterarum reliquiae certae supersint, dubitari potest. Ex versibus duobus sequentibus haud pauca supersunt vestigia, sed nullam litteram certo cognovi.

(In latere intuenti sinistro:)

A

Στραταγοὶ διὰ πέντε ἐτέων

a. 1 ἐπὶ Ἱστιαίου
Νυμφόδωρος Σωσίππου
Φιλιστίων Θεαρίδα

a. 2 ἐπὶ Δαματρίου
Ἀριστίων Ἀρτεμιδώρου
Ἀγάθαρχος Εὐάνδρου

a. 3 ἐπὶ Ἀριστίωνος
Εὐπόλεμος Εὐάνδρου
Ἡράκλητος Ἀγησίππου

a. 4 ἐπὶ Φρύνωνος
Δαμάτριος Νυμφοδώρου
Ἀγάθων Ἀριστάνδρου

a. 5 ἐπὶ Ἡρακλείδα
Μόσχος Ἀμμωνοδότου
Ἀρτεμίδωρος Ἀθάνιος

a. 6 ἐπὶ Νυμφοδώρου
Ὀλύμπις Σωκράτεος
Ἐράτων Ἀπολλοδώρου

a. 7 ἐπὶ Ὀρθωνος
Ἀντίμαχο[ς Θ]ρασυμά[χ]ου
Νεοδάμος Ἱππαίου

a. 8 ἐπὶ Ἀγάθωνος
Διονύσιος Ἀρτεμιδώρου
Φιλιστίων Ἀθάνιος β'

a. 9 ἐπὶ Πολλία
Εὐπόλεμος Εὐάνδρου β'
Νουμήνιος Ἀμμωνοδότου

a. 10 ἐπὶ Σάωνος
Φρύνων Διονυσίου
Σώπολις Νυμφοδώρου

a. 11 ἐπὶ Σωσιπάτρου
Θεόδωρος Ἀντιπάτρου
Λύσανδρος Ἰσοδίκου

a. 12 ἐπὶ Ἄνδρωνος
Ἀγάθ[ω]ν Ἀριστάνδρου β'
Ἕρμων Φιλέα

a. 13 ἐπὶ Λυσάνδρου
Φιλόδαμος Ἀπολλωνίδα
Ἀριστόλας Ἀριστόλα

a. 14 ἐπὶ Νικοδάμου
Φιλιστίων Ἀθάνιος β'
Ζωίλος Μενάνδρου

a. 15 ἐπὶ Εὐόλκου
Φιλιστίων Θεαρίδα β'
Ἀνδρίσκος Νυμφοδώρου

a. 16 ἐπὶ Σωκράτεος
Ἄνδρων Λυκίνου
Εὔφορος Πυθοδώρου

a. 17 ἐπὶ Θεοδώρου
Ἀρχίππος Εὐάνδρου
Φιλιστίων Ξένωνος

a. 18 ἐπὶ Νυμφοδώρου
Θεόμναστος Καλλίππου
Νικόμαχος Μνασέα

a. 19 ἐπὶ Σωκράτεος
Ζώπυρος Ὀλύμπιος
Θεόδωρος Φιλίππου

a. 20 ἐπὶ Θρασυμάχου
Διόδωρος Ἀνδρων[ο]ς
Ἄνιτις Μενάνδρου

a. 21 ἐπὶ Δαματρίου
Λύσανδρος Ἰσοδίκου β'
Εὔπολις Νυμφοδώρου

a. 22 ἐπὶ Φιλωνίδα
Ζωπυρίσκος Εὐθύμου
Ἀγίας Μίκωνος

a. 23 ἐπὶ Εὐκλείδα
Ἀρίσταρχος Εὐθύμου
Φιλόξενος Φιλωνίδα

a. 24 ἐπὶ Ἀπολλοδώρου
Ἀγάθων Ἀριστάνδρου γ'
..... Δίωνος

a. 25 ἐπ[ὶ] Νίκωνος
Ἀγάθαρχος Εὐάνδρου β'
Θεόδωρος Σωσιπάτρου

a. 26 ἐπὶ Στρούθου
Εὔφορος Πυθοδώρου β'
Φίλιππος Ξένωνος

a. 27 ἐπὶ Θεοκρίτου
Λύσανδρος Ἰσοδίκου γ'
Σωσίστρατος Σιλανοῦ

a. 28 ἐπὶ Λυκίσκου
Φιλιστίων Ἀθάνιος γ'
Ἡράκλητος Κλωνίσκου

a. 29 ἐπὶ Ἀπολλοδώρου
Ἕρμων Φιλέα β'
Ἰσωνίας Ξένωνος

a. 30 ἐπὶ Ὀλύμπιος
Ὄρθων Θεοκρίτου
Φιλωνίδας Καλλιμάχου
a. 31 ἐπὶ Ὀνομάστου
Ἀρτεμίδωρος Ἀθάνιος β'
Ἀγέας Μίνωνος β'
a. 32 ἐπὶ Ἀριστέα
Ἐπιγένης Ἀριστοκράτεος
Ἐπιγένης Εὐδαμίδα
a. 33 ἐπὶ Φιλιστίωνος
Ὑπέρβολος Ὀνασικράτεος
Λέων Θεοδώρου
a. 34 ἐπὶ Πολεμάρχου
Νικόμαχος Μνάσιος β'
Ἀπολλόδωρος Σωσιφάνεος
a. 35 ἐπὶ Ξένωνος
Εὔπλοος Νυμφοδώρου β'
Στράτων Κλεοδώρου
a. 36 ἐπὶ Φιλπίου
Θεόδωρος Φιλίσκου [β']
Εὐφραῖος Καλλία
a. 37 ἐπὶ Ὀλύμπιος
Φιλόξενος Φιλωνίδα β'
Νυμφόδωρος Φιλωνίδα
a. 38 ἐπὶ Ἀρτεμιδώρου
Ἀγαθίας Ἀπολλωνίου
Ἀρίστανδρος Ἀγάθωνος
a. 39 ἐπὶ Σήμου
Λύσανδρος Ἰσοδίκου δ'
Ὄλυμπις Δαμαρέτου
a. 40 ἐπὶ Ἀπολλοδώρου
Ἡράκλητος Κλεινίππου β'
Ζωπυρίσκος Νίκωνος
a. 41 ἐπὶ Ἀρτεμιδώρου
Σωσίστρατος Σιληνοῦ β'
Διονύσιος Σωσιφάνεος
a. 42 ἐπὶ Λύκωνος
Φιλωνίδας Καλλιμάχου β'
Φιλιστίων Φιλιστίωνος
a. 43 ἐπὶ Γοργία
Ἀγέας Μίνωνος γ'
Ὄλυμπις Φρύνιος
a. 44 ἐπὶ Ξένωνος
Λέων Θε[οδώρου] β'
Ἀπολλόδ[ωρος] Νυμφοδώρου
a. 45 ἐπὶ Φιλ......
Στράτων Κλεοδώρου β'
Περικλῆς Ἀριστοπόλιος
a. 46 ἐπὶ] Φιλιστίωνος
Ἀ]γάθαρχος Κλεοδώρου
Θάρ]ριππος Ἀγεστράτου
a. 47 ἐπὶ Ἀρ]τεμιδώρου
Θεόδωρος Σωσιπάτρου β'
Π]αιάνιος Νικοδάμου
a. 48 ἐπὶ Σωσύλου
Κλέων Σωσάνδρου
Σωφρονίδας Φιλιστίωνος (β')
a. 49 ἐπὶ Φαλάκρου
Πολέμαρχος Ἀπολλοδώρου
Νικόστρατος Νικοστράτου
a. 50 ἐπὶ Φρύνιος
Φιλιστίων
Σώπολις Σωπόλιος
a. 51 ἐπὶ Ἀριστοκράτεος
Διονύσιος Σωσιφάνεος β'
Φιλιστίων Φιλιστίωνος

a. 52 ἐπὶ Πανφίλου
Ἄθανις Ἀρτεμιδώρου
Σῖμος Ἐπιξένου
a. 53 ἐπὶ Νυμφοδώρου
Εὐκλείδας Ἀριστομίδοντο[ς]
Γοργίας Λυσάνδρου
a. 54 ἐπὶ Νικοδάμου
Φιλιστίων Φιλιστίωνος β'
Εὐδαμίδας Ἐπιγένεος
a. 55 ἐπὶ Ἡρέα
Ὄλυμπις Δαμαρέτου β'
Ξένων Φιλιστίωνος
a. 56 ἐπὶ Νικοδάμου
Ἀντίμαχος Νικοστράτου
Θεόχρηστος Ἐ[πιγ]ένεος
a. 57 ἐπὶ Φιντία
Ἀπολλόδωρος Ἐράτωνος
Θεόχρηστος Θεοφίλου
a. 58 ἐπὶ Ἀριστοπόλιος
Λέων Θεοδώρου γ'
Μέσων Θεοφίλου
a. 59 ἐπὶ Ἀντιμάχου
Νικόστρατος Νικοστράτου γ'
Ἀπολλόδωρος Ἀρτεμιδώρου
a. 60 ἐπὶ Ζωπύρου
Θάρριππος Ἀγεστράτου β'
Φρῦνις Ἀπο[λλ]οδώρου
a. 61 ἐπὶ Ζωπύρου
Α....ρος Εὐβ[ο]ύλου
Ὀνασικράτης Ὑπερβόλου
a. 62 [ἐπὶ] Διονυσίου
Διονύσιος Σωσιφάνεος γ'
Σωσίπατρος Θεοδώρου
a. 63 ἐπὶ Ἐπιγόνου
Νυμφόδωρος Ἀνδ[ρίσ]κου
Κρίθων Ἀρτεμιδώρου
a. 64 ἐπὶ Ἡρακλείδα
Ἄθανις Ἀρτεμιδώρου β'
Φιλιστίων Ἀγέα
a. 65 ἐπὶ Φιλωνίδα
Θεόκριτος Ὄρθωνος
Νυμφόδωρος Εὐπλόου
a. 66 ἐπὶ Περικλέος
Θεόχρηστος Ἐπισθένεος
Φιλόξενος Πυθαγόρα
a. 67 ἐπὶ Δαμητρίου
Φάλακρος Ἀντάλλου
Ζώπυρος Φιλιστίωνος
a. 68 ἐπὶ Ἀνδρίσκου
Νεμήνιος Ἀρτεμιδώρου
Νυμφόδωρος Εὐκλε(ί)δα
a. 69 ἐπὶ Θρασυμάχου
Θεόχρησ[το]ς Θεοφίλου β'
Ἀγάθαρχος Διονυσίου
a. 70 ἐπὶ Δεινία
Φρῦνις Φρύνιος
Ἱππίδας Στράτωνος
a. 71 ἐπὶ Ἡρακλήτου
Ἡρέας Ὀνομάστου
Ζωΐλος Θαρρίππου
a. 72 ἐπὶ Ξενίου
Ἀρτεμίδωρος Ἀπολλοδώρου
Φιλιστίων Φιλιστίωνος Δαμ.
a. 73 ἐπὶ Νεμηνίου
Φίλιστος Θεοφίλου
Ἀρίστων Ὀνάσου

a. 74 ἐπὶ Ζωΐλου
Φιλιστίων Ἀγέα β'
Νικόστρατος Νικοστ[ρ]άτου
a. 75 ἐπὶ Φιλωνίδα
Γοργίας Λυσάνδρου β'
Φιλιστίων Φιλιστίω[νο]ς [Ε]ὐδ[ο]μ. (?) ἐτελεύτασε
Τιμῶναξ Ξένωνος
a. 76 ἐπὶ Μόσχου
Ἀρχάγαθος Ἀρτε[μ]ιδώρου
Ζώπυρος Στρούθου
a. 77 ἐπὶ Νικομάχου
Νυμφόδωρος Εὐπλόου β'
Ἀρτεμίδωρος Ἀθάνιος
a. 78 ἐπὶ Εὐδάμου
Δαμάρετος Ὀλύμπιος
Σώπατρος Ἀπολλοδώρου
a. 79 ἐπὶ Μενεκράτεος
Ἀγάθαρχος Διονυσίου β'
Ἡράκλητ[ος] Διονυσίου
a. 80 ἐπὶ Ὀλύμπιος
Φρῦνις Ἀπολλοδώρου
Δεινίας Ἐλώριος
a. 81 ἐπὶ Εὐκλέος
Φάλακρος Ἀντάλλου β'
Ἀνδρίσκος Φιλιστίωνος
a. 82 ἐπὶ Αἰσχύλου
Νυμφόδωρος Εὐκλείδα β'
Κλείνιππος Ἡρακλήτου
a. 83 ἐπὶ Σώσιος
Ἀρίσταρχος Θεοκρίτου
Λύσανδρος Γοργία
a. 84 ἐπὶ Φιλωνίδα
Φιλιστίων Φιλιστίωνος Δαμ. β'
Ξένιος Ἐπιδώρου
a. 85 ἐπὶ Φιλοδάμου
Ζωΐλος Θαρρίππου β'
Ἐπιγένης Εὐδαμίδα
a. 86 ἐπὶ Ἀγαθάρχου
Ἀρίσταρχος Ἡρακλήτου
Νικόμαχος Μνάσιος
a. 87 ἐπὶ Ζωΐλου
Ἀρτεμίδωρος Ἀθάνιος β'
Ἀπολλόδωρος Ἀρτεμιδώρου
a. 88 ἐπὶ Τιμόλα
Διονύσιος Θεοκρίτου
Ἀγάθαρχος Ἀγαθάρχου
a. 89 ἐπὶ Ἱέρωνος
Ἡρακλείδας Φιλίστου
Ἐράτων Ἀπολλοδώρου
a. 90 ἐπὶ Ζωπύρου
Ἀριστόπολις Δαμητρίου
Ἀπολλόδωρος Φρύνιος
a. 91 ἐπὶ Ἄρχα
Δεινίας Ἐλώριος β'
Σῶσις Νυμφοδώρου
a. 92 ἐπὶ Ἡρακλήτου
Σωσιφάνης Διονυσίου
Καλλίμαχος Φίλωνος
a. 93 ἐπὶ Γοργία
Ἀρίσταρχος Θεοκρίτου
Φρῦνις Φρύνιος
a. 94 ἐπὶ Δαματρίου
Ξένιος Ἐπιδώρου β'
Φιλιστίων Φιλιστίωνος Σπαρ.
a. 95 ἐπὶ Ἀριστοκράτεος
Ζωΐλος Θαρρίππου γ'
Μόσχος Ἀριστία

a. 96 ἐπὶ Ἀρτεμιδώρου
Λύσανδρος Γοργία β'
Ἀρίσταρχος Θεοκρίτου
a. 97 ἐπὶ Ἀρτίμωνος
Νυμφόδωρος Εὐκλείδα γ'
Νικόστρατος Ἀγάθωνος
a. 98 ἐπὶ Ἀρτεμιδώρου
Τμώλας Σίμωνος
Ὀλυμπις Θεοδώρου

(In latere medio in parte superiore in margine intuenti a sinistra:)

a. 99 ἐπ[ὶ] Ὀρθωνος
Νικόμαχος Μ[ν]άσιος β'
Φιλωνίδας Κρίθωνος

a. 100 ἐπὶ Ἀπολλωνίου
Δωνίας Ἐλώριος γ'
Ἱέρων [Ζωπύ]ρου
a. 101 ἐπ[ὶ] Ξανθ[ί]ππου
Ἀπολλόδωρος Ἀρτεμιδώρου β'
Ἀ[ρτε]μίδωρ[ος Εὐ]φ[ρ]ον

(In lateris medii superiore parte in parte media:)

[ἐ]πὶ Ἀθανοδώ[ρου ....
Νικόστρατ[ος Φίλωνος?] Πελ. β'
Ἐπαίνετος .... Δαμ.
[ἐπὶ ....ο]ν τοῦ | .....ον
.... [Φι]λ[ι]άρχου β'
.... [Φιλ]ίστου?

ἐπ[ὶ Εὐκλε]ίδα τοῦ | Μεγ[ι]στία
(quae supersunt a dextra harum reliquiarum, non satis dispiciuntur)

(In latere intuentibus dextro:)

D. a. 1 ἐπὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ | Νεμηνίου
Ἀριστοκλῆς Ἀριστοκλέος
Φρῦνις Φρύνιος Δαμ. ...
a. 2 ἐπὶ] Ὀλυμπίου τοῦ Ὀλυμπίου
Ἀρτεμίδωρος Ἀρτεμιδώρου
[Ζ]ωίλος Θηρρίππου
a. 3 ἐπὶ Ἀπολλωνίου τοῦ | Ἀπολλωνίου
Ζώπυρος Ἀρτεμιδώρου Καλ.
Ἀνδρόμαχος Ἀπολλωνίδα Δεξ.
[γρ.] Ἀγίας Φιλιστίωνος Σπ[αρ.]
a. 4 ἐπὶ Δαματρίου τοῦ Φίλωνος
Σωτίλας Ἀγάθωνος Σπαρτ.
Γλαῦκος Ὀλύμπιος Ἀχαι.
[γρ.] Ἀπολλόδωρος Ἀπολλοδώρου Ἀ[ριθ.
a. 5 ἐπὶ] Εὐκλείδα τοῦ Νυμφοδώρου
[Ἀ]ρ[ισ]τοκράτης Ἀριστομένεος Χα[λ.
........ος [Ξ]ανθίππου Ἱππ.
a. 6 ἐπὶ Νικοστράτου] τοῦ Φίλωνος
.........οδώρου Δαμ.
.........ωνος Δεξ.
[γρ.] .... Πεα.
a. 7 ἐπὶ Φιλίστου] τοῦ Ἵππωνος
.... Ἡρακλήτου Ἀχαι.
........ος Φίλωνος Πεα.
[γρ. Φι]λόδαμος Θεοφίλου Ταυ.

ἐπὶ] Εὐδόξου τοῦ Σώσιος a. 8
Δα]μόφιλος Ἐπαινέτου Δαμ.
Ἀ]ρτεμίδωρος Ὀνάτου Οἰτ.
[γρ. Ἐ]παίνετος Ἐμμενίδα Δαμ.
ἐπὶ Ἀρ]ιστοπόλιος τοῦ | [Φι]λοδάμου a. 9
Ζώπυρο]ς Ἀρτεμιδώρου β'
.......τος Φίλωνος Πελ.
γρ. Ξάνθιππος Ἀλεξάνδρου Ἱππ.
ἐπὶ Ἀρχ[α] τοῦ Ἀρίστωνος a. 10
Διονύσιος Ἀπολλοδώρου Ἀρι[θ.
Εὐκλείδας Ἀγάθωνος Ἰδ[ρμ.
ἐπὶ Ξενί[τ]ου τοῦ Ἀγάθωνος a. 11
Ἀρτεμίδωρος Ἀριστομένεος Οἰτ.
Εὔανδρος Φιλάρχου Σπα.
ἐπὶ Ἐπαινέτου τοῦ Δαμοφίλου a. 12
Ἀγάθαρχος Διονυσίου Χαλκ.
Ἀρτεμίδωρος Ἀπολλοδώρου Ἀριθ.
ἐπὶ Εὐκλείδα τοῦ Ἱέρωνος a. 13
Ἀπολλόδωρος Μενεκράτεος Ἀλκ.
Δαμάτριος Φίλωνος Πελ.
Φιλιστίων Ἀγία Σπαρτ.
τὰν πρώταν τετράμηνον | καὶ ἐτελεύτασε
γρ. Ἀγάθων Εὐκλείδα Εἰδ.
ἐπὶ Νικοκλέος τοῦ Νικοκλέος a. 14
Ζωίλος Θηρρίππου Καλ. β'
Ἀρίσταρχος Ζωπύρου Δεξ.
γρ. Ἀρτεμίδωρος Ἀθάνιος Σπαρ.

(In lateris medii parte inferiore:)

(a sinistra:)

[ἐπὶ ....
Γλαῦκος Ὀλύμπιος Ἀχαι. β'
Ἀριστόπολις Φιλοδ[ά]μου Ἀλκ.
γρ. Ἐπιγένης Ἀθάνιος Σπαρ.

(a dextra:)

[ἐπὶ ....
Ἀριστομένης Ἀριστοκράτεος
Θεόκριτος Ὀλύμπιος

422 Pila marmorea tribus lateribus inscripta, cuius antica sive latus medium latum est m. 0,33, latera quae sunt intuenti a sinistra et dextra lata sunt vel fuerunt 0,20. Pila cum olim fracta sit, cippus, qui effecit partem superiorem (*a*), nunc altus est m. 0,71, qui effecit partem inferiorem m. 1,06. — (Tauromenii) dum sacellum (Petro Apostolo a piscatoribus dicatum ad pedem montis extra urbem) invisimus, in angulo quodam obscuro duos lapides parieti infixos conspicati ... veniam impetravi lapides hos ex pariete eximendi, et in conclave, quod apud patres Capucinos habebamus, comportandi Dorv. fere p. 268 cf. p. 626. 633 de *a b*. T. in SS. Petri et Pauli Mvn. de *a*. Servantur in aedibus Marci Spucches ducis S. Stephani Torr. de *a b*. In palatio Pelarini O. Mueller de *b*. — In pariete aedis primariae Tauromenitanae insertas invenit Benndorf a. 1867 et ut ex pariete eximerentur effecit. — Latus quod intuentibus a sinistra est, quod dixi III, fere integrum servatum est, lateris contigui sive anticae, quam dixi I, pars summa fracta est, sed tota antica ita detrita est, ut in solis partibus summa et ima pauca cognoscantur; lateris intuenti dextri, quod dixi II, tota pars superior, quae fuit in cippo *a*, periit, inferior autem pluribus locis ita est detrita ut spes recuperandi lectionem earum omittenda sit. Exhibui formam.

I.

In antica:

in parte summa, ut qui nunc est versus primus fere 10 cent. abfuerit a margine superiore et aequet v. 9 lateris III, litteris v. 1—3 altis cent. 1,2, a v. 4 fere 0,7 cent.

Ο Ε   Η Σ
Α Π Ο Λ Λ
Δ Ο Γ Μ Α Ν
ΠΓ   Γ   /
Ι

(reliqua evanuerunt)

in parte ima:

. . . .
. . . .
ΑΥ/
ΣΣ
ΠΟΣΕΠΤΑΤ
Ε_ΔΕΚΑΚΑΔΟΥΣ
˙ΞΗΚΟΝΤΑΚΑΔΟΥ
ΞΔΕ[ΚΑ]
Π   ΤΟΥ
Ξ   ΜΙ
ΙΚ   ΟΣΙ
ΕΙ   Σ
˙Α,

II.

In latere intuenti a dextra:

a. 69 ΕΥΞΕΝΟ
ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ ΝΙ ΝΦΟΔΩΡΟΥ
ΕΛΑΙΟΥΤΡΕΙΣΠΡΟΧΟΙΕΙΣ
ΔΙΑΚΟΣΙΟΙΚΑΔΟΙ
[Α]ΓΩΝΕΣ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΕΙΚΟΣΙ
a. 70 [Ε]ΠΙΔΕΙΝΙΑ ΤΟΥΕΛΩΡΙΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΣΕΥΚΛΕΙΔΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΕΟΝΤΟΣ
ΕΛΑΙΟΥ ΤΕΣΣΑΡΕΣΠΡΟΧ
ΔΙΑΚΟΣΙΟΙΚΑΔΟΙ ΣΥΝ
ΩΝΕΣ ΕΠΑΓΩΓΙΜΩΙ
ΤΕΣΣΑΡΕΣΕΙΚΟΣΙ
a. 71 [Ε]ΠΙΗΡΑΚΛΗΤΟΥΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
/ΡΙΓΜΙΛΩΡΟΣ ΛΘΑΝΙΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ
ΕΛΑΙΟΥΕ˙ΟΓΔΟΗΚΟΝ
ΙΤΟΝΙ/ΔΣ
ΠΕΙΙΤΕΕΙ

(spatium fere 36 centimetrorum ita detritum ut fere nihil certo cognoscatur, videntur paulo plures quam viginti versus interiisse)

a. 75
[ΓΥ]ΜΝΑΣΙΑΡ[Χ]ΟΙ
ΟΣ ΘΑΡΡΙΠΠΟΥ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
Υ ΠΕΝΤΕΜΕΤΡΑ
[ΕΝΕΝ]ΗΚΟΝΤΑ
ΑΚ[ΟΣ]ΙΟΙΚΑΔΟΙΣΥΝΕ
[Α]ΓΩΝΕΣΟΚΤΩΕΙΚΟΣΙΓΩΓΙ
a. 76

(septem versus ita perierunt, ut fere nihil cognoverim)

a. 77 ΙΚΟΜΑΧΟΥΤΟΥ
ΛΝΑΣΙΟΣ
ΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
Ο ΣΑΡΙΣ ΤΑΡΧΟΥ
ΙΗΤΟΣ Δ[Ι]ΟΝΥΣΙΟΥ
Υ˙ΓΣΣΑΡΕΣΠΡΟΧΟΙ
ΕΚΑ ΝΚΑΔΟΙ
ΑΓΩ ΓΙΜΩΙ
ΕΙΚΟΣΙ

III.

In latere intuenti a sinistra:

a. 86 ΕΠΙ ΑΓΑ
ΑΓΑΘΑΡΧΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
Λ ΑΘΑΡΧΟΣ ΜΕΝΩΝΟΣ
ΦΡΥΝΙΣ ΦΡΥΝΙΟΣ
ΕΛΑΙΟΥ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΙΑ ˀ
ΔΥΟΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟΝΚΑ/
ΑΓΩΝΕΣ ΟΚΤΩ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

a. 87 ΕΠΙ ΖΩΙΛΟΥ ΤΟΥ
ΙϹΤΙΑΡΧΟΥ
ΓΥΜΝΑϹΙΑΡΧΟΙ
ΞΩϹΙϹ ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ ΟΜ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΟϹ ΦΙΛΩΝΟϹ ΠΕΛ
ΕΛΑΙΟΥ ΕΙΚΟϹΙ ˉ ΣΑΤΡΙΜΕΤ Ο
ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟΝΚΑΔΟΙϹΥΝΕ
ΑΓΩΝΕϹ ΟΚΤΩ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

a. 88 ΕΠΙ ΤΙΜΟΛΑ ΤΟΥ ΞΕΝΩΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΞΕΝΙΟϹ ΕΠΙΔΩΡΟΥ ΚΑΛ
ΑΡΙϹΤΑΡΧΟϹ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΔΑV
ΕΛΑΙΟΥ ΤΕϹϹΑΡΕϹΚΟΤΥΛΑ Τ
ΜΕΤΡΟϹ ΠΡΟΧΟΣΕΝΝΕΑΕΞΗΚΟ
ΤΑΕΚΑΤΟΝΚΑΔΟΙ
Α ΓΩΝΕϹΟΚΤΩΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

a. 89 ΕΠΙ ΙΕΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΖΩΤΙ..Υ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΕΠΙΓΕΝΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚ ΑΤΞΟL
ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ
ΕΛΑΙΟΥ ΤΡΙΜΕΤΡΟΣ ΠΡ
ΕΝΝΕΑΕΞΗΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟ
ΚΑΔΟΙΣΥΝΕΠΑΓΩΓΙΜ
ΑΓΩΝΕΣ ΟΚΤΩΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

a. 90 ΕΠΙΖΩΠΥΡΟΥ ΤΟΥ ΧΑΙΡΕΔΑΜ[ΟΥ]
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΑΓΑΘΑΡΧΟΣ ΑΓΑΘΑΡΧΟΥ
ΦΙΛΟΔΑΜΟΣΑΡΙΣΤΟΠΟΛΙΟΣ
ΕΛΑΙΟΥ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΟΤΥΛ
ΟΚΤΩΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟΝ
ΑΓΩΝΕΣΟΚΤΩΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

a. 91 ΕΠΙΑΡΧΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΓΥΜΝΑϹΙΑΡΧΟΙ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΕΡΑΤΩΝΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΕΛΑΙΟΥΤΡΙΜΕΤΡΟΣΗΜΙ
ΕΠΤΑΔΕΚΑΔΙΑΚΟΣΙΟ
ΚΑΔΟΙΣΥΝΕΠΑΓΩΓΙΜ
ΑΓΩΝΕΣΟΙ, ΩΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

a. 92 ΕΠΙΗΡΑΚΛΗΤΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΟΔΩΡ[ΟΥ]
ΓΥΜΝΑϹΙΑΡΧΟΙ
ΑΡΤΕΜΙΔΩ ΟϹΦΙΛΩΝΙΔΑ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟϹΦΡΥΝΙΟϹ
ΕΛΑΙΟΥ ˇΑΔΙΑΚΟϹΙΟ
ΚΑΔΟΙ
ΑΓΩΝΕϹΕΙϹ ΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑ

a. 93 ΕΠΙΓΟΡΓΙΑΤΟΥΑΓΑΘΑΡΧΟΥ
ΓΥΜΝΑϹΙΑΡΧΟΙ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΞΕΝΩΝΟϹ
Ο ΑϹΑ ΖΕΝΟΥ
Ω ΗΤΑΔ

Ο Η

ΤΑΔ
ΙCΥΝΕΠΑΓΩΓΙΜ
ΑΓΩΝΕC CΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑ
a. 94 ΕΠΙ ΔΑΜΑΤ ΤΟΥ ΑΡΙCΤΟΒΟΥ,
ΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΟΙ
ΕΥΚΛΕΙΔΑC ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ ΑΣ
ΝΙΚΟCΤΡΑΤΟC ΑΓΑΘΩΝΟC
ΕΛΑΙΟΥ ΤΡΙΜΕΤΡΟCΤΕCCΑΡΕCΠΡ
ΕΝΝΕΑΕΞΗΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟCΙΟ
ΜΗΝΩΝΕΖΔΕΚΑ
ΑΓΩΝΕCΕΙCΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑ
a. 95 ΕΠΙΑΡΙCΤΟΚΡΑΤΕΟCΤΟΥ ΖΩΠΥΡΟΥ
ΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΟΙ
ΦΙΛΩΝΙΔΑCΚΡΙΘΩΝΟC ΑΓΟ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟC ΘΕΟΦΙΛΟΥ Κ
ΕΛΑΙΟΥ ΔΥΟΠΡΟΧΟΥC
ΕΚΑΤΟΝΚΑΔΟΥC ΜΗΝ
ΑΓΩΝΕC ΕΙCΤΕCCΕΡΑΚ
a. 96 Ε ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΤΟΥ
ΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΟΙ
ΙΕΡ ΛΟCΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ
ΛΥΜΠΙCΘΕΟΔΩΡΟΥ Α
ΕΛΑΙΟΥ ΤΡΙΜΕΤΡΟC ΗΜΙΚΑΔΙΟΝ
ΔΙΑΚΟCΙΟΙΚΑΔΟΙ
ΑΓΩΝΕC ΕΙC ΤΕΣCΑΡΑΚΟΝΤΑ
a. 97 ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ ΤΟΥΙΠΠΟΚΡΑΤΕΟC
ΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΥΠΕΡΒΟΛΟC ΟΝΑCΙΚΡΑΤΕΟCΑCΙΝ
ΑΚ CΑΡΙCΤΟΚΡΑΤΕΟCΤΑΝ
ΕCΟΔΟCΤΕCCΑΡΕCΛΙΤΡΑΙΔΥΟΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΤΕΤΡΑΚΟCΙΑΤΕ
ΧΙΛΙΑΕΝΝΕΑΜΥΡΙΑΔΕCΕΖΟΔΟCΜΙΑΕΞΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ
ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟCΙΑΕΝΑΚΙCΧΙΛΙΑΤΕΤΡΑΚΙCΜΥΡΙΑΤ
ΕΝ ΙΑ ΕΠΤΑΚΟCΙΑΔΙCΧΙΛΙΑΤΡΙCΜΥΡΙΑΛΟΙΠ Ν
ΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΔΕΚΑΕΚΑΤΟΝΠΕΝΤΑΚΙCΧΙΛΙΑΤΕΤΡΑΚΙCΜ
ΕΛΑΙΟΥ ΕCΟΔΟCΟΚΤΩΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΕΤΡΑΚΟCΙΟΙΚΑΔΟΙΕΞΟΔΟC
ΤΡΙΜΕΤΡΟCΕΝΝΕΑΔΕΚΑΤΕΤΡΑΚΟCΙΟΙΚΑΔΟΙΤΟΥΤΟΥΕCΤΟΝΑ
ΤΡΙΜΕΤΡΟCΟΚΤΩΔΕΚΑΔΙΑΚΟCΙΟΙΚΑΔΟΙΛΟΙΠΟΝΤΡΙΜΕΤΡΟCΠΕΝΤ
ΠΡΟΧΟΙΟΥ ΩΔΕΚΑΚΑΔΟΙ
ΑΓΩΝΕCΠΕΝΤΕΤΡΙΑΚΟΝΤΑ
a. VI ΠΙΝΙΚΟCΤΡΑΤΟΥΤΟΥΦΙΛΩΝΟ
ΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΟΙ
ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΑ ΔΕΞ
ΦΡΥΝΙΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ ΑΣΣΙΤ
ΕΣΟΔΟΣ ΕΠΤΑΕΞΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΙΚΟΣΙΟΚΤΑΚΟΣ
ΔΙΣΧΙΛΙΑΕΞΑΚΙΣΜΥΡΙΑ ΤΑΛΑΝΤΑ ΕΞΟΔΟΣ Ο
ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ
ΤΕΤΡΑΚΙCΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΤΡΕΙΣΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΛ
ΤΡΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟCΙΑ ΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΚΑΙΧΡΗΜΑΤΟΔΑΝΕΙΖΟΜΕΝΟΝΕΞΠΕΝΤΗΚΟΝΤ
ΛΙΤΡΑΙΔΥΟΤΡΙΑΚΟCΙΑΧΙΛΙΑΔΙCΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΟΥΤ
ΥΕCΤΟΝΑΓΩΝΑΚΑΙΤΟΔΕΙΠΝΟΝΔΥΟΛΙΤΡΑΙΟΚΤ Λ
ΚΟΝΤΑΟΚΤΑΚΟCΙΑΤΡΙCΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΚ
ΚΕΙΛΙC ΤΕCCΑΡΕCΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑ ΤΕCCΑΡΑΔΕΚ
ΤΕΤΡΑΚΟCΙΑΕΠΤΑΚΙCΧΙΛΙΑΙΑΜΥΡΙΑΤ ΛΑΝΤΑ
ΕΛΑΙΟΥ ΕCΟΔΟC ΤΡΕΙCΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟΝΚΑΔ
ΕΞΟΔΟC ΤΟΙCΟΝ

a. VII ΠΙΦΙΛΙCΤΟΥΤΟΥΙΠΠΩΝΟC
ΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΟΙ
ΔΑΜΑΤΡΙΟC ΦΙΛΩΝΟC ΠΕΛ
ΕΥΚΛΕΙΔΑC ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥΟΙΝ
ΕCΟΔΟC ΟΚΤΩΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕCC
ΤΕΤΡΑΚΟCΙΑΕΞΑΚΙCΧΙΛΙΑΙΑΠΕΝΤΑΚΙCΜΥΡΙ
ΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟCΔΥΟΤΕCCΕCΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ sic
ΔΥΟΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΤΕΤΡΑΚΟCΙΑΤΡΙCΜΥΡΙΑΤΑ
ΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΔΥΟΔΕΚΑΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΠΕ[Ν]
ΤΕΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΝΑΚΟCΙΑΤΕΤΡΑΚΙCΧΙΛΙΑΙΑΤΑ
ΛΑΝΤΑΚΑΙΧΡΗΜΑΤΟ ΔΑΝΕΙΖΟΜΕΝΟΝ

ͼΕΡΕϹΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΖΔΕΚΑ
ΑΔΙϹΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΟΥΤΟΥΕϹ
ΓΩΝΑΚΑΙΤΟΔΕΙΠΝΟΝΔΥΟΕΞΑΚΟϹΙ
ΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΕΝΑΝΔΟΚΕΙΑΙϹ
ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕϹϹΑΡΑΔΕ
ΑΚΟϹΙΑΕΠΤΑΚΙϹΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑ

ͻΔΟϹΕΠΤΑΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑϹΙΑ
ΔΟΙΕΞΟΔΟϹ ΤΟΙϹΟΝ

a.VIII ΕΠΙ ΕΥΔΟΞΟΥ ΤΟΥ ΣΩΣΙΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΦΡΥΝΙΟΣ ΔΑΜ
ΦΡΥΝΙΣ ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ ΣΠΑΡ
ΕΣΟΔΟΣΕΠΤΑΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑ
ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟΣΙΑΕΝΑΚΙΣΧΙΛΙΑΠΕΝΤΑ
ΚΙΣΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟΣΤΡΕΙΣΕΒΔΟ
ΜΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΔΕΚΑΠΕΝΤΑΚΙΣΧΙ
ΛΙΑΤΡΙΣΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΠΕΝΤΕ
ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΠΤΑΔΕΚΑΕΞΑΚΟΣΙΑ
ΔΙΣΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΧΡΗΜΑΤΟΔΑΝΕΙΣΟΜΕ
ΝΟΝΕΝΝΕΑΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΗΚΟΝΤ
ΕΞΑΚΟΣΙΑΧΙΛΙΑΔΙΣΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΕΣΤΟΝΑΓΩΝΑΚΑΙΤΟΔΕΙΠΝΟΝΠΕΝΤΕΙΚΟΣ
ΛΙΤΡΑΙΕΞΤΡΙΑΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟΣΙΑΤΕΤΡΑΚΙΣΧΙ
ΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΕΝΑΝΔΟΚΕΙΑΙ ΤΕΣΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤ Α ΕΚΑΤΕΤΡΑ
ΣΙΑΕΠΤΑΚΙΣΧΙΛΙΑΜΥ ΙΑΤΑΛΑΝ Α
ΟΥΕϹΟΔΟϹΗΜΙΚΑΔΙΟΝΕΞΙΚΟϹΙΔΙΑΚΟϹΙΟΙΚΑΔ
ΟΔΟϹΤΟΙϹΟΝ

a.IX ΑΡΙΣΤΟΠΟΛΙΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΔΑΜ

Descripsit ex lapide docte et constanter inscriptionem lateris sinistri Benndorf, ipse ectypa totius inscriptionis examinavi, quae autem composui eorum magnam partem cum lapidibus contulerunt Kaibel et Io. Schmidt. Utramque partem ex schedis Dorvillii edidit Petrus Burmannus in appendice sylloges Dorvillii *a* p. 530, *b* p. 526 (inde repetiit Torremuzza cl. 8 *a* p. 104 seqq. n. 7, *b* p. 93 seqq. n. 6). Partis *a* idem apographum edidit Muratori thes. p. 2018 n. 3 'misit Iohannes di Giovanni canon. Panormit.' Ex prioribus C. I. G. *a* n. 5642, *b* n. 5641, ubi notatur hanc visam esse ab Odofredo Muellero.

I quae in parte superiore cognoscuntur priores omittunt.

In parte inferiore priores habent haec: ΣΣ|ΠΟΧΕΠ|ΕΝΔΕΚΑΚΑΔΟΥϹ|ΚΟΝΤΑΚΑΔΟΙ|ΞΔΕΚΑ — 6 in. cum cognosci videatur Ξ–, videtur potius fuisse ΕΞ quam quod habet Dorv. ΕΝ — 8 sola pars prior versus videtur scripta esse; ΞΔΕΚΑ legit Dorv., cognoscuntur ΞΔΕ. Atque etiam spatium paulo maius, quod est inter v. 8 et 9, videtur confirmare a v. 9 novum annum incipere. Certo cum appareat /// /// ΤΟΥ, quod videtur fuisse Ἠ]ε[ά ....] τοῦ, spatium videtur excludere nomen longius quam ΗΡΕΑ, atque cum hoc ipso nomine vestigia incerta videntur convenire.

II v. 1 ΕΥΞΕΝΟϹ Dorv., ΕΥΞΕΝΟ cognovi — 2 ΔΑΜΑΤΡΙΟϹ ΡΟΔΩΡΟΥ Dorv., ΔΑΜΑΤΙΟΣ ΝΙ ΟΔΩΡΟΥ ego — 3 ΠΡΟΧΟΙ Dorv., aliquot partes litterarum evanuerunt — ΕΙΞ ego, Ε Dorv. — 5 in. ΑΓΩΝΕϹ Dorv., Α non cognovi — 6 in. Ε non vidi — 10 ex. ΠΡΟΧ Dorv. ego — 12 ΝΕϹ ΞΥΤΑΓΩΓΙΜΩ Dorv.; exhibui quae cognovi. — Post v. 13 spatium vacuum decem versuum notat Dorv. errore — 14 in. Ε non vidi — 16 seqq. exhibui quae satis certo mihi deprehendere videbar. Dorv. exhibet ΑΘΑΝΙΟϹ|ΠΙΟϹ|ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ|ΕΠΙ Ν et post ut nullo versu separatum versum nostrum 46 — 18 med. Ε apparet, ut videatur potius fuisse ΕΞ quam ΕΙΣ.

Numeravi tamquam 25 versus perierint, ut si ex tribus annis, quorum litterae perierunt, quisque octonos versus habuerit. — 46 ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ Dorv., cognovi ΝΑΣΙΑ ΟΙ — 47 ΩΧΑΡΡΙΠ ΠΟΥ Dorv. — 49 in. Σ Dorv., videtur fuisse Υ — 50 ΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑ Dorv., ΗΚΟΝΤΑ cognovi — 51 in. ΚΟΣΙΟΙ Dorv., cognovi ΑΚ ΙΟΙ — 52 ΑΓΩΝΕΣ Dorv., primam litteram non vidi — 52 ex. ΓΩΓΙ om. Dorv. — Spatium dicit decem versuum Dorv. — 60 seqq. ΕΠΙ ΜΑΧΟΥ ΤΟΥ|ΑΣΙΟϹ|ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ Dorv., exhibui quae cognovi — 63 ΑΓΑΘΑΡΧΟΥ Dorv. — 64 ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Dorv. — 65 ΤΕΣΣΑΡΕϹ ΠΡΟΧΟΙ Dorv. — 66 ΕΜΕΝ ΚΑΔΟΙ Dorv. — 67 ΜΩ Dorv. hic finiens.

III Dorv. et Mur. om. v. 2 et ex vv. 3—7 pauca habent. — 6 ex. post ΤΕΣΣΑΡΕΣ habet ///ΤΑ/ΚΟΤ Bennd., //ΞΙΙΛΙ//Υ Schmidt — 12 ex. post ΟΜ nihil scriptum erat — 14 post ΕΙΚΟϹΙ habet //.Σ Α Kaibel, ΞΧ Schmidt; quid fuerit non assequor — 20 ex. ΔΛV fere lectum est ab amicis et cognoscitur, videtur fuisse ΔΑΜ — 33 ex. ΧΑΙΡΕΔΑΜΟΥ Dorv., ΧΑΙΡΕΔΑΜΟΥ Mur., superest ΧΑΙΡΕΔΑ/ — 46 ex. ΕΠΑΓΩΝΑ Dorv. (ΕΑΓΟΝΑ Mur.), ΕΠΑΓΩΓΙΟΛ Kaibel addens 'sic', ΕΠΑΓΩΓΙΜ Schmidt tertiae puto — 48 ex. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ Dorv. et fere Mur., duae extremae litterae desunt — 50 ΑΡΤΕΜΙΑΣΕΥΜΕΝΙΔΑ Dorv. Mur. non recte — 52 ΕΝΝΕΑ Dorv. Mur., cognoscitur .....Α, ut fuisse videatur ΔΕΚΑ et ante periisse possint litterae duae ad quattuor, fortasse ΕΞ vel ΕΙϹ vel ΔΥΟ. — In versibus 53 seqq. cippus fractus est, ut aliquot litterae iam pridem periisse videantur nec quae in utraque parte superfuerunt quomodo coniungenda sint certo appareat. — In superioris cippi sive *a* calce Schmidt vel Benndorf legit ΟΓΑ Ϲ ... ΞΕΝΟΥ, ea iam esse avulsa dicit Kaibel; omiserat etiam Dorv. — In inferioris cippi sive *b* parte summa habet Dorv. ΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑ|ΟΔΟΣΤΟΙϹΟΝ; Schmidt Benndorfii exemplum explere posse sibi visus est sic

ΛΗ
Ϲ ΙΑ ΣΤΡΑΤΑΔΑ
ΤΑ ΟΙϹΥΝΕΠΑΓΩΓΙΜ
ΑΓΩΝΕϹ ϹΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑ

Quae in ima parte *a* et in summa parte *b* supersunt, fuisse eiusdem versus non prorsus certum est. — 64 ex. post ΑΣ nihil periit — 66 ex. post ΠΡ habet ΟΧ Schmidt dubitans — 72 ex. ΑC Dorv., ΑΓΟ Benud. et ego in ectypo, ΥΟ Kaibel dicens in fine aut esse Ο aut C, autem non fuisse litterae Α — 76 ΤΕССΑΡΑΚΟΝΤΑ Dorv. supplens puto — 77 ΕΠΙ Ζ ΤΟΥ Dorv., exhibui quae cognoscuntur — 79 in. ......ΛΛΟC Kaibel, ΙΕΡ...ΛΛΟC Benud. — ex. sunt incerta vestigia — 83 esse scriptum Ζ pro C Benndorf testatur — 84 ΕΠΙ ΤΒ Dorv., ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ cognoscitur — 87 Α C Dorv., ΛΑΚΙCΙC Schmidt, ΛΑΚΙΙC Benud., non intellexit Kaibel; fuit fortasse Φιλ]ακ[ρο]ς — 91 in. ΕΝΔ....ΤΑ Benud., ΕΝΓ(?)Υ..ΤΑ Kaibel, ΕΝΙ......ΡΑ Schmidt — ex. ΛΟΙΠ ΝΕ Schmidt, rationes postulant ΛΟΙΠΟΝΤΡΙΑ — 94 ex. Α ?, videtur esse ex ΑΓΩΝ — 109 ex. fere cognoscuntur ΟΚΤ... ΛΩ — 110 ex. post Κ habet Benndorf ut incerta ......ΙΔ, quae possunt fuisse ex πεντηκοΝΤΑ — Rationes a. VII v. 115—134 incisae sunt litteris valde crassis — 115 in. ΕΠΙ Dorv., superest ΠΙ — 119 ex. ΤΕССΑΡΕС Dorv., superest ΤΕСС — 121 ΤΕСССΕСΑ ΚΟΝΤΑ certum est, ΤΕССΑΡΑΚΟΝΤΑ Dorv. — 123 ex. ΠΕΝ Dorv. fortasse supplens — 126—134 apparet Dorvillium non plus legisse quam quae nunc extant — 126 in. СΕΡΕС Dorv., extat ΓΕΡΕС — 127 in. Α om. Dorv. — 128 in. ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ Dorv. supplens — ex. Α periit, exhibetur a Dorv. — 129 in. ΑΙΑ recte Dorv. — ex. ΑΝΔΟΚΕΙΝ Dorv., est in fine ΑΙΙ litteris Α et Ι fere confusis — 130 ex. ΔΕ Dorv. et adhuc cognoscitur — 132 ΛΑΝΤΑ, 133 in. ΕСΟΔΟС Dorv. supplens — 133 ex. 134 in. ΚΑΔ|ΟΙ Dorv.; videntur superesse 133 ex. incerta vestigia litterarum ΕΚΑ et v. 134 ΔΟΙ — 139 ex. ΠΕΝΤΕ pro ΤΡΙΑ Dorv. errore — 146—153 habet Dorv. pauca et fere ex versuum priore parte — 146 ex. in ΠΕΝΤΗΚΟΝΤ litterae tres ultimae non certo cognoscuntur — 147 litterae ΔΙ fere et litterae post ΤΑΛΑΝΤΑ prorsus evanuerunt — 148 ΠΕΝΤΕΙΚΟΣ Benud. dubitans de litteris ΙΚΟ; idem 149 ex. ΤΕΤΡΑΚΙΣΧΙ et 151 Τ...Α...ΕΚΑ ΤΕΤΡΑ, ectypa in his locis non sufficiunt — 153 in. ΕΛΑΙΟΥ, 154 ΕΣΟΔΟС Dorv. supplens — 155 ΕΠΙ et ΦΙΛΟΔΑΜΟΥ Dorv. supplens.

I.

Θε[οχρ]ησ[τ....] | Ἀπολλ[οδωρο..... | δόγμα ν.....

. . . .

τος ἑπτὰ τ...... | ἑ[ξ?] δέκα κάδους .... | [ἑξ]ήκοντα κάδοι[ς ......

ἀγῶνες | ἓ]ξ δέκα |

ἐ]π[ὶ Ἡρία?] τοῦ....

. . . .

II.

a. 69 [ἐπὶ Θρασυμάχου τοῦ ...... |

γυμνασίαρχοι] |

Εὔξενο[ς] ....., | Δαμάτριος Ν[υμ]φοδώρου |

ἐλαίου τρεῖς πρόχοι, εἷς | διακόσιοι κάδοι (201 c. 3 p.) |

ἀγῶνες τέσσαρες εἴκοσι (24) |

a. 70 ἐπὶ Δαμία τοῦ Ἐλώρου |

γυμνασίαρχοι: |

Νυμφόδωρος Εὐκλείδα, | Θεόδωρος Λέοντος |

ἐλαίου τέσσαρες πρόχ[οι], | διακόσιοι κάδοι (200 c. 4 p.) σὺν | ἐπαγωγίωι

[ἀγ]ῶνες | τέσσαρες εἴκοσι (24) |

a. 71 ἐπὶ Ἡρακλήτου τοῦ Διονυσίου |

γυμνασίαρχοι: |

Ἀρ[τ]εμίδωρος Ἀξίωνος, | Ἡρακλείδας Ὀλύμπιος |

ἐλαίου ἑ[ξ?] ὀγδοήκον[τα | ἑκ]ατὸν κάδο[ι (186 c.) |

ἀγῶνες] πέντε εἴ[κοσι (25) |

. . . .

a. 75 [ἐπὶ Φιλιστίδα τοῦ] .... |

[γυ]μνασίαρ[χ]οι: |

.......ος Θηρίππου, | ..... Ἀπολλοδώρου |

[ἐλαίο]υ πέντε μέτρα | .. ἑνενήκοντα | ...ακ[όσ]ιοι κάδοι σὺν ἐ[πα]|γωγί[ωι] |

ἀγῶνες ἑπτὰ εἴκοσι (28) |

a. 76 [ἐπὶ Μόσχου τοῦ .... |

γυμνασίαρχοι: |

. . . . | . . . . .

ἐλαίου .. | ......

ἀγῶνες ......]

a. 77 [ἐπὶ Ν]ικομάχου τοῦ | [Μ]νάσιος |

[γυ]μνασίαρχοι: |

......ος Ἀριστάρχου, | [Ἡράκ]λειτος Διονυσίου |

[ἐλαίο]υ τέσσαρες πρόχοι, | .... ἑκα[τὸ]ν κάδοι | [σὺν ἐπ]αγωγίωι |

[ἀγῶνες] .... εἴκοσι (2.) |

III.

a. 86 ἐπὶ Ἀγα[θάρχου τοῦ] | Ἀγαθάρχου |

γυμνασίαρχοι: |

Ἀ[γ]άθαρχος Μένωνος, | Φρῦνις Φρύνιος |

ἐλαίου τέσσαρες [κοτύ]λ[αι ....], | δύο τεσσαράκοντα ἑκατὸν κά[δοι] (142 c. 4 k.) |

ἀγῶνες ὀκτὼ τριάκοντα (38) |

a. 87 ἐπὶ Ζωΐλου τοῦ | Ἱππάρχου |

γυμνασίαρχοι: |

Σῶσις Νυμφοδώρου Ὑπ., | Καλλίμαχος Φίλωνος Πελ. |

ἐλαίου εἴκοσι ...., τρίμετ[ρ]ο[ς], | ὀγδοήκοντα ἑκατὸν κάδοι σὺν ἐ[παγωγίωι] (180 c. 1 trim. 20 k.) |

ἀγῶνες ὀκτὼ τριάκοντα (38) |

a. 88 ἐπὶ Τιμόλα τοῦ Ξένω[νος] |

γυμνασίαρχοι: |

Ξένων Ἐπιδώρου Καλ., | Ἀρίσταρχος Θεοδώρου Δαμ. |

ἐλαίου τέσσαρες κοτύλα[ι], τ[ρί]|μετρος, πρόχος, ἐννέα ἑξή|κο[ν]|τα ἑκατὸν κάδοι (169 c. 1 p. 1 tr. 4 k.) |

ἀγῶνες ὀκτὼ τριάκοντα (38) |

a. 89 ἐπὶ Ἱέρωνος τοῦ Ζωπ[υρου] |

γυμνασίαρχοι: |

Ἐπιγένης Ἀριστοκ[ρ]άτεος, | Δαμάτριος Φίλωνος |

ἐλαίου τρίμετρος, πρ[όχος], | ἐννέα ἑξήκοντα ἑκατὸ[ν] | κάδοι σὺν ἐπαγωγίω[ι] (169 c. 1 p. 1 tr.) |

ἀγῶνες ὀκτὼ τριάκοντα (38) |

a. 90 ἐπὶ Ζωπύρου τοῦ Χαιριδάμου |

γυμνασίαρχοι: |

Ἀγάθαρχος Ἀγαθάρχου, | Φιλόδαμος Ἀριστοτέλεος |

ἐλαίου τέσσαρες κοτύλ[αι], | ὀκτὼ ὀγδοήκοντα ἑκατὸν [κάδοι] (188 c. 4 k.) |

ἀγῶνες ὀκτὼ τριάκοντα (38) |

a. 91 ἐπὶ Ἀρχία τοῦ Ἀρίστωνος |

γυμνασίαρχοι: |

Ἀπολλόδωρος Ἀρτεμιδώρου, | Ἐράτων Ἀπολλοδώρου |

ἐλαίου τρίμετρος, ἡμι[κάδιον], | ἑπτὰ δέκα διακόσιο[ι] | κάδοι σὺν ἐπαγωγίω[ι] (217½ c. 1 tr.) |

ἀγῶνες ὀκτὼ τριάκοντα (38) |

a. 92 ἐπὶ Ἡρακλήτου τοῦ Ἀπολλοδώρου |

γυμνασίαρχοι: |

Ἀρτεμίδω[ρ]ος Φιλιστίδα, | Ἀπολλόδωρος Φρύνιος |

ἐλαίου ... [δέ]κα διακόσιο[ι] | κάδοι (21. c.) |

ἀγῶνες εἷς τεσσαράκοντα (41) |

a. 93 ἐπὶ Γοργία τοῦ Ἀγαθάρχου |

γυμνασίαρχοι: |

Ἀλέξανδρος Ξένωνος, | ....ξίου |

[ἐλαίου ....]τα δ[ιακόσιοι | κάδοι] σὺν ἐπαγωγίω[ι] (2.. c.) |

ἀγῶνες [εἷ]ς τεσσαράκοντα (41) |

a. 94 ἐπὶ Δαματ[ρίου] τοῦ Ἀριστοβούλ[ου] |
γυμνασίαρχοι: |
Εὐκλείδας Νυμφοδώρου Ἀσ., | Νικόστρατος Ἀγαθῶνος |
ἐλαίου τρίμετροι, τέσσαρες πρ(όχοι). | ἐννέα ἑξήκοντα διακό-
σιο[ι κάδοι] (269 c. 4 p. 1 tr.) |
μηνῶν ἓξ δέκα |
ἀγῶνες εἷς τεσσαράκοντα (41) |
a. 95 ἐπὶ Ἀριστοκράτεος τοῦ Ζωπύρου |
γυμνασίαρχοι: |
Φιλωνίδας Κρίθωνος Ἀσ[στ.](?) | Ἀρτεμίδωρος Θεοφί-
λου Κ... |
ἐλαίου δύο πρόχους, | ἑκατὸν κάδους (100 c. 2 p.)
μη[νῶν ὀκτὼ?] |
ἀγῶνες εἷς τεσσαράκ[οντα] (41) |
a. 96 ἐ[πὶ] Ἀρτεμιδώρου τοῦ ..... |
γυμνασίαρχοι: |
[Ὑπ]ε[ρ(βο)]λος Νυμφοδώρου, | [Ὀ]λυμπος Θεοδώρου
Α... |
ἐλαίου τρίμετρος, ἡμικάδιον, | διακόσιοι κάδοι (200½ c. 1 tr.) |
ἀγῶνες εἷς τεσσαράκοντα (41) |
a. 97 [ἐπὶ] Ἀρτέμωνος τοῦ Ἱπποκράτεος |
[γυμ]νασίαρχοι: |
Ὑπέρβολος Ὀνασικράτεος Ἀσυ., | [Φιλ]ω[ν](?) Ἀρι-
στοκράτεος Ταυ. |
ἔσοδος τέσσαρες λίτραι, δύο ἐνενήκοντα τετρακόσια τε[τρα-
κισ]χίλια, ἐννέα μυριάδες (94492 t. 4 l.)
ἔξοδος μία ἑξήκοντα λίτραι, [ἑπτὰ] | ἑβδομήκοντα τριακόσια
ἐνακισχίλια τετρακισμύρια τ[άλαντα] (4937[8] t.
61 l.)
.... ἑπτακόσια δισχίλια τρισμύρια (32700 t.)
λοιπ[ὸ]ν [τρία ἑξή]κοντα λίτραι, τρία δέκα ἑκατὸν πεντακισ-
χίλια τετρακισμ[ύρια] (45113 t. [63] l.) |
ἐλαίου ἔσοδος ὀκτὼ τριάκοντα τετρακόσιοι κάδοι (438 c.)
ἔξο[δο]ς | τρίμετρος, ἐννέα δέκα τετρακόσιοι κάδοι
(419 c. 1 tr.)
τούτου ἐς τὸν ἀ[γῶνα] | τρίμετρος, ὀκτὼ δέκα διακό-
σιοι κάδοι (218 c. 1 tr.)
λοιπὸν τρίμετρος, πέντ[ε] | πρόχοι, ὀκ[τ]ὼ δέκα κάδοι
(18 c. 5 p. 1 tr.)
ἀγῶνες πέντε τριάκοντα (35) |

D. a. 6 [ἐ]πὶ Νικοστράτου τοῦ Φίλωνο[ς] |
γυμνασίαρχοι: |
Ἀνδρόμαχος Ἀπολλωνίδα Διξ., | Φρῦνις Ὀλύμπιος Ἀσ-
στ. |
ἔσοδος ἑπτὰ ἑξήκοντα λίτραι, ἓξ εἴκοσι ὀκτακόσ[ια] | δισ-
χίλια ἑξακισμύρια τάλαντα (62826 t. 67 l.)
ἔξοδος ὀκ[τὼ] | ἑβδομήκοντα λίτραι, τρία ἑβδομήκοντα [δια-
κόσια] | τετρακισμύρια τάλαντα (40[2]73 t.
78 l.)
λοιπὸν τρεῖς πεντήκοντα λ[ί]τραι, πεντήκοντα διακόσια χίλια
τάλαντα (1250 t. 53 l.) |
καὶ χρῆμα τὸ δανειζόμενον ἓξ πεντήκοντα | λίτραι, δύο
τριακόσια χίλια δισμύρια τάλαντα (21302 t.
56 l.)
τούτ[ο]υ ἐς τὸν ἀγῶνα καὶ τὸ δεῖπνον δύο λίτραι, ὀκτ[ὼ
ὀγδοή]κοντα ὀκτακόσια τρισχίλια τάλαντα
(38[8]8 t. 2 l.)

κ[αὶ ἐν ἀνδο]χεύσι τέσσαρες πεντήκοντα λίτρα[ι], τέσ-
σαρα δέκ[α] | τετρακόσια ἑπτακισχίλια μύρια
τάλαντα (17414 t. 54 l.) |
ἐλαίου ἔσοδος τρεῖς ἐνενήκοντα ἑκατὸν κάδ[οι] (193 c.) |
ἔξοδος τὸ ἴσον |

D. a. 7 [ἐ]πὶ Φιλίστου τοῦ Ἵππωνος |
γυμνασίαρχοι: |
Δαμάτριος Φίλωνος Πελ., | Εὐκλείδας Νυμφοδώρου
Οἰν. |
ἔσοδος ὀκτὼ ὀγδοήκοντα λίτραι, τέσσα[ρα] | τετρακόσια ἑξα-
κισχίλια πεντακισμύρια | τάλαντα (56404 t.
88 l.)
ἔξοδος δύο τεσσαράκοντα λίτραι, | δύο πεντήκοντα τετρακόσια
τρισμύρια τά[λαντα (30452 t. 42 l.)
λοιπὸν δύο δέκα ἑκατὸν λίτραι, πέ[ν]|τε τριάκοντα ἐνακόσια
τετρακισχίλια τά[λαντα (4935 t. 112 l.)
καὶ χρῆμα τὸ δανειζόμενον | [τέσ]σαρες πεντήκοντα λίτραι,
ἓξ δέκα | [χίλι]α δισμύρια τάλαντα (2[1]016 t.
54 l.)
τούτου ἐς | [τὸν ἀ]γῶνα καὶ τὸ δεῖπνον δύο ἑξακόσι[α |
τρισχί]λια τάλαντα ([3]602 t.)
καὶ ἐν ἀνδοχεύσι | [τέσσαρες] πεντήκοντα λίτραι, τέσ-
σαρα δέ|[κα τετρ]ακόσια ἑπτακισχίλια μύρια
τά|[λαντα] (17[4]14 t. 5[4] l.) |
[ἐλαίου ἔσ]οδος ἑπτὰ ἑβδομήκοντα [ἑκα]τὸν κά]δοι ([1]77 c.)
ἔξοδος τὸ ἴσον |

D. a. 8 ἐπὶ Εὐδέξου τοῦ Σώσιος |
γυμνασίαρχοι: |
Ἀπολλόδωρος Φρύνιος Δυσ., | Φρῦνις Φιλιστίωνος
Σπαρ. |
ἔσοδος ἑπτὰ ἑβδομήκοντα λίτραι, τρία | ὀγδοήκοντα διακόσια
ἐνακισχίλια πεντα]κισμύρια τάλαντα (59283 t.
77 l.)
ἔξοδος τρεῖς ἑβδο|μήκοντα λίτραι, πέντε δέκα πεντακισχίλια
τρισμύρια τάλαντα (35015 t. 73 l.)
λοιπὸν πέντε | τεσσαράκοντα λίτραι, ἑπτὰ δέκα ἑξακόσια | δισ-
χίλια τάλαντα (2617 t. 45 l.)
καὶ χρῆμα τὸ δανειζόμε|νον ἐννέα ἑβδομήκοντα λίτραι, πεντή-
κοντ[α] | ἑξακόσια χίλια δισμύρια τάλαντα
(21650 t. 79 l.)
[τούτου] | ἐς τὸν ἀγῶνα καὶ τὸ δεῖπνον πέντε εἴκοσ[ι] | λί-
τραι, ἓξ τριάκοντα διακόσια τετρακισχί]λια τά-
λαντα (4236 t. 25 l.)
καὶ ἐν ἀνδοχεύσι[ς] τέσσ[αρες] | πεντήκοντα λίτραι, τ[έσ-
σ]α[ρα δ]έκα τετρα[κό]|σια ἑπτακισχίλια μύ[ρ]ια
τάλαν[τ]α (17414 t. 54 l.) |
[ἐλαί]ου ἔσοδος ἡμικάδιον, ἓξ εἴκοσι διακόσιοι κάδ[οι] |
(216½ c.)
[ἔξ]οδος τὸ ἴσον

D. a. 9 [ἐπὶ Ἀ]ριστοτέλεος τοῦ Φιλοδάμ[ου]

423 In lapide (lato m. 0,67, alto 0,407, crasso 0,265 SALINAS) tribus paginis scripto. In secunda pagina scriptura inferius incipit, ut eius primus versus altitudine aequet fere versum 5 paginae I, versum 7—8 paginae III. Incipit autem in pagina I fere 3 centim. a margine superiore, II fere 7, III fere 1, desinit in paginis I et II paulum a margine inferiore ut I, 42 aequet II, 38, in pagina III haud parva pars vacua mansit, ut III, 35 aequet fere II, 30. Repertus et servatus una cum n. 424. 429. 430.

I.

In pagina prima:

ΕΠΙΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΑΡΤΕΡ\
ΓΛΥΚΙϹΚΟϹΛΥΚΙϹΚΟΥΑϹΙΝΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙϹΕϹΟΔΟϹ
ΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΠΤΑΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΟΚΤΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΕΞΟΔΟϹΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝΝΕΑΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑ
ΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΟΚΤΩΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΤΟΥΤΟΥΕΝΕΠΙΜΟΝΑΠΑΥϹΑΝΙΑΠΑΥϹΑΝΙΑΑΡΕΘΤΕϹϹΑΡΑ
ΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΠΑΡΑ
ΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙϹΤΟΙϹΕΠΙΑΡΙϹΤΩΝΟϹΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΕϹ
ΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΔΕΚΑΕΚΑΤΟΝΤΕΤΡΑΚΙϹΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑ
ΤΑΛΑΝΤΑΤΟΥΤΟΥΕΝΕΠΙΜΟΝΑΠΑΥϹΑΝΙΑΠΑΥϹΑΝΙΑΑΡΕΘ
ΟΓΔΟ ΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΤΕΤΡΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΤΑΜΙΑΙϹΕϹΟΔΟϹΔΕΚΑΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΕΠΤΑΕΙΚΟϹΙΕΞΑΚΟϹΙ
ΑΕΠΤΑΚΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΛΙ
ΤΡΑΙΤΕϹϹΑΡΑΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑΕΠΤΑΚΙϹΧΙΛΙΑ
ΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝ[ΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝ Α
ΔΙΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑ]ΚΑΙΕΝΕΠΜΟΝΑΠΑΥϹΑΝΙΑΠΑΥϹΑΝΙΑ
ΑΡΕΘΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟϹΙ
Α ΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΠΑΡΑΤΑΜΙΑΙϹΤΟΙϹΕΠΙΑΡΙϹΤΩΝΟϹ
ΛΟΙΠΟΝΟΚΤΩΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕϹϹΑΡΑϹΝΕΝΗ
ΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟϹΙΑΤΕΤΡΑΚΙϹΧΙΛΙΑΕΞΔΕΚΑΜΥΡΙΑΔΕϹ
ΤΑΛΑΝΤΩΝΤΟΥΤΟΥΕΝΕΠΙΜΟΝΑΠΑΥϹΑΝΙΑΠΑΥϹΑ
ΝΙΑΑΡΕΘΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΕΝΑΝΔΟ
ΚΕΙΑΖΩΤΙΚΟΥΕΥΒΟΥΛΙΔΑΑϹϹΙΤΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙ
ΤΡΑΙΕΞΕΞΗΚΟΝΤΑΕΞΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ϹΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙϹΚΥΑΜΩΝΕϹΟΔΟϹΕΝΔΕΚΑΗΜΙΕΚΤΑ
ΟΚΤΩΕ ΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟϹΙΟΙΜΕΔΙΜΝΟΙΕΞΟΔΟϹ
ΕΠΤΑΗΜΙΕΚΤΑΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΑΗΜΙΕΚΤΑΟΚΤΩ
ΕΞΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟϹΙΟΙΜΕΔΙΜΝΟΙΚΑΙΠΑΡΑϹΙΤΟ
ΦΥΛΑΚΟΙϹΤΟΙϹΠΡΟΤΕΡΟΝΧΑΛΚΟΥΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΕϹ
ΔΕΚΑΛΙΤΡΑΙΕΠΤΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΟϹΙΑΠΕΝΤΑΚΙϹΧΙΛΙΑ
ΤΑΛΑΝΤΑΤΟΥΤΟΥΕΝΕΠΙΜΟΝΑΠΑΥϹΑΝΙΑΠΑΥϹΑΝΙΑΕΙΚΟϹΙ
ΕΠΤΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΚΥΑΜΩΝΛΟΙΠΟΝ ΙΡΑΜΕ ΝϹΙΤΟ
ΦΥΛΑΚΟΙϹΤΟΙϹΠΡΟΤΕΡΟΝΤΡΙΑΗΜΙΕΚΤΑ ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ
ΤΕΤΡΑΚΟϹΙΟΙΜΕΔΙΜΝΟΙΚΑΙΗΜ Ε ΔΙ ΜΝΟϹΕΝΔΕΚΑ
ΜΕΔΙΜΝΟΙΜΕΛΙΝΑϹΠΑΡΑΔΕ ΑΓΕΡ ΤΑΙϹ
ΤΟΙϹΠΡΟΤΕΡΟΝΚΥΑΜΩΝΛΟΙΠΟΝ ΟΚΤΩΔΕΚΑ
ΜΕΔΙΜΝΟΙϹΙΤΩΝΙΩΙΦΡΥΝΙΟϹ ΕϹΟΔΟϹΟΓΔΟΗ
ΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΕΝΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΤΑ
ΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹΟΓΔΟΗΚΟΝΤ ΑΛΙΤΡΑΙΕΝΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ
ΕΝΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΛΟΙΠΟΝΤΡΕΙϹΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΛΙ
ΤΡΑΙΕΝΔΕΚΑΕΝΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑϹ ΤΩΝΙΩΙΕΥΚΛΕΙΔΑ
ΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΕΞΑΚΟϹΙΑ
ΤΡΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑ

II.

In pagina secunda:

ΔΙΟΝΥϹΙΟΥ ΙΓ ΗΡΑΚΛΗΤΟϹΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΟΙΤΤΙΡΚ
ΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙϹΕϹΟΔΟϹΕΞΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝ
ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΔΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹΕΙΚΟϹΙΛΙΤΡΑΙ
ΔΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝΕΒΔΟΜΗ
ΚΟΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑΕΝΕΠΙΜΟΝΑΠΑΥϹΑΝΙΑΠΑΥϹΑΝΙΑΑΡΕΘ
ΤΑΜΙΑΙϹΕϹΟΔΟϹΜΙΑΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΔΥΟΕΒΔΟΜΗΚΟΝ
ΤΑΕΝΑΚΟϹΙΑΔΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹΕΠΤΑΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙ
ΕΝΝΕΑΕΞΗΚΟΝΤΑΕΝΑΚΟϹΙΑΔΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙ Π ΟΝΤΕϹϹΑ
ΡΕϹΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΔΥΟΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΕΝΕΠΙΜΟΝΑΠΑΥϹΑΝΙΑ
ΠΑΥϹΑΝΙΑΑΡΕΘΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑ ΔΙΑ
ΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΠΑΡΑΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙϹΤΟΙϹΕΠΙΑΡΙΤΩ
ΙΙΟϹΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΕϹΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΔΕΚΑΕΚΑΤΟΝ
ΤΕΤΡΑΚΙϹΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΟΥΤΟΥΕΝΕΠΙΜΟΝΑΠΑΥ Α
ΝΙΑΠΑΥϹΑΝΙΑΑΡΕΘΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕϹϹΑΡΑΟΓΔΟΗΚΟΝ
ΤΑΤΕΤΡΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΠΑΡΑΤΑΜΙΑΙϹΤΟΙϹΕΠΙΑΡΙϹΤΩ
ΝΟϹΛΟΙΠΟΝΟΚΤΩΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕϹϹΑΡΑΕΝΕ
ΝΗΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟϹΙΑΤΕΤΡΑΚΙϹΧΙΛΙΑΕΞΔΕΚΑΜΥΡΙΑΔΕϹ
ΤΑΛΑΝΤΩΝΤΟΥΤΟΥΕΝΕΠΙΜΟΝΑΠΑΥϹΑΝΙΑΠΑΥϹΑΝΙΑΑΡ
ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΕΝΑΝΔΟΚΕΙΑΖΩΤΙ
ΚΟΥΕΥΒΟΥΛΙΔΑΑϹϹΙΤΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΕΞΗΚΟΝΤΑ
ΕΞΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑϹΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙϹΧΑΛΚΟΥΕϹΟΔΟϹ
ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΕΞΗΚΟΝΤΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΕΞΟ Δ Ο ϹΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΕΞΗΚΟΝΤΑΧΙΛΙΑ
ΤΑΛΑΝΤΑΚΥΑΜΩΝΕΞΟΔΟϹΕΠΤΑΗΜΙΕΚΤΑΔΙΑΚΟϹΙΟΙ
ΜΕΔΙΜΝΟΙΛΟΙΠΟΝΕΝΝΕΑΗΜΙΕΚΤΑΕΠΤΑΕΞΗΚΟΝ
ΤΑΠΕΝΤΑΚΟϹΙΟΙΜΕΔΙΜΝΟΙΚΑΙΠΑΡΑϹΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙϹ
ΤΟΙϹΠΡΟΤΕΡΟΝΧΑΛΚΟΥΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΕϹΔΕΚΑΛΙ
ΤΡΑΙΕΠΤΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΟϹΙΑΠΕΝΤΑΚΙϹ
ΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΟΥΤΟΥΕΝΕ ΜΟΝΑΠΑΥϹΑ
Ν Ι Λ Τ ΥϹΑΝΙΑ ΑΡΕΕΙΚΟϹΙΕΠΤΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝ
ΚΥΑΜΩ ΝΛΟΙΠΟΝ.. ΡΑΜΕΝϹΙΤΟΦΥΛΑ
ΚΟΙϹΤΟΙϹΠΡΟΤΕΡΟΝΤΡΙΑΗΜΙΕΚΤΑΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ
ΤΕΤΡΑΚΟϹΙΟΙ ΜΕΔΙΜΝΟΙΚΑΙΗΜΕΔΙΜΝΟϹΕΝΔΕ
ΚΑ ΜΕΔΙ ΜΝΟΙΜΕΛΙΝΑϹΠΑΡΑΔΕΑΓΕΡΤΑΙϹ
ΤΟΙϹΠΡΟΤΕΡΟΝΚΥΑΜΩΝΛΟΙΠΟΝΟΚΤΩΔΕΚΑΜΕ Ι
ΜΝΟΙϹΙΤΩΝΙΩΙΦΡΥΝΙΟϹΕϹΟΔΟϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
Τ Ο ΘΗϹΑΥΡΙϹΘΕΝΚΑΙΛΟΙΠΟΝΤΡΕΙϹΠ ΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ
ΕΝΔΕΚΑΕΝΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑϹΙΤΩΝΙΩΙΕΥΚΛΕΙΔΑ

III.

In pagina tertia:

. . . .
ΛΟΙΠ Ο ΝΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑ
ΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΑΛΚ ΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟ
ΟΗΚΟΝΤΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑ
Ε ΕΝΝΕΑΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΕΝ
ΛΑΝΤΑ ΛΙΤΡΑΙΕΝΕΚΑΤΟΝΤΑΛΑ
ΤΑΜΙΑΙϹϹϹΟΔΟϹΠΕΝΤΕΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΔ
ϹΙΑ ΠΕΝΤΑΚΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΖΟΔΟϹΕΠΤΑΕΝΕΝΗΚΟΝ
ΤΑΛΙΤΡΑΙΟΚΤΩΕΝΑΚΟϹΙΑΤΕΤΡΑΚΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝ
ΟΚΤΩΕΙΚΟϹΙΛΙΤΡΑΙΤΕϹϹΑΡΑΕΙΚΟϹΙΤΡΙΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΚΑΙΠΑΡΑΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙϹΤΟΙϹΕΠΙ ΑΡΙϹΤΩΝΟϹΛΟΙΠΟΝ
ΤΕϹϹΑΡΕϹΔΕΚΑΛΙΤΡΑΙϹΖΕΙΚΟϹΙϹΖΑΚΟϹΙΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑ
ΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΠΑΡΑΤΑΜΙΑΙΩΤΟΙϹΕΠΙΑΡΙΤΩΝΟϹΛΟΙΠΟΝ
ΟΚΤΩΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙϹΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΖΑΚΟϹΙΑΟΚΤΑ
ΚΙϹΧΙΛΙΑΠΕΝΤϹΔΕΚΑΜΥΡΙΑΔΕϹΤΑΛΑΝΤΩΝΤΟΥΤΟΥ
ΕΝΑΝΔΟΚΕΙΑΖΩΤΙΚΟΥΕΥΒΟΥΛΙΔΑΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ
ΕΞΕΞΗΚΟΝΤΑΕΞΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑϹΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙϹ
ΧΑΛΚΟΥΕϹΟΔΟϹΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΔΥΟΕΠΤΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑ
ΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΔΥΟΕΠΤΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑ
ΤΑΛΑΝΤΑ ΚΥΑΜΩΝΕΞΟΔΟϹΕΠΤΑΗΜΙΕΚΤΑΔΥΟ
ΠΕΝΤΗΚΟ ΝΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΟΙΜΕΔΙΜΝΟΙΛΟΙΠΟΝ
ΔΥΟΗΜΙΕΚΤΑΠΕΝΤΕΔΕΚΑΔΙΑΚΟϹΙΟΙΜΕΔΙΜΝΟΙΚΑΙΠΑΡΑ
ϹΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙϹΤΟΙϹΠΡΟΤΕΡΟΝΧΑΛΚΟΥΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΕϹ
ΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΕΞΑΚΟϹΙΑΤΕ
ΤΡΑΚΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΚΥΑΜΩΝΛΟΙΠΟΝΠΑΡΑΜΕΝϹΙΤΟ
ΦΥΛΑΚΟΙϹΤΟΙϹΠΡΟΤΕΡΟΝΤΡΙΑΗΜΙΕΚΤΑΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ
ΤΕΤΡΑΚΟϹΙΟΙΜΕΔΙΜΝΟΙΚΑΙΗΜΕΔΙΜΝΟϹΕΝΔΕΚΑΜΕ
ΔΙΜΝΟΙΜΕΛΙΝΑϹΠΑΡΑΔΕΑΓΕΡΤΑΙϹΤΟΙϹΠΡΟΤΕΡΟΝΚΥΑ
ΜΩΝΛΟΙΠΟΝ ΟΚΤΩΔΕ ΚΑΜΕ ΔΙΜΝΟΙ
ϹΙΤΩΝΙΩΙΦΡ ΥΝΙΟϹΛΟΙΠΟΝΤΡΕΙϹΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ
ΕΝΔΕΚΑΕΝΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΠΑΡΑϹΙΤΩΝΑΙϹΤΟΙϹΕΠΙΘΕΟ
ΔΩΡΟΥϹΙΤΩΝΙΩΙΕΥΚΛΕΙΔΑΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑ
ΛΙΤΡΑΙΕΞΔΕΚΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΠΑΡΑΑΓΕΡ
ΤΑΙϹΤΟΙϹΑΠΟϹΙΤΩΝΙΑϹ

Descripsimus ex ectypis gypseo et chartaceis. Edidit Franz ann. inst. 1836 p. 66 seqq. n. 1 tab. C imaginem, C. I. Gr. n. 5640 tab. I.

Varietatem lectionis Franzii non omnem enotavi. — Franz non legit pag. I 1 ex. Λ, 2 ex. ΕϹΟΔΟϹ, 28 ΑΡΑ, pag. II 1 ex. quae sunt post ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ, 24 Ζ in ΕΖΟΔΟϹ (solum in Corp.), 26 ΡΑ in ΠΑΡΑ, 31 ΠΑΡ. — pag. I 15. 16 quae intra uncos inclusi, apparet in litura reposita esse antiquiore scriptura erasa, atque etiam litterae minores sunt et artius positae; in versu autem 15 paenultimo loco littera omissa est — 16 in ΕΠΜΟΝΑ littera Ι omissa videtur — 22 ex. litterae Ν et Δ fere coaluerunt — 26 loco sexto Ζ littera aut tota periit aut male incisa erat — 31 ex. pro ΕΙΚΟϹΙ Franz habet Α[ρεΘ] falso. — Lapis cum vitiosus fuerit duobus cavis in vv. 32—37, in his scriptura modo in cava descendit, modo loca transiit, 32 ex ΠΑΡΑ littera Π periit neque ubi fuerit cognoscitur — 41 littera Ι in cavo periit — pag. II 1 ΓΕΛΚΟΝΤΑϹ pro ΗΡΑΚΛΗΤΟϹ Franz — ex. videtur esse fere ΟΙΤΤΙΡΚ, sed lectio maxime in fine dubia est — 7 et 8 ΕΞΑΚΟϹΙΑ bis Franz non recte pro ΕΝΑΚΟϹΙΑ, in v. 8 in Corpore litteram Ξ intra uncos inclusit — 9 ΚΑΙ om. Franz — 11 in ΑΡΙΤΩ litteram Ϲ errore faber omisit, habet Franz — 13 ex. litterae Υ ex parte et Ϲ tota perierunt — 18 ex. ΑΡΕΟ Franz supplens — 30 in ΝΙΑΠΑΥϹΑΝΙΑ Franz, perierunt ex parte litterae ΙΑΠ, tota Α videtur cognosci ΑΡΕΕΙ, ut faber incidisse videatur ΑΡΕ ΕΙΚΟϹΙ pro ΑΡΕΘΙΚΟϹΙ — 37 ΠΕ//Η Franz, vidimus solum Π Η — p. III 1 ΔΙϹΧΙ Franz; supersunt multa vestigia litterarum, quae tamen certo cognoscere nobis non contigit — 4 in. videtur esse ΑΛΚ litteris secunda et tertia aliquantum confusis, ΑΚ Franz — 5 in. littera Ο certa videtur, Ο incertam ponit Franz et in transcriptione pro ea habet [ν] — 8 ex. Δ ΚΟ Franz supplens — 14 in ΤΑΜΙΑΙϹ pro Ϲ videtur incisum Ω — 31 ex. litterae ΡΑ confusae et omnino male incisae sunt.

I
ἐπὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀπολλοδώρου
Ἀρτεμ[ισίου] | πρ. Λυκίσκος Λυκίσκου Ἀπιν.
ἱερομναμόνων ἔσοδος | τεσσαράκοντα λίτραι, ἑπτὰ ὀγδοήκοντα ὀκτακόσια τάλαντα (887 t. 40 l.) |
ἔξοδος τεσσαράκοντα λίτραι, ἐννέα τεσσαράκοντα τριακόσια | τάλαντα (349 t. 40 l.)
λοιπὸν ὀκτὼ τριάκοντα πεντακόσια τάλαντα (538 t.) |
τούτου ἐν ἐπιμονᾷ Πausανία Πausανία Ἀρεθ. τεσσαρά|κοντα λίτραι, ἓν ἑβδομήκοντα τάλαντα (71 t. 40 l.)
καὶ παρὰ | ἱερομναμόνοις τοῖς ἐπὶ Ἀρίστωνος λοιπὸν τέσσα|ρες | ἐνενήκοντα λίτραι, δέκα ἑκατὸν τετρακισχίλια μύρια | τάλαντα (14110 t. 94 l.)
τούτου ἐν ἐπιμονᾷ Παυσανία Παυσανία Ἀρεθ. | ὀγδοή|κοντα λίτραι, ὀγδοήκοντα τετρακόσια τάλαντα (480 t. 80 l.) |
ταμίαις ἔσοδος δέκα ἑκατὸν λίτραι, ἑπτὰ εἴκοσι ἑξακόσια|α ἑπτακισχίλια τάλαντα (7627 t. 110 l.)
ἔξοδος ἑβδομήκοντα λί|τραι, τέσσαρα ὀγδοήκοντα τριακόσια ἑπτακισχίλια | τάλαντα (7384 t. 70 l.)
λοιπὸν (τεσσαράκοντα λίτραι, τρία τεσσαράκον(τ)α | διακόσια τάλαντα (243 t. 40 l.))
καὶ ἐν ἐπ(ι)μονᾷ Παυσανία Παυσανία | Ἀρεθ. τεσσαράκοντα λίτραι, τρία τεσσαράκοντα διακόσι|α τάλαντα (243 t. 40 l.)
καὶ παρὰ ταμίαις τοῖς ἐπὶ Ἀρίστωνος | λοιπὸν ὀκτὼ ὀγδοήκοντα λίτραι, τέσσαρα ἐνενή|κοντα διακόσια τετρακισχίλια ἓξ δέκα μυριάδες | ταλάντων (164294 t. 88 l.)
τούτου ἐν ἐπιμονᾷ Παυσανία Παυσανία Ἀρεθ. τριάκοντα ἑπτακόσια τάλαντα (730 t.)
καὶ ἐν ἀνδο|νείᾳ Σωτικοῦ Εὐβουλίδα Ἀπατ. ὀγδοήκοντα λί|τραι, ἓξ ἑξήκοντα ἑξακόσια χίλια τάλαντα (1666 t. 80 l.) |
σιτοφυλάκοις κυάμων ἔσοδος ἕνδεκα ἡμίεκτα, | ὀκτὼ ἑ[ξ]ήκοντα ἑπτακόσιοι μέδιμνοι (768 m. 11 h.)
ἔξοδος | ἑπτὰ ἡμίεκτα (7 h.)
λοιπὸν τέσσαρα ἡμίεκτα, ὀκτὼ | ἑξήκοντα ἑπτακόσιοι μέδιμνοι (768 m. 4 h.)
καὶ παρὰ σιτο|φυλάκοις τοῖς πρότερον
χαλκοῦ λοιπὸν τέσσαρες | δέκα λίτραι, ἑπτὰ τριάκοντα πεντακόσια πεντακισχίλια | τάλαντα (5537 t. 14 l.)
τούτου ἐν ἐπιμονᾷ Παυσανία Παυσανία εἴκοσι | ἑπτακόσια τάλαντα (720 t.)
κυάμων λοιπὸν [π]αρὰ μὲν σιτο|φυλάκοις τοῖς πρότερον τρία ἡμίεκτα, ὀγδοήκοντα | τετρακόσιοι μέδιμνοι (480 m. 3 h.) καὶ ἡμιμέδιμνος ἕνδεκα | μέδιμνοι μελάνος (11½ m.)
παρὰ δὲ ἀγέρταις | τοῖς πρότερον κυάμων λοιπὸν ὀκτὼ δέκα | μέδιμνοι (18 m.)
σιτωνίαι Φρύνωνος ἔσοδος ὀγδοή|κοντα λίτραι, ἓν ἑβδομήκοντα ἐννακόσια χίλια τάλαντα (1971 t. 80 l.)
ἔξοδος ὀγδοήκοντα λίτραι, ἓν ἑβδομήκοντα | ἐννακόσια χίλια τάλαντα (1971 t. 80 l.)
καὶ λοιπὸν τρεῖς πεντήκοντα λί|τραι, ἓν δέκα ἐννακόσια χίλια τάλαντα (1911 t. 53 l.)
σ[ι]τωνίαι Εὐκλείδα | λοιπὸν τεσσαράκοντα λίτραι, πέντε ἐνενήκοντα ἑξακόσια | τρισχίλια τάλαντα (3695 t. 40 l.).

II
Διονυσίου πρ. Ἡρακλήτος Ἀπολλοδώρου Οἰτ. Ταμ.(?) |
ἱερομναμόνοις ἔσοδος ἑξήκοντα λίτραι, ἓν | ἑβδομήκοντα δισχίλια τάλαντα (2071 t. 60 l.)
ἔξοδος εἴκοσι λίτραι, | δισχίλια τάλαντα (2000 t. 20 l.)
λοιπὸν τεσσαράκοντα λίτραι, ἓν ἑβδομή|κοντα τάλαντα, ἐν ἐπιμονᾷ Παυσανία Παυσανία Ἀρεθ. (71 t. 40 l.) |
[1] καὶ παρὰ ἱερομναμόνοις τοῖς ἐπὶ Ἀρί(σ)τω|νος λοιπὸν τέσσαρες ἐνενήκοντα λίτραι, δέκα ἑκατὸν | τετρακισχίλια μύρια τάλαντα (14110 t. 94 l.)
τούτου ἐν ἐπιμονᾷ Παυ[σ]α|νία Παυσανία Ἀρεθ. ὀγδοήκοντα λίτραι, τέσσαρα ὀγδοήκον|τα τετρακόσια τάλαντα (484 t. 80 l.)
ταμίαις ἔσοδος μία ἐνενήκοντα λίτραι, δύο ἑβδομήκον|τα ἐννακόσια δισχίλια τάλαντα (2972 t. 91 l.)
ἔξοδος ἑπτὰ ἑκατὸν λίτραι, | ἐννέα ἑξήκοντα ἐννακόσια δισχίλια τάλαντα (2969 t. 107 l.)
λοιπὸν τέσσα|ρες ἑκατὸν λίτραι, δύο τάλαντα (2 t. 104 l.)
καὶ ἐν ἐπιμονᾷ Παυσανία | Παυσανία Ἀρεθ. τεσσαράκοντα λίτραι, τρία τεσσαράκοντα δια|κόσια τάλαντα (243 t. 40 l.)
καὶ παρὰ ταμίαις τοῖς ἐπὶ Ἀρίστω|νος λοιπὸν ὀκτὼ ὀγδοήκοντα λίτραι, τέσσαρα ἐνε|νήκοντα διακόσια τετρακισχίλια ἓξ δέκα μυριάδες | ταλάντων (164294 t. 88 l.)
τούτου ἐν ἐπιμονᾷ Παυσανία Παυσανία Ἀρ[εθ.] | τριάκοντα ἑπτακόσια τάλαντα (730 t.)
καὶ ἐν ἀνδονείᾳ Σωτι|κοῦ Εὐβουλίδα Ἀπατ. ὀγδοήκοντα λίτραι, ἓξ ἑξήκοντα | ἑξακόσια χίλια τάλαντα (1666 t. 80 l.)
σιτοφυλάκοις χαλκοῦ ἔσοδος | ὀγδοήκοντα λίτραι, ἓξ ἑξήκοντα χίλια τάλαντα (1066 t. 80 l.) |
ἔξοδος ὀγδοήκοντα λίτραι, ἓξ ἑξήκοντα χίλια | τάλαντα (1066 t. 80 l.)
κυάμων ἔξοδος ἑπτὰ ἡμίεκτα, διακόσιοι | μέδιμνοι (200 m. 7 h.)
λοιπὸν ἐννέα ἡμίεκτα, ἑπτὰ ἑξήκο|ντα πεντακόσιοι μέδιμνοι (567 m. 9 h.)
καὶ παρὰ σιτοφυλάκοις | τοῖς πρότερον χαλκοῦ λοιπὸν τέσσαρες δέκα λί|τραι, ἑπτὰ τριάκοντα πεντακόσια πεντα|κισχίλια τάλαντα (5537 t. 14 l.)
τούτου ἐν ἐ[πι]μονᾷ Παυσανία Π[α]υσανία Ἀρε[θ]. εἴκοσι ἑπτακόσια τάλαν|[τα] (720 t.)
κυάμων λοιπὸν παρὰ μὲν σιτοφυλά|κοις τοῖς πρότερον τρία ἡμίεκτα, ὀγδοήκοντα | τετρακόσιοι μέδιμνοι (480 m. 3 h.)
καὶ ἡμιμέδιμνος ἕνδε|κα μέδιμνοι μελάνος (11½ m.)
παρὰ δὲ ἀγέρταις | τοῖς πρότερον κυάμων λοιπὸν ὀκτὼ δέκα με[δ]ιμνοι (18 m.) |
σιτωνίαι Φρύνωνος ἔ[ξ]οδος χίλια τάλαντα | τὸ Θησαυρόθεν (1000 t.)
καὶ λοιπὸν τρεῖς π[εντ]ήκοντα λίτραι, | ἓν δέκα ἐννακόσια τάλαντα (911 t. 53 l.)

---

[1]) In hoc versu et insequenti hae rationes hieromnamonum praecedentis anni post rationes quaestorum huius anni collocatae sunt.

σιτωνίας Εὐκλείδα (pag. III) [ἔξοδος ἐννέα ἑβδομήκοντα τριακόσια] δισχί[λια | τάλαντα (2[379] t.)

λοιπὸν τεσσαράκοντα [λίτραι, | ἓξ δέκα τριακόσια χ]ίλια τάλαντα ([1316] t. 40 l.) |

.....[πρ.]...... Ἀλκ.

ἱεραμναμόνο[ις ἔσοδος | ..... λίτραι, ... ὀγδ]οήκοντα χίλια τά|λα[ντα] (108. t. .. l.) |

ἔ[ξοδος .... λίτραι, ἐ]ννέα ὀγδοήκοντα ἐ[ννακόσια τά]λαντα (989 t. .. l.)

[λοιπὸν ....] λίτραι, ἓν ἑκατὸν τάλα[ντα (101 t. .. l.) |

12. 13 καὶ παρὰ ἱεραμναμόνοις τοῖς ἐπὶ Ἀρίστωνος λοιπὸν | τέσσαρες δέκα λίτραι, ἓξ εἴκοσι ἑξακόσια τρισχίλια μύρια | τάλαντα (13626 t. 14 l.)

ταμίαις ἔσοδος πέντε λίτραι, τρία τριάκοντα δ[ιακό]σια πεντακισχίλια τάλαντα (5233 t. 5 l.)

ἔξοδος ἑπτὰ ἐνενήκο[ντα λίτραι, ὀκτὼ ἐννακόσια τετρακισχίλια τάλαντα (4908 t. 97 l.)

λοιπὸν | ὀκτὼ εἴκοσι λίτραι, τέσσαρα εἴκοσι τριακόσια τάλαντα (324 t. 28 l.) |

14. 15 καὶ παρὰ ταμίαι[ς] τοῖς ἐπὶ Ἀρ(ι)στωνος λοιπὸν | ὀκτὼ τεσσαράκοντα λίτραι, ἓν τριάκοντα ἑξακόσια ὀκτα[κισ]χίλια πέντε δέκα μυριάδες ταλάντων (158631 t. 48 l.)

τούτου | ἐν συδεκτείᾳ Ζωτικοῦ Κύθουλίδα ὀγδοήκοντα λίτραι, | ἓξ ἑξήκοντα ἑξακόσια χίλια τάλαντα (1666 t. 80 l.)

σιτοφυλάκοις | χαλκοῦ ἔσοδος ὀγδοήκοντα λίτραι, δύο ἑπτακόσια χίλια | τάλαντα (1702 t. 80 l.)

ἔξοδος ὀγδοήκοντα λίτραι, δύο ἑπτακόσια χίλια | τάλαντα (1702 t. 80 l.)

κυάμων ἔξοδος ἑπτὰ ἡμίεκτα, δύο | πεντήκοντα τριακόσιοι μέδιμνοι (352 m. 7 h.)

λοιπὸν | δύο ἡμίεκτα, πέντε δέκα διακόσιοι μέδιμνοι (215 m. 2 h.)

καὶ παρὰ | σιτοφυλάκοις τοῖς πρότερον χαλκοῦ λοιπὸν τέσσαρες | ἐνενήκοντα λίτραι, τρία ὀγδοήκοντα ἑξακόσια τε|τρακισχίλια τάλαντα (4683 t. 94 l.)

κυάμων λοιπὸν παρὰ μὲν σιτο[φυλάκοις τοῖς πρότερον τρία ἡμίεκτα, ὀγδοήκοντα | τετρακόσιοι μέδιμνοι (480 m. 3 h.)

καὶ ἡμιμέδιμνος ἕνδεκα μέ[δ]ιμνοι μεδίμνοις (11½ m.)

παρὰ δὲ ἀγέρταις τοῖς πρότερον κυά[μων λοιπὸν ὀκτὼ δέκα μέδιμνοι (18 m.) |

σιτωνίας Φρύνωνος λοιπὸν τρεῖς πεντήκοντα λίτραι, | ἕνδεκα ἐννακόσια τάλαντα παρὰ σιτώναις τοῖς ἐπὶ Θεο|δώρου (911 t. 53 l.)

σιτωνίας Εὐκλείδα λοιπὸν τεσσαράκοντα | λίτραι, ἓξ δέκα τριακόσια χίλια τάλαντα παρὰ ἀγέρταις τοῖς ἀπὸ σιτωνίας (1316 t. 40 l.) |

---

424 Alta m. 0,345, lat. 0,70, crass. 0,23. Haec et n. 423. 429. 430 dicuntur repertae a. 1833 *nei dintorni di Taormina* Bvll. *dell' Inst.* 1836 p. 6 ex litteris Carmeli la Farina. Servantur Messanae in universitate.

I.

ΙΛΙ ΤΩ ΤΟΥΤΡΙΑΚΟΝ
ΩΝΕΠΙ ΙΑΥCΑΝΙΑΚΑΙΠΑΡΑ
ΟCΟΔΩΡΟ ΛΥΜΠΙΟCΛΟΙΠΟΝ
Λ Χ ΤΡΙCΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝ
ΟΝΑCCΙΤΟΦΥΛΑ
ΝΤΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ
ΝΤΑΗΙCΧΙ

ΙΤΩ
Ν ΓΟ
ΔΕΚΑΛ
ΤΑΛΑ ΟΙCΕΠΙ ΟCΙΤΩΝΙ
ΑΛΛΟΙ ΩΩ Ι ΝΤΑΛΙΤΡΑΙΠΕΝ
ΕΞΑΚC ΑΤΡΙCΧΙ ΝΤΑ
ΤΩΝΙΟΥ
ΜΟΝΟΙC
CΙΑΤΑΛ
ΕΙΚΟCΙΟΚΤΑΚΟ ΙΡΑ
ΤΑΛΑΝΤΑΤΟΥΤΟ ΓΑΛΙΤΡ
ΤΑΛΑΝΤΑCΝΕΠΙΜΟΝΑΙ ΚΑΙΠΑΡΑΙΕΡ
ΝΟΙCΤΟΙCΕΠΙΑΡΙCΤΩΝΟC ΕCCΑΡΕCΕΝΕΝΗ
ΛΙΤΡΑΙΟΚΤΩΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑ ΙCΧΙΛΙΑΜ
ΤΑΛΑΝΤΑΤΑΜΙΑΙCΕCΟΔΟC ΤΑΛΙ ΡΑΙ
ΝΕΛΕΝΕ ΥΟΝΤΑΔΙΑΚΟCΙΑC ΑΝ
ΟC ΤC CΕΞΗΚΟΝΤΑ

II.

..
ΤΡΑΙ
ΤΑΕΞΑΙC
Ρ ΡΑΚΟΝΤΑΔΙΑ
Μ ΑΙΓ Ο Α Ι
Ο ΙΙ
ΕΙ ΤΑ

ΚΟCΙΑΕΝΕ
Λ Ι ΥΤΟΥΟΛ
ΑΚΟCΙΑ ΥΡΙΑ
ΠΙΤΟΥC Λ ΙC
ΚΑΛΙΤΡΑ ΝΤΑ
ΤΑΤΟΥΤ
ΙΝΑΙ ΦΥΛΑΚ ΩΤΙ
ΟΝΤΑ ΙΟΙΜ
ΛΔ
ΙΚΥΑΜ
ΤΟΦΡΥΝΙΟ ΛΟΙΠΟΝ
ΟΗΚΟΝΤΑ ΑΤΑΚΟCΙΑΤΡΙCΧΙΛΙΑ
ΛΙCΤΟΙCΕΠΙΤΟCΙΤΩΝΙΟΝΤΟΕΥΚΛΕΙΔΑΛΟΙΠΟ
ΝΤΑΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΕΝΕΝΗΚΟΝ ΞΑΚΟCΙΑ
ΚΑ

reliqua pars paginae scripta non est

Descripsimus ex ectypo gypseo C. Cichorius et ego. Edidit Franz l. c. annal. tab. D imaginem, p. 69 textum, corp. tab. II.

Franz errore sibi legere visus est quae iam evanuerant aut omnino non incisa erant, praeter partes litterarum haec: Pagina I v. 3 O ante ΛΥΜΠΙΟϹ, 4 extr. ΤΑ falso, 13 Ν/ ‿ΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙϹ (in Annal., in Corpore corrigit initio [ρα]), 15 Ν post ΤΑΛΑ, 18 in. Ι, 24 Τ ante ΕϹϹΑΡΕϹ, 26 ΤΡ in ΛΙΤΡΑΙ, 27 ΝΗΚ in ΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑ — pag. II v. 6 ex. ΤΡΑΙ, 7 ex. ΛΑ, 10 ex. ΤΑ (supersunt /⌒), 13 ΟΥ post ΤΟΥΤ, 14 ΦΥΛΑΚΟΙϹΤΟΙϹΕΠΙ ut integra, 18 Ϲ post ΦΡΥΝΙΟ, 20 Ν post ΛΟΙΠΟ.

Quae in ectypo cognoscuntur a Franzio non lecta, pleraque non notavimus. — In pagina I quae supra a sinistra ex vv. 1—4 adhuc extant, Franz omisit, nisi quod in Annal. pro v. 2 habet ΕΚΑΤΟΝ — 5 in. Ο satis certa videtur, Ι Franz — 7 pro ΝΤΑ^ΚΙϹ Franz habet ΝΤΑΤΡΙϹ — 16 in. ΛΛΛΟΙι cognoscitur, ΛΛΛΙΟΥ Franz — 28 /ΟϹ ΤϹ satis certo nos, ΤΑϹΙΤ Franz — II reliquias versus 5 cognoscere non contigit, expressimus quae satis certa videbantur, om. Franz spatio non notato — 6 et 7 ex. ΤΡΑΙ et ΤΑΛΑ Franz, cognovimus solum ΤΑ — 8 ex. post ΕΝ nobis Ε certa videtur, Α Franz. — Quae ab initio vv. 4. 5. 7. 9. 14. 17. 23 servata sunt Franz omittit — 11 quid fuerit post ΤΟΥϹ non dispeximus, Π Franz, dubitavimus fueritne Θ an Ε an Μ — 14 cognoscitur ΑΙ ut videatur fuisse ΩΝΑΙ — 16 ΔΕΚ Franz, inter ΛΔ et / spatium est, unius vel duarum litterarum capax — 18 ΙΩΦΡΥΝΙΟϹ.......... ΛΟΙΠΟΝ Franz, initio certum videtur esse ΤΟ, etsi ad Ο lineolae adiunctae sunt, post ΦΡΥΝΙΟ littera Ϲ periit, reliquum spatium usque ad ΛΟΙΠΟΝ propter naturam lapidis vacuum relictum erat — 19 post ΟΗΚΟΝΤΑ Franz habet Ν supplens πεΝ; est potius Λ nec spatium duas litteras capit — 21 Franz incipit ab ΙΤΡΑΙ — 21 ex. ΟΝΤΑΟΚΤΑΚΟϹΙΑ Franz, et reliquiae et spatium confirmant lectionem ΟΝΤΑιΖΑΚΟϹΙΑ.

I.

[ταμίαις ...

ἔξοδος ...

425. 426. 425 alt. plus 0,37 m., long. plus 0,80 m., 426 alt. fere 0,405 m., long. fere 0,820 m. Reperti ut videtur una cum n. 421. Lapides ita sunt detriti ut in multis partibus nihil prorsus certo cognoscatur. Uterque lapis cum quaternis paginis scriptus fuerit, in n. 425 ex pagina I paucissima supersunt, latae fuerunt pagina II fere m. 0,20, III et IV fere 0,25. In n. 426 pagina I lata fuit fere m. 0,15, paginae II. III. IV fere m. 0,20, 0,22, 0,20. Quae in n. 425 cognoscere videbar, expressa sunt infra p. 98. 99, quae in n. 426 p. 100. 101.

ΞΟΔΟϹϹ
ΕΚΑΛΓ ϹΙΙΤΑ ΔΙΑΚϹΙΡ / ΙϹΧΙ
ΙΙΑΤΑΛ ΤΑΛΙΤΡΑΙ
ΠΤΑΤϹ ΝΤΑΚΟϹ ΧΙΛΙΑΤΑ
ΑΝΤΑ Ε ΥΑΜ ΝΛΟΙΠΟΝ
ΙΙΕΚΤΑ ΡΥΝΟϹ ΛΟΙ ΙΟΝΤΕϹϹΑΡΑ
ΝΤΑΛ ΤΡΑΙ ΙΙΙ ΙΑΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑΤΡΙϹΧΙ
ΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ ϹΙΤΩΝΙΩΙ ΕΥΚΛΕΙΔΑΛΟΙ
ΔΙϹΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΜΟΥ ΠΡ ΑΡΙϹΤΩΝ ΑΡΧΑΤΑΥ ΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙϹ
ΔΟϹ ΤΡΕΙϹ ΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΔΥΟΟΚΤΑΚΟϹΙΑ
ΞΤΡΑΚΙϹΧΙΛΙΑ ΤΑΛΑΝΤΑ ΕΞΟΔΟϹ ΔΥΟΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ
ΙΙΑΙ ΛΙΤΡΑΙΕΝΝΕΑΔΕΚΑΙΖΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΑϹΕΞΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΔΕΚΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑ
ϹΙΤΩΝΙΩΙ ΤΕΤΡΑΚΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑ ΤΑΜΙΑΙϹΕϹΟΔΟϹ ΔΥΟΕΒΔΟ
ΜΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ ΕΙΚΟϹΙΕΝΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑ
ΤΑΛΑΝΤΑ ΛΑΝΤΑ ΕΞΟΔΟϹΕΠΤΑΔΕΚΑΕΚ ΑΙΕΝΝΕΑ
ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟϹΙΑΤΡΙϹΧΙ ΤΑ
ΛΟΙΠΟΝ ΤΡΕΙϹ ΕΙΚΟϹΙΛΙΤΡΑΙΟΚ
ΤΑΛΑΝΤΑ

λοιπὸν ....χ[ί]λι[α τάλαντα]
τε[ύ]του τριάκο[ντα ἑπτακόσια τάλαντα] ἐν ἐπα[ινῷ Π]αυσανία
καὶ παρὰ | [ταμίαις τοῖς ἐπὶ Θ]εοδώρο[υ τοῦ Ὀ]λύμπιος λοιπὸν | .... α[κισ]χ[ίλια] τρισμύρια τάλαν[τα ....ντος
σιτοφυλα[κοις χαλκοῦ ἔσοδος (?) .... πε]ντήκοντα λίτραι | ...... [πε]ντακισχί[λια τάλαντα]

. . . .

...... | δέκα λ[ίτραι] .... | τάλα[ντα]
[σιτώναις (?) τ]οῖς ἐπὶ τὸ σιτώνι[ον τὸ Εὐκλεί]δα λοιπ[ὸν τε]τ[ταράκο]ντα λίτραι πέντ[ε ἐνενήκον]τα] ἑξακ[όσι]α τρισχί[λια τάλα]ντα (36[9]5 t. 40 l.)
Ἱ]εραπίων [πρ.] ....
[ἱερομνα]μόναις [ἔσοδος .... ακό]σια τάλα[ντα
[ἔξοδος ....] | εἴκοσι ὀκτακό[σια τάλαντα] (82. t. ...l.)
[λοιπὸν .. λ]ίτρα[ι ... | τάλαντα

τούτο[υ τεσσαράκον]τα λίτρα[ι ὧν ἑβδομήκοντα] | τάλαντα ἐν ἐπαινῷ [Παυσανί]α ([11] t. [40] l.)
καὶ παρὰ ἱε[ρομναμό]|ναις τοῖς ἐπὶ Ἀρίστωνος [λοιπὸν τ]έσσαρες ἐνενή[κοντα] | λίτραι, ἑπτὰ ἐνενήκοντα ....ισχίλια μ[ύρια] | τάλαντα (1..93 t. 94 l.)
ταμίαις ἔσοδος .... [κον]τα λί[τ]ραι, [ἐν]νέα ἐνε[νή]κοντα διακόσια .... [τά]λαν[τα
ἔξε[δ]ος τ[έσσαρε]ς ἑξήκοντα λ[ίτραι

II.

τὸ Φρύνιο[ς] λοιπὸν .... [λίτραι|. ... ὀγδ]οήκοντα [ἑ]κατόν τρισχίλια [μύρια τάλαντα] | ([1]388. t. ..l.)
[σιτώ]ναις(?) τοῖς ἐπὶ τὸ σιτώνιον τὸ Εὐκλείδα λοιπὸ[ν τεσσαρά|κο]ντα λίτραι, πέντε ἐνενήκοντ[α ἑ]ξακόσια [τρισ|χίλι]α [τ]ά[λαντα] (3695 t. [40] l.)

ΚΟΝΤΑ
ΤΑ ΕΞΟΔΟΣ
ΚΙΣΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑ ΛΟΙΠΟΝ
ΙΓ ΥΛΑΚΟΙΣΚΥΑΜΩΝΛΟΙΠΟΝ
ΦΡΥΝΙΟΣΛΟΙΠΟΝΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ
ΚΟΣΙΑΤΡΙΣΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΙΟΝΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΤΕΣΣΑΡΑ
ΑΔΙΣΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΕΥΗΝΟΥΤΑΝΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙΣΕΣΟΔΟΣ
ΛΙΤΡΝΕΝΝΕΑΕΞΗΚΟΝΤΑΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΤΑ
ΥΟΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕΣΣΑΡΑΕΙΚΟΣΙΤΡΙΑ
Κ ΛΑΝΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΕΞΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝΝΕΑ
ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟΣΙΑΧΙΛ ΤΑΜΙΑΙΣ
Α
ΔΙΑ ΣΙΑΔΙΣΧΙΛ

ΛΙΤΡ
ΥΛΑΚΟΙ
ΝΤΟΙΣΟΝ
ΑΤ ΑΛΩΝΙΟΥΠΣ
ΕΣΟΔΟΣΤΡΙΑΤΡΙΑΚ
ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡ
ΛΟΙΠΟΝΔΕΚΑΛΙΤΡΑΙ
ΕΣΟΔΟΣΔΥΟΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙ
ΤΑΕΞΟΔΟΣΔΥΟΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡ
ΤΑΛΑΝΤΑΣΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙΣΚΥΑΜΩΝ
ΩΙΦΡΥΝΙΟΣΛΟΙΠΟΝΤΟΙΣΟΝΣΙΤΩΝ
ΤΟΙΣΟΝ
ΔΥΩΔΕΚΑΤΕΟΣΠΦΙΛΩΝΙΔΑΣΦΙΛΩΙ
ΜΟΝΟΙΣΕΣΟΔΟΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΤ Α ΤΑΚΟΣΙ
ΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟΣΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΤΕΤΡΑ
ΚΟΣΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑΤΑΜΙΑΙ
ΕΣΟΔΟΣΕΞΕΞΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΠΤΑΕΙ ΠΕΝΤΑΚΙΣΧΙΛ
ΔΙΣΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟΣ
ΕΞ ΤΑΛΑΝ

Κ
ΤΕΣΣΑΡΑ
ΜΥΡΙΑΤΑ
ΠΕΝΤΕΤΕΣΣΑΡΑΚ
ΚΑΡΝΕΙΟΥ ΠΟΛΥΜΠΙΣΗΡΑΚΛΗΤΟΥ ΟΙΤΙΕ
ΕΠΤΑ ΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟΝΤΑΛΑΝΤΑ
ΔΥΟΔΕΚΑΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΔΥΟΕΞΗΚΟΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΜΙΑΕΝΕΝΗΚ
ΤΑΛΙΤΡΑΙΔΥΟΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΟΚΤΑΚΟΣΙΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΑΜΙΑΙΣΕΣΟ
ΜΙΑΕΙΚΟΣΙΛΙΤΡΑΙΕΝΝΕΑΔΕΚΑΕΞΑΚΙΣΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟΣΤΡΕΙΣ
ΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟΣΙΑΧΙΛΙΑΔΙΣΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΛΟΙΠΟΝΟΚΤΩΕΞΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΤΑΛΑΝΤΑ ΣΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙΣ
ΚΥΑΜΩΝΛΟΙΠΟΝΤΟΙΣΟΝΣΙΤΩΝΙΩΙ ΦΡΥΝΙΟΣΛΟΙΠΟΝΤΟΙ
ΣΙΤΩΝΙΩΕΥΚΛΕΙΔΑΛΟΙΠΟΝΤΟΙΣΟΝ

ΑΜΟΝΟΙΣ
Ε ΗΚΟΝΤΑΠΕΝ
ΤΑΚ ΑΤΟ ΤΡΑΙ
ΕΞ ΣΙΑ ΝΤΕΣΣΑ
ΡΑ Α ΤΑΜΙΑΙΣΕΣΟΔΟΣ
ΕΠΤ ΗΚ ΗΚΟΝΤΑ ΙΑ Ξ
Σ ΛΙΤΡΑΙ ΕΠΤΑ ΝΤΑΟΚΤ
Κ ΚΙΣΧΙΛ ΛΟΙΠΟΝ ΑΛΙΤΡΑ
ΕΠΤΑΤΑΛΑΝΤΑΣΙΤ ΣΧΑΛΚΟΥΕΣΟΔΟΣΕΝΝΕΑΕΝΕΝ
ΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΠΤ Ι ΝΤΑ

ΠΟΝΠ
ΤΑΚ . Δ
ΝΙΩΙϕΡΥΝΙΟϹ ΛΟΙΠΟΝ ΤΕϹ
ΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑ
ϹΙΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑ ΤΑΛΑΝΤΑ
ΝΙΩΕΥΚΛΕΙΔΑΛΟΙΠΟΝΕΚΑΤΟΝ
ΤΡΑΙΠΕΝΤΕΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΤΕ
ΚΟϹΙΑ Λ ΜΥΡΙΑΤΑ ΝΤΑ
ΑΓΟΡΑ ΔΙ ΛΗΜΑΤΩΝϹ
ΤΑΕΞΑΚΟϹΙΑΠΕΝΤΑΚΙϹΧ
Α ΤΑΛΑΝΤΑ ΖΩΠ ϽΛ ΔΟϹΙ
ΑΙΡΑϹΕΠ ΤΑΚΟϹΙΑΔΙϹΧΙΛ ΛΛ
Α ΤΑΛΑΝΤΑ ΖΜΗΙ ΕΔ
ΕΙΚΟϹΙΠΕΝΤΑΚΙϹΧΙΛΙΑ
ΛΑΝΤΑ

(reliqua pars huius paginae scripta non est)

ΑΚΟΝΤΑ
ΤΕϹϹΕΡΑ
ΤΡΙϹΧΙΛΙΑ
ϹΚΑΤΟΝΛΙΤ

Ε Ο ΘΕ Φ ΘΕΟΧΡΗϹΤΟΥ
ΜΟΝΟΙϹΕϹΟΔΟϹΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΕ ΗΚΟΝΤΑ
ΤΑΛΑΝΤΑ ΕΞΟΔΟϹΟΚΤΩ ΔΕΚΑΛΙΤΡΑΙΟΚ ΙΚΟϹΙ
ΕΚΑΤΟΝΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΕΠΤΑΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ
ΤΡΙΑΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟΝ ΤΑΛΑΝΤΑ ΤΑΜΙΑ

Describere conati sumus a. 1867 R. Schoene et ego et ectypa reportavimus. Haec ego saepius laboriose parvo cum fructu examinavi.

ΕΝΗ ΝΙΑ
ΑΝΤΑΛΟ
ΤΡΙΑΕΞΗΚΟΝΤΑ
ΤΑ ϹΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙϹΚΥΑΜΩΝ
ΟΝΠΕΝΤΕΗΜΙΕΚΤΑΔΥΟΔΕΚΑΠΕΝΤΑΚΟϹΙ
ΝΟΙϹΙΤΩΝΙΩΦΡΥΝΙΟϹΛΟΙΠΟΝ
ΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡ
ΤΡΙϹ ΙΑΜ ΤΑΛ ΝΤΑϹΙΤΩΝΙΩΕΥΚΛΙΔΑ
ΛΟΙΠΟΝΕ Α ΤΡΑΙ ΕΝΤΕΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑ Α
ΚΟϹ Α ΙΑ ΛΑ ΝΤΑΤΟΥΤΟΥϹΗ
ΙΑ ΓΑ ΚΕ
ΚΙϹΧΙΛΙ/ ΛΑΝΤΑ

ΡΙΟΥΤΡΜΙ ΟϹ Ο ΟΥ ΙΕΡΟΜ ΟΝΟΙϹ
ΤΕ

ΑΜΙΛΙϹ
ΗΚΟΝΤΑ
ΤΟΙ
Ο

ΤΟΦΥΛΛ
ΕΝΤΑΚΟ
ΕϹϹΑ
ΛΙΑ
ΝΕ ΚΑΤΟΝ
ΧΙΛΙΑΔΙϹΜΥ
ΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ
ΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΚΙΕΡΟΜΝΑ
ΚΑΤΟΝΑΙΤΡΑΙ
ΑΚ ΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝ
ΟϹΤ ΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΤΡΙΑ
Κ ΑΤ ΙΕΞΑΙ ϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΕΠΤΑ
ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΕΠΤΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑ ΤΑΜΙ
ΑΙϹΕϹΟΔΟϹΤΕϹϹΑΡΑϹΕΞΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΔΥΟΠΕ
ΤΑΔΙΑΚ ΜΥΡΙΑΤΑΛ ΝΤΑϹΙΤΟ

ΚΙϹΧΙΛΙΑΤ/
ΤΕϹϹΑΡΑϹΕΞΗΚΟΝΤΑ
ΞΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟϹΙΑ ΤΕΤΡΑΚΙϹΧΙ
ΤΑϹΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙϹ ΚΥΑΜΩΝ ΛΟΙΠΟΝΠΕΝΤΕΗΜΙΕ
ΚΤΑΔΥΟΔΕΚΑΠΕΝΤΑΚΟϹΙΟΙ ΧΙΛΙΟΙΜΕΔΙΜΝΟΙϹΙΤΩ
ΩΦΡΥΝΙΟϹ ΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡΙΑΚΟ
ΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑ ΜΥΡΙΑ ΤΑΛΑΝΤΑϹΙΤΩΝΙΩΕΥ
ΚΛΕΙΔΑΛΟΙΠΟΝ ΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑ
ΤΕΤΡΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΔΙϹΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΟΥΤΟΥϹΗ ΑΥΡΙϹ
ΤΡΕΙϹΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕϹϹΑΡΑϹΕΞΗΚΟΝΤΑΤΕΤΡΑΚΟ
ϹΙΑΕΝΑΚΙϹΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΑΠΕ ΑΙΟΥ ΤΡ ΝΙΚΟϹΤΡΑΤΟϹ ΝΙΚΟϹΤΡΑΤΟΥΙΔΟΜΙΕΡΟΜΝΑ
ΜΟΝΟΙϹΕϹΟΔΟϹ ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ ΕΝΝΕΑ ΕΝΕΝΗΚΟΝ
ΤΑ ΝΤΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹ ΟΚΤΩΕΞΗΚΟΝΤΑΛΙ
ΤΙΑΙϹ ΗΚ ΤΑΕΞΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΕΝΝΕΑ
ΕΝΕΝΗΚΟ ΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΕΞΑΚΟϹΙ
ΑΤΑ/ ΤΑΜΙΑΙϹΕϹΟΔΟϹΜΙΑΛΙΤΡΑ ΤΡΙΑ ΤΡΙΑΚΟΝ
ΤΑΠΕΝΤΑΚ ΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹΕΝΝΕΑΕΝΕΝΗ
ΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟϹΙΑΕΝΑΚΙϹΧΙΛΙ
ΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΕΞΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝΝ
ΑΔΕΚΑΠΕΝΤΑ ΙΑΤΑΛΑΝΤΑ

ϹΙΤΟ
ΤΕΗΜΙΕΚΤΑΔΥΟΔΕΚΑΠΕ
ΔΙΜΝΟΙ ϹΙΤΩΝΙΩΦΡΥΝΙΟϹ
ΤΑΛΙΤΡΑΙ ΤΡΙΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑΤ
ΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑϹΙΤΩΝΙΩΕΥΚΛΕΙΔΑ
ΤΟΝΛΙΤΡΑΙΠΕΝ ΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΤ
ΔΙϹΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΟΥΤΟΥΡ
ΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕϹϹΑΡΑΕΞΗΚΟΝ
ΝΑΚΙϹΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΙΤΩΝΙΟΥΤΡΕϹϹΑΙΝΙϹΔΙΟΔΟΤΟΥ Α
ΝΟΙϹ ΕϹΟΔΟϹ ΙΚΟϹΙΛΙΤΡΑΙ ΤΕϹϹΑΡΑΠΕΝΤ
ΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹΔΥΟΕΒΔΟΜΗΚΟΝ
ΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙ
ΠΟΝΕΠΤΑΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΕΞΗΚΟΝ
ΤΑΕΞΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΑΜΙΑ Δ
ΔΕΚΑΛΙΤΡΑΙΔΥΟ ΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤ
ΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹ
ΑΚΟϹΙΑΠΕΝ
ΚΟΝΤΑΛ
ΑΝΤΑ

425 p. I. . . . . ιαι | . . . . σιτωνίωι | . . . . τάλαντα.

II. ἔ]ξοδος ἓ[ξ | δ]έκα λίτ[ραι], ... κ[ο]ντα διακ[ό]σια [ἐν]α-
[κ]ισχί[λια τάλ[αντα] (92 . . t. 16 l.)
[λοιπὸν ὀκτὼ ἑξήκον]τα λίτραι, | ἑπτὰ τ[εσσαράκοντα πε]ντα-
κόσ[ια τρισ]χίλια τά|[λ]αντα ([3]5[4]7 t. [68] l.)
σ[ιτοφυλάκοις κ]υάμ[ω]ν λοιπὸν . . . . | [ἡμ]ίεκτα
[σιτωνίαι Φ]ρύν[ι]ος λοιπὸν τεσσαρά|[κο]ντα λ[ί]τραι, [τρία τρ]ιά-
κοντα τριακόσια τρισχί|[λια] μύρια τάλαντα
(1333[3] t. 40 l.)
σιτωνίωι Εὐκλείδα λοι|[πὸν] δισμύρια τάλαντα (20000 t.)

[Πανά]μου πρ. Ἀρίστων Ἀρχα Ταυ.
ἱερομναμόνοις | [ἔσο]δος τρεῖς τεσσαράκοντα λίτραι, δύο ὀκτακόσια |
[τ]ετρακισχίλια τάλαντα (4802 t. 43 l.)
ἔξοδος δύο πεντήκοντα | λίτραι, ἐννέα δέκα ἑξακόσια χίλια
τάλαντα (1619 t. 52 l.)
λοιπὸν τέσσαρας ἑξήκοντα λίτραι, ἓξ δέκα τριακόσια | τε-
τρακισχίλια τάλαντα (4316 t. 64 l.)
ταμίαις ἔσοδος δύο ἑβδο|μήκοντα λίτραι, εἴκοσι ἐνακόσια χίλια μύ-
ρια τά|λαντα (11920 t. 72 l.)
ἔξοδος ἑπτὰ δέκα ἑκ[ατὸν λίτ]ραι, ἐννέα | πεντήκοντα ἑπτα-
κόσια τρισχί[λια μύρια τάλαν]τα ([1]3759 t.
117 l.) |
λοιπὸν τρεῖς εἴκοσι λίτραι, ὀκ[τὼ ἑπτακόσια χίλια] | τάλαντα
([170]8 t. 23 l.)

III. . . . .

[Ἀπελλαίου . . . . .
[ἱερομναμόνοις . . .
[ταμίαις ἔσοδος . . . . .]κοντα [. . . . . . . τάλαν]τα
ἔ[ξ]οδος . . . . α]κισχίλια τάλαντα
λοιπὸν | . . . .
[σ]ιτ[ο]φυλάκοις κυάμων λοιπὸν | . . . . . [ἡμίεκτα]
[σιτωνίαι] Φρύνιος λοιπὸν τεσσαράκοντα | [λίτραι, τρία τριάκοντα
τρι]ακόσια τρισχίλια μύρια τάλαντα (13[333] t.
40 l.) |
[σιτωνίαι Εὐκλείδα λοιπ]ὸν ἑκατὸν λίτραι, πέντε τεσσαρά|[κοντα τε-
τρακόσια χίλι]α δισμύρια τάλαντα (2[14]45 t.
100 l.) |

[Ἰτωνίου πρ. . . . . .] Εὐήνου Ταυ.
ἱερομναμόνοις ἔσοδος | . . . . λίτραι, ἐννέα ἑξήκοντα τετρακόσια
τά|[λαντα] (469 t. . . l.)
[ἔξοδος δ]ύο ἐνενήκοντα λίτραι, τέσσαρα εἴκοσι τριακ[όσια
τά]λαντα (324 t. 92 l.)
λοιπὸν ἓξ ἐνενήκοντα λίτραι, ἐννέα | ἑβδομήκοντα ἑπτακόσια
χίλ[ια τάλαντα] (1779 t. 96 l.)
ταμίαις | [ἔσοδος] . . . . | δια[κό]σια δισχίλ[ια . . . τά-
λαντα] (. 22 . . t. . . l.)
[ἔξοδος . . . . . .
[λοιπὸν . . . . .
[σιτοφυλάκοις] | κ[υάμων λοιπὸν . . . . ἡμίεκτα]
[σιτωνίαι Φρύνιος λοιπὸν] | τεσσαρά[κοντα λίτραι, τρία τριάκοντα
τριακόσια τρισχίλια] | μύρια τά[λαντα] (1[3333 t.]
40 l.)
[σιτωνίαι Εὐκλείδα λοιπὸν ἑκατὸν λίτραι], | πέντε τεσσαράκ[οντα
τετρακόσια χίλια δισμύρια τάλαντα] ([214]45 t.
[100 l.])

Καρνείου πρ. Ὀλυμπις Ἡρακλήτου Οἰτ.
ἱε[ρομναμόνοις ἔσοδος] | ἑπτὰ ἑκατὸν λίτραι, πέντε πεντήκοντα ἑκα-
τὸν τάλαντα (155 t. 107 l.)
[ἔξοδος] | δύο δέκα ἑκατὸν λίτραι, δύο ἑξήκοντα τάλαντα
(62 t. 112 l.)
λοιπὸν μία ἐνενήκ[ον]|τα λίτραι, δύο ἑβδομήκοντα ὀκτακόσια
χίλια τάλαντα (1872 t. 91 l.)
ταμίαις ἔσο[δος] | μία εἴκοσι λίτραι, ἐννέα δέκα ἑξακισχίλια τά-
λαντα (6019 t. 21 l.)
ἔξοδος τρεῖς . . . . |κοντα λίτραι, ἓξ ἑβδομήκοντα τριακόσια
χίλια δισμύρια τάλαντα (21376 t. . 3 l.) |

λοιπὸν ὀκτὼ ἑξήκοντα λίτραι, ἓξ τετρακόσια τάλαντα (406 t.
68 l.)
σιτοφυλάκοις | κυάμων λοιπὸν τὸ ἴσον
σιτωνίαι Φρύνιος λοιπὸν τὸ ἴ[σον] |
σιτωνίαι Εὐκλείδα λοιπὸν τὸ ἴσον

IV. [Λανοτρίου? πρ. . . . .
[ἱερομναμόνοις . . . . .
[ταμίαις ἔσοδος . . .
[ἔξοδος
[λοιπὸν . . . . . .]α λίτρ[αι . . . . . . τάλαντα] |
[σιτοφ]υλάκοι[ς κυάμων λοιπὸν τὸ ἴσον]
[σιτωνίαι Φρύνιος λοι|πὸ]ν τὸ ἴσον
[σιτωνίαι Εὐκλείδα λοιπὸν τὸ ἴσον] |

Ἀπ[ο]λλωνίου πρ. . . . . . .
[ἱερομναμόνοις] | ἔσοδος τρία τριάκ[οντα λίτραι, ... τάλαντα]
(. . t. 33 l.)
[ἔξοδος . .] | ἑβδομήκοντα λίτρ[αι, ... τάλαντα] (. . . t.
7. l.) |
λοιπὸν δέκα λίτραι, [πέντε τεσσαράκοντα τάλαντα] ([45 t.]
10 l.)
[ταμίαις] | ἔσοδος δύο ὀγδοήκοντα λί[τραι . . . . τάλαν]|τα
(. . t. 82 l.)
ἔξοδος δύο ὀγδοήκοντα λίτρα[ι, ...] | τάλαντα (. . t.
82 l.)
σιτοφυλάκοις κυάμων [λοιπὸν τὸ ἴσον]
[σιτωνί]|αι Φρύνιος λοιπὸν τὸ ἴσον
σιτων[ίαι Εὐκλείδα λοιπὸν] | τὸ ἴσον |

Δυωδεκατέος πρ. Φιλωνίδας Φιλω . . . .
[ἱερομνα]|μόνοις ἔσοδος τριάκοντα λίτραι, πέντε τ[ριάκοντ]α [πεν]τα-
κόσι|α τάλαντα (535 t. 30 l.)
ἔξοδος τεσσαράκοντα λίτραι, ἐνενήκοντα τετρα|κόσια τάλαντα
(490 t. 40 l.)
λοιπὸν ἐνενήκοντα τάλαντα (90 t.)
ταμίαι[ς] | ἔσοδος ἓξ ἑξήκοντα λίτραι, ἑπτὰ εἴ[κοσι] πεντακισχί-
λ[ια] | δισμύρια τάλαντα (25027 t. 66 l.)
ἔξοδος . . . . . . [λίτραι], ... ἑξ[ακόσια?] τάλαν[τα
[λοιπὸν . . . . .
[σιτοφυλάκοις . . . .
[σιτωνίαι Φρύνιος . . . .
[σιτωνίαι Εὐκλείδα . . . .

[Εὐκλείου πρ. . . . .
[ἱερομνα]μόνοις | ἔ[σοδος . . . . . . λίτραι, ...]ήκοντα πεν|τα-
κ[όσια . . . . . . τάλαντα] (. 5 . . t. . . l.)
[ἔξοδος . . . . . . ἑκ]ατὸ[ν λί]τραι, | ἓξ . . . . . .[κό]σια . . . .
[τάλαντα] (. . . 6 t. 1 . . l.)
[λοιπὸ]ν τεσσα|ρά[κοντ]α . . . . [τάλαντα]
ταμίαις ἔσοδος | ἑπτ[ὰ] . . . . ήκ[οντα λίτραι], ... ήκοντα . . .
. . . . [τάλαντα]
[ἔξοδος] . . . . λίτραι, ἑπτὰ . . . .[κο]ντα ὀκτ[α]|κ[ό-
σια . . . α]κισχίλ[ια τάλαντα] (. 8 . 7 t. . . l.)
λοιπὸν . . . . α λίτρα[ι], | ἑπτὰ τάλαντα (7 t. . . l.)
σιτ[οφυλάκοι]ς χαλκοῦ ἔσοδος ἐννέα ἐνεν[ή]|κοντα λίτραι, ἑ[π]τ[ὰ?
. . . . (. . . . t. 99 l.)
[ἔξοδος . . . .
[λοιπὸν . . . .

426 p. I. [κυάμων λοι]π[ὸ]ν π[έντε ἡμίεκτα, δύο δέκα πεν]|τακ[όσιοι χίλιοι
μέ]δ[ιμνοι] ([1512 m. 5 h.])
[σιτω]|νίαι Φρύνιος λοιπὸν τεσ[σαράκον]|τα λίτραι, τρία τριάκοντα
[τριακό]|σια τρισχίλια μύρια τάλαντα (13[3]33 t.
40 l.)
[σιτω]|νίαι Εὐκλείδα λοιπὸν ἑκατὸν [λί]|τραι, πέντε τεσσαρά-
κοντα τε[τρα]|κόσια [χί]λ[ια δισ]μύρια τά[λα]ντα
(21445 t. 100 l.)
ἀγορ[ᾶν] δι[ὰ πω]λημάτων ἑ[ξήκον]|τα ἑξακόσια πεντακισχ[ίλια
μύρι]|α τάλαντα ([1]56[60] t.)
Ζω . . . . ἑπτακόσια δισχίλ[ι]α [μύρι]|α τάλαντα
([1]27 . . t.)

Ζωη . . . . . | εἴκοσι πενταισχίλια [μύρια τά]λαντα ([1]502 . t.)

II. [ἐπὶ . . . .

['Αρτεμιτίου . . .

[ἱερομναμόνοις . . .

[ταμίαις . . . .

[σιτοφυλάκοις] . . . . άκοντα . . . .

[σιτωνίᾳ Φρύνιος λοιπὸν] τεσσερά|[κοντα λίτραι, τρία τριάκοντα τριακόσια] τρισχίλια | [μύρια τάλαντα] ([1]3[333 t.] 40 l.)

[σιτωνίᾳ Εὐκλείδα λοιπὸν] ἑκατὸν λίτ[ραι, | πέντε τεσσαράκοντα τετρακόσια χίλια δισμύρια τάλαντα] ([21445 t.] 100 l.)

[Διονυσίου . . .

[ἱερομναμόνοις . . .

[ταμίαις . . .

[σιτοφυλάκοις . . .

[σιτωνίᾳ Φρύνιος . . .

[σιτωνίᾳ Εὐκλείδα . . .

'Ε[λλ]ο[κίου? πρ.] Θε[ό]φ[ιλος] Θεοχρήστου

[ἱερομνα]|μόνοις ἔσοδος ἐνενήκοντα λίτραι, ἓξ ἑ[ξ]ήκοντα | τάλαντα (66 t. 90 l.)

ἔξοδος ὀκτὼ δέκα λίτραι, ὀκ[τὼ] εἴκοσι | ἑκατὸν τάλαντα (128 t. 18 l.)

λοιπὸν ἑπτὰ πεντήκοντα λίτραι, | τρία ἐνενήκοντα ἑκατὸν τάλαντα (193 t. 57 l.)

III. ταμία[ις ἔσ[οδος] . . . .

[ἔξοδος . . . . ἐν]ενή[κο]ντα | . . . . [τάλ]αντα

λο[ιπὸν] | . . . . [λίτραι], τρία ἑξήκοντα | . . . . [τάλαν]τα (. . 63 t. . . l.)

σιτοφυλάκοις κυάμων | [λοιπ]ὸν πέντε ἡμίεκτα, δύο δέκα πεντακόσι|[οι χίλιοι μέδιμ]νοι ([1]512 m. 5 h.)

σιτωνίᾳ Φρύνιος λοιπὸν | [τεσσαρ]άκοντα λίτραι, τρία τρ[ιάκοντα τριακόσια] | τρισ[χίλ]ια μ[ύρια] τάλ[α]ντα (13[3]33 t. [40] l.)

σιτωνίᾳ Εὐκλίδα | λοιπὸν ἑ[κ]α[τὸν λί]τραι, [π]έντε τεσσαράκοντα [τετρ]α[κόσ[ι]α [χίλια δισμύρ]ια τάλαντα ([214]45 t. 100 l.)

τούτου θη[σαυρισθὲν πε]ντήκ[ον]τα . . . . [α]κισχίλια [μύρια τά]λαντα

. . . . . ιου πρ. . . .

ἱερομ[ναμ]όνοις | [ἔσοδος] τε . . . .

[ἔξοδος . . . .

[λοιπὸν . . . .

[τ]αμίαις | [ἔσοδος] . . . . [λίτραι] . . . . . ήκοντα | . . . . [τάλαντα]

[ἔξοδος . . . .

[λοιπὸν . . . .

[σι]τοφυλα|[κοις κυάμων λοιπον πέντε ἡμίεκτα, δύο δέκα π]εντακό|[σιοι χίλιοι μέδιμνοι] ([1]5[12 m. 5 h.])

[σιτωνίᾳ Φρύνιος λοιπὸν τ]εσσα|[ράκοντα λίτραι, τρία τριάκοντα τριακόσια τρισχί]λια | [μύρια τάλαντα] ([13333 t.] 40 [l.])

[σιτωνίᾳ Εὐκλείδα λοιπὸ]ν ἑκατὸν | [λίτραι, πέντε τεσσαράκοντα τετρακόσια] χίλια δισμύ|[ρια τάλαντα] (2[1445 t.] 100 l.)

[τούτου θησαυρισθὲν τρεῖς πεντή]κοντα λίτραι, | [τέσσαρα ἑξήκοντα τετρακόσια ἐννακισχί]λια μύρια τάλαντα (1[9464] t. [53] l.)

[Πανάμου πρ. . . . .]λκ.

ἱερομνα|[μόνοις ἔσοδος . . . . ἑ]κατὸν λίτραι | . . . . π[εν]τ[ακισ]χίλια τάλαν[τα] (. . . . t. 1 . . l.)

[ἔξοδ]ος . . . . . εντα λίτραι, ἓξ τριά|κ[οντα ἑκ]ατ[ὸν] ἑξα[κι]σχίλια τάλαντα (6136 t. . . l.)

λοιπὸν ἑπτὰ | ὀγδοήκοντα λίτραι, ἓξ ἑπτακόσια τάλαντα (706 t. 87 l.)

ταμί|αις ἔσοδος τέσσαρας ἑξήκοντα λίτραι, δύο πε[ντήκον]|τα διακ[όσια] μύρια τάλ[α]ντα (10252 t. 64 l.)

IV. ἔξο[δος . . . . || . . . . π]ενταχίλια . . . . [τάλαντα]

[λοιπὸν] | τέσσαρας ἑξήκοντα [λίτραι, ἑπτὰ ἑ]ξήκοντα ἑπτακόσια τετρακισχί[λια τάλαν]|τα (476[7] t. 64 l.)

σιτοφυλάκοις κυάμων λοιπὸν πέντε ἡμίε|κτα, δύο δέκα πεντακόσιοι χίλιοι μέδιμνοι (1512 m. 5 h.)

σιτ[ωνί]|ᾳ Φρύνιος λοιπὸν τεσσαράκοντα λίτραι, τρία τριάκο[ν]|τα τριακόσια τρισχίλια μύρια τάλαντα (13333 t. 40 l.)

σιτωνίᾳ Εὐ|κλείδα λοιπὸν ἑκατὸν λίτραι, πέντε τεσσαράκοντα | τετρακόσια χίλια δισμύρια τάλαντα (21445 t. 100 l.)

τούτου θησαυρ[ισθὲν] | τρεῖς πεντήκοντα λίτραι, τέσσαρα ἑξήκοντα τετρακό|σια ἐννακισχίλια μύρια τάλαντα (19464 t. 53 l.)

'Απε[λλ]αίου πρ. Νικόστρατος Νικοστράτου 'Ιδομ.

ἱερομνα|μόνοις ἔσοδος ὀγδοήκοντα λίτραι, ἐννέα ἐνενήκο|ντα [πε]ντακόσια τάλαντα (599 t. 80 l.)

ἔξοδος ὀκτὼ ἑξήκοντα λί|τ[ρ]αι, ἑ[ξ]ήκ[ον]τα ἑξακόσια τάλαντα (660 t. 68 l.)

λοιπὸν ἐννέα | ἐνενήκο[ντ]α λίτραι, πέντε τεσσαράκοντα ἑξακόσι|α τά[λαντα] (645 t. 99 l.)

ταμίαις ἔσοδος μία λίτρα, τρία τριάκον|τα πεντακ[ισ]χίλια τάλαντα (5033 t. 1 l.)

ἔξοδος ἐννέα ἐνενή|κοντα λίτραι, ὀγδοήκοντα διακόσια ἐννακισχίλι|α τάλαντα (9280 t. 99 l.)

λοιπὸν ἓξ ὀγδοήκοντα λίτραι, ἐννε[α]|α δέκα πεντα[κόσ]ια τάλαντα (519 t. 86 l.)

. . . .

σιτο[φυλάκοις κυάμων λοιπὸν πέν]|τε ἡμίεκτα, δύο δέκα πε[ντακόσιοι χίλιοι μέ]|διμνοι ([1]512 m. 5 h.)

σιτωνίᾳ Φρύνιος [λοιπὸν τεσσαράκον]|τα λίτραι, τρία τριάκοντα τριακόσια τ[ρισχίλια μύ]|ρια τάλαντα ([13]333 t. [40] l.)

σιτωνίᾳ Εὐκλείδα [λοιπὸν ἑκα]|τὸν λίτραι, πέν[τε] τεσσαράκοντα τ[ετρακόσια χίλια] | δισμύρια τάλαντα (2[14]45 t. 100 l.)

τούτου θ[ησαυρισθὲν τρεῖς πεντή]|κοντα λίτραι, τέσσαρα ἑξήκον[τα τετρακόσια ἐ]|ννακισχίλια μύρια τάλαντα (19[4]64 t. [53] l.)

'Ιτωνίου πρ. . . . Διοδότου . . .

[ἱερομναμό]|νοις ἔσοδος εἴκοσι λίτραι, τέσσαρα πεντ[ήκον]|τα τριακόσια τάλαντα (354 t. 20 l.)

ἔξοδος δύο ἑβδομήκον|τα λίτραι, ἓξ τριάκοντα τριακόσια τάλαντα (336 t. 72 l.)

λοι|πὸν ἑπτὰ τεσσαράκοντα λίτραι, τρία ἑξήκον|τα ἑξακόσια τάλαντα (663 t. 47 l.)

ταμία[ις ἔσο]δ[ος] . . . | δέκα λίτραι, δύο τεσσαράκοντ[α . . . . | . . . χίλ]ια τάλαντα (. . 42 t. 1 . l.)

ἔξοδος . . . . [λίτραι] . . . . . ακόσια πε[ντακισχίλια τάλαντα (5 . . . t. . . l.)

[λοιπὸν] . . . . . κοντα λ[ίτραι . . . . τάλ]αντα.

427 Marmor altum m. 0,63, latum 0,34. A. 1867 vidit Benndorf Tauromenii in muro horti cuiusdam monstratum sibi a custode theatri; anno insequenti a Cavallario in museum Panormitanum translatum est.

I.

ΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΡ ϹΙΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝ
ΤΑϹΙΤΩΝΙΩΙΕΥΚΛΕΙΔΑΛΟΙΠΟΝΔΕΚΑΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΤΕϹ
ϹΑΡΑΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΔΙϹΜΥΡΙΑΤΑ
ΛΑΝΤΑ ΤΟΥΤΟΥ ΤΡΙϹΧΙΛΙΑ ΤΑΛΑΝΤΑΕΝΑΡΓΥΡΩΜΑ
ΤΙΟΙϹϹΙΤΩΝΙΩΙΠΑΡΑΤΩΝΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΩΝΛΟΙΠΟΝ
ΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΟ
ϹΙΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΙΤΩΝΙΟΥ ΓΡ ΝΙΚΙΑϹΛΥϹΙΑΤΤΑΜΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙϹΕϹΟΔΟϹΟΓΔΟ
ΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹΔΥΟΕΚΑΤΟΝΛΙ
ΤΡΑΙΕΝΝΕΑΕΞΗΚΟΝΤΑΟΚΤΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΕϹ
ΙΚΟϹΙΛΙΤΡΑΙΟΚΤΩΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑΤΑΜΙΑΙϹΕϹΟΔΟϹΟΚΤΩ
ΔΕΚΑΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΕΞΑΚΟϹΙΑΔΙϹΧΙΛΙΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹΜΙΑΔΕ
ΚΑΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΟΚΤΩΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟϹΙΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑ
ΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΤΑΛΑΝΤΑϹΙΤΟ
ΦΥΛΑΚΟΙϹΚΥΑΜΩΝΛΟΙΠΟΝΚΑΤΑΔΙΧΙΟΝΟΚΤΩΗΜΙΕΚΤΑΕΠΤΑΕΒΔΟ
ΜΗΚΟΝΤΑΜΕΔΙΜΝΟΙϹΙΤΩΝΙ⊥ΙΦΡΥΝΙΟϹΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙ
ΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑϹΙ
ΤΩΝΙΩΙΕΥΚΛΕΙΔΑΛΟΙΠΟΝΔΕΚΑΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΤΕϹϹΑΡΑΕΒΔΟΜΗ
ΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΔΙϹΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΟΥΤΟΥΤΡΙϹΧΙΛΙ
ΑΤΑΛΑΝΤΑΕΝΑΡΓΥΡΩΜΑΤΟΙϹϹΙΤΩΝΙΩΙΠΑΡΑΤΩΝΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΩΝ
ΛΟΙΠΟΝ ΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΟϹΙΑΤΡΙϹ
ΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΚΑΡΝΕΙΟΥ ΓΡ ΦΡΥΝΙϹΦΡΥΝΙϹΦΡΥΝΙΟϹΔΑΜΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙϹΕϹΟΔΟϹ
ΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹΟΓΔΟ
ΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝΝΕΑΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΕϹΕ
ΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΙΚΟϹΙΤΑΛΑΝΤΑΤΑΜΙΑΙϹΕϹΟΔΟϹΤΡΕΙϹΔΕΚΑΛΙ
ΤΡΑΙΕΠΤΑΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΟϹΙΑΔΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹ
ΕΠΤΑΕΞΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΟϹΙΑΔΙϹΧΙΛΙΑΤΑ
ΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΕΞΔΕΚΑΛΙΤΡΑΙΟΚΤΩΔΕΚΑΤΑΛΑΝΤΑϹΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙϹ
ΚΥΑΜΩΝΛΟΙΠΟΝΚΑΤΑΔΙΧΙΟΝΟΚΤΩΗΜΙΕΚΤΑΕΠΤΑΕΒΔΟΜΗΚΟΝ
ΤΑΜΕΔΙΜΝΟΙϹΙΤΩΝΙΩΙΦΡΥΝΙΟϹΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙ
ΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΤΡΙΑΚΟϹΙΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑϹΙΤΩΝΙΩΕΥ
ΚΛΕΙΔΑΛΟΙΠΟΝΔΕΚΑΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΤΕϹϹΑΡΑΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑ
ΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΔΙϹΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΟΥΤΟΥΤΡΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΝ
ΑΡΓΥΡΩΜΑΤΟ//ϹΙΤΩΝΙΩΠΑΡΑΤΩΝΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΩΝΛΟΙΠΟΝ
//ϹϹΑΡΑΚ// ΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤ///ΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΟϹΙΑΤΡΙϹ
////////// ΑΝΤΑ

Descripsimus Kaibel ex lapide, ego ex ectypo adhibito etiam apographo Kaibelii. Edidit primus imagine usus Camarda *rivista Sicula* 1869 I p. 140 seqq., ex eo repetiit et commentarium adiecit C. Wachsmuth *rhein. Mus.* XXIV (1869) p. 451 seqq., cf. p. 496. 640; item imagine Camardae usus edidit D. Comparetti annal. Fleckeiseni 15 (1869) p. 305 seqq.

II.

ΛΑΝΟΤΡΟ Α ΟΥΟΙΤΙ ΜΟΝΟΙϹ
ϵϹΟΔΟϹΟΚΤΩ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΟΚΤΩΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑϵΠΤΑΚΟϹΙΑ
ΤΑΛΑΝΤΑϵΖΟΔΟϹΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙϵΞϵΞΗΚΟΝΤΑϵΠΤΑΚΟϹΙ
ΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΔΥΟϵΞΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΠϵΝΤϵΤϵϹϹΑΡΑΚΟΝ
ΤΑΤΑΛΑΝΤΑΤΑΜΙΑΙϹϵϹΟΔΟϹ ΤΡΕΙϹ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΙΚΟ
ϹΙΔΙΑΚΟϹΙΑϵΠΤΑΚΙϹΧΙΛΙΑΤϵΤΡΑΚΙϹΜΥΡΙΑ ΤΑΛΑΝΤΑϵΖΟ
ΔΟϹΤϵϹϹΑΡϵϹΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑϵΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟ
ϹΙΑϵΠΤΑΚΙϹΧΙΛΙΑΤϵΤΡΑΚΙϹΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΥΠϵΡΟΧΑΠϵΝ
ΤϵΤΡΙΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΔΥΟΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑϹΙΤΟΦΥΛΑ
ΚΟΙϹΚΥΑΜΩΝΛΟΙΠΟΝΚΑΤΑΔΙΧΙΟΝΟΚΤΩΗΜΙϵΚΤΑϵΠΤΑϵΒΔΟ
ΜΗΚΟΝΤΑΜϵΔΙΜΝΟΙϹΙΤΩΝΙΩΙΦΡΥΝΙΟϹΛΟΙΠΟΝΤϵϹϹΑΡΑΚΟΝΤ
ΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝ
ΤΑϹΙΤΩΝΙΩΙϵΥΚΛϵΙΔΑΛΟΙΠΟΝΔϵΚΑϵΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΤϵϹ
ΡΑϵΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑϵΠΤΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΔΙϹΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΤΟΥΤΡΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑϵΝΑΡΓΥΡΩΜΑΤΟΙϹϹΙΤΩΝΙΩΙΠΑ
ϵΠΑΓΓϵΙΛΑΜϵΝΩΝΛΟΙΠΟΝΤϵϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡ
ΚΟΝΤΑΠϵΝΤΑΚΟϹΙΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΠΟΛΥΜΠΙϹΗΡΑΚΛΗΤΟΥΟΙΤΙϵΡΟΜΝΑΜΟΝ
ϵϹΟΔΟϹϵΠΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑϵΞΗΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ϵΞΟΔΟϹϵΠΤΑΤϵΤΡΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝϵΝΝϵΑϵΞΗΚΟΝΤΑ
ΛΙΤΡΑΙΤΑΛΑΝΤΟΝΤΑΜΙΑΙϹϵϹΟΔΟϹΤΡΕΙϹΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ
ΠϵΝΤϵΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑϵΠΤΑΚΟϹΙΑΤϵΤΡΑΚΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑϵΞΟ
ΔΟϹΠϵΝΤϵϵΞΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙϵΠΤΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑϵΠΤΑΚΟϹΙΑΤϵΤΡΑ
ΚΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΤΡΕΙϹϵΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΠϵΝΤϵΔϵΚΑ
ΤΑΛΑΝΤΑϹΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙϹΚΥΑΜΩΝΛΟΙΠΟΝΚΑΤΑΔΙΧΙΟΝΟΚΤΩΗΜΙ
ϵΚΤΑϵΠΤΑϵΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΜϵΔΙΜΝΟΙϹΙΤΩΝΙΩΦΡΥΝΙΟϹΛΟΙΠΟΝ
ΤϵϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑ
ΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑϹΙΤΩΝΙΩϵΥΚΛϵΙΔΑΛΟΙΠΟΝΔϵΚΑϵΚΑΤΟΝΛΙ
ΤΡΑΙΤϵϹϹΑΡΑϵΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑϵΠΤΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΔΙϹΜΥΡΙΑΤΑ
ΛΑΝΤΑΤΟΥΤΟΥΤΡΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑϵΝΑΡΓΥΡΩΜΑΤΟΙϹϹΙΤΩΝΙΩ
ΠΑΡΑΤΩΝϵΠΑΓΓϵΙΛΑΜϵΝΩΝ ΤϵϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡΙΑ
ΚΟΝΤΑΠϵΝΤΑΚΟϹΙΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑ ΤΑΛΑΝΤΑ
ΔΥΩΔϵΚΑΤϵΟϹΠΡΦΙΛΙϹΤΙΩΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΧΑΛΚΙϵΡΟΜΝΑΜΟ
ΝΟΙϹϵϹΟΔΟϹΜΙΑΠϵΝΤΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΔΥΟΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠϵΝ
ΤΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑϵΞΟΔΟϹΠϵΝΤϵϵΞΗΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑΤΑ
ΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝϵΝΝϵΑϵΞΗΚΟΝΤΑϵΚΑΤΟΝΤΑΛ////ΑΤΑΜΙΑΙϹ

Variam lectionem nec reliquorum nec Kaibelii fere affero. — I, 5 in. ΤΙΟΙϹ Kaibel et ectypum ut videtur, ΤΟΙϹ reliqui — 8 Π in ΠΑΜ incisa est sic ΤΤ — 12 syllabam ΤΑ faber omisit — 16 in exitu vocabuli ϹΙΤΩΝΙΩΙ pro Ω incisum est Λ — 23 faber errore vocabulum ΦΡΥΝΙϹ bis incidit — II, 1 exhibui quae cognoscere videbar; ΛΑΝΠ... ///// ΑϹϹ Kaibel.

I

[σιτωνίαι Φρύνιος λοιπὸν τεσσαράκοντα λίτραι, τρί]|α τριάκοντα τρ[ιακό]σια τρισχίλια μύρια τάλαν|τα (1333[3] t. [40] l.)

σιτωνίαι Εὐκλείδα λοιπὸν δέκα ἑκατὸν λίτραι, τέσ|σαρα ἑβδομήκοντα ἑπτακόσια χίλια δισμύρια τά|λαντα (21774 t. 110 l.)

τούτου τρισχίλια τάλαντα ἐν ἀργυρωμα|τίοις (3000 t.)

σιτωνίαι παρὰ τῶν ἐπαγγειλαμένων λοιπὸν | τεσσαράκοντα λίτραι, τρία τριάκοντα πεντακό|σια τρισχίλια τάλαντα (3533 t. 40 l.) |

Ἰτωνίου πρ. Νικίας Λυσία Παμ.

ἱερομναμόνοις ἔσοδος ὀγδο|ήκοντα λίτραι, ἐνακόσια τάλαντα (900 t. 80 l.)

ἔξοδος δύο ἑκατὸν λί|τραι, ἐννέα ἑξήκοντα ὀκτακόσια τάλαντα (869 t. 102 l.)

λοιπὸν τέσσαρες | ἴκοσι λίτραι, ὀκτὼ τριάκοντα τάλαντα (38 t. 24 l.)

ταμίαις ἔσοδος ὀκτὼ | δέκα λίτραι, πέντε ἑξακόσια δισχίλια ⟨τά⟩λαντα (2605 t. 18 l.)

ἔξοδος μία δέ|κα ἑκατὸν λίτραι, ὀκτὼ ἑγδοήκοντα διακόσια τρισχίλια | τάλαντα (3268 t. 111 l.)

λοιπὸν ἑβδομήκοντα λίτραι, πέντε τάλαντα (5 t. 70 l.)

σιτο|φυλάκοις κυάμων λοιπὸν καταδέχιον, ὀκτὼ ἡμίεκτα, ἑπτὰ ἑβδο|μήκοντα μέδιμνοι (77 m. 8 h. 1 k.)

σιτωνίαι Φρύνιος λοιπὸν τεσσαράκοντα λί|τραι, τρία τριάκοντα τριακόσια τρισχίλια μύρια τάλαντα (13333 t. 40 l.)

σι|τωνίαι Εὐκλείδα λοιπὸν δέκα ἑκατὸν λίτραι, τέσσαρα ἑβδομή|κοντα ἑπτακόσια χίλια δισμύρια τάλαντα (21774 t. 110 l.)

τούτου τρισχίλι|α τάλαντα ἐν ἀργυρωμάτοις (3000 t.)

σιτωνίαι παρὰ τῶν ἐπαγγειλαμένων | λοιπὸν τεσσαράκοντα λίτραι, τρία τριάκοντα πεντακόσια τρισ|χίλια τάλαντα (3533 t. 40 l.) |

Καρνείου πρ. Φρῦνις (Φρύνις) Φρύνιος Δαμ.

ἱερομναμόνοις ἔσοδος | τεσσαράκοντα λίτραι, πέντε ἑβδομήκοντα τάλαντα (75 t. 40 l.)

ἔξοδος ὀγδο|ήκοντα λίτραι, ἐννέα ὀγδοήκοντα τάλαντα (89 t. 80 l.)

λοιπὸν τέσσαρες ἑ|κατὸν λίτραι, τρία ἴκοσι τάλαντα (23 t. 104 l.)

ταμίαις ἔσοδος τρεῖς δέκα λί|τραι, ἑπτὰ ἐνενήκοντα πεντακόσια δισχίλια τάλαντα (2597 t. 13 l.)

ἔξοδος | ἑπτὰ ἑξήκοντα λίτραι, ἓξ ὀγδοήκοντα πεντακόσια δισχίλια τά|λαντα (2586 t. 67 l.) |

λοιπὸν ἓξ δέκα λίτραι, ὀκτὼ δέκα τάλαντα (18 t. 16 l.)

σιτοφυλάκοις | κυάμων λοιπὸν καταδέχιον, ὀκτὼ ἡμίεκτα, ἑπτὰ ἑβδομήκον|τα μέδιμνοι (77 m. 8 h. 1 k.)

σιτωνίαι Φρύνιος λοιπὸν τεσσαράκοντα λίτραι, τρί|α τριάκοντα τριακόσια τρισχίλια μύρια τάλαντα (13333 t. 40 l.)

σιτωνίᾳ Εὐ|κλείδα λοιπὸν δέκα ἑκατὸν λίτραι, τέσσαρα ἑβδομήκοντα ἑπτα|κόσια χίλια δισμύρια τάλαντα (21774 t. 110 l.)

τούτου τρισχίλια τάλαντα ἐν | ἀργυρωμάτο[ις] (3000 t.)

σιτωνίᾳ παρὰ τῶν ἐπαγγειλαμένων λοιπὸν | [τε]σσαράκ[ον]τα λίτραι, τρία τ[ριά]κοντα πεντακόσια τρισ|[χ]ίλια τά[λ]αντα (3533 t. 40 l.) |

II

Λανοτρο[υ πρ.] ....Α.....ου Οἰτ.

ἱ[ερομνα]μόνοις | ἔσοδος ὀκτὼ τριάκοντα λίτραι, ὀκτὼ ὀγδοήκοντα ἑπτακόσια | τάλαντα (788 t. 38 l.)

ἔξοδος ὀγδοήκοντα λίτραι, ἓξ ἑξήκοντα ἑπτακόσι|α τάλαντα (766 t. 80 l.)

λοιπὸν δύο ἑξήκοντα λίτραι, πέντε τεσσαράκον|τα τάλαντα (45 t. 62 l.)

ταμίαις ἔσοδος τρεῖς τριάκοντα λίτραι, τρία ἴκο|σι διακόσια ἑπτακισχίλια τετρακισμύρια τάλαντα (47223 t. 33 l.)

ἔξο|δος τέσσαρες ὀγδοήκοντα λίτραι, τρία ἑβδομήκοντα διακό|σια ἑπτακισχίλια τετρακισμύρια τάλαντα (47273 t. 84 l.)

ὑπεροχὰ πέν|τε τριάκοντα λίτραι, δύο τριάκοντα τάλαντα (32 t. 35 l.)

σιτοφυλά|κοις κυάμων λοιπὸν καταδέχιον, ὀκτὼ ἡμίεκτα, ἑπτὰ ἑβδο|μήκοντα μέδιμνοι (77 m. 8 h. 1 k.)

σιτωνίαι Φρύνιος λοιπὸν τεσσαράκοντ[α] | λίτραι, τρία τριάκοντα τριακόσια τρισχίλια μύρια τάλαν|τα (13333 t. 40 l.)

σιτωνίαι Εὐκλείδα λοιπὸν δέκα ἑκατὸν λίτραι, τέσ[σα]|ρα ἑβδομήκοντα ἑπτακόσια χίλια δισμύρια τάλαντα (21774 t. 110 l.)

[τού]|του τρισχίλια τάλαντα ἐν ἀργυρωμάτοις (3000 t.)

σιτωνίαι πα[ρὰ τῶν] | ἐπαγγειλαμένων λοιπὸν τεσσαράκοντα λίτραι, τρία τρ[ιά]|κοντα πεντακόσια τρισχίλια τάλαντα (3533 t. 40 l.) |

Ἀπελλαίου πρ. Ὄλυμπις Ἡρακλήτου Οἰτ.

ἱερομναμό[νοις] | ἔσοδος ἑπτὰ λίτραι, τρία ἑξήκοντα τριακόσια τάλαντα (363 t. 7 l.) |

ἔξοδος ἑπτὰ τετρακόσια τάλαντα (407 t.)

λοιπὸν ἐννέα ἑξήκοντα | λίτραι, τάλαντον (1 t. 69 l.)

ταμίαις ἔσοδος τρεῖς ὀγδοήκοντα λίτραι, | πέντε ὀγδοήκοντα ἑπτακόσια τετρακισχίλια τάλαντα (4785 t. 83 l.)

ἔξο|δος πέντε ἑξήκοντα λίτραι, ἑπτὰ τριάκοντα ἑπτακόσια τετρα|κισχίλια τάλαντα (4737 t. 65 l.)

λοιπὸν τρεῖς ἑκατὸν λίτραι, πέντε δέκα | τάλαντα (15 t. 103 l.)

σιτοφυλάκοις κυάμων λοιπὸν καταδέχιον, ὀκτὼ ἡμί|εκτα, ἑπτὰ ἑβδομήκοντα μέδιμνοι (77 m. 8 h. 1 k.)

σιτωνίᾳ Φρύνιος λοιπὸν | τεσσαράκοντα λίτραι, τρία τριάκοντα τριακόσια τρισχίλια | μύρια τάλαντα (13333 t. 40 l.)

σιτωνίᾳ Εὐκλείδα λοιπὸν δέκα ἑκατὸν λί|τραι, τέσσαρα ἑβδομήκοντα ἑπτακόσια χίλια δισμύρια τά|λαντα (21774 t. 110 l.)

τούτου τρισχίλια τάλαντα ἐν ἀργυρωμάτοις (3000 t.)

σιτωνίᾳ | παρὰ τῶν ἐπαγγειλαμένων τεσσαράκοντα λίτραι, τρία τριά|κοντα πεντακόσια τρισχίλια τάλαντα (3533 t. 40 l.) |

Δυωδεκατέος πρ. Φιλιστίων Ἀπολλωνίου Χαλκ.

ἱερομναμό|νοις ἔσοδος μία πεντήκοντα λίτραι, δύο τριάκοντα πεν|τακόσια τάλαντα (532 t. 51 l.)

ἔξοδος πέντε ἑξήκοντα τριακόσια τά|λαντα (365 t.)

λοιπὸν ἐννέα ἑξήκοντα ἑκατὸν τάλ[αντ]α (169 t.)

ταμίαις | [ἔσοδος ....

428 Fragmentum tabulae marmoreae. A. 1867 in aedibus privatis insertum in pariete ευα; post in hospitio *Bella Veduta* Kaibel.

ΕΙΔΑCΕΥΒΟΥΙ
ΟΔΟCΟΚΤΩΔΕΚΑΛΙΤ
ΑΔΙCΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝ
ΤΡΑΙΕΝΝΕΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΕΤΡΑΚ
ΛΟΙΠΟΝΟΚΤΩΤΡΙΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΔ
ΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΟΥΤΟΥΙΕΡΟΝΔΙΟCΜΥΡΙ
ΛΙCΕCΟΔΟCΕΞΛΙΤΡΑΙC ΝΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑΕΠΙ
ΚΙCΧΙΛΙΑΤΡΙCΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟCΜΙΑCΝΕΝΗ
ΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝΝΕΑΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟΝΕΠ ΤΑΚΙCΧΙΛΙΑΤ
ΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΠΕΝΤΕΤΡΙΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝΕΞΗΚΟΝΤΑ
ΤΑΚΟCΙΑΕΝΑΚΙCΧΙΛΙΑΔΙCΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑCΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙ
ΑΜΟΝ ΚΥΑΜΩΝΕCΟΔΟCΗΑΙΙΕΚΤΟΝΕΝΝΕΑΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑ Ε
ΚΟCΙΟΙΔΙCΧΙΛΙΟΙΜΕΔΙΜΝΟΙΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝ CΙΤΩΝ
ΓΛΙΑΤΑΛΑΝ ΝΙΟCΕCΟΔΟCΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤ
ΙΕΔΙΜΝΟΙ ΑΚΟCΙΑΤΡΙCΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΤΟΙC
ΝΟΙCΙ ΝΙΩΕΥΚΛΕΙΔΑΕCΟΔΟC ΔΕΚΑΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΤΕCCΑΡΑΕΒΔ
ΜΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟCΙΑΧΙΛΙΑΔΙCΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟ
ΙCΧΙΛΙΑΙΑΜΥΡΙ ΤΟΙCΩΝCΙΤΩΝΙΩΠΑΡΑΤΩΝΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΩΝΕCΟΔΟC C
CΑΡΑΕΒΔΟΜΗ CΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΟCΙΑΤΡΙC
CΕΠΑΝΓΕΙΛΑ ΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝ
ΚΟCΙΑΤΡΙCΧΙΛΙ ΔΙΟΝΥCΙΟΥΠΡΗΡΑΚΛΕΙΔΑCCΙΜΟΥΜΑΝΙΕΡΟΜΝΑΜΟ
ΚΟCΙΑΙ ΕΝΤΑ ΝΟΙCΕCΟΔΟCΔΥΟΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤ ΑΚΟΝΤ
ΑΚΟCΙΑΠΕΝΤΑΚΙCΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟCΠΕΝΤΗΚΟΝ
ΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΤΕΤΡΑΚΟCΙΑΤΕΤΡΑΚΙ
ΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΤΕC
ΚΟΝΤΑΕΞΑΚΟCΙΑΔΙCΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝ
ΙΑΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΕ

Descripsi ex ectypo quod rettuli. Vidit etiam Kaibel.

II 12 faber videtur errore Λ I incidisse pro M.

I.

.... μέδιμ]νοι
σι[τωνίᾳ | Φρύνιος λοιπὸν τεσσαράκοντα λίτραι, τρία τριάκοντα τριακόσια τρ]ισχίλια μύρι[α τάλαντα] (1[3333 t. 40 l.])
[σιτωνίᾳ Εὐκλείδα λοιπὸν δέκα ἑκατὸν λίτραι, τέσ]σαρα ἑβδομή[κοντα ἑπτακόσια χίλια δισμύρια τάλαντα] ([217]74 t. [110 l.])
[σιτωνίᾳ παρὰ τοῖ]ς ἐπαγγειλα[μένοις λοιπὸν τεσσαράκοντα λίτραι, τρία τριάκοντα πεντακ]όσια τρισχίλι[α τάλαντα] (3[533 t. 40 l.])
[ἀγορᾶν διὰ πολιτικῶν ....]κόσια [π]εντα[κισχίλια τάλαντα].

II.

[ἐπὶ] ....
['Αρτεμισίου πρ. | Εὐκλ]είδας(?) Εὐβούλ[ου ...
[ἱερομναμόνοις | ἔσ]οδος ὀκτὼ δέκα λίτ[ραι, τεσσαράκοντα ἑξακό|σ]ια δισχίλια μύρια τάλαν[τα] (12[640] t. 18 l.)
[ἔξοδος ἑκατὸν λί]τραι, ἐννέα τριάκοντα τετρακ[όσια χίλια τάλαντα] ([1]439 t. [100] l.) |
λοιπὸν ὀκτὼ τριάκοντα λίτραι, δ[ιακόσια χίλια] | μύρια τάλαντα (1[1200] t. 38 l.)
τούτου ἱερὸν Διὸς μύρι[α τάλαντα] (10000 t.)
[ταμί]|αις ἔσοδος ἓξ λίτραι, ἓν τεσσαράκοντα ἑπ[τακόσια ἑξα]|κισχίλια τρισμύρια τάλαντα (3[6]741 t. 6 l.)
ἔξοδος μία ἐνενή[κον]|τα λίτραι, ἐννέα ἑβδομήκοντα ἑκατὸν ἑπτακισχίλια τ[ά]|λαντα (7179 t. 91 l.)
λοιπὸν πέντε τριάκοντα λίτραι, ἓν ἑξήκοντα [πεν]τακόσια ἐννακισχίλια δισμύρια τάλαντα (29[5]61 t. 35 l.)
σιτοφυλάκοι[ς] | κυάμων ἔσοδος ἡ(μ)ίεκτον, ἐννέα τεσσαράκοντα ἑ[πτα?]|κόσιοι δισχίλιοι μέδιμνοι] (2[7]49 m. 1 h.)
[λοιπὸν τὸ ἴσον]
σιτων[ίᾳ Φρυ]|νίοις ἔσοδος τεσσαράκοντα λίτραι, τρία τριάκοντα τ[ρι]|ακόσια τρισχίλια μύρια τάλαντα (13333 t. 40 l.)
λοιπὸν τὸ ἴσ[ον]
[σιτω]|νίᾳ Εὐκλείδα ἔσοδος δέκα ἑκατὸν λίτραι, τέσσαρα ἑβδ[ο]|μήκοντα ἑπτακόσια χίλια δισμύρια τάλαντα (21774 t. 110 l.)
λοιπὸ[ν] | τὸ ἴσον
σιτωνίᾳ παρὰ τῶν ἐπαγγειλαμένων ἔσοδος [τεσ]|σαράκοντα λίτραι, τρία τριάκοντα πεντακόσια τρισ[χί]|λια τάλαντα (3533 t. 40 l.)
λοιπὸν τὸ ἴσον |
Διονυσίου πρ. 'Ηρακλείδας Σίμου Μαν.
ἱερομναμό|νοις ἔσοδος δύο ὀγδοήκοντα λίτραι, τ[εσσαρ]άκοντ[α | ἐν]ακόσια πεντακισχίλια τάλαντα (5940 t. 82 l.)
ἔξοδος πεντήκον[τα] | λίτραι, πέντε ἐνενήκοντα τετρακόσια τετρακι[σχίλια] | τάλαντα (4495 t. 50 l.)
λοιπὸν ἑβδομήκοντα λίτραι, πέντε τεσ[σαρά]|κοντα ἑξακόσια δισχίλια μύρια τάλαν[τα] (12645 t. 70 l.)
... τάλαντα καὶ ..

429 Alt. m. 0,345, lat. 0,75, crass. 0,35 Salinas. Reperta et asservata una cum n. 423. 424. 430.

I.

ΑΜ ΝΙΟc ∧ ΑΘΩΝΟCCΙΙ/ ΡΙΕΡΟΜΝ/
ΠΕΝΤΕΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟΝΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟCΕΝΔΕΚΑ ΡΑΙ
ΚΟΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΔΥΟΤΕCCΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΠΤΑΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΟΚΤΑΚΟCΙΑ
ΤΡΙCΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΑΜΙΑΙCΕCΟΔΟCΤΡΕΙCΤΡΙΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΤΕCCΑΡΑΚΟΝ
ΑΔΙCΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟCΔΥΩΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕCCΑΡΑΙΚΟCΙΕΞΑΚΟCΙΑΧΙ
ΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΤΕCCΑΡΕCΤΡΙΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕCCΑΡΑΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΕΞΑΚΙCΧΙ
ΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑCΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙCΚΥΑΜΩΝΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝCΙΤΩΝΙΩΦΡΥΝΙΟCΛΟΙΠΟΝΤΟ
ΙCΟΝCΙΤΩΝΙΩΕΥΚΛΕΙΔΑΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝCΙΤΩΝΙΩΠΑΡΑΤΩΝΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΩΝΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝ
ΑΠΕΛΛΑΙΟΥΔΕΥΤΕΡΟΥΠΡΠΑΝΤΕCΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙCΕCΟΔΟCΕΞΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΔΥΩ
ΕΞΗΚΟΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟCΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕCCΑΡΑΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟ
ΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΔΥΩΙΚΟCΙΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΕΞΑΚΟCΙΑΤΡΙCΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑ
ΤΑΛΑΝΤΑΤΑΜΙΑΙCΕCΟΔΟCΤΡΕΙCΙΚΟCΙΛΙΤΡΑΙΕΠΤΑΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑΔΙCΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝ ΛΥΑΛ
ΞΟΔΟCΔΥΩΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΙΚΟCΙΠΕΝΤΑΚΟCΙΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΠΕ.
ΙcΔΕΚΑΛΙΤΡΑΙΕΝΙΚΟCΙΕΞΑΚΟCΙΑΕΞΑΚΙCΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑCΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙCΚΥΑΜΩΝ ΤΟΙCΟΝC
ΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝCΙΤΩΝΙΩΦΡΥΝΙΟCΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝCΙΤΩΝΙΩΕΥΚΛΕΙΔΑΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝ ΛΑΝΟΤΡΟ
CΙΤΩΝΙΩΠΑ ΤΩΝCΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΩΝΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝ CΒΔΟΛ
ΤΩ..ΙΟΥΠΡ ΚΙΑCΛΥCΙΑΠΑΜΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙCΕCΟΔΟCΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΕΚΑΤΟΝ ΛΑΝΤΑ
ΤΑΛΑΝΤΑΕΞ ΟCΤΕCCΑΡΑCΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΕΞΑΚΟCΙΑ ΤΑΛΑΝΤ
ΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΟΚΤΩΔΕΚΑΛΙΤΡΑΙΙΚΟCΙΕΚΑΤΟΝΤΡΙCΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑ ΠΕΝΤΑΙ
ΤΑΜΙΑΙCΕCΟΔΟCΠΕΝΤΕΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΕΤΡΑΚΟCΙΑΔΙCΧΙ ΚΟCΙΑΕΞ
ΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟCΕΞΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕCCΑΡΑΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑ CΙΑΔΙCΧΙ
ΤΕΤΡΑΚΟCΙΑΤΕΤΡΑΚΙCΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΤΕCCΑΡΑCΔΕΚΑΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙ ΤΕΤΡΑΚΟ
ΕΠΤΑΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΟCΙΑΤΕΤΡΑΚΙCΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑCΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙC ΝΙΟCΛΟΙΠ
ΚΥΑΜΩΝΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝCΙΤΩΝΙΩΦΡΥΝΙΟCΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝCΙΤΩΝΙΩΕΥΚΛΕΙΔΑ ΜΕΝLΝΑ
ΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝCΙΤΩΝΙΩΠΑΡΑΤΩΝΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΩΝΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝ ΑΠΟΛΛΩ
ΚΑΡΝΕΙΟΥΠΡCΩΤΕΛΗCCΩΤΕΛΕΟCΠΑΡΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙCΕCΟΔΟCΕΞΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ Ε
ΔΥΩΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟCΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ ΤΡ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟ ΗΚΟΝ
CΙΑΟΚΤΑΚΙCΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΟΚΤΩ_ΕΚ/Λ ΛΙC Ο.ΔΟΗΚΟΝΤΑΤΕΤΡΑ ΛΙΤΡΑΙ
ΚΟCΙΑΤΕΤΡΑΚΙCΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΑΜΙΑΙCΕCΟΔΟCΜΙΑΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΕΞΔΕΚΑ ΛΙΤΡΑΙ
ΔΙΑΚΟCΙΑΕΠΤΑΚΙCΧΙΛΙΑΔΙCΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟCΠΕΝΤΕΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ ΤΡΙΑΚΟC
ΕΞΙΚΟCΙΟΚΤΑΚΙCΧΙΛΙΑΤΡΙCΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΟΚΤΩΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟ ΜΗΚΟΝ
CΙΑΤΡΙCΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑCΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙCΚΥΑΜΩΝΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝCΙΤΩΝΙΩΦΡΥΝΙΟC ΠΕΝΤΑ
ΛΟ ΤΟΙCΟΝCΙΤΩΝΙΩΕΥΚΛΕΙΔΑΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝCΙΤΩ ΡΑΤΩΝΕΠΑΓΓΕΙ Λ
Λ/ ΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝ

II.

ΛΥΑΛ
ΤΟΙCΟΝC
ΛΑΝΟΤΡΟ
ΕΒΔΟΛ
ΛΑΝΤΑ ΟΚΤ
ΤΑΛΑΝΤ ΙCΕCΟΔΟC.../
ΠΕΝΤΑΙ ΛΙΑΤΑ ΑΝΤΑΕΞΟΔΟ..
ΚΟCΙΑΕΞΑΚΙCΧΙΛ ΤΑΛΑ ΤΑΛΟΙΠΟΝΤΡΕΙC.. / ΙΙΤ
CΙΑΔΙCΧΙΛΙΑΤΑΛ ΤΑCΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙCΚΥΑΜΩΝΕΞΟ ΕCCΑΡΑΗΜΙ
ΤΕΤΡΑΚΟCΙΟΙΜΕΔ ΝΝΟΙΛΟΙΠΟΝΗΑ.ΕΔΙΜΝΟCΕΝΝΕΑ(..ΛΕ ΑΚΟCΙΟΙ/
ΝΙΟCΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝCΙΤΩΝΙΩΕΥΚΛCΙΛΑΛΟΙΠΟ Τ CΟΝCΙΤΩΝ ΙΩΠ Λ
ΜΕΝLΝΑΟΙΠΟΝΤΟ ΙCΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΠΡ ΦΙΛΙCΤΙ.ΙΑΓΙ.CΠΑΡΙCΡΟΜ./ΜΟ..ΟΙ ΕCΟΔΟCΤΡΕΙC
Ε ΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟΝ.ΙC/ΙΛΙΑΤΑ.ΑΝΤΑΕΞΟΔ ΟC..
ΗΚΟΝ Α ΕΠ ΑΚΟCΙΑΠΕΝΤΑ.ΙCΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛ
ΛΙΤΡΑΙΕΝΝ Λ ΔΕΚΑΕΠΤΑΚΟCΙΑΝ.
ΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΙCΧΙΛΙ
ΤΡΙΑΚΟCΙΑΕΠ ΛΙΑ ΤΑΛ/
ΜΗΚΟΝΤΑΧ. ΛΙΤΑCΙΤΟ
ΠΕΝΤΑΚΟC ΟΙΠΟΝ
Λ

Descripsi cum Cichorio ex ectypis gypseo et chartaceis. Edidit Franz annal. tab. E, corp. n. III.

Proposuimus supra primum paginam I et attigua ex reliquiis paginae II, tum paginam II.

I 1 exhibuimus quae cognoscuntur; ΜΜΩΝΙΟCΑ///ΩΝΟC CΠΑΡ Franz ann. fere recte, ΜΜΩΝΙΟCCΑ ΩΝΟCΑΡΕΘ idem Corp. temere mutans propter n. 430 II v. 9 — 16 ΡΑ litteras ut extantes non recte Franz — 17 in. litterae Ι tota, Ν ex parte perierunt, erravit Franz — [λυ]CΙΑC et ΠΑΛ idem minus recte — 28 exhibuimus quae cognoscere videbamur, ΟΚΤΩΔΕΚΑΛΙΤΡΑΙΟΓ ΔΟΗΚΟΝΤΑ Franz ann., ὀκτὼ [δέκα ἑκατὸν λίτραι ἐν ὀ]γδοήκοντα idem Corp. modum spatii longe excedens — 33 et 34 in. ΛΟΙΠΟΝ et ΛΑΜΕΝΩΝ Franz supplens.

In pagina II Franz non vidit quae apparent in v. 1, 5 praeter ΛΑΝΤΑ, 7 post ΕΞΟΔΟC, 8 post ΤΡΕΙC — idem legere sibi visus est quae evanuerunt aut numquam fuerunt, pauca in vv. 7—10 med., 14 in. ΒΔΟΜΗ, ex. ΩΕΝΕΝ, 18 ex. ΧΙ et ΑΝΤΑCΙΤΟΦΥΛ — 3 in. ΛΑΝΟΤΡΟ certum videtur, cf. n. 427 II 1; ΛΑΛΙ ΟΥΤΡ Franz falso — 6 ex. post ΕΞΟΔΟC fortasse apparent vestigia ..., quae possunt superesse ex ΕΠΤΑ — 7 in. ΠΕΝΤΑ Κ[ισια χι]ΛΙΑ Franz contra spatium — ex. certum videtur fuisse τε[τ]τ[αράκοντα], quae in fine apparent non expedivimus — 9 et 10 in. /ΡΑΚΙCΧΙΛΙΑ et ΤΕΤΡΑΚΙCΧΙΛΙΟΙ Franz male — 10 ex. reliquiae magna ex parte incertae admittere videbantur lectionem Εξηκον ΤΑ Εν (vel ξ) ΑΚΟCΙΟΙ Μ, Franz male [μεδιμνοι] CΙΤΩΝΙΩ ΦΡΥ — 11 ex. ΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝCΙΤΩ Franz — 13 ΦΙΛΙ CΤΙC........ΠΑΡ Franz, nobis de lectione constabat, etsi quae loco secundae litterae Α apparent parum bene conveniunt — 15 post ΗΚΟΝΤΑ Franz male ΛΙΤΡΑΙΤΕΤΡΑΚΟCΙΑΕΠΤΑΚΙC ΧΙΛΙΑ — 16 ΕΝ.. ΛΔΕΚΑΕΠΤΑ.ΟCΙ.Ν, nos, ΕΝΝ.... ....ΤΑΛΑΝΤΑ Franz — 19 post ΜΗΚΟΝΤΑ vidimus ΧΙ, sed rationes numerum χίλια refellere videntur.

ex anno I.

['Απολλωνίου πρ. 'Α]μμ[ώ]νιος 'Α[γ]άθωνος Σπ[α]ρ.
ἱερομναμόνοις ἔσοδος .... λίτραι]. | πέντε τεσσαράκοντα ἑκατὸν τάλαντα (145 t. .. l.)
ἔξοδος ἕνδεκα [λίτ]ραι ......]κοντα τάλαντα (.. t. 11 l.)
λοιπὸν δύο τεσσα(ρά)κοντα λίτραι, ἑπτὰ ὀγδοήκοντα ὀκτακόσια | τρισχίλια μύρια τάλαντα (13887 t. 42 l.)
ταμίαις ἔσοδος τρεῖς τριάκοντα λίτραι, ἓξ τεσσαράκον|[τ]α δισχίλια τάλαντα (2046 t. 33 l.)
ἔξοδος δύω πεντήκοντα λίτραι, τέσσαρα ἴκατι ἑξακόσια χί|[λι]α τάλαντα (1624 t. 52 l.)
λοιπὸν τέσσαρες τριάκοντα λίτραι, τέσσαρα ἐνενήκοντα ἑξακισχί|λια τάλαντα (6094 t. 34 l.)
σιτοφυλάκοις κυάμων λοιπὸν τὸ ἴσον
σιτωνίᾳ Φρύνιος λοιπὸν τὸ | ἴσον
σιτωνίᾳ Εὐκλείδα λοιπὸν τὸ ἴσον
σιτωνίᾳ παρὰ τῶν ἐπαγγειλαμένων λοιπὸν τὸ ἴσον |
'Απολλωνίου δευτέρου πρ. πάντες
ἱερομναμόνοις ἔσοδος ἑξήκοντα λίτραι, δύω | ἑξήκοντα τάλαντα (62 t. 60 l.)
ἔξοδος ὀγδοήκοντα λίτραι, τέσσαρα πεντήκοντα διακό[σια] | τάλαντα (254 t. 80 l.)
λοιπὸν δύω ἴκατι λίτραι, πέντε ἐνενήκοντα ἑξακόσια τρισχίλια μύρια | τάλαντα (13695 t. 22 l.)
ταμίαις ἔσοδος τρεῖς ἴκατι λίτραι, ἑπτὰ τεσσαράκοντα δισχίλια τάλαν[τα] | (2047 t. 23 l.)
[ἔ]ξοδος δύω τεσσαράκοντα λίτραι, ἴκατι πεντακόσια χίλια τάλαντα (1520 t. 42 l.)
λοιπὸν πέ[ν]τε δέκα λίτραι, ἓν ἴκατι ἑξακόσια ἑξακισχίλια τάλαντα (6621 t. 15 l.)
σιτοφυλάκοις κυάμων | λοιπὸν τὸ ἴσον
σιτωνίᾳ Φρύνιος λοιπὸν τὸ ἴσον
σιτωνίᾳ Εὐκλείδα λοιπὸν τὸ ἴσον |
σιτωνίᾳ πα[ρὰ] τῶν ἐπαγγειλαμένων λοιπὸν τὸ ἴσον |

['Ι]ου[ν]ίου πρ. [Νι]κίας Λυσία Παμ.
ἱερομναμόνοις ἔσοδος ἑκατὸν λίτραι, ἑκατὸν | τάλαντα (100 t. 100 l.)
ἔξ[οδ]ος τέσσαρας (sic) τεσσαράκοντα λίτραι, ἓξ ἑβδομήκοντα ἑξακόσια | τάλαντα (676 t. 44 l.)
λοιπὸν ὀκτὼ δέκα λίτραι, ἴκατι ἑκατὸν τρισχίλια μύρια τάλαντα | (13120 t. 18 l.)
ταμίαις ἔσοδος πέντε πεντήκοντα λίτραι, τριάκοντα τετρακόσια δισχί[λ]ια μύρια τάλαντα (12430 t. 55 l.)
ἔξοδος ἓξ ἑβδομήκοντα λίτραι, τέσσαρα ἐνενήκοντα | τετρακόσια τετρακισχίλια τάλαντα (4494 t. 76 l.)
λοιπὸν τέσσαρας (sic) δέκα ἑκατὸν λίτραι, | ἑπτὰ πεντήκοντα πεντακόσια τετρακισχίλια μύρια τάλαντα (14557 t. 114 l.)
σιτοφυλάκοις | κυάμων λοιπὸν τὸ ἴσον
σιτωνίᾳ Φρύνιος λοιπὸν τὸ ἴσον
σιτωνίᾳ Εὐκλείδα | λοιπὸν τὸ ἴσον
σιτωνίᾳ παρὰ τῶν ἐπαγγειλαμένων λοιπὸν τὸ ἴσον |
Καρνείου πρ. Σωτέλης Σωτέλεος Παρ.
ἱερομναμόνοις ἔσοδος ἑξήκοντα λίτραι, | δύω ἐνενήκοντα τάλαντα (92 t. 60 l.)
ἔξοδος ὀγδοήκοντα [λί]τρ[αι], τριάκοντα ἑπτακό|σια ὀκτακισχίλια τάλαντα (8730 t. 80 l.)
λοιπὸν ὀκτὼ δέκα λ[ίτρ]αι, [ἓν] ὀ[γ]δοήκοντα τετρα|κόσια τετρακισχίλια τάλαντα (448[1] t. 18 l.)
ταμίαις ἔσοδος μία ἑκατὸν λίτραι, ἓξ δέκα | διακόσια ἑπτακισχίλια δισμύρια τάλαντα (27216 t. 101 l.)
ἔξοδος πέντε ἐνενήκοντα λίτραι, | ἓξ ἴκατι ὀκτακισχίλια τρισμύρια τάλαντα (38026 t. 95 l.)
λοιπὸν ὀκτὼ τεσσαράκοντα ἑπτακό|σια τρισχίλια τάλαντα (3748 t.)
σιτοφυλάκοις κυάμων λοιπὸν τὸ ἴσον
σιτωνίᾳ Φρύνιος | λο[ιπὸν] τὸ ἴσον
σιτωνίᾳ Εὐκλείδα λοιπὸν τὸ ἴσον
σιτω[νίᾳ πα]ρὰ τῶν ἐπαγγει|λα[μένων] λοιπὸν τὸ ἴσον |

ex anno II.

[σιτοφυλάκοις] κυάμ[ων] .....
[σιτωνίᾳ .... λοιπὸν] | τὸ ἴσον
σ[ιτωνίᾳ .... λοιπὸν τὸ ἴσον]
Λανοτρου? [πρ.] ....
[ἱερομναμόνοις ἔσοδος] ...... | ἑβδομ[ήκοντα] .... [τάλαντα]
[ἔξοδος .... τά]|λαντα
[λοιπὸν] ὀκτ[ὼ .... λίτραι] ...... | τάλαντ[α]
[ταμία]ις ἔσοδος .... | πεντακ[ισχ]ίλια τα[λ]αντα
ἔξοδος ....|κόσια ἑξακισχίλι[α] τάλα[ν]τα
λοιπὸν τρεῖς τε[τ]τ[αράκοντα λίτραι .....κό]|σια δισχίλια τάλ[αν]τα (2... t. 43 l.)
σιτοφυλάκοις κυάμων ἔξο[δος τ]έσσαρα ἡμί[εκτα] ...... | τετρακόσιοι μέδ[ι]μνοι
λοιπὸν ἡμίεκτα ἐννέα ἑ[ξήκοντ]α(?) ἐ[ν?]ακόσιοι μ[έδιμνοι]
[σιτωνίᾳ Φρύ]|νιος λοιπὸν τὸ ἴσον
σιτωνίᾳ Εὐκλείδα λοιπὸ[ν] τ[ὸ ἴ]σον
σιτωνίᾳ π[αρ]ὰ [τῶν ἐπαγγειλα]|μένων λοιπὸν τὸ ἴσον
'Απολλωνίου πρ. Φιλιστίων 'Αγ[ί]α Σπαρ.
ἱερομναμόνοι[ς] ἔσοδος τρεῖς δ[έκα(?) λίτραι] ... | ἑ[βδομή]κοντα(?) ἑκατὸν δισχίλια τάλαντα (217(?). t. 13 l.)
ἔξοδος [ὀ]κτὼ ... λίτραι], ...|ήκοντα ἑπ[τ]ακόσια πεντακισχίλια τάλαντα (57.. t. .8 l.)
λ[οιπὸν] ...... | λίτραι, ἐνν[έ]α δέκα ἑπτακόσια ..... [τάλαντα] (..719 t. .. l.)
[ταμίαις ἔσοδος] ..... | λίτραι, πεντήκοντα πεντακισχίλι[α τάλαντα] (5050 t. .. l.)
[ἔξοδος .... λίτραι], ... | τριακόσια ἑπ[τακισχί]λια τάλα[ντα] (73.. t. .. l.)
[λοιπὸν .... λίτραι, ... ἑβδο]|μήκοντα ...... [τά]λαντα
σιτο[φυλάκοις κυάμων ἔξοδος] ..... | πεντακόσ[ιοι μέδιμνοι]
[λ]οιπὸν .....

430 Crass. 0,305, alt. m. 0,345, lat. 0,865, sed a dextra est pagina lata m. 0,24 *ruvidamente scalpellata e sporgente* SALINAS. Reperta et asservata una cum n. 423. 424. 429.

I.

ΤΡΑΙΤΡΙΑΔΕΚΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑ
ϹΙΤΟΥΙΚΟϹΙΠΕΝΤΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑ
ϹΤΙΩΝΟϹϹΠΑΡΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙϹΕϹΟ
ΤΡΑΙΠΕΝΤΕΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑΤΑ
ΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟϹΙΑ
ΙΟΚΤΩΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝΝΕΑΤΡΙΑ
ΑΙϹΕϹΟΔΟϹΕΝΝΕΑΔΕΚΑΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙ
ϹΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹΜΙΑΤΡΙΑ
ΝΑΚΟϹΙΑΟΚΤΑΚΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙ
ιΕΝΤΕΟΚΤΑΚΟϹΙΑΠΕΝΤΑΚΙϹΧΙΛΙΑΤΑ
ΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΠΑΡΑ ΓΥΜΝΑϹΙΑΡΧΟΙϹ
ΤΑΛΙΤΡΑΙΕΞΕΞΗΚΟΝΤΑΕΞΑΚΟϹΙΑΧΙΛΙΑΤΑ
\ΓΟΡΑϹΘΗΜΕΙΝϹΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙϹΧΑΛΚΟΥΕϹΟΔΟϹ
ΙΑΚΟΝΤΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟϹΤΟΙϹΟΝΚΥΑ
ΙΟΙΜΕΔΙΜΝΟΙΕΞΟΔΟϹΗΜΕΔΙΜΝΟϹΕΝΔΕ
ΠΟΝΔΥΩΗΜΙΕΚΤΑΕΞΔΕΚΑΟΚΤΑΚΟϹΙΟΙ
ΥΝΙΟϹΛΟΙΠΟΝΤΕϹϹΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ
ΛΙΛ ΛΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑϹΙΤΩΝΙΩΙΕΥΚΛΕΙ
ΑΡΑΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟϹΙΑ
ΡΓΥΡΩΜΑΤΟΙϹΑΓΕΡΤΑΙϹΤΡΙΑΚΟΝ
\ΤΩΝΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΩΝΧΡΗΜΑ
ΑΙΤΡΙΑΔΕΚΑΤΡΙϹΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝ
ΙΠΕΝΤΑΚΟϹΙΑΤΑΛΑΝΤΑΑΓΟ
ΙΤΡΑΙΕΝΝΕΑΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΔΙΑ

(reliqua pars paginae 10 fere versuum capax non scripta est)

Descripsi ex ectypis gypseo et chartaceis. Edidit Franz annal. tab. F, Corp. tab. IV.

I 3 ex. in ΕϹΟ versus finit, ΕϹΟΔΟϹ Franz male — 7 littera Α errore omissa post inserta est — 10 in. superest pars litterae Π — 12 in ΕΞΕΞΗΚΟΝΤΑ alterum ΕΞ Franz omittit — 18 in. ΛΙΛ Λ om. Franz — ex. ΕΥΚΛΕΙΔΑ Franz falso supplens — 20 in. apparet pars litterae Ρ — 21 in. \ΤΩ om. Franz — 23 in. a Π incipit Franz — II 1 et 3 in. supersunt partes litterarum Μ et Ν — 4 in. a ΠΤΑ incipit Franz, antea apparent ϹΟΝ Α Ι.., quae videntur posse superesse ex ΚΟΝ et ΛΙΤΡΑ — 5 ΤΕϹϹΑΚΟΝΤΑ est in lapide errore fabrili, item post videtur esse ΤΕΑΡΑ; id neglexit Franz — 15 ΤΡΙΧΙΛΙΑ errore fabrili — 24 inter ΤΑ et ΛΑΝΤΑ spatium vacuum relictum est propter vitium lapidis, id neglexit Franz.

II.

\ΠΙΟCΤΑΥΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙCΕCΟΔΟCΙΚΟCΙΛΙΤΡΑΙΕΝΝΕΑΔΕΚΑ
ΕΠΤΑΙΚΟCΙΛΙΤΡΑΙΤΕCCΑΡΑΕΞΗΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟΝΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙ
ΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕCCΑΡΑΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟΝΤΑΛΑΝΤΑΤΑΜΙΑΙCΕCΟΔΟC
ΚΟΝ Λ Ι.. ΠΤΑΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟCΙΑΤΡΙCΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟCΔΕΚΑΛΙ
ΤΡ ΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΟCΙΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΜΙΑΤΕCCΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΕΑΡΑΟΓΔΟΗΚΟΝ
ΤΑΕΝΑΚΟCΙΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑCΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙCΚΥΑΜΩΝΕΞΟΔΟCΕΝΔΕΚΑΗΜΙΕΚΤΑΕΝΝΕΑΤΡΙΑ
ΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟCΙΟΙΜΕΔΙΜΝΟΙΛΟΙΠΟΝΕΠΤΑΗΜΙΕΚΤΑΕΠΤΑΧΙΛΙΟΙΜΕΔΙΜΝΟΙCΙΤΩΝΙΩΦΡΥΝΙΟC
ΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝCΙΤΩΝΙΩΕΥΚΛΕΙΔΑΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝCΙΤΩΝΙΩΠΑΡΑΤΩΝΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΩΝΛΟΙΠΟΝΤΟΙCΟΝ
ΕΥΚΛΕΙΟΥΓΡΑΜΜΩΝΙΟCCΑΡΑΠΙΩΝΟCΑΡΕΘΙΕΡΟΜΝΑΜΟΝΟΙCΕCΟΔΟCΤΡΕΙCΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙ
ΠΕΝΤΕΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟCΙΑΠΕΝΤΑΚΙCΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟCΕΞΕΒΔΟ
ΜΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΟΚΤΩΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟCΙΑΤΕΤΡΑΚΙCΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΜΙΑ
ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΝΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟΝΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΟΥΤΟΥΔΙΟCΜΥΡΙΑ
ΤΑΛΑΝΤΑΚΑΙΔΙΟΝΥCΟΥΤΡΙΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΠΤΑΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΤΑΜΙΑΙC
ΕCΟΔΟCΕΞΤΡΙΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΟΚΤΩΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟCΙΑΠΕΝΤΑΚΙCΧΙΛΙΑΤΕΤΡΑΚΙC
ΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΕΞΟΔΟCΠΕΝΤΕΕΞΗΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΕΠΤΑΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΕΚΑΤΟΝΤΡΙΧΙΛΙΑ
ΔΙCΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑΛΟΙΠΟΝΔΥΩΔΕΚΑΛΙΤΡΑΙΠΕΝΤΕΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΟCΙΑΤΕΤΡΑΚΙC
ΧΙΛΙΑΔΙCΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑCΙΤΟΦΥΛΑΚΟΙCΚΥΑΜΩΝΕCΟΔΟCΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟCΙΟΙΜΕ
ΔΙΜΝΟΙΕΞΟΔΟCΔΕΚΑΗΜΙΕΚΤΑΤΡΕΙCΙΚΟCΙΕΚΑΤΟΝΜΕΔΙΜΝΟΙΛΟΙΠΟΝΕΝΝΕΑΗΜΙΕΚΤΑ
ΤΡΕΙCΕΞΗΚΟΝΤΑΔΙΑΚΟCΙΟΙΧΙΛΙΟΙΜΕΔΙΜΝΟΙCΙΤΩΝΙΩΦΡΥΝΙΟCΛΟΙΠΟΝΤΕCCΑΡΑΚΟΝ
ΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΡΙΑΚΟCΙΑΤΡΙCΧΙΛΙΑΜΥΡΙΑΤΑΛΑΝΤΑCΙΤΩΝΙΩΕΥΚΛΕΙΔΑ
ΛΟΙΠΟΝΔΕΚΑΕΚΑΤΟΝΛΙΤΡΑΙΤΕCCΑΡΑΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΕΠΤΑΚΟCΙΑΧΙΛΙΑΔΙCΜΥΡΙΑΤΑ
ΛΑΝΤΑCΙΤΩΝΙΩΠΑΡΑΤΩΝΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΩΝΛΟΙΠΟΝΤΕCCΑΡΑΚΟΝΤΑΛΙΤΡΑΙΤΡΙΑΤΡΙΑ
ΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΚΟCΙΑΤΡΙCΧΙΛΙΑΤΑΛΑΝΤΑΑΓΟΡΑΝΔΙΑΠΩΛΗΜΑΤΩΝΤΕCCΑΡΑΕΞΗΚΟΝ
ΤΑΔΙΑΚΟCΙΑΧΙΛΙΑΤ/ ΛΑΝΤΑ

(reliqua pars paginae quinque fere versuum capax non scripta est)

ex anno I.

. . . .

[σιτωνίῳ παρὰ τῶν ἐπαγγειλαμένων χρημάτων λοιπὸν τεσσαράκοντα λί]τραι, τρία δέκα τρισχίλια [τάλαντα] (3013 t. [40] l.) |

[καὶ παρὰ ἀγύρταις?] σίτου ἴκοσι πεντακόσια τάλαντα (520 t.)

[Εὐκλείου πρ. ...... Φιλι]στίωνος Σπαρ.

ἱερομναμόνοις ἔσο[[δος .... λί]τραι, πέντε τριάκοντα τρισχίλια τά]λαντα (3035 t. .. l.)

[ἔξοδος] .... λίτραι, πέντε ἐνενήκοντα τριακόσια | ... . [τάλαντα] (. 395 t. .. l.)

[λοιπὸν] ὀκτὼ τεσσαράκοντα λίτραι, ἐννέα τριά]κο.... [τάλαντα] (..9 t. 48 l.)

[ταμί]αις ἔσοδος ἐννέα δέκα ἑκατὸν λίτραι, | ....[κό]σια μύρια τάλαντα (10... t. 119 l.)

ἔξοδος μία τριά[[κοντα λίτραι] .... [ἐ]νακόσια ὀκτακισχίλια τάλαντα (89.. t. 31 l.)

λοι[[πὸν] .... [λίτραι, π]έντε ὀκτακόσια πεντακισχίλια τά[[λαντα] (5805 t. .. l.)

....[χί]λια τάλαντα παρὰ γυμνασιάρχοις |

.......τα λίτραι, ἓξ ἑξήκοντα ἑξακόσια χίλια τά[[λαντα] (1666 t. .. l.) ..... ἀγορασθῆμεν

σιτοφυλάκοις χαλκοῦ ἔσοδος | ...... [τρ]ιάκοντα τάλαντα

ἔξοδος τὸ ἴσον

κυά[[μων ἔσοδος .....κόσ]ιοι μέδιμνοι

ἔξοδος ἡμιέδιμνος ἓν δέ[[κα ...... μέδιμνοι]

[λοι]πὸν δύο ἡμίεκτα, ἓξ δέκα ὀκτακόσιοι | [μέδιμνοι] (816 m. 2 h.)

[σιτωνίῳ Φρ]ύνιος λοιπὸν τεσσαράκοντα λίτραι, | [τρία τριάκοντα τριακόσια τρισχί]λια μύρια τάλαντα (1[3333] t. 40 l.)

σιτωνίωι Εὐκλεί[[δα λοιπὸν δέκα ἑκατὸν λίτραι, τέσσ]αρα ἑβδομήκοντα ἑπτακόσια | [χίλια δισμύρια τάλαντα] ([21]774 t. [110 l.]) |

[τούτου ἐν? ἀ]ργυρωμάτοις ἀγύρταις τριάκον[[τα ...... τάλαντα]

[σιτωνίῳ παρ]ὰ τῶν ἐπαγγειλαμένων χρημά[[των λοιπὸν τεσσαράκοντα λίτρ]αι, τρία δέκα τρισχίλια τάλαν[[τα] (3013 t. [40] l.)

[καὶ παρὰ ἀγύρταις? σίτου ἴκοσ]ι πεντακόσια τάλαντα (520 t.)

ἀγο[[ρᾶν διὰ πωλημάτων ... λ]ίτραι, ἐννέα ὀγδοήκοντα δια[[κόσια ..... τάλαντα] (. 289 t. .. l.)

ex anno II.

[Δυωδεκατεῖος πρ. ..... Ὀλύμ]πιος Ταυ.

ἱερομναμόνοις ἔσοδος ἴκοσι λίτραι, ἐννέα δέκα | ...... [τάλαντα] (..19 t. 20 l.)

[ἔξοδος] ἑπτὰ ἴκοσι λίτραι, τέσσαρα ἑξήκοντα ἑκατὸν χίλια τάλαντα (1164 t. 27 l.)

λοι[[πὸν ......κο]ντα λίτραι, τέσσαρα τεσσαράκοντα ἑκατὸν τάλαντα (144 t. .. l.)

ταμίαις ἔσοδος | .....κον[τα λίτραι, ἑ]πτὰ τεσσαράκοντα διακόσια τρισχίλια τάλαντα (3247 t. .. l.)

ἔξοδος δέκα λί[τρ[αι, .. τρ]ιάκοντα πεντακόσια χίλια τάλαντα (153. t. 10 l.)

λοιπὸν μία τεσσα(ρά)κοντα λίτραι, τέ(σσ)αρα ὀγδοήκο[ντα ἐνακόσια χίλια τάλαντα (1984 t. 41 l.)

σιτοφυλάκοις κυάμων ἔξοδος ἓν δέκα ἡμίεκτα, ἐννέα τριά]κοντα διακόσιοι μέδιμνοι (239 m. 11 h.)

λοιπὸν ἑπτὰ ἡμίεκτα, ἑπτὰ χίλιοι μέδιμνοι (1007 m. 7 h.)

σιτωνίῳ Φρύνιος | λοιπὸν τὸ ἴσον

σιτωνίῳ Εὐκλείδα λοιπὸν τὸ ἴσον

σιτωνίῳ παρὰ τῶν ἐπαγγειλαμένων λοιπὸν τὸ ἴσον |

Εὐκλείου πρ. Ἀμμώνιος Σαραπίωνος Ἀρεθ.

ἱερομναμόνοις ἔσοδος τρεῖς ὀγδοήκοντα λίτραι, | πέντε ἑβδομήκοντα ἑπτακόσια πεντακισχίλια μύρια τάλαντα (15775 t. 83 l.)

ἔξοδος ἓξ ἑβδο]μήκοντα λίτραι, ὀκτὼ ἑβδομήκοντα ἑπτακόσια τετρακισχίλια τάλαντα (4778 t. 76 l.)

λοιπὸν μία | ὀγδοήκοντα λίτραι, ἓν τεσσαράκοντα ἑκατὸν χίλια μύρια τάλαντα (11141 t. 81 l.)

τούτου Διὸς μύρια | τάλαντα (10000 t.)

καὶ Διονύσου τριάκοντα λίτραι, ἑπτὰ ἑβδομήκοντα χίλια τάλαντα (1077 t. 30 l.)

ταμίαις | ἔσοδος ἓξ τριάκοντα λίτραι, ὀκτὼ τεσσαράκοντα ἑπτακόσια πεντακισχίλια τετρακισ|μύρια τάλαντα (45748 t. 36 l.)

ἔξοδος πέντε ἑξήκοντα λίτραι, ἑπτὰ ἐνενήκοντα ἑκατὸν τρι(σ)χίλια | δισμύρια τάλαντα (23197 t. 65 l.)

λοιπὸν δύο δέκα λίτραι, πέντε τριάκοντα πεντακόσια τετρακισ|χίλια δισμύρια τάλαντα (24535 t. 12 l.)

σιτοφυλάκοις κυάμων ἔσοδος ὀγδοήκοντα τριακόσιοι μέ|διμνοι (380 m.)

ἔξοδος δέκα ἡμίεκτα, τρεῖς ἴκοσι ἑκατὸν μέδιμνοι (123 m. 10 h.)

λοιπὸν ἐννέα ἡμίεκτα, | τρεῖς ἑξήκοντα διακόσιοι χίλιοι μέδιμνοι (1263 m. 9 h.)

σιτωνίῳ Φρύνιος λοιπὸν τεσσαράκον|τα λίτραι, τρία τριάκοντα τριακόσια τρισχίλια μύρια τάλαντα (13333 t. 40 l.)

σιτωνίῳ Εὐκλείδα | λοιπὸν δέκα ἑκατὸν λίτραι, τέσσαρα ἑβδομήκοντα ἑπτακόσια χίλια δισμύρια τά|λαντα (21774 t. 110 l.)

σιτωνίῳ παρὰ τῶν ἐπαγγειλαμένων λοιπὸν τεσσαράκοντα λίτραι, τρία τριά|κοντα πεντακόσια τρισχίλια τάλαντα (3533 t. 40 l.)

ἀγορᾶν διὰ πωλημάτων τέσσαρα ἑξήκον|τα διακόσια χίλια τάλαντα (1264 t.)

431 Tauromenii apud Io. Bapt. la Caniola DORV. MVR. In aedibus M. Spucchesii Ducis di S. Stefano MVELL., PANOFKA. In ecclesia cathedrali EGO.

ΘΕΑΙΣ
ΑΓΝΑΙΣ
ΧΑΡΙΣΤΗ
ΡΙΟΝ
Λ·ΜΑΛΙΟΣ
ΕΡΜΗΣ
ΡΕΚΤΑΣ

Θεαῖς ἁγναῖς χαριστήριον Λ. Μάλιος Ἑρμῆς ῥέκτας.

Descripsi. Burmann in Dorvillii Siculis p. 575, 4 (inde Torremuzza Sic. I 2); Murat. 1981, 11, cui misit Ioannes Ioannis. Ex schedis Od. Muelleri et Panofkae Franz 5643.

Ἁγναὶ θεαί (cf. tit. Acrensis n. 204) sunt Ceres et Proserpina. *Ῥίκτας* cognomen posuit Franz, praefero *ῥέκτας*, ut officium sacrificale significetur.

432 Tauromenii tabella marmorea crassa fere centim. 2.

ΣΝΑΛΛΑΜΗΔΑΜΑΕΙΜΗΚΑΙ
ΓΡΑΜΜΕΝΑΕΝΤΙΕΙΔΕΤΙΣΚ
ΙΗΔΟΓΜΑΕΣΕΝΕΓΚΗΗΜΕΤ
ΗΔΥΣΑΓΕΙΤΩΚΑΙΑΥΤΟΣΚΑΙΓΕ
ΡΟΥΧΡΗΜΑΤΟΣΚΑΤΑΒΛΑΒΕΟΣ
ΚΑΙΤΩΝΝΕΑΝΙΣΚΩΝΤΩΝΑΛΕ
ΦΙΛΟΝΤΩΙΤΩΙΕΡΜΑΙΚΑΙΤΩΙΗΡΑ
ΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙΣΔΙΚΑΣΑΣΘΩΔΕ
ΚΑΤΑΒΛΑΒΕΟΣΑΝΙΣΕΠΙΔΕ
ΙΝΕΑΝΙΣΚΟΙΜΗΔΟΓΜΑΤΙ
ΡΑΜΜΕΝΟΝΕΝ

Ex lapide descripsit Benndorf, ex Benndorfii ectypo Bormann.

1 ex. Ε Benud. dubitans — 2 ex. incertum fueritne Η an Κ — 4 in. quid fuerit ante Η incertum.

.... ων ἄλλα μηδαμεί, εἰ μὴ και.....
...... γε]γραμμένα ἐστί· εἰ δέ τις ἢ [κα.....
.... ἢ δόγμα ἐπενέγκῃ ἢ μετα......
.... θυσαγείτω καὶ αὐτὸς καὶ γέ[νος τὸ ἐκείνου ......
.... ἱερ]οῦ χρήματος καταβλαβέος ......
.... καὶ τῶν νεανίσκων τῶν ἀλε[ιφομένων ......
.... ὀφιλόντω τῶι Ἑρμᾶι καὶ τῶι Ἡρα[κλεῖ ......
... καὶ τοῖς ἀ]λειφομένοις· δικασάσθω δὲ [αὐτοῖς ὁ βουλόμενος ......
ἱεροῦ χρήματο]ς καταβλαβέος ἄνις ἐπιδε[ικέτου? ....
.... νεανίσκοι μὴ δόγμα τι.......
.... γεγ]ραμμένον ἐν........

Similia aguntur in titulo Teio apud Dittenbergerum syll. 349*b*.

433 Tauromenii ad ecclesiam S. Pancratii CAMARDA. Apud custodem theatri EGO.

ΑΜΦΙΠΑΡΑΣΤΑΣΙΤΑΙΣΔΕΣΑΡΑΠΙΔΟΣΕΣΤΙΑΙΑΓΝΟΝ
ΒΩΜΟΝΒΑΡΚΑΙΟΣΚΑΡΝΕΑΔΗΣΕΘΕΤΟ
ΕΥΚΡΙΤΟΥΥΙΟΣΞΕΙΝΕΟΝΕΩΚΟΡΟΣΑΘΟΜΟΛΕΚΤΡΟΣ
ΠΥΘΙΑΣΑΚΕΙΝΟΥΚΑΙΘΥΓΑΤΗΡΕΡΑΣΩ
ΑΝΘΩΝΩΚΡΑΙΝΟΥΣΑΔΙΟΣΜΕΓΑΛΑΥΧΕΑΣΟΙΚΟΥΣ
ΘΥΜΑΡΗΝΒΙΟΤΑΣΟΛΒΟΝΕΧΟΙΕΝΑΕΙ

Descripsi. Niccolò Camarda *sull' epigrafe Taorminese: lettera al Sigr. Amedeo Peyron* Palermo 1862 cum ectypo, cf. eiusdem *epigrafi ed opuscoli ellenici* (1873) tab. I. Inde Cavedoni *dichiarazione di un' antica iscrizione greca scoperta in Taormina* (= *atti delle deputazioni di storia patria per le provincie Modenesi e Parmesi* 1863 vol. I) et Ritschl mus. Rhen. XXI 140 (= opusc. I 784). Spucches *d'una iscr. greca trovata in Taormina* Pal. 1863. Repetii epigr. gr. p. XVIII n. 824*a*.

Ἀμφὶ παραστάσι ταῖσδε Σαράπιδος Ἑστίαι ἁγνόν
βωμὸν Βαρκαῖος Καρνεάδης ἔθετο,
Εὐκρίτου υἱός, ξεῖνε, ὁ νεωκόρος ἅ θ' ὁμόλεκτρος
Πυθιὰς ἁ κείνου καὶ θυγάτηρ Ἐρασώ.
ἀνθ' ὧν, ὦ κραίνοντα Διὸς μεγαλαυχέας οἴκους,
θυμαρῆ βιοτᾶς ὄλβον ἔχοιεν ἀεί.

Sarapidis et Isidis fanum habes CIL X 6989.

434 Tauromenii basis reperta a. 1770 *nell' ampliarsi il monistero di donne di S. Maria di Valverde* Cartella, prope hippodromum Torremvzza. Nunc apud custodem theatri.

Ο Δ Α Μ Ο Σ Τ Ω Ν Τ Α Υ Ρ Ο Μ Ε Ν Ι Τ Α Ν
Ο Λ Υ Μ Π Ι Ν Ο Λ Υ Μ Π Ι Ο Σ Μ Ε Σ Τ Ο Ν
Ν Ι Κ Α Σ Α Ν Τ Α Π Υ Θ Ι Α Κ Ε Λ Η Τ Ι
Τ Ε Λ Ε Ι Ω Ι

Descripsimus Bormann et ego. *Novelle letter. di Firenze* 1770 p. 502 (inde Laur. Cantini *iscrizioni che si trovano negli atti dell' academia Columbaria* Florent. 1800 I 76); Ignatius Cartella apud Torremuzzam Sic. VIII 9 (ed. 2) et *opuscoli di autori siciliani* XV (1774) p. 149 (inde Sestini *lettere dalla Sicilia e Turchia* 1779—84 II 55). Descripsit iterum R. Rochette *lettre à Mr. le Duc de Luynes* (1831) p. 35. Ex schedis Panofkae et Od. Muelleri Franz 5638.

Ὁ δᾶμος τῶν Ταυρομενιτᾶν
Ὀλυμπιν Ὀλύμπιος Μεττὸν
νικάσαντα Πύθια κέλητι
τελείωι.

435 Tauromenii lapis repertus a. 1770 *nell' ampliarsi il monistero di donne di S. Maria di Valverde* Cartella, prope hippodromum Torrem. Nunc apud custodem theatri.

Γ Α Ι Ο Σ Κ Λ Α Υ Δ Ι Ο Σ
Μ Α Α Ρ Κ Ο Υ Υ Ι Ο Σ Μ Α Α Ρ Κ Ε Λ Λ Ο Σ
Γ

Descripsi. Ed. Cartella *opuscoli di autori Siciliani* XV (1774) p. 149 (inde Sestini *lettere dalla Sicilia* II 55); Torremuzza Sic. VIII 10 (ed. 2), cui misit sine dubio Cartella. Ex schedis Od. Muelleri Franz 5644.

2 notavi describens, Μ Α Α Ρ Κ Ε Λ Λ Ο Σ nomen et Γ litteram subscriptam ab alia manu additam esse. Γ omisit Mueller; quid significet mihi obscurum est.

Videtur C. Claudius M. f. Marcellus is esse, qui a. 676 u. c. pro praetore Siciliae fuit, vir a Cicerone saepius collaudatus (Verr. II 3, 8. 21, 51. III 16, 42 divin. in Caec. 4, 13).

436 Tauromenii fragmentum.

. . . . . Ν Α Ν . . . .
Π Ι Ε . . Ο Ν Ι Ε . . Υ Ν Ο Α . . . .
. . . . Α Σ Κ Α Ι Τ Α . . . . Μ Α Υ Υ Ο
. . . . Ι Ο Ν Κ . . . . Σ Υ Ρ Α Κ Ο Σ Ο Ν

(Caesar Caietanus) in *memorie per servire alla storia letteraria in Sicilia* (1756) II 112; inde Torremuzza Sic. XVIII 22 (ed. 2); hinc Franz 5639.

4 Ι Ο Ν Χ Torremuzzae error.
Nihil perspicio; videtur is qui honoratur homo Syracusanus fuisse, *Συρακόσ[ι]ον* v. 4. V. 2 fortasse *εὐνο[ί]α[ς ἕνεκα]*.

437 Tauromenii in theatro lapides quattuor aequalis omnes magnitudinis.

1

Ι Ε Ρ Ε Ι Α ////////////

Descripsi.

2

Ι Ε Ρ Ε // Α Ν

Descripsi.

3

Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ο Υ Σ Δ Β

Descripsi.

4

Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ο Υ Σ Δ ///

Descripsi.

Eodem pertinere videntur alii quattuor lapides Tauromenii inventi, mihi vero non visi.

5 Ι Ε Ρ Ι Α 7 Ν Ε Μ Ε Α Ν
6 Ι Ε Ρ Ι Α Ν 8 Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ο Υ

Nn. 5—8 edidit Spucches *bull. della commissione di antichità in Sicilia* 1864 I 13; item descripsit Schubring in schedis.

Videntur *ἱερειᾶν*, praeterea Philistonis mulieris cuiusdam nobilissimae in theatro sedes denotari; Philistonis sedes fuerunt minimum *δγ'*, sed poteris tit. 4 etiam Δ Ε legere. Ν Ε Μ Ε Α Ν (7) quid sit haereo.

438 Tauromenii fragmentum.

Θ
. . . . . . ΩΣΚΙΣΤΡΟΦ . . . . . .
. . . . . . ΕΖΗΣΕΝΕΤΗ . . . . .

Θ(εοῖς) [κ(αταχ)θονίοις]. Ῥ]ῶσκις Τρόφ[ιμος ἔζησεν ἔτη . . . .

(Caes. Caietanus) in *memorie per servire alla storia letteraria di Sicilia* 1756 II 112; ab eodem Torremuzza Sic. XVIII 23 (Franz 5649).
Supplevit Franz.

---

439 Tauromenii effossus, deinde Catanae in museo Paterniono Ferr. Ibidem adhuc extat.

ϹΤΑΤΕΙΟϹ
ΕΥΤΥΧΗϹ
ΕΖΗϹΕΑΜΕ
ΠΤΩϹΕΤΗ·ΙϚ
ΜΗΝΕϹ Γ
ΗΜΕΡΑϹ·Ζ

Στάτειος Εὐτύχης, ἔζησε ἀμέ(μ)πτως ἔτη ις', μῆνες γ', ἡμέρας ζ'.

Descripsi. Ferrara *storia di Catania* p. 390 (inde Torremuzza Sic. XIV 140 ed. 2; hinc Franz 5649*b*).

---

440 Tauromenii fragmentum.

ΦΑΒΕΙΑΕΓΝΑΤΙΑΝΗ

Φαβεία Ἐγνατιανή.

Spucches *bull. della commissione di antichità in Sicilia* 1864 I 13.

---

441 Tauromenii in domo Io. Bapt. Allegria reperta Dorv.

ΘΚΙ
ΧΑΙΡΟΙϹΑΑΙ
ΕΙΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΖΗϹΑϹΑΕΤΗ
ΠΑΤΗΡΙ
ΓΑΤΡ

Dorville sched. Bodleian.; Burmannus in Dorvillii Siculis p. 575, 2 (Torremuzza XII 13 = 15; Franz 5649*c*).

6 θυγατρ Dorv. sched.

Θ(εοῖς) κ(α)τ(αχθονίοις). Χαίρο[υ]σα αἰεὶ γλυκυτάτη ζήσασα ἔτη . . . πατὴρ τ[ῇ ἰδίᾳ θυ]γατρ[ὶ ἐποίησεν.

442 Tauromenii fragmentum.

ΕΝΘΑΔΕΜΝΗΜΑΔΟΥΛΗΣΖΗΣΑΣΗΣΒΙΟΝ . . .

Spucches *bull. della commissione di antichità in Sicilia* 1864 I 13.
Videtur titulus esse christianus, neque inepte iambum byzantinum agnoveris.

ἐνθάδε μνῆμα δούλης (vel Δούλης) ζησάσης βίον . . .

---

443 Tauromenii fragmenta in hospitio *Bella Veduta*.

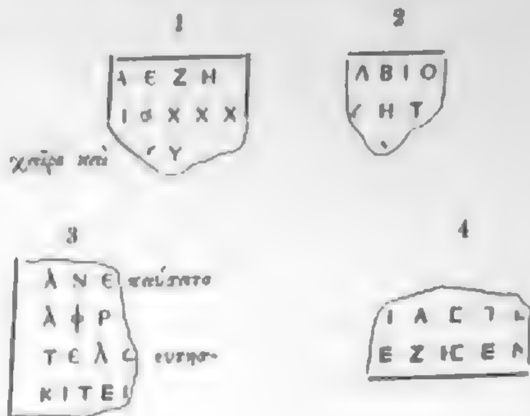

Descripsi.

---

444 Tauromenii tabella marmorea *trovata, come il custode diceva, circa 12 anni indietro sotto il teatro nella strada sepolcrale* Borm.

ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΡ
ΑΓΑΘΩΝΠΙϹΤΟϹ
ΖΗϹΑϹΕΤΗΖ ΜΝϹ
ΖΑΝΕΠΑΥϹΑΤΟ
ΥΠΤΟΝΩΡΙΟΥΤΟΗ
ΚΕΘΕΟΔΟϹΙΟΥΤΟΓϹΕ
Β·ΑΑΥΥΓΓΤΗΠΡΟΓ
ΕΙΔΩΝΟΚΤΩΒΡΙΩΝ
ΗΜΕΡΑϹΕΛΗΝΗϹΡ

Descripsit Bormann ediditque *bull. arch.* 1868 p. 172; antea ediderat Spucches *bull. della commiss. di antichità in Sicilia* I (1864) p. 13; cf. Salinas ibidem fascic. II p. 10. 13.

Ἐνθάδε κῖτε Ἀγάθων πιστὸς ζήσας ἔτη ζ', μῆνας ζ'· ἀνεπαύσατο ὑπατ(ίᾳ) Ὁνωρίου τὸ η' καὶ Θεοδοσίου τὸ γ' Σεβ(αστῶν) Αὐγ(ούστων) τῇ πρὸ γ' εἰδῶν Ὀκτωβρίων ἡμέρᾳ Σελήνης.

Annus p. Chr. n. 411.

---

445 Tauromenii.

☧
ΑΠΟΝΟϹ
ЄΝΘΑΔ

Crispi *giorn. di scienze, lettere ecc.* IV (1823) p. 265.
Ἄπονος ἐνθάδ[ε κεῖται sim.

446 Tauromenii reperta a. 1823 sub via Crucis ad amphitheatrum.

ΚΛΩΔΙΑΝΟC
ΚΕΜΟΥCΑ
CΥΝΠΕΔΙΟΙC
ΥΠΕΡΕΥΧΗC
5 ΕΠΕΘΗΚΑΝ

Κλωδιανὸς κ(α)ὶ Μοῦσα σὺν παιδίοις ὑπὲρ εὐχῆς ἐπέθηκαν.

Salv. Morso cod. Panorm. Qq E 173; inde ed. *giorn. di scienze, lettere* cet. IV (1823) p. 166.

447 Tauromenii tabula a. 1773 reperta.

ΞΙΞΥΡΧ
⳩

Torremuzza XVII 26; CIG IV 9515.
Χρυσίς.

XXVII. CATINA (*Κατάνη, Catania*).

Cf. Mommsen CIL X p. 720 sqq. p. 992.

Teste Thucydide VI 3 *Θουκλῆς καὶ οἱ Χαλκιδῆς ἐκ Νάξου ὁρμηθέντες ἔτει πέμπτῳ μετὰ Συρακούσας οἰκισθείσας* (i. e. anno 729) *Λεοντίνους τε — οἰκίζουσιν καὶ μετ' αὐτοὺς Κατάνην.* Anno 476 cives ab Hierone Leontinos transmigrare iussi sunt, ipsa urbs novis civibus tradita mutato nomine Aetna appellata est; post Hieronis mortem veteres incolae reversi patriam civitatem repetunt pristino nomine restituto (Diod. XI 76, 3). Posterius Catinenses opibus magis ac divitiis quam rerum publicarum constantia insignes modo Syracusanos modo Athenienses adiuvabant (Thuc. VI 50. 51, Diod. XIII 4), a. 403 urbs ab Dionysio capta Campanis habitanda data (Diod. XIV 15), a. 311 victo Agathocle ad Carthaginienses defecit (Diod. XIX 110); colonia eo deducta anno 21 a. Chr., cf. Mommsen l. s. Cicero vocat (Verr. IV 23, 50) *oppidum locuples, honestum, copiosum*, hominum frequentia vel Messanae Catinam praestare ait Strabo VI p. 268. — Summum magistratum *προάγορον* dicit Cicero l. s., ut etiam decretum Agrigentinorum (CIG 5491, v. infra inter titulos urbanos) *προαγορεύοντος Διοκλέος τοῦ Διοκλέος* factum est. Apparet igitur ut linguam ita et formam rei publicae Doricam tunc temporis factam esse.

Rerum Catinensium auctores quae collegerunt monumenta lapidaria si omnia Catinae reperta esse certo constaret, ingens esset thesaurus; sed paullo aliter se rem habere demonstravit Mommsenus l. s. p. 721, agens de museis Catinensibus tum Biscariano quam Benedictinorum, utroque circa saeculum XVIII medium condito, itemque de Iosephi baronis Recupero collectione. Constat enim magnum inscriptionum ibi adservatarum numerum cum ex aliis Italiae partibus tum ex Roma urbe maxime Catinam adlatum esse, in his etiam Graecas, velut eas quas ab Placido Sciamacca descriptas Romae coemptas et museo Benedictinorum destinatas in Gorii schedis (cod. Marucell. A 77) invenies. Sane vel in his iudicandis summa cautione opus esse docet titulus Marciae Luciliae (infra n. 490), qui quamvis medius inter alios ad Sciamaccam certo referendos legatur apud Gorium, tamen certo certius Siculae originis est: arguit hoc formula Siculis familiaris *χρηστὰ καὶ ἄμεμπτες*, arguit non minus Dorica forma *χρηστά*. Sed uni exceptioni non nimium esse tribuendum intellego; urbani lapides quin Catinensibus intermixti fuerint dubitari omnino nequit. Etiam hoc certum est Romanos homines, si quem lapidem Siculis cedere nollent, interdum fraudem illis fecisse ita ut novicium tituli apographum in lapide insculpendum curarent idque illis auferendum permitterent: velut Ferrara p. 347 quem Hermiones Eutychis Luciae Hermiani fratrum sororumque titulum sepulcralem apud Iosephum Recupero descripsisse se affirmat, cum inde ab Iucundi aetate ad hunc usque diem Romae fuisse neque unquam loco cessisse res est certissima (CIG III 6383). Errare non potuit Ferrara nisi ita ut novicium exemplum pro vetusto haberet. Catinensis originis porro non potest esse anaglyphum in Biscariano museo adservatum hoc titulo inscriptum ΠΟCΙΔΩΝΙΕ | ΒΗΡΥΤΙΕΧΑΙ | ΡΕ; coniectura sane incerta ductus inter Neapolitanas rettuli; nam Neapoli quoque Sciamaccam lapides coemisse testatur Ferrara p. 568. Quodsi mireris neminem titulum centum fere annos Catinae prostantem ante Odofredum Muellerum descripsisse, causam eam esse dico quod lectionis est difficillimae lapis valde attritus; ipse Muellerus satis male ita descripsit: ΠΟCΙΔ . . . ΗΣ | ΣΗΓΥΤΙΚΧ . Ι |. Quae cum ita sint, si quos titulos non expressim narrant Amico vel Ferrara in ipsa Catina urbe repertos esse (quamquam ne hoc quidem in Ferrarae testimonio satis est, qui saepius patriae urbi titulos vindicavit coniectura, ut ait Mommsenus, admodum levi), inquirendum est variis modis in originem eorum. Ante omnia Sicula ut secernas a peregrinis duo praesto sunt argumenta firmissima: formula appellandi defunctam *χρηστὴ καὶ ἄμεμπτε χαῖρε*, quae Romae vel Neapoli nunquam usurpata vere Sicula dici potest, deinde autem litterarum formae Ο Θ Ω, quas ego vix unquam alibi terrarum vidi, saepissime vero in Sicilia. Qua ratione duodecim fere titulos Siciliae vindicavi, quos si Siculos esse certum est, ut Catinenses esse negemus nihil cogit. Nam etsi quod dixit Mommsenus Siculum titulum non Catinensem vix ullum illis museis receptum esse non omnino verum est — nam et ipse Biscari princeps mihi testatus est aliquot se lapides ex Centuripis aliisve locis vicinis advehendos curasse, et duo sunt lapides graeci nobis traditi, quorum unus Centuripinus Catinae ab Ferrara descriptus est (n. 579), alter Argyrii inventus teste Torremuzza in museo Biscariano olim extabat (n. 588) — tamen cui potius urbi adscribamus quam Catinae dici nequit. Lubricum est ex nominibus propriis de origine titulorum argumentari; tamen audeo hac ratione titulum n. 494 Catinae vindicare: defuncti nomen est M. *Βεψάνιος Ζώσιμος*; Vipsaniae gentis exempla Latina duo per Siciliam habemus, quorum unum est Catinense CIL X 7107 *Vipsanius Atticus*; Graecus praeterea est titulus item Catinensis ab Carrera relatus (n. 495) *Βεψάνιος Ζωτικός*; itaque in tanta nominis raritate tantaque Zosimi et Zotici nominum similitudine licebit audacem esse. Propter sermonem bilinguem recte sine dubio Mommsenus duos musei Biscariani titulos inter Catinenses collocavit, quorum in altero (n. 472) accedit et quod in parte latina sermo graecissat (*Q. Domitei Peie salve*) et quod defuncti nomen simillimum mulieri Catinensi (CIL X 7077) Domitiae Piae. Quos Amico tradidit titulos, ei quo loco reperti essent plerumque ipse diligenter indicavit; itaque Mommsenus eos quos origine non adscripta ille edidit inter urbanos reiecit. Quae ratio ut per se fallax est, ita refellitur paucis quibusdam titulis velut n. 470, cuius indoles *ἐνθάδε κῖται Διονυσία, χρηστὴ καὶ ἄμεμπτε χαῖρε* (sic enim certo supplendum) quam maxime Sicula est; praeterea in his, quorum

originem tacuit Amico, multa sunt titulorum fragmina, qualia ipse Mommsenus recto iudicio usus negat ab Siculis hominibus Romae vel Neapoli empta esse. Huic ipsi argumento ego obsecutus complures titulos nimis mutilos quam quos aliunde advectos esse credibile esset inter Catinenses retinui, cum praesertim de nonnullis aliae simul accederent causae: velut sub n. 474 carminis fragmenta duo coniunxi, quorum alterum descripserant Ferrara post eumque Odofredus Mueller, alterum licet in eodem museo adservatum ineditum remansit: probabile igitur est postea id adinventum esse et quidem Catinae. De eis ut dicam quos Ferrara tamquam Catinae repertos rettulit, ut tamen nescias quo id iure fecerit, in his sex sunt satis tenuia lapidum fragmenta, quae licebit propter hoc ipsum Catinae tribuere; de reliquis quattuor incerta res est. Denique quae in museo Biscariano vel in S. Nicolai inveni nunquam antea descripta, ea pro Siculis vel potius Catinensibus recte haberi posse puto; videntur enim recentiore tempore reperta esse omnia. Itaque ut concludam titulos numero sex inter Romanos relegare ausus sum, inter Neapolitanos unum.

448 Repertum fragmentum a. 1703 *nella terra della Motta di S. Anastasia presso Catania dietro il muro della chiesa* MONGITORE.

ΡΟΔΙΤΑΣ
ΞΤΡΑΤΟΥ
ΟΥΛΑΚΑΙ
ΔΙΤΑΙ

Duo extant exempla Mongitorii, unum in cod. Pan. Qq B 9 (inde Torremuzza Sic. XVIII 34), alterum in cod. Pan. Qq D 203 (inde Amico Catana illustr. III 245; ex Amico Dorvillius Sicul. p. 537, 7). Repetiit Franz 5652.

2 ΕΤΡΑΤΟΥ Mongit. D 203 — 3 ΟΥΑΑΚΑΙ id. ibid. — 4 ΑΙΤΑΙ id. ibid.

Haec potest tituli fuisse indoles:

Ἱερατεύσαντα τᾶς Ἀφ]ροδίτας
τὸν δεῖνα ...]στράτου
ἀνέθηκεν ἁ β]ουλὰ καὶ
ὁ δᾶμος τᾷ Ἀφρο]δίτᾳ.

449 Catinae ante aedem civitatis, vulgo *la Loggia*, in petra Catanensi, in fornice valvarum opere dorico; inventa ad S. Spiritum in villa Oct. Iocnii GVALTERVS.

Κ
ΔΗΜΗΤΗΡΗΙΕΡ

Gualterus 31 (ed. 2); inde Amico Catana illustrata III 236; Torremuzza I 20 = 22; Franz 5649*e*.

450 Catinae in foro Trissini apud Franciscum Caruso, sub simulacro cubitali ex argilla GVALTERVS.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ
ΒΑΣΙΛΙΣ
ΚΑΤΑΝΑΑ

Gualterus 48 (ed. 2). Inde Carrera *memorie historiche di Catania* I 64; de Amico *Catana illustrata* III 237; Murat. 40, 3; Torremuzza Sic. I 23 = 25; Ferrara *storia di Catania* p. 336; Franz 5649*f*.

Fuerunt qui de tituli genuinitate dubitarent, cui suspicioni ut favet simulacrum ex argilla factum ita obstat quod ante Gualteri aetatem vix quisquam Siculorum Graecum titulum fingere potuit. Non audeo tamen probare quod proposuerunt Περσεφόνη βασιλὶς (s. βασιλίσ[σα]) Καταναί[ων.

451 Catinae reperta tabula marmorea in museum Biscarianum delata FERR. Ibi nunc extat. De Catinensi origine ne sic quidem constat.

ΙΒΟΝΑΚΕΡϹΕΚΟΜΗΝ
ΤΗΒΟΛΟΝΑΠΟΛΛΩΝΑ
ΔΡΥϹΑΜΗΝϹΗ
ΚΟϹΜΟ
vacat
5 ΠΑΤΡ
vacat

Descripsi. Ferrara *storia di Catania* p. 382; Franz 5649*d* ex schedis Od. Muelleri. Repetii epigr. gr. 801.

3 ϹΗΚ et 4 ΚΟϹΜΟΝΚ Ferrara.

Apparet duos fuisse hexametros, velut

Φ]οῖβον ἀκερσεκόμην [ἑκ]ατηβόλον Ἀπόλλωνα
ἱ]δρυσάμην σημ[ῷ τ' ἐπὶ] κόσμον κ[αλὸν ἔθηκα.
Πατρ.... (nomen dedicantis).

452 Catinae repertus lapis, postea Panormi apud PP. Iesuitas TORREM. SCHIAVO. Ibidem nunc in museo publico.

ΘΕ
ΑΡΤΕΜ
ΚΑΙΤΟΥ
ΟΥΑΥΤΟ
5 ΕΥΠΛ

Descripsi. Torremuzza Pan. p. 34, Sic. XVIII 33 (Franz 5572). Schiavo *memorie per servire alla storia letteraria di Sicilia* 1756 II 235.

1 ΘΗ Torrem., ΘΜ Schiavo — 2 Μ integram Torrem. et Schiavo.

Videtur dedicatorius potius quam sepulcralis fuisse titulus, si quidem recte v. 1 Θε[οῖς πᾶσι] et v. 5 εὐπλ[οίας ἕνεκα] sim. supplendum conicio; fatendum tamen difficiles explicatu esse genetivos vv. 3. 4.

453 Catinae a. 1771 mense Maio repperit princeps Biscari in ruderibus piscinae magnae *in contrada del Corso poco sotto a man sinistra dell' arrivo alle mura del grande acquidotto* FERRARA; repertum *vicino alla clausura dei PP. Benedettini* SESTINI; rep. in ingressu thermarum MVENTER; *oggi nel museo Biscari* FERR. Ibidem nunc extat. Messinam translatus esse lapis errore dicitur in epistulario CAIETANI.

ab una parte:

ΒΑΙΟΝΕΜΕΝΥΜΦΑΙΣΕΡΓΟΝΚΑΜ
ΟΥΓΑΡΜΟΙΣΘΕΝΑΡΗΝΧΕΙΡΕΠΕ
ΑΛΛΕΝΕΜΟΙΚΑΜΑΤΩΝΕΥΡΕΝΤΕ
ΑΓΧΟΘΙΛΑΙΝΕΗΣΑΥΛΑΚΟΣΥΔΡΟ
ΤΗΝΑΥΤΟΣΠΟΙΗΣΕΝΕΣΗΕΡΑΠΟΛΛ
ΝΑΜΑΦΕΡΕΙΝΚΑΘΑΡΟΝΕΝΝΑΕΤΑΙ
ΕΝΝΟΪΟΥ

ab altera:

*Plurium saeculor*VM IN*iur*IA NYMFEVM
informi IABE FOEDATVM CVIVS ETIAM AQVA
*licet antiq*VO MEATV TAMEN CORRVPTIONE
*formaru*M ITA FVERAT POLL*u*TA VT QVANDAM
*quasi nox*AM HAVRIENTIBVS INFERRE VIDERETVR
*providenti*A FL · ARSINI V C CONSVLARIS · P · S
*restitut*VM ADQVE VSVI POPVLI SPLENDIDISSIMI
*Catinensiu*M REDDITVM REFORMATVMQVE EST
*cur*ANTE FL · AMBROSIO V P DD · PERP

Descripsimus Mommsen et ego. Sestini *descrizione del museo Biscari* (1776) praef. p. 12 et *lettere dalla Sicilia* I 133; Torremuzza Sic. VII 7 (ed. 2); Ferrara *storia di Catania* p. 305. Optimum apographum extat in epistulario Caes. Caietani et Torremuzzae cod. Pan. Qq E 130. Adhibitis schedis Od. Muelleri et Mueuteri Franz 5649 A, cf. add. p. 1250. Mommsen CIL X 7017.

1 3 ΤΕ· Mommsen. — Latina suppleverunt Cavedoni apud Franzium et Mommsen. Graeca sic legenda (cf. epigr. gr. 599):

Βαιὸν ἐμὲ Νύμφαις ἔργον κάμ[εν ......
οὐ γάρ μοι σθεναρὴν χεῖρ' ἐπι......
ἀλλ' ἐν ἐμοὶ καμάτων εὗρεν τέλ[ος, εὗρε δὲ τύμβον
ἀγχόθι λαινέης αὔλακος ὑδρ[οφόρου,
τὴν αὐτὸς ποίησεν ἐς ἱέρα πολλ[ὸν ἀείρας
νᾶμα φέρειν καθαρὸν ἐνναέτα[ις Κατάνης.
Ἐννοΐου.

---

454 Catinae repertum fragmentum a. 1638 in fundamentis novi templi S. Io. Baptistae, nunc in museo q. d. *della Loggia* CARRERA.

ΜΑΡΚΙΑΝΟC....
..ΑΜΕΝΟSΤΗC...
..CΤΙΟΙCΑΝΕΛΕ..
..ΚΑΤΕΡΧΟΙ....
ΜΕ..ΙΕΡΟΝΕΙ....

Carrera *memorie historiche* I 288; inde Mongitore cod. Pan. Qq D 203; de Amico Catan. illustr. III 253 (hinc Torremuzza Sic. XVIII 15, ex eoque Franz 5649 *g*); Ferrara *storia di Catania* p. 384.

Possit aliquis cum Franzio conicere Μαρκιανὸς [· ἱερασ]άμενος τῆς ..., sed satius est abstinere coniecturis, cum praesertim versus fuisse videantur.

---

455 Catinae variis in locis AMICO. *Fra le rovine avanti la cattedrale trovaronsi un tempo tre rottami — vennero poi portati nella loggia, in un muro della quale il Carrera scrive averli veduti; l' a. 1702 se ne ritrovarono altri due e si conservarano dal canonico Roccaforte, ora nel museo Biscari* FERRARA. Frg. 1 et 2 coniuncta, praeterea fr. 6 apud canonicum Roccaforte, frg. 3 4 5 *nella loggia* vidit DORVILLE. Nunc omnia in museo Biscariano.

1

ΦΛΑΒΙΟCΦΗΛΙΞΕΥΜΑΕ
ΛΙΒΕΡΑΛΙΟΥΤΟΥΕΥΚΛΘC
ΕΚΑΥCΕΝΕΙCΤΗΝΠΡΟΚ
ΓΟΥΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΟC

2

ΙΟCΟΛΑΗΠΗ
ΩCΙΩΤΟΥΑΝΙ
ΑΥCΙΝΚΑΙΕΙCΤ
ΜΕΤΑΤΗΝΥΓ

3

ΡΧΙΑC·ΕΙΠΕΝ·ΑΙΘΕΡΜΑΙ·ΑΙ·ΑΧ
ΚΑΘΕΚΑCΤΗΝΗΜΕΡΑΝΠΗC
ΝΟΠΡΟΓΡΑΦΙCΕΥΚΛΘΟC
CΙΟΥΛΙΩΝΙΟΥΑΥΓΟΥ

4

ΛΛΙΑΝΑΙΕΞΑΡ
ΑC·ΑΒ·ΕΛΑΤΤΟΝΕ
ΙΩΤΟCΤΩΝΕ
CΤΟΥΤΟ·ΔΙ·Κ

5

ΑΙΑCΔΙΑΤΥΠΩCΕΩCΑΝΗΛC
ΚΑΥCΕΝΕΙCΤΗΝΠΡΟΚΑΥCΙΝ
ΔΙΩΝΑΝΑΛΩΜΑΤΩΝΠΙ
ΙΜΑΞΙΜΟΥΤΟΥΛΑΜΠ

6

ΙΟΥCΗCΤΗCΕΠΙCΚΕΥΗCΕ
ΕΝΠΗCΑC·ΙΗ ... ΕΙ·Ν
ΤΟΕΠΙΥ· ... ΜΑΤ
vacat

Descripsi. Arrigonius apud Gorium sched. Marucell. A 6; de Amico Catana illustr. III 242; Dorvillius sched. Bodl. et Sic. p. 576; Torremuzza Sic. VII 5 (ab Torremuzza acceptam habet Tardia cod. Pan. Qq C 17*a*); Ferrara *storia di Catania* p. 320; ex apographo Od. Muelleri Franz 5694.

ΕΠΟ
Fr. 6, 2 ΙΗ. . . . . ΟΙΕΙ Amic., ΙΗ)Ι Dorv., ΙΗ)ΙΕΙ Torrem. — 3 Υ·Π ΜΑΤω Amic. Dorv., ΥΠ. . . . . . ΜΑΤΩ Torrem.

Coniunxit fr. 1 cum fr. 2, et fr. 3 4 5 inter se princeps Biscari apud Torremuzzam; quid rei ageretur intellexit Otto Seeck collega.

Φλάβιος Φῆλιξ Εὐμάθιος ὁ λαμπρ[ότ(ατος)] ὑπατικὸς τῆς ἐπα]ρχίας εἶπεν· αἱ θερμαὶ αἱ Ἀχιλλιαναὶ ἐξ ἀρ[χ]αίας διατυπώσεως ἀνάλ[ωσιν - - - - - - . .]ούσης τῆς ἐπιστασίας ἐ[πὶ] | Λιβεραλίου τοῦ εἰκαθεστῶτος ἀν[ήλωσαν ξύλων . . . . . .] καθ' ἑκάστην ἡμέραν πήσας λβ'· ἔλαττον ἔκαυσεν εἰς τὴν πρόκαυσιν [- - - - - ἀνήλω]σεν? πήσας ιη', ἐ[ποί]ει . . . | ἔκαυσεν εἰς τὴν πρόκαυσιν καὶ εἰς . . . . ἔδωκε]ν ὁ προγραφὶς εἰκαθεστῶτος τῶν ἐ[ι]δίων ἀναλωμάτων π[ήσας - - - - - -]το ἐπὶ . . . . . . ὑπάτω[ν? | τοῦ ἀρχιτέκτονος μετὰ τὴν ὑπ[ατείαν Φλαβίου Θεοδο]σίου αἰωνίου Αὐγούστου τὸ δι' κ[α]ὶ Μαξίμου τοῦ λαμπ[ροτάτου.

Edictum est Flavii Felicis consularis Siciliae, quo Thermarum ab Liberali optime administratarum exemplum illius successoribus commendaret; singula multa dubia sunt, quoniam et post fragmentum 2 haud ita pauca (XVII vel XVIII litterae), post fragmentum vero quintum permulta videntur interiisse. V. 2 incertum *ἔλαττον* utrum pertineat ad praecedentia an ad ea quae secuntur; laudari videtur Liberalis quod minorem lignorum copiam in balinei calefactionem impenderit quam alii; *πρόκαυσιν* non novi, sed non videtur multum differre ab hypocausi, quo nomine fornax utitur balneariorum. — Consules sunt anni p. Chr. n. 433; edictum igitur ad insequentem pertinet annum 434.

456 Catinae in museo Biscariano fragmentum marmoreum muro infixum, litteris grandibus scriptum. De origine Sicula non dubitandum.

Descripsi.
Non videtur sepulcralis titulus.

457 Catinae.

ΟΙCΧΘΟ
ΑΓΑΘΗΧ
ΖΗCЄΡ

Θε]οῖς χθο[νίοις
Ἀγάθη χ[αῖρε
ἔ]ζησεν [ἔτη . . .

Franz 5732*c* missum ab Od. Muellero.

458 Incertae originis, ut tamen urbana esse non possit. Catanae in museo Biscari Torrem. Ferr. ego.

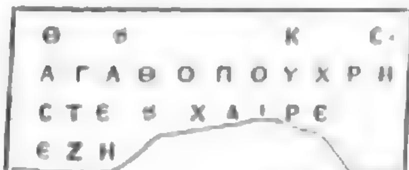

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοι)ς. Ἀγαθόπου χρηστὲ χαῖρε. ἔζη[σεν ἔτη . . . .

Descripsi. Torremuzza Sic. XIV 5 (ed. 2); Franz 5696; Ferrara *storia di Catania* p. 348.

1 post K certam esse C litteram notavi describens.

459 Catinae in museo Biscariano saxi grandis calcaris fragmenta duo. Litterae praegrandes.

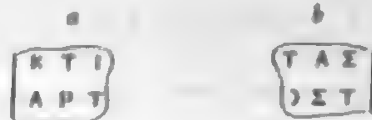

Descripsi. Fragm. *a* Franz 5732*e* ex schedis Od. Muelleri. Utrumque Benndorf-Schoene catalog. mus. Lateran. p. 410, qui aiunt duas tabulas esse terrae coctae: nam forte hae ex ipsis saxis expressae?

V. 2 videtur *Ἀρτ[εμίδωρ]ος* simileve nomen fuisse.

460 Catinae.

ΑCΚΛΕΠΙΑC

Ἀσκλ[η]πιάς.

Reinesius XVII 21 acceptam ab Bartholino; inde Franz 5697.

461 Catinae in museo Biscariano Ferr. (qui habet inter titulos Catinae repertos) ego.

ЄΝΘΑΔЄΚЄΙ
ΤЄΑCΤЄ
ΡΙCΝΗΠΙΟC

Ἐνθάδε κεῖτε Ἀστέρις νήπιος.

Descripsi. Ferrara *storia di Catania* p. 342.

462 Catinae apud baronem Recupero *grossissimo pezzo di marmo, che pare avere fatto parte di una gran base appartenente forse a qualche grande edificio.*

ΚΑΙCΙ
ΗΤΑΡCΤ
ΙCΤΑΜЄΝΗΥ
ΑΥΖЄΝΤΙΟΝ
ΚΗΝΔΙΚΛЄ

Ferrara *storia di Catania* p. 383.

Nihil apparet praeter participium . . *ισταμένη* et nomen *Αὐ[ξ]έντιον*. Fortasse versus fuerunt.

463 Catinae apud v. nob. Rosarium Cocum.

ΑΥΡΗΛΙCΒΙΤΑΛΗCΝΥΝΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΜΑΙΚΟCΜΟΥΠΛΑΝΗΝΠΡΟ
ΛΙΠΩΝΕΙCΑΙΩΝΙΟΝΟΙΚΟΝΑ
ΝΕΛΘΩΝΜΗΔΕΝΑΛΥΠΗCΑCΟ
ΜΑΛΟΝΒΙΟΝΩΔΕΔΙΑΓΩ[ΕΖΗCΑ
ΔΕΕΤΗ ΞΕ]

Descripsimus Mommsen et ego. Franz 5700 ex schedis Od. Muelleri; repetii epigr. gr. 735.

Videtur christianus titulus.

Αὐρῆλις Βιτάλης νῦν ἐνθάδε κεῖμαι,
κόσμου πλάνην προλιπὼν εἰς αἰώνιον οἶκον ἀπελθών,
μηδένα λυπήσας ὁμαλὸν βίον ὧδε διάγω·
ἔζησα δὲ ἔτη ξε′.

Adnotat Mommsen *uncis inclusa* (v. 5 sq.) *postea adiecta sunt.*

---

464 Catinae. Fr. *b* in monasterio S. Nicolai de Arena Amico. Fr. *a* repertum sub S. Catharinae Senensis ecclesia non multis abhinc annis S. Nicolai de Arena museo inlatus, ubi nunc est; characteres rudes Amico.

b

ΙΟCΦΦΙΛΟ
Ζ·ΑC ΚΑΙΑΥΡΗ
ΛΙΑΦ ΚΛΩΔΙΑΗ . .
CΥΜΒΙΟCΓΜΟΥΕ . .
ΚΤΗCΑΜΕΘΑΧΩΡΑΝ
ΚΑΘΑΡΑΝΚΑΙΕΘΕΜΕ
a CΑΜΕΝΚΑΙΕΠΟΙΗCΑ . .
ΚΟΙΤΩΝΑΕΑΥΤΟΗ . .
CΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ . .
. . ΡΑΝΓΕΛΛΟΜΕΝ . .
. . ΘΑCΗΕΝΘΑΔΕΙ . .
. . . ΕΟΝΙ

. . . . ιος Φιλο . . .
. ας καὶ Αὐρη-
λία Κλωδια[νὴ]
σύμβιός μου ἐ-
κτησάμεθα χώραν
καθαρὰν καὶ ἐθεμε[λιώ]-
σαμεν καὶ ἐποιήσα[μεν]
κοιτῶνα ἑαυτο[ῖς καὶ]
κληρονόμοι[ς, καὶ]
πα]ραγγέλλομεν . . .
. . . . ἐνθάδε . . .
. . . .

Frg. *a* de Amico Cat. ill. III 258; Torremuzza Sic. XVIII 11 ex schedis Caietani. Frg. *b* missum ab Amico (a. 1762) Torremuzza Sic. XVIII 8 (inde Ferrara *storia di Catania* p. 384). In unum coniunxit Franz 5730.

Fr. *a* non discrepat ab Amico Caietanus, nisi in formis et dispositione litterarum. Disposui ex fide Amici, formas dedi Caietani, id quod postulabat frg. *a*.

1 Φιλαίτας Franz — 3 Κλωδία ἡ σύμβιος idem — 4 potuit quidem crebro vitio scribi *σύμβιος ἐμοῦ*, sed probabilius in utroque lapidis fragmine particulam superfuisse litterae C.

465 Catinae tabula ex sepulcro a. 1815 prope moenia urbis veteris reperto. Mihi donavit Io. Pappalardo abbas Ferr.

ΑΦΡΟΔΙCΙΑCΚΑΙ
ΘΕΥΔΑΚΑΙΜΑΡΥΛΛΑC
ΕΙCΜΝΕΙΑΝΓΟΝΕΩΝ
ΤΕΚΝΑΕΠΟΙΗCΑΝ

Ferrara *giorn. di scienze, lettere ed arti per la Sicilia* 1825 XXX 299 (inde Férussac *bull. des sciences hist.* 1827 p. 324; hinc Franz 5698) idemque *storia di Catania* p. 341.

Inter singula vocabula distinxit Ferrara *stor.*

Ἀφροδισιὰς καὶ Θεῦδα (?) καὶ Μαρύλλας (?) εἰς μνείαν γονέων τέκνα ἐποίησαν.

Genetivorum qui videntur Ἀφροδισίας et Θευδᾶ et Μαρύλλας vix apta reperietur explicatio.

---

466 Incertae originis. Catinae apud Benedictinos Mommsen, ubi frustra quaesivi.

ΣΙΛΟΙΖΗΤΗCΟΝ
ΑΔΕ·ΚΕΙΜΕ·ΝΗΠΙ
ΡΟCΕΦΕCΟΥ·ΜΕΓΑ
ΕΙΤΗC·ΠΑΤΡΟCΔΕ
Α·ΑΧΙΛ·ΛΕΥC·CΤΡΑΤΟ
ΟΥ·ΜΗΤΗΡΜΟΙΡΑΔΕΔΩ
ΔΕ·ΘΑΝΕΙΝ·ΕΚΚΕΔΕΚΑ
CΑC·ΚΕΙΜΑΙ·ΔΕΝΥΝ
ΗΕΛΙΟΙΟΜΝΗΜΑΔΕΜΟΙ
ΛΙCΑΙΛΙCΑΧΙΛΕΥCΠΑΤΗΡ

Descripsit Mommsen. Ex schedis Od. Muelleri Franz 5699; repetii ego epigr. gr. 718.

1 *ζήτησον* vel *ζητῆς οἰ[ωμαι* — 2 sq. *ἐνθ]άδε κεῖμαι νήπι[ος ὠνόμα]ρος, Ἐφέσου μεγά[λης δὲ πολ]είτης? πατρὸς δὲ [ἐστιν ὄνομ]α Ἀχιλλεύς, Στρατο[νίκη δὲ μ]ου μήτηρ· μοῖρα δ᾽ ἔδω[κε μοι ὧ]δε θανεῖν, ἑκκαίδεκα [ἔτη ζή]σας· κεῖμαι δὲ νῦν [λείπων φάος] ἠελίοιο. μνῆμα δέ μοι . . . Αἶλις Ἀχιλλεὺς πατήρ.*

---

467 Catinae reperta paucis abhinc annis (a. 1760 Ferr.), nunc in museo monasterii S. Nicolai de Arena Torr. Ibidem l. c. apud Benedictinos vidi ego.

Θ Κ
ΓΑΛΑΤΗC
ΕΖΗCΕΕΤΗ
ΠΕΠΟΙΗ
CΕΝΥΙΟC
ΠΡΙΜΙΓΕΝΙC

Descripsi. Torremuzza Panorm. p. 351 ex schedis Viti de Amico, Sicil. XII 29 = 32 (inde Donat. 382, 9; Franz 5701). Ferrara *storia di Catania* p. 345.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Γαλάτης, ἔζησε ἔτη π′· ἐποίησεν υἱὸς Πριμιγένις.

468 Catinae in museo Benedictinorum fragmentum marmoreum. Siculum esse credo vel propter ◊ litterae formam.

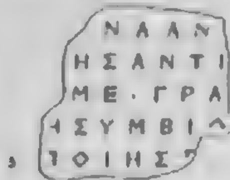

Descripsi.

Velut ... να ἀν[δρὶ ζ]ήσαντι [ἔτη] μα΄ Γρα[φικ]ὴ (?) σύμβιο[ς ἐ]ποίησε[ν].

---

469 Catinae reperta ad portam Stesichoream.

Θ Κ
ΔΑΦΝΗΓΛΥ..
ΤΑΤΗΧΑΙΡ..
CΑΕΕΤΗ..
ΤΥΧΗΕΝ..
ΟΕΠΕΠ..

Alessi *giorn. di scienze* cett. 1833 XLII 226 et *bull. arch.* 1833 p. 172; Franz 5703.

Ubique Σ Alessi *bullet.*

1 ΓΛΥΚ.. Alessi *bullet.* errore proclivi.

Θ. κ. Δάφνη γλυ[κυ]τάτη, χαῖρ[ε. ἔζη]σας ἔτη ..

Subscriptum videtur fuisse non tam filii vel fratris vel coniugis nomen (Εὐτύχης) cum verbo faciendi quam sententiola consolatoria de fato humano (τύχης et πεπ[ρωμένον ..]) more Siculo. Potest haec versu expressa fuisse, et fortasse recte Wilamowitzius senarium etiam ab initio restituit hunc: Δάφνη γλυκυτάτη, χαῖρε. [ν'] ζήσασ' ἔτη, ut numerale fuerit monosyllabum.

---

470 Catinae in museo S. Nicolai. Sicula sine dubio.

ΕΝΘΑΔ..
ΝΥCΙΑ..
ΑΜΕΝΙ..

Ἐνθάδ[ε κεῖται Διο]νυσία. [χρηστὴ καὶ] ἀμεμ[πτε χαῖρε.

De Amico Cat. ill. III 277; inde CIG IV 9506.

Titulus fortasse christianus.

---

471 Catinae *pentola di creta piena di picciole ossa*, rep. 1628 ad urbis moenia Carr. apud principem Pelagoniae Mong.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Διονυσίου.

Carrera *mem. hist. Cat.* I 288; inde de Amico Cat. ill. III 252 (Franz 5703*b*); Mongitore cod. Pan. Qq D 203.

---

472 Catinae in museo Biscari Torr. Mommsen, qui adnotat *litteris rudibus sed ut magis genuina videatur. Collocari inter Catanenses cum quod sermo graecissat, tum quod in n. 7077 reperitur Domitia Pia.*

Q·DOMITEI·PEIE
SALVE
ΚΟΙΝΤΕΔΟΜΙΤΙΕ
ΕVCΕΒΗΧΑΙΡΕ

Torremuzza Sic. XIV 50 (ed. 2); inde Franz 5705. Denuo Mommsen CIL X 7064.

Q. Domitei Peie salve. Κόιντε Δομίτιε Εὐσεβῆ χαῖρε.

---

473 Catinae in monasterio S. Nicolai de Arena Torr. ego. *Nel biscariano* Ferrarae error. Sicula sine dubio.

ΜΝΗΣΘΟΙ
ΕΝΚΑΡΠΙΝ
ΧΡΗΣΤΗ·ΚΑΙ
ΑΜΕΜΠΤΟΣ
ΕΖΗΣΕΝΕΤΗ
·Ν·

Μνησθοῖ Ἐνκάρπιν, χρηστὴ καὶ ἄμεμπτος ἔζησεν ἔτη ν΄.

Descripsi. Torremuzza Sic. XIV 45 = 58; inde Franz 5716*b* et ut videtur Ferrara *storia di Catania* p. 390.

Ἐνκάρπι(ο)ν mulieris nomen; praecedit forma barbara μνησθοῖ i. e. μνησθείη.

---

474 Catinae in museo Biscariano fragmenta duo.

Descripsi. Fragm. *a* ex Od. Muelleri schedis Franz 5732*d*. Habet etiam Ferrara *storia di Catania* p. 383. Fragm. *b* sine dubio eiusdem lapidis est; sed quomodo adnectendum sit non liquet.

Videntur versus fuisse inconditi in sepulcro attici hominis (cf. *a* 2 εἰμὶ Ἐρεχθειδῶν sim.) scripti; ipsi fortasse Εὔκαρπος nomen fuit, cf. *b* 1.

---

475 Catinae in museo Biscariano saxum calcare litteris profundis scriptum, ad quod anaglyphum valde detritum pertinere videtur, quo a sinistra miles clypeo armatus contra adversarium obstantem dextrorsum incedit; inter utrumque, ni fallor, ara. Siculae videtur originis.

ΕΥΠΟΡΙΟΥ

Descripsi.

Caboria Euporia CIL X 7052 (tit. Catinensis).

476 Catinae *trovata pochi anni sono da me stesso in un orto del barone delli Ficarazzi vicino le mura della selva del Convento de' pp. Riformati di S. Maria di Gesù* Bisc. Nunc in museo Biscariano.

Θ Κ Ι
ΖΩΤΙΚΟΣΠΑΤΗΡ
ΙΔΙΩΤΕΚΝΩΜΝΗ
ΜΗΣΧΑΡΙΝΕΠΟΙΗ
ΣΕΝΟΣΕΖΗΣΕΝΕΤΗ
❦ Κ Η ❦

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις) ἱ(ερόν).
Ζώτικος πατὴρ ἰδίῳ τέκνῳ μνήμης χάριν ἐποίησεν, ὃς ἔζησεν ἔτη κη'.

Descripsi. (Biscari) *memorie per servire alla storia letter. di Sicilia* (1756) II 316; Torremuzza Sic. XII 34 = 37 (Ferrara *storia di Catania* p. 348, Franz 5708).

---

477 Incertae originis. Catinae in museo Biscariano tabula marmorea.

Θ
ΘΡΕΠΤΥΛΟ
ꟿΗΝΑϹ//
ΕΥΦΡΟϹΥΝΗꟿΗΤΗΡ

Descripsi.
Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)]. Θρεπτύλο[ς ἔζησεν] μῆνας .... Εὐφροσύνη μήτηρ [ἐποίησεν.

---

478 *Marmo trovato a Catania e da me veduto presso il barone Giuseppe Recupero* Ferr.

Θ Κ
ΙΟΥΛΙΑ·ΑΛΙΑ
ΝΚ·ΕΖΗΣΕ
ΕΤΗΚ·ΜΙΝ·Β
ΙΜΕΡ·ΚΕ Α
ΛΙΑΝΟΣ ΘΥΓ
ΤΡΙ·ΕΥΣΕΒΕΣΤΑ

Ferrara *storia di Catania* p. 347.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἰουλία Α[ἰ]λιαν[ή], ἔζησε ἔτη κ', μῆν(ας) β', ἡμέρ(ας) κε', Α[ἰ]λιανὸς θυγατρὶ εὐσεβεστά(τῃ).

---

479 Incertae originis. Catinae in museo Benedictinorum tabula marmorea.

Θ ❦ Κ
ΙΟΥΛΙΑ
ΓΑΛΗΝΗ
ΗΦΙΛΟϹΤΟΛΟϹ
ΕΖΗϹΕΕΤΗ
ΛΓ

Descripsi.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἰουλία Γαλήνη ἡ φιλόστολος ἔζησε ἔτη λγ'.

Vocabulum satis mirum φιλόστολος non ausus sum φιλόστοργος corrigere.

480 Catinae in museo Biscariano Ferr. ego. Sicula sine dubio.

ΙΟΥΛΙΑΓΕ..
ΝΑ·ΗΘΕΟΦΙΛΗΣΕΖΗ
ΕΤΗ·ΙΔ·ΜΗ·ΙΑ·Η·ΗΕ·ΙΟ
ΟΣ·ΓΕΡΜΑΝΟΣ·ΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΗΘΥΓΑΤΡΙΕΠΟΙΗ

Ἰουλία Γε[ρμα]νὰ ἡ θεοφιλὴς ἔζη[σεν] ἔτη ιδ', μη(νας) ια', ἡ(μέρας) η' (?). Ἰο[ύλι]ος Γερμανὸς γλυκυτάτῃ θυγατρὶ ἐποίη[σεν.

Descripsi. Ferrara *storia di Catania* p. 390.
Dierum numerus incertus.

---

481 Catinae in museo monasterii Nicolai de Arena Torr. Ibidem (i. e. apud Benedictinos) ego. Sicula sine dubio.

Θ Κ
ΙΟΥΛΙΑΔΟΜΙΤΙΑΕΖΗΣΕΝ·
ΕΤΗ·ΖΜΗΝΑΣ·ΓΗΜΕΡΑΣ·Ε
ΓΟΝΕΙΣ·ΕΠΟΙΗΣΑΝ

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἰουλία Δομιτία, ἔζησεν ἔτη ζ', μῆνας γ', ἡμέρας ε'. γονεῖς ἐποίησαν.

Descripsi. Torremuzza Sic. XII 32 = 35. Inde Donat. p. 366, 10; Ferrara *storia di Catania* p. 346; Franz 5704.

---

482 Catinae reperta a. 1870 *al largo Manganelli*, est apud priorem Coco.

ΛΟΥΚΙΣ❦
ΚΑΙΛΙΣ❦
ΦΗΛΙΞ❦
ΧΡΗΣΤΣ
ΧΑΙΡΣ❦

Λούκις Καίλις Φῆλιξ, χρηστὲ χαῖρε.

Descripsit Mommsen.

---

483 Catinae apud Benedictinos; litterae nitidissimae. Originis sine dubio Siculae.

·Θ·Κ·
ΚΑΣΣΙΑΒΕΝΟΥΣΤΑΕ
ΖΗΣΕΝΕΤΗ·ΕΝΔΕΚΑ
ΜΗΝΕΣΘΗΜΕΡΕΣ·Η·
ΠΑΤΗΡΚΑΙΜΗΤΗΡΤΕΚ
ΝΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩ ΕΠΟΙΗΣΑΝ

Descripsi. Parum accurate Spuches *bull. della commissione di antichità in Sicilia* I (1864) p. 13.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Κασσία Βενοῦστα ἔζησεν ἔτη ἕνδεκα, μῆνες ϛ', ἡμέρες η'. πατὴρ καὶ μήτηρ τέκνῳ γλυκυτάτῳ ἐποίησαν.

484 Repertus lapis *nel contorno della Motta, paese a 6 miglia da Catania, nel podere della famiglia Torrent, presso cui si conserva* Ferr. Prope Syracusas in campis ad Mesterbianco Avol.

D · M · S ·
ΚΛΩΔΙΑΒΑΛΕΝΤΕΙΝΑ
ΧΑΙΡΕ ΕΖΗΕ ΧΧΧΧ
ΕΠΟΙΗCΕΙΔΙΑΓΥΝΑΙ
ΚΙΙΓΝΑΤΙCΚΑΡΙΚΟC
ΜΝΗΧΑΡΙΝ

Ferrara *storia di Catania* p. 387. Denuo Avolio *bull. arch.* 1832 p. 179 ex schedis Iosephi Alessio (inde Franz 5396).
3 ΕΖΗΣΕΧΧΧΧ Aless. — 4 ΙΛΙΑ Ferr. — 6 ΙΓΛΙΛΤΙC Ferr.

D(is) m(anibus) s(acrum). Κλαυδία Βαλεντεῖνα χαῖρε· ἔζη (vel ἔζησεν) ἔ(τη) μ'. ἐποίησε ἰδίᾳ γυναικὶ Ἰγνάτις Κάρικος μνή(μης) χάριν.

---

485 Catinae reperta tabula marmorea (*pochi anni addietro* Torr.) *nel cavarsi i fondamenti del Collegio di Maria fuori la Porta di Aci, ora nel Biscariano* Ferr.

Θ Κ
ΚΟΡΝΗΛΙΟΣΑΓΑ
ΘΗΜΕΡΟΣ · ΕΖΗ
ΣΕΝΕΤΗ · ΧΧΧVIII
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ · ΙΔΙΩΣΥΝ
ΒΙΩΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Descripsi. (Biscari) *memorie per servire alla storia lett. di Sicilia* 1756 I (inde Tardia cod. Pan. Qq C 17 a). Torremuzza Pan. p. 342, Sic. XI 18 = 19 acceptam a principe Biscari (inde Franz 5695); Ferrara *storia di Catania* p. 343.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Κορνήλιος Ἀγαθήμερος, ἔζησεν ἔτη λη'. Εὐφροσύνη ἰδίῳ συνβίῳ μνήμης χάριν.

---

486 Catinae repertum fragmentum *nel largo di Cifali* inter rudera aedis q. d. Veneris Momms. Nunc apud Rosarium Coco.

ΚΑΙΟΙ
ΚΡΙΣΠΓ
ΡΩΣΚ
ΓΡ

Descripsimus Mommsen et ego.

···· καὶ οἱ [γονεῖς] Κρισπε[ῖνος καὶ] Ῥωσκ[ία ····

---

487 Catinae in museo Biscari. Sicula sine dubio.

ΚΩΜΥ
ΤΡΙΤΟΑ
ΑΚΤΙΑΚΗ
ΕΤΗΕΞ

Descripsi.

Certo nihil legi potest praeter extrema *[ἔζησεν] ἔτη ἑξ[ήκοντα]*; patri (v. 2 *[πα]τρὶ*) sexagenario, cuius nomen fortasse *Κωμύλος* fuit, *Ἀκτιακὴ* videtur sepulcrum fecisse.

---

488 Catinae in museo Biscariano Ferr. ego. Sicula sine dubio.

ΛΙΒΙΟ
ΧΡΗCΤΟC
ΚΑΙΑΜΕΜ
– ΟCΕΖΗ
ΕΤΗΚΗ

Descripsi. Ferrara *storia di Catania* p. 390.
1 ΛΙΒΙΟC et 4 ΠΤΟC Ferr., quem non certum est integriorem vidisse lapidem.

Λίβιο[ς] χρηστὸς καὶ ἄμεμπ[τ]ος, ἔζη[σεν] ἔτη κη'.

---

489 Catinae extra portam Stesichoream rep., apud Ignatium Rizzarum Amico.

ΛΟΥΚΙΦΕΡΑ
ΖΩCΑΕΑΥ
ΤΗΕΠΟΙΗCΕΝ
ΚΑΙΤΟΙCΙΔΙΟΙC
ΠΑCΙΝ

De Amico Cat. ill. III 256; inde Torremuzza Sic. XIV 66 = 78 (Franz 5715) et Ferrara *storia di Catania* p. 349.
2 ΖΕCΑ Ferrarae error, qui recte vertit *vivens*.

Λουκίφερα ζῶσα ἑαυτῇ ἐποίησεν καὶ τοῖς ἰδίοις πᾶσιν.

---

490 Catinae in monasterio S. Nicolai de Arena Torr. ego. Titulus etsi fortasse non Catinensis tamen Siculus esse arguitur cum formula *χρηστὰ καὶ ἄμεμπτος* tum doricae dialecti vestigio (*χρηστά*). Quibus rebus plus tribuendum quam illi quod titulus in Gorii schedis invenitur iuxta alios pauculos a patre Scamacca Romae coemptos et museo Catinensi destinatos.

ΜΑΡΚΙΑ
ΛΟΥΚΙΛΙΑ
ΧΡΗCΤΑ · ΚΑΙΑ
sic ΜΕΜΤΟC · ΑΙΖΩC
ΕΤΙΑΕΙΚΟCΙ

Descripsi. Est apud Gorium cod. Marucell. A 77. Torremuzza Sic. XIV 69 = 81 (Franz 5714); Ferrara *storia di Catania* p. 352.

Μαρκία Λουκιλία χρηστὰ καὶ ἄμεμ(π)τος, αἴζως (i. e. *ἔζως* pro *ἔζης*?) *ἔτια εἴκοσι.*

---

491 Cataniae videtur reperta esse cum sit bilinguis. Est in museo Biscari Momms.

· M · MARYLIA
VIXIT · ANN ex l
Μ · ΜΑΡΥΛΜ · Ε ζησεν
ΕΤΗ Ν

Descripsit Mommsen CIL X 7078.
V. 3 'videtur fuisse ΜΑΡΥΛΜ' Mommsen, i. e. *Μαρύλλα*.

492 Catinae reperta tabula marmorea *nel cavarsi i fondamenti del Collegio di Maria fuori la porta di Aci, ora nel Biscariano* Ferr. Ibidem nunc extat.

Θ̄ K̄
ΜΥΡΤΑΛΗΧΡΗΣΤΟ
ΤΑΤΗΕΖΗΣΕΝΕΤΗ
Λ̄ ΜΗΝ Γ̄ · ΚΟΡΝΗΛΙ
ΟΣΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΣΥΝ
ΒΙΩΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΗ
ΕΠΟΙΗΣΕ

Descripsi. (Biscari) *memorie per servire* cett. 1756 I (inde Tardia cod. Pan. Qq C 17*a*). Torremuzza Sic. XI 17 = 18 (Franz 5717); Ferrara *storia di Catania* p. 343.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Μυρτάλη χρηστοτάτη, ἔζησεν ἔτη λ', μῆ(νας) γ'. Κορνήλιος Ἀγαθήμερος συνβίῳ εὐσεβεστάτῃ ἐποίησε.

Cornelius Agathemerus vel pater vel filius eius, cuius titulum eodem loco repertum supra rettuli n. 485.

---

493 Catinae urna cineraria marmorea apud Ignat. Rizzarum Amico.

ΟΠΩΙΕΝΕΧΡRCΤΕ
ΑΛΙΡΕ Ϸ ΕΖΗ
CΕC ΕΤΗΙ ·

De Amico Cat. illustr. III 255; inde Torremuzza Sic. XIV 81 = 89 (cuius emendationes tamquam ex lapide dedit Franz 5718); Dubois *catal. des antiq. de M. Léon Dufourny* p. 33 n. 85; ex Torremuzza ut videtur Ferrara *storia di Catania* p. 342.

Legit Torremuzza *Ὀπωρεῖνε χρηστὲ χαῖρε. ἔζησες ἔτη ι'.* — Nota quae est post ΑΛΙΡΕ videtur foliolum fuisse.

---

494 Catinae in monasterio S. Nicolai de Arena Torr. Ibidem i. e. apud Benedictinos Ferr. ego. Cf. Vipsanii Zotici titulum sequentem.

Μ · ΒΙΨΑΝΙΟCΖΩ
CΙΜΟCΖΗCΑ
CΚΑΛΩCΕΤΗ·ΛΕ
ΧΑΙ·ΡΕ
ΠΑΡΟΔΕΙΤΑ

Descripsi. Torremuzza Sic. XIV 22 = 24 (Franz 5707). Ferrara *storia di Catania* p. 349.

Vipsanius Atticus in titulo Catinensi CIL X 7101; cf. supra p. 116.

M. Βιψάνιος Ζώσιμος, ζήσας καλῶς ἔτη λε'. χαῖρε παροδεῖτα.

---

495 Catinae reperta *fuori le mura della città a tramontana sopra marmo rotto che fu subito posto nel muro della Loggia* Carrera.

Θ Κ Δ
ΒΕΙΨΑΝΙΟ.
ΖΩΤΙΚΟC....
ΕΤΗ·Λ·ΗΡΑΚΛ....
ΑΝΔΡΙΕΥCΕΒ....

Carrera *mem. hist.* I 289; inde de Amico Cat. ill. III 252 (Torremuzza Sic. XI 10, ex eoque Franz 5709) et Ferrara *storia di Catania* p. 341. Habet (ex Carrera?) Mongitore cod. Pan. Qq D 203.

4 ΕΤΗ·Α· Mongit.

Θ(εοῖς) κ[α](ταχθονίοις). Βειψάνιο[ς] Ζώτικος [ἔζησεν] ἔτη λ'. Ἡρακλ[εία] ἀνδρὶ εὐσεβ[εστάτῳ].

---

496 Catinae rep. a. 1726 in domo Petri Tedeschi Villermosae baronis extra portam Stesichoream Amico. Nunc apud Benedictinos.

Θ Κ
ΠΕCΚΕΝΝΙC
ΚΑΛΛΙΤΙΧΟCΕΖΗ
CΕΝΕΤΗΟΓΜΓ
ΠΕCΚΕΝΝΙΑ
ΓΑΜΙ·ΚΗΙΧΝΔΤΙ· *sic*

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Πεσκέννιος Καλλίτυχος, ἔζησεν ἔτη ογ', μ(ῆνα)ς γ'. Πεσκεννία Γαμικὴ τ(ῷ) ἀνδρί.

Descripsi. De Amico Cat. ill. III 257; inde Torremuzza Sic. XI 41 (Franz 5719) et Ferrara *storia di Catania* p. 350.

6 *ἀνδρί* corr. Ferrara; scripsi *τῷ ἀνδρί*, nam *τἀνδρί* vix probabile.

---

497 Apud authorem servantur domi (scil. Messanae) Ioannis Tucceri. In marmore utrimque inscripto perparvulo cippo olim imposito. Dedit Catanae Hier. Graecuza pharmacopola in regione S. Philippi Gualterus.

a	*b*
Θ Κ	Θ · Κ
ΠΥΕΙΜΙ	ΚΟΥCΙΝΤΑC
ΤΕΙΒΕΧΡΗ	ΒΙΩCΕΝΕΤΗ
ΤΕΧΑΙΡΕΕ	ΙΔ̄ ΚΟΠΡΙΑ
ΖΗCΕCΕΤΗ	ΜΗΤΗΡΕΝΘΙ
Θ	ΗCΕΝ

Gualterus 171 = 12. 13; inde de Amico Cat. ill. III 248 et Torremuzza Sic. XIV 106 = 122 tit. *a*, XII 47 = 54 tit. *b* (inde Ferrara ut videtur *storia di Catania* p. 349); tit. *b* solum ex Gualtero Murat. 1207, 11. Utrumque repetiit Franz 5722.

Tit. *a* 2 ΠΕΙΜΙ Gualt. 1 — tit. *b* 2 ΚΟΥΙΝΤΟC|ΒΙΩCΕΤΗ Gualt. 2.

a. *Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Π[ρ]ειμιτεῖβε χρη[σ]τὲ χαῖρε. ἔζησες ἔτη θ'.*

b. *Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Κου[ι]ντα, [ἐ]βίωσεν ἔτη ιδ'. Κοπρία μήτηρ ἐ[ποί]ησεν.*

Tit. *a* corr. Torremuzza; tit. *b* *ἐποίησεν* idem.

498 Catinae apud Rosarium Coco.

ΚΟΥ
ΟΥΝΟΜ
ΠΡΕΙΜ . . .
ΠΟΛΛΕΠΑΘ . .
ΤΗΝΔΕΓΟΝΕΙΣΚ
ΚΑΙΔΕΙΝΤΑΙΠΡΟΦ
ΕΥΧΕΣΘΕ ΘΕΩ
ΖΗΝΕΣΟΡΑΝΥ

Descripsimus Mommsen et ego.

Pauca legi possunt. 2 sq. σύνευ[ν μου . . .] Πρείμ — πόλλ' ἔπαθε[ν — τήνδε γονεῖς κ . . . . . καὶ δεῖνται προφ . . . εὔχεσθε θεῷ [ὑπὲρ αὐτοῦ sim.] . . ζῆν ἐσορῶν?

Fortasse christianum fuit epigramma.

---

499 Catinae reperta Arrig. in palatio senatorum Pantò, Amico, *si pose nella Loggia* Ferr.

ΤΥΜΒΟΝ·ΟΡΑ·CΠΑΡΟΔΕΙΤΑ///ΡΙΚΛΕΙΤΗC
ΡΟΔΟΓΟΥΝΗC·ΗΝ·ΚΤΑΝ·ΕΝΟΥΧΟCΙΩC
ΛΑΕCΙΔΕΙΝΟC·ΑΝΗΡ·ΚΛΑΥCΕΔΕ·ΚΑΙ·ΤΑΡ
ΧΥCΕ·ΑΒΙΑΝΙΟC·ΗΝ·ΠΑΡΑΚΟΙΤΙΝ·ΚΑΙ
ΒΑΙΗΝ·CΤΗΛΗ·ΤΗΝΔ·ΑΠΕΔΩΚΕ·ΧΑΡΙΝ
ΟΝΟΜΑ·ΤΟΠΡΙΝ·ΜΕ·ΠΑCΕΚΛΗΖΕΝ
ΕΠΑΓΑΘΩ
ΝΥΝ·ΔΕΡΟΔΟΓΟΥΝΗΝ·ΒΑCΙΛΙΔΟC
ΤΟ·Ε·ΠΩΝΥΜΟΝ

Descripsit Arrigonius medicus apud Gorium sched. Marucell. A 6. Alterum exemplum Antonius Pantò Panormitanus misit Muratorio, qui edidit 1736, 7. Hoc cum lapide contulit et ex parte supplevit de Amico Cat. ill. III 259 (inde Torremuzza Sic. XI 40 = 46, Ferrara *storia di Catania* p. 344). Repetierunt Franz 5724 coll. add. p. 1250 alii; ego epigr. gr. 685.

Litterarum formas et miram interpungendi rationem servavit Arrigonius.

1 ΠΑΡΟΔΕΙΤ.ΡΙΚΛΕΙΤΗC Arrig., suppl. Amico — 2 ΟCΙΩ Pantò — 5 ΤΗΝΔΑΠΕΔCΙΚΕ Pantò, ΤVΝΔ·ΑΠΕΔΟΙΚΕ Arrig. — 6 ΕΚΛΗCΕΝ Pantò — 8 ΝΥΝΔΕΡΟΔΟΓΟΥΝΗΒΑCΙΛΙΔΟC Pantò, ΝΙΝ·ΑΕΡΟΔΟCΟΥΝΗ·ΒΑCΙΛΙΟC Arrig.

Τύμβον ὁρᾷς, παροδεῖτα, [πε]ρικλειτῆς Ῥοδογούνης,
ἣν κτάνεν οὐχ ὁσίως λάεσι δεινὸς ἀνήρ·
κλαῦσε δὲ καὶ τάρχυσε Ἀβιάνιος ἣν παράκοιτιν
καὶ βαιὴν στήλην τήνδ' ἀπέδωκε χάριν.
Οὔνομα τὸ πρίν με πᾶς ἔκληζεν Ἐπαγαθώ,
νῦν δὲ Ῥοδογούνην, Βασιλίδος τὸ ἐπώνυμον.

---

500 Catinae *nel muro della Loggia* Carrera.

Θ·Κ·
ΡΩΣΚΙΑ
ΙΟΥΚΟΥΝ
ΔΑ·ΕΥΣΕΒ . .
ΕΖΗΣΕΤΕ

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ῥωσκία Ἰουκοῦνδα εὐσεβ[ής].
ἔζησε(ν) ἔτη vel ἔτεα . . .

Carrera mem. *hist.* I 288; inde Amico Cat. ill. III 251 (Torremuzza Sic. XIV 111 = 128, ex eoque Franz 5725) et Ferrara *storia di Catania* p. 354. Habet etiam Mongitore cod. Panorm. Qq D 203, et ipse fortasse ex Carrera.

4 ΕΥΣΕΡ.. Mongitore.

501 Catinae in Biscariano Torr. eoo. Sicula sine dubio.

ΣΑΒΟΥΚΙΣ
ΚΑΛΛΙΜΟΡΦΩ
ΕΖΗΣΕΝΕΤΗ
·ΛΒ·ΣΑΒΟΥΚΙΣ
ΖΩΙΛΟΣ·ΠΑΤΡΩΝ
ΕΠΟΙΗΣΕ

Σαβοῦκις Καλλίμορφος ἔζησεν ἔτη λβ'. Σαβοῦκις Ζωΐλος πάτρων ἐποίησε.

Descripsi. Torremuzza Sic. X 43 = 50 (Ferrara *storia di Catania* p. 340, Franz 5726).

502 Catinae a. 1594 in domo doctoris Cataldo Fimia (in via *Porta di mezo* GVALT.) inter rudera theatri minoris columna marmorea reperta ARCHANGELVS apud Carreram. In domo Vincentii Fimia CARRERA. In museo Benedictinorum BISCARI, EGO.

ΕΥϹΕΒΕΩΝΚΛΥΤΟΝ
ΑϹΤΥΠΑΝΟΛΒΙΟΝ
ΑΝΔΡΑΑΝΕΘΗΚΕ·
ΖΩϹΥΜΙΑΝΕΙΔΗΝ
ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΡΑ
ϹΕΒΗΡΟΝ
ΟΦΡΑΚΑΙΕϹΟΜΕΝΟΙϹΙ
ΙΡϹΙΙΙΟϹΑΙΖΕΙΡΡΟ

Descripsi. Gualterus 170 = 37 (inde Murat. 1098, 7; Dorvillius Sicul. p. 577, 6, quamquam hic se emendatiorem daturum praedicat quam Gualterus fecisset). Descripserunt item neglegenter Carrera *mem. histor.* I 280, melius de Amico Cat. ill. III 238 (ex Amico Torremuzza Panorm. p. 175, Sicil. V 36 = 37; Ferrara *storia di Cat.* p. 278; Serradifalco *antichità della Sicilia* V 17). Denique Biscarii *discorso sopra un' anticha iscrizione* citatur ab Welckero syll. epigr. n. 164, ego non vidi. Franz 5727 adhibitis schedis Od. Muelleri. Repetii epigr. gr. n. 887.

Vv. 1—7 tam certa lectio ut quid alii erraverint non opus sit enotare — 8 omisit Carrera. ΙΡΔΙΟϹ·ΛΙΖΕΙΒΡΟ Gualt. 1, ΙΡΟ ΙΙΟϹΑΙΖΕΒΡΟ Gualt. 2, ΙΡ.....ΟΕΛΙΖΕΒΙΡΟ Amico, ΡϹΙ.ϹΜΖΕΙΒΡϹ Od. Mueller.

Εὐσεβέων κλυτὸν ἄστυ πανόλβιον ἄνδρα ἀνέθηκε,
Ζωσυμιανείδην ἀγωνοθετῆρα Σεβῆρον,
ὄφρα καὶ ἐσ(σ)ομένοισι ..... βρο[τοῖσιν.

Versu tertio post ἐσσομένοισι Roehlio videtur vocabulum πρόμος fuisse (in Bursiani *Jahresber.* 1878—82 p. 131); reliquae coniecturae omnes nimis recedunt a vestigiis traditis.

---

503 *Nella più alta parte di Catania sopra la più eminente parte della Torre di S. Lorenzo si vede un mausoleo largo 7 piedi;* in fronte anaglyphum, quo iuvenis expressus cum duobus canibus ARCHANGELVS apud Ferraram. — In turre Guttierae la Valle baronis del Cugno in tumulo striato GVALTERVS.

ΚΟΥΙΝΤΟΣΣΟΣΣΙΣ
ΚΑΙΠΕΤΡΟΝΙΑ
ΣΟΣΣΙΑΧΕΙΑ
ΤΗΘΥΓΑΤΡΙΖΗΣΑΣΗ
ΕΤΗ·Ι·ΗΜΕΡΑ·Κ·Β

Κόιντος Σόσσις καὶ Πετρωνία Σοσσία Χεία τῇ [θ]υγατρὶ, ζησάσῃ ἔτη ι', ἡμέρα(ς) κβ'.

Gualterus 64 (ed. 2), qui non vidit ipse (Carrera *mem. hist.* I 283 et Ferrara *storia di Cat.* p. 346 cum Archangeli descriptione; de Amico Cat. ill. III 247; Torremuzza Sic. XII 52 = 59; Franz 5728).

---

504 Catinae in foro q. d. *Merceri* seu Mercati Lunae apud Vincentium Maioranam urnula marmorea recens reperta in vinea q. d. *la Mura* GVALT. In museo Biscari TORR. FERR. EGO.

ϹΟϹΙΑ ΕΛΑΤΗ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΟϹ
ϹΥΜΒΙΟϹ

Σοσίᾳ Ἑλάτῃ γλυκυτάτῃ Ἀφροδείσιος σύμβιος.

Descripsi. Gualterus ed. 2 n. 45; inde Carrera *mem. hist.* I 282; de Amico Cat. ill. III 246. Torremuzza Sic. XI 43 = 50. Ferrara *storia di Cat.* p. 345. Franz 5706 adhibitis schedis Od. Muelleri.

---

505 Incertae originis. Catinae in museo Biscariano FERR. EGO.

ϹΤΑΤΕΙΛΙΑΘΕ
ΑΓΕΝΙϹΕΖΗ
ϹΕ ... ΕΤΗ

Στατειλία Θεαγενὶς ἔζησε[ν] ἔτη ....

Descripsi. Ferrara *storia di Cat.* p. 391.

Statilia Hermais in titulo Catinensi CIL X 7094.

---

506 Catinae reperta ab Hier. Porthuso secundum Circum Maximum, nunc deperdita GVALTERVS.

ϹΤΕΦΑΝ
ΙΕΖΗϹΕΕ
ΤΕΑΗΚΑ
ΙΗΜΕΡΕϹ
Γ

Στεφάνι, ἔζησε ἔτεα η' καὶ ἡμέρας γ'.

Gualterus 181 = 62 (de Amico Cat. ill. III 250; Torremuzza Sic. XIV 120 = 141; Ferrara *storia di Cat.* p. 353; Franz 5729).

2 primam litteram Ι om. Gualt. 2 — 4 Ι om. Gualt. 2.

Videtur quintus casus Stephanii nominis esse; *Sextilius Stephanius* in titulo Catinensi CIL X 7089.

---

507 Catinae in museo Biscariano.

Θ
ϹΩΤ

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)] Σωτ[ηρ...

Descripsi.

508 Catinae Am., in museo Biscariano Ferr. ego.

Τίμη [καὶ] Ποιμ . . . ἑαυτ[οῖς] τὸ[ν τόπον scil. ἠγόρασαν sim.

Descripsi. De Amico Cat. ill. III 276; Ferrara *storia di Cat.* p. 383. Ex Amici libro Kirchhoff CIG 9512.

---

509 Incertae originis. Catinae in museo Biscariano Torr. ego.

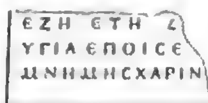

nomen ἔζη ἔτη δ'. Ὑγία ἐπόισε μνήμης χάριν.

Descripsi. Torremuzza Sic. XVIII 12 (Franz 5732*b*); Ferrara *storia di Cat.* p. 391.

---

510 Catinae reperta Arrig. apud Ignatium Rizzarum, cui dedit Xaverius Ricciolus Benvini baro Amico. Hodie apud Benedictinos Ferr.

ωΡΑΙΑ
ΧΡΗCΤΑ·ΚΑΙ
ΑΜΕΜΠΤΕ
ΧΑΙΡΕ
ΓΑΜΕ·ΧΡΗCΤΕ
ΚΑΙ·ΑΜΕΜ
ΠΤΕ·ΧΑΙΡΕ
ΟΥΡΒΑΝΙωΝ
ΓΟΝΓΕ
ΧΡΗCΤΕ·ΚΑΙ
ΑΜΕΜΠΤΕ
ΧΑΙΡΕ

1. Ὡραία χρηστὰ καὶ ἄμεμπτε χαῖρε.
2. Γάμε χρηστὲ καὶ ἄμεμπτε χαῖρε.
3. Οὐρβανίων Γόνγε (?) χρηστὲ καὶ ἄμεμπτε χαῖρε.

Arrigonius apud Gorium cod. Marucell. A 6. De Amico Cat. ill. III 256 (Torremuzza Sic. XIV 85 = 100; Ferrara *storia di Cat.* p. 352). Dubois *catal. des antiq. de Léon Dufourny* p. 33.

4 ΧΑΙΡΕ om. Arrig. — 7 ΚΑΙΡΕ Arrig. — 9 ΓΟΝΓΕ·ΚΑΙ Amico.

C. Auli *Gami* titulus Catinensis latinus CIL X 7050. — Γόνγος nomen inauditum; fortasse Λόνγε scribere debuit lapicida, ut sit Γ pro latina littera L.

---

511 Originis incertae. Catinae in museo Biscariano.

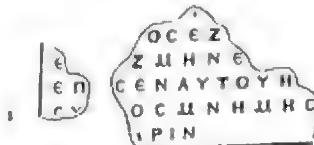

. . . . ος ἔζ[ησεν] ἔ[τη] ζ', μῆνε[ς . .]. ἐπ[οίη]σεν αὐτοῦ ἡ σύ[μβι]ος μνήμης [χ]άριν.

Descripsi.

---

512 Catinae apud Rosarium Coco.

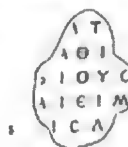

Descripsi.

---

513 Catinae.

Habet Muratori ms. 18, 224 datam ab Antonio Pantò; inde Mommsen CIL X 7111.

Apparet formula, velut εὐψύχ]ι [ι], οὐδὶς ἀθάνα[τος.

---

514 Catinae in museo S. Nicolai.

ΠΕΡΙΜΥCCΑΝ
ΚΟΜΕΝΗΝ

Amico III 277.

Videntur versus fuisse.

---

515 Catinae in museo S. Nicolai.

ἱ ΠΟΙΗC
εΥCΕΒεστατ..
ἔΖΗCΕΕΤη

Amico III 277; CIG IV 9507.

Vix christianus titulus.

516 Catinae in museo S. Nicolai.

ΕΝΕ
ΙΝΕΣ
ΙΔΙΩΝ
ΙΟΝ..Α

Amico III 277.

---

517 Catinae lapis niger quadratus singulos pedes longus et latus repertus a. 1634 *in alcune rovine del Corso.*

ΠΟΛ.ΑΙΒ

Carrera *mem. hist.* I 290 (inde Mongitore cod. Pan. Qq D 203).

---

518 In agro Catinensi adnotavit Franc. Bella.

ΕΚL ΚΑΤ
ΕΚ L ΚΑΤ

Gualterus 56. 57 ed. 2 (Franz 5733).

---

519 Catinae, *sopra la porta d' una casa privata in pietra nera* Mongitore; in Catanensis agri oppidulo Motta S. Anastasia in superliminari domus lapide Amico.

Mongitore:	Amico:
ΑΙΑΙΕΤ	..ΑΙΑΙΕΤ...
ΥΗΕΑΗ	..ΖΗΕΑΗ..
ΟΙΡΟΔ	ΟΙΠΝΟΔ.....
	. . . . .

Mongitore cod. Panorm. Qq D 203; de Amico Cat. ill. III 245.

---

520 Catinae apud baronem Recupero.

CΧΟΥCΑ
ΝΟCΚΩΝ
ЄΚ Ш ЄC

Ferrara *storia di Cat.* p. 383, 19.

---

521 Catinae apud baronem Recupero.

ΟCΚC
ΔЄΛC
.ΗΓΟ
\ΥΤΛ

Ferrara *storia di Cat.* p. 383, 20.

---

522 Catinae in muro D. Agathae-Veteris Franciscanorum de Observantia.

..ΗΙΑΚ....
..ΒΥΤΗ...
..ΕΤΟΜΗΘ..

. . .

ἔτ(η) ϛ' μῆ(νας) θ..?

Gualterus ed. 2 n. 49 (Franz 5732 a), qui adnotat: *reliquas litteras cum nec perspicillis Gallileis ob breve interstitium assequerer nec scalas Notho flante scandere auderem praeterivi.*

---

523 Catinae reperta a. 1768.

..ΝΘΑΔЄΚΙΤЄ
ΑΓΑΘΗЄΤЄΩΝ
ΛΛ
ΠΡΟ Ζ ΚΛΛΛΝ
5 ΔΩΝCЄΠΤЄ
ΒΡΙ Χ ΩΝ

Ex schedis Ignatii principis Biscari Torremuzza XVII 9; hinc Kirchhoff CIG IV 9480.

Ἐ]νθάδε κῖτε Ἀγάθη ἐτῶν λ[α]' (vel μ'), πρὸ ζ' καλανδῶν Σεπτεβρίων.

Bene haec descripta esse ego auctor non sum; v. 3 legit Kirchhoff [ἐτε]λ[εύτησεν τῇ] κτλ.

---

524 Catinae rep. a. 1720 cum templi S. Catharinae Senensis fundamenta struerentur, postea in coenobio fratrum Praedicatorum.

ΑΓΑΘΗ
ΧCЄΤЄΛЄΥΤΗCЄΝ
ЄΤΩΝΞΠΛΡΛΧC
CΚЄΥΗΤЄCΘΛΠΟΚΛ
5 ΛΛΝΔΩΝCЄΠΤЄМ
ΒΡΙΩΝЄΞЄΚΟМΙCΘΗ
ΔΛΙCΛΒΒΛΤΟΙC
ΧΛΡΙCΟΥΤΩΚΥΡΙΩ
ΚΛΙΤΩΧΡΙCΤΩ

Sic ligno incisam ex schedis Caietani Noto Torremuzza XVII 8 (inde Kirchhoff CIG IV 9476); ed. etiam Amico Cat. ill. III 269 et Muratori 1822, 7 ab Antonio Pantò acceptam.

Ἀγάθη ἐτελεύτησεν ἐτῶν ξ' παρασκευῇ τῆς (l. e. ταῖς) θ' ἀπὸ καλανδῶν Σεπτεμβρίων· ἐξεκομίσθη δὲ Σαββάτοις. χαίρε σὺ τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Χριστῷ.

525 Catinae in museo Benedictinorum Torr. Muell.

ΑΠΑСΑΓΕΑΚΑΙΠΑΑΤΟΙСΑΗΡ
ΓΕΝΑСΟΙΘΑΝΑΤΕ
ΕΞΑΠΙΝΗСΜΟΥΤΟΒΡΕΦΟСΗΡΠΑСΕ
ΤΙСΑΝΑΝΚΗΕΙΓΑΡΕΓΗΡΑΟΥΧΕΙСΟΙ
5 ☧ ΕΓΕΝΗΘΗΟΚΥΡΙСΑΓΑΘΩΝΠΡΙΕ ☧
ΚΑΛΑΝΔΩΝΝΟΕΝΒΡΙΩΝΗΜΕΡΑΚΡΟ
ΕΖΗΜ.Ι.ΑΠΕΘΑΝΕΠΡ.Ι.ΚΑΛΑΝΔΩΝСΕΠΤΕΝΒΡ
ΗΜΕΡΑΗΛΙΟΥΚΥΡΙΑΑΓΑΘΗΕΙΡΗΝΗΠΑСΙ

Ex schedis Odofredi Muelleri Kirchhoff CIG IV 9475; antea descriptam ab Vito de Amico Torremuzza XVII 73 = 85.

3 ΗΡΠΑСΕ... Torr., ΗΡΠΑСΙ Muell. — 4 ΑΝΑΝΚΗС ΠΑΡΕΓΗΡΑΟΥΧΕΙСΟΜ.... Torr. — 5 ΚΥΡΙ Torr. — extr. monogramma om. Muell. — 6 ΙΜΕΡΑ Torr. — ΚΡΟ Muell. — 7 Μ·Ι·ΑΠΕΘΑΝΗ et deinceps ΔΩСΕΠΤ... Torr. — 8 ΚΙ ΡΙΑ Torr. — ΠΑСΙ Torr. ΝΑΓ Muell.

Amici exemplum ab omni interpolatione alienum (cf. v. 7, ubi facile erat mensis nomen explere) praestare Muelleriano mihi visum est exceptis eis quae Torremuzza ut solet imperite corrupit.

Ἄπαστα γῆα καὶ πλατεῖς ἀὴρ γεν(ν)ᾷ σε, θάνατε.
ἐξαπίνης μου τὸ βρέφος ἥρπασε[ς· ἢ] τίς ἀνάγκη;
εἰ γὰρ ἐγήρα, οὐχὶ σό[ν ἦν];
ἐγεννήθη ὁ κύρις Ἀγάθων πρ(ὸ) ιε καλανδῶν Νοενβρίων ἡμέρᾳ Κρό(νου), ἔζη μῆ(νας) ι', ἀπέθανε πρ(ὸ) ι' καλανδῶν Σεπτενβρ(ίων) ἡμέρᾳ Ἡλίου κυρια(κῇ). ἀγαθὴ εἰρήνη πᾶσι.

Restitui hexametrum et pentametri partem ad similitudinem vetustiorum quorundam carminum, velut Anth. P. VII 671 *πάντα Χάρων ἄπληστε, τί τὸν νέον ἥρπασας οὕτως Ἄτταλον; οὐ σὸς ἔην, κἂν θάνῃ γηραλέος;* cf. quae adnotavi ep. gr. 371. 575—578.

526 Catinae in quodam angiportu in aede Laur. de Urso in lapide atro Catanensi Gualt. in museo Paterniano Am.

Α ✝ ΔΡΙ
ΑΝΟС ΚΑΙ
ΔЄΥΤЄΡΙΑ
ΖΗСΗ

Gualterus 47 (om. ed. 1); Amico III 264; inde Torremuzza XVII 7; repet. CIG IV 9491.
Ἀδριανὸς καὶ Δευτερία ζήση[τε ...

527 Catinae in episcopali templo Agathae Vall. Gualt. sepulcrum, cuius tertia pars, ara, clusa est, templi parieti coniuncta. In fronte sepulcri circulus, in cuius medio pars hominis superior, nudo capite ac talari veste, qui quidem circulus a lateribus pueros nudos equis insidentes habet, latera vero sepulcri pensiles coronas Vall. Similiter Gualterus praeter haec: 'utrinque nudus puellus, hic equo insidet, ille equum ducit; illi ΜΣΜΦΙС, huic ϽΟΙΝƎЖƎΔ adscriptum.'

✝ ΤΙΤΟС·ΑΙΛΙСΒΙΚΤΩΡЄΙΝΟС·ЄΖΗСЄΝЄΤΗ·ΙС·ΜΗΝЄС·Є·ΗΜЄΡΑСΙΖΑΔЄΛΦΟΙ
ЄΥСЄΒЄΙСЄΠΟΙΗСΑΝСΥΝΜΗΤΡΙЄΚΤΩΝΑΥΤ///

Vallambertus exscripsit apud Metellum Vat. 6039 f. 302' (inde Grut. 854, 6); item Gualterus 168 = 36; rep. Kirchhoff CIG IV 9477.

1 crucem om. Vall. — ЄΤΗ·ΙΓ·ΜΗΝЄС·Θ·ΗΜЄΡΑС/////// (nihil amplius) Vall. — 2 extr. ΑΥΤΟΥ Gualt., ΑΥΤ/// Vall. — Gualterianae editionis prioris vitia mitto.

Τίτος Αἴλις Βικτωρεῖνος ἔζησεν ἔτη ις' (vel ιγ'), μῆνες ε' (vel θ'), ἡμέρας ιζ'. ἀδελφοὶ εὐσεβεῖς ἐποίησαν σὺν μητρὶ ἐκ τῶν αὐτ[ῶν].

Μέμφις et *Δεκίνιος* (?) sine dubio fratrum nomina.

528 Catinae eruta in S. Spiritu; attulit Laur. Archangelus I. C. Catanensis missam ab ipsa civitate.

ΤWΝ . . .
ЄΤΗ . Ο . .
ΤЄΛЄΥΙΛ . . .
ЄΖΗΣЄΝΟΣ . .
ΤΟΡΝΙΛΟΣЄΠ . .
ΤΗΠΡΔ . . . ΚΛ . . .

Gualterus 14 (om. ed. I); inde Kirchhoff CIG IV 9496.

Videtur post v. 3 unus versiculus intercidisse, v. 5 autem scriptura magis coartata fuisse.

Ἔζησεν ὁ Ἀν]τών[ιος] ἔτη ο', τελευτᾷ .... Ἔζησεν ὁ Σ[α]τορνῖλος ἔ[τη .. τελ(ευτᾷ)] τῇ πρ(ὸ) δ' κα[λ(ανδῶν) ....

Notabo in titulo Motyceno eadem nomina in unum hominem conlata reperiri Ἀντώνιος Σατν[ρ]νῖλος (CIG IV 9519) supra n. 245.

529 Catinae pessimis litteris inscriptus lapis repertus a. 1760 in via ad S. Agathae suburbium, tum in monasterio S. Nicolai de Arena Amico. Ibidem i. e. apud Benedictinos ego.

ΔΥΡΗΛΙ
ϹΡЄϹΤΟΥΤ·Ϲ
ΚΑΙΖWϹΙΜΗ
ΗΓΟΡΛϹΟΜЄΝ *sic*
ϹΥΤWΝΙΓЄΙWΝ *sic*
ЄΝϱΑϹΙΝ

Μ.] Αὐρήλι[ο]ς Ῥεστεῦτος καὶ Ζωσίμη ἠγοράσαμεν ἐκ τῶν ἰ[δ]ίων ......

Descripsi. Ed. de Amico Cat. ill. III 259 (Torremuzza Sic. XIV 19; Ferrara *storia di Cat.* p. 349; Franz 5723 cf. add. p. 1250).

Reliqui illis suum sibi *ἠγοράσαμεν* mixto imperfecto et aoristo ortum. — v. 6 an *ἐν πάσι*?

530 Catinae in vico S. Constantini apud Franciscum Bolani.

a

ЄΝΘΑΔЄΚΙΤЄΒΙΚ
ΝΑΖΗϹΑϹΑЄΤΗΛ̅
ΤΑΤΗΠΡΟϚЄΙΔ . . .

ΑΡΩ

b

ΔΜΔΔΙΟΥΤΟΥ
ΗϹΠЄΛΔΓΙΔϹЄ.
ΤΗΠΠΙΑΚΑΛ . .
ΥΤЄΛЄΥΤΑΔ
ΠΓЄΜΒΡΙWΙ
ЄΜΟΝΑΝΔΡΟ

Gualterus 174. 175 = 40. 41; inde Kirchhoff CIG IV 9492. 9497.

Tituli sunt duo in una ut videtur tabula scripti, sed maiore olim quam nunc videatur spatio inter se disiuncti.

a *Ἐνθάδε κῖτε Βικ[τωρεῖ]να ζήσασα ἔτη λ'· [τελευ]τᾷ τῇ πρὸ ς' εἰδ(ῶν) ....*

b *... Π]α[λλ]αδίου* (sim.) *τοῦ [.... τ]ῆς Πελαγίας. ἐ[γεννήθη?] τῇ πρ(ὸ) ια' καλ(ανδῶν) ...., τελευτᾷ δ[ὲ τῇ πρὸ .... Σε]π[τ]εμβρίω[ν],* vel *μηνὶ Σεπτεμβρίῳ*. Videtur etiam hoc mulieris epitaphium, si quidem v. 6 recte lego *[κ]ὲ μόνανδρο[ς]*.

531 Catinae rep. a. 1766.

ΒΟΝΙΦΑ℞ΜΝΗΜΙΟΝ
ΗΤWΝΠΟΛWΝΘΛΙΥЄWΝΥΠΩΜΟΝΗЄΛΠΙΔΑ
ϹWΤΗΡΙΑϹΚΑΤЄΡΓΑΖЄΤЄΠΑϹΙΝΟΥΝΜΙΝΤΟΙϹΠΟ
ΘΟΥϹΙΝΖWΗϹΑΙWΝΙΟΥΤΥΧΙΝΠΡΟϹΚΙϹΘWΚΑΙΗΤΗϹ
ΥΠΟΜΟΝΗϹΠΡΑΞΙϹΔΙΗϹΚΠΟΛΛΟΙΖWΗϹΟΥΡΑΝΙΟΥЄΤΥΧΟΝ
ΟΘЄΝΚΑΤWΟΠΑΜΠΑΝΑΜΑΡΤWΛΟϹΗΥΞΑΜΝΤΟΥΒΙΟΥ
ΤΟΥΤΟΥΤΗΝΠΑΡΟΙΚΙΑΝΑΔΙΟΝЄΚΦΥΓΙΝΚΓЄЄΥΞΑ
ΜЄΝΟϹΤΟΥΤΟΥЄΤΥΧΟΝΜΑΤΗΝЄΚΤΟΥΒΙΟΥЄΠΙΤΗΝ
ΔΙΚΑΙWϹΥΝΗΜЄΤΑΒΟΛΗΝΑΙΟΠΑΝΤΟϹΤΟΙΝΥΝΤΟΥ
ΛΝЄϹΘΗΤΟΥΒΙΟΥΗΤΟΙΜΛЄΔΟΘΗΤWΜϹΤΑΤΗϹЄΝΧΡW
ϹΥΝΔΟΥΛΗϹΜΟΥΚΤΙϹΤΛΥΤΑΤΗϹΜΟΥΜΗΤΡΟϹ ℞

Torremuzza XVII 13 = 15 missam ab Vito Coco; inde Kirchhoff CIG IV 9474.

Inde ab v. 7 lapis medius laesus fuisse videtur, lacuna autem male neglecta ab eo qui descripsit; circa litteram enim XVIII corruptela obsidet omnes deinceps versus, v. 7 ΑΔΙΟΝ, v. 8 ΜΑΤΗΝ, v. 9 ΑΙΟ, v. 10 ΗΤΟΙΜΑЄ, v. 11 ΤΛΥΤΑΤΗϹ. Exiguam esse lacunam docent certa supplementa v. 8 *μ[ετ]ὰ τήν*, v. 11 *γλυ[κυ]τάτης*. — V. 11 fuit ΤΗϹ.

Βονιφα(τίου) μνημῖον.

2. 3 *Ἡ τῶν πολ(λ)ῶν θλίψεων ὑπομονὴ ἐλπίδα | σωτηρίας κατεργάζεται·*
4 *πᾶσιν οὖν ἡμῖν τοῖς πο|θοῦσιν ζωῆς αἰωνίου τυχῖν προσκῖσθω καὶ ἡ*
5. 6 *τῆς | ὑπομονῆς πρᾶξις, δι' ἧς κ(αὶ) πολλοὶ ζωῆς οὐρανίου ἔτυχον· | ὅθεν*
7 *κά[γ]ὼ ὁ πάμπαν ἁμαρτωλὸς ηὐξάμην τοῦ βίου | τούτου τὴν παροι-*
8 *κίαν [τ]α[χ]ιον (?) ἐκφυγῖν κ(αὶ) γε εὐξά[μ]ενος τούτου ἔτυχον μ[ετ]ὰ*
9 *τὴν ἐκ τοῦ βίου ἐπὶ τὴν | δικαιωσύνην μεταβολήν· ἀ[π]ὸ παντὸς τοί-*
10 *νυν τοῦ | ἀνεσθήτου βίου ἡ [κ]οίμη[σι]ς δοθήτω μετὰ τῆς ἐν Χρ(ι-*
11 *στ)ῷ | συνδούλης μου κ(αὶ) τῆς [γ]λυ[κυ]τάτης μου μητρός.*

V. 7 *τάχιον* Kirchhoff — 8. 9 *post acceptam fidem christianam* — 9 *διὰ παντὸς* Kirchhoff — 10 *κοίμησις* Kirchhoff.

532 Catinae in museo Paterniono.

☧
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΕΔΟΛΑ
ΖΗCΑCΑ ΕΤΗ ΚΗ
ΤΕΛΕΥΤΑΤΗΠ
ΚΑΛΟΚΤΩΓ
. . ΑΤΗΩ

Torremuzza XVII 23 = 27; inde Kirchhoff CIG IV 9482.

Ἐνθάδε κεῖτε Δό[μν]α? ζήσασα ἔτη κη'· τελευτᾷ τῇ π[ρὸ ..] καλ(ανδῶν) Ὀκτω[βρίων ....

V. 5 fortasse consules fuerunt.

---

533 Catinae in museo S. Nicolai.

ΕΝΘΑΔΕΚεῖται
ΕΥΠΛΘΥΤ
ΕΤΗΔΕΚα

Amico III 275; CIG IV 9502.

---

534 Cataniae apud priorem Coco.

Ἐνθ | ΑΔΕΚΙΤΕ
Εὐσ | ΕΒΙΟCΠΡΕC
Βύτι | ΡΟΓΠΛΤΗΡ

Descripsimus Mommsen et ego.

---

535 Catinae reperta tabella marmorea extra portam Stesichoream orientem versus prope monasterium *del Carmine*.

ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΑΙΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ
ΖΗCΑCΕΝΧΩΤΕΛΕΥΤΑΤΗΠΡΘ
ΚΑΛΑΝΔΩΝΑΥΓΟΥCΤΩΝΫ
ΑΝΙΚΙΟΥΑΥΧΕΝΙΟΥΒΑCCΟΥΚ
ΦΛΦΙΛΙΠΠΟΥ

Alcasi *bull. arch.* 1833 p. 173; inde Kirchhoff CIG IV 9478.

Litterarum formae non verae.

Ἐνθάδε κεῖται Εὐτυχιανὸς ζήσας ἐν Χ(ριστ)ῷ. τελευτᾷ τῇ πρ(ὸ) θ' καλανδῶν Αὐγούστων, ὑπ(ατείᾳ) Ἀνικίου Αὐχενίου Βάσσου κ(αὶ) Φλ(αουίου) Φιλίππου.

Annus p. Chr. 408.

---

536 Catinae circa a. 1715 fossores epitaphium una cum urnula plumbea ossibus semiustis plena in S. Agathae monialium coenobio invenerunt Amico. in urna plumbea effossa a. 1727 Mur.

ΙCΤΕΩCΧΑ
ΝΑΒΡΑΜ . . Ι
CΕΙΚΟΛΠΟΙC
ΑΧΩΝΕΥΤΥΧΙ
ΝΘΑΔΕΚΙΤΕ
ΑCΕΤΙΛΕΤΕ
ΤΗΠΡSΕΙΔΩ
ΒΡΙΩΝ ☧

Amico III 270; ex schedis Hieronymi Iustiniani ab Ignatio Como missis Murat. 1819, 3; ex schedis Caietani Noto Torremuzza XVII 6; Kirchhoff CIG IV 9494.

1 ΠΙCΤΕΩCΧΑ, 5 ΕΝΘΑΔΕ Torr. — 6 CΑCΕΤΗ Torr. (ΕΤΗ etiam Mur.) — 7 ΕΙΔΩ Torr. Murat.

Videntur omnes uno exemplo (Amiciano) niti.

Π]ίστεως χά[ρι]ν Ἀβράμ [κα]ὶ [Ἰσὰκ] ἐ[ν] κόλποις [τόπον λ]αχὼν Εὐτυχι[... ἐ]νθάδε κῖτε, [ζήσ]ας ἔτ[η] λε'· τε[λευ(τᾷ)] τῇ πρ(ὸ) ς' εἰδῶν .... βρίων.

---

537 Catinae reperta a. 1739 in area Stesichorea, postea apud Ignatium Rizzari Amic. Syracusis Lup. errore.

✝ΕΝΘΑΔΕΚΑΤΑΚΙΤΕ
ΗΤΗCΜΑΚΑΡΥΑCΜΝ
ΗΜΗCΕΥΛΙΒΑΜΝΗCΕ
ΤΗCΟΙΩΘΕΕΙC

Amico III 268; inde Lupi *lettere filol.* p. 51; ex Lupo Torremuzza XVII 27 = 31; repetiit Kirchhoff CIG IV 9493.

Ἐνθάδε κατάκειτε ἡ τῆς μακαρ[ί]ας μνήμης ....

Reliqua Kirchhoffius sic esse legenda coniecit Εὐσεβία. μνήσθητι κ(ύριε) | τῆς κοιμήσεως αὐτῆς vel τῆς δούλης σου. Probabilius sic scribes μνησθείη σου ὁ θεὸς εἰς αἰῶνα sim. coll. CIG IV 9644.

---

538 Cataniae apud Rosarium Coco.

ΒSΚΑΛΛΝΔ
ΙΟVΝΙΩΝ
sic ΘΕΔΟΥΛΟ
ΖΩΝΚΕΕΙΜΕ
ΝΟCΗΓΟΡΑCΑ
ΠΑΡΑΑΡΙCΤΩΝΟC vacat

Descripsimus Mommsen et ego.

1 in. Β om. Momms. — 4 ΚΕΕΙΜΕ Momms., ego lineam non notavi. Videntur litterae deletae; sed quid sit κὲ εἰμένος non assequor.

.... τῇ πρὸ] β' καλανδ(ῶν) Ἰουνίων. Ὁ Θεόδουλος ζῶν ἠγόρασεν παρὰ Ἀρίστωνος.

539 Catinae lapis repertus a. 1740 in area Stesichori, deinde apud Ignatium Rizzari.

ΕΤΕΛΕΥΤΗϹΕΝ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ
ΤΗΠΡΟΙΕ ΚΑΛ
ΑΠΡΙΛΙΩΝ ΖΗ
ϹΑϹΕΤΗΝ
Α☧ω

Amico III 267; CIG IV 9489.
Ἐτελεύτησεν Ἰουλιανὸς τῇ πρὸ ιε' καλ(ανδῶν) Ἀπριλίων, ζήσας ἔτη ν'.

---

540 Catinae reperta post a. 1705, deinceps apud Ioannem Amico et Statella, virum patricium.

ΚΑΛΛΙΣΙΟΣΚΑΙΕ
ΚΑΡΠΙΛΟΙΦΙΛΟΣΓΟΙ
ΓΟΙΣΟΝΤ·ΕΣΕΑΥΤΟΙΣ
ΕΠΟΙΗΣΑΝΚΑΙΤΟΙΣ
ΙΔΙΟΙΣΕΙΡΗΝΗΠΑΣΙ

Amico III 265; Kirchhoff CIG IV 9488.
Κάλλισ[τ]ος καὶ Ε[ὐ]καρπί[α] οἱ φιλόσ[τ]ο[ρ]γοι ζ[ῶ]ντες ἑαυτοῖς ἐποίησαν καὶ τοῖς ἰδίοις. εἰρήνη πᾶσι.
V. 2 restitutio nunc certa praeter uxoris nomen; possis Εὐκάρπι(ο)ν, uti supra n. 473.

---

541 Catinae reperta in via ad suburbium ducenti, postea in museo Paterniono.

Α☧ω
ΕΝΘΑΔΕΚΙ
ΤΕΚΕΚΙΛΙΑ
ΝΟϹΖΗϹΑϹ
ΕΤΗΚ ΕΙΡΗ
ΝΗΥΜΙΝΠΑ
ϹΙΝΕΝ ꙍ ΘΩ
Α☧ω (hedera cum ramo)

Amico III 266; Torremuzza XVII 19 = 21; CIG IV 9487.
5 in. ΝΙΙ Am. — monogrammata sic tradita, prius: Α☧Ϲ, alterum: Α☧Ϲ.
Ἐνθάδε κῖτε Κεκιλιανὸς ζήσας ἔτη κ'· εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν ἐν Θ(ε)ῷ.

---

542 Catinae in Biscariano Torr. ego.

ΟΚΥΡΙΟϹ·ΜΟΥΕΥ
ΑΙΡΙΟϹΕΧΑΡΙϹΑΤΟ
ΜΟΙΤΟΝΤΟΠΟΝΕΜΟΥ
ΘΕΟΔΟΥΛΩΚΑΙΚΙΝΤΕ
ΚΩΠΑΝΤΙϹΚΑΙΚΕΚΙ
ΛΙΑ

Ὁ κύριός μου Εὐά[γ]ριος ἐχαρίσατό μοι τὸν τόπον ἐμοῦ Θεοδούλῳ, καὶ κῖτε Κω[ττ]άντις καὶ Κεκιλία.

Descripsi. Torremuzza Sic. XIV 36 = 41 (inde Franz 5710), Ferrara *storia di Cat.* p. 388.

---

543 Catanae Ferrara (qui habet inter titulos Catinae repertos). in museo Biscari Torr.

ΕΝ
ΘΑΔΕ
ΚΙΤΕΛΕ
ΟΝΤΙΑΕΤΩ
Γ
ΕΝΘΑΔΕΚΙ
ΤΕΚΑΛΛΙ
ΟΠΗΕΤΩ
ΙΗ

Ferrara *storia di Catania* p. 351; v. 1—4 Torremuzza XIV 61 = 73 (hinc Franz 5713).
Ἐνθάδε κῖτε Λεοντία ἐτῶ(ν) γ'. Ἐνθάδε κῖτε Καλλιόπη ἐτῶ(ν) ιη'.

---

544 Catinae in museo Paterniono.

ΕΝΟΑΔΕ
ΚΕΙΤΑΙΟΥΡ
ϹΟΥΛΟϹΖΗ
::: ϹΕΤΗΚΕΜΗ
. . . S . ΗΜΕΡ . Η . ΤΕΛ
. . ΚΑΛ . ΑΥΓ . . . . .

Amico Cat. ill. III 272; aliunde, ut videtur, Torremuzza XIV 134 = 156; repetiit Kirchhoff CIG IV 9483.
1 ΕΝΘΑΔΙ Torr. — 4 ϹΕΤΗΚΗΙΗ Torr.
Ἐνθάδε κεῖται Οὔρσουλος ζή[σα]ς ἔτη κε', μη[νας] ς', ἡμέρ(ας) η', τελ(ευτήσας) [τῇ πρὸ ..] καλ(ανδῶν) Αὐγ(ούστων).

---

545 Catinae tabella marmorea a. 1740 rep. extra portam Stesichoream, postea apud Egnatium Rizzari Am.

ЄΝΤΑΥΘΑ
ΚΙΤЄΠЄ
ΤΡΩΝΙΟϹ
ΤЄΛЄΥΤΗ
ϹΑϹЄΤΩΝ
ς

Amico Cat. ill. III 254; inde Torremuzza XIV 94 = 108 et Ferrara *storia di Cat.* p. 354; repetiit Franz 5720.
Ἐνταῦθα κῖτε Πετρώνιος τελευτήσας ἐτῶν ς'.
Numerale aut ς aut ϛ.

---

546 Catinae a. 1740 in area Stesichorea reperta tabula marmorea, post apud Ignatium Rizzari Am., in museo Leonis Dufourny Dub.

ΓΙΡΙΓΟΜΕΝΗΕ
ΕΤΕΛΕΥΤΗ
ϹΕΝΖΗϹΑϹ
ΕΤΗΟ ΚΑΙΕΝ
ΘΑΔΕΚΙΤΑΙ
☧Ϲ

Amico III 267; inde CIG IV 9490; habet etiam Dubois *cat. des antiq. de M. Léon Dufourny.*
[Π]ριμογένη[ς] ἐτελεύτησεν, ζήσας ἔτη ο', καὶ ἐνθάδε κῖται.
In nomine defuncti Μ et Γ sedes mutasse videntur.

547 Catinae penes Blascum Romanum Columnam.

ΕΝΘΑΔ*ε κῖ-*
ΤΕΠΙΜ
ΥΠΟΔ*ιάκονος*
ΚΕΘΥΡ

Amico III 277; Kirchhoff CIG IV 9501.

4 *κὲ Θυρωρός* Kirchh. — 2 fort. Π[ρ]ιμ[ιγένιος] sim.

---

548 Catinae reperta tabula marmorea extra portam Stesichoream prope monasterium *del Carmine*.

⳩ ⳩ ⳩
ЄΝΘΑΔЄΚΙΤЄΡΟΔΙΝΗ
ЄΖΗCЄΝЄΤΗЄ . . . .
ЄΤЄΛЄΥΤЄCЄΝΔЄΤΗ
ΠΡΟΤΑЄΙΔΩΝΝΟΒЄΜ
ΒΡΙΩΝ ⳩

Alessi *bull. arch.* 1833 p. 174; inde Kirchhoff CIG IV 9484.

Ἐνθάδε κῖτε Ῥοδίνη· ἔζησεν ἔτη ε', [μῆνας ..], ἐτελεύτ[η]σεν δὲ τῇ πρὸ .. εἰδῶν Νοβεμβρίων.

V. 4 *τῇ προτ[έρ]ᾳ εἰδῶν* N. Kirchh.

---

549 Catinae in museo Biscari.

CΥΝΘЄΩ✝Κ
ΑΥΤΟΥΕΚΟΙΜ. . .
ΗΔΟΥΛΗΤΟΥ
CΑΒΕΙΝΑΤΗΤ
ΤΡΕΙΩΝΕΙΔΩΝ

Ex schedis Odofredi Muelleri Kirchhoff CIG IV 9479.
Σὺν Θεῷ κ(αὶ) [τῷ υἱῷ] αὐτοῦ ἐκοιμ[ήθη] ἡ δούλη τοῦ [Θεοῦ] Σαβεῖνα τῇ [πρὸ] τρειῶν εἰδῶν ....
Supplevit Kirchhoff.

---

550 Catinae a. 1739 reperta ad viam quae ad suburbium ducit; post in museo Paterniono.

ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕ
CΩΤΗΡΙCΤΕΛΕΥ
ΤΑΤΗΠΡΟΓΚΑΛ
ΔΩΝΔΕΚΕΝΒΡΙ
ΩΖΗCΑCΑΕΤΗ
N̄ΧΡΗCΙΑΝΗ
Α☧Ω

Amico Cat. ill. III 268; Torremuzza Pan. p. 265, Sic. XVII 55 = 63; inde Kirchhoff CIG IV 9481.

2 ΤΩΤΗΡΙC Torr. — 3 ΠΡΟΓ Am. — 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙ Am. — 6 ΧΡCΙΑΝΗ Torr. Videtur ΧΡΙC✝ΙΑΝΗ fuisse.

Ἐνθάδε κῖτε Σωτηρίς· τελευτᾷ τῇ πρὸ γ' καλ[αν]δῶν Δεκενβρίω(ν), ζήσασα ἔτη ν', Χρηστιανή.

551 Catinae reperta a. 1720 (a. 1724 Mur.) ante aream coenobii S. Mariae Annuntiatae, post in museo S. Nicolai de Arena. — Litterae rudes teste Amico.

ΕΤΕΛΕΥΤΗCΕΝ
ΤΥΧΗΜΟCΤΗ
☧ΔΕΚΑΠΕΝΤΕΚΑ
ΛΑΝΔΩΝΙΕΝΟΥΑΡΙ
ΩΝΖΗCΑCЄΤΗΠ
ΚΑΛΟΝΒΙΟΝΖΗCΑC
ΗΓΟΡΑCЄΝΕΑΥΤΩΚΑΙ
ΤΟΙCΗΔΙΟΙC ☧
☧

Muratori 1952, 2 ab Antonio Pantò; Amico III 269; inde Kirchhoff CIG IV 9485.

2 ΤΥΧΗΜΟC, 5 ΕΤΕ, 7 ΕΓΟΡΑCΕΝ Murat.

Ἐτελεύτησεν Τύχημος (i. e. *Τύχικος*) *τῇ πρ(ὸ) δεκαπέντε καλανδῶν Ἰενουαρίων, ζήσας ἔτη π'. καλὸν βίον ζήσας ἠγόρασεν ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἠδίοις.*

---

552 Catinae apud baronem Recupero, fortasse Syracusana.

ΑΤCΙΑCΙΑ
ΠΑΡΑΧΑΡΙ
ΚЄCΟΦΙΑCΗ
CЄΝΔЄΡΩΙ
ΥΝΑΓΑΘΗ

Ferrara *storia di Cat.* p. 383.

-- ἀ[γορ]ασία παρὰ Χαρι.. κὲ Σοφίας. ἠ[γόρα]σεν δὲ Ῥωμ[... σ]ὺν Ἀγάθῃ.

---

553 Cataniae rep. in hortis botanicis, est apud Rosarium Coco.

ЄΝΘΑΔЄΚΙ *τε*
ΗΠΑΡΘЄΝ *ος*
ЄΤΗ ⊦
vacat
ΚΑΛ CЄ *π τ.*

Descripsimus Mommsen et ego.

554 Catinae in museo Paterniono.

ΕΝΘΑ δε κεῖται ..
ΞΕΝΑΠΟ
ΚΟΙ
ΚΑΙΕΙΤις τολμήσει
ΑΝΥΞαι κτλ'.

Amico III 276; CIG IV 9513.

---

555 Catinae in S. Nicolai museo in semipalmari saxo marmoreo fracto AMICO.

....CMNHMHC
....ΚΑΛΟΥΒΙΟΥ
....YCTOCΠICTOC
....ΠΑΡΑΑΛΕ
....ΜΟΙΡΕΠΩΝ

Amico Cat. ill. III 272; inde Torremuzza XVIII 18 et Kirchhoff CIG IV 9498.

Nihil certi intellego nisi [ὁ τῆς μακαρία]ς μνήμης v. 1; v. 4 sq. fortasse [ἠγόρασεν τὸν τόπον] παρὰ Ἀλε[ξάνδρου καὶ ......, τῶν εὐ]μοιρε[ιτ]ῶν.

---

556 Catinae apud Alessium.

ΑΜΕΜΠΟΣ
ΛΚΤΕΛΕΥΤΑ τῇ πρὸ ..
ΝΩΝΩΝΣΕ πτεμβρίων
ΚΥΡΙΟΥ

Alessi *bull. arch.* 1833 p. 174; inde Kirchhoff CIG IV 9499.

V. 1 ἄμεμπτος; v. 2 in. fortasse annorum numerus, velut λβ'.

---

557 Catinae apud Ioannem Rizzari.

+ ΕΝΘΑΔΕΚΙ
CACETHΞ
ΤΗΠΡΘΚΑΛ
ΚΕΝΒΡΙΩΝ
ΚΗ ǀ +

Amico III 271; inde Kirchhoff CIG IV 9495.

Ἐνθάδε κῖ[τε .... ζή]σας ἔτη ξ' ... τελευτᾷ] τῇ πρ(ὸ) θ' καλ[ανδῶν Δε]κενβρίων [ἡμέρᾳ κυρια]κῇ.

Supplevit Kirchhoff.

---

558 Catinae olim penes Blascum Romanum Columnam, post in museo S. Nicolai.

ΕΝΘΑΔ
ΖΗCAC
ΕΤΗ N̅
..ΥΤΟ

Amico III 274 et 277; inde Kirchhoff CIG IV 9500.

1 ΕΝΘΑΚ Am. 274 — 2 ZHCA Am. 274 — 3 ΕΤΗΝ Am. 274, ΕΤΕN̅ 277 — 4 ΚΤΩ (initio versus) Am. 274.

V. 4 si vera est lectio ΚΤΩ, vere restituit Kirchhoff [τελευτᾷ τῇ πρὸ ... Ὀ]κτω[βρίων.

---

559 Catinae in museo S. Nicolai.

κΑΤΑΚΕΙΤΑΙ
ΙΡΕΤΟCDΤΩΝ

Amico III 277; CIG IV 9509.

---

560 Catinae in museo S. Nicolai.

ΚΙΤΑΙ
ΗCAC
ΑΕΥ
ΑΝ

Amico III 277; Kirchhoff CIG IV 9508.

Ἐνθάδε] κεῖται [ὁ δεῖνα ζ]ήσας [ἔτη .. τε]λευ[τᾷ τῇ πρὸ .. Ἰ]αν[ουαρίων Kirchh.

---

561 Catinae in museo S. Nicolai.

ΕΚΝΟCCOΦΗ
CMAKAPIOIC
ΚΡΙCΙΝΚΑΙ
ΗΝ *piscis*

Amico III 276; Kirchhoff CIG IV 9505.
Titulus multo fuit amplior; v. 1 fortasse [ἡ φιλότ]εκνος σοφὴ κτλ'.; v. 3 *exspectat iudicium* sim.

---

562 Catinae in museo S. Nicolai.

+ ΕΝΘΑΔΕΚΙτε
ζήCACETH .. τελευ-
τᾷ ΤΗΓ

Amico III 276; CIG IV 9503.

563 Catinae in museo S. Nicolai.

C A C E
K I T E E N
Α Γ Ο Ρ Α
Τ Ο Π Ο Ν

Amico III 276; Kirchhoff CIG IV 9504, qui sic fere restituit:

Ὁ δεῖνα ζή]σας ἔ[τη .. ἐνθάδε] κεῖτε ἐν [εἰρήνῃ] ἀγοράσ[ας vel ἀγορασάμενος τὸν] τόπον [ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἰδίοις.

564 Catinae in museo Paterniono.

. . . .
- - C I A
E T H Γ
τελ(ευτᾷ) δὲ τῇ ΠΗ Ο Ϛ̄ Κ Α Λ
Β Ρ Ι Ω Μ Ν

Amico III 276; CIG IV 9514.

565 Catinae in museo Paterniono.

. . . . . .
Ε Τ Ε Λ Ε Υ Τ Η
Τ Η ΠΡ Ι Θ Κ Α Λ Λ
Ν Δ Ι Α Ν Ο Υ Α Ρ Ι
Ω Ν

Amico III 276; inde Torremuzza XVIII 10 et CIG IV 9511.

- *ἐτελεύτη[σεν] vel ἐτελεύτ[α] τῇ πρ(ὸ) ιθ' καλανδ(ῶν) Ἰανουαρίων.*

566 Catinae in museo S. Nicolai.

Κ Ο Ι Π Α C
Λ Α Η Γ Ο Ρ
Λ Ι Ο

Amico III 277; Kirchhoff CIG IV 9510.

2 *ἠγορ[άσ]ατο* Kirchh.

XXVIII. HADRANVM (*Adernò*).

Diod. XIV 37, 4 *τούτων δὲ πραττομένων* (a. 400) *Διονύσιος ἐν τῇ Σικελίᾳ πόλιν ἔκτισεν ὑπ' αὐτὸν τὸν τῆς Αἴτνης λόφον καὶ ἀπό τινος ἐπιφανοῦς ἱεροῦ προσηγόρευσεν αὐτὴν Ἄδρανον.* Anno 344 Hadranitae Timoleontis socii (Diod. XVI 69, 3), a. 263 urbs ab Romanis vi expugnata (Diod. XXIII 4); nunquam ni fallor memoravit Cicero. De deo Hadrano v. Plut. Timol. 12.

567 Hadrani apud Rochum Marullum I. V. D. in petra nigra; ex ruinis ubi Hadrano deo fanum dicatum opinantur.

Χ Ι Σ Χ Υ Λ Ο Σ
Χ Ρ Υ Σ Ω Λ Ο Σ

Α]ἰσχύλος Χρύσω[ν]ος.

Gualterus ed. 2 n. 336 (Torremuzza Sic. XIV 34 = 39; Franz 5738).

568 Hadrani.

Α Ρ Χ Ε : : :
: : : Α Σ
Ρ Ο Λ Υ Σ

Ἀρχε . . . . ας Πολυσ . . . .

Torremuzza Sic. XVIII 38, cui misit Nic. Capretti; inde Franz 5737.

569 Hadrani.

: : : Υ Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι

. . . *το]ῦ Ἡρακλεί[δα] vel Ἡρακλεί[ου* sim.

Torremuzza Sic. XVIII 39, cui misit Nicol. Capretti; inde Franz 5736.

570 Hadrani apud Rochum Marullum, admodum recens reperta.

Κ Α Μ Ι Σ
Τ Ρ Α Τ Ο Σ
Ρ Α Τ Ο Ρ Ο Σ

Κα[λλ]ίστρατος Ῥάτορος.

Gualterus 274 = 337 (Torremuzza Sic. XIV 27 = 30; Franz 5739).

Mihi valde suspectum est nomen *Ῥάτωρ.*

571 Hadrani admodum recens reperta.

•

Ν Ι Κ Α Ι Ο Σ

Νίκαιος.

Gualterus 275 = 338; inde Franz 5740.

572 In pago Polizello XII stadiis ab Hadrano rupi incisum.

ΚΕΜΔΙΑΙΟC ΛΑΛΟΣΡΟΙϕΟΣ
ϕΗCΕΙΝΟC ΕΥCΕΘΙC
ΠΑΥ/ΕΝΟΣ ΕΥϕΡΑΝΟΙΣΑΝ

Gualterus 271 = 333 (Torremuzza Sic. VII 21 = 22; Franz 5741).
Coniecturis abstineo, sed christiana utique videtur.

XXVIIII. AETNA (*S. Maria di Licodia*).

Cf. Mommsen CIL X p. 719.

573 S. Maria a Licodia Cassinensium ad templum in saxo nigro cavernoso desperatae lectionis lapis, erutus ad amoenissimum fontem Botti, ubi veteris Catanae aquaeductuum reliquiae Gualterus.

Gualt. 2

ΗΥΩΝΩϕΟC
ΧΡΗCΙΟCΕΖΗCΕ
..ΗΓ ○ ΓΙΛΚΕΙ
ΛΙΥΑ

Gualt. 1

ΗΝΩΑΩΙϕΟC
ΧΟΗCΙΟCCΕΗCΕ
ΗΓ ○ ΓΙΝΘΕΡ
ΙΡϘΑ

Gualterus 272 = 334 (de Amico Cat. ill. III 250; Torremuzza Sic. XIV 54 = 62; Franz 5734).
Fortasse Ἡρόδωρος χρηστὸς ἔζησε [ἔτ]η ...

XXX. CENTVRIPAE (*Centorbi*).

Cf. Mommsen CIL X p. 719.

Centuripae (Graece Κεντόριπα Thucyd. VI 94, ubi codex *B* Κεντόρριπα itemque titulus supra n. 241 Κεντορριπῖνος) Siculorum oppidum (πόλισμα Thuc. l. s.) quarto saeculo ineunte sub Damonis, quicum Dionysius foedus icit (Diod. XIV 78, 6), postea sub Nicodemi dominatione fuit, quem Timoleo pariter ac reliquos Siciliae tyrannos regno circuit (Diod. XVI 82, 4). Anno 311 Dinocrati exulum Syracusanorum duci urbem tradituri Centuripini gravissimis ab Agathocle poenis affecti sunt (Diod. XIX 103, 4), qui tamen ipsa clade accepta urbe eiectus est (Diod. XX 56, 3). Bello Punico primo Hieroni addicti (Diod. XXII 13, 1) a Romanis obsidentur (Diod. XXIII 4, 1). Cicero *Centuripinorum amicissimam ac fidelissimam civitatem* praedicat (Verr. II 68, 163) simulque *totius Siciliae multo maximam et locupletissimam* (ibid. IV 23, 50), decemque milia civium esse ait (ibid. II 68, 163). Inter civitates sine foedere immunes ac liberas numerat Centuripinam Cicero Verr. III 6, 13; cf. Mommsen l. s.

Non recepi vasculi fictilis titulum Graecis litteris scriptum non Graecum, quod vasculum Centuripis repertum a. 1824 emit Iosephus Polizzi emptumque misit Panormum ad baronem Petrum Pisano, unde a. 1837/38 in museum Karlsruhense pervenit. Cf. Crispi *l'Iside* vol. 32 (1830) p. 66 (= *opuscoli* p. 253 tab. 6); Ansaldi *mon. dell' antica Centuripe* p. 47; Froehner *Vasen und Terracotten der Kunsthalle zu Karlsruhe* p. 101 coll. tab. Tituli ipsius egregie delineatam imaginem possideo beneficio insigni Wagneri musei Karlsruhensi praefecto, v. cl., cui publice grates iterare iuvat.

574 Centuripis. Frustra quaesivi.

..ΠΙΗΡΑΚΛΕΙΟΥΤΟΥΑ
..ΟΓΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ
ΔΙΙΩΡΙΩΑΝϕΙΠΟΛΕΥΣΑΣ
ΙΕΜΙΣΚΟΣΝΥΜΡΩΝΟΣ
5 ΚΑΒΑΜΟΣΕΚΤΩΝΑΥΤΟΥ

Ex Iosephi Polizzi apographo Michele Stella *giorn. di scienze* ecc. 1838 LXI n. 181 et G. Nitzsch *bull. arch.* 1843 p. 131. Denuo de lapide anonymus in *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1844 p. 992; denique Ansaldi *monumenti dell' antica Centuripe* (1851) p. 50 adhibito suo apographo. Cf. Keil mus. Rhen. XXI 139.

1 ΤΟΥΣ Polizzi — 2 ...ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ Pol. — 3 ΑΜϕΙΠΩΛΕΥΣΑΣ Ans. — 4 ΙΕΜΙΣΚΩΣ Pol., ΙΕΝΙΣΚΟΣ Ans., ..ΕΜΙΣΚΟΣ anon. — ΝΥΜΡΩΝΟΣ Pol. Ans., ΝΥΜ//ΩΝΟΣ anon.

Legendum:

Ἐ]πὶ Ἡρακλείου τοῦ Α..
...[.] Ἀριστονίκου
Δὶ Ἱερῷ ἀμφιπολεύσας
Ἀρτ]εμίσκος Νύμ[φ]ωνος
5 Κάβαμος ἐκ τῶν αὐτοῦ.

V. 5 fortasse Κάβαλλος.

575 Centuripis *pietra bianca riquadrata trov. 1844 in una vigna sottoposta alla strada che dalla piccola chiesa dell' Addolorata porta all' Acqua nuova;* nunc apud D. Paulinum Riolo. — Frustra quaesivi.

ΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΗΡΑΚΕΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΦΥΛΟΥ
ΔΕΚΥΡΕΥΣΑΣ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ

Ansaldi *monumenti dell' antica Centuripi* p. 52.

Ἀπόλλωνι Ἡρά[κλ]ειος Ἀριστοφύλου δεκυρεύσας ἐκ τῶν ἰδίων.

4 δεκυρεύσας fortasse *postquam inter decuriones allectus est;* δεκατεύσας coniecit Mommsen.

---

576 Centuripis rep. a. 1844 *nell' orto laterale alla chiesa di S. Maria delle Grazie,* deinde apud Paulinum Riolo. — Ego frustra quaesivi.

ΝΕΩΤΕΡΑΣΚΑΤΑΚΑΤηΑ...ΑΥΧΥΤΑΥ
ΝΣΤΙΟΔΟΡΟΥΣΑΝΓΥΑΤΟΝΝΑΟΝΚΑΙΤΟ
ΑΓΑΛΜΑΕΠΟΕΙΣΕ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ

Ansaldi *monumenti dell' antica Centuripi* p. 52.

Lapis ab initio mutilus videtur. Inde ab extremo versu primo, si quidem recte versus divisi sunt, satis certa ratione haec legi possunt Ἀ[ρ]χένα[ς ....]οδώρου (Ἑστιοδώρου Wilamowitz) .... (cognomen velut Σώτειρα) τὸν ναὸν καὶ τὸ ἄγαλμα ἐπόησε ἐκ τῶν ἰδίων. V. 1 νεωτέρα fortasse dea significatur, ut Cleopatra in nummis θεὰ νεωτέρα, ut Plotina, nisi fefellit Franzium coniectura, Traiani uxor in titulo Aegyptio CIG 4716c Ἀφροδίτη θεὰ νεωτέρα praedicatur, ut denique Claudia Philoxena in titulo Attico (CIA III 899) ἱεροφάντις τῆς νεωτέρας (sic v. 1, τῆς νεωτέρας θεᾶς v. 6) habetur, i. e. Sabinae Hadriani uxoris, quae νέα Δημήτηρ audire solet. Plura de titulo pessime descripto affirmare non audeo.

---

577 Centuripis apud Vitum Ios. de Marco medicum, basis exigua marmorea.

ΑΓΟΡΑΝ ΜΕ
ΑΠΟΛΛ_ΝΙ

Descripsi nec dubiae fidei videbatur titulus. Voluit lapidarius Ω fortasse scribere, sed non perfecit litteram; quod ut mirum est bis accidisse, ita singulare plane quod v. 1 litteram Ο omisit ut tamen spatium ei relinqueret. Legendum enim videtur

ἀγορανό[μ]ω[ν
Ἀπόλλ[ω]νι[ος ..

578 Centuripis in sepulcro ad montem Addoloratae rep. a. 1841 tabula marmorea.

ΓΛΥΚΕΡ
ΑΧΡΗCΤ
ΑΧΑΙΡΕ
ЄΖΗCЄC
ЄΤΗΝΓ

Γλυκέρα χρηστὰ χαῖρε, ἔζησες ἔτη ογ'.

Ansaldi *monumenti dell' antica Centuripi* p. 51. Anonymus in *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1844 p. 992.

---

579 Centuripis repertus lapis, nunc Catinae apud Dom. Anton. Gagliani.

ΕΡΜΑΧΡΗ
ЄΤΕ.ΧΑΙΡΕ
ΕΖΗCΕC
ΕΤΗ ΚΗ

Ἑρμᾶ χρη[σ]τὲ χαῖρε. ἔζησες ἔτη κη'.

Ferrara *storia di Cat.* p. 387.

---

580 Centuripis rep. a. 1842 *in un luogo tra la valle della Difesa e le terre nominate di Clerici;* deinde apud Iosephum Polizzi. — Ego frustra quaesivi.

Θ Κ Χ
ΕΥΦΡΑΙΝΩΝ
ΧΑΙΡΕ
ΧΡΗΣΤΕΕΖΗΣΑΣ
ΕΤΗΖΜΗΓ

Ansaldi *monumenti dell' antica Centuripi* p. 51. Melius anonymus in *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1844 p. 992.

3 ΚΑΙΡΕ 4 ΕΖΕΣΑΣ 5 ΕΤΕ Ans.

Θ(εοῖς) κ(ατα)χ(θονίοις). Εὐφραίνων χαῖρε χρηστέ· ἔζησας ἔτη ζ', μῆ(νας) γ'.

---

581 Centuripis in domo Ansaldi tabula marmorea.

ΘΕΟΙΣΚΑΤΑ
ΓΑΙΔΙΟΙΣ
ΚΟΡΝΕλΙλ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙ
ΡΕΕΖΗΣΕΣ
ΕΤΗ ΚΒ

Descripsi.

Θεοῖς καταχθονίοις. Κορνηλία χρηστὴ χαῖρε· ἔζησες ἔτη κβ'.

582 Centuripis *in un sepolcro nel monte dell' Addolorata.*

ΒΕΤΙΑ . ΚΟΜΗ
ΛΙΑ . ΕΤCΕΒΕCΤΕ
ΤΑ . ΕΖΗCΕ · ΕΤΠ .
Ν

Ansaldi *monumenti dell' antica Centuripi* p. 49.

Βετία Κο(ρν)ηλία εὐσεβεστ(ά)τ(η), ἔζησε ἔτ(η) ν'.

Cornelia fortasse cognomen, ut CIL X 4844.

---

583 Centuripis apud Iosephum Polizzi.

ΣΑΤΟΡΑ
ΛΕΧΡΗΣ
ΙΡΓ

Σατορ[νῖ]λα χρησ[τὴ χα]ῖρ[ε].

Anonymus in *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1844 p. 992.

---

584 Centuripis lapis repertus *nell' antica stazione di fatture figuline nella contrada nominata del Capitano;* nunc penes Iosephum Polizzi Ans.

ΖΥΜΑΙΚΗΟΣ

Ansaldi *monum. dell' antica Centuripi* p. 53.

Titulus fortasse ne graecus quidem.

---

585 (Centuripis) in ingentis molis lapide *pietra di pecunia* nuncupato cis flumen Magnum MM passib. ab Hadrano.

ΤΡΧC
ΕΚΙ
ΙCΜΤ

Gualterus 270 = 332 (Torremuzza VII 25 = 26; Franz 5742b).

---

586 Centuripis in domo Ansaldi fragmenta marmorea.

1
ΧΡΗ
τεὶ ἰ ΖΗ

2
Ι · ΤΥΧ
ΟΛΛ

3
ΥΟ
Ο ΧΛ ἵρε
ΕΖΗC

Descripsi.

---

587 Centuripis apud Vitam Ios. de Marco medicum operis musivi fragmenta duo, quae etsi eiusdem inscriptionis sunt tamen coniungi inter se non debent. Litterae magnae.

ΦΥ ΝΟΕ

Descripsi.

XXXI. AGYRIVM (*S. Filippo d'Argirò*).

Agyrium vetus Siculorum oppidum quarto a. Chr. saeculo a tyrannis regebatur, e quibus Dionysii aetate Agyris τῶν τότε τυράννων τῶν ἐν Σικελίᾳ μέγιστος ἦρχε δύναμιν μετὰ Διονύσιον· τῶν τε γὰρ πλησιοχώρων ἐρυμάτων σχεδὸν ἁπάντων ἐκυρίευε καὶ τὴν πόλιν τῶν Ἀγυριναίων ἔχων πολυοχλουμένην κατ' ἐκεῖνον τοὺς καιρούς· εἶχε γὰρ πολίτας οὐκ ἐλάττους δισμυρίων (Diod. XIV 95, 4). Ultimus tyrannorum videtur Apolloniades fuisse, quo expulso (Diod. XVI 82, 4) Timoleo oppidum theatro magnifico, templis, senaculo, foro, munimentis ornavit (id. ibid. 83, 3). Etiam Cicero (Verr. III 27, 67) Agyrinensem *populum fidelem et inlustrem, civitatem in primis honestam hominum ante hunc praetorem* (i. e. Verrem) *locupletem summorumque aratorum.*

588 Effossus cippus a. 1779 extra moenia veteris Agyrinae, nunc dictae *S. Filippo di Agirò,* indeque Catinam translatus et in museo Paternione depositus Torr. Ibi nunc est.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ · ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

Descripsi. Torremuzza Sic. V 26 ed. 2 (Ferrara *storia di Catania* p. 387); Muenter *Nachrichten* (1790) p. 427; adhibitis Muenteri schedis Franz 5744.

Διόδωρος Ἀπολλωνίου. — Consentaneum est editores Siculos bibliothecae scriptorem Diodorum intellexisse.

589 Prope Nissoriam oppidum inter *Leonforte* et Agyrium situm, qui locus olim fortasse agri Agyrinensis fuit, ineunte hoc saeculo inventus caduceus aeneus, nunc Panormi in museo.

ΙΜΑΧΑΡΑΙ ΟΝ ΜΑΛΑΜΟΣΙΟΝ ΟΝ

Ed. Balthasar Romano *giornale di scienze* cet. 1835 LIII 217 et 1836 LVII 152. Melius Salinas *archaeol. Anzeiger* 1865 p. 140 et in libello singulari *il caduceo degli Imacaresi* 1870.

Adnotat Salinas: *le iscrizioni son due; l' una più recente, sebbene di forme abbastanza arcaiche, ha con lettere profondamente incise* ΙΜΑΧΑΡΑΙΟΝ ΟΣΙΟΝ; *e l' altra a tratti più leggeri lascia scorgere sole le lettere* Ρ...ΛΛΙΑ...ΙΟΝ (*arch. Anz.* Ρ.....ΛΡΡΑ....ΙΟΝ). *È dunque evidente che il caduceo fosse 'sacro degli Imacaresi', e che questa sua consecrazione s' incidesse sovra di una iscrizione preesistente.*

Quid rei fuerit non video, sed multis exemplis constat inscriptum esse

Ἰμαχαραίων δαμόσιον.

Imacharensis civitas Agyrinensi sine dubio vicina fuit, cf. Cic. Verr. III 18, 47.

XXXII. MEGARA HYBLA.

Anno fere 728 a. Chr. Megarenses in agro ab Hyblone Siculorum rege concesso urbem condiderunt (Μεγαρέας τοὺς Ὑβλαίους κληθέντας Thuc. VI 4), unde CCXLV annis post ab Gelone expulsi sunt. Agrum quinto saeculo Syracusani tenebant castellumque in eo exstructum (Thuc. VI 75 et 94). Strabo VI p. 267 de Naxo et Megaris agens αἱ μὲν οὖν πόλεις, inquit, οὐκέτ' εἰσί, τὸ δὲ τῆς Ὕβλης ὄνομα συμμένει διὰ τὴν ἀρετὴν τοῦ Ὑβλαίου μέλιτος.

590 In Megarae ruderibus repertum capitulum columnae Doricae, nunc Syracusis in museo.

ΚΑΛΛΙΣ·ΕΟΣ⁝ΕΙΜΙ

Descripsi ex ectypo, quod dedit Salinas, et contuli cum lapide. Ed. Fiorelli *notizie degli scavi* 1880 p. 39; Furtwaengler *arch. Zeit.* vol. 40, 325. Cf. Roehl in Bursiani *Jahresber.* 1878—82 p. 131.

ΣΤΕΟΣ apud Fiorellium. Videbatur mihi lapidarius litteram errore praetermissam postea addere voluisse, sed T quod quaerebam non agnovi.

591 Lapis inter Sortino et Lentini oppida repertus.

ΧΟΓΟ
ΙΕΛΙΕΤΗ
ΠΡΟΙΓΚΝ
ΕΙΙΥΚΑΙ

Schubring annal. Fleckeis. vol. suppl. IV (1867) tab. n. 8.

V. 2 sq. ζέ]τας ἔτε (vel ἐτ[ελεύτησεν]) ...... πρὸ τγ' κ(αλ)(ανδῶν) ......, v. 4 fortasse consules.

XXXIII. USTICA INSVLA.

592 In insula Ustica reperta.

ΛΟΥΚΙΦΕ
ΛΟΛΛΝΕΝ
ΚΥΡΙΑΚΑΛ
ΣΛΘΗΣ

Salv. Morso cod. Panorm. Qq E 173 et *giorn. di scienze per la Sicilia* IV (1823) p. 166.
Λουκιφ[έ]ρ[ος ·] κυρίας ἀγαθῆς.

XXXIIII. SICILIAE INCERTAE.

593 Ex Sicilia in Britanniam delatus astragalus aeneus.

ΤΟΝϹΕΛΟΙΟΝΕΜΙ

τῶν Γελῴων ἠμί.

Ex Forchhammeri apographo ed. Curtius CIG 8521 (inde Roehl IGA 513).

594 Siculo aliquo ex sepulcro in museum Britannicum translatus caduceus aeneus.

ΛΟΝΓΕΝΑΙΟΣΕΜΙΔΕΜΟΣ ....

Λογγεναῖός εἰμι δημόσ[ιος.

M. Fraenkel *arch. Zeit.* 1876 p. 40; inde Roehl IGA 522.

Steph. B. Λογγώνη Σικελίας πόλις· ὁ πολίτης Λογγωναῖος· Φίλιστος δευτέρῳ. Ad Longanum fluvium ἐν τῷ Μυλαίῳ πεδίῳ Hiero vicit Mamertinos (Polyb. I 9, 7).

---

595. 596 Ex Siciliae sine dubio urbe aliqua Chalcidica oriundae paterae ex museo Campobello, quod fuit Terranovae (Gelae), in museum Panormitanum translatae; in margine tituli acu incisi.

595 ΗΙΠΟΔΡΟΜΕΣΤΟΔΕΔΟΔΟΝΠΕΔΙΟΙ

Ἱπ(π)οδρόμης τόδε δῶρον Ἡδιοῖ.

596 ΔΡΦΥΛΕΣΤΟΔΕΔΟ ΟΝΠΕΔΙΟΙ

Ἀρφύλης τόδε δῶ[ρ]ον Ἡδιοῖ.

Ex Schubringii et Holmii apographis Roehl IGA 519. 520.

Cf. Fick *Gott. gel. Anz.* 1883 p. 127. Iunonem Ἡδιοῖ intellegit Wilamowitz coll. IGA 513. — Ἀρφύλος Styrensis apud Roehlium IGA 372, 42.

---

597 Siculae originis frustulum argenti pondere grammatum 730, forma fere oblonga. Nunc apud Iosephum di Giorgio Thermitanum.

ΔΙΟΣΛΥΚΑ

ΝΟΙΑΒΙ

Ex Mommseni apographo Roehl IGA 523.

Meretricularum (Λύκας et Τρυγόνος) donarium Iovi oblatum esse sine probabilitate statuit Roehl. Τρυγών nomen est in titulo Messanensi supra n. 412. Legendum fortasse Διὸς Λυκα(ίου); eodem fere compendio Ἀπόλλωνος Λυκ(είου) scriptum in titulo Metapontino, quem infra editum reperies.

598 Aquis Sextiis in aedibus St. Vincens Mus.. Inter Siculas rettuli cum propter litterarum formas tum propter dictionis indolem vere Siculam.

ΓΑΙΑΝΙ
ΠΗΕΝΙ
ΔΟΥΛΗΧ
ΑΝΕΝΠΤΟΙ
ΡΑΝΙΟΝ·ΙΕΟ

Millin *voyage dans le midi de la France* II 203, 14; inde CIG IV 6899.

Γαια[ῖ ---] δούλη χ[ρηστῇ καὶ] ἀνέστησ [Οὐ]ρανίων [ἱκ]ε[ίησιν?

599 In Sicilia Tard.

Ε Ν Θ Α Δ Ε Κ Α Τ Α Κ Ι Τ Ε Α Ν Α C Τ Α C Ι Α
Ε Κ Δ C Υ Ν Β Ι Ο C Κ Ο Υ Ε Ι Ν Τ Ο Υ Ε Κ Δ
Τ Ε Λ Ε Υ Τ Η C Ε Ν ℞ . . . .
Ε . . . .
C Ε Ι . . . Α Υ Γ . Ε Π Δ

Ex schedis nescio quibus Francisci Tardia, qui ipse petiit ex volumine I miscell. ms. biblioth. reg. Panorm., ed. Torremuzza XVII 10; inde Kirchhoff CIG IV 9532.

Post v. 3 non videtur unius versus lacuna fuisse, si quidem Ε littera aperte ad verbum ἐτελεύτησεν (v. 3) pertinet et nota ℞ coniungenda est cum versu extremo.

Ἐνθάδε κατάκιτε Ἀναστασία σύνβιος Κουίντου· ἐτελεύτησεν πρ(ὸ) ε' εἰ[δῶν] Αὐγ(ούστων), ἐπ[ε]δ(ημήσασα) ἔτη . . .

Vocabulum extremum si recte interpretor (cf. titulum Thermaeum n. 348 Μηβία Μάξιμα ἐνεδήμησεν ἔτη ξ'), certo videtur v. 2 verbi ἐκδ(ημῶ) forma aliqua intellegenda esse.

XXXV. MELITA INSVLA (*Malta*).

Cf. Mommsen CIL X p. 773. 994.

Insula est Melita — in qua est eodem nomine oppidum (Cic. Verr. IV 46, 103), situm id in media insula (ubi hodie est oppidum q. d. *Città vecchia* sive *la Città Notabile*), conditum ab Carthaginiensibus (Steph. B. s. v.); λιμένας μὲν ἔχει πολλοὺς καὶ διαφέροντας ταῖς εὐχρηστίαις, τοὺς δὲ κατοικοῦντας ταῖς οὐσίαις εὐδαίμονας (Diod. V 12, 2). Post bellum Punicum secundum Siciliae provinciae adiecti Melitenses postea socii populi Romani fuerunt (Cic. Verr. V 72, 184). Huius aetatis decretum civitatis superest in honorem Demetrii Syracusani factum, quod Romae repertum inter urbanos titulos proponam; eius praescripta haec sunt: ἐπὶ ἱεροθύτου Ἰκέτα Ἰκέτου, ἀρχόντων δὲ Ἡλίου καὶ Κ . . τητος· ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ καὶ τῷ δήμῳ κτλ'. Tiberii aetate ad civitatem Romanam nondum pervenisse Melitenses recte effecit Mommsenus ex L. Castricii Prudentis titulo infra n. 602, cuius formae non sunt Latinae.

In museo Melitensi teste Hermanno Dessau aliquot peregrinae originis lapides prostant; e quibus duos (CIA III 713 et 899) Eleusinios esse constat, tertius est nominum index male ex Pocockii fide a Boeckhio CIG 296 et Koehlero CIA II 1035, melius ex Ioachimi Navarro libello (*marmo Greco-Melitese* Malta 1789) a Koehlero Mittheil. IX 387 editus, quem titulum propter nomina Asianis fere propria Atticum esse non credo. Praeterea quem in Vincentii Bonavita Melitensis museo a Brøndstedio descriptum edidit Ussing *Graeske og Latinske Indskrifter* 1854 append. p. 34 (cf. Fr. Vella *civiltà cattolica* 1881 p. 732), is sine dubio ex Syro insula oriundus est collato simillimo titulo CIG II 2347 *k* add. p. 1059. Denique Marini *frat. Arv.* II 762 edidit titulum in Traiani honorem Dorica dialecto scriptum, quem Melita advectum extare ait in museo Vaticano; in eo titulo ex archontibus unus Γεργεσθένης Πρατομένεος est, quod utrumque nomen in titulis Theraeis habetur.

600 Candelabra duo marmorea eiusdem et formae et inscriptionis utrumque Melitae repertum in horto Abelae vicecancellarii, deinde Iesuitarum in custodia Marne. *Il Gran Maestro Rohan circa 1780 regalò al Re di Francia, Ludovico XVI, uno di questi candelabri, ed io nel 1797 lo vidi nella biblioteca del collegio Mazzarino, e l' altro rimase in Malta conservandosi nel museo della pubblica biblioteca* Bres (p. 93 adn.). Alterum in museo Melitensi vidit Dessau.

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Σ Κ Α Ι Σ Α Ρ Α Π Ι Ω Ν Ο Ι
Σ Α Ρ Α Π Ι Ω Ν Ο Σ Τ Υ Ρ Ι Ο Ι
Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Α Ρ Χ Η Γ Ε Τ Ε Ι

Ed. Ios. Claudius Guyot de Marne *saggi di dissertaz. academ. lette nell' accad. Etrusca di Cortona* I (1735) p. 25 tabula incisam (hinc Murat. 1982, 3); ex apographo a. 1733 ad cardinalem Polignac misso Fourmont *hist. de l' acad. roy.* 1736 IX 167 idemque in actis academ. Etruscae modo citatis vol. III p. 89 (hinc *novelle letter. di Firenze* 1741 p. 402); Io. Anton. Ciantar, de antiqua inscr. nuper effossa Melitae in urbe (1739) tab. 3; ex eiusdem apographo Torremuzza Sicil. I 14 = 15 et XX 5; a Bimardo missam Muratori 64, 3; ex ectypo gypseo Barthélemy *mém. de l'acad. des inscr.* (1764) XXX p. 408; ex lapide Onoratus Bres *Malta antica illustrata* (1816) p. 92—100 aere incisam; repetiit Franz 5753. — Tituli Phoenicii dedi exemplum Parisiis adservatum, editum in CIS I p. 150 sqq. coll. tab. XXIV *a*; de eo cf. Schroeder *phönizische Sprache* (1869) p. 232 et Schlottmann *Verhandl. der Philol.-Versamml. in Leipzig* 1872 p. 160.

In Melitensi exemplo vocabulum Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι ad alterum versum pertinere, ita ut tertius versus solo vocabulo Α Ρ Χ Η Γ Ε Τ Ε Ι efficiatur, testatur Dessau.

Διονύσιος καὶ Σαραπίων οἱ Σαραπίωνος Τύριοι Ἡρακλεῖ ἀρχηγέτει.

Titulum Phoenicium ex Schlottmanni interpretatione, qui rogatus comiter respondit, sic habeto:

Domino nostro Melkart Baal Tyri. quod vovit servus tuus Abdosir fraterque eius Osirschamar, duo filii Osirschamar, (qui) filius (est) Abdosir, cum vocem eorum exaudivisset et bene eis dixisset.

Tertii videtur a. Chr. n. saeculi esse et propter litterarum formas et propter orthographicas rationes; idem statuit Schlottmann aliis ductus argumentis.

601 *Coverchio d' una cassa o pure urna sepolcrale* ABELA. Ad portam oppidi Melitensis QVINT. *Havendo noi fatta diligenza di ritrovar il marmo, ov' è scolpita l' iscrittione, la troviamo distesa in due linee, essendo stato il marmo sotterra; serve hoggi per vasca d' un fonte sotto le mura e porta Principale della Città Notabile* ABELA. *Tuttora esiste* BRES. Non repperit DESSAV. — *Ne' dintorni di Capua si ruol rinvenuto in grande e candidissimo marmo* GVARINI.

Λ · ΚΑ////ΚΙΟΣ · ΚΥΡ · ΠΡΟΥΔΗΝΣ · ΙΠΠΕΥΣ · ΡΩΜ · ΠΡΩΤΟΣ · ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ
ΚΑΙ · ΠΑΤΡΩΝ · ΑΡΞΑΣ · ΚΑΙ · ΑΜΦΙΠΟΛΕΥΣΑΣ · ΘΕΩ · ΑΥΓΟΥΣΤΩ
. . . ΕΣΧ . . . . . Ν . . . . Ε . Ι . ΝΕ

Versum primum ed. Quintini descr. ins. Melitae (1536) ed. Norimb. (1566) p. 66 (inde Fazellus de reb. Sic. I 1, 1; Grut. 388, 4; Gualterus 283 = 346; ex Gualtero Muratori 1058, 4); integram sed litteris minusculis Abela *descritt. di Malta* (1647) p. 185 (inde Spon *recherches* p. 463); ex Bartholini schedis Reinesius synt. V 7; eodem fortasse exemplo Io. Anton. Ciantar de B. Paulo apostolo in Melitam naufragio eiecto (1738) p. 321; ex Abela adhibita amici cuiusdam cum lapide collatione (fuit hic amicus sine dubio Ciantar) Torremuzza Sic. V 10; ex Ciantarii libro, ut videtur, Bres *Malta illustrata* p. 321; ex Bresio petiit qui ipse se descripsisse ariolatur Guarini *fasti duumvirali di Pompei* (1837) p. 214. Repetiit Franz 5754 coll. add.

Duos omnino versus fuisse testatur expressim Abela itemque Bres, qui etsi non descripsit, tamen vidisse videtur, nisi quod hic addit: *le poche lettere che vi sono nella terza linea non permettono di potersi sapere cosa si volessero esse indicare.* Certo tamen falsi sunt qui quattuor vel plures etiam versus diviserunt.

1 Λ · Κ - - ΚΙΟΣ Rein. Ciant. Bres, Λ · ΚΑ · ΥΙΟΣ Quint., Λ· ΚαΥιὸς Abela, Λ · ΚΑΣΤΡΙΚΥΟΣ Torr. (ex Reinesii nimirum emendatione) — ΡΩΜ Rein. Ciant. Bres, ΡΩΜΑΙΩΝ Quint. Abela Torrem. — 2 καὶ πατρῶν ἄρξας Abela — ΑΜΦΙΠΟΛΕΥΣ Ciant. Bres, ἀμφιπολεύσας Abela — τοῦ Abela — 3 συγγενεῖ Abela, ΣΕΘ Rein., ΕΣΥ . Ν . Ι . ΝΕ Torr., . . . ΕΣΧ . . . . . Ν . . . . Ε . Ι . ΝΕ Ciant. Bres (qui habet Κ pro Χ); om. Guarini.

Λ. Κα[στρί]κιος Κυρ(είνα) Προύδηνς ἱππεὺς Ῥωμ(αίων), πρῶτος Μελιταίων καὶ πάτρων, ἄρξας καὶ ἀμφιπολεύσας θεῷ Αὐγούστῳ . . .

Princeps Melitensium (ὁ πρῶτος τῆς νήσου) etiam Publius ille fuit qui Paulum apostolum hospitio excepit (act. apost. 28, 7), ut certum quendam in civitate honorem significari appareat.

---

602 *Habbiamo un pezzo di marmo d' un palmo e mezzo ritrovato nel fondo d' una cisterna del monastero di S. Pietro nella Notabile; si leggono in parte di questo frammento le presenti lettere così formate:*

ΒΕΛΑ · ΕΡΜΗϹ

che sono di tre dita d'altezza, e qui poi mancano alcune voci, ma sieguono nel secondo verso quest' altre:

ΤΩΑΡΧ

Abela *descritt. di Malta* p. 193, nescio qua fide.

603 Melita in insula XIV a Valetta urbe stadiis iuxta magnum portum nuncupatum *Marsa* in antro multis sepulcris exciso ABELA (apud Gualterum). In coemeterio S. Marino della Grotta ABELA edit.

ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟΝ
ΗΓΟΡΑϹΜΕΝΟΝ
ΑΠΟΖΩϹΙΜΗ
ΤΙΝΟϹΚΑΙΑΝΙ
. ΛΕ

Ab Abela acceptam Gualterus 279 = 340; Abela *descritt. di Malta* p. 52; inde Boldetti *osservaz.* p. 633 et Torremuzza Sic. VII 10 = 11; repetiit Kirchhoff CIG IV 9450.

Κοιμητήριον ἠγορασμένον ἀπὸ Ζωσίμης (?) καὶ Ἀνια[νοῦ]?

XXXVI. GAVLVS INSVLA (*Gozzo*).

Cf. Mommsen CIL X p. 774.

Diodorus V 12, 4 post Melitam insulam descriptam sic pergit: *μετὰ δὲ ταύτην τὴν νῆσον ἔστιν ἑτέρα τὴν μὲν προσηγορίαν ἔχουσα Γαῦλος, πελαγία δὲ καὶ λιμέσιν εὐκαίροις κεκοσμημένη, Φοινίκων ἄποικος.* Cf. Steph. B. p. 200 ed. M. Γαῦδος nomen est apud Strabonem I p. 44. VI p. 277. VII p. 299, non sane librariorum errore.

604 In insula Gaulo.

ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΔΟΜΕ
ΣΤΙΚΟΣΟΕΥΜΕΙΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΣΚΙΗΤΡΟΣ
ΕΖΙΣΕΝΕΤΗΟΣ
ΑΝΕΠΑΣΑΤΟΤΗ . . ΙΗ
ΚΑΛ · Δ · ΦΕΒΡ ·
Ŏ Ŏ

Ex schedis Antonii Ciantar Torremuzza Sic. XVII 24 = 28 et Muratori 1858, 3; inde Kirchhoff CIG IV 9451.

Ciantari exemplum accuratius Torremuzza refert quam Muratorius, qui v. 1 ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΕ, v. 2 ΟΕΥΜΑΘΗΣ, v. 4 ΟΓ, v. 5 ΑΝΕΠΑΥΣΑΤΟΤΗ . . . , v. 6 ΚΑΛΑΝΔΦΕΒΡΣ, v. 7 omisit.

Legendum: *Ἐνθάδε κῖτε Δωμέστικος ὁ εὐμ[αθ]ὴς(?) Χριστιανὸς κ(αὶ) ἰατρός· ἔζησεν ἔτη ος', ἀνεπαύσατο τῇ [πρ(ὸ)] ιη' καλ[αν]δ(ῶν) Φεβρ(ουαρίων).*

INSCRIPTIONES SARDINIAE.

Cf. Mommsen CIL X p. 777. 995.

Ego quoniam neque Sardiniam insulam ipse unquam adii neque libros qui perscrutandi fuerant aut editos aut ineditos, totus pendeo ab eis quae Mommsenus mihi suppeditavit. Omisi Graecos vel duo vel tres titulos christianos utpote aetatis Byzantinae.

I. CARALES (*Cagliari*).

Cf. Mommsen CIL X p. 787 sqq.

Carthaginienses tota fere subiecta Sardinia urbes in insula condiderunt duas Carales et Sulcos (*Κάραλίν τε καὶ Σύλκους* Paus. X 17, 9), coll. Strab. V p. 224 *πόλεις δ' εἰσὶ μὲν πλείους, ἀξιόλογοι δὲ Κάραλις καὶ Σοῦλχοι*. Quod Solinus IV 2 Carales ab Aristaeo Sardiniae rege conditas narrat, petitum hoc est ex eodem fonte, unde Pausanias (X 17, 3) primum Graecorum Aristaeum Apollinis filium eiusque comites Sardiniam appulisse narrat.

605 Calaribus.

ΗΡΑΙΕΣ·ΔΙΟΝΥΣΟ·ΑΝΕΘΗΚ//

Ant. Augustinus cod. Matrit. Q 87 f. 60'; inde dedit Mommsen.

Videtur legendum Κ]ρά[τη]ς Διονύσ[ῳ] ἀνέθηκ[εν]. Hermam Libero dono datum Calaribus inventum habes CIL X 7556.

606 Ad Calares reperta cippi pars superior.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ
ΗΣΙΣΤΡΑΤΟΥ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 48 (misit Vivanet).

Inscriptionem integram esse excepta una littera v. 2 testis est Vivanet.

Ἵππαρχος [Ἡ]γησιστράτου.

---

607 Prope Carales ad viam quae per vicum qui S. Avendrace nunc appellatur ducit sepulcrum situm, in templi olim speciem fabricatum et ornatum. Cf. Vincentius Crespi ephemerid. epigr. vol. IV 484, qui diligenter descripsit imaginemque et superstitis et pristinae formae delineavit. — In epistylio quod integrum fere superest scriptus titulus *a*; reliqua epigrammata vestibuli sive pronai parietibus incisa, quorum quod ingredienti adversum est (tit. *b*) portae superscriptum est, quae ad angustam cellulam ducebat compluribus loculis oblongis instructam, unde per gradus aliquot ad cameram ipsam sepulcralem descenditur; huius in medio pariete profundior in apsida curvatus loculus, duobus is lectis aptus Pomptillae sine dubio et Philippi postea mariti.

a in epistylio extrinsecus infra aetoma litteris maximis.

OBOOS MEMORIAE·ATILIAE·L·F·POMPTILLAE·BENEDICTAE·M·S·P

Oboos memoriae Atiliae L. f. Pomptillae Benedictae m(aritus) s(uo) p(ecunia).

Attulit Adolphus Kiessling glossam Philoxeni (Vulcan. p. 147): *obua ἄμβιξ ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς σπένδουσιν*. Hinc oboos Mommseno locus dici videtur, ubi obois i. e. poculis libationes mortuariae fiunt. — Compendiorum M·S·P non certa est quam dicis causa proposuit Mommsenus interpretatio.

b in epistylio interiore supra ianuam ipsius sepulcri.

D M
ATILIAE · L · F · POM/TILLA/MAMM///PTIMAE
M CASSIO PHILI/POTAT////RENTIB//SANCTIS
L · ATILIVS FELIX ////IM/////ET////LIVS
EVTYCHVS LIB/EC////BIPOSTERISQ
··/··· ///////////////////////ERC///////////
// B

D. m. Atiliae L. f. Pom[p]tilla[e] mamm[ae o]ptimae, M. Cassio Phili[p]po ta[ae pa]rentib(us) sanctis(simis) L. Atilius Felix ..... et [L. Ati]lius Eutychus lib. [f]ec[er(unt) si]bi posterisq(ue) .....

c in pariete vestibuli introeunti dextro.

VRBIS · ALVMNA · GRAVES CASVS · HVCVSQVE SECVTA
CONIVGIS INFELICIS ATILIA CVRA PHILIPPI
HIC · SITA SVM MANIBVS GRATIS SACRATA MARIT
PROCVIVS VITA · VITAM PENSARE PRECANTI
INDVLSERE DEI NE CESSES · FAMA MEREMVR

Urbis alumna graves casus hucusque secuta
coniugis infelicis Atilia, cura Philippi,
hic sita sum manibus gratis sacrata mariti;
pro cuius vita vitam pensare precanti
indulsere dei: ne cesses, fama, meremur.

d sub titulo *c*.

INDVLSERE
QVOD CREDIS TEMPLVM QVOD SAEPE VIATOR ADORAS
POMPTILLAE CINERES OSSAQ PARVA *TEGIT*
SARDOA TELLVRE PR*E*MOR COMI*TATA MARITVM*
PROQ VIRO FAMA EST ME VO*LVISSE* MORI

Quae inclinatis litteris expressi perierunt hodie solusque vidit Danius.

3 PREMOR Dan., ·R/MOR.

Quod credis templum, quod saepe, viator, adoras,
Pomptillae cineres ossaq(ue) parva tegit.
Sardoa tellure premor, comitata maritum,
proq(ue) viro fama est me voluisse mori.

e sub titulo *d*.

ΕΙΣΙΑΣΟΥΠΩΜΠΤΙΛΛΑΙ/ΑΙΕΣΚΡΙΝΑΒ ΛΑΣΤ ΗΣΕΙΕΝ
ΟΣΤΕ ΑΚΑΙΘΑΛΛΟ ΣΕΝ ΠΕΤΑΛΟΙΣΙΡΟΔΩΝ
ΗΔΥΠΝΟΟΥΙΕΚΡΟ ΚΟΥ ΚΑΙΑΓΗΡΑΤΟΥΑΜΑΡΑΝΤΟΥ
ΚΕΙΣΚΑΛΑΒΛ· ΣΤΗΣΑΙΣΑΝΘΕΑΛΕΥΚΟ ΙΟΥ
ΩΣΙΣΑΝΑΡΚΙΣΣΩΙΤΕΠΟ ΛΥΚΛΑΥΤΩΙΘΥΑΚΙΝΘΩΙ
/ΑΙΣΟΝ ΕΝΟΨ ΙΓΟΝΟΙΣ ΑΝΘΟΣΕΧΟΙΤΙΧΡΟΝ ΟΣ
///ΓΑ ΡΗΝΙΚ ΑΠΝΕ ΥΜΑΜΕΛΩΝΑΠΕΛΥΕΦΙ ΛΙΠΠΟΣ
///ΗΝΑΚ ΡΟΤΑΤΟ ΙΣΧΕΙΛ ΕΣΙΠΡΟΣΠΕΛΑΣΑΣ
ΣΤ/ΣΑΛΙ/ΟΥΥΧ/ΥΝΤΟΣ ΥΠΕΡΓΑΜΕΤΟΥ ΠΩΜΠΤΙΛΛ/
ΤΗΝΚΕΙΝΟΥΣΩΗΝΑΝΤΕΛΑΒΕΝΘΑΝΑ ΤΟΥ

Verborum continuitas crebris lapidis rimis foraminibusque interrupta est, paucae tamen litterae ita evanuere, ut nullum supersit vestigium. — Post v. 6 spatium maius relictum invito, ut apertum est, poeta.

Εἰς ἴα σευ, Πώμπτιλλα, καὶ ἐς κρίνα βλαστήσειαν
ὀστέα, καὶ θάλλο[ι]ς ἐν πετάλοισι ῥόδων
ἡδυπνόου τε κρόκου καὶ ἀγηράτου ἀμαράντου
καὶ καλὰ βλαστήσαις ἄνθεα λευκοΐου,
ὡς ἴσα ναρκίσσῳ τε πολυκλαύτῳ θ' ὑακίνθῳ
κ]αὶ σὸν ἐς ὀψιγόνους ἄνθος ἔχοι τι χρόνος.
ἤδη] γάρ, ἡνίκα πνεῦμα μελῶν ἀπέλυε Φίλιππος
ψυχ]ὴν ἀκροτάτοις χείλεσι προσπελάσας,
εὔ[ξ]ατο λ[ε]ιψυχ[ο]ῦντος ὑπὲρ γαμέτου Πώμπτιλλα
τὴν πάσαν ζωὴν ἀντέλαβεν θανάτου.

f sub titulo *e*.

ΟΙΗΝ ΣΥ ΞΥΓΙ Η ΝΕΤΕΜΕΝ ΘΕΟΣ ΩΣΤΕΘ ΑΝΕΙΝΜΕΝ
ΠΩΜ ΠΤΙΛΛΑΝΓΛΥΚΕΡΟΥΛΥΤΡΟΝ ΥΠΕΡΓΑΜΕΤΟΥ
ΣΗΝΔΑΚΟ ΝΤΑΦΙΛΙΠΠ ΟΝΕΠΕ ΥΧΟ ΜΕΝΟΝΔΙΑΠΑΝΤΟΣ
ΣΥΝΚΕΡΑΣΑΕ ΨΥΧΗΙΠΝΕΥΜΑΦΙΛΑΝΔΡΟΤΑΤΗΙ

4 ΣΥΝΚΕΡΑΣΑΕ insculpsit lapidarius latino sermoni adsuetus.

Οἵην σε ζυγίην ἔτεμεν θεός, ὥστε θανεῖν μὲν
Πώμπτιλλαν γλυκεροῦ λύτρον ὑπὲρ γαμέτου,
ζῆν δ' ἄποτα Φίλιππον, ἐπευχόμενον διὰ παντὸς
συνκεράσα[ι] ψυχῇ πνεῦμα φιλανδροτάτῃ.

g in pariete vestibuli introeunti sinistro.

VNV. ET VIGINTI BIS IVNCTI VIXIMVS ANNOS
VNA FIDES NOBIS GAVDIA MVLTA DEDIT
ET PRIOR AT LETHEN CVM SIT POMPTI//A RECEPTA
TEMPORE TV DIXIT VIVE PHILIPPE M/O
NVNC AETERNA QVIES DITISQ SILENTA MAEST
HANC STATVERE AMBIS PRO PIETATE DOMVM

1 VIXIMVS 3 POMPTILLA 4 MEO tamquam de lapide Muratori et Marmora, non Stephaninius — 6 aut AMBIS aut AMEIS lapis, MIHI Mur., AMPLAM Marm. Notat Buecheler: '*ambobus non ambis* praecipit Pseudo-Caper VII p. 107, 14 Keil.'

Unu(m) et viginti bis iuncti vix[i]mus annos,
una fides nobis gaudia multa dedit:
et prior at Lethen cum sit Pompti[ll]a recepta
'tempore tu', dixit, 'vive, Philippe, m[e]o.'
nunc aeterna quies Ditisq(ue) silentia maesti
hanc statuere ambis pro pietate domum.

h sub titulo *g*.

HANC
LANGVENTEM TRISTS DVM FLET POMPTLLA MARTVM
VOVIT PRO VITA CONIVGIS IPSA MORI
PRO/INVS IN PLACIDAM DELABI VISA QVIETEM
OCCIDIT O CELERE/ AT MALA VOTA DEI
HAS AVDIRE·PRECES VITAM SERVARE////
VT PEREAT VITA DVLCIOR ILLA M///

3 PROTINVS 4 CELERESIN 5 SERVAREMARITO 6 ILLAMIHI priores.

Languentem tristis dum flet Pomptilla maritum,
vovit pro vita coniugis ipsa mori:
pro[t]inus in placidam delabi visa quietem
occidit. o celere[s] at mala vota dei!
has audire preces, vitam servare [marito,
ut pereat vita dulcior illa m[ea.

i sub titulo *h*.

ΕΣΤΡΕΨΕΝΜΟΙΡΩΝΜΙΑΝΗΜΑΤ//////ΝΑΤΕΝΚΤΑ
ΙΑΙΣΙΔΙΑΙΣΕΥΧΑΙΣΤΑΝ/Τ ////////ΕΝΗ
ΗΠΕΡΙΦΡΩΝΠΩΜΠΤΙΛΛΙΠ(/ ////////ΛΟΥ//Ν//
ΗΤΙΣΥΠΕΡΓΑΜΕΤΟΥ/////‾ΕΛΥ//ΜΟΝΗ

Ex Schmidtii lectione v. 1 MAT///////Κ/Λ///ΚΤΑ, v. 2 extr. //ΝΤΕΝΗ (quod non magis in lapide fuisse potest quam quod supplevit idem *πάντα κρατοῦσα γυνή*) edidit Mommsen; fortasse *διαφημισμένη*.

Ἔστρεψεν μοιρῶν μίαν ἤματ[α τὰ πρὶ]ν ἄτεκτα,
ταῖς ἰδίαις εὐχαῖς πάντ[α -----μ]ένα,
ἡ περίφρων Πώμπτιλλ[α], [illegible]
ἥτις ὑπὲρ γαμέτου [τοῦδ' ἀ]πέλυ(σε) μόνη.

k in pariete e regione aditus ad sinistram ingredienti.

ΕΙ//ʟΝΒ/ΟΝΗ
ΚΑΙΔΥΑΝΕΝ
ΗΚΛΕΙΝ/ΙΙ
ΕΝΜ⌒
///////////
Η/ΟΙΚΟΠ
spatio intermisso
ΟΥΚΕΡ///C
Ν Ιε////ΙΣ/
ΕΝΓ'/////
///////

Εἴ[κοσ]ιν δ[ύ]ο ἔ[δε πρὸς ἑ]ξήκοντ' ἐνιαυτοὺς
καὶ δύ' ἀνα[πλήσας . . . .
ἡ κλειν[ὴ] Π[ώμπτιλλα . . . .
ἐν νό[σῳ? . . . .
- - - - - - - - -

Cum quadraginta duos annos una vixerint coniuges (cf. tit. *g*), uxorem LXII annos natam obiisse probabile est.

l sub titulo *k*.

///////////////
Ι//⁻ΟΝΟ//ΣΑΝΘΡΩΠΟΙ/
Ι/ΓΙΑΛ//ΟΝ//Ν
⁻ΙΑΛ/Φ////Π٦
Υ/⁻ᴾΓΑΙΛᶠΤΟΥ
Ε///////ᴵΝΕΣΣ
Τ

3 ΙΑΛ//ΟΝ/// ego, Ι/ΓΙΑ///ΟΝ//Ν Io. Schmidt — v. 4—7 ex Schmidtii lectione.

Supersunt extrema versuum: 1 [ἐν ἑ]ψ[ι]γόνο[ι]ς ἀνθρώποι[ς]. 4 recte Schmidt [Πώμπ]τιλλ[α] Φ[ίλη]τη[ν]. 5 ὑ[π]ὲρ γαμέτου recte Leo (Herm. 17, 493).

m in eodem pariete ad dextram ingredienti.

TEMPLA VIRI PIETAS FEC† P// MVNERE MAGNO
POMPTILLAE MERVIT ////NA CASTA COLI
NAM SE DEVOVIT IAM ////CIENTE MARTO
RAPTA VIRO F///////////// VT ILLE SVO

Templa viri pietas fecit p[ro] munere magno
Pomptillae: meruit [femi]na casta coli;
nam se devovit iam [def]iciente marito
rapta viro, u[eril]l[o vivat] ut ille suo.

Supplevit Buecheler.

n sub titulo *m*, sed ut principium legatur in pariete ingredienti ad sinistram.

RAPTA VIRO
HIC·POMPTILLA IACET CINER////A////A PHILI/PI
CONVGIS HIS ARIS INCLVDI//////////A DVORVM
QVAE FACIT AD FAMAE VIVE ////////ARGVMENTVM

1 CINERICONIVNCTAPHILIPPI Mur., CINERI.... PHILL Stephan. — 2 HILARISINCLVDI.....ADVOTVM Mur., HISARISINCLVDITVR *arcA*·DVORVM Marm. — 3 QVAEFECITAD...MEMINE...ARGVMENTVM Mur., FACITAD (TACITAE Lebas) FAMAEVIVENS *erit* ARGVMENTVM Marm. — 'Non viderant priores plus quam vidimus nos' Mommsen.

Restitutio incerta.

o sub titulo *n* post spatium unius versus vacuum.

QVAE VIVE ARGVM
/VNONIS·SEDES INFERNAE CERNI//////////NCTI
NVMINE MVTATO FVLGET POMPTILLA PER AEVOM

1 CERNITECVNCTI Mur. tamquam ex lapide.

I]unonis sedes infernae cerni[te cu]ncti:
numine mutato fulget Pomptilla per aevom.

'Hoc maritus dicit, Iunonem quae fuit Pomptillae vivae, id est genium, iam morte eius conversam esse in Iunonem infernam, vel ut brevius dicam, Iunoni successisse deos Manes' Mommsen.

p sub titulo *o*.

/ / Ε Τ / / / / / / / Μ Η Δ Ϝ / / Δ Ν / / / / / / / / / /
Τ Η ι / Ν Ε Ι Φ / / / Μ Ο Λ / / / / / / / Ν
+ Α / / / / / / / / / Ν Ε Β / / Α Κ Ο Λ C / / / / / / Ω Ν
Υ Μ / / / / / / / / / Σ Ρ / / Α Μ Ε Ν Η Λ / / / / / / / /
Σ Ι Γ Α Σ C / / / \ Κ Η / / Ι Σ Ε Φ L Ι Λ Ι Υ Α Π Ι Ω / / / / / / Α Ν
Α Ι Δ Ι Ϛ / Γ Α Δ Μ / / Ω Ι Ν / Μ Α / / / \ Ω Σ Α / / / /
Τ Α Σ Π Ο Λ Υ Θ Ρ Υ Λ / / / Υ Σ Η Ρ / / / / Ξ Α Σ Ο Γ / / / / / /
/ Ι Ω / Α Θ Α Ν Α / / / Σ L Ν / / / / Γ Ρ Α Ψ Ε Χ Ρ Ο Ν Ο Ι Σ
Ν Ι / / Α Ι Ε Ν Ο / Ι Γ Ο Ν / / Ξ Ι / / Τ Ι Λ Ι Α Η / Ρ Ο Φ Ι Λ Ι Π Π / /
Α Ν Δ Ρ C / / Τ Ι Σ / / Τ Α ι Ν Μ Ο ˙ Ρ / Ν Ε Π Ρ ˇ / Λ Μ / / / /

Μηκ]έτ[ι – ⏑ ⏑ –] μηδ' Ε[ὐάδ]νη[ν ⏑ ⏑ – –
τὴ[ν κατὰ σὺν Κα]π[α]νεῖ φ[λογ]μὸν [ἀναψαμένη]ν,
μ]ηδ' . . . .
. . . .
συγχαιρέ[τω δ' Ἀ]λκη[στ]ις, ἐφ' οἷ λί[ν]α πρῶ[τον ἔλυσ]αν,
αἱ δὺο [ἐ]π' Ἀδμ[ήτ]ῳ ν[ή]μα[τα κ]λωσά[μεναι·
τὰς πολυθρυλ[ήτο]υς ἀ[ρετὰ]ς, ὡς ὁ π[αλαιὸς
α]ἰὼ[ν] αὔξηνε[ν τοὺ]ς ἐ[κατό]γραψε χρόνοις,
ταῦτα ἐν δ[ὲ ψ]υχαῖ[ς τ]ο[ῦ Ἀ]τιλία, ἡ [π]ρὸ Φιλίππ[ου
ἀνδρ[ὸ]ς ἀ[ποσ]τ[ρα]φεῖσ[α] μοῖρ[αν] ἀπελ[ξ]αμ[ένη.

Vv. 1—3 sententiam indicavi ex Leonis coniectura (Herm. 17, 494); idem v. 5 extrema supplevit.

q sub titulo *p*.

Π Ω Μ Π / / / / / / / Δ Ε Ν Η / Σ Ο Δ Ο Ι Π Ο Ρ Ε / / Σ Υ Π Ε Ι Λ / Δ Ρ / /
/ / / / / Γ Ε Υ / Α / Ε Ν Η Σ Η Δ Υ Τ Ε Λ C / / / Ο Τ C /

Πωμπ[τίλλης ἐ]νθά[δ' ἐ]ν[ε]ῖ, ὁδοιπόρε, [τ]ῆς ὑπὲρ ἀνδρ[ὸς
αὐτῆς?] γευ[σ]α[μ]ένης ἤδη τέλο[ς β]ιότο[υ.

Graeca omnia et partim Latina ex ectypis legi ipse; alia ad ectypa alia ad lapidem recognovit Mommsen cum Ioanne Schmidt. Tit. *a* habet Carmona ms. Caralit. f. 40'. Edidit Muratori 1638, 4 accepta ab Iosepho Danio Latina omnia praeter tit. *m*, Graeca *e* et *i* mutila admodum; Latina omnia Graecis omissis Stephaninius de vet. laud. Sard. p. 32—34; item Alphonsus della Marmora *voyage de la Sardaigne* II 486 n. 52 (coll. tab. n. 35) additis Graecis *e f i* (Franz 5759). Omnia Vincentius Crespi Mommseno adiutore ephemer. epigr. IV 484 et Mommsen ipse CIL X 7563—7578. Edita ab Marmora Graeca tractavi epigr. 547, omnia retractavi apud Crespium l. s. s.

Egregiae Atiliae Pomptillae virtutis nulla ad nos fama pervenit praeter haec epigrammata ab ipso sine dubio Cassio Philippo viro per exilii otia dictata.

Aetas titulorum non longe videtur abesse ab Christi natalibus, si quidem in Graecis versibus hiatu diligenter abstinetur semelque tantum idque in prima versus sede trochaicus qui dici potest hiatus admissus est (*p* v. 9).

II. *PAVLI GERREI.*

608 In basi columnae aeneae pulcherrimi operis, circumdatae corona laurea, cuius multa folia supersunt. Reperta mense Februario a. 1861 inter rudera aedis prope vicum Pauli Gerrei loco q. d. *Santuacci* ab Michaele Cappai notario. Deinde fuit apud Ioannem Spano, cuius dono Taurini nunc extat in academia.

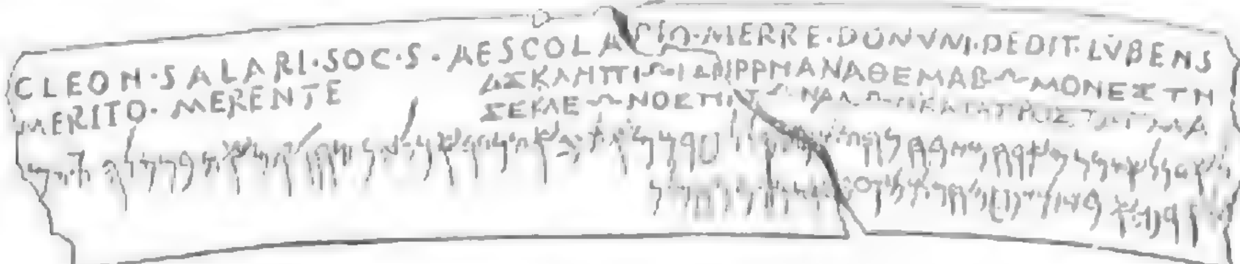

Descripsi Graeca et Latina repetivique imaginem a Mommseno ad tabulam Taurinensem (v. infra) repraesentatam. Gorresio *bull. Sardo* 1862 p. 25; Spano *illustraz. d' una base votiva di bronzo* (*atti dell' accad. Torin.* ser. 2 vol. XX 1862) p. 8 coll. tab. Phoenicii tituli interpretatione ab Amadeo Peyron addita (p. 19 sqq.). Tabula singulari expressam edidit academia Taurinensis d. 12 m. Iun. 1877. Extat in CIS I p. 187 coll. tab. XXXI. Plura quae non vidi ipse v. apud Mommsenum, qui repetiit CIL X 7856. — Tractaverunt Ritschl et Gildemeister additis Buecheleri notis in Ritschelii opusculis IV 657; Punica praeter alios Schroeder *die phoenizische Sprache* (1869) p. 249; Halévy *mélanges d'épigraphie et d'archéologie sémitiques* (Paris. 1874) p. 88.

Cleon salari(us) soc(iorum) s(ervus) Aescolapio Merre donum dedit lubens merito merente.

Ἀσκληπιῷ Μηρρη ἀνάθεμα βωμὸν ἔστησε Κλέων ὁ ἐπὶ τῶν ἁλῶν κατὰ πρόσταγμα.

Accuratiora Cleon patrio usus sermone narravit, quae sic interpretatus est Gildemeister: *Domino Eshmun Merre ara aenea pondo centum; quam vovit Cleo J'chesgam (?) curans salinas. Vocem eius ille audivit eumque sanavit. Anno iudicum Himilcat et Abdeshmun, qui est (sunt?) filius (filii?) Hamlan.*

Cleon *sociorum servus* i. e. eius publicanorum societatis fuit, quae salinas publicas populi Romani redemerat.

III. THARROS (*Torre di S. Giovanni di Sinis*).

Cf. Mommsen CIL X p. 822.

609 In Tharrensibus sepulcris repertus lapis; extat Oristani apud Ioannem Busacchi antiquarium.

ΑΡΙΣΤΟ
ΔΙΚΕ
ΑΝΑΞΙΛ
ΟΥ

Vidit Nissen. *Bull. Sardo* 1860 p. 124.

Ἀριστόδικε Ἀναξίλεω.

610 Lapis tofeus in Tharrensibus sepulcris repertus, deinde Oristani.

Ε Υ Ξ Ε
ΝΕΑΝΑ
ΞΙΛΕΟ
ΜΑΣΣΑΛ
ΗΤΗ

Bull. Sardo 1857 p. 180; Neigebaur *arch. Zeitung* 1858 p. 200*.

Εὔξενε Ἀναξίλε[ω] Μασσαλ[ι]ῆτη.

IV. TVRRIS LIBISONIS (*Porto Torres*).

Cf. Mommsen CIL X p. 826.

611 Porto Torres in aedibus Antonii Fr. Pier.

ΘΕΟΙΣΚΑΤΑΧΘ
ΟΝΙΟΙΣΑΠΟΛΛ
ΩΝΙΩΧΟΡΟΚΙ
ΘΑΡΙΠΕΡΙΟΔΟ
ΝΙΚΗΑΠΕΛΕΥΘΕ
ΡΟΣΑΥΤΟΥΕΠΟΙΗΣΕ

Descripserunt Mommsen et Io. Schmidt. Ed. Spano *scoperte archeol. fattesi in Sardegna l' anno 1874* p. 26.

Θεοῖς καταχθονίοις. Ἀπολλωνίῳ χοροκιθαρι(στῇ) περιοδονίκῃ ἀπελεύθερος αὐτοῦ ἐποίησε.

PARS SECVNDA.

MAGNA GRAECIA.

I. REGIVM (*Reggio di Calabria*).

Cf. Mommsen CIL X p. 3 sq.

Urbis origines et historiam enarravit Mommsenus l. s. Summus reipublicae magistratus in titulo omnium qui supersunt antiquissimo, scripto ut videtur ante quam *Regium Iulium* civitas dici coepta est, *πρύτανις* est (n. 612); posteriore aetate *πρύτανις καὶ ἄρχων ἐκ τῶν ἰδίων* (n. 618) vel verborum ordine certa de causa leviter immutato *πρύτανις ἐκ τοῦ ἰδίου καὶ ἄρχων πενταετηρικός* (n. 617) vocatur, cui additi sunt *συμπρυτάνεις* tres; hos recte sine dubio Mommsenus IIIIviros quinquennales municipii rectores esse intellexit.

612 Regii inventa basis aenea singulis utrimque columnis ionicis ornata; in imo basis pede titulus. Nuper dicitur museo Neapolitano illata esse (*la Zagara* a. XIV n. 6 p. 85 sq.).

ΕΠΙΠΡΥΤΑΝΙΟΣ·ΝΙΚΑΝΔΡΟΥΤΟΥΝΙΚΟΔΑΜΟΥΒΟΥΛΑΣΠΡΟΣΤΑΤΕΟΝΤΟΣΣΩΣΙΠΟΛΙΟΣΤΟΥΔΑΜΑΤΡΙΟΥΧΙΩΙΠΠΙΟΥΔΥΟΔΕΚΑΤΑΙΕΔΟΞΕΤΑΙΑΛΙΑ
ΚΑΘΑΠΕΡΤΑΙΕΣΚΛΗΤΩΙΚΑΙΤΑΙΒΟΥΛΑΙΕΠΕΙΟΣΤΡΑΤΑΓΟΣΤΩΝΡΩΜΑΙΩΝΓΝΑΙΟΣΑΥΦΙΔΙΟΣΤΙΤΟΥΥΙΟΣΕΥΝΟΥΣΥΠΑΡΧΕΙΤΑΙΑΜΑΠΟΛΕΙΑΞΙΟΣΦΑΙΝΟΜΕΝΟΣ
ΤΑΣΑΥΤΟΥΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΔΕΔΟΧΘΑΙΓΝΑΙΟΝΑΥΦΙΔΙΟΝΤΙΤΟΥΥΙΟΝΣΤΡΑΤΑΓΟΝΡΩΜΑΙΩΝΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΕΝΤΩΑΓΩΝΙΤΟΙΣΠΡΩΤΟΙΣΑΘΑΝΙΟΙΣΕΛΑΙΑΣΤΕΦΑ
ΝΩΚΑΙΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΠΟΙΗΣΑΙΤΟΥΔΑΜΑΥΤΩΝΡΗΓΙΝΩΝΚΑΙΕΓΓΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΕΝΑΣΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΟΝΔΑΜΟΝΤΩΝΡΗΓΙ
ΝΩΝΤΑΝΔΕΒΟΥΛΑΝΤΟΨΑΦΙΣΜΑΚΟΛΑΨΑΜΕΝΑΝΕΙΣΧΑΛΚΩΜΑΤΑΔΙΣΣΑΤΟΜΕΝΑΝΑΘΕΜΕΙΝΕΙΣΤΟΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝΤΟΔΕΑΠΟΣΤΕΙΛΑΙΓΝΑΙΩΑΥΦΙΔΙΩ

Ipsam basin non vidi, quoniam possessor foras miserat, si forte emptorem inveniret. Usus sum praeter imaginem photographicam parum utilem et praeter ectypum chartaceum non satis bonum Cosimi Stornaiuolo sacerdotis apographo diligenter, quantum video, facto. Edidit Cosimus Stornaiuolo *bull. dell' Inst.* 1878 p. 126 et in *gli studi in Italia* 1879 mens. Mai. Garrucci in *civiltà cattolica* 1878 p. 670. Repetiit Dittenberger syll. 251.

1 ΔΑΜΑΤΡΙΟΥΧΙΩΙΠΠΙΟΥ lectio non satis certa; latet cognomen Sosipolis per compendium scriptum.

Ἐπὶ πρυτάνιος Νικάνδρου τοῦ Νικοδάμου, βουλᾶς προστατέοντος Σω-
2 *σιπόλιος τοῦ Δαματρίου Χιω(ιππίου) δυοδεκάτᾳ ἔδοξε τᾷ ἁλίᾳ | κα-*
θάπερ τᾷ ἐσκλήτῳ καὶ τᾷ βουλᾷ· ἐπεὶ ὁ στραταγὸς τῶν Ῥωμαίων
Γναῖος Αὐφίδιος Τίτου υἱὸς εὔνους ὑπάρχει τᾷ ἁμᾷ πόλει, ἄξιος φαι-
3 *νόμενος | τᾶς αὐτοῦ καλοκαγαθίας, δεδόχθαι Γναῖον Αὐφίδιον Τίτου*
υἱὸν στραταγὸν Ῥωμαίων στεφανῶσαι ἐν τῷ ἀγῶνι τοῖς πρώτοις Ἀθα-
4 *νίοις ἐλαία(ς) στεφάν|ῳ καὶ πρόξενον καὶ εὐεργέταν ποιῆσαι τοῦ δάμ[ο]υ*
τῶν Ῥηγίνων καὶ ἐγγόνους αὐτοῦ εὐνοίας ἕνεκεν ἃς ἔχων διατελεῖ εἰς
5 *τὸν δᾶμον τῶν Ῥηγ[ί]νων· τὰν δὲ βουλὰν τὸ ψάφισμα κολαψαμέναν εἰς*
χαλκώματα δισσὰ τὸ μὲν ἀναθεῖναι εἰς τὸ βουλευτήριον, τὸ δὲ ἀποστεῖ-
λαι Γναίῳ Αὐφιδίῳ.

Recte Dittenbergerus *ἔσκλητον* (v. 2) contionem minorem interpretatus est, ad quam rogationes a senatu ferri debuissent priusquam totius populi suffragiis subicerentur. — 'Cn. Aufidii duo quos novimus, consul a. 683 et pater eius diversi fuerint necesse est, cum uterque patrem haberet Gnaeum (Waddington *fastes des prov. Asiat.* p. 6); T. Aufidius qui Asiae praefuit circa a. 665 (Wadd. p. 21) eius qui a Reginis honoratur pater fuisse potest' Mommsen.

---

613 Regii reperta basis marmorea.

Ο ΔΑΜΟΣ
ΑΝΔΡΩΝΑΘΡΑΣΙΟΥ
ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣΕΝΕΚΕΝ
ΘΕΟΙΣΠΑΣΙ

Cosimus Stornaiuolo *bull. archeol.* 1878 p. 127 adnot. et *gli studi in Italia* II (1879) p. 547.

Ὁ δᾶμος Ἄνδρωνα [Θ]ρασίου εὐεργεσίας ἕνεκεν θεοῖς πᾶσι.

614 Regii repertum tradit Antonius Theganius, cuius commentarii de rebus suorum temporum (1521—1596) mss. prostant, a. 1548 prope moenia civitatis a fossoribus in porta quae adpellatur Crisaphi; prostat hodie in pariete palatii D. Vincentii Antonii Plutini, quod contra ecclesiam cathol. Graecorum est Morisanvs.

Ο Δ Α Μ Ο Σ Τ Ω Ν Ρ Η Γ Ι Ν Ω Ν
Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ο Ν Ν Ι Κ Ω Ν Ο Σ Τ Ε Ι Σ
Θ Ε Ο Ι Σ

Descripserunt Gualterus 289 = 364 (inde Murat. 1076, 5) et Ios. Morisanus inscr. Rheg. (1770) p. 59 (inde Franz 5761). Missam a Francisco Ferrantio Rhegino dedit Martorelli theca calam. (1756) p. 506 (inde Donat. 341, 3).

2 Ν Ι Κ Ω Ν Ο Σ Τ Ο Ι Σ interpol. Ferrantius sive Martorelli; neque enim Τ Ε Ι Σ articulus est, sed cognominis compendium, cf. n. 615.

Ὁ δᾶμος τῶν Ῥηγίνων Νίκανδρον Νίκωνος Τεισ. θεοῖς.

615 Regii fixus lapis in pariete palatii D. Vincentii Antonii Plutini, quod contra ecclesiam cathol. Graecorum est. Repertus olim in veteri urbis propugnaculo *della Battagliola* Morisanvs.

Α Ρ Χ Ο Ν Τ Ω Ν Δ Ε
Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ο Υ Τ Ο Υ Λ Ε Υ Κ Ι Ο Υ
Σ Υ Μ Μ Α Χ Ο Υ Τ Ο Υ Η Ρ Α Κ Λ Η Τ Ο Υ
Φ Ι Λ Α Κ Ο Υ Τ Ο Υ Φ Ι Λ Ι Σ Τ Ι Ω Ν Ο Σ
Κ Ρ Α Τ Ι Π Π Ο Υ Τ Ο Υ Κ Ρ Α Τ Ι Π Π Ο Υ
Τ Ο Κ Ο Ι Ν Ο Ν Τ Ω Ν Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ο Ν
Τ Ε Χ Ν Ι Τ Ω Ν Κ Α Ι Π Ρ Ο Σ Ε Ν Ω Ν
Α Ι Ν Η Σ Ο Υ Ν Ν Ι Κ Ο Ν Ο Σ Τ Ε Ι Σ
Ε Ν Ο Ι Α Σ Ε Ν Ε Κ Ε Ν Τ Η Σ Ε Ι Σ Α Υ Τ Ο Υ Σ

Gualterus 286 = 362 (inde Murat. 545, 3). Item de lapide Morisanus inscr. Rheg. (1770) p. 1, qui dicit male editam a Polito chron. Regin. p. 43, quem librum non vidi. Repetiit Franz 5762 coll. add. p. 1252.

7 Π Ρ Ο Ξ Ε Ν Ω Ν Gualt., 'Π Ρ Ο Σ Ε Ν Ω Ν reapse in marmore est, quod non semel inspexi' Moris. — 8 et 9 primas litteras Morisanus addidit ex Gualtero — 8 Τ Η Σ Gualt.

8 *Αἰνησοῦν* Niconis filiam intellegit Keil Philol. IV 739.

. . . .
ἀρχόντων δὲ
Νικάνδρου τοῦ Λευκίου,
Συμμάχου τοῦ Ἡρακλήτου
Φ[υ]λάκου τοῦ Φιλιστίωνος
Κρατίππου τοῦ Κρατίππου
τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον
τεχνιτῶν καὶ προ[ξ]ένων
Αἰνησοῦν Νίκ[ω]νος Τεισ.
εὐνοίας ἕνεκεν τῆς εἰς αὐτούς.

616 Regii repertum *pochi anni sono nel muraglione di cinta presso la Candelora*, nunc apud Franciscum Mangeruca. Litterae valde corrosae.

Α Ρ Ι Σ Τ Ε Α Σ Τ Ο Υ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Α Κ Ο Υ Α Μ . .
. . . . Τ Ο Υ Ο Ρ Θ Ω Ρ Ι Ο . Ι Ε Ρ . .
Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ε Ο Σ
Κ Λ Ε Ο Δ Α Μ Ο Υ Τ Ο Υ Μ . . . .
. . . .
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Α Κ Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Ε Α Α Μ . .
Γ Ι Μ Ν Α Σ Ι Α Ρ Χ Η Σ . . . . . .

Edidit Ant. Maria de Lorenzo *la Zagara* a. XIV (1882) n. 6 p. 87, qui sperat alias plura se lecturum.

Dedicatio est Aristomachi gymnasiarchi; quid dedicaverit scriptum fuit v. 5. Praecedit magistratuum index, ut necessario v. 1 *Ἀριστέα* sit emendandum, quod ipse articulus *τοῦ* docet. Aristeas et is qui sequitur Orthōnis filius duo fuisse videntur ex quattuor archontibus. Compendia Ἀμ. et Ἱερ. confirmant quod supra de Nicandro Niconis filio Τ Ε Ι Σ notavi.

Ἀριστέα τοῦ Ἀριστομά[χ]ου Ἀμ.
τοῦ δεῖνα] τοῦ Ὀρθω[ν]ο[ς] Ἱερ.
γραμματέος
Κλεοδάμου τοῦ Μ . . . .
. . . .
Ἀριστόμα[χ]ος Ἀριστέα Αμ.
γ[υ]μνασιαρχή[σας . . . .

617 Regii a. 1727 reperta basis marmorea in speciem aediculae fabricata, cuius in fastigio pharetra, inter antas tripus serpente circumvoluto, urceus, patera exsculpta sunt; infra titulus. Vix repertam secum abstulit Dorvillius.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ·ΕΚΤΟΥ·ΙΔΙΟΥ·ΚΑΙ·ΑΡΧΩΝ·ΠΕΝΤΑ
ΕΤΗΡΙΚΟΣ·ΣΕΞ·ΝΟΥΜΩΝΙΟΣΣΕΞ·Υ·ΜΑΤΟΥΡΟΣ
ΣΥΝΠΡΥΤΑΝΕΙΣ·Κ·ΟΡΤΩΡΙΟΣ·Κ·Υ·ΒΑΛΒΙΛΛΟΣ·Μ·ΠΕΠΩ
ΝΙΟΣ·Μ·Υ·ΠΟΥΛΧΕΡ·Μ·ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ·Μ·Υ·ΜΑΡΤΙΑΛΙΣ
ΙΕΡΟΣΚΟΠΟΙ·ΜΑΝΙΟΣ·ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ·ΟΥΗΡΟΣ·Γ·ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΘΥΤΗΣ·ΙΕΡΟΣΑΛΠΙΣΤΗΣ·Γ·ΙΟΥΛΙΟΣ·ΡΗΓΙΝΟΣ·ΙΕΡΟΚΗ
Γ·ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ·ΟΥΗΡΟΣ·ΙΕΡΟΠΑΡΕΚΤΗΣ·Κ·ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ
ΡΗΓΙΝΟΣ·ΤΑΜΙΑΣ·ΜΕΛΙΦΘΟΝΓΟΣ·ΜΑΤΟΥΡΟΥΣΠΟΝΔΑΥΛΗΣ
ΝΑΤΑΛΙΣΚΑΠΝΑΥΓΗΣ·ΕΛΙΚΩΝΜΑΤΟΥΡΟΥΜ·ΑΠΡΟΣΖΩΣΙΜΟΣ

Ex schedis Dorvillii ed. P. Burmannus in Dorvillii Siculis p. 560 coll. tab. Inde Morisanus inscr. Rhegin. p. 83 et Franz 5763 coll. add. p. 1252.

6 'Σύτης mihi officium est (non Θύτης cognomen), potestque idem homo ἱεροσκόπων locum obtinere et victimarii' Mommsen — 9 καπναύγης quid sit non satis constat; comparant Cyrilli verba (c. Iulian. p. 198) ἐκ τῶν Συτῶν εἰς ἀέρα διάττοντας πελωριωμένοντας καπνούς. — μάγ(ε)ιρος egregie emendavit Mommsen — Meliphthongus et Helico Maturi servi.

De Apollinis et Dianae Facelinae sacris, ad quae sine dubio hi tituli (617—621) pertinent, cf. Schneidewin Diana Phacelitis et Orestes apud Rheginos et Siculos, diss. inaug. Gottingae 1832.

Πρύτανις ἐκ τοῦ ἰδίου καὶ ἄρχων πενταετηρικὸς Σέξ(τος) Νουμώνιος Σέξ(του) υ(ἱὸς) Ματοῦρος. συνπρυτάνεις Κ(όιντος) Ὀρτώριος Κ(οίντου) υ(ἱὸς) Βαλβίλλος, Μ(άρκος) Πε[τρ]ώνιος Μ(άρκου) υ(ἱὸς) Πούλχερ, Μ(άρκος) Κορνήλιος Μ(άρκου) υ(ἱὸς) Μαρτιάλις. ἱεροσκόποι Μάνιος Κορνήλιος Οὐῆρος, Γ(άιος) Ἀντώνιος Σύτης. ἱεροσαλπιστὴς Γ(άιος) Ἰούλιος Ῥηγῖνος. ἱεροκήρυξ Γ(άιος) Καλπούρνιος Οὐῆρος. ἱεροπαρέκτης Κ(όιντος) Καικίλιος Ῥηγῖνος. ταμίας Μελίφ[θ]ογγος Ματούρου. σπονδαύλης Νατάλις. καπναύγης Ἑλικὼν Ματούρου. μάγ[ει]ρος Ἄπρος.

---

618 Regii reperta a. 1818 basis *in quel sito, ove era eretto il tempio di Diana Fascelide e di poi fù fabbricato quello di S. Paolo anche diruto* Castaldi. Basis in aediculae speciem fabricata, in cuius epistylio luna, inter antas tripus laureatus, urceus, patera exsculpta sunt. Nunc in museo.

ΑΝΙΣΚΑΙΑΡΧΩΝΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ·Γ·ΠΟΠΙΛΛΙΟΣ
ΟΥΛΙΑΝΟΣ·ΣΥΝΠΡΥΤΑΝΕΙΣ·Γ·ΠΟΠΙΛΛΙΟΣ·Γ·Υ·ΦΡΕ
ΕΙΝΟΣ·Τ·ΒΕΤΤΙΟΣΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ·ΜΑΝΤΙΣ·Γ·ΝΟΥΜΩ
ΡΕΑΛΗΣ·ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ·Γ·ΙΟΥΛΙΟΣ·ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΝΟΣ
ΛΗΣ·ΚΤΗΤΟΣ·ΚΑΠΝΑΥΓΑΙ·ΒΡΥΑΝΘΟΣ·ΦΗΣ
Σ ΕΠΙΤΥΝΧΑΝΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ

Descripsimus Mommsen et ego; usus praeterea ectypo. Ed. Ios. Castaldi *la magna Grecia brevemente descritta* (Napoli 1842) p. 75. Ex schedis Vitriolii Garrucci *bull. Napol.* VI (1848) p. 61. Ex apographo Viti Capialbi Gervasio *iscrizione dei Lucci* (Napoli 1851) p. 27. Ex eiusdem schedis ab Gerhardo missis Franz 5771.

2 C. Popillius prytanis patris nomine addito ab symprytane cognomini distinctus — 2. 3 Φρεκουεντῖνος Garrucci, quod fortasse Φρεκουεντεῖνος scriptum fuit — 5 sq. aut Βρύανθος, Φῆ[τος. ταμία]ς Ἐπιτ. Ἰουλ. aut Βρύανθος insequente genetivo, ut alter capnauges fuerit Epitynchanus Iuliani.

Πρύτ]ανις καὶ ἄρχων ἐκ τῶν ἰδίων Γ(άιος) Ποπίλλιος [. υ(ἱὸς) Ἰ]ουλιανός. συνπρυτάνεις Γ(άιος) Ποπίλλιος Γ(αΐου) υ(ἱὸς) Φρ[εκουεντ]ῖνος, Τ(ίτος) Βέττιος Δομιτιανός· μάντις Γ(άιος) Νουμώ[νιος Κε]ρεάλης. ἱεροκήρυξ Γ(άιος) Ἰούλιος Συντροφιανός. [σπονδαύ]λης Κτῆτος. καπναῦγαι Βρύανθος Φησ[.........], Ἐπιτύγχανος Ἰουλιανοῦ.

619 Regii in via Belvedere repertum fragmentum cum domui Iosephi Genovese fundamenta substruerentur. Nunc apud Bolani equitem.

ΑΝΙΣ·ΚΑΙΑΡΧ
vacat ΤΗΡΙΚΟΣ·Κ
ΑΒ·Γ·ΥΙΟΣ·Μ
ΥΠΡΥΤΑΝΕ

Descripsimus Mommsen Helbig ego. Ed. Antonio Maria de L(orenzo) *la Zágara* n. 2 (1869/70) vol. I n. 20 p. 298; Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 404; Lenormant *bull. epigr. de la Gaule* 1883 III 89, 1.

Πρύ]τανις καὶ ἄρχ[ων τετρα-
τηρικὸς Κ(όιντος) [.......
...αβ. Γ(αίου) υἱὸς Μ.......
συ]μπρυτάνε[ις ....
. . . . . .

V. 3 fort. [Φλ]άβ(ιος).

---

620 Regii repertum fragmentum, nunc Neapoli in museo St. Angelo.

ἀρ | ΧΩΝΚΑΙΑΙ
Λ· | ΜΑΡΚΙΟΣ·Λ·Υ·
συνπρό | ΝΕΙΣ·Γ·ΙΟΥΛΙΟ
 | Γ·Μ·Υ·ΜΑΡΚΟΣ·Ι
5 ἱερ | ΟΚΗΡΥΞ·Γ·ΙΟ ύλιος
Εὐ | ΤΥΧΗΣΑΠΟ παίδευσε
 | ΖΩΣΙΜΟΣ ε
Αγαθό | ΠΟΥΣΡΟ
 | ΣΕ

Descripsi tam ex lapide Neapoli quam Regii ex ectypo chartaceo. Ed. litteris minusculis Fiorelli catal. 87.

1 καὶ ἀρχ[ιερεύς] Fiorelli, sed Χ littera non est in lapide; ἀγωνοθέτης vel ἀγορανόμος coni. Wilam. καὶ (οἱ) πρύτανις Mommsen — 8 Ἀγαθόπους Ῥω[μαῖος Fiorelli.

---

621 Regii apud commendatorem Vitrioli fragmentum.

. ΑΣ
. ΑΡΤΕΜΙΔΙ ...
ἱε ΡΟΚΟΜΟΣ
.... ΟΣΑΡΙΣΤΟΜ άχου sim.
5 ἱερ ΟΑΡΕΚΤΑΣ

Exscripsi ex Vitriolii scheda, qui ipsum fragmentum oculis usurpandum non permisit. Ex Vitriolii apographo ed. Garrucci *bull. Napol.* VI (1848) p. 61 (inde Franz 5763b add. p. 1252).

4 ΑΡΙΣΤΟΛ Garrucci.

---

622 Repertus Regii Iulii ibique ab urbis tribuno militum Iosepho Spanò oblatus urceolus fictilis rubro et atro colore tinctus: ad pedem lyra et infra eam litterae minutae orbi impressae.

ΡΥΜΑΝΔΟΣ
ΜΑΣΧΙΩΝΟΣ
ΕΥΧΙΟΝ
..ΕΓΓΙΝΙ

Gualterus 80 = 15 (inde Murat. 1736, 8; Torrem. Sic. XVI p. 233, 8 = 249, 8; Franz 5618).

4 ..ΓΟΥΝ Gualt. 2.

Certum videtur vv. 1 sq. nomina fuisse velut Τύμανδρος Μοσχίωνος, minus credibile v. 3 εὐχίον, ut de natura tituli non constet.

---

623 In fictili perparvulo sepulcro, a tergo litterae impressae; inclusae erant tres minutae pilae bene olentes, unam servo. Repertum Regii prope portam S. Philippi ingenti marmore tectum, concessit Io. Aug. Spagnolius archidiaconus Gualt.

ΚΟΡΝ
ΗΛΙΟΥ
Μ

Gualterus (ed. 2) 5. 6 (inde Torrem. Sic. XIV 38 = 43; Franz 5628).

Vix est sepulcralis titulus.

---

624 Regii. Non multis abhinc annis erutus casu fuit in suburbano Regino nobilium della Boccetta prope torrentem coenobio Annunciationis proximum Morisanus (1770). Monteleone in museo Capialbi Mommsen.

Θ Κ
ΠΡΩΤΑΣΕΖΗ
ΣΕΝΕΤΗ Η

Descripsit Mommsen. A barone Antonino acceptam edidit Gennaro Grande *sull' origine de' nomi gentilizi* (1756) p. 19. De suo Morisanus inscr. Rheg. p. 429 (inde Franz 5766 coll. add. p. 1252).

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Πρωτᾶς ἔζησεν ἔτη η'.

625 Regii Gvarini, *trovata nel 1835 (?) nel territorio del Bianco vicino al mare, ora nel museo Santangelo* Capialbi. Ibi (i. e. Neapoli) nunc est.

ϹΕΚΟΥΝΔΙΩΝΜΕ
ΤΑΤΗϹΦΗΛΙΚΛΑϹ
ΚΑΙΤΗϹΛΕΩΝΤΙ
ΔΟϹΘΥΓΑΤΡΟϹ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗϹΕΙ
sic ΤΙϹΕΠΑΝΟΘΕΝ
ϹΙΤΕΘΗΝΑΙΛΟ
sic ΤΟΝΑΠΟΔΟϹΙΕΙϹ
ΤΟΜΕΛΛΟΝ

Σεκουνδίων μετὰ τῆς Φηλίκλας καὶ τῆς Λεωντίδος θυγατρὸς γλυκυτάτης. εἴ τις ἐπάνω θελήσι τεθῆναι, λόγον ἀποδώσι εἰς τὸ μέλλον.

Descripsi. Ed. Guarini comment. XIII excurs. epigr p. 60 (Neap. 1831); inde Franz 5767 coll. add. p. 1252. Ex patris schedis Antonius Capialbi *rume di Locri del duca di Luynes voltate in italiano con aggiunta di brevi note e delle iscrizioni Locresi* (Nap. 1849) n. 24. Habet etiam Amati cod. Vat. 9771 ex schedis Gerhardi.

---

626 Regii in aede Fabii Venetiani e regione portae S. Philippi Gvalt. Nunc in bibliotheca.

D ∅ M
FABIA·SPERATA
SALLVSTIS·
ACATHOCLES
OCAEBRODIOS
ΑΤΟΙϹΕΠΟΗϹΑΝ

D(is) M(anibus). Fabia Sperata Sallustis Agathocles ὁ καὶ Ῥόδιος αὐτοὶ ἐποίησαν.

Descripsi praeter paucas litteras vv. 5 et 6 nunc lapide exeso deperditas, quas vidit Gualterus 288 = 359. Ex Gualtero Morisanus inscr. Rheg. p. 126; Murat. 1460, 7; Franz 5768; Mommsen IRN 6 = CIL X 11.

---

627 Regii repertum fragmentum *pochi anni sono nel muraglione di cinta presso la Candelora*, nunc apud Franciscum Mangeruca.

Θ
ΦΑΒΡ
ΕΥΦΡϹ
ΕΖΗϹ
ΠΡΟϹ
ΕΠΟΙΕ

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)]. Φαβρ[ικία] Εὐφρο[σύνη] ἔζησ[ε . . . .] Προσ. . . . ἐποίει.

Descripsi ex schedis Antonii de Lorenzo, cum ipsum lapidem videre non liceret. Edidit de Lorenzo mutatis litterarum formis (Ε Σ) in *la Zagara* 1882 (a. XIV) n. VI p. 87.

628 Regii inventa et ab interitu a me vindicata Gvalt. ed. 2, servatur in aede Alb. Piccoli Ict. et Philologi Mamertini Gvalt. ed. 1.

+ ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΕΝ
ΕΙΡΗΝΗΜΑΡΙΑ
ΕΖΗΞΕΝΕΤΗ
ΚΡΟΠΟϹΒ
ΕΤΕΛΙΩΘΗΙ
ΛΙΟVK̄·ΥΠ
ΑΦΛ·ΦΑ·Ϲ

Gualterus 166 = 16; inde Kirchhoff CIG IV 9541.

1 + om. ed. 2 — 4 ΚΡΟΠΡΟϹΒ.. ed. 2 recte fortasse — 5 extr. Ιεν ed. 2 — 7 ΑΦλεφΑSC. ed. 1.

Ἐνθάδε κῖτε ἐν εἰρήνῃ Μαρία· ἔζε[σ]εν ἔτη [μι]κρόπ(λ)ος β´(?)· ἐτελιώθη Ἰ[ου]λίου κ´, ὑπ[ατεί]ᾳ Φλ. . . .

Consularis nota incerta: fortasse Φλ(αβίου) Φα[ύ]σ[του] i. e. a. p. Chr. 490.

---

629 Regii tabula marmorea reperta *negli scavi fatti nell' atrio del Quartiere militare di S. Agostino.* Adservatur nunc in municipio.

ΕΝΘΑΔΕΚΑΤΑΚΕΙΤΑΙΟΔΟVΛ
ΤΟVΧVϹΕΡΓΙΟϹΟΕΝΕΝΔΞΤΗΜΗ
ΓΕΝΑΜΕΝΟϹΑΠΟΕΠΑΡΧΩΝΚΑΙ
ΔΟVΞΖΗϹΑϹΧΡΟΝΟΥϹΝΓΕΤΕΛΙ
ΟΘΗΜ̄ΙΟVΝΙΩΚ̄Γ̄ΙΝΔ·Δ̄
ΟΑΝΑΓΝΩϹΚΟΝΕVΞΗΤΑΙ sic
VΠΕΡΕΜΟ̄ΔΙΑΤΟΝΚ̄Ν sic

Descripsi. Fiorelli *notizie degli scavi* 1870 p. 94 ex ectypo.

V. 1 ΔΟVΛΟ/ Fiorelli.

Ἐνθάδε κατάκειται ὁ δοῦλ(ος) τοῦ Χ(ριστο)ῦ Σέργιος ὁ ἐν ἐνδ(οξοτά)τῃ(?) μνήμῃ, γενάμενος ἀπὸ ἐπάρχων καὶ δοὺξ, ζήσας χρόνους νγ´· ἐτελιώθη μ(ηνὶ) Ἰουνίῳ κγ´ ἰ(νδικτιῶνος) δ´· ὁ ἀναγινώσκων εὔξηται ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ τὸν κ(ύριο)ν.

II. LOCRI (*Torre di Gerace*).

Cf. Mommsen CIL X p. 5 sqq.

Strabo VI p. 259 εἶθ' ἡ πόλις οἱ Λοκροὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι, Λοκρῶν ἄποικοι τῶν ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ, μικρὸν ὕστερον τῆς Κρότωνος καὶ Συρακουσῶν κτίσεως ἀποικισθέντες ὑπὸ Εὐάνθους (ol. 24, 2 = a. 682 Euseb. chron.).

Tituli Graeci qui supersunt omnes scripti antequam ab Dionysio minore urbs deleta est, cf. Aristot. pol. V (VIII) 7.

630 Locris lapis tofinus repertus *nel luogo detto l'Abadessa a. 1790* Capialbi. Postea Casertae in museo Francisci Danielo Arditi. Nunc Neapoli in museo.

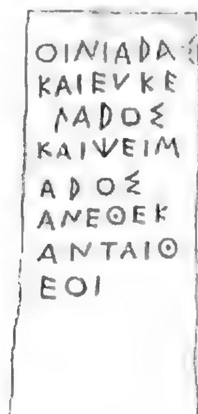

Descripsi. Edidit M. Arditi *illustrazione di un antico vaso trovato nelle ruine di Locri* (Napoli 1791) p. 62; Ant. Capialbi *ruine di Locri* cet. p. 32; Fiorelli catal. n. 83; Roehl IGA 537 ex suo apographo.

Οἰνιάδας καὶ Εὐκέλαδος καὶ Χείμαρ(ρ)ος ἀνέθεκαν τᾷ θεῷ.

Χείμαρρος nomen dubium, sed *Χείμαρος* formam certa coniectura sustulit Bergkius et apud Pindarum fr. 128 et apud Polybium 29, 6, 1, *Χίμαρος* utrubique restituens.

631 In agro Locrensi (Millin) vel Paesti (Rose) reperta galea aenea, nunc Neapoli in museo.

Descripsit Roehl IGA 538. Millin *description des tombeaux de Canosa* adhibitis Rosii schedis p. 1. 45; Rose inscr. gr. vet. p. VI; Gerhard-Panofka *Neapels antike Bildwerke* I 219; Franz 5778 *b*.

Plura legit Millin:

ϟ Ε Ρ Ι Φ Ο Ν Α Ι
Κ Ε Μ Ε Χ Ε Ν Α Λ Λ Α Τ

Rosius accedente Roehlio 'plures forsan litteras ad utriusque vocis initium extitisse' adnotat. Roehl praeterea non negat fieri posse ut etiam inter duos versus alia scripta fuerint. Legi potest *Πηρεφόναι [ἀνέθη]κέ με Ξενα...*

De forma *Πηρεφόνα* cf. Fick *Goett. gel. Anz.* 1883 p. 128.

632 Locris reperta statua parva aenea, in cuius basi titulus.

Φ Ρ Υ Ν Ο Σ

Φρῦνος.

Visconti mus. P. Cl. III tab. XLIX (p. 66). Inde Franz 5769 *b* et Roehl IGA 539.

III. VIBO sive VALENTIA (*Monteleone*).

Cf. Mommsen CIL X p. 7 sq.

Hipponium Locrensium urbs (Strab. VI p. 256) postquam a. 366 a Dionysio diruta periit (Diod. XIV 107), post varios casus Lucani ea potiti sunt, a quibus nomen ei id quod postea obtinuit Vibonem impositum esse exposuit Mommsen. Exeunte saeculo tertio (Vellei. I 14, 8) vel ineunte secundo (Liv. XXXV 40) colonia eo deducta est a Romanis nomenque ei datum *Valentia* (Vell. l. s.); hinc etiam *Vibo Valentia* dici solet velut apud Strabonem l. s. Tituli Graeci superstites aetatis sunt recentissimae.

633 Inventa prope Vibonis Valentiae portum a. 1835, nunc cum aliis in meo museo adservatur Cap.

ΘΗΚΗ
ΑΝΤΙΟΧΟΥΣΑ
ΜΑΡΙΤΑΝΟΝ

Θήκη Ἀντιόχου Σαμαριτανοῦ.

Mommseno dedit C. M. Presterà, cuius apographum exhibeo. Ed. Capialbi inscr. Vibon. p. 45 n. 139; inde Franz add. p. 1253 n. 5771 *b*. Capialbi habet Α formam.
Σαμαριτανόν utroque apographo confirmatus error lapicidae barbari.

634 Monteleone in museo Capialbi.

ΙΝΕ..Δ
ΣΑΠΕΛΕΥ
ΑΝΥΞΕΙΑΩ
ΕΙΜΟΝΤΩΤΑ
ΕΡΤΙΑΤΡΙΑΚΟΝ
Τ Α

Descripsit a. 1873 Mommsen.
Legendum fere inde a v. 2 καὶ τοῦ]ς ἀπελευ[θέρους· ἐὰν τις vel τὶς] ἀνύξει, (δ)ώ[σει πρόσ]τειμον τῷ τα[μείῳ δηνά]ρια τριάκοντα.

635 Monteleone apud Cordopatrium.

ΤΟΙΣ
ΙΕΤΥΚΤΑΙ

Descripsit a. 1873 Mommsen. Idem frustulum ed. Lenormant *bull. épigr. de la Gaule* 1883 III 40, 4, qui sic habet

ΝΟΙΣ
ΥΣΤΥΚΩ.

Est carminis fragmentum, quod desiit in τέτυκται.

IIII. PETELIA (*Strongoli*).

Cf. Mommsen CIL X p. 15 sqq.

Petelia ab Philocteta exule condita (Strab. VI p. 254) etsi posterioribus temporibus Bruttiorum magis fuit quam Graecorum, ut ait Mommsenus, tamen quinto saeculo Graece incolae loquebantur (cf. n. 636) nec postea Graeci sermonis usus intermortuus.

636 Tessera aenea reperta in Bruttiis prope Peteliam a. 1783 asservatur Velitris in museo Borgiano Schow, Siebenk. et postermores. Nunc Neapoli in museo.

ΘΕΟΜ·ΤΥΧΑ·ΜΑΟΤΙΣΜ·ΔΙΔ
ΟΤΙΣΜΙΚΑΙΝΙΑΙΤΑΝϜΟΙ
ΚΙΑΝ·ΚΑΙΤΑΛΛΑ·ΠΑΝΤ
Α·ΔΑΜΙΟΡΓΟΜ·ΠΑΡΑΓΟΡ
ΑΜ·ΠΡΟΞΕΝΟΙ·ΜΙΝΚΟΝ·
ΑΡΜΟΞΙΔΑΜΟΜ·ΑΓΑΘΑΡ
ΧΟΜ·ΟΝΑΤΑΜ·ΕΠΙΚΟΡ
ΟΜ·

Θεὸς τύχα. Σάωτις δίδωτι Σικαινίαι τὰν Ϝοικίαν καὶ τἆλλα πάντα. δαμιοργὸς Παραγόρας. πρόξενοι Μίνκων, Ἁρμοξίδαμος, Ἀγάθαρχος, Ὀνάτας, Ἐπίκωρος.

Descripsi, nec discrepat Siebenkeesii apographum accuratissime factum a Roehlio repetitum, quod exhibui. Ediderunt idem exemplum eodem fere tempore Schow charta papyracea Graece scripta Musei Borgiani (Romae 1788) p. 114 et Siebenkees expositio tabulae hospitalis ex aere antiquissimae (Romae 1789). Inde pendent omnes velut Ignarra de phratriis p. 157, Fea *miscellanea filologica critica ed antiquaria* I (Romae 1790) p. XXV coll. tab., Boeckh CIG I 4, Roehl IGA 544.

1 Σάωτις Carcidami pater in titulo Attico CIG 224 (= Dittenb. 423), sed potest etiam Σαωτίς legi; incertum igitur vir an mulier donationem fecerit. Facta autem donatio (δόσις cf. Thalheim *gr. Rechtsaltert.* p. 63 sq.) coram proxenis, sive magistratus intellegis quales apud Lacedaemonios πρόξενοι fuerunt, sive quod magis probo praedes s. testes (Hes. προξενεῖ· μαρτυρεῖ). Vide Isaei or. 9, 8.

637 Strongoli in porta domus cuiusdam privatae NEAP. et ST. NON.

St. Non

ΕΠΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧ
ΜΙΝΑΤΟΥΚΡΙΤΤΙΟΥΜΙΝΑΤΟΥ
ΜΕΡΙΔΑΜΑΡΙΟΥΚΡΙΤΤΙΟΥ
ΜΙΝΑΤΟΥΟΣΤΕΩΝΑΝΕΤΕΞ
ΑΣΘΗ.ΕΧΤΩΝΚΟΙΝΩΝ
ΧΡΗΜΑΤ

Cod. Neap.

Ε//////ΑΣ//////ΡΧΙ
Μ////////////ΙΝΑΤ
ΜΑΤΙΛΑ//////ΥΕΡΙΤ
ΜΙΝΑΤΟΤΗΣΤΟΝΜΤΕ
ΑΣΘΗΕΚΤΩΝΚΟΙΝΩ
ΧΡΗΜΑΤΩΝ

Duo apographa iuxta posui: St. Non *voyage pittoresque de Naples et Sicile* III 102 (inde petiit Corcia *storia delle due Sicilie* III 264) et cod. Neap. X C 79.

Videntur duo fuisse gymnasiarchi, alter *Minatus Crittius Min. f.*, alter *Marius* (*Marcus*) *Crittius Minati f.* (M. Magius Min(ati) f. Surus est in titulo Aeclanensi CIL IX 1140); intercedit prioris cognomen Graecum vel Oscum incertum, fortasse Μαρίδα. Aedificium vel aedificii (gymnasii fortasse) pars quae fuerit v. 4 nescio; conicere licet ἡ στοά.

Cognomen potius alterius gymnasiarchi hoc loco scriptum fuisse putat Wilamowitz, et sane nominato ipso aedificio opus non erat.

Ἐπὶ γυμνασιάρχω[ν
Μινάτου Κριττίου Μινάτου
Μ..ίδα, Μαρίου (Μάρκου?) Κριττίου
Μινάτου ...... ἀνε[σκευ-
άσθη ἐκ τῶν κοινῶν
χρημάτων.

638 Prope Peteliam reperta lammina aurea mutilata, quam olim possidebat Millingen; nunc est in museo Britannico.

ΕΥΡΗΣΣΕΙΣΔΑΙΔΑΟΔΟΜΩΝΕΠΑΡΙΣΤΕΡΑΚΡΗΝ
ΗΝΠΑΡΔΑΥΤΗΙΛΕΥΚΗΝΕΣΤΗΚΥΙΑΝΚΥΠΑΡΙΣΣΟΝ
ΤΑΥΤΗΣΤΗΣΚΡΗΝΗΣΜΗΔΕΣΧΕΔΟΝΕΜΠΕΛΑΣΕΙΑΣ
ΕΥΡΗΣΕΙΣΔΕΤΕΡΑΝΤΗΣΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣΑΠΟΛΙΜΝΗΣ
ΨΥΧΡΟΝΥΔΩΡΠΡΟΡΕΟΝΦΥΛΑΚΕΣΔΕΠΙΠΡΟΣΘΕΝΕΑΣΙΝ
ΕΙΠΕΙΝΓΗΣΠΑΙΣΕΙΜΙΚΑΙΟΥΡΑΝΟΥΑΣΤΕΡΟΕΝΤΟΑΥΤΑΡΕΜ
ΟΙΓΕΝΟΣΟΥΡΑΝΙΟΝΤΟΔΕΔΙΣΤΕΚΑΙΛΥΤΟΙΔΙΨΗΙΔΕΙΜΙΑΥ
ΗΚΑΙΑΠΟΛΛΥΜΑΙΑΛΛΑΔΟΤΑΙΨΑΨΥΧΡΟΝΥΔΩΡΠΡΟΡΕ
ΟΝΤΗΣΜΝΗΜΟΣ...ΣΑΠΟΛΙΜΝΗΣΚΑΥ... ΙΔΩΣΟΥΣΙ
ΠΙΕΙΝΘΕΙΗΣΑΓ ... ΗΣΚΑΙΤΟΤΕΠΕΙΤΑ ... ΗΡΩΕ
ΣΣΙΝΑΝΑΞΕΙ ... ΙΗΣΤΟΔΕ...
ΘΑΝΕΙΣΘ ... ΤΟΔΕΓΡΑ...

(in margine dextro:) ΤΟΓΛΩΣ.ΠΑ///ΣΚΟΤΟΣΑΜΦΙΚΑΛΥΨΑΣ

Ex suo apographo Franz *bullet. dell' inst.* 1836 p. 149 usus simul Caroli Bonucci schedis a Gerhardo a. 1834 transmissis (idem CIG 5772). Exscripsit item Goettling, qui edidit litteris minusculis in progr. Ienens. 1843. Denuo ex imagine accuratissime delineata ab Caecilio Smith edidit Comparetti *journal of hellenic studies* III 111 sqq. Ego Smithii apographum exhibui, quod eius per vulgarem litteraturam fieri poterat.

Εὑρήσεις δ' Ἀΐδαο δόμων ἐπ' ἀριστερὰ κρήνην,
πὰρ δ' αὐτῇ λευκὴν ἑστηκυῖαν κυπάρισσον·
ταύτης τῆς κρήνης μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας.
εὑρήσεις δ' ἑτέραν, τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης
ψυχρὸν ὕδωρ προρέον· φύλακες δ' ἐπίπροσθεν ἔασιν.
εἰπεῖν· 'γῆς παῖς εἰμι καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
αὐτὰρ ἐμοὶ γένος οὐράνιον· τόδε δ' ἴστε καὶ αὐτοί·
δίψῃ δ' εἰμὶ αὔη καὶ ἀπόλλυμαι· ἀλλὰ δότ' αἶψα
ψυχρὸν ὕδωρ προρέον τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης.'
καὐ[τοί σο]ι δώσουσι πιεῖν θείης ἀπ[ὸ κρή]νης.
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄ[λλοισι μεθ'] ἡρώεσσιν ἀνάξε[ις.
...ίης τόδε .... θανεῖ[σ]θ[αι
...... τόδ' ἔγραψ[ε ....
.... σκότος ἀμφικαλύψας.

Quod perperam me carmen secundo post Chr. n. saeculo tribuisse clamat Comparetti (*notizie degli scavi* 1880 p. 160 adn. 2), poterat parcere vituperio; ego enim adscripseram (epigr. 1037) 'II fere saeculi', nec suspicabar profecto exiturum esse qui talia duobus post Chr. n. saeculis nasci posse crederet idque Peteliae; pertinet autem lammina, ut nunc apparet, ad saeculum III vel summum IIII. Rectius idem Comparetti lamminis Sybaritanis (v. infra n. 641) comparatis oraculum esse non posse intellexit.

Ad sinistram Lethae, ad dextram Memoriae fons est frigidus (cf. Paus. IX 39, 8 et formula in titulis sepulcralibus haud rara ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι ὁ Ὄσιρις).

639 Peteliae repertum fragmentum marmoreum, quod secum abstulit Lenormant a. 1879.

ΕΥΟΔε
ΧΑΙρε

Lenormant *bull. epigr. de la Gaule* 1883 III p. 40, 6.

640 Peteliae repertum fragmentum marmoreum, deinde Catanzaro in museo.

ΠΑ////
ΧΑῖρε

Lenormant *bull. epigr. de la Gaule* 1883 III p. 40, 5.

V. THVRII (*San Mauro*).

Cf. Mommsen CIL X p. 17 sq.

Sybari a. 510 a Crotoniatis deleta a. 443 Athenienses potissimum *τὴν πόλιν εἰς ἕτερον τόπον μετέθηκαν πλησίον καὶ Θουρίους προσηγόρευσαν ἀπὸ κρήνης ὁμωνύμου. — Θούριοι δὲ εὐτυχήσαντες πολὺν χρόνον ὑπὸ Λευκανῶν ἠνδραποδίσθησαν* Strab. VI p. 263. Cf. Diod. XII 10, qui democraticam rei publicae formam accuratius describit (c. 11). Quarti saeculi sunt lamminae aureae recens in agro Thuriensi repertae.

641 Ad vicum Corigliano per sepulcra repertae lamminae aureae tres.

1.

ΕΡΧΟΜΑΙΕΚΚΟΘΑΡΟΚΟΘΑΡΑΧΘΟΝΙΒΑ
ΣΙΛΕΙΑΕΥΚΛΗΣΕVΒΟΛΕVΣΤΕΚΑΙΑ
ΘΑΝΑΤΟΙΘΕΟΙΑΛΛΟΙΚΑΙΓΑΡΕΓΩΝ
VΜΩΝΓΕΝΟΣΟΛΒΙΟΝΕV+ΟΜΑΙ
ΕΙΜΕΝΑΛΛΑΜΕΜΟΡΑΕΔΑΜΑΣΕ
ΚΑΙΑΘΑΝΑΤΟΙΘΕΟΙΑΛΛΟΙΚΑΙΑΣ
ΣΤΕΡΟΒΑΗΤΑΚΕΡΑVΝΟΝΚVΚΛΟ
ΔΕΞΕΠΤΑΝΒΑΡVΠΕΝΘΕΟΣΑΡΓΑ
ΛΕΟΙΟΙΜΕΡΤΟΔΕΠΕΒΑΝΣΤΕΦΑ
ΝΟΠΟΣΙΚΑΡΠΑΛΙΜΟΙΣΙΔΕΣΣΠΟΙ
ΝΑΣΔΕΥΠΟΚΟΛΠΟΝΕΔΥΝΧΘΟΝΙ
ΑΣΒΑΣΙΛΕΙΑΣΙΜΕΡΤΟΔΑΠΕΒΑΝ
ΣΤΕΜΑΝΟΠΟΣΙΚΑΡΠΑΣΙΜΟΙ
ΣΙΟΛΒΙΕΚΑΙΜΑΚΑΡΙΣΤΕΘΕΟΣΔΕ
ΣΗΙΑΝΤΙΒΡΟΤΟΙΟΕΡΙΦΟΣΕΣΓΑΛΕΠΕΤΟ
Ν

Ἔρχομαι ἐκ καθαρῶ(ν) καθαρά, χθονί(ων) βασίλεια,
Εὐκλῆς Εὐβουλεύς τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
καὶ γὰρ ἐγὼν ὑμῶν γένος ὄλβιον εὔχομαι εἶμεν,
ἀλ(λ)ά με μο(ῖ)ρα ἐδάμα(σ)σε καὶ (ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι) ἀστεροβλῆτα κεραυνόν·
κύκλου δ' ἐξέπταν βαρυπενθέος ἀργαλέοιο,
ἱμερτοῦ δ' ἐπέβαν στεφάνου ποσὶ καρπαλίμοισι,
Δεσποίνας δὲ ὑπὸ κόλπον ἔδυν χθονίας βασιλείας.
(ἱμερτοῦ δ' [ἐ]πέβαν στε[φ]άνου ποσὶ καρπα(λ)ίμοισι)
ὄλβιε καὶ μακαριστέ, θεὸς δ' ἔσῃ ἀντὶ βροτοῖο.
ἔριφος ἐς γάλ' ἔπετον.

4 *κατ' ἀστεροβλ. κεραυνόν* Buecheler; sed *καί* nisi fuisset non poterat qui scripsit ita errare ut verba *ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι* iteraret. Videtur *κεραυνός* emendandum esse ut poeta nominativum *ἀστεροβλῆτα* formaverit, sicut apud Homerum *κυανοχαῖτα*, *ἱππότα* sim. extant; *κεραυνόν* autem scripsit homo socors *ἀστεροβλῆτα* accusativum esse ratus.

2.

ΕΡΧΟΜΑΕΚΑΡΩΙΣΧΟΝΩΝ
ΚΑΘΑΡΑΧΟΝΙΩΝΒΑCΙΛΙΙΕΙ
ΕΥΚΛΕΚΑΙΕΥΒΟΥΛΕΥΙΚΑΙΘΕΟΙΔΑΙΜΟ
ΕΑΛΛΟΙΚΑΙΓΡΑΕΓΩΝΥΜΩΓΕΝΟΕΥΧΟΜΑ
ΙΟΛΒΙΟΙΝΙΝΑΙΠΟΝΑΠΔΑΝΤΑΠΕΙΠΕΣΕΙ
ΕΡΓΩΙΕΝΕΚΑΟΥΙΙΔΙΚΑΩΝ
ΕΙΤΕΜΕΜΟΡΑΕΔΑΜΑΣΑΤΟ
ΕΙΤΕΑΣΤΕΡΟΠΗΤΙΚΡΑΥΝΩΝ
ΝΥΝΔΙΚΕΤΙΙΚΩΙΠΑΙΑΓΝΗΦΕΣΕ
ΦΟΝΕΑΝΩΣΜΕΙΠΡΟΦΩΠΕΙΥΗ
ΕΔΡΑΙΣΕΣΕΥΑΓΕΙΩΙ

Ἔρχομα(ι) ἐκ (κ)α(θα)ρῶ(ν) (χ(θ)ον(ί)ων) καθαρά, χ(θ)ονίων βασίλει(α)
Εὖκλε καὶ Εὐβουλεῦ καὶ θεοὶ δαίμο(ν)ε(ς) ἄλλοι·
καὶ γὰρ ἐγὼν ὑμῶ(ν) γένος εὔχομαι ὄλβιον εἶναι,
πο(ι)νὰ[ν] δ' ἀνταπέ[τ]ε[ι]σ[α] ἔργω[ν] ἕνεκα οὔ[τ]ι δικα[ί]ων.
εἴτε με μο(ῖ)ρα ἐδαμάσατο εἴτε ἀστεροπῆτι κ(ε)ραυνῶ (?).
νῦν δ' ἱκέτ[ι]ς ἥκω πα[ρ'] ἁγνὴ(ν) Φε(ρ)σεφόνε(ι)αν,
ὥς με πρόφ(ρ)ω(ν) πέ[μ]ψῃ ἕδρας ἐς εὐαγέ[ων].

2 *Εὖκλε* formam vindicavit Buecheler; *θεοί τ' εὐδαίμονες* non recte Comparetti — 5 alterius hemistichii lectio incerta; dativus, qui etiam in tertio carmine scriptus videtur, ferri non potest nisi sumpseris, in archetypo orationem olim fuisse ampliorem in hanc sententiam *sive parca me domuit sive fulmine Iupiter ipse me interfecit.* Mutilata oratio etiam v. 7, nisi forte pentametrum esse velis, cf. 3, 7.

3. lammina opisthographa.

in latere antico:

ΕΙΡΧΟΜΑΙΕΚΑΘΑΡΩΚΑΘ
ΟΒΑΣΙΛΑΑΡΥΚΛΕΥΑΚΑΕΥ
ΒΛΕΥΚΑΙΘΕΟΙΟΣΟΙΔΑΜΟ
ΝΕΣΑΛΛΟΚΑΙΓΑΡΕΩΥ
ΓΕΝΟΣΕΥΧΟΜΑΙΝΑ
ΟΧΒΙΟΠΟΙΝΑΑΙΝΑΤΑΠ
ΕΤΕΕΡΓΩΟΤΙΔΙΚ

in latere postico:

ΑΩΝ ΕΤΜΕΜΟΙΡΑ
ΕΤΕΡΟΠΗΤΙΚΗΚΕΡΑ
ΥΝΟ ΝΥΝΔΕΚΕΙΚΩ
ΑΚΩΠΑΡΑΦΣΕΦ
ΩΣΜΕΡΟΦΠΕΨΕΜ
ΕΔΡΑΣΕΣΕΥΓΩ

Ἔρχομαι ἐ(κ) καθαρᾶ(ς) καθ(αρά), χ(θ)ο(νίων) βασίλ(ει)α,
Ε]ὖκλε κα(ὶ) Εὐβουλεῦ καὶ θεοὶ ὅσοι δ(αί)μονες ἄλλο(ι)·
καὶ γὰρ ἐ(γ)ὼ(ν) ὑ(μῶν) γένος εὔχομαι ὄλβιον εἶνα(ι).
ποινὰν [δ' ἀν]ταπέτε(ισα) ἔργω(ν ἕνεκ') ο(ὔ)τι δικα(ί)ων,
ε(ἴ)τ(ε) με μοῖρα (ἐδάμασσε) ε(ἴ)τ' (ἀσ)τεροπῆτι κεραυν[ῷ]?
νῦν δὲ (ἱ)κέ(της ἥ)κω ⟨ἥκω⟩ (ἁγνὴν) παρὰ Φ(ερ)σεφ(όνειαν),
ὥς με (π)ρόφ(ρων) πέμψ[ῃ] ἕδρας ἐς εὐ(α)γ(έ)ων.

2 de Εὖκλε forma cf. ad 2, 2 — 3 ὄλβιον transponendum, et extremae litterae Ν apertum superest vestigium in ligatura post εὔχομαι, plane ut 2, 3 — 5 ad 2, 5.

Ex apographo Barnabei ed. Fiorelli *notizie degli scavi* 1880 p. 155 sq. coll. tab. VI cum adnotatione Comparettii, quam repetivit *journ. of hellenic studies* III 114 sqq. Cf. Buecheler mus. rhen. XXXVI 333.

Fuit aliquando saeculo quarto antiquius apud Sybaritas carmen, quod Orphico ut ita dicam dicendi genere conceptum lamminis aureis inscriptum defunctorum corporibus imponi solebat, quo ipsi vitae ante actae tamquam testimonio fidei deorum inferorum commendarentur. Quod carmen cum in usum sepulcrorum saepius describeretur sensim corrumpebatur et in brevius redigebatur omissis aliis, aliis additis, pluribus denique mutatis, ut tamen primaria indoles non oblitteraretur. Tria nunc exempla inventa sunt, magis integrum primum, valde mutilata, ut saepe singulae tantum vocabulorum litterae supersint, secundum et tertium. Antiquius primum est, quod ad quartum a. Chr. n. saeculum referri iubet ipsa ratio orthographica (ΚΥΚΛΟ, ΙΜΕΡΤΟ, ΣΤΕΦΑΝΟ), sed haud ita multo recentiora reliqua duo, quod docet scripturae genus simillimum. Haec duo carmina videntur ex communi archetypo esse descripta non solum quod inter se magis similia sunt ambo quam utrumque primo, sed etiam propterea quod eadem ligatura in utroque verba ὄλβιον εἶναι scripta sunt. Sed singillatim haec persequi ab nostra editione alienum est. De Eucle deo docte egit Buechelerus, qui vidit Ditem patrem intellegendum esse coll. Hesychii glossa εὐκλῆς· ὁ ᾅδης. — De formula sive ex proverbio sive ex sacrorum usu petita ἔριφος ἐς γάλα ἔπετον (1, 10) non habeo quod addam; cf. infra n. 642: θεὸς ἐγένου ἐξ ἀνθρώπου, ἔριφος ἐς γάλα ἔπετες.

---

642 Prope vicum Corigliano eo loco q. d. *bosco di Favella della Corte* in sepulcro repertae duae lamminae aureae; altera male habita et difficillimae lectionis, altera sic inscripta:

ΑΛΛΟΠΟΤΑΜΨΥΧΗΠΡΟΛΙΠΗΦΑΟΣΑΕΛΙΟΙΟ
ΔΕΞΙΟΝΕ ΟΙΑΣΔΕΙΤΙΝΑΠΕΦΥΛΑΓΜΕΝΟΝ
ΕΥΜΑΛΑΠΑΝΤΑΧΑΙΡΕΠΑΘΩΝΤΟΠΑΘΗ
ΜΑΤΟΔΟΥΠΩΠ/ΟΣΘΕΕΠΕΠΟΝΘΕΙΣΘΕΟΣΕΙ
ΕΝΟΥΕΞΑΝΘΡΩΠΟΥΕΡΙΦΟΣΕΣΓΑΛΑ
ΕΠΕΤΕΣΧΑΙΡΧΑΙΡΕΔΕΞΙΑΝΟΔΟΙΠΟΡ
ΛΕΙΜΩΝΑΣΤΕΙΕΡΟΥΣΚΑΤΑΛΣΕΑ
ΦΕ/ΣΕ/ΟΝΕΙΑΣ

Ex Barnabei apographo ed. Fiorelli *notizie degli scavi* 1879 p. 157 cum Comparettii adnotatione (cf. *journ. of hell. stud.* III 114).

Ἀλλ' ὁπόταμ ψυχὴ προλίπῃ φάος ἀελίοιο,
δεξιὸν ε[ἴσι]θι, [ὥ]ς δεῖ τινα πεφυλαγμένον εὖ μάλα πάντα·
χαῖρε παθὼν τὸ πάθημα· τὸ δ' οὔπω π[ρ]όσθε ἐπεπόνθεις·
θεὸς ἐ[γ]ένου ἐξ ἀνθρώπου, ἔριφος ἐς γάλα ἔπετες.
· χαῖρ(ε), χαῖρε, δεξιὰν ὁδοιπορ[ῶν]
λειμῶνάς τε ἱεροὺς κατ[ά τ'] ἄλσεα Φε[ρ]σε[φ]ονείας.

Recte Comparetti v. 5 participium ὁδοιπορῶν et v. 6 deae nomen restituit, reliqua inscite administravit. V. 2 verbo ante omnia opus est, itaque εἴσιθι scripsi et paullo minus fidenter ὡς correxi pro ΛΣ. Videtur versus ex duobus coaluisse; nam hoc quoque carmen ex antiquiore archetypo derivatum est, cf. ad tit. praeced. Cur dextram viam ingredi defunctus iubeatur, vide lamminam Petelinam supra n. 638. V. 3 melius certe τὸ πάθημα, τὸ τ' οὔπω κτλ'.

VI. *S. AGATA.*

643 Ad S. Agatham Calabriae citerioris reperta securis aenea, nunc Romae apud hominem quendam privatum. Litterae leviter incisae.

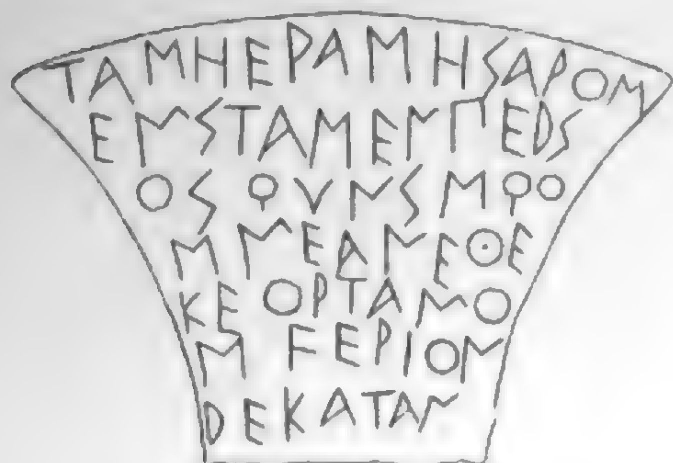

Descripsit Roehl ex ectypis ab Helbigio missis. Edidit Minervini *bull. Napol.* n. s. I (1852) p. 137 missam a Vito Capialbi. Roehl IGA 543. Interpretatus est Dittenberger Hermae XIII 391.

Τᾶς Ἥρας ἱαρός εἰμι τᾶς ἐν πεδίωι. Ϙυνίσκος με ἀνέθηκε ὀρταμος Ϝέργων δεκάταν.

VII. BRVTTIORVM LOCI INCERTI.

644 Tabula aenea exigua 'anno si probe memini 1755 reperta in Bruttiis, quae nunc est in regio museo Herculanensi' Ignarra. Hodie in museo Neapolitano.

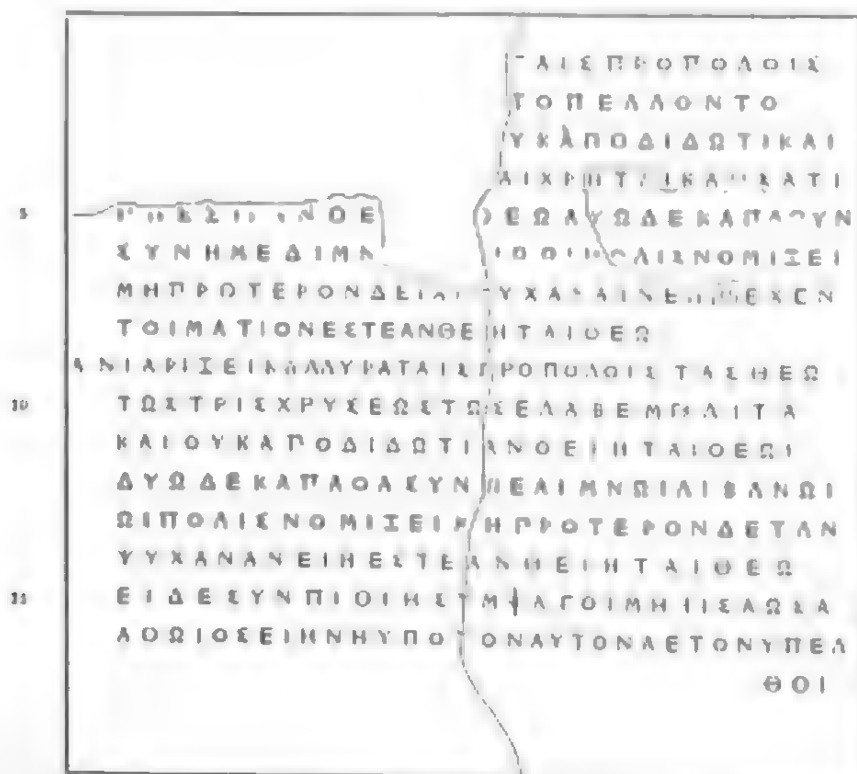

Descripsi. Ed. vv. 9—11 med. Ignarra de phratriis p. 160 (inde Boeckh CIG I p. 11). Omnia ex Panofkae apographo Rosius inscr. gr. vetust. p. VIII. Ex eiusdem et Guilelmi Hamilton schedis Franz 5773. De suo Fiorelli catal. 84.

4 ΧΡΗΤΑΙ Ham. Panof. — 6 ΙΟΟΓΟΛΙΣ Ham. Pan. — 7 ΤΑΝΥΥΧΑΝΑΙΝΕΙΗΛΕΧΩΝ Ham., extrema ΑΙΝΕΙΓΕΧΛΝ Pan. apud Rosium — 10 ΜΕΛΙΤΑ Ham. Pan. — 12 ΣΥΝΜΕΔΙΜΝΩ Ham. — 15 ΜΗΙ.ΙΛΩΣΑ Ham., ΜΗΙΣΑΩΣΔ Pan.

Legendum: Ἀνιαρίζει Κολλύρα ......] ταῖς προπόλοις
τᾶς Θεοῦ ..... τὸ ἱμάτιον] τὸ πιλλόν, τὸ
ἔλαβεν .... καὶ ο]ὐκ ἀποδίδωτι καὶ
.... κ]αὶ χρῆται καὶ ἔχατι
... ἴστω, ἀνθε[ίη τᾶι] Θεῷ δυωδεκάπλουν
σὺν ἡμιολίοι[σι λιβάνο]ν, ἇι πόλις νομίζει·
μὴ πρότερον δὲ τὰν ψυχὰν ἀνείη .....
τὸ ἱμάτιον, ἔστε ἀνθε[ί]η τᾶι Θεῷ.
Ἀνιαρίζει Κολλύρα ταῖς προπόλοις τᾶς Θεοῦ
τὼς τρῖς χρυσίως, τὼς ἔλαβε Μελίτα
καὶ οὐκ ἀποδίδωτι. ἀνθείη τᾶι Θεῶι
δυωδεκάπλεα σὺν μεδίμνωι λιβάνω(ι).
ἇι πόλις νομίζει· μὴ πρότερον δὲ τὰν
ψυχὰν ἀνείη, ἔστε ἀνθείη τᾶι Θεῷ.
εἰ δὲ συνπίοι ἢ συμφάγοι, μὴ τὶς αὖ σᾶ
ἀθῷος εἴη ἢ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀετὸν ὑπέλθοι.

Interpretatus est C. Wachsmuth mus. Rhen. XXIV (1869) p. 474, qui diras esse perspexit. Imprecatur Collyra Melitae quod non reddiderit amiculum et aureos tres, quae mutua ab illa acceperat. Nam ad Melitam pertinere etiam priorem partem (v. 1—8) docent verba extrema (v. 15 sq.), quae ad utramque imprecationem pari modo referenda unam personam spectant. Itaque falsum est quod v. 7 scribebatur ἔχων τὸ ἱμάτιον. Neque hoc expedio nec versus quinti initium (exspectaveris ὅτου ἐστίν), sed vindicasse mihi videor v. 15 sq. ab violentis Fransii et Wachsmuthii coniecturis (cf. Hermae 19, 262): sententia clara, nisi quod verba μὴ τὶς αὖ σᾶ ἀθῷος εἴη collocata oportebat post ὑπέλθοι. Femininam σᾶ formam testantur grammatici, adiectiva asyndeta conveniunt formulae sollemni, cf. tab. Heracl. I 151 (infra n. 645) αἰ δέ τίς κα — ἄτεκνος ἄφαυτος ἀποθάνῃ κτλ'.

VIII. HERACLEA (*Policoro*).

Cf. Mommsen CIL X p. 21.

Siri urbe vetusta Graecorum colonia derelicta a. 432 a Tarentinis iuxta (XXIV stadiis distabat, Strab. VI p. 264) condita est Heraclea, ut Siris iam ἐπίνειον τῶν Ἡρακλεωτῶν fieret. Alexander Molossus a Tarentinis accitus cum praeter alias urbes etiam Heracleam cepisset (Liv. VIII 24) atque etiam τὴν κοινὴν Ἑλλήνων τῶν ταύτῃ πανήγυριν, ἣν ἔθος ἦν ἐν Ἡρακλείᾳ συντελεῖν, μετάγειν εἰς τὴν Θουρίαν conatus esset (Strab. VI p. 280), tandem Alexandro interfecto a. 332 hoc periculo liberati Heracleotae a. 281 vel 277 (Cic. pro Arch. IV 6, pro Balb. XXII 50) foedus cum populo Romano aequi iuris et prope singulare icerunt, cf. Mommsen l. s. — Rei publicae formam popularem fuisse consentaneum est, quoniam etiam Tarenti teste Aristotele (polit. 8 p. 1303*a* 4) μικρὸν ὕστερον τῶν Μηδικῶν δημοκρατία ἐγένετο ἐκ πολιτείας. Populi contio ἁλία est (I 11. II 10, ubi quod additur κατάκλητος adiectivum significare videtur contionem extra ordinem convocatam), cui praesunt ei magistratus, quorum ad provinciam pertinet res deliberanda, velut I 2 et II 2 praescriptum est ἁ πόλις καὶ τοὶ ὁρισταί, sed I 95 ἁ πόλις καὶ τοὶ πολιανόμοι. Summus magistratus ephororum est, e quibus unus eponymus. Polianomi duo annui (I 166. I 104) quales fuerint abunde docent tabulae Heracleenses: locant agros, praedes datos exquirunt (I 104), iurati aestimant agri bonitatem (I 118) curantque ut agri ex lege praescripta colantur (I 124), quibus in officiis adhibere possunt rei peritos, multam statuunt reis (I 134). Quod ipsis visum est de hoc referunt ad populum (I 153), cuius iudicio et ipsi obnoxii sunt, si quid contra ac decretum erat faciunt. Item annui sunt σιταγέρται (I 110), quorum de numero non constat. Inter magistratus ordinarios non numerari debebant terminatores (τοὶ ὁρισταί), qui prout usus postulabat a populo eligebantur; cf. I 8 τοὶ αἱρεθέντες ἐπὶ τὼς χώρως κτλ' et maxime I 165. Additus illis fuit geometres peregrinus Chaereas Neapolitanus (I 187), cuius nomen una cum scriba publico locationis legi subscriptum est.

645 Medio fere inter Pisticium et mare intervallo in torrentis alveo quem *Salandra* vel *Salandrella* sive qua parte agrum Pisticianum perfluit *Cavone* nunc vocant repertae mense Februario anni 1732 tabulae aeneae duae ad locum qui *Luce* nunc dicitur distantem a Pisticio oppido ortum brumalem versus paullo plus IV milibus passuum. Emit a. 1748 Carolus Guevara e Bovinensium Ducibus. Interim eodem sine dubio loco alterius tabulae (i. e. prioris), quae a tergo legem Iuliam Municipalem habet, altera pars quae deerat ad integritatem inventa est, quam ad Ficoronium Romanum delatam emit Brian Fairfax Londinensis eoque mortuo suam fecit Philippus Carteret Webb. Qui postquam Mazochius demonstravit (a. 1754) duo esse unius tabulae fragmenta, precibus regis Caroli III ipsaque rei opportunitate motus suam tabulam museo Neapolitano donavit. Ibi cum etiam Guevara suas tabulas eidem museo commisisset fragmentum Britannicum (sic appellari solet) cum Guevariano coniunctum una cum altera tabula etiamnunc prostat. Vide praeter Mazochium quae Mommsenus dixit CIL I 206, X p. 21.

I.

Ε Φ Ο Ρ Ο Σ Α Ρ Ι Σ Τ Α Ρ Χ Ο Σ Ͱ Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Μ Η Σ
Α Π Ε Λ Λ Α Ι Ο Σ Ͱ Α Π Ο Λ Ι Σ Κ Α Ι Τ Ο Ι Ο Ρ Ι Σ Τ Α Ι
Ε Ε Τ Ρ Ι Π Ο Υ Σ Φ Ι Λ Ω Ν Υ Μ Ο Σ Ι Ω Π Υ Ρ Ι Σ Κ Ω
Π Ε Κ Α Ρ Υ Κ Ε Ι Ο Ν Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Σ Ͱ Η Ρ Α Κ Λ Η Τ Ω
Α Ι Π Ε Λ Τ Α Δ Α Ι Ι Μ Ο Σ Π Υ Ρ Ρ Ω Κ Ν Ο Ρ Ι Ν Α Ξ
Φ Ι Λ Ω Τ Α Σ Ͱ Ι Σ Τ Ι Ε Ι Ω Μ Ε Ε Π Ι Σ Τ Υ Λ Ι Ο Ν
Ͱ Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Α Σ Ι Ω Π Υ Ρ Ω Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ω Ι
ΑΝΕΓΡΑΨΑΝΤΟΙΟΡΙΣΤΑΙΤΟΙͰΑΙΡΕΘΕΝΤΕΣΕΠΙΤΩΣΧΩΡΩΣΤΩΣͰΙΑΡΩΣΤΩΣΤΩΔΙΟΝΥΣΩ
ΦΙΛΩΝΥΜΟΣΙΩΠΥΡΙΣΚΩΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣͰΗΡΑΚΛΗΤΩΔΑΙΙΜΟΣΠΥΡΡΩΦΙΛΩΤΑΣͰΙΣΤΙΕΙΩ
ͰΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΙΩΠΥΡΩΚΑΘΑΞΙΞΑΝΚΑΙΕΤΕΡΜΑΞΑΝΚΑΙΣΥΝΕΜΕΤΡΗΣΑΝΚΑΙΕΜΕΡΙ
ΞΑΝΤΩΝͰΗΡΑΚΛΕΙΩΝΔΙΑΚΝΟΝΤΩΝΕΝΚΑΤΑΚΛΗΤΩΙΑΛΙΑΙΣΥΝΕΜΕΤΡΗΣΑΜΕΣΔΕΑΡΞΑΜΕ
ΝΟΙΑΠΟΤΩΑΝΤΟΜΩΤΩͰΥΠΕΡΠΑΝΔΟΣΙΑΣΑΓΟΝΤΟΣΤΩΔΙΑΤΑΜΝΟΝΤΟΣΤΩΣΤΕͰΙΑΡΩΣΧΩ
ΡΩΣΚΑΙΤΑΝΕΙΔΙΑΝΓΑΝΕΠΙΤΟΝΑΝΤΟΜΟΝΤΟΝΟΡΙΖΟΝΤΑΤΩΣΤΕΤΩΔΙΟΝΥΣΩΧΩΡΩΣΚΑΙ
ΤΟΝΚΩΝΕΑΣͰΟΔΙΩΝΟΣΕΠΑΜΩΧΗ ΚΑΤΕΤΑΜΟΜΕΣΔΕΜΕΡΙΔΑΣΤΕΤΟΡΑΣ
ΤΑΝΜΕΝΠΡΑΤΑΝΜΕΡΙΔΑΑΠΟΤΩΑΝΤΟΜΩΤΩΠΑΡΤΑͰΗΡΩΙΔΕΙΑΑΓΟΝΤΟΣ

ΕΥΡΟΣΠΟΤΙΤΑΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΟΝΤΑΝΔΙΑΤΩΝͰΙΑΡΩΝΧΩΡΩΝΑΓΩΣΑΝ
ΜΑΚΟΣΔΕΑΝΩΘΑΑΠΟΤΑΝΑΠΟΡΟΑΝΑΧΡΙΕΣΠΟΤΑΜΟΝΤΟΝΑΚΙΡΙΝΚΑΙ
ΕΓΕΝΟΝΤΟΜΕΤΡΙΩΜΕΝΑΙΕΝΤΑΥΤΑΙΤΑΙΜΕΡΕΙΑΙΕΡΡΗΓΕΙΑΣΜΕΝΔΙ
ΑΚΑΤΙΑΙΜΙΑΣΧΟΙΝΟΙΣΚΙΡΩΔΕΚΑΙΑΡΡΗΚΤΩΚΑΙΔΡΥΜΩϹΕΞΑΚΑΤΙΑΙ
ΤΕΤΡΩΚΟΝΤΑϹΕΞΣΧΟΙΝΟΙͰΗΜΙΣΧΟΙΝΟΝΤΑΝΔΕΔΕΥΤΕΡΑΝΜΕΡΙΔΑΕΥΡΟΣΑΠΟ
ΤΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΩΕΠΙΤΟΝΑΝΤΟΜΟΝΤΟΝΠΡΑΤΟΝΜΑΚΟΣΔΕΑΠΟΤΑΝ
ΑΠΟΡΟΑΝΑΧΡΙΕΣΠΟΤΑΜΟΝΚΑΙΕΓΕΝΟΝΤΟΜΕΤΡΙΩΜΕΝΑΙΕΝΤΑΥΤΑΙΤΑΙΜΕ
ΡΕΙΑΙΕΡΡΗΓΕΙΑΣΜΕΝΔΙΑΚΑΤΙΑΙͰΕΒΔΕΜΗΚΟΝΤΑΤΡΙΣΣΧΟΙΝΟΙΣΚΙΡΩΔΕ
ΚΑΙΑΡΡΗΚΤΩΚΑΙΔΡΥΜΩΠΕΝΤΑΚΑΤΙΑΙΣΧΟΙΝΟΙ
ΤΑΝΔΕΤΡΙΤΑΝΜΕΡΙΔΑΕΥΡΟΣΑΠΟΤΩΑΝΤΟΜΩΤΩΠΡΑΤΩΤΩΠΑΡΤΑΝΤΡΙ
ΑΚΟΝΤΑΠΕΔΟΝΑΓΟΝΤΟΣΕΠΙΤΟΝΑΝΤΟΜΟΝΤΟΝΔΕΥΤΕΡΟΝΑΠΟΤΑΣΤΡΙΑ
ΚΟΝΤΑΠΕΔΩΜΑΚΟΣΑΠΟΤΑΝΑΠΟΡΟΑΝΑΧΡΙΕΣΠΟΤΑΜΟΝΚΑΙΕΓΕ
ΝΟΝΤΟΜΕΤΡΙΩΜΕΝΑΙΕΝΤΑΥΤΑΙΤΑΙΜΕΡΕΙΑΙΕΡΡΗΓΕΙΑΣΜΕΝΤΡΙΑΚΑΤΙΑΙ
ΔΕΚΑΔΥΟΣΧΟΙΝΟΙͰΗΜΙΣΧΟΙΝΟΝΣΚΙΡΩΔΕΚΑΙΑΡΡΗΚΤΩΚΑΙΔΡΥΜΩΠΕΝΤΑ
ΚΑΤΙΑΙΤΡΙΑΚΟΝΤΑͰΕΠΤΑͰΗΜΙΣΧΟΙΝΟΝ ΤΑΝΔΕΤΕΤΑΡΤΑΝΜΕΡΙΔΑΕΥΡΟΣΑΠΟ
ΤΩΑΝΤΟΜΩΤΩΔΕΥΤΕΡΩΑΠΟΤΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΩΕΠΙΤΟΝΑΝΤΟΜΟΝΤΟΝ
ΟΡΙΞΟΝΤΑΤΑΝΤΕͰΙΑΡΑΝΚΑΙΤΑΝϹΙΔΙΑΝΓΑΝΜΑΚΟΣΔΕΑΠΟΤΑΝΑΠΟΡΟΑΝ
ΑΧΡΙΕΣΠΟΤΑΜΟΝΚΑΙΕΓΕΝΟΝΤΟΜΕΤΡΙΩΜΕΝΑΙΕΝΤΑΥΤΑΙΤΑΙΜΕΡΕΙΑΙΕΡΡΗ
ΓΕΙΑΣΜΕΝΤΡΙΑΚΑΤΙΑΙͰΟΚΤΩΣΧΟΙΝΟΙͰΗΜΙΣΧΟΙΝΟΝΣΚΙΡΩΔΕΚΑΙΑΡΡΗΚΤΩ
ΚΑΙΔΡΥΜΩΠΕΝΤΑΚΑΤΙΑΙΤΕΤΡΩΚΟΝΤΑΜΙΑͰΗΜΙΣΧΟΙΝΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΠΑΣΑΣΕΡΡΗΓΕΙΑΣΧΙΛΙΑΙͰΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕΣΧΟΙΝΟΙΣΚΙ
ΡΩΔΕΚΑΙΑΡΡΗΚΤΩΚΑΙΔΡΥΜΩΔΙΣΧΙΛΙΑΙΔΙΑΚΑΤΙΑΙϹΙΚΑΤΙΠΕΝΤΕ
ΤΑΝΔΕΝΑΣΟΝΤΑΝΠΟΤΙΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑΝΕΣΤΑΝΑΡΡΗΚΤΟΝΓΑΝΣΥΝΕΜΕ
ΤΡΗΣΑΜΕΣΑΠΟΤΑΥΤΑΣΤΑΣΓΑΣΑΠΟΛΩΛΗΕΡΡΗΓΕΙΑΣΜΕΝΤΡΙΑΚΑΤΙΑΙ
ΤΡΙΣΣΧΟΙΝΟΙͰΗΜΙΣΧΟΙΝΟΝΣΚΙΡΩΔΕΚΑΙΑΡΡΗΚΤΩΚΑΙΔΡΥΜΩΤΕΤΡΑ
sic ΚΟΣΙΑΙΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕΣΧΟΙΝΟΙΕΜΜΕΝΤΑΙΠΡΑΤΑΙΜΕΡΕΙΑΙΤΑΙ
ΠΑΡΤΑͰΗΡΩΙΔΕΙΑΕΡΡΗΓΕΙΑΣΜΕΝͰΕΒΔΕΜΗΚΟΝΤΑϹΕΞΣΧΟΙΝΟΙΣΚΙ
ΡΩΔΕΚΑΙΑΡΡΗΚΤΩΚΑΙΔΡΥΜΩͰΕΚΑΤΟΝͰΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕΣΧΟΙ
ΝΟΙΕΝΔΕΤΑΙΤΕΤΑΡΤΑΙΜΕΡΕΙΑΙΤΑΙΠΑΡΤΑΦΙΝΤΙΑΕΡΡΗΓΕΙΑΣΜΕΝ
ΔΙΑΚΑΤΙΑΙϹΙΚΑΤΙͰΕΠΤΑΣΧΟΙΝΟΙͰΗΜΙΣΧΟΙΝΟΝΣΚΙΡΩΔΕΚΑΙΑΡΡΗ
ΚΤΩΚΑΙΔΡΥΜΩΔΙΑΚΑΤΙΑΙΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΣΧΟΙΝΟΙ ΚΕΦΑΛΑ ΠΑ
ΣΑΣΓΑΣͰΑΣΚΑΤΕΣΩΙΣΑΜΕΣΤΩΙΔΙΟΝΥΣΩΙͰΕΠΤΑΚΑΤΙΑΙΤΡΙΑ
ΚΟΝΤΑͰΟΚΤΩΣΧΟΙΝΟΙͰΗΜΙΣΧΟΙΝΟΝΤΑΥΤΑΝΤΑΝΓΑΝΚΑΤΕΣΩΙΣΑ
ΜΕΣΕΓΔΙΚΑΞΑΜΕΝΟΙΔΙΚΑΣΤΡΙΑΚΟΣΤΑΙΑΣΤΟΙΣΤΑΝͰΙΑΡΑΝΓΑΝϹΙ
ΔΙΑΝΠΟΙΟΝΤΑΣΣΙΝ ͰΑΥΤΑΕΜΙ ΣΟΩΘΗ [ΑΓΛ] ΚΑΤΑΒΙΩ ...... ΝͰ//
ΜΕΣΚΑΤΕΣΩΙΣΑΜΕΣΤΡΙΑΚΑΤΙΩΝΜΕΔΙΜΝΩΝΤΟϹΕΤΟΣͰΕΚΑΣΤΟΝ
ͰΑΔΕΠΑΣΑΓΑͰΑΤΩΔΙΟΝΥΣΩΤΕΤΡΑΚΑΤΙΩΝΔΕΚΑΜΕΔΙΜΝΩΝΚΑΔ
ΔΙΧΟΣΤΟϹΕΤΟΣͰΕΚΑΣΤΟΝ ΕΣΤΑΣΑΜΕΣΔΕΚΑΙΟΡΩΣΕΠΙΜΕΝΤΑΣ
ΠΛΕΥΡΙΑΔΟΣΑΝΩͰΕΝΑΜΕΝΕΠΙΤΩΑΝΤΟΜΩΤΩΠΑΡΠΑΝΔΟΣΙΑΝ
ΤΩΠΑΡΤΑͰΗΡΩΙΔΕΙΑΤΩΟΡΙΞΟΝΤΟΣΤΑΝΤΕͰΙΑΡΑΝΓΑΝΚΑΙΤΑΝϹΙΔΙΑΝ
ΑΝΧΩΡΙΞΑΝΤΕΣΑΠΟΤΑΝΑΠΟΡΟΑΝΕΣΤΑΝϹΙΔΙΑΝΓΑΝͰΩΣΜΗΚΑΤΑΛΥ
ΜΑΚΩΘΗΣΑΔΗΛΩΘΕΙΗΚΑΘΩΣΤΟΙΕΜΠΡΟΣΘΑΟΡΟΙΑΛΛΟΝΔΕΕΠΙΤΩΑΝ
ΤΟΜΩΤΩΠΑΡΤΑΦΙΝΤΙΑΑΓΟΝΤΟΣΕΣΤΑΣΑΜΕΣΠΑΡΤΑΝΒΥΒΛΙΑΝΚΑΙ
ΤΑΝΔΙΩΡΥΓΑΑΝΧΩΡΙΞΑΝΤΕΣͰΩΣΑΥΤΩΣΕΣΤΑΝϹΙΔΙΑΝΓΑΝΤΑΝΑΛ sic
ΛΩΣΔΕΑΝΤΟΡΩΣΤΟΥΤΟΙΣΕΣΤΑ(λλ)ΜΕΣΕΠΙΤΑΣΑΜΑΞΙΤΩΤΑΣΔΙΑΤΩΧΑ
ΡΑΔΕΟΣΑΓΩΣΑΣΤΑΣΠΑΡΤΟΝΔΡΥΜΟΝΤΑΣΜΕΝΣΤΑΛΑΣΕΣΤΑΝͰΙΑΡΑΝ
ΓΑΝΤΩΣΔΕΑΝΤΟΡΩΣΕΣΤΑΝϹΙΔΙΑΝΓΑΝΚΑΤΑΛΙΠΟΝΤΕΣϹΙΚΑΤΙΠΕΔΟΝ
ΑΝΤΟΜΟΝΕΣΤΑΣΑΜΕΣΔΕΚΑΙΜΕΣΣΟΡΩΣΔΥΟΜΕΝΕΠΙΤΑΣΟΔΩΤΑΣ
ΑΓΩΣΑΣΕΚΤΕΠΟΛΙΟΣΚΑΙΕΚΠΑΝΔΟΣΙΑΣΔΙΑΤΩΝͰΙΑΡΩΝΧΩΡΩΝΔΥΟ
ΔΕΕΝΤΑΙΣͰΑΚΡΟΣΚΙΡΙΑΙΣΤΟΥΤΩΣΠΑΝΤΑΣΑΝΕΥΘΥΩΡΕΙΑΝͰΟΜΟΛΟ
ΓΩΣΑΛΛΑΛΟΙΣΤΩΣΜΕΝΕΣΤΟͰΙΑΡΟΝΠΛΑΓΟΣΤΩΑΝΤΟΜΩΕΠΙΓΕ
ΓΡΑΜΜΕΝΩΣͰΙΑΡΩΣΔΙΟΝΥΣΩΧΩΡΩΝΤΩΣΔΕΕΝΤΑΙϹΙΔΙΑΙΓΑΙΕΠΙ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΣΑΝΤΟΡΩΣͰΩΣΑΥΤΩΣΔΕΚΑΙΕΠΙΤΩΑΝΤΟΜΩΤΩ
ΠΑΡΤΑΦΙΝΤΙΑΑΓΟΝΤΟΣΕΣΤΑΣΑΜΕΣΜΕΣΣΟΡΩΣΔΥΟΜΕΝΕΠΙ
ΤΑΣͰΟΔΩΤΑΣΕΚΠΟΛΙΟΣΚΑΙΕΚΠΑΝΔΟΣΙΑΣΑΓΩΣΑΣΔΙΑΤΩΝ
ͰΙΑΡΩΝΧΩΡΩΝΔΥΟΔΕΕΠΙΤΑΝͰΑΚΡΟΣΚΙΡΙΑΝΠΑΡΤΑΣΤΥΡΕΙΑΣ
ΤΟΥΤΩΣΠΑΝΤΑΣͰΟΜΟΛΟΓΩΣΑΝΕΥΘΥΩΡΕΙΑΝΤΟΙΣΕΠΙΤΑΣͰΟΔΩ
ΤΑΣΔΙΑΤΩΧΑΡΑΔΕΟΣΑΓΩΣΑΣΠΑΡΤΟΝΔΡΥΜΟΝΤΩΣΜΕΝΕΣΤΟͰΙΑΡΟΝ

ΠΛΑΓΟΣΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΣͰΙΑΡΩΣΔΙΟΝΥΣΩΧΩΡΩΝΤΩΣΔΕΕΣΤΑΝϜΙΔΙ
ΑΝΓΑΝΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΣΑΝΤΟΡΩΣΑΠΕΧΟΝΤΑΣΑΠΑΛΛΑΛΩΝͰΩΣΗ
ΜΕΝϜΙΚΑΤΙΠΕΔΟΝΑΝΤΟΜΟΝΕΠΙΔΕΤΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΩΤΑΣΔΙΑΤΩΝͰΙ
ΑΡΩΝΧΩΡΩΝΑΓΩΣΑΣΕΠΙΜΕΝΤΑΣΠΛΕΥΡΙΑΔΟΣΑΝΩΔΥΟΑΠΕΧΟΝΤΑΣΑΠΑΛ
ΛΑΛΩΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΟΔΑΣΑΛΛΩΣΔΕΑΝΤΟΡΩΣΤΟΥΤΟΙΣΕΠΑΞΑΜΕΣΠΑΡ
ΤΑΝͰΟΔΟΝΤΑΝΠΑΡΤΟΝΔΡΥΜΟΝΑΓΩΣΑΝΔΥΟΑΠΕΧΟΝΤΑΣΑΠΑΛΛΑΛΩΝ
ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΟΔΑΣΕΝΔΕΜΕΣΣΩΙΤΩΙΧΩΡΩΙΕΠΙΤΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΩΤΕ
ΤΟΡΑΣΑΠΕΧΟΝΤΑΣΑΠΑΛΛΑΛΩΝͰΑΙΜΕΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΟΔΑΣͰΑΙΔΕϜΙΚΑ
ΤΙΕΠΙΔΕΤΩΑΝΤΟΜΩΤΩΠΑΡΤΑΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΟΝΔΥΟΑΠΕΧΟΝΤΑΣΑΠΑΛ
ΛΑΛΩΝϜΙΚΑΤΙΠΟΔΑΣΚΑΙΑΛΛΩΣΕΠΙΤΩΔΕΥΤΕΡΩΑΝΤΟΜΩΑΠΕΧΟΝΤΑΣ
ΑΠΑΛΛΑΛΩΝϜΙΚΑΤΙΠΟΔΑΣΤΟΥΤΩΣΠΑΝΤΑΣΑΝΕΠΙΓΡΟΦΩΣΟΡΙΞΟΝΤΑΣ
ΤΑΣΜΕΡΕΙΑΣΤΑΣΠΟΤΑΛΛΑΛΩΣΤΟΙΣΜΕΜΙΣΘΩΜΕΝΟΙΣΤΩΣͰΙΑΡΩΣΧΩ
ΡΩΣΤΩΣΔΕΠΑΝΤΑΣΧΩΡΩΣΤΩΣΤΩΔΙΟΝΥΣΩΤΕΡΜΑΞΟΝΤΙΤΟΙΤΕΑΝΤΟΜΟΙ
ͰΟΤΕΠΑΡΤΑͰΗΡΩΙΔΕΙΑΑΓΩΝΚΑΙͰΟΠΑΡΤΑΦΙΝΤΙΑΑΠΟΤΑΝΑΠΟΡΟΑΝΑΝΩ
ΘΑΑΧΡΙΕΣΠΟΤΑΜΟΝΤΟΝΑΚΙΡΙΝΑΡΙΘΜΟΣΟΡΩΝΤΩΝΕΣΤΑΣΑΜΕΣΤΩΝΜΕΝ
ΕΠΙΤΩΑΝΤΟΜΩΤΩΠΑΡΤΑͰΗΡΩΙΔΕΙΑͰΕΠΤΑΣΥΝΤΩΙΕΠΙΤΑΣΠΛΕΥΡΙΑΔΟΣ
ΕΠΙΔΕΤΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΩͰΟΚΤΩΣΥΝΤΩΙΤΕΤΡΩΙΡΩΙΕΠΙΔΕΤΩΑΝΤΟΜΩ
ΤΩΤΕΠΑΡΤΑΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΟΝΚΑΙΤΩΕΧΟΜΕΝΩΔΥΟΕΦΕΚΑΤΕΡΩΕΠΙΔΕΤΩ
ΠΑΡΤΑΦΙΝΤΙΑͰΕΠΤΑΣΥΝΤΩΙΠΑΡΤΑΝΒΥΒΛΙΝΑΝΜΑΣΧΑΛΑΝΚΑΙΠΑΡΤΑΝΔΙ
ΩΡΥΓΑ

ΣΥΝΘΗΚΑ ΔΙΟΝΥΣΩ ΧΩΡΩΝ

ΕΠΙΕΦΟΡΩΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΜΗΝΟΣΑΠΕΛΛΑΙΩͰΑΠΟΛΙΣΚΑΙΤΟΙΠΟΛΙΑΝΟΜΟΙΑΣΒΟΤΡΥΣΤΙΜΑΡ
ΧΟΣΝΙΚΩΝΟΣϜΕΑΝΘΕΜΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΩΚΑΙΤΟΙΟΡΙΣΤΑΙϜΕΤΡΙΠΟΥΣΦΙΛΩΝΥ
ΜΟΣΞΩΠΥΡΙΣΚΩΠΕΚΑΡΥΚΕΙΟΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣͰΗΡΑΚΛΗΤΩΑΙΠΕΛΤΑΔΑΞΙΜΟΣΠΥΡΡΩ
ΚΝΘΡΙΝΑΞΦΙΛΩΤΑΣͰΙΣΤΙΕΙΩΜΕΕΠΙΣΤΥΛΙΟΝͰΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΞΩΠΥΡΩΜΙΣΘΩΝΤΙΤΩΣͰΙ
ΑΡΩΣΧΩΡΩΣΤΩΣΤΩΔΙΟΝΥΣΩΕΧΟΝΤΑΣͰΩΣΕΧΟΝΤΙΚΑΤΑΒΙΩΚΑΘΑΤΟΙͰΗΡΑΚΛΕΙΟΙΔΙΕ
ΓΝΟΝΤΟΙΔΕΜΙΣΘΩΣΑΜΕΝΟΙΚΑΡΠΕΥΣΟΝΤΑΙΤΟΝΑΕΙΧΡΟΝΟΝͰΑΣΚΑΠΡΩΓΓΥΩΣΠΟΤΑΓΩΝ
ΤΙΚΑΙΤΟΜΙΣΘΩΜΑΑΠΟΔΙΔΩΝΤΙΠΑΡϜΕΤΟΣΑΕΙΠΑΝΑΜΩΜΗΝΟΣΠΡΟΤΕΡΕΙΑΙΚΑΙΚΕΜΠΡΟΣΘΑ sic
ΑΠΟΔΙΝΩΝΤΙΑΠΑΞΟΝΤΙΕΣΤΟΝΔΑΜΟΣΙΟΝΡΟΓΟΝΚΑΙΠΑΡΜΕΤΡΗΣΟΝΤΙΤΟΙΣΣΙΤΑΓΕΡΤΑΙΣΤΟΙΣ
ΕΠΙΤΩΝϜΕΤΕΩΝΤΩΙΔΑΜΟΣΙΩΙΧΟΙΜΕΣΤΩΣΤΩΣΧΟΥΣΚΡΙΘΑΣΚΟΘΑΡΑΣΔΟΚΙΜΑΣͰΟΙΑΣΚΑͰΑΓΑ
ΦΕΡΕΙΠΟΤΑΞΟΝΤΙΔΕΠΡΩΓΓΥΩΣΤΟΙΣΠΟΛΙΑΝΟΜΟΙΣΤΟΙΣΑΕΙΕΠΙΤΩΝϜΕΤΕΩΝΕΝΤΑΣΣΙΝΠΑΡ
ΓΕΝΤΑͰΕΤΗΡΙΔΑͰΩΣΚΑΕΘΕΛΟΝΤΕΣΤΟΙΠΟΛΙΑΝΟΜΟΙΔΕΚΩΝΤΑΙΚΑΙΑΙΤΙΝΙΚΑΑΛΛΩΙ
ΠΑΡΔΩΝΤΙΤΑΝΓΑΝͰΑΝΚΑΑΥΤΟΙΜΕΜΙΣΘΩΣΩΝΤΑΙΗΑΡΤΥΣΩΝΤΙΗΑΠΟΔΩΝΤΑΙΤΑΝΕ
ΠΙΚΑΡΠΙΑΝΑΝΑΥΤΑΤΑΠΑΡͰΕΞΟΝΤΑΙΠΡΩΓΓΥΩΣͰΟΙΠΑΡΛΑΒΟΝΤΕΣΗͰΟΙΣΚΑΡΤΥΣΕΙΗͰΟΙΠΡΙ
ΑΜΕΝΟΙΤΑΝΕΠΙΚΑΡΠΙΑΝΑΝͰΑΚΑΙͰΟΕΞΑΡΧΑΣΜΕΜΙΣΘΩΜΕΝΟΣͰΟΣΤΙΣΔΕΚΑΜΗΠΟΤΑΓΕΙΠΡΩΓΓΥ
ΩΣΗΜΗΤΟΜΙΣΘΩΜΑΑΠΟΔΙΔΩΙΚΑΤΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΤΟΤΕΜΙΣΘΩΜΑΔΙΠΛΕΙΑΠΟΤΕΙΣΕΙΤΟΕΠΙΤΩϜΕ
ΤΕΟΣΚΑΙΤΟΑΜΠΩΛΗΜΑΤΟΙΣΤΕΠΟΛΙΑΝΟΜΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΣΙΤΑΓΕΡΤΑΙΣΤΟΙΣΑΕΙΕΠΙΤΩϜΕΤΕΟΣͰΟΣΣΩΙΚΑ
ΜΕΙΟΝΟΣΑΜΜΙΣΘΩΘΗΠΑΡΓΕΝΤΕϜΕΤΗΤΑΠΡΑΤΑͰΟΤΙΚΑΤΕΛΕΘΕΙΨΑΦΙΣΘΕΝͰΑΜΑΠΑΝΤΩΙΠΡΑΤΩΙ
ΜΙΣΘΩΜΑΤΙΚΑΙΤΑΕΝΤΑΙΓΑΙΠΕΦΥΤΕΥΜΕΝΑΚΑΙΟΙΚΟΔΟΜΗΜΕΝΑΠΑΝΤΑΤΑΣΠΟΛΙΟΣΕΣΣΟΝΤΑΙΕΡΓΑΞΟΝ
ΤΑΙΔΕΚΑΤΤΑΔΕͰΟΜΕΝΤΟΝΠΡΑΤΟΝΧΩΡΟΝΜΙΣΘΩΣΑΜΕΝΟΣΤΟΝΠΑΡΤΟΝΑΝΤΟΜΟΝΤΟΝͰΥΠΕΡΠΑΝΔΟΣΙ
ΑΣΑΓΟΝΤΑΤΟΝΠΑΡΤΑͰΗΡΩΙΔΑΑΧΡΙΤΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΩΑΜΠΕΛΩΝΜΕΝΦΥΤΕΥΣΕΙΜΗΜΕΙΟΝΗΔΕΚΑ
ΣΧΟΙΝΩΣΕΛΑΙΑΝΔΕΦΥΤΑΕΜΒΑΛΕΙΕΣΤΑΝΣΧΟΙΝΟΝͰΕΚΑΣΤΑΝΜΗΜΕΙΟΝΗΤΕΤΟΡΑΣΕΣΤΑΝ
ΔΥΝΑΤΑΝΓΑΝΕΛΑΙΑΣΕΧΕΝΑΙΔΕΚΑΜΗΦΑΝΤΙΤΟΙΜΕΜΙΣΘΩΜΕΝΟΙΔΥΝΑΤΑΝΗΜΕΝΕΛΑΙΑΣΕ
ΧΕΝΤΟΙΠΟΛΙΑΝΟΜΟΙΤΟΙΑΕΙΕΠΙΤΩΝϜΕΤΕΩΝΕΝΤΕΣΚΑΙΑΙΤΙΝΑΣΚΑΑΛΛΩΣΤΟΙΠΟΛΙΑΝΟΜΟΙΠΟΘΕ
ΛΩΝΤΑΙΑΠΟΤΩΔΑΜΩΟΜΟΣΑΝΤΕΣΔΟΚΙΜΑΞΟΝΤΙΚΑΙΑΝΑΝΓΕΛΙΟΝΤΙΕΝΑΛΙΑΙΘΑΣΑΜΕΝΟΙΤΑΝ
ΓΑΝΠΟΤΤΑΝΤΩΝΕΠΙΧΩΡΙΩΝΕΠΙΜΕΛΗΣΟΝΤΑΙΔΕΚΑΙΤΩΝͰΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΔΕΝΔΡΕΩΝΑΙΔΕΤΙΝΑΚΑ
ΓΗΡΑΙΗΑΝΕΜΩΙΕΚΠΕΤΩΝΤΙΑΥΤΟΙͰΕΞΟΝΤΙΤΑΥΤΑΔΕΠΑΝΤΑΠΕΦΥΤΕΥΜΕΝΑΠΑΡͰΕΞΟΝΤΙΚΑΙΕΝΔΕ
ΔΙΩΚΟΤΑͰΟΣΣΑΕΝΤΑΙΣΥΝΘΗΚΑΙΓΕΓΡΑΨΑΤΑΙΕΝΤΩΙΠΕΜΠΤΩΙΚΑΙΔΕΚΑΤΩΙϜΕΤΕΙΑΠΟΤΩΠΟΤΕΧΕΙϜΕ
ΤΕΟΣΗΑΡΙΣΤΙΩΝΕΦΟΡΕΥΕΙΑΙΔΕΚΑΜΗΠΕΦΥΤΕΥΚΩΝΤΙΚΑΤΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΕΝΠΑΡΜΕΝΤΑΝ
ΕΛΑΙΑΝΔΕΚΑΝΟΜΩΣΑΡΓΥΡΙΩΠΑΡΤΟΦΥΤΟΝͰΕΚΑΣΤΟΝΠΑΡΔΕΤΑΣΑΜΠΕΛΩΣΔΥΟΜΝΑΣΑΡΓΥΡΙΩΠΑΡΤΑΝ
ΣΧΟΙΝΟΝͰΕΚΑΣΤΑΝΤΩΣΔΕΠΟΛΙΑΝΟΜΩΣΤΩΣΕΠΙΤΩϜΕΤΕΟΣΠΟΘΕΛΟΜΕΝΩΣΜΕΤΑΥΤΟΣΑΥΤΩΝΑΠΟΤΩ
ΔΑΜΩΜΗΜΕΙΟΝΗΔΕΚΑΑΝΔΡΑΣΑΜΦΙΣΤΑΣΟΑΙΗΚΑΠΕΦΥΤΕΥΚΩΝΤΙΠΑΝΤΑΚΑΤΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝ
ΚΑΙΤΩΣΠΕΦΥΤΕΥΚΟΤΑΣΑΝΓΡΑΨΑΙΕΣΔΟΓΜΑΑΝΓΡΑΦΕΝΔΕͰΟΣΣΑΚΑΠΕΦΥΤΕΥΚΩΝΤΙΑΝΑΥΤΑΔΕΤΑ
ΚΑΙΕΙΤΙΝΕΣΚΑΜΗΠΕΦΥΤΕΥΚΩΝΤΙΚΑΤΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝΑΝΓΡΑΨΑΝΤΩΚΑΙΕΠΕΛΑΣΟΩΤΑΕΠΙΞΑΜΙ
ΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΠΟΤΤΩΙΑΛΛΩΙΜΙΣΘΩΜΑΤΙΑΙΔΕΤΙΣΚΑΕΠΙΒΗΙΗΝΕΜΕΙΗΦΕΡΕΙΤΙΤΩΝΕΝΤΑΙͰΙΑΡΑΙ
ΓΑΙΗΤΩΝΔΕΝΔΡΕΩΝΤΙΚΟΠΤΗΙΗΘΡΑΥΗΙΗΠΡΙΩΙΗΑΛΛΟΤΙΣΙΝΗΤΑΙͰΟΜΕΜΙΣΘΩΜΕΝΟΣΕΓΔΙΚΑΞΗ
ΤΑΙͰΩΣΠΟΛΙΣΤΩΝΚΑΙͰΟΤΙΚΑΛΑΒΕΙΑΥΤΟΣͰΕΞΕΙΤΑΣΔΕΤΡΑΦΩΣΤΑΣΔΙΑΤΩΝΧΩΡΩΝΡΕΩΣΑΣΚΑΙ
ΤΩΣΡΟΩΣΟΥΚΑΤΑΣΚΑΨΟΝΤΙΟΥΔΕΔΙΑΣΚΑΨΟΝΤΙΤΩΙͰΥΔΑΤΙΟΥΔΕΕΦΕΡΞΟΝΤΙΤΟͰΥΔΩΡΟΥΔΑΦΕΡΞΟΝ

ΤΙΑΝΚΟΘΑΡΙΟΝΤΙΔΕͰΟΣΣΑΚΙΣΚΑΔΕΩΝΤΑΙΤΑΠΑΡΤΑΑΥΤΩΝΧΩΡΙΑΡΕΟΝΤΑΟΥΔΕΤΑΣͰΟΔΩΣΤΑΣΑΠΟ
ΔΕΔΕΙΓΜΕΝΑΣΑΡΑΣΟΝΤΙΟΥΔΕΣΥΝͰΕΡΞΟΝΤΙΟΥΔΕΚΩΛΥΣΟΝΤΙΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙͰΟΤΙΔΕΚΑΤΟΥΤΩΝΤΙΠΟΙ
ΩΝΤΙΠΑΡΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝΤΟΙΠΟΛΙΑΝΟΜΟΙΤΟΙΑΕΣΕΠΙΤΩϜΕΤΕΟΣΕΠΙΚΑΤΑΒΑΝΟΝΤΙΚΑΙΖΑΜΙΩΣΟΝΤΙ
ΑΧΡΙͰΩΚΑΑΦΟΜΟΙΩΣΩΝΤΙΚΑΤΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝΟΥΚΟΨΕΙΔΕΤΩΝΔΕΝΔΡΕΩΝΟΥΔΕΘΡΑΥΣΕΙΟΥΔΕΠΡΙΩΣΕΙ
ΟΥΔΕͰΗΣΟΥΔΕͰΕΝΟΥΔΕΑΛΛΟΣΤΗΝΩΙΟΥΔΕΓΑΙΩΝΑΣΘΗΣΕΙΠΑΡΤΩΣͰΥΠΑΡΧΟΝΤΑΣΟΥΔΕΣΑΡΜΕΥΣΕΙ
ΑΙΜΗͰΟΣΣΑΚΑΕΝΑΥΤΑΙΤΑΙΓΑΙͰΑΙΜΕΜΙΣΘΩΤΑΙΟΙΚΟΔΟΜΗΤΑΙΟΥΔΕΤΟΦΙΩΝΑΣΕΝΤΑΙͰΙΑΡΑΙΓΑΙΠΟΙΗΣΕΙ
ΟΥΔΕΑΛΛΟΝΕΑΣΕΙΑΙΔΕΜΗͰΥΠΟΛΟΓΟΣΕΣΣΗΤΑΙͰΩΣΤΑΝͰΙΑΡΑΝΓΑΝΑΔΙΚΙΩΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗΤΑΙΔΕΚΑΙΟΙ
ΚΙΑΝΕΝΤΟΙΣΧΩΡΟΙΣΤΟΥΤΟΙΣΒΟΩΝΑΜΥΧΟΝΑΧΥΡΙΟΝΤΟΝΜΕΝΒΟΩΝΑΤΟΜΕΝΜΑΚΟΣϜΙΚΑΤΙΚΑΙΔΥΩΝΠΟ
ΔΩΝΤΟΔΕΕΥΡΟΣͰΟΚΤΩΚΑΙΔΕΚΑΠΟΔΩΝΤΟΝΔΕΑΧΥΡΙΟΝΜΗΜΕΙΟΝΤΟΜΕΝΜΑΚΟΣͰΟΚΤΩΚΑΙΔΕΚΑΠΟΔΩΝ
ΤΟΔΕΕΥΡΟΣΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΠΟΔΩΝΤΟΝΔΕΜΥΧΟΝΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΠΟΔΩΝΠΑΝΤΑΙΤΑΥΤΑΔΕΠΑΡΕΞΟΝΤΙΟΙΚΟ
ΔΟΜΗΜΕΝΑΚΑΙΣΤΕΓΟΜΕΝΑΚΑΙΤΕΘΥΡΩΜΕΝΑΕΝΤΟΙΣΧΡΟΝΟΙΣΕΝͰΟΙΣΚΑΙΤΑΔΕΝΔΡΕΑΔΕΙΠΕΦΥΤΕΥΚΗΜΕΝΑΙ
ΔΕΜΗΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΕΝΠΑΡΜΕΝΤΟΝΒΟΩΝΑϜΕΞΜΝΑΣΑΡΓΥΡΙΩΠΑΡΔΕΤΟΝΑΧΥΡΙΟΝΤΕΤΟΡΑΣΜΝΑΣΑΡΓΥΡΙΩ
ΠΑΡΔΕΤΟΝΜΥΧΟΝΤΡΙΣΜΝΑΣΑΡΓΥΡΙΩΤΩΝΔΕΞΥΛΩΝΤΩΝΕΝΤΟΙΣΔΡΥΜΟΙΣΟΥΔΕΤΩΝΕΝΤΟΙΣΣΚΙΡΟΙΣΟΥΠΩΛΗ
ΣΟΝΤΙΟΥΔΕΚΟΨΟΝΤΙΟΥΔΕΕΜΠΡΗΣΟΝΤΙΟΥΔΕΑΛΛΟΝΕΑΣΟΝΤΙΑΙΔΕΜΗͰΥΠΟΛΟΓΟΙΕΣΣΟΝΤΑΙΚΑΤΤΑΣΡΗΤΡΑΣ
ΚΑΙΚΑΤΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝΕΣΔΕΤΑΕΠΟΙΚΙΑΧΡΗΣΟΝΤΑΙΞΥΛΟΙΣΕΣΤΑΝΟΙΚΟΔΟΜΑΝͰΟΙΣΚΑΔΗΛΩΝΤΑΙΚΑΙΕΣΤΑΣ
ΑΜΠΕΛΩΣΤΩΝΔΕΞΗΡΩΝΚΟΨΟΝΤΙͰΟΣΣΑΑΥΤΟΙΣΠΟΤΟΙΚΙΑΝΕΣΧΡΕΙΑΝΤΟΙΣΔΕΣΚΙΡΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΔΡΥΜΟΙΣΧΡΗ
ΣΟΝΤΑΙΤΟΙΜΙΣΘΩΣΑΜΕΝΟΙΑΝΤΑΝΑΥΤΩΜΕΡΙΔΑͰΕΚΑΣΤΟΣͰΟΣΣΑΙΔΕΚΑΤΑΝΑΜΠΕΛΩΝΗΤΩΝΔΕΝΔΡΕΩΝΑΠΟ
ΓΗΡΑΣΩΝΤΙΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΟΝΤΙΤΟΙΚΑΡΠΙΖΟΜΕΝΟΙͰΩΣΗΜΕΝΤΟΝΙΣΟΝΑΡΙΘΜΟΝΑΕΙΟΥΧΥΠΟΓΡΑΨΟΝΤΑΙ
ΔΕΤΩΣΧΩΡΩΣΤΟΥΤΩΣͰΟΙΜΙΣΘΩΣΑΜΕΝΟΙΟΥΔΕΤΙΜΑΜΑͰΟΙΣΟΝΤΙΟΥΤΕΤΩΝΧΩΡΩΝΟΥΤΕΤΑΣΕΠΟΙΚΟΔΟ
ΜΑΣΑΙΔΕΜΗͰΥΠΟΛΟΓΟΣΕΣΣΗΤΑΙΚΑΤΤΑΣΡΗΤΡΑΣΑΙΔΕΤΙΣΚΑΤΩΝΚΑΡΠΙΖΟΜΕΝΩΝΑΤΕΚΝΟΣΑΦΩΝΟΣΑΠΟ
ΘΑΝΕΙΤΑΣΠΟΛΙΟΣΠΑΣΑΝΤΑΝΕΠΙΚΑΡΠΙΑΝΗΜΕΝΑΙΔΕΧΥΠΟΠΟΛΕΜΩΕΓϜΗΛΗΘΙΩΝΤΙͰΩΣΤΕΜΗΕΞΗΜΕΝ
ΤΩΣΜΕΜΙΣΘΩΜΕΝΩΣΚΑΡΠΕΥΕΣΘΑΙΑΝͰΕΩΣΘΑΙΤΑΝΜΙΣΘΩΣΙΝΚΑΘΑΚΑΤΟΙͰΗΡΑΚΛΕΙΟΙΔΙΑΓΝΩΝΤΙΚΑΙΜΗ
ΗΜΕΝͰΥΠΟΛΟΓΩΣΜΗΤΕΑΥΤΩΣΜΗΤΕΤΩΣΠΡΩΓΓΥΩΣΤΩΝΕΝΤΑΙΣΥΝΘΗΚΑΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΤΩΣΔΕΠΡΩΓΓΥ
ΩΣΤΩΣΑΕΙΓΕΝΟΜΕΝΩΣΠΕΠΡΩΓΓΥΕΥΚΗΜΕΝΤΩΝΤΕΜΙΣΘΩΜΑΤΩΝΚΑΙΤΩΝΕΠΙΖΑΜΙΩΜΑΤΩΝΚΑΙΤΩΝΑΜ
ΠΩΛΗΜΑΤΩΝΚΑΙΤΑΝΚΑΤΑΔΙΚΑΝΚΑΙΑΥΤΩΣΚΑΙΤΑΧΡΗΜΑΤΑͰΑΚΑΕΠΙΜΑΡΤΥΡΗΣΩΝΤΙΚΑΙΜΗΗΜΕΝΜΗΤΕͰΑΡ
ΝΗΣΙΝΜΗΤΕΠΑΛΙΝΔΙΚΙΑΝΜΗΔΕΚΑΤΑΛΛΟΝΜΗΔΕͰΕΝΑΤΡΟΠΟΝΤΑΙΠΟΛΙΠΡΑΓΜΑΤΑΠΑΡΕΧΕΝΜΗΔΕΤΟΙΣͰΥ
ΠΕΡΤΑΣΠΟΛΙΟΣΠΡΑΣΣΟΝΤΑΣϜΙΑΙΔΕΜΗΑΤΕΛΕΣΗΜΕΝ ΔΕΥΤΕΡΟΣ ͰΟΔΕΤΟΝΔΕΥΤΕΡΟΝΜΙΣΘΩΣΑΜΕΝΟΣ
ΚΑΡΠΕΥΣΗΤΑΙΑΠΟΤΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΩΤΑΣΔΙΑΤΩΝΤΕΤΡΩΡΩΝΑΓΩΣΑΣΕΠΙΤΟΝΑΝΤΟΜΟΝΤΟΝΠΡΑΤΟΝͰΟΣ
ΣΟΣΚΕΙΚΑΙΠΡΑΞΕΙΠΑΝΤΑΚΑΤΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝΚΑΙͰΥΠΟΛΟΓΟΣΕΣΣΗΤΑΙΚΑΙΑΥΤΟΣΚΑΙΤΟΙΠΡΩΓΓΥΟΙͰΟΤΙΚΑ
ΜΗΠΡΑΞΕΙΚΑΤΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝ ΤΡΙΤΟΣ ͰΟΔΕΤΟΝΤΡΙΤΟΝΧΩΡΟΝΜΙΣΘΩΣΑΜΕΝΟΣΚΑΡΠΕΥΣΗΤΑΙΑΠΟΤΩΑΝ
ΤΟΜΩΤΩΑΝΩΤΕΡΟΝΤΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΩΠΟΤΤΟΝΑΝΤΟΜΟΝΤΟΝΔΕΥΤΕΡΟΝΑΠΟΤΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΩΚΑΙ
ΠΡΑΞΕΙΠΑΝΤΑΚΑΤΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝΚΑΙͰΥΠΟΛΟΓΟΣΕΣΣΗΤΑΙΚΑΙΑΥΤΟΣΚΑΙΤΟΙΠΡΩΓΓΥΟΙͰΟΤΙΚΑΜΗΠΡΑ
ΞΕΙΚΑΤΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝ ΤΕΤΑΡΤΟΣ ͰΟΔΕΤΟΝΤΕΤΑΡΤΟΝΧΩΡΟΝΜΙΣΘΩΣΑΜΕΝΟΣΠΑΡΤΕΤΩΝΠΟΛΙΑΝΟ
ΜΩΝΤΩΝΕΠΙΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣΕΦΟΡΩΚΑΙΤΩΝΟΡΙΣΤΑΝΚΑΙΠΑΡΤΩΝΠΟΛΙΑΝΟΜΩΝΤΩΝΕΠΙΑΡΙΣΤΑΡΧΩΤΩͰΗΡΑ
ΚΛΕΙΔΑΕΦΟΡΩͰΑΑΝΘΕΜΑΦΙΛΩΝΥΜΩΤΩΦΙΛΩΝΥΜΩͰΑΕΜΒΟΛΟΣͰΗΡΑΚΛΕΙΔΑΤΩΤΙΜΟΚΡΑΤΙΟΣΚΑΡΠΕΥ
ΣΗΤΑΙΑΠΟΤΩΑΝΤΟΜΩΤΩΤΡΙΤΩΑΠΟΤΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΩΕΠΙΤΟΝΑΝΤΟΜΟΝΤΟΝΟΡΙΖΟΝΤΑΤΩΣΤΕΤΩΔΙΟ
ΝΥΧΩΡΩΣΚΑΙΤΑΦΙΝΤΙΑΣͰΟΚΡΑΤΙΝΩΠΑΜΩΧΕΙͰΟΔΕΑΝͰΕΛΟΜΕΝΟΣΕΡΓΑΞΗΤΑΙΤΑΜΕΝΑΛΛΑΚΑΤΤΑΝ
ΣΥΝΘΗΚΑΝΚΑΘΩΣΚΑΙΤΩΣΛΟΙΠΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙΤΑΣΔΕΑΜΠΕΛΩΣΤΑΣͰΥΠΑΡΧΩΣΑΣΕΡΓΑΞΗΤΑΙͰΩΣΒΕΛΤΙ
ΣΤΑͰΟΣΣΑΙΔΕΚΑΤΑΝΑΜΠΕΛΩΝΑΠΟΓΗΡΑΣΚΩΝΤΙΠΟΤΙΦΥΤΕΥΣΕΙͰΩΣΤΕΑΕΙͰΥΠΑΡΧΕΝΤΟΝΙΣΟΝΑΡΙΘΜΟΝΤΑΝ
ΣΧΟΙΝΩΝΤΟΝΝΥΝͰΥΠΑΡΧΟΝΤΑϜΙΚΑΤΙΤΕΤΟΡΑΣΣΧΟΙΝΩΣΑΙΔΕΜΗΠΡΟΚΑΔΔΕΔΙΚΑΣΘΩΔΥΟΜΝΑΣΑΡΓΥΡΙΩ
ΠΑΡΤΑΝΣΧΟΙΝΟΝͰΕΚΑΣΤΑΝΤΑΣΔΕΕΛΑΙΑΣΚΑΙΤΑΣΣΥΚΙΑΣΚΑΙΤΑΑΛΛΑΔΕΝΔΡΕΑΤΑͰΗΜΕΡΑΤΑͰΥΠΑΡΧΟΝ
ΤΑΠΑΝΤΑΕΝΤΑΙΜΕΡΙΔΙΤΑΥΤΑΙΠΕΡΙΣΚΑΨΕΙΚΑΙΠΟΤΙΣΚΑΨΕΙΚΑΙΠΕΡΙΚΟΨΕΙΤΑΔΕΟΜΕΝΑΚΑΙΑΙΤΙΝΑΚΑΓΗΡΑΙΗ
ΑΝΕΜΩΙΕΚΠΕΤΩΝΤΙΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΜΗΜΕΙΩΤΟΝΑΡΙΘΜΟΝΤΩΝͰΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΠΟΤΙΦΥΤΕΥΣΕΙΔΕΚΑΙΕΛΑΙΑΣ
ΕΝΤΑΙΨΙΛΑΙͰΟΜΟΛΟΓΩΣΠΟΙΩΝΤΟΙΣͰΥΠΑΡΧΟΝΤΑΣΣΙΔΕΝΔΡΕΟΙΣΚΑΙΤΟΝΑΡΙΘΜΟΝΤΟΝͰΙΣΟΝΚΑΘΩΣΚΑΙΕΝΤΑΙ
ΑΛΛΑΙΣΥΝΘΗΚΑΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙͰΟΤΙΔΕΚΑΜΗΠΡΑΞΕΙͰΟΑΝͰΕΛΟΜΕΝΟΣΚΑΤΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝΗΜΗΕΝΤΟΙΣΧΡΟ
ΝΟΙΣΤΟΙΣΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣͰΥΠΟΛΟΓΟΣΕΣΣΗΤΑΙΤΟΙΣΠΟΛΙΑΝΟΜΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΣΙΤΑΓΕΡΤΑΙΣΤΟΙΣΕΠΙΤΩϜΕΤΕΟΣ
ΚΑΘΩΣΚΑΙΕΝΤΑΙΑΛΛΑΙΣΥΝΘΗΚΑΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙΑΙΔΕΚΑΤΟΙΠΟΛΙΑΝΟΜΟΙΤΟΙΑΕΙΕΠΙΤΩΝϜΕΤΕΩΝΕΝΤΕΣΜΗΠΡΑ
ΞΩΝΤΙΠΑΝΤΑΚΑΤΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝΑΥΤΟΙͰΥΠΟΛΟΓΟΙΕΣΣΟΝΤΑΙΚΑΤΤΑΝΣΥΝΘΗΚΑΝΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣΕΜΙΣΘΩΣΑΝ
ΤΟΤΑΝΜΕΝΠΡΑΤΑΝΜΙΣΘΩΣΙΝΑΠΟΤΩΝΤΩͰΗΡΩΙΔΑΜΕΚΙΒΩΤΙΟΝΒΟΡΜΙΩΝΦΙΛΩΤΑΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑͰΕΠΤΑΜΕΔΙ
ΜΝΩΝΚΑΔΔΙΧΟΣΠΡΩΓΓΥΟΣΤΩΣΩΜΑΤΟΣΜΕΚΙΒΩΤΙΟΝΑΡΚΑΣΦΙΛΩΤΑ ΤΑΝΔΕΔΕΥΤΕΡΑΝΜΙΣΘΩΣΙΝͰΑ
ΕΜΒΟΛΟΣΔΑΜΑΡΧΟΣΦΙΛΩΝΥΜΩΤΕΤΡΩΚΟΝΤΑΜΕΔΙΜΝΩΝΠΡΩΓΓΥΟΣΤΩΣΩΜΑΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣΘΕ
ΟΔΩΡΩ ΤΑΝΔΕΤΡΙΤΑΝΜΙΣΘΩΣΙΝϜΕΓΥΙΟΝΠΕΙΣΙΑΣΛΕΟΝΤΙΣΚΩΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕΜΕΔΙΜΝΩΝΠΡΩΓΓΥΟΣ
ΤΩΣΩΜΑΤΟΣΚΝΣΦΑΙΡΩΤΗΡΕΣΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ ΤΑΝΔΕΤΕΤΑΡΤΑΝΜΙΣΘΩΣΙΝΑΛΛΩΤΗΡΙΟΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΣΦΙΛΙΠΠΩΔΙΑΚΑΤΙΩΝͰΕΒΔΕΜΗΚΟΝΤΑͰΟΚΤΩΜΕΔΙΜΝΩΝΠΡΩΓΓΥΟΣΤΩΣΩΜΑΤΟΣΠΕΚΑΡΥΚΕΙΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣͰΗΡΑΚΛΗΤΩ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣϜΕΓΥΙΟΝΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΣΥΜΜΑΧΩ ΓΑΜΕΤΡΑΣΧΑΙΡΕΑΣΔΑΜΩΝΟΣ ΝΕΑΠΟΛΙΤΑΣ

II.

ΕΦΟΡΟΣ ΔΑΞΙΜΟΣ ͰΑΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΤΟΙΟΡΙΣΤΑΙΕΤΡΙΠΟΥΣΦΙΛΩ
ΝΥΜΟΣΞΩΠΥΡΙΣΚΩΠΕΚΑΡΥΚΕΙΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣͰΗΡΑΚΛΗΤΩΑΙΠΕΛ
ΤΑΔΑΞΙΜΟΣΠΥΡΡΩΑΘΑΝΑΙΠΟΛΙΑΔΙ

ΑΝΕΓΡΑΨΑΝΤΟΙΟΡΙΣΤΑΙΤΟΙͰΑΙΡΕΘΕΝΤΕΣΕΠΙΤΩΣΧΩΡΩΣΤΩΣͰΙΑ
ΡΩΣΤΩΣΤΑΣΑΘΑΝΑΣΤΩΣΕΝΚΟΙΛΑΙΦΙΛΩΝΥΜΟΣΞΩΠΥΡΙΣΚΩΑΠΟΛ
ΛΩΝΙΟΣͰΗΡΑΚΛΗΤΩΔΑΞΙΜΟΣΠΥΡΡΩΚΑΘΑΩΡΙΞΑΝΚΑΙΣΥΝΕΜΕ
ΤΡΗΣΑΝΚΑΙΕΤΕΡΜΑΞΑΝΚΑΙΕΜΕΡΙΞΑΝΤΩΝͰΗΡΑΚΛΕΙΩΝΔΙΑ
ΓΝΟΝΤΩΝΕΝΚΑΤΑΚΛΗΤΩΙΑΛΙΑΙΣΥΝΕΜΕΤΡΗΣΑΜΕΣΔΕΑΡΞΑΜΕΝΟΙ
ΑΠΟΤΩΑΝΤΟΜΩΤΩΑΠΟΚΑΙΝΑΝΑΓΟΝΤΟΣΕΠΙΤΑΝͰΟΔΟΝΤΑΝΤΡΙ
ΑΚΟΝΤΑΠΕΔΟΝΤΑΝΕΠΙΘΑΛΑΣΣΑΝΑΓΩΣΑΝΚΑΙΕΓΕΝΟΝΤΟΑΠΟ
ΤΩΑΝΤΟΜΩΠΟΤΙΤΑΝΒΟΥΒΗΤΙΝΤΑΝΔΙΑΤΩΝΓΥΑΝΕΚΠΟΛΙΟΣΡΕΩ
ΣΑΝͰΕΠΤΑΓΥΑΙΑΠΟΔΕΤΑΣΒΟΥΒΗΤΙΟΣΕΠΙΤΑΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΟΝ
ΤΡΕΙΣΚΑΙΔΕΚΑΓΥΑΙΑΠΟΔΕΤΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΩΕΠΙΤΑΝΤΡΙΑΚΟΝ
ΤΑΠΕΔΟΝΤΑΝΔΙΑΤΩΝΤΡΙͰΗΜΙΓΥΩΝΑΓΩΣΑΝΚΑΙΕΓΕΝΟΝΤΟ
ͰΕΝΝΕΑΤΡΙͰΗΜΙΓΥΑ ΔΙΑΒΑΝΤΕΣΔΕΤΑΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΔΟΝΕΜΕ
ΤΡΙΩΜΕΣΠΟΤΙΤΟΝϜΙΚΑΤΙΔΕΙΟΝΚΑΙΑΠΕΜΕΤΡΗΣΑΜΕΣΤΟΔΕΚΑ
ΤΟΝΤΡΙͰΗΜΙΓΥΟΝΤΑΔΕΤΡΙΓΥΑΟΥΚΕΞΕΠΟΙΟΝΚΑΘΩΣΤΟΑΡΧΑΙΟΝ
ͰΕΥΡΙΣΚΟΜΕΣΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑΑΛΛΑΠΕΝΘΗΜΙΓΥΟΝΜΟΝΟΝΚΑ
ΤΕΛΕΙΠΕΤΟΕΚΤΩΝΔΥΩΝΤΡΙΓΥΩΝΤΑΝΔΕΛΟΙΠΑΝΓΑΝϜΙΔΙΑΝ
ΤΙΝΕΣΕΠΕΠΟΙΗΝΤΟΤΑΥΤΑΝΑΠΕΚΑΤΕΣΤΑΣΑΜΕΣΤΑΙΑΘΑΝΑΙ
ΚΑΤΤΑΑΡΧΑΙΑΑΠΟΔΕΤΩϜΙΚΑΤΙΔΕΙΩΤΑΝΕΣΠΟΤΑΜΟΝΤΟΝΑΚΙΡΙΝ
ΓΑΝΠΟΤΙΓΕΝΟΜΕΝΑΝΤΑΝΕΜΜΕΣΣΩΙΤΑΣΤΕΗΕΚΑΤΟΜΠΕΔΩ sic
ΚΑΙΤΑΣͰΗΡΑΚΛΕΙΑΣͰΟΔΩΚΑΙΤΑΥΤΑΝΠΑΣΑΝϜΙΔΙΑΝΕΠΕΠΟΙΗΝΤΟ
ΤΙΝΕΣΚΑΙΤΟΙΜΕΝΕΡΙΞΑΝΤΕΣΑΠΕΣΤΑΝΤΟΙΣΔΕΕΔΙΚΑΞΑΜΕΘΑΔΙΚΑΣ
ΤΡΙΑΚΟΣΤΑΙΑΣΚΑΙΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΑΝΤΕΣΤΑΙΘΕΩΙΚΑΤΤΑΑΡΧΑΙΑΤΑΥ
ΤΑΝΤΑΝΓΑΝΚΑΤΕΔΑΣΣΑΜΕΘΑΚΑΙΟΡΩΣΕΠΑΞΑΜΕΣΕΦΕΚΑΣΤΑΣΤΑΣ
ΜΕΡΙΔΟΣΚΑΙΕΠΟΙΗΣΑΜΕΣΠΑΡΤΟΤΡΙͰΗΜΙΓΥΟΝΤΟΔΕΚΑΤΟΝΠΡΑΤΟΝΤΡΙ
ΓΥΟΝΠΟΤΘΕΝΤΕΣΠΟΤΤΟΠΕΝΘΗΜΙΓΥΟΝΑΦΑΣΚΑΤΕΣΩΙΞΑΜΕΣΓΑΣͰΩΣ
ΤΗΜΕΝΕΚΠΛΕΟΝΕΥΡΟΣΤΡΙΓΥΟΝΜΑΚΟΣΑΠΟΤΑΣͰΕΚΑΤΟΜΠΕΔΩΑΧΡΙΠΟΤ
ΤΑΝͰΗΡΑΚΛΕΑΝͰΟΔΟΝΑΝΤΩΣΟΡΩΣΚΑΙΕΓΕΝΟΝΤΟΣΧΟΙΝΟΙͰΕΚΑΤΟΝΤΡΙ
ΟΡΕΓΜΑΤΑͰΟΚΤΩ
ΑΚΟΝΤΑͰΟΚΤΩΨΙΛΑΣΜΕΝͰΕΚΑΤΟΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑΤΡΙΣΟΡΕΓΜΑΤΑϜΙΚΑΤΙ
ϜΕΞΠΟΥΣΑΜΠΕΛΩΝΔΕΤΕΤΟΡΕΣΣΧΟΙΝΟΙΟΡΕΓΜΑΤΑΔΕΚΑͰΕΝΠΟΔΕΣ
ΤΡΙΣͰΑΥΤΑͰΑΓΑΕΜΙΣΘΩΘΗΤΑΝΠΡΑΤΑΝΠΕΝΤΑͰΕΤΗΡΙΔΑΔΙΑΚΟΣΙΩΝ
ϜΕΞΗΚΟΝΤΑͰΕΝΝΕΑΜΕΔΙΜΝΩΝΧΟΟΣΔΥΩΝΧΟΙΝΙΚΩΝΑΠΟΔΕΤΟΥΤΩΤΩ sic
ΤΩΤΡΙΓΥΩΕΜΕΤΡΗΣΑΜΕΣΠΟΤΤΟϜΙΚΑΤΙΔΕΙΟΝΔΕΥΤΕΡΟΝΤΡΙΓΥΟΝΕΥ
ΡΟΣΑΝΤΩΣΟΡΩΣΜΑΚΟΣΑΠΟΤΑΣͰΕΚΑΤΟΜΠΕΔΩΠΟΤΙΤΑΝͰΗΡΑΚΛΕΙΑΝ
ͰΟΔΟΝΚΑΙΕΓΕΝΟΝΤΟΣΧΟΙΝΟΙͰΕΚΑΤΟΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑͰΕΝΝΕΑΨΙΛΑΣΜΕΝͰΕ
ΚΑΤΟΝϜΙΚΑΤΙΤΡΙΣΣΧΟΙΝΟΙΑΜΠΕΛΩΝΔΕΔΕΚΑϜΕΞΣΧΟΙΝΟΙΤΟΥΤΟΤΟΤΡΙ
ΓΥΟΝΕΜΙΣΘΩΘΗϜΕΞΑΚΑΤΙΩΝͰΕΝΕΝΗΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕΜΕΔΙΜΝΩΝ
ΔΙΑΒΑΝΤΕΣΔΕΤΟΝϜΙΚΑΤΙΔΕΙΟΝΕΠΟΙΗΣΑΜΕΣΠΡΑΤΑΝΜΕΡΙΔΑΠΑΡͰΕΚ
ΤΟΝΠΕΔΟΝΕΝͰΑΙͰΑΑΜΠΕΛΩΡΓΙΚΑΚΑΙΕΤΑΜΟΜΕΣΚΟΙΝΑΝΠΟΘΟΔΟΝΕΚΤΩ
ϜΙΚΑΤΙΔΕΙΩΠΟΤΤΑΝΟΙΚΙΑΝϜΙΚΑΤΙΠΕΔΟΝΚΑΙΑΠΟΤΑΣΟΙΚΙΑΣΠΑΡΤΑΣΑΜ
ΠΕΛΩΣΑΧΡΙΕΣΠΟΤΑΜΟΝͰΟΚΤΑΠΕΔΟΝΚΑΙΕΜΕΤΡΙΩΜΕΣΑΠΟΤΩϜΙΚΑΤΙΔΕΙΩ
ΤΟΠΟΤΑΚΙΡΙΝΕΠΙΤΑΝΔΙΑΣΤΟΛΑΝΤΑΝΠΛΑΓΙΑΝΤΑΝΑΠΟΤΑΣΠΟΘΟΔΩΤΑΣΚΟΙ
ΝΑΣΑΓΩΣΑΣΕΣΤΑΝͰΕΚΑΤΟΝΠΕΔΟΝΚΑΙΕΓΕΝΟΝΤΟΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑͰΕΝΝΕΑΣΧΟΙ
ΝΟΙͰΗΜΙΣΧΟΙΝΟΝΨΙΛΑΣΜΕΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΜΙΑΟΡΕΓΜΑΤΑͰΕΠΤΑΑΜΠΕΛΩΝΔ//
ͰΟΚΤΩΣΧΟΙΝΟΙΟΡΕΓΜΑΤΑͰΟΚΤΩͰΑΥΤΑΕΜΙΣΘΩΘΗΤΕΤΡΑΚΑΤΙΩΝΤΕΣΣΑΡΑ////
ΤΑϜΕΞΜΕΔΙΜΝΩΝΚΑΔΔΙΧΩΝΤΕΣΣΑΡΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑΜΕΡΙΣΕΝͰΑΙͰΑΟΙΚΙΑ//
ΣΤΙΜΑΚΟΣΑΠΟΤΩϜΙΚΑΤΙΔΕΙΩΕΠΙΤΑΝΤΡΑΦΟΝΤΑΝΠΑΡΠΟΤΑΜΟΝΕΥΡΟΣΑΠΟΤΩΝΟ
ΡΩΝΚΑΙΤΑΣΠΟΘΟΔΩΤΑΣͰΟΚΤΑΠΕΔΩΤΑΣΕΣΠΟΤΑΜΟΝΑΓΩΣΑΣΕΠΙΤΩΣΟΡΩΣ
ΚΑΙΕΓΕΝΟΝΤΟϜΕΞΗΚΟΝΤΑΤΡΕΙΣΣΧΟΙΝΟΙΟΡΕΓΜΑΤΑΔΕΚΑΔΥΟΤΑΥΤΑΙΤΑΙΜΕΡΙΔ//
ΠΟΤΕΔΑΣΣΑΜΕΘΑΑΜΠΕΛΩΝΤΑΝΠΡΑΤΑΝΔΙΑΣΤΟΛΑΝΤΑΝΠΑΡΤΑΝͰΕΚΑΤΟΝΠΕ

sic

ΔοΝͰοΚΤΩΣΧοΙΝΩΣοΡΕΓΜΑΤΑϹΕΙΚΑΤΙϹΕΞΠοΔΑΣΔΥοΚΑΙΕΓΕΝΕΤοͰΑΠΑΣΑΜΕΡΙΣ
ͰΕΒΔΕΜΗΚοΝΤΑΔΥοΣΧοΙΝοΙοΡΕΓΜΑΤΑͰοΚΤΩΠοΔΕΣΔΥοͰΑΥΤΑΕΜΙΣΘΩΘΗϹΕΞ/
ΚΑΤΙΩΝΤΡΙΑΚοΝΤΑΔΥΩΝΜΕΔΙΜΝΩΝΧοοΣ ΤΡΙΤΑΜΕΡΙΣΜΑΚοΣΑΠοΤΩϹΕΙΚΑΤΙ
ΔΕΙΩΕΠΙΤΑΝΤΡΑΦοΝΤΑΝΠΑΡΠοΤΑΜοΝΕΥΡοΣΑΠοΤΩΝοΡΩΝΤΩΝΤΑΣΔΕΥΤΕΡΑΣ
ΜΕΡΙΔοΣΕΠΙΤΩΣοΡΩΣΚΑΙΕΓΕΝοΝΤοΨΙΛΑΣΜΕΝϹΕΞΗΚοΝΤΑϹΕΞΣΧοΙΝοΙͰΗΜΙΣΧοΙ
ΝοΝΤΑΥΤΑΙΤΑΙΜΕΡΙΔΙΠοΤΕΔΑΣΣΑΜΕΘΑΑΜΠΕΛΩΝΤΑΝΔΕΥΤΕΡΑΝΔΙΑΣΤοΛΑΝΑΦΕΚΑ
ΤοΝΠΕΔΩͰΕΠΤΑΣΧοΙΝΩΣοΡΕΓΜΑΤΑΔΕΚΑͰΕΠΤΑΚΑΙΕΓΕΝΕΤοͰΑΠΑΣΑΜΕΡΙΣͰΕΒΔΕ
ΜΗΚοΝΤΑΤΕΤοΡΕΣΣΧοΙΝοΙοΡΕΓΜΑΤΑΔΥοͰΑΥΤΑΕΜΙΣΘΩΘΗϹΕΞΑΚΑΤΙΩΝΤΡΙΑΚοΝΤΑ
ΜΕΔΙΜΝΩΝΔΥΩΝΚΑΔΔΙΧΩΝΧοΙΝΙΚΩΝΔΥΩΝ ΤΕΤΑΡΤΑΜΕΡΙΣΜΑΚοΣΑΠοΤΩϹΙ
ΚΑΤΙΔΕΙΩΕΠΙΤΑΝΤΡΑΦοΝΤΑΝΠΑΡΠοΤΑΜοΝΕΥΡοΣΑΠοΤΩΝοΡΩΝΤΩΝΤΑΣΤΡΙ
ΤΑΣΜΕΡΙΔΟΣΕΠΙΤΩΣοΡΩΣΚΑΙΕΠΙΤοΝΑΝΤοΜοΝΤοΝΔΙΑΤΑΜΝοΝΤΑΤΩΣΧΩΡΩΣΤοΝ
ΕΤΑΜοΜΕΣΕΚΤΩϹΙΚΑΤΙΔΕΙΩΕΣΠοΤΑΜοΝΚοΙΝοΝΠΑΣΙΧΡΗΣΘΑΙΤοΙΣΤΩΣͰΙΑΡΩΣΧΩ
ΡΩΣΜΕΜΙΣΘΩΜΕΝοΙΣΚΑΙΕΓΕΝοΝΤοΨΙΛΑΣΜΕΝϹΕΞΗΚοΝΤΑͰοΚΤΩΣΧοΙΝοΙοΡΕΓΜΑ
ΤΑΔΕΚΑΤΡΙΑΤΑΥΤΑΙΤΑΙΜΕΡΙΔΙΠοΤΕΔΑΣΣΑΜΕΘΑΑΜΠΕΛΩΝΤΑΝΤΡΙΤΑΝΔΙΑΣΤοΛΑΝ
ΑΦΕΚΑΤοΜΠΕΔΩΤΑΝΠοΤΙΚΛΑΙΓΩΣΑΝΠοΤΤΑΝΠοΘοΔοΝΤΑΝͰοΚΤΑΠΕΔοΝΔΕΚΑΠΕΝΤΕ
ΣΧοΙΝΩΣοΡΕΓΜΑΤΑͰΕΠΤΑΕΓΕΝΕΤοͰΑΠΑΣΑΜΕΡΙΣͰοΓΔοΗΚοΝΤΑΤΡΕΙΣΣΧοΙΝοΙοΡΕΓΜΑ
ΤΑϹΕΙΚΑΤΙͰΑΥΤΑΕΜΙΣΘΩΘΗϹΕΞΑΚΑΤΙΩΝΤΡΙΑΚοΝΤΑΜΕΔΙΜΝΩΝ ΑΠοΔΕΤΩ
ΑΝΤοΜΩΤΩΔΙΑΤΑΜΝοΝΤοΣΤΩΣΧΩΡΩΣΤΩΕΣΠοΤΑΜοΝΑΓοΝΤοΣΤΩϹΙ
ΚΑΤΙΠΕΔΩΕΜΕΤΡΙΩΜΕΣΜΑΚΟΣΜΕΝΕΠΙΤΑΝͰΗΡΑΚΛΕΙΑΝΕΥΡΟΣΔΕΑΠο
ΤΩϹΙΚΑΤΙΔΕΙΩΕΠΙΤΩΣοΡΩΣ ΤΩΣΠΡΑΤΩΣΚΑΙΚΑΤΕΛΙΠοΜΕΣ
ΠοΘοΔοΝΕΚΤΩϹΕΙΚΑΤΙΔΕΙΩΠοΤΙΤΑΝΟΙΚΙΑΝϹΕΙΚΑΤΙΠΕΔΟΝΚΑΙΕΓΕΝΕΤο
ͰΑΜΕΡΙΣͰΑΥΤΑΨΙΛΑΣϹΕΞΗΚοΝΤΑΔΥοΣΧοΙΝοΙΤΑΥΤΑΙΤΑΙΜΕΡΙΔΙΠοΤΕΔΑΣ
ΣΑΜΕΘΑΑΜΠΕΛΩΝΤΑΝΠΡΑΤΑΝΣΤΑΣΙΝΤΑΝΠοΤΤοΝϹΙΚΑΤΙΔΕΙοΝϹΕΞΣΧοΙ
ΝΩΣͰΗΜΙΣΧοΙΝοΝΚΑΙΕΓΕΝΕΤοͰΑΠΑΣΑΜΕΡΙΣϹΕΞΗΚοΝΤΑͰοΚΤΩΣΧοΙΝοΙͰΗΜΙ
ΣΧοΙΝοΝͰΑΥΤΑΕΜΙΣΘΩΘΗͰΟΚΤΑΚΑΤΙΩΝΠΕΝΤΗΚοΝΤΑϹΕΞΜΕΔΙΜΝΩΝΚΑΔΔΙ
ΧΩΝΤΕΤοΡΩΝ ΔΕΥΤΕΡΑΜΕΡΙΣΑΠοΤΩϹΙΚΑΤΙΔΕΙΩΕΝͰΑΙͰΑΟΙΚΙΑΕΣΤΙ
ΑΠοΤΩΑΝΤοΜΩΤΩΕΣΠοΤΑΜοΝΑΓοΝΤοΣΜΑΚοΣΕΠΙΤΑΝͰΗΡΑΚΛΕΙΑΝΕΥ
ΡοΣΑΠοΤΩΝοΡΩΝΕΠΙΤΩΣοΡΩΣΚΑΙΕΓΕΝΕΤοΨΙΛΑΣΠΕΝΤΗΚοΝΤΑͰΕΝΝΕΑ
ΣΧοΙΝοΙͰΗΜΙΣΧοΙΝοΝΤΑΥΤΑΙΤΑΙΜΕΡΙΔΙΠοΤΕΔΑΣΣΑΜΕΘΑΑΜΠΕΛΩΝ
ΤΑΝΔΕΥΤΕΡΑΝΣΤΑΣΙΝΑΠοϹΙΚΑΤΙΔΕΙΩϹΕΞΣΧοΙΝΩΣͰΗΜΙΣΧοΙΝοΝΚΑΙΕ
ΓΕΝΕΤοͰΑΠΑΣΑΜΕΡΙΣϹΕΞΗΚοΝΤΑϹΕΞΣΧοΙΝοΙͰΑΥΤΑΕΜΙΣΘΩΘΗΤΕΤΡΑ
ΚΑΤΙΩΝΠΕΝΤΗΚοΝΤΑͰοΚΤΩΜΕΔΙΜΝΩΝΚΑΔΔΙΧΩΝΔΕΚΑΤΕΤοΡΩΝΔΥ
ΩΝΧοΙΝΙΚΩΝ ΤΡΙΤΑΜΕΡΙΣΑΠοΤΩϹΙΚΑΤΙΔΕΙΩΠΟΤΤΑΣΑΜΠΕΛΩΣΑΠοΤΩ
ΑΝΤοΜΩΤΩΕΣΠοΤΑΜοΝΑΓοΝΤοΣΜΑΚοΣΕΠΙΤΑΝͰΗΡΑΚΛΕΙΑΝΕΥΡοΣΑ
ΠοΤΩΝοΡΩΝΕΠΙΤΩΣοΡΩΣΚΑΙΕΓΕΝΕΤοΨΙΛΑΣϹΕΞΗΚοΝΤΑΤΡΙΣΣΧοΙΝοΙͰΗ
ΜΙΣΧοΙΝοΝΤΑΥΤΑΙΤΑΙΜΕΡΙΔΙΠοΤΕΔΑΣΣΑΜΕΘΑΑΜΠΕΛΩΝΤΑΝΤΡΙΤΑΝ
ΣΤΑΣΙΝΑΠοϹΙΚΑΤΙΔΕΙΩϹΕΞΣΧοΙΝΩΣͰΗΜΙΣΧοΙΝοΝΚΑΙΕΓΕΝΕΤοͰΑΠΑΣΑΜΕ
ΡΙΣͰΕΒΔΕΜΗΚοΝΤΑΣΧοΙΝοΙͰΑΥΤΑΕΜΙΣΘΩΘΗΤΡΙΑΚΑΤΙΩΝϹΕΞΜΕΔΙΜΝΩΝΚΑΔ
ΔΙΧΩΝΤΕΤοΡΩΝ ΤΕΤΑΡΤΑΜΕΡΙΣΑΠοϹΙΚΑΤΙΔΕΙΩΜΑΚοΣΜΕΝΑΠοΤΩΑΝΤοΜΩ
ΤΩΕΣΠοΤΑΜοΝΑΓοΝΤοΣΠοΤΙΤΑΝΠοΘοΔοΝΤΑΝΠΑΡΤΑΣΑΜΠΕΛΩΣΑΓΩΣΑΝ
ΕΥΡοΣΑΠοΤΩΝοΡΩΝΕΠΙΤΩΣοΡΩΣΚΑΙΕΓΕΝΕΤοΨΙΛΑΣΤΕΤΡΩΚοΝΤΑͰοΚΤΩ
ΣΧοΙΝοΙΤΑΥΤΑΙΤΑΙΜΕΡΙΔΙΠοΤΕΔΑΣΣΑΜΕΘΑΑΜΠΕΛΩΝΤΑΝΤΕΤΑΡΤΑΝΣΤΑ
ΣΙΝΑΠοϹΙΚΑΤΙΔΕΙΩϹΕΞΣΧοΙΝΩΣͰΗΜΙΣΧοΙΝοΝΚΑΙΕΓΕΝΕΤοͰΑΠΑΣΑΜΕΡΙΣΠΕΝ
ΤΗΚοΝΤΑΤΕΤοΡΕΣΣΧοΙΝοΙͰΗΜΙΣΧοΙΝοΝͰΑΥΤΑΕΜΙΣΘΩΘΗΔΙΑΚΑΤΙΩΝΤΡΙΑΚοΝ
ΤΑΠΕΝΤΕΜΕΔΙΜΝΩΝΚΑΔΔΙΧΩΝΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΠΕΜΠΤΑΜΕΡΙΣΑΠοϹΙΚΑΤΙ
ΔΕΙΩΜΑΚοΣΑΠοΤΩΑΝΤοΜΩΤΩΕΣΠοΤΑΜοΝΑΓοΝΤοΣΠοΤΙΤΑΝΠοΘοΔοΝΤΑΝ
ΠΑΡΤΑΣΑΜΠΕΛΩΣΑΓΩΣΑΝΕΥΡοΣΑΠοΤΩΝοΡΩΝΕΠΙΤΑΝΝΑΣοΝΚΑΙΕΓΕ
ΝΕΤοΨΙΛΑΣϹΕΞΗΚοΝΤΑΤΕΤοΡΕΣΣΧοΙΝοΙΤΑΥΤΑΙΤΑΙΜΕΡΙΔΙΠοΤΕΔΑΣ
ΣΑΜΕΘΑΑΜΠΕΛΩΝΤΑΝΠΕΜΠΤΑΝΣΤΑΣΙΝΑΠοϹΙΚΑΤΙΔΕΙΩͰΕΠΤΑΣΧοΙ
ΝΩΣοΡΕΓΜΑΤΑΔΕΚΑͰΕΠΤΑΠοΔΑΣΔΥοΚΑΙΕΓΕΝΕΤοͰΑΠΑΣΑΜΕΡΙΣͰΕΒΔΕ
ΜΗΚοΝΤΑΜΙΑΣΧοΙΝοΙοΡΕΓΜΑΤΑͰΕΠΤΑΠοΔΕΣΔΥοͰΑΥΤΑΕΜΙΣΘΩΘΗΠΕΝΤΑ
ΚΑΤΙΩΝͰοΓΔοΗΚοΝΤΑΜΕΔΙΜΝΩΝΚΑΔΔΙΧΩΝΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ϹΕΚΤΑΜΕΡΙΣ
ΤοΕΓΓΩΝοΝΤοΠΑΡΤΑΣΑΜΠΕΛΩΣΤοΠοΤΙΚΛΑΙΓοΝΠοΤΤΑΝͰΗΡΑΚΛΕΙΑΝΚΑ//
ΠοΤΤοΝΠοΤΑΜοΝΚΑΙΕΓΕΝΕΤοΨΙΛΑΣΤΡΙΑΚοΝΤΑΣΧοΙΝοΙΤΑΥΤΑΙΜΕΡΙΔΙΠΟ *sic*
ΤΕΔΑΣΣΑΜΕΘΑΑΜΠΕΛΩΝͰοΚΤΩΣΧοΙΝΩΣͰΗΜΙΣΧοΙΝοΝΤΑΣΕΧοΜΕΝΑΣΤΩ
ΧΩΡΙ … ΤΩΙ · ΠΑΣΑΜΕΡΙΣΤΡΙΑΚοΝΤΑͰοΚΤΩΣΧοΙΝοΙͰΗΜΙΣΧοΙΝο
… ΙΟΣΜΕ … ΙΣ …

Tabulae prioris partem priorem (1—50) contuli ego cum ectypo ab Huelseno mea gratia facto, contulit cum ipso aere Mommsenus in schedis (cf. CIG III p. 1253). Edidit Mattaire antiquae inscriptiones duae, Graeca altera, altera Latina, cum brevi notarum et coniecturarum specimine, Londini 1736; item ex ipso aere Maffei M. Veron. p. 435 (cf. observatt. litt. III 265); ex Ficoronii apographo vitiosissimo Murat. p. 582. Reliquam tabulae partem dedi ex Mazochio, deficiente plerumque ut in tabula detrita ectypo.

Alteram tabulam exscripsi ex ectypo meo.

Utramque tabulam excepto fragmento Britannico (I 1—49) primus edidit Alexius Symmachus Mazochi, commentariorum in Regii Herculanensis musei aeneas tabulas Heracleenses pars I et II (Neapoli 1754. 55), ipsa tabularum imagine accuratissima delineatione aere incisa. Omnia repetiit Franz 5774. 5775. Interpretati sunt breviter et docte Aufrecht-Kirchhoff *die umbr. Sprachdenkm.* II 86, verbose nec sine ariolatione Amadeus Peyron *la prima tavola di Eraclea illustrata* (Torino 1869). Cf. R. Meister in Curtii *Studien* IV 355; Cauer delectus ed. 2 p. 18 sqq.

Tab. I 10 Ε[Ι]ΞΑΝ Mattaire, ΞΙΞΑΝ Mommsen, //ΙΞΑΝ in ectypo vidi — 50 quae infra fracturae regionem posui in ectypo non apparent. Litteras ΣΟΩΟΗ habet Mazochi; quae secuntur uncinis inclusa accesserunt ex Mommseni schedis.

Tab. II 110 extrema et huius versus et insequentis litterarum vestigia in ectypo non apparent.

I.

Ἔφορος Ἀρίσταρχος Ἡρακλείδα· μὴς
Ἀπελλαῖος· ἁ πόλις καὶ τοὶ ὁρισταί·
Ϝε τρίπους Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω,
πε καρυκεῖον Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω,
αι πέλτα Δάζιμος Πύρρω, κν θρῖναξ
Φιλώτας Ἱστιείω, με ἐπιστύλιον
Ἡρακλείδας Ζωπύρω Διονύσωι.

Ἀνέγραψαν τοὶ ὁρισταὶ τοὶ αἱρεθέντες ἐπὶ τὼς χώρως τὼς ἱαρὼς τὼς τῶ Διονύσω Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω, Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω, Δάζιμος Πύρρω, Φιλώτας Ἱστιείω, Ἡρακλείδας Ζωπύρω, καθ' ἃ [ὥρ]ιξαν καὶ ἐτερμάξαν καὶ συνεμέτρησαν καὶ ἐμέριξαν τῶν Ἡρακλείων δια[γ]νόντων ἐν κατακλήτωι ἁλίαι. συνεμετρήσαμες δὲ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ὑπὲρ Πανδοσίας ἄγοντος τῶ διατάμνοντος τάς τε ἱαρὰς χώρως καὶ τὰν ϝιδίαν γᾶν ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν ὁρίζοντα τώς τε τῶ Διονύσω χώρως καὶ τὸν Κωνέας ὁ Δίωνος ἐπαμώχη. κατετάμομες δὲ μερίδας τετόρας·

τὰν μὲν πράταν μερίδα ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ πὰρ τὰ Ἡρώιδεια ἄγοντος εὖρος ποτὶ τὰν τριακοντάπεδον τὰν διὰ τῶν ἱαρῶν χώρων ἄγοισαν, μᾶκος δὲ ἄνωθα ἀπὸ τᾶν ἀπορρωγᾶν ἄχρι ἐς ποταμὸν τὸν Ἄκιριν, καὶ ἐγένοντο μετρημέναι ἐν ταύται τᾶι μερείαι ἐρρηγείας μὲν δεκακατίαι μία σχοῖνοι, σκίρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ ϝεξακατίαι τετρώκοντα ϝὲξ σχοῖνοι ἡμίσχοινον· τὰν δὲ δευτέραν μερίδα εὖρος ἀπὸ τᾶς τριακονταπέδω ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν πρᾶτον, μᾶκος δὲ ἀπὸ τᾶν ἀπορρωγᾶν ἄχρι ἐς ποταμόν, καὶ ἐγένοντο μετρημέναι ἐν ταύται τᾶι μερείαι ἐρρηγείας μὲν διακατίαι ἑβδεμήκοντα τρεῖς σχοῖνοι, σκίρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ πεντακατίαι σχοῖνοι.

τὰν δὲ τρίταν μερίδα εὖρος ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ πράτω τῶ πὰρ τὰν τριακοντάπεδον ἄγοντος ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν δεύτερον ἀπὸ τᾶς τριακονταπέδω μᾶκος ἀπὸ τᾶν ἀπορρωγᾶν ἄχρι ἐς ποταμὸν καὶ ἐγένοντο μετρημέναι ἐν ταύται τᾶι μερείαι ἐρρηγείας μὲν τριακατίαι δέκα δύο σχοῖνοι ἡμίσχοινον, σκίρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ πεντακατίαι τριάκοντα ἑπτὰ ἡμίσχοινον. τὰν δὲ τετάρταν μερίδα εὖρος ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ δευτέρω ἀπὸ τᾶς τριακονταπέδω ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν ὁρίζοντα τάν τε ἱαρὰν καὶ τὰν ϝιδίαν γᾶν, μᾶκος δὲ ἀπὸ τᾶν ἀπορρωγᾶν ἄχρι ἐς ποταμόν, καὶ ἐγένοντο μετρημέναι ἐν ταύται τᾶι μερείαι ἐρρηγείας μὲν τριακατίαι ὀκτὼ σχοῖνοι ἡμίσχοινον, σκίρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ πεντακατίαι τετρώκοντα μία ἡμίσχοινον.

Κεφαλὰ πάσας ἐρρηγείας χιλίαι ἐνενήκοντα πέντε σχοῖνοι, σκίρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ δισχιλίαι διακατίαι ϝίκατι πέντε· τὰν δὲ νᾶσον τὰν ποτιγεγενημέναν ἐς τὰν ἄρρηκτον γᾶν συνεμετρήσαμες. ἀπὸ ταύτας τᾶς γᾶς ἀπολώλη ἐρρηγείας μὲν τριακατίαι τρεῖς σχοῖνοι ἡμίσχοινον, σκίρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ τετρακοσίαι τριάκοντα πέντε σχοῖνοι, ἐμμὲν τᾶι πράται μερείαι τᾶι πὰρ τὰ Ἡρώιδεια ἐρρηγείας μὲν ἑβδεμήκοντα ϝὲξ σχοῖνοι, σκίρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε σχοῖνοι, ἐν δὲ τᾶι τετάρται μερείαι τᾶι πὰρ τὰ Φεντία ἐρρηγείας μὲν διακατίαι ϝίκατι ἑπτὰ σχοῖνοι ἡμίσχοινον, σκίρω δὲ καὶ ἀρρήκτω καὶ δρυμῶ διακατίαι πεντήκοντα σχοῖνοι. Κεφαλὰ πάσας γᾶς ἇς κατεσώσαμες τῶι Διονύσωι ἑπτακατίαι τριάκοντα ἑπτὰ σχοῖνοι ἡμίσχοινον· ταύταν τὰν γᾶν κατεσώσαμες ἐγδικαξάμενοι δίκας τριακοσταίας τὼς τὰν ἱαρὰν γᾶν ϝιδίαν ποιόντασσιν. αὕτα ἐμισθώθη ἁ γᾶ κατὰ βίω [ὅσσα]ν ἰα-

μὰς κατεστώσαμες τριακατίων μεδίμνων τὸ ϝέτος ἕκαστον, ἁ δὲ πᾶσα γᾶ ἁ τῶ Διονύσω τετρακατίων δέκα μεδίμνων, κάδδιχες τὸ ϝέτος ἕκαστον. ἱστάσαμες δὲ καὶ ὅρως ἐπὶ μὲν τᾶς πλευριάδος ἄνω ἕνα μὲν ἐπὶ τῶ ἀντόμω τῶ πὰρ Πανδοσίαν τῶ πὰρ τὰ Ἡρώιδεια τῶ ὁρίζοντος τάν τε ἱαρὰν γᾶν καὶ τὰν ϝιδίαν, ἀνχωρίξαντες ἀπὸ τᾶν ἀπορρᾶν ἐς τὰν ϝιδίαν γᾶν, ὡς μὴ καταλυμανθεὶς ἀδηλωθείη καθὼς τοὶ ἔμπροσθα ὅροι, ἄλλον δὲ ἐπὶ τῶ ἀντόμω τῶ πὰρ τὰ Φυτία ἄγοντος ἱστάσαμες πὰρ τὰν βυβλίναν καὶ τὰν διώρυγα, ἀνχωρίξαντες ὡσαύτως ἐς τὰν ϝιδίαν γᾶν ⟨ταν⟩· ἄλλως δὲ ἀντόρως τούτοις ἱστάσαμες ἐπὶ τᾶς ἁμαξιτῶ τᾶς διὰ τῶ χαράδεος ἀγώσας τᾶς πὰρ τὸν δρυμόν, τὼς μὲν στάλας ἐς τὰν ἱαρὰν γᾶν, τὼς δὲ ἀντόρως ἐς τὰν ϝιδίαν γᾶν, καταλιπόντες ϝικατίπεδον ἄντομον· ἱστάσαμες δὲ καὶ μεσσόρως δύο μὲν ἐπὶ τᾶς ὁδῶ τᾶς ἀγώσας ἔκ τε πόλιος καὶ ἐκ Πανδοσίας διὰ τῶν ἱαρῶν χώρων, δύο δὲ ἐν ταῖς ἀκροτηρίαις· τούτως πάντας ἂν εὐθυωρίαν ὁμολόγως ἀλλάλοις, τὼς μὲν ἐς τὸ ἱαρὸν πλάγος τῶ ἀντόμω ἐπιγεγραμμένως ἱαρὼς Διονύσω χώρων, τὼς δὲ ἐν τᾶι ϝιδίαι γᾶι ἐπιγεγραμμένως ἀντόρως. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶ ἀντόμω τῶ πὰρ τὰ Φυτία ἄγοντος ἱστάσαμες μεσσόρως, δύο μὲν ἐπὶ τᾶς ὁδῶ τᾶς ἐκ πόλιος καὶ ἐκ Πανδοσίας ἀγώσας διὰ τῶν ἱαρῶν χώρων, δύο δὲ ἐπὶ τᾶν ἀκροτηριᾶν πὰρ τὰς τυρείας· τούτως πάντας ὁμολόγως ἂν εὐθυωρίαν τοῖς ἐπὶ τᾶς ὁδῶ τᾶς διὰ τῶ χαράδεος ἀγώσας πὰρ τὸν δρυμόν, τὼς μὲν ἐς τὸ ἱαρὸν πλάγος ἐπιγεγραμμένως ἱαρὼς Διονύσω χώρων, τὼς δὲ ἐς τὰν ϝιδίαν γᾶν ἐπιγεγραμμένως ἀντόρως ἀπεχόντας ἀπ' ἀλλάλων ὡς ἦμεν ϝικατίπεδον ἄντομον· ἐπὶ δὲ τᾶς τριακονταπίδω τᾶς διὰ τῶν ἱαρῶν χώρων ἀγώσας ἐπὶ μὲν τᾶς πλευριάδος ἄνω δύο ἀπεχόντας ἀπ' ἀλλάλων τριάκοντα πόδας, ἄλλως δὲ ἀντόρως τούτοις ἐπάξαμες πὰρ τὰν ὁδὸν τὰν πὰρ τὸν δρυμὸν ἄγωσαν δύο ἀπεχόντας ἀπ' ἀλλάλων τριάκοντα πόδας· ἐν δὲ μέσσωι τῶι χώρωι ἐπὶ τᾶς τριακονταπίδω τετόρας ἀπεχόντας ἀπ' ἀλλάλων ἃι μὲν τριάκοντα πόδας, ἃι δὲ ϝίκατι· ἐπὶ δὲ τῶ ἀντόμω τῶ πὰρ τὰν τριακοντάπεδον δύο ἀπεχόντας ἀπ' ἀλλάλων ϝίκατι πόδας, καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶ δευτέρω ἀντόμω ἀπεχόντας ἀπ' ἀλλάλων ϝίκατι πόδας· τούτως πάντας ἀνεπιγράφως ὁρίζοντας τὰς μερείας τὰς ποτ' ἀλλάλως τοῖς μεμισθωμένοις τὼς ἱαρὼς χώρως. τὼς δὲ πάντας χώρως τὼς τῶ Διονύσω τερμάζοντι τοί(τε) ἄντομοι ὅ τε πὰρ τὰ Ἡρώιδεια ἄγων καὶ ὁ πὰρ τὰ Φυτία ἀπὸ τᾶν ἀπορρᾶν ἄνωθα ἄχρι ἐς ποταμὸν τὸν Ἄκιριν. ἀριθμὸς ὅρων τῶν ἱστάσαμες τῶν μὲν ἐπὶ τῶ ἀντόμω τῶ πὰρ τὰ Ἡρώιδεια ἑπτὰ σὺν τῶι ἐπὶ τᾶς πλευριάδος, ἐπὶ δὲ τᾶς τριακονταπίδω ὀκτὼ σὺν τῶι τετρώ(ι)ρωι, ἐπὶ δὲ τῶ ἀντόμω τῶ τε πὰρ τὰν τριακοντάπεδον καὶ τῶ ἐχομένω δύο ἐφ' ἑκατέρω, ἐπὶ δὲ τῶ πὰρ τὰ Φυτία ἑπτὰ σὺν τῶι πὰρ τὰν βυβλίναν μασχάλαν καὶ πὰρ τὰν διώρυγα.

Συνθήκα Διονύσω χώρων.

Ἐπὶ ἐφόρω Ἀριστίωνος, μηνὸς Ἀπελλαίω, ἁ πόλις καὶ τοὶ πολιανόμοι ατ Βότρυς Τίμαρχος Νίκωνες, ϝε ἄνθεμον Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίω καὶ τοὶ ὀρισταὶ ϝε τρίπους Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω, πε καρυκεῖον Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω, αι πέλτα Δάξιμος Πύρρω, κν θρῖναξ Φιλώτας Ἱστιείω, με ἐπιστύλιον Ἡρακλείδας Ζωπύρω μισθῶντι τὼς ἱαρὼς χώρως τὼς τῶ Διονύσω ἐχόντας ὡς ἔχοντι κατὰ βίω, καθὰ τοὶ Ἡρακλεῖοι διέγνον· τοὶ δὲ μισθωσάμενοι καρπευσόνται τὸν ἀεὶ χρόνον, ἆς κα πρωγγύως ποτάγωντι καὶ τὸ μίσθωμα ἀποδιδῶντι πὰρ ϝέτος ἀεὶ Πανάμω μηνὸς προτερείαι· κ[αὶ] αἴ κ' ἔμπροσθα ἀποδίωντι, ἀπαξόντι ἐς τὸν δαμόσιον ῥογὸν καὶ παρμετρησόντι τοῖς σιταγέρταις τοῖς ἐπὶ τῶν ϝετέων τῶι δαμοσίωι χοεὶ μεστὼς τὼς χοῦς κριθᾶς καθαρᾶς δοκίμας, οἵας κα ἁ γᾶ φέρει· ποταξόντι δὲ πρωγγύως τοῖς πολιανόμοις τοῖς ἀεὶ ἐπὶ τῶν ϝετέων ἐόντασιν πὰρ πενταετηρίδα ὥς κα ἐθέλοντες τοὶ πολιανόμοι δεκῶνται, καὶ αἴ τινί κα ἄλλωι παρδῶντι τὰν γᾶν, ἂν κα αὐτοὶ μεμισθώσωνται, ἢ ἀρτύσωντι ἢ ἀποδῶνται τὰν ἐπικαρπίαν, ἂν αὐτὰ τὰ παρέξονται πρωγγύως οἱ παρλαβόντες ἢ οἷς κ' ἀρτύσει ἢ οἱ πριάμενοι τὰν ἐπικαρπίαν, ἂν ἃ καὶ ὁ ἐξ ἀρχᾶς μεμισθωμένος· ὅστις δέ κα μὴ ποτάγει πρωγγύως ἢ μὴ τὸ μίσθωμα ἀποδιδῶι κὰτ τὰ γεγραμμένα, τό τε μίσθωμα διπλεῖ ἀποτεισεῖ τὸ ἐπὶ τῶ ϝέτεος καὶ τὸ ἀμπώλημα τοῖς τε πολιανόμοις καὶ τοῖς σιταγέρταις τοῖς ἀεὶ ἐπὶ τῶ ϝέτεος, ὅσσωι κα μεῖον ἀμμισθωθῆ πὰρ πέντε ϝέτη τὰ πρᾶτα, ὅτι κα τελέθει ψαφισθὲν ἅμα πᾶν τῶι πράτωι μισθώματι καὶ τὰ ἐν τᾶι γᾶι πεφυτευμένα καὶ οἰκοδομημένα πάντα τᾶς πόλιος ἐσσόνται. ἐργαξόνται δὲ κὰτ τάδε· ὁ μὲν τὸν πρᾶτον χῶρον μισθωσάμενος τὸν πὰρ τὸν ἄντομον τὸν ὑπὲρ Πανδοσίας ἄγοντα τὸν πὰρ τὰ Ἡρώιδα ἄχρι τᾶς τριακονταπίδω ἀμπέλων μὲν φυτευσεῖ μὴ μεῖον ἢ δέκα σχοίνως, ἐλαιᾶν δὲ φυτὰ ἐμβαλεῖ ἐς τὰν σχοῖνον ἑκάσταν μὴ μεῖον ἢ τετόρας ἐς τὰν δυνατὰν γᾶν ἐλαίας ἔχεν· αἰ δέ κα μὴ φᾶντι τοὶ μεμισθωμένοι δυνατὰν ἦμεν ἐλαίας ἐ-

χεν, τοὶ πολιανόμοι τοὶ ἀεὶ ἐπὶ τῶν ϝετέων ἐόντες καὶ αἴ τινάς κα ἄλλως τοὶ πολιανόμοι ποθελῶνται ἀπὸ τῶ δάμω, ὁμοσάντες δοκιμαξόντι καὶ ἀπαγγηλίοντι ἐν ἁλίαι θασαμένοι τὰν γᾶν πὸτ τὰν τῶν ἐπιχωρίων· ἐπιμεληθησέονται δὲ καὶ τῶν ὑπαρχόντων δενδρέων· αἰ δέ τινά κα γήραι ἢ ἀνέμωι ἐκπέτωντι, αὐτοὶ ἑξόντι· ταῦτα δὲ πάντα πεφυτευμένα παρεξόντι καὶ ἐνδεδωκότα ὅσσα ἐν τᾶι συνθήκαι γεγράψαται ἐν τῶι πέμπτωι καὶ δεκάτωι ϝέτει ἀπὸ τῶ ποτεχεῖ ϝέτεος ἢ Ἀριστίων ἐφορεύει· αἰ δέ κα μὴ πεφυτεύκωντι κὰτ τὰ γεγραμμένα, κατεδικάσθεν πὰρ μὲν τὰν ἐλαίαν δέκα νόμως ἀργυρίω πὰρ τὸ φυτὸν ἕκαστον, πὰρ δὲ τὰς ἀμπέλως δύο μνᾶς ἀργυρίω πὰρ τὰν σχοῖνον ἑκάσταν· τὼς δὲ πολιανόμως τὼς ἐπὶ τῶ ϝέτεος ποθελομένως μετ' αὐτὸς αὐτῶν ἀπὸ τῶ δάμω μὴ μεῖον ἢ δέκα ἄνδρας ἀμφιστάσθαι, ἧ κα πεφυτεύκωντι πάντα κὰτ τὰν συνθήκαν, καὶ τὼς πεφυτευκότας ἀνγράψαι ἐς δᾶμον, ἀνγράφεν δὲ ὅσσα κα πεφυτεύκωντι, ἂν αὐτὰ δὲ τὰ καὶ αἴ τινές κα μὴ πεφυτεύκωντι κὰτ τὰν συνθήκαν, ἀνγραψάντω καὶ ἐπελάσθω τὰ ἐπιζάμια τὰ γεγραμμένα πὸτ τᾶι ἄλλαι μισθώματι· αἰ δέ τις κα ἐπιβῆι ἢ νέμει ἢ φέρει τι τῶν ἐν τᾶι ἱαρᾶι γᾶι ἢ τῶν δενδρέων τι κόπτηι ἢ θραύηι ἢ πριῶι ἢ ἄλλο τι σινῆται, ὁ μεμισθωμένος ἐγδικαξῆται ὡς °πολισταν°, καὶ ὅτι κα λάβηι αὐτὸς ἑξεῖ. τὰς δὲ τράφως τὰς διὰ τῶν χώρων ῥεώσας καὶ τὼς ῥόως οὐ κατασκαψόντι οὐδὲ διασκαψόντι τῶι ὕδατι οὐδὲ ἐφερξόντι τὸ ὕδωρ οὐδ' ἀφερξόντι, ἀνκαθαριόντι δὲ ὁσσάκις κα δέωνται τὰ πὰρ τὰ αὐτῶν χωρία ῥέοντα οὐδὲ τὰς ὁδὼς τὰς ἀποδεδειγμένας ἀρασέοντι οὐδὲ συνερξόντι οὐδὲ κωλυσόντι πορεύεσθαι· ὅτι δέ κα τούτων τι ποιῶντι πὰρ τὰν συνθήκαν, τοὶ πολιανόμοι τοὶ αἰὲς ἐπὶ τῶ ϝέτεος ἐπικαταβα[λ]όντι καὶ ζαμιωσόντι ἄχρι ὧ κα ἀφορμειώσωντι κὰτ τὰν συνθήκαν· οὐ κοψεῖ δὲ τῶν δενδρέων οὐδὲ θραυσεῖ οὐδὲ πριωσεῖ οὐδὲ ἧς οὐδὲ ἓν οὐδὲ ἄλλος τήνωι, οὐδὲ γαιώνας θησεῖ πὰρ τὼς ὑπαρχόντας οὐδὲ σαρμευσεῖ, αἰ μὴ ὅσσα κα ἐν αὐτᾶι τᾶι γᾶι ἇι μεμισθώται οἰκοδομῆται, οὐδὲ τοφιῶνας ἐν τᾶι ἱαρᾶι γᾶι ποιησεῖ οὐδὲ ἄλλον ἐασεῖ· αἰ δὲ μή, ὑπόλογος ἐσσῆται ὡς τὰν ἱαρὰν γᾶν ἀδικίων. οἰκοδομησῆται δὲ καὶ οἰκίαν ἐν τοῖς χώροις τούτοις, βοῶνα, μυχόν, ἀχύριον· τὸν μὲν βοῶνα τὸ μὲν μᾶκος ϝίκατι καὶ δυῶν ποδῶν, τὸ δὲ εὖρος ὀκτὼ καὶ δέκα ποδῶν, τὸν δὲ ἀχύριον μὴ μεῖον τὸ μὲν μᾶκος ὀκτὼ καὶ δέκα ποδῶν, τὸ δὲ εὖρος πέντε καὶ δέκα ποδῶν, τὸν δὲ μυχὸν πέντε καὶ δέκα ποδῶν παντᾶι· ταῦτα δὲ παρεξόντι οἰκοδομημένα καὶ στεγόμενα καὶ τεθυρωμένα ἐν τοῖς χρόνοις ἐν οἷς καὶ τὰ δένδρεα δεῖ πεφυτευκῆμεν· αἰ δὲ μή, κατεδικάσθεν πὰρ μὲν τὸν βοῶνα ϝὲξ μνᾶς ἀργυρίω, πὰρ δὲ τὸν ἀχύριον τετόρας μνᾶς ἀργυρίω, πὰρ δὲ τὸν μυχὸν τρῖς μνᾶς ἀργυρίω· τῶν δὲ ξύλων τῶν ἐν τοῖς δρυμοῖς οὐδὲ τῶν ἐν τοῖς σκίροις οὐ πωλησόντι οὐδὲ κοψόντι οὐδὲ ἐμπρησόντι οὐδὲ ἄλλον ἐασόντι· αἰ δὲ μή, ὑπόλογοι ἐσσόνται κὰτ τὰς ῥήτρας καὶ κὰτ τὰν συνθήκαν. ἐς δὲ τὰ ἐποίκια χρησόνται ξύλοις ἐς τὰν οἰκοδομὰν οἷς κα δηλῶνται καὶ ἐς τὰς ἀμπέλως· τῶν δὲ ξηρῶν κοψόντι ὅσσα αὐτοῖς πὸτ οἰκίαν ἐς χρείαν, τοῖς δὲ σκίροις καὶ τοῖς δρυμοῖς χρησόνται τοὶ μισθωσάμενοι ἀν τὰν αὐτῶ μερίδα ἕκαστος· ὅσσαι δέ κα τῶν ἀμπέλων ἢ τῶν δενδρέων ἀπογηράσωντι, ἀποκαταστασόντι τοὶ καρπιζόμενοι, ὡς ἦμεν τὸν ἴσον ἀριθμὸν ἀεί· οὐχ ὑπογραψόνται δὲ τὰς χώρας ταύτας οἱ μισθωσάμενοι οὐδὲ τίμημα αἰτιόντι οὔτε τῶν χώρων οὔτε τᾶς ἐπιοικοδομᾶς· αἰ δὲ μή, ὑπόλογος ἐσσῆται κὰτ τὰς ῥήτρας. αἰ δέ τίς κα τῶν καρπιζομένων ἄτεκνος ἄφωνος ἀποθάνηι, τᾶς πόλιος πᾶσαν τὰν ἐπικαρπίαν ἦμεν· αἰ δέ χ' ὑπὸ πολέμω ἐγϝηληθίωντι, ὥστε μὴ ἐξῆμεν τὼς μεμισθωμένως καρπεύεσθαι, ἀνίωσθαι τὰν μίσθωσιν καθά κα τοὶ Ἡρακλεῖοι διαγνῶντι καὶ μὴ ἦμεν ὑπολόγως μήτε αὐτὼς μήτε τὼς πρωγγύως τῶν ἐν τᾶι συνθήκαι γεγραμμένων. τὼς δὲ πρωγγύως τὼς ἀεὶ γενομένως πεπρωγγυευκῆμεν τῶν τε μισθωμάτων καὶ τῶν ἐπιζαμιωμάτων καὶ τῶν ἀμπλημάτων καὶ τῶν καταδικᾶν καὶ αὐτὼς καὶ τὰ χρήματα ἅ κα ἐπιμαρτυρήσωντι, καὶ μὴ ἦμεν μήτε ἄρνησιν μήτε παλινδικίαν μηδὲ κὰτ ἄλλον μηδὲ ἕνα τρόπον τᾶι πόλι πράγματα παρέχεν μηδὲ τοῖς ὑπὲρ τᾶς πόλιος πρασσόντασσι· αἰ δὲ μή, ἀτελὲς ἦμεν. Δεύτερος. ὁ δὲ τὸν δεύτερον [χῶρον] μισθωσάμενος καρπευσῆται ἀπὸ τᾶς τριακονταπέδω τᾶς διὰ τῶν τετραίρων ἀγώσας ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν πρᾶτον ὅσσος κ' εἶ καὶ πραξεῖ πάντα κὰτ τὰν συνθήκαν καὶ ὑπόλογος ἐσσῆται καὶ αὐτὸς καὶ τοὶ πρωγγύοι, ὅτι κα μὴ πράξει κὰτ τὰν συνθήκαν. Τρίτος. ὁ δὲ τὸν τρίτον χῶρον μισθωσάμενος καρπευσῆται ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ἀνώτερον τᾶς τριακονταπέδω πὸτ τὸν ἄντομον τὸν δεύτερον ἀπὸ τᾶς τριακονταπέδω καὶ πραξεῖ πάντα κὰτ τὰν συνθήκαν καὶ ὑπόλογος ἐσσῆται καὶ αὐτὸς καὶ τοὶ πρωγγύοι, ὅτι κα μὴ πράξει κὰτ τὰν συνθήκαν. Τέταρτος. ὁ δὲ τὸν τέταρτον χῶρον μισθωσάμενος πάρ τε τῶν πολιανόμων τῶν ἐπὶ Ἀριστίωνος ἐφόρω καὶ τῶν ὁρισταῖν καὶ πὰρ τῶν πολιανόμων τῶν ἐπὶ Ἀριστάρχω τῶ Ἡρακλείδα ἐφόρω ἃ ἄνθεμα Φιλωνύμω τῶ Φιλωνύμω, ἃ ἴμβολος Ἡρακλείδα τῶ Τιμοκράτιος καρπευσῆται ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ τρίτω ἀπὸ τᾶς τριακονταπέδω ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν ὁρίζοντα τώς τε τῶ Διονύσω χώρως καὶ τὰ Φιντίας ὁ Κρατίνω γαμοχεῖ. ὁ δὲ ἀνελόμενος ἐργαξῆται τὰ μὲν ἄλλα κὰτ τὰν συνθήκαν, καθὼς καὶ τὼς λοιπὼς γεγράπται· τὰς δὲ ἀμπέλως τὰς ὑπαρχώσας ἐργαξῆται ὡς βέλτιστα· ὅσσαι δέ κα τᾶν ἀμπέλων ἀπογηράσκωντι ποτιφυτευσεῖ, ὥστε ἀεὶ ὑπάρχειν τὸν ἴσον ἀριθμὸν τῶν σχοίνων τὸν νῦν ὑπάρχοντα, ϝίκατι τετόρας σχοίνως· αἰ δὲ μή, προκαδδεδικάσθω δύο μνᾶς ἀργυρίω πὰρ τὰν σχοῖνον ἑκάσταν· τὰς δὲ ἐλαίας καὶ τὰς συκίας καὶ τὰ ἄλλα δένδρεα τὰ ἥμερα τὰ ὑπάρχοντα πάντα ἐν τᾶι μερίδι ταύται περισκαψεῖ καὶ ποτισκαψεῖ καὶ περικοψεῖ τὰ δεόμενα, καὶ αἴ τινά κα γήραι ἢ ἀνέμωι ἐκπέτωντι, ἀποκαταστασεῖ μὴ μείω τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαρχόντων· ποτιφυτευσεῖ δὲ καὶ ἐλαίας ἐν τοῖς ψιλοῖς ὁμολόγως ποῖον τοῖς ὑπαρχόντασσι δενδρέοις καὶ τὸν ἀριθμὸν τὸν ἴσον, καθὼς καὶ ἐν τᾶι ἄλλαι συνθήκαι γεγράπται. ὅτι δέ κα μὴ πράξει ὁ ἀνελόμενος κὰτ τὰν συνθήκαν ἢ μὴ ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς γεγραμμένοις, ὑπόλογος ἐσσῆται τοῖς πολιανόμοις καὶ τοῖς σιταγέρταις τοῖς ἐπὶ τῶ ϝέτεος, καθὼς καὶ ἐν τᾶι ἄλλαι συνθήκαι γεγράπται· αἰ δέ κα τοὶ πολιανόμοι τοὶ ἀεὶ ἐπὶ τῶν ϝετέων ἐόντες μὴ πράξωντι πάντα κὰτ τὰν συνθήκαν, αὐτοὶ ὑπόλογοι ἐσσόνται κὰτ τὰν συνθήκαν. Ἐπὶ τούτοις ἐμισθώσαντο τὰν μὲν πρᾶταν μίσθωσιν ἀπὸ τῶν τῶ Ἡρωίδα με κιβώτιον Βεμαίω Φιλώτα πεντήκοντα ἑπτὰ μεδίμνων, κάδδιχος· πρώγγυος τῶ σώματος με κιβώτιον Ἀρκὰς Φιλώτα. τὰν δὲ δευτέραν μίσθωσιν ᾱ ἴμβολος Δαμάρχου Φιλωνύμω τετράκοντα μεδίμνων· πρώγγυος τῶ σώματος ..... Θεόδωρος Θε-

οδώρω. τὰν δὲ τρίταν μίσθωσιν Fε γύαν Πιστίας Λεοντίσκω τριάκοντα πέντε μεδίμνων· πρώγγυος τῶ σώματος κα σφαιρωτῆρες Ἀριστόδαμος .... τὰν δὲ τετάρταν μίσθωσιν πλ. λατήριον Φίλιππος Φιλίππω διακατίων ἑβδεμήκοντα ὀκτὼ μεδίμνων· πρώγγυος τῶ σώματος πι καρυκεῖον Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω.

Γραμματεὺς Fε γύαν Ἀριστόδαμος Συμμάχω· γαμέτρας Χαιρίας Δάμωνος Νεαπολίτας.

II.

Ἔφορος Δάζιμος. ἁ πόλις καὶ τοὶ ὁρισταὶ Fε τρίπους Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω, πι καρυκεῖον Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω, αι πέλτα Δάζιμος Πύρρω Ἀθάναι Πολιάδι. Ἀνέγραψαν τοὶ ὁρισταὶ τοὶ αἱρεθέντες ἐπὶ τὼς χώρως τὼς ἱαρὼς τὼς τᾶς Ἀθάνας τὼς ἐν Κωίλαι Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω, Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω, Δάζιμος Πύρρω, καθὰ ὥριξαν καὶ συνεμέτρησαν καὶ ἐτερμάξαν καὶ ἐμέριξαν τῶν Ἡρακλείων διαγνόντων ἐν καταλήτωι ἁλίαι. Συνεμετρήσαμες δὲ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶ αὐτομάτω τῶ ἀπὸ Κωνιᾶν ἄγοντος ἐπὶ τὰν ὁδὸν τὰν τριακοντάπεδον τὰν ἐπὶ θάλασσαν ἄγωσαν, καὶ ἐγίνετο ἀπὸ τῶ αὐτομάτω ποτὶ τὰν Βουβῆτιν τὰν διὰ τῶν γυᾶν ἐκ πόλιος ῥέωσαν ἑπτὰ γύαι, ἀπὸ δὲ τᾶς Βουβήτιος ἐπὶ τὰν τριακοντάπεδον τρεῖς καὶ δέκα γύαι· ἀπὸ δὲ τᾶς τριακονταπέδω ἐπὶ τὰν τριακοντάπεδον τὰν διὰ τῶν τραμιγυίων ἄγωσαν, καὶ ἐγίνοντο ἐννέα τραμίγυα. διαβάντες δὲ τὰν τριακοντάπεδον ἐμετρίωμες ποτὶ τὸ Fικατίδειον καὶ ἀπεμετρήσαμες τὸ δέκατον τραμίγυον· τὰ δὲ τρίγυα οὐκ ἐξεπεῖαν καθὼς τὸ ἀρχαῖον εὑρίσκομες γεγραμμένα, ἀλλὰ πενθημίγυον μόνον κατελείπετο ἐκ τῶν δυῶν τριγύων, τὰν δὲ λοιπὰν γᾶν Fιδίαν τινὲς ἐπεποίηντο· ταύταν ἀπεκατεστάσαμες τᾶι Ἀθάναι κὰτ τὰ ἀρχαῖα. ἀπὸ δὲ τῶ Fικατιδείω τὰν ἐς ποταμὸν τὸν Ἄκιριν γᾶν κατεγεγραμμέναν τὰν ἐμ μέσσαι τᾶς τε ἑκατομπέδω καὶ τᾶς Ἡρακλείας ὁδῶ, καὶ ταύταν πᾶσαν Fιδίαν ἐπεποίηντό τινες· καὶ τοὶ μὲν ἐρξάντες ἀπέσταν, τοὺς δὲ ἐδικαξάμεθα δίκας τριακοσταίας, καὶ ἀποκαταστάσαντες τᾶι θεῶι κὰτ τὰ ἀρχαῖα ταύταν τὰν γᾶν κατεδασσάμεθα καὶ ὅρως ἐπάξαμες ἐφ' ἑκάστας τὼς μερίδας καὶ ἐποιήσαμες πὰρ τὸ τραμίγυον τὸ δέκατον πρᾶτον τρίγυον, ποτθέντες πὸτ τὸ πενθημίγυον ἀφ' ἇς κατεσπάξαμες γᾶς ὥστ' ἦμεν ἅπαλον εὖρος τρίγυον, μᾶκος ἀπὸ τᾶς ἑκατομπέδω ἄχρι πὸτ τὰν Ἡρακλείαν ὁδὸν ἂν τὼς ὅρως, καὶ ἐγίνετο σχοῖνοι ἑκατὸν τριάκοντα ὀκτώ, ὀρέγματα ὀκτώ, ψιλᾶς μὲν ἑκατὸν τριάκοντα τρεῖς, ὀρέγματα Fίκατι Fέξ, πούς, ἀμπέλων δὲ τέτορες σχοῖνοι, ὀρέγματα δέκα ἕν, πόδες τρεῖς. αὕτα ἁ γᾶ ἐμισθώθη τὰν πράταν πενταετηρίδα διακατίων Fεξήκοντα ἐννέα μεδίμνων, χοός, δυῶν χοινίκων· ἀπὸ δὲ τούτω ⟨τω⟩ τῶ τριγύω ἐμετρήσαμες πὸτ τὸ Fικατίδειον δεύτερον τρίγυον, εὖρος ἂν τὼς ὅρως, μᾶκος ἀπὸ τᾶς ἑκατομπέδω ποτὶ τὰν Ἡρακλείαν ὁδόν, καὶ ἐγίνοντο σχοῖνοι ἑκατὸν τριάκοντα ἐννέα, ψιλᾶς μὲν ἑκατὸν Fίκατι τρεῖς σχοῖνοι, ἀμπέλων δὲ δέκα Fέξ σχοῖνοι. τοῦτο τὸ τρίγυον ἐμισθώθη Fεξακατίων ἐνενήκοντα πέντε μεδίμνων.

διαβάντες δὲ τὸν Fικατίδειον ἐποιήσαμες πράταν μερίδα πὰρ ἑκ[α]τόνπεδον, ἐν ἇι ἁ ἀμπελουργικά, καὶ ἐτάμομες κοινὰν πέθεδον ἐκ τῶ Fικατιδείω πὸτ τὰν οἰκίαν Fικατίπεδον καὶ ἀπὸ τᾶς οἰκίας πὰρ τὰς ἀμπέλως ἄχρι ἐς ποταμὸν ὀκτάπεδον. καὶ ἐμετρίωμες ἀπὸ τῶ Fικατιδείω τὸ πὸτ Ἄκιριν ἐπὶ τὰν διαστολὰν τὰν πλαγίαν τὰν ἀπὸ τᾶς πεθόδω τᾶς κοινᾶς ἄγωσαν ἐς τὰν ἑκατόνπεδον, καὶ ἐγίνοντο πεντήκοντα ἐννέα σχοῖνοι ἡμίσχοινον, ψιλᾶς μὲν πεντήκοντα μία, ὀρέγματα ἑπτά, ἀμπέλων δ[ὲ] ὀκτὼ σχοῖνοι, ὀρέγματα ὀκτώ· αὕτα ἐμισθώθη τετρακατίων τετταρά[κοντα Fέξ μεδίμνων, καδδίχων τεττάρων. Δευτέρα μερίς, ἐν ἇι ἁ οἰκία [ἐ]στί, μᾶκος ἀπὸ τῶ Fικατιδείω ἐπὶ τὰν τράφον τὰν πὰρ ποταμόν, εὖρος ἀπὸ τῶν ὅρων καὶ τᾶς πεθόδω τᾶς ὀκταπέδω τᾶς ἐς ποταμὸν ἀγώσας ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγίνοντο Fεξήκοντα τρεῖς σχοῖνοι, ὀρέγματα δέκα δύο· ταύται τᾶι μερίδ[ι] ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν πράταν διαστολὰν τὰν πὰρ τὰν ἑκατόνπεδον, ὀκτὼ σχοίνως, ὀρέγματα Fείκατι Fέξ, πόδας δύο, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερίς

ἑβδεμήκοντα δύο σχοῖνοι, ὀρέγματα ὀκτώ, πόδες δύο· αὕτα ἐμισθώθη ϝεξακατίων τριάκοντα δυῶν μεδίμνων, χοεύς. Τρίτα μερὶς μᾶκος ἀπὸ τῶ ϝεικατιδείω ἐπὶ τὰν τράφον τὰν παρ' ποταμόν, εὖρος ἀπὸ τῶν ὅρων τῶν τᾶς δευτέρας μερίδος ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγίνοντο ψιλᾶς μὲν ϝεξήκοντα ϝὲξ σχοῖνοι ἡμίσχοινον· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδαστάμεθα ἀμπέλων τὰν δευτέραν διαστολὰν ἀφ' ἑκατομπέδω ἑπτὰ σχοίνως, ὀρέγματα δέκα ἑπτά, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ἑβδεμήκοντα τέτορες σχοῖνοι, ὀρέγματα δύο· αὕτα ἐμισθώθη ϝεξακατίων τριάκοντα μεδίμνων, δυῶν καδδίχων, χοινίκων δυῶν. Τετάρτα μερὶς μᾶκος ἀπὸ τῶ ϝεικατιδείω ἐπὶ τὰν τράφον τὰν πὰρ ποταμόν, εὖρος ἀπὸ τῶν ὅρων τῶν τᾶς τρίτας μερίδος ἐπὶ τὼς ὅρως καὶ ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν διατάμνοντα τὼς χώρως, τὸν ἐτάμομες ἐκ τῶ ϝεικατιδείω ἐς ποταμὸν κοινὸν πᾶσι χρῆσθαι τοῖς τὼς ἱαρὼς χώρως μεμισθωμένοις, καὶ ἐγίνοντο ψιλᾶς μὲν ϝεξήκοντα ὀκτὼ σχοῖνοι, ὀρέγματα δέκα τρία· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδαστάμεθα ἀμπέλων τὰν τρίταν διαστολὰν ἀφ' ἑκατομπέδω τὰν κατακλαίγουσαν πὸτ τὰν πόθοδον τὰν ὀκτάπεδον δέκα πέντε σχοίνως, ὀρέγματα ἑπτά, [καὶ] ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ὀγδοήκοντα τρεῖς σχοῖνοι, ὀρέγματα ϝείκατι· αὕτα ἐμισθώθη ϝεξακατίων τριάκοντα μεδίμνων. Ἀπὸ δὲ τῶ ἀντόμω τῶ διατάμνοντος τὼς χώρως τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος τῶ ϝεικατιπέδω ἐμετρίωμες μᾶκος μὲν ἐπὶ τὰν Ἡρακλείαν, εὖρος δὲ ἀπὸ τῶ ϝεικατιδείω ἐπὶ τὼς ὅρως (spatium) τὼς πράτως, καὶ κατελίπομες πόθοδον ἐκ τῶ ϝεικατιδείω ποτὶ τὰν οἰκίαν ϝεικατίπεδον, καὶ ἐγένετο ἁ μερὶς αὕτα ψιλᾶς ϝεξήκοντα δύο σχοῖνοι· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδαστάμεθα ἀμπέλων τὰν πράταν στάσιν τὰν πὸτ τῶ ϝεικατιδείω ϝὲξ σχοίνως ἡμίσχοινον, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ϝεξήκοντα ὀκτὼ σχοῖνοι ἡμίσχοινον· αὕτα ἐμισθώθη ὀκτακατίων πεντήκοντα ϝὲξ μεδίμνων, καδδίχων τετόρων. Δευτέρα μερὶς ἀπὸ τῶ ϝεικατιδείω, ἐν ᾧ ἁ οἰκία ἐστί, ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος μᾶκος ἐπὶ τὰν Ἡρακλείαν, εὖρος ἀπὸ τῶν ὅρων ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς πεντήκοντα ἐννέα σχοῖνοι ἡμίσχοινον· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδαστάμεθα ἀμπέλων τὰν δευτέραν στάσιν ἀπὸ ϝεικατιδείω ϝὲξ σχοίνως ἡμίσχοινον, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ϝεξήκοντα ϝὲξ σχοῖνοι· αὕτα ἐμισθώθη τετρακατίων πεντήκοντα ὀκτὼ μεδίμνων, καδδίχων δέκα τετόρων, δυῶν χοινίκων. Τρίτα μερὶς ἀπὸ τῶ ϝεικατιδείω πὸτ τὰς ἀμπέλως ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος μᾶκος ἐπὶ τὰν Ἡρακλείαν, εὖρος ἀπὸ τῶν ὅρων ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς ϝεξήκοντα τρεῖς σχοῖνοι ἡμίσχοινον· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδαστάμεθα ἀμπέλων τὰν τρίταν στάσιν ἀπὸ ϝεικατιδείω ϝὲξ σχοίνως ἡμίσχοινον, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ἑβδεμήκοντα σχοῖνοι· αὕτα ἐμισθώθη τριακατίων ϝὲξ μεδίμνων καδδίχων τετόρων. Τετάρτα μερὶς ἀπὸ ϝεικατιδείω μᾶκος μὲν ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος ποτὶ τὰν πόθοδον τὰν πὰρ τὰς ἀμπέλως ἄγωσαν, εὖρος ἀπὸ τῶν ὅρων ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς τετρώκοντα ὀκτὼ σχοῖνοι· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδαστάμεθα ἀμπέλων τὰν τετάρταν στάσιν ἀπὸ ϝεικατιδείω ϝὲξ σχοίνως ἡμίσχοινον, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς πεντήκοντα τέτορες σχοῖνοι ἡμίσχοινον· αὕτα ἐμισθώθη διακατίων τριάκοντα πέντε μεδίμνων, καδδίχων δέκα πέντε. Πέμπτα μερὶς ἀπὸ ϝεικατιδείω μᾶκος ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος ποτὶ τὰν πόθοδον τὰν πὰρ τὰς ἀμπέλως ἄγωσαν, εὖρος ἀπὸ τῶν ὅρων ἐπὶ τὰν ὁδόν, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς ϝεξήκοντα τέτορες σχοῖνοι· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδαστάμεθα ἀμπέλων τὰν πέμπταν στάσιν ἀπὸ ϝεικατιδείω ἑπτὰ σχοίνως, ὀρέγματα δέκα ἑπτά, πόδας δύο, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ἑβδεμήκοντα μία σχοῖνοι, ὀρέγματα [δέκα] ἑπτά, πόδες δύο· αὕτα ἐμισθώθη πεντακατίων ὀγδοήκοντα μεδίμνων, καδδίχων δέκα πέντε. ϝέκτα μερὶς τὸ ἔγγυον τὸ πὰρ τὰς ἀμπέλως τὸ ποτικλαῖγον πὸτ τὰν Ἡρακλείαν κα[ὶ] πὸτ τὸν ποταμόν, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς τριάκοντα σχοῖνοι· ταύται [τᾶι] μερίδι ποτεδαστάμεθα ἀμπέλων ἑπτὰ σχοίνως ἡμίσχοινον τᾶς ἐχομένας τῶ χωρί[ω, καὶ ἐγέν]ετο [ἁ] πᾶσα μερὶς τριάκοντα ὀκτὼ σχοῖνοι ἡμίσχοινο[ν. αὕτα ἐμισθώθη .... ἐν]ὲς με[δίμνων ....

. . . .

I 10 ὤρυξαν Franz, nec videtur aliud fuisse coll. II 8 — I 50 [ἔτ-τα]ν supplevi, nam quinque litterae perierunt (ꟷ O Σ Σ Λ); legebatur ἀφ' ὧν — I 59 dittographema est T A N — I 86 τε delevi — I 101 κ[αὶ] αἱ κ' corr. Meister — I 116 ἃς δέ κα legit Wilamowitz — I 124 an μετ' αὐτὼς αὐτῶν? — I 130 πολιστων latet sive corruptela sive lacuna — I 134 ἐπικαταβαλλόντι corr. Ahrens — I 167 voluit τῶ ἀντόμω τῶ δευτέρω (pro τῶ τρίτω), uti alii observarunt.

II 22 ἀπεκατεστάσαμες integrum reliqui; alii ἀπεκαταστάσαμες, alii ἀποκατεστάσαμες — II 70 καὶ addidi — II 105 δέκα addidi — II 110 legebatur χωρίω τούτω, καὶ ἐγένετο quod spatii ratione refellitur.

αδώρω. τὰν δὲ τρίταν μίσθωσιν ϝε γυῖον Πιστίας Λεωτίχω τριάκοντα πέντε μεδίμνων· πρώγγυος τῶ σώματος πε σφαιρωτῆρος Ἀριστόδαμος .... τὰν δὲ τετάρταν μίσθωσιν ἀλ λωτήριον Φίλιππος Φιλίππω διακατίων ἑβδεμήκοντα ὀκτὼ μεδίμνων· πρώγγυος τῶ σώματος πε καρυκεῖον Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω.

Γραμματεὺς ϝε γυῖον Ἀριστόδαμος Συμμάχω· γαμέτρας Χαιρέας Δάμωνος Νεαπολίτας.

II.

Ἔφορος Δάζιμος. ἁ πόλις καὶ τοὶ ὁρισταὶ ϝε τρίπους Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω, πε καρυκεῖον Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω, αι πέλτα Δάζιμος Πύρρω Ἀθάναι Πολιάδι. Ἀνέγραψαν τοὶ ὁρισταὶ τοὶ αἱρεθέντες ἐπὶ τὼς χώρως τὼς ἱαρὼς τὼς τᾶς Ἀθάνας τὼς ἐν Κωίλαι Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω, Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω, Δάζιμος Πύρρω, καθὰ ὥριξαν καὶ συνεμέτρησαν καὶ ἐτερμάξαν καὶ ἐμέριξαν τῶν Ἡρακλείων διαγνόντων ἐν κατακλήτωι ἁλίαι. Συνεμετρήσαμες δὲ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ἀπὸ Κωνᾶν ἄγοντος ἐπὶ τὰν ὁδὸν τὰν τριακοντάπεδον τὰν ἐπὶ Θάλασσαν ἄγωσαν, καὶ ἐγένοντο ἀπὸ τῶ ἀντόμω ποτὶ τὰν Βουβῆτιν τὰν διὰ τῶν γυᾶν ἐκ πόλιος ῥέωσαν ἑπτὰ γύαι, ἀπὸ δὲ τᾶς Βουβήτιος ἐπὶ τὰν τριακοντάπεδον τρεῖς καὶ δέκα γύαι· ἀπὸ δὲ τᾶς τριακονταπέδω ἐπὶ τὰν τριακοντάπεδον τὰν διὰ τῶν τριημιγυίων ἄγωσαν, καὶ ἐγένοντο ἐννέα τριημίγυα. διαβάντες δὲ τὰν τριακοντάπεδον ἐμετρίωμες ποτὶ τὸν ϝικατίδειον καὶ ἀπεμετρήσαμες τὸ δέκατον τριημίγυον· τὰ δὲ τρίγυα οὐκ ἐξεπεῖον καθὼς τὸ ἀρχαῖον εὑρίσκομες γεγονηκεῖα, ἀλλὰ πενθημίγυον αὐτεῖ κατελείπετο ἐκ τῶν δυῶν τριγύων, τὰν δὲ λοιπὰν γᾶν ϝιδίαν τινὲς ἐπεποίηντο· ταύταν ἀπεκατεστάσαμες τᾶι Ἀθάναι κὰτ τὰ ἀρχαῖα. ἀπὸ δὲ τῶ ϝικατιδείω τὰν ἐς ποταμὸν τὸν Ἄκιριν γᾶν ποτιγενομέναν τὰν ἐμ μέσσωι τᾶς τε ἑκατομπέδω καὶ τᾶς Ἡρακλείας ὁδῶ, καὶ ταύταν πᾶσαν ϝιδίαν ἐπεποίηντο τινες· καὶ τοὶ μὲν ἐρξάντες ἀπέσταν, ταῖς δὲ ἐδικαξάμεθα δίκαις τριακοστιαίαις, καὶ ἀποκαταστασάντες τᾶι θεῶι κὰτ τὰ ἀρχαῖα ταύταν τὰν γᾶν κατεδασσάμεθα καὶ ὅρως ἐπάξαμες ἐφ᾿ ἑκάστας τᾶς μερίδος καὶ ἐποιήσαμες πὰρ τὸ τριημίγυον τὸ δέκατον πρᾶτον τρίγυον, ποτθέντες πὸτ τὸ πενθημίγυον ἀφ᾿ ἇς κατεσπάξαμες γᾶς ἄττ᾿ ἦμεν ἔκπλεον εὖρος τρίγυον, μᾶκος ἀπὸ τᾶς ἑκατομπέδω ἄχρι πὸτ τὰν Ἡρακλείαν ὁδὸν ἐς τὼς ὅρως, καὶ ἐγένετο σχοῖνοι ἑκατὸν τριάκοντα ὀκτώ, ὀρέγματα ὀκτώ, ψιλᾶς μὲν ἑκατὸν τριάκοντα τρεῖς, ὀρέγματα ϝίκατι ϝέξ, πούς, ἀμπέλων δὲ τετόρες σχοῖνοι, ὀρέγματα δέκα ἕν, πόδες τρεῖς. αὕτα ἁ γᾶ ἐμισθώθη τὰν πρώταν πενταετηρίδα διακατίων ϝεξήκοντα ἐννέα μεδίμνων, χοός, δυῶν χοινίκων· ἀπὸ δὲ τούτω (τω) τῶ τριγύω ἐμετρήσαμες πὸτ τὸ ϝικατίδειον δεύτερον τρίγυον, εὖρος ἐν τὼς ὅρως, μᾶκος ἀπὸ τᾶς ἑκατομπέδω ποτὶ τὰν Ἡρακλείαν ὁδόν, καὶ ἐγένετο σχοῖνοι ἑκατὸν τριάκοντα ἐννέα, ψιλᾶς μὲν ἑκατὸν ϝίκατι τρεῖς σχοῖνοι, ἀμπέλων δὲ δέκα ϝέξ σχοῖνοι. τοῦτο τὸ τρίγυον ἐμισθώθη ϝεξακατίων ἐνενήκοντα πέντε μεδίμνων. διαβάντες δὲ τὸν ϝικατίδειον ἐποιήσαμες πρώταν μερίδα πὰρ ἑκ[α]τόνπεδον, ἐν ᾇ ἁ ἀμπελουργικά, καὶ ἐτάμομες κοινὰν κάθοδον ἐκ τῶ ϝικατιδείω πὸτ τὰν οἰκίαν ϝικατίπεδον καὶ ἀπὸ τᾶς οἰκίας πὰρ τὰς ἀμπέλως ἄχρι ἐς ποταμὸν ὀκτάπεδον. καὶ ἐμετρίωμες ἀπὸ τῶ ϝικατιδείω τὸ πὸτ Ἄκιριν ἐπὶ τὰν διαστολὰν τὰν πλαγίαν τὰν ἀπὸ τᾶς καθόδω τᾶς κοινᾶς ἀγώσας ἐς τὰν ἑκατόνπεδον, καὶ ἐγένετο πεντήκοντα ἐννέα σχοῖνοι ἡμισχοίνιον, ψιλᾶς μὲν πεντήκοντα μία, ὀρέγματα ἑπτά, ἀμπέλων δ[ὲ] ὀκτὼ σχοῖνοι, ὀρέγματα ὀκτώ· αὕτα ἐμισθώθη τετρακατίων τεσσεράκ[ον]τα ϝέξ μεδίμνων, καδδίχων τεσσάρων. Δευτέρα μερίς, ἐν ᾇ ἁ οἰκία [ἐ]στί, μᾶκος ἀπὸ τῶ ϝικατιδείω ἐπὶ τὰν τράφον τὰν πὰρ ποταμόν, εὖρος ἀπὸ τῶν ὅρων καὶ τᾶς καθόδω τᾶς ὀκταπέδω τᾶς ἐς ποταμὸν ἀγώσας ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγένετο ϝεξήκοντα τρεῖς σχοῖνοι, ὀρέγματα δέκα δύο· ταύτας τᾶς μερίδ[ι] κατεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν πράταν διαστολὰν τὰν πὰρ τὰν ἑκατόνπεδον, ὀκτὼ σχοίνως, ὀρέγματα ϝείκατι ϝέξ, πόδας δύο, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς

ἑβδεμήκοντα δύο σχοῖνοι, ὀρέγματα ἑπτά, πόδες δύο· αὕτα ἐμισθώθη ϝεξακατίων τριάκοντα δυῶν μεδίμνων, χοεύς. Τρίτα μερὶς μᾶκος ἀπὸ τῶ ϝεικατιδείω ἐπὶ τὰν τράφον τὰν παρ' ποταμόν, εὗρος ἀπὸ τῶν ὅρων τῶν τᾶς δευτέρας μερίδος ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγένοντο ψιλᾶς μὲν ϝεξήκοντα ϝὲξ σχοῖνοι ἡμίσχοινον· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν δευτέραν διατελᾶν ἀφ' ἑκατεπίδω ἑπτὰ σχοίνως, ὀρέγματα δέκα ἑπτά, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ἑβδεμήκοντα τετόρες σχοῖνοι, ὀρέγματα δύο· αὕτα ἐμισθώθη ϝεξακατίων τριάκοντα μεδίμνων, δυῶν καδδίχων, χοινίκων δυῶν. Τετάρτα μερὶς μᾶκος ἀπὸ τῶ ϝεικατιδείω ἐπὶ τὰν τράφον τὰν πὰρ ποταμόν, εὗρος ἀπὸ τῶν ὅρων τῶν τᾶς τρίτας μερίδος ἐπὶ τὼς ὅρως καὶ ἐπὶ τὸν ἄντομον τὸν διατάμνοντα τὼς χώρως, τὸν ἐτάμομες ἐκ τῶ ϝεικατιδείω ἐς ποταμὸν κοινὸν πᾶσι χρῆσθαι τοῖς τὼς ἱαρὼς χώρως μεμισθωμένοις, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς μὲν ϝεξήκοντα ὀκτὼ σχοῖνοι, ὀρέγματα δέκα τρία· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν τρίταν διατελᾶν ἀφ' ἑκατεραπέδω τὰν ποτικλαίγοισαν ποτ' τὰν πέθοδον τὰν ὀκτάπεδον δέκα πέντε σχοίνως, ὀρέγματα ἑπτά, [καὶ] ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ὀγδοήκοντα τρεῖς σχοῖνοι, ὀρέγματα ϝείκατι· αὕτα ἐμισθώθη ϝεξακατίων τριάκοντα μεδίμνων. Ἀπὸ δὲ τῶ ἀντόμω τῶ διατάμνοντος τὼς χώρως τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος τῶ ϝεκατιπέδω ἐμετρίωμες μᾶκος μὲν ἐπὶ τὰν Ἡρακλείαν, εὗρος δὲ ἀπὸ τῶ ϝεικατιδείω ἐπὶ τὼς ὅρως (spatium) τὼς πρώτως, καὶ κατελίπομες πέθοδον ἐκ τῶ ϝεικατιδείω ποτὶ τὰν οἰκίαν ϝεικατίπεδον, καὶ ἐγένετο ἁ μερὶς αὕτα ψιλᾶς ϝεξήκοντα δύο σχοῖνοι· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν πράταν στάσιν τὰν ποτ' τὸν ϝεικατίδειον ϝὲξ σχοίνως ἡμίσχοινον, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ϝεξήκοντα ὀκτὼ σχοῖνοι ἡμίσχοινον· αὕτα ἐμισθώθη ὀκτακατίων πεντήκοντα ϝὲξ μεδίμνων, καδδίχων τετόρων. Δευτέρα μερὶς ἀπὸ τῶ ϝεικατιδείω, ἐν ᾇ ἁ οἰκία ἐστί, ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος μᾶκος ἐπὶ τὰν Ἡρακλείαν, εὗρος ἀπὸ τῶν ὅρων ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς πεντήκοντα ἐννέα σχοῖνοι ἡμίσχοινον· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν δευτέραν στάσιν ἀπὸ ϝεικατιδείω ϝὲξ σχοίνως ἡμίσχοινον, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ϝεξήκοντα ϝὲξ σχοῖνοι· αὕτα ἐμισθώθη τετρακατίων πεντήκοντα ὀκτὼ μεδίμνων, καδδίχων δέκα τετόρων, δυῶν χοινίκων. Τρίτα μερὶς ἀπὸ τῶ ϝεικατιδείω ποτ' τὰς ἀμπέλως ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος μᾶκος ἐπὶ τὰν Ἡρακλείαν, εὗρος ἀπὸ τῶν ὅρων ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς ϝεξήκοντα τρεῖς σχοῖνοι ἡμίσχοινον· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν τρίταν στάσιν ἀπὸ ϝεικατιδείω ϝὲξ σχοίνως ἡμίσχοινον, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ἑβδεμήκοντα σχοῖνοι· αὕτα ἐμισθώθη τριακατίων ϝὲξ μεδίμνων καδδίχων τετόρων. Τετάρτα μερὶς ἀπὸ ϝεικατιδείω μᾶκος μὲν ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος ποτὶ τὰν πέθοδον τὰν πὰρ τὰς ἀμπέλως ἄγοισαν, εὗρος ἀπὸ τῶν ὅρων ἐπὶ τὼς ὅρως, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς τετρώκοντα ὀκτὼ σχοῖνοι· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν τετάρταν στάσιν ἀπὸ ϝεικατιδείω ϝὲξ σχοίνως ἡμίσχοινον, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς πεντήκοντα τετόρες σχοῖνοι ἡμίσχοινον· αὕτα ἐμισθώθη διακατίων τριάκοντα πέντε μεδίμνων, καδδίχων δέκα πέντε. Πέμπτα μερὶς ἀπὸ ϝεικατιδείω μᾶκος ἀπὸ τῶ ἀντόμω τῶ ἐς ποταμὸν ἄγοντος ποτὶ τὰν πέθοδον τὰν πὰρ τὰς ἀμπέλως ἄγοισαν, εὗρος ἀπὸ τῶν ὅρων ἐπὶ τὰν νᾶσον, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς ϝεξήκοντα τετόρες σχοῖνοι· ταύται τᾶι μερίδι ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων τὰν πέμπταν στάσιν ἀπὸ ϝεικατιδείω ἑπτὰ σχοίνως, ὀρέγματα δέκα ἑπτά, πόδας δύο, καὶ ἐγένετο ἁ πᾶσα μερὶς ἑβδεμήκοντα μία σχοῖνοι, ὀρέγματα [δέκα] ἑπτά, πόδες δύο· αὕτα ἐμισθώθη πεντακατίων ὀγδοήκοντα μεδίμνων, καδδίχων δέκα πέντε. ϝέκτα μερὶς τὸ ἔγγωνον τὸ πὰρ τὰς ἀμπέλως τὸ ποτικλαῖγον ποτ' τὰν Ἡρακλείαν κα[ὶ] ποτ' τὸν ποταμόν, καὶ ἐγένετο ψιλᾶς τριάκοντα σχοῖνοι· ταύται [τᾶι] μερίδι ποτεδασσάμεθα ἀμπέλων ὀκτὼ σχοίνως ἡμίσχοινον τᾶς ἐχομένας τῶ χωρί[ω, καὶ ἐγέν]ετο [ἁ] πᾶσα μερὶς τριάκοντα ὀκτὼ σχοῖνοι ἡμίσχοινο[ν]. αὕτα ἐμισθώθη .... ἱε]ρὸς με[δίμνων ....

. . . .

I 10 ὤρυξαν Franz, nec videtur aliud fuisse coll. II 8 — I 50 [ὅνσα]ν supplevi, nam quinque litterae perierunt (ꜰΟΣΣΑ); legebatur ἀφ' ἄν — I 59 dittographema est ΤΑΝ — I 86 τε deleri — I 101 κ[αὶ] αἱ κ' corr. Meister — I 116 ἃι δέ κα legit Wilamowitz — I 124 an μετ' αὐτὰς αὐτῶν? — I 130 πολιττων latet sive corruptela sive lacuna — I 134 ἐπικαταβαλόντι corr. Ahrens — I 167 voluit τῶ ἀντόμω τῶ δευτέρω (pro τῶ τρίτω), uti alii observarunt.

II 22 ἀπεκατεστάσαμες integrum reliqui; alii ἀπεκαταστάσαμες, alii ἀπεκατεστάσαμες — II 70 καὶ addidi — II 105 δέκα addidi — II 110 legebatur χωρίω τούτω, καὶ ἐγένετο quod spatii ratione refellitur.

Iustum commentarium non capiant huius loci angustiae; ea igitur breviter adnotabo quae a prioribus sive omissa sive minus recte administrata supplere vel corrigere posse mihi videbar. Ex decreto Heracleotarum ephoro Aristarcho Heraclidae f. finitores quinque agros Dionyso sacros eiectis qui partem eorum in suam potestatem redegerant privatis hominibus finierunt terminisque positis limitaverunt, deinde in quattuor partes divisos tam accurate descripserunt (I 1—93), ut credas prope accedere ad rei veritatem tabulam ab Kirchhoffio propositam hance

Agri descripti singulae partes singulis hominibus locantur; locationis lex traditur I 95—187, quae lex ephoro Aristione ex auctoritate civitatis et polianomorum adscitis finitoribus scripta est. Aristio successor putandus est Aristarchi tum quod per se est veri simile agros quam brevissimo post terminationem spatio locatos esse, tum quia lex eidem tabulae inscripta est ac limitatio. Iam vero cum utrumque decretum eodem Apellaeo mense factum sit, integrum annum interpositum fuisse patet, quo anno opus erat ad causas de agris controversiosis institutas peragendas. Quibus causis victis singulae portiones volentibus locatae sunt ephoro Aristione omnes, nisi quod Philippus Philippi f. quartam portionem conduxit (I 165) πάρ τε τῶν πολιανόμων τῶν ἐπὶ Ἀριστίωνος ἐφόρω — καὶ πὰρ τῶν πολιανόμων τῶν ἐπὶ Ἀριστάρχω τῶ Ἡρακλείδα ἐφόρω. Haec igitur ut aliquo modo intellegi possint, de singulari quartae huius portionis condicione pauca dicenda sunt. Complectebatur autem

portio I	agri arabilis	schoenos	201	= 847½
	agri inculti sive silvestris	"	646½	
portio II	agri arabilis	"	273	= 773 [1])
	agri inculti sive silvestris	"	500	
portio III	agri arabilis	"	312½	= 850
	agri inculti sive silvestris	"	537½	
portio IV	agri arabilis	"	308½	= 850.
	agri inculti sive silvestris	"	541½	

Locabatur autem	portio I	Bormioni Philotae f. hordei medimnis	57 cadd.
	portio II	Damarcho Philonymi f.	40
	portio III	Pisiae Leontisci f.	35
	portio IV	Philippo Philippi f.	278.

Itaque Pisias cum aequalis plane amplitudinis ager ei contigerit, campi autem arabilis etiam plus aliquanto quam Philippo, tamen octavam fere mercedis partem ipse pactus est. Cuius rei causa aperte in eo posita est quod cum reliqui non solum agros oleis vitibusque vacuos acceperint sed etiam sese obstrinxerint ut vitium non minus decem schoenus, oleas non minus quattuor per singulas schoenos ponerent (nam quae I 113 sqq. de prima portione praecipi videntur ea apparet de secunda quoque ac tertia valere), Philippus praeter oleas ficos aliasque arbores frugiferas viginti quattuor agri schoenos vitibus obsitas repperit. Hinc cur maiorem ille quam reliqui mercedem pependerit facile intellegitur, cum praesertim ex arborum cultu plus lucri percipi posset quam ex agro frumentario. Eadem autem ex re fortasse etiam causa repeti poterit, cur Philippus prius quam reliqui suam portionem conduxerit. Nam cum reliquos agros adhuc incultos haud facile invenirentur qui conducendos expeterent nihilque noceret si forte etiam alterum annum quiescerent, quartam portionem nisi quis protinus colendam susciperet, periculum erat ne sata neglecta perirent. Itaque Philippus praede adsumpto Apollonio Heracleti f., uno ex terminatoribus primum Aristarcho ephoro ad tempus agrum in se recepit, deinde Aristione ephoro cum omnes simul portiones locarentur et ipse certam pactionem iniit. Hanc interpretandi viam monstravit Wilamowitzius.

Altera tabula ephoro Dazimo scripta tantum abest ut magno temporis spatio a priore disiuncta sit (nam sermonis dialective nullum est gravioris momenti discrimen), ut potius proxime ad illam aetate accedere credam: probant hoc non solum eadem trium finitorum nomina sed etiam illud quod ut priore decreto agri Dionysiaci eiectis eis qui sacros agros privatos fecerant ad pristinos fines revocantur, ita hoc altero titulo Minervae agri, quorum partem item privati homines occupaverant, vindicantur: consentaneum autem est Heracleotas cum semel privatorum licentiam coercendam censuissent hoc negotium non ita divisisse, ut cum Dionyso sua tribuissent Minervam Poliadem in aliud tempus differrent. Iam vero quoniam ad agros sacros occupandos privatis non tam pacis tempora quam belli turbae opportunae videri debebant, civitati autem ad has res ordinandas pacis otio vel maxime opus erat, eo tempore putabimus tabulas scriptas esse, quo bello confecto pacem agerent Heracleotae; cf. etiam I 152, quo ex loco belli discrimina modo expertos esse conicias. Quicum convenit quod cum Aciris fluvius haud mediocrem soli partem, ut supra dictum est, abluisset, satis magnum temporis spatium inde ab priore terminatione praeteriisse censendum est. Prior autem terminatio, cuius indicia superaunt antomi et termini antiqui, facta aliquanto post a. 432, quo anno Heraclea urbs condita est.

Agrorum per alteram tabulam descriptorum hanc conatus sum imaginem adumbrare:

[1]) Portio II quod plus LXX schoenis minor erat reliquis probabiliter hoc Kirchhoffius inde explicavit, quod Aciris fluvius cum antea rectum fere cursum tenuisset nunc flexo itinere medios se agris insinuasset; olim cum primum agri terminarentur omnes portiones eiusdem amplitudinis i. e. DCCCL schoenorum factas esse vel maxime probabile est.

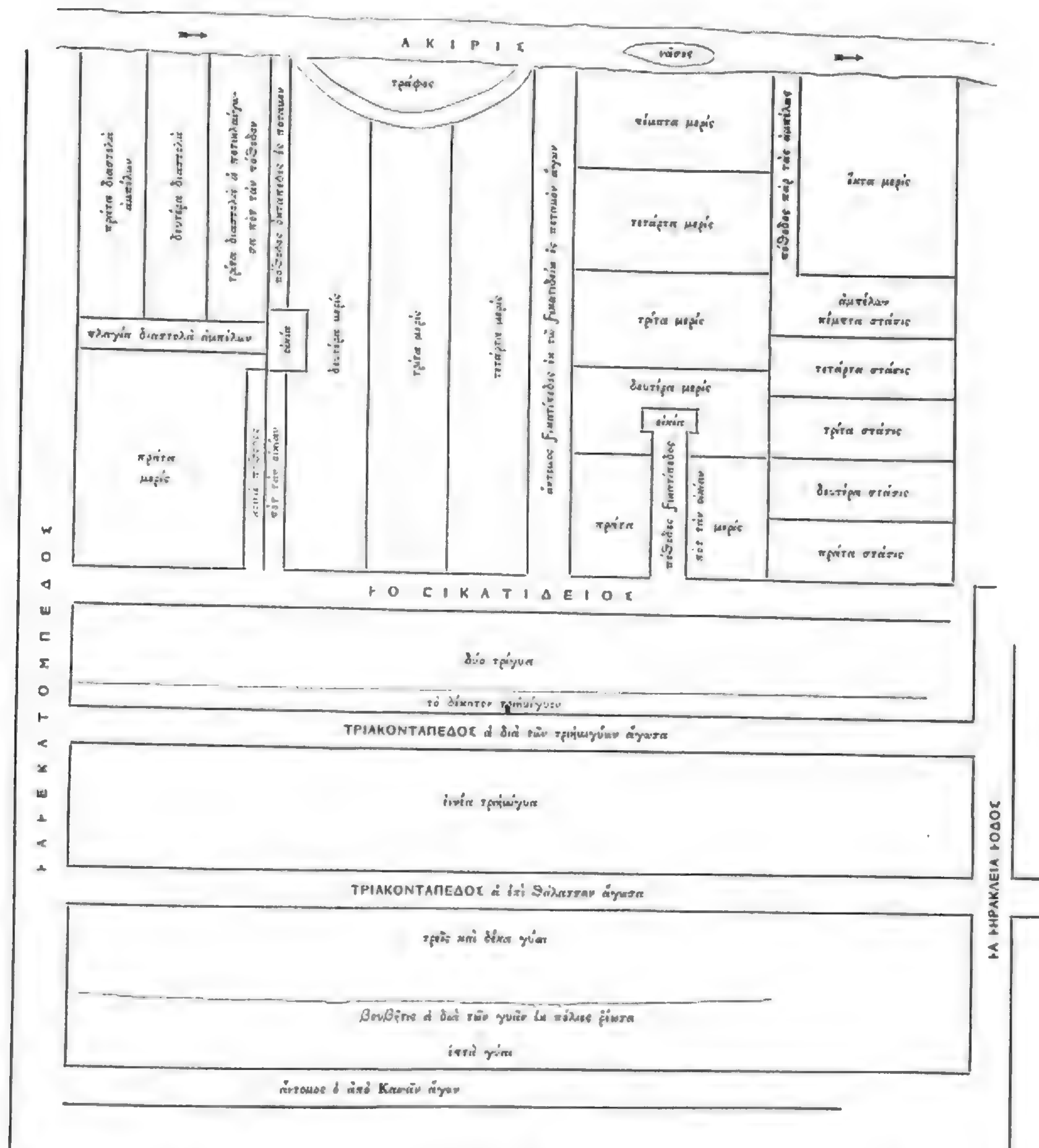

Hanc tabulam in tam accurata locorum descriptione tamque plana mensurarum enarratione non dubito quin si quis geometres delineandam susceperit, facile is talem imaginem repraesentare possit quales ipsi Heracleenses finitores olim in foro proposuerunt. De mensuris v. Hultsch *Metrologie* ed. 2 p. 668 sqq.

I 106. 107 *ἀρτύω* verbum quid significet non satis certum est. Quod explicant *agrum exercere* (Hesychii glossam ἀρτυθῆναι· παρασκευασθῆναι cur adferant non assequor), hoc vel eo refellitur quod non τὰν γᾶν sed τὰν ἐπικαρπίαν ἀρτύειν aperte intellegendum est. Fortasse sic haec interpretanda: *si cui alii tradiderit agrum quem ipse conduxit sive cui* **pignori obligaverit** *seu vendiderit messem, is cui tradiderit sive pignori obligaverit seu vendiderit haud aliter praedes dato atque qui ipse ab initio conduxerit.* Paullo diversa est vis verbi compositi apud Hesychium: ἀπαρτύειν· ἀποκηρύσσειν· Ταραντῖνοι. Ceterum altero loco (αἴς κ' ἀρτύσηι) notandus intransitivus verbi usus. — I 110 vocabulum ἀμπώλημα cum male omnino Mazochius et Franzius explicassent, recte sine dubio quid rei esset perspexit Wilamowitzius. Praecipitur enim si quis nec praedes dederit nec mercedem solverit statutam, is ut et mercedem duplam deferat ad polianomos sitagertasque et ampolema praeterea ὅττω κα μείονος ἀμμισθωθῆ πὰρ πέντε ϝέτη τὰ πρᾶτα ἔτι κα τελίθει ψαφοσθὲν ἅμα πὰν τῶι πράτωι μισθώματι. Dicitur autem ἀναμισθωθῆναι is ager qui cum prior redemptor idoneus non fuerit alteri iam committitur; ἀμπώλημα igitur ea est merces quae huic alteri solvenda est, de qua cum prior sive pecuniae inops sive parum diligens male rem gesserit remittitur aliquid. Itaque quanto minus alteri pretium statuitur per primum quinquennium, tantum prior ne quid damni capiat res publica de suo supplere tenetur, velut si Gaius L medimnis agrum conduxit nec tamen solvit statutum pretium, Titius autem eundem agrum per primum quinquennium non L sed XXXX medimnis redemit, Gaius praeter duplam mercedem primariam i. e. praeter C medimnos insuper L medimnos debet, quam quidem totam pensionem nulla mora repraesentare iubetur (ἅμα πὰν τῷ πράτῳ μισθώματι ἀποτεισεῖ). — I 120 de arboribus quas ei qui tres primas agri portiones conduxerint ponere ac colere iubentur haec praescribuntur: ταῦτα δὲ πάντα (scil. δένδρεα) πεφυτευμένα παρέξοντι καὶ ἐνδεδιωκότα ὅσσα ἐν τᾶι συνθήκαι γεγράψαται ἐν τῶι πέμπτωι καὶ δεκάτωι ϝέτει ἀπὸ τῶ κατεχεῖ ϝέτεος ᾇ Ἀριστίων ἐφορεύει. Quaesivit quid esset ἐνδεδιωκότα Meisterus, qui διόω verbum ad eandem stirpem revocavit unde διώκω natum est, ut haec esset sententia: *haec omnia plantata praebento et secundum ea quae in pacto scripta sunt instituta.* Quod grammaticus nemo probare poterit: neque enim καθ' ἃ legitur sed ὅσσα (i. e. *totidem arbores quot*), neque (id quod recte ipse Meisterus falsae priorum explicationi obiecit) ἐνδεδιωμένα sed ἐνδεδιωκότα, denique generale illud *instituendi* verbum post *plantandi* verbum proprium nullam omnino vim habet, nec vero ceteroqui sermo est prolixus ultra necessitatem aut inutilem sectatur verborum ornatum. Aperte vero a conductoribus non id solum postulatur ut quinto decimo anno arbores severint, sed ut hoc temporis spatio exacto arbores revera exstiterint, ita ut si semen sterile fuerit nova seminatione opus foret. Itaque succrescendi notionem verbo ἐνδιόω inesse existimo, ut intellegendae sint arbores quae in aerem succreverunt. — I 151 ἄτεκνος ἄφωνος i. e. *orbus et intestatus.*

Restant duo, primum ut nominum propriorum signa explicem, deinde ut glossarum indicem addam. Omnium qui memorantur hominum nominibus exceptis ephoris eponymis et Chaerea Neapolitano duplex praescriptum est notarum genus, velut (I 3) ϝε τρίπους Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω, quae notae quid significent quaeritur. Proponam duplicem earum tabulam:

I ΑΙ πέλτα Δάζιμος Πύρρω (ὁριστής I 5)
ΑΛ λωτήριον Φίλιππος Φιλίππω (μισθωσάμενος I 184)
ΑΣ βότρυς Τίμαρχος Νίκωνος (πολιανόμος I 95)
ϜΕ τρίπους Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω (ὁριστής I 3)
ϜΕ ἄνθεμον Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίω (πολιανόμος I 96)
ϜΕ γυῖον Πισίας Λεοντίσκω (μισθωσάμενος I 183)
ϜΕ γυῖον Ἀριστόδαμος Συμμάχω (γραμματεύς I 187)
⊢Α ἄνθεμα Φιλώνυμος Φιλωνύμω (πολιανόμος I 166)
⊢Α ἔμβολος Ἡρακλείδας Τιμοκράτιος (πολιανόμος I 166)
⊢Α ἔμβολος Δάμαρχος Φιλωνύμω (μισθωσάμενος I 182)
ΚΝ θρῖναξ Φιλώτας Ἱστιαίω (ὁριστής I 5. 6)
ΚΝ σφαιρωτῆρες Ἀριστόδαμος ..... (πρώγγυος I 184)
ΜΕ ἐπιστύλιον Ἡρακλείδας Ζωπύρω (ὁριστής I 6. 7)
ΜΕ κιβώτιον Ἀρκὰς Φιλώτα (πρώγγυος I 181)
ΜΕ κιβώτιον Βορμίων Φιλώτα (μισθωσάμενος I 180)
ΓΕ καρυκεῖον Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω (ὁριστής I 4)
.. .. Θεόδωρος Θεοδώρω (πρώγγυος I 182)

II ᾱ ΑΝΘΕΜΑ Φιλώνυμος Φιλωνύμω
ϝε ΑΝΘΕΜΟΝ Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίω
ασ ΒΟΤΡΥΣ Τίμαρχος Νίκωνος
ϝε ΓΥΙΟΝ Ἀριστόδαμος Συμμάχω
ϝε ΓΥΙΟΝ Πισίας Λεοντίσκω
ᾱ ΕΜΒΟΛΟΣ Δάμαρχος Φιλωνύμω
ᾱ ΕΜΒΟΛΟΣ Ἡρακλείδας Τιμοκράτιος
με ΕΠΙΣΤΥΛΙΟΝ Ἡρακλείδας Ζωπύρω
κν ΘΡΙΝΑΞ Φιλώτας Ἱστιαίω
γε ΚΑΡΥΚΕΙΟΝ Ἀπολλώνιος Ἡρακλήτω
με ΚΙΒΩΤΙΟΝ Ἀρκὰς Φιλώτα
με ΚΙΒΩΤΙΟΝ Βορμίων Φιλώτα
αλ ΛΩΤΗΡΙΟΝ Φίλιππος Φιλίππω
αι ΠΕΛΤΑ Δάζιμος Πύρρω
κν ΣΦΑΙΡΩΤΗΡΕΣ Ἀριστόδαμος .....
ϝε ΤΡΙΠΟΥΣ Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω
.. .. Θεόδωρος Θεοδώρω

Ante omnia hoc observabo in manubriis amphorarum Cnidiarum vel Rhodiarum saepissime impressas reperiri imagines vel prorae (= ἔμβολος) vel caducei (= καρυκεῖον) vel floris (= ἄνθεμον, ἄνθεμα) vel uvae (= βότρυς) vel tridentis (= θρῖναξ) vel diotae (= λωτήριον), quae imagines cum sine dubio insignia sint mercatorum, consentaneum est ut etiam Heracleotarum insignia intellegamus. Sic explicatur facile, quod Arcas et Bormio, Philotae filius uterque, quorum alter pro altero vadimonium fecit, eodem insigni utuntur (κιβώτιον). Sed non domorum, sed gentium singularum singula insignia esse alia exempla docent: idem insigne (γυῖον) habent Aristodamus Symmachi et Pisias Leontisci f., itemque idem (ἔμβολον) habent Damarchus Philonymi et Heraclidas Timocratis f. Iam vero ubi eadem sunt insignia, notae quoque eaedem antecedunt: ad γυῖον pertinet utrubique nota ϝε, ad ἔμβολον nota ᾱ, ad κιβώτιον nota με. At non semper cum eisdem notis eadem insignia coniuncta sunt, velut ad ϝε notam pertinent tripus flos gyon, ad ᾱ notam flores et prora (s. rostrum), ad notam κν tridens et lora (σφαιρωτῆρες), denique ad notam με epistylium pertinet et cista. Itaque quoniam amplior est notarum circuitus, quippe quae singulae bina vel terna comprehendant insignia, notae necesse est superius aliquid gentibus significent, sive phratrias sive obas sive tribus intellegimus. Hoc ut diudicari nequeat, illud dubium non est, quin vocabulorum compendia sint omnia. — Ceterum γυῖον *fascinum* intellegit Marx studia Luciliana p. 75.

Glossas denique has habeto:

ἀμφίστασθαι (I 125)· ἐξετάζειν Hesych.
ἀρτύσωντι (I 106) cf. Hes. ἀπαρτύειν· ἀποκηρύσσειν. Ταραντῖνοι Hesych. Vide supra ad I 106.
ἀχύριον (I 140). Hesych. ἄχυρος (l. ἀχύριος)· ὁ ἀχυρών, ἀχυροθήκη, ἀποθήκη τῶν ἀχύρων. Aristoph. Vesp. 1310 (coll. schol.) non ἀχυρμόν cum Meinekio, sed ἀχύριον videtur corrigendum.
βοῶνα (I 139) cf. Hesych. βωνία· αὔλειος θύρα· Κρῆτες. Similiter formata vocabula γνιών (I 136) et ταφιών (I 137).
γύαι (II 13 al.)· πλέθρα Hesych.
ἐγϝηληθίωντι (I 152). De verbo ἐγϝηλέω cf. Meister p. 382; vide etiam ἀπεϝηλέω in titulo Eleo IGA 118.
κάδδιξ (I 53). Hesych. κάδδιχον· ἡμίεκτον ἢ μέτρον coll. Poll. IV 168, ἡ δὲ κάδδιξ μέτρον ἐξαχοίνικον.
καταλυμακωθῆς (I 56). Hesych. λύμακες· πέτραι. Itaque καταλυμακόω est *terminum diffindere in multa disiectaque saxi fragmina* (λύμακας).

μασχάλη (I 92) vocabulum fortasse Graecis illarum regionum proprium, cf. Strabo VI p. 268 in. ἡ μὲν Μεσσήνη τῆς Πελωριάδος ἐν κόλπῳ κεῖται καμπτομένης ἐπὶ πολὺ πρὸς ἕω καὶ μασχάλην τινὰ ποιούσης. Fortasse ab ipsis accolis μασχάλη vocabatur.

ἰσαμώχοι (I 14). Hesych. γαμῶχος· ὁ κύριος· Ἰταλοί et γαμοχῶν· κατεχόμενος.

πλάγος (I 66) glossa non superest, sed comparandum adiectivum πλάγιος et nomen πλάξ. Similiter ῥάξ et ῥάγος iuxta fuerunt, cf. Nicandri alexiph. 184 ἐκ ῥαγόεντι cum nota Schneideri.

ῥήτρα (I 151). Photius ῥῆτραι· Ταραντῖνοι δὲ νόμους καὶ οἷον ψηφίσματα. Cf. Wilamowitz *philol. Unters.* VII 280 adn.

ῥογὸς δαμόσιος (I 102). Hesych. ῥογοί· σιροὶ σιτικοί, σιτοβολῶνες i. e. horrea frumentaria. Italicae sine dubio originis vocabulum.

σαρμευτοῖ (I 136). Hesych. σαρμός· σωρὸς γῆς καὶ κάλλυσμα· ἄλλοι ψάμμον, ἄλλοι χόρτον et σάρματα· καλλύσματα· καὶ κόπρια παρὰ Ῥίνθωνι. Itaque Tarentinis usitatum vocabulum.

σκίρον (I 19 al.). Hesych. σκῖρος· ἄλσος καὶ δρυμός. Φιλητᾶς δὲ τὴν ῥυπώδη γῆν. Cf. Robert Hermae XX 350 sqq.

τράφος (II 51). Hesych. τράφος· τάφος (l. τάφρος).

646 Heracleae a. 1763 repertus lapis tofinus. Nunc Neapoli in museo.

ͰΙΣΤΙΑΙΑΠΡΟ
ΑΥΤΑΥΤΑΣΚ
ΑΙΤΑΣΑΦΡΟΔ
ΙΤΙΑΣΔΟΡΚΑΣ
5 ΑΝΕΘΗΚΕ

Ἱστίαι πρὸ αὐταυτᾶς καὶ Ἀφροδιτίας Δορκὰς ἀνέθηκε.

Contuli. Ignarra in opusculis (Neap. 1807) p. 57; Ross inscr. gr. III p. 166 n. 9*a* (inde Keil syll. Boeot. p. 233; Franz add. III p. 1253 n. 5776); Fiorelli catal. 80.

Versu 1 legebatur Ἱστιαίᾳ, at quamvis nominis forma explicari possit offendit tamen iota omissum. Itaque fortasse iterata A littera errori lapicidae debetur.

VIIII. METAPONTION (*Torremare*).

Μεταπόντιον (sic Thucydides 7, 33 et Graeci scriptores omnes) stadiis CXXXX ab Heracleae portu sita urbs, ut ad Antiochi Ephorique fidem narrat Strabo VI p. 264, Πυλίων λέγεται κτίσμα τῶν ἐξ Ἰλίου πλευσάντων μετὰ Νέστορος (cf. id. p. 222), οὓς οὕτως ἀπὸ γεωργίας εὐτυχῆσαί φασιν ὥστε θέρος χρυσοῦν ἐν Δελφοῖς ἀναθεῖναι (vide nummos) ... Ἀντίοχος δέ φησιν ἐκλειφθέντα τὸν τόπον ἐποικῆσαι τῶν Ἀχαιῶν τινας μεταπεμφθέντας ὑπὸ τῶν ἐν Συβάρει Ἀχαιῶν ... ἵνα μὴ Ταραντῖνοι γειτνιῶντες ἐπιπηδήσαιεν τῷ τόπῳ. Saeculo IV ineunte Romanis se dedisse videntur Metapontini, a quibus post cladem Cannensem ad Poenos defecerunt cum aliis plerisque Graecis (Liv. 22, 61. 25, 15). Postea non amplius memoratur urbs: quodsi Pausanias (VI 19, 8) ait ἐπ' ἐμοῦ δ' ὅτι μὴ θέατρον καὶ περίβολοι τείχους ἄλλο ἐλείπετο οὐδὲν Μεταποντίου, ipse sine dubio locum non adiit. Ad hunc usque diem vetusti templi columnae rectae supersunt.

647 Metaponti in templo recens effosso repertus mense Aprili anni 1880 lapis calcaris vel arenaceus.

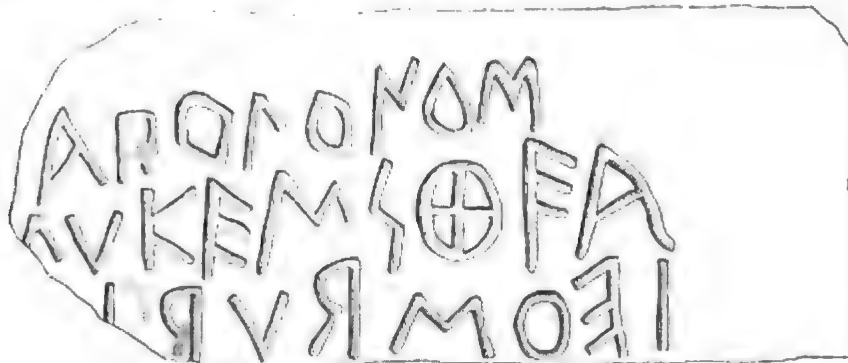

Descripsit Ioannes Schmidt. Ed. Fiorelli *notizie degli scavi* 1880 p. 190 (coll. tab. VI) cum notis Comparettii; Roehl IGA 540.

Ultimam tituli litteram Io. Schmidt interpretatus est Θ. Certa videntur haec:

Ἀπό(λ)λωνος Λυκ(είου) εἰμί, Θεάγενς .....

648 Ad Bradanum in templi ruderibus repertum, nunc in museo Torremarensi. Litterae IV a. Chr. n. saeculi Lxx.

ⲱΓΕΩΝ
ΕΥΞΕΝΟΣ
ΦΙΛΙΣΤΙΔΑΕΘΗΚΕ

Lenormant *bull. epigr. de la Gaule* 1883 III 41, 14.
Quas Lenormant exhibuit litteras eae IV saeculi non sunt.
.. Εὔξενος Φιλιστίδα ἔθηκε.

649 Ad Bradanum repertum, nunc in museo Torremarensi.

ΑΝΕΘΗΚΑΝ

Lenormant *bull. epigr. de la Gaule* 1883 III 41, 15.
.. ἀνέθηκαν.

650 Metaponti *sur la margelle d'un puits antique déblayé dans les fouilles de M. La Cava; caractères de l'ancien alphabet achéen.*

ST/////////VXEN

Lenormant *bull. epigr. de la Gaule* 1883 III 41, 12.
Fides tituli penes Lenormantium esto, qui sic legit 'Ιr..... [ἔτε]υξεν.

651 Metaponti sepulcra lapidibus tofinis constructa reperta sunt. In superioribus lapidum partibus:

1 ...MI   2 IΠB   3 IƆYΣ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1877 p. 96 sq. ex ectypo gypseo (inde diar. archaeol. 1877 p. 180).
Vel eadem vel similia vidit Lenormant *bull. epigr. de la Gaule* 1883 III 41, 13: *sur la tranche de la dalle en calcaire grossier d'un tombeau d'enfant découvert auprès de la Tavola de' Paladini; lettres de type archaique* ΓΗ IN

X. *S. MAVRO FORTE. PISTICCI.*

652 Columella fictilis reperta ad S. Maurum Fortem vicum septem fere ad septentrionem chilometris ab Stigliano situm, a Matera oppido ad occidentem versus.

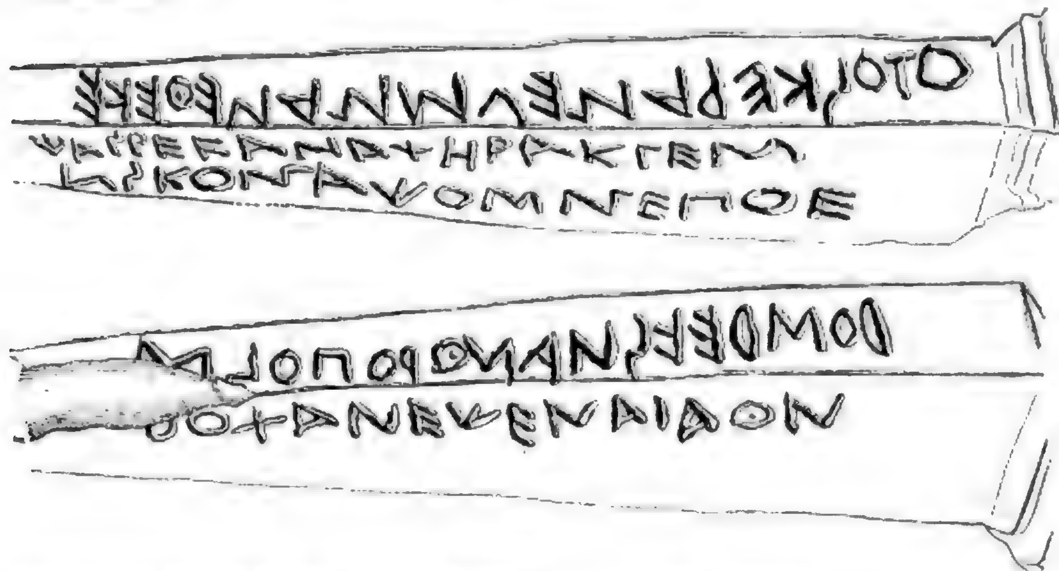

sic

Fiorelli *notizie degli scavi* 1882 p. 119 sq. missam ab Michaele Lacava, coll. tab. photogr. XI. Repetiit Roehl imag. inscr. Gr. p. 37, 5. Cf. Hiller annal. Fleckeis. 1883 p. 144 et Comparetti *rivista di filologia* XI 1.

Χαῖρε, ϝάναξ Ἡρακλες(?), ὅ τοι κεραμεύς μ' ἀνέθηκε·
δὸς δέ ϝ' ἐν ἀνθρώποις δόξαν ἔχεν ἀγαθ[ά]ν.
Νικόμαχός μ' ἐποει.

Postquam ipsum carmen ille per quattuor columellae latera apte distribuit, subscriptionem ibi addidit ubi spatium maxime vacabat.

653 Pisticci *sarcofago trovato nell' anno* 1819.

ΕΠΙW   ἐπὶ ...
ΕΙΤΙΑ   ἐ[ν]ὶ Α...

Bonghi in epistula 12 Dec. 1829.

XI. GRVMENTVM (*Saponara*).

Cf. Mommsen CIL X p. 27.

654 *Presso Saponara in un sepolcro di tufo trovato sul petto d' uno scheletro un nobilissimo serto d' oro* ROMAN. Emit Ludovicus I rex Bavariae ab comitissa Lipona, olim Neapolis regina, Ioachimi Murat uxore SCHEDVLA REGIS LVDOVICI. Coronam eximia arte factam sic describit CHRISTIVS: *(der Kranz) besteht aus einem mit Eicheln reichbehangenen Eichenzweig ... auf den Aestchen stehen zwei bekleidete weibliche Genien mit zum Fluge gehobenen Flügeln und auf den Blättern wiegen sich vier kleine aus leichtem Goldblech gebildete Eroten, deren Blicke auf die grosse ... aufrecht stehende Göttin gerichtet sind, die einen Gräserkranz auf dem Haupte trägt und in der Linken eine Opferschale, in der Rechten eine Asterblüthe hält ... auf der Basis der Hauptfigur die mit Goldfäden ausgeführte Inschrift.* Nunc Monaci in antiquario.

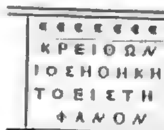

Meum in usum parato animo descripsit Alfredus Emerson, qui etiam regis Ludovici schedulam mecum communicavit. Romanelli *antica topografia del regno di Napoli* (1815—19) I 403; Avellini *mem. della r. accad. Ercol.* (Nap. 1822) I 207, Ioannes Petrettini *Wiener Jahrb.* (1826) XXXV *Anzeigebl.* p. 33. Repetiit Franz 5777. Cf. Gerhard *ant. Bildw.* tab. 60 et Christ-Lauth *Führer durch d. Antiquarium* 619.

Quarti vel tertii saeculi teste Christio. Legendum:

Κρειθώνιος ἤθηκη (i. e. ἔθηκε) τὸνστήφανον (i. e. τὸν στέφανον).

XII. ANXIA (*Anzi*).

655 Galea Anxiae reperta; ex collectione Templiana in museum Britannicum pervenit ROEHL.

ΟΡΡΥΠΣΟΜΙΖΑΔ

Δάζιμος Πύρρο.

Ex suo apographo Roehl IGA 547.

Δάζιος, Δάζας, Δαζίμαιος nomina Messapica, cf. Deecke mus. Rhen. 36 p. 585 sqq. Δάζιμος Πύρρω supra 645 I 5.

XIII. VELIA (*Castellamare della Bruca prope Pisciottam*).

Cf. Mommsen CIL X p. 51.

656 Veliae repertus cippus.

ΑΙΣΧΡΙΩΝ
ΔΙΝΥΣΙΟΥ

Αἰσχρίων Δι[ο]νυσίου.

Ex schedis Capialbi. Edidit idem litteris minusculis in *Fata Morgana, foglio periodico di Reggio 15 luglio 1839*; hinc Franz add. p. 1253 n. 5778 *c* (*c*).

657 Veliae repertus cippus nunc puteo insertus.

ΕΙΜΩΝΟΣ
ΤΟΥΠΙΣΤΟΥ

Barnabei in *notizie degli scavi* 1882 p. 389; Lenormant *bull. épigr. de la Gaule* 1883 III 40, 8.

Εἵμωνος τοῦ Πίστου.

Proclivis est Χίμωνος coniectura.

658 Veliae apud L. de Lisa basis exigua.

ΙϹΤΙΗ   Ἰστίη.

Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 389; Lenormant *bull. épigr. de la Gaule* 1883 III 40, 7.

---

659 Veliae in agro Battagliese repertus cippus calcaris, nunc in domo colonica.

ΝΙΚΑϹΤΗϹΖWΙΑ//

Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 389; Lenormant *bull. épigr. de la Gaule* 1883 III 40, 11.

Νίκας τῆς Ζωιλ[ου] legi videtur, sed mira forma Dorica.

---

660 Veliae repertus cippus.

ΤΕΡΤΙΑ
ΒΑΚΙΑΣ
ΤΟΥΔΙΟΝ
ΣΙΟΥ
vacat

Τερτία .... τοῦ Διον[υ]σίου.

Ex schedis Capialbi. Edidit idem litteris minusculis in *Fata Morgana, foglio di Reggio 15 luglio 1839.* Hinc Franz add. p. 1253 n. 5778 c (*b*).

2 desidero patris nomen casu genetivo positum; Βακιάς non recte Franz.

661 Veliae repertum fragmentum marmoreum apud Raphaelum Battagliese.

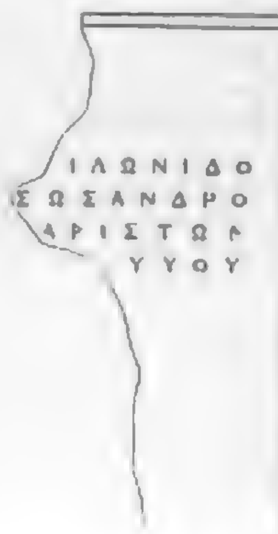

Φ]ιλωνίδο[υ] Σωσάνδρο[υ] Ἀριστων[ύμο]υ υἱοῦ.

Ex schedis Capialbi. Idem edidit litteris minusculis in *Fata Morgana foglio periodico di Reggio 15 luglio 1839.* Hinc Franz add. p. 1253 n. 5778 c (*a*).

Lapis a dextra quamvis margine notato non videtur integer esse. Potest etiam trium hominum titulus restitui hunc in modum: Φιλωνίδου, Σωσάνδρου, Ἀριστων[ύμ]ου.

XIIII. POTENTIA (*Potenza*).

Cf. Mommsen CIL X p. 21 sqq.

662 In Potentiae oppidi vicinia repertum *oggetto d'oro, possibilmente fermaglio* Lac.

a   ΚΩΠΑΙΣ

ab altero latere:

b   ΑΠΕ·ϚΡ·/ˉЄVΜ:Ϛ

Imaginem stanniolo expressam beneficio debeo Michaelis Lacava.

In tit. *b* ex auro ipso Lacava legit ΑΠΕ·Ϛ·ΡΑΤЄVΜ:Ϛ

Titulus prior potest Graecus esse, alter non est.

663 Potentiae repertum fragmentum quo loco vetus oppidum fuit.

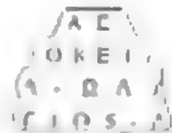

Ectypum gypseum comiter misit Michael Lacava.

Graecum esse titulum non spondeo.

XV. POSIDONIA (*Pesto*).

Cf. Mommsen CIL X p. 52 sqq.

Ποσειδωνία urbs a Sybaritis condita (Scymn. 245) copiis olim et frequentia florebat, ut docent et nummi et templa quae supersunt. Sed Aristoxenus iam (apud Athen. 14 p. 632*a*) cives queri potuit *ἐκβεβαρβαρῶσθαι Τυρρηνοὺς ἢ Ῥωμαίους γεγονότας καὶ τήν τε φωνὴν μεταβεβληκέναι τά τε λοιπὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων.* Priscae Graecitatis unam superesse memoriam *μίαν τινὰ τῶν ἱερῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἔτι καὶ νῦν, ἐν ᾗ συνιόντες ἀναμιμνήσκονται τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ὀνομάτων τε καὶ νομίμων καὶ ἀπολοφυράμενοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποδακρύσαντες ἀπέρχονται.* Postea nomine simul mutato — Paestum enim iam appellata est — primum in Lucanorum, deinde in Romanorum potestatem pervenit (Strabo 5 p. 251).

664 Posidoniae (Paesti) empta et fortasse reperta statua exigua virginis canephori, nunc in museo Berolinensi. Titulus quattuor plinthi latera occupat.

ΑΚΞΘΑΘ | ΙΛΥΜΡΑ↓ | ΟΠΠΣΦΣ | ΑΜΑΘΑΤ

ΙΑΤ

Τᾶθάναι Φιλλὼ Χαρμυλίδα δεκάτα[ν.

Vidi. E. Curtius diar. arch. XXXVIII 1880 p. 27; inde Roehl IGA 542.

665 Paesti in sepulcro lammina argentea reperta, postea apud comitem del Balzo (cf. Minervini *bull. Nap.* n. s. 1853 I 138).

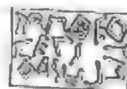

Avellini et Welcker mus. Rhen. 1835 III 581 (cf. Welcker *kleine Schr.* III 237). Inde Franz 5778; Roehl IGA 541.

Τᾶς Θε... παιδός εἰμι.

Mihi videtur matris vel patris nomen ex litteris ΘΕΟΤΜ efficiendum; infantis nomen ut saepe tacetur. Wilamowitz legi vult *τᾶς θεοῦ τ[ᾶ]ς παιδός εἰμι.*

XVI. AGER ATINAS.

Cf. Mommsen CIL X p. 40 sqq.

666 *Rinvenuta in un fondo de' Signori Columna di Pertosa sito alla contrada Massavetere, cioè sulla via che mena da Vietri a Pertosa* Iann. Est ibidem a Monte Caggiano tertio mil. Pertosam versus in villa Chrysostomi Columnae Momms.

L · MANNEIVS · Q · MEDIC *'sic'*
VEIVOS · FECIT · ϕΥΣΕΙΔΕ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣΔΗΜΗ *'sic'*
ΤΡΙΟΥΤΡΑΛΛΙΑΝΟΣ
5 ϕΥΣΙΚΟΣΟΙΝΟΔΟΤΗΣ
ΖΩΝΕΠΟΙΗΣΕΝ
MAXSVMA · SADRIA · S · F
BONA · PROBA · FRVGEI · SALVE

Descripsit Mommsen IRN 236, CIL I 1256 cum tabula LXX c, CIL X 388. Guarini *fasti duumvir. di Pompei* (1837) p. 179 (*rinvessami con pochi giorni da Auletta*) et p. 216. Habet Iannelli ms., quem citat Mommsen.

L. Manneius Q(uinti) medic(us) veivos fecit, φύσει δὲ Μενεκράτης Δημητρίου Τραλλιανός, φυσικὸς οἰνοδότης ζῶν ἐποίησεν. — Maxsuma Sadria S. f. bona proba frugei salve.

XVII. VOLCEI (*Buccino*).

Cf. Mommsen CIL X p. 43 sqq.

667 Volceis Lucaniae *nel palazzo del Duca vecchio nel giardino* Ligor. Idem voluit Cittadini, qui scribit *dentro il giardino del retro scritto palazzo* (i. e. *del cav. di Sfusci*). Ibidem ego. Lapis fuit, et memini, perparvus quadratus, muro immissus.

. . ΕΠΙΚΑΣΑΟΥ
. . ΡΙΣΣΙΑΙΝΟΥ
. . ΑΡΧΟΝΤΟΣ

ἐπὶ Κα......... ἄρχοντος.

Vidi ego et exscripsi, sed schedula aliis tradita periit. Cittadini Marcian. f. 6'; Vatic. 5253 f. 327' et 356. Inde Ligorius Taurin. IV et Donius cod. Marucell. A 188 (in schedis Donianis a Gorio compositis), inter suspectas Mommsen CIL X p. 4*.

Ε et C ubique Citt. Vat. f. 327'. — 1 ΚΑΙΑΟΥ Citt. Vat. f. 327' et Lig. ΚΑΙΟΥ Citt. Vat. f. 356 et Don. — 2 ΠΙΣΣΙΑΙΝΟΥ Ligor.

Archontis nomen non expedio, neque expedire me memini cum transcriberem; v. 2 *Ἀριστταίνου* coniecit Wilamowitz. — Ceterum titulus qui ad Volceianorum rem publicam pertinere non potest aliunde videtur advectus esse.

XVIII. TARENTVM (*Taranto*).

Cf. Mommsen CIL IX p. 21.

Τάρας urbs in medii sinus Tarentini paeninsula egregio loco posita primum condita est a Iapygibus (Antiochus apud Strabonem VI p. 279), quibus expulsis Lacedaemoniorum coloni qui Παρθένιοι vocabantur (nomen omisso Antiochi Ephorique fabulis a Minerva Virgine ducendum, cf. Doehle *Gesch. Tarents*, Strassburg 1879 p. 12) locum occupaverunt saeculo ut videtur exeunte octavo (ol. 18, 4 Hieron.). Reipublicae forma ad Darei regis Persarum usque tempora Spartanae similis mansisse videtur (Ἀριστοφιλίδης τῶν Ταραντίνων ὁ βασιλεύς memoratur ab Herodoto III 136), paullo vero post bella Persica magno optimatum numero ab Iapygibus victo caesoque ad populum res pervenit (Aristot. pol 8, 3 p. 1303 a [3]), qui tamen Atheniensium classi portum aditumque negavit (Thuc. VI 44); laudat Tarentinorum regnum populare Aristoteles pol. 7 (6), 3 extr. Florebat civitas hoc potissimum tempore magnis terra marique opibus divitiisque, agricultura et re pecuaria, lanificio, piscatura, aliis multis opificiis; nimiam civium luxuriam et mollitiem castigant Theopompus (apud Athen. IV p. 166) et Clearchus (ibid. XII p. 522) Ephorumque ut videtur secutus Strabo p. 280, qui maxime eis opprobrio vertit τὸ ξενικοῖς στρατηγοῖς χρῆσθαι. Pythagoreae disciplinae multi addicti fuerunt Tarentini (cf. Iamblichi vit. Pyth. p. 190 Nauck), velut Philolaus et Eurytus, maxime vero Archytas, ut ait Strabo l. s., ὃς καὶ προέστη τῆς πόλεως πολὺν χρόνον. Inter crebra cum Messapiis Lucanisque bella Alexandrum Molossum arcessiverunt, qui tamen mox hostis ex amico factus τὴν κοινὴν Ἑλλήνων τῶν ταύτῃ πανήγυριν, ἣν ἔθος ἦν ἐν Ἡρακλείᾳ συντελεῖν τῆς Ταραντίνης, μετάγειν ἐπειρᾶτο εἰς τὴν Θουρίαν κατὰ ἔχθος (Strabo l. s.), unde patet Tarentum tunc temporis principem Graecarum civitatum locum obtinuisse. Pyrrho rege Tarentinorum socio victo a. 272 a Romanis urbs capta et ad foedus admissa est; postea cum ad Hannibalem defecissent (a. 208) τὴν ἐλευθερίαν ἀφῃρέθησαν, ut ait Strabo (cf. Mommsen l. s.), et a. 122 colonia eo deducta est Neptunia dicta: ὕστερον δ' ἀποικίαν Ῥωμαίων δεξάμενοι καθ' ἡσυχίαν ζῶσι καὶ βέλτιον ἢ πρότερον (Strabo p. 281).

668 Tarenti in sepulcro in agro Thesauri nomine appellato, qui dicionis est Lodovici Lotucco, repertae duae lamminae plumbeae, nunc in museo Neapolitano.

I.

ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ	Πολέμαρχος
ΑΙΣΧΡΩΝ	Αἴσχρων
ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ	Τιμοκράτης
ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ	Νικοκράτης
ΞΕΝΟΚΑΔΗΣ	Ξενοκάδης
ΒΙΑΣ	Βίας
ΠΑΥΣΩΝ	Παύσων
ΣΤΙΛΠΑ	Στίλπα
ΕΥΡΥΤΟΣ	Εὔρυτος
ΣΑΜΥΘΑ	Σάμυθα
ΦΙΛΩΤΑΣ	Φιλώτας
ΗΑΓΙΣ	Ἅγις
ΖΩΠΥΡΑΜΑΧΑΝ	Ζωπύρα Μαχαν.
ΗΙΣΤΙΑΙΑ	Ἱστιαία
ΕΠΑΙΝΕΤΟΣ	Ἐπαίνετος
ΣΙΜΩΝ	Σίμων
ϜΑΡΙΧΟΣ	Ϝάριχος
ΣΦΕΝΔΩΝ	Σφένδων
ΔΑΜΟΤΕΛΗΣ	Δαμοτέλης

II.

ΦΙΛΗ	Φιλη . . .
ΒΟΤ	Βοτ . . . .
ΜΕΛ	Μελ . . . .
ΗΙΣΤ ΑΙΟΣΟΛ	Ἱστ[ι]αῖος Ὀλ.
ΚΡΑΤΙΣΚΟΣ	Κρατίσκος
ΠΟΛΥΛΙΣ	Πολυ[λ]ὶς?
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ	Καλλικράτης
ΓΛΑΥΚΟΣ	Γλαῦκος
ΣΙΜΥΛΙΣ	Σιμυλίς
ΑΝΘΡΩΠΙΣΟΣ	Ἀνθρωπίσ[κ]ος?
ΔΑΜΑΙΝΕΤΟΣ	Δαμαίνετος
ΦΙΛΙΣΤΑ	Φίλιστα
ΛΕΥΚΑ	Λ]εύκα
ΖΩΠΥΡΟΣ	Ζώπυρος
ΤΥΡΙΧΑ	Τυρίχα
ΒΟΤΥΡΟΣ	Βότυρος
ΗΙΣΤΙΑΙΟΣΛΙ	Ἱστιαῖος Λι.
ΑΡΙΣΤΑΚΟΣ	Ἀρίστα[ρχ]ος an Ἀριστα[ῖ]ος?
ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ	Ἀριστόδαμος
ΠΛΕΙΣΤΩΙ	Πλειστω..

Ed. Fiorelli *notizie degli scavi* 1880 p. 34 cum notis Comparettii. Conicit Comparetti tabulam esse Pythagoreorum sexus utriusque, qui in sodalis sepulcro nomina sua inscripta posuerint. Cui coniecturae etiamsi favere videatur quod aliquot nomina in Iamblichi catalogo Pythagoreorum recurrunt, velut integra Polemarchus Tarentinus, Xenocades Metapontinus, Zopyrus Taruntinus, Histiaeus Tarentinus (Ἑστιαῖος Iambl.), Eurytus Tarentinus, quibus addi possit ex coniectura satis audaci Μέλ[ισσος] Samius (II 3) et fortasse Mylliae Crotoniatae uxor Τυρίχα (II 15 Τιμύχα Iambl.), tamen haec minime sufficiunt ad Comparettii sententiam confirmandam, cum praesertim Euryto Philolai discipulo aliquanto recentior videatur titulus esse, recentior etiam tabulis opinor Heracleensibus. Itaque pauca illa nomina quae communia sunt catalogo Iamblichi et titulo Tarentino facilius inde explicantur quod illarum terrarum usu recepta erant.

Pag. I 17 Ϝάριχος nomen certum; conferri iubet Wilamowitzius Hesych. Βάριχοι· ἄρνες et ἄριχα· ἀρνῶν πρόβατα. — Pag. II 2 certe non Βότ[υρος] supplendum, cf. ibid. v. 16; cognomines enim homines addita utrubique nota inter se distinguuntur, cf. II 4 et 17.

669 Apud Tarentum *blocco di carparo*.

ΕΠΟΙΕ
ΕΣΑΝΕΘΕΚΕ

Viola *notizie degli scavi* 1883 p. 184.

ὁ δεῖνα] ἐποίη
ὁ δεῖνα . .]ης ἀνέθηκε.

670 Tarenti lapis marmoreus rep.

ΕΙΗ
ΤΡΙΗΡΕΑΣ
ΑΥΤΟΣΘΕΝ

Viola apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1884 p. 124.

671 Tarenti reperta basis (*di pietra carparigna*), in qua fuit avis imago, cuius et cauda et crus alterum superest.

ΑΓΑΘ
ΞΕΝ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 436; Lenormant *bull. épigr. de la Gaule* 1883 III 41, 17.
Fuitne artifex Ἀγαθ[ό]ξεν[ος?

PARS TERTIA.

CALABRIA. APVLIA EIVSQVE VICINIA.

I. BRVNDISIVM (*Brindisi*).

Cf. Mommsen CIL IX p. 8 sqq.

Brundisii oppidi ut nomen Messapicum (*βρένδον cervum, βρένδιον vel βρέντιον caput cervinum* dixisse Messapios testantur glossographi, cf. Hesych. s. v. βρένδον, Et. Gud. s. v. Βρεντήσιον, Seleucus apud Steph. Byz. s. v., Strabo VI p. 282) ita origo non Graeca, quidquid Graeci fabulabantur scriptores; Iapygas Tarento a Graecis eiectos Brundisii consedisse primus fortasse Antiochus narraverat, cf. Strabo VI p. 278 sq. et 282. Reges Brundisinorum memorat Strabo l. s., quo quidem tempore urbs bello cum Tarentinis gesto magnam agri iacturam fecisse dicitur. Bello Punico primo (a. 245) colonia eo deducta est a Romanis (Liv. epit. 19), qui iam XX fere annis ante Brundisio potiti sunt, et inde ab illo tempore portu Brundisino, quem novit iam Herodotus (IV 99), laudat praeter Strabonem Polybius X 1, 8, 'communis', ut ait Mommsen, 'populorum negotiatio uti coepisse putanda est'.

672 Apud Brundisium repertus caduceus aeneus, a. 1867 Venetiis apud Andream Dondi-Orologio.

ΔΑΜΟΣΙΟΝ ΘΟΥΡΙΩΝ
ΝΟΝΙΝΕΔΝΕΡΒΝΟΙΝΟΜΑΔ

Ed. Mommsen Herm. III 298, qui et genuinos titulos testatur et versu altero Σ et N litteras eadem forma uti adfirmat.

δαμόσιον Θουρίων. δαμόσιον Βρενδεσίνων.

Ex scripturae litteraturaeque diversitate apparet priorem titulum ex Thuriorum, alterum ex Brundisinorum auctoritate inscriptum esse. Ad quodnam tempus hoc illarum civitatum commercium sive foedus pertineat nescio.

673 Brundisii in domo familiae Stephaniae Cas.

ΘΑΛΗΣ ΜΕΙΛΗΣΙΟΣ
ΕΝΓΥΑ ΠΑΡΑ ΔΕ ΑΤΑ

Θαλῆς Μειλήσιος. ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτα.

Habet Io. Bapt. Casimiro epistula apologetica ad Q. Mar. Corradum a. 1567 (ms. bibl. Brundis.). De fraude auctor nunquam suspectus est, nec est cur magis hic titulus (sine dubio in herma insculptus) offendat quam Biantis herma similia.

---

674 Brundisii pro foribus aedium Diomedis Athenaei medici Vallamb. et Smetivs, qui addit 'in basi'. In aedibus Diomedis Catiniani Corr. (Cetiniani Casim., Casiniani Vrs.).

ΕΥΚΡΑΤΙΔΑΣ ΠΕΙΣΙΔΑΜΟΥ
ΡΟΔΙΟΣ
ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΟΣ
ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΤΗΣ ΒΡΕΝΔΕΣΙΝΩΝ ΒΟΥΛΗΣ
ΕΙΣ ΤΑΦΗΝ ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣ
EVCRATIDAS · PISIDAMI · F · RHODIVS
PHILOSOPHVS · EPICVRIVS
L · P · D · D · D

Tria sunt apographorum genera, primum versibus male divisis (v. 1 — Ῥόδιος, v. 2 — τὸν, v. 3 — βου-, v. 4 — ψηφισαμένης, v. 5 — Rhodius, v. 6 — L · P · D · D · D) Corradi in Manutii codice Vat. 5241 f. 572 = 5353 f. 325 (inde Manutius orthogr. 22, 1; Ursinus imagin. f. 72; Ligor. Neap. VIII f. 9; ex Ursino Gennaro Grande cognomi gentilizi p. 30), alterius generis recte divisis versibus duo sunt exempla, alterum Pontani (cuius ex libro a. 1547 exscripsit Morillon ap. Metellum Vat. 6039 f. 301' et accuratius apud Ligorium Neap. VII p. 488 et 489), alterum Vallamberti apud Metellum Vat. 6039 f. 302 et apud Smetium ed. f. 84, qui quod dicit ab Morillonio se accepisse, habuit sine dubio huius exemplum ex Vallamberto correctum; ex Smetio Grut. 406, 2; hinc Franz 5783 coll. add. p. 1254. Tertium denique Casimiri est apographum (epistula apologetica ad Q. Mar. Corradum 1567 ms. bibl. Brundis.), in quo versibus recte divisis Latina vv. 6—8 desunt; cf. Mommsen IRN p. 27, CIL IX 48.

Exhibui fere Vallamberti exemplum. — 3 ΠΕΙΣΙΔΑ////// Pont. ap. Ligor. VII — 4 ΒΡΟΥΝΔΕΣΙΝΩΝ Pont. Casim., ΒΡΟΥΝΤΕΣΙΝΩΝ Ligor. VIII — 5 ΥΝΡΙΣΑΜΕΝΗΣ Pont. ap. Met., ////ΡΙΣΑΜΕΝΗΣ Pont. ap. Ligorium VII, qui ΥΝ litteras incommodas omisit, ΨΗΦΙΖΑΜΕΝΗΣ Vall. (ΨΗΦΙΣΑΜΕΝΗΣ Ligor. VIII, ΨΗΦΙΣΜΕΝΗΣ Casim.). Probabile est litteras falsas ΣΕΩ; Vallambertus habet ЄCW — 7 EPICVRIVS Pont. ap. Met. et Vallamb., EPICVREVS Pont. ap. Ligor. VII. — Latina spuria indicabat Mommsen IRN p. 27, sed nuper admisit genuina esse, et praescribit Corradus 'eodem in saxo idem epitaphium'.

Εὐκρατίδας Πεισιδάμου | Ῥόδιος, | φιλόσοφος Ἐπικούρειος, | τὸν τύπον τῆς Βρενδεσίνων βουλῆς | εἰς ταφὴν ψηφισαμένης.

---

675 Brundisii.

ΓΕΟΡΓΙΑΣ
ΕΝΙΑΥΤΩΝΝ

Γεοργίας ἐνιαυτῶν ν'.

Habet Io. Bapt. Casimirus epistula apologetica ad Q. Mar. Corradum 1567 (ms. bibl. Brund.). Inde Franz add. p. 1254 n. 5783*d* missam a Mommseno.

---

676 Ad Brundisium rep. a. 1842 in vicinia hypogaei.

ΔΑΜΟΚΗΑ
ΤΗϹ
ЄΖΗϹЄ · ЄΤΗ
ΛΑ

Descripsit Io. Tarantini. Lege Δαμοκ(ρ)άτης ἔζησε ἔτη λα'.

---

677 Brundisii apud Villanovam Momms., ubi non repperi.

ЄΙΡΗΝΑΙ
ΑΝΝΙΟΥ
ΚΥΠΡΙϹЄΖ
ЄΤΗΚΓ

Εἰρηναῖ[α] Ἀννίου Κύπρις, ἔζ[η] ἔτη κγ'.

Descripsit Mommsen. Edidit Imm. Mola *giorn. letterario di Napoli* 1798 m. Ian. et Febr. Ex schedis Mommseni Franz add. p. 1254 n. 5783*b*.

---

678 Brundisii.

HERACLAS
HERACLIDV
ALEXANDREVS
VIXITAN · L · HS

Ex ectypo a Tarantinio misso Fiorelli *notizie degli scavi* 1880 p. 45.
Ἡρακλᾶς Ἡρακλ(ε)ίδου Ἀλεξανδρεύς, vixit an(nis) L, h(ic) s(itus).

---

679 Brundisii repertus lapis calcaris, nunc apud Ioannem Tarantini archidiaconum.

ΚΥΡΙΩΝ Η
ΡΑΚΛΙΔΟΥ
ЄΖΗϹЄ ЄΤΗ
Μ

Κυρίων Ἡρακλίδου ἔζησε ἔτη μ'.

Misit apographum Henzeno Tarantini a. 1874.

---

680 Brundisii apud Villanovam.

ΟΥΑΛЄΝΤΙ
Ρ · ΧΩΡ Α
ΟΥΜΙΔΩΝ
ΠЄΡΓ · ΤΗϹ
ΛΦΥΛΙΑϹ
ΗΝΟΔΩΡΟϹ
ΟΠΑΤΡΩΝΙ
ΗϹΧΑΡΙΝ

Descripsimus Mommsen et ego. Ed. Immanuel Mola *giorn. letterario di Napoli* 1798 m. Ian. et Febr. Ex schedis Mommseni Franz add. p. 1254 n. 5783*c*.

Οὐάλεντι [π]ρ(ειμιπειλαρίῳ) χώρ(της) α' [Ν]ουμιδῶν [ἐκ] Πέργ(ης) τῆς [Παμ]φυλίας [Ἀ]πολλόδωρος [ὁ] πάτρων [μνεία]ς χάριν.

'Privilegium a. p. Chr. 178 (ephem. epigr. IV 504) datum est militibus cohortis I Flaviae Numidarum, quae est Lyciae Pamphyliae' Momms.

---

681 Brundisii repertum, nunc in bibliotheca.

ΦΡΟΝΙΩΝ
ΔΙΚΙΤΗϹϹΥΡΙΑ
ΟΗ · ϹЄΝΚΛЄ · Α
sic ΑΔϹΑΦΟϹ
sic ΜΗϹΧΑ

Descripsi.
Φρό[ν]τω[νι Δεικ]ίδι τῆς Συρίας [ἐ]ποίησεν Κλεα... ἀδελφὸς [μνή]μης χα[ριν].
Δεικ]ίδι supplevit Mommsen.

682 Repertum Brundisii a. 1802.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
5 [illegible]
[illegible]
[illegible]

Sic scriptum extat in schedula Io. Baptistae comitis de' Tomasi Gallipolitani, quam dedit Mommsen, nisi quod verborum distinctionem et interpretationem ab illo institutam omisi. Sed iuvat specimen saltem operae exhibere, velut v. 1 ita legit: ἔνθα δὲ κεῖται Θρᾷξ. φέρτατος ἥρως. ψ'. Σῶς ἐπὶ τι φῦ ἕν, itaque vertit: *hic sane iacet Thrax, praestantissimus heros. DCC (septingentesimo anno). Integer robore quidem dixit unum.* Fuit sine dubio carmen sepulcrale, quod mihi non contigit ut in ordinem redigerem; v. 1 desinebat in φέρτατος ἥρως, v. 2. 3 fortasse εἶχεν ἐνὶ μεγάροισιν | θεῖος ἀνὴρ — μικρὸν τοι κάτθανεν οὗτος ...., v. 4 ὑπὸ μόχθων, v. 5 υἱὸν Νικολάου γεγῶτα ἀγαθοῦ —; v. 7 πατρὶ θανόντ' οὐκ ἔστι παρ' ἀνθρώποισι --. Litterae fuerunt Є C Ѡ.

---

683 Brundisii prope monasterium quod olim fuit Cappucinorum fragmentum lapidis calcaris repertum.

Ѡ
є Ρ Ѡ
χ Α Ρ Ι Ν
Ρ Є C Τ Η C
5 Λ C Ш Α Κ Є Δ Ο ν

Tarantini apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1884 p. 398.

684 Prope Brundisium repertum fragmentum; *questa lapide è stata certamente alquanto mutilata nella parte superiore in tempo remoto, onde poteria adattare a servir di soglia di qualche uscio campestre.*

Є Ρ Ϝ Α
Є Ι C Ѡ
οἶ Κ Τ Ο Ι C
γλυκ Υ Ν Α Ν Δ Ρ Α
5 C Υ Ν Ο Ш Є Υ Ν Ο Ν
C Α Ο C
Ν
Λ Ι
Ο Ν Η

Descripsi ex ectypo misso ab Ioanne Tarantini. Ex lapide idem Tarantini in epistula ad Mommsenum data d. 20 m. Aug. a. 1884, editque apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1884 p. 281.

1 Є Ρ Ϝ Α sive Є Ρ Κ Α Tarant. in epist., _ Π Α id. ed.; ego primam litteram in ectypo non vidi — 8 Ν Tarant. — 9 Є Σ . . . . Ι Η Tarant. epist., ////Ѡ id. ed.

Reliquiae sunt carminis sepulcralis.

II. RELIQVA APVLIAE ORA.

685 Gnathiae (prope *Fasano* oppidum) repertus caduceus aeneus.

Γ Ν Α Θ Ι Ν Ο Ν

Edidit Minervini *bull. dell' inst.* 1845 p. 44. Hinc Franz 5781.

Exspectarem Γναθῖνον [δαμόσιον].

---

686 Caeliae (nunc *Ceglie di Bari*) in margine lapidis, cui medii aevi titulus insculptus est.

Α Γ Υ Τ Ο ς

Descripsit Mommsen.

687 Barii in aedicula reperta a. 1834 *nel suolo censito a Vito Michele de Natale dove è adesso la strada Melo* Petr. Ego frustra quaesivi.

Ν Ε Π Ω Σ Κ Α ^
Α Ι Χ Ρ Υ Σ Ο Υ Β Υ
Ζ Α Ν Τ Ι Ο Σ
Ζ Η Σ Α Ν Τ Ι Ε Τ Η
5 Κ Ε
Μ Η Ν Ε Σ Γ· Η Μ Ε · Ι Ε ·

varii strumenti di falegname

Edidit Petroni *storia di Bari* I 29. Ex Mommseni schedis (cui dedit Ios. d' Addosio) Franz add. 5875 a[1].

Νίκως Κα[λ]λιχρύσου Βυζάντιος, ζήσαντι ἔτη κε', μῆνες γ', ἡμέ(ραι) ιε'.

III. VENVSIA (*Venosa*).

Cf. Mommsen CIL IX p. 44. 660.

Qui in coemeterio Iudaico Venusiae a. 1853 detecto reperti sunt tituli Graeci, eos omnes Mommsenus l. s. p. 660 sqq. accurate iterandos curavit ex duobus qui in tabulario musei Neapolitani extant commentariis manu scriptis, altero Stanislai d' Aloe, altero Paschalis de Angelis (cf. Ascoli *atti del IV Congresso internazionale degli Orientalisti tenuto in Firenze nel Settembre 1878* vol. I Flor. 1880 p. 239 sqq.). Itaque ego ne acta agerem hos titulos omittendos esse duxi.

688 Venusiae basis *nel cantone della casa de' Vitagliani, posseduta da' Bagnuoli* Cim.

ΗΛΙω
ΜΙΘΡΑ
ΥΠΕΡϹωΤΗΡΙΑϹ
ΒΡΙΙΙΙΟΥΠΡΑΙ
ϹΕΝΤΟϹ
ϹΑΓΑΡΙϹΟΙΚΟ
ΝΟΜΟϹ

Cimaglia antiquit. Venusinae (1757) p. 185, cf. p. 191 adn. 2, qui descripsisse ait etiam Matthaeum Aegyptium. A Cimaglia acceptum apographum ed. Gennaro Grande *nomi gentilizi* p. 17. Denuo Lupoli iter Venus. (1793) p. 284. Repetiit Franz add. 5875 *a*[3].

4 ΒΡΗΠΟΥ Cim. ed. ΒΡΙΙΠΟΥ Cim. apud Grandium. — Litterarum formas dedi ex Lupolo.

Ἡλίῳ Μίθρᾳ ὑπὲρ σωτηρίας Βρ[ττ]ίου Πραίσεντος Σάγαρις οἰκονόμος.

Cf. titulus Latinus CIL IX 425 Mercurio invicto pro eiusdem Brittii Praesentis salute ab eodem Sagari actore eius positus.

IIII. AECLANVM (*le Grotte prope Mirabellam*).

Cf. Mommsen CIL IX p. 98 sqq.

689 Mirabellae via *S. Biagio* n. 8.

Γ·ΣΑΛΟΥΙΟΣ·ΑΤΤΙΚΙΑΝΟΣ
ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ·ΠΟΛΕΩΣ·ΑΝΑΘΗΜΑ
ΘΕΩΙ · ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ·

Descripsit Dressel. Guarini *fasti duumvir. di Pompei* (1837) p. 217. Ex schedis Guarinii Braun *bull. dell' inst.* 1837 p. 19. Hinc Franz 5877 et adhibitis schedis Mommseni add. p. 1261.

Γ(άιος) Σάλουιος Ἀττικιανὸς ἀρχίατρος πόλεως ἀνάθημα θεῷ Ἀσκληπιῷ.

690 Aeclani.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗϹ
ΚΑΝΔΙΤΑ
ΤΗΦΙΛΗ

Πολυνείκης Κανδίτᾳ τῇ φίλῃ.

Guarini commentar. XII (1830) p. 10. Ex Brunnii apographo Franz add. 5877 *b*[3].

V. BENEVENTVM (*Benevento*).

Cf. Mommsen CIL IX p. 136 sqq.

691 Ad vicum S. Nazari prope Beneventum repertum fragmentum litteris elegantibus inscriptum. Est apud Vincentinum Soricelli ibidem.

Descripsit Dressel in schedis; ex eisdem Mommsen CIL IX ad n. 1663.

3 ΛΕΙΟΥΙ Momms. ed. Fortasse Οὐλπίου nomen fuit.

---

692 Beneventi repertus lapis a. 1779 dum restauratur pons Caloris Amad.

ΙΑ C · Υ · Τ · Υ · Χ Ν Χ · Α · Ι Ρ Ϲ

. . . . *ἐν Εὐτύχ[ῳ] vel Εὐτυχ[ιανῷ] χαίρε.*

Ex schedis Amadutianis bibl. Savign. a Mommseno missis Franz add. 5875 *f*.

693 Moiani in oppido (apud Beneventum) fragmentum repertum.

Ι Ω
Ω Ν

Fiorelli *notizie degli scavi* 1884 p. 225.

PARS QVARTA.

CAMPANIA.

I. SALERNVM et *AMALFI*.

Cf. Mommsen CIL X p. 61 sqq.

694 Prope Salernum repertum vas aeneum, post apud Raphaelem Barone Neapolitanam. Posidoniae adscribit Roehl.

DYMEΣADA

Δυμεσάδα.

Edidit Minervini *bull. Napol.* n. s. IV (1856) p. 164 tab. X 1. Inde Roehl IGA 545.

Nomen incertae originis.

---

695 Tramonti (apud Salernum) in pago Cesarano reperta a. 1514.

ƆLYMPIA
CVS DEPOSITI
PAC ✝ E VLPIVS
XIII CALENDAS

hic figura iuvenilis paludata manu dextera expansa, sinistra palmae ramusculum gestans, capite diademate redimito cui signum ☧ imminet, ad pedes habet litteras D N S.

ʃ A ✱ ω

hic columba

hic litterae hinc inde ab altera figura sic:

·Γ·Τ··
ΟΑΡΙ
✝
Ο
Ο

Pelliccia de eccl. christ. politia III 1 p. 359, ubi editur commentarius de hoc lapide scriptus a. 1515; inde Mommsen CIL X 668.

Probabiliter Pelliccia Graeca legit ὁ ἅγ(ιος) Τρύφων (l. e. Τρύφων), sed iure dubitat Mommsenus num haec in eodem lapide extiterint.

696 Salerni in templo monachorum Montis Oliveti in gradu quo ascenditur ad sacrarium.

ΕΤΗΛΕΥΤΗϹΕΝ Φ ΙΛΟΥ....
ΚΑΛ·ΜΑΙΩΝ.ΗΜΕΡΑΑΦ...
....ΜΕΡΙΝΗ Ϛ̄....

Giovenazzi addidit ad marginem libri Lupiani epitaph. Severae p. 101.

Ἐτ[ε]λεύτησεν Φιλο[.... τῇ πρὸ ..] καλ(ανδῶν) Μαίων ἡμέρᾳ Ἀφ[ροδί]της, ζησασ.....

Potest nomen fuisse Φιλούμενος vel Φιλουμένη, sed neque hoc certum nec certa dierum nota v. 3 ([ἡ]μερ..).

---

697 Amalfi.

✝ ΕΓΚΕΝΗϹΘΗΤΟϹΕΠ
ΤΟΝ·ΕΥΚΤΗΡΙΟΝΤΟ
ΤΡΕΙϹ·ΟΛΒΙΟΥΜΑ
ΤΥΡΟϹ·ΟΥΑΡΟΥ
5 ΤΙϹΙΕΡΑΡΧΙΑϹϹΤ
ΝΟΥΤΟΥΑΤΙΩΤΑΤ
ΕΠΙϹΚ·ΤΝϹΝΕΑΠΟ
ΤΩΝΠΟΛΕΟϹ|Η|
ΤΩΒΡΙΩ ...

Gaet. Mansi *novelle Florent.* 1771 II 294 ligno incisam ex libro ms. *memorie raccolte dal sig. D. Marcello Bonito marchese di S. Giovanni Amalfitano patrizio, che si morì nel 1711, le quali ora si serbano dal principe di Casapiscella D. Vincenzo Bonito;* inde Kirchhoff CIG IV 8665.

Ἐγκαινίσθη τὸ σεπτὸν εὐκτήριον το[ῦ] τρισαθλίου μά[ρ]τυρος Οὐάρου [ἐπὶ] τ[ῆ]ς ἱεραρχίας Στ[εφάν]ου τοῦ ἁ[γ]ιωτάτ[ου] ἐπισκ(όπου) τ[ῆ]ς Νεαπο[λι]τῶν πόλεως μη(νὶ) [Ὀκ]τωβρίῳ ....

Supplevit Mansi, qui Stephanum eum intellegit qui saeculo VIII exeunte (767—799) episcopus Neapolitanus fuit. Praeterea duo eiusdem nominis episcopi fuerunt, alter circa annum 500, alter ab anno 903 ad 911 (Gams, series episcoporum eccl. cathol. p. 904) sacro munere functus. Vari sanctuarium quo tempore restitutum sit, eo minus definiri potest quod eius sacra, ut monuit Ernestus Bernheim collega, illis regionibus culta esse nullo alio testimonio constat. V. 9 Mansi supplevit ἡμέρᾳ ιϚ', quo quidem die Diocletiano imperatore in Aegypto passus est Varus (acta sanct. VIII 423).

II. SVRRENTVM (*Sorrento*).

Cf. Mommsen CIL X p. 76 sqq.

698 Surrenti in aedibus archiepiscopalibus Gud., in ecclesia maiori Cap.

Δ · Є · Μ
Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο Υ C
Ι Ν Π Є Τ Ρ Α Τ Ο Υ C
Β · Κ · Μ · Β Є Ι Ξ · Α Ν Ο
Ν · Μ Ν Ξ Є C · Ϛ · Δ Є Ι · Ν
Κ Ο Ζ Ο Υ C Ι Μ Β Є Ι Α · Є Ι
Ρ Η Ν Α Μ Α Ρ Ι Τ Ο Β Є Ν Є
Μ Є Ρ Є Ν Τ Ι Φ Ν
Κ Є Τ

Sic fere Gudius sched. p. 116. Inde Mommsen IRN 2143. CIL X 719. Minus accurate et versibus non divisis Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 508 (ex hoc Reines. XIV 30 et Franz 5870, cf. add. p. 1260).

2 ΑΥΡΙΑΙΟΥC Cap. — 4 ΒΕΙ..ΑΝΟ Cap. — 5 Η·ΜΗ ΖΕC·S·ΔЄΙ·Ν Cap. — 6 sq. ΕΙΡΗΝΑ Cap. ЄΙΡΗΝ Gud. — 8 sq. ΙΝ·ΚΕΤ Cap.

Legendum ex Reinesii Franzii Mommseni emendatione sic:

D(is) m(anibus). Aurelius Inpetratus, b(eteranus) c(lassis) M(isenensis) vix(it) an(n)o(s) ν', meses ϛ', dei(es) η', coiux impia (? Mebia coni. Wilamowitz) Eirena marito benemerenti fecit.

III. STABIAE (*Castellamare di Stabia*).

Cf. Mommsen CIL X p. 84 sqq.

699 Ibidem (i. e. Stabiis) reperta, nunc (Castellamare) in aedibus Caes. Coppulae Cap.

D · M ·
P · A E L I O · A V D A C I · E Q V E S · I N A Y G · I V R
M · V L P I V S · L · F · S I I · C · I V L I V S · P R O B V S
H · B · M · F
Θ Ε Λ Ω · Τ Υ Χ Η Σ · Σ Τ Α Λ . . .
Α Γ Μ Ω Ν . Η · Φ Ρ Ε Ν Ω Ν Γ Ι Θ Ο Ν

Edidit Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 473. Inde Reines. VIII 2; Bart. Capasso *topogr. della penisola Sorr.* (1846) p. 74; Franz 5868, add. p. 1260; Mommsen IRN 2175 et CIL X 775. Repetii epigr. gr. 1112.

Versus male divisi. — V. 2 sq. Mommsen: EQ · SINg · AVG · iVR | M · VLP · IVSint |

Θέλω τύχης σταλαγμ[ὸ]ν ἢ φρενῶν [π]ίθον.

Graeca casu adhaesisse titulo Mommsenus putat, recte fortasse; versiculus fertur inter sententias Menandreas v. 240 M, ab aliis aliis tribuitur.

700 Stabiis reperta, nunc Neapoli in aedibus Caesaris Coppulae Cap. Don.

Μ Υ Ρ Ι Ν Ο C · Κ Α Ι · Υ Γ Ι Ε Ι Α · Θ Ε Ο Τ Ι Μ Ω Ι
Τ Ω Ι · Υ Ι Ω Ι · Ε Τ Ω Ν · Ι Γ · Μ Ν Η Μ Η C · Χ Α Ρ Ι Ν

Sic Donius Marucell. A 188 ex adversariis Ach. Statii bibl. PP. Oratorii et schedis Manutii Vaticanis (in neutris ego inveni). Eodem sine dubio exemplo edidit Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 473 (hinc Reines. XII 59; Genn. Grande *cognomi gentil.* p. 17; Bart. Capasso *topogr. della penisola Sorr.* (1846) p. 74; Franz 5867).

Versuum divisio vix vera.

Μύρινος καὶ Ὑγίεια Θεοτίμῳ τῷ υἱῷ ἐτῶν ιγ' μνήμης χάριν.

IIII. POMPEII.

Cf. Mommsen CIL X p. 89 sqq.

701 Pompeis reperta basis d. XV m. Aug. a. 1818 in templo Iovis opt. max. Fior. Nunc Neapoli in museo.

ΓΑΙΟϹΙΟΥΛΙΟϹΗΦΑΙϹΤΙΩΝΟϹ
ΥΙΟϹΗΦΑΙϹΤΙΩΝΙΕΡΑΤΕΥϹΑϹ
ΤΟΥΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟϹΤΩΝΦΡΥ
ΓΩΝΑΝΕΘΗΚΕΔΙΑΦΡΥΓΙΟΝ
5 L ΚΖΚΑΙϹΑΡ ΦΑΡΜΟΥϹΕΒΑϹΤΗ

Vidi, sed accuratius legere non potui. Dedi Fiorellii apographum ex libro *descrizione di Pompei* (1875) p. 255; minus accurate idem in antiquit. Pompeianarum hist. (1860) p. 212; de Iorio *plan de Pompei* (1828) tab. IV 2; Guarasio *intorno alla iscriz. Puteolana de' Lucceï* (1851) p. 79; Franz add. 5866c; Fiorelli *catal.* 76. Cf. Boeckhii epistula in *bull. Nap.* n. s. I 158 (1852).

Γάιος Ἰούλιος Ἡφαιστίωνος υἱὸς Ἡφαιστίων ἱερατεύσας τοῦ πολιτεύματος τῶν Φρυγῶν ἀνέθηκε Δία Φρύγιον L κζ' Καίσαρ(ος) Φαρμου(θὶ) Σεβαστῇ.

Annus est a. c. 751. Vidit Boeckhius, id quod nunc exploratum est, singulorum mensium dies primos tam in Aegypto quam in Asia appellari solitos esse Augusti.

702 Pompeis reperta a. 1765 statua Mart. Sub anaglypho (Ceres, sus, ara) Venetiae in bibliotheca S. Marci Rinck.

ΤΕΡΕΝΤΙΑΠΑΡΑΜΟΝΗΙΕΡΕΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΟϹΘΕϹΜΟΦΟΡΟΥ

Ed. ex Amadutii epistula ad Io. Lamium m. Febr. 1766 scripta (cf. *nov. lett. di Firenze* 1766 p. 122) Martini *das gleichsam auflebende Pompei* (1779) p. 330 cf. p. 174; Rinck *Kunstblatt* 1828 n. 41. Ex schedis Rinckii Franz 5865.

1 ΠΑΡΟΜΟΝΗ Mart.

Subiecit Martini Latinam interpretationem maiusculis litteris scriptam, quam abieci. Martinii vel Amadutii esse vel eo patet quod eodem vitio PAROMONE vertitur.

Τερεντία Παραμονὴ ἱέρεια Δήμητρος Θεσμοφόρου.

703 Pompeis reperta opera musiva duo, nunc Neapoli in museo; in utroque idem titulus.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΣ ΣΑΜΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ

Διοσκουρίδης Σάμιος ἐποίησε.

Descripsi. Edidit Winckelmann *trattato prelim.* p. XCVII; inde Franz 5866b. *Antichità di Ercolano* VI (*bronzi* I) 159. *Museo Borbonico* IV 34.

704 1. Pompeis insulae quintae in domo quadam repertum monopodium, cuius in crepidine insculptum

ΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣ

2. Ibidem repertum alterum monopodium, cuius in basi marmorea legitur

ΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1882 p. 324. 360.

Σαραπίων fortasse opificis nomen.

705 Pompeis repertum horologium solare a. 1865; nunc Neapoli in museo nimis alte suspensum.

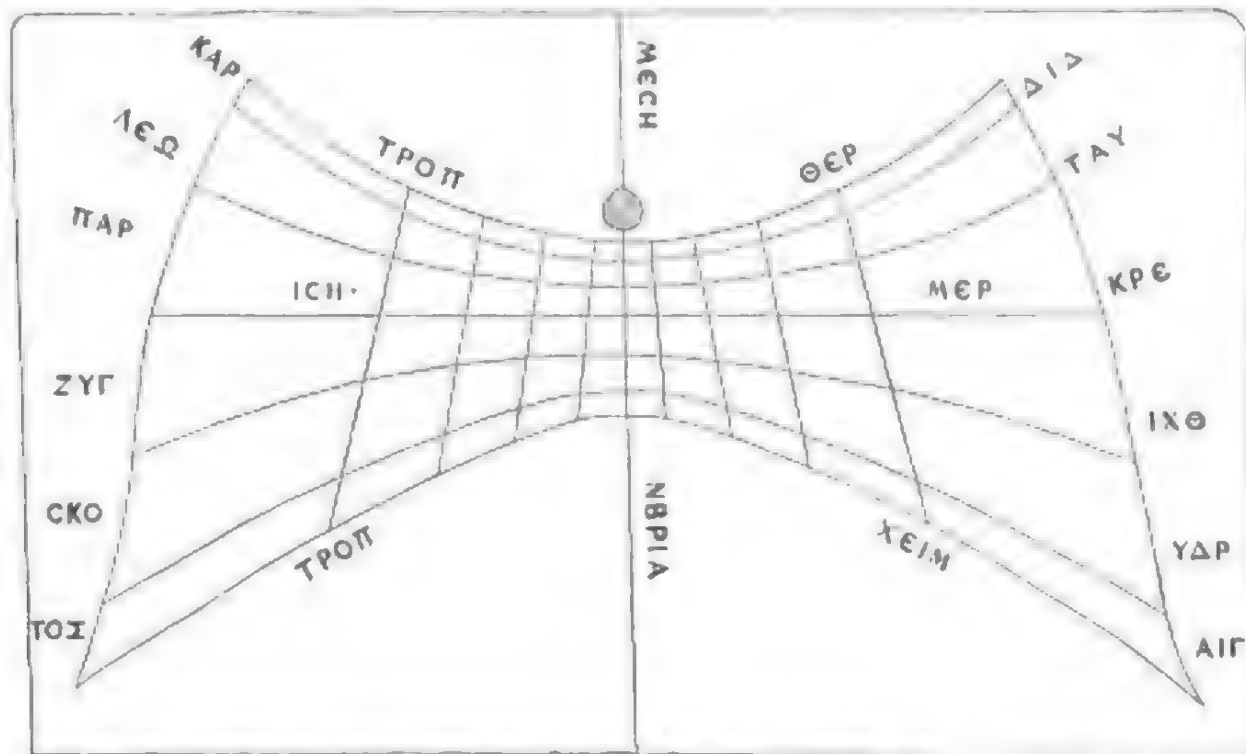

Contuli partem sinistram, dextram legere non potui. Fiorelli *giorn. di Pompei* 1865 p. 14; idem catal. 77.

Vocabula compendiose scripta facilia sunt intellectu: *ἰσημερ(ινός), τροπ(ικὸς) θερ(ινός), τροπ(ικὸς) χειμ(ερινός). τοξ(ότης), αἰγ(όκερως). σκο(ρπίος), ὑδρ(οχόος). ζυγ(ός). ἰχθ(ύες). παρ(θένος), κρ(ιός). λέω(ν). ταῦ(ρος). καρ(κῖνος), διδ(υμοι).*

Ceterum cf. CIG III 6179 adnot.

706 Pompeis inter portam Sarni et Nolanam lapis quadratus in muro aggeris.

ΛΟΛΛΙΑ
ΧΗΛΕΙΔΩΝ

Vidit Mommsen (IRN 6307, 76) recognitamque ab Augusto Mau iteravit CIL X add. p. 1007 n. 8355. Edidit Mazois *les ruines de Pompei* I tab. 12 p. 36; Minervini *bull. neapolet.* n. s. III (1854) p. 57; Zangemeister CIL IV 2498 tab. 39, 22.

2 'sic, non ΧΕΙΛΕΙΔΩΝ' Mau.

Titulus est sepulcralis, cf. Nissen *Pomp. Stud.* p. 482.

V. HERCVLANEVM (*Resina*).

Cf. Mommsen CIL X p. 156 sqq.

707 Herculanei a. 1753 reperta protome aenea, deinceps Panormum translata. Postea Neapolin rediit, ubi extat in museo.

ΔΗΜΟϹΘΕΝΗϹ

Descripsi. *Antichità di Ercolano* V (*bronzi* 1) tab. 11. 12 coll. p. 51; denuo delineandam curavit (Panormi) Visconti *iconogr. gr.* tab. 30, 3 coll. vol. I 258; repetiit Franz 6036.

Δημοσθένης.

708 Herculanei reperta protome parva aenea, nunc in museo Neapolitano.

ΕΠΙΚΟΥΡΟϹ

Descripsi. *Antich. di Ercol.* V (*bronzi* I) tab. 19. 20 coll. p. 77; denuo Visconti *iconogr. gr.* tab. 25, 1 coll. vol. I 213; repetiit Franz 6042.

Ἐπίκουρος.

709 Herculanei reperta protome parva aenea; extat in museo Neapolitano.

ΕΡΜΑΡΧΟϹ

Descripsi. *Antich. di Ercol.* V (*bronzi* I) tab. 17. 18 coll. p. 71; denuo Visconti *iconogr. gr.* tab. 26, 1 coll. vol. I 216; repetiit Franz 6045.

Ἕρμαρχος.

710 Herculanei reperta protome parva aenea, nunc Neapoli in museo. Vultus eosdem plane esse ac protomae marmoreae Romanae (v. infra) testatur Visconti.

ΖΗΝΩΝ

Descripsi. *Bronzi di Ercolano* V (*bronzi* 1) tab. 15. 16 coll. p. 67; Gerhard-Panofka *Neap. ant. Bildw.* I 120.

Ζήνων est sine dubio stoicus; cf. Schuster *Portr. der griech. Philos.* (1876) p. 21 coll. tab. IV.

711 Herculanei reperta tabula marmorea picta (duae puellae astragalis ludentes, pone quas tres aliae adstant); nunc Neapoli in museo.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΕΓΡΑΦΕΝ

ΛΗΤΩ ΝΙΟΒΗ ΦΟΙΒΗ

ΑΓΛΑΙΗ ΙΛΕΑΙΡΑ

Descripsi. *Antichità di Ercolano* I p. 139 (in catalogo); inde Martorelli *thec. cal.* II 389 et Franz 5863 coll. add. Cf. Helbig *Wandgem.* 1705.

Ἀλέξανδρος Ἀθηναῖος ἔγραφεν. Λητώ. Νιόβη. Φοίβη. Ἀγλαίη. Ἱλάειρα.

De artifice cf. Brunn *Gesch. d. K.* II 308.

712 Herculanei protome aenea (doryphori Polycletei imitatio) *ritrovata a 28 Maggio 1753 nelle scavazioni di Portici* BAY. Portici in museo WINCKELM. Nunc Neapoli in museo. — In pectore titulus:

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΡΧΙΟΥΑΘΗΝΑΙΟΣΕΠΟΗΣΕ

Ἀπολλώνιος Ἀρχίου Ἀθηναῖος ἐπόησε.

Descripsi. Bayard *catalogo degli antichi monum. di Ercolano* I 171; Martorelli thec. calam. II 426 de suo; *antich. di Ercolano* V 157 coll. tab. 45. 46; Winckelmann *Sendschr.* p. 36 et hist. art. V 2 p. 589; Franz 6137; ex ectypo Loewy *Inschr. d. Bildh.* 341. Cf. Dittenberger CIA III 420 coll. add. p. 495.

713 Herculanei repertum horologium solare, quod cum in solo diario Britannico editum extet, videtur olim in Britanniam asportatum esse. In museo Britannico non extare affirmavit Percio Gardner MVRRAY.

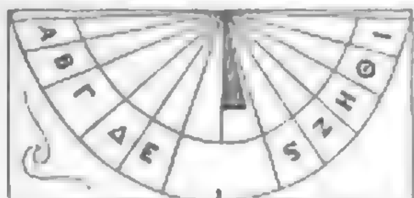

Editum *literary Gazette* 1823 m. Mai. p. 284; repetiit Férussac *bull. des sciences hist.* 1824 I 230 (hinc Franz 5862).

Diarii Anglici cum in Germania nullum extare videretur exemplum (Berolini saltem et Gottingae frustra quaesivi), Adolphum Michaelis adii, quo intercedente Percy Gardner v. cl. parato animo meum in usum ex ipso diario ea excerpsit quae huc pertinent. Apparet autem ex his distichum notissimum quod tamquam in ipso lapide scriptum ediderat Franzius ab editore anonymo rei inlustrandae causa ex Anthologia Palatina adiectum esse. Est autem hoc (A. P. X 43):

Ἓξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται· αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
γράμμασι δεικνύμεναι ΖΗΘΙ λέγουσι βροτοῖς.

Praeterea Gardnerus haec notavit: *there are two dials in the British Museum besides that mentioned in Hicks Attica no. LXXII, but both of them are uninscribed. Our writer* (i. e. editor anonymus) *is so unscientific that I should trust him as little as possible.*

VI. NEAPOLIS (*Napoli*).

Cf. Mommsen CIL X 170.

Neapolitanae civitatis nomen, quod Νεάπολις (sive Νεόπολις) vel Νεήπολις in nummis scribitur, ipsum prodit recentiorem aliquando urbem in vetustioris locum restitutam esse. Strabo (XIV p. 654) eumque secutus Stephanus Byz. p. 504 Rhodios narrant ante olympiadem primam cum alias Hiberiae Italiaeque urbes condidisse tum in Oscorum regione Παρθενόπην. Idem vero Strabo alio auctore usus (V p. 246) haec scribit: μετὰ δὲ Δικαιαρχείαν ἐστὶ Νεάπολις Κυμαίων· ὕστερον δὲ καὶ Χαλκιδεῖς ἐπῴκησαν καὶ Πιθηκουσσαίων τινὲς καὶ Ἀθηναίων, ὥστε καὶ Νεάπολις ἐκλήθη διὰ τοῦτο· ὅπου δείκνυται μνῆμα τῶν Σειρήνων μιᾶς Παρθενόπης κτλ', eodemque ex fonte Lutatius Daphnis (hist. Roman. fragm. ed. Peter 1883 p. 126) narrat *Cumanos incolas a parentibus digressos Parthenopen urbem constituisse, dictam a Parthenope Sirena, cuius corpus etiam* ... Et Cumanam originem spondent testes longe optimi, nummorum tituli et litteraturam Chalcidicam et dialectum Ionicam referentes (ΝΕΗΠΟΛΙΣ ΝΕΟΠΟΛΙΤΕΣ ΝΕΥΠΟΛΙΤΗΣ [Ν]ΕΟΠΟΛΙΤΕων). Pergit Lutatius narrare, *postquam ob locorum ubertatem amoenitatemque magis coepta sit frequentari, veritos ne Cymaeam desererent, inisse consilium Parthenopen diruendi. post etiam pestilentia affectos ex responso oraculi urbem restituisse sacraque Parthenopes cum magna religione suscepisse, nomen autem Neapoli ob recentem institutionem imposuisse.* Itaque nihil obstat quominus antiquiorem urbem Rhodios condidisse, postea dirutam nomine novato restituisse Cumanos credamus; factum hoc saeculo fere sexto. Erravisse autem videtur Strabo (p. 246) eo quod Cumanos a Chalcidensibus diversos putabat esse, Lutatius vero eo quod etiam priorem urbem a Cumanis constitutam tradidit. De nomine urbis vetustioris probabiliter ita statuit Mommsenus ut nomen Φάληρον (Φαλήρου τύρσις Lycophr. Alex. 717 indeque Steph. B. p. 656) a campis Falernis ad oppidum translatum esse diceret, Παρθενόπην autem nomen pariter inter fabulas referendum esse atque ipsam Sirenam. Etiam de nomine *Palaepoli*, quod res ipsa fert ut recentius esse existimemus Neapoli, disputavit Mommsenus et hoc sine dubio effecit ut *Palaepolitanorum rem publicam a Neapolitana diversam nullam umquam fuisse* pro certo iam sit.

Quod ait Strabo praeter Chalcidenses etiam ex Attica reipublicae Neapolitanae cives accessisse, id eo minus dubitari potest, quod inde ab saeculo quinto medio nummi Neapolitani plane sicut Thurienses Minervae caput galeatum impressum habent. Hoc qui adnotavit Belochius (*Campanien* p. 30) attulit etiam Timaei testimonium servatum in scholiis ad Lycophr. 732 (= fr. 99): Τίμαιός φησι Διότιμον τὸν Ἀθηναίων ναύαρχον παραγενόμενον εἰς Νεάπολιν κατὰ χρησμὸν θῦσαι τῇ Παρθενόπῃ καὶ δρόμον ποιῆσαι λαμπαδικόν, ὅνπερ λαμπαδικὸν ἀγῶνα καὶ δρόμον οἱ Νεαπολῖται ἐτησίως ἐτέλουν ... Διότιμος δὲ εἰς Νεάπολιν ἦλθεν ἔτι στρατηγὸς ὢν τῶν Ἀθηναίων ἐπολέμει τοῖς Σικελοῖς. Quem quidem Diotimum Strombichi filium Euonymensem fuisse eum qui a. 432 cum

classe Corcyram missus est (Thuc. I 45. VIII 15. CIA I 179), minime constat; sed hoc apparet Athenienses tunc temporis haud mediocri sive auctoritate sive honore apud Neapolitanos fuisse. Anno 427 vel 419 Cumanorum urbe a Campanis capta ac diruta quidquid supererat civium Neapolitae apud se receperunt plenamque eis civitatem concesserunt (*πάντων ἐποιήσαντο κοινωνοὺς τῶν ἰδίων ἀγαθῶν* Dion. Hal. 15, 6 coll. Diod. 12, 76, 5); horum fortasse fuit phretria *Κυμαίων* (infra n. 721). Quarto deinde saeculo factum est quod Strabo narrat (V p. 246): *ὕστερον δὲ Καμπανῶν τινας ἐδέξαντο συνοίκους διχοστατήσαντες καὶ ἠναγκάσθησαν τοῖς ἐχθίστοις ὡς οἰκειοτάτοις χρήσασθαι, ἐπειδὴ τοὺς οἰκείους ἀλλοτρίους ἔσχον. μηνύει δὲ τὰ τῶν δημάρχων ὀνόματα τὰ μὲν πρῶτα Ἑλληνικὰ ὄντα, τὰ δ' ὕστερα τοῖς Ἑλληνικοῖς ἀναμὶξ τὰ Καμπανικά.* Hae enim civiles discordiae potissima causa fuerunt cur populus Samnitum auxilio fretus contrario optimatum consilio spreto bellum contra Romanos pararent a. 328 (Dion. Hal. 15, 6. 7). Tertio anno post Charilai et Nymphii principum civitatis proditione (Liv. 8, 25) urbs capta a Romanis et ita foedus factum est, ut suis legibus Neapolitani uti pergerent et navibus tantummodo rem Romanam belli tempore adiuvarent. Inde ab illo tempore primas in civitate partes ei agebant qui ut Graecam urbis formam atque indolem servarent Romanis favebant, et non solum, ut Velleius ait (I 4), Neapolitanorum *eximia semper in Romanos fides*, sed insignis etiam Romanorum adversus illos observantia fuit. Romanam civitatem sibi oblatam Neapolitani cum *magna pars foederis sui libertatem anteferret* (Cic. pro Balbo 8, 21) diu cunctati ita acceperunt, ut Graeci tamen manerent.

Quanto autem opere Neapolitani in Graecis moribus institutisque servandis perseverarint, luculenter exposuit Mommsenus l. s. p. 171, decretis publicis maxime nisus etiam Flaviorum aetate Graeca lingua scriptis. Quamquam, nisi fallit indicium, apud Neapolitanos Graece scribendi ars et peritia paullo magis degenerasse videtur quam apud alios illius aetatis Graecos, id quod nemo mirabitur in tanta Graecorum hominum solitudine; nam *νυνί*, ait Strabo p. 253, *πλὴν Τάραντος καὶ Ῥηγίου καὶ Νεαπόλεως ἐκβεβαρβαρῶσθαι συμβέβηκεν ἅπαντα* (i. e. *τὰ τῆς μεγάλης Ἑλλάδος*). Etiam municipium postquam facta est Neapolis, Graeca permansit rei publicae forma, ut magistratibus institutisque Romanis nomina Graeca antiqua accommodarentur.

Omnes cives in phretrias distributi erant, quarum quidem de numero non constat. Nomina certa innotuerunt haec: *Ἀρισταῖοι, Ἀρτεμίσιοι, Εὐμηλεῖδαι, Εὐνοστίδαι, Θεοτάδαι, Κρητώνδαι, Κυμαῖοι, Παγκλεῖδαι.* Accedit his phretria Antinoitarum ex titulo Bovillensi (Wilmanns 664), aetate Hadriana instituta. Titulus positus est *P. Suffenati P. f. Pal. Myroni — fretriaco Neapoli(tano) Antinoiton et Eunostidon*, unde cur Beloch p. 42 collegerit Eunostidarum phretriam postea novo nomine Antinoitarum appellatam fuisse, non assequor. Suffenas fortasse duabus phretriis adscriptus erat, uti saepissime singuli homines a pluribus urbibus honoris causa civitate donari solebant. Dubium est eius phretriae nomen, quae L. Herennium Aristum titulo (infra n. 741) honoravit. Traditur ex Capaccii qui solus vidit apographo *ἡ φρητρία* ΗΟΝΙΟΝΑΕΩΝ, et ex Reinesii coniectura restituunt *ἡ φρητρία Οἰνωναίων*, sed non minus probabiliter emendari poterit *Κρητωνδέων*, ut antiqua forma Ionica servata sit plane ut in nummis sequioris aetatis scriptum invenitur *Νεοπολιτέων*. Item dubia est phretria, si quidem est phretria, quae Helenae Augustae, si recte Capaccius coniecit, titulum infra n. 730 posuit: *τῇ θεοτάτῃ καὶ εὐσεβεστάτῃ Σεβαστῇ* ... | ΦΡ.... | ΕΥΜΕΙΔΑΕ, ubi Ignarrae auctor ΕΥΗΡΕ in lapide sibi agnovisse videbatur. Phretriacis praeerat *φρήταρχος* (n. 759), pecunias administrandi curam alii magistratus egisse videntur, *ὁ φρητριστής, οἱ χαλκολόγοι, οἱ διοικηταί.* Conveniebant phretriaci *ἐν τῷ φρητρείῳ* vel *ἐν τῇ φρητρίᾳ* (cf. tit. 748), conventus ipse *ἄγαρρις* nominabatur (non certe *ἀγαρρίς*, quod contra Hesychii editorem moneo, nam tertius casus est *ἀγάρρει*, cf. n. 759). Agebatur autem in his conventibus de honoribus tribuendis, de pecuniis recte collocandis, de sacris rite faciendis in honorem deum phretorum vel phretriorum. Nam etsi fortasse non omnes phretriae deum patrium habebant, sicut Eumelidarum *Εὔμηλος* fuit *θεὸς πατρῷος* (n. 715), Artemisiorum sine dubio Diana, Antinoitarum Antinous, tamen sui singulis phretriis omnibus fuerunt *θεοὶ φρήτριοι* vel *φρήτορες*, quorum sacra aetate imperatoria interdum cum dis Augustis coniuncta fuerunt (n. 723 *θεοῖς Σεβαστοῖς καὶ θεοῖς φρητρίοις Θεοτάδαι*).

Summus magistratus apud Neapolitanos demarchi fuerunt sive unus seu plures: nam etsi in tabulas, quibus Strabo p. 246 eiusve auctor utebatur, unius sine dubio nomen referebatur, tamen hinc unum omnino fuisse non efficitur. Nomen demarchiae retinebatur etiam tum cum in municipii formam redacta est civitas durabatque ad quartum usque saeculum (cf. CIL X 1492). Sed de antiqua Neapolitanorum rei publicae forma nihil omnino compertum habemus, ea si exceperis quae parum gravia narrat Dionysius XV 5—7. Municipio postea praefuerunt ut par est IIviri iuredicundo cum duobus aedilibus: *ἄρξας [τὴν] τεσσάρων ἀνδρῶν* Seleucus Seleuci f. est in titulo n. 745. Eidem sine dubio intellegendi sunt *ἄρχοντες*, qui uti Romae consules ad senatum referunt in titulo Tettiae Castae n. 760 v. 13 *περὶ οὗ προσανήνεγκεν τοῖς ἐν προσκλήτῳ Φούλβιος Πρέβος ὁ ἄρχων* coll. v. 18 et v. 6, ubi *ὁ ἀντάρχων* archontis munere fungitur. In Octavii Caprarii titulo (n. 758) *οἱ ἄρχοντες* (i. e. duoviri) apud senatum verba faciunt. Hi igitur IIviri in nominis demarchorum honorem successerunt, et hac ipsa ex re magnum illud antiquitatis colendae studium apparet, quod qui duumviratu functi sunt omnes *δημαρχήσαντες* (etiam in titulo Latino CIL X p. 1491 *demarchisas*) dicuntur; nam titulus apud Franzium 5799, ubi *ἀρχοντικός* reperitur, spurius est. Demarchiae honore praeter alios etiam Titus et Hadrianus (n. 729 et vit. Hadr. 19) perfuncti sunt. Praeter IIIIviros etiam quinquennalium exempla duo repperisse sibi visi sunt cum alii tum etiam Mommsenus, qua de re mihi aliter statuendum est. Titulo n. 741 phretores honorant L. Herennium Aristum *ἄρξαντα τὸν πενταετηρικόν*, ubi si quinquennalem dicere voluissent, scribere debebant *τὴν πενταετηρικήν* (scil. *ἀρχήν*). Quid rei sit docebit alter titulus (n. 745), quem in eandem sententiam interpretati sunt: *οἱ πολῖται Σέλευκον Σελεύκου — ἄρξαντα τὸν διὰ πέντε ἐτῶν τιμητικὸν Ἀφροδίτης εὐνοίας [ἕνεκα] θεοῖς*, ubi quae lacuna indicatur in pessimo Capaccii apographo ante vocabulum *Ἀφροδίτης* ea nulla omnino est. Etiam hoc loco scribendum fuerat *τὴν διὰ πέντε ἐτῶν τιμητικήν* ad quaestorem quinquennalem recte significandum, ut taceam offensui esse quinquennalis nomen in titulo imperatoria aetate, nisi omnia fallunt, antiquiore. At ipsum nomen Veneris quod additum est documento est ludos Venereos quinquennales Seleucum curavisse: intellegendum igitur est *ἄρξαντα τὸν διὰ πέντε ἐτῶν τιμητικὸν (ἀγῶνα) Ἀφροδίτης*. Satis noti clarique hi ludi apud Neapolitanos fuisse videntur, si quidem in altero titulo breviter scriptum legimus *ἄρξαντα τὸν πενταετηρικὸν* non addito deae nomine; necessarium plane est, ut alios paris dignitatis ludos quinquennales illic fuisse negemus. Iam vero inde ab anno p. Chr. n. altero in Augusti honorem *τὰ Ἰταλικὰ Ῥωμαῖα Σεβαστὰ ἰσολύμπια* Neapoli quinto quoque anno (Strabo p. 246) agebantur (v. tit. n. 748). Dio Cass. 55, 10: *αὐτῷ δὲ δὴ Αὐγούστῳ ἀγών τε ἱερὸς ἐν Νεαπόλει τῇ Καμπανίδι λόγῳ μὲν ὅτι κακωθεῖσαν αὐτὴν καὶ ὑπὸ σεισμοῦ καὶ ὑπὸ πυρὸς ἀνέλαβεν, τὸ δ' ἀληθὲς ἐπειδὴ τὰ τῶν Ἑλλήνων μόνοι τῶν προσχώρων τρόπον τινὰ ἐζήλουν, ἐψηφίσθη.* Quos ludos, qui et gymnici fuerunt et musici, cum nobilissimis Graecorum ludis Strabo l. s. dicat comparabiles fuisse, non poterat *πενταετηρικὸς ἀγών* nomine non addito eadem in urbe aliter intellegi ac de ludis Augustis. Itaque eo res deducitur ut Veneris certamina non diversa fuisse coniciamus ab Augustis, Neapolitanosque quos olim in Veneris honorem celebrassent ludos quinquennales eos ad Caesarem Augustum Veneris pronepotem transtulisse. Simili modo ludos in Veneris Genetricis honorem institutos constat eosdem ludos victoriae Caesaris dici, cf. Friedlaender in Marquardtii *Staatsverwaltung* III 493 ed. 2.

Plane obscura est *λαυκελαρχίας* notio. Habemus C. Iunium Aquilam (n. 716), qui *στρατευσάμενος, ἐπιτροπεύσας, δημαρχήσας, λαυκελαρχήσας* Heboni titulum dedicavit, porro Seleucum Seleuci f. (n. 745) *ἄρξαντα τῶν τεσσάρων ἀνδρῶν* (i. e. *δημαρχήσαντα*), *λαυκελαρχήσαντα*, denique L. Herennium Pythonis f. Aristum *δημαρχήσαντα, λαυκελαρχήσαντα, γυμνασιαρχήσαντα* (n. 742), ut credas magistratum demarchiae proximum fuisse dignitate. Iam restat titulus n. 717, quem posuit P. Plotius Glycerus *ἐγκριθεὶς εἰς τὴν ἐπισημοτάτην βουλὴν* (in ordinem splendidissimum) *ὑπὸ τῶν λαυκελαρχησάντων καὶ ἐξ ἔθους μυηθεὶς ταύτης τῆς ἱερωσύνης, μυστηρίων ἐλλαμπρῶς τε καὶ τελείως ἀπηρτισμένος.* Ubi ut certum est Glycerum

ab laucelarchiciis in senatum adlectum esse ita incertum videtur num ab iisdem etiam sacris mysteriisque Hebonis initiatus sit. Nam etsi sacerdotium illud (ταύτης τῆς ἱερατείας) sane Dionysii Hebonis intellegendum sit, tamen demonstrari nequit verba ὑπὸ τῶν λαυκελαρχηκότων etiam ad participium μυηθείς referendum esse. Itaque cum praesertim nec ipsum vocabulum, quod ἀρχήν significat, neque usus eius huic opinioni faveat, sacerdotiis adnumerandam esse laucelarchiam non possum cum Mommseno credere.

De reliquis Graecae urbis magistratibus, in quibus est δημαρχήσας et γυμνασίαρχος (utroque munere functus est imperator Titus n. 730, cf. etiam Seleuci titulus n. 745), denique γραμματεύς (L. Herennius Aristus n. 741), nihil est quod addam.

Inter deorum sacra Neapolitanis propria sunt Dionysii Hebonis, qui sollemni formula praedicatur ἐπιφανέστατος θεός (cf. n. 716 et 717); de hoc cf. Macrobii I 18, 9: *item Liberi patris simulacra partim puerili aetate partim iuvenis fingunt. praeterea barbata specie, senili quoque, uti Graeci eius quem Βασσαρέα, item quem Βρισέα appellant, et ut in Campania Neapolitani celebrant Ἥβωνα cognominantes.* Heboni mysteria agebantur; plura nec de ipso deo nec de sacris eius sciri possunt. Comparari possunt Τύχων et Τέρπων, θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης (tit. Antipolitanus epigr. Gr. p. XVII), Κοβαλέων, alia id genus nomina et numina. — Dioscuris aedem satis magnam dedicavit Ti. Iulius Tarsus, cuius ante hos CC annos porticus octastylos cum titulo supererat (n. 714); eisdemque deis T. Flavius Euanthes in ludis Italicis victor statuas eiusque parentes aras cum candelabris in Eumelidarum phretria dono posuerunt anno p. Chr. 171 (n. 748). Dioscurorum sacra antiquitus recepta Neapoli viguisse etsi non est cur plane negemus, tamen Ti. Iulius Tarsus fortasse ad similitudinem aedis Castoris a Tiberio anno p. Chr. sexto ad forum restitutae templum dicavit. — Herculi positus est titulus n. 718 eidemque *Herculi invicto P. Verg(ilius) Restitutus ob insignem numinis .... honore demarchiae perfunctus aediculam sta[tuit]* (CIL X 1478). — Sebetho fluvio (qui in antiquis nummis Neapolitanis ΣΕΠΕΙΘΟΣ dicitur) aediculam restituit P. Mevius Eutychus (CIL X 1480). — Peregrinorum deorum sacris nec Neapolitanos abstinuisse consentaneum est: Isidi M. Opsius Navius Fannianus, nobilis homo Romanus Apollinis Hori Harpocratis imagines donavit (n. 719), Mithrae deo omnipotenti anaglyphum posuit Appius Claudius Tarronius Dexter v. c. (CIL X 1479).

714 Neapoli ad S. Paullum alla Montagna Signor.; vidimus marmoreum Castoris et Pollucis templum (a. 1437) Cyr.; in frontespicio quodam ante S. Paulum Iucundus et similiter Metellus Accursius. Neapoli extat porticus VIII columnarum nunc S. Pauli, olim Castorum, opere Corinthiaco. In tympano figurae sunt partim integrae partim fractae: Apollo ad tripodem. In angulis ad dextram iacet Terra cum cornu copiae velificante supra caput linteo; ad sinistram fluvius, sub cuius cubito vas aquam effundens, tenet cannam manu; reliqua discerni nequeunt Pighius. Templum cuius — reliquias adhuc servant ingentes columnae marmoreae, graecam inscriptionem — subsistentem Summonte. Postea nemo vidit. — Eruta a. 1591 Capaccius falso.

ΤΙΒΕΡΙΟΣΙΟΥΛΙΟΣΤΑΡΣΟΣΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙΣ
ΚΑΙΤΗΙΠΟΛΕΙΤΟΝΝΑΟΝΚΑΙΤΑΕΝΤΩΙΝΑΩΙ
ΠΕΛΑΓΩΝΣΕΒΑΣΤΟΥΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΚΑΙ
ΕΠΙΤΡΟΠΟΣΣΥΝΤΕΛΕΣΑΣΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΚΑΘΙΕΡΩΣΕΝ

Signoriliana sylloge Ottobon. f. 12' et (litteris minusculis) Chis. V 168 f. 19'; Cyriacus apud Scalamont. p. 98 ed. Colucc.; ex Cyriaco Ferrarini Paris. f. 75; Iucundus Veron. f. 109', Magliab. 28, 34 f. 191', Bonon.; cod. Filonardianus f. 30'; Metellus Vat. 6039 f. 355' et 393 cum ipsius templi delineatione ex Budaei, Portii, Morillonii (a. 1547), Vallamberti, Philandri apographis; Accursius Ambr. D 420 (syll. 2) f. 6'; Pighius Berol. A 61*h* p. 12, A 61*f* p. 12, A 61*a*; ex Pighio Smetius ms. p. 7, ed. f. 6'; ex Smetio sine dubio Ligorius Taur. XII et cod. Waelscapple f. 38 et 58; ex schedis Pighianis Grut. 98, 7 (hinc posteriores fere quos enumerare et longum est et inutile); Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 220, Sargens Neap. illustr. p. 60, quorum neuter unde habuerit scio. Repetiit ex editis Franz 5791.

Versus divisi ex Metelli fide, quamquam sic in ipso epistylio fuisse divisos non spondeo. Plerique auctores cum omnino continua omnia perscripserint, in Signorilianis et Iocundianis schedis similis quaedam divisio instituta est, qua tamen cum versus singuli breviores evadant quam pro epistylii natura credi possit (1 - Τάρσος, 2 - πόλει, 3 - ἐν τῷ, 4 - Σεβαστοῦ, 5 - ἐπί, 6 - τελέσας, 7 - καθιέρωσεν), hanc consensum ad communem potius auctorem quam ad lapidis veram imaginem rettulerim.

1 ΤΑ-ΡΣΟΣΟΣ|ΑΙΟ-ΡΟΥΡΟΙΣΑΙΤΗΠ-ΟΑΕΙ — 3 Ε-ΕΒΑΣΤΟ-ΥΟΕΡΟΣ κτλ' corruptissime omnia Sign.

Τιβέριος Ἰούλιος Τάρσος Διοσκούροις καὶ τῇ πόλει τὸν ναὸν καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ. Πελάγων Σεβαστοῦ ἀπελεύθερος καὶ ἐπίτροπος συντελέσας ἐκ τῶν ἰδίων καθιέρωσεν.

715 Neapoli lapis in aedibus Tiberii Coppulae (quo ad equos conscendendum utuntur habitatores Capac.) ad S. Marino Rotundae Iord. Capac.

ΕΥΜΗΛΟΝΘΕΟΝΠΑΤΡΩΟΝ
ΦΡΗΤΟΡΣΙΝΕΥΜΗΛΕΙΔΩΝ
Τ·ΦΛΑΟΥΙΟΣΠΙΟΣΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΣΥΝ·Τ·ΦΛΑΟΥΙΩΙΠΙΩΙΤΕΚΝΩΙ

Dedi Fabii Iordani (hist. Neap. ms. Neap. a. 1571—1590) exemplum. Ab Iordano pendent schedae Bolvitii apud Peliccium de christianae ecclesiae primae mediae et novissimae aetatis politia III (1838) p. 424, item ni fallor Marianus de Laurentiis, universae Campaniae felicis antiquitates I (Neap. 1826) p. 183. Descripsit etiam Capaccius hist. Neap. (a. 1607) p. 35. Hinc multi petierunt, velut Ignarra de phratriis p. 96; Reinesius ep. ad Hoffm. et Rup. p. 252, synt. I 156; Spon miscell. erud. ant. p. 108; ex Ignarra Franz 5786, cf. add. p. 1254.

1 ΠΑΤΡΩΩΝ Cap. — 2 ΦΡΙΤΟΡΣΙΝ Cap. — 3 ΦΛΑΥΙΟΣ Cap., ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ ad versum quartum transtulit Cap. — 5 ΦΛΑΥΙΩΙ Cap., ΠΙΩΙ om. idem.

Εὔμηλον θεὸν πατρῷον φρήτορσιν Εὐμηλειδῶν Τ. Φλάουιος Πῖος φροντιστὴς ἀνέθηκεν σὺν Τ. Φλαουίῳ Πίῳ τέκνῳ.

716 Neapoli apud Accium Sincerum patricium Neapolitanum et poetam egregium IVCVNDVS, ACCVRSIVS, VALLAMB. *dentro il cortile della casa degli eredi del Sig. Scipione Santino dott. di legge nella strada sotto il collegio del Gesù* SVMMONTE. Erat apud Sanctinos, iam inde ablatus CAPACCIVS, in hac urbe SVRG. GRANDE.

Η Β Ω Ν Ι
Ε Π Ι Φ Α Ν Ε Σ Τ Α Τ Ω Ι Θ Ε Ω Ι
Γ · Ι Ο Υ Ν Ι Ο Σ
Α Κ Υ Λ Α Σ Ν Ε
Ω Τ Ε Ρ Ο Σ Σ Τ Ρ Α
Τ Ε Υ Σ Α Μ Ε Ν Ο Σ
Ε Π Ι Τ Ρ Ο Π Ε Υ Σ Α Σ
Δ Η Μ Α Ρ Χ Η Σ Α Σ
Λ Α Υ Κ Ε Λ Α Ρ Χ Η Σ Α Σ

Vallamberti est exemplum bis correctum ex fide Surgentis et Grandii, qui descripserunt. — Habet Iucundus Veron. f. 124, Magl. 28, 5 f. 141. 28, 34 f. 196 et Bonon. (ex schedis Fr. Iucundi Murat. 97, 1). Descripsit Accursius Ambr. D 420 post f. 76, idemque exemplum ab Vallamberto Metellus Vat. 6039 f. 302; item Fabius Iordanus hist. Neap. ms., ubi duo sunt apographa. Ex Iucundianis, ut videtur, Apianus 108, 2 (hinc Grut. 36, 5). Descripserunt Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 74 et 185 (inde Martorelli theca cal. p. 673; Mich. Vargas Macciucca *delle antiche colonie venute in Napoli* 1764 I 236); M. Ant. Surgens Neapolis illustrata p. 230; Giov. Ant. Summonte *historia della città e regno di Napoli* (1748) p. 86; denique Gennaro Grande *cognomi gentilizi* (1756) p. 26. Repetiit Franz 5790.

Summopere variant in versibus dirimendis: nihil hac in re tribuendum Iucundo, ut satis constat, neque quidquam prosunt Grandius et Io. Ant. Summontius, qui continua omnia perscripserunt. Itaque totius visum est Vallamberti et Surgentis consensui parere. — 5 Ε Τ Ρ Α Vallamb., Σ Τ Ρ Α rell. — 9 om. Apianus, Λ Α Υ Κ Ε Λ Α Ρ Χ Η Σ Α Σ Vallamb. (Λ Α Υ R ap. Met. Λ Α Υ Ρ ap. Acc.) Iordan., (Λ Α Ι Κ Ε Λ Α Ρ Χ Η Σ Α Σ et Λ Α Υ Κ Α Ι Λ Α Ρ Χ Ε Ι Σ Α Σ) Surg., (Μ Υ Κ κτλ.) Grande, Λ Α Υ Κ Ε Α Ρ Χ Η Σ Α Σ Iuc.

Ἥβωνι | ἐπιφανεστάτῳ θεῷ | Γ(άιος) Ἰούνιος Ἀκύλας Νεώτερος στρατευσάμενος, ἐπιτροπεύσας, δημαρχήσας, λαυκελαρχήσας.

De laucelarchia vide praef. p. 192. — *στρατευσάμενος* i. e. *a militiis*, ut notat Mommsenus coll. Marquardt *Staatsverw.* II 367 adn. 4.

717 Neapoli in museo inde ab a. 1846.

Θ Ε Ω ◦ Ε Π Ι Φ Α Ν Ε Σ Τ Α Τ Ω
Η Β Ω Ν Ι
Π · Π Λ Ω Τ Ι Ο Ϲ (sic) · Γ Λ Υ Κ Ε Ρ Ο Ϲ (sic) Ε Κ Λ Ε Χ Θ Ε Ι Σ
Ε Ι Σ Τ Η Ν Ε Π Ι Σ Η Μ Ο Τ Α Τ Η Ν Β Ο Υ Λ Η Ν
Υ Π Ο Τ Ω Ν Λ Α Υ Κ Ε Λ Α Ρ Χ Η Σ Α Ν Τ Ω Ν Κ Α Ι Ε Ξ Ε
sic ΘΟΥΖΜΟΙΗΘΕΙΣΤΑΥΤΗΣΤΗΣΙΕΡΟΣΥΝΗΣΜΥΣ
ΤΗΡΙΩΟΛΟΚΛΗΡΩΣΤΕΚΑΙΤΕΛΕΙΩΣΑΠΕΡΤΙΣ sic
ΜΕΝΟΣΑΝΕΘΗΚΕΝ ΣΥΝ
ΛΙΚΙΝΙΩ ΠΟΥΔΕΝΤΙΑΝΩ ΝΕΩΤΕΡΩ
ΜΑΡΚΙΩ ΦΑΥΣΤΕΙΝΩ ΝΕΩΤ ◦
ΛΙΚΙΝΙΩ ΦΗΛΕΙΚΙ ΠΡΕΣΒ ◦
ΦΛΑΒΙΩ ΦΑΥΣΤΕΙΝΙΑΝΩ
ΜΑΡΚΙΩ ΦΑΥΣΤΕΙΝΩ ΠΡΕΣ ·
ΝΟΟΥΙΩ ΡΟΥΦΕΙΝΙΑΝΩ ΚΑΙ
ΛΟ . . . ΛΙΩ ΙΑΝΟΥΑΡΙΩ ΕΙΘΕΟΙΣ ◦

Θεῷ ἐπιφανεστάτῳ
Ἥβωνι
Π. Πλώτιος Γλυκερὸς ἐκλεχθεὶς
εἰς τὴν ἐπισημοτάτην βουλὴν
ὑπὸ τῶν λαυκελαρχησάντων καὶ ἐξ ἔ-
θους μυηθεὶς ταύτης τῆς ἱεροσύνης, μυσ-
τηρίῳ ὁλοκλήρως τε καὶ τελείως ἀπ[η]ρτισ-
μένος ἀνέθηκεν σὺν
Λικινίῳ Πουδεντιανῷ νεωτέρῳ
Μαρκίῳ Φαυστείνῳ νεωτ(έρῳ)
Λικινίῳ Φήλεικι πρεσβ(υτέρῳ)
Φλαβίῳ Φαυστεινιανῷ
Μαρκίῳ Φαυστείνῳ πρεσ(βυτέρῳ)
Νοουίῳ Ῥουφεινιανῷ καὶ
Λο[υκι]λίῳ Ἰανουαρίῳ εἰθέοις.

Descripsi. Ex suo apographo Mommsen *bull. dell' instit.* 1847 p. 105. *Bull. Napolet.* VI tab. I (inde Franz add. p. 1255 n. 5790*b*); Fiorelli catal. 50.

6 Τ Η Σ om. Mommsen — 15 Γ Ο . . . Λ Ι Ω ego, Λ Ο . . . Λ Ι Ω Mommsen, qui restituit.

Quod initiati dicuntur *ἠΐθεοι* (i. e. *ἀγύναιοι, ἄφθαρτοι* Hes.), aptum hoc est Hebonis dei nomini, quamquam ipse senili et barbata specie fingebatur; sed apparet Marcios Faustinos maiorem et minorem non patrem et filium fuisse.

718 Neapoli ad S. Ioannem Maiorem a. 1874 reperta.

Α Ν Ο Σ Μ Α Μ Ε Ρ Κ Ο Υ · Κ Α Ι Ο Ι Υ Ο
Ρ Α Κ Λ Ε Ι · Α Ν Ε Θ Η Κ Α Ν

Ant. Sogliano *archivio storico per le provincie di Napoli* I (1876) 565; inde Mommsen CIL X p. 970.

. . . . . *ανὸς Μαμέρκου καὶ οἱ υἱο[ὶ αὐτοῦ? Ἡ]ρακλεῖ ἀνέθηκαν.*

719 Neapoli basis marmorea reperta *pochi anni sono, vedesi oggi nel palazzo de' signori Carbonelli* (1756) Grande et Cod. Neap.

Ι Σ Ι Δ Ι
Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Α Ω Ρ Ο Ν
Α Ρ Π Ο Κ Ρ Α Τ Η Ν
Μ · Ο Ψ Ι Ο Σ · Ν Α Ο Υ Ι Ο Σ
Φ Α Ν Ν Ι Α Ν Ο Σ
Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Ο Σ Ε Π Α Ρ Χ Ο Σ
Σ Ε Ι Τ Ο Υ · Δ Ο Σ Ε Ω Σ · Δ Ο Γ Μ Α Τ Ι
Σ Υ Ν Κ Λ Η Τ Ο Υ · Ρ Ω Μ Α Ι Ω Ν
Α Γ Ο Ρ Α Ν Ο Μ Ο Σ Τ Α Μ Ι Α Σ · Π Ο Ν
Τ Ο Υ · Β Ε Ι Θ Υ Ν Ι Α Σ · Χ Ε Ι Λ Ι Α Ρ · Λ Ε Γ · Ε
Μ Α Κ Ε Δ Ο Ν Ι Κ · Α Ρ Ξ Α Σ · Ι · Α Ν Δ Ρ Ω Ν
Α Ρ Χ Η Ν · Ε Π Ι · Ρ Ω Μ Η Σ

Descripsi. Edidit Martorelli theca cal. p. 475. 644 (inde Donat. p. 42, 4; Franz 5793 cf. add. p. 1255). Melius Genn. Grande *cognomi gentil.* p. 24. Extat etiam in cod. Neapol. bibl. nat. (*registro d' inmiss.* 278), qui continet *Collectanea sull' iscrizione di Lollio Arpocrate in S. Maria della Fontana di Brindisi* (i. e. CIL IX 136). Fiorelli catal. 51.

V. 7 extremam litteram addidi ex prioribus — 11 primae tres litterae nunc evanidae.

Ἴσιδι | Ἀπόλλωνι Ὥρῳ | Ἁρποκράτῃ | Μ. Ὄψιος Νάουιος Φαννιανός, | στρατηγός, ἔπαρχος | σίτου δόσεως δόγματι | συνκλήτου Ῥωμαίων, | ἀγορανόμος, ταμίας Πόντου Βειθυνίας, χειλίαρ(χος) λεγ(εῶνος) ε' | Μακεδονικ(ῆς), ἄρξας ι' ἀνδρῶν | ἀρχὴν ἐπὶ Ῥώμης.

---

720 Neapoli ad S. Anelli coenobium effossus Iord., apud S. Paulum Filon., *in casa di M..... Feltro* (sic) *quadr.* Acc., in aedibus Io. Andreae Curtii Vall. (Grut.), nunc in Marii Altimari Icti aedibus Iord. Cap., *altaretto quadro nel cortile della casa di Mario Altomare* Summ.

Μ · Μ Α Ρ Ι Ο Σ · Ε Π Ι Κ Τ Η Τ Ο Σ
Τ Η Ι · Τ Υ Χ Η Ι Ν Ε Α Σ Π Ο Λ Ε Ω Σ
Α Ν Ε Θ Η Κ Ε Ν
Χ Α Ρ Ι Σ Τ Η Ρ Ι Ο Ν

Codex Filonardianus 106; Accursius Ambr. D 420 (syll. II) f. 7; Vallambertus apud Metellum Vat. 6039 f. 302; Iordanus ms. (inde Avellino *bull. Napol.* I (1843) p. 40 atque (Giampietro et Fusco): *frammento inedito di uno scrittore Napoletano del sec. XVI, con un comento critico-archeologico; accedit giunta sul frammento inedito di Fabio Giordano.* Neapoli 1841. 42 p. 104); ex schedis Vallamberti Pighii Scaligeri Gruterus 75, 7; Summonte *historia di Napoli* (ed. 1748) I 121; Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 230; Franz 5792.

Versus sic divisos habent Acc. Iord. Summ., ut reliquos missos faciamus. — 2 ΤΥΧΗΙ Vall. Iord. (ΤΥΧΗ Acc., ΤΥΧΗ Summ., ΤΥΧΝ Filon.) — ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ Iord., ΝΕΑΣ·ΠΟΛΕΣ· Filon. — 3. 4 transpositos Cap.

Μ. Μάριος Ἐπίκτητος τῇ Τύχῃ Νέας πόλεως ἀνέθηκεν χαριστήριον.

---

721 Neapoli urna *ultimamente scavata* (1747) Giorn. Fir., tot saeculorum decursu in S. Mariae Rotundae latuerat Mart., apud patres cruciferos Mart., hodie in museo Farnesiano Ign., in arce regia *Capo di Monte* Muent., in museo basis eod.

Μ Κ Ο Κ Κ Η Ι Ο C C Ε
Α Π Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο C · Κ Α Ι
C Υ Ν Τ Ο Ι C Ι Δ Ι Ο Ι C Τ Ε Κ
Τ Ι Τ Ι Ω Α Κ Ι Λ Ε Ι Ν Ω ·
Κ Α Ι Φ Λ Α Υ Ι Ω Κ Ρ Η C Κ Ε Ν Τ Ι
Τ Ο Ν C Κ Υ Φ Ο Ν Ε Κ Λ Ι Ϛ
Ο Υ · · Δ Ϛ
Θ Ε Ο Ι C Φ Ρ Η Τ Ο Ρ C Ι Κ Υ Μ Α Ι Ω Ν

Descripsi. Ed. *giornale de' letterati pubblicato in Firenze* (1747) IV 3 p. 230; Maffei mus. Ver. 479, 3, cui misit P. Hannibal Marchesi a Francisco Pratilli acceptam (inde Donat. 59, 10). Exscripsit accurate Martorelli theca cal. p. 638; denuo Ignarra de phratriis p. 183; ex his Franz 5788 adhibitis schedis Muenteri; denique Fiorelli cat. 49.

1 extr. ΣΕ Ignarra, CΕΒΑCΤΟΥ Muenter, Martorelli plane uti ego — 4 videbar mihi post ΝΩ litteras duas ΙΝ leviter incisas agnovisse — 6 et 7 lectio certa.

Μ(άρκος) Κοκκήιος Σε[βαστοῦ
ἀπελεύθερος Καλ[....
σὺν τοῖς ἰδίοις τέκ[νοις
Τιτίῳ Ἀκιλείνῳ
καὶ Φλαυίῳ Κρήσκεντι
τὸν σκύφον ἐκ λ(ιτρῶν) ις',
οὐ(γγιῶν) δ' (καὶ ἡμισείας)
θεοῖς φρήτορσι Κυμαίων.

V. 2 non potest *Κάλλιστος* suppleri — 6 sq. quamvis immane videatur scyphi pondus, tamen aliter explicari nequit.

---

722 Surrenti in horto archiepiscopi Capacc. In atrio ecclesiae cathedralis Capass. Momms. Inter Neapolitanas posui propter deos phretrios.

Κ Α Ι Δ Ι Κ Ι Α · Μ
Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ · Ο Υ Ι Κ Τ Ρ Ι Ξ
Φ Ρ Η Τ Ο Ρ C Ι · Θ Ε Ο Ι C
Β Α C Ι Ν C Κ Υ Φ Ω Ι

Καιδικία Μ(άρκου) θυγάτηρ Οὐίκτριξ φρήτορσι θεοῖς βάσιν σκύφῳ.

Descripsit Mommsen. Male Capaccius hist. Neap. p. 238 (ed. 1607), nec melius Franz 5869 ex schedis Bellermanni. Accurate Capasso *topogr. della penisola Sorrentina* (1846) p. 87 n. 21.

---

723 Neapoli epistylium *nella strada di pozzo bianco nella casa che fù di M. Giov. Baravalla* Manut., in domo Vincentii Baravaldi in fragmento liminis superioris templi vel porticus alicuius Pigh. Nunc in museo.

Ω Ι Σ · Σ Ε Β · Κ Α Ι · Θ Ε Ο Ι Σ · Φ Ρ Η Τ Ρ Ι Ο Ι Σ · Θ Ε Ω Τ Α Δ Α Ι

Descripsi. Habet Pighius Berol. A 61*a* et duabus ab initio litteris suppletis id. A 61*A* p. 107; hinc Smet. Neap. p. 7 ed. f. 6 (idem exemplum inter Manutianas schedas Vat. 5421 f. 623); ex Smetio cod. Warlscapple f. 22; Grut. 112, 8 (inde Ignarra de phratriis p. 94 coll. p. 66) et Io. Ant. Sammonte *historia della città e del regno di Napoli* (1748) I 105. Interpolate Capaccius hist. Neap. p. 237 (ed. 1607); inde Martorelli theca cal. p. 672. Repetiit Franz 5787 coll. add. p. 1254.

Θε]ῷ Σεβ(αστῷ) καὶ θεοῖς φρητρίοις Θεωτάδαι.

724 Neapoli in cella vinaria seminarii nobilium Mar.

ΖΩΙΛΟΣΖΩΙΛΟ
ΚΑΙΕΜΑΥΤΟΣΖΩΙλο·
ΦΡΗΤΑΡΧΗΣ ΑΝΤΕΣ
ΘΕΟΙΣ

Ζωΐλος Ζωΐλο[υ] καὶ Ε....ος Ζωΐλου φρητραρχήσαντες θεοῖς.

Marini Vat. 9133 f. 349 ex Viti Iovinatii apographo.

725 Neapoli. In aedibus Io. Francisci Ristaldi IC. in iis locis effossus lapis, in quibus Neapolis maxime vigebat Cap.

ΖΩΙΛΟΣ·ΖΩΙΛΟΥ
ΠΥΘΙΑ·ΝΙΚΙΣΑΣ·ΘΕΟΙΣ

Ζωΐλος Ζωΐλου Πύθια νικ[ή]σας θεοῖς.

Edidit Capaccius hist. Neapol. (ed. 1607) p. 251; inde Donius I 78 (hinc Murat. 648, 2); Reines. epist. p. 279, synt. I 205; Franz 5808.

Versus vix recte divisi. — Zoilus Zoili f. cum fratre est in titulo 724.

---

726 Neapoli. *Rifacendosi alcuni vecchi edifici di nostra città presso il monistero della Croce di Lucca de' Vergini patrizie si rinvenne in assai profondo sito un piccolo bue di creta con lettere incise.*

ΝΥΜΨΙΟΥ	*Νυμψίου*
ΤΕΡΤΙΟΥ	*Τερτίου*
ΚΟΙΝΟϹΟΒΟΥϹ	*κοινὸς ὁ βοῦς.*

Edidit Mich. Vargas Macciucca *delle antiche colonie venute in Napoli ed i primi si furono i Fenici* (Nap. 1764) I 255; inde Franz 5812. Est communis Numpsii et Tertii dedicatio.

---

727 Aliunde, ut videtur, advectus titulus. — Neapoli in domo comitis de Matalona Ivc. Avg. Met. In basi statuae (sic Ivc. Avg.) quae tamquam columnae pars est, ex pario; statua muliebris est, cui ambae manus in stola praetextata obvolutae sunt Met.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝΑΡΣΙΝΟΗΝΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣΒΕΡΕΝΙΚΗΣ
ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗΒΑΣΙΛΕΩΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Iucundus Veron. f. 110; Magl. 28, 34 f. 192 Bonon.; Augustinus cod. Vind. 3492 f. 29', 3528 f. 31'; Metellus Vat. 6039 f. 300' et f. 358' ab Morillonio (qui exscripsit a. 1547) et Vallamberto. Ex Metellianis Grut. 288, 4 (hinc Franz 5795).

Versus ad arbitrium divisi.

Coniunctus cum Graeco titulo Latinus traditur hic:

EX·OFFICINA·SEXTILI·CLEMENTIS

quem Iucundus in eadem domo extare refert, Augustinus *apud pedes eiusdem statuae* legi ait. Metellus utrumque coniungit, ut praecedant Graeca, deinde adscribit *aliud epigramma est et separatum*; denique his deletis *immo vero Graecis coniunctus est versus, ut vidit Vallembertus diligenter; sunt itaque versus IV; Latinus ·i· quartus est ad statuae pedes, ita ut praecedere hic debeat tres praecedentes, qui basi adscripti, ubi statua erecta est.* Cf. Mommsen CIL X 1896, qui notat nequaquam ex his effici ut basin eam ipsius statuae ab antiquo partem fuisse credamus.

Βασίλισσαν Ἀρσινόην βασιλέως Πτολεμαίου καὶ βασιλίσσης Βερενίκης Στρατονίκη βασιλέως Δημητρίου.

Cf. Droysen *Gesch. des Hellen.* III 266 sq.

---

728 Neapoli (Aquilam) allatum p[a] Octobris 1542 penes Mar. Accursium Accvrs. Aquileiae (sic) in aedibus olim Mariangeli Accursii, nunc Alexandriorum Mar. Aquilae in domo olim Accursii, nunc Ricco Dressel.

ΚΛΑΥΔΙΟΝΚΑΙΣΑΡΑΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΘΕΟΙΣΦΡΗΤΡΙΟΙΣ
ΝΑΟΥΙΟΣ·ΑΤΤΟΣ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙΣΥΠΟΑΥΤΟΥ
ΕΙΣΤΗΝΠΑΤΡΙΔΑ

Descripsit Dressel. Accurate Accursius Ambr. O 125; Muratori 105, 9, cui misit Ant. Antinorius Aquilanus (inde Franz 5802b). Habet ab Lupacchinio sine dubio (cf. Mommsen CIL IX p. 399) Marini Vat. 9133 f. 314.

Κλαύδιον Καίσαρα Σεβαστὸν θεοῖς φρητρίοις Νάουιος Ἄττος ἀποκατασταθεὶς ὑπὸ αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα.

729 Neapoli *vicino alla fontana dell' Annuntiata trovata nel 1538; la pietra è grande frammentata et le prime lettere quasi di un palmo* Acc.; ad fontem maximum S. Annuntiatae Virginis Met. et similiter reliqui; prostat in pariete contra occidentem secus viam publicam in bivio quod ad aedem D. Annuntiatae et ad Portam Nolanam ducit; locus ipse *bolla dell' Annunziata* dicitur Iuk.

ΤΙΤΟΣ · ΚΑΙΣΑ
ΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ · ΣΕΒΑΣΤΟΣ
ΚΗΣ · ΕΞΟΥΣΙΑΣ · ΤΟ · Ι ·
ΟΣ · ΥΠΑΤΟΣ · ΤΟ · Η · ΤΕΙΜΗΤΗΣ
ΘΕΤΗΣΑΣ · ΤΟ · Γ · ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣ
ΥΜΠΕΣΟΝΤΑ · ΑΠΟΚΑΤΕΣΤΗΣΕΝ
I · F · VESPASIANVS · AVG
COS · VIII · CENSOR · P · P
TIBVS · CONLAPSA · RESTITVIT

Accursius Ambr. D 420 f. 7; ex Morillonii Badaei Vallamberti Guidii apographis Metell. Vat. 6039 f. 301. 351; ex Pighii apographo Smetius ms. p. 23, ed. f. 13, 2 et Gruter 173, 8; Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 274; Summonte *historia del regno* (ed. 1748) I 66; Lasena *dell' antico ginnasio* p. 69; d'Arthenay ap. Gorium symb. litt. II 2 (1748); A. S. Mazochi de cathedr. eccles. Neapol. vicibus p. 234 (hinc Martorelli theca cal. p. 412); ab Ignatio Como acceptam Murat. 228, 6 vitiose; Ignarra de palaestra p. 107; Franz 5809; Mommsen IRN 2447, CIL X 1481.

Plura in lapide nemo vidit. — Vv. 7—9 om. Murat.

Αὐτοκράτωρ] Τίτος Καῖσα[ρ
θεοῦ Οὐεσπασιανοῦ υἱὸς Οὐ]εσπασιανὸς Σεβαστός,
ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχ]ικῆς ἐξουσίας τὸ ι',
αὐτοκράτωρ τὸ ιε', πατὴρ πατρίδ]ος, ὕπατος τὸ η', τειμητής,
ἐν Νέᾳ πόλει δημαρχήσας, ἀγωνο]θετήσας τὸ γ', γυμνασιαρχήσας
.... ὑπὸ σεισμῶν σ]υμπεσόντα ἀποκατέστησεν.
Imp. Titus Caesar divi Vespasia]ni f. Vespasianus Aug.
pontifex max., trib. potest. X, imp. XV] cos. VIII, censor, p. p.
.... terrae mo]tibus conlapsa restituit.

Suppleverunt Capaccius (v. 9) et Ignarra et Franz. — Annus est p. Chr. n. 81, quo tamen ipso anno Titum et agoni praesedisse et gymnasiarchi munere functum esse cum interpretes statuissent, recte negavit Mommsenus, qui nihil impedire intellexit quominus haec referantur ad ludos quinquennales Neapolitanos, quorum Italides XIX (a. p. Chr. 74) et XX (a. 79) inciderunt in Titi tempora. Idem terrae motus (v. 6) pertinere vidit ad Vesuvii eruptionem (a. 79) coll. Plin. ep. VI 20, Cass. Dion. 66, 24, Plut. de ser. num. vind. 22, Stat. silv. IV 8, 5.

730 Neapoli in praegrandi basi quae prostat e regione SS. Philippi et Iacobi; characteres obscuri Mart.

ΤΗΘΕΙΟΤΑΤΗΚΑΙΕΥΣΕΒΕΣ
ΤΑΤΗΣΕΒΑΣΤΗ
ΦΡ . . . .
ΕΥΜΕΙΔΑΙ

τῇ θειοτάτῃ καὶ εὐσεβεσ]τάτῃ Σεβαστῇ
. . . .

Sic Martorelli thec. cal. p. 658 (inde Ignarra de phratriis p. 205). Antea Capaccius hist. Neap. (a. 1607) p. 65, ex quo Reines. III 54 et Franz 5801.

1 init. ΤΗ et ΚΑΙ om. Cap. — 3 et 4 om. Cap. — 4 ΕΥΗΡΕ videri in lapide esse testatur Vincentius Calà Ossovius de Figueroa apud Ignarram. Probabile est Martorellium vv. 3 et 4 describentem interpolasse, ut phratriae memoriam lucraretur.

Capaccii coniecturam Helenae Augustae titulum positum esse opinantis cur ridiculam dixerit Franz non video: illi aetati bene conveniunt laudes sanctitatis et pietatis, et ipsi Helenae positas statuas referunt tituli CIL X 1483. 1484. Et phratriae si revera fuit mentio vv. 3 et 4, ne hoc quidem obstat, quoniam tribus Neapolitanae quo tempore sublatae sint nescimus. Hoc unum, ut observavit Mommsenus, obici potest, quod publicus sermonis Graeci usus non ad illa tempora pertinuisse videtur. Res incerta.

731 Neapoli a. 1878 ad S. Ioannem Maiorem repertum fragmentum.

ΟΣ ΓΕΡΜ
ΥΠΟΚΡΑΤ
Σ ΤΟ Δ ΚΤ

[..... Καῖσαρ] ------ος Γερμ[ανικός, α]ὐ[τ]οκράτ[ωρ τὸ ...,
ὕπατο]ς (?) τὸ δ' ....

Misit Ianuarius Galante canonicus.

732 Neapoli fragmentum nuperrime repertum sat exiguum, sed grandibus et elegantibus characteribus sculptum est apud Petronium in cimeliarchio Mart.

*ἀρ*ΧΙΕΡΕΙ *μεγίστῳ*
Ι . ΤΟ Γ Π*ατρὶ πατρίδος*
ΙΠ

Martorelli theca cal. p. 476 (inde Franz 5803).

733 Neapoli repertum fragmentum (*in un cavo nel Fondaco Marra in sezione Pendino dalla parte della Via Benvenuto Cellini, nello stabile n. 16*); litterae v. 1 alt. centim. 19, v. 2 cent. 17.

*αὐ[τ]*Ο*κράτωρ* ....
*ἀ[ρ]*ΧΙΕ*ρε*......

Colonna princeps Stigliano apud Fiorellium *not. degli scavi* 1884 p. 45.

734 Neapoli in aedibus Fabii Cicinelli Cap., prope aedes Iacobi Caraccioli e ducibus Cryptaliarum parieti affixa Mart.

Capaccius:

. . . . ΙΜΕΛΗΘΕΝΤΩΝ
ΠΑΝΙ.ΤΩ.ΕΚ
ΣΥΒΑΡΙΔΟΣ
ΑΝΤΟΝΙΑΣ · ΣΕΒΑΣΤ.

Fabius Giordano:

CΙΜΕΛΗΘΕΝΤΩΝΠΑΝΕΡΩΤΟCΚΑL·CΙΒΑΡΙΔΟCΑΝΤΟΝΙΑΣΣΕ
ΒΑΣΤΗΣ

Fabius Giordano ms.; Capaccius hist. Neapol. (ed. 1607) p. 62; inde Reines. epist. p. 278 et synt. I 147. Versum quartum habet Martorelli theca cal. p. 659, 'inter cetera quae detrita sunt' addens. Repetiit Franz 5802 coll. add. p. 1256.

Titulus genuinus, quamquam Πανίρως nomen satis mirum:
τῆς ἀναπαύσεως? ἐπ]ιμεληθέντων Πανίρωτος(?) καὶ Συβάριδος(?)
Ἀντωνίας Σεβαστῆς [δούλων].
δούλων suppl. Mommsen; ego *ἀπελευθέρων* conieceram.

735 Neapoli repertus lapis utrimque scriptus ad viam q. d. *Campana* (*Sezione Vicaria*).

D M
P PLOTI SABIN
IVNIA PRISCILLA
PATRI PIISSIMO
S · B · M · F ·

in postico latere:

ΤΑΞΙΣ C
ΤΟΣ X
ΟΙ ΔΕ ΒΟ `υλευταί?`

Descripsit et ectypum misit Ferdinandus Colonna in epistula ad Mommsenum data d. 31 m. Oct. a. 1884; ed. Sogliano apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1884 p. 361.

1 littera mutilata, quam Colonnae apographum exhibet, in ectypo non satis claro apparet; hanc autem inter et T litteram nihil scriptum fuisse videtur — 2 ΤΩΣ/ Sogliano — 4 Ϋ∧ Sogliano; ego in ectypo non vidi.

An fuit album senatorum sic fere inscriptum: τάξις δ[........ ἀναγράψαν]τες Χ.... (nomen summi magistratus); deinde οἱ δὲ βου[λευταὶ ἦσαν κτλ'.

736 Neapoli in virili protome marmorea.

ΑΘΗ

Zoega ad Christii *Abhandl. über Litteratur und Kunstw.* 243; inde Franz 5813.

737 Neapoli reperta basis marmorea a. 1858 ad theatrum antiquum in via S. Pauli. Nunc in museo.

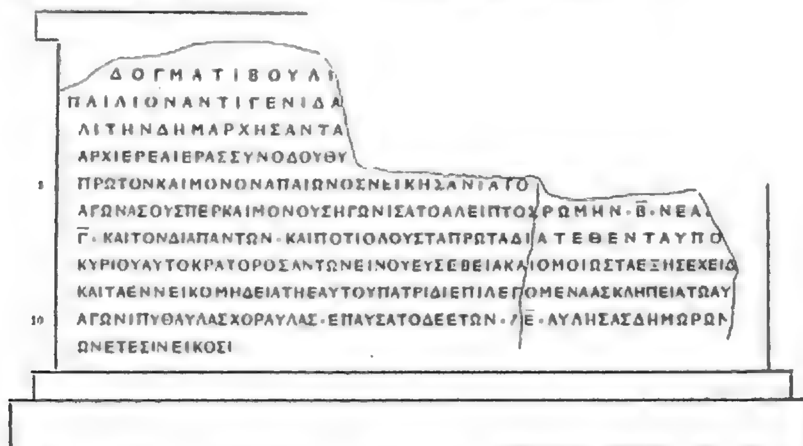

Contuli. Edidit Minervini *bull. Napol.* n. s. VII 73 (1859). Inde Fiorelli catal. 54 et Luedera *dionys. Künstler* app. n. 102.

V. 10 ΕΤΩΝ·ΜΕ Minerv. In fractura tabulae nihil superest nisi quod exhibui notavique describens litteram M esse non posse, quae semper hac forma recta Μ uti soleat.

Δόγματι βουλῆ[ς καὶ δήμου Νέας πόλεως (vel Νεαπόλεως)
Π. Αἴλιον Ἀντιγενίδα[ν Νεικομηδέα καὶ Νεαπο-
λίτην, δημαρχήσαντα [καὶ λαυκελαρχήσαντα, διὰ βίου
ἀρχιερέα ἱερᾶς συνόδου Θυ[μελικῆς τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν,
πρῶτον καὶ μόνον ἀπ' αἰῶνος νεικήσαντα το[ὺς ὑπογεγραμμένους
ἀγῶνας, οὕσπερ καὶ μόνους ἠγωνίσατο ἄλειπτος· Ῥώμην β', Νεά[πολιν] vel Νέα[ν πόλιν
γ' καὶ τὸν διὰ πάντων, καὶ Ποτιόλους τὰ πρῶτα διατεθέντα ὑπὸ [τοῦ
κυρίου αὐτοκράτορος Ἀντωνείνου Εὐσέβεια καὶ ὁμοίως τὰ ἑξῆς· ἔχει δ[ὲ
καὶ τὰ ἐν Νεικομηδείᾳ τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι ἐπιλεγόμενα Ἀσκλήπεια, τῷ αὐ[τῷ
ἀγῶνι πυθαύλας, χοραύλας. ἐπαύσατο δὲ ἐτῶν λε', αὐλήσας δήμῳ Ῥωμ[αί-
ων ἔτεσιν εἴκοσι.

Minervinii supplementis abiectis mea substitui pleraque, ut opinor, certa. Vv. 1—3 maioribus litteris exarati sunt, sed si aequabilis fuit scriptura v. 2 litterae fuerunt XXXIX, ego non plus XXXVI restituendas inveni, Antigenidam quippe demarchiae et laucelarchiae honore functum sumens civitate Neapolitana donatum fuisse, sicut saepe athletas aliosque id genus homines plurimarum urbium cives fuisse scimus. De ludis Eusebiis cf. vit. Hadr. 25, ubi Antoninus Pius patri defuncto *templum pro sepulcro apud Puteolos et quinquennale certamen* constituisse dicitur, v. Artemidori oniroer. I 26 ed. H.

738 Neapoli in via SS. Cosmae et Damiani extra portam Nolanam in sepulcro tabula marmorea a. 1837 reperta, museo donata a Iosepho M. Fusco.

ascia.

in corona	*in corona*	*in corona*
ΚΥΖΙΚΟΝ ΚΟΙΝΑΑCΙ ΑCΠΑΙ ΔΩΝ	ΠΕΡΓΑΜΟΝ ΤΡΑΙΑΝΕΙΑ ΑΓΕΝΕΙΩΝ	ΚΟΜΜΟ ΔΕΙΑΕΝΚΑ ΠΠΑΔΟΚΕΙ ΑΑΓΕΝΕΙ ΩΝ

ΜΑΡ · ΑΥΡΗΛΙΟΣ · ΑΡΤΕΜΙΔΩ
ΡΟΣ · ΣΕΤΤΗΝΟΣ · ΑΝΗΡ · ΠΑΛΑΙΣ
ΤΗΣ · ΖΗΣΑΣ · ΕΤΗ ΚϚ ΜΗΝΕΣ Θ
ΝΕΙΚΗΣΑΣ · ΑΓΩΝΑΣ

in corona	*in corona*	*in corona*
ΚΥΖΙΚΟΝ ΚΟΜΜΟΔΕΙ ΑΑΓΕΝΕΙ ΩΝ	ΝΕΙΚΑΙ ΑΝΚΟΜΜΟ ΔΕΙΑΙΕΡΑΝ	ΑΥΓΟΥCΤΕΙ ΑΕΝΠΕΡ ΓΑΜΩΙΕ ΡΑΝ

Recognovi. Edidit Ios. Maria Fusco *sulla greca iscrizione posta in Napoli al lottatore M. Aurelio Artemidoro (Nap. 1863), con una tavola in litografia*; inde Henzen *ann. dell' inst.* 1865 p. 97.

Μᾶρ(κος) Αὐρήλιος Ἀρτεμίδωρος Σεττηνός, ἀνὴρ παλαιστής, ζήσας ἔτη κϛ', μῆνας θ', νικήσας ἀγῶνας

Κύζικον, κοινὰ Ἀσίας παίδων
Πέργαμον, Τραιάνεια ἀγενείων
Κομμόδεια ἐν Καππαδοκίᾳ ἀγενείων
Κύζικον, Κομμόδεια ἀγενείων,
Νίκαιαν, Κομμόδεια ἱεράν,
Αὐγούστεια ἐν Περγάμῳ ἱεράν.

Extremas duas victorias virili aetate videtur Artemidorus reportasse. — De patria vide Ptolem. V 2 p. 321 ed. Wilb: *ἐν μεθορίοις Μυσίας καὶ Λυδίας καὶ Φρυγίας Σέτται, Δαλδία, Κάδοι.*

739 Neapoli circa annum 1865 reperta tabula marmorea in via *S. Anna alle paludi* (haud procul a lapide M. Aurelii Artemidori n. 738), nunc in museo publico.

ascia — *palma*

Μ · ΑΥΡ · ΕΡΜΑΓΟΡΑΣΜΑΓΝΗΣ
ΣΙΠΥΛΟΥΠΑΛΑΙΣΤΗΣΞΥ
ΣΤΑΡΧΗΣΑΚΤΙΩΝΚΑΙΜΟΗΥΟΥ
ΕΣΤΙΑΣΚΑΙΜΑΓΝΗΣΙΑΣΤΗΣΠΑ
ΤΡΙΔΟΣΠΡΩΤΕΛΛΗΝΟΔΙΚΗΣ
ΟΛΥΜΠΙΩΝΕΝΕΦΕΣΩΚΑΙΕΝ
ΣΜΥΡΝΗΝΕΙΚΗΣΑΣΙΕΡΟΥΣΑΓΩ
ΝΑΣ · ΚΘ ΚΑΙΘΕΜΑΤΙΚΟΥΣ ΡΚΖ ·

ΟΛΥΜΠΙΑΕΝΠΕΙΣΗΙΕΡΑΝΑΛΛΑΣΙΕΡΑΣ · ΙΗ

in coronis quinque:

ΑΚΤΙΑ Β̄	ΝΕΜΕΙΑ Γ̄	ΑΣΠΙΔΑ Β̄	ΙΣΘΜΙΑ Β̄	ΠΑΝΑΘΗ ΝΑΙΑ Β̄

in coronis duodecim:

ΠΑΝΕΛΛΗ ΝΙΑ Β̄	ΟΛΥΜ ΠΕΙΑ —	ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ ΕΝΑΘΗΝΑΙΣ Β̄	ΠΟΤΙΟ ΛΟΥΣ Β̄
ΚΟΙΝΟΝ ΑΣΙΑΣΕΝ ΣΜΥΡΝΗ —	ΟΛΥΜΠΙΑ ΕΝΣΜΥΡΝΗ —	ΟΛΥΜΠΙΑ ΕΝΕΦΕΣΩ —	ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ ΕΝΕΦΕΣΩ —
ΒΑΡΒΙΛΛΗΑ ΕΝΕΦΕΣΩ —	ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ ΕΝΠΕΡΓΑΜΩ Γ̄	ΤΡΑΙΑΝΕΙΑ ΕΝΠΕΡΓΑΜΩ —	ΑΛΕΙΑ ΕΝΡΟΔΩ Β̄

Recognovi. Edidit Gennaro Galante *illustrazione di una lapide antica recentemente ritrovata* (in diario *l' apologista cattolico* 1865); ex Gargiulii delineatione Henzen *ann. dell' inst.* 1865 p. 99 coll. tab. G; Fiorelli cat. 60.

In corona extrema (*Ἄλεια ἐν Ῥόδῳ*) B̄ Garg. et Galante; nihil nisi — Fiorelli, ego et Henzenius in transcriptione.

Tabula posita videtur ante Commodiorum ludorum, quorum nullam Hermagoras victoriam rettulit, institutionem et post Eusebios ludos Puteolanos ab Antonino institutos.

Enumerantur victoriae sacrae in certaminibus coronariis partae XXIX, accedunt praeterea Olympica una, sacrae aliae non nominatae XVIII. Apparet igitur haec verba *Ὀλύμπια ἐν Πείσῃ ἱεράν, ἄλλας ἱερὰς ιη'* postea addita esse, tabulam autem positam esse vivo Hermagora.

Μ. Αὐρ(ήλιος) Ἑρμαγόρας Μάγνης Σιπύλου, παλαιστής, ξυστάρχης Ἀσίας καὶ Μαιψουεστίας καὶ Μαγνησίας τῆς πατρίδος, πρωτελληνοδίκης Ὀλυμπίων ἐν Ἐφέσῳ καὶ ἐν Σμύρνῃ, νικήσας ἱεροὺς ἀγῶνας κθ' καὶ θεματικοὺς ρκζ'.

(Ὀλύμπια ἐν Πείσῃ ἱεράν, ἄλλας ἱερὰς ιη').

Ἄκτια β'	2
Νέμεια γ'	3
Ἀσπίδα β'	2
Ἴσθμια β'	2
Παναθήναια β'	2
Πανελλήνια β'	2.
Ὀλύμπεια α'	1
Ἀδριάνεια ἐν Ἀθήναις β'	2
Πετιόλους β'	2
Κοινὸν Ἀσίας ἐν Σμύρνῃ α'	1
Ὀλύμπια ἐν Σμύρνῃ α'	1
Ὀλύμπια ἐν Ἐφέσῳ α'	1
Ἀδριάνεια ἐν Ἐφέσῳ α'	1
Βαρβίλληα ἐν Ἐφέσῳ α'	1
Αὐγούστεια ἐν Περγάμῳ γ'	3
Τραιάνεια ἐν Περγάμῳ α'	1
Ἄλεια ἐν Ῥόδῳ β'	2
	29

---

740 Neapoli fragmentum repertum *nei lavori di demolizione del bastione di S. Spirito in Castel Nuovo.*

ΑΔΙΟ
δι ΟΓΕΝΗ
Ν

Ferdin. Colonna apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1885 p. 228.

Diogenis nomen fortasse etiam v. 1.

---

741 Neapoli in lapide ex antiquis domus Marcelli Muscettolae fundamentis eruto CAP.

Η ΦΡΗΤΡΙΑ Η ΟΝΙΟΝΑΕΩΝ ΛΕΥΚΙΟΝ
ΕΡΕΝΝΙΟΝ ΠΥΘΩΝΟΣ ΥΙΟΝ ΑΡΙΣΤΟΝ
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ
ΔΗΜΑΡΧΗΣΑΝΤΑ ΛΑΥΚΕΛΑΡΧΗΣΑΝ
ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΊΣΑΝΤΑ ΑΡΞΑΝΤΑ ΤΟΝ
ΠΕΝΤΗΑΕΤΗΡΙΚΟΝ · ΘΕΟΙΣ

Edidit Capaccius hist. Neapol. (ed. 1771) II 481. Hinc Donat. 238, 2; Lasena *dell' antico ginnasio* p. 29; Reinesius I 203 (inde Ignarra de phratriis p. 173); Martorelli theca cal. p. 653; Franz 5797.

Ἡ φρητρία ἡ . . . . Λεύκιον Ἑρέννιον Πύθωνος υἱὸν Ἄριστον ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας, δημαρχήσαντα, λαυκελαρχήσαντα, γραμματ[εύ]σαντα, ἄρξαντα τὸν πενταετηρικὸν θεοῖς.

De vera versuum divisione dubitare licet. V. 1 phratriae nomen corruptum novis nominibus inventis restituebant Martorelli et Reinesius (hic *ἡ Οἰνωναίων*): tutius conicias *ἡ Κρητονδέων*, cf. praef. p. 191 — 5 *γραμματίσαντα* ortum videtur ex *γραμματεύσαντα*; ipso in lapide fuit id quod posui — 6 ludi quinquennales fortasse Venerei, cf. praef. p. 191.

---

742 Neapoli lapis nuper erutus GORIUS (1747): nuperrime prope D. Petri in vinculis effossus MARTOR. MARINI (qui suo errore dicit a. 1556 repertum). Apud patres Cruciferos MAFF.; *trovavasi pochi anni sono nel cortile d' un palagio dietro la chiesa di S. Cosimo e Damiano, dove ora più non vedesi* GRANDE.

Γ̄ · ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ
ΦΗΛΙΞ
ΤΑ ΧΡΕΙΣΜΑΤΑ · ΚΑΙ ΤΗΝ · ΟΡΟ
ΦΗΝ · ΚΑΙ ΤΑ · ΕΞΩ · ΤΟΥ · ΑΓΟΡΕΥΤΗΡΙΟΥ
ΤΗ ΙΔΙΑ · ΔΑΠΑΝΗ · ΦΡΗΤΟΡΣΙ · ΠΑΝΚΛΕΙΔΩΝ

Descripsit Martorelli. Edidit Gorius apud Hagenbuchium epist. epigr. p. 468, 13 (d. XVIII m. Febr. a. 1747) et *giorn. de' letterati pubbl. in Firenze* 1747 IV 3, 231. Accuratissime ligno incisam Martorelli thec. cal. 487. 632 (hinc Ignarra de phratriis p. 167 et ni fallor Marini Vat. 9133 f. 350, cui dedit Raf. Vernazzo, ut annus 1556, quo repertum esse ait, levi errore positus sit pro anno 1756, quo anno prodiit Martorellii liber: dixit autem Martorelli nuperrime repertum esse. Denique indidem Franz 5789). Alia apographa habent Ian. Grande *de' cognomi gentilizi* p. 25 et Maffei mus. Ver. 479, 2, cui misit P. Hannibal Marchesi ab Francisco Pratilli acceptum.

Variam lectionem operae pretium non est enotare, neque Grandii qui ipse non vidit somnia assis facienda, qui titulum olim vitiose insculptum posteriore tempore superscripta vera lectione verbisque recte diremptis emendatum esse ariolatur. Videtur ille apographo usi vitioso postea correcto.

Γ(άιος) Καλπούρνιος Φῆλιξ τὰ χρείσματα καὶ τὴν ὀροφὴν καὶ τὰ ἔξω τοῦ ἀγορευτηρίου τῇ ἰδίᾳ δαπάνῃ φρήτορσι Πανκλειδῶν.

743 Neapoli basis marmorea reperta a. 1852 in fundamentis Conservatorii SS. Philippi et Iacobi. Nunc in museo.

ΛΚΛΑΥΔΙΟΝ·
ΑΡΡΙΑΝΟΝ
ΥΠΑΤΟΝ
ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΚΡΗΤΟΝΔΑΙ

Λ(ούκιον) Κλαύδιον Ἀρριανὸν ὕπατον, τὸν εὐεργέτην Κρητῶνδαι.

Contuli. Edidit Minervini *bull. Napol.* n. s. I 9 (1852); Fiorelli catal. 52.

L. Claudius Arrianus consul anni incerti.

Κρητῶνδαι nomen similiter formatum ac Χαιώνδας, Φρυνώνδας, Παγώνδας nomina Boeotica, unde quod expectares Κρητώνδαι non audeo restituere.

---

744 Neapoli in aedibus Hippolytae Ruffae erat memoria, quae ad sacerdotes Theatinos D. Mariae Maioris templum incolentes devenit Capacc. Quod addit de Laurentiis apud ecclesiam *S. Maria della Pietra Santa* erudertam esse, nescio id unde sumpserit. Locum non indicat Iord. — Legi annis praeteritis, nunc paene labefactatam vidimus Sybo.

Λ·ΚΡΕΠΕΡΑΙΟΝΠΡΟΚΛΟΝ
ΥΠΑΤΟΝΑΝΘΥΠΑΤΟΝΤΟΝΙΔΙΟΝ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΙ·ΦΡΗΤΟΡΕΣ
ΑΜΟΙΒΗΣ·ΧΑΡΙΝ

Habet Fabius Iordanus ms. Edidit Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 75, a quo pendent Martorelli thec. cal. p. 519. 620 (inde Mariano de Laurentiis, universae Campan. felicis antiquitates I a. 1826 p. 199) et Reinesius ep. ad Hoffm. et Rupert. p. 278 et synt. VI 37. Descripsit etiam Marcant. Surgens de Neapoli illustr. (Neap. 1601, utor edit. a. 1727, ubi est p. 20), ex quo petiit Summonte *historia della città e regno di Napoli* (1602, utor edit. 1748) I 148. Repetiit Franz 5798 coll. add. p. 1255.

Versus 1 et 2 in quattuor divisit Surgens. — 1 Λ·ΚΡΕΠΕΛΑΙΟΝ Iord. Λ.ΚΡΕΠΕΡΑΙΟΝ Cap. Λ·ΚΡΕΠΕΡΕΙΟΥ|ΠΡΟΚΛΟΥ| Surg. — 2 ΥΠΑΤΟΥΑΝΘΥ|ΠΑΤΟΥ Surg. — ΤΟΝΙΔΙΟΝ Iord. ΤΩΝΙΔΙΩΝ Cap. Surg. — 3 ΕΥΕΡΓΕΙΗΙ Surg.

Λ. Κρεπερ[ή]ιον (vel Κρεπερεῖον?) Πρόκλον
ὕπατον ἀνθύπατον τὸν ἴδιον
εὐεργέτην
Ἀρτεμίσιοι φρήτορες
ἀμοιβῆς χάριν.

L. Creperetum Proclum consulem non novimus, si quidem verum hoc est illius nomen.

---

745 Neapoli lapis ex antiquis domus Marcelli Muscettolae fundamentis erutus.

ΟΙΠΟΛΙΤΑΙΣΕΛΕΥΚΟΝΣΕΛΕΥΚΟΥΔΙΣ..ΓΥΜΝΑΣΙΑΡ
ΧΟΝΑΡΞΑΝΤΑΤΕΣΣΑΡΩΝΑΝΔΡΩΝΛΑΥΚΕΛΑΡΧΗΣΑΝΤΑ
ΑΡΧΟΝΤΑΤΟΝΔΙΑΠΕΝΤΕΕΤΩΝΤΙΜΗΤΙΚΟΝ...
ΑΦΡΟΔΙΤΗΣΕΥΝΟΙΑΣ.ΘΕΟΙΣ

Edidit Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 900. Inde Lasena *dell' antico ginnasio Napoletano* (Romae 1641); Reines. I 204; Martorelli theca cal. p. 654; Ignarra de phratriis p. 180; Franz 5796.

Honorarii tituli formam plane insolitam neque ullo modo ferendam ut corrigamus duplicem ansam praebet ipsum Capaccii apographum, in quo cum duobus locis lacuna notetur ubi nihil omnino desideratur (post ΔΙΣ et ΤΙΜΗΤΙΚΟΝ), aliis duobus tamquam integra oratio exhibetur quae aperte hiat. His igitur locis cum pro explorato habeam olim versus terminatos fuisse, transcribam titulum eo quo dispositus fuisse videatur ordine adhibitis simul supplementis necessariis.

Οἱ πολῖται
Σέλευκον Σελεύκου δὶς
γυμνασίαρχον, ἄρξαντα [τῶν]
τεσσάρων ἀνδρῶν, λαυκελ-
αρχήσαντα, ἄρχοντα τὸν
διὰ πέντε ἐτῶν τιμητικὸν
Ἀφροδίτης,
εὐνοίας [ἕνεκα]
θεοῖς.

V. 3 aut τῶν inserendum fuit hoc loco aut ἀρχῶν post ἀνδρῶν v. 4 — 6 τὸν τιμητικὸν scil. ἀγῶνα, cf. praef. p. 191. Vv. 7 et 8 in unum fortasse coniungendi erant.

746 Neapoli tabula marmorea valde detrita reperta 'paucis abhinc annis in erutis veterum aedificiorum ruderibus' (sine dubio extra portam Nolanam) Surg. in aedibus Gasparis Ricchi Cap. Nunc in museo.

Τ · ΦΛΑΟΥΙΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΥΙΟΣ ΚΥΡΕΙΝΑ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ
ΑΔΑΝΕΥΣ Ο ΚΑΙ ΑΝΤΙΟΧΕΥΣ ΑΠΟ
ΔΑΦΝΗΣ · ΝΕΙΚΗΣΑΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΠΕΤΩΛΕΙΩΝ ΤΟΝ ΠΡΩΤΩΣ ΑΧΘΕΝΤΑ
ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ Β ΠΥΘΙΑ Β̄ ΝΕΜΕΙΑ Β̄
ΑΚΤΙΑ ΝΕΑΝ ΠΟΛΙΝ ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ ΙΣΘΜΙΑ ΑΓΕ
ΝΕΙΩΝ ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΑΣΙΑΣ ΕΝ ΖΜΥΡΝΗ ΑΓΕΝΕΙ
ΩΝ ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗ ΕΞΗΣ ΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ [ΑΝΔΡΩΝ
ΠΑ]ΛΗΝ ΚΑΙ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ
ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΟΙΝΟΝ ΑΣ · ΕΝ ΠΕΡΓΑΜΩ
ΑΝΔΡΩΝ] ΠΑΝΚΡΑΤ[ΙΟ]Ν ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΒΑΛΒΙΛΛΗΑ ΠΑΙΔΩ .
. . . . Η . . ΙΠΑΛΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΞΗΣ ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΝΚΡΑ
. . . . ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΠΕΝΤΑΕΤΗ . . *vacat*
. . . ΚΟΙΝΟΝ ΣΥΡΙΑΣ ΚΙΛΙΚΙΑΣ ΦΟΙΝΕΙΚΗΣ ΕΝ ΑΝ *vacat*
ΤΙΟΧΕΙΑ Β] ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ ΕΦΕΣ . . ΤΡΑΛ *vacat*
. . . . Δ · ΣΑΡΔΕΙΣ · Ε̄ · ΛΑΥΔΙΚΕΙΑΝ · Ε̄ ////////////// *vacat?*
. . . . ΝΕΞ ΑΡΓΟΥΣ ΑΣΠΙΔΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ . ΕΝ
. . . . ΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ · ΙΔ̄ Υ . . . [Σ . . . . . .
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡ]Ο[Ν] ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ Α
. . . ΗΘΕ]ΝΤΟΣ [Α]ΘΗΝΟΔΩΡ//Ι

Descripsi. Exhibui Surgentis lectionem uncinis inclusam meamque ipsius suppletam aliquotiens ex Belochii apographo. Pessime partem priorem (i. e. v. 1—12 med.) edidit Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 251 multis omissis, versibus ad libidinem divisis, ex quo pendent fere omnes, Reinesius V 22; Spon. misc. p. 362; Donius IV 61 (ex schedis Stephanonii); Ignarra de palaestra p. 80; Franz 5806. Neglexerunt omnes eum qui optime descripsit Surgens Neap. illustr. p. 116. Nuper ex lapide Beloch *bull. dell' inst.* 1877 p. 109 cum Henzenii notis. Habet etiam Fiorelli catal. 57.

Var. lect. Capaccium eiusque asseclas omitto, Surgentis discrepantiam eo diligentius enotaturus. 5 ΤΟΝ Surg. Beloch — 6 ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ Surg. Bel. fortasse recte — 10 ΠΑΛΗΝ Surg., ///ΛΗΝ ego, lacunam habet Beloch — priore loco ΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ Surg. Bel. fort. recte — 12 ΒΑΛΒΙΛΛΗΑ etiam Surg., ΒΑΛΒΙΛΛΕΙΑ Beloch — ΠΑΙΔΩΝ Bel., ΠΑΙΔΩ Surg., ΓΛΙ//^ ego — 13 in. ΩΝΙΠΑΛΙ Beloch, …ΠΑΝ Surg., ////////ΠΑΛΙ ego — 14 init. ΤΙΟΝ unus Beloch — 15 ΦΟΙΝΕΙΚΙΑΣ Surg. — 16 init. ΤΙΟΧΕΙΑ Β Surg., ΤΙΟΧΕΙΑ Beloch, qui fortasse supplevit potius quam legit; ego ante ΑΝΔΡΩΝ nihil vidi — ΕΦΕΣ.. Beloch, eademque docent quae ego excepi litterarum vestigia, ΕΝΕΦΕΣΙ….. Surg. qui plura in hoc versu non habet — 17 ….ΔΙΣΑΙΔΕΙΣ Surg. — ΜΥΔΙΚΕΙΑΝΒ idem — 18 ΑΛΛΩΣ ΕΝ Surg., ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ Bel., ΚΛΙΛΛ/….ΕΝ.. ego — 19 ….ΗΡΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣΡ Ζ Υ…Σ…… Surg., ///ΝΟΥΣΑΓΩΝΑΣΕΑΥτῷ καὶ Beloch, qui ab initio novem supplebat litteras — 20 extremam Λ litteram non habet Surgens, Beloch in hoc versu solum ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥΑ — 21 //ΗΘΕΝΤΟΣΑΘΗΝΟΔΩ… Surg., …..ΘΗΝΟΔ Beloch, ….ΝΤΟΣ///ΗΝΟΔΓΡ//Τ ego. — Praeterea ubique ex lapide Α formam dedi et litteras rectius disposui.

Τ(ίτος) Φλάουιος Ἀρτεμιδώρου
υἱὸς Κυρείνᾳ Ἀρτεμίδωρος
Ἀδανεὺς ὁ καὶ Ἀντιοχεὺς ἀπὸ
Δάφνης, νεικήσας τὸν ἀγῶνα τῶν
μεγάλων Καπετωλείων τὸν πρώτως ἀχθέντα
ἀνδρῶν παγκράτιον, Ὀλύμπια β', Πύθια β', Νέμεια β',
Ἄκτια, Νέαν πόλιν ἀνδρῶν παγκράτιον, Ἴσθμια ἀγε-
νείων παγκράτιον, κοινὸν Ἀσίας ἐν Ζμύρνῃ ἀγενεί-
ων παγκράτιον καὶ τῇ ἑξῆς πενταετηρίδι ἀνδρῶν
πάλην καὶ παγκράτιον καὶ πάλι ἀνδρῶν παγκράτιον
πρῶτος ἀνθρώπων, κοινὸν Ἀσ(ίας) ἐν Περγάμῳ
ἀνδρῶν παγκράτιον, ἐν Ἐφέσῳ Βαλβίλληα παίδω[ν
παγκράτιον καὶ] πάλι κατὰ τὸ ἑξῆς ἀνδρῶν παγκρά-
τιον, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸν ἱερὸν πενταετη-
ρικόν], κοινὸν Συρίας Κιλικίας Φοινείκης ἐν Ἀν-
τιοχείᾳ β' ἀνδρῶν παγκράτιον, Ἔφεσ[ον], Τράλ-
λεις] δ', Σάρδεις ε', Λαυδίκειαν ε' ....
.. τὴ]ν ἐξ Ἄργους ἀσπίδα, καὶ ἄλλους [π]εν[ταετη-
ρικ]οὺς ἀγῶνας ιδ' ....
Ἀρτεμίδωρον Ἀθηνοδώρου Ἀ[ντιοχέα? .... ἐπι-
μελ]ηθέντος Ἀθηνοδώρ[ου ....

Versu 13 abicienda erat Belochii lectio [καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀγ]ῶνι quae nec spatio apta est nec ab dicendi ratione probabilis; posui quod requiritur — v. 14 intellego ludos Actiacos Alexandriae celebratos quinquennales — 20 sq. videtur de statua erigenda agi; fortasse Fl. Artemidorus tot victoriis insignis patrem Artemidorum Athenodori f. honorat curam agente ipsius filio Athenodoro. — Interfuit Artemidorus ludis Capitolinis cum primum agebantur auctore Domitiano anno p. Chr. 86.

747 Effossa Neapoli a. 1764 in aedibus S. Mariae Aegyptiacae ad portam Nolanam Ignarra.

ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙ
ΗΦΙΛΟΣΕΒΑΣΤΟΣΚΑΙΦΙΛΟΡΩΜΑ
ΞΑΝΔΡΕΩΝΠΕΡΙΠΟΛΙΣΤΙΚΗΕΥΣΕΒΗ
ΕΤΙΜΗΣΕΝ·Τ·ΦΛΑΟΥΙΟΝΚΥΡ·ΑΡΧΙΒΙΟΝΤΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑΑΡΧΙΕΡΕΑΔΙΑΒΙΟΥΤΟΥΣΥΜΠ
ΠΑΡΑΔΟΞΟΝΙΚΗΝΝΙΚΗΣΑΝΤΑΤΗΝΣΚ.ΟΛ
ΤΗΝΣΚΑ·ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΑΝΔΡΩΝΠΑΓΚΡΑΤ
ΡΩΜΗΙΤΑΜΕΓΑΛΑΚΑΠΕΤΩΛΕΙΑΤΗΝΤΡΙΤΗ
ΑΓΕΝΕΙΩΝΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΣΤΕΦΑΝΩΘΕΝΤΑΚ
ΑΝΔΡΩΝΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΝΙΚΗΣΑΝΤΑΚΑΙΤΗΝΠΕΜ
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΣΤΕΦΑΝΩΘΕΝΤΑΚΑΙΤΗΝΕΚΤΗΝΟ
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΣΤΕΦΑΝΩΘΕΝΤΑΠΡΩΤΟΝΑΝΘΡΩΠΩ
ΗΡΑΚΛΕΙΑΕΠΙΝΙΚΙΑΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣΝΕΡΟΥΑΤΡΑΙΑΝΟΥΚ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥΔΑΚΙΚΟΥΣΤΕΦΑΝΩΘΕΝΤΑΑΝΔΡΩΝΠΑΓΚΡΑ
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΚΑΙΤΗΙΕΞΗΣΠΥΘΙΑΔΙΑΝΔΡΩΝΠΑΛΗΝΚΑΙΠ
ΕΞΗΣΑΝΔΡΩΝΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΠΡΩΤΟΝΑΝΘΡΩΠΩΝΝΕΜΕΙΑΠ
ΚΑΙΤΡΙΣΚΑΤΑΤΟΕΞΗΣΑΝΔΡΩΝΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΠΡΩΤΟΝΑΝ
ΑΝΔΡΩΝΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΑΚΤΙΑΑΓΕΝΕΙΩΝΠΑΛΗΠΑΓΚΡΑΤ
ΤΟΕΞΗΣΑΝΔΡΩΝΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΠΡΩΤΟΝΑΝΘΡΩΠΩΝΝΕΑΝΓ
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΚΑΙΔΙΣΚΑΤΑΤΟΕΞΗΣΑΝΔΡΩΝΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ
ΩΝΠΑΛΗΝΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΚΑΙΔΙΣΚΑΤΑΤΟΕΞΗΣΑΝΔΡΩΝΠΑΛΗΝΠΑΓΚΡ
ΑΝΔΡΩΝΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΠΡΩΤΟΝΑΝΘΡΩΠΩΝΤΑΕΝΕΦΕΣΩΙΒΑΛΒΙΛΛΕΙΑ
ΜΗΝΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΠΡΩΤΟΝΑΝΘΡΩΠΩΝΚΑΙΤΟΝΕΝΑΝΤΙΟΧΕΙΑΙΙΕΡΟΝΠΕΝ
ΑΚΤΙΑΚΩΝΠΑΙΔΩΝΠΑΓΚΡΑΤΙΩΝΚΑΙΤΗΙΕΞΗΣΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙΑΓΕΝ
ΜΗΝΚΑΙΤΗΙΕΞΗΣΑΝΔΡΩΝΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΚΑΙΤΗΙΕΞΗΣΟΜΟΙΩΣΑΝΔ
ΠΡΩΤΟΝΑΝΘΡΩΠΩΝΣΜΥΡΝΑΝΚΟΙΝΟΝΑΣΙΑΣΑΓΕΝΕΙΩΝΠΑ
ΚΑΙΤΟΝΕΝΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΙΙΕΡΟΝΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΚΟΝΑΓΩΝΑΑΚ
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΚΑΙΜΕΤΑΜΙΑΝΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΔΑΑΝΔΡΩΝΠΑ
ΚΑΙΤΗΙΕΞΗΣΟΜΟΙΩΣΑΝΔΡΩΝΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΚΑΙΤΗΙΕ
ΑΝΔΡΩΝΠΑΛΗΝΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝΠΡΩΤΟΝΑΝΘΡΩΠΩΝΕΧΕ
ΑΡΓΟΥΣΑΣΠΙΔΑΚΑΙΑΛΛΟΥΣΠΛΕΙΣΤΟΥΣΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΚ
ΠΑΙΔΩΝΑΓΕΝΕΙΩΝΑΝΔΡΩΝΠΑΛΑΣΚΑΙΠΑΓΚΡΑΤΙΑ

Contuli. Edidit Ignarra de palaestra Neapolitana (1770) p. 6 coll. tab. (inde Franz 5804); Fiorelli catal. 55.

Ἀγαθῆι τύχηι
ἡ φιλοσέβαστος καὶ φιλορώμα[ιος Ἀλε-
ξανδρέων περιπολιστικὴ εὐσεβὴ[ς σύνοδος
ἐτίμησεν Τ. Φλάουιον Κυρ(είνα) Ἀρχίβιον τὸν [..........
Ἀλεξανδρέα, ἀρχιερέα διὰ βίου τοῦ σύμπ[αντος ξυστοῦ,
παραδοξονίκην, νικήσαντα τὴν σκ ὀλυ[μπιάδα καὶ
τὴν σκα ὀλυμπιάδα ἀνδρῶν παγκράτ[ιον καὶ ἐν
Ῥώμηι τὰ μεγάλα Καπετώλεια τὴν τρίτη[ν πενταετηρίδα
ἀγενείων παγκράτιον στεφανωθέντα κα[ὶ τὴν τετάρτην
ἀνδρῶν παγκράτιον νικήσαντα καὶ τὴν πέμπ[την ἀνδρῶν
παγκράτιον στεφανωθέντα καὶ τὴν ἕκτην ὁ[μοίως ἀνδρῶν
παγκράτιον στεφανωθέντα πρῶτον ἀνθρώπω[ν· τὰ ἐν .....
Ἡράκλεια ἐπινίκια αὐτοκράτορος Νέρουα Τραιανοῦ [Καίσαρος Σεβαστοῦ
Γερμανικοῦ Δακικοῦ στεφανωθέντα ἀνδρῶν παγκρά[τιον· Πύθια ἀγενείων
παγκράτιον καὶ τῇ ἑξῆς πυθιάδι ἀνδρῶν πάλην καὶ π[αγκράτιον καὶ τῇ
ἑξῆς ἀνδρῶν παγκράτιον πρῶτον ἀνθρώπων· Νέμεια π[αίδων παγκράτιον
καὶ τρὶς κατὰ τὸ ἑξῆς ἀνδρῶν παγκράτιον πρῶτον ἀν[θρώπων· Ἴσθμια (?)
ἀνδρῶν παγκράτιον· Ἄκτια ἀγενείων πάλη(ν) παγκράτ[ιον καὶ ... κατὰ
τὸ ἑξῆς ἀνδρῶν παγκράτιον πρῶτον ἀνθρώπων· Νέαν π[όλιν ἀγενείων
παγκράτιον καὶ δὶς κατὰ τὸ ἑξῆς ἀνδρῶν παγκράτιον· [...... ἀγενεί-
ων πάλην παγκράτιον καὶ δὶς κατὰ τὸ ἑξῆς ἀνδρῶν πάλην παγκρ[άτιον, ...
ἀνδρῶν παγκράτιον πρῶτον ἀνθρώπων· τὰ ἐν Ἐφέσωι Βαλβίλλεια [ἀνδρῶν πάλην πυγ-
μὴν παγκράτιον πρῶτον ἀνθρώπων καὶ τὸν ἐν Ἀντιοχείᾳ ἱερὸν πεν[τετηρικὸν ἀγῶνα
Ἀκτιακῶν παίδων παγκράτι[ο]ν καὶ τῇ ἑξῆς πενταετηρίδι ἀγενείων πάλην καὶ πυγ-
μὴν καὶ τῇ ἑξῆς ἀνδρῶν παγκράτιον καὶ τῇ ἑξῆς ὁμοίως ἀν[δ]ρῶν παγκράτιον
πρῶτον ἀνθρώπων· Σμύρναν κοινὸν Ἀσίας ἀγενείων πα[λην παγκράτιον
καὶ τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱερὸν πενταετηρικὸν ἀγῶνα ἀκ[τιακῶν ἀγενείων
παγκράτιον καὶ μετὰ μίαν πενταετηρίδα ἀνδρῶν πα[γκράτιον
καὶ τῇ ἑξῆς ὁμοίως ἀνδρῶν παγκράτιον καὶ τῇ ἑ[ξῆς ......
ἀνδρῶν πάλην παγκράτιον πρῶτον ἀνθρώπων· ἔχε[ι δὲ καὶ τὴν ἐξ
Ἄργους ἀσπίδα καὶ ἄλλους πλείστους πενταετηρικ[οὺς ἀγῶνας
παίδων, ἀγενείων, ἀνδρῶν πάλας καὶ παγκράτια.

Supplementa sunt pleraque Ignarrae, v. 9 et 16 supplevit Franz — 12 sq. [ἐπὶ δὲ τὰ ἐν] Ἡρακλείῳ ἐπινίκια αὐτ. κτλ' legit Ignarra probante Franzio plane futtili argumentatione nisus; falsum esse vel inde patet quod sic ludi nomine carent, praeterea lapis habet Ἡράκλεια. Scribendum fortasse τὰ ἐν Ἰσθμῷ coll. titulo Coo *bull. de corr. Hell.* V (1881) p. 230 n. 20; ἐπινίκια aut praemia sunt singularia a Traiano instituta aut ludi in honorem victoriae alicuius ab Traiano reportatae instituti — 30 Ignarra probante Franzio Ἐχι[λλας, τὴν ιξ] Ἄργους ἀ. absurde.

Vicit T. Flavius Archibius Alexandrinus olympiadas Eleas duas 220 et 221 (aa. p. Chr. 101 et 105), Capitolinas quattuor (aa. 94. 98. 102. 106) et primam quidem imberbis, reliquas tres vir factus. Itaque aetatem virilem ingressus est inter annos 94 et 98, unde quas victorias vel puer vel imberbis reportavit, eae hoc tempore sunt superiores, velut Actios ludos Nicopolitanos (v. 18) a. 726 a. u. c. institutos aut prima aut altera et vicesima pentaeteride vicit i. e. aut a. 92 aut a. 96. De reliquis accurate dici nunc non potest.

---

748 Neapoli cippus nuper erutus Gorius (a. 1747). Diu lapis hic obscurus iacuit in aedibus pp. Cruciferorum (ubi vidit Mart.) in regione Thermensi prope portam Nolanam, sed haud ita pridem vindice .. Ioanne Carafa illatus in eius museum Ign.; *Capo di Monte* Muent. Nunc in museo.

A

Τ̄·ϕΛΑΒΙΩΙ·Τ·ΥΙΩΙ
ΕΥΑΝΘΗΙΝΙΚΗΣΑΝΤΙ
ΙΤΑΛΙΚΑΡΩΜΑΙΑΣΕΒΑΣΤΑ
ΙΣΟΛΥΜΠΙΑΤΗΣ·Μ̄·Γ
ΙΤΑΛΙΔΟΣ·ΠΑΙΔΩΝ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ·ΔΙΑΥΛΟΝ
ΑΝΑΘΕΝΤΙΕΝΤΗΙϕΡΗΤΡΙΑΙ
ΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣ·ΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝ
ΣΥΝ·Τ·ϕΛΑΒΙΩΙ·ΖΩΣΙΜΩΙ
ΑΔΕΛϕΩΙΤΩΑΥΤΩΑΓΩΝΙ
ΤΑΓΜΑΝΙΚΗΣΑΝΤΙΚΑΙ
ΒΡΑΒΙΟΝ·ΛΑΒΟΝΤΙ
ΕΥΜΗΛΕΙΔΑΙ·ϕΡΗΤΟΡΕΣ
ΑΜΟΙΒΗΣ·ΧΑΡΙΝ

B

in altero latere:

ΣΕΟΥΗΡΩΙΚΑΙΕΡΕΝΝΙΑΝ·ΥΠΑΤ
ΠΡ°·Ε·ΕΙΔΩΝΜΑΡΤΙΩΝ
Τ·ϕΛΑΒΙΟΣΖΩΣΙΜΟΣΚΑΙ
ϕΛΑΒΙΑϕΟΡΤΟΥΝΑΤΑΓΟΝΕΙΣ
ΧΑΡΙΣΑΜΕΝΟΙΛΥΧΝΙΑΣΜΕΤΑ
ΛΥΧΝΩΝΚΑΙΒΩΜΟΥΣΔΙΟΣΚΟΥΡ
ΑΥΘΙΣΚΑΘΙΕΡΩΣΑΝ

infra

ΣΕΒΑΣΤΑ

in corona.

Contuli. Gorius apud Hagenbuchium epist. epigr. p. 466, 1 (scr. d. XVIII Febr. 1747); Maffei mus. Veron. p. 479, 1, cui misit P. Hannib. Marchesi acceptam a Francisco Pratilli. Ex Gorii schedis Corsini dissert. agon. p. 103. De suo Martorelli thec. cal. p. 516 (coll. p. 463), iterum tit. A p. 609, tit. B p. 612. Item ex lapide Ignarra de palaestra p. 149 adn. et de phratriis p. 106. Denique descripsit Muenter *Nachrichten* (ed. Germ. 1790) p. 44. Repetiit Franz 5805.

A Τ(ίτῳ) Φλαβίῳ Τ(ίτου) υἱῷ Εὐάνθῃ νικήσαντι Ἰταλικὰ Ῥωμαῖα Σεβαστὰ ἰσολύμπια τῆς μγ' Ἰταλίδος παίδων πολιτικῶν δίαυλον, ἀναθέντι ἐν τῇ φρητρίᾳ ἀνδριάντας Διοσκούρων σὺν Τ(ίτῳ) Φλαβίῳ Ζωσίμῳ ἀδελφῷ τῷ αὐτῷ ἀγῶνι τάγμα νικήσαντι καὶ βραβεῖον λαβόντι, Εὐμηλεῖδαι φρήτορες ἀμοιβῆς ἕνεκεν.

B Σεουήρῳ καὶ Ἐρεννια(νῷ) ὑπάτ(οις) πρὸ ε' εἰδῶν Μαρτίων Τ(ίτος) Φλάβιος Ζώσιμος καὶ Φλαβία Φορτουνᾶτα γονεῖς χαρισάμενοι λυχνίας μετὰ λύχνων καὶ βωμοὺς Διοσκούρ(οις) αὖθις καθιέρωσαν. Σεβαστά.

Vicit T. Flavius Euanthes una cum fratre Zosimo quadragesimam tertiam Italidem ludorum Augustalium quinquennalium aetate a. p. Chr. n. 170. Dedicatio facta Severo et Herenniano coss. a. d. V Id. Mart. a. 171.

---

749 Neapoli lapidis fragmentum apud Stairanos Capaccius, qui monet ab nonnullis ad Puteolos referri, fortasse hoc propter ἀγῶνας Πίους v. 1, de quibus v. adnot.

....ΥΠΑΤΟΣ·ΔΗΜΑΡΧΗΣΑΣ·ΑΓΩΝΑΣ·ΠΙΟΥΣ
ΝΟΜΟΥ....ΡΩΜΑΙΚΩΝ·ΔΙΚΑΙΩΝ....ΚΑ....
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΗΣΑΣ·ΤΟ·ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ·ΑΝΕΘ....
ΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕΝ......ΟΚΤ.......

Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 83. Inde Reinesius II 60 et Franz 5810.

Titulum evanidum versibus ex arbitrio diremptis, lacunis non diligenter notatis, fortasse etiam falso suppletis obscurum reddidit Capaccius. Dicitur nobilis aliquis homo ὕπατος, δημαρχήσας, ἀγων[οθετήσας] (hoc enim necessarium videtur) balnea restituisse; mire eiusdem, ut videtur, iuris Romani peritia praedicatur. Sed haec desperanda.

750 Neapoli *frammento che scrisse il Giordano presso l' Hospitale del Popolo haver veduto* Las. iuxta nosocomium populi Mur.

......ΥΤΗΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΩΕΠΑΡΧΕΙΑΣ
....ΔΟΝΙΑΣΑΝΘΥΠΑΤΩΕΠΑΡΧΗΣ
...ΝΑΡΒΩΝΗΣΙΑΣΑΓΑΝΩΘΕΤΗ
ΗΠΟΛΙΣ

Sic Fabius Iordanus ms.; hinc se petiisse affirmat Lasena *dell' antico gimnasio Napol.* p. 92. Ab Ignatio Como acceptum Murat. 162, 4; hinc Franz 5800 coll. add. p. 1255. Lasenae exemplum idem plane est cum Muratoriano idque ex Iordani libro neglegenter descriptum.

2 ΕΠΑΧΗΣ Murat. Lasena — 3 //ΑΡΒΩΝΗΣΙΑΣ Murat. Las.

. . . .
πρεσβε]υτῇ ἀντιστρατήγῳ ἐπαρχείας
Μακε]δονίας, ἀνθυπάτῳ ἐπαρχ[είας
Ναρβωνησίας, ἀγ[ω]νοθέτῃ
ἡ πόλις.

---

751 Neapoli, *S. Gennuario de foris sopra una fossa avanti la chiesa.*

ΝΙΑΝΩΙ
πρεσβευτῇ ἀντιστρατήγῳ ἐν Π ΑΝΝΟΝΙΑΙ
ΤΑΜΙΕΥΣΑΝΤΙ
ΙΕΝΑΙΡΕΘΕΝΤΙ
ΥΣΑΝΤΙ
ΝΙΑΙΠΠΕΩΝ

Cod. saec. XVII bibl. Brancacc. 4 C 8 (olim 2 E 33).

Nimis multa perierunt quam ut supplendi periculum faciam. V. 4 νικηθέντι, v. 6 ex Mommseni coniectura [ἄρξ]αν[τ]α ἱππέων i. e. *sevirum equitum Romanorum.*

---

752 Neapoli in urna quadam ubi tenetur aqua lustralis, in antiqua ecclesia archiepiscopali, epigramma ex utroque latere mutilum.

ΕΠΙΡΩΜΗΣΚΑΤΑΛΙΓ
ΙΣΤΩΝΙΣ( )ΑΝΩΝΦ
ΤΑΣΘΕΙΣΗΣ·ΑΥΤΟΙΣ

Augustinus cod. Vind. 3540 f. 5, cod. 3528 f. 21'.

V. 3 fortasse τῆς ἀναστάσεω]ς δοθείσης αὐτοῖς [ὑπὸ κτλ'], ut de titulo honorario dubitari non possit. V. 1 facile est supplere ἐπὶ Ῥώμης καταλιπ[όντα], sed ne sic quidem quidquam proficitur. V. 2 fortasse τῶν Ἰσ[α]ανῶν.

---

753 Fragmentum maximum et litteris praeter insignem magnitudinem politissimis; repertum Neapoli inter rudera in S. Ioannis maioris lapis quadratus pro ornamento columnae capitulo olim imposito.

ΡΧΗΣΑΣ Γ
ΟΥΣΣΟΖΩΜ
ΣΑΠΟΚΑΤΑΣ

Edidit Martorelli theca calam. p. 476. Inde Franz 5811.

Ὁ δεῖνα ..... ἀ]ρχήσας
... τ]οὺς σ[υ]ζ[υ]γ[ί]ους ἐκ τοῦ σεισμοῦ
...]ς ἀποκαταστήσας ....

---

754 Neapoli in villa Raph. Mazzae (N. V. Didaci Mazae Mur.) patricii Salernitani ad oram Pausilypi Ign. Nunc in museo.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΑΜΜ·ΑΛΕ
ΣΕΒ·ΚΡΙΣ·ΠΑΝΚΡ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΠΟΠΛΙΟΥ·ΑΛΕ
ΑΠΟΒΑΤΑΣ
ΑΠΟΣΤΟΥΜ·ΙΣΙΔΩΡ·ΑΛΕ
ΚΡΙΣΕΩΣΠΕΝΤ

Contuli. Murat. 2019, 1 missam ab Ignatio Como; Ignarra de palaestra p. 29. 174; Franz 5807; Fiorelli cat. 58.

Ἀπολλώνιος Ἀμμ(ωνίου) Ἀλε[ξανδρεύς
Σεβ. κρίσ(εως) παγκρ(ατιαστής)
Σεραπίων Ποπλίου Ἀλε[ξανδρεύς
ἀποβάτας
Α(ὖλος) Ποστούμ(ιος) Ἰσιδώρ(ου) Ἀλε[ξανδρεύς
Σεβ.] κρίσεως πεντ(άθλους).

Est catalogi fragmentum quo ei enumerantur qui ludos Neapolitanos (fortasse Augustales quinquennales) vicerunt. Itaque non potest v. 2 ipsorum ludorum nomen Σεβ(αστά) suppleri; pertinet hoc potius ad genetivum κρίσεως, velut Σεβαστοῦ vel Σεβαστῆς κρίσεως, ut de praemio ab ipso imperatore sive constituto sive distributo cogitaverim; vide titulum insequentem.

---

755 Neapoli in ecclesia S. Archangeli a signo ante altare maius in lapide a dextro (leg. 'sinistro') latere mutilo.

ΑΡΟΥΑΝΤΙΟΧΕΥΣ
ΧΡΙΣΕΩΣ·ΠΥΚΤΑΣ
ΝΙΚΑΙΕΥΣ
ΚΡΑΤΙΑΣΤΑΣ
ΙΝΟΥΑΝΤΙΟΧΕΥΣ
ΤΑΣ
ΟΦΑΝΟΥΣΜΑΛΛΩΤΗΣ

ὁ δεῖνα ...]άρου (?) Ἀντιοχεύς
Σεβ. κ]ρίσεως πύκτας
ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνα] Νικαιεύς
παγ]κρατιαστάς
ὁ δεῖνα ....]ίνου Ἀντιοχεύς
....]τας
ὁ δεῖνα ....]οφάνους Μαλλώτης.
. . .

Augustinus cod. Vind. 3540 f. 8, cod. 3528 f. 24'.
Fortasse eiusdem haec catalogi pars, cuius titulus 754.

756 Olim apud Ducem Caraffa Noia, nunc in museo Neapolitano anaglyphum: a sin. sedet Helena cum Venere, supra Helenam in pilastro sedet puella (Πειθώ), a dextra Paris cum Amore alato.

ΠΙΘΩ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ . ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΕΛΕΝΗ

Descripsi nec dubitabam de genuitate titulorum. Winckelmann *mon. ined.* 115; *museo Burbon.* III tab. 40; Braun *zwölf Basreliefs* ad tab. 8. Cf. Overbeck *Gall. heroischer Bildw.* p. 268; Iahn, Peitho p. 19; Friedrichs-Wolters *Bausteine* (1885) p. 741; Michaelis *ancient marbles* p. 511 sqq.

ΑΛΕΞ Panofka, ΑΛΕΞΑΝΔ Braun.

---

757 Neapoli in aedibus Francisci Guevara, olim Pontani Met. apud Guil. Spathephorum Capacc.

Ψ
ΙΑΠΡΟΚΑΛ·ΑΠΡΕΙΛΙΩΝ
ΓΡΑΦ·ΠΑΡΗΣ·ΦΟΥΛΟΥΙΟΣ
ΠΡΟΒΟΣΛΟΥΚΙΟΣΠΟΥΔΗΣΝΕΑΠΟΛ·
ΠΟΥΛΧΕΡ ΠΕΡΙΟΥΠΡΟΣΑΝΗΝΕΓΚΕΝ
ΤΟΙΣΕΝΠΡΟΣΚΛΗΤΩΚΟΡΝΗΛΙΟΣ
ΚΕΡΕΑΛΙΣΟΑΡΧ·ΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΤΟΥ
ΠΡΑΓΜΑΤΟΣΟΥΤΩΣΕΥΗΡΕΣΤΗΣΕΝ
ΛΙΚΙΝΙΩ·ΠΩΛΛΙΩΝΙ·ΑΝΔΡΙΤΟΥ
ΗΜΕΤΕΡ·ΤΑΓΜΑΤΟCΠΑΤΡΟCΤΕ
ΒΟΥΛΕΥΤΟΥΕΠΕΙΚΩΣΚΑΙΑΞΙΩΣ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΑΝΑΓΡΑΦ·ΤΟΠΟΝ
ΕΙΣΚΗΔ·ΔΙΔΟΣΘΑΙ·ΟΝΑΝΟΙΠΡΟΣ
ΗΚΟΝΤΕΣΑΥΤΟΥΕΛΩΝΤΑΙΕΚΤΟΣ
ΤΩΝΙΕΡΩΝΗΜΕΜΙΣΘ·ΤΟΠΩΝ
ΛΙΒ·ΤΕΛΚΕΙΣΠΑΡΑΜΥΘ·ΤΩΝΓΟΝΕΩΝ
C·LICINIVS PROCLVS ET MECLONIA
C·F·SECVNDILLA PARENTES
L·D·D·D

Morillonii apographum ab Vallamberto correctum extat apud Metellum Vat. 6039 f. 300; idem est apud Ligorium Taur. vol. XII et fortasse apud Fabium Giordano ms. Ex schedis Metelli ab Gutensteinio missis Grut. 428, 11; addita in ed. 2 varia lectio Morillonii qui Pighio dedit; litteris minusculis Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 56; repetiit Franz 5843. Recensuit Mommsen IRN 2452 et CIL X 1489. Cf. Minervini Tettia Casta p. 52.

Versus dedi divisos ex Vallamberti fide. — 1 Ψ om. Giord. Capacc. — 2 Γ. πρὸ. Capacc. — 3 ΣΠΟΥΔΗΣ Vallamb. — 5 προσανήνεγκεν Cap. — 6 ΠΡΟΚΛΗΤΟ Morill. ap. Metell. ΠΡΟΚΛΗΤΟ Vallamb. ΠΡΟΣΚΛΗΤΟ Giord. προσκλήτῳ Cap. — 8 εὐηρέστησεν Cap. — 9 ΛΙΚΙΑΝΤΟ Mor. ap. Metell. Τ in Ι corr. Vallamb. utrumque habet Pighius, ΛΟΥΚ·ΛΗΤΟ Giord. Λικινίῳ Cap. — ΠΟΛΛΙΩΝΙ Met. ΠΩΛΛΙΩΙ Giord. Πωλλίωνι Cap. — 10 ΗΜΕΤΕΡ·Ι Morill. apud Metellum, sed Ι expunctum ex Vallamberti fide, ΗΜΕΤΕΡ Giord. ἡμέτερον interpol. Cap. — 11 ΕΠΕΙΚΩΣ Mor. ap. Metell. non correctum a Vallamberto ΕΠΕΙΙΚΟΣ Giord. ἐπιεικῶς Cap. Itaque ἐπιεικῶς fuit in lapide, cf. infra n. 758 — 12 ΑΝΑΓΡΑΦ· Morill. ap. Metell., sed super ΑΓ litteris scriptum ex Vallamberto ΣΤ, quod si ΕΤ esse vel potius ΕΓ sumas, suspiceris fuisse scriptum ΑΝΑΓΕΓΡΑΦ·, Gruterus ΑΝΑΕΓΓΡΑΦ· haec interpretatus est, ΑΝΕΤΡΑΑΦ' Giord., totum om. in lacuna Capacc. — 13 κηδείαν Capacc., cf. v. 10 — 14 ΕΛΟΝΤΑΙ Morill. ap. Met. (Ν Vallamb.) ἔλωνται Cap. — 15 ΗΜΕΜΙΣΤΟ Giord., om. Cap. — 16 ΛΙΒ·ΤΕΛΚΕΙΣ Morill. ap. Metell. ΛΙΒ·ΤΕΛΚΕΙΣ Vallamb. ΛΙΒ·CΕΛΧΕΙC Pighius, τόπον καὶ εἰς παραμυθίαν Cap. — ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝ Cap. cf. v. 13 — 17 MECLONIA Morill. ap. Met. Giord. MECIO NIA Vall. — 18 PAPENTES Met. — 19 om. Giord. Cap. — Praeterea Α formam ubique ex Ligorio, C pro Σ bis restitui (v. 10) ex Metello.

Ψ(ήφισμα).
ια' πρὸ καλ(ανδῶν) Ἀπρειλίων
γραφ(ομένῳ) παρῆσ(αν) Φούλουιος
Πρόβος, Λούκιος Πούδης, Νεαπολ(ιτανὸς)
Πούλχερ. περὶ οὗ προσανήνεγκεν
τοῖς ἐν προσκλήτῳ Κορνήλιος
Κερεᾶλις ὁ ἄρχ(ων), περὶ τούτου τοῦ
πράγματος οὕτως εὐηρέστησεν·
Λικινίῳ Πωλλίωνι ἀνδρὶ τοῦ
ἡμετέρ(ου) τάγματος πατρός τε
βουλευτοῦ ἐπιεικῶς καὶ ἀξίως
τῆς πόλεως ἀναγεγραφ(ευκότι)? τόπον
εἰς κηδ(είαν) δίδοσθαι, ὃν ἂν οἱ προσ-
ήκοντες αὐτοῦ ἕλωνται ἐκτὸς
τῶν ἱερῶν ἢ μεμισθ(ωμένων) τόπων,
λιβ(ανωτοῦ) τε λ(ίτρας) κ' εἰς παραμυθ(ίαν) τῶν γονέων.
C. Licinius Proclus et Meclonia
C. f. Secundilla parentes
l(ocus) d(atus) d(ecreto) d(ecurionum).

V. 12 lectio non satis certa; ἀναγεγραφευκότι Scaliger, sed etsi requiras tale quid quale de Octavio Caprario praedicatur (infra n. 758) ἐπιεικῶς βιοῦντι, ipsum tamen hoc quod Minervini coniecerat non fuit; ἀναγραφ(εύοντος) Mommsen i. e. *qui patrem habeat decurionem scribatu fungentem.* De nomine ἀναγραφεύς vide Dittenbergeri notam ad syll. n. 337. Recte nunc v. 16 expediit Mommsenus, idemque ego conieceram; cf. tit. Puteolanum IRN 2517, ubi pro solacio viventium ordo mulieri mortuae et funus publicum decernit et decem libras olei mitti iubet. Licinii Pollionis parentibus XX librae turis mittuntur, quae scilicet in funere faciendo usui essent. — Fulvius Probus, Lucius Pudens, Cornelius Cerealis eidem sine dubio qui in simili de Tettia Casta decreto (infra n. 760) memorantur. Hoc autem cum anno p. Chr. 71 factum sit, eodem fere tempore etiam Licinii Pollionis honores decreti sunt.

758 Neapoli in aedibus Francisci Guevarae Hispani, quae Pontani fuerant (*alla strada d' Arco* Stych.) omnes.

ΟΚΤΑΟΥΙΟΣΚΑΠΡΑΡΙΟΣΟΚΤΑΟΥΙΩΙ
ΚΑΠΡΑΡΙΩΙΥΙΩΙΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΩΙΚΑΤΑΤΟΤΗΣ
ΒΟΥΛΗΣΨΗΦΙΣΜΑ ﹥ Ι̅ Π̊ ΚΑΛΑΝ·ΙΑΝΟΥΑΡΙΩΝ
ΓΡΑΦΟΜΕΝΩΝΠΑΡΗΣΑΝΠΕΤΡΩΝΙΟΣΣΚΑΠΛΑΣΜΑΝΝΕΙΟΣ
ΠΡΕΙΣΚΟΣΠΟΠΠΑΙΟΣΣΕΟΥΗΡΟΣ﹥ΠΕΡΙΟΥΠΡΟΣΑΝΗΝΕΓΚΑΝΤΗΙ
ΒΟΥΛΗΙΠΑΚΚΙΟΣΚΑΛΗΔΟΣΚΑΙΟΥΕΙΒΙΟΣΠΩΛΛΙΩΝΟΙΑΡΧΟΝΤΕΣΠΕΡΙ
ΤΟΥΤΟΥΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟΣΟΥΤΩΣΕΔΟΞΕΝ﹥ΠΑΝΤΙΜΕΝΠΟΛΕΙΤΗΙ
ΣΥΝΑΧΘΕΣΘΑΙΔΕΙΝΕΠΙΤΕΚΝΟΥΤΕΛΕΥΤΗΙΜΑΛΙΣΤΑΔΕΟΚΤΑΟΥΙΩΙΚΑΠΡΑ
ΡΙΩΙΑΝΔΡΙΑΞΙΟΛΟΓΩΙΒΙΟΥΝΤΙΕΠΕΙΚΩΣΚΑΙΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤΙΣΕΜΝΩΣΑΠΟΒΑ
ΛΟΝΤΙΥΙΟΝΚΑΠΡΑΡΙΟΝΝΕΩΤΕΡΟΝΜΕΜΑΡΤΥΡΗΜΕΝΟΝΥΦΗΜΩΝ
ΔΙΑΤΕΤΗΝΤΩΝΤΡΟΠΩΝΚΟΣΜΙΟΤΗΤΑΚΑΙΔΙΑΤΗΝΟΜΟΙΑΝΤΩΙΠΑΤΡΙ
ΕΠΙΤΕΛΕΣΘΕΙΣΑΝΑΥΤΩΙΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΝΠΑΡΑΜΥΘΕΙΣΘΑΙΟΥΝΑΥΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑΙΚΑΙΔΙΔΟΣΘΑΙΤΟΠΟΝΕΙΣΚΗΔΕΙΑΝΟΝΑΝΟΠΑΤΗΡΑΥΤΟΥΕΛΗΤΑΙ
L·D·P·D·D

Dedi Accursii exemplum Ambr. D 420 (syll. II) f. 5 paucissimis aut calami erroribus aut pronuntiationis vitiis correctis aliunde, maxime ex Metello. Habet Augustinus cod. Vind. 3540 f. 7, 3528 f. 23; ex Morillonii apographo (a. 1547) Metellus Vat. 6039 f. 299 et Ligor. Taur. XII (= Vat. 5241 f. 362); ex schedis Metelli a Gutensteinio missis Grut. 1027, 5; de suo Fabius Giordano ms., eique haud dissimile est exemplum Summontii *della città e regno di Nap.* (ed. 1748) p. 130; litteris minusculis Capaccius hist. Neap. p. 55 (ed. 1607). Repetiit Franz 5836; Mommsen IRN 2451 et CIL X 1490. Cf. Scaliger in addendis Grut.

Iordani Capaccii Summontii lectionem plerumque omisi. — 3 γραφομένω(N) unus Capacc. — ΣΚΑΠΑΛΑΣ Aug. — ΜΑΝΕΟΣ Met. ΜΑΝΕΙΟΣ Lig. ΜΑΝΝΘΕΙΟC Giord. — 6 ΒΟΥΛΗΣΙ ΤΑΚΚΙΟΣ Met. — ΚΑΛΙΔΟΣ Acc. ΚΑΛΚΔΟΣ Lig. — ΠΟΛ ΛΙΩΝ Met. ΠΩΜΙΩΝ Lig. ΠΟΛΛΩΝ Aug. — 8 ΤΕΛΕΥΤΗΝ Met. — 9 ΒΙΟΥΝΤΙΕΓΕΠΕΙΚΩΣ Aug. ΒΙΟΥΝΤΙΕΠΕ ΝΩΣ Met. ΒΙΟΥΝΗΕΠΕΡΩΣ Lig. ΒΙΟΥΝΠΕΡΕΙΚΩΣ Acc. ΒΙΟΥΝΤΙΕΠΗΚΩΣ Summ. ΒΙΟΥΝΤΙΕΠΙΕΙΚΩΣ Giord. Cap. Unde efficitur in lapide fuisse ΕΠΕΙΚΩΣ, cf. n. 757, 11 — 11 //ΙΩΝΠΡΟΠΩΝΚΟΣΜΙΟΥΗΤΑ Lig. — 12 ΠΑΡΑ ΜΟΘΕΙΣΘΑΙ Met. — ΑΥΙΟΝ Lig. — 13 ΔΙΔΟΣΘΟΙ Met. — 14 L·D·P·D·D Lig. L·D·P·P·D· Capacc.; omiserunt Accurs. et Met.

Ὀκτάουιος Καπράριος Ὀκταουίωι
Καπραρίωι υἱῶι εὐσεβεστάτωι κατὰ τὸ τῆς
βουλῆς ψήφισμα. ι΄ πρὸ καλαν(δῶν) Ἰανουαρίων
γραφομένωι παρῆσαν Πετρώνιος Σκάπλας, Μάννειος
Πρεῖσκος, Πόππαιος Σεουῆρος· περὶ οὗ προσανήνεγκαν τῆι
βουλῆι Πάκκιος Κάληδος καὶ Οὐείβιος Πωλλίων οἱ ἄρχοντες, περὶ
τούτου τοῦ πράγματος οὕτως ἔδοξεν· παντὶ μὲν πολείτηι
συνάχθεσθαι δεῖν ἐπὶ τέκνου τελευτῆι, μάλιστα δὲ Ὀκταουίωι Καπρα-
ρίωι ἀνδρὶ ἀξιολόγωι, βιοῦντι ἐπεικῶς καὶ ἀγορανομήσαντι σεμνῶς, ἀποβα-
λόντι υἱὸν Καπράριον νεώτερον, μεμαρτυρημένον ὑφ' ἡμῶν
διά τε τὴν τῶν τρόπων κοσμιότητα καὶ διὰ τὴν ὁμοίαν τῶι πατρὶ
ἐπιτελεσθεῖσαν αὐτῶι ἀγορανομίαν· παραμυθεῖσθαι οὖν αὐτὸν
δημοσίαι καὶ δίδοσθαι τόπον εἰς κηδείαν ὃν ἂν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἕληται.
l(ocus) d(atus) p(ublice) d(ecreto) d(ecurionum).

Anni incerti titulus non multum distat ab simili de Tettia Casta decreto (n. 760), quod factum est a. p. Chr. n. 71.

759 Neapoli in domo Hadriani Guilelmi tabula marmorea quadrata in diametro habens palmos tres, littera pulcra sed indistincta, mutilata circumquaque fere nec alium in finem quam ut conveniret inscriptioni quae postea in tergo a posteris indoctis sculpta est. Quattuor foraminibus pertusa est totidemque clavis (cf. v. 6 sq. 21 sq.) muro affixa fuisse videtur Smetius et similiter Metellus. *Trovata nel tempio di Castore e Polluce* Ligorius, de suo opinor. Quattuor nunc supersunt fragmenta medii tituli, quae calce inter se coniuncta forma lignea inclusa prostant in museo Neapolitano.

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣΤ... ΤΟΥ ΑΛΕΡΙΑΣ
ΜΟΥΣΗΣΤΗΣΕΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΟΣΜΗΕΞΟΥΣΙΑΝΔΕΕΧΕΤΩ
ΣΑΝΟϕΡΗΤΑΡΧΟΣΗΟΙΧΑΛΚΟΛΟΓΟΙΗΟϕΡΟΝΤΙΣΤΗΣΗΟΙΔΙΟ
ΚΗΤΑΙΗΑΛΛΟΣΤΙΣΤΗΣϕΡΗΤΡΙΑΣΤΗΣ·ΑΡΙΣΤΑΙΩΝΤΗΝΘΥΣΙΑΝ
ΗΤΟΔΕΙΠΝΟΝΥΠΕΡΤΙΘΕΣΘΑΙΠΑΡΑΤΑΣΤΕΤΑΓΜΕΝΑΣΗΜΕΡΑΣ
ΚΑ ΑΧΕΙΛΙΑΚΑΙΔΙΑΚΟΣΙΑΔΕΙΝΑΡΙΑΔΑΝΕΙΖΕΣΘΩΜΗ ΗΟ///
ΕΙ ΟΜΑΤΙΔΕΙΝΑΡΙΑΔΙΑΚΟΣΙΑΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΚΑΙΤΗΠ ΕΙ//
ΜΗΕΞΟΥΣΙΑΝΕΧΕΤΩΟϕΡΗΤΑΡΧΟΣΗΟΙΧΑΛΚΟΛΟΓΟΙΗΟϕΡΟΝ
ΤΙΣΤΗΣΗΟΙΔΙΟΙΚΗΤΑΙΗΑΛΛΟΣΤΙΣΤΗΣϕΗΤΡΙΑΣΤΗΣΑΡΙΣΤΑΙΣ
ϕΡΗΤΟΡΑΥΠΕΡΤΟΥΤΩΝΤΩΝΟΝΟΜΑΤΩΝΛΑΜΒΑΝΕΙΝΟΥ////
ΠΙΣΤΕΙΔΟΘΗΣΕΤΑΙΟΝΔΕΑΝΟΔΑΝΕΙΖΟΜΕΝΟΣΔΙΔΩΑΛΛΟϕΡ//
ΤΟΡΑΕΝΑΓΑΡΡΕΙΕΙΣΔΙΔΟΣΘΩΚΑΙΕΑΝΔΟΞΗΤΗΑΓΑΡΡΕΙ
ΚΑΘΩΣΚΑΙΥΠΕΡϕΡΗΤΑΡΧΟΥΚΑΙΧΑΛΚΟΛΟΓΩΝΔΟΓΜΑΤΙΣ
ΤΑΙΤΟΤΕΗΟΙΚΟΝΟΜΙΑΥΠΟΤΩΝΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΓΕΙΝΕΣΘ//
ΤΟΥΣΔΕΧΑΛΚΟΥΣΟΙΔΕΔΑΝΕΙΣΜΕΝΟΙΚΑΤΑϕΕΡΕΤΩΣΑΝΤ//
ΕΒΔΟΜΗΤΟΥΠΑΝΘΕΩΝΟΣΜΗΝΟΣΙΣΤΑΜΕΝΟΥΕΙΣΑΓΑΡΡΕΙ//
ΠΛΗΘΟΥΣΑΝΚΑΙΕΠΙΨΗϕΙΖΕΤΩΗϕΡΗΤΡΙΑΘΙΣΘΕΛΕΙΔΑΝΙΖΕ *sic*
ΚΑΙΟΥΤΩΣΤΟΤΕΑΛΛΗΟΙΚΟΝΟΜΙΑΓΕΙΝΕΣΘΩΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝ//
ΤΟΣΕΝΤΕΤΑΙΣΗΜΕΡΑΙΣΤΑΥΤΑΙΣΤΑΙΣΔΥΣΙΝΑΙΣΘΥΟΝΤΕΣΔ//
ΠΝΟΥΣΙΝΟΥΑΛΕΡΙΑΜΟΥΣΗΔΙΔΟΣΘΩΤΑΚΑΤΑΧΕΡΑΤΟΔΕΓΡ//
Π ΟΤΕΘΕΝΗΤΟΠΡΟΣΗΛΩΘΕΝΟϕΕΙΛΕΤΩΣΑΝΟϕΡΗ ΡΧΟ//
ΗΟ ΛΚΟΛΟΓΟΙΗΟϕΡΟΝΤΙΣΤΗΣΗΟΙΔΙΟΙΚΗΤΑΙΜΕΤΑ ΡΑΔ//
ΔΟΝΑΙΤΟΙΣΑΕΙΥΠΟΤΗΣϕΡΗΤΡΙΑΣΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΟΙΣΕΑΝΔΕΤΙΠ//
ΡΑΤΑΥΤΑΤΑΥΠΕΡΑΝΩΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΟϕΡΗΤΑΡΧΟΣΗΟΙΧΑΛΚΟΛ//
ΓΟΙΗΟϕΡΟΝΤΙΣΤΗΣΗΟΙΔΙΟΙΚΗΤΑΙΗΟΙΔΕΔΑΝΙΣΜΕΝΟΙΗΑΛΛΟΣ
ΤΙΣΠΟΙΗΣΗΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΙΕΡΑΤΩΝΘΕΩΝΤΩΝϕΡΗΤΡΙΩΝΑΡΓΥ
ΛΚΟΣΙΑ ΑΙΗΕΚΠΡΑΞΙΣΕΣΤ

Descripsi quae supersunt fragmenta quattuor; haec, quia alio modo non potui, lineolis subductis significavi. Reliqua paucissimis erroribus correctis ex Pighii exemplo posui. Descripsit Morillon a. 1547, cuius exemplum (quod habent Smetius Neap. f. 61; Ligor. Taurin. XII) Metellus Vat. 6039 f. 299 ex Vallamberti, Smetius ed. f. 35 ex Pighii apographo correxit. Ex Smetio Macci Paris. 9694 f. 57, 69 et Gruterus 125, 1 (hinc Martorelli theca calam. p. 624 et Ignarra de phratriis p. 133) et Franz 5785; Fiorelli catal. 47.

In enotanda varia lectione omitto ea quae meo apographo constant. — 1 habet unus Smetius ed. (i. e. Pighius), omittunt Morillon et Vallambertus, qui quod praefixit ϕΡΗΤΡΙΑΑΡΙΣΤΑΙΩΝ ineptam ipsius coniecturam vocat Metellus — 4 ΗΚΙΤΑΙΗ Morill. (i. e. Met. et Smet. ms.) — 6 ΚΑ////Α Morill., Κ//Α Pigh. — extr. ΗΘ// Mor. — 7 ΕΡ////ΟΜΑΤΙ Mor., ΕΝ////ΟΝΟΜΑΤΙ interpol. Vallamb. — extr. Π////ΕΙ// Mor. ap. Smet., Π////ΕΖ ap. Met., Π////ΞΖ, si recte Metelli sententiam capio, Vallamb. — 9 extr. ΑΡΙΣΤΑΙΩΝ Mor. Vallamb. — 11 ΑΛΛΟϕΡΗ Mor. — 12 ΕΝΑΓΡΑΕΙΕΙΣ Mor. — extr. ΑΓΑΡΡΕΙΝΗ// Mor. — 13 ΔΟΓΜΑΤΙΣΑΣ Mor. — 14 in. ΚΑΙΤΟΤΕ Mor. — ΓΕΙΝΕΣΟ// Mor. — 15 extr. ΤΗ Mor. — 17 ΠΛΗΘΥΟΥΣΑΝ Mor. Vall., ΠΛΗΘΗΟΥΣΑΝ videtur error typographicus in Smetii edit. — ΔΑΝΕΙΖΕ// Vallamb. — 18 ΕΚΑΣΘΟΝ error Smet. edit. — 19 ΘΙΟΝΤΕΣ error Smet. edit. — extr. ΔΕΙ Vall. coni. — 20 extr. ΓΡΑ Vall. coni. — 21 in. ΓΙ Mor. — ΟϕΗΛΕΤΩΣΑΝΟϕΡΗΤΑΡΧΟΣ Mor. — 22 in. ΗΟΙΧΑΛ Mor. ap. Smet., ΗΧΑΛ Mor. ap. Met., ubi Vall. addit ΟΙ de coni. — extr. ΡΑΛ Mor. — 23 extr. ΔΕΤΙΠΑ Mor. — 24 ΧΑΛΚΟ// Mor. — 26 ΠΟΙΗΣΙΑΝΟΤΕΙΣΑΤΟΥ Mor. — ΤΩΝΟΕΟΝ Mor. — extr. ΙΩΝΝΑΡΓΩ Mor., ΙΩΝΝΑΡΤΙ Vall. — 27 extr. ΕΣΤΙΑΙC Mor. apud Metellum.

Vix poterat uno versu primo de ipso donationis argumento expositum esse; plura igitur ab initio videntur periisse. Ad vv. 6 sq. restituendos scire refert versus septimi initio non posse plus duas vel tres ad summum litteras lacuna haustas esse; reiciendae igitur superiorum editorum coniecturae. Intellego haec: 'denarii MCC (quos legarat Aristo) si apud privatos collocentur ne plus CCL apud singulos collocentur.' Quibus verbis, si quidem verum est supplementum, paullo inconcinnius additur καὶ τῇ πόλει, tamquam praecesserit καὶ ἰδιώταις. Hinc supplevi μὴ [πλ]ῆον ἐπ' [ὀν]όματι δηνάρια διακόσια πεντήκοντα, nisi forte praestat quod coniecit Mommsenus ἐφ' | ἑ[νὶ ὀν]όματι. Deinde vetantur tribus (φρητρίας) magistratus tribulem accipere praedem pro privatis illis (nam hoc est φρήτορα λαμβάνειν ὑπὲρ τούτων τῶν ὀνομάτων), cuius rei causa facile intellegitur. — V. 20 τὰ κατάχρεα est Ignarrae emendatio. — Legendum:

- - -

Ἀρίστωνος το[ῦ ......] τὸ ὑ[πὲρ Οὐ]αλερίας Μούσης τῆς ἑαυτοῦ γυναικός. μὴ ἐξουσίαν δὲ ἐχέτωσαν ὁ φρήταρχος ἢ οἱ χαλκολόγοι ἢ ὁ φροντιστὴς ἢ οἱ διε[ρ]μηνευταὶ ἢ ἄλλος τις τῆς φρητρίας τῆς Ἀρισταίων τὴν θυσίαν ἢ τὸ δεῖπνον ὑπερτίθεσθαι παρὰ τὰς τεταγμένας ἡμέρας, κα[ὶ τ]ὰ χείλια καὶ διακόσια δηνάρια δανειζέσθω μὴ [πλ]εῖο[ν] ἐ[π' ἐν]έματι δηναρίων διακοσίων πεντήκοντα καὶ τῇ π[όλ]ει. μὴ ἐξουσίαν ἐχέτω ὁ φρήταρχος ἢ οἱ χαλκολόγοι ἢ ὁ φροντιστὴς ἢ οἱ διερμηνευταὶ ἢ ἄλλος τις τῆς φρητρίας τῆς Ἀρισταίω[ν] φρήτερσι ὑπὲρ τούτων τῶν δηναρίων λαμβάνειν, οὐ[δὲ] πίστεις δοθήσεται· ὃν δὲ ἂν ὁ δανειζόμενος διδῷ ἀλλοφρ[ή]τερα, ἐν ἀγοράσει εἰσδιδέσθω, καὶ ἐὰν δόξῃ τῇ ἀγοράσει, καθὼς καὶ ὑπὲρ φρητάρχου καὶ χαλκολόγων [δε]δογμάτισται, τότε ἡ εἰσφορὰ ὑπὸ τῶν προγεγραμμένων γινέσθ[ω]. τοὺς δὲ χαλκοῦς οἱ δεδανεισμένοι καταφερέτωσαν τ[ῇ] ἑβδόμῃ τοῦ Πυθεῶνος μηνὸς ἱσταμένου εἰς ἀγορὰ[ν] πληθυούσαν, καὶ ἐπιψηφιζέτω ἡ φρητρία [ε]ἰς θέσιν δανείζε[ιν]· καὶ οὕτως τότε ἄλλη οἰκονομία γινέσθω καθ' ἕκαστον ἔτος. ἐν τε ταῖς ἡμέραις ταύταις ταῖς δυσίν, αἷς θύοντες δ[ει]πνοῦσιν, Οὐαλερίᾳ Μούσῃ διδόσθω τὰ κατάγχρα. τὸ δὲ γρ[α]π[τὸν τ]ὸ τεθὲν ἢ τὸ προσγραφ[θ]ὲν ὀφειλέτωσαν ὁ φρ[ήτα]ρχο[ς] ἢ ο[ἱ χα]λκολόγοι ἢ ὁ φροντιστὴς ἢ οἱ διερμηνευταὶ μετα[πα]ραδ[ι]δόναι τοῖς ἀεὶ ὑπὸ τῆς φρητρίας καθισταμένοις. ἐὰν δέ τι π[α]ρὰ ταῦτα τὰ ὑπεράνω γεγραμμένα ὁ φρήταρχος ἢ οἱ χαλκολ[ό]γοι ἢ ὁ φροντιστὴς ἢ οἱ διερμηνευταὶ ἢ οἱ δεδανεισμένοι ἢ ἄλλος τις ποιήσῃ, ἀποτεισάτω ἱερὰ τῶν θεῶν τῶν φρητρίων ἀργυρίου δηνάρια διακόσια [....... κ]αὶ ἡ ὕπαρξις ἔστω (ἔστω?) ....

13 legebatur δογματίζεται, quod non potest probari. Intellege: *et si placuerit tribulibus, sicut etiam decretum est ut phretarcho et chalcologis placeret, tum erogetur pecunia* — 21 γραπτὸν ἢ τὸ προσθὲν legebatur ultra ac spatium concedit. Itaque ferendum quod minime eleganter dictum videtur.

---

760 Neapoli reperta tabula marmorea a. 1612 *diroccandosi alcune case del presente monastero di S. Maria Egiziaca* EVGEN. Cuius monasterii ante ostium muro infixam vidit FALCONE. Nunc in museo.

Τ Ε Τ Τ Ι Α Ι Κ Α Σ Τ Α Ι Ι Ε Ρ Ε Ι Α Ι Τ
Τ Ω Ν Γ Υ Ν Α Ι Κ Ω Ν Ο Ι Κ Ο Υ Δ Ι Α Β Ι Ο Υ Υ Ψ Η
Ε Π Ι Υ Π Α Τ Ω Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ Υ Ι Ο Υ Δ Ο Μ Ι Τ Ι
Ο Υ Α Λ Ε Ρ Ι Ο Υ Φ Η Σ Τ Ο Υ ◦ Ι Δ Λ Η Ν Α Ι Ω Ν Ο Σ Γ Ρ Α Φ
ΛΟΥΚΙΟΣΦΡΟΥΓΙ · ΚΟΡΝΗΛΙΟΣΚΕΡΙΑΛΙΣ ΙΟΥΝΙΟΣ
ΠΕΡΙΟΥΠΡΟΣΑΝΗΝΕΝΚΕΝΤΟΙΣΕΝΠΡΟΣΚΛΗΤΩΙΤΡΑΝΚΟΥΙΛΛΙΟΣΡΟΥΦΟΣΟΑΝΤΑΡΧΩΝΠΕΡΙΤΟΥ
ΤΗΝΓΝΩΜΗΝΑΠΑΝΤΩΝΟΜΟΛΟΓΟΥΝΤΑΣΚΟΙΝΗΝΕΙΝΑΙΛΥΠΗΝΤΗΝΠΡΟΜΟΙΡΟΝΤΕΤΤΙΑΣΚΑ
ΝΗΣΕΙΣΤΕΤΗΝΤΩΝΑΠΑΝΤΩΝΕΥΣΕΒΕΙΑΝΚΑΙΕΙΣΤΗΝΤΗΣΠΑΤΡΙΔΟΣΕΥΝΟΙΑΝΑΡΓΥΡΩΝΑΝΔΡΙΑΝΤΩΝΑΝΕΧ
ΣΑΜΕΝΗΣΠΡΟΣΤΟΜΕΓΑΛΟΨΥΧΩΣΕΥΕΡΓΕΤΗΣΑΙΤΗΝΠΟΛΙΝΤΙΜΑΝΑΝΔΡΙΑΝΤΙΚΑΙΑΣΠΙΔΙΙΓ
ΔΑΠΑΝΗΜΕΝΔΗΜΟΣΙΑΙΕΠΙΜΕΛΕΙΑΔΕΤΩΝΠΡΟΣΗΚΟΝΤΩΝΟΥΣΔΥΣΧΕΡΕΣΕΣΤΙΝΠΑΡΑΜΥΘΗΣΑΣΘΑΙΑ
ΠΟΝΕΙΣΚΗΔΕΙΑΝΔΙΔΟΣΘΑΙΚΑΙΕΙΣΤΑΥΤΑΕΞΟΔΙΑΖΕΙΝ ◦ ΕΠΙΥΠΑΤΩΝΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΙΟΥΛΙΩΝ · ΓΡΑΦΟΜΕΝΩΝΠΑΡΗΣΑΝΓΡΑΝΙΟΣΡΟΥΦΟΣ ΛΟΥΚΙΟΣΠΟΥΔΗΣ /////////////// ΠΟΠΠΑ
ΠΕΡΙΟΥΠΡΟΣΑΝΗΝΕΝΚΕΝΤΟΙΣΕΝΠΡΟΣΚΛΗΤΩΙΦΟΥΛΒΙΟΣΠΡΟΒΟΣΟΑΡΧΩΝΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΤΟΥΠΡ
ΔΗΜΟΣΙΑΝΔΑΠΑΝΗΝΗΝΗΒΟΥΛΗΣΥΜΠΑΘΟΥΣΑΕΨΗΦΙΣΑΤΟΤΕΤΤΙΑΚΑΣΤΑΕΥ
ΧΡΥΣΩΙΣΤΕΦΑΝΩΜΑΡΤΥΡΟΥΝΤΑΣΑΥΤΗΣΤΩΙΒΙΩΙΔΗΜΟΣΙΩΙΕΠΑ
ΕΠΙΥΠΑΤΩΝΛΟΥΚΙΟΥΦΛΑΟΥΙΟΥΦΙΜΒΡΙΑΚΑΙΑΤΕΙΛΙΟΥΒΑΡΒΑΡΟΥ ·
ΑΡΙΣΤΩΝΒΥΚΚΟΥ ◦ ΑΟΥΙΛΛΙΟΣΑΡΡΙΑΝΟΣ ◦ ΟΥΕΡΡΙΟΣΛΕΙΒ
ΟΥΠΡΟΣΑΝΗΝΕΝΚΕΝΤΟΙΣΕΝΠΡΟΣΚΛΗΤΩΙΙΟΥΛΙΟΣΛΕΙΟΥΕΙΑΠΟ
ΑΤΟΠΟΝΕΙΣΚΗΔΕΙΑΝΑΠΟΤΟΥΤΕΙΧΟΥΣΕΝΜΕΤΩΠΩΙΜΕΧΡΙ
ΚΟΝΤΑΕΞΟΙΚΟΔΟΜΕΙΝΕΠΙΤΡΕΠΕΙΝΚΑΙΑΠΟΤΗΣΣΤ
ΤΩΙΑΥΤΩΤΟΠΩΔΙΔΟΣΘΑΙ
Δ Ο Μ Ι Τ Ι Ο Ι Λ Ε Π Ι Δ
Η Ι Μ Η Τ Ρ Ι Κ Α Ι Λ Δ Ο Μ

Recognovi. Primus memorat Caesar d' Eugenio *Napoli sacra* (1623—44) I 427, ubi editi vv. 1—6 litteris minusculis. Totam Nic. Carminio Falcone *l' intera istoria della vita — del glorioso martire S. Gennaro* (Neap. 1713) p. 371, vv. 1—5 et 22 sq. maiusculis, reliqua minusculis litteris. Vv. 1—5 Ignarra de phratriis p. 121. Ex lapide integram Minervini *l' antica lapide di Tettia Casta* (Nap. 1845), cf. Avellino *bull. Nap.* IV 35 cum notis Borghesii (cf. opp. III 343) et Minervini *bull. Nap.* n. ser. III (1854) p. 17. Repetiit Franz 5838.

Lapidis quae nunc forma est mutili a dextra eadem videtur fuisse cum repertus est. Nam Falconius quae plura habet Minervinio nihil sunt nisi ipsius supplementa imperite excogitata, velut v. 6 extr. habet περὶ τοῦ οὕτως ἔδοξεν ex Octavi Caprari petitum decreto, et similiter v. 13 extr. τούτου οὕτως, apertius etiam v. 18 extr. ὁ ἄρχ[ων] ex v. 13 et omnium evidentissime v. 11 extr. σεβαστοῦ υἱοῦ καί, cf. infra. Contra si qua fuit legendi difficultas aut monstra protulit vocabulorum aut nihil legit, ut iure eius exemplum abiecisse mihi videar. Ego cum in detrita tabula minime omnia legerim eamque Ignarra quinque tantummodo versus descripserit, pleraque ad unum Minervinii exemplum res redit, quem tamen suspicio est interdum coniecisse potius quam legisse.

V. 1 extr. ΤΑΙ Falc. Ign. Mihi videtur supplementum Falconii male ab Ignarra adsumptum — 8 ΑΝΕΧ Minerv.; ego notavi ΕΧ litteras certas esse, antecedere autem mutilatam /Ν — 9 ΑΣΠΙΔΙΕΓ Minerv., ego quod posui — 10 post ΠΑΡΑΜΥΘΗΣΑΣΘΑΙ nihil Minerv. — 12 in lacuna post nomen Πούδης dubito numquid omnino fuerit; lapis plane detritus — ΠΟΠΙΑ Minerv. — 13 ΤΟΥΠ Minerv. — 14 ΕΥ Minerv. — 16 interpunctionem om. Minerv. — 17 ΛΕΙΒ Minerv. — 18 ΛΕΙΟΥΕΙΑ Minerv. — 19 ΜΕΧΡΙ Minerv. ΜΕΧΡ ego, lapis fractus post Ρ. — Formam Α ubique ex lapide restitui.

Τεττίαι Κάσται ἱερείαι τ[οῦ ......

τῶν γυναικῶν οἴκου διὰ βίου ψηφ[ίσματα.

ἐπὶ ὑπάτων Καίσαρος Σεβαστοῦ υἱοῦ Δομετι[ανοῦ καὶ Γαΐου

Οὐαλερίου Φήστου ιδ' Ληναιῶνος· γραφ[ομένων παρῆσαν

Λούκιος Φρούγι, Κορνήλιος Κεριᾶλις, Ἰούνιος [........

περὶ οὗ προσανήνεγκεν τοῖς ἐν προσκλήτωι Τρανκουίλλιος Ῥοῦφος ὁ ἀντάρχων, περὶ του[του τοῦ πράγματος οὕτως συνηρέστησεν· τὴν γνώμην ἁπάντων ὁμολογοῦντας κοινὴν εἶναι λύπην τὴν πρόμοιρον Τεττίας Κα[στας τελευτήν, γυναικὸς φιλοτιμησαμένης εἴς τε τὴν τῶν θεῶν εὐσέβειαν καὶ εἰς τὴν τῆς πατρίδος εὔνοιαν, ἀργυρῶν ἀνδριάντων ἀνε[λλείπτους ἀναστάσεις τοῖς θεοῖς ποιησαμένης πρὸς τὸ μεγαλοψύχως εὐεργετῆσαι τὴν πόλιν, τειμᾶν ἀνδριάντι καὶ ἀσπίδι ἐγγ[εγραμμένῃ Τεττίαν Κάσταν καὶ θάψαι αὐτὴν δαπάνῃ μὲν δημοσίᾳ, ἐπιμελείᾳ δὲ τῶν προσηκόντων, οὓς δυσχερές ἐστιν παραμυθήσασθαι δι[ὰ .... καὶ τόπον εἰς κηδείαν δίδοσθαι καὶ εἰς ταῦτα ἐξοδιάζειν. § ἐπὶ ὑπάτων Καίσαρος Σεβαστοῦ [υἱοῦ Δομιτιανοῦ καὶ Γ. Οὐαλερίου Φήστου .. πρὸ καλ. Ἰουλίων· γραφομένων παρῆσαν Γράνιος Ῥοῦφος, Λούκιος Παῦλος Ποππαῖ[ος Σεουῆρος.

περὶ οὗ προσανήνεγκεν τοῖς ἐν προσκλήτωι Φούλβιος Πρόβος ὁ ἄρχων, περὶ τούτου τοῦ πρ[άγματος οὕτως συνηρέστησεν· τὴν μὲν εἰς τὸν ἀνδριάντα δημοσίαν δαπάνην, ἣν ἡ βουλὴ συμπαθοῦσα ἐψηφίσατο Τεττίᾳ Κάστᾳ, εὖ [ἔχειν· ἄξιον δὲ καὶ ἐπαινέσαι αὐτὴν καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ μαρτυροῦντας αὐτῆς τῷ βίῳ δημοσίᾳ ἐπαι[νεῖν, ὅτι .... §

ἐπὶ ὑπάτων Λουκίου Φλαουίου Φιμβρία καὶ Ἀτειλίου Βαρβάρου [........................... γραφομένων παρῆσαν

Ἀρίστων Βύκκου   Ἀουίλλιος Ἀρχαϊκός   Οὐέττιος Λειβ[εράλις.

περ]ὶ οὗ προσανήνεγκεν τοῖς ἐν προσκλήτωι Ἰούλιος Λειουιαν[ὸ]ς ὁ ἄρχων, περὶ τούτου τοῦ πράγματος οὕτως συνηρέστησεν.

Τεττ]ίᾳ τόπον εἰς κηδείαν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐν μετώπωι μέχρι [............

...κοντα ἐξ οἰκοδομεῖν ἐπιτρέπειν καὶ ἀπὸ τῆς στ[ήλης εἰς (pedum numerus) πανταχόσε ἄλλῳ μηδενὶ κηδείαν ἐπὶ] τῷ αὐτῷ τόπῳ δίδοσθαι.

..] Δομίτιος Λάκιδ[ας καὶ ....

..τηι μητρὶ καὶ Λ. Δομ[ίτιος τῇ ... γυναικὶ ἐποίησαν.

Tria sunt decreta unius p. Chr. n. anni 71, primum Caesare Domitiano et C. Valerio Festo coss. factum, i. e. post kal. Maias; nam mense Aprili fasces tenebat Caesar cum Cn. Pedio Casco (CIL III p. 851). Alterum eisdem consulibus paullo ante kal. Iulias factum; mensis Iunii die XXV Valerium Festum cum Caesare consulatum gessisse docet feriarum Latinarum tabula CIL VI 2016. Veri simile igitur est Domitianum et Festum fasces tenuisse per menses Maium et Iunium, ut necesse sit Lenaeonem mensem apud Neapolitanos in mensem aut Maium aut Iunium incidisse. Tertium denique decretum factum est L. Flavio Fimbria et Atilio Barbaro coss., qui quoniam consules eos nominat tessera CIL I 773 die XX mensis Iulii, ipsis kal. Iuliis magistratum iniisse videntur. Cf. Borghesii notas. Iam vero, ut recte observavit Mommsenus, cum in secundo decreto archon nominetur Fulvius Probus, in tertio Iulius Livianus, sequitur Neapoli pariter ac Pompeis et alibi (CIL X p. 90) novos magistratus iniisse kal. Iuliis.

V. 1 τ[οῦ ἱεροῦ] Franz — V. 1 et 2 cf. similes titulos Puteolanos CIL X 1784. 1785. 1787 — Inde a v. 6 supplementa posui saepius diversa ab Minervinianis et Franzianis; numerum litterarum quae supplendae essent computavi maxime ex vv. 3 et 4, unde v. 6 unam et triginta, v. 7 et 8 trigenas binas litteras postulare sibi videbantur; similiter vero de insequentibus versibus calculis initis fieri non poterat quin incerta interdum res esset propter magnam scripturae inaequabilitatem. — V. 19 sqq. incerta omnia.

761 Neapoli Martor. Anaglypho expressa femina sedens alteri feminae manum porrigens, comitante infante.

ΑΘΗΝΟΔΩΡΑΑΝΤ[ΙΟ
Χ·ΟΥΧΡΗΣΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Ἀθηνοδώρα Ἀντιόχου χρηστὴ χαῖρε.

Sic Martorelli thec. cal. 470, cui ostendit Lud. Petronius. Dubois catal. des antiq. de Léon Dufourney p. 32; Franz 5749 a coll. add. p. 1251.

Versibus non divisis rectius fortasse Dubois ω et C formas habet. — 1 ΑΝΤ Mart. ΑΝΤΙΟ Dubois.

762 Neapoli repertum anaglyphum (mulier caput velata urnam manibus tenens, ad dextram capsula qualis volumina servare solet). Nunc in museo a Castellanio donatum a. 1865.

ΑΙΓΛΗΖωΙΛΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Αἴγλη Ζωΐλου χαῖρε.

Descripsi. Fiorelli catal. 67.

763 Neapoli in aedicula Ioviani Pontani (prope aedem S. Mariae maioris Ign.). Sirm. et reliqui, in pavimento di *S. Maria Maggiore* Acc. Mur.

ΕΝΘΑΔΕΤΗΝΙΕΡΑΝΚΕΦΑ
ΛΗΝΚΑΤΑΓΑΙΑΚΑΛΥΠΤΕΙ
ΑΝΔΡΩΝΗΡΩΝΚΟCΜΗΤΟΡΑ
ΘΕΙΟΝΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ
ΑΥΡΗΛ·ΑΤΑΛΑΝΤΗ
ΙΔΙΩ·ΠΑΤΡΩΝΙ
ΚΑΛΩCΒΕΒΙΩΚΟΤΙ
ΕΠΟΙΗCΕΝ

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ἀλκιβιάδην.
Αὐρηλ(ία) Ἀταλάντη ἰδίῳ πάτρωνι
καλῶς βεβιωκότι ἐποίησεν.

Sic Sirmondus 10807 f. 60, nisi quod ubique ille D pro Δ habet; ex schedis Sirmondianis et Pighianis Grut. 1083, 4. Accurs. Ambr. D 420 syll. II f. 1' (Murat. 671, 2 'ex schedis meis'). Descripserunt item Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 354 et Martorelli theca cal. p. 525 (hinc Ignarra de phratriis p. 211; Marini Vat. 9133 f. 347). Repetiimus Franz 5815 et ego epigr. n. 661.

1 ΙΕΡΗΝ unus Murat. — 2 ΚΑΛΥΠΤΕ Cap. — 3 Α extremam integram plerique — 4 ΑΛΚΕΙΒΙΑΔΗΝ Accurs. Capacc. Mart. fortasse recte — 5 ΑΟΥΡΗΛ. Cap. — ΑΤΑΛΑΤΗ Mart. — 6 ΕΠΟΗΣΕΝ Mart.

764 Sine loco Maff. Dubitanter inter Neapolitanas rettuli. — Anaglypho expressa mulier in lecto recubans.

ΑΜΜΙΑΑΣΚΛΗΠΙΑ
ΔΟΥΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Maffei M. V. 51, 7; inde CIG IV 6875.

Ἀμμία Ἀσκληπιάδου χρηστὴ χαῖρε.

765 Neapoli in museo.

a *b*
ΤΥΛΛΙΑ ΑΦΡΟΔΕΙΤΗ
ΜΗ ΤΗΡ
ΑΜΜΙΑ ΘΥΓΑΤΡΙ
ΧΡΗCΤΗ

Describere neglexi. Totam Cardinali opusc. litt. (Bologna 1819) fasc. XII p. 273 n. 170. Denuo Quaranta *commento sopra una Greca iscr.* p. 66 (hinc Franz 5825); Fiorelli cat. 63. Fragm. *b* ex Mommseni apographo Franz add. 5826*c*.

1 ΑΦΡΟΔΕΙCΙΗ Quar. ΑΦΡΟΔΕΙΤΗ Card. Mommsen.

Τυλλία Ἀφροδείτη μήτηρ Ἀμμίᾳ θυγατρὶ χρηστῇ.

766 Neapolitanae sine dubio originis. Inter musei Medicei monumenta habet Gor.

ΑΝΤΙΟΧΕΑΛΕΞΑΝ
ΔΡΟΥΛΑΟΔΙΚΕΥ
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ

Ex schedis Andreinii ed. Gori II 463, 96; habet etiam Maffei M. V. 58, 6; repetita CIG IV 6878.
2 ΛΑΟΔΙΚΕΙ et 3 ΧΡΗΣΤΗ Gor.
Ἀντιόχη Ἀλεξάνδρου Λαοδικεῦ χρηστὴ χαῖρε.

767 Incerti loci, nunc Neapoli in museo.

ΕΥΨΥΧΙ
ΑΝΤΩΝΙ·
ΕΥΤΥΧΕ
CΤΑΤΕ
5 L ΝϚ

Εὐψύχι Ἀντώνι Εὐτυχέστατε (ἐτῶν) νς'.

Descripsi. Fiorelli cat. 95.

768 Neapoli in villa Gibot ad Mergellinam anaglyphum (sedet puer cum ave magna ludens).

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΕ
ΧΡΗΣ ΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Ἀριστόβουλε χρηστὲ χαῖρε.

Descripsit F. von Duhn a. 1877.

769 Neapoli in aedibus Patrum Missionis instituti S. Vincentii de Paulo paroeciae S. Mariae Virginum applicitis in hypogaeo a. 1758 detectum aedificium cum suis columnis, loculis et fornice e solido topho elaboratum ibique inventum epigramma Ign. Nunc in museo anaglyphum, in quo vir expressus manum porrigens puerulo, pone quem ad dextram mulier.

ΑΓΓΕΛΕΦΕΡCΕΦΟΝΗCΕΡΜΗΤΙΝΑΤΟΝΔΕΠΡΟΠΟΝΠΕΙC
ΕΙCΤΟΝΑΜΕΙΛΗΤΟΝΤΑΡΤΑΡΟΝΑΙΔΕΩ
ΜΟΙΡΑΤΙCΑΕΙΚΕΛΙΟCΤΟΝΑΡΙCΤΩΝΗΡΠΑCΑΠΑΥΓΗC
ΕΠΤΑΕΤΗΙΜΕCCΟCΔΕCΤΙΝΟΠΑΙCΓΕΝΕΤΩΝ
5 ΔΑΚΡΥΧΑΡΗCΠΛΟΥΤΩΝΟΥΠΝΕΧΜΑΤΑΠΑΝΤΑΒΡΟΤΕΙΑ
CΟΙΝΕΜΕΤΑΙΤΙΤΡΥΓΑΙCΟΜΦΑΚΑCΗΛΙΚΙΗC

Descripsi. Edidit Ignarra de phratriis p. 124; inde adhibitis schedis Ambroschii per Gerhardum missis Franz 5816. Habet Zoega ms. Havn. Descripsit item Stephani ind. l. Dorp. sem. prior. 1849 p. 8. Repetii epigr. Gr. 575.
1 ΠΡΟΠΟΜΠΕΙC Steph. ΠΡΟΠΕΜΠΕΙC Zoega — 5 ΠΝΕΥΜΑΤΑ Zoega.

a. Ἄγγελε Φερσεφόνης, Ἑρμῆ, τίνα τόνδε προπέμπεις
εἰς τὸν ἀμείλητον Τάρταρον Ἀΐδεω;
b. μοῖρά τις ἀεικέλιος τὸν Ἀρίστων' ἥρπασ' ἀπ' αὐγῆς
ἑπταέτη· μέσσος δ' ἐστὶν ὁ παῖς γενετῶν.
a. δακρυχαρὴς Πλούτων, οὐ πνεύματα πάντα βρότεια
σοὶ νέμεται; τί τρυγᾷς ὄμφακας ἡλικίης;

770 Neapoli repertum anaglyphum, in quo vir stans sedenti mulieri dextram porrigit. — Paucis abhinc diebus in apricum prosiluit, effossum ab Carmino Ventapano in suburbio extra portam S. Ianuarii; deinde in domum Ventapanii delatum Mart. Postea Romae apud Vescovalium negotiatorem, cf. *bull. arch.* 1830 p. 48. Inde ad Aemilianum Sarti pervenit, qui donavit museo Capitolino, ibique nunc est.

ΜΝΗΜΑΦΙΛΟΦΡΟCΥΝΗCΑCΤΗΙΤΟΔΕΔΑΦΝΙCΕΤΕΥΞΕ
ΚΑΙΖΩCΑΝCΤΕΡΞΑCΚΑΙΦΘΙΜΕΝΗΝΠΟΘΕΩΝ

Μνῆμα φιλοφροσύνης Ἄστῃ τόδε Δάφνις ἔτευξε,
καὶ ζῶσαν στέρξας καὶ φθιμένην ποθέων.

Descripsi. Edidit Martorelli theca calam. II 472. Ex schedis Gerhardi Franz 5817. Est etiam inter schedas Sartianas. Cf. Welcker syll. p. 102.

771 Neapoli in museo in parte superiore brevis columnae.

Α Σ Τ Ρ Α Γ Α Λ Ο Σ
sic Η Ρ Α Ρ Κ Λ Ε Ο Τ Η

Ἀστράγαλος Ἡρακλεώτη[ς?

Contuli. Ex Mommseni apographo Franz 5825c; Fiorelli cat. 71.

---

772 Neapoli apud Gargiulium antiquarium.

Α Υ Γ Η Δ Ο C
Τ Ο Ο C Τ Α
Κ Є Ι Τ Α Ι Μ Η
Θ Є Ν Λ Λ Δ Ι
5 Κ Η C Α Ι Κ Α
Τ Α Τ Ω Ν
Θ Є Ω Ν

Franz 5826 ex Panofkae apographo.

Αὔγηδος τ[ῶ]στα κεῖται. μηθένα ἀδικῆσαι κατὰ τῶν θεῶν.

V. 2 videtur ΟΟ pro Ω aut scriptum aut lectum. *Augedus* nomen esse putat Mommsenus, sed requiritur genetivus casus.

---

773 Neapoli in museo.

Θ κ
ΑΥΡΗΛΙΟC
ΡΟΚΛΟC·ΝΙ
ΟΜΗΔΕΥC
5 ΝΘΑΔΕΚΕΙ
ΤΑΙΕΖΗCΕΝ
ΕΤΗ ξ

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). [Μ.] Αὐρήλιος [Π]ρόκλος Νι[κ]ομηδεὺς [ἐ]νθάδε κεῖται, ἔζησεν ἔτη ξ'.

Descripsit Mommsen.

---

774 Neapoli in museo anaglyphum (femina sedens viro adstanti dextram iungit).

Γ Ρ Α Ν Ι Α Φ Η Λ Ι Κ Λ Α

Γρανία Φηλίκλα.

Descripsi. Ex Mommseni apographo Franz add. 5827c.

---

775 Neapoli apud Spathaphorum Car.

Δ Α Ι Λ Ο Κ Ω · Π Α Ι Δ Ι Ω
Γ Λ Υ Κ Υ Τ Α Τ Ω

Δαιλό[χ]ῳ παιδίῳ γλυκυτάτῳ.

Edidit Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 353. Inde Reines. XVII 41 et Franz 5828.

---

776 Neapoli in museo.

Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ε
Α Ρ Χ Ι Ο Υ Χ Α Ι Ρ Ε

Δημήτριε Ἀρχίου χαῖρε.

Contuli. Ex Mommseni apographo Franz add. 5828b; Fiorelli cat. 72.

V. 1 Ε litteram om. Mommsen, sed est in lapide quamvis evanida.

---

777 Neapoli inde ab a. 1865 in museo donatum a Castellanio.

Δ Ι Κ Α Μ Ε Γ Α Κ Λ Ε Ο Υ Σ
Χ Α Ι Ρ Ε

Δίκα Μεγακλέους χαῖρε.

Descripsi. Fiorelli cat. 66.

---

778 Neapoli apud Sanctaßdem.

Δ Ι Ο Σ Κ Ο Ρ Ι Δ Α Σ · Ε Π Α Ι Ν Ε Τ Ο Υ
Α Χ Α Ι Ο Σ · Χ Α Ι Ρ Ε

Διοσκορίδας Ἐπαινέτου Ἀχαιὸς χαῖρε.

Capaccius hist. Neap. p. 334 (ed. 1607). Inde Reinesius XVII 43 et Franz 5829.

---

779 Neapoli in museo.

a | *b*
ΜΗΝΟΦΑΝΤΕΔ | ΙΥΙΔΙΕ
ΧΡΗCΤΕΧΑΙΡΕ |

Descripsi. Totam ab Muentero missam vitiose Franz 5840. Fragmentum *b* ex Mommseni apographo Franz add. 5826b; Fiorelli catal. 73.

Μηνόφαντε Διψίδιε χρηστὲ χαῖρε.

---

780 Neapoli in columna quae velut in metam surgit tribus ordinibus, ornata capitibus bubulis et coronis, in domo Comitis de Matalona METELLVS, qui addit: 'alio latere idem in quo vir scalprum tenet.'

Γ Α Ι Ε Ε Ρ Ε Ν Ν Ι Ε
Γ Α Ι Ο Υ Ρ Ο Μ Α Ι Ε
Χ Ρ Η Σ Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε
Χ Η Ν Ο Κ Η ////////////
5 Χ Ρ Η Σ Τ Ε Χ Α Ι Ρ Ε

Γάιε Ἐρέννιε Γαίου Ῥ[ω]μαῖε χρηστὲ χαῖρε ..... χρηστὲ χαῖρε.

Metellus Vat. 6039 f. 300', cui exscripsit a. 1547 Morillon; inde Grut. 931, 12 (Franz 5831). Vv. 1—3 ex schedis Pighianis Grut. 1132, 8.

2 ΡΟΜΑΙΟΥ Grut. Pigh. — 3 ΧΡΙΣΤΕ Grut. Pigh. — 4 multa conici possunt, velut [Ξε]νοκ[λ]ῆ[ς.

781 Neapoli.

ΕΡΜΟΚΑΗCΕΥΦΗΜΟΥ
ΑΛΕΞΑΛΔΡΕΥC

Ἑρμοκ[λ]ῆς Εὐφήμου Ἀλεξα[ν]δρεύς.

Fabius Giordano ms.; inde a Mommseno missam Franz add. 5831 *b*.

782 Neapoli apud Spathaphorum Cap. Nunc in museo.

ΕΡΩΤΙ·
ΥΨΥΧΙ·

Ἐρῶτι εὐψύχι.

Descripsi. Edidit Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 326. Inde Reines. epist. p. 279 et synt. XVII 46; Franz 5832. Denuo Fiorelli cat. 68.

Ἐρώτιον ni fallor nomen est.

783 Neapoli in hypogaeo a. 1790 extra portam D. Ianuarii inter alias reperta epigraphe, quae ob detrimentum tectorii dimidiata fere superfuit.

ΛΕΥΚΙΑΕΥΦΡΟΝ
ΕΥΦΡΩΝΟC (corona)
ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΗΔΕΥΝΟCΤΙΔΕΩΝΘΗΚΗΞΕΝΕΕΥΦΡΟΝΑΚΡΥΠΤΕΙ
ΧΡΗCΤΟΝΟCΕΝΖΩΟΙCΗΠΙΑΕΚΕΥΘΕΝΟΩΙ
ΚΑΙΔΕCΕCΟΚΡΥΠ ΕΟΝ
ΧΡΗCΤΗΝΗΠ ΙΛΙΔΟC
ΤCΠ Χ

Ignarra de phratriis p. 125; inde Franz 5818. Repetii epigr. Gr. 561.

Λευκία Εὔφρονος
Εὔφρων Ἡρακλείδου.
Ἡδ' Εὐνοστιδέων θήκη, ξένε, Εὔφρονα κρύπτει
χρηστόν, ὃς ἐν ζωοῖς ἤπια ἔκευθε νόου.
καὶ δὲ σὲ κρύπ[τει ....
χρηστὴν ἡ ....

Plura nunc non audeo. V. 6 videtur Luciae nomen locum habuisse; nam ex prioris plane distichi similitudine factum alterum. — 7 extr. fortasse [πρη]ειδες.

784 Propter Andreinium auctorem inter Neapolitanas rettuli; fortasse tamen ex Graecia potius adlata inscriptio. — Anaglyphum mutilum in museo Mediceo Gor.

ΖΩΣΙΜΗΑΠΟΛΛΟΔΩΡ
ΟΥΓΥΝΗΔΕΑΤΤΑΛΟΥ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Gori II p. 99, 463 ex schedis Andreinii; Maffei M. V. 51, 4; repet. CIG IV 6936.

1 ΣΩΣΙΜΗΑΤΙΜΟΔΩ|ΡΟΥΓΥΝΕΛΕ et 3 ΧΡΗΣΤΕ Gor.

Ζωσίμη Ἀπολλοδώρου, γυνὴ δὲ Ἀττάλου, χρηστὲ χαῖρε.

785 Neapoli in domo Hadriani Guilelmi. Fortasse Puteolana.

ΗΛΙΟΔΩΡΟC
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΕΥC
CΙΡΙΚΟΠΟΙΩC

Ἡλιόδωρος Ἀλεξάνδρου Ἀντιοχεὺς σιρικοποι[ό]ς.

Metellus Vat. 6039 f. 302' ex Vallamberti apographo. Inde Grut. 645, 5, ex eoque Franz 5834 coll. add. p. 1257.

σηρικοποιός Cavedoni; conferri iubet Mommsenus *siricarium* CIL VI 9678. 9892 et *olosiricum* ibid. 9893.

786 Neapoli nuper eruta Gorius.

ΘΕΟΔΟΤΗΙΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣ
ΧΑΙΡΕ

Θεοδότη Ἰατροκλέους χαῖρε.

Gorius apud Hagenbuchium epist. epigr. p. 467, 8 (scr. epist. d. XVIII m. Febr. a. 1747); Dubois *catal. des antiq. de Léon Dufourny* p. 32; Franz 5749 *b* coll. add. p. 1251.

787 Neapoli in museo.

? κλίνη ΣΚΑΙΘΕΟΔΟΤΙ η
ΡΙCΩΝΠΑΙΔΩ ν
ΘΗΛΕΙΑ·ΔΥΩΔΕΤΕΓ παῖδες?
λ ΑΧΙΝΟΥΝΟΜΑΠΑC
ΑΝΕΝΔΕΤΕΠΑCΒΡΟΤΟ ς
καὶ ΔΑCCΥΝΟΜΑΙΜΟΝΑC
μ ΟΙΡΗCΙCΟΤΗΤΑΛΑΧΟΝΤ ας
ΡΟCΤΩΔΕΤΕΚΛΗΜΗCC
δ ΞΚΕΤΗΔΕΑΙΠΕΝΦΕΝΓΟCΙ
ω ΕΟΙCΞΕΙΝΟΙCΤΕΚΕΕ σσι
ΡΗCΑCΤΡΙCCΟΙC
ΑC ΟΑΙ

Descripsi. Edidit Fiorelli catal. 94.

788 Neapoli in tectorio hypogaei a. 1758 invento, in aedibus Patrum missionis instituti S. Vincentii de Paulo parocciae S. Mariae Virginum applicitis; epigrapho elegantissimo minio depicta, quae cum suo tectorio in museum Herculanense illata in diem evanuit Ign.

ΕΝΤΕΙΠΡΩΤΕΙΚΛΙΝΕΙ
ΤΕΙΕΣΔΕΞΙΑΝΕΣΙΟΝΤΙ
ΘΥΟΣΧΩΤΕΣΜΟΡΦΟΥ
ΕΝΕΣΤΙΝΤΑΥΤΗΝΤΗΝ
ΚΛΙΝΗΝΜΗΟΙΓΕΙΝ

Ἐν τῇ πρώτῃ κλίνῃ τῇ ἐς δεξιὰν ἐσιόντι .... ἔνεστιν· ταύτην τὴν κλίνην μὴ οἴγειν.

Edidit Ignarra de phratriis 125. Inde Franz 5835 coll. add. p. 1257.

3 Μόσχος Εὐμόρφου Keil; latent alia.

---

789 Neapoli in museo.

Θ · Κ
ΚΑΛΟΤΥ
ΧΩ
ΑΓΑΘΩ

Θ. κ. Καλοτύχῳ ἀγαθῷ.

Contuli. Ex Mommseni apographo Franz add. 5835 b; Fiorelli catal. 69.

---

790 Neapoli nuper eruta Gor. in museo Britannico Mvell.

·ΚΑΤΙΛΛΙΑ·
·ΓΑΥΡΙΑΝΗ·
·ΝΕΙΚΑΗΝΗ·
·ΖΗCACAET·
·ΚΗ·
ΜΑΡΚΟC·ΕΠΙΚΤΗΤΟ
·ΤΗCΕΜΝΟΤΑΤΗΚΑΙΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΗCΥΜΒΙΩΚΑΛΗ
ΜΝΕΙΑCΚΑΙCΤΟΡΓΗCΧΑΡΙΝ

Κατιλλία Γαυριανὴ Νεικαηνὴ ζήσασα ἔτη κη'. Μᾶρκος Ἐπικτήτο[υ] τῇ σεμνοτάτῃ καὶ γλυκυτάτῃ συμβίῳ καλῇ μνείας καὶ στοργῆς χάριν.

Sic Od. Mueller apud Boeckhium CIG 3763, qui rettulit inter titulos Nicaeenses. Gorius apud Hagenbuchium epist. epigraph. p. 467 n. 6. 7 (scr. epist. d. XVIII m. Febr. a. 1747).

791 Neapoli (Veliae Anton.) repertus lapis (*non è gran tempo* Grande) in hortis monasterii Benedictinorum prope templum S. Severini Anton. Mart. Grande. Postea apud Gasparum Torelli Mart. Anton.

ΘΕΟΙC·ΚΑ.....
ΚΛΑΥΔΙΑ·ΑΝΤΩ.
CΥΝΒΙΩ·ΓΛΥΚΥΤΑ.
ΤΙΒΕΡΙΟC·ΚΛΑΥΔΙΟC·ΚΥΡΙΝΑ
ΑΥΡΗΛΙΑΝΟC·ΠΤΟΛΕΜΑΙΟC
.ΙΛΙΑΡΧΟC·ΛΕΓΙΩΝΟC
Ζ ΓΕΜΕΙΝΑΙC

Grandii est apographum, qui edidit *cognomi gentilizi* p. 26. Antea Ios. Antonini *la Lucania* I 363 adn.; Martorelli thec. cal. p. 474.

1 Κ..... Mart. ΚΑ.... Anton. — 2 ΑΝΤΟΙ.. Anton. ΑΝΤΩΝ.. Mart. — 3 ΓΛΥΚΥΤΑ Mart. Anton. (ΓΛΥΚΤΤΑ) — 4 ΚΥΡΙΝΑ Anton. Mart. — 5 ΑΥΡ Anton. Mart. — 6 ΙΛΙΑΡΧΟC Anton. Mart. — ΛΕΓΕΩΝΟC Anton. — 7 Ζ Mart. — ΓΕΜΕΙΝΑΙC omnes. — Fuit fortasse Є forma.

Θεοῖς κατα[χθονίοις]. Κλαυδίᾳ Ἀντω[νίνῃ] συμβίῳ γλυκυτάτ[ῃ] Τιβέριος Κλαύδιος Κυρίνᾳ Αὐρηλιανὸς Πτολεμαῖος χιλίαρχος λεγιῶνος ζ' Γεμείνης.

---

792 Neapoli in domo D. Colae Caraffae Ivc. neap.... p̃ domũ (charta corrupta) Filon. in aedibus And. Carafae Met. Grvt. *in casa de' conti di Madaloni* Acc.

Μ·ΚΛΩΔΙΩ
ΚΑΡΙΚΩΜ·ΚΛΩ
ΔΙΟC·ΖΩCΙΜΟC
ΘΡΕΠΤΩ

Μ. Κλωδίῳ Καρίκῳ Μ. Κλώδιος Ζώσιμος θρεπτῷ.

Sic Accurs. Ambr. D 420 post f. 76. Iucund. Veron. f. 111. 111'. Bonon. Magl. 28, 5 f. 137. 28, 34 f. 192'; cod. Filonardianus f. 106; Vallambertus apud Metellum Vat. 6039 f. 301'. Ex schedis Scaligeri et Vallamberti Grut. 657, 9 (hinc Franz 5837).

Versus non divisit Iucundus, ex arbitrio divisit Gruterus; duos versus fecit Metellus (ΚΑΡΙΚΩ|ΚΛΩΔΙΟC). Litteras Iucundus modo rotundas modo quadratas habet.

1 ΜΚΛΩΛΙΩ Met. — 3 ΖΟCΙΜΟC Met. — 4 ΟΡΕΠΤΩ Met.

---

793 In via quae Neapoli Nolam ducit Capacc.

a. Στάς, ξεῖν', τάνδ' ἄθρησον ἐπὶ στά[λ]αν Κλεοπάτραν,
ἂν φθόνος εἰς Ἀίδαν, οὐ χρόνος ἠγάγετο,
μορφᾶς ᾇ πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις,
ἔργα δ' Ἀθαναία τερπνὰ σαοφροσύνας,
Μοῦσα δὲ καὶ σοφίαν καὶ πακτίδα τὰν φιλέραστον
συμφωνίαν ἐρατοῖς μειξαμένα μέλεσιν·
καὶ γνοὺς ὡς θνατοῖ[ς] οὐδὲν γλυκερώτερον αὐγᾶς
ζῆθι, καλ[ῶ]ν ταύτας εὖρον εὐφροσυνᾶν.

b. Εἰ καί σου κεύθει κάλλος νέον, ὦ Κλεοπάτρα,
τύμβος καὶ φθιμένων σῶμα λέλογχε κόνις,
ἀλλ' ἀρετὰ βιοτᾶς αἰὲν ζώουσι μέτεστι,
ψυχᾶς μανύουσ' εὔκλεα σωφροσύναν.

Edidit litteris minusculis Capaccius hist. Neap. I 38 (ed. 1607). Inde Reines. epist. p. 277 et synt. XVII 36; ex hoc Franz 5819. Repetii epigr. Gr. 560. Tractavit etiam Gorius inscr. Etr. II 43.

V. 1 ἐπίσταμαι, 7 ὡς θανάτου, 8 καλὸν traditum: corr. Reines.

794 Neapoli reperta tabula marmorea a. 1828 ad viam quae Crystallinorum dicitur in sepulcro perantiquo cum hominis cadavere, lucernis cretaceis aliisque quisquiliis eiusmodi stipato, nunc penes v. c. Canon. de Iorio, cui dono dedit Marianus de Laurentiis GUAR. Nunc Romae in horto instituti archaeologici.

M·COMINIO·M·F·MAE·VERECVNDO
QVINTIA·DIA·FILIO·PIISSIMO·
ЄΠΙΥΠΑΤΩΝΓΟΥЄΙΥΤΑΝΟΥΑΠΡΩΝΙΑΝΟΥΚΑΙΓΦΟΝΤΕΙΟ sic
ΚΑΠΙΤ
vacat

Descripsi. Edidit Gerhard *bull. dell' inst.* 1831 p. 50 cum notis Borghesii (cf. huius opp. VI 435); Guarini comment. XIV (1834) p. 14; Franz 5837*b*; Mommsen IRN 3067 = CIL X 1504.

M. Cominio M. f. Mae(cia) Verecundo Quintia Dia filio piissimo ἐπὶ ὑπάτων Γ(αίου) Οὐιψτανοῦ Ἀπρωνιανοῦ καὶ Γ(αίου) Φοντείου Καπίτ(ωνος).

Annus est p. Chr. n. 59, cf. Tac. ann. XIV 1.

795 Neapoli ad S. Pietrum a Patierno in agro della *Duchessa Giusso*, denominato *Loutrecht e Basile*.

ΚΟΣΜΟΣΟΔΕΕΥΜΟΙΡΩΣΠΛΗΡΩΣΑΣΟΛΒΙΑΠ
ΕΝΘΑΜΕΧΕΡΣΙΝΕΑΙΣΘΗΚΑΤΟΔΕΣΠΟΣΥΝ
ΗΚΕΝΔΑΚΙΥΟΕΙΣΠΡΟΣΕΜΟΝΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕΤΥΜ
ΕΣΤΗΜΗΚΑΜΝΩΝΑΝΧΙΣΕΜΟΥΦΘΙΜΕΝ
5 ΚΑΙΒΡΕΦΟΣΩΣΗΜΗΝΕΠΟΘΕΙΒΡΕΦΟΣΑΥΤΟΣΥ
ΚΑΙΝΥΝΕΥΣΕΒΕΩΝΘΑΨΕΓΕΡΟΝΤΑΓΕΡΩΝ
ΠΛΕΙΟΝΑΜΟΙΖΩΗΣΑΙΩΝΙΑΔΩΚΕΝΟΠΑΤΡ
ΟΥΧΕΙΣΤΩΝΠΟΛΛΩΝΛΑΜΠΡΟΤΕΡΟΥΔΕΙ
ΦΑΝΝΙΑΝΟΣΝΑΟΥΙΩΙΚΟΣΜ

Notizie degli scavi 1878 p. 346 cum notis Iulii de Petra; ipse Petra *archiv. stor. per le provincie Napoletane* III (1878) p. 836.

Κόσμος ὅδε εὐμοίρως πληρώσας ὄλβιον α[ἰῶνα],
ἔνθα με χερσὶν ἐαῖς θῆκατο δεσποσύ[νη]·
ἣν δακ[ρ]ύοις πρὸς ἐμόν, πιστεύσατε, τύμ[βον],
ἔστη μὴ κάμνων ἄγχι ἐμοῦ φθιμέ[νου]·
5 *καὶ βρέφος ὡς ἦμην, ἐπόθει βρέφος αὐτὸς ὑ[πάρχων]*
καὶ νῦν εὐσεβέων θάψε γέροντα γέρων·
πλείονά μοι ζωῆς αἰῶνα δῶκεν ὁ πάτρ[ων],
οὐχ εἷς τῶν πολλῶν, λαμπροτέρου δὲ γ[ένους].
Φαννιανὸς Νασουίωι Κόσμ[ῳ].

Vv. 1 3 4 7 supplevit de Petra, v. 5 supplevit etiam Garrucci *civiltà cattol.* 1879 (ann. XXX) ser. 10 vol. XI 224.

796 Anaglyphum marmoreum (duo homines dextras inter se iungentes). *Vaolsi proveniente da Bosco Tre Case alle falde del Vesuvio* FIOR. Neapoli apud Colonnam Stigliano MOMMS. Nunc dono Stevensonii in museo Neapolitano FIOR.

ΛΑΜΙCΚЄ
ΛΑΜΙCΚΟΥ
ΧΡΗCΤЄ
ΧΑΙΡЄ

Λαμίσκε Λαμίσκου χρηστὲ χαῖρε.

Apographum nescio a quo factum inveni inter schedas Mommseni. Edidit versibus non divisis Fiorelli *notizie degli scavi* 1885 p. 24.

797 Neapoli anaglyphum (femina sedens viro abeunti manum porrigens), quod possidet D. Temple orator reg. Brit.

ΜΑΡΩΝΧΡΗCΤΕ
ΧΑΙΡΕ

Μάρων χρηστὲ χαῖρε.

Franz 5842*b* ex Mommseni apographo.

798 Neapoli in domo Hadriani Guilelmi MET. in Posilipi villa Vedii Pollionis muro infixus PROCACCELLI. Nunc in museo.

Μ/ΕΛΙΘΩΝΙ
ΠΑΙΔΙ·ΑΓΑΘΩ
ΖΗΣΑΝΤΙ·ΕΤΗ
ΙΗ·ΟΔΙΔΑΣΚΑ
5 ΛΟΣ

Μελίθωνι παιδὶ ἀγαθῷ ζήσαντι ἔτη ιη' ὁ διδάσκαλος.

Descripsi. Vallambertus apud Metellum Vat. 6039 f. 302'. Ex sched. Metelli a Gruterianis missis Grut. 655, 6; inde Franz 5839. Aug. Ant. Procaccelli ep. ad Gorium cod. Marucell. A 77 (scr. d. XII m. Iul. 1735); Fiorelli catal. 65.

1 M littera tota, E dimidiata nunc periit, ΜΕΛΤΤΩΝΙ (sic) Proc.

799 Loci incerti, inde ab a. 1861 Neapoli in museo (vendita *Barone*). Forma videtur regionis Neapolitanae.

ΜΗΝΑϹ
ΤΡΟΦΟ
Χ

Μηνᾶς ..... τρόφο[ν patria?] χα[ῖρε].

Descripsi. Fiorelli catal. 97.

800 Herculanei Maffei. Inter Neapolitanas reposui duce Mommseno CIL X p. 188 cap. XXXI.

ΜΗΝΟΦΙΛΟΣ
ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ
ΧΑΙΡΕ

Μηνόφιλος Φιλήμονος χαῖρε.

Maffei in symbol. litterar. vol. I decad. sec. (Rom. 1751) p. 9 n. 30, missam ab Ludovico marchione Pindemontino idemque repetit in mus. Veron. p. 352, 7; inde Franz 5864.

---

801 Fortasse Roma advecta. Locum non indicat Card. Nunc Neapoli in museo.

ΜΝΗϹ
ΝΙΚΗ
ЄΝΙ Α̅
ΗΜ Λ̅

Descripsi. Cardinali *inscr. ined.* p. 46, 275. Fiorelli catal. 91. Fortasse Μν(ήμης χάριν) Νίκη ἐνι(αυτὸν) α', ἡμ(έρας) λ'.

---

802 Incerti loci. Nunc Neapoli in museo.

Θ K
ΝΟΟΥΙΑ
ЄΡΜΙΟΝΗ
ΘΥΓΑΤΡΙ
ЄΡΜΗϹΚΑΙ
ΠЄΡΠЄΤΟ
ΥΑΓΟΝЄ
Ι Ϲ
Μ · Χ

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Νεουίᾳ Ἑρμιόνῃ θυγατρὶ Ἑρμῆς καὶ Περπέτουα γονεῖς μ(νήμης) χ(άριν).

Descripsi. Fiorelli catal. 93.

---

803 Neapoli repertum in praedio suburbano Ducis Protae Ign. *Presso Chiaja al terminar del vico denominato del Vasto* Min. Nunc in aedibus privatis *largo del Proto* Mommsenus a. 1846, qui a. 1873 frustra quaesivit.

ΤΡЄΙΝΑΚΡΙΑΓΑΙΑΜЄΛΟΧЄΥϹΑΤΟΤΟΥΝΟΜΑΟΥΗΡΑΝ
ϹΩΦΡΟϹΥΝΗϹΒΙΟΤΩΚΥΔΟϹЄΝЄΙΚΑΜЄΝΗΝ
ΚΟΥΡΙΔΙΟϹΔЄΠΟϹΙϹΚΡΥΨЄΧΘΟΝΙΤΗΔЄΚΑΛΥΨΑϹ
ΔΑΚΡΥΧЄΩΝЄΠЄΜΟΙϹΥΧΝΟΝΑΠΟΒΛЄΦΑΡΩΝ
ΚΗΔЄΥϹΑϹΑΡЄΤΗϹΑΝΤΑΞΙΟΝΗΜЄΤЄΡΗϹΙΝ
ΗΛΙΚΙΗϹЄΤЄΩΝЄΙΚΟϹΙ·ΚΑΙ·ΤЄΤΟΡΩΝ·
ΩΘΝΗΤΩΝΟΛΙΓΟϹΤЄΒΙΟϹΚΑΙΑΦЄΥΚΤΟϹΑΝΑΓΚΗ
ΩϹΜЄΤΑΧΟϹΒΙΟΤΟΥΝΟϹΦΙϹЄΚΑΙΓΑΜЄΤΟΥ
CORNELIANVS · SCRIBA · CONIVGI
INCONPARABILI · CONTRA · VOTVM

Descripsit Mommsen. Pessimum exemplum extat in schedis Viscontianis cod. Paris. lat. 9697 f. 118'. 123. Edidit Ignarra de phratriis p. 209; item ex lapide Minervini *bull. napol.* II (1844) p. 43 (inde Franz 5820); Mommsen IRN 2883 = CIL X 1494. Repetii epigr. 563.
2 ЄΝЄΙΚΑΜЄΝΗΝ in lapide esse expressim testatur Minervini, ЄΝЄΓΚΑΜЄΝΗΝ Ignarra et Mommsen.

Τρεινακρία γαῖά με λοχεύσατο, τοὔνομα Οὐήραν,
σωφροσύνης βιότῳ κῦδος ἐνεικαμένην.
κουρίδιος δὲ πόσις κρύψε χθονὶ τῇδε καλύψας
δακρυχέων ἐπ' ἐμοὶ συχνὸν ἀπὸ βλεφάρων,
κηδεύσας ἀρετῆς ἀντάξιον ἡμετέρησιν,
ἡλικίης ἐτέων εἴκοσι καὶ τετόρων.
ὦ θνητῶν ὀλίγος τε βίος καὶ ἄφευκτος ἀνάγκη,
ὥς με τάχος βιότου νόσφισε καὶ γαμέτου.
Cornelianus scriba coniugi
inconparabili contra votum.

---

804 (Neapoli) in Petri ad Bassinam.

ΠΟΡΚΙΑΠΑΥΛΑΧΡΗΚΤΗ
ΧΑΙΡΕ

Πορκία Παῦλα χρη[σ]τὴ χαῖρε.

Metellus Vat. 6039 f. 329' *Iuc(undus) vidit Neap.* Habuit Metellus ex Augustini Tyferni schedis discipuli Iucundiani, cf. Mommsen CIL X p. XXIX adn.

805 Neapoli de coniectura tribui. Extat Catinae in Biscariano sub anaglypho, quo expressi a dextra sedens vir, a sinistra stans alter.

ΠΟϹΙΔΩΝΙΕ
ΒΗΡΥΤΙΕΧΑΙ
ΡΕ

Ποσιδώνιε Βηρύτιε χαῖρε.

Descripsi. Ex schedis Od. Muelleri pessime Franz 5721.

806 Neapoli nuper eruta Gorius.

Θ К
ΠΡΟΚΛΕ · ΧΡΥΣΗΙ
ΔΙΤΕΑΜΦΟΤΕΡΕΣ
ΤΕΚΝΟΙΣΙΝ · ΤΑΙΣ
ΔΕΓΟΝΗΑΙΣΜΝΗ
ΜΗΣΚΑΡΙΝΤΟΔΕ
ΣΗΜΕΠΟΙΗΣΑΝ

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Πρόκλ[η] Χρυσηίδι τε ἀμφοτέραις τέκνοισιν
ταῖσδε γονῆαις (i. e. γονῆες) μνήμης [χ]άριν τόδε σῆμ' ἐποίησαν.

Gorius in Hagenbuchii epist. epigr. p. 467 n. 5 (scr. epist. d. XVIII m. Febr. 1747) Inde Franz add. 5844c

Poterat melius *κούραιιν Πρόκλῃ Χρυσηίδι τ' ἀμφοτέραισιν ταῖσδε γονῆς μνήμης ἕνεκεν τόδε σῆμ' ἐποίησαν.*

807 Loci incerti, nunc Neapoli in museo.

Θ · Κ ·
CΑΡΑΠΙΑΔΙ
ΤΗΚΑΙΑΜΜΙ
ΑΛΑΟΔΙΚΙΔΙ
ΜΑΡΚΕΛΛΟC
CΥΜΒΙΟCΦΙ
ΛΑΝΔΡΙΑCΖΗ
CΑCΗΕΤΗ · ΙΘ ·
ΜΗΝΑC · ΙΑ · ΗΜΕΡ · Ε ·

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Σαραπιάδι τῇ καὶ Ἀμμίᾳ Λαοδικίδι Μάρκελλος σύμβιος φιλανδρίας ζησάσῃ ἔτη ιθ', μῆνας ια', ἡμέρ(ας) ε'.

Descripsi. Fiorelli catal. 90.

6 sq. intellego *φιλανδρίας [ἕνεκεν]*.

808 Neapoli lapis a. 1759 repertus *presso al palazzo del march. Moscato nella regione de' Vergini* Ard. Postea penes Ducem Vargas Macciucca Ard. Amad. Nunc in museo.

ΣΕΡΓΙΟΣΑΤΤΙΚΟΣ
ΕΞΗΣΕ · ΕΤΗ · Κ · Ε

Σέργιος Ἀττικὸς ἔζησε ἔτη κε'.

Descripsi. Amaduzzi anecd. litt. rom. III 480 (hinc Franz 5845); accuratius Arditi *illustr. d' un vaso antico* (1791); ex apographo Mommseni Franz add. p. 1258; Fiorelli catal. 64.

809 In ipsa via quae Neapoli Nolam ducit Capacc.

D · SERVILI · D · L · APOLLONI
MEDICI SERVILIA · D · L ·
AMBROSIA FECIT · PATRONO ·
SVO ET · SIBI · ET · SVIS

ΩΔΕΠΑΦΟΥΓΕΝΝΗΜΑΣΟΦΟΙΣΕΠΕΙΚΕΛΟΣΑΝΗΡ
ΚΕΙΜΑΙΡΩΜΑΙΩΝΣΠΕΡΜΑΠΟΛΥΚΤΕΑΝΩΝ
ΚΛΗΤΟΜΕΝΟΣΔΕΚΜΟΣΣΕΡΟΥΙΛΙΟΣΕΙΣΕΤΗΕΛΘΩΝ
ΕΝΝΕΑΠΟΥΔΕΚΑΔΩΝΚΑΙΤΡΙΑΩΣΕΛΕΓΟΝ

Edidit Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 44 Inde Reines. epist. p. 270 et synt. XI 10; Spon miscell. p. 143; Fabretti p. 562, 94; Franz 5821; IRN 2907 = CIL X 1497. Repetii epigr. Gr. 592, ubi explicavi.

Versuum divisionem recte fortasse Mommsenus arbitrariam dixit.

Apollonius D. Servilio et patrono et patre (*Ῥωμαίων σπέρμα*) usus esse videtur, matre natus Aegyptia (*Ἐπάφου γέννημα*), quamquam non bene *σπέρμα* et *γέννημα* inter se opposita sunt.

D. Servili D. l. Apolloni medici Servilia D. l. Ambrosia fecit patrono suo et sibi et suis.

Ὧδ' Ἐπάφου γέννημα, σοφοῖς ἐπ[ι]είκελος ἀνήρ
κεῖμαι, Ῥωμαίων σπέρμα πολυκτεάνων,
κλῃ[ζ]όμενος Δέκμος Σερουίλιος, εἰς ἔτη ἐλ[θ]ὼν
ἐννέα που δεκάδων καὶ τρία, ὡς ἔλεγον.

810 Neapoli apud M. Antonium de Cavaleriis.

ΣΟΥΚΚΕΣΣΩΕΤΗΣΕΝΗΤΙΩ

Edidit Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 343. Inde Reines. XVII 116 et Franz 5846 coll. add. p. 1258.

Σουκκέσσῳ ἔζησεν [ἔ]τ[η] ι'.

811 Neapoli penes Principem di S. Giorgio Momms. Nunc in museo.

CΤΛΑΚΚΙΑ
CΤΟΡΓΗ

Στλακκία Στόργη.

Descripsi. Edidit Guarini comment. XIV 17 (1834). Ex Mommseni apographo Franz add. 5846 *b*. Denuo Minervini *bull. Nap.* n. s. III (1854) p. 15; Fiorelli catal. 30.

2 CΤΟΡΓΗ Momms. CΤΟϱΓΗ Guar. Ego Ρ litteram non vidi.

812 Neapoli apud Sanctinos.

ΣΩΣΙΠΑΤΡΑ·ΣΤΑΤΙΟΥ·ΧΑΙΡΕ

Σωσιπάτρα Στατίου χαῖρε.

Capaccius hist. Neap. I 348 (ed. 1607). Inde Reines. XVII 117 et Franz 5847.

---

813 Neapoli in domo Hadriani Guilelmi MET. ACC. *nel palazzo del conte di Mataloni* LIG. Vir cum foliis iacens; supra botrus cum pampino et trifolio MET.

ΚΑΛΟΙϹ
ΔΑΙΜΟϹΙΝ
ЄΛЄΝΙΩΝ
ΙΔΙΑΘΥΓΑΤΡΙ
5 ΤΥΧΗΜ·ΙΑ·Η·ΙΒ
ЄΠΟΙΗϹЄΝ

Καλοῖς δαίμοσιν. Ἑλενίων ἰδίᾳ θυγατρὶ Τύχῃ μ(ηνῶν) ια΄, ἡ(μερῶν) ιβ΄ ἐποίησεν.

Sic Accursius Ambr. D 420 post f. 76 fol. 1; Morillon et Vallambert apud Metellum Vat. 6039 f. 302 et f. 358; Ligor. Taur. XII; ex schedis Metelli a Gutenstenio missis Grut. 710, 4; hinc Franz 5849.

Litterarum formas Ε Σ Ω Ligorius ubique, Metellus modo has modo rotundas.

3 ΕΛΕΝΩΝ (superscr. ΙΩ) Met. f. 302, ΕΛΕΝΙΩΝ (superscr. ω) f. 358 (videtur Morillonii exemplum ad Vallambertianum correctum) — 4 ΘΟΙΓΑΤΡΙ Ligor. — 5 et 6 om. Lig., maiore spatio disiunctos ab reliquis Metell. f. 358.

---

814 Neapoli in domo magistri Iacobi lapicidae.

ΦΑΒΙΑΖΩΣΙΜΗ

Φαβία Ζωσίμη.

Iucundus Bonon. et Veron. f. 112'. Inde Apianus p. 113 (hinc Grut. 911, 8; Theoph. Gallaccini Chis. I G, 207 f. 332; Franz 5833).

---

815 Neapoli in museo ducis Nolae Ioannis Carafae IUN. MAR. *Capo di Monte* MVENT. in museo EGO.

ϹΗΜΑΦΙΛЄΙΝΩ
ΤΟΥΤΟΦΙΛΩΔЄΙΜЄΝ
ΘЄΡΑΠΟΝΤΙ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΗϹΠΑϹΗϹ
5 ЄΙΝЄΚЄΝЄΥΝΟ·Ι·ΗϹ

Contuli. Ignarra de palaestra p. 167; Giovenazzi ad Livii fragm. p. XXXVIII (ed. 1773). Denuo Bernh. Quaranta *comm. sopra una greca iscriz.* p. 63. Ex apographo Muenteri Franz 5823; Fiorelli catal. 62. Habet Marini Vat. 9133. Repetii epigr. 623.

Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο φίλῳ δεῖμεν θεράποντι
Ἱπποκράτης πάσης εἵνεκεν εὐνοίης.

---

816 In vinea Did. Mazae n. v. Salernitani MUR.

ΦΟΡΝΙΟϹ
ΑΠΟΜΟΦΑΝΟΥϹ
ΥΙΟϹ

Φόρμιος Ἀπο[λλ]οφάνους υἱός.

Murat. 1678, 2 'misit amicus Como'; inde Franz 5851.
Titulus vix integer.

---

817 Neapoli repertum anaglyphum (inter duos viros, quorum unus sedet, stat mulier); inde ab anno 1865 ex dono Castellanii in museo.

ΧΑΡΜΗΦΙΛΙΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Χάρμη Φιλίου χαῖρε.

Descripsi. Edidit Fiorelli catal. 70.

---

818 Neapoli repertus aediculae zophorus paucis abhinc annis et in Regis nostri cimeliarchium illatus ab structore, qui ut pinguiorem mercedem referret, Cumis se reperisse obganniebat MART. Nunc in museo.

ΚΟΝΤΑΤΟΝΑΘΛΙΟΝΗΡΠΑΣΕΜΟΙΡΑ·
ΙΟΝΓΕΡΑΡΑΙΣΧΕΡΣΙΤΑΦΕΝΤΑΠΑΤΡΟΣ·

Descripsi. Edidit Martorelli thec. calam. p. 473 (inde Franz 5824); Fiorelli catal. 75. Repetii epigr. 670.

Ἡλικίης μετέ]χοντα τὸν ἄθλιον ἥρπασε μοῖρα
nomen]ιον γεραραῖς χερσὶ ταφέντα πατρός.

Martorellii feruntur in extremis versibus supplementa esse [μοῖρα] et [πατρός].

---

819 Neapoli in museo inde ab a. 1846.

manus sublata palma adversa

Θ
ЄΠΤΑΚΑΙ
ΜЄΠΟΘΗϹЄ
ΚΥΗϹЄΑΧΡΑΝ τα..
5 ЄΚΑΛΥΨЄΝΑΝ
ΠΑΤΡΗϹΜЄΙϹ πεῦ
ΘЄΟϹΠΡΟΥΓ πεμψεν
ΝΗϹ Є

Descripsit Mommsen, contuli ego. Ex schedis Mommseni Franz 5824*b*. Habet Fiorelli catal. 61.

Supplementa possunt et alia ac olim proposui (epigr. 671) et meliora excogitari. V. 1 sqq. *ἑπτακαιδεκέτη μ' ἐπόθησε θανόντα* sim.

---

820 Neapoli in museo fragmentum.

Ι
ΙΤΩ
. . . λЄΥΘЄΡΩΝ
Α . . λЄΥΘЄΡΟΙϹ

Descripsit Mommsen apud Franzium in add. 5851*b*.

821 Incerti loci. Inde ab a. 1861 Neapoli in museo (vendita Barone).

μν]είας [χάριν ....

Descripsi. Fiorelli catal. 99.

---

822 Vas vitreum Neapoli sine dubio repertum, fortasse ex catacumbis. — Apud nob. Petrum Andream Andreinium Gor.

ΕΥΟΔΙ
ΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΕ

Εὐόδι γλυκύτατε.

Gorius inscr. Etr. I p. 256, 40.

---

823 Neapoli anno 1603 lapis repertus in subterraneo ecclesiae S. Mariae Sanitatis ingressu servatur in hypogaeo (*sotto l' altare maggiore* Grande) eiusdem templi Cap. Romae a. 1749 reperta in vinea Rondanini Placentini error.

☧ ΕΝΘΑΚΙΤΗΠΑΥΛΑΠΑΥΛΟΥΥΠΟΔ·
ΘΥΓΑΤΗΡΖΗϹΑϹΗΝΕΙΡΕΝΗΗΤΗΔ·
ΜΕΝΑϹΒ·ΑΝΠ·ΠΡΟ·Ζ·ΚΑΛ·ΙΟΥΝ·

Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 433 (inde Reinesius cl. XX 364; de Laurentiis Campaniae felicis antiquit. I 250); Martorelli theca cal. II 527; Grande *cognomi gentil.* p. 182; Placentini de siglis p. 169; repetiit Kirchhoff CIG IV 9542.

2 ΕΙΡΕΙΝΗΗΤΗΔ Cap. — 3 ΠΡΟΚΑΛ Cap.

Ἔνθα κῖτη Παῦλα Παύλου ὑποδ(ιακόνου) θυγάτηρ, ζήσασ(α) ἐν εἰρήνῃ ἔτη δ', μῆνας β'. ἀν(ε)π(αύσατο) πρὸ ζ' καλ(ανδῶν) Ἰουν(ίων).

---

824 Neapoli in catacumbis S. Ianuarii tabula marmorea (apud patres cruciferos Maffeii error).

ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΑΙ
ΧΑΡΙΤΩϹΑΖΗ
ϹΑϹΑΕΤΗ·ΙΔ·ΗΜ·ΛΓ
ΑΝΕΠΑΥϹΑΤΟ
ΠΡ·Ι ΚΑΛ·ΜΑΙ·

Caiet. Migliore Vatic. 9143 f. 166; Martorelli theca calam. II 474; Grande *origine de' cognomi* p. 21; Maffei M. V. 479, 4 missam ab Hannibale Marchesi, qui ipse accepit ab Francisco Pratilli; Pellicia de eccles. christ. politia III (ed. Braun 1838) p. 422; Fusco *dichiarazioni di alcune iscriz. pertinenti alle catac. di S. Gennaro* (Neap. 1839) p. 23; de Iorio *guida per le catac.* (1839) tab. IV 3 coll. p. 90; Bellermann *christl. Begräbnisstätten* (Hamb. 1839) p. 83; ex Martorellio et Maffeio repetiit Franz 5850 coll. add. p. 1258.

3 ΙΔΗΜ'Λ'Γ Iorio, ΙΔΗΜ·ΛΓ Migl. — ΗΜΕΡΑΣ Fusco — 5 ΠΡΙ ΚΑΛ Iorio.

Ἐνθάδε κεῖται Χαριτῶσα ζήσασα ἔτη ιδ', ἡμ(έραι) λγ', ἀνεπαύσατο π(ρὸ) ι' καλ(ανδῶν) Μαί(ων).

---

825 Neapoli in catacumbis S. Ianuarii reperta lapidum fragmenta.

1. 2 de Iorio *guida per le catac.* tab. IV n. 13; 3 idem ibid. tab. V n. 30.

---

826 Neapoli in catacumbis S. Ianuarii multa nomina in parietibus picta, partim supra loculos binis vel ternis corporibus aptos. Haec ex litterarum ordine disposita referam.

1 ΑΓΑΘΟΝΕΙΚ (Η supra) Ἀγαθονείκη
2 ΑΓΑΠΗ Ἀγάπη
3 ΑΘΑΝΑϹΙϹ Ἀθανάσις
4 ΑΝΝΙΑ Ἀννία
5 ΑΥΓΟΥΡΕΙ / ΝΑ Αὐγουρεῖνα
6 ΒΡΕΙϹΗΙΔΟϹ Βρεισηΐδος
7 ΓΑΒΙΑΝΟϹ Γαβιανός
8 ΓΑΒΕΙΑΝΟϹ Γαβειανός
9 ΓΑΛΑ...Α Γαλα[τίχ]α?
10 ΓΑΛϹ corruptum
11 ΔΡΩϹΙΜΗ Δρωσίμη
12 ΕΠΙΠΟΛΙϹ Ἐπίπολις
13 idem nomen alio loco scriptum
14 Ε.ΛΕΡΩϹ Ἐ[ρμ]έρως
15 ΕΥΚΑΡΠΗ Εὐκάρπη
16 ΕΥΤΥΧΗϹ Εὐτύχης
17 ΕΥΤΥΧΙΑ Εὐτυχία
18 ΕΥΤΥΧ
19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΑ Ἰανουαρία
20 ΙΛΑΡΟϹ Ἵλαρος
21 idem nomen alio loco
22 ΖΟΥΛΕΙΑ Ζουλεία (Ἰουλία)
23 ΙΟΥϹΤΑ Ἰοῦστα
24 ΚΟΥΡΟΥΡΙΑΡΩ corruptum
25 ΚΥΡΕΙΛΛΟϹ Κύριλλος
26 ΛΑΜΠΑΔΙϹ Λαμπάδις
27 ΜΑΡΚΕΙΑΝΟϹ Μαρκιανός
28 ΜΩΚΟϹΞΕΝΟϹ Μῶκος ξένος (?)
29 ΝΕΙΚΗ Νείκη
30 ΝΕΙΛΟϹ Νεῖλος
31 ΝΕϹΤΩΡΙΑΝΟϹ Νεστωριανός
32 ΟΥΙΚΤΩΡΕΙΝΟϹ Οὐικτωρεῖνος
33 ΟΥΕΙΤΑΛΙϹ Οὐείταλις
34 ΟΥΕΙ....
35 ΠΑΝΤΑΓΑΠΗ Πανταγάπη
36 ΠΑΡΑΛΙΑ Παραλία
37 ΠΑΥΛΛ Παῦ[λ]α
38 ΠΡΕΙΜΟϹ Πρεῖμος
39 ΡΟΥΦΕΙΝΑ Ῥουφεῖνα
40 ϹΑΒΕΙΝΑ Σαβεῖνα
41 ϹΑΒΕΙΝΟϹ Σαβεῖνος
42 ϹΑΒΕΙΝ
43 ϹΕΟΥΗΡΟϹ Σεουῆρος
44 ΤΕΡ / ΤΥΛ / ΛΟϹ Τέρτυλλος
45 ΦΑΡΝ / ΚΗϹ Φαρνάκης
46 ΦΗΛΕΙΚΙϹϹΙΜΑ Φηλικίσσιμα
47 idem nomen alio loco
48 ΦΡΟΥ / ΚΤΩ / ϹΟϹ Φρουκτῶσος (i. e. Fructuosus)
49 ΧΡΥϹΙϹ Χρύσις
50 Ω...ΕΙΝΑ
51 . ΚΟΥΝΔΟϹ aut [Σε]κοῦνδος aut [Ἰο]κοῦνδος
52 --ξΕΝΟϹ
53 ..ΟΥΗΡΑ aut Οὐήρα aut [Σε]ουήρα
54 ///ΤΙΟ / Ϲ

No. 1—12, 15—33, 35—48, 52, 53 edidit Garrucci *storia della arte cristiana* (1881) II p. 119 sq. No. 8, 12—14, 16, 22, 28, 33, 34, 40, 49—51 de Iorio *guida per le catacombe* tab. IV. V. No. 46 vel 47 primus edidit, praeterea Iorianos titulos recognovit Scherillo *atti della reale accademia di archeologia, lettere e belle arti* (Neapoli 1870) V p. 201.

8 ΓΑΒΕΑΝΟϹ Ior. — 22 ΙΟΥΛΙΑ Garr. — 28 ·ΚΟϹΞΕΝΟϹ Ior.

827 Neapoli in catacumbis S. Ianuarii pictum in pariete.

IC	XC
NI	KA

Bellermann *christliche Begräbnisstätten* p. 82.

Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστὸ)ς νικᾷ.

---

828 Neapoli in ecclesia S. Blasii in pavimento a parte dextra, lapis mutilus a sinistra.

⊕ ΝΕΟΝ ϹΕΜΗΤΡΟϹ ΤΗϹ ΕΜΗϹ ΕΞ ΑΓΚΑΛΩΝ
ΕΙΛΗΦΑ ΤΕΡΓΝΟϹ ϹΟΙ ΤΙΘΗΝΟϹ ΓΑΡ ΕΦΑΝ·Ν
ΑΙΩΝ Λ·ΑΜΠΑΞ ΠΡΟϹΘΕΟΥ ΔΕΙϹ ϹΕ ΤΡΟΠΟΥϹ
ΓΥΠΩΝ ΠΡΟϹ ΘΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΤΙΖΩΝ ΒΙΟΝ
ΝΩΜΑϹ Δ·ΔΑϹΚΩΝ ΚΑΙ ϹΟΦΩΝ ΛΟΓΟΥϹ ΜΑΛΑ
ΑΥΤΩϹ ΔΕ ΘΕΡΙΗϹΩϹ·ΛΑΧΩΝ ΤΗϹ ΚΑΡΑΓΑϹ
ΠΑΦϹϹ ... ϹΑΝ ΕΝΘΕΟΝ ΧΑΡΙΝ
ΖΤ Τ ΟϹΛΟΓΟΙϹ

Νέον σε μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐξ ἀγκαλῶν
εἴληφα Τέρπνος(?)· σοὶ τιθηνὸς γὰρ ἐφάν[η]ν
ἄ[γ]ων [δ]αμπ[ά]ξ πρὸς θεούδεις σε τρόπους,
τ]ύπων πρὸς [ἤ]θη καὶ καταρτίζων βίον,
γ]νώμαις διδάσκων καὶ σοφῶν λόγους μάλα.
αὐτὼς (l. e. αὐτὸς) δὲ ..... λαχὼν τῆς καρ[δί]ας
--- ....σον ἔνθεον χάριν
.... λ]όγοις.

Augustinus cod. Vind. 3492 f. 38. 3528 f. 41'.

4 τύπων scil. βασιλικά. — Sexto fortasse saeculo lapis recentior, tamen ineditum carmen latere nolui.

VII. PVTEOLI (*Puzzuoli*).

Cf. Mommsen CIL X p. 182 sqq.

Δικαιαρχία vel *τὰ Δικαιάρχεια* urbs a Samiis condita (Hieron. ad ol. 63, 1) teste Stephano Byz. p. 533 M. *Ποτίολοι πόλις Τυρρηνίας, κτίσμα Σαμίων, ἥτις καὶ Δικαιάρχεια* et p. 230 s. v. *Δίκαια .. ἔστι καὶ ἑτέρα ἐν τῷ Τυρρηνικῷ κόλπῳ Ἰώνων ἄποικος· ἡ αὐτὴ δ' ἐκλήθη Δικαιάρχεια καὶ Ποτίολοι*, mox Cumanorum emporium (Strabo V p. 245; a Cumanis conditam esse nemo tradidit). *Puteolos* nomen brevi post bellum Hannibalicum Romani colonia deducta imposuerunt (Strabo l. s. *καὶ μετωνόμασαν Ποτιόλους ἀπὸ τῶν φρεάτων*, cf. Steph. p. 230 *πότια δὲ τὰ φρέατα καλοῦσι Ῥωμαῖοι, ἄλλοι δὲ τὸ ὄζειν* et Strabo l. s. *ἅπαν γὰρ τὸ χωρίον — θείου πλῆρές ἐστι καὶ πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων*) anno a. Chr. n. 193, quo ex anno tempora numerare solebant Puteolani (CIL X 1781), sed *per* ipsum *bellum* iam *coeptum frequentari emporium* et ab Romanis communitum praesidio imposito (Liv. 24, 7). De commercio ac frequentia coloniae, de porto vel maximis navigiis apto, ut Lucilius (v. 94 L coll. Festi p. 122) *Delum minorem* appellaverit, expositum est a Mommseno p. 183; cf. etiam Beloch *Camp.* p. 114 sqq. De Tyriorum mercatorum statione Puteolana v. infra titulum egregium n. 830 et Tyriae civitatis Puteolis factam dedicationem n. 831. Deorum etiam peregrinorum honores plurimos tituli Latini testantur, ut in tanto Aegyptiorum Syrorum aliorum affluxu consentaneum est, cf. CIL X 1544 sqq. Hadriano defuncto Baiis, sepulto Puteolis Antoninus Pius *templum pro sepulcro constituit et quinquennale certamen* (vita Hadr. c. 27), cuius Graecum nomen *Εὐσέβεια* haud raro invenitur (CIG 1068. 1720, supra n. 737; cf. etiam ad Tyriorum epistulae v. 11; eximendus his testimoniis titulus n. 749, ubi *ἀγῶνες Ἱεροὶ* interpolatori, ni fallor, debentur).

829 Puteolis a. 1818 basis reperta anaglypho aucta (aquila conversa ad hominem toga indutum), nunc Neapoli in museo.

ΑΘΗΙΤΥ ΗΙΖΕΥϹϹΩ
ΗΚΙΒΥΡΑΤΩΝΠΟΛΙϹΑΠΟΙΚΟϹΛ
ϹΥΓΓΕΝΙϹΑΘΗΝΑΙΩΝΚΑΙΦΙ
ΑΥΤΗΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΗϹΕΛΛΑΔΟϹ
ΕΝΔΟΞΟΙϹΟΥϹΑΚΑΙΜΕΓΑΛΑΙϹ
ϹΙΝΔΙΑΤΕΤΟΓΕΝΟϹΤΟΕΛΛΗΝΙ
ΠΡΟϹΡΩΜΑΙΟΥϹΕΚΠΑΛΑΙΟΥΦΙ
ΑΝΚΑΙΔΙΑΤΟΕΥΞΗϹΘΑΙΤΕΙΜΑΙ
ΘΕΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥΑΝΕΘΗΚΕΤΗΙ
ΓΜΑ ΥΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥΕΝΓΡ

Contuli. Edidit Castaldo *memorie dell' accad. Ercol.* I 193. Inde Franz 5852 (add. p. 1258); Fiorelli catal. 27.

Certum supplementum est v. 6, inde reliquorum versuum amplitudo definienda. V. 2 *Λυδῶν* recte Castaldus, cf. Steph. Byz. p. 397, 11, qui Cibyram Lydum Marsyae fratrem Cibyram condidisse narrat. V. 3 *φι[λέλλην καὶ]* Mommsen, quod spatio non sufficit.

Ἀ]γαθῇ τύ[χ]ῃ· Ζεὺς Σω[τήρ.
Ἡ Κιβυρατῶν πόλις ἄποικος Λ[υδῶν οὖσα καὶ
συγγενὶς Ἀθηναίων καὶ φι[λ......... καὶ
αὐτὴ τοῦ κοινοῦ τῆς Ἑλλάδος [ἐν ταῖς μάλιστα
ἐνδόξοις οὖσα καὶ μεγάλαις [τῆς Ἀσίας πόλε-
σιν διά τε τὸ γένος Ἑλληνι[κὸν καὶ διὰ τὴν
πρὸς Ῥωμαίους ἐκ παλαιοῦ φι[λίαν καὶ εὔνοι-
αν καὶ διὰ τὸ αὐξῆσθαι τειμαῖ[ς μεγάλαις ὑπὸ
θεοῦ Ἀδριανοῦ ἀνέθηκε τῇ [........., δό-
γμα τ[ο]ῦ Πανελληνίου ἐγγρα[..........

Ab Castaldi Franziique supplementis raro discessi. Obscura quae inde a v. 9 mutila supersunt, nec intellegitur aut quid (ex Panhellenum decreto?) Cibyratae dedicarint aut cui aut cur. Memorabile est et formam et dictionem simillimam esse tituli Panhellenici, quo Magnetes in Panhellenii societatem recipiuntur CIG 2910. Fortasse Panhellenum decretum (de recipiendis Cibyratis?) auspiceris infra scriptum fuisse, sed cur Puteolis hoc illi statuerint nescio.

830 Puteolis reperta in S. Euphemia Grvt. (Romae) in museo Albani Bianch. in museo Capitolino Marini, ibique nunc est tabula marmorea infra integra.

ЄΠΙCΤΟΛΗ·ΓΡΑϕЄΙCΑΤΗΙΠΟΛЄΙ
ΤΥΡΙѠΝΤΗCΙЄΡΑCΚΑΙΑCΥΛΟΥΚΑΙΑΥΤΟΝΟΜΟΥΜΗΤΡΟΠΟΛЄѠCϕΟΙΝЄΙΚΗCΚΑΙΑΛΛѠΝΠΟΛЄ
ѠΝΚΑΙΝΑΥΑΡΧΙΔΟCΑΡΧΟΥCΙΒΟΥΛΗΔΗΜΩΚΑΙΤΗCΚΥΡΙΑCΠΑΤΡΙΔΟCΟΙЄΝΠΟΤΙΟΛΟΙC
ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤЄC ΧΑΙΡЄΙΝ
ΔΙΑΤΟΥCΘЄΟΥCΚΑΙΤΗΝΤΟΥΚΥΡΙΟΥΗΜѠΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟCΤΥΧΗΝЄΙΚΑΙΤΙCΑΛΛΗCΤΑΤΙ
ѠΝЄCΤΙΝЄΝΠΟΤΙΟΛΟΙCΟCΟΙΠΛЄΙΟΥCΥΜѠΝΙCΑCΙΚΑΙΗΜ ЄΤЄΡΑЄCΤΙΝΚΑΙΚΟCΜѠΚΑΙ
ΜЄΓЄΘЄΙΤѠΝΑΛΛѠΝΔΙΑϕЄΡΟΥCΑΤΑΥΤΗCΠΑΛΑΙΜЄΝЄΠЄΜЄΛΟΥΝΤΟΟΙЄΝΠΟΤΙΟΛΟΙCΚΑ
ΤΟΙΚΟΥΝΤЄCΤΥΡΙΟΙΟΙΠΟΛΛΟΙΟΝΤЄCΚΑΙΠΛΟΥCΙΟΙΝΥΝΔЄЄΙCΟΛΙΓΟΥCΗΜΑCΠЄΡΙЄCΤΗΤΟΝ
ΑΡΙΘΜΟΝΚΑΙΑΝΑΛΙCΚΟΝΤЄCЄΙCΤЄΘΥCΙΑCΚΑΙΘΡΗCΚЄΙΑCΤѠΝΠΑΤΡΙѠΝΗΜѠΝΘЄѠΝЄΝΘΑ
ΔЄΑϕѠCΙѠΜЄΝѠΝЄΝΝΑΟΙCΟΥΚЄΥΤΟΝΟΥΜЄΝΤΟΝΜΙCΘΟΝΤΗCCΤΑΤΙѠΝΟCΠΑΡЄΧЄΙΝΚΑ
ΤЄΤΟCΧCΝ·ΜΑΛΙCΤΑΗΚΑΙΤΑΑΝΑΛѠΜΑΤΑЄΙCΤΟΝΑΓѠΝΑΤΟΝЄΝΠΟΤΙΟΛΟΙCΤΗCΒΟΥΘΟΥCΙΑC
ΗΜЄΙΝΠΡΟCЄΤЄΘΗΔЄΟΜЄΘΑΟΥΝΠΡΟΝΟΗCΑΙΥΜΑCΤΟΥΔΙΑΜЄΝЄΙΝΑЄΙΤΗΝCΤΑΤΙѠΝΑΔЄΙΑΜЄΝ
ЄΙΔЄЄΑΝΠΡΟΝΟΙΑΝΤѠΝΚΑΤЄΤΟCΔΙΔΟΜЄΝѠΝЄΙCΤΗΝΜΙCΘѠCΙΝΧCΝ·ΠΟΙΗCΑCΘЄΤΑΓΑΡЄΤЄ
ΡΑΑΝΑΛѠΜΑΤΑΚΑΙΤΑΓЄΙΝΟΜЄΝΑЄΙCЄΠΙCΚЄΥΗΝΤΗCCΤΑΤΙѠΝΟCЄΙCΤΑCΙЄΡΑCΗΜЄΡΑCΤΟΥ
ΚΥΡΙΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟCCΥΝΠЄCΟΥCΝCЄΑΥΤΟΙCЄΛΟΓΙCΑΜЄΘΑΙΝΑΜΗΤΗΝΠΟΛΙΝΒΑΡѠΜЄΝ
ΥΠΟΜΙΜΝΗCΚΟΜЄΝΔЄΥΜΑCΟΤΙΟΥΔЄΜΙΑΠΡΟCΟΔΟCΓЄΙΝЄΤΑΙΟΥΤЄΠΑΡΑΝΑΥΚΛΗΡѠΝ
ΟΥΤЄΠΑΡΑЄΜΠΟΡѠΝΤΗЄΝΘΑΔЄCΤΑΤΙѠΝΙѠCЄΝΤΗΒΑCΙΔΙΒΑCΙΛΙΔΙΡѠΜΗΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜЄΝ
ΟΥΝΚΑΙΔЄΟΜЄΘΑΥΜѠΝΤΗCΤΥΧΗCϕΡΟΝΤΙCΑCΤЄΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟC ЄΓΡΑϕΗЄΝΠΟΤΙ
ΟΛΟΙCΠΡΟ·Ι·ΚΑΛΑΝΔѠΝ·ΑΥΓΟΥCΤѠΝΓΑΛΛѠΚΑΙϕΛΑΚΚѠΚΟΡΝΗΛΙΑΝѠΥΠΑΤΟΙΝ
ΑΠΟΑΚΤѠΝΒΟΥΛΗCΑΧΘЄΙCΗC·ΚΑ·ΔΙΟΥΤΟΥЄΤΟΥCΤ·ЄϕΗΜЄΡΘΝΤΟCΓ·ΟΥΑΛЄΡΙΟΥ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΟΥCΠΑΥCΑΝΙΟΥΠΡΟЄΔΡΟΥ
ΑΝЄΓΝѠCΘΗЄΠΙCΤΟΛΗΤΥΡΙѠΝCΤΑΤΙѠΝΑΡΙѠΝΑΝΑΔΟΘЄΙCΑΥΠΟΛΑΧΗΤΟC
ЄΝΟCΑΥΤѠΝЄΝΗΗΞΙΟΙΝΠΡΟΝΟΙΑΝΠΟΙΗCΑCΘΑΙΑΥΤΟΙCΧCΝ·ЄΙCΤЄΘΥCΙΑC
ΚΑΙΘΡΗCΚЄΙΑCΤѠΝΠΑΤΡΙѠΝΗΜѠΝΘЄѠΝЄΚЄΙΑϕѠCΙѠΜЄΝѠΝЄΝΝΑΟΙC
ΚΑΙΜΗЄΥΤΟΝЄΙΝΤΟΝΜΙCΘΟΝΤΗCCΤΑΤΙѠΝΟCΠΑΡЄΧЄΙΝΚΑΤЄΤΟCΧ·
ΚΑΙΤΑΑΝΑΛѠΜΑΤΑЄΙCΤΟΝΑΓѠΝΑΤΟΝЄΝΠΟΤΙѠΛΟΙCΤΗCΒΟΥΘΟΥCΙΑCΑΥ
ΤΟΙCΠΡΟCΤЄΘΗΝΑΙΤѠΝΓΑΡЄΤЄΡѠΝΑΝΑΛѠΜΑΤѠΝΓЄΙΝΟΜЄΝѠΝЄΙCЄΠΙ
CΚЄΥΗΝΤΗCCΤΑΤΙѠΝΟCЄΙCΤΑCΙЄΡΑCΗΜЄΡΑCΤΟΥΚΥΡΙΟΥΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟCC
ΠЄCΟΥCΗCΑΥΤΟΙCЄΛΟΓΙCΑΝΤΟΙΝΑΜΗΤΗΝΠΟΛΙΝΒΑΡѠCΙΝΚΑΙΥΠЄΜΙΜΝΗ
CΚΟΝΟΤΙΟΥΔЄΜΙΑΠΡΟCΟΔΟCΓЄΙΝЄΤΑΙΑΥΤΟΙCΟΥΤЄΠΑΡΑΝΑΥΚΛΗΡѠΝΟΥΤЄ
ΠΑΡΑЄΜΠΟΡѠΝѠCЄΝΤΗΒΑCΙΛΙΔΙΡѠΜΗΜЄΘΗΝΑΝΑΓΝѠCΙΝϕΙΛΟΚΛΗCΔΙΟ
ΔѠΡΟΥЄΙΠЄΝΟΙЄΝΡѠΜΗCΤΑΤΙѠΝΑΡΙΟΙCΘΟCЄΙΧΟΝΑЄΙΠΟΤЄЄΞѠΝΑΥΤΟΙΛΑΜ
ΒΑΝΟΥCΙΝΠΑΡЄΧЄΙΝΤΟΙCЄΝΠΟΤΙΟΛΟΙCΧCΝ·ΑΞΙΟΥCΙΚΑΙΝΥΝΟΙЄΝΠΟΤΙΟΛΟΙC
CΤΑΤΙѠΝΑΡΙΟΙΑΥΤΑΤΑΥΤΑΑΥΤΟΙCΤΗΡЄΙCΘΑΙΗЄΙΜΗΒΟΥΛΟΝΤΑΙΟΙЄΝΡѠΜΗΑΥ
ΤΟΙCΠΑΡЄΧЄΙΝΑΥΤΟΙΑΝΑΔЄΧΟΝΤΑΙΤΑCΔΥΟCΤΑΤΙѠΝΑCЄΠΙΤΗΑΥΤΗΑΙΡЄCΙЄ
ΠЄϕѠΝΗCΑΝΚΑΛѠCЄΙΠЄΝϕΙΛΟΚΛΗCΔΙΚΑΙΑΑΞΙѠCΙΟΙЄΝΠΟΤΙΟΛΟΙCΑЄΙ
ΟΥΤѠCЄΓЄΙΝCΤΟΚΑΙΝΥΝΟΥΤѠCΓЄΙΝЄCΘѠΤΟΥΤΟΤΗΠΟΛЄΙCΥΜϕЄΡЄΙϕΥΛΑΧΘΗ
ΤѠΗCΥΝΗΘЄΙΑ ΑΝЄΓΝѠCΘΗΠΙΤΤΑΚΙΟΝΔΟΘЄΝΤCΥΠΟΛΑΧΗΤΟCΠΡЄΙΜΟΓЄ
ΝЄΙΑCΚΑΙΑΓΑΘΟΠΟΔΟCΥΙΟΥΑΥΤΟΥΤΥΡΙѠΝCΤΑΤΙѠΝΑΡΙѠΝCΤΑΤΙѠΝΟCΤΥΡΙΑ
ΚΗCΤΗCЄΝΚΟΛѠΝΙΑCЄΒΑCΤΗΠΟΤΙΟΛΟΙCЄΝѠЄΔΗΛΟΥΝΠΑΡЄΧЄΙΝΤΗΝΗΜЄΤЄΡΑΝ
ΠΑΤΡΙΔΑCΤΑΤΙѠΝΑCΔΥΟΤΗΝΜЄΝЄΝΤΗΒΑCΙΛΙΔΙΡѠΜ

Descripsit Mommsen, contulimus Henzen et ego, ut iam de eis quae nunc superant res certa sit. Edidit Grut. 1105, 3 acceptam a Pighio, qui habuit a Cardinale Bernardino Mapheo. Descripsit Bianchini ad Anastasii vitas pontif. II p. CCXXIII. Ex suo apographo Franz 5853. Marinii praeterea apographum extat cod. Vat. 9133 f. 306, qui exscriptam bis pariavit cum exemplo Gruteriano. Tractaverunt Vargas Macciucca *antiche colonie* I 330, Ignarra de palaestra p. 278, Mommsen *Ber. der Verh. der sächs. Ges. der Wiss.* II (1850) p. 57.

Lapis inferne non fractus est, titulus tamen non absolutus, ut huic tabulae alteram continuatam fuisse probabile sit; a dextra multo integrius inde a v. 18 Gruterianum exemplum est idemque etiam vv. 1—7 integros exhibet. Quae supplementa quamquam offensionem interdum habent, tamen de fide eorum dubitari nequit vel propter unum *Cornelianum* (v. 19) nomen, cf. adn.

3 ΤΗCΤΥΡΙΑC Grut., sed K certa est — 5 expectares *αὐτοκράτορος εὔνοιαν*; nam verba *διὰ τοὺς θεοὺς* — *τύχην* non sunt praescripta (quae satis mira forent in epistula), sed referenda ad *κόσμῳ καὶ μεγέθει τῶν ἄλλων διαφέρουσα* — 18 ΕϕΑϕΗ Grut. Fuerunt ligatae inter se litterae Γ et Ρ — 20 ΕϕΗΜΕΡΟΝΤΟΣ *κτλ*' Grut. Fateor hoc mihi supplementum gravissimos scrupulos iniecisse: potest quidem Θ littera Θ i. e. ου fuisse, ut *ἐφημερεῖν* verbum sumendum sit; potest etiam ita erratum esse ut ЄϕΗΜЄΡЄΥΟΝΤΟC in lapide fuerit, quod coniecit Scaliger (apud Ignarram), receperunt Mommsen et Franz, sed res ipsa mihi quidem nova est — 25 sq. ΠΑΡΕΧΕΙΝΚΑΙΤΑΑΝΑΛΩΜΑΤ·Α Grut. reliquis omissis — 28 ΤΗCCΤΑΤΙѠΝΟC ad v. 29 ΠЄCΟΥCΗC om. Grut. — 29 ΥΠΕΜΝΙΣΚΕ Grut. — 31 post ЄΜΠΟΡѠΝ add. ΤΗΣΣΤΑΤΙΩΝΟΣ Grut. — 36 ΑΞΙΟΥCΙ Grut. contra lapidem — 37 ϕΙΛΑΧΘΗ Grut. — 38 ΔΟΘΕΝΥΠΟΛΑΧΗΤΟΣ Grut. contra lapidem — 40 ΕΔΗΛΟΥΝΤΟΙΣΕΝΠΟΤΙΟΛΟΙΣΠΑΡΕΧΕΙΝ *κτλ*' Grut., in quibus *τοῖς ἐν Ποτιόλοις* delevit Mommsen — 41 in. ΠΑΤΡΙΔ Grut. reliquis omnibus omissis.

Ἐπιστολὴ γραφεῖσα τῇ πόλει

Τυρίων, τῆς ἱερᾶς καὶ ἀσύλου καὶ αὐτονόμου μητροπόλεως Φοινείκης καὶ ἄλλων πόλεων καὶ ναυαρχίδος. Ἄρχουσι, βουλῇ δήμῳ καὶ (l. καὶ δήμῳ) τῆς κυρίας πατρίδος οἱ ἐν Ποτιόλοις κατοικοῦντες χαίρειν.

Διὰ τοὺς θεοὺς καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν αὐτοκράτορος τύχην εἰ καί τις ἄλλη στατίων ἐστὶν ἐν Ποτιόλοις, [ὡ]ς οἱ πλείους ὑμῶν ἴσασι, καὶ [ἡ] ἡμετέρα ἐστὶν καὶ κόσμῳ καὶ μεγέθει τῶν ἄλλων διαφέρουσα· ταύτης πάλαι μὲν ἐπεμελοῦντο οἱ ἐν Ποτιόλοις κατοικοῦντες Τύριοι ⟨οἱ⟩ πολλοὶ ὄντες καὶ πλούσιοι· νῦν δὲ εἰς ὀλίγους ἡμᾶς περιέστη τὸν ἀριθμόν, καὶ ἀναλίσκοντες εἴς τε θυσίας καὶ θρησκείας τῶν πατρίων ἡμῶν θεῶν ἐνθάδε ἀφωσιωμένων ἐν ναοῖς οὐκ εὐτονοῦμεν τὸν μισθὸν τῆς στατίωνος παρέχειν κατ' ἔτος (δηναρίων) σν', μάλιστα ᾗ καὶ τὰ ἀναλώματα εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν ἐν Ποτιόλοις τῆς βουθυσίας ἡμεῖν προσετέθη. δεόμεθα οὖν προνοῆσαι ὑμᾶς τοῦ διαμένειν ἀεὶ τὴν στατίωνα· διαμενεῖ δέ, ἐὰν πρόνοιαν τῶν κατ' ἔτος διδομένων εἰς τὴν μίσθωσιν (δηναρίων) σν' ποιήσ[η]σθε· τὰ γὰρ ἕτερα ἀναλώματα καὶ τὰ γεινόμενα εἰς ἐπισκευὴν τῆς στατίωνος εἰς τὰς ἱερὰς ἡμέρας τοῦ κυρίου αὐτοκράτορος συνπεσούσης ἑαυτοῖς ἐλογισάμεθα, ἵνα μὴ τὴν πόλιν βαρῶμεν. ὑπομιμνήσκομεν δὲ ὑμᾶς, ὅτι οὐδεμία πρόσοδος γείνεται οὔτε παρὰ ναυκλήρων οὔτε παρὰ ἐμπόρων τῇ ἐνθάδε στατίωνι ὡς ἐν τῇ ⟨βασιδι⟩ βασιλίδι Ῥώμῃ. παρακαλοῦμεν οὖν καὶ δεόμεθα ὑμῶν τῆς τύχης φροντίσα[ι] τε (l. καὶ) τοῦ πράγματος. Ἐγράφη ἐν Ποτιόλοις πρὸ ι' καλανδῶν Αὐγούστων Γάλλῳ καὶ Φλάκκῳ Κορνηλιανῷ ὑπάτοις.

Ἀπὸ ἄκτων βουλῆς ἀχθείσης κα' Δίου τοῦ ἔτους τ', ἐφημερεῦντος (l. ἐφημερεύοντος) Γ. Οὐαλερίου Καλλικράτους Παυσανίου προέδρου.

Ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ Τυρίων στατιωναρίων ἀναδοθεῖσα ὑπὸ Λάχητος ἑνὸς αὐτῶν, ἐν ᾗ ἠξίο[υ]ν πρόνοιαν ποιήσασθαι αὐτοῖς (δηναρίων) σν'· [ἀναλίσκειν γὰρ] εἴς τε θυσίας καὶ θρησκείας τῶν πατρίων ἡμῶν θεῶν ἐκεῖ ἀφωσιωμένων ἐν ναοῖς καὶ μὴ εὐτονεῖν τὸν μισθὸν τῆς στατίωνος παρέχειν κατ' ἔτος (δηναρίων) [σν', καὶ τὰ ἀναλώματα εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν ἐν Ποτιόλοις τῆς βουθυσίας αὐτοῖς προστεθῆναι· τῶν γὰρ ἑτέρων ἀναλωμάτων [καὶ τῶν] γεινομένων εἰς ἐπισκευὴν τῆς στατίωνος εἰς τὰς ἱερὰς ἡμέρας τοῦ κυρίου αὐτοκράτορος σ[υν]πεσούσης αὐτοῖς ἐλογίσαντο, ἵνα μὴ τὴν πόλιν βαρῶσιν· καὶ ὑπεμίμνησκον ὅτι οὐδεμία πρόσοδος γείνεται αὐτοῖς οὔτε παρὰ ναυκλήρων οὔτε παρὰ ἐμπόρων ὡς ἐν τῇ βασιλίδι Ῥώμῃ. Μεθ' ἣν ἀνάγνωσιν Φιλοκλῆς Διοδώρου εἶπεν· οἱ ἐν Ῥώμῃ στατιωνάριοι ἔθος εἶχον ἀεί ποτε ἐξ ὧν αὐτοὶ λαμβάνουσιν παρέχειν τοῖς ἐν Ποτιόλοις (δηναρίους) σν'· ἀξιοῦσι καὶ νῦν οἱ ἐν Ποτιόλοις στατιωνάριοι αὐτὰ ταῦτα αὐτοῖς τηρεῖσθαι ἢ εἰ μὴ βούλονται οἱ ἐν Ῥώμῃ αὐτοῖς παρέχειν, αὐτοὶ ἀναδέχονται τὰς δύο στατίωνας ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἱρέσει. Ἐπεφώνησαν· καλῶς εἶπεν Φιλοκλῆς· δίκαια ἀξιοῦτε (l. ἀξιοῦσι) οἱ ἐν Ποτιόλοις· ἀεὶ οὕτως ἐγένετο καὶ νῦν οὕτως γενέσθω· τοῦτο τῇ πόλει συμφέρει· φυλαχθήτω ἡ συνήθεια. Ἀνεγνώσθη πιττάκιον δοθὲν τὸ (an τὸ δοθὲν?) ὑπὸ Λάχητος .... καὶ Ἀγαθόποδος υἱοῦ αὐτοῦ Τυρίων στατιωναρίων στατίωνος Τυρικῆς τῆς ἐν κολωνίᾳ Σεβαστῇ Ποτιόλοις, ἐν ᾧ ἐδήλουν παρέχειν τὴν ἡμετέραν πατρίδα στατίωνας δύο, τὴν μὲν ἐν τῇ βασιλίδι Ῥώμῃ, [τὴν δὲ ....

. . . . . .

Scripta epistula Puteolis d. XXIII mensis Iulii Gallo et Flacco Corneliano coss. (alterum Flacci cognomen praeterea ex solo titulo montis Testacei innotuit; cf. *ann. instit.* 1878 p. 160, 23 *Corneliano et Gallo cos.*) i. e. anno p. Chr. 174; actum de ea est in Tyriorum senatu die XXI mensis Dii anni CCC epochae Tyriae i. e. d. VIII mensis Decembris a. p. Chr. 174, CVII diebus post scriptam epistulam. — V. 11 ludi intellegendi sunt ei quos Antoninus Pius in Hadriani memoriam instituit quique Εὐσέβεια vocantur — 15 *συνπεσεύσ[α]ς* corrigit Franzius nescio quo sensu (item v. 29); *συνπεσούσης* nunc mecum tenet Mommsenus, qui docte haec exposuit: 'Ut Romae ad forum fuerunt *stationes municipiorum* (Sueton. Ner. 37: *Salvidiano Orfito obiectum est quod tabernas tres de domo sua circa forum civitatibus ad stationem locasset;* Plinius h. n. 16, 44, 236: *lotos in Volcanali ... aequaeva urbi intellegitur .... radices eius in forum usque Caesaris per stationes municipiorum penetrant*), ita apparet etiam Puteolis in usu fuisse; Tyrii autem cum scribant stationem suam contigisse sibi (*συμπεσεῖν*), videntur ibi publicae fuisse et civitatibus ita distributae, ut mercedem annuam pro iis aerario Puteolano penderent. Stationes hae quam ob causam paratae sint, ignoratur; sed ob id ipsum equidem nolim improbare id quod traditur (v. 40) Tyrios duas stationes civibus suis praebere (*παρέχειν*) in urbe Roma et Puteolis. Fortasse non erant nisi spectacula, ut Tyrii in urbe morantes si quid in foro videndum esset inde commode spectarent. Certe otiosorum fuisse in stationibus morari perspicitur ex Plinii epistulis 1, 13. 2, 9. Re non differunt stationes municipiorum urbanae ab antiquissima Graecostasi, quae fuit *a comitio*, ut ait Varro l. l. 5, 155, *locus substructus ubi nationum subsisterent legati qui ad senatum essent missi*, ipse ille ni fallor *locus spectaculorum in senatu* (scilicet curiae Hostiliae proximus) *datus* Massiliensibus, ut ait Iustinus 43, 5, 10. Itaque quod olim Romani Massiliensibus in urbe sua, id similiter Puteolani Tyriis tribuerunt.' — 38 δοθὲν τότε ὑπὸ Α. legit Mommsen. Ibidem quod traditur Πρωτογενείας sensu caret; μητρόθεν enim Lachetem non magis quam Agathopodem appellari credibile.

---

831 Puteolis reperta; accuratius locum descripsit Scherillo apud Minervinium app. p. VII. — Inde ab anno 1856 in museo Neapolitano (*vendita Barone*).

ΙΑCERDOS · SILIGINIV|*s*
TYROS · M *etropolis*
FOEDE *rata*
ΤΥΡΟC · ΙΕΡΑ · ΚΑΙ · ΑCΥΛΟC · (*καὶ αὐτόνομος μητρό-*
· ΠΟΛΙC · ΦΟΙΝΕΙΚΗC · Κ .... *καὶ ἄλλων*
ΠΟΛΕΩΝ · *vacat*
ΕΩ · ΑΓΙΩ ·

Descripsi; recognovit etiam Mommsen. Edidit Minervini *monum. antichi ined. di R. Barone* I 40 tab. 9 f. 3; Mommsen IRN 7218 = CIL X 1601; Fiorelli catal. 26.

1 *sacerdotem Siliginium* posterius additum esse adnotat Mommsen.

832 Puteolis reperta *presso la chiesa di S. Francesco nel fondo del sig. Paglietta* Scher. Inde ab a. 1846 Neapoli in museo.

ΑСΚΛΗΠΙΩ
ΚΑΙ
ΥΓΙΑΙ
ΕΥΧΑΡΙСΤ
ΠΡΩΤΟΓΕ
ΝΗС

Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγίαι εὐχαριστῶ(ν) Πρωτογένης.

Descripsit Mommsen. Edidit Avellino *bull. Napol.* 1844 II 97 cf. tab. V; inde Franz 5854 coll. add. p. 1258. Habeo etiam Scherilli apographum, quod misit ille Mommseno.

4 ΕΥΧΑΡΙСΤ Avell.

833 Puteolis fragmentum repertum, inde ab a. 1856 Neapoli in museo (*vendita Barone*).

ΕΟΥΗ·Λ
ΟΥΥΙΩ
ΤΡΑΙΑΝ
ΙΤΟΝ

Descripsi. Fiorelli catal. 25.
V. 4 .. των .. Fiorelli.

Αὐτοκράτορα Καίσαρα θ]εοῦ Μ. Ἀ[ντωνείνου vel Αὐρηλίου Ἀντωνείνου υἱὸν ... θεοῦ Ἀντωνείν]ου υἱω[νόν, θεοῦ Ἀδριανοῦ ἔγγονον θεοῦ] Τραιανο[ῦ ἀπόγονον
- - -

Est L. Septimius Severus.

---

834 Puteolis repertus lapis, nunc in museo Neapolitano (ex collectione Sangiorgio).

ΑΓΑΘΟΚΛΗC
ΤΡΥΦΩΝΟCΥΙΟC
ЄΖΗCЄΝЄΤΗΝΗ
ΝΙΓΡЄΙΝΟCΑΔЄΛΦΟC
ЄΘΗΚЄΝ

Contuli. Edidit Minervini *bull. Napol.* nov. s. III (1854) p. 15; Fiorelli catal. 35.

Ἀγαθοκλῆς Τρύφωνος υἱὸς ἔζησεν ἔτη νη'. Νιγρεῖνος ἀδελφὸς ἔθηκεν.

---

835 Puteolis reperta a. 1876 in via Campana.

ΑΝΔΡΟ
ΝΕΙΚΟΣ
ΑΓΑΘΟ
ΚΛΕΟΥΣ
ΕΤΩΝ
ΙΘ

Ἀνδρόνεικος Ἀγαθοκλέους ἐτῶν ιθ'.

Ios. de Criscio misit Mommseno.

---

836 Puteolis.

ΘΚ
ΑΝΤΙCΤΙΟC
ΙΟΥΛΙΑΝΟC
ΜЄΓЄ.ΘΙC

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἀντίστιος Ἰουλιανὸς ......

Iorio sched. cod. Neap. I B 46 idemque *guida di Pozzuoli e contorni* p. 143.
Videtur titulus non integer.

---

837 Puteolis reperta, inde ab a. 1853 Neapoli in museo (*vendita Bruschi*).

CЄΟΥΗΡΙΑΝΟCΑCΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟC
ΤΗΓΑΥΚΥΤΑΤΗCΥΜΒΙΩΑΥΡΦΛΑΟΥΙΑ
ΑΡΡΙΑΝЄΙΚΟΜΗΔΙCCΗΜΝΗΜΗC
ΧΑΡΙΝ ΖΗ ЄΤ
ΙЄ

Descripsi. Minervini *bull. Napol.* n. s. III 47 (1852); Fiorelli catal. 37.

Σεουηριανὸς Ἀσκληπιόδοτος τῇ γ[λ]υκυτάτῃ συμβίῳ Αὐρ(ηλίᾳ) Φλαουίᾳ Ἀρρίᾳ Νεικομηδίσσῃ μνήμης χάριν ζ(ησάσῃ) ἔτ(η) ιε'.

838 Puteolis ad S. Franciscum in sepulcro reperta, nunc Neapoli in museo.

ΑΥΡΗΛΙΟC·ΦΙΛΟ
ΚΥΡΙΟC·ΠЄΡΓΑ
ΟC·ΑΥΡ·ΑΝΤΙΟ
ΧΩ·ΠЄΡΓΑΙΩ
ΓΛ//ΚΥΤΑΤΩ·ΑΠЄ
ΛЄΥC/////Ρ·ΜΝΗΜΗCΧΑΡΙΝ

Αὐρήλιος Φιλοκύριος Περγαῖος Αὐρ(ηλίῳ) Ἀντιόχῳ Περγαίῳ γλ[υ]κυτάτῳ ἀπελευθ[έ]ρ(ῳ) μνήμης χάριν.

Contuli. Ex Mommseni apographo Franz add. 5854 *d*; Fiorelli catal. 34.

---

839 Prope Puteolos in loco *Marano* reperta urna ornata anaglyphis.

....ΥΧΕΙΒΑΙΑΓΑΛΥΚΗ
ΑΓΑΘΗ

Εὐψ]ύχει Βαία Γ[λα]ύκη ἀγαθή.

Giustiniani *dizion. geogr. del regno di Napoli* VII 334. Inde Nic. Corcia *hist. delle due Sicilie* II 187 et Franz add. 5854 c.
Baia T. f. Quinta est apud Mommsenum CIL X 307.

---

840 Puteolis in amphitheatro repertus cippus a. 1844.

ΔΙΟΔΟΤΩ
ΜΗΝΟΔΟΤΟΥ
ΚΩΡΥΚΙΩΤΗ
ΥΓΕΙΝΟC
ΥΙΩΝΩ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ

Διοδότῳ Μηνοδότου Κωρυκιώτῃ Ὑγεῖνος υἱωνῷ γλυκυτάτῳ.

Contuli. Ed. Scherillo *atti della reale accad. di archeol. lettere e belle arti di Napoli* II (1866) p. 102; Fiorelli catal. 40.
Corycus Ciliciae sine dubio intellegenda urbs, cf. Steph. B.

---

841 Fortasse Puteolana, cf. n. 840. 848. 854. — Neapoli in domo Hadriani Gulielmi Acc. Met.

ΕΝΕΙΠΕΑCΑ
ΚΕΡΔΩΤΟC·ΝΑΥ
ΚΛΗΡΩΝΚΩΡΥΚΙ
ΩΤΗΝΕΤΩΝΚΒ

Accursius Ambros. D 420 post f. 76; Vallambertus apud Metellum Vat. 6039 f. 300'; ex Metelli et Ursini schedis Gruter 1035, 8 (Martorelli theca cal. p. 672; Franz 5850).

V. 2 Δ$\overset{\text{Ο}}{\text{Ω}}$ΤΟC, 3 ΚΛΗΡ$\overset{\text{Ω}}{\text{Ο}}$ΥΚΩ, 4 ΩΤΟΝΕΤΩΝ·ΚΒ (ΩΝ Ο Ω Ω Ω above) Metellus, qui additis lineolis rectis aliam versuum divisionem significavit hanc: 1 ΕΝΕΙΠΕΑ, 2 CΑΚΕΡ, 3 ΔΩΤΟC, 4 ΝΑΥΚΛΗΡΟΥ, 5 reliqua.

Metellus igitur duplex adhibuit exemplum, prius Accursiano simile, alterum ni fallor Vallambertianum. Gruterus autem versus ita fere habet divisos ut significavit dividendos Metellus.

Ἐνειπέα Σακέρδωτος ναύκληρον Κωρυκιώτην ἐτῶν κβ'.

842 Puteolis reperta, nunc Neapoli in museo.

Θ · Κ
ЄΝΤΑΥΘΑ · ΚΙΜ
ΑΙΤΗϹΑΘΗΝ
ΑΙѠΝ ΧΘΟΝ
ΟϹЄΡΜΗΗϹΠΟΛΙ
ΤΗϹЄΙΚΟϹΙΖΗϹ
ΑϹЄΤΗΜΝΗΜ //
ΔЄΤΥΜΒΟΝΤЄΥΞ
ЄΚΑΛΛΙϹΤΟϹΦΙΛΟϹ

Contuli. Edidit Garrucci *bull. Napol.* V 117. Inde Franz 5854*b* add. p. 1258; Fiorelli catal. 36; ego epigr. 638.

V. 5 sic lapis; ЄΡΜΗΠΟΛΙ Garr. — 7 ΜΝΗΜϹ Garr.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Ἐνταῦθα κεῖμαι τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
Ἑρμῆς πολίτης εἴκοσι ζήσας ἔτη·
μνήμ[η]ς δὲ τύμβον τεῦξε Κάλλιστος φίλος.

3 an *μνήμην*?

---

843 Puteolis reperta ad viam Campanam, nunc Neapoli in museo.

D · M
IVLIAE · GEMELLAE · COIVGI
SANCTISSIMAE · ET · INCOMPARABILI
QVAE · VIXIT · ANN · XXXII · MES · V ·
PEPERIT · XVIII · PHILADELPHVS
MARITVS · MERENTI
ΤΗΝϹΗΝ · ΨΥΧΗΝ · ΑΙѠΝ · ΛΑΛΗϹЄΙ

Contulit Mommsen. Edidit Minervini *bull. Napol.* n. s. II 46; Fiorelli catal. 894; Mommsen CIL X 2597.

D(is) m(anibus). Iuliae Gemellae coiugi sanctissimae et incomparabili, quae vixit ann(is) XXXII, mes(ibus) V, peperit XVIII, Philadelphus maritus merenti. Τὴν σὴν ψυχὴν αἰὼν λαλήσει.

---

844 Puteolis reperta, est ibidem apud Iosephum Criscio.

ΑΟΡΗΛΙϹ · ΟϹΠΙΤΙΑΝΟϹ
ΙΟΛΙΟϹ ϹЄΡΗΝΟϹ
ΙΟΛΙЄ ΖΟϹΚΟΡΟΥΤΙ
ΚΟΥЄ ΒЄΙΞΙΤ ΑΝΝΙϹ
ΧVΙΙΙ DΙΗϹ VΙ ΒЄΝЄΝ
ΜЄΡЄΝΤΙ ΠΟϹΟΥΗΡ

Ex Lumbrosi apographo a se recognito Mommsen CIL X 2145.

Aureli(u)s Hospitianus, Iulius Serenus Iuliae Dioscor[e]ti (?), quae vixit annis XVIII, dies VI, benemerenti posuer(unt).

---

845 Puteolis repertum alabastrum (altitud. 0,285), deinde Neapoli in collectione Bourguignon.

ΚΑΛΛΙΒΙΑ
ΦΙΛΕΓΓΥΟΥ

in operculo:

ΚΥΡΗΝΑΙΑ

Καλλιβία Φιλεγγύου Κυρηναία.

Misit v. Duhn.

---

846 Puteolis reperta, nunc apud Iosephum de Criscio.

Θ Κ
ΚΑΛΛΙΤΥΧΗΕΝΘΑ
ΔΕΚΕΙΤΑΙΗΤΙΣ
ΕΞΗΣΕΝΕΤΗΙΔ
ΚΑΙΓΕΛΑΣΙΣΞΗ
ΣΑΣΕΤΗ · Γ · Μ · Ε
ΑΥΡΗΛ · ΟΥΙΒ · ΣΑΒΕΙ
ΝΑ · ΘΡΕΠΤ · ΑΞΙΟΙΣ ·
Μ Χ

Misit Mommseno Iosephus de Criscio. Edidit idem apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1884 p. 359.

7 ab initio *un avanzo di altra* Α, *annullata a quanto pare dal lapicida* Criscio.

Θ. κ. Καλλιτύχη ἐνθάδε κεῖται, ἥτις ἔζησεν ἔτη ιδ΄, καὶ Γελάσις ζήσας ἔτη γ΄, μ(ῆνας) ε΄. Αὐρηλ(ία) Οὐιβ(ία) Σαβεῖνα θρεπτ(οῖς) ἀξίοις μ(νήμης) χ(άριν).

Vibia C. f. Sabina sacerdos Iu(liae Augustae?) in duobus titulis musei Neapolitani est CIL X 961. 962, quos ex coniectura Fiorellius Pompeianos esse statuerat: fortasse ad Puteolos potius referendi sunt.

---

847 Puteolis repertum fragmentum, inde ab a. 1853 Neapoli in museo (*vendita Bruschi*).

Θ · Κ
ΚΟ · ΚΑΛΠΟΥΡΝ · ΡΟΥ
ΦΟΣΕΦΕΣ · ΚΟΚ
ΛΡΥΟΝΤΙΑΠΕ

Descripsi. Edidit Minervini *bull. Napol.* n. s. III 30 (1854); Fiorelli catal. 33.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Κό(ιντος) Καλπούρ(νιος) Ῥοῦφος Ἐφέσ(ιος), Κο(ίντῳ) Κ(αλπουρνίῳ) Βρύοντι ἀπε(λευθέρῳ) ......

848 Ex Puteolis translatum in domum Adriani Guilelmi Neapolin. Met. Neapoli apud Spataphorum Capacc. in Posilipi villa Vedii Pollionis muro infixus Proc. Nunc in museo.

sic
ΘΕΙΟΙϹ·ΔΑΙΜΟϹΙΝ
ΚΑϹΤΟΡΟϹ·ΒΛΑϹΤΟΥ
ΚΩΡΥΚΕΩΤ·

Descripsi. Metellus Vat. 6039 f. 300′ ex apographis Morillonii (a. 1547) et Vallamberti (inde Grut. 1015, 6 et Amati Vat. 9743 f. 1). Descripsit Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 327 (inde Martorelli thec. cal. p. 672); item Aug. Ant. Procacelli epist. ad Gorium cod. Marucell. A 77 (d. XII m. Iul. 1735); Fiorelli catal. 36. Repetiit Franz 5827.

Θείοις δαίμοσιν. Κάστορος Βλάστου Κωρυκεώτ(ου) vel potius Κωρυκεωτ[ῶν.

Videntur duo homines Castor et Blastus.

---

849 Puteolis in sepulcro ad S. Franciscum, nunc Neapoli in museo.

ΘΕΟΙϹ
ΜΕΝΙΠΠΩ///
ΤΑΥΡΙΝΟϹΤΗΙΔΙ

Descripsi. Ex Mommseni apographo Franz add. 5854e; Fiorelli catal. 29.

Fortasse duo tituli sunt a Taurino positi Menippo (filio?) et uxori.

---

850 Puteolis reperta, nunc Moncalieri (prope Taurinum) in museo collegii tabella neglegenter inscripta.

Δ M
·Γ·ΝΥΜΦΟΑΛΕΖΑ
ΤΗΙΔΑΔΕΑΓΛΥΚ·ΔΟ
ΜΙΤΕΥΦΡ·ΜΝΙΑϹ
ΧΑΡ·ΕΠΟΙ·ΒΙΩ
ϹΛϹΗϹ·Ε·ΤΩΝΙΚ·Ζ·

Descripsi. Edidit Lumbroso *rivista di filol.* II (1873) fasc. 5.

D(is) m(anibus). Γ. Νυμφ(ίδιος?) Ἀλέξαν(δρος) τῇ ἰδ(ίᾳ) ἀδελ(φῇ) γλυκ(υτάτῃ) Δομιτ(ίᾳ) Εὐφρ(οσύνῃ?) μνήμης χάρ(ιν) ἐποί(ει vel ἐποίησε) βιωσάσης ἐτῶν κζ'.

---

851 Puteolis a. 1833 reperta Guar. Nunc Neapoli in museo.

ΠΕΙΩΖΗϹΑΝ
ΤΙΕΤΗ·Ι·Ν
ΝΕΠΩΤΙΛ
ΛΑΖΗϹΑϹΗ
ΕΤΗ·Ε·ΜΗΝΑϹ
·Ε·

Contuli. Edidit Guarini comment. XIV 18, cui dedit Ios. Castaldo. Inde Franz add. 5854 f; Fiorelli catal. 32.

Cippus superne integer. Legendum Πείῳ ζήσαντι ἔτη ι'. Νεπωτίλλᾳ ζησάσῃ ἔτη ε', μῆνας ε'.

---

852 Puteolis in S. Francisci.

D · *m*
P O M P
M O D
Q · P A S S E N *nus*
A R C H I A *ter*
B E N E
ϹΕΜΝΩΝΤΡΟΠΩ
ΛΕΙΤΟΝΠΑΡΟΙΜΟ
ΟϹΟϹϹΥΝΕΥΝΟϹ
L I B E R T I S · L *ibertabusque*

Ex suo apographo Mommsen IRN 3322 = CIL X 2858. Eiusdem utor schedis. Hepotii epigr. 677.

Σεμνῶν τρόπω[ν – – – τόνδε μάρτυρα
λειπὸν παρ' οἴμο[ν τύμβον – – – –
ὁ σὸς σύνευνος [εἶναι' – – – – –

---

853 Puteolis reperta, est apud Iosephum de Criscio.

ΗϹΕΠΤ
ΤΑΡΙΑΝΟ
ϹΖΗϹΕΤΗΜ
ΠΑΤΡΩΝΕΠΟΙ
ΑΞΙΩΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩ

Ἡ] Σεπτι[μίου ..] ..ταριανὸ[ς — ἔ]ζησε(ν) ἔτη μ' .. πάτρων ἐποί[ησεν] ἀ[ξ]ίῳ ἀπελευθέρῳ.

Habeo ex Lumbrosi scheda.

---

854 In museo Mantuano cippus. Huc rettuli ut similia ne a similibus seiungerentur, cf. n. 840. 841. 848.

ϹΕΙΛΑΙΟΝ
ΠΟΝΠΗΙΟΥ
ΚΩΡΥΚΙΩΤΗϹ
ΝΑΥΚΛΗΡΟϹ

Exscripsi ex ectypo. Edidit Labus *museo di Mantova* III 336 coll. tab. LVI.

Σείλαι Πονπηίου Κωρυκιώτης ναύκληρος.

Casuum confusio lapidario relinquenda.

---

855 Puteolis reperta Fior. Nunc Neapoli in museo (ex collectione Sangiorgio).

Λ·ΤΡΕΒΩΝΙ
ΟϹ·ΙΑΜΒΟϹ
ΤΡΕΒΩΝΙΑ
ΕΥΟΔΙΑϹΥΜ
ΒΙΩ·ΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ

Λ(ούκιος) Τρεβώνιος Ἴαμβος Τρεβωνίᾳ Εὐοδίᾳ συμβίῳ μνήμης χάριν.

Vidi nimis alte collocatam quam ut legere possem. Edidit Minervini *bull. Napol.* n. s. III 15; Fiorelli catal. 28.

856 Puteolis reperta Fior. (Neapoli) apud cl. Borgiam Mar., musei Spinelli Guar. Nunc Neapoli in museo. — Recte tamen, ut videtur, Mommsenus spreto Fiorellii iudicio magis quam testimonio urbanum lapidem esse contendit.

ΟΚΤΑΟΥΙΑ·ΓΑΙΟΥΑ
ΠΕΛΕΥΘΕΡΑ·ΟΙΚΟ
ΥΜΕΝΗ·ΠΟΥΒΛΙΩΙ
ΦΟΥΛΟΥΙΩΙΠΟΥΒ
ΛΙΟΥΑΠΕΛΕΥΘΕΡ
ΩΙ ΒΛΑCΤΩΙ

Contuli. Habet Marini Vat. 9133 f. 163. Edidit Guarini comment. XIV p. 16 (inde Franz add. 5827*b*); Minervini *bull. Napol.* n. s. III (1854) p. 15; Fiorelli catal. 31.

Ὀκταουία Γαίου ἀπελευθέρα Οἰκουμένη Πουβλίωι Φουλουίωι Πουβλίου ἀπελευθέρωι Βλάστωι.

Notabilis vocabula dirimendi ratio.

857 Puteolis reperta, est apud Iosephum de Criscio.

ΣΙΟΥ·C
ΤΗΡ·ΕΞ
ΕΤΗ·Γ·ΜΗΝ

. . . σίου θ[υγά]τηρ ἔζ(ησεν) ἔτη γ', μῆ[νας . .

Descripsit Lumbroso.

858 Puteolis repertum, inde ab a. 1861 Neapoli in museo (*vendita Barone*). Videtur urnula fuisse rotunda titulusque in margine scriptus.

·ΦΙΜΑΡ

Descripsi. Fiorelli catal. 39.

859 Apud Puteolos reperta lammina plumbea, deinde in museo Berolinensi. Supra arae imago leviter incisa, in qua litterae mysticae; ad dextram arae legitur:

CΩΘΗ
CΑΒΑΩΘ
CΑΒΑΩΘ

infra:

ΑΓΙΟΝΟΝ ΙΑΩΗΛΜΙΧΑΗΛΝΕΦΘΩ
ΙΙ ΛΗΛ ΓΑΙΟCCΤΑΛΚΙΟCΛΕΙΒΕΡΑΡΙΟCΟΝ
ΕΤΕΚΕΝΦΙΛΙCΤΑΓΕΝΟΙ
sic ΤΟΕΚΘΡΟCΛΟΛΛΙΑCΡΟΥΦΕΙΝΗC
ΓΕΝΟΙΤΟΕΧΘΡΟCΑΠΛΟΥΓΕΝΟΙΤΟΕΚ sic
ΘΡΟCΕΥΤΥΧΟΥΓΕΝΟΙΤΟΕΚΘΡΟC sic
ΚΕΛΕΡΟCΓΕΝΟΙΤΟΕΚΘΡΟCΡΟΥΦΟΥ sic
sic ΓΕΝΟΙΤΟΕΚΘΡΟCΤΗCΟΙΚΙΑCΟΛΗC
sic ΡΟΥΦΕΙΝΗCΓΕΝΟΤΟΕΧΘΟCΠΟΛΥΒΙΟΥ sic
sic ΓΕΝΟΙΤΟΕΧΡΟCΑΜΩΜΙΔΟCΓΕΝΟΙΤΟΕΚ
ΘΗΘΗC ///

Huelsen *arch. Zeitg.* 1881 vol. 39 p. 310.

Ἅγιον ὄν[ο]μα Ἰαώ, Ἠλ, Μιχαήλ, Νεφθώ. Γάιος Στάλκιος (i. e. *Stlaccius*) Λιβεράριος (i. e. *Liberalis*), ὃν ἔτεκεν Φιλίστα, γένοιτο ἐκθρὸς Λολλίας Ῥουφείνης, γένοιτο ἐχθρὸς Ἄπλου, γένοιτο ἐκθρὸς Εὐτύχου, γένοιτο ἐκθρὸς Κέλερος, γένοιτο ἐκθρὸς Ῥούφου, γένοιτο ἐκθρὸς τῆς οἰκίας ὅλης Ῥουφείνης, γένο(ι)το ἐχθρὸς Πολυβίου, γένοιτο ἐχ(θ)ρὸς Ἀμμωΐδος, γένοιτο ἐκ(θρὸς) Θήβης . . .

VIII. CVMAE (*Cuma*).

Cf. Mommsen CIL X p. 350 sqq.

Κύμη esse dicitur apud Strabonem V p. 243 Χαλκιδέων καὶ Κυμαίων παλαιότατον κτίσμα (inanes Ephori de urbis antiquitate fabulas refutavit Helbig *das Homer. Epos* p. 321, cf. Busolt *griechische Geschichte* I 248 adn.), quod ita videtur verum esse ut non cum Ephoro Scymni auctore (v. 235 sqq. πρότερον ἦν Χαλκιδεῦσ' ἀπῳκισμένη, εἶτ' Αἰολεῦσι) Cymaeos Aeolenses intellegamus sed Euboenses (de quibus cf. Steph. B. s. v. Κύμη et Wilamowitz *philol. Unters.* IV 134); Eretrienses cum Chalcidensibus coniunctos coloniam deduxisse narrat Dion. Hal. 7, 3, conditores Hippoclem Cymaeum et Megasthenem Chalcidensem nominat Strabo l. s. Qui *classe qua advecti ab domo fuerant multum in ora maris eius quod accolunt potuere, primo in insulas Aenarias et Pithecusas egressi, deinde in continentem ausi sedes transferre* (Liv. 8, 22). Saeculo sexto exeunte urbs erat, ut ait Dion. Hal. 7, 3, περιβόητος οὖσα τὴν ὅλην Ἰταλίαν πλούτου τε καὶ δυνάμεως ἕνεκα καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, γῆν τε κατέχουσα τῆς Καμπανῶν πεδιάδος τὴν πολυκαρποτάτην καὶ λιμένων κρατοῦσα τῶν περὶ Μισηνὸν ἐπικαιροτάτων, quo tempore Cymaei egregiam de Tyrrhenis victoriam reportarant duce Aristodemo, qui optimatibus interfectis vel eiectis a populo στρατηγὸς αὐτοκράτωρ creatus diu civitati praefuit, donec exules reversi mox Aristodemo interfecto ad pristinum statum urbem revocarunt (Dion. 7, 9. 10). Rursus tamen Tyrrhenos ingruentes Hiero Syracusarum rex auxilio vocatus maxima apud Cumas strage affixit (a. 474), cuius monumentum galea superest Olympiae dicata IGA 510. Quinquaginta fere annis post Samnites Cumis urbe capta veteres incolas expulerunt ipsique consederunt (Diod. 12, 76. Liv. 4, 44). Quamquam vero *Cumanos Osca mutavit vicinia* (Vellei. 1, 4), tamen Graecorum instituta, sacra, vita nunquam prorsus videntur interiisse; cf. Strabo l. s. ὅμως δ' οὖν ἔτι σῴζεται πολλὰ ἴχνη τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου καὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν νομίμων, sive ad Strabonis hoc sive ad auctoris eius (Artemidori opinor) aetatem refers. — Reipublicae Cumanae formam sine dubio Neapolitani Cumaeorum coloni servaverunt, ut quae de Neapoli scimus ad Cumas quoque pertinere existimare possimus. De aetatis Romanae historia Cumana v. Mommsen l. s.

860 Cumis reperta a. 1822 patera aenea, quam possidet W. R. Hamilton. Litterae in orbem dispositae.

Σ∘ΙΛ∘ΣΑΓΑΘΑΝ∘ΣΝΥΜΦΑΙΣΕΥΧΗΝΟ

Σ(ω)ῖλος Ἀγάθωνος Νύμφαις εὐχήν.

Franz 5859 ab Hamiltonio missam.

---

861 Apud Cumas reperta statuae basis, postea apud Anglum Campbell.

ϽΔΕΚΜΟΣ ΕΙΟΣ ΠΑΚΙΟΥ

ΙΣΙΔΩΡΟΣΝΟΥΜ
ΠΑΡΙΟΣΕΠΟΕΕΙ

......ᾳ Δέκμος Εἷος Πακίου.
Ἰσίδωρος Νουμ(.....) Πάριος ἐποίει.

Habet Iorio in schedis cod. Neap. I B 46 et edidit *guida di Pozzuoli* tab II; hinc et ex Mommseni apographo Franz 5858 et add. p. 1259; Garrucci *bull. dell' inst.* 1861 p. 11 ex ectypo ab Iorio canonico facto; Garruccio neglecto Loewy *Inschr. gr. Bildh.* 310.

Ab initio — ΟΔΕΚΜΟΣ Iorio, ΔΕΚΜΟΣ Momms. — ΝΟΥΜ Momms., ΝΟΥΝ Iorio sched., ΝΟΥΜΗ.... id. ed. — ΕΠΟΕΕΙ Momms., ΕΠΟΕΕ Iorio ed. et Garr., ΕΠΟΙΕΙ Iorio sched.

Eiedius Proculus est CIL X 689, quod ab nomine *Eius* ita derivatum ut *Paquedius* ab *Paquius*; itaque non opus est Εἷος (*Heius*) scribere. ἐποέει scriptum pro ἐποίει, uti *συγκεράσται* pro *συγκεράσται* supra n. 607 *f*. (Ἀπόλλωνι Κυμαί)ῳ suppl. Garrucci, cf. CIL X 3683; Νουμ(ήνιος) Bergk *Zeitschr. f. Alterthumswissensch.* 1847 p. 173, quod debebat saltem Νουμηνίου scribere.

---

862 Cumis in sepulcro inventus lebes aeneus, cuius in summo margine titulus incisus. Pervenit postea in museum Payne-Knightianum, inde in museum Britannicum.

ΕΠΙΤΟΙΣΟΝΟΜΑΣΤΟΤΟΦΕΙΔΙΛΕΟΑΘΛΟΙΣΕΘΕΘΕΝ

Descripserunt Duhn et Roehl. Edita in *classical journal* I 329 (inde CIG I 32 coll. add.). De suo v. Duhn *annali dell' inst.* 1880 p. 344, item Roehl IGA 525. Tractavit Bursian mus. Rhen. 18 p. 450.

Ἐπὶ τοῖς Ὀνομάστου τοῦ Φειδίλεω ἄθλοις ἐθέθην.

Saeculi VI titulus.

---

863 Cumis reperta patera, postea penes comitem de Syracusis; litterae incisae.

ΒΙΟΤΟ

Βιότου.

Edita in *bull. Napol.* VII 136. Inde Roehl IGA 531.

864 Apud Cumas reperta in sepulcro ab comite de Syracusis effosso patera exigua aenea, cuius in fundo legitur:

ΔΕΜΟΝΟΣ

Δέμωνος.

Minervini *bull. Napol.* n. s. VI (1858) p. 68. Inde Roehl IGA 529.

---

865 Cumis in sepulcro lecythus reperta a. 1843 ab Vernon Britanno; in hac titulus acu incisus.

[illegible]

Ταταίης εἰμὶ λήκυθος· ὃς δ' ἄν με κλέψει, θυφλὸς ἔσται.

Edidit Minervini *bull. Napol.* 1844 II 20 coll. tab. 1. 2. Inde Curtius CIG 8337 et Roehl IGA 524.

866 Cumis reperta amphora, postea penes comitem de Syracusis; litterae incisae.

ⱯAIPIO⁝EMI

Χαιρίω εἰμί.

Edita in *bull. Napol.* VII 136. Inde Roehl IGA 530.

---

867 Apud Cumas lapis tofinus repertus ab comite de Syracusis, nunc Neapoli in museo; infra fractus.

DEMOV
SOΘIЯA
MMITO

Δημοχάρεδός εἰμι τοῦ —

Descripsi. Edidit Minervini *bull. Napol.* n. s. 1858 VI 65, cf. tab. 2. De suo Roehl IGA 528.

---

868 Cumis repertus lapis, nunc Neapoli in museo.

Θ · Κ
\\ϽCΙΝΑΜΑΞΗΑ
ΔΕΛΦΩΑΟ///
ΝΙΩΝΑΝΟΠΤΗ
/\\CΑΝΙΩΝΚΑΙΟ[Υ
ΜΝΗΜΗCΧΑΡΙΝ
// // ΘΑΔΕΚΥΜΑΙΩ
Κ]ΕΙΜΑΙΚΑΛΗCΕΠΙ
Γ]ΑΙΗC·ΗΛΙΚΙΗC·ΤΕΛ[Ε
C]ΑC·ΔΙC·ΔΕΚΑΚΑΙΔΥΕ
ΤΗ

Descripsi, sed quas ipse non vidi litteras uncinis inclusas addidi. Ex schedis Gervasii Welcker mus. Rhen. 1845 III 258; hinc et ex apographo Mommseni Franz 5860*b* et add. p. 1259; Fiorelli cat. 42; ego epigr. 639.

2 ΘΕΙΝ Gerv. — 3 ΛΟ Momms. ΑΘΗ Gerv. — 4 ΑΝΟΡ Momms. ΑΝΟΠΤ Gerv. *Anoptes* cognomen CIL V 5762 — 5 ΚΕΔ ΝΙΩΝ Gerv. CΑΝΙΩΝ Momms. — ΚΑΙΟΥ Gerv. ΚΑΙΟ Momms.

Videntur mihi nunc omnes difficultates ita expediri ut Θειναμάξην nomen defuncti statuamus esse eumque a tribus fratribus, simul vero a filiola (ΟΥ i. e. ΟΥ(γάτηρ) v. 5) sepultum; puellulae nomen non addi consentaneum est. Legendum:

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Θειναμάξῃ ἀδελφοὶ Ἀθηνίων Ἀνόπτης Κεδνίων καὶ θυ(γάτηρ) μνήμης χάριν.

Ἐν]θάδε Κυμαίω(ν) κεῖμαι καλῆς ἐπὶ γαίης,
ἡλικίης τελέσας δὶς δέκα καὶ δύ' ἔτη.

Mommseno vero Καίου v. 5 legendum videtur, ut sit communis quattuor fratrum pater.

869 Prope Cumas lapis tofinus ab comite de Syracusis repertus, nunc Neapoli in museo.

KPITOB
O

Κριτοβούλης.

Descripsi. Edidit Minervini *bull. Napol.* n. s. 1858 VI 49, cf. tab. 1. De suo Roehl IGA 527.

---

870 Cumis reperta tabula marmorea, nunc Neapoli in museo St. Angelo.

Θ Κ
ΡΑCΓΑΙΗC·ΤΟΠΟΘΟΥΜΕΝΟΝ
ΕΝCΤΕΦΕΕCCΙΝ·ΟΥΝΟΜΑΜΟΙΤΟΔΕ
ΦΥ ΥΑΚΙΝΘΟCΕΝΘΑΔΕΚΕΙΜΑΙ
ΕΤ·ΚΕ

Descripsi. Edidit Guarini lexici osco-latini stamina (Neap. 1842) p. 85; hinc Franz 5860; ego epigr. 659.

Praescripta Θ Κ ego non notavi, sed errare potui.

. . . . ὀρᾶς γαίης· τὸ ποθεύμενον ἐν στεφέεσσιν
οὔνομά μοι τόδ' ἔφυ· Ὑάκινθος ἐνθάδε κεῖμαι
ἐτ(ῶν) κε'.

1 ἄνθος] supplevit Welcker, ego *βλαστόν* proposueram.

---

871 Cumis in sepulcro reperta d. XX m. Oct. a. 1884. *La forma (della tomba) era — un' ampia cassa rettangolare di grossi lastroni di tufo, coverta da simili lastroni inclinati a due falde, e poggiati nel piede su i laterali lunghi, e nel vertice l' uno contro l' altro; l' interno di essa era diviso in quattro loculi da lastroni messi in coltello, cioè tre loculi disposti nel senso della lunghezza, e il quarto per traverso a ridosso dei primi tre. L' epigrafe di un sol rigo, incisa sulla faccia interna assai ben levigata dei due lastroni, che formavano la parete settentrionale della tomba, leggevasi poco al di sopra del loculo addossato a questo lato. Le lettere — furono dipinte in rosso, ora evanescente, e — hanno qualcosa di elegante.*

ΗΥΠΥΤΕΙΚΛΙΝΕ|ΤΟΥΤΕΙΛ|ΕΝΟSΗΥΠΥ

Sogliano apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1884 p. 353.

Titulus per duo lapides continuatus.

Ὑπὺ τεῖ κλίνει τούτει λῃνὸς ὕπυ (i. e. ὕπεστιν).

Videtur monumentum dici vetustiori sepulcro superingestum esse, nam λῃνός i. q. σορός, cf. Poll. X 150. Abieci igitur amicorum monita quod antea putaram Λῆνιν nomen esse defuncti.

872 Lammina plumbea in sepulcro Cumano reperta, *posseduta dal sig. Temple, ministro di S. M. Britannica in Napoli* Henz.

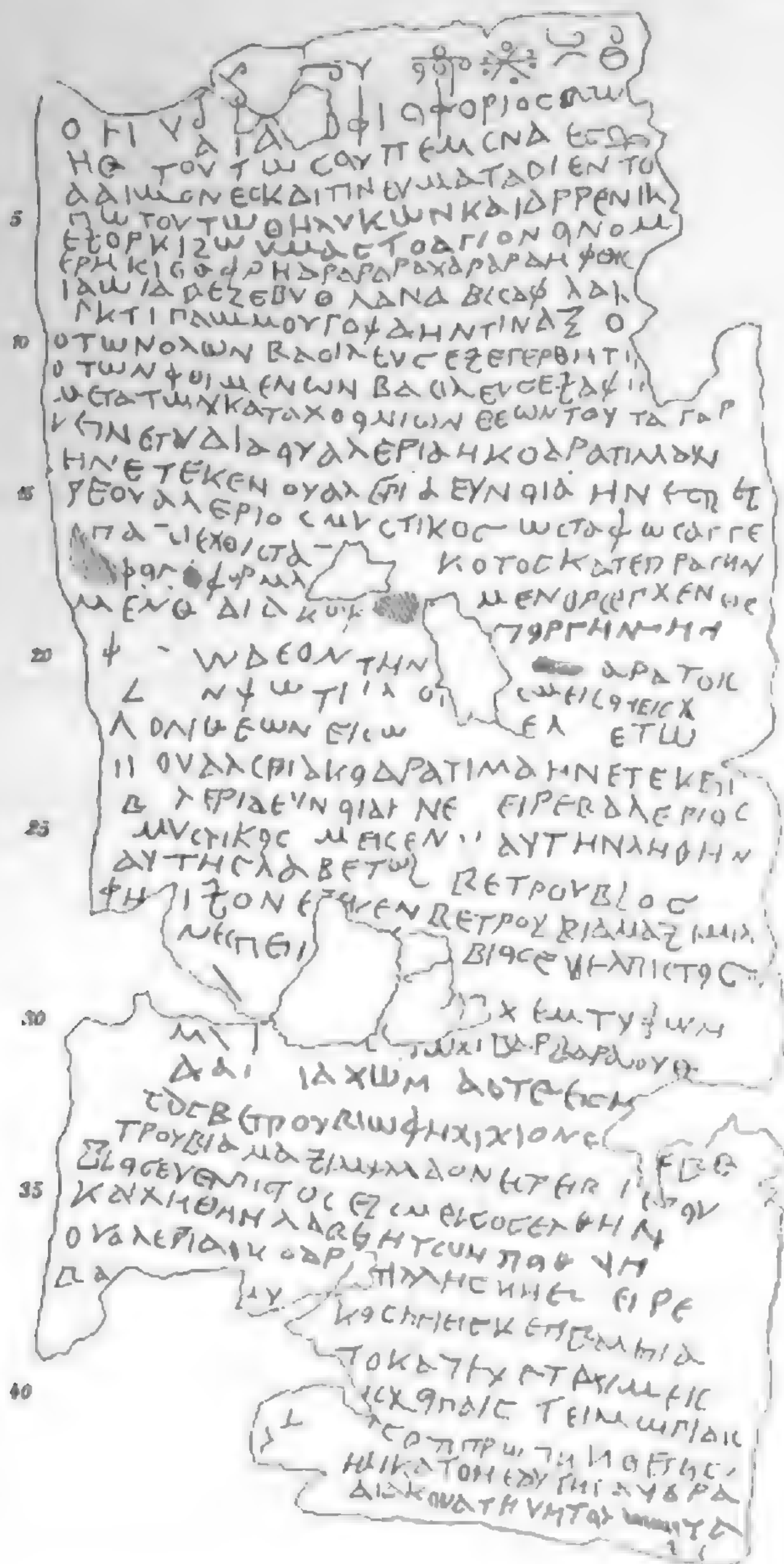

Edidit Henzen *ann. dell' inst.* 1846 p. 203 sqq.; inde Franz 5858*b* coll. add. p. 1259. Cf. Minervini *bull. Napol.* (ser. I) VI 66.

Henzenii et Franzii opera usus haec transcribo omissis multis quae nec illis nec mihi legere contigit: v. 2 ὀφιοφόρ(ι)ος (?), v. 4 sqq. δαίμονες καὶ πνεύματα αἱ ἐν τῷ [τό]πῳ τούτῳ θηλυκῶν καὶ ἀρρενικ[ῶν], ἐξορκίζω ὑμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομ[α]; secuntur deorum nomina Graeca et barbara, in quibus fortasse Ἑρμῆς (v. 7), deinde Ἰαὼ et Βέζεβυ et Ἄνουβις ut videtur (v. 8); v. 9 fort. τὸν Ἅι[δ]ην τινάξω, v. 10 ὁ τῶν ὅλων βασιλεύς, ἐξεγέρθητι ..., ὁ τῶν φθιμένων βασιλεύς, ἐξα[νάστηθι] μετὰ τῶν καταχθονίων θεῶν· ταῦτα γὰρ γείνεται διὰ Οὐαλερίαν Κοδράτιλλαν, ἣν ἔτεκεν Οὐαλερία Εὔνοια, ἣν ἔστηρε Οὐαλέριος Μυστικός, ὡς [σ]τρῶς ἀγγέ[λλω] πᾶσι ἐχθίστα [τὰ ὑπὸ] σκότος κατεσπρεγμ[έ]ν[α? pro κατεσκευασμένα], v. 19 διακόψ[ω? ... τὴ]ν ὀργὴν τὴν ... 20 παρὰ τοῖς [... δ]ὲ φωτὶ [φύ]λα[ξ] ... εἰς χ[ε]ῖλας θεῶν, εἰς ... ἐλ[θ]έτω [ἡ?] Οὐαλερία Κοδράτιλλα, ἣν ἔτεκεν [Οὐα]λερία Εὔνοια, ἣ[ν ἔστ]ειρε Οὐαλέριος Μυστικός· μεστε[ίτω] αὐτήν, λάβετω αὐτὴν λαβέτω Βετρούβιος Φῆλιξ, ὃ[ν] ἔτεκεν Βετρουβία Μαξίμιλ[λα, ὃ]ν ἔσπει[ρε Βετρού]βιος Εὐέλπιστος, v. 29 Τυφών, v. 30 βάρβαρα, v. 31 δότε εἰς μ[εῖ]σος (ἐλθεῖν) Βετρουβίῳ Φήλικι, ὃν ἔ[τεκε]ν Βετρουβία Μαξίμιλλα, ὃν ἔσπειρ[ε Βε]τρούβιος Εὐέλπιστος, εἰς μεῖσος ἐλθεῖν καὶ λήθην ... (?) Οὐαλερία[ν] Κοδρ[ά]τιλλαν, ἣν ἔσ[π]ειρε Οὐα[λέριος] Μυ[στι]κός, ἣν ἔτεκεν Βαλερία [Εὔνοια, καὶ ὑ]ποκατέχετε ὑμεῖς [αὐτὴν ταῖς ἐ]σχάταις τειμωρίαις ... v. 40 ὅτι πρώτη ἐθέλησε τὸν πόσιν vel τὴν φιλίαν πρὸς Φ]ήλικα τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, v. 42 fortasse [κ]αὶ ἀπο... vel ... κτλ.

VIIII. MISENVM (*Miseno*).

Cf. Mommsen CIL X p. 317 sqq.

Misenum vel Misenae ex classiariorum statione oppidum factum (oppidum vocat Plinius ep. VI 20, 7 coll. 1) et ipsum villis frequens (cf. Mommsen l. s. p. 213) et portu insigne ab Augusto constituto (Suet. Aug. c. 49).

873 Reperta ara Cumis a. 1779 ZARILLO. *A Pietrabecca a un tiro di schioppo dal mare morto* reperta CAPECEL. Miseni in ipso promontorio rep. m. Dec. 1781 LA VEGA apud Avellinium. Deinde Neapoli in museo Capimontano ZAR. Ibidem nunc in museo prostat.

D E O
M A G N O
E T F A T O
B O N O
V A L · V A L E N S ·
V · P · P R A E F E C T
C L A S S I S · M I S
P · V · G O R D I A N A E
V O T V M · S O L V I T
Θ Ε Ω Μ Ε Γ Ι C Τ Ω Κ Α Ι Κ Α Λ Η Μ Ο Ι Ρ Α
Ο Υ Α Λ Η C Α Ρ Χ Η Ν Λ Α Χ Ω Ν Ε Π Α Ρ
Χ Ο Ν Μ Ε Ι C Η Ν Ω Ν C Τ Ο Λ Ο Υ Ε C Τ Η
C Α Β Ω Μ Ο Ν Ε Κ Τ Ε Λ Ω Ν Ε Υ Χ Η Ν
Ε Μ Η Ν

Contuli. Habet Zarillo cod. Vat. 9123 f. 18. Edidit Capecelatro *il porto di Miseno* p. 43 (quem librum ex Mommseni adnotatione citavi, ipse non vidi); *antichità di Ercolano* VII 263; Romanelli *viaggio* II 202; Osann syll. 543, 2; Marianus de Laurentiis, universae Campaniae felicis antiquitates II (1826) p. 72; Franz 5794; Avellino inscr. mus. Burb. p. 25, 52 schedis usus Francisci La Vega; Mommsen IRN 2649 = CIL X 3336; Fiorelli catal. 43; repetii epigr. 838.

Titulus Latinus quattuor, Graecus tribus lateribus inscriptus; versus Graeci posteriore fortasse tempore additi in diversis lateribus diverse divisi.

Deo magno et Fato bono Val(erius) Valens v(ir) p(erfectissimus) praefect(us) classis Mis(enensis) p(iae) v(indicis) Gordianae votum solvit.

Θεῷ μεγίστῳ καὶ καλῇ Μοίρᾳ Οὐάλης
ἀρχὴν λαχὼν ἔπαρχον Μεισηνῶν στόλου
ἔστησα βωμὸν ἐκτελῶν εὐχὴν ἐμήν.

874 Miseni reperta, nunc Moncaliere (prope Taurinum) in museo collegii tabula litteris bonis inscripta.

Γ Α Μ Ι Κ Ο C
Κ Ω Μ Ω Δ Ο C
sic Λ Ζ Ι Λ Ν Ε Ι Τ Η C
Ε Ζ Η C Ε Ν
Ε Τ Η ❦ ΙΕ

Descripsi. Edidit Lumbroso *rivista di filol.* II (1873) fasc. 5.

Γαμικὸς κωμῳδὸς Αἰζανείτης, ἔζησεν ἔτη ιε′.

---

875 Miseni reperta, nunc Neapoli in museo (ex collectione Iesuitarum).

Ι Ο Υ Λ Ι Ο
Ε Π Ο Ι Η

Ἰούλι[ς ..] ἐποίη[σεν].

Descripsi. Fiorelli cat. 44.

---

876 Miseni reperta, nunc Neapoli in museo (ex collectione Iesuitarum).

Ι Ο Υ Λ Ι Ε
Ε Υ Ψ Υ Χ Ε Ι

Ἰοῦλι εὐψύχει.

Descripsi. Fiorelli cat. 45.

X. BAIAE (*Baia*). BAVLI (*Bacoli*).

Cf. Mommsen CIL X p. 351.

Baias quamquam nomen duxisse a Baio Ulixis comite fama fuit (Strabo V p. 245), ad rei publicae tamen formam nunquam pervenisse demonstravit Mommsenus l. s. Sed cum iam II a. Chr. saeculo saluberrimae aegrotantibus *aquae Cumanae* (Liv. 41, 16) innotuissent, tum imperatoria aetate propter loci amoenitatem balneorumque virtutem principem locum obtinebant: ἐπεὶ γάρ, ut ait Strabo p. 246, ἄλλη πόλις γεγένηται συνῳκοδομημένων βασιλείων ἄλλων ἐπ' ἄλλοις οὐκ ἐλάττων τῆς Δικαιαρχείας. De vita Baiana cf. Cic. pro Caelio 15, 35 et Sen. ep. 51. Comprehensae autem fuerunt Baiae finibus Cumanis, cf. Mommsen l. s. — Baulos non oppidum fuisse sed villarum frequentiam constat. Caligula Puteolos et Baulos ponte iunxit (Cass. Dio 59, 17, 1, qui addit: τὸ γὰρ χωρίον τοῦτο κατ' ἀντιπέρας τῆς πόλεώς ἐστι, διέχον αὐτῆς σταδίους ἓξ καὶ εἴκοσι).

877 Baiis repertus cippus exiguus marmoreus.

Θ Κ
Δ Ο Ρ Υ Φ Ο Ρ Ω

Mommseno misit Iosephus de Criscio. Edidit idem apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1884 p. 430.

Θ. κ. Δορυφόρῳ.

878 In lapide oblongo prope Baias reperto Gottingam allato, ubi frustra quaesivit WILAMOWITZ.

ΔΑΙΜΟϹΙΝ
ϹΑΙΝΙΟΥ·ΕΠΑ
ΦΡΑΕΙΤΟΥ·ΖΗ
ϹΑΝΤΟϹ·ΕΝΙΑΥ
ΤΟΝ·ΜΗΝ·Η̅·Η
ΜΕ·Κ̅·ϹΑΙΝΙϹ·ΕΠΑ
ΦΡΟΔΕΙΤΟϹ·ϹΑΙ
ΝΙΑ·ΕΥΚΑΡΠΙΑΓΟ
ΝΕΙϹ·ΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ·ΕΠΟΙΟΥΝ·

Δαίμοσιν Σαινίου Ἐπαφρ(ο)δείτου ζήσαντος ἐνιαυτόν, μῆ(νας) η', ἡμέ(ρας) κ' Σαῖνις Ἐπαφρόδειτος, Σαινία Εὐκαρπία γονεῖς μνήμης χάριν ἐποίουν.

Franz 5857 ex apographo Odofredi Mueller.

879 Baiis reperta, nunc Neapoli in museo ex dono Tyschkiewitzii (a. 1867).

ΕΛΠΙΔΙΟϹΝΑV
ΚΛΗΡΟϹϹΥΜΜΑ
ΧΩΝΤΩΝΛΑΜΠ
ΡΟΤΑΤΩΝΕΝΘ
ΑΔΕΚΙΤΑΙ

Ἐλπίδιος ναύκληρος Συμμάχων τῶν λαμπροτάτων ἐνθάδε κεῖται.

Descripsi. Fiorelli catal. 46.

Aut collegium vel societas Symmachorum dicitur, cuius Elpidius ναύκληρος fuit, aut quod Mommseno videtur Symmachorum virorum clarissimorum Elpidius servus dicitur navi praefectus.

880 Baulis apud custodem Piscinae mirabilis, nunc lapis foras venum datus.

Ο·ΚΙΚΕΡΩΝ
ΜΑΡΚΟΥΚΥΒΕΡ
ΝΗΤΗϹΝΙΚΟΜΗ
ΔΕΥϹ·ΖΗϹΑϹ·ΕΤΗ
ΞΕ·ΔΙΟΝΥϹΙϹΙΕ
ΡΩΝΟϹ·ΥΙΟϹΑΥ
ΤΟΥΕΘΑΥΑΕΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝ

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἥρων Μάρκου κυβερνήτης Νικομηδεύς, ζήσας ἔτη ξε'. Διονύσις Ἥρωνος υἱὸς αὐτοῦ ἔθαψεν ἐκ τῶν ἰδίων.

Descripsit A. Schoene a. 1873.
1 errorem lapidarii correxit Henzen.

XI. NOLA (*Nola*).

Cf. Mommsen CIL X p. 142 sqq.

Steph. B. p. 479 M: Νῶλα πόλις Αὐσόνων. Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ. τὸ ἐθνικὸν Νώλιος (l. Νωλαῖος). Πολύβιος δὲ Νωλανούς αὐτούς φησιν. Chalcidensium colonos fuerunt qui etiam Nolanos esse iactarent (Iustin. 20, 1. Sil. Ital. 12, 161), quicum comparandum est quod Dionysius (15, 5) legatos Neapolin missos narrat ὑπὸ Νωλανῶν ὁμόρων ὄντων καὶ σφόδρα τοὺς Ἕλληνας ἀσπαζομένων. Diu in Samnitum dicione fuit urbs, quibus devictis a. 312 a. Chr. Romani ceperunt (Liv. 9, 28. Diod. 19, 101). Plura vide apud Mommsenum.

881 'A Nolanis iterum bonam gratiam initurus titulum urnae cinerariae palmi fere unius adscriptum restituendum explicandumque adgrediar: sic autem ex autographo exceptum asseritur':

1

ΚΕΙΜΑΙ
ΕΝΘΑΔΕ
ΗΩΣΙ
ΟΟΩΣ
ΚΑΤΕ
ΤΑΜΕ
ΣΟΥΣΑ

2

ΕΣΕΙ
ΚΑΘ
ΕΜΕ
ΚΟΚΕ
ΙΑΣΥ
ΚΑΙΜΥ
ΘΥΝΑ
ΚΟΚΕ
ΙΑΣΥ
ΑΡΑ
ΤΑΤΑ

Guarini comm. XVII (Neap. 1840) p. 45.

Guarinii ineptias missas facio; nihil dispicio nisi κεῖμαι ἐνθάδε (1, 1. 2), praeterea Κασίας nomen (2, 4. 8).

XII. CAPVA (*S. Maria di Capua*).

Cf. Mommsen CIL X p. 365 sqq.

Historiam urbis adumbravit egregie Mommsenus l. s.

882 Capuae *nella villa assai vicina alla città verso oriente detta il Fico* PELL. *Sulla strada tra l' antico Tifata e il fiume Volturno* LVCERNE. Affixus lapis parieti in via quae a nova Capua ad veterem ducit MARTOR. In museo Campano MOMMS. Litteras partim evanuisse partim sub calce latere testabatur CICCAR., calcem removendam curavit Mommsenus.

ΔΕϹΠΟΙΝΗΝΕΜΕϹϹΕΙ
ΚΑΙϹΥΝΝΑΟΙϹΙΘΕΟΙϹΙΝ
ΑΡΡΙΑΝΟϹΒΩΜΟΝ
ΤΟΝΔΕΚΑΘΕΙΔΡΥϹΑΤΟ
5 IVSTITIAE·NEMESI
FATIS·QVAM·VOVERAT·ARAM
NVMINA·SANCTA·COLENS
CAMMARIVS·POSVIT

Contulit Mommsen. Cam. Pellegrino *apparato alle antichità di Capua* (ed. 2. 1771) II 259; ab eo acceptam quamquam tacet Gudius 60, 13; *le lucerne ed i candelabri d' Ercolano* I p. 8 adn.; ex apographo Francisci Ciccarellii canonici Martorelli theca calam. II 438 (inde Donat. 49, 4; Ignarra de phratriis p. 200). Repetiimus Franz 5876, Mommsen IRN 3584, ego epigr. 837. Ad lapidem Mommsen CIL X 3813.

6 ATIS ante Mommsenum.

Δεσποίνῃ Νεμέσει καὶ συννάοισι θεοῖσιν
Ἀρριανὸς βωμὸν τόνδε καθειδρύσατο.

Iustitiae Nemesi Fatis quam voverat aram
numina sancta colens Cammarius posuit.

---

883 Capuae (*S. Maria di Capua*) repertus anulus aureus, nunc Neapoli in museo.

ΙΞΟΠΞ
..ΞΑΛΙΞΑΝΑ..

Ἀναξίλας ἐπόει.

Minervini *bull. Napol.* n. ser. III (1854) p. 178.

---

884 Capuae veteris loco (*S. Maria di Capua*) repertus anulus, in quo protome. Nunc Neapoli in museo.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΕΠΟΙΕΙ

Ἡρακλείδας ἐποίει.

Edidit Braun *ann. dell' inst.* 1855 p. XXXI, qui protomen Bruti similem indicat cum principe di S. Giorgio.

885 Capuae AVG. *nel seggio de' Cavalieri* PELLEGR.

ΙΟΥΛΙΑΜΑΡΚΕΛΛΑ
ΙΟΥΛΙΟΥΒΑϹϹΟΥ
ΘΥΓΑΤΗΡ
ΚΟΜΜΑΓΗΝΗΑΛΥΠΕ
5 ΧΑΙΡΕ

Augustinus cod. Vind. 3528 f. 48; Cam. Pellegrino *apparato alle antichità di Capua* (ed. 2. 1771) II 259; vv. 1—3 Murat. 2093, 1 ex schedis Philippi Argelati (hinc Franz 5875 *d*).

1 ΙΟΥΛΙΑ·ΜΑΡΙΕΛΛΑ August. — 2 ΙΟΥΛΙΟΥ·ΒΑϹΕΟΥ August. — 4 ΚΟΜΜΑΓΗΝΝΑΛΥΠΕ (ΛΛΥΠΕ Pellegr.) August. — 5 om. August.

Ἰουλία Μαρκέλλα Ἰουλίου Βάσσου θυγάτηρ Κομμαγηνὴ ἄλυπε χαῖρε.

---

886 Capuae veteris loco (*S. Maria di Capua*) lapis tofinus repertus a. 1879, nunc Capuae in museo Campano. Sub lapide exsecto urna cretacea reperta, in qua cineres.

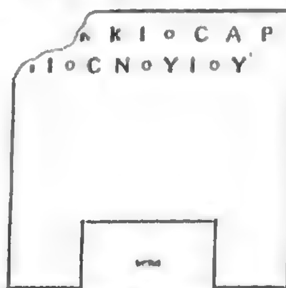

Πά]κιος Ἄρριος Νουίου.

Misit Ioh. Schmidt a. 1880 Mommseno. Edidit Iannelli act. Casertan. 1881 p. 41 (quem locum ipse non adii); ex ectypo ab Boissevainio misso Mommsen CIL X p. 976.

---

887 *Nella città di Capua* LIGOR. SVAR. *in piazza* CITT. In Benedicti MET. *nella villa detta la Torre degli schiavi nel fronte d' una arca di marmo* PELL. GVD.

ϹΕΜΝΟΝ
ΤΡΥΦΑΙΝΗϹ
ϹΩΜΑ

Ex Morillonii apographo Metell. Vat. 6039 f. 357'; Cittadini Vat. 5253 f. 325; Ligor. Neap. VII 440 (= Suares. Vat. 9139 f. 79); ex Ligorio Murat. 1755, 7. Edidit Pellegrino *apparato alle antichità di Capua* (ed. 2. 1771) II 259; ab Pellegrinio sine dubio acceptam Gudius 332, 16; hinc Franz 5875 *c*.

ΣΕΜΝΟΡ|ΤΡΙΦΩΝΗΣ|ΣΩΜΑ (Ω above Ρ) Ligor. Suar. Hinc Metellus v. 2 ΤΡΥΦΑΙΝΗϹ — 2 ΤΡΥΦΑΙΝΑϹ Citt. — 3 ϹΩΜΑ Pellegr. ϹΩΜΑ Met.

Cum vel Pellegrinius tres tradiderit versus, sumendum est principium carminis in fronte sarcophagi, reliqua in ipso sarcophagi corpore scripta fuisse antiquitus perdita. Nam carmen fuisse certissimum:

Σεμνὸν Τρυφαίνης σῶμα .....

XIII. SVESSA AVRVNCA (*Sessa*). SINVESSA (*Bagni di S. Rocco*). INCERTA.

Cf. Mommsen CIL X 465 sqq.

888 Suessae in domo D. Petripauli de Conestabulo Ivc. Don. Neapoli in aedicula Ioviani Pontani (prope aedem S. Mariae maioris Ign.) Sirm. et Accursius (*sul pavimento di S. Maria Maggiore* Acc. Mvr.).

ΤΟΝ ΠΑCΗCΑΡΕ
ΤΗC·ΕΙΔΗΜΟΝΑ·ΦΩΤΑ
ΦΙΛΙΠΠΟΝ.ΠΡΕCΒΥΝΕΙ·ΑΟ
ΝΙΗC·ΕΜΠΕΡΑΜΟΝCΟΦΙΗC
ΑΥCΟΝΙΩΝ·ΥΠΑΤΟΥ·ΠΑΤΕΡΑ·ΚΛΥ
ΤΟΝ·ΑΝΤΙΓΟΝΟΙΟ·ΘΡΕΨΕΜΑΚΗ
ΔΟΝΙΗ·ΔΕΞΑΤΟΔΕΙΤΑΛΙΗ

Apographum est Ignarrae. Iucund. Veron. f. 125. Magl. 28, 5 f. 130'. 28, 34 f. 189. Bonon. (Donius Vat. 7113 f. 18'); Sirmond. 10807 f. 57'. Ex eius et Pighii schedis Grut. 1098, 8; Accurs. Ambros. D 420 (II syll.) f. 1 (Murat. 379, 2 ex suis i. e. Ambrosianis et Iucundi schedis); Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 85; Martorelli theca calam. p. 524 (inde Donat. 184, 4); Ignarra de phratriis p. 210 ligno incisam. Repetiimus Franz 5822 et ego epigr. 553.

4 ΕΝΠΕΡΑΜΟΝ Iuc. Acc. Sirm. fortasse recte — 7 Δ'ΙΤΑΛΙΗ Sirm.

Τὸν πάτρης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα Φίλιππον,
πρέσβυν Εἰκονίης ἐμπέραμον σοφίης,
Αὐσονίων ὑπάτου πατέρα κλυτὸν Ἀντιγόνοιο
θρέψε Μακηδονίη, δέξατο δὲ Ἰταλίη.

Antigonum consulem non novimus.

---

889 Sinuessae repertus lapis, postea apud Franciscum Danielli Visc. Nunc Neapoli in museo.

ΙΟΥΝΙΩΡΟC
ΑΚΤΑΙCΤΗΝΟΜΟΡΟΝCΙΝΥΗΤΙCΙΝΑΦΡΟΓΕΝΕΙΑΝ
ΞΕΙΝΕΠΑΛΙΝΠΕΛΑΓΟΥCΒΛΕΨΟΝΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗΝ
ΝΑΟΙΜΟΙCΤΙΛΒΟΥCΙΝΥΠΗΟΡΟCΗΝΠΟΤΕΚΟΛΠΟΙC
ΔΡΟΥCΟΥΚΑΙΓΑΜΕΤΗCΘΡΕΨΕΝΑΘΥΡΜΑΔΟΜΟC
ΕΚΔΕΤΡΟΠΩΝΠΕΙΘΩΤΕΚΑΙΕΙΜΕΡΟΝΕCΠΑCΕΚΕΙΝΗC
ΠΑCΤΟΠΟCΕΙCΙΛΑΡΗΝΑΡΤΙΟΝΕΥΦΡΟCΥΝΗΝ
ΒΑΚΧΟΥΓΑΡΚΑΙCΙΑΙCΜΕCΥΝΕCΤΙΟΝΕCΤΕΦΑΝΩCΕΝ
ΕΙCΕΜΕΤΟΝΚΥΛΙΚΩΝΟΝΚΟΝΕΦΕΛΚΟΜΕΝΗ
ΠΗΓΑΙΔΑΥΠΕΡΙΠΕΖΑΝΑΝΑΒΛΥΖΟΥCΙΛΟΕΤΡΩΝ
ΠΑΙCΕΜΟCΑCΚΑΙΕΙCΥΝΠΥΡΙΝΗΧΟΜΕΝΟC
ΜΗΜΕΜΑΤΗΝΞΕΙΝΟΙΠΑΡΟΔΕΥΕΤΕΓΕΙΤΝΙΟΩCΑΝ
ΠΟΝΤΩΚΑΙΝΥΜΦΑΙCΚΥΠΡΙΔΑΚΑΙΒΡΟΜΙΩΙ

Contuli. Edidit accurate Visconti *opere varie* II 71 (*su due monumenti di Antonia Augusta*), cf. tab. IV 3; inde Franz 5956; Fiorelli catal. 24.

Ἰουνίωρος.
Ἀκταῖς τὴν ὅμορον Σινυησσίσιν Ἀφρογένειαν,
ξεῖνε, πάλιν πελάγους βλέψον ἀνερχομένην·
καί μοι στίλβουσιν ὑπ' ὀρόφοις, ἥν ποτε κόλποις
Δρούσου καὶ γαμετῆς θρέψεν ἄθυρμα δόμος.
ἐκ δὲ τρόπων πειθώ τε καὶ ἵμερον ἔσπασε κοίνης
πᾶς τόπος, εἰς ἱλαρὴν ἄρτιο[ς] εὐφροσύνην·
Βάκχου γὰρ κλισίαις με συνέστιον ἐστεφάνωσεν,
εἰς ἐμὲ τὸν κυλίκων ὄγκον ἐφελκομένη.
πηγαὶ δ' αὖ περὶ πέζαν ἀναβλύζουσι λοετρῶν,
παῖς ἐμὸς ὡς καίει σὺν πυρὶ νηχόμενος.
μή με μάτην, ξεῖνοι, παραδεύετε γειτνιόωσαν
πόντῳ καὶ Νύμφαις Κύπριδα καὶ Βρομίῳ.

Drusus sive maior is fuit Antoniae maritus sive minor Liviae, Veneris statuam antea in cubiculo positam iam Sinuessae inter mare balneas tabernas posuit in publico. Singula vide epigr. 810. — Iuniorem poetam eum intellegit Visconti qui Πομπήιος Νεώτερος vocatur Anth. Pal. VII 219. IX 28, probabilius Kiessling (ind. lect. Gryphisw. 1884/85 p. IV) Lucilium Iuniorem Senecae amicum, natione Campanum.

---

890 *Nel territorio di Matalone in Calazza nella chiesa di San Iacobo deli cavalieri di Rhodi* Lig. Neap. 489. *nella casa di M. Iacobo Bonaccorsi medico* Lig. Neap. 478, quorum alterum ex altero fictum. Quo sit referendum fragmentum, exputari nequit; quos praeterea titulos tamquam illo loco repertos protulit Ligorius, falsi sunt omnes.

Θ · Κ
ΑΛΕΞΑΝ
ΔΡΕΙΗΙΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΗΙCΥΜΒΙΩΙ
ΖΗCΑCΗ · . . .
. . . . .

Ligorius Neap. VII 478 (Suares. Vat. 9139 f. 86; Murat. 1294, 3) et VII 489 (Ursinus Vat. 3439 f. 140; Suares. f. 93; Donius sched. Maruc. A 188; Gorius sched. Maruc. A 6; Murat. 1294, 2; Franz 6333).

Duo sunt exempla satis inter se diversa vel ut rectius dicam satis diverso modo ab Ligorio suppleta: ea enim quam proposui particula videtur genuina esse.

1 Δ Κ Lig. 489 — 2 sqq. ΑΛΕΞΑΝ | ΔΡΕΙΗΙ | ΓΛΥΚΥΤΑΤ | Lig. 489. — Post ΖΗCΑCΗ (ΖΗΣΑΣΗ 489) pergit Ligorius

478:	489:
ΚΟCΜΙΩC ΕΤΗ·ΚΟΘΡΥΑΔΗC ΜΝΕΙΑC·ΧΑΡΙΝ	ΕΤΗ·Μ̄·Θ̄ ΚΟΡΝΟΥΤ ΜΝΕΙΑΣΧΑ ΡΙΝ

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἀλεξανδρείῃ γλυκυτάτῃ συμβίῳ ζησάσῃ .....

XIIII. AENARIA INSVLA (*Ischia*).

Cf. Mommsen CIL X p. 679 sqq.

In Aenaria insula, quae Graeco nomine Πιθηκοῦσσαι appellabatur, Chalcidenses priusquam Cumas sedes transferrent consederunt (cf. supra p. 225), qui *εὐτυχήσαντες*, ut ait Strabo p. 247, *δι' εὐκαρπίαν καὶ διὰ τὰ χρυσεῖα ἐξέλιπον τὴν νῆσον κατὰ στάσιν, ὕστερον δὲ καὶ ὑπὸ σεισμῶν ἐξελαθέντες καὶ ἀναφυσημάτων πυρὸς καὶ θαλάττης καὶ θερμῶν ὑδάτων· ἔχει γὰρ τοιαύτας ἀποφορὰς ἡ νῆσος, ὑφ' ὧν καὶ οἱ πεμφθέντες παρὰ Ἱέρωνος τοῦ τυράννου τῶν Συρακοσίων ἐξέλιπον τὸ κατασκευασθὲν ὑφ' ἑαυτῶν τεῖχος καὶ τὴν νῆσον* (i. e. post victoriam Cumanam a. 474)· *ἐπελθόντες δὲ Νεαπολῖται κατέσχον .... Νεαπολῖται δὲ ... πολέμῳ ἀποβαλόντες* (Romanis traditam post annum a. Chr. 345) *τὰς Πιθηκούσσας ἀνέλαβον πάλιν δόντος αὐτοῖς Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ.*

891 Insulae Aenariae in oppido *Casamicciola* in villa *Chevalley de Rivaz* lapis calcarius.

ΗΛΙΩ
ΜΙΘΡΑ
ΑΝΙΚΗΤΩ

Ἡλίῳ Μίθρᾳ ἀνικήτῳ.

Descripserunt Schoene et Holtzinger. — Capaccius hist. Neap. (ed. 1607) p. 165 titulum aliquem loco ubi repertus esset non indicato sic rettulit '*in antiquis lapidibus Mithrae mentio fit* ΗΛΙΩ·ΜΙΘΡΑ·ΑΝΙΚΗΤΩ.' Quibus ex verbis mira quadam cum arte Mangoni *ricerche topogr. ed archeol. sull' isola di Capri* (1834) p. 132 effecit Capaccium tituli Capreis in insula reperti mentionem fecisse. Atqui ne hoc quidem certum est unum aliquem titulum Capaccio illa scribenti obversari.

892 In insula Aenaria in loco q. d. *Nitroli* in valle Foriae prope Serraram, nunc Neapoli in museo anaglyphum.

Apollo lyram tenens — *Nympha sedens cum urceo* — *puer stans ad urnam columnae impositam* — *Nympha stans cum urceo*

Μ//ΝΙΠΠΟΣ ΙΑΤΡΟΣ ΥΠΑΛΠΙΝΟΣ ΝΥΜΦΑΙΣ
ΝΙΤΡΩΔΕΣΙ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΙ Ε//ΧΗΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Descripsit Mommsen CIL X ad n. 6786 (= IRN 3513). *Antichità di Ercolano* VI (*bronzi d' Ercolano* II) 182; Stephani ind. schol. Dorpat. 1850 p. 27.

Μ(έ)νιππος ἰατρὸς Ὑπαλπῖνος Νύμφαις
Νιτρώδεσι καὶ Ἀπόλλωνι ε(ὐ)χὴν ἀνέθηκεν.

Menippum putat Mommsenus certa sede nulla per Transpadanam artem exercuisse; nam loci indicationem (Ὑπαλπῖνος) neque origini neque domicilio enuntiando aptam esse.

893 Ischiana fortasse, etsi solitis anaglyphis [cf. CIL X 6786 sqq.] caret; est Neapoli in museo Momms.

in latere: LVM

L·RANTIVS·L·F·TRO·LYMPHIEIS *sic*

puer hedera coronatus

ΛΕΥΚΙΟΣ ΡΑΝΤΙΟΣ ΛΕΥΚΙΟΥ
ΥΙΟΣ ΝΥΜΦΑΙΣ

Descripsit Mommsen et edidit IRN 3523, CIL I 1238 (Ritschl prisc. latin. mon. tab. LXXII*d*), denique recognitam ab Henrico Dessau CIL X 6797; Avellino inscr. mus. Burb. p. 70 n. 97; Fiorelli cat. 79; Henzen 5762. Quae in latere extare testatur Avellinius non vidit Mommsen; hodie latera intra parietem abdita.

Λεύκιος Ῥάντιος Λευκίου υἱὸς (*Tromentina*) Νύμφαις.

894 In insula Aenaria in monte *di Vico* lapis praegrandis.

ΠΑΚΙΟΣ ΝΥΜΨΙΟΥ
ΜΑΙΟΣ ΠΑΚΥΛΛΟΥ
ΑΡΞΑΝΤΕΣ
ΑΝΕΘΗΚΑΝ
ΤΟΤΟΙΧΙΟΝ
ΚΑΙΟΙΣΤΡΑ
ΤΙΩΤΑΙ

Descripsit Mommsen et edidit *bull. dell' Inst.* 1846 p. 156. M. Vargas Macciucca *delle antiche colonie* I 262; Ignarra de palaestra p. 299 (hinc ut videtur neglegenter *tableau topogr. et hist. des îles d' Ischia* cett. a. 1822 p. 86); interpolatam Martorelli *colon. fenic.* p. 262; inde Marianus de Laurentiis, univers. Campan. felic. antiquit. II (1826) p. 105; denuo R. Rochette *mém. de l' institut de France* XIV 2 p. 299 (1840). Repetiit Franz 5861 coll. add. p. 1259.

Πάκιος Νυμψίου, Μάιος Πακύλλου ἄρξαντες ἀνέθηκαν τὸ τοιχίον καὶ οἱ στρατιῶται.

Q. Numpsi Q. l. Nicepori titulus CIL X 4251.

XV. PONTIAE INSVLA (*Ponza*).

Cf. Mommsen CIL X p. 677 sq.

895 Pontiis in insula rep. a. 1820.

Descripsit Holtzinger; utor etiam alio nescio cuius apographo inter schedas Mommseni reperto. Gerhard *arch. Zeitg.* 1846 p. 358 ab Mommseno missum (inde Franz 6190*b*); *Poliorama pittoresco* a. XVII (1857) p. 145; inde *bull. Napol.* n. s. V (1857) p. 190.

Lego haec Μνησθῇς 'Αρμόδι, βουλευτὰ Πανορμιτῶν τῆς Κεφαληνίας, Εὐσεβίας· .... ὁ θεός ... vel εὐσεβίας .... ὁ θεός ...

Titulus fortasse christianus infra vix integer.

XVI. CAPREAE INSVLA (*Capri*).

Cf. Mommsen CIL X p. 681 sq.

Strabo V p. 248 αἱ δὲ Καπρέαι δύο πολίχνας εἶχον τὸ παλαιόν, ὕστερον δὲ μίαν· Νεαπολῖται δὲ καὶ ταύτην (uti Pithecussas) κατέσχον. Augustus insulam suam fecit villamque ibi aedificavit (ἴδιον ποιησαμένου κτῆμα καὶ κατοικοδομήσαντος Strabo l. s.). De Tiberii ad Capreates secessu eiusque villis duodecim cf. Tac. ann. IV 67. Suet. Tib. 65.

896 Capreis in insula recens repertus lapis.

ΡΙΝΘΟϹΤΡΟΠΙΑΝΟϹ
ΓΟΡΑΝΟΜΗϹΑϹ

.... Κό]ρινθος Τροπιανὸς (?) [ἀ]γορανομήσας.

Beloch *bull. dell' inst.* 1877 p. 50 ex Capassii Neapolitani apographo.

897 Capreis in insula a. 1800 reperta *nella collinetta di S. Nicola, conservata presentemente dall' ispettore Feola* Mang. Nunc Neapoli in museo.

Descripsi quae supersunt additis reliquis ex Mangonii apographo. Edidit Guarini *bull. dell' inst.* 1832 p. 155 et comment. XIII p. 55; Mangoni *ricerche topogr.* (1834) p. 202; uterque pleniorem vidit. Inde Franz 5871, add. p. 1260. Mutilam Fiorelli catal. 78 et Beloch *bull. dell' inst.* 1877 p. 50.

1 primam hastam plenam I Mangoni, qui potuit videre, et Beloch, qui non potuit. Scripta fuerunt sub statua Augusti cuiusdam, quam duo vel tres homines ἀγορανομήσαντες (fortasse apud Neapolitanos) dedicaverunt. — V. 2 de liberto cogitari nequit, probabiliter Beloch Φού-λουιος 'Απελλῆς.

898 In insula Capreis repertus lapis ad locum S. Valentini dictum Guar. *Comecchè altri dicono, nel poggio di S. Maria, conservato nell' isola da G. Feola* Mang.

ΑΘΑΝΟΔΟΡΟΣΑΓΗΣΑΝΔΡΟΥ
ΡΟΔΙΟΣΕΠΟΙΗΣΕ

'Αθανόδ[ω]ρος 'Αγησάνδρου 'Ρόδιος ἐποίησε.

Edidit Guarini *bull. dell' inst.* 1832 p. 155 ab Capocelatrio acceptam; Mangoni *ricerche topogr. ed archeol. sull' isola di Capri* (1834) p. 179; Franz 5870*b* coll. add. p. 1260; Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 520.

2 ΡΘΔΙΟΣ Mang.

Damnavit Froehner Philologi vol. suppl. V (1884) p. 66, fortasse recte.

899 Capreis in insula *nel luogo di S. Valentino rinvenuta non ha guari una lapide di marmo* Mang.

ΘΕΑΝΩ ΟΗΝΙΚΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Edidit Guarini *bull. dell' inst.* 1832 p. 155 et comment. XIII p. 55; Mangoni *ricerche* (1834) p. 171. Repetiit Franz 5873 add. p. 1260.

Θεανὼ .... χαῖρε. Nomen patris (vel mariti) incertum; coniecerunt Εὐνίκου, fortasse Θεονίκου.

900 Capreis in insula repertus lapis in ruderibus q. d. *delle Parate; al presente giace ad uso di soglia nel limitare della porta del diruto palazzo di Thorold* ROMAN. MANG. MOMMS. Litterae teste Mommseno magnae et pulchrae.

ΓΝΑΙΟΣ
ΜΕΑΚΛΟ//
ΞΓΕΣΤΑ

Descripsit Mommsen in schedis. Edidit Romanelli *isola di Capri (mss. inediti del conte Rezzonico, del prof. Breislak e del generale Pommereul)* Neap. 1816 p. 8; Mangoni *ricerche topogr.* p. 205. De suo Mommsen mus. Rhen. V 463. Repetiit Franz add. 5871*b*.

2 ΜΕΓΑΚΛΕΟΣ Rom. ΜΕ ΑΚΛΕΟΣ Mang. — 3 Γ.ΠΕΣΤΑΝ⌒ Rom. Π.ΠΕΣΤΑΝΟ.. Mang.

Patet igitur et Romanellii et Mangonii exemplum esse interpolatum, idque eo apertius est quod v. 3 π(άτρων) Παιστανός i. e. *Paestanae civitatis patronus* interpretantur. Credunt illi quod cupiunt libenter. Valde dubium illud quoque quod Franz v. 3 Ἐγνεστανός legit. Mihi quid scribendum sit non liquet; num sepulcralis sit titulus dubito.

901 Capreis reperta ROMAN. in villa Heigeliana prope Neapolin OSANN.

ΤΑΥΡΙϹΚΕϹΤΑΙΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Ταυρίσκε Στaίου χαῖρε.

Sic Osann syll. p. 545, 9 (inde Franz 5848); Romanelli *isola di Capri* p. 84.

V. 1 ΤΑΥΡΙΚΕ ΣΤΑΙΟΥ Rom.

902 Capreis in insula repertus lapis prope aedificium quod vulgo *Matromania* dicitur SECVNDVS. Neapoli apud presbyteros oratorii MVRAT.

ΟΙΣΤΥΓΙΟΝΧΩΡΟΝΥΠΟΡΑΙΕΤΕΔΑ/
ΜΟΝΕΣΘΛΟΙ
ΔΕΞΑΣΘΕΙΣΑΙΔΗΝΚΜΕΤΟΝΟΙΚΤΡΟΤΑΤΟΝ
ΟΥΚΡΙΣΕΙΕΓΜΟΙΡΩΝΗΡΠΑΣΜΕΝΟΝΑΛ/
ΑΒΙΑΙΩΙ
ΑΙΦΝΙΔΙΩΙΘΑΝΑΤΩΙΜΗΝΙΟϹΕΞΑΔΙΚΟΥ
ΑΡΤΙΜΟΥΕΝΠΡΟΚΟΠΗΣΤΑΞΕΙΠΑΡΑΔΕΣΠΟ
ΤΗΟΝΤΙ
ΑΡΤΙΔΕΚ^ΙΓΟΝΕΩΝΕΛΠΙΔΕΜΗΝΣΤΕΡΕ
ΣΑΣ
ΟΥΔΕΚΑ////ΝΘΕΤΕΩΝΟΥΔΕΙΚΟΣΙΤΕΡΜΕΝΙΑΥ
ΤΩΝ
ΕΚΤΕΛΕΣΑΣΓΟΕΡΟΣΟΥΚΕΣΟΡΩΤΟΦΑΟΣ
ΤΟΥΝΟΜΑΜΟΙΥΠΑΤΟΣΟΛΙΤΟΜΑΙΔΕΤΙΤΟΝ
ΣΥΝΟΜΑΙΜΟΝ
ΤΟΥΣΤΕΓΟΝΕΙΣΚΛΑΙΕΙΝΜΗΚΕΤΙΤΟΥΣΤ
ΑΛΑΝΑΣ

Apographum fere est Martorellii thec. cal. p. 478 (inde Romanelli *isola di Capri* p. 61). Ab Ignatio Como acceptam Murat. 1687, 2; Ios. Mar. Secundus in Gorii symb. litt. III (1752) dec. 2 p. 25. Ex schedis Hadereri Franz 5872. Repetii epigr. 624.

1 extr. Δ Mart. Murat. ΔΙ Had. — 3 ΚΑΙΜΕ Murat. — 4 ΕΚ Murat. — extr. ΑΛ Mart. ΑΛ/ Had. ΑΛΛ Murat. — 9 Κ^Ι Had. Κ/// Mart. ΚΑΙ Murat. — ΕΛΠΙΔ usque ad ΕΤΕΩΝ (v. 11) om. Murat. — 14 ΥΠΑΤΟΣΟ omnes; litt. Ο fuerit foliolum — ΛΕΤΙΤΟΝ Mur. ΛΕΤΙΤΟΝ Secund.

Οἱ στύγιον χῶρον ὑπεναίετε, δαί[μ]ονες [ἐσ]θλοί,
δέξασθ' εἰς Ἀΐδην κ(αί) με τὸν οἰκτρότατον,
οὐ κρίσει ἐγμοιρῶν ἡρπασμένον, ἀλλὰ βιαίως
αἰφνιδίῳ θανάτῳ μήνιος ἐξ ἀδίκου·
ἄρτι μου ἐν προκοπῆς τάξει παρὰ δεσπότῃ ὄντι,
ἄρτι δὲ καὶ γονέων ἐλπίδ' ἐμὴν στερέσας,
οὐ δέκα [πέ]νθ' ἐτέων οὐδ' εἴκοσι τέρμ' ἐνιαυτῶν
ἐκτελέσας γοερὸς οὐκ ἐσορῶ τὸ φάος.
τοὔνομά μοι Ὕπατος· λίτομαι δ' ἔτι τὸν συνόμαιμον
τούς τε γονεῖς κλαίειν μηκέτι τοὺς τάλανας.

5 olim scripseram μοι pro μου; sed relinquenda scriptori casuum confusio.

LATIVM ADIECTVM.

Mommseni exemplum secutus (CIL X p. 499) Latium vetus ab adiecto separavi proposuique paucos Graecos titulos in his regionibus repertos Campaniae tamquam appendicem. Complectitur autem hoc caput Casinvm (*S. Germano*), Agrvm Aqvinatem (*Pontecorvo*, cf. Mommsen l. s. p. 530), Soram (*Sora*), Caietam (*Gaëta*; de titulorum Caietanorum origine cf. Mommsen l. s. p. 602), Fvndos (*Fondi*), Tarracinam (*Terracina*), Ardeam (*Ardea*), Velitras (*Velletri*; musei Borgiani Veliterni titulos itemque qui ab Clemente Cardinalio collecti fuerunt constat plerosque Roma advectos esse). Non recepi in ordinem titulum crateris aenei Antii quidem reperti (a. 1741 teste Venutio in schedis Guarnierii Pisaurensibus f. 37'), sed sine dubio casu aliquo aliunde advecti; Delo in insula olim positum fuisse scita est Ioannis Wardii Angli coniectura (cf. Boeckh CIG 2278 et Homolle *bull. de corr. hellén.* VIII p. 103 sq.). Ne tamen quid desideretur, ex accuratissimis Augusti Mau et Caroli Robert apographis hoc loco titulum proponam.

Legendum: Βασιλεὺς Μιθραδάτης Εὐπάτωρ τοῖς ἀπὸ τοῦ γυμνασίου Εὐπατορισταῖς.

Quae post vos. Εὐπάτωρ manus antiqua supra versum addidit ea Boeckhius interpretatus est Μ(έγας) ν(έος) Δ(ιόνυσος), parum probabiliter. Quae praeterea manus recentior in margine superiore adiecit ea lectionis quidem certae, interpretationis vero sunt incertissimae.

---

903 *Nella speziaria di Monte Casino.*

ΜΙΚΡΑ·ΜΕΝ·ΗΛΙΘΟΣ·ΕΣΤΙΝ
ΕΧΕΙ·ΔΗΔΕΙΑΝΟΠΩΠΗΝ
ΕΝΔΟΝΤΟΝΜΟΡΦΩΝΩΣ
ΙΟΝ·ΕΝΤΑΛΑΡΟΙΣ

Franz add. 5875*g* ex schedis Friderici Cassitto a Mommseno missis. Inde ego epigr. 1118.

Videtur distichum olim cum ipso titulo sepulcrali nunc deperdito sarcophago inscriptum fuisse.

Μικρὰ μὲν ἡ λίθος ἐστίν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπὴν
ἰδὼν τ[ῶ]ν μορφῶν, ὡς ἴον ἐν πελάγοις.

---

904 In oppido Ponte Corvo in Campania (sic) ante palatium episcopi Smet. Pigh. S. l. Citt. Lapis humi affixus et erectus est in Ponticurvo pro aedibus D. episc. civit. docalis Vat. 6217. *Il sig. Gius. Calao di Pontecorvo nel cavar pietre l' ha rinvenuta di nuovo e l' ha murata nella facciata di sua casa* Cayro.

ΕΥΧΗ
ΗΡΑΚΛΗ·ΘΑΛΛΟΦΟΡΩ
ΙΕΡΩ·ΕΥΑΚΟΥϹΤΩ
Α·ΚΟΡΝΗΛΙΟϹ·Α·ΚΟΡΝΗ
ΛΙΟΥ·ΠΡΕΙΜΙΓΕΝΙΟΥ
ΥΙΟϹ·ΠΑΛ·ΤΕΡΕΝΤΙΑΝΟϹ
ΚΑΙ·ΛΗΜΝΙΟϹ·ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟϹ
ΕΠΟΙΗϹΑΝ
HERCVLI·PACIFERO *pietra*
INVICTO·SANCTO
SACR
VOTO·SVSCEPTO
L·CORNELIVS·L·F
PAL·TERENTIANVS
ET·LEMNIVS·LIBERTVS
MERITO·LIBENTES
FECERVNT

Contulit Mommsen. Descripsit Smetius ms. p. 91, ed. f. 24'. Inde Pighius Berol. A 61*a* et Ligorius, ut videtur, Neap. VII, Grut. 49, 1, Franz 5985. Praeterea tria extant exempla, primum apud Cittadinium Vat. 5253 f. 331, alterum in cod. Vat. 6217 f. 292, tertium Paschalis Cayro *storia sacra e profana di Aquino* (1808) p. 362, qui omisit Latina.

Εὐχὴ Ἡρακλῇ Θαλλοφόρῳ ἱερῷ εὐηκοόστῳ Α. Κορνήλιος Α. Κορνηλίου Πρειμιγενίου υἱὸς Παλ(ατίνα) Τερεντιανὸς καὶ Λήμνιος ἀπελεύθερος ἐποίησαν.

Herculi pacifero invicto sancto sacr(um) voto suscepto L. Cornelius L. f. Pal(atina) Terentianus et Lemnius libertus merito libentes fecerunt.

905 In oppido Sorano in palatio Albani lapis, in quo imago feminae.

Θ K
ΚΕΙΤΕ Ω ΔΕ ΑΒΙΔΙΑ · ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΕΚΔΗΜΗCΑCΑ *sic*
ΔΥCΙΝ · ΚΑΙ · ΑΝΑΤΟΛΗΝ ΚΑΛΩC ΒΙΩCΑCΑ ΜΗ
ΔΕΝΙ ΜΗΔΕΝ ΟΦΕΙΛΟΥCΑ ΚΕΛΕΥΟΤΟΥC *sic*
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΥC ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΙ ΤΙC ΕΤΕΡΟC
ΑΛΛΟC ΜΗ ΕΞΟΝ ΑΥΤΩ ΕΙΝΕ ΜΗΤΕ
. . . .

Marini *I. A.* V 160; inde Franz 6542.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Κεῖτε ὧδε Ἀβιδία Ἀγρίππινα, ἐνδημήσασα δύσιν καὶ ἀνατολήν, καλῶς βιώσασα, μηδενὶ μηδὲν ὀφείλουσα. κελεύ[ω] τοὺς ἀπελευθέρους μου καὶ εἴ τις ἕτερος ἄλλος, μὴ ἐξὸν αὐτῷ εἶναι μήτε ---

906 Caietae in publico in fragmento duodecim angulorum, quorum quinque eo quod muro inserti sunt legi nequeunt Smet.

1	2	3	4	5	6	7
ΑΙΨ	ΑΙΒΟ	ΝΟ	ΑΙΨ	ΕΥ	IIIIW	///AV////
	ΝΟΤΟC	ΤΟC	ΝΟΤΟC	ΡΟC	ΤΗC	//A//C//
AFRI	AVSTRO	AVS	EVRO	EV	..OLA	....
CVS	AFRICVS	TER	AVSTER	RVS	NVS	NVS

Smetius apud Waelscapplium f. 34 et ms. Neap. p. 32, ed. f. 36, 3 acceptam a Pighio (inde Manutius orthogr. 26, 11; Gruterus 137, 7); item a Pighio (non a Smetio, opinor) Ligorius Taur. V; ex Smetio ms. Mommsen IRN 4104 = CIL X 6119; ex edito Franz 6181. Cf. Hermae vol. XX 623 sq.

4, 1. 6, 1. 7, 1. 2 unus servavit cod. Waelscappl.; 7, 3. 4 SVBSO LA|NVS Smetius, ...|NVS Ligorius. Interpolatum igitur est a Smetio, si quidem Subsolanus hoc loco ineptus est.

Legendum: 1 Αἰψ. *Africus* 2 Λιβόνοτος. *Austroafricus* 3 Νότος. *Auster* 4 [Εὐρό]νοτος. *Euroauster* 5 Εὖρος. *Eurus* 6 [Ἀπηλι]ώτης. [*S*]*olanus* sive [*Subs*]*olanus* 7 [Κ]α[ικί]ας. [*Vultur*]*nus*.

907 Fundis repertus cippus marmoreus.

ΤΙ · ΚΛ · CΑΝΚΤΙΑΝΩ
ΚΑΛΛΙΚΛΕΙ · ΠΡΟΥCΕΙ
ΑΠΟ ΤΟΥ · ΥΠΙΟΥ
ΖΗCΑΝΤΙ · ЄΤΗ · ΛЄ
ΤΙ · ΚΛ · ΙΟΥΛΙΑΝΟC
ΘΡΑCΥΜΗΛΗC *sic*
ΑΔЄΛΦΩ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΜΝΗΜΗC · ΧΑΡΙΝ
ΧΑΙΡЄΤЄ

Io. Sotis apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1885 p. 161.

Τι. Κλ(αυδίῳ) Σανκτιανῷ Καλλικλεῖ Προυσεῖ ἀπὸ τοῦ Ὑπίου, ζήσαντι ἔτη λε΄, Τι. Κλ(αύδιος) Ἰουλιανὸς Θρασυμή[δ]ης ἀδελφῷ γλυκυτάτῳ μνήμης χάριν. χαίρετε.

908 Fundis repertum fragmentum Quar. In villa Ciceronis prope *Mola di Gaeta* Momms.

ΑΛΛΟΣΦΙΛΟΛΟΓ
ΠΡΕΣΒΥΣΟΜΟΔ
ΣΥΔΟΠΑΡΟΔΕΥ
ΧΑΙΡΕΚΑΙΤΑΥΘΙΣΤC

Quaranta *commento sopra una iscr. gr. mutila* p. 64. Inde Franz 6431. Ex Mommseni apographo idem add. p. 1268.

1 extr. Γ om. Momms. — 3 extr. Υ om. Quar. — 4 ΤΑΥΤΙΣ Θ·· Quar.

. . . .
ἄλλος, φιλόλογ[ος] πρέσβυς, ὁμοδ[είνοις φίλοις·
σὺ δ' ὁ παροδεύ[ων] χαῖρε καὶ τοῦθ' ἱστό[ρει.

Restitui mus. Rhen. XXXIV 191 n. 623*a*, nisi quod pro ὁμοδούλοις nunc ὁμοδείνοις scripsi.

909 Tarracinae in ecclesia cathedrali (*baldaquin de droite*).

ΤΕΡΑ
ΤΙΑ

Descripsit de la Blanchère.

910 Ad Ardeam reperta.

NICON HESPERO F*il*
b ENE MERENTI FEC*it*
m EMORIA QVI V*ixit*
ANNIS XVI
MENSIBVS IIII
e ΥΨΥΧΕΙ ΟΥΔ *sic*
ΑΘΑΝΑΤΟC

Fea *antolog. Romana* 20, 413; inde Mommsen CIL X 6771.

911 Sarcophagus *scoperto a. 1764 in Velletri in una vigna, la cui proprietà spetta alla mensa Vescovile, l' utile dominio ai signori Nardini, in contrada la Colonella; fu in potere del magistrato Veliterno, questo l' a. 1773 l' offrì in dono a Clemente XIV* Card. Nunc in museo Vaticano (*Belvedere*).

in sinistra frontis parte:

a S E X · V A R I O · M A R C E L L O ·
PROC · AQVAR · C · PROC · PROV · BRT · CC · PROC · RATIONIS ·
PRIVAT · CCC · VICE · PRAEFF · PR · ET · VRBI · FVNCTO ·
C · V · PRAEF · AERARI MILITARIS · LEG · LEG · III AVG ·
PRAESIDI PROVINC NVMIDIAE ·
IVLIA SOAEMIAS BASSIANA · C · F · CVM FILIS ·
MARITO ET PATRI AMANTISSIMO

in dextra:

b C E Ξ T Ω · O Y A P I Ω · M A P K E Λ Λ Ω
ΕΠΙΤΡΟΠΕΥCΑΝΤΙ ΥΔΑΤΩΝ · ΕΠΙΤΡΟΠΕΥCΑΝΤΙ ΕΠΑΡΧΕΙΟΥ
ΒΡΙΤΑΝΝΕΙΑC · ΕΠΙΤΡΟΠΕΥCΑΝΤΙ ΛΟΓΩΝ ΠΡΕΙΒΑΤΗC · ΠΙCΤΕΥ
ΘΕΝΤΙ ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΠΡΑΙΤΩΡΙΟΥ ΚΑΙ ΡΩΜΗC ·
ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΩ ΑΝΔΡΙ ΕΠΑΡΧΩ ΕΡΑΡΙΟΥ CΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ·
ΗΓΕΜΟΝΙ ΛΕΓΕΙΩΝΟC · Γ · ΑΥΓΟΥCΤΗC ΑΡΞΑΝΤΙ ΕΠΑΡΧΕΙΟΥ ΝΟΥΜ·Δ·Α·
ΙΟΥΛΙΑ CΟΑΙΜΙΑC ΒΑCCΙΑΝΗ CΥΝ ΤΟΙC ΤΕΚΝΟΙC · ΤΩ · ΠΡΟC
ΦΙΛΕCΤΑΤΩ ΑΝΔΡΙ ΚΑΙ ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ ΠΑΤΡΙ ·

Descripsi. Edidit Bianchini in diario *Novelle letterarie di Firenze* a. 1764 p. 806 (inde Donat. 264, 1); Zampini (eum enim anonymi opusculi auctorem esse docuit Marinus Marinius *degli aneddoti di Gaetano Marini* Romae 1822 p. 30) in sepulchralem lapidem Sex. Varii Marcelli observationes, Romae 1765; Oderici dissert. p. 199 n. 29. 30; Cardinali *inscr. Velit.* p. 175; Orelli 946; Osann syll. 417, 1; Franz 6627; Orelli 946 cum add. Henzenii. Ex Henzenii apographo Mommsen CIL X 6569.

Σέξτῳ Οὐαρίῳ Μαρκέλλῳ ἐπιτροπεύσαντι ὑδάτων, ἐπιτροπεύσαντι ἐπαρχείου Βριταννείας, ἐπιτροπεύσαντι λόγων πρειβάτης, πιστευθέντι τὰ μέρη τῶν ἐπάρχων τοῦ πραιτωρίου καὶ Ῥώμης, λαμπροτάτῳ ἀνδρί, ἐπάρχῳ ἐραρίου στρατιωτικοῦ, ἡγεμόνι λεγειῶνος γ' Αὐγούστης, ἄρξαντι ἐπαρχείου Νουμιδίας, Ἰουλία Σοαιμιὰς Βασσιανὴ σὺν τοῖς τέκνοις τῷ προσφιλεστάτῳ ἀνδρὶ καὶ γλυκυτάτῳ πατρί.

'Sex. Varius Marcellus et Iulia Soaemias Bassiana parentes sunt Elagabali eius qui postea imperavit. Cf. Dio 78, 30 ἡ Μαῖσα ἡ τῆς Ἰουλίας τῆς Αὐγούστης ἀδελφὴ δύο τε θυγατέρας Σοαιμίδα καὶ Μαμαίαν ἐξ Ἰουλίου τοῦ ἀνδρὸς ὑπατευκότος καὶ δύο ἐγγόνους ἄρρενας, ἐκ μὲν τῆς Σοαιμίδος Οὐαρίου τε Μαρκέλλου ἀνδρὸς ὁμοεθνοῦς, ἐξ Ἀπαμείας γὰρ καὶ ἐκεῖνος ἦν, καὶ ἐν τε ἐπιτροπαῖς ἐξετασθέντος καὶ ἐς τὸ συνέδριον ἐσγραφέντος καὶ μετὰ τοῦτο τελευτήσαντος Ἀουῖτον (scilicet Elagabalum quem dicunt) ... ἔχουσα. Soror sororcave Elagabali apud auctores nullae commemorantur' Mommsen.

912 Veliteis apud marchionem Ginnetti (a. 1699) Fabr. Tusculi repertus sarcophagus quinquepalmaris longitudinis in sacrario monasterii S. Silvestri in Algido Carmelitarum discalceatorum, ubi pro fonticulo ad manus abluendas inservit Lvp. Romae Mvr.

Δ · M
ΣΠΙΡΙΤ Θ
ΦΛΑΒΙΑΙ ΑΛΒΙΝΑΙ
Λ·Π·ΦΙΛΙΑΙ·ΚΟΜΜΕΝΔΑΤΟ
ΚΙΝΕΡΕΣ
ΑΡΚΑ ΚΟΝΔΟ
Α · Β · Κ · Φ' · Λ' · Δ'

Lupus Vat. 9143 f. 15 ex suo apographo et apud Vulpium Lat. IX 266; Fabretti 756, 624; ab Stephano Bernino Murat. 1675, 5; repetiit Cardinali *iscriz. Velit.* 180, 114; Mommsen CIL X 6608.

2 ΣΠΙΡΙΤΙΘ Mur. — 3 ΦΛΑΒΙΑΙ·ΣΑΒΙΝΑΙ Fabr. — 4 Λ·Π· Lup. L·P· Mur. ΑΠ· Fabr. — ΚΟΜΕΝΔΑΤΟ Fabr. — 5 ΚΙΝΕΡΕΣ Fabr. — 7 Α·Β·Κ·Α·Δ Fabr.

Omnia incerta praeter vv. 5. 6: *cineres arca condo.*

PARS QVINTA.

ROMA ET VICINIA.

In agro Romano Graeci tituli haud pauci inventi sunt, alii honorarii a Graecis civitatibus vel Romanis hominibus positi vel Graecis in urbe degentibus, alii a peregrinis dicati deis sive peregrinis sive indigenis, alii quod argumentum ad doctam Graecorum eruditionem pertinebat Graece scripti, longe vero plurimi sepulcrales hominibus ex Graecia vel Asia oriundis destinati sive libertis sive qui peregre advecti Romae mortem oppetierunt. Quorum in numero quod multa sunt carmina, hoc inde potissimum explicandum est quod qui docte et eleganter loqui volebant doctiorem quoque Musarum sermonem praeoptabant. Saepius ipsum titulum Latine scriptum excipiunt versus Graeci, quo contra nemo sane unquam Graeco titulo addidit carmen Latinum, et in Homonoeae sarcophago (CIG 6268) titulo Latino epigrammatisque Latinis quattuor ornato unum quod adiectum est carmen Graecum nobilissimum et maxime conspicuum locum obtinet. Itaque Graece scripta carmina non omnia ad Graecos homines referemus, sed saepius ornamenti loco Latini hominis sepulcro addita putabimus idemque valet de eis quae docte vel sapienter vel acute Graece dicta mediis titulis Latinis interspersa legimus, velut *εὐψύχι τέκνον, οὐδεὶς ἀθάνατος* vel *ἐκ τῶν ἐμῶν πόνων τοῦτο ἐστίν* vel *τοὺς ἀγαθοὺς καὶ ζῶντας εὐεργετεῖν δεῖ* alia id genus, qualia etiam in earum regionum sepulcris reperiuntur, in quibus Graeci tituli reperiri non solent. Nam hoc tenendum est Romae ipsa in urbe cum late pateret linguae Graecae usus propter ingentem Graeculorum confluxum et insignem Graecarum litterarum venerationem vel ostentationem, tamen extra urbem nusquam fere Graecae linguae usum obtinuisse, antequam christianorum hominum colluvies ex oriente profecta maxime in Italia septentrionali consisteret, quorum tituli Aquileiae potissimum et Ravennae et in regione Mediolanensi frequentes habentur. Ceteroqui quidquid Urbini, Pisauri, Florentiae, Bononiae, Veronae, Venetiis Graecorum titulorum prostat, ea omnia vel ex Roma urbe vel ex Graecia advenerunt exceptis fortasse carminibus paucissimis, quibus doctiores aliquot homines sepulcra sua ornari voluerunt. Multos lapides qui illis in urbibus reperti perhibebantur adhibitis certis de origine auctoribus ad Romam urbem revocare potui adiutus saepe paratissima Eugenii Bormann et voluntate et doctrina; alios de quibus non certo constabat pauciores consentaneum erat eodem iudicio teneri quod de pluribus ratum fuit.

Agri Romani titulos ita digessi ut Ostienses omnes seorsim proponerem, ut quae portus peregrinorum frequentia et commercio insignis indole peculiari signata sunt ne tamquam perirent in urbanarum inscriptionum multitudine. Reliquorum oppidorum paucissimi sunt tituli sacri vel publici, plurimi, ut res fert, sepulcrales. Haec duo genera inter se seiungenda fuerunt; nam ut dedicatorii sive honorarii lapides Tibure vel Praeneste vel ad lacum Nemorensem inventi sine dubio suo quisque loco tamquam pretio aestimandi sunt nec ad urbem referri possunt, velut C. Sallusti Nasonis titulus ab Mysis Abbaitis in Dianae Nemorensis sacrario dedicatus vel Minicii Natalis, cuius haud pauca sunt monumenta Tiburtina, Tibure Aesculapio positum donarium, ita sepulcrales tituli Graeci casu factum est ut non in urbe sed in suburbanis ut ita dicam oppidis ponerentur. Nam omnia illa urbanorum hominum villis plena fuerunt, ut si quis libertus tempore aestivo in Tusculana vel Tiburtina patroni villa obiret eius titulus nullo iure inter Tusculanos vel Tiburtinos, sed utique inter urbanos reponendus sit. Idem dicendum est, ut hoc genere utar, de hermis per villas doctiorum hominum olim dispositis: etiamsi quod de plurimis constat omnes sciremus Tibure repertos esse, tamen ad urbanam vitam studiaque illustranda utique pertinent haec docta Graecarum litterarum monumenta. Itaque post inscriptiones sacras publicasque urbanas singulis capitulis sacrae publicaeve comprehenduntur primum Aricinae quaeque eiusdem regionis sunt, deinde Tiburtinae, denique Praenestina una; quibus absolutis subsequentur urbis Romae et viciniae tituli reliqui omnes ex argumenti similitudine dispositi.

Urbanos christianorum lapides ut par est sylloges ab Ioanne Baptista de Rossi praeclare institutae reliqui.

I. OSTIA (*Ostia*). PORTVS AVGVSTI (*Porto*).

Cf. Dessau CIL XIV p. 1 sqq.

Titulos Ostienses et Portuenses uno capitulo complexus sum Dessavium secutus, qui de rebus Ostiensibus (l. s. p. 1—9) tam docte tamque luculenter exposuit, ut invidiosum foret copias eius expilare.

913 Ostiae in museo.

ЄΞЄΜ
TONYMIN
AΘANATOIC
MHNOT
.....ΙΑ

Descripsit Dessau.

Videtur vv. 2 sqq. legendum [θεῶν] | ἀθανάτοις [Ῥέᾳ τε καὶ Ἄττει] μηνοτυ[ράννῳ].

---

914 Ostia sine dubio oriundus lapis. *Pilier de marbre rouge, surmonté d' un fût, qui soutenait une tête ou un buste* Mill.. Prope Aquas Sextias in castro de S. Cannato Spon. ex officio St. Cannati ac sacello Renati regia Aquas Sextias translata in aedes Nic. F. Peiresc. Aquis Sextiis in domo St. Vincens Mill. Ibidem in museo Henr. Hirschf.

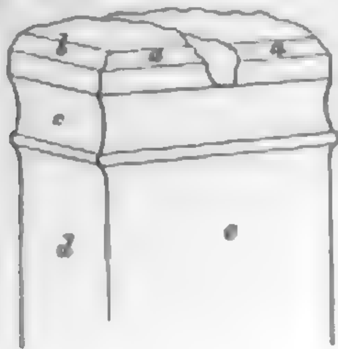

a titulus corrosus et superne lacsus

ΙΙΙωΙ////////ΙΛΙϹΙ

b titulus valde corrosus

////////// ϹωΤΗ //////

c //////////////////
ЄΠΑΓΑΘω

d ЄΠΙ
ΓΡΑΝΙΟΥΡω//Α

e MAPKOYAYPHΛIOY
ϹЄOYHPOYAΛЄΞANΔPO
ЄYTYXOYϹЄYϹЄBOYϹϹЄB
KAIIOYΛIAϹ ////////// I // Ϲ
ϹЄBAϹTHϹMHTPOϹϹЄB
ΔIIHΛIω
MЄΓAΛωϹAPAΠIΔI
KAITOIϹϹYNNAOIϹ
ΘЄOIϹ
M·AYPHΛIOϹHPωN
NЄωKOPOϹTOYЄN
ΠOPTωϹAPAΠIΔOϹЄΠI
ΛAPΓINIωBЄITAΛIωNI
APXIYΠHPЄTHKAIKA
MЄINЄYTHKAIAYPHΛIω
ЄΦHBωKAIϹAΛωNIωΘЄϹ
ΔOTωIЄPOΦωNOIϹ
KAIKAMЄINЄYTAIЄXAI
THIЄPOΔOYΛЄIAANЄ
ΘHKЄNЄΠAΓAΘω

Descripsi ex ectypo ab Herzogio facto, usus simul Ottonis Hirschfeld apographo. Habet tit. *d* et *e* cod. Peiresc. lat. 8958 f. 209. 210; eadem descripsit Spon misc. p. 329, 22 (hinc Fabretti VI 494, 187); tit. *b c e* Millin *voyage dans le midi de la France* II 199. Repetiit Franz 6000 coll. add. p. 1263.

a sic legi; ϹωΙΙΙΙΙΙΙΑΙϹ Hirschf.
c v. 1 nihil legi; ϹωΙΙΙΙΙΙΙΙα Hirschf.
d ἐπὶ Γρανιούρῳ Peiresc.
e 1 ЄΠΑΓΑΘΩΥΠЄΡΣΩΤΗΡΙΑΣ | ΜΑΡΚΟΥ κτλ'. Mill. (i. e. tit. *b c e*) — 2 ΑΛЄΞΑΝΔΡΟΥ Spon. Mill. — 4 ΙΟΥΛΙΑΣΜΑΜΑΙΑΣ Spon. Mill.; 'antiquitus erasum', ait Hirschf. — 11 extr. lapis laesus — 16 ΦΗΒΩ Spon. Mill. — extr. ΘЄΙ Spon — 18 extr. XAI legi, XAK Hirschf., XAPI Spon, KAPI Mill.

Ὑπὲρ] σωτη[ρίας] (tit. *b*) .... (tit. *a*) Μάρκου Αὐρηλίου Σεουήρου Ἀλεξάνδρο(υ) Εὐτυχοῦς Εὐσεβοῦς Σεβ(αστοῦ) καὶ Ἰουλίας (Μαμαίας) Σεβαστῆς μητρὸς Σεβ(αστοῦ) Διὶ Ἡλίῳ μεγάλῳ Σαράπιδι καὶ τοῖς συννάοις θεοῖς Μ. Αὐρήλιος Ἥρων νεωκόρος τοῦ ἐν Πόρτῳ Σαράπιδος ἐπὶ Λαργινίῳ Βειταλίωνι ἀρχυπηρέτῃ καὶ καμεινευτῇ καὶ Αὐρηλίῳ Ἐφήβῳ καὶ Σ[α]λωνίῳ Θε[ο]δότῳ ἱεροφώνοις καὶ καμεινευταῖ[ς κ]αὶ(?) τῇ ἱεροδουλείᾳ ἀνέθηκεν ἐπ' ἀγαθῷ (tit. *e*). .... ἐπ' ἀγαθῷ (tit. *c*) ἐπὶ Γρανίου Ῥωμα[νοῦ?] (tit. *d*).

Salonius Theodotus in titulo Latino Ostiensi CIL XIV 1732, ut notavit H. Dessau *bull. arch.* 1882 p. 154. — Vv. 18 sq. lectio eo magis incerta quod officia sacra quae memorantur aliunde non nota sunt; dativi ἀρχυπηρέτῃ καὶ καμεινευτῇ et ἱεροφώνοις καὶ καμεινευταῖς pendent ab praepositione ἐπί, sed quomodo cum illis extremus dativus τῇ ἱεροδουλείᾳ copulari potuerit non satis perspicio. — Granius Romanus videtur pontifex coloniae fuisse, cuius permissu statua dedicata est; cf. tit. n. 915 et Dessau CIL XIV p. 5.

---

915 Olim Ostiae sine dubio. — In templo prope ripam Sabinvs. Rein., ad ripam Don. Sine loco Citt. In villa Iustiniani Spon. Montf. Nunc in museo Capitolino cippi pars inferior muro infixa, superior (v. 1—4) iam Sponii aetate abscissa nescio quo devenerit.

ΔΙΙΗΛΙωΜЄΓΑΛω
ϹΑΡΑΠΙΔΙΚΑΙΤΟΙϹ·ϹΥΝΝΑΟΙϹ
ΘЄΟΙϹ·ΤΟΚΡΗΠΙΔЄΙΟΝΛΑΜΠΑΔΑ
ΑΡΓΥΡΑΝΒωΜΟΥϹ·ΤΡЄΙϹ·ΠΟΛΥΛΥΧΝΟΝ
ΘΥΜΙΑΤΗΡΙΟΝ·ЄΝΠΥΡΟΝ
ΘΑΟΡΑ·ΔΥΟ
Λ·ΚΑϹϹΙΟϹ
ЄΥΤΥΧΗϹ
ΝЄωΚΟΡΟϹ·ΤΟΥΜЄΓΑΛΟΥ
ϹΑΡΑΠΙΔΟϹ
ΥΠЄΡЄΥΧΑΡΙϹΤΙΑϹ
ΑΝЄΘΗΚЄΝ·ЄΠΑΓΑΘω
PERMISSV
C·NASENNI
MARCELLI
PONTIFICIS·VOLCANI
AEDIVM·SACRARVM
Q·LOLLI·RVFI·CHRYSIDIANI
ET·M·AEMILI·VITALIS
CREPEREIANI·II·VIR

Descripsi inde a v. 5, v. 1—4 dedi ex tabula aere incisa quae inter schedas Sartianas est. Graeca habent Sabinus Chis. V 168 f. 77' et Marc. X 195 f. 154 corruptissime (inde per schedas Piccartianas Reines. epist. 61 p. 346, synt. I 199); Cittadini Vat. 5253 f. 328 et 328'; Donius Vat. 9113 f. 9. Additis Latinis, omissis vv. 1—4 Spon misc. X 60; Fabretti X 545 (cf. VI 186); Montfaucon cod. Paris. 11919 f. 156. Omnia Guasco mus. Cap. I 91 (Graeca iterum III 186). Repetiit Franz 5997. Denuo Dessau CIL XIV 47.

Διὶ Ἡλίῳ μεγάλῳ Σαράπιδι καὶ τοῖς συννάοις θεοῖς τὸ κρηπίδειον, λαμπάδα ἀργυρᾶν, βωμοὺς τρεῖς, πολύλυχνον, θυμιατήριον ἔνπυρον, θύρας δύο Λ. Κάσσιος Εὐτυχής, νεωκόρος τοῦ μεγάλου Σαράπιδος ὑπὲρ εὐχαριστίας ἀνέθηκεν ἐπ' ἀγαθῷ.

Permissu C. Naseuni Marcelli, pontificis Volcani, aedium sacrarum, Q. Lolli Rufi Chrysidiani et M. Aemili Vitalis Crepereiani II vir(um).

916 Porto in oppido reperta *colonna grezza di marmo.* Lectio dicitur difficilis sed certa esse.

ΔΙΙ ΗΛΙΩ ΜΕΓΑΛΩ
C///ΑΠΙΔΙΚΑΙΤΟΙC
CΥ//ΝΑΟΙCΘΕΟΙC
ΤCΙΝΘΕΟΦΙΛΕCΤΑΤΟΝ
Π////ΙΟΝ·Μ·ΑΥΡ·
CΑ////ΠΙΩΝΠΑΛΑΙCΤΗC
ΠΑΡΑΔΟΞΟCCΥΝΤΩ
ΠΑΤΡΙ·Μ·ΑΥΡ·ΔΗ//ΗΤΡΙΩ
ΤΩ//////ΡΠΟΚΡΑ//ΙΩΝΙ
ΒΟ//ΛΕΥΤΗΤΗCΛΑΜ
ΠΡΟΤΑΤΗCΠΟΛΕΩC
ΤΩΝΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ
ΕΥΞΑΜΕΝΟΙΚΑΙΕΥ
ΤΥΧΟΝΤΕCΑΝΕΘΗΚΑ
ΜΕΝΕΠΑΓΑΘΩ

sotto la colonna è incisa una corona agonistica oblunga, nella quale è scritto a minute lettere

ΧΡΥ
CΑΝ
ΘΙΝΑ

a sinistra della corona è incisa una grande palma.

Gatti *bull. comun.* 1886 p. 173.

V. 5 litterae secundae *una leggerissima traccia d' un' asta obliqua sembra forse apparire* Gatti, qui excepto hoc ipso vocabulo omnia recte supplevit.

Διὶ Ἡλίῳ μεγάλῳ Σ[αρ]άπιδι καὶ τοῖς συ[ν]νάοις θεοῖς τὸν θεοφιλέστατον πά[ππ]ον Μ. Αὐρ(ήλιος) Σαραπίων παλαιστὴς παράδοξος σὺν τῷ πατρὶ Μ. Αὐρ(ηλίῳ) Δη[μ]ητρίῳ τῷ [κα]ὶ [Ἁ]ρποκρα[τ]ίωνι βο[υ]λευτῇ τῆς λαμπροτάτης πόλεως τῶν Ἀλεξανδρέων εὐξάμενοι καὶ εὖ τυχόντες ἀνεθήκαμεν ἐπ' ἀγαθῷ. — Χρυσάνθινα.

Chrysanthina Sardibus avus videtur vicisse; nam athletas fuisse avum patrem filium probabile est. Mirum vero avi nomen quod tacetur.

917 *A Fiumicino trovata e conservata allo studio dello scultore Annib. Malatesta* Zoega. Nunc in museo Vaticano basis.

ΥΠΕΡCΩΤΗΡΙΑCΚΑΙΕΠΑΝΟΔΟΥ
ΚΑΙΑΙΔΙΟΥΔΙΑΜΟΝΗCΤΩΝΚΥΡΙΩΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ·CΕΟΥΗΡΟΥΚΑΙΑΝΤΩΝΙΝΟΥ
ΚΑΙΙΟΥΛΙΑCCΕΒ·ΚΑΙΤΟΥCΥΝΠΑΝΤΟC
ΑΥΤΩΝΟΙΚΟΥΚΑΙΥΠΕΡΕΥΠΛΟΙΑC
ΠΑΝΤΟCΤΟΥCΤΟΛΟΥΤΗΝΑΔΡΑCΤΙΑΝ
CΥΝΤΩΠΕΡΙΑΥΤΗΝΚΟCΜΩ
Γ·ΟΥΑΛΕΡΙΟCCΕΡΗΝΟCΝΕΩΚΟΡΟC
ΤΟΥΜΕΓΑΛΟΥCΑΡΑΠΙΔΟC
ΟΕΠΙΜΕΛΗΤΗCΠΑΝΤΟCΤΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΝΟΥCΤΟΛΟΥ
ΕΠΙΚΛ·ΙΟΥΛΙΑΝΟΥΕΠΑΡΧΟΥ
ΕΥΘΕΝΕΙΑC

Descripsi. Habet Zoega in schedis. Edidit Osann syll. p. 429 n. 61; inde Franz 5973.

Ὑπὲρ σωτηρίας καὶ ἐπανόδου καὶ αἰδίου διαμονῆς τῶν κυρίων αὐτοκρατό-ρ(ων) Σεουήρου καὶ Ἀντωνίνου καὶ Ἰουλίας Σεβ(αστῆς) καὶ τοῦ σύνπαντος αὐτῶν οἴκου καὶ ὑπὲρ εὐπλοίας παντὸς τοῦ στόλου τὴν Ἀδράστιαν σὺν τῷ περὶ αὐτὴν κόσμῳ Γ(άιος) Οὐαλέριος Σερῆνος νεωκόρος τοῦ μεγάλου Σαράπιδος, ὁ ἐπιμελητὴς παντὸς τοῦ Ἀλεξανδρείνου στόλου ἐπὶ Κλ(αυδίου) Ἰουλιανοῦ ἐπάρχου εὐθενείας.

Claudius Iulianus praefectus annonae a. p. Chr. 201, cf. titulum apud Henzen. CIL VI 1603, qui recte eum diversum putat ab consule a. 224. Votum susceptum pro Severo in Oriente morante cum filio et coniuge; dedicata Adrastiae imago in templo Serapidis, ut videtur. *Adrastiae* deae aram posuit collegium utriclariorum CIL III 944.

918 Inter Ostienses de coniectura rettuli. In villa Iulia Pigh. In hortis Iulii III pont. max. Boiss. In Belvedere summi pontificis viridario basis Smet. et similiter antiqviores. *Iardin Cesarini* Seg.

ΥΠΕΡCΩΤΗΡΙΑC·ΚΑΙΔΙΑΜΟΝΗC
ΤΟΥΚΥΡΙΟΥ·ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟC
(ΚΟΜΜΟΔΟΥ·CΕΒΑCΤΟΥ)
ΟΙΝΑΥΚΛΗΡΟΙ·ΤΟΥΠΟΡΕΥΤΙΚΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΝΟΥ·CΤΟΛΟΥ

Descripsit Smetius Neap. p. 126 (inde parum accurate ed. f. 56, 2). Ex Smetio Ligorius Neap. VII p. 430 (sched. Suares. Barberin. XXX 182 f. 91') et Grut. 114, 4; Pigh. Berol. f. 110; Boissard ms. f. 229, ed. VI 113; ex Ludovici Budei apographo Metellus Vat. 6039 f. 298 (cf. 6040 f. 90'); Manutius Vat. 5237 f. 126' idemque exemplum Ach. Statius Vallic. B 104 f. 177; habet Seguier Paris. 16932 f. 120. Repetiit ex editis Franz 5889.

1 ΔΙΑΜΟΝΝC Boiss. — 2 ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΥ Smet. ed. — 3 'erasus sed postea restitutus' Smetius, minus recte Statius: *la parola κομμοδου pare sia fraposta ai tempi di Comodo, perchè la lettera è differente e il sasso cavato, che è segno, sia stato levato il nome dell' altro imperatore.* Commodi nomen, ut saepius factum, iussu Severi redintegratum videtur — 5 ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΥ Smet. ed.

Ὑπὲρ σωτηρίας καὶ διαμονῆς τοῦ κυρίου αὐτοκράτορος (Κομμόδου Σεβαστοῦ) οἱ ναύκληροι τοῦ πορευτικοῦ Ἀλεξανδρείνου στόλου.

919 *Trovata a Porto a. 1793 grand' ara quadrilatere alta e stretta* Mar. ms.

CΕΡΗΝΟC
ΞΙΦΙΔΙΟC
ΟΚΡΑΤΙCΤΟC
ΝΕΩΚΟΡΟC
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ
ΑΝΕΘΗΚΑ

Marini Vat. 9122 f. 189' (*da un apografo d' un manuale*), ed. *arv.* II 749. Hinc Franz 6001.

Σερῆνος Ξιφίδιος ὁ κράτιστος νεωκόρος ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκα.

920 Ostiae nuper reperta Lanc. Ibidem in museo Dess.

CΕΡΗΝΟC·ΝΕΟΚΟΡΟC (sic)·ΑΝΕΘΗΚΕΝ

avis, cuius alae tantum supersunt

Descripsit Dessau et edidit *bull. arch.* 1882 p. 153. Ediderunt Visconti *quinquennio lapidario dell' iscrizioni ostiensi* p. 171 n. 88 et Lanciani *bull. arch.* 1868 p. 236.

Σερῆνος νεωκόρος ἀνέθηκεν.

Cf. titulum antecedentem.

921 *Giardino Torre a porta Salara* Sart. in villa Ludovisi ara marmorea Henz.

ϹΕΡΗΝΟϹ
ΟΠΡΕϹΒΥΤΑΤΟϹ
ΝΕΩΚΟΡΟϹ
ΑΝΕΘΗΚΑ

Descripsit Henzen. Edidit Dessau *bull. arch.* 1882 p. 154. Est inter schedas Sartianas.

Σερῆνος ὁ πρεσβύτατος νεωκόρος ἀνέθηκα.

Vide titulos antecedentes.

922 Ad portum Traianum *allo sbocco del canale della Vignola* reperta tabula marmorea.

corona ΥΠΕΡΥΓΙΑϹ·ΚΑΙΝΙΚΗϹ·ΑΥΤΟΚ
ΚΑΙ·ΙΟΥΛΙΑϹ·ϹΕΒΑϹΤΗϹ·ΜΗΤΡ
ΦΗΛΙΚΙϹϹΙΜΟϹ·ΕΥΞΑΜ

Borsari apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1885 p. 22.
Ὑπὲρ ὑγίας καὶ νίκης αὐτοκ[ράτορος] Καίσ(αρος) Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνίνου] καὶ Ἰουλίας Σεβαστῆς μητρ[ὸς Σεβαστοῦ καὶ στρατοπέδων] Φηλικίσσιμος εὐξάμ[ενος ἀνέθηκεν ἐκ τῶν ἰδίων sim.

923 *Scavi di Porto del principe Torlonia, inverno 1863/4* Henz. basis marmorea.

ΙϹ^ΟΥΝΑΥΚΛΗΡΟϹΥΠΕΡΤΗϹΤΩΝΚΥΡΙΩ
ΝϹΩϹΗΡΙΑϹΚΑΙΤΟΥΛΑΜΙ
ΟΕΩΑΝΕΘΗΚΑ

Ex schedis Ferdinandi Lanci descripsit Dessau.
Ἰ.... ναύκληρος ὑπὲρ τῆς τῶν κυρίων σωτηρίας καὶ τοῦ λαμ[πρ....?] θεῷ ἀνέθηκα.
Ab initio aut, si integer titulus est, dedicantis nomen fuit barbarum aut patris nomen in -[σ]τύλου sim. desinens; deus v. 3 incertus. Comparandus Elpidius ναύκληρος Συμμάχων τῶν λαμπροτάτων in tit. 879.

924 *Scavi di Porto del principe Torlonia, inverno 1863/4* Henz. Nunc in museo Torlonia Transtiberino.

Μ·ΑΥΡ·ΔΟΜΝΙ
·ΒΟΥΛΕΥΤΗϹΑ
ΤΟΥϹΠΑΤΡΙΟΥϹ

Descripsit Bormann. Est etiam in schedis a Ferdinando Lanci perscriptis.

Μ. Αὐρ(ήλιος) Δομνῖ[νος?
βουλευτὴς Ἀ..... vel ἀ[νέθηκεν
τοὺς πατρίους [θεούς.

925 In Portu Traiani reperta, nunc in villa Albani tabula marmorea.

ΑΓΝΗϹΕΥϹΕΜΝΟΙΟϹΠΕΙΡΗϹΤΡΑΙΑΝΗϹΙΩΝΟΙΔΕϹ
ΙΕΡΕΙϹΙΕΡΕΙΑΤΕΘΕΟΥΜΕΓΑΛΟΥΔΙΩΝΥϹΟΥ *sic*
·Λ·ϹΟΥΛΛΙΟϹΛϹΩΝΙΔΗϹ·ΚΑΙ *(sic)* *vacat*
ΚΑΙΙΟΥΛΙΑΡΟΥΦΕΙΝΑ·ΕΠΙΠΑΡΑϹΤΑΤΗϹΕΚΟΥΝΔΩ

Descripsi. P. H. Visconti catal. vill. Alb. p. 304 n. 206.
Ἁγνῆς εὐσέμνοιο σπείρης Τραιανησίων οἵδε,
ἱερεῖς ἱέρειά τε θεοῦ μεγάλου Διωνύσου·
Λ(ούκιος) Σούλλιος Α[ἰ]ωνίδης καὶ ....
καὶ Ἰουλία Ῥουφεῖνα· ἐπὶ παραστάτῃ Σεκούνδῳ.

Traianenses memorantur in Ostiensi titulo Latino CIL XIV 4. Alia nescio qua σπεῖρα ἱερά in titulo urbano (Franz 5958) reperitur, et vide CIL VI 261.

926 *Nel Porto città del mar Toscano* Panv.

ΑΓΑΤΗΤΥΧΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙϹΑΡΑ
Μ·ΑΝΤΩΝΙΟΝ
ΓΟΡΔΙΑΝΟΝΕΥϹΕΒΗ
ΕΥΤΥΧΗϹΕΒΑϹΤΟΝ
ΤΟΝΘΕΟΦΙΛΕϹΤΑΤΟΝ
ΚΟϹΜΟΚΡΑΤΟΡΑΗΠΟΛΙϹ
ΗΤΩΝΓΑΖΑΙΩΝΙΕΡΑΚΑΙ
ΑϹΥΛΟϹΚΑΙΑΥΤΟΝΟΜΟϹ
ΠΙϹΤΗΗΕΥϹΕΒΗϹΛΑΜΠΡΑ
ΚΑΙΜΕΓΑΛΗΕΞΕΝΚΛΥϹΕΩϹ
ΤΟΥΠΑΤΡΙΟΥΘΕΟΥ
ΤΟΝΕΑΥΤΗϹΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΔΙΑ·ΤΙΒ·ΚΛ·ΠΑΠΕΙΡΙΟΥ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ·ΤΟΥΙΕΡΟΥ

Panvinius Vat. 6036 f. 112'. Inde (ex schedis, ut ait, Manutianis) Donius III 45 (hinc Murat. 1048, 5 et Franz 5892).

Ἀγα[θ]ῇ τύχῃ. αὐτοκράτορα Καίσαρα Μ. Ἀντώνιον Γορδιανὸν Εὐσεβῆ Εὐτυχῆ Σεβαστόν, τὸν θεοφιλέστατον κοσμοκράτορα ἡ πόλις ἡ τῶν Γαζαίων ἱερὰ καὶ ἄσυλος καὶ αὐτόνομος, πιστὴ [καὶ?] εὐσεβής, λαμπρὰ καὶ μεγάλη ἐξ ἐνκ[ε]λ[ε]ύσεως (?) τοῦ πατρίου θεοῦ τὸν ἑαυτῆς εὐεργέτην διὰ Τιβ. Κλ(αυδίου) Παπειρίου ἐπιμελητοῦ τοῦ ἱεροῦ.

Singulare est quod Wesselingius restituit ἐξ ἐπικλύσεως, sed melius nihil suppetit. Deus patrius Marnas est.

927 Ostiae in vinea marchionis Sacchetti (*alla riva del Tevere* St.) Ghezzi. Stosch.

ΘΥΒΡΙΔΟϹΑΤΧΙΑ

Leo Ghezzi app. ms. (bibl. Angelic.) ad Cyriaci epigr. Illyr. f. 67; sched. Stoschii apud Gorium cod. Marucell. A 6.

ΟΥΒΡΙΔΟϹ Ghezzi.

Videtur Ostiae encomium fuisse (Θύβριδος ἄγχι . . .), sed fortasse a novicio potius quam a vetere poeta factum.

---

928 Ostiae reperta, est in vinea Pacca tabula marmorea Visc.

```
D          M
ΕΛΕΙϹⲘΟϹΧΙΑΝ
ΟϹΒΕΤΡΑΝΟϹΕ
ΠΥΕΗϹΕΝΕΛΕΙⲰ
ΠΑΤΡΕΙΒΕΤΡΑ
ΝⲰⲘΝΙΑ·ⲘΟϹΧϹ
ΙΑΝⲰ
```

Descripsit C. L. Visconti, contulit Henzen.

D(is) m(anibus). Ἔλεις (i. e. Αἴλις = Αἴλιος) Μοσχιανὸς Βετρᾶνος ἐπύ(ι)ησεν Ἐλείῳ (i. e. Αἰλίῳ) πατρεὶ Βετράνῳ μνία(ν) Μοσχιανῷ.

---

929 Ostiae repertus sarcophagus, deinceps (a. 1878) servabatur in aede S. Franciscae Romanae; nunc Ostiam reversum in museo asservari testatur Dessau. Utrimque bini viri, opifices ut videtur, expressi.

```
Λ·ΑΤΕΙΛΙΟϹ·ΑΡΤΕΜΑϹ·Ο
ΚΑΙΚΛΑΥΔΙΑ·ΑΦΦΙΑϹ·ΤΙΤ
ΦΛΑΒΙⲰ·ΤΡΟΦΙΜΑΤΙ·ΦΙΛⲰ
ΑϹΥΝΚΡΙΤⲰ·ΚΑΙΑϹΥΛⲰ·
ΔΙΑΠΑΝΤΟϹΧΡΟΝΟΥ·ΜΕ
ΤΑΥΜⲰΝ·ΓΕΝΟΜΕΝⲰ·
ΤΟΠΟΝ·ΕΔⲰΚΑΜΕΝ·ΤⲰ
ϹⲰΜΑΤΙ·ΑΥΤΟΥ·ΤΕΘΗΝΑΙ
ΜΕΤΑΥΜⲰΝ··ΙΝΑΔΙΑΙⲰΝΟϹ
ΜΝΗΜΗΝΕΧΟΙΜΙⲰϹ·ΚΟΠⲰΝ
ΙΔΙⲰΝ·ΑΝΑΠΑΥϹΙΝ·ΟΑΠΛΟΥϹ
ΟΠΑΝΜΟΥϹΟϹΟΕΦΕϹΙΟϹΕΝ
ΘΑΔΕΚΟΙΜΑΤΑΙΤΟΝΑΙⲰΝΙΟΝΥΠΝ
```

Descripsi. Pessime ed. Fiorelli *notizie degli scavi* 1877 p. 313.

Λ. Ἀτείλιος Ἀρτεμᾶς καὶ Κλαυδία Ἀφφιὰς Τίτ(ῳ) Φλαβίῳ Τροφιμᾶτι, φίλῳ ἀσυνκρίτῳ καὶ ἀσύλῳ, διὰ παντὸς χρόνου μετὰ ὑμῶν (l. ἡμῶν) γενομένῳ, τόπον ἐδώκαμεν τῷ σώματι αὐτοῦ ταθῆναι μετὰ ὑμῶν (l. ἡμῶν), ἵνα δι' αἰῶνος μνήμην ἔχοι, καὶ (?) ὡς κόπων ἰδίων ἀνάπαυσιν. ὁ ἁπλοῦς, ὁ πάνμουσος, ὁ Ἐφέσιος ἐνθάδε κοιμᾶται τὸν αἰώνιον ὕπν(ον).

---

930 Ostiae effossa a. 1824/25 Melch. nunc in repositis musei Lateranensis Dess.

```
   Α    Ρ    Τ    Ε
Α·ΚΑΙ·ΚΛΑΥΔΙΑ·ΑΤΦΙΑΔΙ·Ϲ
ΟΥΔΕΝ·ΑΤΕΙΠΕΠΡΑΚΤΑΙ·Α
Ν·ΠΟϹΤΟΥϹ·ΘΕΟΥϹ·ΚΑΙ·ΩΤΙ·ΜΕ
ΕΙϹΙΝ·ΑΚΑΙ·ΕΙϹΕΩΝΑΝ·ΕϹΟ
ΤΟΙ·ΕΚΡΑΤΗϹΑΝ·ΚΕ·ΕΠΙϹΤ
ΠΡΩΤΟϹ·ΚΑΡΠΟΥϹ·ΠΑΝΤΑϹ
ΥϹ·ΕΠΟΛΕΜΗϹΕΚΕ·ΙΝΔΟΥϹ·ΟΥ·Χ
ΛΓΡΟΥ·ΜΕΓΑΛΟΥ·ΟϹΠΟΛΛΟΥϹ·ΩΛΕ
ΑΔΗΝ·ΟΥΚΛΥΤΕΜΗϹΤΡΑϹ·ΑϹΕ
ΟϹ·ΠΥΡΡΟΥ·ΠΡΟϹΠΟΛΥΞΕΝΗΝ·ΟΥ
ΕΥϹΕΒΙΑ·ΟΥ·ΦΙΛΙΑ·ΘΙϹΒΗϹ ΚΑΙΠ
ΩΝ·ΚΤΙϹΙϹ·ΟΥ·ΚΥΡΟΥ·ΒΑϹΙΛΕΟϹ
ΧΡΟΥΟΥ·ΙΙΕΑ
```

Descripsit Dessau. Ex schedis Gerhardi ed. Franz 6195. Est praeterea in schedis Melchiorii apud Henzenum et in Amatii sched. Vat. 9754 f. 2.

7 in. ΤΙ·ΩΤΟϹ Gerh. ΤΡΩΤΟϹ Melch. ΠΩΤΟϹ Am. — 8 in. Ϲ pro ΥϹ Gerh. — extr. ΟΥΧ Gerh. — 9 in. ΓΡΟΥ Gerh. — 10 ΑΔΕΝ Melch. — 11 extr. Ο pro ΟΥ Gerh. — 12 extr. ΚΑΙ Am. ΚΑΙΤ Gerh. ΚΑΙ·Π Melch. — 14 habet unus Dessau.

A sinistra plus duae partes (quadragenae fere singulis versibus litterae) perierunt, si quidem certum est v. 1 scriptum fuisse [Α. Ἀτείλιος] Ἀρτε[μᾶς]; idem enim homo est qui una cum Claudia Apphiade uxore Trophimati amico titulum antecedentem posuit. Restitutio tituli cum hoc ipso nomine difficilis sit, tum eo fit etiam difficilior, quod Artemas et dicendi et cogitandi genere utitur perverso et inepto. Videtur autem ille duas mulieres, alteram matrem fortasse, alteram uxorem cum eodem fere tempore sepelivisset ita praedicasse, ut nec mali quidquam ab eis commissum et bona praeclaraque tam multa edita esse diceret ut nemini iam veterum deorum heroum hominum famae nobilitate cederent. Quod dum persequitur apta inepta, bona mala miscet, Penelopae (vel Alcestidis) pietatem cum Clytaemnestrae scelere componit, vanam potius doctrinam quam sentiendi veritatem sectatus.

Α. Ἀ τ ε ί λ ι ο ς] Ἀ ρ τ ε [μ ᾶ ς
. . . .]ῳ καὶ Κλαυδίᾳ Ἀ[π]φιάδι σ[υμβίῳ . . .
. . . . ὅτι κακὸν αὐταῖς πρὸς] οὐδένα τει (i. e. τι) πέπρακται ἀ[νθρώπων . .
. . . . οὐδὲ ἀσεβὲς οὐδὲ]ν π[ρ]ὸς τοὺς θεοὺς καὶ ὅτι μέ[γιστα . . . . .
. . . . εἰργασμέναι] εἰσὶν ἃ καὶ εἰς ἔωνα (i. e. αἰῶνα) ἔσο[νται ἀνεξίτηλα.
οὐ γὰρ μεῖζον οὐδὲν τῶν ἀρχαίων οἱ κράτισ]τοι ἐκράτησαν κὲ ἐπισ[τεύθησαν, οὐ . . . . .
. . . . οὐκ Ὄσιρις, ὃς] πρῶτος καρποὺς πάντας [ἀνέδειξεν . . .
τοῖς ἀνθρώποις, οὐ Διόνυσος, ὃς πρὸς . . . . .]ους ἐπολέμησε κὲ Ἰνδούς, οὐ Χ[. . . . . . .
. . . . οὐδὲ συμβλητά ἐστι . . . .]άγρου μεγάλου, ὃς πολλοὺς ὤλε[σεν . . .
. . . .]ιδην, οὐ Κλυταιμήστρας ἀσέ[βεια πρὸς Ἀγαμέμνονα
. . . . οὐ . . . .]ος Πύρρου πρὸς Πολυξένην, οὐ . . . .
. . . . οὐ Πηνελόπης πρὸς Ὀδυσσέα] εὐσέβεια, οὐ φιλία Θίσβης καὶ Π[υράμου, οὐ . . .
. . . . οὐ τῶν μεγάλων βασιλει]ῶν κτίσις, οὐ Κύρου βασιλέος κτλ'.

V. 9 quod proclive est supplere Melengri nomen verum esse non potest, quoniam is πολλοὺς ἀπολέσαι nunquam perhibetur; praestabit ipsum aprum Calydonium intellegere et συάγρου μεγάλου scribere (cf. Athen. IX 401 d), quamquam sermonis Graeci consuetudo aut τοῦ μεγάλου συάγρου aut συάγρου τοῦ μεγάλου postulat.

931 Prope Ostiam reperta (*nei sepolcri della via Ostiense*) Visc. In repositis musei Lateranensis Borm.

ΑΥΡΗΛΙϹ·ΘΑΡ
ϹΙΚΙϹ·ΜΗΤΡΟ
ΒΙΑΙ·ϹΥΝΒΙ
ΓΛΥΚΥ

Descripsit Bormann. Edidit P. E. Visconti *giorn. Arcad.* n. ser. V (Sept. Oct. 1857) p. 156 n. 1 et *iscriz. Ost.* p. 3, 2.

Αὐρῆλις Θαρσίκις Μητροβίαι συνβί[ῳ] γλυκυ[τάτῃ].

---

932 Ostiae reperta tabula.

ΗΡΩΔΙΑΝΕ·ΧΑΙΡΕ·
ΠΑΙΔΕΙΗΝΗϹΚΗϹΑ
//ΑΙΕΥϹΕΒΙΗΝΠΡΟΕΚΡΕΙΝΑ·
ϹΥΠΟΙЄΟΝΤΟϹЄΜΟΥ
//// ΗΘΕΟΙϹΙϹΥΝΟΙΚΕΙ

Sic fere est in schedis Melchiorii apud Henzenium. Est etiam in schedis Amatii Vat. 9754 f. 4 (unde edidi mus. Rhen. 34, 190 n. 618*a*) et Sartii.

2 ΠΑΙΔΙΗΝ Sart. — 3 in. ΑΙ Melch. ΛΙ Am. ΚΑΙ Sart. — 4 in. //Υ Melch. Sart. ϹΥ Am.

Ἡρωδιανὲ χαῖρε.
Παιδείην ἤσκησα [κ]αὶ εὐσεβίην προέκρεινα·
ο]ὗ ποιοῦντες ἐμοῦ [ψυχ]ὴ θεοῖσι συνοικεῖ.

933 *Trovata nell' Isola sacra* Am. In vicinia Romae Matr.

ЄΥΤΥΧЄΙΤЄ
ΜΑΓΝΗϹЄΚ
ΦΡΥΓΙΗϹϹΚΥ
ΘΙΗΔЄΜЄΠΑΡ
ΘЄΝΟϹΑΙΠΗϹ
ΤΡЄΦЄΛΑΙΗΡΩΙ
ΜΑΝΘΙΩΙЄΝΠЄ
ΔΙΩΙΠΑΛΙϹΚΙ
ΟΝΛΙΠΟΝΤΑΜΑ
ΓΝΗΤΩΝΠΟΛΙΝ
ЄΥΠΛΟЄΙΤЄ

Amati Vat. 9764 f. 8 (*da copia del dott. Capello*). Edidit Matranga apud Diamillam *mem. numism.* II (1847) p. 55, 1. Hinc Franz add. 6250*b*, ego epigr. 641.

Litterarum formas dedi ex Amatio.

6 ЄΛΑΙΗΡΩΙ Matr. ЄΛΑΙΗΡΦΙ Am. — 8 ΠΑΑΙϹΚΙ Am. — 10 ΠΙΛΛΙΝ Am.

Εὐτυχεῖτε.
Μάγνης ἐκ Φρυγίης· Σκυθίη δέ με παρθένος Αἴπη
ἔτρεφ' ἐλαιηρῷ Μανθίῳ ἐν πεδίῳ,
παλίσκιον λιπόντα Μαγνήτων πόλιν.
εὐπλοεῖτε.

V. 1 παρθένος ἁγνή ante Franzium coni. Amati, sed Scythiam virginis nomen non novi; videtur retinendum Αἴπη oppidum non magis sane notum quam campus Manthius. Contra Mommsenus Scythiae putat praedicamentum latere in Iphigeniae memoriam a παρθένος vocabulo derivatum.

934 Ostiae reperta Visc. Romae in repositis musei Lateranensis Borm.

ΜΑΡΟϹ
ϹЄΛЄΥΚΟΥ
ϹЄΛЄΥΚЄΥϹ
ΠΙЄΡΙΑϹ

Descripserunt Bormann et C. L. Visconti in schedis.

Μᾶρος Σελεύκου Σελευκεὺς Πιερίας.

Marus nomen Syriacum CIG 4668.

---

935 Prope Ostiam reperta tabula in sepulcris ad viam Ostiensem Visc. In repositis musei Lateranensis Borm.

Θ Ω
ЄΝΘΑΔЄ·ΝЄΙΛΟϹ
ΚЄΙΤΑΙΑΝΗΡΠΡΟΦЄΡЄϹΤΑΤΟϹ
ΑΝΔΡΩΝΡΗΤΟΡΙΚΟϹΜЄΓΑΘΑΥΜΑ
ΦЄΡΩΝϹΗΜЄΙΟΝЄΦΑΥΤΩ
ΗϹΥΧΙΟϹΚЄΔΝΟϹ·ΚΑΙΜЄΙΛΙΧΟϹ
ΗΔЄϹΟΦΙϹΤΗϹ

Descripsit Bormann. Edidit Visconti *ann. dell' Inst.* 1859 p. 235 et *iscriz. Ostiensi* (1866) p. 13, 33. Repetii epigr. 591.

Θ(εοῖς) ω(....)?
Ἐνθάδε Νεῖλος κεῖται ἀνὴρ προφερέστατος ἀνδρῶν,
ῥητορικός, μέγα θαῦμα, φέρων σημεῖον ἐφ' αὑτῷ
Ἡσύχιος, κεδνὸς καὶ μείλιχος ἠδὲ σοφιστής.

V. 3 Ἡσύχιος nunc scripsi ut *signum* (σημεῖον) esset Nili.

936 Prope Ostiam in vinea marchionis Sacchetti ad ripam Tiberis cippus Stosch. Massiliae Mvrat.

ΚΛΗϕΕΝΗ
ΠΟΣΙΔΩΝΑΚΤΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ·ΟΥΛΙΟΣ
ΟΣΚΑΙΔΙΑΣ·ΝΙΚΟΥΣ
ΤΗΜΗΤΡΙΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Est in schedis Stoschii apud Gorium cod. Marucell. A 6; ex ephemeridibus Trevoltianis Patrum soc. Ies. ed. Murat. 1263, 10; hinc Franz 6774.

1 Κ·ΛΗϕΕΝΗ Mur. — 3 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΙΟΥΛΙΟΣ Mur.

Nihil expedio; fortasse v. 3 Διονύσιος ὁ υἱός. Matris nomen fuerit Νικώ, antecedebat nomen gentile. Nolo tamen tacere mihi hunc titulum non diversum videri ab n. 941, sed proterva manu interpolatum.

---

937 Ostiae reperta a. 1879 tabula marmorea.

ΜΑϹΩϕΡΩΝΚΑΙΓΛΥΚΥϹΕΝΠΑϹΙΝΑΝΕΥΡΕ..
ΕΡΙΜΝΕΙΠΑΝΤΩΝΓΑΡΒΡΟΤΩΝΟΔΟϹΑ
VALENTI PVLVERI
HAVE VALEAS

Contulit Dessau. Lanciani *notizie degli scavi* 1879 p. 143 et *bull. comm.* VIII (1880) p. 320.

2 in. ΕΠΙΜΝΕΙ *bull.*

Ὃς ἅ]μα (?) σώφρων καὶ γλυκὺς ἐν πᾶσιν ἀνευρέ[θης,
ἀμ]έριμνει· πάντων γὰρ βροτῶν ὁδὸς αὕ[τη.
Valenti have — *Pulveri valeas.*

---

938 Ostiae in aedibus episcopi tabula marmorea.

ΘΕΟΙϹ·ΔΑΙΜΟ
ϹΙΝ·ΕΠΙΓΡΑϕΗ
ΔΕ·ΑΥΤΗ·ΗΤΩ·ϕΙΛΕ
ΡΩϹ·ϕΙΛΕΡΩΤΟϹ
ΜΕΙΛΗϹΙϹ·ΚΑΙΟΥΛ
ΠΙϹ·ϕΡΟΥΚΤΟϹ·ΤΡΟϕΙ
ΜΗΘΡΕΠΤΗΜΝΙΑϹ
ΧΑΡΙΝ·ΑΞΙΑ·ΟΥϹΗ

Descripsit H. Dessau.

Θεοῖς δαίμοσιν· ἐπιγραφὴ δὲ αὕτη ἤτω· Φιλέρως Φιλέρωτος Μειλήσι(ο)ς καὶ Οὔλπις Φροῦκτος Τροφίμῃ θρεπτῇ μνίας χάριν ἀξίᾳ οὔσῃ.

---

939 *Dalle vicinanze d' Ostia* Amati, qui vidit apud marchionissam Busca. — Nunc Romae in horto instituti archaeologici tabella marmorea.

D M
ϕΛΑΒΙΑΠΑΛΕϹΤΑ
ΚΑΛΛΙΔΟΜΩΕ
ΠΟΙΗϹΑΧΑΡΙΝ
ΜΝΕΙΑϹ

Descripsi. Habet Amati Vat. 9772 f. 2. Ex suo apographo Franz 6424.

D(is) m(anibus). Φλαβία Παλέστ(ρ)α(?) Καλλιδόμῳ ἐποίησα χάριν μνείας. Καλλιδρόμῳ coniecit Mommsen.

---

940 Ostiae.

Θ Λ
ΠΑΙΔΟϹ·Τ.ϕΛΑΒΙΟΥ·ΟΡΙΓΕΝΟΥ·ΟΔΕΤΥ
ΜΗΤΗΡΗΔΕΠΑΤΗΡΠΟΛΛΑΕΚΑΖΟΜΕΝΟΙ
ΡΙΚΑΙΔΙΟϹΑΥΓΑΙϹΠΟΤΑΤΕϹΩΜΑΛΕΓ

Est in schedis Melchiorrii. Amati cod. Vat. 9754 f. 13; inde edidi mus. Rhen. 34, 195.

V. 1 om. Am. — 2 extr. ΟΔΕΠ.. Melch. — 3 ΗΔΗ Melch. — 4 ϹΩΜΑΛΕ.. Melch.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)].
Παιδὸς Τ. Φλαβίου Ὠριγένου ὅδε τύ[μβος ....
μήτηρ ἠδὲ πατὴρ πόλλ' ἀσπαζόμενοι.
ἀθανάτη ψυχὴ μὲν ἐν αἰθέ]ρι καὶ Διὸς αὐγαῖς
π[ω]τᾶτε· σῶμα [δ]ὲ γ[ῆ] κατέχει.

---

941 *Città di Porto; scavi del principe Torlonia* Fort. Nunc in villa Albani tabula marmorea.

ΘΕΟΙϹΚΛΙΔΛΙ
ΜΟϹΙΝΧΙΙΙϹΙΗϹ
ΔΙΟΝΥϹΙΟϹΥΙΟϹ
ΜΗΤΡΙΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΕΠΟΙΗϹΕΝ
ΕΖΗϹΕΝΕΤΗ·Μ

Descripsi. Edidit Lanciani *ann. dell' inst.* 1868 p. 191. Est in epistula Laurentii Fortunati m. Febr. 1867 ad Henzenium data.

2 ΧΙLΙϹΙΗΟ Fort. .....ϹΙΗϹ Lanc.

Θεοῖς καὶ δαίμοσιν Χ[ρή]σ[τ]ης· Διονύσιος υἱὸς μητρὶ γλυκυτάτῃ ἐποίησεν. ἔζησεν ἔτη μ'.

---

942 Ostiae effossa a. 1824/5.

..Ε.......ϹΕΙΗΤΗΡΟϕΑΝϹΟϕΟϹ
..ΝΘ..ΔΕΓΕΙΜΑΙΟΥΧΙΘΑΝΩΝ
..ΘΝΗΚΩΜΗΛΕΓΕΤΟΥϹΑΓΑΘΟΥϹ

In schedis Melchiorrii apud Henzenium.

Ε.....ς *εἰητὴρ ὁ [π]άνσοφος [ἐ]νθ[ά]δε [κ]εῖμαι,*
οὐχὶ θανών· θνή[σ]κ[ειν] μὴ [λ]έγε τοὺς ἀγαθούς.

Apographum nimis mendosum quam ut orthographicis vitiis fiderem.

---

943 Repertus videtur sarcophagus in Portu Traiani. *E inciso nell' orlo superiore e nella facciata d' un sarcofago nel cortile d' una locanda presso piazza di Spagna 'la Barcaccia'* Visc.

ΕΙΔΕΠΙΤΟΛΜΗϹΕΙΤΙϹΤΟΥΤΩϹΥΝΘΑΠΤΕΜΕΝΑΛΛΟΝ
ΔΩϹΕΙΤΩϕΙϹΚΩΤΡΙϹΔΥΟΧΕΙΛΙΑΔΑϹ
ΤΟϹϹΑϹΚΑΙΠΟΡΤΩΚΑΤΑΘΗϹΕΤΑΙΑΛΛΑΚΑΙΑΥΤΗϹ
ΤΕΙϹΟΙΑΤΑϹΘΑΛΙΗϹΒΛΑΥΙΤΑϕΟΥΚΟΛΑϹΙΝ

Visconti *iscriz. Triop.* p. 71 ex schedis Marinii. Hinc adhibitis Uhdenii schedis Franz 6307. Lectionem dedi Marinianam, litterarum formas quales tradidit Uhdenius.

1 ΕΙΔΕΠΤΟΛΜΗϹΕΙ Uhd. (si recte Franzii silentium interpretor) — 2 ΘΗϹΕΙ Uhd. — 3 ΛΛΑΚΑΙ Uhd. — 4 ΚΟΝΙϹΙΝ Uhd.

Εἰ δ' ἐπιτολμήσει τις τούτῳ συνθάπτεμεν ἄλλον,
δώσει τῷ φίσκῳ τρὶς δύο χιλιάδας,
τόσσας καὶ Πόρτῳ καταθήσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτῆς (an *αὐτὸς*?)
τείσει ἀτασθαλίης βλαψιτάφου κόλασιν.

Πόρτος (sic scriptores Graeci recentiores dicere solent) videtur civitas Portuensis intellegi debere, ut titulus quarto p. Chr. n. saeculo (antea enim Portus Augusti rem publicam non habuit, cf. Dessau CIL XIV p. 6) antiquior esse non possit; huic aetati aptum est novum adiectivum *βλαψίταφος*, cui similia multa (*τυμβολέτης, τυμβώρυχος, τυμβοφόνος, τάφων δηλήμων*) habet Gregorius in epigrammatis.

944 Ostiae in museo.

ⲤΒΙΟΤΟΥΤΕΛⲤ ϵ
ΘΕΟΥΔΩΡΗΜΑⲤΙ.
ΠΑΡΤΙΘΕΜΑΙΓΕ

Descripsit Dessau.

---

945 Portu in oppido in aedibus episcopi.

ЄΝΤΑΔ ЄΚΙΤЄ
ΤΥΓΑΤЄΡ ЄⲤΔΥΟ
ΠΑΤΡΟⲤ ΤΩΝ
ЄΒΡЄΩΝ ΓΑ
ΔΙΑΤΟⲤΚΑ
ΡΑ ЄΝΙ
ΡΗΝΗ

candelabrum

Lanciani *ann. dell' inst.* 1868 p. 191.

Ἐντάδε κῖ(ν)τε τυγατέρες δύο πατρὸς τῶν Ἑβρέων Γαδία Τοσκάρα ἐν ἰρήνῃ.

---

946 Portu in oppido in aedibus episcopi.

ЄΝΤΑΔЄ
ΚЄΙΤΑΙ
ΔΩΡЄΙⲤ
ЄΝΙΡΗΝΗΗΚ
ΜΗⲤΙⲤΑΥΤ

candelabrum

Lanciani *ann. dell' inst.* 1868 p. 191.

Ἐντάδε κεῖται Δωρεῖς. ἐν ἰρήνῃ ἡ κ[οί]μησις αὐτ[ῆς.

---

947 Ostiae repertum circa a. 1859 sarcophagi-fragmentum, deinde scalis aedium Castellani affixum.

tres homines accumbentes, apud eos panis et pisces.

ЄΠΙΚΤΗ
ΑΝΝΙ
ЄΝ · ΚΩΧ

De Rossi *bull. d' archeol. crist.* IV (1866) p. 41, 3.

Ἐπίκτη[σις] Ἀννι[. . . .] ἐν κ(υρί)ῳ χ[αίρειν.

Cf. titulus ibidem editus n. 4: *Epictesis in deo vibas.* De supplementis vide infra n. 949.

---

948 Ostiae in aedibus episcopi.

ΚΑΤΑΠΛΟΥⲤ · Є *ποίησεν*
ΙΟΥⲤΤΩ · ΚΑ *ὶ* ......
ЄΝ · ΚΩ

De Rossi *bull. d' archeol. crist.* IV (1866) p. 41, 2, qui supplevit.

---

949 Inter titulos Portuenses a cardinale Pacca repertos et in episcopio collocatos.

ΚΛΑΥΔΙΟⲤ
ΙΩⲤΗⲤ ΑΡ
ΧΩΝЄΖΗ
ⲤЄΝЄΤΗ
ΛЄ

De Rossi *bull. d' archeol. crist.* IV (1866) p. 40.

Κλαύδιος Ἰωσῆς ἄρχων ἔζησεν ἔτη λε'.

ἄρχων scil. synagogae Iudaicae. Aetati tribuit de Rossi imperatoris Claudii.

---

950 *Scavi di Porto del principe Torlonia* a. 1869.

ⲤΟΥΚΚЄⲤⲤΟⲤ
ΚΑΡΙΤΗ ЄΝΚΩ
ΚΑΙΡЄΙΝ

De Rossi *bull. d' archeol. crist.* VII (1869) p. 48.

Σουκκέσσος [Χ]άριτι ἐν κ(υρί)ῳ [χ]αίρειν.

Κ bis positum pro Χ editoris videtur error.

II. VRBANAE INSCRIPTIONES SACRAE ET PVBLICAE.

951 Tabula aenea inventa in parietinis urbis Romae, postea apud Fulvium Ursinum VICT. et RELIQVI. Nunc Neapoli in museo. — Scriptura non bona est, sed inaequalis multisque insciti lapidarii erroribus insignis.

(*Titulum vide p. 248.*)

Recognovi. Ab Fulvio Ursino acceptam habet Victorius Monac. f. 106, ed. in scheda singulari addita editioni M. Tulli Ciceronis epistularum ad Atticum, ad M. Brutum, ad Q. fratrem (Florentiae 1571); idem Ursinianum exemplum ed. Augustinus de legibus (1583) tab. XXIV et Gruterus p. 503, idemque exstat inter Metelliana cod. Vat. 6037 et in codice Burmanni I' 3; repetiit Egger lat. serm. vet. reliq. p. 275. Denuo ad lapidem ed. Goettling *fünfzehn röm. Urkunden* p. 50; ex prioribus Franz 5879. Recognovit Mommsen CIL I 203; aere incisa extat in Ritschelii tabula XXX.

Pleniorem quam nunc est ne Ursinus quidem tabulam vidit, cuius tamen supplementa — nam Ursini haec esse inde apparet quod tam apud Victorium quam in Metelliano ac Burmanniano codicibus eadem omnia pari modo adscripta inveniuntur — Gruterus tamquam ex aere descripta recepit.

V. 6 ΜΕΝΟΣΚΟΝ quod alii *Μενίσκον*, alii *Μένισκον* legerunt; saepius enim I littera prope accedit ad formam oblongam litterae Ο — 7 ЄΠΑΡΧΟΜЄΝΟΥ Ursinus aperto supplemento; Π littera non fuit: ЄΞΑΡΧΟΜЄΝΟΥ supplevit potius quam legit Goettling — 9 post ΚΑΤΑΛΟΓΗ vacat spatium cum ipsum metallum damni aliquid traxerit — 14 in. ΑΓΡΟΙ in rasura scriptum — 20 ΠЄΡΙΥ// ΤѠΝ legi; saepius Υ pro Τ scriptum — 27 extr. ЄΚΓΟΝΟΙ//// ΑΥΤ// plura non legi; ЄΚΓΟΝΟΙС/•ΝЄΑΥΤ//// Ritschelii tabula; ЄΚΓΟΝΟΙСΤΟΙСΑΥΤѠΝ Ursinus, sed in codice Vaticano ΤΟΙС tamquam supplementum notatum; ЄΚΓΟΝΟΙСΤЄΑΥΤѠΝ legit Mommsen, neque aliud scriptum fuisse docet titulus Latinus — 33 quae nunc legi non posse significavi, habet integra Ursinus, de coniectura nimirum. Ceterum orthographica vitia plurima ut diligenter ex aere descripta exhibui ita in transcriptione tacite correxi.

Titulum Latinum ex interpretatione Graeca restituebat Sigonius de iure provinc. (1568) in., vide Mommseni editionem. Graeca sic legenda sunt:

Ἐπὶ ὑπάτων Κοΐντου Λυτατίου Κοΐντου υἱοῦ Κάτλου καὶ Μάρκου
2 *Αἰμ[ιλίου Κοΐντου υἱοῦ] | Μάρκου υἱωνοῦ Λεπίδου, στρατηγοῦ δὲ κατὰ*
3 *πόλιν καὶ ἐπὶ τῶν ξένων Λευκίου Κορνηλίο[υ ...... υἱοῦ] | Σισέννα, μηνὸς Μαίου.*

Κόϊντος Λυτάτιος Κοΐντου υἱὸς Κάτλος ὕπατος συγκλήτωι συνεβουλ[ευσεν. |

4 *Πρὸ ἡμερῶν ἕνδεκα Καλανδῶν Ἰουνίων ἐν κομετίωι γραφομένωι παρῆ-*
5 *σαν Λεύκιος Φαβέριος Λευκίου υἱὸς Σεργία, Γάιο[ς ...... Λευ]κίου υἱὸς Ποπλιλία, Κόιντος Πετίλλιος Τίτου υἱὸς Σεργία.*

Περὶ ὧν Κόϊντος Λυτάτιος Κοΐντου υἱὸς Κάτλος ὕπατος λόγους ἐποιή-
6 *σατο, Ἀ[σκληπιάδην] | Φιλίνου υἱὸν Κλαζομένιον, Πολύστρατον Πολυάρκου υἱὸν Καρύστιον, Μενίσκον Εἰρηναίου τὸν γεγονότα Μενίσκου Θαργη-*
7 *λίου υἱὸν Μιλή[σιον, ...] | ἐν τοῖς πλοίοις παραγεγονέναι τοῦ πολέμου τοῦ Ἰταλικοῦ ἐ[ξ]αρχομένου, τούτους ἐργασίαν ἔπανδρον καὶ πι-*
8 *στὴν τοῖς δημοσίοις πράγμασιν τοῖς ἡμετέ[ροις παρεσχηκέ]ναι· τούτους ἑαυτὸν κατὰ τὸ τῆς συγκλήτου δόγμα εἰς τὰς πατρίδας ἀπολῦσαι βούλεσθαι, ἐὰν αὐτ[ῇ] φαίνηται, ὅπως ὑπὲρ τῶν καλῶς πεπραγμένων ὑπ'*
9 *αὐ[τῶν καὶ ἀνδραγ]αθημάτων εἰς τὰ δημόσια πράγματα τὰ ἡμέτερα καταλογὴ αὐτῶν γένηται· περὶ τούτου τοῦ πράγματος οὕτως ἔδοξεν·*
10 *Ἀσκληπιάδην Φιλίνου υἱὸν Κλαζ[ομένιον], | Πολύστρατον Πολυάρκου υἱὸν Καρύστιον, Μενίσκον Εἰρηναίου υἱὸν Μιλήσιον τὸν γεγονότα Μενίσκου,*
11 *ἄνωθεν δὲ Θαργηλίου, ἄνδρας καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ φι[λους προσ]αγορεῦσαι τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δῆμον τὸν Ῥωμαίων, διαλαμβάνειν [τε] τὴν τούτων ἐργασίαν καλὴν καὶ ἔπανδρον καὶ πιστὴν τοῖς δημοσίοις*
12 *πράγμασιν τοῖς ἡμετέρο[ις γεγο]νέναι, | δι' ἣν αἰτίαν τὴν σύγκλητον κρίνειν ὅπως οὗτοι τέκνα ἔκγονοί τε αὐτῶν ἐν ταῖς ἑαυτῶν πατρίσιν ἀλειτούργητοι πάντων τῶν πραγμάτων καὶ ἀνείσφοροι ὦσιν, εἴ τινες εἰσφ[ο-*
13 *ραὶ ἐ]κ τῶν | ὑπαρχόντων αὐτῶν εἰσπεπραγμέναι εἰσὶν μετὰ τὸ τούτους τῶν δημοσίων πραγμάτων τῶν ἡμετέρων χάριν ὁρμῆσαι, ὅπως αὗται*
14 *αὐτοῖς ἀποδοθῶσιν, ἀποκατασταθῶσιν, εἴ τέ τινε(ι)ς ⟨τ⟩ | ἀγροί, οἰκίαι, ὑπάρχοντα αὐτῶν πέπρανται μετὰ τὸ ἐκ τῆς πατρίδος τῶν δημοσίων πραγμάτων τῶν ἡμετέρων χάριν ὁρμῆσαι, ὅπως ταῦτα πάντα αὐτοῖς εἰς*
15 *ἀκέραιον ἀποκατασταθῇ, εἴ τέ τις προθεσμία παρελήλυθεν, ἀφ' οὗ ἐκ τῆς πατρίδος τῶν δημοσίων πραγμάτων τῶν ἡμετέρων χάριν ὥρμησαν,*
16 *μή τι τοῦτο τὸ πρᾶγμα αὐτοῖς βλαβερὸν γένηται, | μηδέ τι αὐτοῖς διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἔλασσον ὀφείληται, μηδέ τι ἔλασσον αὐτοῖς μεταπορεύεσθαι, πράσσειν ἐξῇ· ὅσαι τε κληρονομία[ι] αὐτοῖς ἢ τοῖς τέκνοις*
17 *αὐτῶν | παραγίνονται, ὅπως ταύτας ἔχωσιν, διακατέχωσιν καρπεύωνταί τε, ὅσα τε ἂν αὐτοί, τέκνα, ἔκγονοι γυναῖκές τε αὐτῶν παρ' ἑτέρου μετα-*
18 *πορεύωνται, ἐάν τέ τι παρ' αὐτῶν, τέκνων, ἐκγόνων γυναικῶν τε αὐτῶν ἕτεροι μεταπορεύωνται, ὅπως τούτων, τέκνων, [ἐκγόνων] γυναικῶν τε*
19 *αὐτῶν ἐξουσία καὶ αἵρεσις [ᾖ], ἐάν τε ἐν ταῖς πατρίσιν κατὰ τοὺς ἰδίους νόμους βούλωνται κρίνεσθαι ἢ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων ἢ ἐπὶ Ἰτα-*
20 *λικῶν κριτῶν, ἐάν τε ἐπὶ πόλεως ἐλευθέρα[ς] τῶν διὰ τέλους | ἐν τῇ φιλίαι τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων μεμενηκυιῶν, οὗ ἂν προαιρῶνται, ὅπως ἐκεῖ τὸ κριτήριον περὶ τούτων τῶν πραγμάτων γίνηται· εἴ τινα κριτήρια |*
21 *περὶ αὐτῶν ἀπόντων μετὰ τὸ ἐκ τῆς πατρίδος ὁρμῆσαι γεγονότα ἐστίν, ταῦτα ὅπως εἰς ἀκέραιον ἀποκατασταθῇ καὶ ἐξ ἀκεραίου κριτήριον*
22 *κατὰ | τὸ τῆς συγκλήτου δόγμα γένηται· εἴ τινα χρήματα αἱ πόλεις αὐτῶν δημοσίαι ὀφείλωσιν, μή τι εἰς ταῦτα τὰ χρήματα δοῦναι ὀφεί-*
23 *λωσιν· | ἄρχοντες ἡμέτεροι, οἵτινες ἂν ποτε Ἀσίαν, Εὔβοιαν μισθῶσιν ἢ προσόδους Ἀσίαι, Εὐβοίαι ἐπιτιθῶσιν, φυλάξωνται μή τι οὗτοι δοῦ-*
24 *ναι ὀφείλωσιν· | ὅπως τε Κόιντος Λυτάτιος, Μάρκος Αἰμίλιος ὕπατοι, ὁ ἕτερος ἢ ἀμφότεροι, ἐὰν αὐτοῖς φαίνηται, τούτους εἰς τὸ τῶν φίλων*
25 *διάταγμα ἀνενεχθῆ[ν]αι φροντίσωσιν, τούτους τε πίνα[κα] χαλκοῦν φιλίας ἐν τῷ Καπετωλίωι ἀναθεῖναι θυσίαν τε ποιῆσαι ἐ[ξ]ῇ ξένιά τε*
26 *αὐτοῖς κατὰ τὸ διάταγμα, τόπον παροχήν τε τὸν ταμίαν τὸν κατὰ πόλιν τούτοις μισθῶσαι ἀποστεῖλαί τε κελεύσωσιν. ἐάν τε περὶ τῶν*
27 *ἰδίων πραγμάτων | πρεσβευτὰς πρὸς τὴν σύγκλητον ἀποστέλλειν αὐτοί τε παραγίνεσθαι προαιρῶνται, ὅπως αὐτοῖς, τέκνοις ἐκγόνοις [τε ?] αὐ-*
28 *τῶν | πρεσβευταῖς παραγίνεσθαι καὶ ἀποστέλλειν ἐξῇ· ὅπως τε Κόιν-*
29 *τος Λυτάτιος, Μάρκος Αἰμίλιος ὕπατοι, ὁ ἕτερος ἢ ἀμφότεροι, | ἐὰν αὐτοῖς φαίνηται, γράμματα πρὸς τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἡμετέρους, οἵτινες*
30 *Ἀσίαν, Μακεδονίαν ἐπαρχείας διακατέχουσιν, | καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ἀποστείλωσιν, τὴν σύγκλητον θέλειν καὶ δίκαιον ἡγεῖσθαι.*
31 *ταῦτα οὕτω γίνεσθαι, | οὕτως ὡς ἂν αὐτοῖς ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων πίστεώς τε τῆς ἰδίας φα[ί]νηται. Ἔδοξεν. |*

32 *Ἀσκληπιάδου τοῦ Φιλίνου Κλαζομενίου, Πολυστράτου τοῦ Πολυάρ-*
33 *κου | Καρυστίου, Μενίσκου τοῦ Εἰρηνα[ίου Μ]ιλησίου.*

Acta haec a. d. XI Kal. Iunias Lutatio Catulo Aemilio Lepido coss. a. a. Chr. n. 78. Cum initio belli Italici, i. e. anno a. Chr. 90 Asclepiades et Polystratus et Meniscus operam suam Romanis commodassent, decimo tertio demum anno post in patriam dimissi sunt, i. e. post pacem factam optimatiumque dominationem constitutam. Similiter Heracleotarum triremes duae, quae eodem fere tempore Romanis auxilio venerant, *συγκατεργασάμενοι τὸν πόλεμον καὶ πολλῶν ἀριστείων ἀξιωθέντες* (praemia qualia fuerint ex titulo licet colligere) *ἑνδεκάτῳ ἔτει πρὸς τὴν πατρίδα ἀνεκομίσθησαν*, uti narrat Memno apud Photium (FHG III 540 c. 29).

Scabrum Graece dicendi genus pari modo explicandum atque in Augusti monumento Ancyrano, cuius vide alteram Mommseni editionem p. 197 sqq.

V. 6 extr. fortasse [*μετὰ τὸ*] *ἐν τοῖς πλοίοις κτλ'*. Mommsenus nihil nisi *ναυάρχους* supplendum putat — 8 *αὐτῇ* corr. Goettling — 10 extr. supplevit Boeckh CIG II ad n. 2095 — 18 *ᾖ* add. Brisson de formulis p. 266 — reliqua sunt Ursini supplementa. Nomina subscripta Mommseno postea cum decretum incideretur addita esse videntur, ut essent decreti tamquam indicis loco in tanta legum copia quanta olim fuisset in Capitolio sane necessarii; mirum tamen si huic usu inservirent non Latinas nominum formas subscriptas esse.

…) LEIBERISI·V…
… EIS·LEIBEREIS POSTEREIS·VX…
… CERTARE·SEIVE·APVD·MAGISTRATVS
…NT·VBEI·VELINT·VTEI·IBEI·IVDICIVM·DEEIS·REBVS FIAT·SEIQV…
…N/ TVR ET DE·INTEGRO IVDICIVM·EX·S·C·FIAT·SEIQVAS PECVNIAS·C…
…ISNOSTRI·QVEIQVOMQVE·ASIAM·EVBOEAM·LOCARVNT·VECTIGALVE·ASIAE…
…AEMILIVS·COS·AA·SE·V·EOS·INAMEICORVM·FORMVLAMRL//RVNDOS·CVRARENT·EIS
…ACERE·LICERET·MVNVSQVE·EIS·EXFORMVLA·LOCVM·LAVTIAQVE·QVRBEIS·LOCARE MITTE//////
…ENEIRE·VELLENT·VTI·FIS·LEIBEREIS·POSTEREISQVE·EORVM·LEGATOS·VENIRE·MITTEREQVE·LICERET //////VTE…
SEIVE LITTERAS·AD·MAGISTRATVS·NOSTROS·QVEI·ASIAM·MACEDONIAM·PROVINCIAS·OPTINENT·ET·AD MAGISTRATVS EORVM·MIT…
AEQVOM·CENSERE·EA·ITA·FIEREI·I·V·E·E·R·P·F·S·V·C·

ΕΠΙΥΠΑΤΩΝΚΟΙΝΤΟΥΛΥΤΑΤΙΟΥΚΟΙΝΤΟΥΥΙΟΥΚΑΤΛΟΥΚΑΙΜΑΡΚΟΥΑΙΜ…
ΜΑΡΚΟΥΥΙΩΝΟΥΛΙΠΕΔΟΥϹΤΡΑΤΗΓΟΥΔΕΚΑΤΑΠΟΛΙΝΚΑΙΕΠΙΤΩΝΞΕΝΩΝΛΕΥΚΙΟΥΚΟΡΝΗΛΙΟ…
ϹΙϹΕΝΝΑ·ΜΗΝΟϹΜΑΙΟΥΚΟΙΝΤΟϹΛΥΤΑΤΙΟϹΚΟΙΝΤΟΥΥΙΟϹΚΑΤΛΟϹΥΠΑΤΟϹϹΥΓΚΛΗΤΩΙϹΥΝΕΒΟΥΛ…
ΠΡΟΠΜΕΡΩΝΕΝΔΕΚΑΚΑΛΑΝΔΩΝΙΟΥΝΙΩΝΕΝΚΟΜΕΤΙΩΙΓΡΑΦΟΜΕΝΩΙΠΑΡΗϹΑΝΛΕΥΚΙΟϹΦΑΒΕΡΙΟϹΛΕΥΚΙΟΥΥΙΟϹϹΕΡΓΙΑΓΑΙ…
ΚΙΟΥΥΙΟϹΠΟΠΛΙΛΙΑΚΟΙΝΤΟϹΠΕΤΙΛΛΙΟϹΤΙΤΟΥΥΙΟϹϹΕΡΓΙΑΠΕΡΙΩΝΚΟΙΝΤΟϹΛΥΤΑΤΙΟϹΚΟΙΝΤΟΥΥΙΟϹΚΑΤΛΟϹΥΠΑΤΟϹΛΟΓΟΥϹΕΠΟΙΗϹΑΤΟ…
ΦΙΛΙΝΟΥΥΙΟΝΚΛΑΖΟΜΕΝΙΟΝΠΟΛΥϹΤΡΑΤΟΝΠΟΛΥΑΡΚΟΥΥΙΟΝΚΑΡΥϹΤΙΟΝΜΕΝΙϹΚΟΝΕΙΡΗΝΑΙΟΥΤΟΝΓΕΓΟΝΟΤΑΜΕΝΙϹΚΟΝΘΑΡΓΗΛΙΟΥΥΙΟΝΜΙΛΗ…
ΕΝΤΟΙϹΠΛΟΙΟΙϹΠΑΡΑΓΕΓΟΝΕΝΑΙΤΟΥΠΟΛΕΜΟΥΤΟΥΙΤΑΛΙΚΟΥΕ//ΑΡΧΟΜΕΝΟΥΤΟΥΤΟΥϹΕΡΓΑϹΙΑΝΕΠΑΝΔΡΟΝΚΑΙΠΙϹΤΗΝΤΟΙϹΔΗΜΟϹΙΟΙϹΠΡΑΓΜΑϹΙΝΤΟΙϹΗΜΕΤΕΡ…
ΝΑΙΤΟΥΤΟΥϹΕΑΥΤΟΝΚΑΤΑΤΟΤΠϹϹΥΓΚΛΗΤΟΥΔΟΓΜΑΕΙϹΤΑϹΠΑΤΡΙΔΑϹΑΠΟΛΥϹΑΙΒΟΥΛΕϹΘΑΙΕΑΝΑΥΤΩΦΑΙΝΗΤΑΙΟΠΩϹΥΠΕΡΤΩΝΚΑΛΩϹΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝΥΠΑ…
ΓΑΟΠΜΑΤΩΝΕΙϹΤΑΔΗΜΟϹΙΑΤΡΑΓΜΑΤΑΤΑΗΜΕΤΕΡΑΚΑΤΑΛΟΓΗ[redacted]ΑΥΤΩΝΓΕΝΗΤΑΙΠΕΡΙΤΟΥΤΟΥΤΟΥΠΡΑΓΜΑΤΟϹΟΥΤΩϹΕΔΟΞΕΝΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗΝΦΙΛΙΝΟΥΥΙΟΝΚΛΑΖ
ΠΟΛΥϹΤΡΑΤΟΝΠΟΛΥΑΡΚΟΥΥΙΟΝΚΑΡΥϹΤΙΟΝΜΕΝΙϹΚΟΝΕΙΡΗΝΑΙΟΥΥΙΟΝΜΙΛΗϹΙΟΝΤΟΝΓΕΓΟΝΟΤΑΜΕΝΙϹΚΟΝΑΝΩΘΕΝΔΕΘΑΡΓΗΛΙΟΥ *vacat* ΑΝΔΡΑϹΚΑΛΟΥϹΚΑΙΑΓΑΘΟΥϹΚΑΙΦΙ…
ΑΓΟΡΕΥϹΑΙΤΗΜΟΥΗΚΛΗΤΟΝΚΑΙΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝΡΩΜΑΡΩΝΔΙΑΛΑΝΒΑΝΕΙΝΤΗΝΤΟΥΤΩΝΕΡΓΑϹΙΑΝΚΑΛΥΗΚΑΙΕΠΑΝΔΡΟΝΚΑΙΠΙϹΤΗΝΤΟΙϹΔΗΜΟϹΙΟΙϹΠΡΑΓΜΑϹΙΝΤΟΙϹΗΜΕΤΕΡϹ … ΝΕΝΑΙ
ΔΙΗΗΑΙΤΙΑΝΤΗΝϹΥΝΚΛΗΤΟΝΚΡΙΝΕΙΝΟΠΩϹΟΥΤΟΙΤΕΚΝΑΕΚΓΟΝΟΙΤΕΑΥΤΩΝΕΝΤΑΙϹΕΑΥΤΩΝΠΑΤΡΙϹΙΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΤΟΙΠΑΝΤΩΝΤΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝΚΑΙΑΝΕΙϹΦΟΡΟΙΩϹΙΝΕΙΤΙΝΕϹΕΙϹΦ … //ΚΤΩΝ
ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝΑΥΤΩΝΕΙϹΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑΙΕΙϹΙΝΜΕΤΑΤΟΤΟΥΤΟΥϹΤΩΝΔΗΜΟϹΙΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝΤΩΝΗΜΕΤΕΡΩΝΧΑΡΗΙΟΡΜΗϹΑΙΟΠΩϹΑΥΤΑΙΑΥΤΟΙϹΑΠΟΔΟΘΩϹΙΛΑΠΟΚΑΤΑϹΤΑΘΩϹΙΝΕΙΤ … ΕΤΙΝΕΙϹΤ *sic*
ΑΓΡΟΙΟΙΚΙΑΙΥΠΑΡΧΟΝΤΑΑΥΤΩΝΠΕΠΡΑΝΤΑΙΜΕΤΑΤΟΕΚΤΗϹΠΑΤΡΙΔΟϹΤΩΝΔΗΜΟϹΙΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝΤΩΝΗΜΕΤΕΡΩΝΧΑΡΙΝΟΡΜΗϹΑΙΟΠΩϹΤΑΥΤΑΠΑΝΤΑΑΥΤΟΙϹΕΙϹΑΚΕΡΑΙΟΝ ΑΠΟΚΑΤΑϹΤΑ
sic ΘΗ)ΕΙΤΕΤΙϹΠΡΟΘΕϹΜΙΑΠΑΡΕΛΗΛΥΘΕΝΑΦΟΥΕΚΤΗϹΠΑΤΡΙΔΟϹΤΩΝΔΗΜΟϹΙΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝΤΩΝΗΜΕΤΕΡΩΝΧΑΡΙΝΩΡΜΗϹΑΗΜΗΤΙΤΟΥΤΟΤΟΠΡΑΓΜΑΑΥΤΟΙϹΒΛΑΒ ΕΡΟΝΓΕΝΗΤΑΙ
ΜΗΔΕΤΙΑΥΤΟΙϹΔΙΑΤΑΥΤΗΝΤΗΝΑΙΤΙΑΝΕΛΑϹϹΟΝΟϹΕΙΛΗΤΑΙΜΗΔΕΤΙΕΛΑϹϹΟΝΑΥΤΟΙϹΜΕΤΑΠΟΡΕΥΕϹΘΑΙΠΡΑϹϹΕΙΝΕΞΗ ΟϹΑΙΤΕΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ (*sic*) ΑΥΤΟΙϹΗΤΟΙϹΤΕ ΚΝΟΙϹΑΥΤΩΝ
ΠΑΡΕΓΕΝΟΝΤΟΟΠΩϹΤΑΥΤΑϹΕΧΩϹΙΝΑΙΑΚΑΤΕΧΩϹΙΝΚΑΡΠΕΥΩΝΤΑΝΕ ΟϹΑΤΕΑΝΑΥΤΟΙΤΕΚΝΑΕΚΓΟΝΟΙΓΥΝΑΙΚΕϹΤΕΑΥΤΩΝΠΑΡΕΤΕΡΟΥΜΕΤΑΠΟΡΕΥΩΝΤ ΑΙΕΑΝΤΕΤΙΠΑ
ΡΑΥΤΩΝΤΕΚΝΩΝΕΚΓΟΝΩΝΓΥΝΑΙΚΩΝΤΕΑΥΤΩΝΕΤΕΡΟΙΜΕΤΑΠΟΡΕΥΩΝΤΑΙΟΠΩϹΤΟΥΤΩΝΤΕΚΝΩΝΓΥΝΑΙΚΩΝΤΕΑΥΤΩΝΕΞΟΥϹΙΑΚΑΙΑΙΡΕϹΙϹΕ ΑΝΤΕΕΝΤΑΙϹΠΑ
ΤΡΙϹΙΝΚΑΤΑΤΟΥϹΙΔΙΟΥϹΝΟΜΟΥϹΒΟΥΛΩΝΤΑΙΚΡΙΝΕϹΘΑΙΗΕΙΤΙΤΩΝΗΜΕΤΕΡΩΝΑΡΧΟΝΤΩΝΕ(Η)ΠΙΙΤΑΛΙΚΩΝΚΡΙΤΩΝ ΕΑΝΤΕΕΠΙΠΟΛΕΩϹΕΛΕΥΘΕΡΑ //ΤΩΝΔΙΑΤΕΛΟΥϹ
ΕΝΤΗΙΦΙΛΙΑΙΤΟΥΔΗΜΟΥΤΟΥΡΩΜΑΙΩΝΜΕΜΕΝΗΚΥΙΩΝΟΥΑΝΠΡΟΑΙΡΩΝΤΑΙΟΠΩϹΕΚΕΙΤΟΚΡΗΤΗΡΙΟΝΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝΤΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝΓΙΝΗΤΑΙ ΕΙΤΙΝΑΚΡΙΤΗΡΙΑ
ΠΕΡΙΑΥΤΩΝΑΠΟΝΤΩΝΜΕΤΑΤΟΕΚΤΗϹΠΑΤΡΙΔΟϹΟΡΜΗϹΑΙΓΕΓΟΝΟΤΑΕϹΤΙΝΤΑΥΤΑΟΠΩϹΕΙϹΑΚΕΡΑΙΟΝΑΠΟΚΑΤΑϹΤΑΘΗΙΚΑΙΕΞΑΚΕΡΑΙ ΟΥΚΡΙΤΗΡΙΟΝΚΑΤΑ
ΤΟΤΗϹϹΥΝΚΛΗΤΟΥΔΟΓΜΑΓΕΝΗΤΑΙ ΕΙΤΙΝΑΧΡΗΜΑΤΑΑΙΠΟΛΕΙϹΑΥΤΩΝΔΗΜΟϹΙΑΙΟΦΕΙΛΩϹΙΝΜΗΤΙΕΙϹΤΑΥΤΑΤΑΧΡΗΜΑΤΑ… ΟΥΝΑΙΟΦΕΙΛΩϹΙΝ
ΑΡΧΟΝΤΕϹΗΜΕΤΕΡΟΙΟΙΤΙΝΕϹΑΝΠΟΤΕΑϹΙΑΝΕΥΒΟΙΑΝΜΙϹΘΩϹΙΝΗΠΡΟϹΟΔΟΥϹΑϹΙΑΙΕΥΒΟΙΑΙΕΠΙΤΙΘΩϹΙΝΦΥΛΑΞΩΝΤΑΙΜΗΤΙΟΥΤΟΙ… ΔΟΥΝΑΙΟΦΕΙΛΩϹΙΝ
ΟΠΩϹΤΕΚΟΙΝΤΟϹΛΥΤΑΤΙΟϹΜΑΡΚΟϹΑΙΜΙΛΙΟϹΥΠΑΤΟΙΟΕΤΕΡΟϹΗΑΜΦΟΤΕΡΟΙΕΑΝΑΟΤΟΙϹΦΑ·ΝΗΤΑΙΤϹϹΤΟΥϹΕΙϹΤΟΤΩΝΦΙΛΩΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΑΝΕΝΕΧΘ…
ΝΑΙΦΡΟΝΤΙϹΩϹΙΝΤΟΥΤΟΙϹΤΕΠΙΝΑ (*sic*) ΧΑΛΚΟΥΝΦΙΛΙΑϹΕΝΤΩΙΚΑΠΕΤΩΛΙΩΓΑΝΑΘΕΙΝΑΙΘΥϹΙΑΝΤΕΠΟΙΗϹΑΙΕΠΗΙΞΕΝΙΑΤΕΑ… ΤΟΙϹΚΑΤΑΤΟ ΔΙΑΤΑ
ΓΜΑΤΟΠΟΝΠΑΡΟΧΗΝΤΕΤΟΝΤΑΜΙΑΝΤΟΝΚΑΤΑΠΟΛΙΝΤΟΥΤΟΙϹΜΙϹΘΩϹΑΙΑΠΟϹΤΟΥΛΑΙΤΕΚΕΛΕΥϹΩϹΙΝ ΕΑΝΤΕΠΕΡΙΤΩ… ΙΔΙΩΝΠΡ…ΓΜΑΤΩΝ
ΠΡΕϹΒΕΥΤΑϹΠΡΟϹΤΗΝϹΥΓΚΛΗΤΟΝΑΠΟϹΤΕΛΛΕΙΝΑΥΤΟΙΤΕΠΑΡΑΓΙΝΕϹΘΑΙΠΡΟΑΙΡΩΝΤΑΙΟΠΩϹΑΥΤΟΙϹΤΕΚΝΟΙϹ ΕΚΓΟΝΟ… ////// ΑΥΤ////
ΠΡΕϹΒΕΥΤΑΙϹΠΑΡΑΓΙΝΕϹΘΑΙΚΑΙΑΠΟϹΤΕΛΛΕΙΝΤΕΕΞΗΙ ΟΠΩϹΤΕΚΟΙΝΤΟϹΛΥΤΑΤΙΟϹΜΑΡΚΟϹΑΙΜΙΛΙΟϹΥΠΑΤΟΙΟΕΤ ΕΡΟϹΗΑΜΦΟΤΕΡΟΙ
ΕΑΝΑΥΤΟΙϹΦΑΙΝΗΤΑΙΓΡΑΜΜΑΤΑΠΡΟϹΤΟΥϹΑΡΧΟΝΤΑϹΤΟΥϹΗΜΕΤΕΡΟΥϹΟΙΤΙΝΕϹΑϹΙΑΝΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝΕΠΑΡΧΕΙΑϹΑΙ/ ΚΑΤΕΧΟΥϹΙΝ
ΚΑΙΠΡΟϹΤΟΥϹΑΡΧΟΝΤΑϹΑΥΤΩΝΑΠΟϹΤΕΙΛΩϹΙΝΤΗΝϹΥΝΚΛΗΤΟΝΘΕΛΕΙΝΚΑΙΔΙΚΑΙΟΝΗΓΕΙϹΘΑΙΤΑΥΤΑΟΥ… ΩΓΙΝΕϹΘΑΙ
ΟΥΤΩϹΩϹΑΝΑΥΤΟΙϹΕΚΤΩΝΔΗΜΟϹΙΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝΠΙϹΤΕΩϹΤΕΤΗϹΙΔΙΑϹΦΑ (*sic*) ΝΗΤΑΙ ΕΔΟΞΕΝ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΟΥΤΟΥΦΙΛΙΝΟΥΚΛΑΖΟΜΕΝΙΟΥΠΟΛΥϹΤΡΑΤΟΥΤΟΥΠΟΛΥΑΡΚΟΥ
ΚΑΡΥϹΤΙΟΥΜΕΝΙϹΚΟΥΤΟΥΕΙΡΗΝΑ////////ΙΛΗϹΙΟΥ

952 Agrigentinorum decretum tabula aenea inscriptum una cum Melitensium decreto (infra n. 953) Romae inter quasdam rudera (*ove fù la Romana curia* Lig.) repperit Bernardinus Maphaeus Alexandri Farnesii cardinalis a secretis [igitur ante a. 1549] Metellus. apud cardinalem Mafeum [i. e. post a. 1549, ante a. 1551] Smet. Acc. apud me Vrsinus. apud Odoardum Farnesium cardinalem Gvalt. Nunc Neapoli in museo.

ΕΠΙ ΙΕΡΟΘΥΤΑ
ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΩΝΟΣ
ΠΑΡΑΠΡΟΣΤΑ ΤΑΣ ΒΟΥΛΑΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΣ
ΤΩΝΥΛΛΕΩΝ ΠΡΟΑΓΟΡΟΥΝΤΟΣ
ΔΙΟΚΛΕΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΚΛΕΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΑΔΡΑΝΙΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΛΙΑΣΜΑΕΚΤΑΣ ΔΙΜΗΝΟΥΚΑΡΝΕΙΟΥΕΞΗΚΟ_ΟΣΠΑΝΤΑΙ
ΥΠΕΡΠΡΟΞΕΝΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΩΙ ΔΙΟΔΟΤΟΥΣΥΡΑΚΟΣΙΩΙ
ΕΔΟΞΕΤΑΙΑΛΙΑΙΚΑΘΑΚΑΙΤΑΙΣΥΠΚΛΗΤΩΙΡΙΕΠΕΙΔΗΑΝΑΓ
ΓΕΛΛΟΝΟΙΠΡΕΣΒΕΕΣΟΙΕΣΡΩΜΑΝΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣΠΑΣΙΩΝ
ΠΑΣΙΩΝΟΣΚΟΤΗΤΟΣΚΑΙΘΕΟΔΩΡΟΣΘΕΟΔΩΡΟΥΖΗΝΙΑΔΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝΔΙΟΔΟΤΟΥΣΥΡΑΚΟΣΙΟΝΠΟΛΛΑΣΚΑΙΜΕΓΑΛΑΣΧΡΕΙΑΣ
ΠΑΡΕΙΣΧΗΣΘΑΙΤΩΙΑΜΩΙΔΑΜΩΙΚΑΙΜΕΓΑΛΩΝΑΓΑΘΩΝΠΑΡΑΙΤΙΟΣ
ΓΕΓΟΝΕΙΝΤΟΙΣΔΕΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΙΣΠΑΤΡΙΟΝΕΣΤΙΚΑΙΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝ
ΠΑΡΑΔΕΔΟΜΕΝΟΝΤΙΜΕΙΝΤΟΥΣΑΓΑΘΟΥΣΑΝΔΡΑΣΚΑΙΠΡΟΙΣΤΑΜΕ
ΝΟΥΣΤΟΥΑΜΟΥΔΑΜΟΥΤΑΙΣΚΑΤΑΞΙΟΙΣΤΙΜΑΙΣ
ΔΕΔΟΧΘΑΙΕΠΙΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΚΑΙΣΩΤΗΡΙΑΙΤΟΥΔΑΜΟΥΤΩΝΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ
ΕΙΜΕΙΝΠΡΟΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΝΔΗΜΗΤΡΙΟΝΔΙΟΔΟΤΟΥΣΥΡΑΚΟΣΙ
ΟΝΟΠΩΖΠΑΣΙΦΑΝΕΡΟΝΗΟΤΙΟΔΑΜΟΣΤΩΝΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝΕΠΙ
ΣΤΑΤΑΙΧΑΡΙΤΑΣΑΠΟΝΕΜΕΙΝΚΑΤΑΞΙΑΣΤΟΙΣΕΥΕΡΓΕΤΕΙΝΠΡΟΑΙ
ΡΟΥΜΕΝΟΙΣΑΥΤΟΝ ΤΟΔΕΔΟΓΜΑΤΟΔΕΚΟΛΑΨΑΝΤΑΣΕΣΧΑΛΚΩ
ΜΑΤΑΔΥΟΤΟΜΕΝΕΝΑΝΑΘΕΜΕΙΝΕΙΣΤΟΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝΤΟΔΕ
ΑΛΛΟΑΠΟΔΟΜΕΙΝΔΗΜΗΤΡΙΩΙΔΙΟΔΟΤΟΥΣΥΡΑΚΟΣΙΩΙΥΠΟ
ΜΝΑΜΑΤΑΣΠΟΤΙΤΟΝΔΑΜΟΝΕΥΝΟΙΑΣ ΤΟΥΣΔΕΤΑΜΙΑΣ
ΕΞΟΔΙΑΞΑΙΕΣΤΑΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΟΣΟΝΚΑΧΡΕΙΑΗΚΑΙΦΕ
ΡΕΙΝΤΑΝΕΞΟΔΟΝΔΙΑΤΩΝΑΠΟΛΟΓΩΝ
ΟΜΟΓΝΩΜΟΝΕΣΤΟΥΣΥΝΕΔΡΙΟΥΠΑΝΤΕΣ

Contulimus Mommsen et ego. Descripsit optime Octavius Pantagathus Brixiensis apud Metellum Vat. 6039 f. 288'. Hinc sine dubio derivatum exemplum Petri Victorii Monac. f. 109. Latinam (Benedicti Hegii, ni fallor) versionem habet Ligor. Taur. I. Ex suo apographo Smetius Neap. p. 62, ed. f. 72 (Grut. 401, 1. Torremuzza Sic. VIII 1). Habet Accursius Ambr. P 65 f. 8. Vv. 1—7 Vrsinus ad Cic. Verr. lib. IV ed. Antv. 1581 p. 181. Ab Vrsino acceptam Ant. Augustinus de legibus et senatusconsultis liber (1583) tab. 31 (inde Gualterus 400 ed. 2). Adhibitis schedis Victorii Monac. Franz 5491. Ex lapide litteris minusculis Fiorelli catal. 88.

8 ΕΞΗΚΟΤΟΣ Metellus et Victorius, ΕΞΗΚΟ.ΟΣ Smetius, ΕΞΗΚΟ_ΟΣ Mommsen et ego — 10 ΣΥΠΚΛΗΤΩΡΙ Metellus, ΣΥΝΚΛΗΤΩΙΡΙ Smetius, ΣΥΓΚΛΗΤΩΙ omissis ΡΙ litteris Victorius; dubium συνκλήτωι an συγκλήτωι fuerit — 20 ΟΠΩΖ Metellus, ut ego; ΟΠΩΣ reliqui.

Ἐπὶ ἱεροθύτα
Νυμφοδώρου τοῦ Φίλωνος,
παραπροστά(τα) τᾶς βουλᾶς,
προεδρευούσας τᾶς φυλᾶς
τῶν Ὑλλέων, προαγοροῦντος
Διοκλέος τοῦ Διοκλέος,
γραμματεύοντος Ἀδρανίωνος Ἀλεξάνδρου,
ἁλίασμα ἕκτας διμήνου, Καρνείου ἑξήκο(ντ)ος πάνται,
ὑπὲρ προξενίας Δημητρίωι Διοδότου Συρακοσίωι.
ἔδοξε τᾶι ἁλίαι καθὰ καὶ τᾶι συνκλήτωι ρι'· ἐπειδὴ ἀνάγγελλον οἱ πρεσβέες οἱ ἐς Ῥώμαν πορευθέντες Πασίων Πασίωνος Κότητος καὶ Θεόδωρος Θεοδώρου Ζηνιάδα Δημήτριον Διοδότου Συρακόσιον πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρεισχῆσθαι τῶι ἁμῶι δάμωι καὶ μεγάλων ἀγαθῶν παραίτιο[ν] γεγόνειν, τοῖς δὲ Ἀκραγαντίνοις πάτριόν ἐστι καὶ ἐκ προγόνων παραδεδομένον τιμεῖν τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας καὶ προισταμένους τοῦ ἁμοῦ δάμου ταῖς καταξίοις τιμαῖς,
δεδόχθαι ἐπὶ ἀγαθᾶι τύχαι καὶ σωτηρίαι τοῦ δάμου τῶν Ἀκραγαντίνων εἶμεν πρόξενον καὶ εὐεργέταν Δημήτριον Διοδότου Συρακόσιον, ὅπως πᾶσι φανερὸν ᾖ, ὅτι ὁ δᾶμος τῶν Ἀκραγαντίνων ἐπίσταται χάριτας ἀπονέμειν καταξίας τοῖς εὐεργετεῖν προαιρουμένοις αὐτόν· τὸ δὲ δόγμα τόδε κολάψαντας ἐς χαλκώματα δύο τὸ μὲν ἓν ἀναθέμειν εἰς τὸ βουλευτήριον, τὸ δὲ ἄλλο ἀποδόμειν Δημητρίωι Διοδότου Συρακοσίωι ὑπόμναμα τᾶς ποτὶ τὸν δᾶμον εὐνοίας· τοὺς δὲ ταμίας ἐξοδιάξαι ἐς τὰ προγεγραμμένα ὅσον κα χρεία ᾖ καὶ φέρειν τὰν ἔξοδον διὰ τῶν ἀπολόγων.
ὁμογνώμονες τοῦ συνεδρίου πάντες.

Cum improbabile sit casu quodam et hoc Agrigentinorum decretum et aliud illud Melitensium (n. 953) in eiusdem Demetrii honorem factum Romam delatum esse, sequitur ut haec ipsa exempla esse statuamus quae ab Agrigentinis et Melitensibus sibi donata Demetrius Romae, ubi tunc temporis degebat, secum servaverit. Demetrius igitur Syracusanus Agrigentinorum aliquando feliciter causam egit apud senatum Romanum. Res ipsa quae fuerit nescio; sed patet accidisse aliquanto post annum a. Chr. 210, quo anno Agrigentum urbe a Romanis capta civesque pars caesa, plurimi sub corona venditi sunt (Liv. 26, 40).

3 παραπροστα[τα] scripsi cum Maffeio Antiq. Gall. select. p. 12. Insanum est quod Franz excogitavit παραπροστα(τούσας), quod non potest esse i. q. προβουλευούσης.

953 Melitensium decretum tabula aenea inscriptum una cum Agrigentinorum decreto (supra n. 952) Romae inter quaedam rudera (*ove fù la Romana curia* LIG.) repperit Bernardinus Maphaeus Alexandri Farnesii cardinalis a secretis [igitur ante a. 1549] METELLVS. apud cardinalem Mafeum [igitur post a. 1549, ante a. 1551] SMETIVS. ACCVRS. apud Fulvium Vrsinum AVGVST. apud Odoardum Farnesium cardin. GVALT. Nunc Neapoli in museo.

ΥΠΕΡΠΡΟΞΕ
ΕΡΓΕΣΙΑΣ
ΔΙΟΔΟΤΟΥ
ΚΑΙΤΟΙΣΕΓ
ΤΟΥ

versus

ΝΙΑΣΚΑΙΕΥ
ΔΗΜΗΤΡΙΩΙ
ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΙ
ΓΟΝΟΙΣΑΥ

ΕΠΙΙΕΡΟΘΥΤΟΥΙΚΕΤΑΙΚΕΤΟΥΑΡΧΟΝ
ΤΩΝΔΕΗΡΕΟΥΚΑΙΚΙ/ΙΤΗΤΟΣ
ΕΔΟΞΕΤΗΙΣΥΓΚΛΗΤΩΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙ
ΤΩΝΜΕΛΙΤΑΙΩΝΕΠΕΙΔΗΔΗΜΗ
ΤΡΙΟΣΔΙΟΔΟΤΟΥΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣΔΙ
ΑΠΑΝΤΟΣΕΥΝΟΥΣΥΠΑΡΧΩΝ
ΤΟΙΣΤΕΔΗΜΟΣΙΟΙΣΗΜΩΝΠΡΑΓ
ΜΑΣΙΝΝΑΙΕΝΙΕΚΑΣΤΩΙΤΩΝΠΟΛΙ
ΤΩΝΠΑΡΑΙΤΙΟΣΑΓΑΘΟΥΠΟΛΛΑΚΙ
ΓΕΓΕΝΗΤΑΙ
ΑΓΑΘΗΙΤΥΧΗΙΔΕΔΟΧΘΑΙΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΔΙΟΔΟΤΟΥΣΥΡΑΚΟΣΙΟΝΠΡΟΞΕ
ΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΟΥΔΗ
ΜΟΥΤΟΝΜΕΛΙΤΑΙΩΝΚΑΙΤΟΥΣΕΓ
ΓΟΝΟΥΣΑΥΤΟΥΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΗΣΕΧΟΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣ
ΤΟΝΗΜΕΤΕΡΟΝΔΗΜΟΝΤΗΝΔΕ
ΠΡΟΞΕΝΙΑΝΤΑΥΤΗΝΑΝΑΓΡΑΨΑΙ
ΕΙΣΧΑΛΚΟΜΑΤΑΔΥΟΚΑΙΤΟΕΝΔΟΥ
ΝΑΙΔΗΜΗΤΡΙΩΙΔΙΟΔΟΤΟΥΣΥΡΑ
ΚΟΣΙΩΙ

Contulimus Mommsen et ego. Descripsit Octav. Pantagathus Brixiensis apud Metellum Vat. 6039 f. 289. Hinc sine dubio derivatum Victorii exemplum Monac. f. 109. Habet nescio unde Ligorius Taur. I. Descripsit Smetius Neap. p. 63, ed. f. 71, 5 (Grut. 400, 8. Torrem. Sic. VIII 2). Habet Accursius Ambr. P 65 f. 7'. Ab Fulvio Vrsino acceptam Ant. Augustinus de legibus et senatusconsultis liber (1583) tab. 32 (inde Gualterus 401 ed. 2). Denuo aere incisam Honor. Bres *Malta antica illustrata* p. 192. Adhibitis Victorii schedis Monac. Franz 5752. Minusculis litteris Fiorelli catal. 89.

7 ΚΗΤΗΤΟΣ Smet., Κ ΤΗΤΟΣ Bres, ΚΡ/ΙΤΗΤΟΣ Mommsen, ΚΟΤΗΤΟΣ Metellus, unde Κότητος vulgo, quod certe in tabula nunquam fuit — 13 ΝΑΙ omnes, error aericidae — 19 ΤΟΝ et 21 ΕΧΟΝ et 24 ΧΑΛΚΟΜΑΤΑ tabulae omissa linea horizontalis docet qua ratione hanc litteram insculpere consuerint.

Ὑπὲρ προξενίας καὶ εὐ-
εργεσίας Δημητρίωι
Διοδότου Συρακοσίωι
καὶ τοῖς ἐγγόνοις αὐ-
τοῦ.

Ἐπὶ ἱεροθύτου Ἰκέτα Ἰκέτου, ἀρχόν-
των δὲ Ἡρέου καὶ Κ.τητος·
ἔδοξε τῆι συγκλήτῳ καὶ τῶι δήμωι
τῶν Μελιταίων, ἐπειδὴ Δημή-
τριος Διοδότου Συρακόσιος δι-
ὰ παντὸς εὔνους ὑπάρχων
τοῖς τε δημοσίοις ἡμῶν πράγ-
μασιν [κ]αὶ ἑνὶ ἑκάστωι τῶν πολι-
τῶν παραίτιος ἀγαθοῦ πολλάκι
γεγένηται,
ἀγαθῆι τύχηι δεδόχθαι Δημήτριον
Διοδότου Συρακόσιον πρόξε-
νον εἶναι καὶ εὐεργέτην τοῦ δή-
μου τ[ῶ]ν Μελιταίων καὶ τοὺς ἐγ-
γόνους αὐτοῦ ἀρετῆς ἕνεκεν
καὶ εὐνοίας ἧς ἔχ[ω]ν διατελεῖ εἰς
τὸν ἡμέτερον δῆμον. τὴν δὲ
προξενίαν ταύτην ἀναγράψαι
εἰς χαλκ[ώ]ματα δύο καὶ τὸ ἓν δοῦ-
ναι Δημητρίωι Διοδότου Συρα-
κοσίωι.

Cf. supra ad titulum Agrigentinum n. 952 et praeterea p. 141.

954 Agrigentinorum decreti fragmentum in disco aeneo scripti, quod a. 1846 sibi comparavit Hartungius apud vicum q. d. *Gavignano*(?) inter Tibur et Praeneste situm.

ΟΣΑΝΑΛΩ
ΛΟΓΑΝΤΑΣΠΟΛ
ΣΩΣΤΕΑΥΤΟΥΣΕΝ
ΕΣΘΑΙΤΑΝΤΕΠΑΡΟΧΑΝ
ΑΠΕΛΥΣΕΤΕΣΠΚΡΟΧ
ΚΙΠΙΩΙΤΩΝΑΚΡΑΓΑΝΤΙ
ΙΕΝΟΝΤΙΜΕΙΝΤΟΥΣΑ
ΠΙΑΓΑΘΑΤΥΧΑΚΑΙΣΩ
ΤΩΝΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝ
ΞΕΝΟΝΚΑΙΕΥΕΡ

Edidit Garrucci *Piombi antichi* p. 59. Iterum edidit Garrucci *bull. Napol.* 1848 VI 60 (inde Franz add. 5491*b*).

Argumentum decreti perspicuum est, verba restitui non possunt: ἐπειδὴ ὁ δεῖνα — κειρ?άμεν]ος ἀναλώ[ματα οὐκ ὀλίγα — τὰν συλ]λογὰν τᾶς πόλ[ιος ....]ς ὥστε αὐτοὺς εν....εσθαι τάν τε παροχὰν (scil. χρημάτων) — ἀπέλυσε τ[ὰ]ς (?) π[α]ροχ[ὰς τὰν πόλιν ....
τῶι δὲ μουσι]κιπίωι τῶν Ἀκραγαντί[νων πάτριόν ἐστι καὶ ἐκ προγόνων
παραδεδο]μένον τιμεῖν τοὺς ἀ[γαθοὺς ἄνδρας ....
.... ἐ]πὶ ἀγαθᾷ τύχᾳ καὶ σω[τηρίᾳ τοῦ δάμου δεδόχθαι τῶι μου-
σικιπίωι] τῶν Ἀκραγαντίν[ων τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνα (demoticum)
εἶμειν πρό]ξενον καὶ εὐερ[γέταν κτλ'.

V. 7 sq. paullo aliter conformati videntur fuisse quam supra n. 952. Ceterum cf. supra p. 44.

955 Disci aenei fragmentum emptum ab P. Tongiorgio et museo Kircheriano illatum. Quocum si comparaveris simili disco inscriptum Agrigentinorum decretum supra n. 954, satis certum videbitur etiam hoc Siculae originis esse.

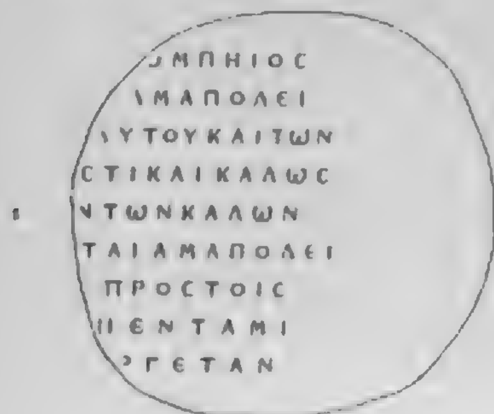

Descripsi. Henzen *bull. archeol.* 1862 p. 4; Ruggiero *catal. del museo Kirch.* p. 59 cum Comparettii supplementis.

5 ΙΤΩΝ Henzen, Ruggiero — 7 ΠΡΩΤΟΙC Henzen, Ruggiero — 8 ΜΕΝΤΑΜΙ Henzen, ΜΕΝΤΑΜΙΝ Ruggiero. Apparet igitur Ruggierium in describendo Henzenii editione usum esse.

Decretum est in honorem Pompei cuiusdam factum; Magnum esse Pompeium, quem XXII annorum iuvenem propter incorruptam iustitiam egregiamque iurisdictionem magno apud Siculos honore fuisse scimus (Diod. XXXIX 20), nolo conicere.

In supplendo titulo abstinendum est ab eis quae Comparetti apud Ruggierium ariolatus est; paucis argumentum adumbrabo: *ἐπειδὴ -- Π]ομπήιος [εὔνους ὢν διατελεῖ τᾷ] ἁμᾷ πόλει[-- ἄξια πράσσων] αὑτοῦ καὶ τῶν [προγόνων, δίκαιόν ἐ]στι καὶ καλῶς [ἔχον ἐπαινέσαι* vel *στεφανῶσαι αὐτὸ]ν τῶν καλῶν [ἕνεκεν ὧν διαπέπρακται* vel *παρέσχηται* sim.] *τᾷ ἁμᾷ πόλει κτλ'* — V. 8 *οἱ ταμίαι* iubentur pecuniam qua opus sit erogare; v. 9 [*πρόξενον καὶ εὐε*]*ργέταν*.

956

A Romae inventa tabula marmorea, quae inde ab huius saeculi initio adservatur in museo Kircheriano. A dextra et infra mutila est.

ΥΠΑΤΕΙΑΤΟΥΔΕCΠΟΤΟΥΗΜΩΝΦΛΚΩΝCΤΑΝΤΕΙ
ΚΛΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ·ΤΟΥΓΕΝΟΜΕΝΟΥΑΡΧΙΕΡΕΩCΚΑΙΜΗ
ΝΟΥΑΡΧΙΕΡΕΩCΟCΚΑΙΔΙΑΔΟΧΟCΤΗCΑΡΧΙΕΡΩCΥΝ
ΚΑΡΤΕΡΙΟΥΤΗCΚΑΙΜΕΛΙΤΗCΚΑΙΚΛ'ΕΥΔΟΞΙΟΥΤΗ
ΚΑΙΕΥΦΡΟΝΙΟΥΚΑΙΚΛ'ΒΑCCΑCΤΗCΚΑΙΑΛΕΞΑΝΔΙ
ΔΙΑΤΑΥΤΗCΤΗCΔΙΤΗCCΤΗΛΛΗCΑΠΑCΙΝΤΟΙCΤΩ
ΤΩΝΟCΙΩΝΚΛ'ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΚΑΙΕΥΔΟΞΙΟΥΚΑΙΚΑ'ΡΟ (sic)
ΑΡΧΙΕΡΩCΥΝΗCΠΑΝΤΑΑΠΕΠΛΗΡΩCΑΜΕΝΚΑΘΑΠΕΡΙ
ΠΕΡΙΟΝΤΩΝΟΝΟΜΑΤΙΑΠΑΝΤΑCΥΝΕΤΕΙΝΕΝΕΙCΕΝΑΕΚΙ
ΞΥCΤΩΤΗCΑΥΤΗCΤΕΙΜΗCΕΝΕΚΕΝΤΗCΕΙCΤΟΥCΚΑΤΟΙ
ΤΗΝΠΟCΟ·ΤΗΤΑΠΑCΑΝΕΙCΕΝΕΝΚΕΙΝΑΜΑΤΩΕΚΑΤΟCΤ
ΛΥΘΟΤΩΝΜΗΝΩΝΤΟΥΤΕCΤΙΝΕΙΚΟCΙΚΑΙΠΕΝΤΕΤΟCΟΥΤΟΙC
ΤΗΝΔΩΡΕΑΝΕΙCΗΝΕΝΚΑΜΕΝΚΑΙΤΟΝΤΟΚΟΝΜΕΧΡΙΤΗCCΗΜΕ
ΤΟΝΜΕΝΔΟΘΕΝΤΑΠΑΡΗΜΩΝΤΟΚΟΝΤΟΥΤΕCΤΙΝΔΗΝΑΡΙΑΕ
ΞΥCΤΟΝΑΝΑΠΛΗΡΟΥCΙΝΤΟΔΕΚΕΦΑΛΑΙΟΝΔΑΝΙΖΕCΘΑΙΚΑΙΜΕ
ΕΤΟΝΑΓΩΝΑΔΗΝΑΡΙΑΕΙΚΟCΙΠΕΝΤΕ·ΤΟΥΤΕCΤΙΝΑΘΗΝΑCΠΡ
ΛΩΝΙΟΥΗΛΕΙΟΙCΕΞΟΝΟΜΑΤΟCΠΑΛΙΝΚΛ'ΑΠΟΛΛΩΝ
ΚΑΙΠΕΝΤΕΟΥΤΩΔΕΤΟΝΛΟΓΟΝΤΩΝΓΙΓΝΟΜΕΝΩΝΓ
ΓΩCΙΝΠΛΕΟΝΑΖΟΝΤΟΥΤΟΑΝΤΑΝΑCΗΚΟΥΝΤΗΝΝΟ
ΤΙCΥΝΕΔΟΞΕΝΒΕΒΑΙΟΥΝΤΩΝΤΟΥΤΟΜΕΝΠΑΝΤΟCΤΟΥ
ΓΕΩΝΤΩΝΚΑΤΑΠΕΡΙΟΔΟΝΕΠΙΖΗΤΕΙΝΤΑΥΤΑΚΑΙΕΠC
ΠΙΟCΓΕΝΟΙΤΟΤΟΥΜΗΔΟΘΗΝΑΙΤΑΔΟCΕΙΔΙΑΤΑΥΤΑΚΑΘΕ
CΕΙCΚΑΤΑΧΡΗCΟΙΤΟΤΩΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΑΡΓΥΡΙΩΟΜΟ
ΙCΘΗΖΩΤΙΚΗΤΙΝΙΓΥΝΑΙΚΙΕΞΟΝΟΜΑΤΟCΠΑCΗCΤΗC
ΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΚΑΙΕΥΔΟΞΙΟΥΤΟΥΤΩΝΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑ
ΕΙΝΑΙΗΡΕCΕΝΔΕΠΑΝΤΙΤΩΞΥCΤΩΚΑΙΕΠΕΡΩΤΗCΕCΙΝ
ΑΥΤΩΝΚΑΘΕΛΕΙΝΠΡΟCΤΕΙΜΟΝΑΥΤΟΝΤΟΥΤΟΥΤΟΥΤΟΑΜ
ΠΑΡΑΛΟΝΓΕΙΝΗΤΗCΥΝΓΕΝΙΔΙΗΜΩΝΗΗΝCΥΝΟ
ΕΙCΙΔΙΑΝΟΙΚΙΑΝΕΠΙΤΩΓΑΛΒΗΕΠΕΙΜΗΤΕΑΙ

B Tabula marmorea (lata palm. Roman. 4.7½', alta 1.8½', crassa 1¼') Romae eruta apud coemeterium S. Hippolyti in via Tiburtina, erat olim in aedibus D. Philippi Ludovici, ubi vidit Sarti; nunc latet.

[illegible] ΑΞΙΩΙΙ
[illegible] ΜΜΑΙΕΥ [illegible] ΙΟΝΠΡΟΑΓΟΝ
ΤΑΤ ΥΠΟΝΗΤΕΚΑΙΤΩΝΑΡΧΙΕΡΕΩΝΤΙCΗΤΕCΥΝΑΡΧΙΑΤΗCCΥΝΟΔΟΥΗΤΕΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙCΗΚΑΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙCΟΙΚΑΤΑΚΑΙΡΟΝΔΙΔΟΤΩCΑΝΧΕΙΡΑΝΤΗΛΟΝΓΕΙΝΗΤΗ
ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗΗΜΩΝCΥΝΓΕΝΙΔΙΑΜΕΡΙΜΝΙΑCΕΝΕΚΕΝΑΠΡΑΓΜΟCΥΝΗCΚΑΙΜΗΔΕΝ[illegible]ΤΩCΑΝΠΑΡΑΥΤΗCΤΟΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝΤΟΔΙΑΦΕΡΟΝΤΗΞΥCΤΙΚΗCΥΝΟΔΩ
ΠΑΡΕΔΟΘΗΔΕΝΥΝΤΟΕΝΓΡΑΦΟΝΤΗΛΟΝΓΕΙΝΗΠΑΡΟΥCΗCΤΗCCΥΝΑΡΧΙΑCΤΙΤΕΑΞΙΟΥΜΕΝΚΑΙΤΑΥΤΗΝΕΙΝΑΙΝΕΜΗΤΡΙΑΝΚΑΙΚΑΤΑΔΟCΙΝΛΑΜΒΑΝΕΙΝΤΟΔΟCΕΙΔΙΟΝ
ΠΡΟCΤΟΥΤΟΙCΑΠΑCΙΝΚΑΙΤΟΥΤΟΦΑΝΕΡΟΝΠΟΙΗΤΕΟΝΗΝΟΤΙΠΑΝΤΑΤΑΔΑΠΑΝΗΘΕΝΤΑΕΙCΤΕΤΑCΕΙΚΟΝΑCΚΑΙΤΑΠΛΑCΜΑΤΑΚΑΙΤΟΥCCΤΗΘΙΑΙΟΥCΑΝΔΡΙΑΝΤΑCΤΟΥCΛΙΘΙΝΟΥC
ΕΝΕΚΑΜΕΝΤΗCΕΙCΤΗΝCΥΝΟΔΟΝΤΕ[illegible]ΜΗCΕΠΕΙΔΗΠΕΡΤΟΥΤΟΜΑΛΛΟΝΕΥΠΡΕ[illegible]CΤΕΡΟΝΗΝΕΞΟΝΟΜΑΤΟCΤΟΥΞΥCΤΟΥΑΝΗΛΩCΘΑΙΥΠΟΓΕΓΡΑΠΤΑΙΤΗΔΕΑΛΗΘΕΙΑΟΙΚΑΙΤΑΔΟCΕΙ
ΔΙΑΔΕΔΩΚΟΤΕCΚΑΙΤΗΝΔΩΡΕΑΝΤΑΥΤΗΝΚΕΧΑΡΙCΜΕΝΟΙΟΙΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΠΑΝΤΑ[illegible]ΙΑCΥΠΟCΤΑCΕΩCΑΝΗΛΩΚΑCΙΝΤΑΔΕΑΝΤΙΓΡΑΦΑΤΩΝΤΕCCΑΡΩΝCΤΗΛΩΝ
ΚΑΙΤΟΥΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥΠΑΡΗΜΕΙΝΕCΤΙΝΤΟCΧΑΡΙCΑΜΕΝ[illegible]CΤΑΜΑΡΤΥΡΙΑΚΑ[illegible]CΟΝΤΑΙΔΕ[illegible]ΚΑΤΑΤΗCΙΕΡΑCΞΥCΤΙΚΗCCΥΝΟΔΟΥΤΑΤΩΝΑΠΟΛ
ΛΩΝΙΩΝΕΔΩΚΑΜΕΝ[illegible]ΚΑΙΤΩΠΡΩΤΩΑΡΧΙ[illegible]ΠΑΤΩΝΕΤΗ[illegible]ΚΑΙΤΩΝΠΙΤΤΑΚΙΩΝΠΑΝΤΩΝΤΩΝΠΡΟΤΕΘΕΝΤΩΝΕΝΤΗCΤΑΤΙΩΝΙΥΠΟ
ΓΡΑΨΑΝΤΕCΔΙΑΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΗΜΩΝ[illegible]ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΚΑΙΕΥΔΟΞΙΟΥΤΟΥCΥΝΗΜ[illegible]ΤΟCΤΟΥΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩCΑΞΙΟΥΜΕΝΥΜΑCΚΑΤΑΔΟCΙΝΩCΔΙΔΟΤΑΙΤΑΔΟCΕΙΔΙΑ
ΚΑΙΗΜΩΝΩCΝΕΜΟΥCΩΝΚΑΙΝΕΜΟΝΤΩΝΚΑΙΤΩΝ[illegible]ΩΝΤΟΥΤΕΠΑΤΡΟCΗΜΩΝ[illegible]ΤΟΥΚΑΙΕΥΔΟΞΙΟΥΚΑΙΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΗΜΩΝΚΑΡΟΥΦΟΥΤΟΥΚΑΙΨΑΦΑΡΙΟΥ
ΙΝΑΚΑΘΟΔΙΔΟΤΑΙΚΑΙΗΜΕΙCΤΗCΑΥΤΗCΤΕΙΜΗCΤΥΓΧΑΝΩΜΕΝ[illegible]ΚΛΗΡΟΥCΑΥΤΟΙCΑΠΤΕCΘΑΙΚΑΤΑΔΟCΙΝΚΑ[illegible]ΤΟΥΤΟΥΜΑCΒΟΥΛΟΜΕΘΑΕΠΙCΤΑCΘΑΙΟΤΙΚΑΤΑΤΟ
ΜΕΤΡΟΝΗΜΩΝΚΑΙΟCΟΙΤΩ[illegible]ΗΜΩΝΠΑΡΗΜΕΙΝΑΝ[illegible]ΤΗΑΥΤΟΥΚΑ[illegible]ΚΑΜΑΝΑΥΤΩΗΜΕΙCΑΜΕΘΑΑΥΤΟΥCΚΑΤΑΤΟΑΡΜΟ
ΖΟΝΚΑΙΔΙΚΑΙΟΝΚΑΙΚΑΤΑΑΝΑΛΟΓΙΑΝ[illegible]ΚΑΙΤΟΥ[illegible]ΟΝΤΟΝΚΑΡΠΟCΟΑΝΗΡΑΥΤΗCΠΑΡΑΤΑCΤΙΤΙΑΝΑCΕCΩΕΝΤΟΙCΚΑCΤΡΟΙC
ΚΑΙΟΥΚΕΤΙΟΥΔΕΝΕΝΟΦΕΙΛΟΜΕΝΟΥ[illegible]ΓΡΑΜΜΕΝΑ[illegible]ΠΑΝΤΑΩCΕΔΕΙΚΑΙΗΡΜΟΖΕΝΑΠΕΔΩΚΑ
ΜΕΝΜΕΤΑΤΗCΠΡΟCΗΚΟΥCΗCΤΕΙΜΗC[illegible]ΝΤΑΙCΠΡΟ[illegible]ΙΝΑΔΙΥΜΩΝΤΟΥCΥΝΠΑΝΤΟCΞΥCΤΟΥ
ΛΑΒΩΜΕΝΑΜΕΡΙΜΝΙΑCΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ[illegible]ΝΤΑΙΕΚΡΕΙΝΑΜΕΝΔΙΚΑΙΟΝΕΙΝΑΙ[illegible]ΓΡΑΦΗΝΑΙΑΥΤΟΤΗΤΕΤΑΡΤΗΙΝΑΔΙ
ΑΙΩΝΟCΜΕΝΕΙ[illegible]ΗΜΩΝ[illegible]ΤΟΥΤΟΚΑΤΕCΤΑΘΗ[illegible]ΞΥCΤΙΚΗΠΕΡΙΠΟΛΙCΤΙΚΗΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗCΥΝΟΔΩ
ΤΟΥΤΟΚΑΤΕCΤΗCΕΝΤΙΤΕΚΑ[illegible]ΤΑΞΑΜΕΝ[illegible]ΒΟΥΛΟΜΕΝ[illegible]ΑΙΤΑΑΝΤΙΓΡΑΦΑΤΟΥΤΩΝΕΝΟΙCΚΑΙΦΑΝΕΡΟΝΠΕΠΟΙΗΚΕΙΜΕΝΩCΡΟΔΩΝΙΤΩ
ΑΡΧ[illegible]ΤΩΠΡΩΤΩ[illegible]ΔΙΑΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΗΜΩΝΤΟΥ[illegible]ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΚΑΙΕΥΔΟΞΙΟΥΚΑΙΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΟCΑΥΤΟΥΔΙΚΑΙΟΝΔΕΗΓΗ
CΑΜΕΘΑΤΟΥΤΟ[illegible]ΑΥΤΟΙC[illegible]ΤΟΥΤΟΠΡΑΞΑΙΥΜΑCΑΛΛΑΕΙΤΙCΒΟΥΛΕΤΑΙΑΝΤΙΓΡΑΦΑΕΑΥΤΟΙCΤΩΝCΤΗΛΩΝ
ΑΡΑΙΡΕΙCΕΚΑCΤΟCΤΩΝΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝΕΝΗΛΙΚΑΙ[illegible]ΤΗΝ[illegible]ΤΑΤΙΩΝΙ[illegible]ΤΑΠΡΟCΤΕΙΜΑΑCΠΕΡΩΤΗCΑΜΕΝΕΠΙΤΗCΥΠΑΤΕΙΑC
ΤΦΛΒΑΛΚΩΝCΤΑΝΤΑΝΤΕΙΝΟΥΜΑΞΙΜ[illegible]ΤΟCΤΟΥΠΑΝΤΑΝ[illegible]ΩΝΤΟCΗΜΩΝCΕΒΑCΤΟΥ[illegible]ΑΝΤΙΔΕΤΡΟΠΩΠΡΟΕΚΡΕΙΝΑΜΕΝΠΛΗΡΩCΑΙΤΗΝCΥΝΟΔΟΝΚΑΙΜΗΔΕΝ
ΕΝΟΦΕΙΛΕCΙΝΗΜΑCΙΝΑΜΗΠΡΟ[illegible]ΦΕΡΩΜΕΝ[illegible]ΠΡΟCΤΕΙΜΟΙCΚΑΤΑΤΟΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΝΚΑΙΝΟΜΙΜΟΝΕCΦΡΑΓΙCΘΗΟΑΒΑΞCΠΑΔΕΙΚΙΩΚΑΙΕΓΛΥΦΗ

Tit. *A* ipse recognovi. Descripserunt Kiessling *bull. arch.* 1862 p. 156 et Lumbroso *ricerche Alessandrine* p. 39.

Tit. *B* edidit Cairt. Pelliccioni *Emiliano Sarti* p. 127 sqq. cum tabula aeri incisa ex schedis Sartianis.

A 6 ΔΙΤΗC sed Δ in rasura maiori — 6 extr. ΤΟΙCΠΙ Kiessl. — 11 extr. ЄΚΑΤΟCΤΙ Kiessl. — 13 extr. CΗΜЄΙ Kiessl. — 14 extr. Є' Kiessl. — 15 extr. ΜЄ Lumbr. ΜC Kiessl. Μ/ ego — 18 littera extrema Ι Lumbr. Τ Kiessl. Γ ego — 20 init. ΤΙ·CΥΝ Kiessl. — 21 in. ·CѠΝ Lumbr. ΓЄΙSΙΝ Kiessl. — 22 in. Π[Ѡ?]C ΓЄΝΟΙΤΟ Lumbr. ΠSΟCΓЄΝΟΙΤΟ Kiessl. — 23 in. ЄΙC Lumbr. Kiessl. — 24 in. ΙCΘΗ Lumbr. ΙΙCΘΗ Kiessl.

B litteras dimidiatas vv. 1 et 2 restituit Sarti.

Et scripturae et argumenti similitudo demonstrat duo esse unius tabulae fragmenta. Iam cum tituli *B* singuli versus centenarum denarum vel vicenarum vel adeo tricenarum sint litterarum (adeo est inaequalis scriptura), tituli *B* tricenarum quaternarum ad quadragenas quinas, apparet prioris fragmenti tertiam fere partem superesse. Scripta haec sunt ab sociis nonnullis sacrae xysticae synodi (eiusdem sine dubio quae olim ab Hercule nominabatur, cf. CIG 5906 sqq.), qui ipsi vivi adscito simul testamento sociorum duorum defunctorum praeter statuas et simulacra pecunias donaverant (*B* 9 *παρ' ἡμῶν τοὺς χαρισαμένους τὰ ἀργύρια*), quae quidem dona in posterum appellanda edicunt *τὰ δοσείδια τὰ διηνεκῆ τὰ τῆς ἱερᾶς ξυστικῆς συνόδου τὰ τῶν Ἀπολλωνίων* (*B* 9) in honorem eorum qui donatorum fuerunt principes. Donatorum nomina enumerari videntur *A* 2—7 et virorum et mulierum, praeterea defunctorum Claudii Apollonii, qui et Eudoxius, et Claudii Rufi, qui et Psapharius (coll. *B* 12). Inde ab stipulata donatione menses, opinor, viginti quinque praeterierunt (*A* 12) ideoque nunc sodales dependunt (*εἰσφέρουσιν* *A* 12) totam pecuniam una cum centesimis mensilibus (*A* 11 *τὴν ποσότητα πᾶσαν ἅμα τῷ ἑκατοστῷ*). Separatim agi videtur de eis quae vivi donarunt (*τῶν περιόντων ὀνόματι* *A* 9—17) et de eis quae Apollonius et Rufus defuncti legarant (*ἐξ ὀνόματος πάλιν Κλ. Ἀπολλωνίου κτλ'* *A* 17). Omnis autem pecunia deposita erat apud mulierem quandam Zoticam argentariam (*[ἐδαν]ίσθη Ζωτικῇ τινι γυναικὶ ἐξ ὀνόματος πάσης τῆς [συνόδου]* *A* 24), quae eadem mulier habitare dicitur *B* 15 ad thermas Titi i. e. eo ipso loco quo fuerat Antonini Pii olim tempore statio synodi Heracleistarum. Longius cum ipse progredi non auderem, manum porrexit Mommsenus, qui vidit cautionem eam, quam fecerat Zotica adsumpto procuratore marito de pecunia a sociis apud se deposita, ipsam depositam fuisse apud Longinam (*A* 28. *B* 3) propter debitum aliquod sociorum, ut soluto hoc debito cautio sociis restitueretur. Sic plana fiunt quae *B* 2 leguntur: Longina ne quid damni patiatur propter redditam cautionem, iubentur qui praesunt sociis ante quam eam recipiant pecunia soluta (*B* 2 deficit verbum velut *λέειν*) ei cavere de securitate (*χεῖρα διδόναι*, ut recte Mommsenus explicat, est *manu s. chirographo cavere*).

Quo anno titulo scriptus sit etsi non potest exputari tamen aliquanto post a. 313 scriptum esse patet ex verbis (*B* 23) *ἐγνωκότες τὰ πρόστιμα ἃ ἐπεράτησαμεν ἐπὶ τῆς ὑπατείας Τ. Φλ(αβίου) Βαλ(ερίου) Κωνσταντίνου Μαξίμου τὸ γ' ὑ(πάτου)*, de quibus memorabilia sunt quae Sartius testis oculatus omnique fide dignus auctor tradidit (apud Pelliccionium p. 127), neque magnopere refert quod falso ille his verbis annum tabulae insculptae denotari putabat: *pertinet* (titulus) *ad annum p. Chr. n. 313, ab u. c. 1068, quo consul fuit Fl. Val. Constantinus tertium una cum C. Val. Licinio tertium. Verum quum ibi antea Maxentii nomen et consulatum notatum fuisse ex litterarum vestigiis appareat, suspicari licet inscriptionem sculptam fuisse a. 308 vel 309 vel tandem 310; quae ultima ratio probabilior videtur ... anno 310 Maxentius solus consul fuit, quae res orationis contextui maxime accommodatur. Si igitur inscriptio sculpta fuit anno 308, Maxentio primum consule, ubi nunc 33 litteris legitur consulatus Constantini, scriptum fuerat 32 litteris* ΜΑΥΡΒΑΛΜΑΞΕΝΤΙΟΥΕΥΣΕΒΟΥΣΕΥΤΥΧΟΥΣ, *sin vero a. 303 Maxentio iterum aut 309* (lego *310*) *tertium consule, illud idem, additis tamen in fine litteris vel* ΤΟΒΥ *vel* ΤΟΓΥ, *coarctatis aliquantum elementis ut integro tyranni nomini locus esset; seu potius omissum* ΒΑΛ, *eodem prorsus 30 litterarum numero.* Probabilius vero hac de re Mommsenus sic existimavit: *crediderim potius quartum Maxentii consulatum (a. 312) significatum fuisse tum quod hunc (ut et tertium) Maxentius solus gessit tum praesertim quod ita minus offendit substitutio anni 313. Nam quamquam negari non potest hac litura mendacium commissum esse (stipulatio enim vere facta sub Maxentio ita redigitur ad tempora dominationis Constantinae), convenit ut fines eius quantum fieri possit coartentur. Si constaret de numero mensium (A 12) interiectorum inter stipulationem factam et pecuniam numeratam (A 8: πάντα ἀπεπληρώσαμεν), certius de anno illo statui posset; sed neque is numerus servatus esse videtur et pecuniam quamquam constat numeratam esse consule Constantino (A 1), quotus eius consulatus* (III: a. 313, IV: a. 315, V: a. 319, VI: a. 320 cet.) *intellegatur ignoramus. Veri simile est non multum temporis intercessisse inter obligationem receptam et persolutam, favetque praeterea anno 313 hoc quoque, quod alter Augustus in praescriptis omissus est (A 1: ὑπατείᾳ τοῦ δεσπότου ἡμῶν); nam Constantinus cum Licinium collegam haberet tam a. 313 quam a. 315, illo anno propter bellum Cibalense a. 314 gestum collegae omissio facilius explicatur quam hoc.*

A

Ὑπατείᾳ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Φλ. Κωνσταντεί[νου - - -
Κλ. Ἀπολλωνίου τοῦ γενομένου ἀρχιερέως καὶ μη - - - καὶ Κλ. Ῥούφου τοῦ καὶ Ψαφαρίου υἱοῦ Κλ. Ἀπολλωνίου τοῦ γενομέ-
νου ἀρχιερέως, ὃς καὶ διάδοχος τῆς ἀρχιερωσύν[ης ἀπεδείχθη vel ἐγένετο - - -
Καρτερίου τῆς καὶ Μελίτης καὶ Κλ. Εὐδοξίου τῆ[ς καὶ - - - τῆς δεῖνα τῆς
καὶ Εὐφρονίου καὶ Κλ. Βάσσης τῆς καὶ Ἀλεξάνδ[ρας - - -
διὰ ταύτης τῆς *δίκης* στήλης ἅπασιν τοῖς τοῖ[ς - - - καὶ
τῶν ὁσίων Κλ. Ἀπολλωνίου τοῦ καὶ Εὐδοξίου καὶ Κλ. Ῥο[ύφου τοῦ καὶ Ψαφαρίου τοῦ υἱοῦ ἐκείνου, ὃς καὶ διάδοχος ἐγένετο τοῦ ἰδίου πατρὸς τῆς
ἀρχιερωσύνης, πάντα ἀπεπληρώσαμεν καθάπερ [- - - τῶν
περιόντων ὀνόματι, ἃ πάντα συνέτεινεν εἰς ἕνα ἕκ[αστον ἀγῶνα? δηνάρια - - - τῷ
ξυστῷ τῆς αὐτῆς τειμῆς ἕνεκεν τῆς εἰς τοὺς κατοι[χομένους καὶ τῆς εἰς τοὺς περιόντας? - - -
τὴν ποσότητα πᾶσαν εἰσενενκεῖν ἅμα τῷ ἑκατοστ[ῷ - - - τῶν παρελη-
λυθότων μηνῶν τουτέστιν εἴκοσι καὶ πέντε, τοσούτοις [- - - πᾶσιν
τὴν δωρεὰν εἰσηνέγκαμεν καὶ τὸν τόκον μέχρι τῆς σήμε[ρον - - -
τὸν μὲν δοθέντα παρ' ἡμῶν τόκον τουτέστιν δηνάρια ε[ἴκοσι καὶ πέντε? - - - τὸν
ξυστὸν ἀναπληροῦσιν· τὸ δὲ κεφάλαιον δανίζεσθαι καὶ με - - - εἰς ἕνα ἕκα-
σ]τον ἀγῶνα δηνάρια εἴκοσι πέντε, τουτέστιν Ἀθηνᾶς Π[ερικαθηγήτιδος? - - - Ἀπολ-
λωνίου Ἡλείοις (an Ἡλείου?). ἐξ ὀνόματος πάλιν Κλ. Ἀπολλων[ίου τοῦ καὶ Εὐδοξίου καὶ Κλ. Ῥούφου τοῦ καὶ Ψαφαρίου - - - - δηνάρια εἴκοσι
καὶ πέντε· οὕτω δὲ τὸν λόγον τῶν γεγενημένων τ[όκων? - - - ὅσον ἂν φαίνηται? ἐν τοῖς ἀ-
γῶσιν πλεονάζειν, τοῦτο ἀνταναπληροῦν τὴν το[κοφορίαν? - - -
τι συνέδοξεν, βεβαιούντων τοῦτο μὲν παντὸς τοῦ [ξυστοῦ - - - τοῦτο δὲ τῶν γραμμα-
τέων τῶν κατὰ περίοδον, ἐκζητεῖν ταῦτα καὶ ἐπε[ρωτᾶν? - - - μηδεὶς
[αἴτ]ιος γένοιτο τοῦ μὴ δοθῆναι τὰ δοσείδια ταῦτα καθ' ἕ[καστ.. - - -
σεις καταχρήσαιτο τῷ προγεγραμμένῳ ἀργυρίῳ, ὁμο[λογούντων πάντων sim. - - - ἐδα-
ν]ίσθη Ζωτικῇ τινι γυναικὶ ἐξ ὀνόματος πάσης τῆς [συνόδου - - - ὑπογράφοντες Κλ.

Ἀπολλωνίου τοῦ καὶ Εὐδοξίου τοῦ τῶν (vel τούτων) ἀρχιγραμμα[τέων vel -έως - - - - - - - - - - - - - - -
εἶναι. ἔξεστιν δὲ παντὶ τῷ ξυστῷ καὶ ἐπερωτήσεσιν - - - - - - - - - - - - - - - -
αὐτῶν καθελεῖν πρόστειμον αὐτὸν τούτου τοῦ τολμ[ήματος - - - - - - - - - - - - καταθεῖναι
παρὰ Λογγείνῃ τῇ συγγενίδι ἡμῶν, ᾗ ἣν συνε[δ- - - - - - - - - - - - - - - -
. . . εἰς ἰδίαν οἰκίαν ἐπὶ τῷ Γάλβῃ, ἐπεὶ μήτε αἰ - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - -

B - ἀξιοπιστότερος ηὑρίσκετο. εἰ δέ τις βούλεται ἐν τῇ μελλούσῃ περιόδῳ .... τὸ ἔνγραφον, εἴτε τις κατασταθῇ (?) ἐπὶ τῇ στατίωνι ἀρχιγραμματεύ[ς κατὰ] τὸν πράγοντα τύπον, ἤτε καὶ τῶν ἀρχιερέων τις ἤτε συναρχία τῆς συνόδου, εἴτε ἀρχιγραμματεὺς ἢ καὶ γραμματεὺς οἱ κατὰ καιρόν, διδότωσαν χεῖρας τῇ Λογγείνῃ
τῇ προγεγραμμένῃ ἡμῶν συγγενίδι ἀμεριμνίας ἕνεκεν [καὶ] ἀπραγμοσύνης καὶ λαμβανέτωσαν παρ' αὐτῆς τὸ χειρόγραφον τὸ διαφέρον τῇ ξυστικῇ συνόδῳ·
παρεδόθη δὲ νῦν τὸ ἔνγραφον τῇ Λογγείνῃ παρούσης τῆς συναρχίας. ἔτι τε ἀξιοῦμεν καὶ ταύτην εἶναι νομήτριαν καὶ κατὰ δόσιν λαμβάνειν τὸ δοσίδιον.
Πρὸς τούτοις ἅπασιν καὶ τοῦτο φανερὸν ποιητέον ἦν, ὅτι πάντα τὰ δαπανηθέντα εἴς τε τὰς εἰκόνας καὶ τὰ πλάσματα καὶ τοὺς στηθιαίους ἀνδριάντας τοὺς λιθίνους
ἕνεκα μὲν τῆς εἰς τὴν σύνοδον τειμῆς, ἐπειδήπερ τοῦτο μᾶλλον εὐπρεπέστερον ἦν, ἐξ ὀνόματος τοῦ ξυστοῦ ἐνηλῶσθαι ὑπογέγραπται, τῇ δὲ ἀληθείᾳ οἱ καὶ τὰ δοσίδια δεδωκότες καὶ τὴν δωρεὰν ταύτην κεχαρισμένοι οἱ προγεγραμμένοι πάντα ἐξ οἰκείας ὑποστάσεως ἀνηλώκασιν. τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν τεσσάρων στηλλῶν
καὶ τοῦ χειρογράφου παρ' ἡμῖν ἐστιν τοῖς χαρισαμένοις τὰ ἀργύρια· κληθήσονται δὲ τὰ δοσίδια τὰ οἰκονομικὰ τὰ τῆς ἱερᾶς ξυστικῆς συνόδου τὰ τῶν Ἀπολ-
λωνίων· ἐδώκαμεν δὲ καὶ τῷ πρώτῳ ἀρχιερεῖ Μ. Αὐρ. Ῥόδωνι τὰ ἔκτυπα τῶν στηλλῶν καὶ τῶν πιττακίων πάντων τῶν προτεθέντων ἐν τῇ στατίωνι, ὑπογράψαντες διὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Κλ. Ἀπολλωνίου τοῦ καὶ Εὐδοξίου τοῦ σὺν ἡμῖν ὄντος τοῦ ἀρχιγραμματέως. Ἀξιοῦμεν ὑμᾶς κατὰ δόσιν, ὡς δίδοται τὰ δοσίδια,
καὶ ἡμῶν ὡς νεμουσῶν καὶ ζώντων καὶ τῶν ὁσίων τοῦ τε πατρὸς ἡμῶν Κλ. Ἀπολλωνίου τοῦ καὶ Εὐδοξίου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Κλ. Ῥούφου τοῦ καὶ Ψαφαρίου,
ἵνα καθ' ὃ δίδοται καὶ ἡμεῖς τῆς αὐτῆς τειμῆς τυγχάνωμεν καὶ ἵνα προχωρεῖ εἰς κηροὺς αὐτοῖς, ἅπτεσθαι κατὰ δόσιν. Καὶ τοῦτο ὑμᾶς βουλόμεθα ἐπίστασθαι, ὅτι κατὰ τὸ μέτριον ἡμῶν καὶ ὅσοι τῷ ὁσίῳ ἀδελφῷ ⟨τ⟩ ἡμῶν παρέμειναν ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ καὶ ὁπόσοι ἐν τῇ ἀθλήσει συνέκαμον αὐτῷ, ἠμειψάμεθα αὐτοὺς κατὰ τὸ ἁρμό-
ζον καὶ δίκαιον καὶ κατὰ ἀναλογίαν ἑνὸς ἑκάστου τῶν μόχθων. Μένει δὲ ἡ δεδανεισμένη καὶ ὁ ἐντολικάριος ὁ ἀνὴρ αὐτῆς παρὰ τὰς Τειτιανὰς ἔσω ἐν τοῖς κάστροις.
Καὶ οὐκέτι οὐδὲν ἐνοφείλομεν οὔτε αἱ οἰκίαι τῶν Ἀπολλωνίων οὔτε οἱ χαρισάμενοι τὰ ἀργύρια τὰ προγεγραμμένα, ἀλλὰ πάντα ὡς ἔδει καὶ ἥρμοζεν ἀποδώκαμεν μετὰ τῆς προσηκούσης τειμῆς. Δεδηλώκαμεν καὶ ἠξιώκαμεν ἐν ταῖς προτέραις στήλλαισιν, ἵνα δι' ὑμῶν τοῦ σύνπαντος ξυστοῦ
λάβωμεν ἀμεριμνίας ὑπομνήματα· ἐπεὶ δὲ τῷ καιρῷ καταφθείρονται, ἐκρείναμεν δίκαιον εἶναι ἐν στήλλῃ γραφῆναι αὐτὸ τῇ τετάρτῃ, ἵνα δι' αἰῶνος μένει αἱ τιμαὶ (l. ἡ τιμὴ) καὶ ὑμῶν καὶ ἡμῶν ἐφ' ὧν τοῦτο κατεστάθη, ὅπερ δυσχερῶς εὑρίσκεται, εἴ τις τῇ ἱερᾷ ξυστικῇ περιπολιστικῇ οἰκουμενικῇ συνόδῳ
τοῦτο κατέστησεν. Ἔτι τε καὶ προσετάξαμεν δηλοῦντες ὡς ἅτε βουλόμενοι δοῦναι τὰ ἀντίγραφα τούτων, ἐν οἷς καὶ φανερὸν πεποιήκαμεν, ὡς . . Ῥόδωνι τῷ ἀρχιερεῖ τῷ πρώτῳ ἐκδεδόναι διὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ παρόντος σὺν ἡμῖν Κλ. Ἀπολλωνίου τοῦ καὶ Εὐδοξίου καὶ ὑπογράψαντος αὐτοῦ· δίκαιον δὲ ἡγησάμεθα τοῦτο μὴ ἐπιτρέψαι ἑαυτοῖς, ἐπεί τε οὐχ ἥρμοζεν καὶ οὔτε (l. οὐδὲ) οἱ νόμοι ἐπέτρεπαν τοῦτο πρᾶξαι ὑμᾶς· ἀλλ' εἴ τις βούλεται ἀντίγραφα ἑαυτῷ τῶν στηλῶν,
ἄρει εἷς ἕκαστος τῶν βουλομένων ἔνθα καὶ νενόμισται, ὅπου καθιέρωνται, ἐν τῇ ἱερᾷ στατίωνι, ἐγνωκότες τὰ πρόστειμα ἃ ἐπηρωτήσαμεν ἐπὶ τῆς ὑπατείας
Τ. Φλ. Βαλ. Κωνσταν(ταν)τίνου Μαξίμ[ο]υ τὸ γ' ὑ(πάτου), τοῦ πάντα νεικῶντος ἡμῶν Σεβαστοῦ· παντὶ δὲ τρόπῳ προεκρείναμεν πληρῶσαι τὴν σύνοδον καὶ μηδὲν
ἐνοφείλειν ἡμᾶς, ἵνα μὴ προληφθῶμεν οἷς ἐπηρωτήσαμεν προστείμοις κατὰ τὸ δικαιότατον καὶ νόμιμον· Ἐσφραγίσθη ὁ ἄβαξ σπαδεικίῳ καὶ ἐγλύφη ramulus spadiceus.

Pauca singillatim adnotabo. — *A* 4. 5 mira est nominum muliebrium ratio; etsi enim signorum muliebrium formae viriles haud ita rarae sunt (cf. Lollia Procla Aeonius CIL V 6693 et plura composita in eiusdem voluminis p. 1213; cf. praeterea CIL VIII 2394. 2395. 2397), tamen sine exemplo videtur esse quod cognomina et signa locum mutarunt; nam formae neutri generis Καρτέριον Εὐδόξιον Εὐφράνιον vix credi possunt — 6 Δ Ι Τ Η C, ubi Δ in rasura maiori sculptam esse supra dixi, fortasse numerale est τετάρτης ex τρίτης correctum — 29 Longinae domus sita ἐπὶ τῷ Γάλβῃ vel potius ἐπὶ τῷ Γάλβῃ i. e. ni fallor ad *horreum Galbae: horrea Galbes et Aniciana* in Curioso urbis Romae memorantur sita in regione XIII prope fluvium — *B* 11 Cl. Apollonius, qui et Eudoxius, archigrammateus filius fortasse eius qui defunctus erat; ceterum *fratres* dicuntur sodales, *pater* autem (cf. v. 12) pontifex maximus — 11 sq. ἀξιοῦμεν κτλ' structuram impeditam egregie explanavit Mommsenus haec adnotans: *genetivi* ἡμῶν *et* τῶν ὁσίων *pendent a verbis* κατὰ δόσιν; *rogant autem donatores ut secundum donationis clausulas et defunctis duobus cerei accendantur et quandoque sibi post obitum.* Cf. de hac re Marquardt antiq. priv. p. 369 ed. 1, p. 356 ed. 2, qui recte etiam lucernas sepulcrales ad hunc usum revocat; idem cereorum honor intellegendus supra *A* 10 — 14 τῷ ὁσίῳ ἀδελφῷ i. e. Cl. Rufo Psaphario defuncto — 20 ἔτι τε καὶ προσετάξαμεν κτλ'. haec ita explicat Mommsenus: *postquam dixerunt qui donant v. 10 dedisse vel potius daturos esse se exempla titulorum in statione propositorum, subscripta ab Apollonio, nimirum ut in alio loco collocarentur, iam v. 20 addunt voluisse se id quidem facere (delendum v. 20* δοῦναι *et* ὡς*), sed paenituisse se consilii eius neque ea Rhodoni (illum enim intellegunt ubi est* ἑαυτοῖς*) se dedisse,*

cum id per leges facere non liceret; scilicet eiusmodi tituli exemplum qui sibi vult parare, ipse eum describat necesse est neque vim habent in iudicio exemplaris exempla. Itaque ad quem ea res pertineat, illum hortantur ut ipse archetypa in statione proposita descripta faciat. Haec recte videntur disputata esse, nisi quod parum credibile est v. 20 vocabula *δοῦναι* et *ὡς* ab lapidario perperam addita esse; ego lacunam indicavi post *ὡς* existimoque illis verbis *ἐν οἷς φανερὸν πεποιήκαμεν* breviter quae in illis antigraphis scripta fuerunt repetere debuisse scribam, non tamen propositum ad finem perduxisse. Post interpositum deinde amplius enuntiatum ut oratio anacolutha facta ad initium rediret, scriptum fuisse videtur *ἐβουλόμεθα μὲν οὖν Ῥόδωνι — ἐκδιδόναι κτλ'*. Praeterea vero paullo aliter explicanda videntur quae sequuntur: *aequum censuimus hoc non permittere nobis* (*ἑαυτοῖς*).

957 Cippi duo marmorei effossi a. 1817 in foro Romano ad columnam Phocae Fea. Nunc in tabulario Capitolino.

ΑΘΑΝΑ	ΑΠΩCΙΚΑΚΟΙC
ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΑ	ΘЄΟΙC
EX ÓRÁCVLO	EX ÓRÁCVLO

Descripsit utramque et edidit Henzen CIL VI 105. 106. Guattani *mem. encicloped.* VII (1819) p. 50; Fea *varietà di notizie* p. 68 et *frammenti di fasti* p. LXVIII; Osann syll. p. 485. 2. 3; Franz 5939. 5991.

Ἀθηνᾷ	*Ἀπωσικάκοις*
ἀποτροπαίᾳ	*θεοῖς*
ex oraculo.	*ex oraculo.*

De altero titulo cf. Borghesi opp. VI 73.

958 Sine loco (sed certe Romae, ubi omnes reliquae).

Π·ΑΤΡΙΩC·CΑΛΗΝΩ·Μ·ΑVΡ·
ΑΛЄΞΑΝΔΡΟC·ΦΡΟΥΜ·ΛЄΓ·Β·
ΙΤΑΛΙΚ·ЄΥΞΑΜЄΝΟC·ΑΝЄΘΗΚЄΝ

Sabinus Marc. X 195 f. 114.

Πατρῴῳ [*θεῷ*] ..... M. *Αὐρ(ήλιος) Ἀλέξανδρος φρουμ(ενταρίος) λεγ(εῶνος) β' Ἰταλικ(ῆς) εὐξάμενος ἀνέθηκεν.*

Latet numen barbarum in *-ψωος*; cogitavi de Apolline Alseno, cui Cotys rex parentum suorum statuas dedicavit in titulo Heraklitzae reperto (ed. *revue archéol.* 1868 XVII 464): ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΛΣΗΝΩ ΘΕΩΠΡΟΓΟΝΙ (l. *προγόνῳ*) ΒΑΣΙΛΕΥΣΚΟΤΥΣ *κτλ'* et in fine ΘΕΟΙΣΠΑΤΡΩΟΙΣ.

959 In aede Vincentii Stampae prope Minervae Man. *Scultore presso Cesarini* Citt. In vinea Olgiati Svar.

in corona
ΚΥΡΙ
ΧΑΙΡЄ

DEO·AMABILI
SACR
AELIAEHORTE *sic*
FECIT

Manutius Vat. 5237 f. 80; Cittadini Vat. 5253 f. 329. Ex schedis Milesii Donius I 123 (inde Murat. 107, 4). De suo Suaresius Vat. 9140 f. 128. Repetierunt Franz 5966, Henzen CIL VI 112.

1 ΚΙΡΙ Citt. — 2 ΚΑΙΡΕ Suar. — 4 SACRVM Citt. — 5 ANIA Citt.

Κῦρι χαῖρε. Deo amabili sacr(um) Aelia Heorte fecit.

Glyconem deum intellegendum coniecit Mommsen, coll. CIL III 1021. 1022.

960 In via Portuensi cippus.

ΑΝΤΙΝΟΩΙ
CΥΝΘΡΟΝΩ
ΤΩΝЄΝΑΙΓΥ
- - - - -

Schreiberi apographum in schedis Henzenii inveni.

Ἀντινόῳ | συνθρόνῳ | τῶν ἐν Αἰγύ[πτῳ θεῶν ...

961 *Sotto* (*presso* Lig. om. Stat.) *l' arco di Camigliano* Ottob. Lig. Neap. Stat. Vall. — Apud arcum Camillum (Camilli Stat.) Met. Stat. Hes. — Prope Theatinos sub arcu Boiss. Repertum in campo Martis ad Isidis prope S. Stephanum in Caco Pigh. Smet. Romae in templo Isidis et Serapidis Lig. Taur. Sine loco Citt.

CΥΝΘΡΟΝΩΙΤΩΝ
ЄΝΑΙΓΥΠΤΩΙΘЄΩΝ
Μ·ΟΥΛΠΙΟCΑΠΟΛΛΩΝΙΟC
ΠΡΟΦΗΤΗC

Sic Statius Vallic. B 104 f. 186'. Cod. Ottobon. 2970 f. 31; versibus non divisis Cittadini Vat. 5253 f. 268' et 351; Boissard ms. f. 256, ed. V 75; interpolatam Pighius Berol. f. 26, ex quo Smetius ed. f. 31', Metellus Vat. 6036 f. 112', Ligorius Neap. VII 388, Taur. XX f. 39 et XXVI f. 156, Grut. 86, 1. Modo diverso interpolatam Ach. Statius in exemplo Theogoniae Hesiodeae, quod est in bibliotheca Vallicelliana (hinc edita in diario *cronichetta mensuale* 1875 p. 45). Repetiit Franz 6007.

V. 1 explevit Pighius ΑΝΤΙΝΟΩΙ, Stat. Hesiod. ΑΣΚΛΗΠΙΩ — 2 //ΡΟΝΩΙΙΩΝ Citt. CΥΝΘΡΟΝΩΠΩΝ Ottob. CΥΝ ΘΡΟΝΩΝΤΩΝ Boiss. — 4 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟ. Ottob.

[*Ἀντινόῳ*] *συνθρόνῳ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θεῶν Μ. Οὔλπιος Ἀπολλώνιος προφήτης.*

962 Romae reperta extra portam Portuensem in vinea Bonelli.

ΥΠЄΡ·ΤΗC·CΩΤΗΡΙΑC
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟC
ΚΑΙCΑΡΟC·ΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΟΥ·CЄΒΑCΤΟΥ
ΛΟΥΚΙΟC·ΛΙΚΙΝΙΟC
urceolus ЄΡΜΙΑC *patera*
ΑΡΗ·ΘЄΩ·ΠΑΤΡΩΩ
ЄΠΗΚΟΩ·ΑΝЄΘΗΚЄΝ
ЄΤΟΥC·ЄΜΥ·ΜΗΝΟC
ΞΑΝΔΙΚΟΥ Η

C. L. Visconti *annal. inst.* 1860 p. 432; Garrucci *civiltà cattol.* X (1861).

9 anni nota legi non potest nisi *υμε* i. e. a. 445, qui annus potest quidem ab Seleucidarum epocha (a. 312 a. Chr.) repeti ita ut sit a. p. Chr. 133; sed quoniam *Ἄρης θεὸς πατρῷος* (cf. CIG 2108*b* et add. 2132*e*) inprimis convenit Bosporano homini, corrigendum suspicabar ЄΛΥ, qui annus ab epocha Bosporana (a. 297 a. Chr.) repetendus Hadriani est extremus a. 138.

Ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτοκράτορος Καίσαρος Τραιανοῦ Ἁδριανοῦ Σεβαστοῦ Λούκιος Λικίνιος Ἑρμίας Ἄρῃ θεῷ πατρῴῳ ἐπηκόῳ ἀνέθηκεν ἔτους υμε', μηνὸς Ξανδικοῦ η'.

963 In vinea card. Carpensis in ara rudi e Tiburtino Smet. (*nella vigna del card. de Carpi* Lig. Svar. 9139). In hortis Carpensibus Boiss., in vinea Carpensi lapis tiburtinus Met. Man. S. l. Citt. *A monte Cavallo nel giardino di Carpi* Knib. *nella strada dell' armata in base ad fontes* Svar. 9140. In impluvio nobb. de Varesiis sub fonte ad ripam Tiberis Fabr.

ΘΕΑ·ΕΠΗΚΟΩ
ΑΡΤΕΜΙΔΙ
ΑΥΛΙΔΙ·CΩΤΕΙΡΗ
ΑΥΡ·ΕΛΠΙΝΕΙΚΗ

Smetius ed. f. 22 ex suo apographo (inde Grut. 40, 10); ab Smetio pendet Ligor. Neap. VII 418 (= Suarez. Vat. 9139 f. 77, 9140 f. 118); ex P(etri) V(arondelli) apographo Metellus Vat. 6039 f. 298', eodemque exemplo Manatius Vat. 5237 f. 240 et Cittadini Vat. 5253 f. 380 et Marc. XIV 116 p. 60. Praeterea Boissard ms. f. 109, ed. IV 74; Knibbe Berol. p. 26; Fabretti de col. Traiani (1683) in addendis pagina non numerata. Ex editis Franz 5941.

1 ΕΠΙΚΟΩ Smet. ΕΠΙΚΘΩ Boiss. ΕΠΗΚΟΩ rell. — 3 ΑΥΑΙΑΙ Knibbe ΑΥΛΙΙ Boiss. — CΩΤΕΙΡΙ Smet. CΩΤΗΡΗ Boiss. CΩΤΕΙΡΗ rell.

Θεᾷ ἐπηκόῳ Ἀρτέμιδι Αὐλίδι σωτείρῃ Αὐρ(ηλία) Ἐλπινείκη.

Verba Αὐλίδι Σωτείρῃ, ut docet forma Ionica, ex epico aliquo carmine sumpta sunt, nec opus est ut Elpinices aut temporibus aut rebus ea accommodentur. Sic neminem offendit Αὐλίς vetustum et reconditum cognomen Dianae, unde et oppidum et Ogygi filia nomen habent, cf. Paus. IX 19, 6.

964 Romae in Esquilino; in latere tabulae.

ΤΗΝΚΥΡΙΑΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΙΝΘΕΑΝΕΠΗΚΟΟΝΠΑΡ
.....ΙΝΕΦC ....

Fiorelli *notizie degli scavi* 1882 p. 410.

Τὴν κυρίαν καὶ εὐεργέτιν θεὰν ἐπήκοον παρθέ[ν]ον [Ἄρτεμ]ιν Ἐφε[σίαν .....

965 *Palazzo Capponi* (si quidem huc pertinet lemma) Seg. Nunc in museo Capitolino inter Sartianas inscriptiones Dianae statuae fragmentum; in basi titulus.

ΑΡΤΕΜΙΔΙΕΠΗΚΟ
Α·CΕΡΙΟC·ΠΑΡΘΕΝΟΠ

Descripsi. Habent Sarti in schedis et Seguier cod. Par. Lat. 16932 f. 200.

2 ΠΑΡΘΕΝΟΠΑΙΟC Sarti (non Seguier).

Ἀρτέμιδι ἐπηκό[ῳ] Α(ὖλος) Σέριος Παρθενοπ[αῖος.

966 In domo Ioannis Pratensis in regione Pontis prope Iordanum qui vocatur montem: litteris ineptis et inaequalibus multoque quam nos expressimus inconditioribus. Est autem tabula marmorea superiore parte mutila, ut non pauca deesse videantur, deinde dextra parte, qua alia quaedam huiusmodi oracula contineri credidi; longa p. IIS plus minus, lata p. II, spissa plus minus digitos II. Erat olim in Aesculapii templo quod adhuc apparet in insula Tiberina Metellus 6039, ubi in margine additum: 'eam nunc habet Bernardinus Maphaeus episcopus', apud quem vidit Smet. Anno 1704 in palatio Farnese in campo Flor. Mar.

ΑΥΤΑΙCΤΑΙCΗΜΕΡΑΙCΓΑΙΩΤΙΝΙΤΥΦΛΩΕΧΡΗΜΑΤΙCΕΝΕΛΘΕΙΝΕΠΙ ... ΙΕ
ΡΟΝΒΗΜΑΚΑΙΠΡΟCΚΥΝΗCΑΙΕΙΤΑΑΠΟΤΟΥΔΕΞΙΟΥΕΛΘΕΙΝΕΠΙΤΟΑΡΙCΤΕΡΟΝ
ΚΑΙΘΕΙΝΑΙΤΟΥCΠΕΝΤΕΔΑΚΤΥΛΟΥCΕΠΑΝΩΤΟΥΒΗΜΑΤΟCΚΑΙΑΡΑΙΤΗΝΧΕΙ
ΡΑΚΑΙΕΠΙΘΕΙΝΑΙΕΠΙΤΟΥCΙΔΙΟΥCΟΦΘΑΛΜΟΥCΚΑΙΟΡΘΟΝΑΝΕΒΛΕΨΕΤΟΥ
ΔΗΜΟΥΠΑΡΕCΤΩΤΟCΚΑΙCΥΝΧΑΙΡΟΜΕΝΟΥΟΤΙΖΩCΑΙΑΡΕΤΑΙΕΓΕΝΟΝΤΟΕΠΙ
ΤΟΥCΕΒΑCΤΟΥΗΜΩΝΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΛΟΥΚΙΩΠΛΕΥΡΕΙΤΙΚΩΚΑΙΑΦΗΠΙCΜΕΝΩΥΠΟΠΑΝΤΟCΑΝΘΡΩΠΟΥΕΧΡΗCΜΑΤΙ
CΕΝΟΘΕΟCΕΛΘΕΙΝΚΑΙΕΚΤΟΥΤΡΙΒΩΜΟΥΑΡΑΙΤΕΦΡΑΝΚΑΙΜΕΤΟΙΝΟΥΑΝΑ
ΦΥΡΑCΑΙΚΑΙΕΠΙΘΕΙΝΑΙΕΠΙΤΟΠΛΕΥΡΟΝΚΑΙΕCΩΘΗΚΑΙΔΗΜΟCΙΑΗΥΧΑΡΙCΤΗCΕΝ
ΤΩΘΕΩΚΑΙΟΔΗΜΟCCΥΝΕΧΑΡΗΑΥΤΩ
ΑΙΜΑΑΝΑΦΕΡΟΝΤΙΙΟΥΛΙΑΝΩΑΦΗΠΙCΜΕΝΩΥΠΟΠΑΝΤΟCΑΝΘΡΩΠΟΥΕΧΡΗCΜΑ ΑΝΝ
ΤΙCΕΝΟΘΕΟCΕΛΘΕΙΝΚΑΙΕΚΤΟΥΤΡΙΒΩΜΟΥΑΡΑΙΚΟΚΚΟΥCCΤΡΟΒΙΛΟΥΚΑΙ
ΦΑΓΕΙΝΜΕΤΑΜΕΛΙΤΟCΕΠΙΤΡΕΙCΗΜΕΡΑCΚΑΙΕCΩΘΗΚΑΙΕΛΘΩΝΔΗΜΟCΙΑ ΕΝ
ΗΥΧΑΡΙCΤΗCΕΝΕΜΠΡΟCΘΕΝΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΟΥΑΛΕΡΙΩΑΠΡΩCΤΡΑΤΙΩΤΗΤΥΦΛΩΕΧΡΗΜΑΤΙCΕΝΟΘΕΟCΕΛΘΕΙΝΚΑΙΛΑΒΕΙΝΑΙΜΑ
ΕΞΑΛΕΚΤΡΥΩΝΟCΛΕΥΚΟΥΜΕΤΑΜΕΛΙΤΟCΚΑΙΚΟΛΛΥΡΙΟΥCΥΝΤΡΙΨΑΙΚΑΙΕΠΙ
ΤΡΕΙCΗΜΕΡΑCΕΠΙΧΡΕΙCΑΙΕΠΙΤΟΥCΟΦΘΑΛΜΟΥCΚΑΙΑΝΕΒΛΕΨΕΝΚΑΙΕΛΗΛΥΘΕΝ
ΚΑΙΗΥΧΑΡΙCΤΗCΕΝΔΗΜΟCΙΑΤΩΘΕΩ

Exscripsit a. 1547 Metellus Vat. 6039 f. 295, 6040 f. 30' (= Manut. Vat. 5241 p. 364). Vidit ipse et ex Metelli autographo descripsit Smetius ms. p. 67, ed. f. 29. Inde Pighius Berol. p. 40 et Grut. 71, 1 et cum schedis Pighianis collatam idem ed. 2. Denuo Holstenius in libro vetus pictura Nymphaeum referens 1676 et Marini in notis ad Gruterum Vat. 9146. Ex editis Franz 5980.

Accentus ipse ait Metellus se ex ingenio posuisse; idem passim interpunxit, ni fallor, item ex ingenio.

2 ΕΙCΑ Met. Smet. ΕΝΑ Holst. Correxit Smetius addita in margine Τ littera, quam Franzius ex altera inscriptionis parte superesse putabat — 6 ΑΝΤΟΝΕΙΝΟΥ editionis Smet. error — 7 ΕΧΡΗΜΑΤΙ Met. — 11 ΙΟΥΛΙΑΛΙΩ Met. 6039 Smet. ed. ΙΟΥΛΙΑΝΩ Met. 6040 — ΕΧΡΗΜΑ Met. — extr. ΑΝΝ om. Met., sed v. lemma — 13 ΔΗΜΟΙΑ Met. — extr. ΕΝ om. Met. ΕC Smet. ed. — 15 ΑΠΡΟ Smet. ms. — ΕΧΡΗΜΑΤΗCΕΝ Smet. ms. — 16 ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΟC Met. ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΟC Smet. ed. — ΚΑΕΠΙ Smet. ms. ΚΑ'ΕΠΙ Met. — 17 Α'ΡΕΙCΑΙ Met. — ΑΝΑΒΛΕΨΕΝ Smet. ms.

. . . . .

Pag. I. *Αὐταῖς ταῖς ἡμέραις Γαΐῳ τινὶ τυφλῷ ἐχρημάτισεν ἐλθεῖν ἐπ[ὶ τὸ] ἱερὸν βῆμα καὶ προσκυνῆσαι, εἶ[τ]α ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν καὶ θεῖναι τοὺς πέντε δακτύλους ἐπάνω τοῦ βήματος καὶ ἆραι τὴν χεῖρα καὶ ἐπιθεῖναι ἐπὶ τοὺς ἰδίους ὀφθαλμούς, καὶ ὀρθὸν ἀνέβλεψε τοῦ δήμου παρεστῶτος καὶ συνχαιρομένου, ὅτι ζῶσαι ἀρεταὶ ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Ἀντωνείνου.*

Λουκίῳ πλευρειτικῷ καὶ ἀφηλπισμένῳ ὑπὸ παντὸς ἀνθρώπου ἐχρησμάτισεν ὁ θεὸς ἐλθεῖν καὶ ἐκ τοῦ τριβώμου ἆραι τέφραν καὶ μετ' οἴνου ἀναφυρᾶσαι καὶ ἐπιθεῖναι ἐπὶ τὸ πλευρόν, καὶ ἐσώθη καὶ δημοσίᾳ ηὐχαρίστησεν τῷ θεῷ καὶ ὁ δῆμος συνεχάρη αὐτῷ.

Αἷμα ἀναφέροντι Ἰουλιανῷ ἀφηλπισμένῳ ὑπὸ παντὸς ἀνθρώπου ἐχρησμάτισεν ὁ θεὸς ἐλθεῖν καὶ ἐκ τοῦ τριβώμου ἆραι κόκκους στροβίλου καὶ φαγεῖν μετὰ μέλιτος ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἐσώθη καὶ ἐλθὼν δημοσίᾳ ηὐχαρίστησεν ἔμπροσθεν τοῦ δήμου.

Οὐαλερίῳ Ἄπρῳ στρατιώτῃ τυφλῷ ἐχρημάτισεν ὁ θεὸς ἐλθεῖν καὶ λαβεῖν αἷμα ἐξ ἀλεκτρυῶνος λευκοῦ μετὰ μέλιτος καὶ κολλύριο[ν] συντρῖψαι καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐπιχρεῖσαι ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἀνέβλεψεν καὶ ἐλήλυθεν καὶ ηὐχαρίστησεν δημοσίᾳ τῷ θεῷ.

Pag. II, 11 superesse videtur nomen hominis aegrotantis Ἀν{ίῳ . . .

---

967 Romae eruta basis anno superiore (i. e. 1667) in coenobio Carmelitarum, quod vocant S. Martini in montibus ex vicinia thermarum Traiani Falc. Spon. Lapis Falconierius Ghezz. Ad aedes Falconerias Guar.

a

ΤΩ///ΗΡΙΑCΚΛΗΠΙΩCΩCΤΡΑΚΑΙ
ΧΑΡΙCΤΗΡΙΑΝΙΚΟΜΗΔΗCΙΑΤΡΟC
ΤΑΝΠΑΙΔΟCΚΑΛΛΙCΤΑΝ
ΕΙΚΩΤΑΝΔΕΘΕΟΙΟ
ΠΑΙΑΝΟCΚΟΥΡΟΥΜΑΤΡΟC
ΑΠΑΡΤΙΤΟΚΟΥ
ΔΑΙΔΑΛΛΩΝΜΕΡΟΠΕCCΙΝ
ΕΜΗCΑΟCΕΙΟΒΟΗΘΕ
ΕΥΠΑΛΑΜΟΥCΟΦΙΗC
ΜΝΑΜΑΚΑΙΕCCΟΜΕΝΟΙC
ΘΗΚΕΔΟΜΟΥΝΟΥCΩΝΤΕ
ΚΑΚΩΝΖΩΑΓΡΙΑΝΙΚΟ
ΜΗΔΗCΚΑΙΧΕΙΡΩΝ
ΔΕΙΓΜΑΠΑΛΑΙΓΕΝΕΩΝ

b

ΤΩΒΑCΙΛΕΙΑCΚΛΗΠΙΩCΩCΤΡΑΚΑΙ//ΡΙCΤΗΡΙΑ
ΝΙΚΟΜΗΔΗCCΜΥΡΝΑΙΟCΙΑΤΡΟC
ΟΙΟΝΕΜΑΙΩCΑΝΤΟΝΕΟΝΤΟΚΟΝ
ΕΙΛΕΙΘΥΙΑΙ
ΕΚΦΛΕΓΥΟΥΚΟΥΡΗCΦΟΙΒΩ
ΑΚΕΙΡΕΚΟΜΗ
ΤΟΙΟΝΤΟΙΠΑΙΑΝΑCΚΛΗΠΙΕ
CΕΙΟΒΟΗΘΟC
ΧΕΙΡΟCΑΓΑΛΜΑΓΑΘΗC
ΤΕΥΞΕΝΕΑΙCΠΡΑΠΙCΙΝ
ΝΗΩΔΕΝΤΩΔΕΖΩΑΓΡΙΑΘΗΚΕΝ
ΟΡΑCΘΑΙ
ΠΟΛΛΑΚΙCΑΙCΒΟΥΛΑΙC
ΝΟΥCΟΝΑΛΕΥΑΜΕΝΟC
COCΘΕΡΑΠΩΝΕΥΧΗCΟΛΙΓΗ/
ΔΟCΙΝΟΙΑΘΕΟΙCΙΝ
ΑΝΔΡΕCΕΦΗΜΕΡΙΟΙΤΩΝ//
ΦΕΡΟΥCΙΧΑΡΙΝ

Habet Ghezzi append. ms. Angelic. ad Cyriaci epigr. Illyr. (a. 1713) f. 81. Ed. Falconieri inscr. athlet. p. 127. 148 coll. praef.; Spon miscell. p. 132 nescio ex suo apographo an aliunde; Donius I 86. 87; solum tit. *b* Guarini comment. XIV 9 tamquam ineditum (Ghezzii exemplum). Ex Falconierio Muratori 966, 7; ex eodem et Sponio et Donio Franz 5974 (hinc ego epigr. add. 805 *a*), Löwy *Inschr. griech. Bildh.* 535.

a 1 σωτΗΡΙ Falc. Ghezzi, quorum hic notat 'σωτ supplevimus, quod deletum est in marmore'; CΩΤΗΡΙ rell. — 2 ΟΙΑΤΡΟΘ Spon. Don. — 4 ΘΕΟΙC Ghezzi — 5 et 6 unum versum fecit Spon. — 10 ΕCCΟΜΕΝΟΙΟ Ghezzi — 11 ΝΟΥCΟΝ id.

b 1 ΚΑΙχαΡΙΣΤΗΡΙΑ Ghezzi ΚΑΙΧΑΡΙCΤΗ|ΡΙΑ rell. — 3 ΕΜΑΙΩCΑΝΤΟ Ghezzi ΕΜΑΙΟCΑΝΤΟ rell. — 7 ΤΟΙΟΝΙΟΙ Ghezzi — ΑCΛΗΠΙΕ Falc. — 11 ΙΩΔΕΙΩΑΙΕΙ·ΕΙΑ Ghezzi — 15 ΟΛΙΓΗ/ Falc. ΟΛΙΓΗC Ghezzi ΟΛΙΓΑΝ Spon. Don. — 17 ΤΩΝ// Falc. Ghezzi (qui notat 'lege τῶνδε'), ΤΩΝΔΕ rell. — In sinistro cippi latere titulus Latinus (CIL VI 1701 *b*) insculptus.

a *Τῷ [σωτ]ῆρι Ἀσκληπιῷ σῶστρα καὶ χαριστήρια Νικομήδης ἰατρός.*

Τὰν παιδὸς καλλίσταν εἰκὼ τάνδε θεοῖο,
Παιῶνος κούρου ματρὸς ἀπ' ἀρτιτόκου,
δαιδάλλων μερόπεσσιν ἐμήσαο, σεῖο, Βόηθε,
εὐπαλάμου σοφίης μνᾶμα καὶ ἐσσομένοις·
θῆκε δ' ἐμοῦ νούσων τε κακῶν ζωάγρια Νικομήδης καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

b *Τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ σῶστρα καὶ [χα]ριστήρια Νικομήδης Σμυρναῖος ἰατρός.*

Οἷον ἐμαιώσαντο νέον τόκον Εἰλείθυιαι
ἐκ Φλεγύου κούρης Φοίβῳ ἀκειρεκόμῃ,
τοῖόν τοι, Παιὰν Ἀσκληπιέ, σεῖο Βόηθος
χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς τεῦξεν ἑαῖς πραπίσιν·
νηῷ δ' ἐν τῷδε ζωάγρια θῆκεν ὁρᾶσθαι,
πολλάκι σαῖς βουλαῖς νοῦσον ἀλευάμενος,
σὸς θεράπων, εὐχῆς ὀλίγη[ν] δόσιν, οἷα θεοῖσιν
ἄνδρες ἐφημέριοι τῶν[δε] φέρουσι χάριν.

a 1 sic non poeta scripsit, sed lapidarius; conieci *παιδὸς καλλίσταν τὰν εἰκόνα τάνδε θεοῖο* — 3 Boethi nobilis artificis opus num vero fuerit statua Aesculapii infantis dubitari potest.

968 Prope theatrum Pompei reperta Aesculapii statua GVATT., *posseduta dall' architetto Carlo Antonini* ZOEG. Nunc in museo Vaticano (Chiaramonti).

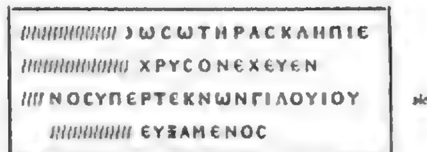

sic

Descripsi. Ed. Guattani *mon. ant. ined.* I (1784) p. XCIII; Visconti mus. Pio Cl. II 7 (ed. Mil. p. 35). Denuo Osann syll. p. 437, 101; Od. Mueller *bull. dell' inst.* 1840 p. 12. Repetiit Franz 5975. Ex lapide ego epigr. 804. Est etiam in Zoegae schedis.

1)ΩCΩΤΗΡ Zoega ut ego, ΩCΩΤΗΡ rell. — 3 ...ΑΙ.... ΥΠΕΡ Zoega, ΙΟCΥΠΕΡ Os. Muell. reliqui ut ego.

Ἀμφὶ λί]θῳ, σωτὴρ Ἀσκληπιέ, χρυσὸν ἔχευεν
...νος ὑπὲρ τέκνων Γιλουίου εὐξάμενος.

969 Romae in vinea Bonellia extra portam Portuensem effossum a. 1859 fragmentum VISC. Ad pedem montis Ianiculi reperta ab Guidio GARR.

PRO·SALVTE IMP·
C·LICINIVS·N
PALMYRENVS
CONSTITV
5 ΗΛΙΟΔΩΡΟC·Ο
ΤΟΝΝΑΟΝ·ΒΗ
ΠΑΛΜΥΡΗΝ

Descripsit C. L. Visconti, qui edidit *ann. inst.* 1860 p. 428; inde Henzen CIL VI 50; edidit etiam Garrucci *civiltà catt.* ser. 4 vol. X 1861.

Pro salute imp. [*Caes.* .....
C. Licinius N[.... *et Heliodorus*
Palmyrenus [*aedem Belo*
constitu[*erunt*
5 Ἡλιόδωρος ὁ [Παλμυρηνὸς καὶ Γ. Λικίνιος Ν....
τὸν ναὸν Βή[λῳ .... θεῷ
Παλμυρην[ῷ ἀνέθηκαν.

970 Romae sine dubio eodem loco repertum fragmentum quo antecedens. Postea Parisiis in museo Blacas, nunc in museo Britannico.

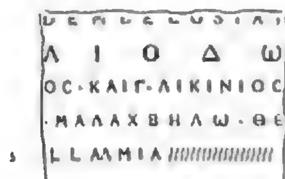

Ex Mommseni apographo Henzen CIL VI 51, qui restituit:

[*Pro salute imp. Caes.* ....
C. Licinius N..... *et Heliodorus Palmyrenus*]
ae]*dem Belo stat*[*uerunt*
Ἡ] λ ι ό δ ω [ρ ο ς
ὁ Παλμυρην]ὸς καὶ Γ(άιος) Λικίνιος [Ν....
τὸν ναὸν] Μαλαχβήλῳ θε[ῷ ἀνέθηκαν.

Versu 5 Ἀμμία vel Ἀμμια[νός] nomen legi videtur.

971 Ex hortis Mattheiorum transtiberinis in vinea Carpensi VRS. in vinea card. Carpensis SMET. Reperta in hortis Mattheis trans Tiberim ad vineam cardinalis Carpi, dehinc in villa *Giustiniani* (nunc *Massimo*) ad Lateranum, inde in museum Capitolinum dono Benedicti XIV p. m. RIGH. Ibidem nunc extat anaglyphum, quo expressus ad dextram vir armatus, qui dextram iungit iuveni orientalium more vestito; inter utrumque pinus.

anaglyphum

Exhibui fere exemplum ab Lajardio editum, sed Graeca ex meo apographo correcta. Pighius Berol. f. 24; Smetius ms. p. 109 ed. f. 32 (inde cod. Waelscapple f. 80' et Gruter 86, 8; ex Grutero Spon miscell. p. 1); paucas versuum 1 et 2 litteras Ligor. Vrsin. Vat. 3439 f. 122, vv. 3 et 4 Ligorius Neap. VII 403; Bottari mus. Capit. IV 385; Guasco inscr. mus. Capit. I 26; Righetti *descr. del Campid.* (1833) I 129 coll. tab.; Lajard monum. *ined. dell' inst.* 1847 tab. 38 (cf. *annali dell' inst.* 1847 p. 47 sqq.) idemque ex nova delineatione *mém. de l'acad. des inscr.* XX 2 (1854) tab. 2. 3; adhibitis schedis Spanhemianis Franz 6015.

1 init. ΑΓΛΙΒΩΛΩ Smet. ϕΑΓΛΙΒΩΛΩ Vrsin. Fortasse foliolum fuit ab initio — extr. ΘΕΟΙC Smet. ΘΕΟΙ// ego, ΘΕΟ monum. inst. — 2 extr. ΑΝΕΘΗΚ Smet. ΑΝΕΘΗ// ego — 3 in. Ι·ΑΥΡ mon. inst. Λ·ΑΥΡ Smet.

Ἀγλιβώλῳ καὶ Μαλαχβήλῳ πατρῴοις θεοῖς καὶ τὸ σίγνον ἀργυροῦν σὺν παντὶ κόσμῳ ἀνέθηκ(ε) Τ. Αὐρ(ήλιος) Ἡλιόδωρος Ἀντιόχου Ἀδριανὸς Παλμυρηνὸς ἐκ τῶν ἰδίων ὑπὲρ σωτηρίας αὐτοῦ καὶ τ(ῆς) συμβίου καὶ τ(ῶν) τέκνων, ἔτους ζμφ' μηνὸς Περιτίου.

Palmyrena sic interpretatur Beerius (cf. Levy *Zeitschr. der deutschen morgenl. Ges.* XVIII (1864) p. 99 n. XVI): *Aglibolo et Malachbelo et signum argenti et ornamentum eius fecit e marsupio suo Iarchi fil. Chalifi fil. Iarchi fil. Lischmasch-Schaadu pro salute sua et salute filiorum suorum, mense Schebat anni DXLVII.*

Annus 547 ab epocha Seleucidarum repetendus post Chr. n. est a. 235. Heliodorus vocatur Ἀδριανὸς Παλμυρηνός, cf. Steph. Byz. s. v. Πάλμυρα· τὸ ἐθνικὸν Παλμυρηνός· οἱ δ' αὐτοὶ Ἀδριανοπολῖται μετωνομάσθησαν ἐπικτισθείσης τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος. — Ceterum eiusdem tituli fragmenta male descripta habere videtur Cittadinius cod. Vat. 5253 f. 375' haec:

ΒΑΓΛΙΒΩΛΩΛΙΜΩΑΒΟΙΚ
ΑΙΕΔΙΟΔΩΡΩΑΝΤΙΟΧΩ
ΑΛΖΟΛΙΔΙΟΔΩΡΟCΑΙΙ
ΚΑΙCΑΡΟCΑΛΚΝΜΟCΑΝΗ

972 Repertum anaglyphi fragmentum in villa Bonelli extra portam Portensem Visc. ad pedem montis Ianiculi reperta ab Guidio Garr. Nunc in museo Capitolino. — Titulus uterque, et Graecus et Palmyrenus, in dextro monumenti latere continuatus fuerit necesse est.

Descripsi Graeca et contuli. Edidit Lanci *bull. arch.* 1860 p. 58; C. L. Visconti *annali dell' inst.* 1860 p. 424 coll. tab. adiuncta R; Garrucci *civiltà catt.* ser. 4 vol. X (1861).

Θεοῖς πατρῴοις Βήλῳ Ἰαριβώ[λῳ καὶ ...
ἀνέθηκαν Μακκαῖος Μαλη̃ τ[οῦ .....

Anaglyphi figurae muliebri adscriptum Ἀστάρτη.

Alterum dedicantium nomen videtur Μαλή esse, apud Palmyrenos non rarum, cf. Waddington 2585 (Μαλην acc.) et 2603 (Μαλη gen.). De Palmyreno titulo cf. de Vogüé *inscr. sémit.* p. 64; supersunt haec: ... *et Saodou fil. Thaime (fil.) Lesbemahi obtulerunt.* De deo Ἰαρίβωλος cf. CIG 4483. 4502.

---

973 Romae in museo Vaticano.

ΕΓΛΥΨΕΝΜΕCΙΔΗΡΟC
ΕΠΟΙΗCΑΝΔΕΜΕΧΕΙΡΕC
ΤΕΧΝΗΠΙΘΟΜΕΝΑΙ
ΕΙΜΙΔΑΓΑΛΜΑΔΙΚΗC

Osann syll. p. 442 n. 126; ex schedis Osanni Welcker syll. p. 190; Franz 5972, ego epigr. praef. p. XVIII n. 831 *b*.

Ἔγλυψέν με σίδηρος, ἐποίησαν δέ με χεῖρες
τέχνῃ πειθόμεναι. εἰμὶ δ' ἄγαλμα Δίκης.

---

974 Originis incertae. Florentiae in atrio Richardi Rein. In museo Mediceo ara magna marmorea ornata simpulo patera capitibus arietinis aquilis avibus cett. Gori. Nunc in museo Officiorum.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ
ΣΚΙΑΝΘΙ
ΚΑΤΑΠΡΟΣΤΑΓΜΑ
ΜΑΡΚΟΣΠΙΝΑΡΙΟΣ
ΠΡΟΚΛΟΣΚΑΙ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ

Descripsi. Ex schedis Lindenbrogii Reinesius synt. I 113. Ex lapide Gorius inscr. Etr. I 1; item Franz 5959 et Duetschke III 213.

Διονύσου .... κατὰ πρόσταγμα Μᾶρκος Πινάριος Πρόκλος καὶ Ἀριστόβουλος Ἀριστοβούλου.

Dionysi non unum, sed duo videntur cognomina fuisse velut Σκι(ρτητοῦ) Ἀνθί(ου) coll. Anth. P. IX 524 et Paus. I 31, 4.

975 *Trovata in Roma vecchia in un terreno delle Sancta Sanctorum l' anno 1771* Mar. Ara rotunda pampinis ornata detecta a. 1774 extra portam Caelimontanam in vinea pertinet ad sacellum Lateranense, quod Sancta Sanctorum dicitur Amad.

ΘΕΩΔΙΟΝΥ
ΣΩΣΕΡΒΙΛΙΑ
ΟΙΚΟΝΟΜΙ
ΑΜΕΤΑΤΟΥ
ΑΝΔΡΟΣ
ΑΥΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑ
ΤΟΥCΔΩΡΟΝ
ΕΘΗΚΕΝ

Accurate sic Marini Vat. 9133 f. 248. Edidit Amaduzzi anecd. litt. Rom. III 462, 2; hinc Franz 5955.

Eandem inscriptionem vidit in oppido *S. Agata de' Goti* Mommsenus, qui falsam indicavit. Videtur illud genuini tituli apographum fuisse.

4 ΤΟΥ Amad. ΤΟΥ Mar. Hinc in apographo ΤΟ.

Θεῷ Διονύσῳ Σερβιλία Οἰκονομία μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Καλλικράτους δῶρον ἔθηκεν.

---

976 In museo Vaticano Thorl. Os. zoo.

ΙΙΑCΚΑΙΝΕΙΚ
ΤΩΝΕΙΝΟΥΦΙ
ΥΔΗΜΟΥΡΩΜΑ
ΩΔΕΚΑΤΩ · ΔΙΟΝ
Μ · ΛΟΥΚΚΕΙΟC
ΩΡΩΝΕΚ

Descripsi. Male Osann 422, 5; hinc adhibitis schedis Thorlacii Franz 5890.

Ὑπὲρ σωτηρ]ίας καὶ νείκ[ης τοῦ κυρίου αὐτοκράτορος
.... Ἀν]τωνείνου Φι[λίππου - - - -
... καὶ το]ῦ δήμου Ῥωμα[ίων - - - -
ἔτει? δ]ωδεκάτῳ Διον[ύσῳ?
... Μ. Λουκκεῖος - -
ωρων ἐκ [τῶν ἰδίων?

Num huc pertineat titulus ipse dubito.

---

977 Romae Spon. In aedibus Matthaeis Ptol. Ven. *Villa Mattei a la Navicella* Seg. In museo Chiaramonti Os. zoo.

ΔΙΟΝΥCΟΥ · ΙΕΡΕΙC
ΘΕΟΙCΤΟΙCΕΠΙΚΕΙΜΕ
ΝΟΙC · ΚΑΙCΠΕΙΡΗΙΕΡΑ
ΑΝΕΘΗΚΑΝ ·
Τ · ΑΙΛΙΟC · ΕΡΩC
ΟΥΦΕΙΝΙΑ · ΠΑΥΛΕΙΝΑ
ΓΑΜΟΥΡΗΝΑ · ΚΟCΜΙΑC
Τ · ΙΟΥΛΙΟC · ΜΑCΚΑΙΩΝ
vacat

Descripsi. Spon misc. X 131; Venuti mon. Matthaeor. III 100 n. 12; ex schedis Ptolomeis Murat. 159, 3; Seguier Paris. 16932 f. 65; denuo Osann syll. p. 446, 151; repetiit Franz 5958.

7 ΘΑΜΟΥΡΗΝΑ Seg.; prima littera incertum Γ an Τ fuerit.

Διονύσου ἱερεῖς θεοῖς τοῖς ἐπικειμένοις καὶ σπείρῃ ἱερᾷ ἀνέθηκαν
Τ(ίτος) Αἴλιος Ἔρως,
Οὐφεινία Παυλεῖνα,
Γαμουρῆνα Κοσμιάς,
Τ(ίτος) Ἰούλιος Μασκαλίων.

Hi enim sunt τῆς ἱερᾶς σπείρης sodales. Οὐφεινία est Ofinia (cf. CIL IX 2824), v. 7 comparat Dessau *Camurenus* nomen gentilicium CIL VI 14309.

οἱ θεοὶ ἐπικείμενοι quales essent sciebant qui imagines basi impositas cernebant.

978 In villa Albani herma.

ΕΡΜΗϹ

LVCRIREPERTORATQVESERMONISDATOR
INFASPALAESTRAMPROTVLITCYLLENIVS
ΑΡΤΙϹΤΟΝΕΡΜΗΝΕΙϹΑΘΕΡΜΗϹΔΑΤΤΙΩΙ
ϹΙΡΕΙϹΙ\..ΙΟΙ·ΚΑΙΓΕΝΟϹΦΙΛΟΥϹΘΑΜΑ
ϹΙϹΝ.ΙΙϹϹΙϹΦΕΡΩΕΡΜΗΔΕΠΑΛΕΙΦΑΧΕϹΟΜΑΙ
ΦΥΛΑΤΤΟΜΕΝΩΙΔΩΜΑΤΟΔΑΤΤΙΑΔΩΝ
. . . . ϹΕΡΜΗϹ^ϹΙΙΟΥΝ////ΝΙΟϹ

in latere sinistro:

INTERPRES DIVVM CAELI TERRAEQ
MEATOR
SERMONEM DOCVI MORTALES ATQ
PALAESTRAM
. . . . . . I . . . I . . . VSQVE TERRAE
SERMONIS DATOR ATQ// // SOMNIORVM
IOVIS NVNTIVS ET PRECVM MINISTER

Graeca ego descripsi et saepius contuli. Marini *villa Alb.* p. 146, 141; Fea *indicazione* p. 121; E. Q. Visconti *MPCl.* I 84. 85 ed. Mediol. (P. E. Visconti) *villa Alb.* p. 227 n. 111. 112. Adhibitis schedis Gerhardii Franz 5953. Denuo ex lapide Henzen CIL VI 520, ego epigr. 816.

5 ΤΙϹ⁻⁻ΤΙ ΟΙ·ΚΑLΡΕΝΟϹ Marini ΙΡΕΛΙΝΕΜΟΙ·ΚΑΙ κτλ' Gerhard ..ΡΡΕΚΙΜΙ..ΟΙ· κτλ' Henzen — 6 Ι⁰⁻Ν⁰ϹΟΙϹ ΦΕΡΩ Marini .....ΝΝΙΙ ϹΕΙϹΦΕΡΩ Henzen — ΧΕϹΩΜΑΙ Henzen — 7 ΔΩΜΑΤ'Δ Henzen, sed mea lectio certa est — 8 ... .ΝϹϹΕΡΜΗϹΑϹ⁰⁰¹ᴬ¹ᶜᶜΚΙΟϹ Henzen (et in extremo versu ΚΙΟϹ etiam Marini) ΥΙΟϹ Fea ШΙΟϹ Gerhard.

Excepto versu primo Graeci epigrammatis, quem certa ratione olim restitui, de reliquis nunc desperandum existimo; hoc unum intellego ei poetae qui Latinos tam scite versus fecit non posse tribui Graecos rudi manu factos: videtur ut in Latinis sic in Graecis metrorum varietatem iactasse.

Ἑρμῆς.

Lucri repertor atque sermonis dator
infas palaestram protulit Cyllenius.
Ἄ[τ]τις τὸν Ἑρμῆν εἵσαθ'· Ἑρμῆς δ' Ἀττίων
οἶκον φυλάττ]οι (?) καὶ γένος φίλους θ' ἅμα
.... Ἑρμῇ δ' ἐπ' ἄλειφα χ[ύ]σομαι
φυλαττομένωι δῶμα τόδ' Ἀττιαδῶν.
.... Ἑρμῆς ....
Interpres divum caeli terraeque meator
sermonem docui mortales at(que) palaestram
. . . . usque terrae
sermonis dator atq(ue) somniorum
Iovis nuntius et precum minister.

V. 5 ante καὶ γένος cur distinxerit lapidarius nescio, v. 8 Ἑρμοῦνιον nunc misi.

979 In eccl. S. Urbani Suar. Ad S. Urbanum in via Appia haud procul a fonte Caffarella tribus fere milibus passuum extra portam S. Sebastiani Marangon. Ibi hodie quoque extat ara rotunda in ipsa ecclesia.

ΕϹΤΙΑΙΔΙΟΝΥϹΟΥ
ΑΠΡΩΝΙΑΝΟϹΙΕΡΟΦΑΝΤΗϹ

Descripsi quae legere potui; quae ex aliis apographis addidi punctim delineavi. Suaresius Vat. 9140 f. 55'; sched. Barberin. XXXI 26 post f. 54; Aringhi Rom. subterr. I 489 (inde Reines. I 207); Donius IV 12 (inde Murat. 174, 5); Gudius 99, 4; Marangoni *cose gentilesche* p. 262. Accurate Marini Vat. 9133 f. 293 ex suo apographo, qui vidit integram. Ex editis Franz 5957.

Ἑστίαι Διονύσου Ἀπρωνιανὸς ἱεροφάντης.

980 In museo lapidario Vaticano.

ΕΣΤΙΑΙΠΑΤΡΩΑ
ΙΟΥΛΙΟΣ
ΜΑΙΟΡ
ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ

Descripsi. Edidit Osann syll. p. 427, 38. Hinc adhibitis schedis Thorlacii Franz 5952.

Ἑστίαι πατρῴαι Ἰούλιος Μάιορ Ἀντωνῖνος.

Cf. infra n. 1013.

981 Anaglyphum (a sinistra Iupiter hastam tenens nudus, a dextra dea [iuvenis Dvhn] equo insidens) ad S. Eusebium repertum, nunc in museo Capitolino Lanc.

ΘΕΩΖΒΕΡΘΟΥΡΔΩΚΑΙΙΑΜΒΑΔΟΥΛΗ·ΕΠΙΦΑ
ΝΗCΤΑΤΟΙC·ΑΥΡ·ΔΙΟΝΥCΙΟCCΤΡΑΤ·ΧΩΡΤΙC
ΤΟΥΠΡΑΙΤ·ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧ·ΦΛΩΡΕΝΤΙΝΟΥ·ΘΕΛΩ
ΝΑΝΕΘΗΚΑ

Lanciani *bull. comun.* VIII 1880 p. 12 (coll. tab. I); von Duhn *ant. Bildw.* III 3771.

2 CΤΡΑΤΧΩΤΗC Duhn.

Θεῷ Ζβερθούρδῳ καὶ Ἰαμβαδούλῃ ἐπιφανεστάτοις Αὐρ(ήλιος) Διονύσιος στρατ(ιώτης) χώρτις τοῦ πραιτ(ωριανοῦ) ἑκατοντάρχ(ου) Φλωρεντίνου θέλων ἀνέθηκα.

Post χώρτις voc. numerale desiderat Mommsen.

Dionysius Thrax fuit; monuit Lanciani Iovis Zberthurdi nomen inveniri in titulo Perinthio (apud Cyriacum cod. Vat. 5250 f. 3, unde edidit Borghesi *giorn. arcad.* 1830 vol. XLVI p. 186 = opp. III 274 dei nomine non satis accurate scripto ΘΕΛΣΟΥΡΔΩ), quo simul cum Domitiano honoratur: ΔΙΙΖΒΕΛΣΟΥΡΔΩ | ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙΣΑΡΙΔΟΜΙΤΙΑ | ΝΩΣΕΒΑΣΤΩΓΕΡΜΑΝΙΚΩΤΟΙΔΥΠΑΤΩ κτλ' (= a. p. Chr. 88). Non opus videtur emendare nomen altero utro loco.

982 Romae apud Franciscum Blanchinum Maff.

ΓΝΑΙΟCΚΛΑΥΔΙΟCΕΥΤΥΧΗCΘΕΩΜΕΓΑΛΩ
ΒΡΟΝΤΟΝΤΙΔΩΡΟΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

Maffei *M. Ver.* 316, 1; inde Donat. 2, 9 et Franz 5931.

Γναῖος Κλαύδιος Εὐτύχης θεῷ μεγάλῳ βροντ[ῶ]ντι δῶρον ἀνέθηκεν.

Est *Iupiter Tonans* (Cass. Dio 54, 4), cui Augustus post a. 26 a. Chr. aedem dedicavit.

983 *Au college Romain* Seg. Exscripsi Romae Oder. i. e. in museo Kircheriano, ubi etiam nunc est basis.

Descripsi. Seguier Paris. 16932 f. 298; Oderici dissert. syll. vet. inscr. I 176 (inde Franz 5933); Ruggiero mus. Kirch. I 4.

1 extr. ΩΒΡ et 2 ΑΥΛΟC et 3 ΕΥΧ Oderici tamquam ex lapide — 3 ΕΥΧ Od. Ε.. Rugg. Γ·ι Seg. et ego.

Θεῷ ἐπηκόῳ
Βρ]οντῶντι Α..
.. Πείσων εὐ[χήν.

984 In Quirinali in vinea cardinalis Ferrariensis (episcopi Neapolitani *ed.*) ad aram, in qua pinus, stat taurus et super eo seccatus quidam barbare (nescio an ipse deus *ed.*); adversus paullo in monticulo stat ut videtur aries Smet. ms. *Monte Cavo* (i. e. *Monte Cavallo*) Citt.

ΚΑΤΑΚΕΛΕΥ
CΙΝ·ΘΕΟΥ·ΔΟΛΙ
ΧΗΝΟΥ·ΑΝΕCΤΗCΑ
ΚΑΤΑΘΗΝΕΟΥΤΟΥΙ
ΕΡΟΥΜΑΡΚΟCΟΥΛ
ΠΙCΚΑΙΟΥΙΟCΜΑΡ
ΚΟCΟΥΛΠΙCΑΡΤΕ
ΜΩΝ

Sic Smetius ms. Neap. p. 79, ed. f. 18 (inde Grut. 21, 1 et Franz 5937). Ab Smetio pendent Pighius Berol. p. 15, Ligorius Neap. VII 426 (= Ursin. Vat. 3439 f. 123'). Aliud exemplum Cittadinii Marc. XIV 116 f. 141 et Vat. 5253 f. 328' (hoc loco litteris minusculis).

Versus non dividit Cittadini, qui habet litteras ΕΣΩ. — 3 et 4 ΑΝΕΣΤΗΣΕ·ΕΑΤΕΘΗΚΕ·Ο·ΤΟΥ Citt. — 6 ΚΑΙ·Ο·ΟΣ Citt.

Κατὰ κέλευσιν θεοῦ Δολιχηνοῦ ἀνέστησα .... τοῦ ἱεροῦ
Μᾶρκος Οὔλπις καὶ ὁ υἱὸς Μᾶρκος Οὔλπις Ἀρτέμων.

3 *ἀνέστησα[ν]* Franz — 4 non intellego *κατ' Ἀθηνέου τοῦ ἱεροῦ*, quod Franz edidit. Smetii lectio minime certa, ut docet Cittadiniana: fortasse *μετ' Ἀθηναίου τοῦ ἱεροῦ* i. e. *mysteriis initiati.*

985 Columella marmorea valde detrita, apud Ludovicum Vescovali AMAT. Inter marmora Aemiliani Sarti in museo Capitolino BORM.

I · O · M
HELIOPOLITANO
KOMMOΔω
ANΔPIBACIΛIK
ACΠICTH
OIKOYM
IMP CAES M AYR COMMODO
ANTONINO PIO
SARM GERMANIC
TRIB · POT X IMP
M ANTONIVS M · F GAL . . . . A
CL AVG QVI^{P}C · I EC VS
CISTIBER · DEDIC VC XXXIX
IMP COMMODO · NO PIO
FELICE AVG V MACIL GLA
II COS
III K DEC

I(ovi) o(ptimo) m(aximo) Heliopolitano, Κομμόδῳ, ἀνδρὶ βασιλικ[ωτάτῳ], ἀσπιστῇ [τῆς] οἰκουμ[ένης]. Imp. Caes. M. Aur. Commodo Antonino Pio [Felici Aug.] Sarm. Germanic[o] trib. pot. X[I] imp. [VIII cos. V p. p.] M. Antonius M. f. . . . . Cistiber(iu..) dedic. u. c. [a. DCCCC]XXXIX Imp. Commodo [Antoni]no Pio Felice Aug. V Man. Acil(io) Gla(brione) II cos. III k(al.) Dec.

Ex Bormanni apographo Henzen CIL VI 420. Habet Amati Vat. 9735 f. 38.

4 BAC·AI Amati BA..AIK Borm. — 8 AVG A T IM Amati — 10 POTIIIIIMP Amati — 11 GAL Amati, GAI. . . . A Borm. — 12 AVG · QVIPREI. . . VS Amati — 14—17 om. Amati.

Supplevit Bormann. — Dedicata anno p. Chr. 186 biduo post Commodi diem imperii, ut monuit Mommsen.

---

986 Romae in area palatii Capitolini BOISS. (*in Campidoglio* CITT. STAT.). Sine loci indicatione MAN. in vetusto marmore quadrato SIRM.

/MVNI · RESTITVTEI · IN · MAIORVM · LEIBERT
TV. . . ROMA · IOVEI · CAPITOLINO · ET · POPLO · ROMANO · V
BENIVOLENTIAE · BENEFICIQVE · CAVSA · ERGA · LVCIOS · ABCOMVN
//YKIΩN TO KOINON KOMIΣAMENON THN ΠATPION ΔHM//
KPATIAN THN PΩMHN ΔII KAΠETΩΛIΩI KAI TΩI ΔHMΩI TΩ
PΩMAIΩN APETHΣ ENEKEN KAI EYNOIAΣ KAI EYEPΓEΣIAΣ
THΣ EIΣ TO KOINON TO ΛYKIΩN

Manutius Vat. 5247 f. 2 et 5241 f. 149; Cittadini Vat. 5253 f. 326'; Ach. Statius Vallic. B 104 f. 174. — Boissard ms. f. 82, ed. III 97 (inde Grut. 1009, 5, adhibitis in ed. 2 schedis Gutenstenii); Pighius Berol. f. 195 ex adversariis Lipsii. — Sirmond cod. Par. 10807 f. 1', qui descripsit. — Franz 5880; Henzen CIL VI 372; Mommsen CIL I 589.

Boissardii et Pighii unum exemplum esse vidit Henzen; mihi ad unum exemplum redire videntur Manutius Cittadini Statius.

1 . . . MVN · L · RESTITVTE (AE Boiss.) NN Pigh. Boiss. — COMMVNI RESTITVTOIN Sirm. — LEIBERT. . Manut. LEIBERI. . Stat. LIBERT. . Citt. LEIBER Pigh. Boiss. Sirm. — 2 *urbe* ROMA Citt. . . . OMA Stat. Manutius quod posui (itaque in archetypo ne R quidem littera plena fuit) . . . . ROMA Pigh. Boiss. Sirm. — extr. V Man. Citt. Stat. Sirm. VM. . Pigh. Boiss. — 3 Manutius quod posui (errat Henzen), ABCOMV Stat. AB · COMMVN Citt. Pigh. Boiss., omisit Sirm. — 4 |YKIΩN Man. . . RIωN Citt. Stat. ΛYKIΩN Sirm. AKIωN Boiss. AKIV Pigh. (et semper V pro N) — ΔHM|O Manut. i. e. ΔHM quod habent Citt. Stat. ΔHMO Pigh. Boiss. — 5 K|PATIAN Manut. ⟨PATIAN Stat. PATIAN Citt. (archetypum igitur servavit Statius), KPATIAN Pigh. Boiss. Sirm. — ΔH pro ΔII Pigh. Boiss. — KAΠETΩΔIΩI Boiss. — extr. ΔHMΩITΣ. . Stat. ΔHMΩITΩ|N Manut. (errat Henzen) ΔHM// Citt. (archetypum servavit Statius) ΔHMΩITΩ Pigh. Boiss. ΔHMΩITΩN Sirm. — 6 ʾΩMAIΩN Statius ad archetypum PΩMAIΩN rell. — 7 EIΣ om. Pigh. — KOINON TOΛYKIΩN Man. Citt. Stat. (qui tamen suo errore ΛYKION) Pigh. Sirm. (de quo errat Henzen) KOINONTΩNΛYKIΩN unus Boissard.

Ab co]muni restitutei in maiorum leibert[atem Lucei] Roma(m) Iovei Capitolino et poplo Romano v[irtutis benivolentiae beneficique causa erga Lucios ab commu[ni.
Λυκίων τὸ κοινὸν κομισάμενον τὴν πάτριον δημοκρατίαν τὴν Ῥώμην Διὶ Καπετωλίωι καὶ τῶι δήμωι τῶ[ι Ῥωμαίων ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς τὸ κοινὸν τὸ Λυκίων.

Versum 2 egregie suppl. Mommsen. Romae statua dedicata, ut conicit idem, post bellum Mithridaticum a legatis populorum Asiaticorum, qui Romam venerunt cum gratias agendi tum foedera confirmandi causa, coll. App. *bell. civ.* I 102. Vide tit. seq.

987 Lapis Tiburtinus quadratus litteris antiquis et magnis inscriptus. Hoc anno 1637 in palatio Barberino ad Quirinalem montem reperta Holst. In aedibus Quirinalibus Barberinorum Gud. *Que j'ai troued chez un sculpteur du Palais Barberin* Spon. In curia quadam Barbarinea ante palatium Montf. *Nel museo del card. de Zelada* Mar. Nunc in museo Vaticano.

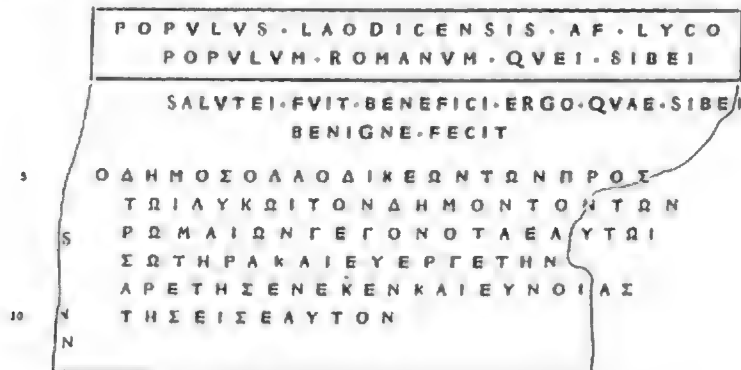
POPVLVS · LAODICENSIS · AF · LYCO
POPVLVM · ROMANVM · QVEI · SIBEI
SALVTEI · FVIT · BENEFICI · ERGO · QVAE · SIBEI
BENIGNE · FECIT
Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ
ΤΩΙ ΛΥΚΩΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΝ ΤΩΝ
S ΡΩΜΑΙΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΑΥΤΩΙ
ΣΩΤΗΡΑ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ
N ΤΗΣ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ
N

Descripsi additis extra fracturae limitem quae ipse non legi ex Holstenio, qui edidit primus in notis et castig. in Steph. Byz. p. 187 versibus non recte divisis. Vidit Gudius 143, 1; item Montfaucon cod. Paris. 11919 f. 117; Spon *voyage* III 1, 145; Marini cod. Vat. 9118 p. 139 et *arval.* p. 768; Osann syll. p. 449; Mommsen CIL I 587; Ritschl tab. LXXII B; ex apographo de Rossii Henzen CIL VI 374. — Quae a sinistra adhaerent litterarum vestigia ad aliam nunc deperditam inscriptionem pertinent.

Vv. 5 πρός, 7 ἑαυτοῦ, 9 εὐνοίας Marini in sched. Vat. dicit Leonis Allatii supplementa esse. Num forte quae Holstenius plura habet ex Allatii coniectura adiecta sunt? ego libenter v. 6 credam τῶν non in ipso lapide fuisse, etsi non hoc ipsum ab Allatio additum testatur Marini.

Populus Laodicensis af Lyco
populum Romanum, quei sibei
salutei fuit, benefici ergo, quae sibei
benigne fecit.
Ὁ δῆμος ὁ Λαοδικέων τῶν πρὸς
τῶι Λύκωι τὸν δῆμον τὸν
Ῥωμαίων γεγονότα ἑα[υτῶι
σωτῆρα καὶ εὐεργέτην
ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοί[ας
τῆς εἰς ἑαυτόν.

De re vide ad tit. antecedentem. Tertius lapis similis simili Ephesiorum dedicatione Latina inscriptus CIL VI 373.

---

988 In area Capitolina fragmenta duo omnes.

ΙΩΝΕΥΕΡΓΕΤΗΘΕΙΣΑΤΑ|ΜΕΓΙΣΤΑΥΠΟΤΟΥΔΗΜΟΥ
ΛΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΣΥΜΜ|ΑΧΟΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑΔΙΙΚΑΠΕΤΩ
ΣΒΕΥΣΑΝΤΩΝΒΑΚΧΙ|ΟΥΤΟΥΛΑΜΠΡΙΟΥ
ΟΝΥΣΙΟΥΦΑΙΔΡΟΥΤΟΥ|ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ

Dedi Manutii exemplum Vat. 5247 f. 2, 5241 p. 149; videtur ex Manutio pendere Donius Marucell. A 188 et fortasse etiam Cittadini Vat. 5253 f. 321', Marcian. XIV 116 p. 82. Pigh. Berol. f. 195'; Boissard ms. f. 81, ed. III 97; inde Grut. 1029, 12 (hinc Franz 5882).

1 ΙΩΝ Man. Citt. ΩΝ Don. Pigh. — ΟΕΙΣΑΤΑ Man. Citt. Pigh. ΘΕΙΣΚΑΤΑ Don. ΘΕΙϹΕΡΓΑ Boiss. ed. — 2 ΣΥΜΜΑ|ΑΧΟΥ Man. indeque ΣΥΜΜΑ|ΑΧΟΥ Don. ΣΥΜΑΧΟΝ et ΣΥΜΑΧΟΥ Citt. ϹΥΜΜΑΧΟΥ Pigh. — ΔΙΙΚΑΠΕΙΩ Man. ΔΙΙΚΑΠΕΤΩ Citt. ΔΙΙΚΑΠΕΤΩ Pigh. inde ΔΠ·ΚΑΠΕΤΩ Boiss. — 3 ΒΑΧΧΙ|ΟΥ Don. — ΛΑΠΡΙΟΥ Citt. Marc. — 4 ΟΝΗΣΙΟΥ Citt. Vat.

Ἡ πόλις ἡ ......]ίων εὐεργετηθεῖσα τὰ μέγιστα ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων φί]λου ὄντος καὶ συμμάχου χαριστήρια Διὶ Καπετωλίωι ... πρε]σβευσάντων Βακχίου τοῦ Λαμπρίου, ... τοῦ Δι]ονυσίου, Φαίδρου τοῦ Παυσανίου.

V. 3 fort. ἀνέθηκε supplendum.

---

989 In atrio Vestae repertum fragmentum.

ΝΙϹ
Διὶ ΚΑΠΕΤΩΛ ίωι
Ἰού ΛΙΟΣΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝ ης
β ΑΣΙΛΕΩΣΑΡΙΟΒΑ ρζάνου ....

Descripsit Lanciani *bull. comun.* 1884 p. 4; recognovit Huelsen *bull. arch.* 1884 p. 205.

1 ΝΙϹ 3 ΚΑΠΕΤΟΛ 4 ΑΣΙΛΕΟΣ Lanciani.

Pertinet Iulius Ariobarzanes ad eandem gentem atque Artabasdes, cuius titulum sepulcralem v. infra.

990 *(Roma) sig. d' Este, pezzo di bassorilievo con metà d' una figura a sinistra, scalza, seminuda con bastone nodoso nella sinistra. Siede sopra lungo sedile coperto di tapete, il di cui appoggio a sinistra è formato da un' aquila ad ali alzate e coda riccia* (Iovis imago).

-ΤΙΡLΙΝΟΥΣΚΑΘΥΠΝΟΝΑΝΕΘΗΚΑΔΙΕΙΞΕΝΙΩΙ
ΩΑΙ

Amati Vat. 9734 f. 33'.
ὁ δεῖνα ...]νους καθ' ὕπνον ἀνέθηκα Διὶ Ξενίῳ ...

Iupiter Hospitalis apud Romanos non videtur fuisse. — Ab initio fortasse participium velut ἐπιγνοὺς fuit.

---

991 Romae in Esquiliis repertus cippus parvus marmoreus, nunc in aedibus Conservatorum.

ΔΙΙ·ΟΛΥΒΡΙ
ΤΟΥ·ΚΙΛΙΚΩΝ
ЄΘΝΟΥϹ·ΤΗϹ
Λ·Μ·ΑΝΑΖΑΡ
ΒЄΩΝ·ΑΥΡ·
ΜΑΡΚΟϹ·ϹΤΑΤΩΡ
ЄΥΧΗϹ·ΧΑΡΙΝ

Descripsi. Ed. Henzen *bull. munic.* III (1875) p. 98 et CIL VI 2823.
Διὶ Ὀλυβρί(ῳ) vel Ὀλύβρι τοῦ Κιλίκων ἔθνους τῆς λ(αμπροτάτης) μ(ητροπόλεως) Ἀναζαρβέων Αὐρ(ήλιος) Μᾶρκος στάτωρ εὐχῆς χάριν.

Iupiter Olybrius s. Olybris ipse quidem adhuc ignotus fuit, sed vestigium eius superest apud Steph. Byz. p. 25, 2 ed. M. ἔστι δὲ ὁ Ἄδανος (qui condidit Adana Ciliciae urbem) Γῆς καὶ Οὐρανοῦ παῖς καὶ Ὄστασος καὶ Σάνδης καὶ Κρόνος καὶ Ῥέα καὶ Ἰαπετὸς καὶ Ὀλυμβρος, quae lectio nunc ab Salmasii coniectura Ὄλυμπος vindicata est. — 4 Λ·Μ· explicavit Henzen.

---

992 (Romae) ara marmorea in aede S. Valentini ad forum piscarium Smet.

ΔΙΙ·ΠΑΤΡΙΩΙ
EX·ORACVLO

Descripsit Smetius Neap. p. 78 ed. f. 17, 6; inde Ligor. Neap. VIII 176; Grut. 21, 12; Marangoni *cose gentilesche* p. 172; Franz 5936; Henzen CIL VI 427.
Διὶ πατρίῳ *ex oraculo.*

---

993 *Dev' essere cosa Romana e trovata negli ultimi anni dell' Amaduzzi* († 1792), *come potei giudicare dalla compagnia delle altre carte fra cui la rinvenni* Borgh.

ϹΟϹΖΑΚΟΡΟϹ
ΠΟΛΙΕΥ
ΚΟΥΡΟΥϹΤRΙϹϹΟΥϹ
ΑΝΕΘΗΚΑ
ΜΑΞΙΜΟϹΕΛΛΑΔΙΟϹ
ϹΥΝΦΙΛΟΙϹΙΠΕΝΟΙϹ
ΜΕϹϹΑΛΑΚΑΙΓΡΑΤΩ
ΠΡΟΙΔΚΑΛ·ΑΥΓΟΥϹΤ·ΕΠΕΙ
ΤΟΠΟϹΕΔΟΘΗΠΑΡΑΚΛΩΔΙΟΥ
ΥΠΑΤΙΚΟΥΤΩΝΙΕΡΩΝΝΑϹ

Ex schedis Amadutii petitam Borghesi in epistula ad Amatium data d. VII m. Oct. a. 1823 (= opp. VI 243).

Consules sunt anni p. Chr. 280.

Versus 7—10 non integros traditos esse intellexit Borghesius, velut v. 9 Clodii cognomen deesse. Clodius Pompeianus ὑπατικὸς ἐπὶ τῶν ναῶν commemoratur in alio titulo (infra n. 1045) posito a. 241. Improbabile vero est eundem hominem et a. 241 et a. 280 aedium sacrarum curae praefuisse, sed potuit, ut monet Mommsenus, Helladius loco uti ad similem dedicationem compluribus annis ante concesso. Legendum videtur:

Σὸς ζάκορος, Πελλεῦ, κούρους τριττοὺς ἀνέθηκα
Μάξιμος Ἑλλάδιος σὺν φιλ[ί]αισι κ[ό]ραις.

Μεσσάλᾳ καὶ Γράτῳ [ὑπ(άτοις)] πρὸ ιδ' καλ(ανδῶν) Αὐγούστ(ων). ἐπεὶ [ὁ] τόπος ἐδόθη παρὰ Κλωδίου ... ὑπατικοῦ τῶν ἱερῶν ναῶ[ν.

---

994 Romae cippus repertus *continuandosi la scoperta della strada che divideva la curia Senatoria dalla basilica Emilia.*

ΔΙΙΥΠΑΤΩΙ

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1885 p. 156.
Διὶ Ὑπάτῳ.
Plura inscripta non fuerunt.

---

995 In museo lapidario Vaticano basis rotunda.

ΘΕΩΙΥΨΙϹΤΩΙΕΥΧΗΝΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΚΛΑΥΔΙΑΠΙϹΤΗ

Descripsi. Edidit Marini *arv.* II 572; Osann *syll.* p. 527, 35. Ex schedis Thorlacii Franz 5929.

Θεῷ ὑψίστῳ εὐχὴν ἀνέθηκεν Κλαυδία Πίστη.

---

996 In Esquiliis ad aedem DD. Petri et Marcellini Leid. in vinea Bosii Don. in hortis Bosii, nunc Caesarini Gud. Ptol. Fabr. Bianch. 26 (a. 1706). Apud lapicidam prope S. Mariam in Vallicella versus Caesarinum ducem Bianch. 131 (18 Aug. 1713).

SOLI
INVICTO·MITHRAE
T·FLAVIVS·AVG·LIB·HYGINVS
EPHEBIANVS
D D
ΗΛΙΩΙ·ΜΙΘΡΑΙ
Τ·ΦΛΛΟΥΙΟϹ·ΥΓΕΙΝΟϹ
ΔΙΛΛΟΜΙΟΥ·ΡΟΥΦΟΥ
ΠΑΤΡΟϹ·ΙΔΙΟΥ

Cod. Leid. Papenbr. 6 f. 123 manu Gruteri ex Rycquii epistolicis; Donius Marucell. A 293 p. 200; Gudius ms. 410, 1, qui vidit; Ptolemaeus sched. Senens. I 284, qui vidit; Fabretti 698, 198 (Franz 6011); Bianchini Veron. 347 f. 26 et f. 131; Henzen CIL VI 732, ex quo sumpsi Leidensis et Gudiani librorum notitiam, quos ipse non vidi. — Litterarum formas dedi ex Donio.

4 om. Donius, EPHOEBIANVS unus Fabrettius, quod verum putat Mommsenus coll. CIL X 2355 — 5 om. Fabr. — 8 ΛΟΜΙΟΥ Ptol. ΠΟΛΛΙΟΥ Fabr.

Soli invicto Mithrae T. Flavius Aug. lib. Hyginus Ephebianus d(at) d(edicat).

Ἡλίῳ Μίθρᾳ Τ(ίτος) Φλάουιος Ὑγεῖνος διὰ Λολλίου Ῥούφου πατρὸς ἰδίου.

997 (Romae); ibidem (i. e. in domo B. Mathei) in quadam basicula Sab.

ΗΛΙΩ·ΑΝΙΚΗΤΩ–ΒΑΛΒΙΛΛΟϹ–ΗΟΥΟΚΑΤΟ
ΤΕΞΥ·ΔΑΤΩΥϹΩΘΕΙϹΔΑΤΑΗΝΕΝΚΑ
ΛΕΟΝΤΙ|ΕΠΙΒΑϹϹΟΥΙΕΡΕϹΟϹ

Sabinus Marc. f. 157'; Chis. f. 79' (hoc altero loco litteris minusculis).

Verba ΗΛΙΩ·ΑΝΙΚΗΤΩ om. Chis. — 2 ἐξυδάτων Chis. — δαπανῶν καλεσεν Chis.

Tituli mutili videtur haec fere in lapide species fuisse:

ΗΛΙΩ·ΑΝΙΚΗΤΩ
ΒΑΛΒΙΛΛΟϹΗΟΥΟΚΑΤΟΤ
ΕΞΥΔΑΤΩΝϹΩΘΕΙϹΔ
ΑΤΑΗΜΕΝΚΑΛΕΟΝΤΙ
5 ΕΠΙΒΑϹϹΟΥΙΕΡΕΩϹ

Carmen restitui nequit; solvit Balbillus quod naufragus votum fecit. V. 2 Βάλβιλλος ἠουοκᾶτο[ς] recte legit Wilamowitz, i. e. *evocatus*; v. 3 ἐξ ὑδάτων σωθεὶς …, v. 4 obscurus (ἤνεγκα λέοντι?), v. 5 subnotatur sacerdos Solis Mithrae Bassus nomine.

998 Romae in horto Bartholomaei et Iul. Caesaris Labuntianorum trastyberim e regione puppis insulae Tiberinae Don.

ΗΛΙΩΜΙΘΡΑ
ΑϹΤΡΟΒΡΟΝΤΟ
ΔΑΙΜΟΝΙ
ΝΑΒΑΡΔΗ
5 ΕΥΤΥΧΟϹΔΩΡΟΝ

Descripsit Donius sched. Marucell. A 188, Vat. 7113 f. 100, ed. I 33. Ex schedis Langermanni (Donianis?) Reinesius I 291. Hinc Franz 6012.

Non audeo inter spurias reicere (cf. Mommsen *Ber. d. sächs. Ges.* 1852 p. 256), quamquam difficile est ἀστρόβροντον Mithram credere. *Invictus d(eus) Navarzes* est in titulo urbano CIL VI 742, quem Donius nosse non potuit quippe a. 1727 repertum.

Ἡλίῳ Μίθρᾳ ἀστροβρόντ[ῳ]? δ[α]ίμονι Ναβάρδῃ Εὔτυχος δῶρον.

999 Romae in domo ep(iscop)i Sipontini apud S. Apostolos Ivc. Don. Met. In domo Zambechariorum ad SS. Apostolos in arula Smet. Lig. et similiter Pigh.

ΗΛΙΩ
ΜΙΘΡΑ
ΑΝΙΚΗ
ΤΩ

Iucundus Bonon. et Magl. 28, 5 f. 35. 28, 34 (II syll.) f. 68' versibus non divisis; ex Iucundo Metellus Vat. 6039 f. 329 et Donius Vat. 7113 f. 9. Denuo descripserunt Pighius Berol. f. 27 et Smetius ed. f. 21' (inde Grut. 33, 9). Ex Smetio Ligorius Neap. VII 437 duobus exemplis, altero integro, altero quattuor versibus aucto; posterius repetierunt Suares. Vat. 9139 f. 79 et Murat. 27, 6 (hinc Franz 6010).

Ἡλίῳ Μίθρᾳ ἀνικήτῳ.

Quae Ligorius addidit de suo haec sunt: Τ·ΑΝΤΙΣΤΙΟΣ | Τ·ΟΥΙΟΣΣΤΕΛ·| ΣΕΥΗΡΙΑΝΟΣ | ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

1000 Romae arae duae. Priorem in Esquiliis in vinea Odoardi Santarelli vidit Don. In aedibus RR. PP. congreg. S. Mauri a. 1709 Bianch. In hortis cardinalis Maximi Ptol. In villa Albani Marini, ubi nunc est. — Alteram in Esquiliis in vinea Odoardi Santarelli vidit Gvd., Romae Bonon. Nunc in villa Ludovisi minore, olim Giraud.

I				II	
in latere:	*in fronte:*	*in latere:*	*in parte aversa:*	*in fronte:*	*in parte aversa:*
porca corona circumdata, infra culter	HERCVLI DEFENSORI PAPIRII	*scyphus et clava*	ΗΡΑΚΛΕΙ ΑΛΕΞΙ ΚΑΚΩΙ ΠΑΠΕΙΡΙ ΟΙ·	SILVANO CVSTODI PAPIRII	ϹΙΛΒΑΝΩ ΦΥΛΑΚΙ ΠΑΠΕΙΡΙΟΙ

I Graeca descripsit de Rossi, Latina latent parieti obversa. Et Graecum et Latinum tit. Ptolomeus cod. Sen. VIII 3, 181; una cum Latino titulo alterius arae habet Suaresius cod. Barb. XXX 135 f. 79' (inde Fabretti 692, 129); Donius cod. Marucell. A 188 de suo, ed. append. p. 554, 1; Bianchini cod. Veron. 347 f. 107; Marini *villa Albani* p. 149 n. 152 (inde Fea *indicazione* p. 122). Graeca sola Murat. 62, 9 ex schedis Ptolomaeis. Franz 5989; Henzen CIL VI 309.

Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκῳ Παπείριοι.

II Descripsit Henzen CIL VI 310. Gudius ms. 216, 1; cod. Bonon. 16 aul. 11 D caps. 1; Murat. 69, 9 acceptam a Stephano Bernino; Franz 5963.

Σιλβανῷ
φύλακι
Παπείριοι.

Huius tituli novicia imitatio prostat Ravennae in museo S. Vitalis:

ϹΙΑΒΑΝΩΦΥΑ
ΑΚΙΤΤΑΤΙΕΙΡΙΟ

Spreti I 258.

1001 Romae sine dubio inventa. In bibliotheca collegii Clementis basis marmorea MAR. ms. Maceratae SCHORN; *piccolo e rozzo cippo che vidi in Macerata in casa Compagnoni e vidi pure nel museo Vaticano* MAR. ed. Manifesto novicium in lapide factum apographum Maceratense est, quod vidit etiam MOMMSEN.

ϹΩΤΗΡΙ
ΘΕΩ
ΗΡΑΚΛΗΤΙ
ΠΩΛΛΙΩ
Є Є

Marini *arv.* II 572, sched. Vat. 9126 f. 55 a manu aliena; Schorn in Thierschii itinerario p. 458; Franz 5988.

1 ϹΩΤΗΡΗ exemplum Macerat.

Σωτῆρι θεῷ Ἡρακλῆτι Πωλλίω(ν) ε(ὐχῆς) ἕ(νεκεν)?

1002 Ad S. Mariae Maioris aedem repertus cippus marmoreus exiguus NOT. in repositis tabularii BVLL.

Ρ · ΦΟΣ
ΗΡΑΚΛ
ΕΥΧΗ
vacat

Descripsit Io. Schmidt eiusdemque utor ectypo. Ed. Lanciani *bull. comun.* 1876 IV 232, 3 et *notizie degli scavi* 1877 p. 10.

Lectio omnino certa, littera singularis fortasse nominis gentilicii compendium.

.... Ἡρακλ[εῖ] εὐχή[ν].

1003 Basis marmorea a. 1845 reperta ad villam Aldobrandini Frascatensem.

ΩΔΙΟΣΑΛΚΜΗΝΗΣΤΕΜΕΓΑΣΘΕΝΕΣ
ΟΒΡΙΜΟΝΑΙΜΑ
ΙΣΤΟΡΑΤΑΡΒΗΤΩΝΗΡΑΚΛΕΕΣ
ΚΑΜΑΤΩΝ
ΗΝΙΔΕΤΟΙΤΟΔΑΓΑΛΜΑΦΕΡΩΝ
ΚΡΗΤΗΡΟΣΑΓΗΤΟΝ
ΘΗΚΑΤΕΩΝΑΕΘΛΩΝΠΛΕΙΟΝ//
ΓΛΥΦΕΩΝ
ΟΥΣΠΟΤΑΝΑΞΕΤΕΛΕΣΣΑΣΥΠΕ/
ΦΙΑΛΟΥΣΑΔΙΚΟΥΣΤΕ
ΑΝΔΡΑΣΙΔΩΜΗΣΤΑΣΘΗΡΑΣ
ΕΝΑΙΡΟΜΕΝΟΣ
ΤΩΣΕΚΑΙΥΙΑΔΙΚΗΙΚΡΟΝΙΔΗΣ
ΘΕΤΟΝΕΓΓΥΑΛΙΞΕ
ΕΥΤΕΜΙΝΥΒΡΙΣΤΑΙΦΩΤΕΣΑΤ/
ΜΟΝΑΓΟΝ
ΗΠΙΟΣΕΥΜΕΝΕΩΝΤΕΠΕΛΟΙΣ
ΕΠΕΙΗΝΥΜΟΙΑΙΕΙ
ΕΥΧΟΜΕΝΩΙΤΕΠΑΡΕΙΧΕΙΡΑ
ΘΥΠΕΡΘΕΝΕΧΕΙΣ
ΚΑΙΔΗΝΥΝΜΕΣΑΩΣΑΣΑΜΕΙ///
ΤΑΚΛΥΤΑΦΥΛΑ
ΚΕΛΤΩΝΚΑΙΛΙΓΥΩΝΑΣΤΥΠΡ//
ΑΥΣΟΝΙΟΝ
ΑΥΤΟΝΑΛΕΞΗΤΗΡΑΚΑΚΩΝ
ΑΥΤΟΝΣΕΔΟΤΗΡΑ
ΠΑΝΤΟΙΗΣΑΡΕΤΗΣΚΛΗΙΖΟ
ΜΕΝΗΡΑΚΛΕΕΣ

Descripsit et edidit Henzen *ann. dell' inst.* 1857 p. 102; inde repetii epigr. 831.

Ὦ Διὸς Ἀλκμήνης τε μεγασθενὲς ὄβριμον αἷμα,
ἵστορ ἀταρβήτων, Ἡράκλεες, καμάτων,
ἠνίδε τοι τόδ' ἄγαλμα φέρων κρητῆρος ἀγητὸν
θῆκα τεῶν ἀέθλων πλεῖον [ἐν]γλυφέων,
οὓς ποτ', ἄναξ, ἐτέλεσσας ὑπε[ρ]φιάλους ἀδίκους τε
ἄνδρας ἰδ' ὠμηστὰς θῆρας ἐναιρόμενος·
τῷ σε καὶ υἷα Δίκῃ Κρονίδης θετὸν ἐγγυάλιξε,
εὖτέ μιν ὑβρισταὶ φῶτες ἄτ[ι]μον ἄγον.
ἤπιος εὐμενέων τε πέλοις, ἐπεὶ σύ μοι αἰεὶ
εὐχομένῳ τε πάρει χεῖρά θ' ὕπερθεν ἔχεις·
καὶ δὴ νῦν μ' ἐσάωσας ἀμεί[βον]τα κλυτὰ φῦλα
Κελτῶν καὶ Λιγύων ἄστυ πρ[ὸς] Αὐσόνιον·
αὐτὸν ἀλεξητῆρα κακῶν, αὐτόν σε δοτῆρα
παντοίης ἀρετῆς κλῄζομεν, Ἡράκλεες.

4 ἐνγλυφέων Buecheler, reliqua Henzen restituit.

1004 In domo Iacobi Benzonae civis rom. prope Marci in basi statuae cuiusdam elegantis, termini, pueri formae Herculis clavam manu gestantis et leonis spolium induti SMET. MET. In domo Tiberii Lancelotti DON. ZOEGA. Nunc in museo Vaticano.

ΗΛΙΚΙΗΝΠΑΙϹΕΙΜΙΒΡΕΤΑϹΔΕϹΤΗϹΑΤΟ
ΦΗΛΙΞ
ΗΡΑΚΛΕΟΥϹΕΙΚΩΟΙϹΘΑΜΕ
ΚΑΙΚΠΡΟΔΙΚΟΥ

Descripsi. Smetius ms. p. 90, ed. f. 23 ex suo apographo (inde Grut. 45, 1); ex Smetio ut videtur Ligorius Taur. XXIII 538 (Murat. 60, 6); inde Ursinus Vat. 3439 f. 145, ed. imag. p. 61; Bellorius imag. tab. 90; Pighius Berol. f. 67'; Donius sched. Marucell. A 293 p. 223; Zoega sched. ms.; Osann syll. p. 452, 160 ex schedis Haasii; Franz 5984*b* ex schedis Thorlacii; ex meo apographo ego epigr. 831*a* praef. p. XVIII.

Ἡλικίην παῖς εἰμι· βρέτας δ' ἐστήσατο Φῆλιξ,
Ἡρακλέους εἰκώ· οἶσθά με καὶ Προδίκου.

1005 *Proveniente dal negoziante Melch. Fossati di Roma* LOP. Parmae in museo (*acquisto* 1843 LOP.) BORM. Romae titulum positum fuisse nec demonstrari nec negari potest.

ЄΙϹΙΔΙΦΑΡΙΑ
ЄΙϹΙΝ·ΤΗΝ
ЄΝΜЄΝΟΥΘΙ
ΥΠЄΡϹΩΤΗΡΙΑϹ
ΤΟΥΚΥΡΙΟΥΗΜΩΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟϹ
ΑΝΤΩΝЄΙΝΟΥ

Descripsit Bormann. Edidit Muratori 85, 4 (inde Franz 4683*b*); habet Lopez catal. I 1.

Quae extra lineas posui, non vidit Bormann, habet Muratori.

Εἴσιδι Φαρίᾳ Εἶσιν τὴν ἐν Μενουθὶ ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ κυρίου ἡμῶν αὐτοκράτορος Ἀντωνείνου [ὁ δεῖνα ἀνέθηκε].

Vide Letronne *recueil* I 434.

1006 Loco non indicato (praecedit 'in domo Maphaeorum') Sab. Chis. In domo D. Griffoneti Ivc. Ibidem i. e. in pariete domus Marcelli del monte Acc. Ad S. Marcum in domo Ambrosii Lilii in aula Smet. Pigh. In Lilii, qua itur in Capitolium, domo in marmore quadrato parvulo Met. Apud Marium Delfinum Boiss.

ΘΕΑΕΠΗΚΟΩ
ΙΣΙΤΥΧΗ
ΤΙΤΟΣΦΛΑΟΥΙ
ΟΣΟΥΙΒΙΑΝΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΣΕΥ
ΞΑΜΕΝΟΣΑΝΕ
ΘΗΚΕΝ

Sic Smetius ms. p. 101, ed. f. 30, 2 (inde Pighius Berol. A 61 a et Grut. 73, 3). Corruptam habet Sabinus Chis. f. 68', Marc. f. 139; emendatam sed versibus non divisis Iucundus Veron. f. 96', Magliab. 28, 5 f. 81', 28, 34 (syll. II) f. 87', Bonon. Litteris minusculis Accursius Ambr. D 420 f. 17. Exemplum a Smetiano vix diversum Metellus Vat. 6039 f. 293. Pessime Boissard ms. f. 170, ed. V 99 (hinc Montfaucon palaeogr. p. 175). Repetiit ex editis Franz 6005.

1 ΤΕΛΕΠΗΚΟΩ Sab. — 2 τυχι Sab. — 4 οιβιανος Sab. — 5 sq. ευζαμενος Sab. Chis. ΕΥ·ΖΑΜΕΝΟΣ id. Marc. — Boissardi monstra mitto.

Θεᾷ ἐπηκόῳ Ἰσιτύχῃ Τίτος Φλάουιος Οὐιβιανὸς Ἀντίοχος εὐξάμενος ἀνέθηκεν.

De nomine composito Ἰσιτύχη cf. Dessau CIL XIV 2867, ubi dedicantur statuae *Antonini Augusti, Apollinis, Isityches, Spei.*

1007 Romae Nov. 1764. Penes praefectum bibliothecae Magliabecchianae Nov. 1788.

ΝΑΙΟΙΣΚΑΙΣΥΜΒΩΜΟΙΣ
ΟΣ·ΚΟΜΜΟΔΟΥΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΥΠΟ·Κ·ΤΕΙΝΕΙΟΥΡΟΥΦΟΥ

Amaduzzi *novelle letterarie di Firenze* 1764 p. 483; Fontani ibidem 1788 p. 309.

2 in. ΟΚ·Κ 1788.

Θεοὶ σύνναοι καὶ σύμβωμοι sunt Isis Serapis Anubis Harpocrates in titulo Chio CIG 2230, qui sive omnes sive pars etiam hic nominati videntur fuisse; nam non satisfiet spatio si suppleveris [θεοῖς συν]ναίοις.

[Ἴσιδι, Σαράπιδι, Ἀνούβιδι, Ἁρποκράτῃ θεοῖς συν]ναίοις καὶ συμβώμοις ὑπὲρ νίκης διαμονῆς τοῦ κυρίου αὐτοκράτορ]ος Κομμόδου Ἀντωνείνου . . . . ὑπὸ Κ. Τινείου Ῥούφου.

Borghesi opp. VI 147 sqq. cum ad Fontanii sententiam errasset, postea mutato iudicio (*annali dell' inst.* 1852 p. 148) cum Amadutio Tineium Rufum statuit consulem esse anni 182. Cf. opp. III 62. 64 adn. 1.

1008 Romae in domo M. Antonii Alterii Sab. Ivc. et similiter Acc. Met. in domo Alteriorum ad S. Marcum Smet. *rione della Pietra, casa Altieri* Lig. Colotii Citt.

ΘΕΑΝ·ΚΟΡΗΝ
ΣΑΡΔΙΑΝΟΙΣ
Λ·ΑΥΡ·ΣΑΤΥΡΟΣ
ΑΠΕΛ·ΣΕΒΑΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Sic Smetius ms. Neap. p. 108, ed. f. 32, 10 ex suo apographo (Grut. 87, 3); inde Pigh. Berol. A 61 a et fortasse Ligorius Neap. VII 402. Habet Sabinus Chis. f. 98', Marc. f. 114. 124, Ottob. f. 86' versibus non divisis; inde Iucundus Bonon. et Magliab. 28, 34 (syll. II) f. 67; Accursius Ambros. D 420 f. 23. Ex P(etri) V(arondelli) apographo Metellus Vat. 6039 f. 296 (= Cittadini Vat. 5253 f. 327'). Ex editis Franz 5948.

1 ΘΕΑΡ Iuc. — 2 σαρδιανις Sab. Chis. — 3 ΛΑΥΡ Sab. Marc. 124 — 4 ΑΠΕΙ Sab. Ottob.

Θεὰν Κόρην Σαρδιανοῖς Λ(ούκιος) Αὐρ(ήλιος) Σάτυρος ἀπελ(εύθερος) Σεβασ(τοῦ) ἀνέθηκεν.

Sardianorum videtur collegium vel sodalicium aliquod vel statio fuisse, cf. tit. insequens.

1009 Romae apud Leonardum Augustinum antiquarium.

ΘΕΑΝ·ΚΟΡΗΝ
ΣΑΡΔΙΑΝΟΙΣ
ΜΑΡΚΟΣ
ΑΥΡΗΛΙΟΣ
ΣΥΜΦΟΡΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΥ

Gudius p. 56, 12, qui vidit.

Non recte eundem hunc titulum cum antecedenti esse putabat Franz.

Θεὰν Κόρην Σαρδιανοῖς Μᾶρκος Αὐρήλιος Σύμφορος Σεβαστοῦ ....

Aurelius Symphorus Aug. l. est CIL X 1727.

1010 *Vigna presso del sepolcro degli Scipioni.*

ΚΟΥΡΟΤΡΟΦΣ

Amati Vat. 9735 f. 32'.

Κουροτρόφ[ος vel -ε vel -ῳ.

Videtur tituli dedicatorii fragmentum.

1011 *Dissotterata a Colonna (nella via Prenestina* Zan.) Tir. Gall. Ad XV fere ab urbe lapidem duobus fere abhinc mensibus (a. 1758) a Io. Francisco Gratiano nob. viro Ariminensi, ubi nunc vocant *le Marmorelle* haud longe a loco dicto *la Colonna* [i. e., ut notat Dessau, prope Labicos, ut apparet ex titulo ibidem reperto CIL XIV 2770], detectus terminus capite truncato Mino. Apud cardinalem Zelada Mar. Postea in museo Chiaramonti Vaticano.

ΑΛΣΟΣΜΕΝΜΟΥΣΑΙΣΙΕΡΟΝ
ΛΕΓΕΤΟΥΤΑΝΑΚΕΙΣΘΑΙ
ΤΑΣΒΥΒΛΟΥΣΔΕΙΞΑΣΤΑΣΠΑΡΑ
ΤΑΙΣΠΛΑΤΑΝΟΙΣ
ΗΜΑΣΔΕΦΡΟΥΡΕΙΝΚΑΝΓΝΗ
ΣΙΟΣΕΝΘΑΔΕΡΑΣΤΗΣ
ΕΛΘΗΤΩΚΙΣΣΩΤΟΥΤΟΝΑΝΑ
ΣΤΕΦΟΜΕΝ

Zanobetti in epistula ad Lamium (d. 15 m. Mai. 1758) in epist. bibl. Riccard. v. LXIV; edidit idem ad Meleagri idyll. p. 20. Ab Antonio Beretta acceptam Mingarelli de interocriensi inscript. p. 11. Tira-

boschi *annali letter. d' Italia a Modena* 1764 III 2, 469. Denuo Sickler *Almanach aus Rom* (1810) p. 294 et Osann syll. p. 445, 149. Habet Galletti Vat. 7920 f. 319; Marini Vat. 9132 f. 230. Ex editis Franz 6186.

Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγε τοῦτ' ἀνακεῖσθαι,
τὰς βύβλους δείξας τὰς παρὰ ταῖς πλατάνοις,
ἡμᾶς δὲ φρουρεῖν· κἂν γνήσιος ἐνθάδ' ἐραστὴς
ἔλθῃ, τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν.

Cf. epigr. 829, sed ἡμᾶς unum intellege eum cuius caput olim hermae impositum fuit, velut Mercurium.

1012 *Son pochi giorni che va attorno una tavoletta di marmo*, apud praes. Zelada, olim apud Cavaceppium MAR. VAT. 9116, a. 1773 in museo Vaticano MAR. VAT. 9125 et PIR. Ibi nunc est.

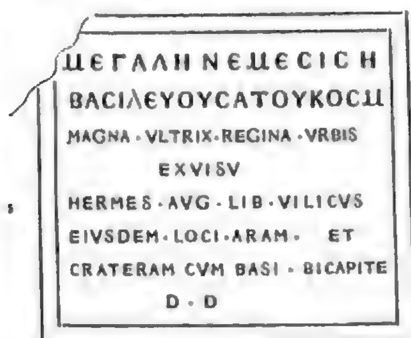

Descripsi. Marini Vat. 9116 f. 4, 9125 f. 351, idemque edidit *giorn. di Pisa* XII (1773) p. 79; Osann syll. p. 446, 150; Franz 5972*b*. Ex suo et Bormanni apographis Henzen CIL VI 532.

Μεγάλη Νέμεσις ἡ βασιλεύουσα τοῦ κόσμ(ου). *magna ultrix, regina urbis, ex visu Hermes Aug. lib. vilicus eiusdem loci aram et crateram cum basi bicapite d(ono) d(edit).*

1013 Basis haec intra aedes quasdam aedi D. Agnesis in Agone adversus locata est CITT. In basi Fulvii Ursini PIGH. In domo Marii Aemiliani in Agone BOISS. *Nel giardino del principe Giustiniano fuori della porta del popolo* PTOL. FABR. ZOEG. Nunc in museo Vaticano.

ΝΟΜΙΟΙΣ ΘΕΟΙΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ
ΜΑΙ·ΟΡ
ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ

Descripsi. Cittadini Vat. 5253 f. 362; Pigh. Berol. A 61 f. 36; Boissard ms. f. 142, ed. V 2; hinc adhibitis Scaligeri schedis Gruter 92, 4; Ptolomeus sched. Sen. VIII 2 p. 76; ex schedis Vaticanis nescio quibus (a Cittadinio differt loci notatio) Fabretti X 105; Zoega sched. ms. p. 302, 3; ex lapide Osann syll. 427, 39; adhibitis schedis Uhdenii Franz 5964.

Νομίοις θεοῖς Ἰούλιος Μάιορ Ἀντωνῖνος.

Cf. supra n. 980.

1014 Cippus marmoreus circa annum 1851 repertus Romae in basilica Iulia.

ΟΙΤΟΔΕΣΥΡΙΚΤΑΥ
ΠΟΛΕΜΕΙΛΙΧΕΔΑΙΜ◡
ΑΓΝΕΛΟΕΤΡΟΧΟΩΝΚΟΙ
ΡΑΝΕΝΑΙΑΔΩΝ
ΔΩΡΟΝΥΓΕΙΝΟΣΕΤΕ/Ξ/Ν
ΟΝΑΡΓΑΛΕΗΣΑΠΟΝΟΥΣΟΥ
ΑΥΤΟΣΑΝΑ⁻ΥΓΙΗΘΗΚΑΟΠΡΟΣ
ΠΕΛ/Σ/ϛ
ΠΑΣΙΓΑᑐ/////ΕΣΣΙΝΕΜΟΙΣ
ΑΝΑ$_{Χ}$ΑΝΔΟΝΕΠΕΣΤΗΣ
ΟΥΚΟΝΑΡΑΛΛΑΜΕΣΟΥΣ
ΗΜΑ⁻ΟΣΑΜΦΙΔΡΟΜΟΥΣ

Edidit Matranga *bull. dell' inst.* 1853 p. 136; inde repetii epigr. 802. *Ineguale è la superficie del marmo, ed era guasto prima ancora che vi s' incidessero i versi; perocchè nel principio della 10 linea la lettera X fu scolpita al di sotto per causa di una scheggia, che rendea impossibile incavarsi quella lettera* Matranga.

Σ]οὶ τόδε, συρικτά, ὑ[μνη]πόλε, μείλιχε δαῖμο[ν,
ἁγνὲ λοετροχόων κοίρανε Ναϊάδων,
δῶρον Ὑγεῖνος ἔτε[υ]ξ[ε]ν, ὃν ἀργαλέης ἀπὸ νούσου
αὐτός, ἄναξ, ὑγιῆ θῆκας προσπελ[ά]σ[α]ς·
πᾶσι γὰρ [ἐν τεκέ]εσσιν ἐμοῖς ἀνα[φ]ανδὸν ἐπέστης,
οὐκ ὄναρ, ἀλλὰ μέσους ἤματος ἀμφὶ δρόμους.

Supplevit omnia fere Matranga; versum quintum restituit E. Curtius act. soc. Gotting. 1859 VIII 166.

1015 In Vaticano museo lapidario basis marmorea, in qua supersunt pedis virilis et iuxta positi serpentis fragmenta.

ΝΟΥϹΟΛΥΤΑΚΛΥΤΟΜΗΤΙΦЄΡЄϹΙ
ϹΗΔΥΝΑΜΙϹΚΑΚΟЄΡΓΟΝΑΝΑΚΡΟ
ΑΝΘΡΩΠΩΝΤΡΟΜЄЄΙΤЄΠΑΛΙΝ
ΑΔΗϹΤЄΥΡΥΘЄΜΙΛΟϹΟΤΑΝΖΩΑΛΙ
ΑΝΤΑΝΥϹΗϹΒΙΟΔΩΤΑΦЄΡЄϹϹΙΠΟ
ΝΥΝΟΥΝΠΑΝΤΑΔΟΜΟΝΓЄΝЄΤΑ
ϹΩΖЄΜΑΚΑΡΠΑΙΑΝΑΚЄϹΩΔΥΝ
ΠΑΤΡΩΙΝΟΥ

Descripsi. Edidit Osann auct. lex. graec. p. 74. Adhibitis schedis Thorlacii Franz 5973*c*. Ex lapide ego epigr. 1026. Tractavit Bergk PL[4] II 245.

Νουσολύτα, κλυτόμητι, φερέσ[βιε, δέσποτα Παιάν,
σὴ δύναμις κακόεργον ἀνακρο[ύει ....
ἀνθρώπων, τρομέει τε πάλιν ....
Ἅδης τ' εὐρυθέμιλος, ὅταν ζωαλ[κέα χεῖρα
ἀντανύσῃς, βιοδῶτα, φερεσσιπό[νοις μερόπεσσι.
νῦν οὖν πάντα δόμον γενέτα[ς τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα
σῷζε, μάκαρ Παιάν, ἀκεσώδυν[ε, δῶτορ ὑγείης.
Πατρωίνου.

3 Δέσποινά τ' ἱκανή Wilamowitz; cf. Luciani Tragodopod. 195 sqq.

1016 In repositis aedium Conservatorum.

Ex lapide descripsit Io. Schmidt, ex ectypo ego.
Videtur epigramma fuisse dedicatorium: 1 Παιῆον ἰήιε, 2 [ν]ούσου, 3 [Δί]δυμος? 4 [βρ]έτας.

1017 Repertam in Capitolio ad arcem, sub statua triformis deae Pigh.

ΔΑΙΜΟΝΙ · ΠΕΡϹΕΙΗ · ΠΟΛΥΜΟΡΦΩ · ΜΕΙϹΟΠΟΝΗΡΩ

Pighius Berol. f. 46, qui vidisse se cum Pyrrho (Ligorio) asserit. Inde Beger spicilegium p. 90 n. XVI. Cf. Pigh. Berol. A 61*a* pagina non numerata. Ex Ligorio (cuius in schedis quas novi non inveni) Gudius 55,10 (1604, 3). Ex schedis Dominici Bricherii Columbi Murat. 1979, 2. Repetiit Franz 5950.

Falsa non potest esse.

ΑΙΜΟΝΙ Pigh. A 61*a* — ΠΕΡΣΙΗ et ΜΙΣΟΠΟΓΝΙΡΩ Gudius.

Δαίμονι Περσείῃ πολυμόρφῳ, μεισοπονήρῳ.

1018 In sancto Nicolao in Calcaria retro Caesarinos in ara grandi in duas partes fissa Smet. *Nel tempio di S. Nicola di Cesarini presso i Capisucchi gentiluomini romani* Lig. Neap. et similiter Pigh. in templo S. Nicolai Boiss. — In dextro arae latere Cybele turrita cum tympano a leonibus vehitur; prope pinus est et subtus taurus. In sinistro latere mitratus Attis bis cinctus, dextra fistulas et crotala, sinistra pedum tenens; superius est tympanum. A tergo ipsius stat pinus et sub ea aries; subtus deinde aries (taurus ed.) seorsum. In parte aversa sunt t(a)eniae transversae, lituus, patera, guttus sive urceus et simpuvium Smet.

a

ΜΗΤΕΡΙΤΗΠΑΝΤѠΝΡΕΙΗ
ΑΤΤΕΙΘΥΨΙϹΤѠΚΑΙϹΥ
ΤѠΠΑϹΙΝΚΑΙΡΟΙϹΘΕΜΕ
ΚΡΙΟΒΟΛΟΥΤΕΛΕΤΗϹΗ
ΜΥϹΤΙΠΟΛΟϹΤΕΛΕΤѠΝ
ΔѠΡΟΝΑΠΟΛΛѠΝΟϹ
PETRONIVSAPOL
PONTIF · MAIOR · X
PATER · SACR · DEI · IN
TAVROBOLIO · CRIO
VNA · CVM · RVF · VO
IVGE · XVI · KAL · IV
VALENTINIANO · ET · VAL
ARAM · DIC

b

ΤΕΓΕΝΕΘΛѠ
ΤΙΤΟΠΑΝ
ΡΑΠΑΝΤΑΦΥΟΝΤΙ
ΑΥΡΟΒΟΛΟΥ
ΝΕΘΗΚΑΤΟΒѠΜΟΝ
ΕΧѠΝΕΠΙΚΛΗΝ
ORVS · V · C
ACR · FAC
TIMITHRAE
OQ · PERCEPTO
SIANA · C · F · CON
D̅ · D̅ · N̅N̅
TE · AVGG · III · COSS
VIT

Descripsit Smetius Neap. p. 82, edit. f. 19 additis sive suis sive aliunde acceptis supplementis, quae tamen in edito libro accurate distinxit. Inde cum supplementis Ligor. Neap. XIII B 7 p. 427; Manutius Vat. 5246 f. 88 (qui habet sola non Latina, ut ait Henzen, sed Graeca) et in Cic. Cat. mai. p. 180. — Alterum exemplum est quod habet Pighius cod. Berol. f. 3' et cum supplementis Smetianis cod. mus. f. 8, cui exemplo ex parte simile est Boissardii V 33. — Ex Smetio Grut. 28, 1. Repetiimus cum supplementis Franz 6012*b*, Orelli-Henzen 6040, ego epigr. 824. Primus ad fidem auctorum recensuit Henzen CIL VI 509.

1*a* ΡΕΙΗ Pigh. ΡΕΙ Boiss. ms. ΡΕ id. edit. — 1*b* |ΙΙΑ ΕΙ Α ΝΕ nihil amplius Boiss. ms. — 2 ΥΨΙϹΤѠΙ Smet. ed. (non ms.) — ϹΥ...ΝΤΙ Pigh. ϹΥΝΙΕΝΤΙ Smet. ΕΥ| |ΟΤΙ Boiss. ms. — 3 ΘΕΝΕ Smet. (ms. et ed.) Boiss. (ms. et ed.) — |ΙΡΑ Boiss. — ΦΥΟΝΙ Pigh. Berol. ΦΙΟΝΙ Boiss. ΦΥΟΝΤΙ rell. — 4 ΚΡΙΟΒΟΛΟΝΤΕΛΕΥΤΗϹϹ| |ΤΑΥΡΟΒΟΛΟΥ Boiss. ms. — 5*a* ΜΙϹΥΠΤΟΛΟΙ Pigh. Berol. ΜΙϹΤΥΠΟΛΟΥ id. mus. ΜΙϹΤΙΠΟΛΟϹ Boiss. — 5*b* ΝΕΟΗΚΑΤΑ Boiss. — ΒѠΙΟΝ Pigh. ΒΟΙΟΝ Boiss. — 6*a* ΑΠΟΛΛΟΝΙ Boiss. — ΕΠΙΚΑΙΝ Pigh. Boiss. — 9 INVICTI Smet. IN...TI Pigh. Berol. IN....I id. mus. — 10 CRIOBOLIO Smet. — 13 VALENTE Smet. — 14 casu excidit apud Henzenium.

Μητέρι τῇ πάντων Ῥείῃ ....τε γενέθλῳ
Ἄττει θ' ὑψίστῳ καὶ συ[νέχο]ντι τὸ πᾶν,
τῷ πᾶσιν καιρεὶς Θεμι[ρώτε]ρα πάντα φύοντι,
κριοβόλου τελετῆς ἠ[δ' ἔτι τ]αυροβόλου
μυστιπόλος τελετῶν [ἱερῶν ἀ]νεθήκατο βωμὸν
δῶρον Ἀπόλλωνος [τοὔνομ'] ἔχων ἐπίκλην.
Petronius Apol[lod]orus v. c.
pontif. maior X[Vvir s]acr(is) fac(iundis)
pater sacr(orum) dei in[vic]ti Mithrae
taurobolio crio[boli]oq(ue) percepto
una cum Ruf. Vo[lu]siana c(larissima) f(emina) coniuge XVI kal. Iu[lias] dd. nn.
Valentiniano et Val[en]te Augg. III coss.
aram dic[a]vit.

Annus est p. Chr. n. 370. — Latina supplevit Smetius sive eius auctor, quem Benedictum Hegium fuisse conicit Henzen, in Graecis v. 4 idem, v. 2. 5. 6 supplevit Kirchhoff apud Henzenium — 3 si recte haec tradita sunt vix aliud reperies praeter illud quod est apud Smetium *Θεμιρώτερα*; explicat Hesychius *Θεμιρή· βεβαία, σεμνή, εὐσταθής*.

1019 Romae sine dubio. — Sine loco Sirm.

ϹΥΝΒΟΛΟΝΕΥΑ
ΓΕΩΝΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΝΕΘΗΚΕϹΑΒΙΝΑ
ΑΤΤΕΙΚΑΙΡΙΗΒΩ
ΜΟΝΑΓΗΡΑϹΙΟΝ
ΛΑΜΠΑΔΙΟΥΘΥΓΑ
ΤΗΡΜΕΓΑΛΗΤΟ
ΡΟϹΟΡΓΙΑΔΗΟΥϹ
ΚΑΙΦΟΒΕΡΑϹΕΚΑ
ΤΗϹΝΥΚΤΑϹΕΠΙ
ϹΤΑΜΕΝΗ
DNGRATIANOAVG
ETFL·MEROBAVDECOSS

Sirmond Paris. 9696 f. 16, 143 litteris maiusculis (*a*), minusculis idem Paris. 10808 f. 48' et 54 (*b*).

Versus non divisit Sirm. *b*; in *a* primum ita, ut singuli hexametri pentametrive binos versus occuparent, deinde notis adiectis ea significata est divisio quam exhibui utpote arae titulo aptissimam.

4 Ῥείῃ *b* — 5 ἀγηράσιον *b*, Α'ΗΡΑϹΙΟΝ *a*; de hoc adiectivo ad similitudinem vocabuli ἀκηράσιος formato dubitare nolo — 12 GRA TIANO ex IVLIANO correctum *a* — 13 MEROBAVDECOSS *b*, MEROBAVDE *a*, ubi *coss* addidit manus aliena.

Σύνβολον εὐαγέων τελετῶν ἀνέθηκε Σαβῖνα
Ἄττει καὶ Ῥ(ε)ίῃ βωμὸν ἀγηράσιον,
Λαμπαδίου θυγάτηρ μεγαλήτορος, ὄργια Δηοῦς
καὶ φοβερὰς Ἑκάτης νύκτας ἐπισταμένη.
D(omino) n(ostro) Gratiano Aug(usto) [IIII] et Fl(avio) Merobaude coss.

Annus est p. Chr. 377.

1020 Repperit cum aliis similibus titulis Latinis Pompeius Ugonius in loco ubi nunc est sacellum Apostolorum Simonis et Iudae in absida novi templi quae ad meridiem vergit, q. d. mausoleum S. Petronillae, hodie in hortis card. Borghesii Grim. Romae nuper eruta Salmasius. Sine loco Sirm. — A lateribus cippi Cybele cum arbore pini et Attis cum capitibus boum Ugonius ap. Grimaldum.

ΜΗΤΡΙΘΕΩΝ
ΕΙϹΔΕΚΑΠΕΝΤΕΑΝΔΡΩΝΦΟΙΒΟΥϹΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟϹΙΡΕΥϹ
ΚΡΗϹΚΗΝϹΗΓΑΘΕΟϹΤΕΛΕΟΝΤΙΟϹΕΝϹΟΦΟΙΑΝΔΡΕϹ
ΟϹΜΕΝΑΠΑΝΤΟΛΙΗϹΟϹΔΑΡΑΦΕϹΠΕΡΙΗϹ
ΟΡΓΙΑϹΥΝΡΕΞΑΝΤΕΘΕΑΙΠΑΜΜΗΤΟΡΙΡΕΙΗΙ
ΚΡΙΟΒΟΛΟΥΤΕΛΕΤΗϹΚΑΙΤΑΥΡΟΒΟΛΟΙΟΦΕΡΙϹΤΗϹ
ΑΙΜΑϹΙΜΥϹΤΙΠΟΛΟΙϹΒΩΜΟΝΥΠΕΡΤΙΘΕϹΑΝ

Bianchini ad Anastasii vit. pont. I § 28 ex Grimaldi schedis ms. in tabulario S. Petri conservatis; commemorat etiam addita Nicolai Alemanni interpretatione Latina Grimaldi cod. Vat. 6438 c. 46. Antea ediderat Martinelli de imag. b. v. apud Moniales SS. Xisti et Dominici (quem librum non vidi), unde repetiit Fabretti IX 523; a Rigaltio acceptam Salmasius script. hist. Aug. I 805 litteris minusculis, unde maiusculis repetiit Reinesius I 41. Habet minusculis litteris Sirmond Par. 10808 f. 49. 54. Ex Reinesio et Fabrettio Franz 6012c. Cf. Mommsen *Ber. der sächs. Ges.* 1850 p. 218 adn.

1 om. Salm. — 2 ΕΚΔΕΚΑ Fabr. Salm. — ΑΝΔΡΙΩΝ Bianch. addens 'ita mendose pro ἀνδρῶν'; videtur error Grimaldii — ἱερεύς Sirm. — 4 ΑΠΕϹΠΕΡΙΗϹ Bianch. — 5 θεᾷ μεγαλήτορι Sirm. — 6 ΤΑΥΡΟΠΟΛΟΙΟ error Reinesii — 7 ΑΙΜΑϹΙ Bianch. Fabr. ἥμασι Salm. ῥήμασι Sirm. — ὑπερτίθεσαν Sirm.

Μητρὶ θεῶν.
Εἷς δεκαπέντε ἀνδρῶν, Φοίβου στεφανηφόρος ἱερεύς
Κρήσκης ἠγάθεός τε Λεόντιος, ἔσοφοι ἄνδρες,
ὃς μὲν ἀπ' ἀντολίης, ὃς δ' ἄρ' ἀφ' ἑσπερίης,
ὄργια συνρέξαντε θεᾷ παμμήτορι Ῥείῃ
κριοβόλου τελετῆς καὶ ταυροβόλοιο φερίστης
αἵμασι μυστιπόλοις βωμὸν ὑπερτίθεσαν.

Crescens, ut adnotat Mommsen, XV vir sacris faciundis fuit simulque pontifex Solis (Φοίβου).

1021 Romae in sedibus Merolli anaglyphum votivum, cuius a tergo legitur:

ΠΑΡΟϹϹΑΒΑΖΙ
ΩΔΩΡΟΝ

Matz-Duhn *ant. Bildw.* III 3763.

Πάρος Σαβαζίῳ δῶρον.

1022 Manus aenea Londini in museo Lortis Londesborough. De coniectura incerta huc rettuli.

ΖΟΥΡΟΡΑϹΕΥΞΑ
ΜΕΝΟϹΑΝΕΘΗ
ΚΕΝϹΑΒΑΖΙ
ΕΑϹΕΝΚΟШΩ

Samuel Birch *arch. Zeitung* 1854 p. 440; inde CIG IV 8523*b*. Cf. K. Keil *arch. Zeitung* 1854 p. 517; O. Iahn *bös. Blick* p. 102.

V. 3 littera extrema non deest, sed est ex v. 4 repetenda.

Ζουκόρας εὐξάμενος ἀνέθηκεν Σαβαζίῳ [θεῷ] ἐπηκόῳ.

Restituit Keil.

1023 Romae prope collegium Stratonicensium Vict. In domo civis privati Fabr.

ΔΙΙ·ΗΛΙΩ
ΜΕΓΑΛΩ
CΑΡΑΠΙΔΙ
ΚΑΙΤΟΙCCΥΝΝΑ
ΟΙCΘΕΟΙC
ΥΠΕΡCΩΤΗΡΙΑC
ΚΑΙΑΙΩΝΙΟΥ
. . . .
. . . . . . ΗΜΩΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ
ΚΑΙΤΟΥCΥΝΠΑΝ
ΤΟCΑΥΤΩΝΟΙΚΟΥ
Κ·ΑΥΡΗΛΙΟC
ΡΟΥΦΕΙΝΟC
CΥΝΤΗΓΥΝΑΙΚΙ
ΚΑΙΤΟΙCΤΕΚΝΟΙC
ΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΕΠΑΓΑΘΩ

Gruterus 1010, 11 ab Ursino; vv. 1—5 Georgius Fabricius Roma (Basil. 1550) p. 73 (unde Grut. 22, 10); vv. 1—7 Victorius Monac. 63. Ex Grutero Franz 5999.

Litteras dedi quales sunt apud Gruterum; Ε C Ω Victorius: fuerunt fortasse Є C Ω.

Διὶ Ἡλίῳ μεγάλῳ Σαράπιδι καὶ τοῖς συννάοις θεοῖς ὑπὲρ σωτηρίας καὶ αἰωνίου [διαμονῆς τῶν κυρίων] ἡμῶν αὐτοκρατόρων καὶ τοῦ σύνπαντος αὐτῶν οἴκου Κ. Αὐρήλιος Ῥουφεῖνος σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις ἀνέθηκεν ἐπ' ἀγαθῷ.

1024 Romae in fundamentis aedium marchionis Capranica del Grillo (viae nationalis) statuae basis.

ΥΠЄΡCΩΤΗΡΙΑC·ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟC·Μ·ΑΥΡΗΛΙΟΥ·ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ·
ΜЄΓΑΛΟΥ·CЄΒ·ΔΙΙ·ΗΛΙΩ·ΜЄΓΑΛΩ·CΑΡΑΠΙΔΙ
Γ·ΑΒΙΔΙΟC·ΤΡΟΦΙΜΙΑΝΟCΙЄΡΟΔΟΥΛΟCΠΑCΗCΙЄΡΟ
ΔΟΥΛΙΑC//ЄΥΞΑΜЄΝΟC·ΑΝЄΘΗΚΑ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1879 p. 332; Lanciani *bull. comun.* 1880 VIII 14.

Ὑπὲρ σωτηρίας αὐτοκράτορος Μ. Αὐρηλίου Ἀντωνίνου μεγάλου Σεβ(αστοῦ) Διὶ Ἡλίῳ μεγάλῳ Σαράπιδι Γ. Ἀβίδιος Τροφιμιανὸς ἱερόδουλος πάσης ἱεροδουλίας εὐξάμενος ἀνέθηκα.

Magnus Augustus ideo potissimum appellatur imperator ut *magno Sarapidi* adaequetur. Dessau praeterea de Alexandro Magno monuit, cui se Caracalla aequandum putabat cuiusque gesta in ore semper habuit (vit. Antonini c. 2).

1025 Romae in caraedio domus March. Capponi Lup. Seg. Mar. Zoega (a. 1786). In museo Vaticano Osann.

Ω·ΜЄΓΑΛΩ
ЄΡΑΠΙΔΙ
ΑΡЄΛΛΙΟΙ
ΟΥΗΡΟC·ΚΑΙ·ΦΟΥCΚΟC
ЄΥΧΗΝ
ΠΟΙΗCΑΝ

Lupi epitaph. Sever. p. 121 (Murat. 74, 4); Seguier Paris. 16932 f. 44; Marini Vat. 9133 f. 179; Osann syll. p. 426, 31, ex suo quisque apographo. Ex schedis Thorlacii Franz 5993.

4 ϽΥΗΡΟC Mar. ΥΗΡΟC rell. — 5 ΙΧΗΝ Seg. ЄΙΥΧΗΝ Mar. — 6 ΙΗCΑΝ Lup. ΟΙΗCΑΝ Seg.

Θε]ῷ μεγάλῳ [Σ]εράπιδι Ἀρέλλιοι [Σε]ουῆρος καὶ Φοῦσκος εὐχὴν [ἐ]ποίησαν.

Ad Arellium Fuscum notissimum rhetorem non videtur pertinere titulus aetate, opinor, recentior.

1026 Romae in aedibus Colotianis (in hortulo Ang. Colotii Met.) ad aquam Virgineam in columella marmorea superne confracta litteris inaequalibus et magnopere detritis Smet. et similiter Lig. (addit *colonna piccolissima di marmo frigio, cioè rosso*) et Svar. Columella ex marmore flavo in hortis Delfiniorum (apud Marium Delfinum Boiss.), cuius superior status comminutus est cippo valde exeso, diametri semipedis Citt. s. l. Don. Sirm.

a

ΝΗΟΝ// // // //
ΛΟΕΝΤΑϹΑΡΑ
ΠΙΔΟϹΥΨΙΜΕ
ΔΟΝΤΟϹ ❦
ΗΔΑΥΤΟΝΧΡΥ
ϹΟΥΠΑΜΦΑΝΟ
ΩΝΤΑΒΟΛΑΙϹ ❦
ϹΤΗϹΑΝΤΟ
ΖΑΚΟΡΟϹΤΕ
ΔΙΟϹΚΟΡΟϹ
ΗΔΕΚΥΡΙΛΛΟΥ ❦
ΕΥΝΕΤΙϹΗΜΑ
ΚΑΡΩΝΜΗΠΟ
ΤΕΛΗΘΟΜΕΝΗ
ΚΑΙΔΥΟΤΗϹΑΥ
ΤΗϹΓΕΝΕΗϹ
ΕΝΑΘΕϹΜΟΝ
ΕΧΟΝΤΕϹ ❦
ΟΙϹΙΜΕΜΗΛΕ
ΚΛΥΤΗϹΕΡΓΑ
ΝΕΩΚΟΡΙΗϹ ❦

b

. . . . ΙΚ
ΑΠΡΙΛΙΩΝ
ΦΑΡΜΟΥΘΙ·Α
ΥΠ̄Π̄·ΤΩΝ
ΚΥΡΙΩΝΗΜΩΝ
ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ
ϹΕΒ·ΤΟ·Ζ·ΚΑΙ
ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ
ϹΕΒ·ΤΟ·Ϛ·
ΤΟΠΟϹ·ΕΔΟΘΗ
ΥΠΟΒΑΛΕΡΙΟΥ
ΚΩΜΑΤ . . . ΝΤΟϹ
ΥΠΑΤΙΚΟΥ
ΙΕΡΩΝΝΑΩΝ

Tit. *a* Smetius ed. f. 5, 2 (Grut. 85, 8); Pighius Berol. 193; Metellus Vat. 6039 f. 293'; Boissard ms. f. 175, ed. V 109. — Tit. *b* Sirmond cod. Par. 10808 f. 13' litteris minusculis. — Utrumque Ligorius Neap. VII 435 (hinc tit. *b* Suares. Vat. 9139 f. 293', utramque Murat. 370, 3), Donius Vat. 7113 f. 29' et ed. I 82 (unde Murat. 143, 1), Cittadini Vat. 5253 f. 320. Qui omnes suae quisque auctoritatis sunt, nisi quod Boissardi et Metelli exempla hinc illinc similia inter se videntur, et Ligorius fortasse adhibito Smetio descripsit. — Ex editis Franz 6002.

Tit. *a* 1 ΝΗΟΝΜΕΝϹΙΓΑ Smet. ΝΗΟΝ/////////ϹΙΓ Ligor. ....|ΝΗΟΙ..... Met. ΝΗΟ// Pigh. ΝΙΟΙ.... Boiss. Ν....... Citt. Don. — 1 ΛΟΕΝΤΑ Smet. Pigh. Met. Boiss. Lig. ΛΟ....ΓΑ Don. ΛΟ..ΝΤΑ Citt. — 5 ΗΔΑΥΤΟϹ Boiss. ed. — ΧΡΥ Smet. ΧΥΧ Met. Χ.. Pigh. Citt. Don. Boiss. — 6 ϹΟΥ Smet. Pigh. ϹΟΥ (K supra) Met. ΚΟΥ Boiss. ΟΥ Don. ΛΟΥ Citt. — ΠΑΜΦΑΝΟ Smet. Citt. Don. ΠΜΦΑΝΟ Met. ΠΑ^ΤΦΑΝΟ Pigh. ΠΑ/ΦΑΝΟ Boiss. — 7 ΒΩΜΟΙϹϹ Boiss. — 10 ΔΙΟϹΝΟΡΟϹ Boiss. ed. — 11 ΚΥΡΙΛΛΟΥ❦ Smet. ΚΥΡΙΛΛΟΥϹ Met. Boiss. ΚΥΡΙΜΟΥϹ❦ Pigh. Citt. ΚΥΡΙΛΛΟϹ Don. — 14 ΤΕΛΗΘΟΜΕΝΗ Smet. Ι....ΗΘΟΜΕΝΗ❦ Citt. ....ΗϹΟΜΕΝΗ❦ Don. ΛΛΗϹΜΕΝΗ (O supra) (in mg. ϽΗΘΕΜΕΝΗ) Met. ...ϹΟΜΕΝΗ Pigh. ..ΘΟΜΕΝΗ Boiss. — 15 ΚΑΙΔΙ (in mg. Υ) ΟΝΗϹΑΥ Met. ΚΑΙ ΔΥΟΙϹΑΟ Boiss. ed. ΚΑΙΔΥΟ.ΗϹΑΥ Citt. ΚΑΙΑΥϹ.... Pigh.; reliqui quod posui — 17 ΘΕϹΜΟΥ Citt. — ΕΧΟΝΤΕ❦ Pigh. — 19 ΜΕΝΗΔΕ Met.

Tit. *b* 1 habet unus Citt., lacunam indicant Don. Sirm. — 2 ἀπριλλίων Sirm. — 4 ΥΠΝ· Ligor. — 5 ΙΜΩΝ Citt. — 9 ΤΟ·Ϛ̄ Ligor. ΤΟ·Γ· Citt. ΤΟ‹ Don. τὸ Ζ Sirm. — 10 ΕΔΟ.. Don. — 12 ΚΩΜ....ΝΤΟϹ Don. ΚΩΜΑΤ...ΝΤΟϹ Citt. ΚΩΜΑΖΟΝΤΟϹ Ligor. Sirm. — 13 θεατικοῦ Sirm. ΥΠΑΤΙΚΟΥ rell. — 14 ΙΕΡΩΝ·ΝΑΩΝ Ligor. Sirm. Don. ΙΕΡΩ'ΜΑΩΝ Citt.

a

Νηὸν [σιγα]λόεντα Σαράπιδος ὑψιμέδοντος
ἠδ' αὐτὸν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς
στήσαντο ζάκορός τε Διόσκορος ἠδὲ Κυρίλλου
σύνετις, ἡ μακάρων μήποτε ληθομένη,
καὶ δύο τῆς αὐτῆς γενεῆς ἕνα θέσμον ἔχοντες,
οἷσι μέμηλε κλυτῆς ἔργα νεωκορίης.

b πρὸ ϛ'] κ(αλανδῶν) Ἀπριλίων, Φαρμουθὶ α', ὑπάτων τῶν κυρίων ἡμῶν Διοκλητιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ ζ' καὶ Μαξιμιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ ϛ'· τόπος ἐδόθη ὑπὸ Βαλερίου Κωμα[ζο]ντος ὑπατικοῦ ἱερῶν ναῶν.

De carmine v. epigr. 832. — Annus est p. Chr. n. 299, dies mensis Martii XXVII. — Valerius Comazon eiusdem familiae homo, ex qua Valerius Eutychianus Comazon consul a. 220.

1027 Romae lapis marmoreus in Vestae aedis atrio repertus.

ΗΚΟΩϹΕΡΑΠΙΔ
/ΡΙΑΛΙϹ·ΡΑΒΔΟΥΧ
ϹΥΜΒΙΩ·ΚΑΙΑΦΡΑΝ
ΑΝΕΘΗΚΕ

Lanciani *bull. comun.* 1884 XII p. 4.

Θεῷ ἐπ]ηκόῳ Σεράπιδ[ι nomen viri
.... Κε]ριᾶλις ῥαβδοῦχ[ος σὺν nomen uxoris
... συμβίῳ καὶ Ἀφραν[ι ... υἱῷ?
ἀνέθηκε[ν.

1028 Romae vidit Amati. Fragm. *a* ex museo Campana nunc Parisiis in museo (*Louvre*).

b

ΛΕΤΗΧΑΡΙϹ
a ΝΚΑΙΘΜΕΓΑϹϹΑΡΑΠΙϹ
ΕΠΑΓΑΘΩϹΟΙΓΕΝΟΙΤΟΝΕΙΛΑΓΩΓΕ
ΚΑΛΗϹΟΥΠΑϹΑΩΡΑΕΥΕΡΓΕΤΑϹΑΡΑΠΙ
vacat

Totam habet Amati cod. Vat. 9769 f. 2; fragmenti *a* ectypum misit Antonius de Villefosse. Minusculis litteris ed. Froehner *inscr. gr. du Louvre* n. 190.

Nilagogi cuiusdam proscynema videtur esse: .. ἡ χάρις [τῶν ....]ν καὶ ὁ μέγας Σάραπις. — ἐπ' ἀγαθῷ σοι γένοιτο, Νειλάγωγε· — καλῆς σου πᾶσα ὥρα, εὐεργέτα Σάραπι.

1029 Romae in pectore Sphyngis e marmore Thebaico Sirm. Apud Claudium Menestrier Don.

ΚΑΤΑΚΕΛΕΥϹΙΝΘΕΟΥ
ϹΕΡΑΠΙΔΟϹΟΥΙΒΙΟϹ
ΙΕΡΕΥϹΑΝΕΘ

Exemplum est Sirmondii Paris. 10808 f. 71, a quo reliqui non nisi litterarum formis discrepant. Habet etiam Donius Marucell. A 293 p. 221 ex Claudii Menestrieri apographo (ed. I 81); inde Donat. 78, 1 et Murat. 160, 3; Franz 5994.

Κατὰ κέλευσιν θεοῦ Σεράπιδος Οὐίβιος ἱερεὺς ἀνέθ(ηκεν).

1030 In columna quae nunc inservit fonti e regione S. Iacobi regionis Leoninae Don. et sic fere reliqui, sine loco Sirm. Nunc in museo lapidario Vaticano. — Litterae inde a v. 12 colore oblitae.

ΑΓΑΘΗ·ΤΥΧΗ
ΔΙΙ·ΗΛΙΩ·ΜΕΓΑΛΩ
ϹΑΡΑΠΙΔΙΚΑΙΤΟΙϹ
ΣΥΝΝΑΟΙϹ·ΘΕΟΙϹ·ϹΤΑΤΙΟϹ
ΚΟΔΡΑΤΟϹΟΚΡΑΤΙϹΤΟϹ
ΝΕΩΚΟΡΟϹ·ΕΚΜΕΓΑΛΩΝ
ΚΙΝΔΥΝΩΝΠΟΛΛΑΚΙϹ
ϹΩΘΕΙϹ·ΕΥΧΑΡΙϹΤΩΝ
ΑΝΕΘΗΚΑ
ΙΛΕΩϹϹΟΙ
ΑΛΥΠΙ

ΤΟΝΕΝΚΑΝΩΒΩ
ΜΕΤΑΤΟΥΒΩΜΙϹΚΑΡΙ..
ΔΙΟϹΚΟΡΟϹΝΕΩΚΟΡ..
ΤΟΥΜΕΓΑΛΟΥϹΑΡ...
ΑΝΕΘΗΚΑ

Descripsi praeter vv. 1. 2, qui fracto nunc lapide perierunt. Extat Donianum exemplum Vat. 7113 f. 106, quo usi sunt Fabretti VI 185 ('ex schedis Barberinis') et Reinesius I 290 ('ex schedis Langermanni'). Idem exemplum est inter schedas Sirmondii Paris. 9696 n. 140. Descripserunt praeterea Visconti mus. PCl. V 25 (ed. Mil. p. 104) et Osann 425, 30. Ex schedis Thorlacii Franz 5996.

V. 13 ΡΩΜΗϹ·ΚΑΡΙ.... Don. Sirm. ΒΩΜΙϹΚΑΡΙΟΥ Visconti, extremam syllabam ut videtur ex coniectura, ΡΩΜΙϹΙΩΝ pictor — 15 ΤΟΙϹΜΕΓΑΛΟΙϹ·ΑΓ... Don. Sirm. ΤΟΥΜΕΓΑΛΟΥϹΑΡ... Visc. ΤΟΥΜΕΓΑΛΟΕϹΑΝ.. pictor.

Ἀγαθῇ τύχῃ Διὶ Ἡλίῳ μεγάλῳ Σαράπιδι καὶ τοῖς συννάοις θεοῖς Στάτιος Κοδρᾶτος ὁ κράτιστος νεωκόρος ἐκ μεγάλων κινδύνων πολλάκις σωθεὶς εὐχαριστῶν ἀνέθηκα. Ἵλεώς σοι, ἄλυπι.

Τὸν ἐν Κανώβῳ μετὰ τοῦ βωμισκαρί[ου] Διόσκορος νεωκό[ρος] τοῦ μεγάλου Σαρ[άπιδος] ἀνέθηκα.

Τὸν ἐν Κανώβῳ i. e. qualis Serapidis Canobici imago fuit; nam non opus est colligere ipsa Canobica sacra Romam translata esse.

1031 In domo Gentilis Delphinii (apud Marium Delfinum Boiss.) in Piscaria, prius in Sto. Stephano in Caco, ubi templum Sarapidis fuisse creditur in columna Smet. ms.

ΔΙ·Ι·ΗΛΙΩ
ΜΕΓΑΛΩ
ϹΑΡΑΠΙΔΙ

Διὶ Ἡλίῳ μεγάλῳ Σαράπιδι.

Smetius ms. p. 78, ed. f. 17, 7 (Grut. 22, 11); Ligorius Taur. II; Knibbe Berol. p. 5; Boissard V 109 (inde Montfaucon *ant. expl.* II 1 p. 250 tab. 101). Repetiit Franz 6002*b*. .

1032 (Romae) sine loco (praecedit: 'sub Vaticano paullo extra portam sinistram exeuntibus') Marc.

ΚΑΤΑΚΕ	ΤΗΝΠΟΛΥΜΟ	ΝΕΙΚΑΦΟ
ΛΕΥϹΙΝ	ΡΦΟΝΚΑΙΜΥ	ΡΟΝϹΕΡΒ
ΑΠΟΛΛ	ΡΙΩΝΥΜΟΝΠ	ΑΓΑΘΕΙΝ
ΩΝΟϹ	ΑΝΕΠΙϹΚΟΠΟ	ΟϹΠΡΟΦ
	ΝΘΕΟΝΕΗ	ΗϹΕΠΟΙ
	ΜΑΙΑΝ	ΗϹΑ

Cod. Marc. Ven. X 195 f. 212.

Κατὰ κέλευσιν Ἀπόλλωνος τὴν πολύμορφον καὶ μυριώνυμον πανεπίσκοπον θεὸν [Σ]ε[λ]η[ν]αίαν νεικηφόρον Σερβ(ίλιος) Ἀγαθεῖνος προφ[ήτ]ης ἐποίησα.

1033 Romae in hortis Iustinianis in cippo Gud. Seg. Mar. Zoeg. In museo Vaticano Os. Litterae bonae Zoeg.

/ / ΧΗ
ΟΙΚΟΥ
ΠΟΠΛΙΩΝ

scorpius
[illegible] hic
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Gudius 64, 12, qui videtur vidisse. Viderunt Seguier Paris. 16932 f. 89; Marini Vat. 9133 f. 245; Zoega ms. p. 304, 18; Osann syll. 428, 40. Ex editis Franz 6187.

1 ΑΡΧΗ Gud. ΤΥΧΗ Zoega ..ΧΗ Os. versum om. Seg. Mar. [Τύ]χῃ οἴκου Ποπλίων.

1034 Romae in vinea Cavaleria Bvon. sine loco Gor.

·ΙΜΕΜΦΙC·ΚΑΙΓΕΛΑCΙC·ΧΑΡΙΤΩΝ·
ΛΟΥΤΡΟΝ·ΤΟΔΕ·ΤΕΥΞΑΝ·Ι·

Sic Gorius sched. Marucell. A 189 p. 166 (cf. sched. Maruc. A 259. 260). Edidit Buonaroti observ. p. 138; inde Murat. 475, 9, Franz 6191, ego epigr. 1076.

Μίμφις καὶ Γελάσις Χαρίτων λουτρὸν τόδε τεῦξαν.

Valde dubium num recte huc rettulerim titulum; Gratiarum balnea possunt intellegi venusta et amoena.

1035 In vinea Mangani Visc. sched. In vinea Bonelli Visc. ed.

ΡΟC·ΤΙΤΟΥ·ΑΙΛΙΟΥ·ΑΔ
ΖΜΩ·ΚΟΙΝΤΟC·ΪΟΥΛΙΟC·C

C. L. Visconti descripsit in schedis. Edidit idem *annali dell' inst.* 1860 p. 434.

Ὑπὲρ σωτηρίας αὐτοκράτορος Καίσ]αρος Τίτου Αἰλίου Ἀδ[ριανοῦ
. . . . σὺν παντὶ κό]σμῳ Κόιντος Ἰούλιος . . . . .

Non sine veri specie Levy (*Zeitschr. d. deutsch. morgenl. Ges.* XVIII 108) Palmyreni hominis dedicationem esse putat: repertus enim titulus eodem loco quo tituli 969—972 Belo deo dicati, idemque etiam genus dicendi (*σὺν παντὶ κόσμῳ* tit. 971). — Post Ἀδριανοῦ Mommsenus addendum putat Ἀντωνίνου.

1036 Romae apud Vescovalium basis parva rotunda Am. Postea ab Sartio donata in museo Capitolino.

ΛΩΔΙ
ΠΛΝΛ·Λ
ΕΝ·ΥΠΕΡCΩ
····ΑC·ΚΕ·Ι·ΩΝΙ
ΑC·ΠΛΑΥΤΙΑC·Α
ΔΕΛΦΗC·ΑΥΤΟΚΡΑ
ΤΟΡΩΝ·ΝΕΠΩC·
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟC

. . . . πανα ἀ[νέθηκ]εν ὑπὲρ σω[τη-ρί]ας Κειωνίας Πλαυτίας ἀδελφῆς αὐτο-κράτορων Νέπως ἀπελεύθερος.

Dedi Sartii apographum quod in tabula aere incisa est inter schedas. Aliud est Amatii Vat. 9742 f. 6, male hoc editum in Diurio Arcad. 1823 XVII 148, unde repetiit Franz 5883, cf. add.

V. 1 ΙΛΩΔΙ Amati.

Sartius coniecit (cf. Pelliccioni *Emiliano Sarti* p. 135) [*ἐκ χρυσ*]*ωμ-δί*[*ας τὸν*] *Πᾶνα ἀνέθηκεν*, quod verum non est. Borghesi opp. VI 237 Amatum dicit certum supplementum repperisse, quod quale fuerit tacet. Cf. *bull. arch.* 1852 p. 77 n. VII. Fortasse *τὰ τύμπανα* dedicavit Nepos, sive instrumentum intellegis sive putas templi alicuius tympana ab illo restituta esse. — De Ceionia Plautia L. Veri sorore cf. Mommsen ephem. epigr. V n. 298.

1037 In Vaticano museo lapidario fragmentum.

ΥΠΕΡΥΓΕΙΑC
ΠΑΡΑCΤΑΤΙΚ
ΙΟ

Descripsi. Osann syll. 422, 9; inde adhibitis schedis Thorlacii Franz 6194 cf. add.

Ὑπὲρ ὑγείας . . . . .

1038 In museo Kircheriano anaglyphi fragmentum (homo equo insidens leonem qui bovem dilaniat proculcat).

ΩΡΟCΚΑΙΑΝΔΡΟΜΑΧΟC
ΙΟC ΑΝΕΘΗΚΑΝ

Descripsi. Ruggiero *catal. del mus. Kirch.* p. 8.

. . . . δωρος καὶ Ἀνδρόμαχος [. . . . .]ιος ἀνέθηκαν.

Andromachi nomini quid additum fuerit nescio; tres fuisse qui dedicarent homines coniecit Mommsen.

1039 Prope B. Stephanum ad Caci speluncam (*S. Stefano del Cacco*) eruta in loco q. d. *Piè di marmo* Ottob.

T·AVRELIVS EG]ATHEVS IMP ANTONINI
AVG·LIB·A CODICILLI]S D·POS
Τ·ΑΥΡΗΛΙΣ ΗΓΑΘΕΟΣ ΑΝΤΟΝΙΝΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΑΠΕΛ]ΕΥΘΕΡΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ
ΚΟΔΙΚΙΛΛΩΝ ΔΩΡΟΝ ΑΝΕΘ]

Cod. Vat. Ottob. 3129 f. 69; inde Mai *giorn. Arc.* VII (1820) p. 349 et ed. epist. Front. ad Antonin. imp. lib. II 12 p. 167. Inde Franz 6666; Henzen CIL VI 8440.

Quae a sinistra uncis separata dedi, perierunt nunc in codicis pagina igne ut videtur absumpta.

T(itus) Aurelius Egatheus imp(eratoris) Antonini
Aug(usti) lib(ertus) a codicillis d(ono) pos(uit).

T. Αὐρῆλις Ἠγάθεος Ἀντ[ω]νίνου Σεβαστοῦ ἀπελεύθερος ἐπὶ τῶν κοδικίλλων δῶρον ἀνέθ(ηκεν).

Idem Egatheus, ut vidit Mai, intellegendus in epistula Frontonis supra memorata.

1040 Velitris in museo Borgiano manus aenea lit. Apud cl. Borgiam Mar. Nunc in museo Neapolitano.

ΑΡΑΒΑ
ΙΑCΚΑΙΑΔΕλ
ΦΟCΓΕΡΜΑΝΟC
ΕΥΞΑΜΕΝΟΙ
ΑΝΕΘΗΚΑΝ

Descripsi. Edidit Biagi mus. Nan. p. 25; inde adhibitis schedis Uhdeni et Muenteri Franz 6016. Habet Marini Vat. 9120 f. 347 ex suo apographo.

Ἀραβιανὸς καὶ ἀδελφὸς Γερμανὸς εὐξάμενοι ἀνέθηκαν.

1041 *Pezzo di basalto, pietra verdastra macchiata.* Fortasse pertinet huc lemma in margine scriptum 'in angulo domus ad D. Callisti'.

ΑΔΕΣΤΙΜΕΝΩΝ
ΚΛΕΙΔΟΥ
ΚΕΝ

Amati Vat. 9753 f. 15'.

– – – – – – – – –
ὃς δὲ ⏑ – ⏑ ⏑ – θῆκε τ]άδ', ἐστὶ Μένων.
Μένων ...]κλείδου
ἀνέθη]κεν.

1042 Romae in villa Volkonsky cippus.

. CCIC
ΟΛΥΜΠΙCν
·Ι·ΕΡΩ·ΤΟΠΩ
ΥΠΕΡνΕΥΧΗC
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Descripsi.
Κ]άστις Ὀλύμπις ἱερῷ τόπῳ ὑπὲρ εὐχῆς ἀνέθηκεν.

1043 In museo Torlonia cippus rotundus.

Ч
////////·ΠΑΠΕΙΡΙΟC
CΗΜ ωΛΗΤΕΥCΑC
CΝ ωΝΙΔΙΩΝ
ΑΝΕΘΗΚΑ

Descripsit Io. Schmidt.
Quae in litura aegre leguntur punctim delineavi.
.... *Παπείριος [.... ἀ]θλητεύσας ἐκ [τ]ῶν ἰδίων ἀνέθηκα.*

1044 In villa Ludovisi columella.

ΑΝΕΘΗΚ//
. . . .
. . . .

Schreiber *Villa Ludovisi* p. 255 n. 330.

1045 Ibidem (i. e. Romae ad S. Petri) basis latus, prior facies erasa.

ΟΤΟΠΟCΕΔΟΘΗΥΠΟΚΛΩΔΙΟΥ
ΠΟΜΠΕΙΑΝΟΥΥΠΑΤΙΚΟΥ
ΕΠΙΤΩΝΝΑΩΝΠΡΟΜΙΑC
ΝΩΝΩΝΙΟΥΝΙΩΝ
ΠΕΡΕΓΡΙΝΩΚΑΙΑΙΜΙΛΙΑΝΩ
ΥΠΑΤΟΙC
ΚΑΘΙΕΡΩΘΗΠΡΟ//ΔΩΝΙΟΥΝΙΩΝ//
ΤΟΙCΑΥΤΟΙCΥΠΑΤΟΙC
ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΥΟΝΤΟCΜΑΡΚΟΥ
ΑΥΡ.ΔΙΟCΚΟΡΟΥ

Habet Sirmond cod. Paris. 10808 f. 14'.

Dedicatio ipsa, quae videtur ad Magnam matrem pertinuisse, in altero basis latere fuit.

Ὁ τόπος ἐδόθη ὑπὸ Κλωδίου Πομπηιανοῦ ὑπατικοῦ ἐπὶ τῶν ναῶν πρὸ μιᾶς νωνῶν Ἰουνίων, Περεγρίνῳ καὶ Αἰμιλιανῷ ὑπάτοις, καθιερώθη πρὸ .. ἰδῶν Ἰουνίων, τοῖς αὐτοῖς ὑπάτοις, ἀρχιερατεύοντος Μάρκου Αὐρ(ηλίου) Διοσκόρου.

Consules sunt anni p. Chr. n. 244; de Clodio Pompeiano vide supra ad n. 993.

1046 In hortis Campanis lapis Tiburtinus.

ΙΕΡΟΝΚΑΙΑCΥΛΟΝ
SACRVM

Ex de Rossii apographo Henzen CIL VI 824.

1047 Romae sine dubio reperta lammina ut videtur plumbea; nihil nisi in Vaticano esse notavit Visc.

. . λ є г ω τ ω Α ω Ρ ω Τ ω Κ λ . . .
. . . . / Ν Τ Ι Ⲙ Η Ρ Η Κ Α Ι Π λ Ρ . . Α Ι ! ω
. . Τ Π ω Τ Ο Τ Δ Ν Ο Ⲙ Ο Υ Τ Υ C ω Ν . .
Τι Ι Τ λ C C Ι C Ο Ι ω Ⲙ є г Δ C ω C є Ι Ρ Ι C ω . .
. . Α Ε ω Τ Η Ν Κ Α Τ є Ξ Ο Υ C Ι Α Ν Κ Α Ι Τ ω
Β Α C Ι Λ є Ι ω Ν Τ ω Ν Ν є Ρ Τ є Ρ ω Ν Θ є Ο . .
Π Α Ρ Α Λ Α Β є Ν є Ι Κ Ο Ⲙ Η Δ Η Ν Δ є Ι ω Κ
Κ Α Θ Η Ⲙ є Ρ Ι Ν Α C Δ є Α Ρ Α г є г λ C
Τ ω Ν Δ є Τ ω Ν Α Ν ω Ⲙ ω Ν Κ Α Ι Α C є . .
ω Τ Ι Ο Υ Τ ω C є C Τ Ι Ν ω Κ Α Υ C Α C Τ ω Ν
Π Α Π Υ Ρ ω Ν Α Τ Ο Υ ω C є Ι Ρ є ω C Κ Α . .
Φ Α г ω Ν Τ Α Κ Ρ є Α Τ ω Ν Ι Χ Θ Υ ω Ν Τ ω
. . Α Λ Α Β Η Τ Ο Ν Ν є Ι Κ Ο Ⲙ Η Δ Η Ν Η Ν є Τ є Κ Α

E. Q. Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 110, 1.
Memorabile est saepissime ω pro O positum.
V. 1—3 satis obscura: λέγω τῷ ἀώρῳ τῷ -- ὑπὸ τοῦ ἀνέμου Τυ[φ]ῶ-ν[ος], v. 4 [ἐ]πιτάσσει σοι ὁ μέγας Ὄσειρις ὁ [ἔχων sim.] τὴν κατεξουσίαν καὶ τὸ βασίλειον τῶν νερτέρων θεῶ[ν]· παράλαβε Νεικομήδην δαιμό[νιε?] καθημερινῶς -- τόνδε τὸν ἄνουν καὶ ἄπε[λθε], ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ καύσας τὸ[ν] παπυρῶνα τοῦ Ὀσείρεως κα[ὶ] φαγὼν τὰ κρέα τῶν ἰχθύων ... [πα-ρ]άλαβ[ε] τὸν Νεικομήδην, [ὃ]ν ἔτεκ[ε κτλ].

1048 Lammina plumbea opisthographa multifariam fracta apud Fredianum antiquarium.

in antico latere:

a *b*
\ є Ο Ⲙ є Δ λ Ι Ⲙ Ο Ν є C Κ λ Ι
Ο Ι г є г Ρ Α Ⲙ Ⲙ є Ν Ο Ι є Ν
Ι Ⲙ Ο λ V Β ////|//// Φ Θ Ι Ν є Ι
Η Ν Κ Α Τ Ο г Ο C
Ι C є Ρ Ο Υ Α Τ Ο C

c
ω є Ι Ο Υ Υ
Ο Ο Υ Η Ι
Φ Θ Ι Ν

d
є › Α Ρ Ι
Ν Χ Α Ι
Τ ω Θ Α Ν

in postico latere:

e *f*
Ο Υ Θ Η C C Ι Η /
› Η Ι є є є Η Η Η
Ι Κ Α Τ Α Ρ є Υ C Α
Ι / C є Ρ Ο Υ Α Τ Ο Υ Ο C Τ Ι C
Δ Ο Υ Λ Ο C Π Ο Μ Π Η Ι Ο Υ Α Ν
є Τ Ι C є Ν Δ Ι Α Θ Η Κ Η Φ Ι ω
Ο Ι Κ Α Ι Τ Υ Χ Η є Ι C є Ν Ι λ Υ Τ Ο Ν
Δ Ο Υ Λ Ο C

g
ω Δ є Η
Η Ι Η C ///
є Ι Τ ω Υ /
Τ C

h
C Τ Ο Ι Δ
Ο C Κ λ
Ⲙ Υ C Ι

i
г є г Ο Ν є \ ω
Θ Ι Ⲙ Ο Υ Α г є Ι
Θ Η є Ⲙ Τ Ο Υ Τ ω

Sex sunt Amatii apographa, in cod. Vat. 9758 unum, reliqua quinque in cod. Vat. 9762: ex quibus potissima excerpam.

Fr. *a b* v. 1 є . . Ι Ⲙ є Δ λ Ι apogr. I, λ є Ι Ⲙ є Δ Α Ι apogr. IV. V — 3 Ξ Ο Ⲙ Ο λ Υ Ρ . . . Φ Θ Ι Ν є apogr. I, ∪ Ⲙ Ο Λ V Β κτλ' apogr. III — 4 Α Ν Κ λ Τ Ο C Ο C apogr. I, Η Ν Κ Α Τ Ο C Ο C apogr. III. IV. V — 5 › г є Ρ Ο Υ λ Τ Ο C apogr. I.
Fr. *c* 1 ⲰЄ Ρ Ο Υ V ap. I — 2 Ο Υ Η Ι ap. I.
Fr. *d* 1 є › λ Ι ap. I, λ Ρ Ι ap. II — 2 Ν Χ / ap. I, Ι Χ Α Ι ap. II.
Fr. *e f* 1 Ο Υ є Η Ι Ο Ι Η Ι ap. I — 2 λ Ι C C є є є є Ⲙ Η Η ap. I, . . Χ Ι C Θ є є Ⲙ Η Η ap. V, . . є є є Η Η Η ap. III. IV — 3 om. ap. I, Ν Κ Α Τ Α Ρ є Υ C Α ap. V — 4 Ι //Κ C ∪ ∪ | Α Τ Ο Υ Ο C Π ap. I, 4 Κ ∪ ∪ ∪ | Α Τ Ο Υ ap. V — 7 Ι Κ Α Ι Τ Υ Χ Η ap. I — 8 Υ Λ Ο C ap. I.

Fr. *g* 1 Ο λ є Η ap. I — 3 є Ι Τ ω ap. II — 4 = ⁻ 1 ⁻ ⁻ ap. I.
Fr. *h* 1 C Τ Ο Ι λ ap. I — 2 ⌒ г Κ λ ap. I.
Fr. *i* totum in apogr. I hoc est: _ F Ι Ο
Θ Ι Μ Ο Υ
Θ Η є Ⲙ
neque plura in reliquis praeter apographum II, quod exhibui.

Dirae sunt, quibus ligari videtur Servatus, Pompei fortasse alicuius servus. Pauca legi possunt: fr. *a b* [ὑμᾶς ἐπικα]λέομαι (s. ἐπικαλοῦμαι), δαίμονες καὶ [ἄλλοι θεοὶ] οἱ γεγραμμένοι ἐν [τούτῳ τῷ] μολύβ[δῳ], φθί-νει[ν - - - - -]. Σερουᾶτος. Idem verbum φθίνειν fr. *c*; fr. *d* τῷ θαν[όντι] vel θαν[άτῳ]; fr. *e f* Σερουάτου ὅστις ... δοῦλος Πομπηίου - [ὅ]στις ἐν διαθήκῃ .... καὶ τύχῃ εἰς ἐνιαυτὸν ... δοῦλος.

Tituli qui secuntur statuis plerique subscripti primum imperatorum honores exhibent, tum magistratuum, deinde sacerdotum et officialium, denique privatorum hominum. His adiunxi omnes eos titulos qui ad certamina publica pertinent, sive victorum sunt catalogi sive athletarum honores.

1049 Parisiis in museo Ducis Blacas.

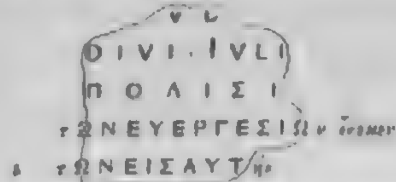

Ex apographo Mommseni Henzen CIL VI 1230.
Dedicatio est Graecae vel Asianae alicuius civitatis.
V. 1 Claudii Augusti nomen Henzenio videtur fuisse.

1050 *Ne' fondamenti della gran casa che si sta fabbricando fin dall' anno 1864 per il collegio Scozzese sul cantone della via Rasella e di quella delle Quattro Fontane si son rinvenuti grandi pezzi di lastre di marmo; fa parte della stessa iscrizione un altra lastra, che in seguito il barone Visconti acquistò e regalò al gabinetto archeologico della Sapienza* Borm. Reperta igitur basis 'prope clivum portamque Salutarem eumque locum ubi tituli Saluti p. R. a Laodicensibus atque Ephesiis dedicati (CIL I 587. 588) olim reperti sunt' Iordan in comment. Momms. p. 357.

a
ΑΡΑ
ΟΝ
ΣΕΘΗ
ΣΕΞΟΥΣΙΑΣΤΟ
5 Δ·Π·Π

b
ΘΕΑΝ ΦΑΥΣΤΕΙΝΑ
ΦΑΥΣΤΕΙΝΑΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ
ΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ

c
\\\\\\\\\\\\ΟΝ
\\\\\\\\\\\\ΑΤΟΝ
\\\\\\\\\\\\ΧΙΚΗΣ
ΕΞΟ\\\\\ΤΟ·Δ·ΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΟΡΟΣ·ΚΑΙΣΑΡΟΣ
Τ·ΑΙΛΙΟΥ·ΑΔΡΙΑΝΟΥ·ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥ·ΕΥΣΕΒΟΥΣ·ΥΙΟΝ

d
Λ ΑΙΛΙΟΝ ΠΥΘΙΟΝ
ΑΥΡΗΛΙΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ
ΚΟΜΜΟΔΟΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ·ΚΑΙΣΑΡΟΣ
Τ·ΑΙΛΙΟΥ·ΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ
ΕΥΣΕΒΟΥΣ·ΥΙΟΝ

ΠΥΘΙΟΝ·ΟΣΙΟΤΑΤΟΣ·ΚΑΙ·ΤΑΣ · ΕΙΣ · ΑΥΤΑΝ · ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ

Edidit E. Bormann *bull. arch.* 1869 p. 42.

Dedicat, ut vidit Bormannus, Delphorum civitas familiae Augustae simulque Apollinis Pythii imagines; basis quamvis magnae tamen bona ab sinistra pars periisse videtur, si quidem versus octavus sic fere redintegrari debet [ἁ Δελφῶν πόλις ἀντὶ τᾶς εἰς Ἀπόλλωνα (vel εἰς θεὸν) τὸν] Πύθιον κτλ'. Periit igitur praeter Antonini Pii titulum etiam Hadriani titulus; praeter hos duos nullius fere Caesaris imaginem in nummis Delphicis expressam reperiri adnotat Bormann. Facta dedicatio anno 150.

Αὐτοκράτορα Καίσ]αρα
Τ. Αἴλιον Ἀδριανὸ]ν
Ἀντωνεῖνον Σεβαστὸν Εὐ]σεβῆ,
ἀρχιερέα μέγιστον, δημαρχικῆ]ς ἐξουσίας τὸ
ιγ', αὐτοκράτορα τὸ β', ὕπατον τὸ] δ'. π(ατέρα) π(ατρίδος)

Θεὰν
Φαυστεῖναν

Φαυστεῖνα[ν]
Σεβαστήν.
Αὐρηλίου
Καίσαρος

[Μ. Αὐρήλι]ον
[Καίσαρα, ὕπ]ατον
[τὸ β', δημαρ]χικῆς
ἐξο[υσίας] τὸ δ', αὐτο-
κράτορος Καίσαρο[ς]
Τ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀντωνείνου
Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς υἱόν

Λ. Αἴλιον
Αὐρήλιον
Κόμμοδον
αὐτοκράτορος Καίσαρος
Τ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ
Ἀντωνείνου Σεβαστοῦ
Εὐσεβοῦς υἱόν.

Πύθιον
Ἀπόλλωνα

Ἁ Δελφῶν πόλις ἀντὶ τᾶς εἰς θεὸν τὸν] Πύθιον ὁσιότατος καὶ τᾶς εἰς αὐτὰν εὐεργεσίας.

1051 In aedibus posterioribus cardinalis della Valle in basi marmorea praegrandi Smet. et similiter reliqui. — Reperta a. 1499 ad SS. Cosmam et Damianum Marini Vat. 9146 ad Gruterum, nescio qua fide.

Α Υ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Ρ Ι Κ Α Ι Σ Α Ρ Ι
// // Ο Υ Α Δ Ρ Ι Α Ν Ο Υ Υ Ι Ω // // Ο Υ
Τ Ρ Α Ι Α Ν Ο Υ Π Α Ρ Θ Ι Κ Ο Υ Υ Ι Ω Ν Ω // // Ο Υ
Ν Ε Ρ Ο Υ Α Ε Κ Γ Ο Ν Ω Τ Ι Τ Ω Α Ι Λ Ι Ω Α Δ Ρ Ι Α Ν Ω
Α Ν Τ Ω Ν Ε Ι Ν Ω Σ Ε Β Α Σ Τ Ω Ε Υ Σ Ε Β Ε Ι
Α Ρ Χ Ι Ε Ρ Ε Ι Μ Ε Γ Ι Σ Τ Ω Δ Η Μ Α Ρ Χ Ι Κ Η Σ Ε Ξ Ο Υ Σ Ι Α Σ
Τ Ο · Γ · Υ Π Α Τ Ω Τ Ο · Γ · Π · Π · Τ Ω Ε Υ Ε Ρ Γ Ε Τ Η Κ Α Ι
Σ Ω Τ Η Ρ Ι Α Δ Ρ Ι Α Ν Η Σ Μ Ο Υ Ο Υ Ε Σ Τ Ι Α Σ Τ Η Σ
Κ Ι Λ Ι Κ Ι Α Σ Ι Ε Ρ Α Σ Κ Α Ι Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Α Σ Κ Α Ι Α Σ Υ Λ Ο Υ
Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Ν Ο Μ Ο Υ Κ Α Ι Φ Ι Λ Η Σ Κ Α Ι Σ Υ Μ Μ Α Χ Ο Υ
Ρ Ω Μ Α Ι Ω Ν Η Β Ο Υ Λ Η Κ Α Ι Ο Δ Η Μ Ο Σ Δ Ι Α Τ Η Σ
Θ Ε Ι Α Σ Α Υ Τ Ο Υ Δ Ι Κ Α Ι Ο Δ Ο Σ Ι Α Σ Β Ε Β Α Ι Α
Τ Η Ρ Η Σ Α Ν Τ Ο Σ Α Υ Τ Η Τ Α Ε Ξ Α Ρ Χ Η Σ Δ Ι Κ Α Ι Α

Descripsit Smetius ms. Neap. p. 124, paullo mendosius ed. f. 55, 2. Inde interpolavit Panvinius fast. ad a. 893, quod exemplum habent Manutius Vat. 5253 f. 378, Pighius Berol. f. 61', P. Victorius Monac. 63. Accuratius ex Smetio Grut. 255, 4 (hinc Franz 5885). Duo apographa apud Metellum Vat. 6039 f. 276' et f. 292. Habet Accursius Ambr. D 420 in scheda singulari. Male descriptam Boissard ms. f. 98, ed. III 139.

7 init. Τ Ο · Ι · Υ Π Α Τ Ω Smet. Τ Ω Υ Π Α Τ Ω Met. 276', Τ Ο · Γ · Υ Π Α Τ Ω Met. 292. Accurs. — 10 Κ Α Ι Υ Λ Η Σ Met. 276' (adscripto in margine Φ Ι) Κ Α Ι Ι Λ Η Σ Vict. — Ceteroqui probi auctores non nisi vitiis orthographicis inter se discrepant. — Voc. Θ Ε Ο Υ tribus locis mutilum non sine consilio christiani fortasse hominis infestatum videri notavit Metellus.

Αὐτοκράτορι Καίσαρι
θε]οῦ Ἀδριανοῦ υἱῷ, [θε]οῦ
Τραιανοῦ Παρθικοῦ υἱωνῷ, [θε]οῦ
Νέρουα ἐκγόνῳ Τίτῳ Αἰλίῳ Ἀδριανῷ
Ἀντωνείνῳ Σεβαστῷ Εὐσεβεῖ,
ἀρχιερεῖ μεγίστῳ, δημαρχικῆς ἐξουσίας
τὸ γ', ὑπάτῳ τὸ γ', π(ατρὶ) π(ατρίδος), τῷ εὐεργέτῃ καὶ
σωτῆρι Ἀδριανῆς Μοψουεστίας τῆς
Κιλικίας, ἱερᾶς καὶ ἐλευθέρας καὶ ἀσύλου
καὶ αὐτονόμου καὶ φίλης καὶ συμμάχου
Ῥωμαίων ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος διὰ τῆς
θείας αὐτοῦ δικαιοδοσίας βέβαια
τηρήσαντος αὐτῇ τὰ ἐξ ἀρχῆς δίκαια.

Annus est p. Chr. n. 140.

1052 De fragmento *a*: *nel cortile del car(dina)le* ..... (nomen legere non potui) *a S. Sisto in un architrave di marmo rotto* Man. — De fragmento *b*: effossum ante Confessionem Sti Petri dum novum fit fundamentum anno 1492 Met.

a	*b*
ΡΑΤΟΡΙ · ΚΑΙϹΑΡΙ · ΤΙΤѠ · ΑΙΛΙѠ · ΑΔΡΙΑΝѠ · ΑΝΤѠΝΕΙΝѠ	ϹΕΒΑϹΤѠϹΙ . . ϹΙΚΑΙΜΑΡΚѠΑΥΡΗΛΙѠΚΑΙϹΑΡΙΚΑΙΙѠ
ѠΝ · ΤΗϹ · ΠΡѠΤΗϹ · ΚΑΙ · ΜΕΓΙϹΤΗϹ · ΜΗΤΡΟΠΟΛΕѠϹ · ΤΗϹ	ϹΙΑϹΚΑΙΔΙϹΝΕΟΚΟΡΟΥΤѠΝϹΕΒΑϹΤѠΝΝΑΥΚΛΗΡΟΙϹΚΑΙϹ
ΔΟΝΕΚΗϹ · ΠΑΡΑΔΟΞΟϹ · ΚΑΙ · ΕΠΙΒΑΛΑΝΕΙѠΝ · ϹΕΒΑϹΤѠΝ	ΤΟΥΕΚΘΕΜΕΛΙѠΝϹΥΝΑΠΑΝΤΙΤѠΠΕΡΙΑΥΤΟΝΚΟϹΜѠΚΑΙΤΟΙϹΑΓΑΛΜ
ΕΠΥΠΑΤѠΝ · ΛΟΥΚΙΟΥ · Α	ΛΙΟΥΑΥΡΗΛΙΟΥΚΟΜΜΟΔΟΥΚΑΙΤΙΤΟΥ
	ϹΕΞΤΙΟΥΛΑΤΕΡΑΝΟΥΠΡΟΙΕΚΑΛ · ΦΕΒ

Fragm. *a* unus servavit Manutius Vat. 5253 f. 331'. — Fragm. *b* ex autographo Buchellii Gruterus 1021, 9 (hinc Franz 5888). Habet etiam Metellus Vat. 6040 f. 90', aliudque fuit exemplum in schedis Latini Latinii (quas non vidi), a quibus indice Borghesio Manutius pendet Vat. 5253 f. 329, quibusque usus est Borghesi opp. VI 193. Ex Manutio utrumque petiit et composuit Amati Vat. 9737 f. 2.

Fragm. *b* 1 Ϲ Ε Β Α Ϲ Τ Ο Ϲ Ι Ι Ι Ϲ Ι Ι Κ Ι Met. Ϲ Ε Β Α Ϲ Τ Ѡ Ϲ ..... Ϲ Τ Α Grut. Ϲ Ε Β Α Ϲ Τ Ѡ Ϲ ..... Ϲ Κ Α Ι Lat. — Κ Α Ι Ϲ Α Ρ Ι Κ Α Ι Ι Ѡ Met. Lat. Ϲ Α Ι Ι Κ Α Ν Ѡ Grut. — 2 Ν Ε Ο Κ Ο Υ Grut. — 3 Α Υ Τ Ѡ Ν Lat. — Τ Ο Ι Ϲ Α Ι ... Grut. — 4 init. Μ Ο Υ Met. Λ Ο Υ Grut. — 5 Λ Α Τ Ε Ρ Α Ν Ο Υ Met. Grut. Λ Α Τ Ϲ Ρ. Lat. — Κ Α Ι Φ Grut.

Fragmenta tam apte cohaerent ut vv. 2 et 4 una, v. 1 ne una quidem littera supplenda opus sit; eo gravius est quod v. 3 complura adeo vocabula in commissura lapidum intercidisse statuendum est omissa a lapidario.

Αὐτοκ]ράτορι Καίσαρι Τίτῳ Αἰλίῳ Ἀδριανῷ Ἀντωνείνῳ Σεβαστῷ Ε[ὐσεβ]εῖ καὶ Μάρκῳ Αὐρηλίῳ Καίσαρι καὶ [τ]ῷ .....
.....ων τῆς πρώτης καὶ μεγίστης μητροπόλεως τῆς [Ἀ]σίας καὶ δὶς νε[ω]κόρου τῶν Σεβαστῶν ναυκλήροις καὶ ἐ[μπόροις? .... Μ. Οὔλπιος Φίρμος Δομεστικὸς
περιοδονεί[κ]ης παράδοξος καὶ ἐπὶ βαλανείων Σεβαστῶν † † του ἐκ θεμελίων σὺν ἅπαντι τῷ περὶ αὐτὸν κόσμῳ καὶ τοῖς ἀγάλμ[ασιν .....
ἐπ[ὶ] ὑπάτων Λουκίου Α[ἰ]λίου Αὐρηλίου Κομμόδου καὶ Τίτου
Σεξτίου Λατερανοῦ πρὸ ιε' καλ(ανδῶν) Φεβ(ρουαρίων).

Positus titulus d. XVIII mensis Ianuarii anni p. Chr. 154. — V. 3 Borghesius (l. s. p. 195) refutata Amatii coniectura, qui v. 3 [τὸν περίβολον τοῦ ξυσ]τοῦ suppleverat, ipse cum recte M. Ulpium Firmum Domesticum hunc titulum posuisse perspexisset statuit ipsum illud τέμενος dedicari, cuius conditor Domesticus praedicatur in titulo CIG III 5911. Certe non ipsum vocabulum τέμενος suppleri poterit, si quidem sequitur τῷ περὶ αὐτὸν κόσμῳ.

1053 *Trovata ne' fondamenti di una casa vicino a S. Stefano del Cacco nel 1758* GVARN. Penes monachos Silvestrinos haud multis abhinc diebus in apricum elata MING. In foro boario lapis ingens, adhibitus postea in usum capituli ordinis Ionici MAR. Nunc Neapoli in museo.

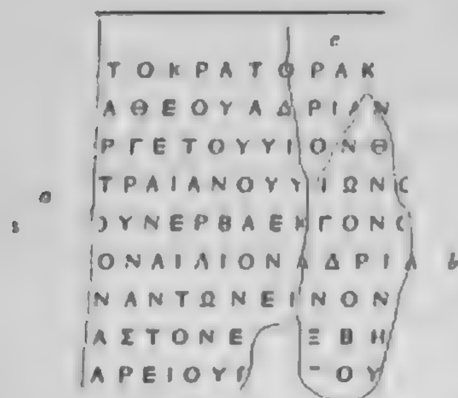

Descripsi quae supersunt fragm. *a b*. Omnia in schedis Aur. Guarnierii litt. F f. 275. Edidit Mingarelli de interocriensi Traiani et Romana Antonini inscriptione (Romae 1758) p. 6; inde Donat. 141, 5 (hinc Franz 5886). Descripsit IV kal. Nov. a. 1786 Marini Vat. 9133 f. 279. Habet Fiorelli cat. 7.

[Αὐ]τοκράτορα Κ[αίσαρ]α Θεοῦ Ἀδριαν[οῦ εὐε]ργέτου υἱόν, Θ[εοῦ] Τραιανοῦ υἱωνό[ν, Θε]οῦ Νέρβα ἔκγονο[ν Τίτ]ον Αἴλιον Ἀδρια[νὸ]ν Ἀντωνεῖνον [Σεβ]αστὸν Εὐ[σ]εβῆ [ἡ ἐξ] Ἀρείου π[ά]γου [βουλή].

10 lapidis forma non impedit quominus unum versum periisse existimemus.

1054 Eruta basis Romae in horto monasterii S. Petri ad Vincula ad finem mensis Februarii a. 1569 PIGH. ACC. In palatio (in atrio CITT. in impluvio LVP.) cardinalis Farnesii LIPS. PTOL. S. l. LIG. Nunc Neapoli in museo.

a

ΑΓΑΘΗ·ΤΥΧΗ
Μ·ΑΙΛΙΩΙ
ΑΥΡΗΛΙΩΙ·ΚΑΙϹΑΡΙ
Τ·ΑΙΛΙΟΥ·ΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ
ϹΕΒΑϹΤΟΥ·ΕΥϹΕΒΟΥϹ·ΥΙΩΙ
Μ·ΟΥΛΠΙΟϹ
ΔΟΜΕϹΤΙΚΟϹ
ΟΑΡΧΙΕΡΕΥϹ
ΤΟΥ·ϹΥΝΠΑΝΤΟϹ·ΞΥϹΤΟΥ·ΚΑΙ
ΕΠΙΒΑΛΑΝΕΙΩΝϹΕΒΑϹΤΩΝ

b in latere:

ΑΓΑΘΗΙ·ΤΥΧΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ·ΚΑΙϹΑΡΘΕΟΥΤΡΑΙΑΝΟΥΠΑΡΘΙΚΟΥΥΙΟϹ
ΘΕΟΥ·ΝΕΡΟΥΑ·ΥΙΩΝΟϹΤΡΑΙΑΝΟϹ·ΑΔΡΙΑΝΟϹ·ϹΕΒΑϹΤΟϹΑΡΧΙΕΡΕΥϹ
ΜΕΓΙϹΤΟϹ·ΔΗΜΑΡΧΙΚΗϹ·ΕΞΟΥϹΙΑϹ·ΤΟ·Ι·Η·ΥΠΑΤΟϹ·ΤΟ·Γ·
ΠΑΤΗΡ·ΠΑΤΡΙΔΟϹ·ϹΥΝΟΔΩ·ΞΥϹΤΙΚΗ·ΤΩΝ·ΠΕΡΙΤΟΝ
ΗΡΑΚΛΕΑ·ΑΘΛΗΤΩΝ·ΙΕΡΟΝΕΙΚΩΝ·ϹΤΕΦΑΝΕΙΤΩΝ·ΧΑΙΡΕΙΝ
ΚΑΙΤΟΠΟΝΕΝΘΑ·ΒΟΥΛΕϹΘΕ·ΚΕΛΕΥϹΩΔΟΘΗΝΑΙΥΜΕΙΝ·ΚΑΙ·ΟΙΚΗΜΑ
ΩϹΤΑΓΡΑΜΜΑΤΑΑΠΟΤΙΘΕϹΘΑΙΤΑΚΟΙΝΑΚΑΙΕΙΤΩΝΔΙΠΛΩΝΤΗΝ
ΜΕΤΑΠΟΙΗϹΙΝ·ΑΝΑΝΚΑΙΑΝ·ΝΟΜΙΖΕΤΕΤΟΥΤΟΕΦΥΜΕΙΝΕϹΤΙΝ
ΕΠΡΕϹΒΕΥΕΝΟΥΛΠΙΟϹ·ΔΟΜΕϹΤΙΚΟϹ·ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ
ΠΡΟ·Γ·ΝΩΝΩΝ·ΜΑΙΩΝ·ΑΠΟ·ΡΩΜΗϹ

Contuli. Ligorius Taur. XXIII 255; Pighius Berol. f. 62; Lipsius auctar. p. 58 (hinc Grut. 315, 9. 10); Accursius Ambros. P 65 sup. f. 10; Cittadini Vat. 5253 f. 291' et 332' (cod. Marc. XIV 116 f. 21); inde pendet Knibbe Berol. p. 60; sched. Ptolom. Sen. VIII 2 p. 136; de suo apographo Lupi Vat. 9143 f. 43 et apud Gorium sched. Marucell. A 6. Ex Lipsio adhibitis ad titulum *b* schedis Gerhardi Franz 5906; Fiorelli catal. 4.

Tit. *a* v. 1 om. Cittad. Knibbe. Verba haec in summo margine sculpta.

Tit. *a* *Ἀγαθῇ τύχῃ. Μ(άρκῳ) Αἰλίῳ Αὐρηλίῳ Καίσαρι Τ(ίτου) Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀντωνείνου Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς υἱῷ Μ(άρκος) Οὔλπιος Δομεστικὸς ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ σύνπαντος ξυστοῦ καὶ ἐπὶ βαλανείων Σεβαστῶν.*

Tit. *b* *Ἀγαθῇ τύχῃ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ υἱός, Θεοῦ Νέρουα υἱωνός, Τραιανὸς Ἀδριανὸς Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ιη', ὕπατος τὸ γ', πατὴρ πατρίδος, συνόδῳ ξυστικῇ τῶν περὶ τὸν Ἡρακλέα ἀθλητῶν ἱερονεικῶν στεφανειτῶν χαίρειν· καὶ τόπον ἔνθα βούλεσθε κελεύσω δοθῆναι ὑμῖν καὶ οἴκημα ὡς τὰ γράμματα ἀποτίθεσθαι τὰ κοινά, καὶ εἰ τῶν διπλῶν τὴν μεταποίησιν ἀναγκαίαν νομίζετε, τοῦτο ἐφ' ὑμῖν ἐστιν. ἐπρέσβευεν Οὔλπιος Δομεστικός. εὐτυχεῖτε. πρὸ γ' νωνῶν Μαίων ἀπὸ Ῥώμης.*

Epistula Hadriani scripta die V mensis Mai a. p. Chr. n. 134, quam cur M. Aureli statuae subscribendam curaverit Domesticus nescio. — V. 8 διπλοῖ sine dubio i. q. δίπλωμα, in quo quid mutandum illi censuerint non liquet; *τὴν μεταποίησιν descriptionem* significare putat Mommsen.

1055 Basis marmorea effossa Romae in horto monasterii S. Petri ad Vincula ad finem mensis Februarii a. 1569 Pigh. Acc. In palatio (in impluvio Lvp.) Farnesiorum Lips. Citt. S. l. Lig. Nunc Neapoli in museo.

a

ΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΣΑΡΙ·ΤΙΤΩΙ·ΑΙΛΙΩΙ
ΑΔΡΙΑΝΩΙ
ΑΝΤΩΝΕΙΝΩΙ·ΣΕΒΑΣΤΩΙ
ΕΥΣΕΒΕΙ
Μ·ΟΥΛΠΙΟΣ
ΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ
ΟΑΡΧΙΕΡΕΥΣ
ΤΟΥ·ΣΥΝΠΑΝΤΟΣ·ΞΥΣΤΟΥ·ΚΑΙ
ΕΠΙ·ΒΑΛΑΝΕΙΩΝ·ΣΕΒΑΣΤΟΥ

b in latere:

ΑΓΑΘΗΙ·ΤΥΧΗΙ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ·ΚΑΙΣΑΡ·ΘΕΟΥ·ΑΔΡΙΑΝΟΥ·ΥΙΟΣ
ΘΕΟΥ·ΤΡΑΙΑΝΟΥ·ΠΑΡΘΙΚΟΥ·ΥΙΩΝΟΣ·ΘΕΟΥ·ΝΕΡΟΥΑ
ΕΓΓΟΝΟΣ·ΤΙΤΟΣ·ΑΙΛΙΟΣ·ΑΔΡΙΑΝΟΣ·ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ
ΣΕΒΑΣΤΟΣ·ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ·ΜΕΓΙΣΤΟΣ·ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ·ΕΞΟΥΣΙΑΣ
ΤΟ·Ϛ·ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ·ΤΟ·Β·ΥΠΑΤΟΣ·ΤΟ·Γ·ΠΑΤΗΡ·ΠΑΤΡΙΔΟΣ·ΣΥΝΟΔΩ
ΞΥΣΤΙΚΗ·ΤΩΝ·ΠΕΡΙ·ΤΟΝ·ΗΡΑΚΛΕΑ·ΑΘΛΗΤΩΝ·ΙΕΡΟΝΕΙΚΩΝ·ΣΤΕΦΑ
ΝΕΙΤΩΝ·ΧΑΙΡΕΙΝ
ΕΚΕΛΕΥΣΑ·ΥΜΕΙΝ·ΑΠΟΔΕΙΧΘΗΝΑΙ·ΧΩΡΙΟΝ·ΕΝ·Ω·ΚΑΙ·ΤΑ·ΙΕΡΑ·ΚΑΤΑ
ΘΗΣΕΣΘΕ·ΚΑΙ·ΤΑ·ΓΡΑΜΜΑΤΑ·ΠΡΟΣ·ΑΥΤΑΙΣ·ΤΑΙΣ·ΘΕΡΜΑΙΣ·ΤΑΙΣ·ΥΠΟ
ΤΟΥ·ΘΕΟΥ·ΠΑΠΠΟΥ·ΜΟΥ·ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑΙΣ·ΟΠΟΥ·ΚΑΙ·ΜΑΛΙΣΤΑ·ΤΟΙΣ
ΚΑΠΙΤΩΛΕΙΟΙΣ·ΣΥΝΕΡΧΕΣΘΕ ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ·ΕΠΡΕΣΒΕΥΕΝ
ΟΥΛΠΙΟΣ·ΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ·ΕΠΙΒΑΛΑΝΕΙΩΝ·ΜΟΥ
ΕΓΡΑΦΗ·ΠΡΟ·ΙΖ·ΚΑΛ·ΙΟΥΝ·ΑΠΟ·ΡΩΜΗΣ·ΤΟΡΚΟΥΑΤΩ·ΚΑΙ·ΗΡΩΔΗ·ΥΠΑΤ

Contuli. Ligorius Taur. XXIII 255; Pighius Berol. f. 62'; Accursius Ambr. P 65 sup. f. 9'; Lipsius auctar. p. 58 (Grut. 316, 1); Cittadini Vat. 5253 f. 332. Solum titulum *a* Cittadini l. s. f. 291'; Knibbe Berol. p. 60; Lupi ap. Gorium sched. Marucell. A 6. Ex Lipsio et Pighio Franz 5907. Fiorelli catal. 5.

Tit. *a* 1 ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ et 2 ΚΑΙΣΑΡΙ Lig. Citt. — 4 ΣΕ|ΒΑΣΤΩ| nunc lapis — 9 ΚΑ| nunc lapis.

Tit. *b* 13 ΕΠΙΒΑΛ nunc evanida non legi; Ο·ΩΚΒΑΛΑΝΕΙΩΝ Citt. — 14 ΤΟΡΚ et ΚΑΙ·ΗΡΩΔΗ·ΥΠΑΤ nunc evanida non legi; ΤΗΚΟΥΣΑΤΩ Citt.

Tit. *a* *Αὐ]τοκράτορι [Καί]σαρι Τίτωι Αἰλίωι Ἁδριανῶι Ἀντωνείνωι Σεβαστῶι Εὐσεβεῖ Μ(ᾶρκος) Οὔλπιος Δομεστικὸς ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ σύνπαντος ξυστοῦ καὶ ἐπὶ βαλανείων Σεβαστοῦ.*

Tit. *b* *Ἀγαθῇ τύχῃ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ θεοῦ Ἁδριανοῦ υἱός, θεοῦ Τραιανοῦ Παρθικοῦ υἱωνός, θεοῦ Νέρουα ἔγγονος, Τίτος Αἴλιος Ἁδριανὸς Ἀντωνεῖνος Σεβαστός, ἀρχιερεὺς μέγιστος, δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ϛ', αὐτοκράτωρ τὸ β', ὕπατος τὸ γ', πατὴρ πατρίδος συνόδῳ ξυστικῇ τῶν περὶ τὸν Ἡρακλέα ἀθλητῶν ἱερονεικῶν στεφανειτῶν χαίρειν· ἐκέλευσα ὑμεῖν ἀποδειχθῆναι χωρίον, ἐν ᾧ καὶ τὰ ἱερὰ καταθήσεσθε καὶ τὰ γράμματα, πρὸς αὐταῖς ταῖς θερμαῖς ταῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ πάππου μου γεγενημέναις, ὅπου καὶ μάλιστα τοῖς Καπιτωλείοις συνέρχεσθε. εὐτυχεῖτε. ἐπρέσβευεν Οὔλπιος Δομεστικὸς [ὁ?] ἐπὶ βαλανείων μου. ἐγράφη πρὸ ιζ' καλ(ανδῶν) Ἰουν(ίων) ἀπὸ Ῥώμης Τορκουάτῳ καὶ Ἡρώδῃ ὑπάτ(οις).*

Scripta epistula die XVI mensis Maii a. p. Chr. n. 143. — Avi Thermae (v. 11) sunt Traianae Titianis contiguae.

1056 Catinae apud Benedictinos Scam. Originis sine dubio urbanae. Fortasse ad Catinenses non ipse lapis, sed apographum recens factum pervenit, quod nobis pro ipso lapide esse debet.

ΜΑΙΑΙΕΙΑΤΡΗΑΙΕΙ·ΚΑΙΣΑ
PLT·ΑΙΑΙΟΥΑΑΡΙΑΝΟΑΝΤΕΝΕ
ΙΝΟΤΣΕΒΑΤΟΥΕ

Scamacca apud Gorium cod. Marucell. A 77 f. 9'.

Μ. Αἰλίῳ Αὐρηλίῳ Καίσαρι Τ. Αἰλίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου Σεβαστοῦ Ε[ὐσ]εβοῦς Εὐτυχοῦς υἱῷ κτλ'.

1057 Romae in museo Vaticano.

ΤΟΝΚΥΡΙΟΝ
ΚΟΜΜΟΔΟΝ
ΔΟΜΝΟΣΚΑΙ
ΧΟΡΗΓΟΣ

Osann syll. 433, 76; inde Franz 6505.

Τὸν κύριον Κόμμοδον Δόμνος καὶ Χόρηγος.

Mommsenus cum de Domno et Chorego servorum nominibus dubitaret, *δόμνον καὶ χορηγὸν* male Graece pro *domino ludorum* dictum esse coniecit.

1058 Ad D. Petri in Vinculis basis Fabr. (loco non indicato Don.). *S. Pietro in Vincola* Lig. Suar.

ΑΤΟΡΑ · ΚΑΙCΑΡΑ
ΟΝΕΙΝΟΥ · ΕΥCΕΒ · ΓΕΡΜ
ΕΟΥΚΟΜΜΟΔΟΥΑΔΕΛΦ
ΕΙΝΟΥ · ΕΥCΕΒ · ΥΙΩΝΟΝ
ΥΕΓΓΟΝΟΝ · ΘΕΟΥ · ΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΟΥΝΕΡΟΥΑ · ΑΠΟΓΟΝΟΝ
ΙΟΝCΕΟΥΗΡΟΝ
ΝΑΚΑ · CΕΒ · ΑΡΑΒΙΚΟΝ
ΕΡ · ΜΕΓΙCΤ · ΔΗΜΑΡΧΙΚ
ΚΡΑΤΟΡΑ · ΤΟ · Η
Π · Π
ΗΤΡΙΟC
ΡΙΟΥ

Ex schedis Vaticanis nescio quibus Fabretti X 87; eodem fortasse exemplo additis supplementis tamquam ex lapide petitis Ligorius Taur. XV et Neap. VII p. 431 (inde Suaresius Vat. 9139 f. 78). Habet Donius Marucell. A 188. Ex Fabrettio Franz 5891.

3 ΑΔΕΛ Don. — 5 in. ΟΥ Fabr. — 6 ΕΟΥ Fabr. — 7 CΕΟΥΕΡΟΝ Fabr. — 8 ΑΠΑΒΙΚΟΝ Don. — 9 Ρ·ΜΕΓΙCΤ· Fabr. — ΑΗ·ΜΑΡΧΙΚ Don. ΔΕΜΑΡΧΙΚ Fabr. — 12 ΠΡΙΟC Lig. — 13 ΟΙΟΥ Lig. N. Suar. ΠΕΡΙΝΘΙΟΥ Lig. T.

Αὐτοκρ]άτορα Καίσαρα
θεοῦ Ἀντ]ωνείνου Εὐσεβ(οῦς) Γερμ(ανικοῦ)
Σαρ(ματικοῦ) υἱόν, θ]εοῦ Κομμόδου ἀδελφ(όν),
θεοῦ Ἀντωνεί]νου Εὐσεβ(οῦς) υἱωνόν,
θεοῦ Ἁδριανο]ῦ ἔγγονον, θεοῦ Τραιανοῦ
ἔκγονον? θε]οῦ Νέρουα ἀπόγονον
Λ(ούκιον) Σεπτίμ]ιον Σεουῆρον
Εὐσεβῆ? Περτί]νακα Σεβ(αστὸν) Ἀραβικὸν
Ἀδιαβ(ηνικόν), ἀρχι]ερ(έα) μέγιστ(ον), δημαρχικ(ῆς)
ἐξουσ(ίας) τὸ δʹ, αὐτο]κράτορα τὸ ηʹ,
ὕπ(ατον) τὸ βʹ], π(ατέρα) π(ατρίδος)
Δημ]ήτριος
Δημητ]ρίου.

Annus p. Chr. n. 196. — V. 6 praeferrem *καὶ θεοῦ Νέρουα κτλ*, si spatio satis faceret; nam precarium vocc. ἔγγονος et ἔκγονος discrimen.

1059 In coemeterio S. Agnetis via Nomentana repertum fragmentum tabulae marmoreae valde detritae ad claudendum loculum adhibitae; nunc servatur ad S. Agnetis.

ΚΥΡΙΟΙΟΙ_///ΝΙCΙΑ//ΙCΙΜ//ΙVC///
ΝΑΙ·ΠΑΡΥΜΩΝΩCΤΕΕΠΙΤΡΕΨΕ·ΗΝΕΙ
CΤΕΓΑCΑΙ·ΤΑΕΠΙΚΕΙΜΕΝΑΤΩΟΙ
SEVERVSPAEANISTISPOTESTISSICVTIN
PRACVNEOSFENESTRARVMEXSTRV
SOPEDVMQVATTVOR·SCRIPSI·V·ID
ΤΑΥΤΑ·ΙΕΡΩΤΑΤΟΙ·ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕCΕΝC
ΤΗC///ΥΠ////ΑΜΟΙ...////
///////////////////
///////////////////
///////////////////
IMP CAES M///////////////
BENEFICIVM /////////////
RECOGNOVI

Ex apographo de Rossii Henzen CIL VI 3770; Lanciani *bull. comun.* VIII (1880) p. 275.

V. 1—3 Paeanistae Romae constituti (cf. infra n. 1084) ab imperatore Severo petunt ut liceat sibi aedificium suum (cf. οἶκος τῶν Παιανιστῶν in titulo s. s.) sive reficere sive exaedificare:

φιλα]κύριοι οἱ [Παι]ανισται[ί? — δεηθῆ]ναι? παρ' ὑμῶν, ὥστε ἐπιτρέψε (i. e. ἐπιτρέψαι) ἡν σ[......... καὶ] στεγάσαι τὰ ἐπικείμενα τῷ οἴκ[ῳ κτλ'.

4—6 respondet *Severus Paeanistis: potestis, sicut in [libello ...... su]pra cuneos fenestrarum exstrux[istis ....]so pedum quattuor. Scripsi V Idu[s ....*

7—11 pergunt Paeanistae: *ταῦτα, ἱερώτατοι αὐτοκράτορες, ἐν ἑ.....*

12—14 rescribit *Imp. Caes. M. [Aurelius Antoninus* (Severi filius) ......], cui rescripto subscriptum *recognovi*. Adnotat Henzen: 'referendum est ad manum Augusti recognitam et item est in documento eiusdem generis CIL III 411, ubi est *recogn(ovi) undevicensimus*.'

1060 In pavimento basilicae Iuliae fragmenta duo cum aliis olim ad reficiendam basilicam adhibita.

ΑΤΟΡΑ | ΚΑΙCΑΡΑ · Λ · CΕΠΤ
ΠΕΡΤΙ | ΝΑΚΑ · CΕΒΑCΤΟΝ · Α
Ν · CΩΤΗΡΑ · ΚΑΙ · ΕΥC
ΑΥΛ

Pellegrini *bull. dell' inst.* 1871 p. 131; Lanciani ibid. p. 243; hinc opinor Fabio Gori *sulle scoperte archeolog. in Roma nel 1871* (ex diario *'il Buonarroti'* ser. II vol. VI mens. Nov. Dec. 1871) p. 16; melius ex Droysenii apographo Iordan ephem. epigr. III 280, 47.

1 ΑΤΟΡΑΜΚΑΙCΑΡΑ Lanc. — 2 ΠΕΡΤ..|ΝΑΚΑ Pell. — CΕΒΑCΤΟΝ Lanc. CΕΒ//ΤΟΝ Pell. Droys. — 3 ΝCΩΤ.. (nihil amplius) Pell. — extr. ΕΥC solus Droys. Ε.. Lanc. — 4 habet solus Droys.

Αὐτοκρ]άτορα Καίσαρα Λ. Σεπτ[ίμιον Σεουῆρον
Εὐσεβῆ] Περτίνακα Σεβαστόν, Ἀ[ραβικὸν?
Ἀδιαβηνικὸ]ν?, σωτῆρα καὶ εὐε[ργέτην ---

1061 Ad Sacram viam prope templum D. Romuli.

ΘΕΟΝ · CΕΟΥ *ῆρον*
ΕΥCΕΒ · Π *π.*
Γ

Lanciani *bull. comun.* 1880 VIII 16.

1062 In duabus statuarum basibus e thermis Titi et Vespasiani aut potius Traiani, quae ab illis via strata distinguuntur, in domum Bernardini Maffaei cardinalis translatis SMET. *in le therma di Traiano, hora in casa di M. Achille Maffeo* LIG. Taur. In aedibus Ludovici Lanthii e familia Maphcorum CHISIAN. J V 167 f. 146'. In aedibus Cevoli WINGH Brux. 1 f. 9'. Loco non indicato CITT.

IVLIVS FELIX CAMPANIA
NVS V̄C̄ PRAEFECTVS VRBI
AD AVGENDAM THERMA
RVM TRAIANARVM GRATIAM
CONLOCAVIT

ex latere:

ΑΝΤWΝΕΙΝWCΕΒΤΟΒ
////////ΚΑΙCΑΡΙ Π̄
ΠΡΟ·Ι·ΚΑΛ·ΑΠΡΕΙΛ
ΚΟΥΡΑΤΟΡΕΥΟΝΤΟC
ΑΥΡ · ΠΡWΤΕWC
ΚΑΙΕΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΟΥ
ΑΥΡ·ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ

De Latini tituli auctoribus vide Henzenium. Graeca et Latina habet Smetius ms. f. 16, ed. f. 9, 7 ex suo apographo; item Ligorius Taur. v. XVI et XXVI (altero loco Graeca interpolata). Ex Smetio Grut. 177, 6 (in ed. 2 ex Pighii schedis). Graeca sola habet Manutius Vat. 5253 f. 325' litteris plerumque minusculis (idem exemplum Cittad. Marc. XIV 116 p. 66, sed paullo neglegentius). Ex Grutero Fabretti 677, 32 et Franz 5884. — Utrumque Henzen CIL VI 1670.

Tituli Graeci v. 1 CΕΒΤΟΙ Manut. ΑΝΤWΝΕΙΝW·CΕΒΑCΤΟ·Β Lig. XXVI — 2 ΥΠ Smet. ed. — Μ·ΑΥΡΗΛΙW·ΚΑΙCΑΡΙ·Π Lig. XXVI, unde patet et ipsum perspexisse lituram in versus exordio non notatam a Smetio — ////////ΚΑΙCΑΡΙ Π Manut. — 3 Π·Ρ··ΚΑΛ· Lig. XVI ΠΡΟΙΔ·ΚΑΛ Lig. XXVI (i. e. *pridie Kal.*) προ · ι · καλανδων Man. — 5 ΠΡWΤΕWC Smet. ms. et Manut. ΠΡWΤΕCWC Smet. ed. ΠΡWΤΕΜΟC Lig. XXVI ΠΡWΤΕWΝΟC Lig. XVI — 6 ΑΠΙΜΕΛΟΥΜΕΝΟΥ Lig. XVI επιμενουμενου Manut.

Iulius Felix Campanianus v(ir) c(larissimus) praefectus urbi ad augendam Thermarum Traianarum gratiam conlocavit.

Ἀντωνείνῳ Σεβ(αστῷ) τὸ β', [Γέτᾳ] Καίσαρι ὑπ(άτοις) πρὸ ι' καλ(ανδῶν) Ἀπριλ(ίων), κουρατορεύοντος Αὐρ(ηλίου) Πρωτέως καὶ ἐπιμελουμένου Αὐρ(ηλίου) Τορκουάτου.

2 Γέτᾳ add. Henzen. — Annus est p. Chr. n. 205, sed recte Mommsenus notat titulum Latinum recentiorem esse et in locum Graeci tituli antiquioris olim deperditi substitutum.

1063 Romae, *dinanzi la chiesa di Sta Maria degli Afflitti* MAN. Loco non indicato STAT.

ΑΡΧΙΕΡΕΑ·ΜΕΓ·ΔΗΜΑΡΧΙΚΗCΕΞΟΥC
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ·ΤΟΓ·ΥΠΑΤ·ΤΟ·Δ·ΠΠ·ΑΝ
ΙΛΑΟΔΙΚΕΩΝ·ΤΩΝ·ΠΡΟCΤΩΛΥΚΩΝΕΛ
ΠΟΛΙCΦΙΛΟΤΕΙΜΗCΑΜΕΝΩΝΤΗΝΑΝ
ΤΟΥ·ΑΝΔΡΙΑΝΤΟC
ΑΙΛΙΟΥ·ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ·ΡΟΔΩΝ
ΑΙΛΙΟΥ·ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ·ΚΟΛΛΗΓΑ
ΑΥΤΟΥ

Duo supersunt exempla alterum accurate factum, quod exhibui, apud Ach. Statium Vallicell. B 104 f. 18, alterum minus bonum apud Manutium Vat. 5241 p. 695. Ex Manutii schedis ed. Donius II 73; hinc Murat. 1053, 4 et Franz 5893.

Litterarum formae utrique auctori communes. — 2 ΥΠΑΤΟΔ̄Π ΠΑΝ Manut. ΥΠΑΤ·ΤΟ·Δ·ΠΠ·ΑΙ Stat. — 3 init. Ι om. Manut. — ΛΑΟΔΙΚΩΝ Manut. — ΠΡΟCΤΟΛΙΚΩ omissis reliquis Manut. — 4 ΦΙΛΟΚΙΜΗCΑ·ΜΕΝΩΝ Manut. — 7 ΑΙΝΟΥ Stat. ΑΙΛΙΟΥ Manut. — ΚΟΜΗΓΑ Manut. — 8 om. Stat. Mihi vocabulum hoc loco positum cum v. 7 spatium sufficeret videbatur suspectum, quod ita probavit Mommsenus, ut *Collegam* simul intellegeret cognomen esse.

ἀρχιερέα μέγ(ιστον), δημαρχικῆς ἐξουσ[ίας τὸ ...,
αὐτοκράτορα τὸ γ', ὕπατ(ον) τὸ δ', π(ατέρα) π(ατρίδος) ἀν[έστησεν
ἡ] Λαοδικέων τῶν πρὸς τῷ Λύκῳ νε[ωκόρος?
πόλις, φιλοτειμησαμένων τὴν ἀν[άστασιν
τοῦ ἀνδριάντος
Αἰλίου Ἀντιπάτρου Ῥόδων[ος
Αἰλίου Ἀντιπάτρου Κολλήγα [αὐτοῦ].

Pertinere videtur ad Antoninum Severi filium, qui imp. III, cos. IV fuit a. p. Chr. 214/7.

1064 Ad Sacram viam prope templum Romuli reperta tabula.

ΕΝΤΗC·ΤΟΥΚΥΡΙΟΥ·
ΡΟC·Μ·ΑΥΡΗΛΙΟΥ·
ΝΟΥ·CΕΒΑCΤΟΥ ΕΥCΕΒΟΥC
C·ΤΗΝCΤΑΤΙΩΝΑ·
ΙΑΝΩΝ·ΦΙΛΟCΕΒΑCΤΩ
ΙΩΝ·ΑΝΕΓΕΙΡΑCΑCΥΝΤΩΠΑ
ΑΥΤΗCΠΑΤΡΙΔΙ·ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1882 p. 220.

Ἀσφαλείας vel σωτηρίας ἕνεκ]εν τῆς τοῦ κυρίου [ἡμῶν | αὐτοκράτο]ρος Μ. Αὐρηλίου [.... | Ἀντωνεί]νου Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς [..... nomen mulieris] ς τὴν στατίωνα [τῶν ....]ανῶν φιλοσεβάστω[ν καὶ | φιλορω]μαίων ἀνεγείρασα σὺν τῷ πα[ντὶ | κόσμῳ τῇ ἑ]αυτῆς πατρίδι ἀνέθηκεν.

Cuius civitatis haec fuerit statio incertum est; vide quae ad titulum Puteolanum (supra n. 830) adnotavit Mommsenus.

1065 Romae in atrio aedis Vestae unius lapidis fragmenta tria.

1	2	3
...	ΙΑΒΗ	ΑΤΟ
ΟΝ·ΕΥC	...	
CΕΟΥΗΡΟΥ·Ε		

Lanciani *bull. comun.* 1884 p. 8.

Spectat ad αὐτοκρ]άτο[ρα Καίσαρα Μ. Αὐρήλιον Ἀντωνεῖν]ον Εὐσ[εβῆ Εὐτυχῆ ... Λ. Σεπτιμίου] Σευήρου Ε[ὐσεβοῦς ... Ἀραβικοῦ Ἀδ]ιαβη[νικοῦ ... υἱὸν κτλ'.

1066 Tit. *a* epistylii fragmentum litteris olim plumbo infusis, ad Sacram viam prope D. Romuli aedem repertum. — Tit. *b* inter templum Faustinae et arcum Titi repertus.

a

ΤΑΡϹΕѠΝ

b

ΡΑΤΟΡΑ·ΚΑΙϹΑΡΑ·Μ·ΑΝΤѠΝΙΟΝΓΟΡΔΙΑΝ
Ι·ΕΥΤΥΧΗ·ϹΕΒ·ΥΠΑΤΟΝΠ·ΙΙ·ΤΟΝ//ΕΥ
ΟΥΜΕΝΗϹ·ΓΟΡΔΙΑΝΗϹΕΟΥΗΡΙ
ΑΝΤѠΝΕΙΝΙΑΝΗ·ΑΔΡΙΑΝ
5 ΤΗ·ΚΑΙ·ΚΑΛΛΙϹΤΗ·Μ
ϹΑΥΡΙΑ

Tit. *a* ed. Lanciani *bull. comun.* VI (1879) p. 257.

Tit. *b* Fiorelli *notizie degli scavi* 1879 p. 113; Armellini *cronichetta mensile* 1879 p. 95; Lanciani *bull. comun.* 1880 p. 16.

Tit. *b* 2 ΤΙ·ΙΙ·ΤΟΝΕΥ Lanc.

Ad idem monumentum a Tarsensibus Gordiano positum a. p. Chr. 242 utrumque titulum pertinere vidit Waddington *bull. comun.* 1880 p. 80, qui restituit.

a -- Ταρσέων --

b Αὐτοκ]ράτορα Καίσαρα Μ. Ἀντώνιον Γορδιαν[όν,
Εὐσεβ]ῆ Εὐτυχῆ Σεβ(αστόν), ὕπατον [τὸ] β', τὸν εὐε[ργέτην
τῆς οἰκ]ουμένης Γορδιανὴ Σεουηρ[ιανὴ Ἀλεξαν-
δριανὴ] Ἀντωνεινιανὴ Ἀδριαν[ὴ Ταρσός, ἡ ἀρίστη
5 καὶ μεγίσ]τη καὶ καλλίστη μ[ητρόπολις ....
Κιλικίας καὶ Ἰ]σαυρία[ς ....

1067 Frg. *a* repertum *in contrada Quadrelle all' antica chiesa di S. Agapito* Box. Nunc Praeneste (*magazzino Bernardini*) fragmentum tabulae marmoreae Dess. — Frg. *b* Praeneste *nell' orto sotto il palazzetto Barberini* repertum ab Cicerchia Dess.

a

ΡΑΜΜΑΤѠΝ·ΟΙΚϹ
ΙΥ·ΤΟΠѠѠ·Η·ΔΗ·ΚΑΤΕΘ
ѠϹ·ΜΕΝΤΟΙ·ΜΗΠΛΕΙѠ·ΠΕΡΙ
ΕΝΥϹΤΕΡѠΠΡΟϹ·ϹΕ·ΚΑΤΑΛΕΙΦ
5 ΗϹ·ΕΜΗϹ·ΓΝѠΜΗϹ·ΗΔΕѠϹ·Μ
ΟΙ·ΜΑΡΤΥΡΟΥΝΤѠΝ·ΤѠ
ѠΔϹ·ΕΚΠΟΛΛѠΝ·ΤΗ
ΙΑΓ ΟΞΕΙϹΟΙ·Γ

b

ΕΙΓΑΙϹ
ΜΗΤ

Frg. *a* descripsit Dessau, qui repperit etiam in schedis Danielis Bonanii canonici. — Frg. *b* idem descripsit ex ectypo Stevensonii et vidit ad eundem titulum pertinere.

Videtur imperatoria epistula ad pontificem vel praesidem synodi alicuius vel societatis data, haud dissimilis illi quam Hadrianus ad xysticam athletarum synodum scripsit supra n. 1054, cf. 1055. Agitur etiam hic de loco, quo τὰ γράμματα τὰ κοινά illi deponere possint: v. 1 γ]ραμμάτων εἶνα[ι]? 2 τόπῳ ᾧ ἤδη κατεθ[ήκατε] vel κατέθ[εσθε τὰ γράμματα] - 3 ... ὡς μέντοι μὴ πλείω περὶ [τοῦ αὐτοῦ πράγματος] sim. Ne plura de eadem re ipsi sibi scribenda sint, in posterum imperator quae necessaria videantur illi ad quem scribit ordinanda relinquit ex imperatoris sententia: ἐν ὑστέρῳ πρὸς σὲ καταλειφθήσεται (quamquam haec male Graeca esse scio) .... [ἐκ τ]ῆς ἐμῆς γνώμης. In sequentibus singula tantum verba intelleguntur, denique v. 8 εἰ δὲ [δ]όξει σοι ....

1068 'Romae dicitur fuisse scriptum in sepulcro iulii cesaris quod hodie non invenitur hoc breve dictum litteris graecis PATER TERA, quod latine sonat p(ate)r p(at)rie.'

Haec Ferrarini Paris. f. 96'. Fuit igitur titulus imperatorius valde mutilatus, in quo legi poterant haec fere [αὐτοκράτορα] ΚΑΙ ΣΑΡΑ et Π·Π sive ΠΑΤΕΡΑ [πατρίδος].

1069 Sine loco, sed Romae sine dubio.

Ϲ
ΚΑΙΣ·ϹΕ

Cittadini Vat. 5253 f. 354 in scheda singulari.

-- Καίσ(αρος) Σε[β(αστοῦ) --.

1070 Ad Sacram viam occidentalem fragmentum magnis pulcrisque litteris scriptum.

ΙΝΟ
ΕΒΑ

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1882 p. 221.

Nomen imperatoris velut (Τραι]ανο[ῦ -- Σ]εβα(στοῦ κτλ'.

1071 Ad viam q. d. nationalem in fundamentis domus Huefferianae reperta tabula marmorea.

ΤΙΤ·ΑΙΛ·ΝΑΙΒ·ΑΝΤΩΝΙΟΝ
ΣΕΒΗΡΟΝ·
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ·ΥΠΑΤΙΚΟΝ·
ΤΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΝ·
ΙΟΥΛΙΟΙ·ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ·ΦΡ·
ΚΑΙ·ΟΥΑΛΕΝΤΕΙΝΟΣ·⁊·ΛΕΓ
ΚΑΝΔΙΔΑΤΟΙ·ΑΥΤΟΥ
ΤΟΝ·ΕΝΠΑΣΙΝ·ΑΛΗΘΗ

Descripsit Henzen. Edidit Lanciani *bull. comun.* IX 1881 p. 15.

Cf. CIL VI 1332 eiusdem hominis honores, qui quo anno consul fuerit ignotum; sed coniecit Lanciani quoniam haud procul ab hoc alter titulus Latinus inventus simili plane scriptura sculptus ad Traiani Decii tempora pertineat, ad eandem aetatem etiam Antonium Severum referendum esse.

Τίτ(ον) Αἰλ(ιον) Ναίβ(ιον) Ἀντώνιον Σεβῆρον, τὸν λαμπρότατον ὑπατικόν, τὸν εὐεργέτην Ἰούλιοι Ἰουλιανὸς φρ(ουμεντάριος) καὶ Οὐαλεντεῖνος (centurio) λεγ., κανδιδᾶτοι αὐτοῦ, τὸν ἐν πᾶσιν ἀληθῆ.

1072 Romae in aedibus Capponi Mar. Zoeg. Nunc in museo Capitolino.

Μ·ΑΥΡΗΛΙΟΝ·ΠΑΠΙΡΙΟΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ·ΤΟΝ·ΚΡΑΤΙΣΤΟΝ
sic ΚΑΙΕΝΔΟΖΟΤΑΤΟΝ·ΕΠΑΡΧΟΝ·ΑΙΓΥΠΤΟ
ΚΑΙΕΠΑΡΧΟΝΕΥΘΕΝΙΑΣ·ΕΠΙΒΙΒΛΕΙΔΙΩ
ΚΑΙΔΙΑΓΝΩΣΕΩΝΤΟΥΣΕΒΑΣΤΟΥ·ΕΠΑΡΧ
ΟΧΗΜΑΤΩΝΚΑΙ·ΔΟΥΚΗΝΑΡΙΟΝΤΑΧ
ΚΑΙΠΕΡΙΤΗΝΦΛΑΜΙΝΙΑΝ·ΕΠΙΤΗ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΝΤΕ·ΤΟΥ·ΣΕΒΑΣΤΟΥ
...ΝΛΕ...

Descripsi et contuli. Est etiam Zoegae in schedis apographum et aliud a nescio quo accuratissime factum in schedis Mommseni. Edidit Marini *arv.* II 798; inde Franz 5895.

Μ. Αὐρήλιον Παπίριον Διονύσιον τὸν κράτιστον καὶ ἐνδοξότατον ἔπαρχον Αἰγύπτο[υ] καὶ ἔπαρχον εὐθενίας, ἐπὶ βιβλειδίω[ν] καὶ διαγνώσεων τοῦ Σεβαστοῦ, ἔπαρχ[ον] ὀχημάτων καὶ δουκηνάριον ταχ[θέντα] καὶ περὶ τὴν Φλαμινίαν ἐπιτη[δείων], σύμβουλόν τε τοῦ Σεβαστοῦ [καὶ χιλίαρχ]ον λε[γεῶνος? κτλ'.

Papirius Dionysius ἐπὶ τοῦ σίτου τεταγμένος (ἔπαρχος εὐθηνίας) a. p. Chr. 189, Cass. Dio 72, 13. — 5 sq. *praefectum vehiculorum ducenarium ordinatum et per viam Flaminiam a copiis Augusti* cf. Mommsen *Staatsr.* II 2 (ed. 2) p. 989 — 8 *consiliarium Augusti.* De toto titulo vid. Friedlaender *Sittengesch.* I⁵ 159.

1073 Romae in museo Vaticano in epistyliis ingentibus Mai. Titulum *a* in museo Vaticano vidit de Rossi.

a MAXIMVSHASOLIMTHERM
DIVINAEMENTISDVCTVCVMC

b ...ιξεν Βίκτωρ ἀρχὸς ἐων...

Angelus Mai script. vet. nova coll. V 348 ex Marinii apographo litteris minusculis; inde male repetiit Osann *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1840 n. 118 (hinc Franz 6182*c*). Tit. *a* ex lapide de Rossi *bull. di arch. crist.* V (1867) p. 55.

Tamquam unius operis hos titulos proposuit sive Marinius sive Maius; sed videntur ad duo aedificia diversa pertinere, quorum prius qui fecit, fuit sine dubio Maximus ecclesiae Romanae sacerdos saeculi fere IV; de quo plura attulit de Rossi.

Victoris titulus cui aetati tribuendus sit latet; supplere possis ab initio τεῦξεν simileve verbum, deinde fortasse ἀρχὸς ὑμῶν, ut intellegatur *magister mil. per Orientem*, qui eum proprie dicatur στρατηλάτης, probabile est carmen fuisse.

1074 In foro Traiani fuit, nunc est in domo Pomponii Laeti in monte Caballo Mar. Met. et similiter reliqui. In humili quadam domo in Constantini thermis Marlianus topogr. V 1. In palatio Farnesiorum d. III m. Iunii a. 1704 Bianch. Nunc Neapoli in museo.

..CLAVDIANI V C
..VDIOCLAVDIANOVCTRI
..NOETNOTARIOINTERCETERAS
..CENTESARTESPRAEGLORIOSISSIMO
..ETARVMLICETADMEMORIAMSEM
PITERNAMCARMINAABEODEM
SCRIPTA·SVFFICIANTADTAMEN
TESTIMONIIGRATIAOBIVDICIISVI
EIDEM·DDNNARCADIVSETHONORIVS
EILICISSIMIACDOCTISSIMI
IMPERATORESSENATVPETENTE
STATVAMINFORODIVITRAIANI
ERIGICOLLOCARIQVEIVSSERVNT

ΕΙΝΕΝΙΒΙΡΓΙΛΙΟΙΟΝΟΟΝ
ΚΑΙΜΟΥΣΑΝΟΜΗΡΟΥ
ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΝΡΩΜΗΚΑΙ
ΒΑΣΙΛΗΣΕΘΕΣΑΝ

Descripsit Mommsen IRN 6794, contuli ego. Iucund. Veron. 241 f. γ, Magliab. f. 13 Bonon. 851; Sabinus Marc. X 195 f. 56', Ottobon. 2015 f. 99; Mazochius epigr. urbis Romae f. VIII, cf. emendationes; Metellus in libro Mazochiano (Vat. 8495) VIII' et IX 'A(lphonsus) C(astro) exscripsit; exscrips. Ben. Hegius, M(etellus) vidi et legi', idem Vat. 6040 f. 180; Smetius ms. f. 141 manu aliena, ed. f. 70, 3 (inde Grut. 391, 5); Pighius Berol. f. 144; Manutius Vat. 5241, qui Graeca affert orthogr. ed. 1561 f. 50; Ligorius Neap. VII 434, Taur. XV et XXVI; Ursinus imag. 48. Bianchini Veron. 362 in scheda singulari fasc. 13; Fiorelli catal. 90. Repetiit Franz 6246. Collatam a Bormanno cum lapide Henzen CIL VI 1710.

4 INGENTES Iucundus alii, VIGENTES Sabinus alii, GENTES Lig., corr. Mommsen. Nemo enim lapidem vidit integriorem.

[Cl(audii)] Claudiani v(iri) c(larissimi). [Cla]udio Claudiano v(iro) c(larissimo) tri[bu]no et notario inter ceteras [de]centes artes praegloriosissimo [po]etarum, licet ad memoriam sempiternam carmina ab eodem scripta sufficiant, adtamen testimonii gratia ob iudicii sui [f]idem d(omini) n(ostri) Arcadius et Honorius [fe]licissimi ac doctissimi imperatores senatu petente statuam in foro divi Traiani erigi collocarique iusserunt.

Εἰν ἑνὶ Βιργιλίοιο νόον καὶ μοῦσαν Ὁμήρου,
Κλαυδιανὸν Ῥώμη καὶ βασιλῆς ἔθεσαν.

Meminit huius statuae ipse Claudianus de bello Get. praef. 7. Vide quae dixit Wilamowitz in meis epigr. 879 p. 535.

1075 Romae ante ecclesiam S. Ioannis *de la Pigna* IVCVND. Itaque lemma quod praecedit in CHISIANO SABINI 'in domo Mapheorum' non potest huc quoque referri. In domo D. Augustini de Maffeis MAZ., ubi licet fuerit tamen se nunquam invenisse notat ACCVRS. (ad Apianum bibliothecae Ambros.).

a

C R O N I O · E V S E B I O · V · C
CONSVLARI · AEMILIAE · ADDITA
PRAEDICTAE · PROVINCIAE · CONTVITV
VIGILANTIAE · ET · IVSTITIAE EIVS
ETIAM · RAVENNATIVM · CIVITATE QVAE
ANTEA · PICENI · CAPVT · PROVINCIAE
VIDEBATVR · VICARIO · ITALIAE · QVAE
POTESTAS · SVPRA · DICTO · VIRO · OBTESTI
MONIVM · ANTE · ACTI · HONORIS · EST
ADTRIBVTA · PETITIONE · SENATVS
CONTEMPLATIONE · VITAE · ATQVE
ELOQVENTIAE · EIVS · AB INVICTISSIMIS
PRINCIPIBVS · EST · DELATA

b

in latere dextro:

DEDICATA
VIDVS NOVEMB
CONS · FL · MALLIO
THEODORO · V · C

inferius:

ΗΛΛΙΗCΑΡΧΟΝΤΑCΛΟΤΙΤΟΛΙΝΕCΤΙCΑΝΤΟ
ΒΟΥΛΙΒΛΙΒΑCΙΛΕΥCΤΟΝCΟΦΟΝΕΥCΕΒΙΟΝ

Integra Graeca et Latina Iucundus Veron. f. 77', Magl. 28, 5 f. 61. 28, 34 (syll. II) f. 61' et Sabinus Chis. V 168 f. 68, Marc. X 195 f. 138, Ottobon. 2015 f. 30'. Reliqui Latina sola habent, e quibus hos nominabo: Felicianus Marc. X 196 f. 90; Marcanova Bern. n. 76; cod. Redian. 77 f. 14'; neglegenter Mazoch. epigr. f. 134, ex quo Smetius 163, 2; Apianus 225, 1, ex quo Grut. 399, 3, qui Graeca addit sicut sunt apud Iucundum 'ex Verderi schedis' (hinc Franz 6232). Recensuit Henzen CIL VI 1715.

Latina exhibuit Henzen ex Iucundo et Sabino, quorum unum atque idem esse exemplum in Latinis mihi probabile, in Graecis certum est: Henzenius non videtur accurate exscripta habuisse Iucundiana, quae ego ex omnium apographorum consensu supra proposui.

Tit. *a* v. 5 RAVENATIVM Marcan. Iuc. Sab., quod corrigendum ex Rediano libro indicavit Henzen.

Graeci versus non ex lapidis fide apud Iucundum divisi.

1 ΕCΤΗCΑΝΤΟ et 2 ΒΟΥΛΗΒ (voluit Κ) ΑΙΒΑCΙΛΕΥC Sabini sunt correctiones, v. 2 CΩΦΟΝ eiusdem vitium est.

Unum igitur quod traditum est Graeci distichi apographum ex Casauboni et Cavedonii emendatione sic scribendum (cf. epigr. 901):

Ἰταλίης ἄρχοντα καὶ [π]όλιν ἐστ[ή]σαντο
Βου[λὴ κ]αὶ Βασι[λ]εὺς τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

Latina haec sunt:

Cronio Eusebio v(iro) c(larissimo) consulari Aemiliae, addita praedictae provinciae contuitu vigilantiae et iustitiae eius etiam Ravennatium civitate quae antea Piceni caput provinciae videbatur, vicario Italiae, quae potestas supra dicto viro ob testimonium ante acti honoris est adtributa petitione senatus, contemplatione vitae atque eloquentiae eius ab invictissimis principibus est delata.

Dedicata V idus Novemb(res) cons(ule) Fl(avio) Mallio Theodoro v(iro) c(larissimo).

Annus est p. Chr. n. 399; invictissimi principes sunt Arcadius et Honorius; *βασιλεύς* intellegendus cum Cavedonio unus occidentis imperator.

1076 In coemeterio Callisti reperta fragmenta tabularum duarum (*a b* et *c d*) crassitudine diversa, in quibus una exarata est inscriptio.

a

. . . . *a*. C · COS *o*
. . . . *praef.* · V · R · D · · P · R · O · C · O ·
VM · SIM · *ul*
. . . . . *s*ENAT · C · S · RECTORI *b*
. . . . *cur.* VIAE · FLAMINIAE

(quot versus exciderint non liquet)

c

*el*ECTO · AD · I*mp* . . . . ES TRE*D* . . . . . *iudici*
SACRARVM · COG*nitionum et* CECA*e* . . . .
COEL · CVR · CAMPANOR*um item* CVR · . . . . . *minic*
BR AD IVNIORES · LEGENDOS PER AEM*iliam* . . . .
AB EPISTVLIS · GRAECIS · CVR · OCRIC*ulanorum* . . . .
PRAETORI · QVAES*tori* . . . .

LIANVS · LIBERTVS *patrono*
d PRAESTANTISSIMO ·

in averso lapide a b:

· VRELI*o*
. IA ·
. . L A ·
AVG · CC

in averso lapide c d:

vacat
ΒΦΠΟΜΠΦΒΑCC
ΤΟΥΓΕΝΟΥCΛΑ
ΤΟΔΙCΩΡΔΦΕΠ
ΡΩΜΗCΠΡΟΜΑΓΦΓ
ΕΠΑΝΟΡΘΦΠΑCΗ
ΚΟΜΦΒΑΙΛΦ ΘΦ
ΠΟΜΠ Φ ΚΡ ΙΔ
ΙΛΑΝ ΩΝ
Π ΡΓΕ

Ex apographo de Rossii Henzen CIL VI 3836. Graeca ediderat de Rossi *Roma sotterranea* II 282, cf. *bull. d' archeol. crist.* 1871 p. 45; inde Mommsen ephem. epigr. 1872 p. 139.

Videtur esse consul ordinarius a. p. Chr. 259. 271.

-- Πομπ(ωνίῳ) Βάσσ[ῳ --]του γένους λαμ[προτάτου, ὑπά]τ(ῳ) δὶς ὀρδ(ιναρίῳ), ἐπά[ρχῳ] Ῥώμης, πριμαγ(ίστρῳ) ποντίφ(ικι), ἐπανορθ(ωτῇ) πάσ[ης Ἰταλ(ίας)], κόμ(ιτι) Βα[σ]ιλ(έως) ἀνθ(υπάτῳ) -- Πομπ(ωνία) Κρη[τ]ιλ[ία ἡ] φίλαν[δρος τ]ῷ π[αντὸς σύν]εργ[ον] ἴσχειν?

1077 *Nel pavimento di S. Lorenzo in Lucina* LIGORIVS de omnibus fragmentis et similiter de singulis RELIQVI. De fragmento 3: *nel pozzo di un canonico vicino alla chiesa (di S. Lorenzo)* MANVTIVS 5241.

a

O ·
NI ·
RONO ·
Ω I
5 NOIΠATPΩNIKAI
PΓETHIΔIAΠPEΣBEY
APTEMIΔΩPOYTOY
APTEMIΔΩPOY

b

L · F ·
PRVSIENSES · AB · HYPIO ·
PATRONO ·
ΛEYKIOY
5 ΠPOYΣIEIΣAΠOYΠIOYΠATPΩNI
KAIEYEPΓETHIΠPEΣBEYONTΩN
MENEMAXOYTOYKAΣΣANΔPOY
APIΣTONIKOYTIMOKPATOYΣ

c

R V F O
PRVSAIS · AB · OLYMPO
PATRONO
YIΩI
5 ΠPOYΣAEIΣAΠOOΛYMΠOYΠATPΩ
KAIEYEPΓETHIΠPEΣBEYONTOΣ
ΔHMOΦIΛOYAΣKΛHΠIAΔOY

Omnia habet Ligorius Neap. VII 454 (inde Murat. 1073, 5. 1074, 7. 8. 10—12); ex Ligorio sched. Barberinae XXXI 26 f. 53 (inde Marini *arval.* p. 767). Frgm. *a b c* et priorem partem fragmenti *d* Manutius 5253 f. 339 et (errat enim Henzen) 5241 p. 266; inde pendet Donius Marucell. A 188 (frgm. d ed. Donius V 177). Frgm. *a b c* Cittadini Marc. XIV 116 p. 35 et Sirmondus Paris. 10809 f. 39 (ed. ad Sidonii ep. 11, 2). Fragmenta *b c* mutila Cittadini Marc. l. s. p. 189 bis. Repetiit ex editis Franz 5894. Recensuerunt Mommsen *Ber. d. sächs. Ges.* 1852 p. 260 (*epigr. Anal.* n. 24) et Henzen CIL VI 1508.

Frgm. *a* dedi ex Manutio 5241 adscito cod. 5253, cuius tamen supplementa abieci. — V. 1 et 2 om. Manut. 5241 et Citt., v. 1—3 om. Sirm. — 3 ιNωΛω Citt. RONO Man. 5241; PATRONO igitur supplementum est — 4 |Ω Sirm. in scheda a sinistra igne consumpta, YIΩI interpol. Lig. — 6 ΓETI Citt. IETHI Man. 5241 PΓE THI Man. 5253 EYEPΓETH de suo Lig. — 7 et 8 primam litteram A om. Manut. 5241, habet Citt. sed A, plenam Ligorius — 7 et 8 T litteram exstantem Manutius utroque loco.

Frgm. *b* vv. 1. 2 om. Manut. 5241 (Donius) et Citt. p. 35 — 1 O · L · F · H Lig. (Barb.) Man. 5241 Don. — 2 PRVSAINSES Citt. p. 189 priore loco — 3 PATRORONO Citt. — 5 ΠPOYΣAEPIΣ Citt. — 7 TIMOKPATOY Citt. Manut. 5241.

Frgm. *c* partem sinistram solam Manut. Citt. Sirmond, sed additis extra lineam supplementis apud Cittadinium et Manutium 5253. Integrum Ligorius nescio an non viderit — 1 et 4 omisit, 2 et 3 inverso ordine habet Sirm. — 2 OLYMP Sirm. OLYN vel OLYA Citt. OLY Manut. 5241 OLYM id. 5253 OLYMPO Lig. — 5 ΠPOYΣAEIΣ Lig. Manut. 5253 IPOYΣ.AEIΣ Citt. IPOYΣAIΣ Manut. 5241. Itaque Π littera mutila fuit — AΠOYOA Citt. 35 — OΛYMΠOYΠATPΩ|NI Lig. OΛYMΠOYΠATPΩNI Manut. 5253 OΛYMI Manut. 5241 — 6 XAI Manut. 5241. Fuit igitur KAI — ΠPEΣEYONTOΣ Lig. ΠPEΣBEYON|TΩΣ Manut. 5253 ΠPEΣBEYON Citt. Sirm. ΠPEΣBEY Manut. 5241 — 7 HMOΦIΛOY Manut. 5241 ΔHIMOΦIΛOY Citt. Fuit igitur Δ littera mutila — AΣKΛHΠIAΔOY Lig. Sirm. AΣKΛH|ΠIAΔOY Manut. 5253 AΣKΛHΠIAΔO Manut. 5241 AΣKΛHΠIAΔ*ευ* Citt.

Frgm. *d* integrum unus Ligorius, partem sinistram Manutius; v. 2 et

a

. . . . .]o
. . . . .]ni
pa]trono
. . . . . . ωι
. . . . . τῷ πάτρωνι καὶ
εὐερ]γέτῃ διὰ πρεσβευ-
τοῦ Ἀ]ρτεμιδώρου τοῦ
Ἀ]ρτεμιδώρου

b

L(ucii) f(ilio)
Prusienses ab Hypio
patrono
Λευκίου
Προυσιεῖς ἀπὸ Ὑπίου πάτρωνι
καὶ εὐεργέτῃ πρεσβευόντων
Μενεμάχου τοῦ Κασσάνδρου,
Ἀριστονίκου Τιμοκράτους

c

Ru f[o
Prusais ab Olym[po
patrono
υἱῷ [ι
Προυσαεῖς ἀπὸ Ὀλύμπ[ου πάτρωνι
καὶ εὐεργέτῃ πρεσβεύον[τος
Δημοφίλου Ἀσκληπιάδο[υ

Cadium Rufum (Tac. *ann.* XII 22, *hist.* I 77) intellegit Eckhel *numm. anecd.* p. 186.

d

PRO
PRVSIENSES·AB·MARE
PATRONO
ΡΟΥΦΩ
ΠΡΟΥΣΙΕΙΣΑΠΟΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΠΑΤΡΩΝΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΙΠΡΕΣ
ΒΕΥΟΝΤΟΣΑΓΡΙΑΤΟΥΖΩΙΛΟΥ

e

ΑΡΑΜΕΝΙ
PATRONO
ΑΝΘΙ
ΑΠΑΜΕΙΣ·ΠΑΤΡΩΝΙ·ΚΑΙ·ΕΥΕΡΓΕΤΗΙ
ΠΡΕΣΒΕΥΟΝΤΟΣ·ΜΑΡΚΟΥ·ΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ·ΥΙΟΥ·ΚΛΕΟΧΑΡΟ//Σ

f

PATRONO
ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΣΠ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΙ·ΠΡΕ..
ΓΑΥ

v. 6 non recte distinxit Henz. — 1 PAT miro errore Manut. 5253, qui 5241 haec habet:

O
PO
Y Π A T R O N I
T O Σ
R V S I E N
P A T R
Π P O Y E
T P Ω N I

quae quomodo corrupta sint non perspicio — 5 ΠΡΟΥΣ Manut. ΠΡΟΥΣΙΕΣΙΣ Lig. Προυσιαεῖς Henzen.

Frgm. e et f unus Ligorius servavit. Frgm. *e* v. 1 ΑΡΑΜΕΝΙΑΒ traditur, litteras ΑΒ abieci — v. 4 ΑΝΘΙΟΧΙΕΣΙΣ Lig. ΑΝΘ litteras genuinas esse vidit Henzen — 7 ΚΛΕΟΧΑΡΟΣ Lig. — Totum fragmentum aut ficticium aut certe interpolatum esse argumentis haud spernendis evicit Mommsen, quae minime refutavit Henzen. *M. Aurelius Nicomedes* homo est vere Ligorianus, υἱοῦ v. 7 videtur ex τοῦ articulo factum; nam praeter patrem etiam avi nomen additum fuit. Partem aliquam genuinam esse facile concedam et quoniam ubi fraudes incipiant definiri nequit integrum fere fragmentum proposui.

Frgm. *f* v. 4 ΝΙΚΟΜΗΔΙΕΣΙΣ Ligor. (ΜΗΔΙΕΕΙΣ Barb. ΜΙΔΙΕΕΙΣ itacismus est Marinii). — Fragmentum et ipsum suspectum, cf. Mommsen l. s.

Quod praeterea apud Ligorium reperitur fragmentum

PRVSIENSES·AB·HYPIO (AB.... sched. Barb.)
PATRONO
ΠΡΟΥΣΑΕΙΣ·ΑΠΟ
ΠΑΤΡΩΝΙ·ΚΑΙ·ΕΥΕΡΓΕΤΗΙ·ΠΡΕΣΒΕ
ΔΕΜΗΤΡ
ΑΝΑΧ

hoc ex reliquis (*b d*) confictum esse sponte patet.

d

p r o [c o s.
Prusienses ab mar[i
patrono
Ῥούφῳ [ι]
Προυσιεῖς ἀπὸ θαλάσσης
πάτρωνι καὶ εὐεργέτῃ πρεσ-
βεύοντος Ἀγρία τοῦ Ζωίλου

e

P o n t i et
Apameni . . .
patrono
ἀνθυ[πάτωι
Ἀπαμεῖς πάτρωνι καὶ εὐεργέτῃ
πρεσβεύοντος ....
Νικομήδους [τ]οῦ Κλεοχάρο[υ]ς

f

Bithyniae?
. . . .
patrono
. . . .
Νικομηδεῖς π[άτρωνι καὶ
εὐεργέτῃ πρε[σβευοντ..
Γ[λ]υ[κ..?

1078 In atrio (in horto MET. *nel peristilio* LIG. Neap.) domus Caesianae basis SMET. et ANTIQVIORES. (*nelle ruine del foro Traiano* LIG. Taur.) Ex aedibus cardinalis de Valle CIC. In palatio caval. Altorum LVPI. *à l'hôtel du cardinal Albani autrefois Nerli aux quatres fontaines* SEG. in villa Albani MARINI ibique nunc est.

Λ · ΦΑΒΙΟΝ
ΚΕΙΛΩΝΑ
ΤΟΝ·ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ
ΕΠΑΡΧΟΝ·ΡΩΜΗϹ
ΥΠΑΤΟΝ·ΤΟΒ·
ΗΜΗΤΡΟΠΟΛΙϹ·
ΤΗϹΓΑΛΑΤΙΑϹ
ΑΝΚΥΡΑ
ΤΟΝΕΑΥΤΗϹ
ΠΡΟϹΤΑΤΗΝ

Descripsi. Smetius cod. Neap. p. 141, ed. f. 66' (Grut. 406, 10); Ligorius Taur. XV, Neap. VII 434. Ex P(etri) V(arondelli) apographo (a. 1535) Metellus Vat. 6039 f. 267. Edidit Gabr. Symeon *observ. antiques en son voyage d'Italie* 1557 (1558) p. 39; Knibbe Berol. p. 54; Boissard ms. f. 56; Ciccreius cod. Trivulz. f. 28' (partis primae); Lupi apud Gorium cod. Marucell. A 6; Seguier Paris. 16932 f. 64; Marini Vat. 9133 f. 185, ed. *inscr. Alb.* V 165. Repetiit Franz 5896 coll. add.

Λ. Φάβιον Κείλωνα τὸν λαμπρότατον ἔπαρχον Ῥώμης, ὕπατον τὸ β', ἡ μητρόπολις τῆς Γαλατίας Ἄγκυρα τὸν ἑαυτῆς προστάτην.

L. Fabius M. f. Galeria Cilo Septiminus Catinius Acilianus Lepidus Fulcinianus alterum consul a. p. Chr. n. 204 honoratur titulis Latinis CIL VI 1408—1410. Ancyranae civitatis gratiam sibi collegerat legatus Augustorum pro praetore provinciae Galatiae.

Eiusdem hominis titulum mutilatum Vincentiae (*Vicenza*) apud aedem q. d. *delle Grazie* ca. a. 1768 repertum esse adfirmat Tornieri *memorie di Vicenza* cod. biblioth. Vincent. G 8. 7. 20 vol. II a. 1778 m. Sept. die 15 (inde de Schio *le antiche iscriz. di Vicenza* p. 81 tab. IX et neglegentius Furlanetto *lapidi Patavine* p. 438; ex hoc Franz 6826 *b*). Tornierii exemplum hoc est:

Λ·ΦΑΒΙΟΝΤΟΝ
ΚΕΙΛΩΝΑΓ
ΡΩΜΗϹ

In his v. 1 articulum τὸν non recte habere apparet. Transponendo quidem et emendando facile haec curare possis, sed vereor ne frustra; mihi enim frustulum ex ampliore titulo ab imperito falsario concinnatum esse videtur.

1079 Romae ad templum Antonini et Faustinae *verso la chiesa di S. Maria Liberatrice lastro di marmo.*

. ΩΙ . ΑΡΙΤΟ
. . . ΕΩΝ · ΤΡΑΛ
. . ΠΑΓΑΛΗΝΗ·ΑΠΟΘΕ . . .
. . ΙϹΜΩ·ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝ . . .

Fiorelli *notizie degli scavi* 1876 p. 87.

Titulus fortasse in honorem nobilis alicuius hominis Romani a Trallianis (v. 3) positus, qui aedificium aliquod urbis terrae motu (σεισμῷ? v. 5) dirutae ex fundamentis (ἀπὸ θε[μελίων] v. 4) de suo (ἐκ τῶν ἰδίων v. 5) restituit. Sed vix haec pertinent ad eum terrae motum, quo scimus imperante Augusto anno a. Chr. 25 vel 24 urbem Trallianorum consumptam esse; cf. Mommsen mon. Ancyr. ed. 2 p. 159 sq.

1080 Roma lapis oriundus, postea Camerini apud comitem Pallotta.

ΙΕΡΙΝΘΙ

Ex ectypo misso a Bertio professore Camerinensi descripsit Rocchi, cuius exemplum dedit Henzen.

Lapis qualis fuerit non indicatur; fortasse ad basin pertinet titulus a Perinthiis positus in honorem imperatoris vel nobilis alicuius hominis Romani.

1081 *Trovato presso il Colosseo di Roma, è parte dell' architrave di un portico* ZOEGA. Nunc Neapoli in museo fragmentum.

ΟΛΓΙΤΗ

Descripsi. Edidit Cardinali *giorn. Arc.* XI 232 et *iscriz. ant. ined.* ed. 2 p. 71, 320 (ex Georgii Zoegae catalogo ms. monumentorum Aegyptiorum Borgianorum, qui est penes congregationem propagandae fidei n. 250); inde Franz 6728; denuo Fiorelli *cat.* 11.

Videtur frustulum esse tituli honorarii.

1082 (Romae). *Della mia raccolta* MAR. Nunc Neapoli in museo.

ΛΙΛΙΟϹ·ΠΟΡΚΙΑΝΟϹ
ΡΕΥϹ·ϹΟΥΚΙΝΙΑΝΩΝ
ΚΟΥΡΙΑϹ·ΓΕΡΟΥΛΩΝ·ΦΡΕΑΡ
ΡΕΤΗϹ·ΙΔΙΑΙϹ·ΔΑΠΑΝΑΙϹ
ΕΠΟΙΗϹΕΝ

Descripsi. Marini sched. Vat. 9116 f. 100 et ed. *giorn. dei letterati di Pisa* XVI 175 (inde Henzen Orell. 5073 adn.); male Fiorelli *cat.* 96.

3 ab initio Ε servavit Marini.

Eiusdem tituli Latinum extat exemplum (CIL VI 2179): [*P. Aelius P*]*orcianus sacerd(os)* [*Sucus*]*ianus putei inven*[*tor*] *suis inpendis fecit.* Legendum igitur:

Π.] Αἴλιος Πορκιανὸς [ἱ]ερεὺς Σουκινιανῶν [ἐ]κκουρίας γερούλων φρέαρ [εὑ]ρέτης ἰδίαις δαπάναις ἐποίησεν.

Voc. φρέαρ ita collocatum ut simul ad εὑρέτης vocabulum pertineret.

1083 *In casa del caval. Piranesi* MAR. *Lowther Castle (Penrith, Westmoreland)* MATZ.

ΒΑϹϹΟΝΦΑΥϹΤΙΝΗϹΕϹΟΡΑϹ
ϹΠΕΝΔΟΝΤΑ·ΛΥΑΙΩ

corona

Marini Vat. 9116 f. 156'; inde adhibito Matzii apographo edidi mus. Rhen. 34, 199.

Βάσσον Φαυστίνης ἐσορᾷς σπένδοντα Λυαίῳ.

1084 Romae repertam apud D. Mariae in via lata Pigh. Smet. hoc epitaphium fuit inventum in S. Maria in via lata et fuit translatum in Apostolorum in domum cardinalis Ianuensis (?) Carp. Litteris obscuris et ineptis Pigh. Smet. Carp.

ΗΙΕΡΑΤΑΖΙΣΤΩΝΠΑΙΑΝΙΣΤΩΝ
ΤΟΥΕΝΡΩΜΗΔΙΟΣΗΛΙΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥΣΑΡΑΠΙΔΟΣΚΑΙΘΕΩΝ
ΣΕΘΑΣΤΩΝΕΤΕΙΜΗΣΑΝΕΜΘΗΝ
ΠΡΟΦΗΤΗΝΠΑΤΕΡΑΤΗΣΠΡΟ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗΣΤΑΞΕΩΣΠΡΟΤΟ
ΜΗΜΑΡΜΑΡΙΝΗΗΑΝΑΤΕΘΕΙΣΑ
ΕΝΤΩΟΙΚΩΤΩΝΠΑΙΑ
ΝΙΣΤΩΝΤΗΠ̂·Ā·ΝΩΝΩΝ
ΜΑΙΩΝΗΤΙΣΕΣΤΙΝΚΑΤΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΣΠΑΧΩΝΙΑ
ΕΠΙΚΟΥΡΑΤΟΡΟΣΜΕΤΕΙΛΙΟΥ
ΑΜΠΛΙΑΤΟΥ·ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ
ΣΕΞΤΩΕΡΟΥΚΙΩΚΛΑΡΩ
B̄·ΓΝΕΩ·ΚΛΑΥΔΙΩ
ΣΕΒΗΡΩ ΚΩΣ

Duo supersunt apographa (nisi forte unum est, v. lemma), alterum minusculis scriptum litteris ex codice Carpensi petitum in Metelli schedis Vat. 6039 f. 328' et in cod. Chisiano V 168 f. 115', alterum apud Pighium Berol. f. 107, quod a Pighio acceptum habet Smetius ed. f. 41, 2; hinc Grut. 314, 2, Gorius II 270, Franz 5898.

Versus aliter divisi in solo Chisiano libro; litterarum formas dedi Pighianas.

1 παιανιστων Chis. — 2 ΤΩΝ Pigh. — 3 ΜΕΓΑΛΩΙ Pigh. — 5. 6 προγεγραμμενης Chis. προγεγραμμενης Met. — 9 νωνων Chis. — 10 ητις Met. ητης Chis. Η Pigh. — 12 μετειλιου Met. ex perversa coniectura sui ipsius nominis gratia facta — 14 om. Carp., sed supplevit Metellus ex Latina quae addita est interpretatione.

Ἡ ἱερὰ τάξις τῶν Παιανιστῶν τοῦ ἐν Ῥώμῃ Διὸς Ἡλίου μεγάλου Σαράπιδος καὶ θεῶν Σεβαστῶν ἐτείμησαν Εὔβιον προφήτην, πατέρα τῆς προγεγραμμένης τάξεως, προτομῇ μαρμαρίνῃ, ἡ ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ οἴκῳ τῶν Παιανιστῶν τῇ πρ(ὸ) α' νωνῶν Μαίων, ἥτις ἐστὶν κατὰ Ἀλεξανδρεῖς Παχὼν ια', ἐπὶ κουράτορος Μετειλίου Ἀμπλιάτου πρεσβυτέρου, Σέξτῳ Ἐρουκίῳ Κλάρῳ β', Γναίῳ Κλαυδίῳ Σεβήρῳ co(n)s(ulibus).

Protome dedicata die VI m. Maii a. 146; de Paeanistis vide etiam supra n. 1059. — V. 5 πατήρ i. q. ἀρχιερεύς cf. supra p. 254 — 7 oratio anacolutha.

1085 In via Ostiensi Einsidl. Tabula marmorea sita in via S. Pauli extra portam quae dicitur galina pulcinata Sign. (Cyr. Suar. Stosch).

exemplum Einsidlense:

ΑΡΧΙΡΕΙΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΚΑΙΑΙΤΥΠΤΟΥΠΑΣΗΣ·ΛΕΥΚΙΟΙ
ΙΟΥΛΙΩΙΟΥΗΣΤΙΝΙΩΙ·ΚΑΙΕΠΙΣ
ΤΑΤΗΙΤΟΥΜΟΙΣΕΙΟΥΚΑΙΕΠΙΤΩ
ΝΕΝΡΩΜΗΙΒΙΒΛΣΟΘΗΚΩΝΡΩΜΑΙΚΩΝΤΕ
ΚΑΙΕΛΛΗΝΙΚΩΝΚΑΙΕΠΙ
ΤΗΣΠΑΙΔΕΙΑΣΑΔΡΙΑΝΟΥΕΠΙΣ
ΤΟΛΕΙΤΟΥΑΥΤΟΥΑΙΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

Signorilianum:

ΑΡΧΙΕΡΕΙΑΑΕΞΛΝΛΡΕΙΑΣΑΑΙΑΙ
ΓȽΓΙΤΟΓΙΑΣΝΣΑΕȽΛΙΟΙΙΟȽΛΙΟ
ΙȽΝΣΤΙΙΙΟΙΑΑΙΓΓΙΣΤΛΤΗΓΙΟ
ȽΣΕΙΟȽΛΑΙCΤΙΙΙΤΟΝΕΝ·ΕΝΡΟΜ
ΙΒΙΒΑΙΟΘΗRΟΝΡΟΜΛΙRΟΝ
ΤΕΜΙΑCΛΗΝΙΑΟΝΛΛΙΙΙΙΙΤΗΣ
ΗΛΙΛΝΛΣΜΡΙΛΗΟȽΤΟȽΑȽΤ
ΟΛΡΛΤΟΛΡΛΤΟΡΟΣΛΛΙΕΤΓΙ
ΣΙΟΟȽΛȽΤȽΑȽΙΟΙΟΡΟΣȽ

Duo quae supersunt exempla proposui: alterum est cod. Einsidlensis f. 78, quod ediderunt Mabillon analect. IV 503 (inde Fabretti III 479, Murat. 2023, 2, Franz 5900), Haenel *Arch. f. Phil. u. Paedag.* V 1, 116, Henzen CIL VI p. XIV n. 73, alterum plenius syllogae Signorilianae Chis. VI 204 f. 22' (Suaresius Vat. 9140 f. 139, Stosch Ottob. 2970 f. 12), cuius apographi prima duo vocabula extant in Cyriacanis apud Petrum Donatum cod. Berolin. f. 76 (cf. Mommsen *Jahrb. d. kgl. Preuss. Kunstsamml.* 1883 fasc. 2 p. 16).

Versus quomodo in lapide divisi fuerint non patet. In exemplo Signoriliano notabiles formae Ƚ = Υ, Α vel Λ = Κ, Ν saepe pro Η posita.

Ἀρχιερεῖ Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου πάσης Λευκίῳ Ἰουλίῳ Οὐηστίνῳ καὶ ἐπιστάτῃ τοῦ Μουσείου καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ βιβλιοθηκῶν Ῥωμαϊκῶν τε καὶ Ἑλληνικῶν καὶ ἐπὶ τῆς παιδείας Ἁδριανοῦ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἐπιστολεῖ τοῦ αὐτοῦ αὐτοκράτορος .....

Dicendi ratio parum concinna nec digna docto viro cui positus est titulus; pauca emendare poteram ex apographo Signoriliano, sed restant alia; Ἑλληνίδων nolui ex Sign. conicere neque indidem παιδήας formam adscivi. Ἐπιστολεύς Caesaris fuit etiam Cornelianus is ad quem Phrynichus libros de nominibus Atticis scripsit, cf. p. 474 sq. ed. Rutb. — Ceterum de Iulio Vestino cf. Letronne *recherches* p. 250, *inscr. de l'Égypte* I 279. 359; Mommsen *Ber. d. saechs. Ges.* 1850 p. 312; Haupt op. II 435; Friedlaender *Sittengesch.* I[5] 165.

1086 Romae ad S. Ioannem Lateranensem reperta tabula opisthographa.

ϒΤΙΑΝ·ΠΡΕΙϹΚΑΝ
ΕΟΥϹΑΝ·
ΡΧΙΕΡΕΥϹ·
·ΔΡΥϹΑΜΗΝ
ΝΕΜΗϹ
·ΑΓΝΗΝ

STATILIA
NERATIA
SANCTIS *simae*
MAEMORI *ae*
VNIVS·EXEM *pli*
LAEVONIS

Edidit Stevenson *annal. instit.* 1877 p. 360.

..ντίαν Πρίσκαν ..... ἱοῦσαν
‿‿‿ ἀρχιερεὺς ‿‿‿ ἱδρυσάμην,
‿‿‿‿‿ ἁγνὴν ‿‿‿‿‿‿‿ ἁγνήν.

1087 In aedibus Maximorum in Circo Flaminio in basi statuae Smet. In Maximorum domo superiore porticu in xysto sub sacrato marmoreo capite antiquo et elegantissimo Metell. Nunc in museo Matritensi.

Τ·ϹΤΑΤΕΙΛΙΩ
Ϲ . . . . . Ω
ΙΕΡΕΙ
Π·ΑΙΛΙΟϹ
ΑΝΑΚΥΝΔΑΡΑ//

Descripsit Huebner *ant. Bildw. in Madrid* p. 114 n. 187. Ab Morillonio acceptam Smetius f 45'; inde Grut. 326, 2 et Franz 5902. Ex suo apographo Metellus Vat. 6039 f. 242'; Marini Vat. 9146 ad Gruterum ex Winckelmanni apographo.

2 omisit spatio relicto Metellus; unde tunc non plura legi potuisse suspicor quam legit Huebner. ΕΥΘΙΩ quod habet Smetius videtur Morillonii supplementum, cui opinioni non obstat quod in Winckelmanni quoque exemplo ΕΥΘΙΩ legitur. Winckelmann enim Smetianum exemplum proposuit a se cum lapide collatum, cf. v. 4 — 4 Π·ΙΟΥΛΙΟΣ Smet. Π·ΙΟΥ^{ΑΙ}ΛΙΟΣ Winck. — 5 ΑΝΑΚΥΝΔΑΡΑ// Met. Huebn. ΑΝΑΚΥΝΔΑΡΑΞΗΣ Smet. ex Morillonii opinor coniectura.

Τ(ίτῳ) Στατιλίῳ Σ . . . . . ῳ ἱερεῖ Π(όπλιος) Αἴλιος Ἀνακυνδαρά[ξης.

1088 *Nella via Carlo Alberto all' Esquilino* reperta (d. VIII m. Ian. 1877 Bull.) tabula marmorea multifariam fracta Not.

ΠΟΛΛΩΝΙΟϹ
ΡΩΤΑΡΧΟΥ
ΝΕΟΦΟϹΠϹΡΙΠΑΤΗΤ
sic

Descripsit Io. Schmidt, idemque dedit ectypum. *Bull. comun.* V (1877) p. 32; Fiorelli *notizie degli scavi* 1877 p. 9.

Ἀ]πολλώνιος [Π]ρωτάρχου, [φιλ]όσοφος περιπατητ[ικός.

1089 Non recordatur ubi viderit Ursinus Grut. Tamen in Romae suburbana quadam regione lapidem fuisse certo conicias; cf. ad v. 7.

ΑΤΕΙ::::·ΡΙΝΕ.:::·ΡΙΔΕΙΚΕΤΟΝΑΗ.ΔΡΟΕΑΟΙ
ΑΤΟΝΑΕΚΑΝΙΗΤΕΙΝΑΤΟ ΠΑΛΟϹΝΙΟ
ΑΕΝΙΜΕΕϹΙΤΕ ΤΙΜΕΝΟΝ ΗΓΕΜΟΝΕϹΕΙ
::::ΔΕΓΙΑΗΙΜΤΡΑΜΕΝΟΝΙΟΙΜΕΝΙ
::::ΜΙΡΟΙϹΙΝΠΙΙΟΙΜΕΝΗΕΛΕΓΟΙϹΙΝ
ΑΙΜΕΝΗΙΟΙΗΓΑΜΜΟΡΟΝΕΥΕΠΙΗϹ
ΤΟΜΕΝΟΙΧΕΤΑ:::ΤΟΝΥΠΑΗΜΗϹΙΝΑΝΑΥΡΟΥ
ΤΗΕ::::::ΥΑΙΡΑΠΤΗΝΥΡΑΜΕΝΗΙΟΝΙΘΥΝ
::::::ΝΔΑΡΥΠΕΡΟΕΝΕΗΝΑ:::ΠΑΛΑΙΟΗΚΑΤΟΙΥΜΙΟ
ΑΡΡΙΑΝΟϹΜΟΥϹ::::ΑΙΜΟΝΑΨΙVΓΑΤΝVΝ
::::::ΖΡΔΕΝΟΨΙΓΟΝΟΙϹΙΝΠ:::::ΚΛΕΑΤ:::::::-
:::::::ΜΑΠΑΜΙΗϹΑΙ ΑΛΟϹΕ ΥΨΡΙΙΥΝ

Ex Ursini apographo Gruterus 288, 6 cum notis Scaligeri; inde CIG IV 6857 et ego Hermae XI 370 et epigr. 1089.

‿ ‿ ‿ ‿ ‿ ‿ ‿ ἀ]μδαίκτον [ἀν]δρὶ[ν] ἀοι[δήν,
γνῶ]μ τὸν Ἀ[π]αμεὺς [γ]είνατο Πα[ρθέ]νιο[ν.
ἐσ[ί τ]ημ[ν]εσ[τ]ι τετιμέναι ἡγεμόνεσ[σ]ι,
λυγρὰ] δ' ἄ[π]' Ἀ[ρήτ]η μ[υ]ράμενον [φθ]ιμέν[η].
. . . .]ρεῖσιν [ἐ]πὶ φ[θ]ιμένῃ ἐλέγοισιν,
‿ ‿ ‿ ‿ ‿ ἄ]μμορον εὐσεβίης.
καὶ] τὸ μὲν οὔχετ' ἄ[ισ]τον ὑπ[ὲ π]λη[τ]μῦριν [Ἀ]ναύρου
. . . . . γ]ραπτὸν [σ]υρομένου λίθον,
τῆ]ν δ' ἄρ' ὑπερ[θ]ε νέον α[ὐτὸς] πάλι [θ]ήκατο [τ]ύμ[β]ο[ν
Ἀ[δ]ριανὸς Μουσ[ῶν . . . .'
. . . . δ' ἐν ὀψιγόνοισιν π[εὐ]κλεα . . . .
ἀστὸν] Ἀπαμ[ε]ίης [κ]αὶ [Σ]άλης Εὐφη[μ]όν[ου.

Fuit eo quo lapis inventus est loco sepulcrum a Parthenio Nicaeensi carmine ornatum, idque fortasse Aretae uxoris, cf. Suidas s. v. Παρθένιος· ἔγραψε δὲ ‐ ‐ Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς. Hoc sepulcrum fluminis impetu disiectum Hadrianus Caesar restituit Partheniique carmini postmodato suum ipsius substituit: eleganter autem Wilamowitz coniecit Ἄναυρον (v. 7) Thessalico flumini cognominem sicut Peneum et Alpheum villae Tiburtinae fluvium fuisse. Idem v. 6 sententiam recte perspexit hanc fuisse '*nec sivit monumentum esse ἄμμορον εὐσεβίης*' et v. 7 ἄιστον (sive ἄφαντον) supplevit — 11 '*itaque etiam posteris celebrandum commendavit poetam*' — 12 Parthenium dicit Suidas Νικαέα ἢ Μυρλεανόν; Myrlea autem urbs Bithyniae postea Apamea vocabatur (Suid. s. v. Ἀπαμεῖς).

Plura de insigni hoc titulo exponere non est huius loci; supplementis olim et aliis et pluribus usus sum, quae nunc ut nimis incerta abieci, vide in epigr. l. s. s.

1090 Romae pone Scalam Sanctam Lateranensem reperta statua matronae saeculo p. Chr. primo facta; post capite novo imposito titulus additus.

Τ Η Ν Π Ι Ν Υ Τ Η Ν Є Κ Υ Ρ Η Ν Є Υ Β Ο Υ Λ Ι Ο Ν
Ι C Α Τ Ο Γ Α Μ Β Ρ Ο C

Τὴν πινυτὴν ἑκυρὴν Εὐβούλιον ἵστατο γαμβρός.

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1885 p. 41.

1091 *Fuor la porta di S. Pancrazio un miglio nella vigna di Monsig. d....* (lacunam reliquit Ligor.) *da Norcia* Ligor. *Vigna di Papa Pio V* Stat. *Vigna Ricci fuor di porta Cavalleggeri vicolo del Gelsomino* Amati. *Sulla piu alta cima di uno dei colli che ad un miglio circa fuori di porta Cavalleggeri s' innalzano* Bruzza.

ΤΗΝЄΠΙΠΑϹΗΑΡЄΤΗϹΩΦΡΟ
ϹΥΝΗΤЄΚΑΙϹΟΦΙΑΔΙΑΠΡЄΠΟΥ
ϹΑΝΙΑΛΛΙΑΝΒΑϹϹΙΑΝΗΒΟΥ//
ΚΑΙΔΗΜΟϹΤΗϹΛΑΜΠΡΑϹΓ// // //
ΩϹΤΑΥΡΟΜЄΝЄΙΤΩΝΑΝЄ// // //
ϹЄΝΤΗΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΗΝ

Ligorius Neap. VII 432; inde per schedas Pighianas Grut. 1095, 5; ex Ligorio etiam Murat. 1085, 5 (Franz 5904); habet etiam Achilles Statius Vallicell. B 104 f. 146'; Amati Vat. 9736; Bruzza *bull. comun.* XI (1881) p. 137 sqq., qui ineditam putabat.

3 ΙΑΔΔΙΑΝ Stat. — ΒΑϹϹΙΑΛ// // Am. ΒΑΣΣΙΛΑΝ Lig. Stat. ΒΑϹϹΙΑΝΗ Bruzza — ΒΟΥΛΗ Lig. ΒΟΥ// // Stat. Am. — 4 ΛΑΜΠΡΑΣΙ// Lig. ΛΑΜΠΡΑϹЄ Amati ipsa litterae extremae forma erroris convictus, ΛΑΜΠΡΑϹ// Stat. — 6 extremam Ν litteram habent Lig. Stat., om. Amat. Bruzza.

Patet hinc lapidem Ligorii aetate non minus mutilum fuisse quam vidit Amati.

Τὴν ἐπὶ πάσῃ ἀρετῇ σωφροσύνῃ τε καὶ σοφίᾳ διαπρέπουσαν Ἰαλλίαν Βασσιανὴ[ν] vel *Βασσιλλ[αν] βου[λὴ] καὶ δῆμος τῆς λαμπρᾶς π[όλε]ως Ταυρομενειτῶν ἀνέ[στη]σεν τὴν λαμπροτάτην.*

Legit Bruzza *Βασσίαν ἡ βουλή*, sed nec nomen aptum nec articulus ferendus; itaque quod facile erat in loco antiquitus detrito errasse puto Bruzzam. Idem vero recte de gentilicii nominis raritate monuit probabiliterque Ialliam Bassianam (s. Bassillam) eiusdem familiae fuisse statuit, cuius fuit Iallius Bassus, operum publicorum curator a. p. Chr. 161. Cf. Mommsen ad CIL III 6169 coll. 2241.

1092 Prope S. Mariam de Pace Sab. Ivc. ibidem (i. e. in domo Gentilis Baffi) Acc. in domo Hieronymi Maphaei retro Minervae in cippo oblongo Met. *nelle case di Girolamo Maffeo* Lig. (Svar.) In aedibus Mafeiorum ad thermas Agrippinas Smet. et similiter Boiss. ed. In villa Ludovisi Spon. ego. Populonii in basi marmorea Gallaccini nescio quo errore.

a

Τ Ο Ν Ϲ Ο Φ Ο Ν
Є Ν Α Ν Δ Ρ Α Ϲ Ι Ν
Є Ι Ω Ν Ι Κ Ο Ν
Α Ν Δ Ρ Α Μ Є
Γ Ι Ϲ Τ Ο Ν Κ Υ Ι Ν
Τ Ο Ν Ι Ο Υ Λ Ι Ο Ν
Μ Є Ι Λ Η Τ Ο Ν
Ο Ι Τ Є Χ Ν Є Ι Τ Α Ι
Α Ν Є Θ Η Κ Α Ν
Q·IVLIVS·FAEN
TIVS·ALVMNVS
CVM·ARTEFICI
BVS·POSVIT

b

in latere sinistro:

ΚΥΙΝΤΟϹΙΟΥΛΙΟϹ
ΜЄΙΛΗΤΟϹ
ΖΩΝΚΑΤΑЄΙЄΡΩϹΑ
ΤΗ·Π·Ζ·ΚΑΛ·ΜΑΡΤ

Descripsi titulum *a*. Habet Sabinus Marc. f. 78, Ottobon. f. 73, Chis. f. 92' (Latinis omissis Graeca litteris minusculis); ex Sabino Iucundus Bonon. et Mazochi epigr. f. 91' (inde Grut. 627, 5); Accursius Ambros. D 420 f. 25; Metellus Vat. 6039 f. 293; Smetius cod. Neap. p. 221, ed. f. 41', qui descripsit; Ptolom. Sen. VIII 2, 358; ex Smetio Grut. 330, 5 et Ligorius Neap. v. VII 435 (= Suaresius Vat. 9139 f. 78); Gualterus tab. 466 (om. ed. 1); Knibbe Berolin. p. 22; Boissard ms. f. 146, ed. V 16; Theophil. Gallaccini Chis. V 167 f. 147; Spon miscell. p. 348. Repetiimus Franz 5921, ego epigr. 920. Denuo Henzen CIL VI 10091.

Tit. *b* v. 3 sic ut scripsi Smetius Accursius Metellus, ΚΑΤΑЄΙΡΩϹΑ Sabinus.

a *Τὸν σοφὸν ἐν ἀνδράσιν Εἰωνικόν, ἄνδρα μέγιστον,*
Κύιντον Ἰούλιον Μείλητον οἱ τεχνεῖται ἀνέθηκαν
Q. Iulius Faentius alumnus cum artefícibus posuit.

b *Κύιντος Ἰούλιος Μείλητος ζῶν κατιέρωσα τῇ πρὸ ζ' καλ(ανδῶν) Μαρτίων.*

Artifices s. *τεχνίτας* Henzen intellegit scaenicos, quod propter dicendi in hoc et in sequenti titulo inertiam non probabile. Videtur ipse Iulius Miletus marmorarius fuisse, cf. tit. seq.

1093 Apud episcopum *di Todi in Borgo* CITTAD. In villa Borghese omnes inde a SPONIO, *nel giardino* ZOEGA, in vestibulo musei EUO.

ΚΥΙΝΤΟϹ·ΙΟΥΛΙΟϹ·ΜΙΛΗΤΟϹ
ΠΡΟΛΙΠΩΝ·ΑϹΙΑϹ·ΤΡΙΠΟΛΙΝ
ΠΑΤΡΙΔΑΝ·ΠΟΛΙΝ·ΑΓΝΗΝ·
ЄΝΘΑΔЄ·ΗΛΘΑ·ΑΓΩΝΑ·ΙΔЄΙΝ
ΠΡΟΚΑΘЄΖΟΜЄΝΟΥ·ΒΑϹΙ
ΛЄΥΟΝΤΙ·ϹЄΒΗΡΩΚΑΙ·ΠΟ
ΡΙϹΑϹ·ΒΙΟΝ·ЄΚ·ΚΑΜΑΤΩΝ
ΙΔΙΩΝ·ΤΑΥΤΑ·ЄΠΟΙΗϹΑ·
ЄΓΩ·ΑΠΑΤΗΝ·ΤΟΙϹ·
ΖΩϹΙΝ·ЄΥΦΡΑΙΝЄϹΘΑΙ·
ΦΙΛΟΙϹΙϹΛΑΒΥΡΙΝΘΟΝ
ΑЄΙ·ΜΑΡΜΑΡΑΡΙΩΝ
ΤΟΓЄΝΟϹ·ϹΩΖЄ
ϹЄΡΑΠΙ
ΟΤΟΠΟϹΛΑΒΥΡΙΝΘΟϹ

Descripsi. Habet Cittadini Vat. 5253 f. 330' (inde Marini Vat. 9133 f. 271); ex schedis Sirmondii Grut. 1080, 3; Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 149; de suo Spon miscell. p. 348; Zoega ms. p. 487, 1; ex schedis Welckeri Franz 5922 (hinc ego epigr. 920); de lapide Henzen ad CIL VI 10091.

Κύιντος Ἰούλιος
Μιλήσιος προλιπὼν Ἀσίας Τρίπολιν πατρίδαν πόλιν ἁγνὴν
ἐνθάδε ἦλθα ἀγῶνα ἰδεῖν προκαθεζομένου Βασιλεύοντι Σεβήρῳ,
καὶ πορίσας βίον ἐκ καμάτων ἰδίων
ταῦτα ἐποίησα ἐγὼ ἀπάτην τοῖς ζῶσιν·
εὐφραίνεσθαι (i. e. -σθε), φίλοι, εἰς λαβύρινθον ἀεί.
μαρμαραρίων τὸ γένος σῷζε, Σέραπι.
ὁ τόπος λαβύρινθος.

Cf. tit. antecedens. — V. 3 dativus Latino ablativo respondet *imperante Severo*.

1094 Romae inter basilicam Iuliam et templum Saturni *scoglione di marmo*.

Ϲ ΟΝΡϹΩ
ΣΥΜΜΑΧΟΙ
ΝΩΝΕΥΝΟΙΑ
ΟΝ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1883 p. 47.

Videtur titulus honorarius fortasse Symmacho cuidam (si quidem licet Σύμμαχον legere v. 2) εὐνοία[ς ἕνεκα τῆς πρὸς ἑαυτ]ὸν positus; possis tamen etiam τὸν δῆμον τὸν Ῥωμαίων φίλον καὶ σύμμαχον intellegere.

1095 (Romae) in domo d. Bernardi Ceretani.

ΦΟΥΛΒΙΑΝϹΑΤΟΥΡΝΙΝΑΙ
ΤΗΝΚΡΑΤΙϹΤΗΝΤΟΥΛΑΜΙΤ

Sabinus Ottob. f. 108' (litt. maiusculis), Marc. f. 211', Chis. f. 110 (utrobique litt. minusculis).

Versus non divisos ita divisi, uti littera Ν quae aperte periit v. 1 extr. dividendos indicavit.

Φουλβίαν Σατουρνῖνα[ν] τὴν κρατίστην τοῦ λαμ[προτάτου ··· γυναῖκα?

1096 Romae ad viam Novam prope Titi arcum fragmentum; litterae optimae.

ΙΩΗΠϹ
ΤΗΔΟΝΤ
ЄΠΙϹΚЄΥΑϹΑΝ
ΟΥΑϹΚΛΗΠΙΟ
ΟΝΤΑΚΑΙΤΟΝ
ΗϹΑΥΞΗϹ
ΙΤΗ

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1884 p. 308.

Videtur ab urbe aliqua vel Graeca vel Asiana (ἡ πό[λις]? v. 1) homo aliquis Romanus honorari, qui Aesculapii fanum restauravit et exornavit: ἐπισκευάσαν[τα τὸ ἱερὸν τ]οῦ Ἀσκληπιο[ῦ καὶ τὰ ...]οντα καὶ τὸν [κόσμον τῆς ...]λης αὐ[ξ]ήσ[αντα sim.

1097 Romae reperta in aedibus Maffeiorum ODER. Nunc in villa Albani. Ex Graecia (Athenis) adlatam esse tabulam minime certum.

ΙΙΑΝΤΙΟΧΙΔΟΥΚΥ
ΣΚΩΜΩΙΔΙΑΙΔΕΝΑ
ΜΩΙΔΙΑΙΕΠΙΤΙΜΟΚΛΕ
Ε|ΙΙΙΘΕΟΔΩΡΟΥΣΑΤΥΡΟΙΣ
Ε|ΡΟΙΣΣΙΔΗΡΟΙΣΕΠΙΠΥ
ΟΙΣΕΕΠΙΑΝΤΙΟΧΙΔΟΥ
ΣΙΠΠΟΣΕΝΙΚΑΜΕΝ
ΙΠΟΥΚΑΤΑΧΗΝΑΙΣ vac.
ΑΙΣΑΥΤΑΙΜΟΝΑΙΣΩΙ
ΙΔΙΟΦΑΝΤΟΥΔΙΟΝΥ
ΤΕΙΕΠΙΝΙΚΟΤΕΛΟΥΣ
Ε ΕΠΙΛΥΣΙΜΑΧΟΥ
Ι ΕΠΙΜΟΡΥΧΙΔΟΥ
ΣΚΟΛΕΟΦΟΡΟΙΣ

Descripsi. Edidit Oderici de marmorea didascalia in urbe reperta (Romae 1777); inde Boeckh CIG I 229.

Quae a sinistra extra lineam addidi sumpta sunt ab Odericio. Cf. Usener symb. philol. Bonn. 597; Bergk mus. Rhen. XXXIV (1879) p. 323.

ἐ]πὶ Ἀντιοχίδου Κυ........
ἐπὶ ....]ς κωμῳδίαι δ' ἐν ἄ[στει
.... κω]μῳδίαι. ἐπὶ Τιμοκλέ[ους ....
.... ἐπὶ Θεοδώρου Σατύροις .....
... Ὑπ]έροις σιδηροῖς. ἐπὶ Πυ[θοδώρου ...
......οις ε'. ἐπὶ Ἀντιοχίδου
... Λ]ύσιππος ἐνίκα Μεν.....
ἐπὶ .....]του Καταχῆναις
.... αις· αὗται μόναι σῴζονται
... ἐ]πὶ Διοφάντου Διονυ[σ
ἐν ἄσ]τει· ἐπὶ Νικοτέλους
.... ε'· ἐπὶ Λυσιμάχου
....]ι· ἐπὶ Μορυχίδου ....
ἐπὶ .... ε]ως Κολεοφόροις ....

Enumerari videntur praemia scaenica poetarum comicorum; quos potissimum receperit quove ordine disposuerit grammaticus qui tabulam confecit non liquet, nec numeralia (v. 2. 6 et fortasse v. 12) quid sibi velint perspicitur: Bergkius quod interpretatur τέτταρσιν et πέντε ψήφοις, hoc nec exemplo ullo confirmari potest nec per se probabile est singula iudicum suffragia publice innotuisse. Antiochides archon ol. 86, 2, Timocles ol. 84, 4, Theodorus ol. 85, 3, Pythodorus ol. 87, 1. Versu octavo archon incertus: Theopompus ol. 92, 2, Glaucippus ol. 92, 3. Tum Diophantus ol. 96, 2, Nicoteles ol. 97, 2, Lysimachus ol. 86, 1, Morychides ol. 85, 1. Versu 14 Boeckh coniecit [ἐπὶ Στρατοκλέ]ος, qui archon est ol. 85, 4.

V. 5 Ὑπέροις σιδηροῖς fabulae nomen invenit Bergk.

1098 Prope Romam in vinea a. 1762 repertum fragmentum, postea in bibliotheca Camaldulensium S. Gregorii in monte Caelio.

ΕΠΙΧΙΩΝΟΣΜΑΙ
ΞΔΙΟΝΥΣΟΥΓΟΝΑ
ΑΜΠΡΑΚΙΩΤΙΔΙΓΕΝ
ΤΡΑΤΟΥΕΡΕΧΘΕΙΕ
ΛΕΙΕΠΙΧΑΡΙΣΑΝΔΡΟ
ΠΟΔΑΜΑΝΤΟΣΙΟΙΕ
ΟΔΥΣΣΕΙΕΠΙΚΗΦΙΣΟΔ
ΕΠΙΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΑΓ
ΞΙΠΠΟΥ ΛΗΝΑΙΑ ΕΠ
ΟΙΩΙΕΠΙΝΑΥΣΙΓΕΝΟΥ
ΞΝΑΣΤΕΙΕΠΙΧΙΩΝΟΣ
ΕΙ ΕΠΙΑΓΑΘΟΚΛΕ
ΠΙΘΟΥΔΗΜΟΥΑ
ΟΥΑΝΤΕΡΩΤΙΙ
ΝΙΚΑΛΗΝΑΙ
ΙΕΝΑΣΤ
ΙΙ ΕΤ
ΑΡ

Edidit Oderici dissertationes (1765) p. 360 ex suo et Camaldulensium Blasii et Sandrii apographis; inde Boeckh CIG I 230. Tractavit Bergk mus. Rhen. XXXIV (1879) p. 327.

Varia lectio Camaldulensium 4 ΓΡΑΤΟΥ 6 ΙΟΙ 9 in. ΙΠΠΟΥ 10 ΩΙΩΙ 15 ΙΙΚΑ 18 ΛΡ.

Ἀναξανδρίδης - - - -
. . . .
- - - - ἐπὶ Χίωνος Μαι[ν . . .
ἐπὶ . . . . . .]ς Διονύσου γοναῖ[ς, ἐπὶ
. . . . . Ἀμπρακιώτιδι (τρίτος) ἐν [ἄστει·
ἐπὶ Φανοσ]τράτου Ἐρεχθεῖ, ἐ[πὶ . . .
. . . . λεῖ, ἐπὶ Χαρισάνδρο[υ . . .
. . . ἐπὶ Ἱπ]ποδάμαντος Ἰοῖ, ἐ[πὶ . .
. . . . Ὀδυσσεῖ, ἐπὶ Κηφισοδ[ώρου
. . . . ἐπὶ Ἀπολλοδώρου Ἀγ[. . . .
δευ Ἀνα]ξίππου. Λήναια· ἐπ[ὶ . . .
. . . . . σιν, ἐπὶ Ναυσιγένου[ς . . .
. . . . (τέταρτος)] ἐν ἄστει· ἐπὶ Χίωνος [Φαρμα-
κομάντ]ει, ἐπὶ Ἀγαθοκλέ[ους
. . . ἐπὶ Θουδήμου Α[. . . . ., ἐπὶ
. . . . ου Ἀντέρωτι . . . . . .
poetae nomen ἐ]νίκα Λήναι[α· . . . . .
. . . ἐν ἄστ[ει·
. . . .

Tabula ab antecedenti (n. 1097) diversissima quo consilio quave ratione composita sit egregie perspexit Wilamowitzius, ut iam inutile sit Bergkii opinationes refellere. Poetarum enim comicorum fabulae ita enumeratae erant, ut primo loco victrices, secundo quae secundas, tertio quae tertias, quarto quae quartas tulissent collocarentur: nam quae ceciderunt i. e. quae quintum locum obtinuerunt fabulae non videntur in tabulam relatae esse. In ea lapidis parte quae superest Anaxandridae, ut vidit Boeckhius, enumerantur comoediae, et quidem inde a v. 3 eae quibus magnis Dionysiis tertium praemium obtigit eaeque ex temporum ordine dispositae: Phanostratus archon (v. 4) ol. 99, 2, Charisander ol. 101, 1, Hippodamas ol. 101, 2, Cephisodorus ol. 103, 3, Apollodorus ol. 107, 3. Secuntur quae Lenaeis tertias tulerunt, e quibus altera (v. 10) archonte Nausigene ol. 103, 1 acta est, prior anno incerto quidem, sed ante Nausigenem. Quartas tulit poeta Dionysiis (v. 11) archonte Chione ol. 103, 4, Agathocle ol. 105, 4, Thudemo ol. 106, 4, denique archonte incerto post ol. 106, 4 (ἐπὶ Θεόφιλου ol. 107, 2 coniecit Wilamowitzius). Itaque ab initio non tantum omnes perierunt fabulae victrices (deciens autem Anaxandridam vicisse Suidas tradidit), verum eae quoque quae secundo praemio ornatae fuerunt exceptis tribus, prima nominis incerti (Μαι[νάδι]?), altera Διονύσου γοναί inscripta, tertia Ambraciotide; quarum omnium tempora ignota sunt.

Anaxandridae fabulis absolutis alterius poetae (v. 14 sqq.) comoediae recensentur, primum victrices (v. 15 ἐνίκα Λήναια), deinde v. 16 legitur ἐν ἄστει, quod utrum ad fabulas primarias spectet, ut Lenaea victoria urbicis anteposita fuerit, an ad secundarias, ut ille non Dionysiis, sed solum Lenaeis vicerit, secundas autem tulerit Dionysiis, hoc sane dubium est.

Anaxandridae fabulae novae habentur Μαι[ν . . .], Διονύσου γοναί, Ἀμπρακιῶτις, Ἰώ, Ἴων (sic Bergkius v. 10) vel [Πλ]οῖον, notae Ὀδυσσεύς, [Ἡρακ]λῆς vel [Ἀχιλ]λεύς (v. 5), Ἄγ[ροικος] vel Ἀγ[χίσης] (v. 8), Ἀντέρως (v. 14, unde emendandus Athenaeus XIV 654 b, qui habet ἐν Ἀντερῶντι), praeterea quod nomen Wilamowitzius v. 11. 12 probabiliter restituit Φαρμακόμαντις. V. 10. 11 ex notis fabulis spatio apta est una Πρωτεσίλαος. Scripsisse dicitur Anaxandrida fabulas LXV.

1099 Repertus lapis in villa Moroni ad portam S. Sebastiani, postea in museo Pio-Clementino Visc. Nunc in museo lapidario Vaticano.

ΠΟΠΛΙΟΣ·ΣΕΞΤΙ
ΛΙΟΣ·ΠΟΠΛΙΟΥ
ΥΙΟΣ·ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΤΡΑΓΩΔΟΣ·ΑΝΙΚΗΤΟΣ

Descripsi. Edidit Visconti mus. PCl. II 107 (ed. Mil. p. 327); habet idem in schedis Paris. cod. Lat. 9697 f. 143, 4; denuo Osann syll. p. 428 n. 42; ex schedis Thorlacii Franz 5920.

Πόπλιος Σεξτίλιος Ποπλίου υἱὸς Δημήτριος, τραγῳδὸς ἀνίκητος.

1100 Romae in bibliotheca S. Gregorii ad clivum Scauri Mar. In museo Vaticano Os.

ΟΣΠΡΩ
ΙΚΗΣΕΚΑΙΠ
ΤΑΤΟΝΓΥΜΡ
ΙΙΗΥΛΗΣΕΜΕ
ΜΙΑΚΑΙΑΛΕΙ
ΚΑΙΠΡ

Sic Marini Vat. 9133 f. 252. Praeterea Sandrius in Oderici dissert. p. 360; Osann syll. p. 452, 161; adhibitis schedis Thorlacii Franz 5925.

2 ΙΚΗΣΕ Sandr. ΚΗΣΕ Os. — ultimam litteram om. reliqui — 4 ΟΙΗΥΛΗΣΕ Sandr. ΙΗΥΛΗΣΕ Os. Thorl. — 5 in. Μ om. reliqui — 6 ΓΙ Os. ΙΠΡ Sandr. Thorl.

. . ὃς πρῶ[τος . . .
ἐνε]ίκησε καὶ . . . .
κα]τὰ τὸν γυμν[ικὸν ἀγῶνα,
παρ' (?)] ὧι ηὔλησε Με . . .
. . . μιν καὶ ἀλει[πτος?
. . . μόνο]ς καὶ πρ[ῶτος?

1101 Romae in coemeterio S. Hermetis in via Salaria antiqua repertum a. 1742.

CICCTYI
ΤΟΝΠΟCΙΝΟΡΧΗΘΜΟΙΟΝ:
ΔЄΡΚЄΟΤΟΝ ΒΑΚΧΟΙ:

Marangoni *delle cose gentilesche e profane* (1744) p. 463; inde ego mus. Rhen. 34, 213.

Videtur sub statua saltatoris scriptum fuisse carmen.

V. 1 nomen hominis, deinde:

Τὸν ποσὶν ὀρχηθμοῖο τ[έμενος? . . . .
δέρκεο, τὸν Βάκχο[υ . . . .

1102 Ibidem (i. e. in horto S. Petri ad vincula) mense Maio (a. 1569) alia est basis eruta Pigh. Romae in palatio cardinalis Farnesii marmor anno LXIX effossum Lips. Nunc Neapoli in museo.

Μ·ΑΥΡΗΛΙΟΥ·ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ·ΑΡΧΙΕΡΕΩϹ·ΤΟΥ·ϹΥΝΠΑΝΤΟϹ
ΞΥϹΤΟΥ·ΔΙΑΒΙΟΥΞΥϹΤΑΡΧΟΥ·ΚΑΙ·ΕΠΙΒΑΛΑΝΕΙΩΝ·ΤΟΥϹΕΒΑϹΤ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩϹ·ΕΡΜΟΠΟΛΕΙΤΟΥ·ΠΑΝΚΡΑΤΙΑϹΤΟΥ·ΠΕΡΙΟΔΟΝΕΙΚ
ΠΑΛΑΙϹΤΟΥ·ΠΑΡΑΔΟΞΟΥ·Υ·ΙΟϹ ΜΑΡΚΟϹ·ΑΥΡΗΛΙΟϹ
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ·ΟΚΑΙΕΡΜΟΔΩΡΟϹ·ΟΠΡΕϹΒΥΤΑΤΟϹ·ΤΩΝ·ΝΕΩ
ΚΟΡΩΝ·ΤΟΥΜΕΓΑΛΟΥ·ϹΑΡΑΠΙΔΟϹ·ΟΑΡΧΙΕΡΕΥϹ·ΤΟΥ·ϹΥΝΠΑΝΤΟϹ
ΞΥϹΤΟΥ·ΔΙΑΒΙΟΥ·ΞΥϹΤΑΡΧΗϹ·ΚΑΙ·ΕΠΙ·ΒΑΛΑΝΕΙΩΝ·ΤΟΥϹΕΒΑϹΤΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥϹ·ΕΡΜΟΠΟΛΕΙΤΗϹ·ΠΟΤΙΟΛΑΝΟϹ·ΝΕΑΠΟΛΕΙΤΗϹ·ΚΑΙ
ΗΛΕΙΟϹ·ΚΑΙ·ΑΘΗΝΑΙΟϹ·ΒΟΥΛΕΥΤΗϹ·ΚΑΙ·ΑΛΛΩΝΠΟΛΕΩΝ·ΠΟΛΛΩΝ
ΠΟΛΕΙΤΗϹ·ΚΑΙ·ΒΟΥΛΕΥΤΗϹ·ΠΑΝΚΡΑΤΙΑϹΤΗϹ·ΠΕΡΙΟΔΟΝΕΙΚΗϹ·ΑΛΕΙΠΤΟϹ
ΑϹΥΝΕΞΩϹΤΟϹ·ΑΝΕΚΚΛΗΤΟϹ·ΟϹΟΥϹΠΟΤΕΑΓΩΝΑϹ·ΑΠΕΓΡΑΨΑΜΗΝ
ΠΑΝΤΑϹ·ΝΕΙΚΗϹΑϹ·ΜΗΤΕ·ΕΚΚΑΛΕϹΑΜΕΝΟϹ·ΜΗΤΕ·ΕΤΕΡΟΥ·ΚΑΤΕΜΟΥ·ΤΟΛΜΗ
ϹΑΝΤΟϹ·ΕΚΚΑΛΕϹΑϹΘΑΙ·ΜΗΤΕϹΥϹΤΕΦΑΝΩΘΕΙϹ·ΜΗΤΕ·ΕΠΕΞΕΛΘΩΝΜΗΤΕΠΑΡΑΙ
ΤΗϹΑΜΕΝΟϹ·ΜΗΤΕ·ΑΓΩΝΑ·ΠΑΡΑΛΙΠΩΝ·ΜΗΤΕΚΑΤΑΧΑΡΙΝ·ΒΑϹΙΛΙΚΗΝ·ΑΓΩΝΑ
ΕΧΩΝ·ΜΗΔΕ·ΚΑΙΝΟΝ·ΑΓΩΝΑ·ΝΕΙΚΗϹΑϹ·ΑΛΛΑ·ΠΑΝΤΑϹΟΥϹΠΟΤΕ·ΑΠΕΓΡΑ
ΨΑΜΗΝΕΝΑΥΤΟΙϹ·ΤΟΙϹ·ϹΚΑΜΜΑϹΙΝ·ϹΤΕΦΑΝΩΘΕΙϹ·ΚΑΙ·ΤΑΙϹ·ΠΡΟΠΕΙΡΑΙϹ
ΤΟΥΤΩΝ·ΠΑϹΑΙϹ·ΔΟΚΙΜΑϹΘΕΙϹ·ΑΓΩΝΙϹΑΜΕΝΟϹ·ΕΝΕΘΝΕϹΙΝ·ΤΡΙϹΙΝ·ΙΤΑΛΙΑ
ΕΛΛΑΔΙ·ΑϹΙΑ·ΝΕΙΚΗϹΑϹ·ΑΓΩΝΑϹ·ΤΟΥϹ·ΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥϹ·ΠΑΝΤΑϹ·ΠΑΝΚΡΑ
ΤΙΟΥ·ΟΛΥΜΠΙΑΤΑΕΝΠΕΙϹΗ·ϹΜ·ΟΛΥΜΠΙΑΔΙ·ΠΥΘΙΑΕΝΔΕΛΦΟΙϹ·ΙϹΘΜΙΑΔΙϹ
ΝΕΜΕΑ·ΔΙϹ·ΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝ·ϹΤΗϹΑϹ·ΤΟΥϹ·ΑΝΤΑΓΩΝΙϹΤΑϹ·ΚΑΙ·ΤΗΝΑϹΠΙΔΑΗΡΑϹΕΜ
ΔΙ·ΚΑΠΕΤΩΛΙΑ·ΕΝΡΩΜΗ·ΔΙϹ·ΤΟ·ΔΕΥΤΕΡΟΝ·ΜΕΤΑΠΡΩΤΟΝΚΛΗΡΟΝ·ϹΤΗϹΑϹ
ΤΟΥϹΑΝΤΑΓΩΝΙϹΤΑϹ·ΕΥϹΕΒΕΙΑ·ΕΝΠΟΤΙΟΛΟΙϹ·ΔΙϹ·ΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝ·ΜΕΤΑΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΚΛΗΡΟΝ·ϹΤΗϹΑϹ·ΤΟΥϹΑΝΤΑΓΩΝΙϹΤΑϹ·ϹΕΒΑϹΤΑΕΝΝΕΑΠΟΛΙ·ΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝΜΕΤΑ
ΔΕΥΤΕΡΟΝ·ΚΛΗΡΟΝϹΤΗϹΑϹΤΟΥϹΑΝΤΑΓΩΝΙϹΤΑϹ·ΑΚΤΙΑ·ΕΝΝΕΙΚΟΠΟΛΙΔΙϹ·ΤΟΔΕΥ
ΤΕΡΟΝϹΤΗϹΑϹ·ΤΟΥϹΑΝΤΑΓΩΝΙϹΤΑϹ·ΑΘΗΝΑϹ·Ε·ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ·ΟΛΥΜΠΕΙΑΠΑΝΕΛ
ΛΗΝΙΑ·ΑΔΡΙΑΝΙΑ·ΔΙϹ·ΖΜΥΡΝΑΝ·Ε·ΚΟΙΝΑ·ΑϹΙΑϹΔΙϹ·ΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝ·ϹΤΗϹΑϹ
ΤΟΥϹΑΝΤΑΓΩΝΙϹΤΑϹ·ΟΜΟΙΩϹ·ΕΝΖΜΥΡΝΗ·ΟΛΥΜΠΙΑΚΑΙΑΔΡΙΑΝΙΑ·ΟΛΥΜΠΙΑ
ΠΕΡΓΑΜΟΝ·ΑΥΓΟΥϹΤΕΙΑ·ΤΡΙϹ·ΤΟΔΕΥΤΕΡΟΝ·ΕΞΑΡΧΗϹϹΤΗϹΑϹΤΟΥϹΑΝΤΑΓΩΝΙϹΤ

in latere:

ΤΟΤΡΙΤΟΝΜΕΤΑΠΡΩΤΟΝΚΛΗΡΟΝϹΤΗϹΑϹΤΟΥϹ
ΑΝΤΑΓΩΝΙϹΤΑϹ·ΕΦΕϹΟΝΤΡΙϹΑΔΡΙΑΝΙΑΟΛΥΜ
ΠΙΑΒΑΡΒΙΛΛΗΑΜΕΤΑΠΡΩΤΟΝΚΛΗΡΟΝϹΤΗϹΑϹ
ΤΟΥϹΑΝΤΑΓΩΝΙϹΤΑϹΕΠΙΔΑΥΡΟΝΑϹΚΛΗΠΙΕΙΑΡΟΔΟΝ
ΑΛΕΙΑΧΡΥϹΑΝΘΙΝΑΕΝϹΑΡΔΕϹΙΝΚΑΙΘΕΜΑΤΕΙ
ΤΑϹΠΛΕΙΟΝΑϹΕΝΟΙϹΕΥΡΥΚΛΕΙΑΕΝΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙ
ΚΑΙΜΑΝΤΙΝΙΑΝΚΑΙΑΛΛΟΥϹΑΘΛΗΤΑϹΤΑΠΑΝΤΑϹΤΗ
ΕΞ·ΠΑΥϹΑΜΕΝΟϹΤΗϹΑΘΛΗϹΕΩϹΕΤΩΝΩΝΚΓ
ΔΙΑΤΟΥϹϹΥΝΒΑΝΤΑϹΜΟΙΚΙΝΔΥΝΟΥϹΚΑΙΦΘΟ
ΝΟΥϹΚΑΙΜΕΤΑΤΟΠΑΥϹΑϹΘΑΙΜΕΤΑΠΛΕΙΟΝΑΧΡΟΝΟΝ
ΑΝΑΝΚΑϹΘΕΙϹΕΝΤΗΠΑΤΡΙΔΙΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΚΑΙ
ΝΕΙΚΗϹΑϹΟΛΥΜΠΙΑΠΑΝΚΡΑΤΙΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΑΔΙ·ΕΚΤΗ

Contuli. Ex suo apographo Lipsius auctar. p. 57 (inde Grut. 314, 1); melius Pighius Berol. f. 65 et Falconerius inscr. athlet. p. 100, qui contulit cum lapide; Franz 5913; Fiorelli cat. 6.

Quae a dextra extra limitem posui, ego non vidi; sed vidisse antiquiores auctores dubitari nequit, qui si supplendo operam dedissent, non mutilos reliquissent vv. 2. 3. 28 — V. 20 littera extrema non potest ut traditur M fuisse, itemque v. 21 in. M littera plane singulari forma utitur: videtur lapidarius exemplum non satis bene scriptum ante oculos habuisse. ἐν Ἄργει restituit Reinesius.

1. 2 Μ. Αὐρήλιον Δημήτριον, ἀρχιερέα τοῦ σύμπαντος | ξυστοῦ, διὰ
3 βίου ξυστάρχην καὶ ἐπὶ βαλανείων τοῦ Σεβαστ[οῦ], | Ἀλεξανδρέα,
4 Ἑρμοπολείτην, πανκρατιαστήν, περιοδονείκ[ην], | παλαιστοῦ παραδό-
5 ξου υἱὸς Μᾶρκος Αὐρήλιος | Ἀσκληπιάδης ὁ καὶ Ἑρμόδωρος, ὁ πρεσ-
6 βύτατος τῶν νεω|κόρων τοῦ μεγάλου Σαράπιδος, ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ
7 σύμπαντος | ξυστοῦ, διὰ βίου ξυστάρχης καὶ ἐπὶ βαλανείων τοῦ
8 Σεβαστοῦ· | Ἀλεξανδρεύς, Ἑρμοπολείτης, Ποτιολανός· Νεαπολείτης
9 καὶ | Ἠλεῖος καὶ Ἀθηναῖος βουλευτὴς καὶ ἄλλων πόλεων πολλῶν |
10. 11 πολείτης καὶ βουλευτής· πανκρατιαστής, περιοδονείκης ἄλειπτος | ἀσυν-
12 έξωστος ἀνέκκλητος, ὅσους ποτὲ ἀγῶνας ἀπεγραψάμην | πάντας
13 νεικήσας· μήτε ἐκκαλεσάμενος μήτε ἑτέρου κατ' ἐμοῦ τολμή|σαντος ἐκ-
14 καλέσασθαι μήτε συστεφανωθεὶς μήτε ἐπεξελθὼν μήτε παραιτησά-
μενος μήτε ἀγῶνα παρελθὼν μήτε κατὰ χάριν βασιλικὴν ἀγῶνα |
15 ἔχων μηδὲ καινὸν ἀγῶνα νεικήσας, ἀλλὰ πάντας οὓς ποτε ἀπεγρα-|
16 ψάμην ἐν αὐτοῖς τοῖς σκάμμασιν στεφανωθεὶς καὶ ταῖς πρείραις |
17 τούτων πάσαις δοκιμασθείς· ἀγωνισάμενος ἐν ἔθνεσιν τρισίν, Ἰτα-
18 λίᾳ, | Ἑλλάδι, Ἀσίᾳ, νεικήσας ἀγῶνας τοὺς ὑπογεγραμμένους πάν-
19 τας πανκρα|τίου· Ὀλύμπια τὰ ἐν Πείσῃ σμ' ὀλυμπιάδι, Πύθια ἐν
20 Δελφοῖς, Ἴσθμια δίς, | Νέμεα δίς, τὸ δεύτερον στήσας τοὺς ἀντα-
21 γωνιστάς, καὶ τὴν ἀσπίδα Ἥρας ἐ[ν Ἄρ|γε]ι, Καπετώλια ἐν Ῥώμῃ
22 δίς, τὸ δεύτερον μετὰ πρῶτον κλῆρον στήσας | τοὺς ἀνταγωνιστάς,
23 Εὐσέβεια ἐν Ποτιόλοις δίς, τὸ δεύτερον μετὰ δεύτερον | κλῆρον στή-
σας τοὺς ἀνταγωνιστάς, Σεβαστὰ ἐν Νεαπόλι [δίς], τὸ δεύτερον
24 μετὰ | δεύτερον κλῆρον στήσας τοὺς ἀνταγωνιστάς, Ἄκτια ἐν Νεικο-
25 πόλι δίς, τὸ δεύ|τερον στήσας τοὺς ἀνταγωνιστάς, Ἀθήνας ε'· Πανα-
26 θήναια, Ὀλύμπεια, Πανελ|λήνια, Ἁδριάνια δίς· Ζμύρναν ε'· κοινὰ
27 Ἀσίας δίς, τὸ δεύτερον στήσας | τοὺς ἀνταγωνιστάς, ὁμοίως ἐν
28 Ζμύρνῃ Ὀλύμπια καὶ Ἁδριάνια Ὀλύμπια· | Πέργαμον Αὐγούστεια
29 τρίς, τὸ δεύτερον ἐξ ἀρχῆς στήσας τοὺς ἀνταγωνιστ[άς], | τὸ τρίτον
30 μετὰ πρῶτον κλῆρον στήσας τοὺς | ἀνταγωνιστάς, Ἔφεσον τρίς·
31. 32 Ἁδριάνια, Ὀλύμ|πια, Βαρβίλληα, μετὰ πρῶτον κλῆρον στήσας | τοὺς
33 ἀνταγωνιστάς· Ἐπίδαυρον Ἀσκλήπεια, Ῥόδον | Ἅλεια, Χρυσάνθινα
34 ἐν Σάρδεσιν· καὶ θεματεί|τας πλείονας, ἐν οἷς Εὐρύκλεια ἐν Λακε-
35. 36 δαίμονι | καὶ Μαντίνειαν καὶ ἄλλους· ἀθλήσας τὰ πάντα ἔτη | ἕξ,
37 παυσάμενος τῆς ἀθλήσεως ἐτῶν ὢν κε' | διὰ τοὺς συμβάντας μοι
38 κινδύνους καὶ φθό|νους, καὶ μετὰ τὸ παύσασθαι μετὰ πλείονα χρό-
39. 40 νον | ἀναγκασθεὶς ἐν τῇ πατρίδι Ἀλεξανδρείᾳ καὶ | νεικήσας Ὀλύμ-
41 πια πανκράτιον | ὀλυμπιάδι ἕκτῃ.

V. 23 addidi δίς a lapicida omissum, eandemque voculam Franzius v. 27 aut post Ὀλύμπια aut post Ἁδριάνια Ὀλύμπια intercidisse intellexit, ut quinarius victoriarum Smyrnaearum numerus constaret.

Vicit Asclepiades olympiadem CCXL i. e. anno p. Chr. n. 181; itaque cum omnino sex annos (v. 36) certasse se dicat, Capitolia bina vicit (v. 21) annis 178 et 182; primum igitur ad certamen descendit aut 177 aut 178, certare desiit aut 182 aut 183. Itaque Olympias Alexandrina sexta (v. 38 sqq.) haud ita paucis annis (μετὰ πλείονα χρόνον) post a. 182 vel 183 acta est, quae epocha unde initium ceperit quaeritur. Qua de re a me rogatus Curtius Wachsmuth docte ac probabiliter hunc in modum argumentatus est: novam Olympiadem ab novo aliquo deo Olympio necessario repetendam esse ad similitudinem Olympiorum Smyrnae Athenis Cyzici in Hadriani Olympii honorem institutorum; Alexandrinam itaque olympiadem non posse ad alium imperatorem referri praeter Marcum Aurelium Alexandriae urbis benefactorem, probabiliter referri ad annum 176, quo anno ille ipse praesens rebellantes cives poena remissa magnis beneficiis ac honoribus cumularit (Capit. vit. Anton. 26); eodem igitur anno quo statuam imperatori grato animo cives posuissent (CIL III 13) primam institutam esse olympiadem praesente Caesare. Haec tam apte disputata videntur ut certa esse existimem neque quidquam offendar eo quod Olympio cognomine nusquam adhuc ornatum Marcum Aurelium legimus. Ceterum incertioribus initiis calculis Franzius ab eodem anno 176 olympiadem Alexandrinam repetiit. Itaque sextam olympiadem Asclepiades vicit anno 196, aetatis anno XIIL vel XIL, spatio intermisso annorum duodecim (μετὰ πλείονα χρόνον).

Ceterum Hermopolitanam civitatem uterque iactat, et pater et filius; quod convenit cum Franzii observatione (CIG III p. 317), Hermopolin pariter ac Antinoen et Ptolemaidem extra nomos sitam fuisse et praetorum (τῶν στρατηγῶν) auctoritati exemptam.

1103 Ante octennium reperta in hortis canonicorum Regularium (vulgo S. Petri ad Vincula), postea in aedibus Flavii Chisii cardinalis Falcon. a. 1668 et similiter Chis. S. I. Barb.

ΛΗΠΙΑΔΗΝΑΛΕ
Τ]ΗΝΠΕΡΙΟΔΟΝΕΙΚΗ
ΝΝΕΩΚΟΡΟΝΤΟΥ·ΜΕΓΑ
ΟC·ΚΑΙΤΩΝΕΝΤΩΜΟΥCΕ[ΙΩ
ΜΕΝΩΝΑΤΕΛΩΝ·ΦΙΛΟCΟΦΩΝ
Α·ΤΟΥ·CΥΜΠΑΝΤΟC·ΞΥCΤΟΥ
ΒΙΟΥ.ΞΥCΤΑΡΧΗΝ·ΚΑΙΕΠΙ
ΒΑΛΑΝΕΙΩΝ·ΤΟΥ·CΕΒΑCΤΟΥ
ΗCΥΝ.ΟΔΟC

Dedi exemplum ex schedis Barberinis (i. e. Holstenii, ut docent sched. Spanhem. Berol. f. 56) XXX 136 f. 99, litteris versibusque rectius dispositis ex altero exemplo Barberino XXX 135 f. 50 (= Chis. VI 205 f. 10), quicum consentit hac in re Falconerius inscr. athlet. p. 97. Ex Falconerio Spon misc. p. 109, Murat. 628, 1, Franz 5914.

2 ΤΗΝ Falc. ΗΝ Barb. — 4 ΜΟΥCΕΙΩ Falc. ΜΟΥCΕ Barb. — 7 ΙΟΥΞΥCΤΑΡΚΑΙΕΠΙ Falc. — 8 et 9 om. Falc.

Μ. Αὐρ. Ἀσκ]ληπιάδην Ἀλε[ξανδρέα,
παγκρατιασ]τὴν περιοδονείκη[ν,
πρεσβύτατο]ν νεωκόρον τοῦ μεγά[λου
Σαράπιδ]ος καὶ τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ
σειτου]μένων ἀτελῶν φιλοσόφων,
ἀρχιερέ]α τοῦ σύμπαντος ξυστοῦ,
διὰ] βίου ξυστάρχην καὶ ἐπὶ
βαλανείων τοῦ Σεβαστοῦ
ἡ σύνοδος.

2 et 3 supplementa non minus certa quam reliqua, cf. n. 1102, 5. 6; de philosophis in museo Alexandrino vide CIG 4724; cf. etiam supra n. 1085.

1104 In foro Traiani (retro aedes quondam Ioh. Coritii Smet. ed.) in basi statuae Smet. ms. (*tra il colle Quirinale et il Capitolio in luogo publico ove già fu il foro di Traiano* Ligor. Neap.). Retro Capitolium in iacenti marmore Met. Erectus est cippus a sinistra ianuae qua ad D. Urbani ingressus est (haec etiam Stat.), ad forum Traiani et Nervae in regione octava fori Romani vel IV templi Pacis Citt. A posteriori parte aedium Salviati Boiss. — *Nel luogo del Ludo Magno posto allato de le Therme Traiane, ove è hora l' horto di Sanpietro in Vincola* Ligor. Taur. simul narrans, delendum lapidem curasse Onuphrium Panvinium quia contrarium aliquid doceret eis quae ipse in Antiquitatibus docuisset: omnia haec pari fraude. — *In fronte*, ut ait Metellus, *in latere sinistro*, ut Smetius, *in dextro*, ut Boissard ait:

ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ
ΑΡΧΙΕΡΕΥϹ

in dextro latere:

ΙΗΤΡΙΟΝ · ΕΡΜΟΠΟΛΕΙΤΗΝ ·
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ · ΠΑΝΚΡΑΤΙΑϹΤΗΝ · ΠΕΡΙΟΔΟΝΕΙΚΗΝ
ΠΑΛΑΙϹΤΗΝ · ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ · ΑΛΕΙΠΤΟΝ ·
ΤΟΝΑΡΧΙΕΡΕΑ · ΤΟΥ · ϹΥΝΠΑΝΤΟϹ · ΞΥϹΤΟΥ
ΔΙΑΒΙΟΥ · ΞΥϹΤΑΡΧΗΝ · ΚΑΙ · ΕΠΙΒΑΛΑΝΙ
ΩΝ · ϹΕΒ · ΤΟΝΠΑΤΕΡΑ ·
Μ · ΑΥΡ · ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ · Ο ΚΑΙ · ΕΡΜΟΔΩΡΟϹ
ΝΕΩΚΟΡΟϹ · ΤΟΥ · ΜΕΓΑΛΟΥ · ϹΑΡΑΠΙΔΟϹ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥϹ · ΕΡΜΟΠΟΛΕΙΤΗϹ · ΠΑΝΚΡΑ
ΤΙΑϹΤΗϹ · ΠΕΡΙΟΔΟΝΕΙΚΗϹ · ΑΛΕΙΠΤΟϹ ·
ΑϹΥΝΕΞΩϹΤΟϹ · ΑΝΕΚΚΛΗΤΟϹ · ΞΥϹΤΑΡ
ΧΗϹ · ΔΙΑΒΙΟΥ ΟΥΙΟϹ
ΟΑΡΧΙΕΡΕΥϹ · ΤΟΥϹΥΜΠΑΝΤΟϹΞΥϹΤΟΥΔΙΑΒΙΟΥ ·
ΞΥϹΤΑΡΧΗϹ · ΚΑΙΕΠΙΒΑΛΑΝΕΙΩΝΤΟΥϹΕΒΑϹΤΟΥ ·

Dedi fere Smetii apographum ms. Neap. p. 177, ed. f. 41. Inde opinor Ligorius Neap. VII 434, Taur. XV f. 95; ex P(etri) V(arondelli) apographo Metellus Vat. 6039 f. 297', vidit etiam ipse Metellus; Cittadini Vat. 5253 f. 366, idemque exemplum ex parte interpolatum habet Statius Vallicell. B 104 f. 133 manu aliena scriptum; Boissard ms. f. 255, ed. V 75; ex Smetio Grut. 313, 10 (inde Falconerius inscr. athlet. p. 98) et Franz 5912.

3 //ΙΗΤΡΙΟΝ Citt. ///ΤΡΙΟΝ Met. ΜΗΤΡΙΟΝ Boiss. ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ Lig. Stat. — 4 extr. ΝΕΙΚΗ Met. Boiss. — 6 ΞΥΜΠΑΝΤΟϹ Boiss. — 7 ΒΑΛΑΝ Citt. Boiss. ΒΑΛΑΝΕΙ Lig. Stat. — 9 ΚΑΙΟ Boiss. — 13 ΑϹΥΝΕΞΟQΤΟϹ Citt. ΑϹΥΝΕΞΟϹΤΟϹ Stat. — ΑΝΕΚΛΗΤΟϹ Boiss. ΑΝΕΚΚΛΗΤΟϹ (superscr. Γ) Stat. — 15 in. Ο omis. Citt. — ΤΟΥ om. Smet. ms. — ΒΙΟΧ Met. ΒΙΟΝ Citt. — 16 ΒΑΛΑΝΙΩΝ Smet. ms. ex v. 7, opinor.

Δημήτριος ἀρχιερεύς· Δημήτριον Ἑρμοπολείτην, Ἀλεξανδρέα, παγκρατιαστὴν περιοδονίκην, παλαιστὴν παράδοξον ἄλειπτον, τὸν ἀρχιερέα τοῦ σύμπαντος ξυστοῦ, διὰ βίου ξυστάρχην καὶ ἐπὶ βαλανείων Σεβ(αστῶν) τὸν πατέρα Μ(ᾶρκος) Αὐρ(ήλιος) Ἀσκληπιάδης ὁ καὶ Ἑρμόδωρος, νεωκόρος τοῦ μεγάλου Σαράπιδος, Ἀλεξανδρεύς, Ἑρμοπολείτης, παγκρατιαστὴς περιοδονείκης ἄλειπτος ἀσυνέξωστος ἀνέκκλητος, ξυστάρχης διὰ βίου, ὁ υἱός, ὁ ἀρχιερεὺς τοῦ σύμπαντος ξυστοῦ, διὰ βίου ξυστάρχης καὶ ἐπὶ βαλανείων τοῦ Σεβαστοῦ.

Cf. titulos sequentes et supra n. 1102.

1105 Ante octennium effossum marmor in hortis canonicorum Regularium (vulgo S. Petri ad vincula), postea in aedibus Flavii Chisii cardinalis Falc. a. 1668 et similiter Chis. Ptol. S. I. Barb. in palatio Chigi Spon.

Η · ΙΕΡΑ · ΞΥΣΤΙΚΗ · ΣΥΝΟΔΟΣ · ΤΩ
Ι · ΤΟΝ · ΗΡΑΚΛΕΑ · ΑΠΟΚΑΤΑΛΥΣΕ
Ν · ΤΗΙ · ΒΑΣΙΛΙΔΙ · ΡΩΜΗΙ · ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤ
Μ · ΑΥΡΗΛΙΟΝ · ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΝ ΔΑΜΑΝ
ΣΑΡΔΙΑΝΟΝ · ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ · ΑΝΤΙΝΟΕΑ · ΑΘΗΝΑΙΟΝ
ΕΦΕΣΙΟΝ · ΣΜΥΡΝΑΙΟΝ · ΠΕΡΓΑΜΗΝΟΝ
ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΑ · ΜΙΛΗΣΙΟΝ · ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΝ
ΑΡΧΙΕΡΕΑ · ΤΟΥ · ΣΥΝΠΑΝΤΟΣ · ΞΥΣΤΟΥ · ΔΙΑ · ΒΙΟΥ
ΞΥΣΤΑΡΧΗΝ · ΚΑΙ · ΕΠΙ · ΒΑΛΑΝΕΙΩΝ · ΣΕΒΑΣΤΩΝ
ΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗΝ · ΠΕΡΙΟΔΟΝΕΙΚΗΝ · ΔΙΣ
ΠΥΚΤΗΝ ΑΛΕΙΠΤΟΝ · ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ

Sched. Barberin. (quas Holstenii esse docent schedae Spanhemianae Berol. f. 52) XXX 135 f. 54 et f. 58 (= Chis. VI 205 f. 3 et f. 10); sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 103. Edidit Falconieri inscr. athlet. p. 60; Spon misc. p. 106; ex schedis Schelii a Graevio missis male Reinesius V 41; adhibitis schedis Spanhemianis Franz 5909.

Litterarum formae quae fuerint non dispicio; Falconerius enim ΕΣ ΡΩ, Spon ΕϹΠΩ, Barberinae denique schedae et Chisianae Ε et Є, Σ et Ϲ, Ω et Ѡ nullo discrimine. Itaque vulgares litterarum formas posui, et fateor has mihi videri in lapide fuisse; cf. ΝΕ litteras v. 9 conligatas in utroque apographo Barberino; Α sumpsi ex Barb. f. 58.

1 ΤΩ Barb. f. 58, ΤΟΝ (superscr. Ω) Barb. f. 54, ΤΩΝ rell. — 2 ΠΕΡΙΤΟΝ Barb. 54 ..ΙΤΟΝ Ptol. Barb. 58 Falcon. — extr. ΛΥϹΕѠϹ Barb. 54 ΛΥϹΕΩϹ Spon. — 3 in. ΕΝ Barb. 54 Spon. — ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΩΝ Barb. 54 Spon. — 4 ΔΑΜΑΝ.. Barb. 58 ΔΑΜΑΝ Barb. 54 Falcon. ΔΑΜΑ Spon. — 5 ΙΝ Barb. 58 ΗΝ rell. — 7 extr. ΤΟΝ add. Chis. f. 10 — 8 ϹΥΜΠΑΝΤΟϹ Spon. ΣΥΝΙΤΑΝΤΟΣ Barb. 58 — 9 ΚΑΙΕΙΠΒΑΛΑΝΕΙΩΝ Barb. 58, ΝΕ ligatas habent etiam Ptol. Barb. 54 — ϹΕΒΑϹΤΟΥ Spon. — 10 ΝΒΙΚΗΝ (superscr. Ε) Barb. 54.

Ἡ ἱερὰ ξυστικὴ σύνοδος τ[ῶ]ν περὶ τὸν Ἡρακλέα ἀπὸ καταλύσε[ως ἐ]ν τῇ βασιλίδι Ῥώμῃ κατοικούντ[ων] Μ(ᾶρκον) Αὐρήλιον Δημόστρατον Δαμᾶν Σαρδιανόν, Ἀλεξανδρέα, Ἀντινοέα, Ἀθηναῖον, Ἐφέσιον, Σμυρναῖον, Περγαμηνόν, Νεικομηδέα, Μιλήσιον, Λακεδαιμόνιον, ἀρχιερέα τοῦ σύμπαντος ξυστοῦ, διὰ βίου ξυστάρχην καὶ ἐπὶ βαλανείων Σεβαστῶν παγκρατιαστὴν περιοδονείκην δίς, πύκτην ἄλειπτον παράδοξον.

V. 2 *ἀπὸ καταλύσεως* i. e. *postquam dissoluta est synodus*; constitisse autem antea Sardibus coniecit Wilamowitzius, cuius quidem urbis xystos inter mirabilia numerabatur, cf. Wilam. ind. schol. Gott. 1884 p. 8: *ὁ ξυστὸς ἐν Σάρδεσι· ἡ Ἡρακλέα κρηνὶς ἐν Σάρδεσι, ἔχουσα ἐν βάθει βαθμοὺς σν.*

1106 Basis marmorea ante octennium effossa in hortis canonicorum Regularium (vulgo S. Petri ad vincula) FALCON. a. 1668 et similiter GVD. CHIS. 'In aedibus cardin. Chisii ad S. Apostolos' apud PTOLEMAEVM intellegendum esse docet Henzen. — Postea in aedibus Flavii Chisii card. FALCON.

ΙΩΑΝΗϹΠΑΛΑΙϹΤΗϹϹΜΥΡΝΑΙΟϹ
ΑΠΤΩΤΟϹ

OBFORTITVDINISMERITAETVIRTVTISCV
MVLVMHOCQVODEXCELLENSARTISRO
BVREXEGITPRAECEPTOINVICTISSIMORVM
PRINCIPVMDDDNNNFFFLLLVALENTI
NIANITHEODOSIIETARCADIIIOHAN
NESMERVITVTINTEROMNISPOLLENS
LOCATIONESTATVAEVIDEATVR

Vidit Gudius ed. ind. LVIII. Est in cod. Chisiano J VI 205, f. 6 manu, ut videtur Henzenio, Holstenii, et f. 8 imperite descripta; cod. Barberin. XXX 135 f. 49 et 52' manu ignota; Ptolemaeus sched. Senens. VIII 3 f. 104; Spon miscell. p. 362; Falconieri inscr. athlet. p. 122 (hinc adhibitis schedis Ptolemaei Murat. 627, 2); Reinesius v. l. 2 cl. V 40, reliqua V 45 ex schedis Schelii a Graevio acceptis. Repetierunt Franz 5924 adhibitis schedis Spanhemii, Henzen CIL VI 10153.

1 ΙΩΑΗΗϹ Chis. 8 ΙΩΑΝΝΗϹ Chis. 6 — 2 ΑΥΤΩΤΟΣ Rein. — 5 INVICTISS· Rein. — 6 FFFIII Barb. Chis. Ptol. Falc. — 6. 7 VALENTIN· THEOD· Rein. — 7 IOHANNES lacuna indicata om. Rein. — 8 OMNES Barb. f. 49 et Rein. — 8 POLǀLENS Chis. f. 8 POTIENS Ptol. POSSENS Rein. — 9 VIDERETVR Chis. f. 8 VIDENTVR Barb. f. 49.

Ἰωάνης παλαιστὴς Σμυρναῖος ἄπτωτος.

Ob fortitudinis merita et virtutis cumulum hoc quod excellens artis robur exegit praecepto invictissimorum principum d(ominorum) n(ostrorum) Fl(aviorum) Valentiniani Theodosii et Arcadii Iohannes meruit, ut inter omnis pollens locatione statuae videatur.

Statua posita inter annos 384 et 392. Iohannem Nicam intellegit Friedlaender *Sittengesch.* II[3] 448 adn., de quo v. Eckhel doctr. n. VIII 303.

1107 Ante octennium effossum marmor in hortis canonicorum Regularium (vulgo S. Petri ad vincula), postea in aedibus Flavii Chisii cardinalis FALCON. a. 1668 et similiter CHIS. PTOL. S. l. BARB. In aedibus principis Bracchiani ad SS. Apostolos MAR.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΗΙΕΡΑΞΥϹΤΙΚΗϹΥΝΟΔΟϹΤΩΝΠΕ
ΡΙΤΟΝΗΡΑΚΛΕΑΑΘΛΗΤΩΝ·ΑΝΕϹΤΗ
ϹΑΝ·ΕΝ·ΤΗ·ΒΑϹΙΛΙΔΙ·ΡΩΜΗ·ΜΝΗ
ΜΗϹ·ΧΑΡΙΝ·ΚΛ'·ΡΟΥΦΟΝ·ΤΟΝ·ΚΑΙ·Α
ΠΟΛΛΩΝΙΟΝ·ΠΕΙϹΑΙΟΝ·ΔΙϹ·ΠΕΡΙΟ
ΔΟΝ·ΚΑΙ·ΥΙΟΝ·ΚΛ'·ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΖΜΥΡΝΑΙΟΥ·ΟϹ·ΚΑΙ·ΔΙΑΔΟΧΟϹ·ΕΓΕΝΕ
ΤΟ·ΤΟΥ·ΙΔΙΟΥ·ΠΑΤΡΟϹ·ΚΑΙ·ΑΥΤΟΥ·ΠΕΡΙΟ
ΔΟΥ·ΤΕΛΕΙΟΥ·ΑΝΔΡΩΝ·ΕΝΤΟΙϹ·ϹΚΑΜΜΑϹΙΝ
ΤΗϹ·ΑΡΧΙΕΡΩϹΥΝΗϹ·ΤΟΥ·ϹΥΝΠΑΝ
ΤΟϹ·ΞΥϹΤΟΥ·ΟΥΤΟϹ·ΔΕΕΓΕ
ΝΕΤΟ·ΚΑΙ·ΓΕΝΟΥϹ·ΥΠΑΤΙΚΩΝ

Sched. Barberin. (l. e. Holstenii, cf. sched. Spanhem. Berol. f. 53) XXX 135 f. 53 et f. 57; Chis. VI 205 f. 4; sched. Ptolom. Sen. VIII 3, 102. Edidit Falconieri inscr. athlet. p. 78; Spon misc. p. 105; ex Schelii schedis a Graevio missis Reinesius V 42. Habet ex suo apographo Marini Vat. 9133 f. 260; adhibitis schedis Spanhemianis Franz 5910.

Litterarum formae certae sunt ex vitiis quibusdam Barberinarum schedarum, quae simul cum reliqua lectionis discrepantia praetermitto.

Ἀγαθῇ τύχῃ. Ἡ ἱερὰ ξυστικὴ σύνοδος τῶν περὶ τὸν Ἡρακλέα ἀθλητῶν ἀνέστησαν ἐν τῇ βασιλίδι Ῥώμῃ μνήμης χάριν Κλ(αύδιον) Ῥοῦφον τὸν καὶ Ἀπολλώνιον Πεισαῖον δὶς περιοδο(νείκην) καὶ υἱὸν Κλ(αυδίου) Ἀπολλωνίου Σμυρναίου, ὃς καὶ διάδοχος ἐγένετο τοῦ ἰδίου πατρὸς καὶ αὐτοῦ περιοδ(ονείκ)ου τελείου ἀνδρῶν ἐν τοῖς σκάμμασιν τῆς ἀρχιερωσύνης τοῦ σύνπαντος ξυστοῦ· οὗτος δὲ ἐγένετο καὶ γένους ὑπατικῶν.

Eiusdem prosapiae sine dubio Claudius Rufus Psapharius Claudii Apollonii Eudoxii filius, qui patris in synodi eiusdem pontificatu successor fuit, cf. supra n. 956. — Vv. 6 et 9 quae scripta leguntur περίοδον et περιόδου explicavi potius quam emendavi; fortasse revera illi vocabulo περίοδος pro eo q. e. περιοδονείκης utebantur.

1108 Cippus anaglypho ornatus; exsculptus miles Romanus dextra hastam tenens, sinistram clipeo innixus. — *Nella casa di M. Antonio antiquario* Lig. In Capitolio ex museo Albano Mar. Nunc in museo Capitolino. — Scriptura inaequalis et parum bona.

a supra anaglyphum:

ϒΙϹϹΙ/
ΝΕΙΚΗΤΗϹ
ΤΩΓΕΝΙΚΕΙΛΕ(Ι)Ϲ
ΕΥΤΥΧΗϹΒΕΙΘΥΝ(Ι)Ϲ
ΤΕΧΝΕΙΤΗϹΕΠΟΙΕΙ

b in latere sinistro:

///// [ΛΟ] ////
/////// ΟΗΘ [Ϲ
// /// Ω ϹΤΟΥϹ
/// ΟΝΗΡΟΥϹ
Γ Ε Ι ■ Ε Τ Ε
Θ Ε Ο Ϲ
Ε Β Ο Η Θ Ε Ι Λ
// ΕΥϹΚΟΥΠΙ
//Ͻ Ϲ Φ Ι Λ Ο Ϲ
//// Λ Π Ο Λ Ι Ε Ι
//// Λ Λ Ϲ Λ Κ Λ Ι
Λ] Υ Τ Ο Ϲ Ϲ Υ Ν Δ
//// Μ Λ Δ Ι Ε Υ Ϲ//
//Σ Ι Η Η Ν Ε [Υ
// Χ Ο Μ Ε Ϲ Ω Ζ Ε
// ϹΘΕΠΑΝΤΟΤΕ

c in latere dextro:

// Ο . ///////////////////
Τ] ΡΟϹ[ΑΥΤΟΥΝ] ////
ΤΗ[ϹΗΡΑΚ] ΛΕΙϹ////
ΠΡΟΒΙΒΑϹΘΕΙϹΚ[ΑΙ
ΑΥΤΟϹ·ΑΘΛΟΙϹ·ΤΟΙ[Ϲ
ΕΝϹΤΑΔΙΟΙϹΤΟΤΕ[Υ
ΧΕΙΝ·ΚΑΙΠΡΩΤ[ΟΝ
ϹΤΕΦΘΕΙϹϹΤΑΔΙΝΚ[ΑΙ
ΑΥΤΟϹΔΕΔΙΑΥΛΟΝ
ΗΕΛΙΟΥΤΕΔΡΟΜΟ[Ν
ΚΑΙΜΗΝΗϹΤΕϹΕΛΗ[Ι
ΝΗϹ·ΑΘΛΑΤΕΛΕϹΑ[Ϲ
ΜΕΙΖΟΝΑΘΗΡΑΚΛΕ
ΟΥϹϹΥΝΕΙΔΗϹΙΝΕ
ΧΩΝ·ΑΙϹΙΤΩΝΓΟΝΕ
ΩΝΤΟΓΕΝΟϹ·ΚΑΙΠΑ
ΤΡΙΔΟϹΤΕΤΥΧΗϹ
ΟϹΠΑΙΔΙΟΝΕΛΘϹ
ΕΝΡΩΜΗΤΗΚΟϹΜ
//ΡΟΦΩΧΑΡΙΝΟΙΔ[Ε
ΜΕΓΙϹΤΗΝΕΝΜΕΓΑ
ΛΗΔΟΞΗΤΕΔΡΑΜΩ//
// ΕΙΚΗϹΑϹΡΩΜΑ
// // ΗΤΕΤΥΧΟΝ·ΚΑΙ
// ΥΝΕΙΜΗΠΡΟΦΗ
ΤΗϹΩΝΓΕΠΡΟΕΙ
ΠΑΘΕΩΝ

Descripsi; litteras uncis seclusas addidi ex Ligorii exemplo, qui lapidem vidit magis integrum et perbene descripsit. Ligorii apographum est cod. Neap. VII 461; inde Suaresius Vat. 9139 f. 82 (tit. *b*) et sched. Barber. XXXVIII 92 (tit. *a* et *c*); item ex Ligorio edidit Murat. 633, 1; inde Franz 5923. Denuo ex lapide exscripsit et ad Muratorii editionem contulit Marini Vat. 9133 f. 309 et 9118 f. 59; descripsit item accuratissime Sarti in schedis, et Osann p. 464 neglegentissime. Repetiit Loewy *Inschr. gr. Bildh.* 470. — Tituli *a* vv. 2—4 habet Guasco sacr. mus. Capit. III 204, vv. 4 sq. Winckelmann hist. X 1 § 21.

Tit. *a* v. 1 LOCECIA Ligor. — Tit. *b* v. 2 ΘΗΘΙ Sarti — v. 4 /ΟΝΗΡΟΥϹ Sarti — v. 7 ΕΡΜΗϹΕΙΑ Ligor. Mar. Sarti — v. 11 ΛΛϹΛΚΛΙ Ligor. Mar. ΛΛΕΛΚΛΙ Sarti — 12 ΙΤΟϹ Sarti — 14 ΕΤ Sarti. — Tit. *c* v. 6 ΔΙΟΙϹΤΟΥ|ΧΕΙΝ Sarti — v. 7 ΠΡΩΤ Mar. Sarti ego; notavi unam tantum litteram supplendam videri — 15 ΛΙϹΙ Ligor. Mar. ΛΙΕΙ Sarti — 17 ΤΕΤΥΧΛΙϹ Mar. — 18 ΕΧΘ// Lig. ΕΛΘ Mar. ΕΛΘΩ Sarti — 20 ΤΡΟΦΩ unus Sarti — 25 ϹΥΝΕΜΗΠΡΟΦΗ Ligor., et ϹΥΝ etiam Mar.

Nicetae hoplitodromi laudes sunt, sed pauca legi possunt; mitto enim quae ipse commentus sum epigr. 947.

a. Ἐφέσια videbatur v. 1 sibi agnovisse Osannus; dein Νεικήτης τῷ γένι Κ...... Εὐτύχης Βειθυνὸς τεχνείτης ἐποίει. De artifice cf. Neubauer *arch. Zeitg.* 1876 p. 68.

b. -- β]ληθεῖ[ς πα]ρὰ τοὺς [π]ονηροὺς γείνετε θεός· ἐβοήθει --- καὶ αὐτὸς συνδ[ρο]μάδι (vel σὺν δρομάδι) Εὐόδῳ, ᾧ εὔχομαι σῴζεσθε πάντοτε.

c. -- πρὸς αὐτοῦ Ν[εική]της Ἡράκλειο[ς] προβιβασθείς, καὶ αὐτὸς ἄθλοις τοῖς ἐν σταδίοις τ[ε]τεύχειν, καὶ πρῶτον στεφθεὶς στάδιν καὶ αὐτὸς δὲ δίαυλον Ἠελίου τε δρόμον καὶ Μήνης τε Σελήνης ἆθλα τελέσας, μείζονα δ' Ἡρακλέους συνείδησιν ἔχων· αἰ[εί]τω(?) γονέων τὸ γένος καὶ πατρίδος τε τύχης (i. e. καὶ τύχης), ὃς παιδίον ἐλθὼ[ν] ἐν Ῥώμῃ τῇ κοσμ[οτ]ρόφῳ χάριν οἶδε μεγίστην, ἐν μεγάλῃ δόξῃ τε δραμώ[ν ν]εικήσας Ῥωμ.... τ' ἔτυχον. καὶ [σ]ὺν εἴμη προφήτης ὤν γε προεῖπα θεῶν.

Nicetas Ἡράκλειος vocatur i. e. sodalis, opinor, synodi Herculeae. — De structura verbi τετευχέναι cf. epigr. 279 τῷδε τέτευχε τάφῳ.

1109 Ante octennium effossum marmor in hortis canonicorum Regularium (vulgo S. Petri ad vincula), postea in aedibus Flavii Chisii cardinalis Falc. a. 1668 et similiter Chis. Ptol. S. l. Barb. In aedibus principis Bracchiani ad SS. Apostolos in basi Marini. *Nelle mani di un mercante a Firenze, che voleva venderla* Teza.

Η · ΙΕΡΑ · ΞΥϹΤΙΚΗ · ϹΥΝΟΔΟϹ · ΤΩΝ
ΠΕΡΙ · ΤΟΝ · ΗΡΑΚΛΕΑ · ΑΠΟΚΑΤΑΛΥϹΕΩϹ
ΕΝ · ΤΗ · ΒΑϹΙΛΙΔΙ · ΡΩΜΗ · ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΩΝ
Μ · ΟΥΛΠΙΟΝ · ΔΟΜΕϹΤΙΚΟΝ · ΔΙΑ · ΒΙΟΥ · ΞΥϹΤΑΡ
ΧΗΝ · ΚΑΙ · ΑΡΧΙΕΡΕΑ · ΤΟΥ · ϹΥΜΠΑΝΤΟϹ · ΞΥϹΤΟΥ · ΠΕΡΙΟ
ΔΟΝΕΙΚΗΝ · ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ · ΕΠΙΒΑΛΑΝΕΙΩΝ · ϹΕΒΑϹΤΟΥ
ΤΟΝ · ΕΑΥΤΩΝ · ΠΡΟϹΤΑΤΗΝ · ΚΑΙΑΥΤΟΝ · ΠΡΕϹΒΕΥϹΑΝΤΑ
ΚΑΙ · ΑΙΤΗϹΑΜΕΝΟΝ · ΤΟ · ΤΕΜΕΝΟϹΤΩϹΥΜΠΑΝΤΙΞΥ
ϹΤΩ · ΤΗΝ · ΤΕΙΜΗΝ · ΑΝΑΘΕΝΤΟϹ · ΜΕΤΤΙΟΥ · ΑΜΕΡΙΜΝΟΥ
ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ
Λ · ΟΥΕΝΝΙΟΥ · ΑΓΡΙΠΠΙΑΝΟΥ · ΚΑΙ · Μ · ΜΕΤΤΙΟΥ · ΑΜΕΡΙΜΝΟΥ

Sched. Barberin. (quas Holstenii esse docent schedae Spanhem. Berol. f. 51) XXX 135 f. 54 et f. 59 (= Chis. VI 205 f. 2 et f. 9); sched. Ptolomei cod. Sen. VIII 3 f. 103; Oct. Falconieri inscr. athlet. p. 1; descripsit Spon misc. X 104; ex schedis Schelii a Graevio missis Reinesius V 43; de suo Marini Vat. 9133 f. 261. Repetiit Franz 5906 adhibitis schedis Spanhemianis. Habeo Tezae professoris Pisani apographum ad Kirchhoffium missum.

Versus male divisi Barb. f. 59 (Chis. f. 2). Litterarum formas dedi ex Barberinis; E pro Є habet praeter alios etiam Teza, sed vide var. lect. v. 11.

4 ΒΙΟ Barb. f. 59 — 5 ΞϹΤΟΥ|ΝΕΡΙΟ omisso v. 6 Barb. f. 59 — 9 in. ϹΤΜ ibid. — 10 ϹΠΙΑΡΧΟΝΙΩΝ ibid. — 11 ΟΥΑΝΝΙΟΥ Ptol. Falcon. Reines. ΟΥЄΝΝΙΟΥ Teza.

Ἡ ἱερὰ ξυστικὴ σύνοδος τῶν περὶ τὸν Ἡρακλέα ἀπὸ καταλύσεως ἐν τῇ βασιλίδι Ῥώμῃ κατοικούντων Μ(ᾶρκον) Οὔλπιον Δομεστικὸν διὰ βίου ξυστάρχην καὶ ἀρχιερέα τοῦ σύμπαντος ξυστοῦ, περιοδονίκην παράδοξον, ἐπὶ βαλανείων Σεβαστοῦ τὸν ἑαυτῶν προστάτην καὶ αὐτὸν πρεσβεύσαντα καὶ αἰτησάμενον τὸ τέμενος τῷ σύμπαντι ξυστῷ, τὴν τειμὴν ἀναθέντος Μεττίου Ἀμερίμνου ἐπὶ ἀρχόντων Λ. Οὐεννίου Ἀγριππιανοῦ καὶ Μ. Μεττίου Ἀμερίμνου.

2 ἀπὸ καταλύσεως vide ad n. 1105.

Agrippianus et Amerimnus ἄρχοντες qualem magistratum apud Heracleistas gesserint nescio.

1110 Tusculi lapis ad ingressum villae Rosciae (i. e. Rocciae) Lup. In villa Roccia prope Cryptae ferratae senticetum Plac. in villa Muti (quod recentius villae Rocciae nomen est) Zoega. Henzen.

ΜΑΡ · ΟΥΛΠ · ΦΙΡΜΟΝ · ΔΟΜΕϹ
ΤΙΚΟΝ · ΑΡΧΙΕΡΕΑ · ΤΟΥϹΥΝΠΑΝ
ΤΟϹ · ΞΥϹΤΟΥΔΙΑΒΙΟΥ · ΞΥϹΤΑΡ
ΧΗΝ · ΚΑΙ · ΕΠΙΒΑΛΑΝΕΙΩΝ · ϹΕΒΑϹ
ΤΩΝ · ΥΙΟΝ · ΜΑΡ · ΟΥΑ · ΔΟΜΕϹΤΙΚΟΥ
ΕΦΕϹΙΟΥΠΑΝΚΡΑΤΙΑϹΤΟΥ · ΠΕΡΙ
ΟΔΟΝΕΙΚΟΥ · ΠΑΡΑΔΟΞΟΥΑΡΧΙΕ
ΡΕΩϹ · ΤΟΥ · ϹΥΝΠΑΝΤΟϹ · ΞΥϹΤΟΥ
ΔΙΑΒΙΟΥ · ΞΥϹΤΑΡΧΟΥ · ΚΑΙ · ΕΠΙ
ΒΑΛΑΝΕΙΩΝ · ϹΕΒΑϹΤΩΝ · ΚΤΙϹ
ΤΟΥΤΟΥΤΕΜΕΝΟΥϹ · ΚΑΙ
ΤΩΝΕΝΑΥΤΩ · ΑΝΑΘΗ
ΜΑΤΩΝ · ϹΥΝΚΑΙ · ΤΟΙϹ · ΘΕΟΙϹ

Descripsit Henzen. Lupi apud Gorium Marucell. A 6 (Donius IV 66, ex eoque Murat. 630, 1 et Donat. p. 75, 1); tabula incisam Placentini de siglis p. 118. Est etiam in schedis Zoegae p. 304, 6. Ex schedis Uhdeni et Welckeri Franz 5911.

Μᾶρ(κον) Οὔλπ(ιον) Φίρμον Δομεστικὸν ἀρχιερέα τοῦ σύμπαντος ξυστοῦ, διὰ βίου ξυστάρχην καὶ ἐπὶ βαλανείων Σεβαστῶν, υἱὸν Μάρ(κου) Οὐλ(πίου) Δομεστικοῦ Ἐφεσίου παγκρατιαστοῦ περιοδονίκου παραδόξου, ἀρχιερέως τοῦ σύμπαντος ξυστοῦ, διὰ βίου ξυστάρχου καὶ ἐπὶ βαλανείων Σεβαστῶν, κτίστου τοῦ τεμένους καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναθημάτων σὺν καὶ τοῖς θεοῖς.

V. 13 condiderat pater (de quo v. 1054. 55) τὸ τέμενος idemque omnia quae illic erant donaria et ipsas deorum quoque imagines dedicaverat, quod contra Franzium moneo.

Composui titulos ad Heracleistarum synodum xysticam pertinentes (1102—1110), quibus si addideris Hadriani et Antonini epistulas (1054. 1055) haec fere efficies. Imperante Hadriano synodus aliunde (fortasse Sardibus, cf. ad 1105) expulsa Romam se transtulit, ubi permissu Antonini iuxta thermas Traianas constitit fano consecrato et xysto tabularioque constituto; ibi (i. e. ad S. Petrum in vinculis) omnes fere tituli inventi sunt. Summus quisque apud illos magistratus (ἀρχιερεὺς τοῦ σύμπαντος ξυστοῦ, διὰ βίου ξυστάρχης) a Caesaribus curam balneorum accipiebat (ἐπὶ βαλανείων Σεβαστῶν s. τοῦ Σεβαστοῦ i. e. Traiani, cf. n. 1055); pontificum statuae in ipso xysto positae eodemque loco etiam imperatorum imagines a M. Ulpio Domestico primo postquam Romae consedit synodi pontifice dedicatae sunt (1054. 55). Eiusdem synodi decretum superest ineunte saeculo quarto scriptum (supra n. 956), quo tamen tempore Herculis nomen abiecisse videtur synodus: huic aetati proximus titulus n. 1107.

1111 Romae in via Appia miliario VII ab urbe repertum fuit sepulcrum ubi erant plures tabulae marmoreae, in quibus erant sculptae coronae laureae et diversarum frondium, infra quas erant scripta ista nomina tragoedorum citharoedorum et comicorum Ivc. Via Appia VII ab urbe miliario visuntur in sepulcro plures tabulae cum coronis diversis et inscriptionibus Pigh. de titulis *a b* et *d—i*. Apud Maffaeos Citt. de titulo *c*.

a *laurea*

ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΝ
ΔΙΑΠΑΝΤΩΝ

b *ex olea*

ΚΥΖΙΚΟΝ
ΚΟΙΝΗΝ
ΚΩΜΩΔΩΝ

c

ΚΥΖΙΚΟΝ
ΚΩΜΩΔΟΥΣ

d *hederacea*

ΠΕΡΓΑΜΟΝ
ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ

e *ex violis*

ΚΥΖΙΚΟΝ
ΚΟΙΝΗΝ
ΤΡΑΓΩΔΩΝ

f *ex quattuor ramis coniuncta folia*

ΣΜΥΡΝΑΝ
ΤΡΑΓΩΔΟΥΣ

g *querna intermixtis glandibus*

ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΝ
ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ

h *laurea*

ΡΩΜΗΝ
ΤΡΑΓΩΔΟΥΣ

i *rosea intermixtis foliis*

ΠΕΡΓΑΜΟΝ
ΔΙΑΠΑΝΤΩΝ

Habet omnes Iucundus Veron. f. 101, Magliab. 28, 5 f. 92' et 28, 34 (syll. II) f. 156 omissis frondium nominibus; omnes praeter *c* Gruterus 1090, 1—8 ex Pighianis, ubi accedunt frondium nomina; titulum *c* Cittadini Vat. 5253 f. 325' et Marc. XIV 116 p. 75. Ex Grutero Franz 5919.

Apparet Pighium lemma ab Iucundo sumpsisse, non vero apographa ipsa nec coronarum descriptionem; apparet praeterea cum Pighius describeret titulum *c* iam a reliquis disiunctum seorsim in aedes Maffeiorum pervenisse.

a ΠΑΝΔΩΝ Iuc.
b ΚΥΤΙΚΟΝ Grut. sicut etiam *e*.
c ΣΩΜΩΔΟ|ΥΣ Citt. Marc. ΩΜΩΔΟΥΣ id. Vat.
f ΕΜΥΡΝΑΝ Iuc.
i ΔΙΑΠΤΩΝ Iuc.

a Νικομήδειαν διὰ πάντων.
b Κύζικον κοινὴν κωμῳδῶν.
c Κύζικον κωμῳδούς.
d Πέργαμον κιθαρῳδούς.
e Κύζικον κοινὴν τραγῳδῶν.
f Σμύρναν τραγῳδούς.
g Νικομήδειαν κιθαρῳδούς.
h Ῥώμην τραγῳδούς.
i Πέργαμον διὰ πάντων.

Cf. Bekk. anecd. 91, 10 διὰ πάντων ἀγὼν λέγεται ὁ ἔσχατος. Κρατῖνος Πανόπταις. In his vero titulis significat necessario vicisse illum omnia poeseos genera.

1112 Tabula marmorea apud Maffeos Citt. In marmore quattuor orbes habente Met.

a *in corona:*

ΟΛΥΜΠΙΑ
ЄΝΑΘΗΝΑΙC
ΑΝΔΡΩΝ
ΠΑΛΗΝ

b *in corona:*

ΑΛЄΞΑΝΔΡΙΑ
CЄΒΑCΤΑ
ΑΝΔΡΩΝ
ΠΑΛΗΝ

c *in corona:*

ΤΗΝЄΞΑΡΓΟΥC
ΑCΠΙΔΑ
ΤΡΙC

d *in corona:*

ΠЄΡΙΟΔΟ/
ΝЄΙ/
Δ/

Metellus Vat. 6039 f. 252'; Cittadini Vat. 5253 f. 328 et Marc. XIV 116 p. 83; Manut. Vat. 5237 f. 240' et *a b c* id. Vat. 5241 p. 357. Ex schedis Metelli Grut. 316, 2 (Franz 5915).

Formam A passim habet Manut. 5237.

b v. 1 ΑΛЄΞΑΝΔΡΙ Met. Manut. 5237 ΑΛЄΞΑΝΔΡ Manut. 5241 ΑΛЄΞΑΝΔΡΙΑ Citt. — 2 om. Met.

c ΓΗΝЄΞΑΡΓΟ Citt. Vat. ΤΗΝЄΞΑΡΓ|ΟΥ Citt. Marc.

d 1 ΠЄΡΙΟΔ// Met. Citt. Vat. ΠЄΡΙΟΔΟΝ Manut. 5237. — 2 ΝЄ// Met. Citt. Vat. ΝЄΙΧ Citt. Marc.

a Ὀλύμπια ἐν Ἀθήναις ἀνδρῶν πάλην.
b Ἀλεξάνδρια Σεβαστὰ ἀνδρῶν πάλην.
c τὴν ἐξ Ἄργους ἀσπίδα τρίς.
d περιοδονεί[κης?] δ[ίς?]

1113 Romae in museo Vaticano tabulae marmoreae.

1 *in corona:*

Є⊕ЄCΟΝ
ΑΔΡΙΑΝЄ
ΙΑ Α

2 *in corona:*

Є⊕ЄCΟΝ
ΒΑΡΒΙΛΛЄΙ
Β

3 *in corona:*

CΑΡΔЄΙCΚΟΙ
ΝΟΝΑCΙΑC
Α

4 *in corona:*

CΜΥΡ-
ΚΟΙΝ-

5

ΙCΤΟΥCΙЄΙΑ
Λ

Tit. 1—4 Osann syll. p. 452, n. 162—165; inde adhibitis schedis Thorlacii Franz 5916 *b c* et 5918 *a b*. Tit. 5 ex eisdem schedis Franz 5918 *c*.

1 Ἔφεσον Ἁδριάνεια α'.
2 Ἔφεσον Βαρβίλλει[α] β'.
3 Σάρδεις κοινὸν Ἀσίας α'.
4 Σμύρ[ναν] κοι[νὸν Ἀσίας ..
5 ....εια [α'].

1114 In museo Lateranensi tabula marmorea.

Descripsi. N]εάπολιν κωμῳδοὺς.
Ποτιόλους κωμῳδούς.

1115 Romae in aede Rufinorum post templum Pacis Citt. Vat. de priore titulo. — In hortis puellarum mendicantium ad templum Pacis, ubi olim horti Carpenses, in duobus lapidibus figurae orbicularis Marini de utroque. — S. l. Citt. Marc. Priorem possedit Guil. Humboldt Franz.

in corona:	*in corona:*
a Ε ⸸ ΕϹΟΝ	*b* ΛΕΠΑΛ
Ε ⸸ ΕϹΕΙΑ	ΠΥΘΙ
- Α -	- Α -

Utrumque habent Cittadini Vat. 5253 f. 325', Marc. XIV 116 p. 79 et Marini Vat. 9133 f. 251 ex suo apographo. Priorem (ab Humboldtio acceptam?) Franz 5916.

a Ε et Σ formas Franz — v. 3 Λ Citt.

b sic Cittadini ΛΕΠΑ
ΠΥΕ
Λ

a Ἔφεσον Ἐφέσιοι α'.
b . . . . . . ?
Πύθι[α
α'.

1116 Apud columnam Traiani Citt. Vat. Sine loco Citt. Marc.

in corona:

ΠΥΘΙΑ
ΤΑΕΝΔΕ⸸Ο
ΙϹ · Α

Cittadini Vat. 5253 f. 325' et Marc. XIV 116 f. 79.
2 et 3 ΕΝΔΕ⸸Ο|ΙϹΙ Vat.
Πύθια τὰ ἐν Δε[λ]φοῖς α'.

1117 Romae in museo Hieronymi Victorii oblongum marmor, in quo vasa octo figurantur et in quolibet ϹΕΒΑϹΤΑ Maff. Videntur haec vasa coronae fuisse.

ϹΕΒΑϹΤΑ

Σεβαστά.

Maffei mus. Veron. p. 271, 7.

III. ALBANAE EISQVE VICINAE SACRAE ET PVBLICAE.

1118 Sub monte Albano in ara rudi.

ΔΙΙΚΕΡΑΥΝΙΩΙ

Fabretti X 164; inde Franz 5930.

Διὶ Κεραυνίῳ.

Est *Iupiter Fulgerator.*

1119 Prope Albam Longam repertus lapis.

Η⸸ΑΙϹΤΩΙ

Ἡφαίστῳ.

Ex museo Carnevalli civis Albani ed. Osann syll. p. 567, 30; inde Franz 5951.

1120 In Tusculo repertus lapis.

ΦΗΜΗΙ
ΕΥΑΓΓΕΛΩΙ

Edidit Welcker mus. Rhen. II (1843) p. 443; inde Franz 5973b.

Φήμῃ εὐαγγέλωι.

1121 Nemore (*Nemi*) in area Artemisii a. 1870 columna marmorea capitulata reperta (1,05 alt.).

in capitulo:

C.SALLVIO·C·F·NASONI·LEG·PRO·PR

sub capitulo litteris minoribus:

MYSEI·AB/AITAE·ET·EPICT///S
QVOD·EOS·BELLO·MITRHIDA//S
CONSERVAVIT·VIRTVTIS·ERGO
Γ//ΩΙΣΑΛΛΟΥΙΩΙΓΑΙΟΥΥΙΩΙΝΑΣΩΝΙ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΩΙΜΥΣΟΙ
ΑΒΒΑΙΕΙΤΑΙΚΑΙΕΠΙΚΤΗΤΕΙΣΟΤΙΑΥΤΟΥΣ
ΕΝΤΩΙΠΟΛΕΜΩΤΩΙΜΙΘΡΙΔΑΤΟΥΣ
ΔΙΕΤΗΡΗΣΕΝΑΝΔΡΗΑΣΕΝΕΚΕΝ

Descripsit Henzen et edidit *bull. dell' inst.* 1871 p. 54, Hermae VI 6 sqq.; vidit Garrucci et edidit syll. n. 991; item Dessau CIL XIV 2218, cui contulit etiam Chr. Huelsen.

V. 1 NÁSONI Dess. Huels. NASONI reliqui.

C. Sallvio C. f. Nasoni leg(ato) pro pr(aetore) Mysei Ab[b]aitae et Epict[ete]s, quod eos bello Mithrida[ti]s conservavit, virtutis ergo.

Γ[αί]ωι Σαλλουίωι Γαίου υἱῶι Νάσωνι πρεσβευτῇ καὶ ἀντιστρατήγωι Μυσοὶ Ἀββαιεῖται καὶ Ἐπικτητεῖς, ὅτι αὐτοὺς ἐν τῶι πολέμωι τῶι Μιθριδάτους διετήρησεν, ἀνδρήας ἕνεκεν.

Cf. Mommsen Hermae l. s. p. 13. De Mysia Abbaitis et Epictetibus cf. Strabo p. 625 et quae alia adfert Henzenius.

1122 Genzani reperta tabula marmorea Borgh. Inde Romae apud Truzzium Henz. Postea penes Sartium, inde in museo Capitolino.

A·TERENTIO·A·F·VARR
MVRENAE
PTOLEMAIEI·CYRENENS
PATRONO
ΔΙΑΠΡΕϹΒΕΥΤΩΝ
ΙΤΘΑΛΛΑΜΜΟΝΟϹΤΟΥΑΠΕΛΛΑ
ϹΙΜΩΝΟϹΤΟΥϹΙΜΩΝΟϹ

Henzen *bull. dell' inst.* 1848 p. 75, qui vidit. Est inter schedas Sartianas; inde Henzen syll. Orell. 5311; ex Bormanni apographo a se recognito Dessau CIL XIV 2109.

A. Terentio A. f. Varr(oni) Murenae Ptolemaiei Cyrenens(es) patrono.
Διὰ πρεσβευτῶν Ἰτθαλλαμμ[ω]νος τοῦ Ἀπελλᾶ, Σίμωνος τοῦ Σίμωνος.

Parmi del tempo della repubblica, in cui non si continuava ad alcuno il titolo della sostenuta magistratura dopo ch' era spirata; e quindi piuttosto che al Varrone Murena console nel 731, l' attribuisco a suo padre. A principio del 705 per attestato di Cicerone (ad fam. 16, 12, 6) *egli era in Grecia, forse di ritorno dalla questura o da altra carica sostenuta a Cirene, ma per lo scoppio della guerra civile non venne più avanti, onde nel 706 lo troviamo nell' esercito Pompeiano a trattare di pace con Vatinio legato di Cesare* (bell. civ. III 19), *finchè poi nel 711 fù proscritto dai Triumviri* Borghesi op. VII 489. Probabilius hic quam Henzenius, qui adnotat l. s.: 'Varro Murena cos. suff. a. 23 p. Chr. n., quo anno accusatus a Tiberio et interfectus est; Dio 54, 3, Suet. Aug. 19, Suet. Tib. 8.'

IIII. TIBVRTINAE SACRAE.

1123 (Tibure) in villa Cassi reperta basis Visc. in museo Vaticano Os. Dess.

a

ΑΓΑΘΩΙ
ΔΑΙΜΟΝΙ

Ἀγαθῶι δαίμονι.

b in parte aversa:

AGATHODAEMONI
SACRVM
E V S

l. e. *e v(oto) s(uscepto).*

Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 56, 2; edidit idem mus. *PCl.* I p. 15, *opere varie* II 441. Denuo Osann syll. p. 425, 27; repetiit Franz 5967; ex suo apographo Dessau CIL XIV 3533.

Latina om. Visc.

1124 Tibure in collegio tabula marmorea utrimque Sirm.

a

ΤΗΚΥΡΙΑΑΡΤΕΜΙ
ΔΙΕΥΧΗΝΕΠΟΙΗ
CΕΝΠΑΚΚΙΑΛΟΥΚΙ
ΟΥΘΥΓΑΤΗΡCΕΚΟΝ
ΔΕΙΝΑΥΠΕΡΑΥΤΗC
ΚΑΙΠΟCΤΟΥΜΙΛΛΗC
ΘΥΓΑΤΡΟC

b

ΤΗΚΥΡΙΑ
ΑΡΤΕΜΙΔΙΕΥΧΗΝ
ΕΠΟΙΗCΕΝΠΑΚΚΙΑ
CΕΚΟΝΔΕΙΝΑΥΠΕΡ
CΩΤΗΡΙΑCΜΑΡΚΟΥ
ΚΑΙΦΑΔΙΛΛΗC

Sirmond cod. Paris. 10807 f. 3'; ab Sirmondio acceptam Grut. 1066, 13; inde Sebastiani *viaggio a Tivoli fatto nell' a. 1825* II 357; Franz 5942.

Sirmondus nomini Σεκονδεῖνα utrobique Υ litteram (ut esset Σεκουνδεῖνα) superscripsit. Litterarum formae videntur Є C Ѡ fuisse.

a Τῇ κυρίᾳ Ἀρτέμιδι εὐχὴν ἐποίησεν Πακκία Λουκίου θυγάτηρ Σεκονδεῖνα ὑπὲρ αὑτῆς καὶ Ποστουμίλλης θυγατρός.

b Τῇ κυρίᾳ Ἀρτέμιδι εὐχὴν ἐποίησεν Πακκία Σεκονδεῖνα ὑπὲρ σωτηρίας Μάρκου καὶ Φαδίλλης.

Altera dedicatio facta pro Marco Aurelio Antonino et Fadilla eius filia, eo fortasse tempore quo Fadilla aegrotabat, cf. vit. Avidii Cassii 10.

1125 Tibure in aede D. Archangeli Michaelis Iucund. et antiquiores omnes (in pilo marmoreo sub altari maiori Ottob.): *vi sono in Tivoli due iscrittioni de questo medesimo tenore* Lig. Neap. fraude sua. — Romae in hortis Iustinianis Zoeg. Marin. Nunc in museo Vaticano Chiaramontano. — In eodem lapide teste Siedero tit. Lat. CIL XIV 3598.

ΑΣΚΛΗΠΙΩ·Θ
ΣΩΤΗΡΙ
Λ·ΜΙΝΙΚΙΟΣΝΑΤΑΛΙΟΣ
ΥΠΑΤΟΣΑΝΘΥΠΑΤΟΣΛΙΒΥΗΣ
ΑΥΓΟΥΡ·ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ·ΚΑΙ
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ·ΣΕΒΑΣΤΟ
ΜΥΣΙΑΣΤΗΣΚΑΤΩ
ΤΟΝΝΑΟΝΚΑΙΤΟΝΒΩΜΟΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Descripsi. Iucundus Bonon. et Magliab. 28, 5 f. 107 (ex Iucundianis Donius Vat. 7113 f. 18'); Sieder Mutin. VI F 28 f. 73 (hinc Apianus p. 276); Accursius Odeporicon Ambr. O 125 scheda singulari; Leoncini cod. Sen. CIII 27 f. 2' (ab eo Mancini apud Metellum Vat. 6039 f. 346'); Smetius ms. p. 100, ed. f. 28 ex Morillonii apographo (Grut. 69, 8); Pigh. Berol. p. 38; Ligorius Taur. XX, Neap. VII et VIII (Murat. 433, 8); auctor ignotus syllogae Tiburtinae cod. Ottob. 2970 f. 24; Marini ad Gruterum cod. Vat. 9146; Borghesi opp. VIII 47; Zoega sched. ms. p. 302, 1; Osann syll. p. 438, 102; adhibitis schedis Uhdenii et Thorlacii Franz 5977.

1 ΑΣΚΛΗΠΙΟΕ· Iuc. ΑΣΚΛΗΠΙΩΕ Leonc. ΑΣΚΛΗΠΙΩ·Θ Acc. ΑΣΚΛΗΠΙΩΘ Ottob. ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ Ligor. Neap. Sieder. ΑΙΣΚΛΗΠΙΩΙΘЄ Ligor. Taur. ΑΣΚΛΗΠΙΩΘΕΩ Mar. Zoega. Hodie nihil nisi ΑΣΚΛΗΠΙ legi potest. Primus supplevit, ut videtur, Morillon apud Smetium ΑCΚΛΗΠΙѠΘЄѠ.

Ἀσκληπιῷ θ[εῷ] σωτῆρι Λ. Μινίκιος Νατάλιος, ὕπατος, ἀνθύπατος Λιβύης, αὔγουρ, πρεσβευτὴς καὶ ἀντιστράτηγος Σεβαστοῦ Μυσίας τῆς κάτω, τὸν ναὸν καὶ τὸν βωμὸν ἀνέθηκεν.

L. Minicius Natalis cos. circa a. p. Chr. 127. Cf. Melchiorri in diario Rom. *il Saggiatore* VI (1846) p. 273; Borghesi l. s.; Henzen *ann. dell' inst.* XXI (1849) p. 223; Dessau CIL XIV 3599.

1126 (Tibure) in templo S. Ioannis in columna ab utroque latere Sied.

ΗΧΟΥΣ
ΗΧΟΥΣ

Eodem exemplo Sieder cod. Mutin. f. 73 et nescio quis cod. Marcian. XIV 24 f. 86'.

Ἠχοῦς.

V. PRAENESTINA SACRA.

1127 Praeneste in S. Nicolao Iuc. Aede S. Nicolai a. 1550 diruta lapidem in vicinum S. Annuntiatae templum translatus est, ibique circa aquae lustralis vas extitisse tradit Suares. Invenire non potuit Cecconi.

DOMVS·C·VALERI·HERMAISCI·TEMPLVM
SARAPIS·SCHOLA·FAVSTINIANA·FECIT·C
VALERIVS·HERMAISCVS
DEDIC·IDIB·DEC
BARBARO·ET·REGVLO·COS

Γ·ΒΑΛΕΡΙΟCΕΡΜΑΙΣΚΟΣΕΠΟΙ
CΑΡΑΠΕΙΟΝΔΙΙΗΛΙΩΜΕΓΑΛΩ
CΑΡΑΠ·ΙΤΟΙΣΣΥΝΝΑΟΙΣΘΕΟΙΣ

Unus omnino descripsit Iucundus Veron. f. 220', Magliab. f. 179; inde Donius sched. Vat. 7113 f. 18, ed. II 10; eodem exemplo cod. Barber. XXX 171 et Graeca cod. Riccard. 996 in sylloge Cyriacana, unde edidit Riemann *bull. de corr. hell.* I 294. Iucundianum exemplum interpolatum habent Pighius Berol. A 61*a*, Suaresius antiqu. Praen. I 51 (hinc Vulpius vet. Lat. VII 153, qui se vidisse finxit; Muratori 331, 1; ex Vulpio Cecconi *storia di Palestr.* p. 181; ex Muratorio Franz 5998).

V. 6 ΕΠΟΙΕΙ Pigh. ΕΠΟΙΗΣΕΝ Ricc. Suar., quae sunt supplementa.

Versus patet male divisos esse; rectius dividendi ansam praebent quamvis incertam lacunae Graeci tituli:

Γ. Βαλέριος | Ἑρμαΐσκος ἐποί[ησε | τὸ] Σαραπεῖον | Διὶ Ἡλίῳ | μεγάλῳ Σαράπι[δι καὶ] | τοῖς συννάοις | θεοῖς.

Similia fortasse acciderunt in titulo Latino.

Annus est p. Chr. n. 157.

VI. HERMAE VEL SIMVLACRA.

Multi qui hoc capite proponendi sunt hermarum aliarumve imaginum tituli pars Roma ipsa in urbe, alii in vicinia urbis, longe plurimi Tibure inventi sunt. Novimus Romanorum maxime consuetudinem ut eorum Graecorum hominum imagines quos quisque maxime diligeret sive in cubiculo vel bibliotheca sive per hortos collocarent, neque est cur hunc usum certis temporum finibus circumscribamus. Sed est certum quoddam hermarum genus manifestis propriisque indiciis a ceteris distinctum, quod pauca interpretis verba flagitat. Qui omnes (si duos vel tres excipias, de quibus non satis constat) Tibure vel sub Tibure reperti easdem litterarum formas exhibent (maxime insignes sunt formae O et D), ut certum sit eiusdem aetatis omnes esse eademque ex officina profectos. Nomina autem his inscripta si examinaveris, certos quosdam hominum ordines ut ita dicam invenies: paucis exceptis omnes litterarum ingeniive laude famosi fuerunt. Habemus Biantem Thalen Cleobulum Periandrum Pittacum Solonem et suam cuique additam sententiam (quae in Thaletis titulo casu periit): nemo dubitabit una cum his olim etiam Chilonis hermam coniunctum fuisse, ut plenus fuerit septem sapientum numerus qualis Romanorum aetate vulgaris erat. Oratores habemus Andocidem Isocratem Lycurgum Aeschinem; plures olim fuisse necessarium est, si quidem Demosthenem praetermissum nemo credere poterit, et cum vel Andocidem in ordinem receptum videamus multo probabilius videtur omnes decem oratores positos fuisse quam meliorum quendam delectum. Item lyrici poetae, e quibus Ibyci Stesichorique tituli supersunt, plures sine dubio, fortasse novem fuerunt; comici Aristophanes et Philemo soli superant, Menandrum omissum fuisse non credo. Philosophos habemus Aristotelem, Heraclitum, Theophrastum, Carneadem, Platonem (Platonis herma ad septem sapientum similitudinem additis quibusdam ex Republica et Phaedro verbis ornatus est), ex magno numero paucos. His denique accedunt Aristogito (addito patris nomine Theotimo nusquam praeterea tradito), Miltiades, Pericles, Alexander Magnus, viri de rebus publicis regendis pro suo quisque ingenio bene meriti. Hanc tam amplam virorum illustrium collectionem intellegis privatae domus angustias privatique hominis studia longe superare; itaque cum pars certe horum hermarum, qui omnes inter se simillimi sunt, in villa Hadriani Caesaris reperta sit, facilis est coniectura etiam illos quos extra villam in superioribus Tiburis regionibus inventos esse scimus olim Hadrianis hortis porticibusque ornandis inservisse, quod nemo negabit et saeculo illi et ipsi Caesari egregie convenire. Accedit quod in his titulis doctorum hominum studia apertissime cognoscuntur; vide quae de patrum nominibus dixi ad Aristophanis, Heracliti, Theophrasti, Ibyci, Carneadis, Stesichori titulos. Etiam hoc monumentorum genus in litterarum Graecarum historiae fontibus numerandum vel ut cautius loquar pro documento habendum est quid illius aetatis viris doctis in litterarum historia certum quidve reiectaneum visum sit.

1128 Herma acephalus (nam caput quod exhibent Ursinus et Gallaeus falso impositum) complusculis abhinc annis cum multis aliorum virorum illustrium capitibus in villa Hadriani Tiburtina repertus Fab. Pro foribus domus Ludovici Moderni Acc. *in casa Ludovico Ma(n)cino* Pigh. *in palazzo* ...... (legi non potest) Met. in hortis Aldobrandinis ad portam Flaminiam Citt. Apud magnum Etruriae Ducem Gall. Florentiae Gor. Bononiae in instituto scientiarum Mur., falso ut videtur.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ
ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Accursius in Odeporico cod. Ambros. O 125 scheda singulari; Pighius Berol. A 61 p. 102; Ligorius Neap. XIII B 7 p. 412. Taurin. 23 p. 74; Ursinus Vat. 3439 f. 123', ed. imag. p. 79; Metellus Vat. 6040 f. 64'; Cittadini Vat. 5253 f. 321, Marc. XIV 116 p. 141; Gallaeus tab. 2 (imago eadem quae est apud Ursinum); ex Gallaeo Bellori tab. 71; Gori inscr. Etr. I 79, 229; ex apographo Gherardii Muratori 1626, 12; repetiit Franz 6017.

Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Ἀθηναῖος.

Idem fortasse herma in codice Waelscappliano f. 5 sic describitur: 'in vinea pont... (aliquot vocabula charta adesa perierunt) .... Tiburti allatus; facies hilari aspectu alto naso fronte lata parumper rugata, capillitio plano:'

ΑΙΣΧΙΝΗΣ
ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

De altero quodam tituli exemplo sic rettulit Mommsenus in schedis: '*trovato a Molzei 5 ott. 1815 nella parte interna di un pilastro demolito* (*del palazzo Sandi*, ut videtur):

ΑΙΣΧΙΝΗΣ
ΑΤΡΟΜΗΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

descripsi, sed dubitans num sit vere antiqua. Edidit Taurus *lapidi esistenti nella villa Tauro* n. 19.'

1129 Tibure inventa protome a. 1760 in villa Cassii Visc. Nunc in museo Vaticano.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ

Descripsi. Visconti sched. cod. Paris. Lat. 9697 f. 107; idem *mus. PCl.* VI tab. 36; *iconogr. gr.* tab. 29, 3. 4 coll. vol. I 261; repetiit Franz 6018.

Αἰσχίνης.

1130 Herma repertus a. 1779 per curam Iosephi Azara regis Hispaniae legati (Visc.) *in un luogo sotto Tivoli chiamato 'li Pisoni', alla distanza di circa 500 passi da Carciano* Guatt. Azara donavit Napoleoni I, inde pervenit in museum Parisinum, ubi nunc est.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΜΑΚΕ

Fea in Winckelmanni hist. art. II tab. 5; Guattani *monum. ant. ined.* 1784 m. Ian. tab. 1; Choiseul-Gouffier *voy. pittor.* II 1, 39; Visconti *iconogr.* tab. 39 cf. II 36; Clarac *musée de sculpt. inscr.* tab. VI (cf. II 2, 416); Franz 6019; Froehner *inscr. gr. du Louvre* n. 71.

3 ΜΑΚΕ Guatt. ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΣ non legit, sed supplerit imperite Clarac; quae Visconti habet fugientium litterarum vestigia ΜΑΚΕΔΟΝΟ, haec Froehnero coniecturam suppeditasse videntur Μακ[εδόνων βασιλεύς].

Ἀλέξανδρος Φιλίππου Μακ[εδών].

1131 Herma capite falso imposito. — *Déterré de nos jours dans les jardins de M. le marquis Fonseca sur le mont Célius, il a été placé au Vatican* VISC.

in fronte:

Α Λ Κ Ι Ρ

in latere sinistro:

Ϲ Ι C Ι Ν Μ Ο Ι Δ Υ Ο Λ Δ Ε Λ Φ Ο Ι Ο Μ Ω Ν Υ Μ C
Ο Ι Δ Υ · Ο Μ Ο Ι Ο Ι
Ο Ι Μ Ε Χ Ρ Ι Μ Ε Ν Ζ Ω Ο Υ C Ι Τ Ο Ν Η
Ο Ν Ο Υ Κ Ε C Ο Ρ Ω C Ι
Λ Υ Τ Α Ρ Ε Π Η Ν

Descripsimus Michaelis et ego. Visconti sched. Paris. f. 68 et 98; ed. mus. *P.-Cl.* VI tab. 31; *iconogr. gr.* tab. 16, 1. 2 coll. vol. I 144; repetiit Franz 6022.

Ἀλκιβ[ιάδης.

Εἰσίν μοι δύο ἀδελφοὶ ὁμώνυμο[ι], οἱ δύ' ὅμοιοι,
οἱ μέχρι μὲν ζῶσιν, τὸν ἥ[λι]ον οὐκ ἐσορῶσιν,
αὐτὰρ ἐπὴν . . . .

Supplenda sententia ex Tryphonis περὶ τρόπων libro in Spengelii rhet. gr. III 194, ubi v. 3 sq. sic habentur:

αὐτὰρ ἐπεί κε θάνωσι καὶ ἀνδρῶν χεῖρας ἵκωνται,
ἠέλιον τ' ὁρῶσι (l. ἐσορῶσι) καὶ ἀλλήλοισι μάχονται.

Sunt autem tali ossei; vide quae dixi epigr. 1120.

1132 Romae ad viam Portuensem prope vineam Bonelli reperta protome; caput barbatum et taeniis vinctum. In basi legitur:

Α Ν Α Κ Ρ Ε Ω Ν
Λ Υ Ρ Ι Κ Ο C

Lanciani *bull. comun.* 1884 p. 33 et apud Fiorellium *not. degli scavi* 1884 p. 42.

Ἀνακρέων λυρικός.

Celeberrimam Borghesianam stantis poetae imaginem Anacreontis esse certo huius protomae testimonio demonstratum est; cf. Wolters *arch. Zeitg.* XLII (1884) p. 153.

1133 In Vaticano herma acephalus.

Α Ν Α Κ
Σ Κ Υ
Τ Η Ι

Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107 et 109'; ed. mus. *P.-Cl.* I 14 et *opere varie* II 441; repetiit Franz 6023.

3 Τ Ε Ι . . Visc. ms. utroque loco.

Ἀνακ[ρέων] Σκυ[θίνου] Τήι[ος.

Suid. s. v. Ἀνακρέων· Σκυθίνου υἱός, οἱ δὲ Εὐμήλου, οἱ δὲ Παρθενίου, οἱ δὲ Ἀριστοκρίτου ἔδοξαν. Schol. Platon. vol. VI 266 H. Σκυθίνου ἢ Παρθενίου. Utrobique Scythinus primum obtinet locum; confirmat titulus huius nominis apud grammaticos auctoritatem.

1134 Extra Tibur in templo S. Mariae in via ad villam Hadriani (a. 1503) SIED. MARC. MVR. Locum non indicant RELIQVI.

Α Ν Δ Ο Κ Ι Δ Η Σ
Λ Ε Ω Γ Ο Ρ Ο Υ
Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ

Martinus Sieder cod. Mutin. f. 75; inde cod. Marc. Venet. XIV 24 f. 86' et Muratori 1630, 7 (ex suis schedis); Ligorius Taur. 23 p. 327, Neap. XIII B 7 p. 413; Ursinus Vat. 3439 f. 124; Pigbius Berol. f. 143; eo exemplo quod habet Lig. Taur. edidit Ursinus imag. p. 73; ex schedis Ursini Gallaeus tab. 13 (inde memorat Visconti *iconogr. gr.* I 272); repetiit Franz 6024.

2 Λ Ι Ω Ν Θ Ι Ο Υ Lig. Taur. et Ursin. Vat.

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου Ἀθηναῖος.

Fragmentum fortasse huius hermae (*frammento d' Erma senza capo*) habet Visconti cod. Paris. Lat. 9697 f. 107 et 109':

. . . . Ι Δ Η Σ
. . Ρ Ο Υ
. . Ι Ο Σ

1135 Herma repertus in villa Cassii Tiburtina VISC. nunc in Vaticano.

Α Ν Τ Ι C Θ Ε Ν Η C

Descripsi. Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 1; ed. mus. *P.-Cl.* VI tab. 35, cf. etiam *iconogr. gr.* I 196 adn. 4; repetiit Franz 6025.

Ἀντισθένης.

1136 Herma acephalus; ibidem (i. e. in aede S. Mariae de Empesone extra Tibur) IVC. DON. Extra Tibur in templo S. Mariae in via ad villam Hadriani (a. 1503) SIED. MARC. Sine loci indicio ACC. LIG. PIGH. URS. Romae apud cardinalem Carpensem STAT. BOISS.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Γ Ε Ι Τ Ω Ν
Θ Ε Ο Τ Ι Μ Ο Υ
Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ

Iucundus Veron. f. 132', Magl. f. 107, Bonon. versibus non divisis; ex Iucundianis Donius Vat. 7113 f. 18' (hinc fortasse Marini Vat. 9133 f. 273); Martinus Sieder Mutin. f. 74' (inde cod. Marc. Ven. XIV 24 f. 86'); Accursius Ambros. O 125 scheda singulari; Ligorius Neapol. XIII B 7 p. 413; Ursinus Vat. 3439 f. 123'; Pighius Berol. f. 142; ed. Statius tab. 17 (hinc Boissard cod. Par. f. 198, ed. VI 46); Ursinus p. 9; Gallaeus tab. 33; repetiit Franz 6027.

Ἀριστογείτων Θεοτίμου Ἀθηναῖος.

Patris nomen aliunde nobis non traditum.

1137 In radicibus montis Quirinalis abhinc annos XIV reperta statua palliata media statuarum magnitudine paullo minor Fab.

in basi:

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

Faber ad Gallaeum p. 20 n. 35, qui putat statuam hanc eam esse quam in Pomponii Attici domo fuisse Cicero scribit (ep. ad Att. 4, 10 *malo in illa tua sedecula quam habes sub imagine Aristotelis sedere*); Attici enim domus in Quirinali sita fuit *Tamphiliana ab avunculo hereditate relicta* (Nep. Att. 13, 1).

Statua ipsa nunquam edita est.

Ἀριστοτέλης.

1138 Herma acephalus; extra Tibur in templo S. Mariae in via ad villam Hadriani Sied. Marc. *Trovata a Nucero, la quale ebbe il Sig. Giov. Bellaio card. di Parisi* Lig. Taur., sua fraude priora saltem. Sine loco reliqvi.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ
ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ
ΣΤΑΓΕΙΡΙΤΗΣ

Sieder Mutin. f. 75 (hinc cod. Marc. Ven. XIV 24 f. 86'); Ligorius Taur. 23 p. 60, Neap. XIII B 7 p. 413; Ursinus Vat. 3439 f. 124'; Pighius Berol. f. 142'; ed. Ursinus p. 57 (inde Bellori tab. 8); repetiit Franz 6028.

2 ΚΙΚΟΜΑΧΟΥ Sieder.

Ἀριστοτέλης Νικομάχου Σταγειρίτης.

1139 Statua viri sedentis brachium dextrum genu nixi. Romae in aedibus Capo di Ferro-Spada Gvatt. Ibidem nunc extat.

ΑΡΙΣΤΡ⁻///_

Recognovi. Primus ed. Guattani *monum. ant. ined.* (1805) p. CLXIII coll. tab. 35. Denuo Visconti *iconogr. gr.* tab. 20, 2 coll. vol. I 186; repetiit Franz 6029. Accurate Wachsmuth *arch. Zeitg.* 1861 p. 210.

ΑΡΙΣΤ///// Guatt. sextam litteram adfirmans I potius quam O esse; ΑΡΙΣΤ'/// Visconti. Wachsmuthii lectionem ego examinavi et probavi.

Aristotelis imaginem agnovit Visconti.

Ἀριστο[τ]έ[λ]ης.

1140 Herma acephalus (nam quod exhibent caput Statius ac Gallaeus falso impositum est) in villa Tiburtina Hadriani repertus Fab. In hortis cardinalis de Medicis prope villam Iulii III Pont. Max. Stat. Boiss. Apud Ferdinandum card. Mediceum Urs. ed. Apud magnum Etruriae Ducem Gall. Bell. In horto Mediceo Rein. Florentiae Gor. Ibidem nunc extat in museo Officiorum.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Descripsimus Michaelis et ego. Ligorius Taur. 23 p. 44, Neap. XIII B 7 p. 413; Ursinus Vat. 3439 f. 123'; Pighius Berol. f. 143; ed. Statius tab. 9; inde Boissard sched. Paris. f. 197, ed. VI 41; Ursinus p. 29; Gallaeus tab. 34 coll. Fabri nota p. 19; inde Bellori tab. 45; Reinesius synt. XVII 18 (vidit Bartholinus); Gorius inscr. Etr. I 79, 226; repetiit Franz 6030; denuo Duetschke III 196.

Ἀριστοφάνης Φιλιππίδου Ἀθηναῖος.

Grammatici non Philippidam sed Philippum Aristophanis et patrem et filium tradiderunt.

1141 In Vaticano herma acephalus.

ΑΡΧΥΤΑϹ

Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107. 109. 109'; ed. mus. *P.-Cl.* I 14 et *opere varie* II 442; inde Franz 6031.

Ἀρχύτας.

1142 Protome marmorea viri imberbis et calvi; ineunte saeculo XVIII Romae reperta in sepulcro haud procul a via Appia intra murum Aureliani Gar. in museo Capitolino Visc. ego.

ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ

Descripsi. Garofalo *giorn. de' letterati d' Italia* vol. XI n. 10; Bottari mus. *Capit.* ed. Locatelli I p. 30 tab. 3; Guasco III 214; denuo accuratius Visconti *iconogr. gr.* tab. 32, 4. 5 coll. vol. I 280; repetiit Franz 6032.

Ἀσκληπιάδης recte Viscontio videtur medicus Bithynus esse.

1143 Herma integer (sed incertum tituluане spectet ad caput) *déterré de nos jours sur le rivage de Cività Vecchia, dans l'emplacement de l'ancien Castrum novum, aujourd'hui Torre della Chiaruccia* Visc. In museo Vaticano.

infra pede hermae

ΑϹΠΑϹΙΑ

Descripsi. Visconti mus. *P.-Cl.* VI tab. 30; *iconogr. gr.* tab. 15, 3. 4 coll. vol. I 142; repetiit Franz 6033.

Ἀσπασία.

1144 In villa Cassii Tiburtina reperta hermae acephali basis, nunc Thaletis hermae (n. 1163) supposita.

sic ΒΑΧΧΥΛΙΔΟΥ

Descripsit Michaelis. Visconti mus. *P.-Cl.* I 14; inde Franz 6034.

Βακχυλίδου. De casu genetivo vide n. 1150.

1145 Tibure in villa Cassii a. 1780 herma repertus Visc. Nunc in museo Vaticano.

ΒΙΑΣ
ΠΡΗΝΕΥΣ (*sic*)
ΟΙΠΛΕΙΣΤΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΚΑΚΟΙ

Descripsi. Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107. 109; ed. mus. *P.-Cl.* I 13, VI tab. 22. 23, *iconogr. gr.* tab. 10, 1 (coll. I 110); repetiit Franz 6035.

V. 2 ΠΡΙΕΝΕΥΣ Visc. ms.

Βίας Πρ(ι)ηνεύς. οἱ πλεῖστοι ἄνθρωποι κακοί.

1146 Anaglyphum marmoreum (non fictile, ut ferunt) repertum a. 1737 (teste FICORONIO) Romae inter villae Hadriani rudera (sic MVS. MEAD.), postea emptum a Richardo Mead medico Londinensi, quo mortuo venum datum (a. 1755) nescitur quo delatum sit. Exsculptus vir arae insidens.

in ara scriptum:

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
ΕΠΙΒΩΜΙΟΣ

Ficoronius apud Venutium *Roma antica* (1741) I 281; museum Meadianum p. 226; Winckelmann hist. art. ed. Fea II 256 ex ectypo gypseo quod Romae adservabatur; titulum inde repetiit Visconti *iconogr. gr.* vol. I 255; Franz 6038. Omnino vid. Michaelis in Schaeferi Demosthene ed. 2 III append., qui quae exposuit utenda mihi comiter permisit, antequam Schaeferi liber denuo ederetur.
Δημοσθένης ἐπιβώμιος.

1147 *Clipeo di marmo colla testa di Demostene a rilievo tondo nel Casino di villa Panfili; sul piano del clipeo un volume semiaperto* ZOEG. Ibidem extat.

in volumine:

Λ Η
ΜΟ
CΘΕ
ΝΗC

Vidi ego. Zoega ms. p. 300' et p. 124; Visconti mus. *P.-Cl.* VI tab. 37 coll. vol. III tab. 14 cum nota; *iconogr. gr.* tab. 30, 2 coll. vol. I 255. 257; repetiit Franz 6037; denuo Matz-Duhn III, 80, 3610.
1 ΛΗ Zoega et Visconti, qui addit *cette faute est dans l'original.*
Vultus sunt Demosthenis consimiles protomae Herculanensi teste Viscontio. Titulus fortasse novicius, etsi nihil dubitant editores; argumento etiam illud esse potest quod simillima Romae extabat Aeschinis imago (Visconti *iconogr. gr.* tab. 30, 4 coll. vol. I 262) nomine non inscripto.

Paullo confidentius falsum iudicaverim titulum in clupeo marmoreo scriptum, quem 'abhinc annis aliquot Tarracone inventum' esse ait FABER. Tarracone in praedio suburbano GALL. Postea nemo vidit. Vultus iuveniles, genae imberbes.

ΔΗΜΟ
CΘΕ
ΝΗC

Gallaeus tab. 55 ex delineatione ad Fulvium Ursinum missa ab Antonio Augustino; cf. Faber ad Gallaeum p. 37; repetiit Bellori tab. 79.

1148 In Vaticano hermae basis.

ΔΙΟΓΕΝΟC *sic*

Descripsit Michaelis. Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107. 109. 109'; ed. *opere varie* II 442; Franz 6040.
ΔΙΟΓΕΝΗC Visc. ed.
Διογέν(η)ς.

1149 In zophoro ad portam Latinam effosso in frusta disrupto, nunc in hortis Matthaeiorum SVARESIVS de omnibus sex titulis. Item de titulo primo (Dionis) SPONIVS itin. '*sur une frise à la ville Matthaei*', qui cum ipse dicat tales lapides sex aut septem simul extare in villa Matthaeiana, errore patet factum esse ut duos ex his (n. 2 et 5) Massiliae apud D. Fouquierium, qui Smyrnae mercaturam exercens multa illinc Massiliam asportaverat monumenta antiqua, se vidisse narraret.

1. ΔΙΩΝΦΙΛΟΣΟΦΟΣΕΦΕΣΙΟΣ
ΣΘΕΝΝΙ ΕΠΟΙΕΙ

Suaresius sched. Vatic. 9140 f. 46; Spon et Wheler *voyage* III 138; Spon misc. p. 126; repetierunt Venuti monum. Matth. III 116, 3, Franz 6041, Loewy 481.
2 ΣΘΕΝΝΙΣ Spon, idemque Φ ter. Singulis versus 2 litteris puncta subiecit Suaresius.
Δίων φιλόσοφος Ἐφέσιος. Σθέννι[ς] ἐποίει.
Dio Ephesius ignotus.

2. Ibidem (i. e. Massiliae apud D. Fouquier) SPON; v. supra. Inter Atticas rettulit Boeckh CIG I 725.

ΛΥΣΙΣ ΜΙΛΗΣΙΑ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣΕΠΟΙΕΙ

Suaresius l. s.; Spon misc. p. 138; repetiit Loewy 484.
Λυσὶς Μιλησία. Δημόκριτος ἐποίει.
Lysis ignota nec ipsum nomen omni dubitationi exemptum.

3. In villa Matthaeiana extare testatur VISC.

ΥΠΕΡΙΔΗΣ ΡΗΤΩΡ
ΤΕΥΣΙΑΛΗΣΕΠΟΙΕΙ

Suaresius l. s.; Spon misc. p. 137; Visconti *iconogr. gr.* I 272 adn., qui ipse vidisse, non vero descripsisse videtur; repetierunt Venuti mon. Matth. III 116, 4, Franz 6118, Loewy 483.
2 ΤΕΥΣ/ΛΗΣ Suar.
Ὑπερίδης ῥήτωρ. [Ζ]ευ[ξ]ι[δ]ης ἐποίει.
Artificis nomen restituit Visconti.

4. ΤΙΜΟΘΕΟΣΑΘΗΝ
ΠΟΛΥΚΡ

Suaresius l. s.; Spon sched. Paris. cod. 10810 f. 75, ed. misc. p. 135; hinc Visconti *iconogr. gr.* I 150, Franz 6117, Loewy 482.

2 ΠΟΛΥΚ Spon. ms.

Τιμόθεος Ἀθη[ναῖος]. Πολυκ[ράτης ἐποίει].

5. Ibidem (i. e. Massiliae apud D. Fouquier) SPON; v. supra.

..ΤΟΣΙΠΠΑΣΟΥΠΕΛΟΠΟΝ
ΚΑΛΑΜΙΣΕΠΟΙΕΙ

Suaresius l. s.; Spon misc. p. 138; hinc Clarac *rev. arch.* III 1 (1846) p. 210 et CIG IV 6854 et Loewy 485.

1 ..ΠΟΣ Spon — 2 ΚΑΛΑΙ.. Suar.

...τος Ἱππάσου Πελοπο[ννήσιος]. Κάλαμις ἐποίει.

6. ..ΕΤΑΙΡΑ ΗΡΟΔΟ
ΣΟΤΕΡΟΣ

Habet unus Suaresius l. s.

Ceterum similem titulum Poeni Macedonis vide infra n. 1202.

1150 Herma biceps repertus Romae a. 1742 ad S. Mariam Maiorem Visc. Extat in museo Capitolino.

}ΗΤΡΟΔΩΡΟϹ

ΕΠΙΚΟΥΡΟϹ

Descripsi. Bottari mus. Cap. I 12 tab. 5 cf. tab. 11; Guasco mus. Cap. III 215; memorat Visconti iconogr. gr. I 215 adn. 2; repetiit Franz 6043. 6044.

Μ]ητρόδωρος. Ἐπίκουρος.

1151 In herma acephalo Tibure rep. a. 1780 in villa Cassii Visc. in Vaticano Visc. opp.

ΕΡΜΑΡΧΟΥ

Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107. 109. 109'; ed. idem mus. *P.-Cl.* I 14, *iconogr. gr.* vol. I 216 adn., *opere varie* II 442; repetiit Franz 6046.

ΕΡΜΑΡΧΟϹ Visc. f. 107. 109', confundens hunc titulum cum titulo Herculanensi supra n. 709.

Ἑρμάρχου.

1152 Anaglyphum circa a. 1704 (a. 1704 Clar. a. 1742 Ven.) in monte Esquilino ad hortos canonicorum Regularium S. Antonii repertum, deinde in museum Kircherianum translatum Ficoron. In villa Albani Ven. Mar. Postea Parisiis in museo ibique etiam nunc extat. — Euripides expressus sedens, in pariete post sellam fabularum index insculptus.

a sinistra:

ΑΛΚΗΣΤΙΣ
ΑΡΧΕΛΑΟΣ
ΑΙΓΕΥΣ
ΑΙΟΛΟΣ
ΑΛΟΠΗ
ΑΝΤΙΓΟΝΗ
ΑΛΚΜΑΙΩΝ
ΑΝΔΡΟΜΕΔΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΑΥΓΗ
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ
ΑΝΤΙΓΟΝΗ
ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ
ΒΑΚΧΑΙ
ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ
ΒΟΥΣΕΙΡΙΣ
ΔΙΚΤΥΣ
ΔΑΝΑΗ
ΕΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
ΕΛΕΝΗ
ΕΙΝΩ
ΕΚΑΒΗ
ΕΡΕΧΘΕΥΣ
ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ
ΕΠΕΟΣ
ΗΡΑΚΛ

a dextra:

ΚΡΗΤΕΣ
ΚΡΗΣΣΑ
sic ΚΡΕΣΦΟΝΤΥΣΣ
ΚΥΚΛΩΨ
sic ΛΙΚΥΗΝΙΟΣ
ΜΕΛΑΝΙΠΠΟΣ
ΜΗΔΕΙΑ
ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ
ΟΙΝΕΥΣ
ΟΙΔΙΠΟΥΣ
ΟΡΕΣΤΗΣ

vacat

in basi:

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Contuli cum ectypo gypseo, quod est in museo Argentoratensi. Partem sinistram edidit Ficoroni gemmae ant. p. 111; ab Ficoronio Seguier cod. Paris. Lat. 16932 f. 299 et aliunde correctam f. 302; item ab eodem Murat. 609, 1. Partem dextram vitiose exhibet Venuti in schedis Guarnierii Pisaur. f. 42. Totam Winckelmann *mon. ined.* p. 224 coll. tab. 168; ex eiusdem apographo Marini *inscr. Alb.* 171, 155; Amaduzzi *lettera* (Luccae 1767); Clarac *musée de sculpt. inscr.* tab. III 65 coll. vol. II 465 et V 79; Franz 6047. Denuo litteris minusculis Froehner *inscr. du Louvre* n. 121.

Sinistrae v. 25 ΕΠΗΟΣ Seguier f. 302, fortasse recte — 26 ΕΡΑΚ.. Ficor. ΗΡΑΚΛ.. Mur. ''Λ' Winckelm. Κάδμος Froehner notans '*le haut du M est encore visible.*' Itaque videtur Ficoronius interpolasse, quamquam Cadmus fabula inferri nequit; cf. Wilamowitz anal. Eurip. 160. Herculem vel Heraclidas omissam valde mirarer; igitur Ficoronii sive lectionem sive coniecturam admisi.

Dextrae v. 3 ΚΡΕΣΦΟΝΤΥΣΣ Seg. et sic legi in ectypo; ΚΡΕΣΦΟΝΤΥΕΣ Froehn. ΚΡΕΣΦΟΝΤΥϹ Venut.

Pro ΑΝΤΙΓΟΝΗ altero utro loco ΑΝΤΙΟΠΗ scribendum, cf. Osann in Wolfii anal. IV 527. — Ἐπειός fabula praeterea in una tabula Piraeica memoratur, cf. Wilamowitz anal. Eur. p. 138.

Ἄλκηστις, Ἀρχέλαος, Αἰγεύς, Αἴολος, Ἀλόπη, Ἀντιγόνη, Ἀλκμαίων, Ἀνδρομέδα, Ἀλέξανδρος, Αὔγη, Ἀνδρομάχη, Ἀντι[όπ]η, Αὐτόλυκος, Βάκχαι, Βελλεροφόντης, Βούσειρις, Δίκτυς, Δανάη, Εἰφιγένεια, Ἑλένη, Εἰνώ, Ἑκάβη, Ἐρεχθεύς, Εὐρυσθεύς, Ἐπε[ι]ός, Ἡρακλ[ῆς, Ἡρακλεῖδαι, Ἠλέκτρα, Θυέστης, Θησεύς, Ἱππόλυτος, Ἱκετίδες, Ἴων, Ἰξίων,] Κρῆτες, Κρῆσσα[ι], Κρεσφόντ[η]ς, Κύκλωψ, Λικύ[μ]νιος, Μελανίππ[η], Μήδεια, Μελέαγρος, Οἰνεύς, Οἰδίπους, Ὀρέστης κτλ'. Εὐριπίδης.

Testatur Froehnerus post Ὀρέστης fabulam nihil umquam scriptum fuisse, quod mirari possumus, causam tamen quaerere otiosum est. Quae antea e litterarum ordine enumeratae sunt fabulae, in his si decesseris ab fabulis homonymis Alcmaeone altera, Iphigenia altera, altera Melanippa, una Ἀλκμήνη eaque fortasse lapicidae errore post Ἀλκμαίων nomen omissa est. Itaque satis certo lacuna post Ἡρακλ[ῆς] fabulam expleri potuit, ut in sinistro latere XXXIV fabulae scriptae fuerint; in dextro latere si sumimus lapicidam ad finem perducere debuisse indicem, undecim quae extant fabulis tres et viginti addendae sunt, ut iam idem numerus XXXIV fabularum in hoc latere perscriptus fuerit; quo probato spatium sufficit reliquis omnibus quas novimus fabulis Euripideis, exceptis tamen spuriis Pirithoo, Rhadamantho, Tenne, Sisypho.

1153 Protome marmorea. — Apud cardinalem Farnesium Gall. In museo Neapolitano Visc. zoo.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Descripsi. Edidit Gallaeus tab. 60; Visconti *iconogr.* tab. 5, 3 (cf. vol. I 84); repetiit Franz 6048.
Εὐριπίδης.

1154 *Nel monte Aventino* reperta protome — *poscia .. capitò in mano del reverend. sig. Cardinale di Carpi* Lig. Neap. — Apud Rodolfum Pium card. Carpensem e thermarum Titi ruinis, ut ferunt, erutam Stat. *Fu pagata dal card. Pio de Carpi scuti 200, et hora si conserva sotto l' altezza del Sermo Sig. Alfonso II Duca di Ferrara* Lig. Ottob. 3367 (cf. Robert Hermae vol. XVII p. 137). Nunc Mutinae in bibliotheca (ex villa d'Este Roma advecta, ut est in catalogo ms. [*inventario generale* n. 6646] a. 1842 confecto) repperit Duetschke.

ΕΥΡΕΙΠΙ
ΔΗϹ

Ligorius Neap. XIII B 7 p. 413; Statius tab. 5; Ligorius Taurin. vol. XXIII p. 78; Ursinus p. 27; Bellori tab. 49; Franz 6049. 6050.
ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ Stat.
Epistulam a Duetschkio ad se datam mecum communicavit Robertus meus, idemque misit titulum ab Eichlero ectypo facto expressum.
Εὐρειπίδης.

1155 Sub statua capite absciso, brachiis mutilatis. Quod notat Vrsinvs 'apud Fulvium Ursinum', hoc incertum est pertineat ad statuam an ad protomen an denique ad hermam eadem tabula expressa.

ΕΥΡΕΙΠΙΔΗϹ

Ursinus imag. p. 27; inde Bellori tab. 49 et Franz 6050.
Videtur titulus genuinus.
Εὐρειπίδης.

1156 Protome marmorea Romae apud cardin. Farnesium Gall. Extat in museo Neapolitano.

ΖΗΝΩΝ

Descripsi. Gallaeus tab. 151; Visconti *iconogr. gr.* tab. 17, 5. 6 coll. vol. I 161; repetiit Franz 6051.
Ζήνων.

1157 Herma. Romae sine dubio; locum non indicat Vrs. Reperiri non iam posse ait Fab. Vultus plane diversi a protomis Neapolitanis.

ΖΗΝΩΝ

Ligorius Taur. 23 p. 112; ed. Ursinus p. 65; hinc Bellori tab. 41 et Franz 6055. Cf. Faber ad Gallaeum p. 88.
Ζήνων.

1158 Hermae fragmentum in museo Vaticano.

ΖΗΝΩΝ

Descripsi. Non videtur esse hermae Ursiniani propter litterarum formas diversas.
Ζήνων.
Spurium iudicat titulum leviter incisum Helbig *arch. Jahrb.* 1886 p. 72.

1159 Herma acephalus (postea caput falso impositum, cf. Ursini praef. p. 6); extra Tibur in aede S. Marci Sied. Mvr. *nella villa Cassana o Germanica Tiburtina* Lig. Taur. In hortis card. de Medicis prope villam Iulii III Pont. Max. Stat. Apud Ferdinandum card. Mediceum Vrs. Apud magnum Etruriae Ducem Gall. Florentiae Gor.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ
ΒΛΥΣΩΝΟΣ
ΕΦΕΣΙΟΣ

Sieder Mutin. f. 76' (hinc Murat. 1045, 2); Ligorius Taur. 23 p. 42, Neap. XIII B 7 p. 413; Ursinus Vat. 3439 f. 123; Pighius Berol. f. 142'; ed. Statius tab. 8; Ursinus p. 63; Gallaeus tab. 65 (hinc Bellori tab. 17); ex Statio Boissard sched. Paris. f. 199, ed. VI 42; Gori inscr. Etr. I 79, 227; ex prioribus sine dubio Sebastiani *viaggio a Tivoli fatto nel 1825* II 316; repetiit Franz 6056.

2 ΒΛΥ (vel ΒΛΥ) ΣΩΝΟΣ Stat. Pigh. Gall. Nam et Βλύσων et Βλόσων patris nomen ferebatur. Etiam Heraclito titulus eum tribuit patrem, qui de tribus primum locum obtinet apud Suidam, i. e. eum qui grammaticis maxime probatus fuit.
Ἡράκλειτος Βλύσωνος Ἐφέσιος.

1160 Protome marmorea; Romae apud Fulvium Ursinum Gall. Nunc Neapoli in museo.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ

Descripsi. Edidit Gallaeus tab. 67; hinc memorat Franz ad n. 6057; cf. Gerhard *Neap. ant. Bildw.* p. 103 n. 352 et Michaelis *Bildn. des Thucyd.* p. 1.
Ἡρόδοτος.

1161 In vinea Bonelli ad viam Portuensem prope rudera quae templi alicuius esse feruntur hermae reperti complures, in his:

ΗΡΟΔΟΤΟϹ

Garrucci *civiltà catt.* ser. 4 vol. X 1861 (paginam notare neglexi); cf. Lanciani *bull. comun.* 1884 p. 31.
Ἡρόδοτος.

1162 Herma duplex; apud cardinalem Caesium Stat. Urs. In horto Iulii III P. M. Boiss. Neapoli in museo Visc. zoo.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗϹ
et ΗΡΟΔΟΤΟϹ

Descripsimus Michaelis et ego. Ligorius Taur. 23 p. 103; ed. Statius tab. 3. 4; Ursinus p. 87. 89 (hinc memorat Faber ad Gallaeum p. 43); Gallaeus tab. 144; ex Statio Boissard VI 47, 6. 7; ex Ursino Bellori tab. 81. 89; denuo Visconti *iconogr. gr.* tab. 27 coll. vol. I 227; repetiit Franz 6057. Cf. Michaelis *Bildn. des Thucyd.* p. 1, 2.
Θουκυδίδης. Ἡρόδοτος.

1163 Herma acephalus repertus in villa Cassii Tiburtina a. 1780 Visc. extat in museo Vaticano.

ΘΑΛΗΣ
ΕΞΑΜΥΟΥ
ΜΙΛΗΣΙΟΣ

Descripsi. Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107. 109'; ed. idem *mus. P.-Cl.* I 14 *cf.* tab. 6; hinc Franz 6059.

Θαλῆς Ἐξαμύου Μιλήσιος.

1164 Herma capite falso imposito; Romae in villa Montaltina Ptol. Stosch. In villa Massimo Mass. In museo Ienkins Visc. Nunc Berolini in museo.

ΙΘΕΜΙϹΤΟΚΛΗϹΙ
ΟΝΑΥΜΑΧΌϹ

Descripsit Dessau, imaginem photographicam dedit Michaelis. Sched. Ptolomei cod. Sen. VIII 2, 413 (inde ed. Murat. 858, 1); sched. Stoschii apud Gorium cod. Marucell. A 6; Visconti monum. *scritti del museo Ienkins* (1787) p. 34, 16; repetiit Victorius Massimo *notizie istoriche della villa Massimo alle Terme Diocleziane* (1836) p. 180 n. 14; Franz 6063 coll. add. p. 1264.

Θεμιστοκλῆς ὁ ναυμάχος.

Titulus genuinus est teste Conzio *Verz. d. ant. Sculpt. d. Kgl. Mus.* (1885) p. 63 n. 311, cui accedunt Dessau et Fabricius, qui mea causa lapidem examinaverunt.

1165 Herma integer Tibure ut videtur repertus; *il viso barbato, calvo da le tempie* Stat. ms. In domo Pauli Maximi Sab. Ibidem i. e. in domo Dominici de Maximis Iuc. Magl. (ibidem i. e. in domo Francisci Porcarii Veron. Ibidem i. e. in domo Marcelli Capo de Ferro Bon.) In Maximorum domo sub antiquissimo marmoreo capite Morill. *In casa di Monsig. Domenico di Massimi* Stat. ms. Apud Horatium Maximum Stat. ed. In aedibus Maximorum Vrs. ed. Apud Petrum de Maximis Gall. In aedibus Fabritii de Maximis Bell. Inde transiit in villam Albani, inde in Britanniam, ubi erat penes medicum Mead, quo mortuo rediit Romam emptus ab Alexandro card. Albani Winckelm. (*mon. ined.* p. 77) Visc. Nunc in villa Albani.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ
ΜΕΛΑΝΤΑ
ΕΡΕΣΙΟΣ

Descripsit Michaelis. Sabinus Ottob. f. 35, Chis. f. 71, Marc. f. 142; Iucundus Veron. f. 95, Magl. 28, 5 f. 37', 28, 34 (syll. II) f. 85, Bonon.; ex Morill. apographo Metellus Vat. 6039 f. 242' et Smetius ed. f. 45' (hinc Grut. 326, 3); Ligorius Taur. 23 p. 118; Statius Vallicell. B 104 f. 177', ed. tab. 13; ex Statio Boissard sched. Paris. f. 198, ed. VI 44; Ursinus ed. p. 59; Gallaeus tab. 143; Bellori tab. 38; museum Meadianum (1755) p. 221; Visconti *iconogr. gr.* tab. 21, 1 coll. vol. I 191; Franz 6064; Petrus Herc. Visconti *catal. vill. Alb. iscriz.* V 125.

Θεόφραστος Μελάντα Ἐρέσιος.

Suidas s. v. Θ. Μελάντα γναφέως, οἱ δὲ Λέοντος. Melantas igitur loco priore.

Eiusdem tituli exemplum noricium in columna marmorea litteris pessimis expressum Romae in aedibus Merolli vidit Ioannes Schmidt et ectypum confecit:

ΕΙΕΓΙΦΡΑΣΤΟΣ
ΧΜΕΛΑΝΤΑ
ΕΡΓΣΓΙΣ

1166 Protome marmorea in museo Capitolino.

ΙΕΡΩΝ

Descripsi.

Ἱέρων.

1167 Herma; Tibure in domo Morontis privati civis Leonc. Sine loco inter Tiburtinas reliqvi.

ΦΥΤΙΟΥ
ΡΙΙΕΤΝΟΣ

Calistus Leoncinus syll. inscr. Tiburtin. (a. 1537) cod. Senens. CIII 27 f. 23, eodemque exemplo Mancinus apud Metellum Vat. 6039 f. 345 et Pighius Berol. A 61 f p. 101; item Pingoni Taur. tabularii sched. f. 84.

Ἴβ[υκος] Φυτίου Ῥ[ηγῖ]νος.

Titulus sine dubio genuinus; Φύτιος patris nomen primo loco posuit Suidas s. v.

1168 Herma acephalus (caput quod exhibet Statius falso impositum, cf. Ursini praef. p. 6); extra Tibur in aede S. Marci (a. 1503) Sied. In hortis card. de Medicis prope villam Iulii III Pont. Max. Stat. Apud Ferdinandum card. Mediceum Urs. Apud magnum Etruriae Ducem Gall. Florentiae Gor. Sine loco reliqvi.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Sieder Mut. f. 76; Accursius Ambr. O 125 folio non numerato; Ligorius Taur. 23 p. 72. 73, Neap. XIII B 7 p. 413; Pighius Berol. f. 142; Ursinus Vat. 3439 f. 123; ed. Statius tab. 10 (hinc Boissard sched. Paris. f. 197, ed. VI 42); Ursinus p. 77; Gallaeus tab. 76 (hinc Bellori tab. 82); Gori inscr. Etr. I 79, 228; repetiit Franz 6066.

Ἰσοκράτης Θεοδώρου Ἀθηναῖος.

1169 Protome marmorea Romae in villa Albani Visc.

infra:

ΕΙϹΟΚΡΑΤΗϹ

Visconti *iconogr. gr.* tab. 28, 3 coll. vol. I 248; inde Franz 6067.

Εἰσοκράτης.

1170 Herma; cum capite STAT., sine capite VRS. Extra Tibur in templo S. Mariae in via ad villam Hadriani SIED. In Pisoni MET. (i. e. eo loco qui *li Pisoni* vulgo vocabatur). In hortis Aldobrandinis ad viam Flaminiam CITT. In hortis card. de Medicis prope villam Iulii III Pont. Max. STAT. Apud Ferdinandum card. Mediceum VRS. ed.

ΚΑΡΝΕΑΔΗΣ
ΦΙΛΟΚΩΜΟΥ
ΚΥΡΗΝΑΙΟΣ

Sieder cod. Mutin. f. 74; Metellus Vat. 6038 f. 93; Cittadini Vat. 5253 f. 321, Marc. XIV 116 p. 141; Ligorius Taur. 23 p. 68. 69, Neap. XIII B 7 p. 413; Ursinus Vat. 3439 f. 124; Pighius Berol. f. 142; ed. Statius tab. 14 (hinc Boissard sched. Paris. f. 199, ed. VI 41); Ursinus p. 66; hinc memorant Faber ad Gallaeum p. 24 et Visconti *iconogr. gr.* I 177; ex editis Franz 6069.

1 ΚΑΡΝΕΑΔΙ Met. ΚΑΡΝΕΑΔ Stat. — 2 ΦΙΛΟΚΩΜ Met. Stat. ΦΙΛΟΧΟΜΟΣ Citt. qui non magis integrum vidit — 3 ΚΥΡΕΙΝΑΙΟ Met. ΚΥΡΗΑΙΟΣ Sied. Extremae igitur singulorum versuum litterae aut mutilae fuerunt aut fracto lapide perierunt.

Καρνεάδης Φιλοκώμου Κυρηναῖος.

Patrem Suidas *Φιλόκωμον* dicit; apud Diogenem L. IV 9, 1 haec leguntur *Καρνεάδης Ἐπικώμου ἢ Φιλοκώμου, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν διαδοχαῖς, Κυρηναῖος.* Non igitur ambiguum utrum nomen certiore fide traditum fuerit.

1171 Protome. Apud cardinalem Farnesium in marmore GALL. Romae viderat cum titulo etiam VISC. Postea Neapolin translata, sed *les recherches faites par M. Montagny pour le retrouver étaient inutiles* VISC. Cf. Bernoulli *Bildn. berühmter Griechen* (Basileae 1877) p. 21.

in pallio scriptum:

ΚΑΡΝΕΑΔΗΣ

Gallaeus tab. 42; titulum addidit Faber ad Gallaeum p. 24; Visconti *iconogr. gr.* tab. 19, 1. 2 coll. vol. I 177; ex Viscontio Franz 6070.

Καρνεάδης.

De titulo constat Viscontii potissimum testimonio; quae extat etiam nunc Neapoli in museo Carneadis protome, in ea neque Gerhard (*Neap. ant. Bildw.* p. 104 n. 358) titulum vidit nec Finatus (*mus. Borb.* p. 366 n. 429) nec Michaelis.

1172 In vinea Bonelli ad viam Portuensem hermae reperti conplures, in his:

ΚΑΡ*νεάδη*C

Sic suppletam ed. Garrucci *civiltà catt.* ser. 4 vol. X 1861 (paginam non notavi); cf. Lanciani *bull. comun.* 1884 p. 31.

1173 *A Lorio sulla via Aurelia* statua reperta d. 13 m. Dec. 1823.

sotto la statua sedente

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟC
ΛΙΝΔΙΟC

Amati Vat. 9745 f. 1, ed. idem *giorn. arcad.* 1824 (m. Octobr.) vol. XXIV 80.

Κλεόβουλος Λίνδιος.

1174 Herma acephalos repertus Tibure a. 1780 in villa Cassii VISC. nunc in museo Vaticano.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ
ΛΙΝΔΙΟΣ

ΜΕΤΡΟΝΑΡΙΣ
ΤΟΝ

[illegible]

Descripsi. Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107. 109'; ed. idem *museo P.-Cl.* I 14, VI tab. 22; *iconogr. gr.* I 126; repetiit Franz 6073.

Κλεόβουλος Λίνδιος. μέτρον ἄριστον.

Cleobuli herma basi impositus est quadratae, quae olim alius hermae fuit; in hac nominis nescio cuius prima littera Λ superest teste Michaelisio, qui vidit. Cf. ad n. 1144.

1175 Protome apud card. Caesium STAT. VRS., qui bicipitem exhibent. Apud Ducem Aquae Spartae in marmore GALL. (eadem imagine). Reperire non potuit VISC.

////// ΔΑΜΑΣ

Statius ed. tab. 15; Ursinus ed. p. 76; Gallaeus tab. 84 (ex Statio); ex Ursino Bellori tab. 83, Visconti *iconogr. gr.* tab. 30, 5 coll. vol. I 263, Franz 6075.

ΛΑΜΑΣ Stat. ΔΑΜΑΣ Urs.

Faber ad Gallaeum p. 51: 'eadem effigies reperitur in diaspro viridi cum inscriptione ΛΕΩΔΑΜΑΣ.'

Adfirmat Ursinus ab initio non plus tres litteras suppleri posse: *[Λεω]δάμας.*

De Leodamante Acharnensi vide Orat. att. ed. Tur. II 244.

1176 In vinea Mangani herma acephalus.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ

Descripsit C. L. Visconti.

Consimilem hermam in vinea Bonelli ad viam Portuensem cum aliis repertum rettulit Garrucci *civiltà catt.* ser. 4 vol. X 1861 (paginam non notavi):

ΛΥΚΟΥΡΓΟC

Cf. Lanciani *bull. comun.* 1884 p. 31.

Λυκοῦργος.

1177 In Vaticano herma.

ΛΥΚΟΥΡΓΟC

Λυκοῦργος.

Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107. 109. 109'; ed. idem *mus. P.-Cl.* I 14 et *opere varie* II 442; repetiit Franz 6076.

1178 Tibure sine dubio repertum hermae fragmentum; in museo Vaticano Visc. ico.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ
ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Descripsi. Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 109; ex schedis Thorlacii Franz 6077.
Λυκοῦργος Λυκόφρονος Ἀθηναῖος.

1179 Protome marmorea; apud Alexandrum card. Farnesium Vrs. Gall. Neapoli in museo Visc. ico.

ΛΥΣΙΑΣ

Descripsi. Habet Ligorius Taur. 23 p. 326; ed. Fulvius Ursinus p. 75; Gallaeus tab. 85 (non ex Ursino); ex Ursino Bellori tab. 84; denuo Visconti *iconogr. gr.* tab. 28, 1. 2 coll. vol. I 242; repetiit Franz 6078.
Λυσίας.

1180 Herma capite integro. Loco non indicato Vrs. Extat apud Horatium Victorium Gall. Nunc in *Holkham Hall* (*Norfolk*).

ΛΥΣΙΑΣ *sic*

Sic Michaelis *ancient marbles* p. 317 n. 48. Ursinus ed. p. 75; Faber ad Gallaeum p. 52; Franz 6079.
ΛΥΣΙΑΣ Urs. Fab.
Λυσίας.

1181 Clupeus marmoreus, in quo protome exsculpta, in *Marbury Hall (Cheshire)*.

ΜΕΝΑΝΔΡΟϹ

Scharf *transactions of the royal society litt. (new series)* IV; Michaelis *ancient marbles* p. 514 sq.

Scharfio protome non diversa videbatur esse ab ea quae olim apud Fulvium Ursinum fuit (n. 1182); cui recte propter imaginis quaedam discrimina obloquitur Michaelis; nec Viscontius litterarum formas indiligenter expressisse credi potest, si quidem ipse dicit *les dessins gravés ici sont tirés de croquis très exacts, faits autrefois sous mes yeux*; et plane easdem litterarum formas exhibuerunt cum Ursinus tum qui minime Ursini tabulam repetit Gallaeus.

Μένανδρος.

1182 Clupeus marmoreus, in quo protome efficta. Apud Fulvium Ursinum Vrs. Gall. Inter marmora Farnesiana olim viderat, postea autem reperiri non iam potuisse nec Romae nec Neapoli narrat Visconti.

ΜΕΝΑΝΔΡΟϹ

Ursinus p. 33; Gallaeus tab. 90; Visconti *iconogr. gr.* tab. 6, 3 coll. vol. I 89; repetiit Franz 6085.

Μένανδρος.

1183 Romae herma acephalus Menandri (una cum Homeri) repertus *a la villa di Arbano fuora di porta S. Paolo circa sei miglia* Vrs. (quae de suo exornavit Ligor.) Repertus in suburbio ad III fontes extra portam Trigeminam, nunc Sancti Pauli; translatus inde in eam molem, quae volgo Mausoleum Augusti dicitur Stat. ed. *In casa di Mr Paulo Antonio Soderino al mausoleo di Augusto* Stat. ms. In mausoleo Augusti Lips. Ad templum S. Rocchi Boiss. Taurini in regia academia Mvr. Maff. Ibidem in atrio universitatis nunc extat. — Ab Carolo Emanuele I hermam cum aliis monumentis Romae emptum Taurinum advectum esse coniecerunt Editores marm. Tavrin.

ΝΑΝΔΡΟΣ

ΝΣΤΗΣΑΙΣΥΝΕΡΩΤΙΦΙΛΩΣΕΜΕΝΑΝΔ
ΕΤΕΛΕΙΣΟΡΓΙΑΤΕΡΠΝΑΘΕΟΥ
ΟΡΕΩΝΑΙΕΙΘΕΟΝΟΠΠΟΤΕΚΑΙΝΥΝ
ΗΝΚΑΤΙΔΩΝΑΥΤΙΚΑΠΑΣΣΕΦΙΛΕΙ

ΤΑΙΡΟΝΕΡΩΤΟΣΟΡΑΣΣΕΙΡΗΝΑΘΕΑΤΡΩΝ
ΝΑΝΔΡΟΝΑΕΙΚΡΑΤΑΠΥΚΑΖΟΜΕΝΟΝ
ΙΘΡΩΠΟΥΣΙΛΑΡΟΝΒΙΟΝΕΞΕΔΙΔΑΞΑ
ΚΗΝΗΝΔΡΑΜΑΣΙΠΑΣΙΓΑΜΩΝ

ΤΗΣΑΚΑΤΟΦΘΑΛΜΟΥΣΣΕΜΕΝΑΝΔ
ΗΡΕΙΗΣΦΙΛΑΤΑΤΕΜΟΙΚΕΦΑΛΗΣ
ΡΑΕΤΑΞΕΣΟΦΟΣΚΡΕΙΝΕΙΝΜΕΤΕΚΕΙΝΟΝ
ΟΣΚΛΕΙΝΟΣΠΡΟΣΘΕΝΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Descripsi utorque ectypo chartaceo, in quo tamen vv. 10—13, quos videri posse ab alia manu ac reliquos insculptos esse describens notavi, non fere apparent.

Fulvius Ursinus epist. ad Antonium Augustinum d. XVIII m. Martii a. 1567 data in cod. Matrit. bibl. nat. Q 87, idemque ed. imag. p. 33 (hinc Grut. 1027); Achilles Statius Vallicell. B 102 f. 6', idemque ed. tab. 16; Ligorius Taur. XXIII f. 30; Boissard VI 34; Lipsius auct. p. 59; Maffei M. V. app. p. 229; ab Ludovico Caissotto Muratori 656, 2. 657, 1; marm. Taurin. I 170; repetiit Franz 6083.

Vv. 2 et 10 non habent nunc integrum nomen ΜΕΝΑΝΔΡΕ nec fortasse unquam habere poterant; conicias litteras ΡΕ in dextro hermae latere additas fuisse.

Integriora haec videbantur priores vidisse, e quibus Ursinus, Ligorius, Statius, Lipsius, Boissard sic titulum exhibent:

Μένανδρος.
Ἐχρῆν μὲν στῆσαι σὺν Ἔρωτι φίλῳ σε, Μένανδρε,
ᾧ σὺν ζῶν ἐτέλεις ὄργια τερπνὰ θεοῦ·
δῆλος δ' εἶ φορέων αἰεὶ θεόν, ὁππότε καὶ νῦν
τὴν μορφὴν κατιδὼν αὐτίκα πᾶς σε φιλεῖ.
Φαιδρὸν ἑταῖρον Ἔρωτος ὁρᾷς, Σειρῆνα θεάτρων,
τόνδε Μένανδρον ἀεὶ κρᾶτα συναζόμενον·
οὕνεκ' ἄρ' ἀνθρώπους ἱλαρὸν βίον ἐξεδίδαξεν,
ἡδύνας σκηνὴν δράμασι πᾶσι γάμων.
Οὐ φαύλως ἔστησα κατ' ὀφθαλμούς σε, Μένανδρε,
τῆσδέ γ' Ὁμηρείης, φίλτατέ μοι, κεφαλῆς,
ἀλλά σε δεύτερα ἔταξε σοφὸς κρίνειν μετ' ἐκεῖνον
γραμματικὸς κλεινὸς πρόσθεν Ἀριστοφάνης.

atque plane sic Ursinus primus huius tituli testis ad Augustinum misit epigramma haec addens, quae ex codice Matritensi Gustavus Loewe, officiosissimus semper donec praematura morte abreptus est amicus, mihi descripsit: *le voglio ben mandare adesso li epigrammi greci che sono in due termini, l' uno di Homero, e l' altro di Menandro — che sono bellissimi e sono questi così trascritti in tre piccole* Μένανδρος. 'Ἐχρῆν μὲν κτλ'. Tamen ut Maffeio credam priora versuum verba ipsum Ursinum nequaquam vidisse sed ingeniose supplevisse, et Ludolphus Stephani effecit disserens de hoc titulo ind. lect. Dorp. 1850 I p. 13 et ipsa cogunt supplementa, quae ut alia satis commode et scite sint excogitata pleraque tamen pugnant cum poetae consilio nec spatio apta sunt; cf. etiam Aug. Nauck Philologi vol. IX 175 et *bull. de l'acad. de St.-Pétersbourg* IV (1880) p. 658. Certum est versu extremo Ursini supplementum octo litterarum, itaque in pentametris totidem fere ubique adiciendae erunt; hexametris ad similitudinem hermae Homerici (infra n. 1188) fortasse novenae litterae concedi possunt supplendae.

Μέ]νανδρος.
Οὐ φθόνος ἦ]ν στῆσαι σὺν Ἔρωτι φίλῳ σε, Μένανδ[ρε,
οὗ ζώων γ'] ἐτέλεις ὄργια τερπνὰ θεοῦ·
δῆλος δὲ εἶ] φορέων αἰεὶ θεόν, ὁππότε καὶ νῦν
εἰκόνα σ]ὴν κατιδὼν αὐτίκα πᾶς σε φιλεῖ.

Φαιδρὸν ἑ]ταῖρον Ἔρωτος ὁρᾷς, Σειρῆνα θεάτρων,
κλωσὶ Μ]ένανδρον ἀεὶ κρᾶτα συναζόμενον·
φησὶν δέ· 'ἀ]νθρώποις ἱλαρὸν βίον ἐξεδίδαξα,
ἐμπλέξας] σκηνὴν δράμασι πᾶσι γάμων.'

Οὐκ ἄλλως] ἔστησα κατ' ὀφθαλμούς σε, Μένανδ[ρε,
γείτον' Ὁ]μηρείης, φίλτατέ μοι, κεφαλῆς,
εἰ σέ γε δεύτ]ερα ἔταξε σοφὸς κρίνων μετ' ἐκεῖνον
γραμματι]κὸς κλεινὸς πρόσθεν Ἀριστοφάνης.

2 ἔοικε μὴν Steph. οὐ μεμπτὸν Nauck — 3 οὗ ζώων γ' Nauck ὃς πρόσθεν γ' Steph. — 5 suppl. Nauck — 6 ἐσθλὸν Steph. Nauck, sed spatio melius convenit Ursinianum — 7 suppl. Steph. — 8 suppl. Nauck — 9 μεστώσας Nauck; praestare videbatur quod posui — 10 suppl. Steph. — κατ' ὀφθαλμούς i. e. *ante meos oculos*; loquitur is qui posuit imaginem in cubiculo Aelianus, cf. infra n. 1188; hinc supplevi v. 11 — 12 σοὶ γὰρ δεύτερα Stephani, melius ὅτι σε Wilamowitz, εἰ σέ γε ego — 13 cf. Nauck Arist. Byz. fragm. p. 249 et quae dixi epigr. 1085.

1184 Romae Vrb. Roma missum Pighio Pigh. *Nella villa Cornelia nei Sabini, dove oggidì si chiama il luogho Bocchignano nell' abadia di Farsa, anticamente Foro Decio* Lig. Bochignani Grvt. In monasterio SS. Andreae et Gregorii in monte Caelio Sandr.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣΔΙΟΠΕΙΘΟΥΣ
ΚΗΦΙΣΙΕΥΣΕΓΕΝΝΗΘΗΕΠΙ
ΑΡΧΟΝΤΟΣΣΩΣΙΓΕΝΟΥΣ
ΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝΕΤΩΝ·Ν'
ΚΑΙ·Β'ΕΠΙΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΥΚΑΤΑΤΟΒ
ΚΑΙΛ'ΕΤΟΣΤΗΣΠΤΟΛΕΜΑΙ
ΟΥΤΟΥΣΩΤΗΡΟΣΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Sic ad lapidem, ut ait, Sandrius in Odericii dissert. p. 365, 3. Habent Ligorius in libro Sabinensi (de quo v. Mommsen CIL IX p. LX et ibid. ad n. 4854) f. 6 = 100 et Taur. XXIII f. 33; Pighius Berol. A 61 f. 61; ed. Ursinus imag. p. 33 (inde Faber ad Gallaeum p. 56, alii); ex schedis Ursini Gruterus 918, 12. 1027, 2 (hinc marm. Taurin. I 170); ex Ligorii schedis Vaticanis (?) Welcker mus. Rhen. III (1845) p. 465; repetiit Franz 6084. Itaque si ab Sandrio discesseris, unus testis Ligorius est.

4 ·Ν̄· itemque 5 ·Β̄·, 6 ·Β̄·, 7 ·Λ̄· priores — 5 ΜΑΙΩ (pro ΚΑΙ·Β) Lig. Sabin., errans in legendo, ut recte ait Mommsen, nequaquam fingens; ΚΑΙ·Β̄·ΜΑΙΩΕΠΙ Grut. 918, ut tamen aut ΚΑΙ·Β̄ aut saltem ΚΑΙ in margine adiectum videatur emendationis instar; ΚΑΙ Β̄ ΕΠΙ Grut. 1027, ubi in nota ΑΙ·ΜΑΙΩ — 6 ΦΡΑΙΠΑΟϹ Lig. Sab. et Grut. 918 (sed ΦΙΛΙΠΠΟΥ Urs.), ΦΑΙΔΩΝΟϹ Lig. Taur. — 7 ΚΑΙ·Α'· Lig. ΚΑΙ·Ā· Pigh.

Ipsum Ligorium titulum comminisci vel adeo lapidi inscribere potuisse incredibile plane est: sequitur ut genuinum esse credamus i. e. factum ab homine aliquo privato aetatis fortasse imperatoriae.

Natus dicitur Menander archonte Sosigene ol. 109, 3 (342/1), denatus archonte Philippo, cuius annus incertus est: ol. 122, 1 (292/1) collocant cum alii tum Droysenus *Hellen.* II 2, 397, rectius fortasse Ungerus (Philol. 38 p. 447) et Wilamowitzius (Antig. p. 240) ol. 121, 4 (293/2). Prius si probaveris, Philippi magistratus Ptolemaei quidem Soteris, si regnum eius ab a. 323 repetas, annus tricesimus secundus recte dicitur, sed qui a. 342/1 natus a. 292/1 mortuus est, is non LII sed L annos in vivis fuit; sin vero Philippum a. 293/2 fasces gessisse statueris, nec Ptolemaei annum secundum sed primum et tricesimum, nec Menandri annos LII sed LI efficies. Iam vero Philippi annum Menandri extremum fuisse testis est et Eusebius (ol. 122, 1) et Gellius XVII 21, qui LII anno post obitum Menandri Livium Andronicum primum omnium fabulas docere Romae coepisse (i. e. a. 240) ait. Ad aetatem LII annorum pervenisse poetam tradiderat Apollodorus in chronicis (Gellius XVII 4), ex quo et scriptoris de comoedia (ed. Duebn. p. XV 83) et tituli eius de quo agitur fides pendet. Restat ut de anno natali quaeramus, in quo cum sine dubio erratum sit causa erroris circumspicienda est. Concedendum est Alexandrinos grammaticos de anno fatali poetae propemodum aequalis facile certiores fieri potuisse, multo vero difficilius de anno natali, quem illos plane ignorasse pro certo habeo. Itaque ad computos et coniecturas confugiendum erat. Sciebant autem illi ex didascalicis monumentis, Menandrum primam victoriam rettulisse Ira fabula archonte Philocle ol. 114, 3 (322), quam quidem fabulam docuit ἔφηβος ὤν (Euseb. ad ol. 114, 4, scriptor de com. p. XV 80); iuvenilem aetatem ipse poeta in ipsa fabula aliquo modo testari poterat; hinc grammatici viginti annorum tunc poetam fuisse collegerunt; annus enim vicesimus dimidiata est ἀκμή. Sic pervenerunt ad Sosigenem archontem, qui viginti ante Philoclem annis magistratum gerebat, eoque anno Menandrum natum statuerunt. Errore igitur computandi eoque haud ita gravi factum est ut LII annos Menandrum vixisse efficerent. Ceterum quod eodem Sosigenis anno etiam Epicurus natus dicebatur (μηνὸς Γαμηλιῶνος ἑβδόμῃ Diog. L. X 14), in quem Menander epigramma satis honorificum (A. P. VII 72) scripsisse traditur, hoc ad meam opinionem refutandam certe nihil valet. Sciebant veteres συνεφήβους fuisse poetam et philosophum (Strab. p. 638) et scire hoc poterant; eodem anno natos esse inde collegerunt.

1185 In monte Caelio statua terminalis nuper eruta (d. X Febr. 1553) Masivs. In monte Caelio Lig. Pigh. (Smet.) In monte Caelio in vinea Strozae Met. *Nella vigna di Ferrara* Stat. Vall. Apud Hippolytum card. Estensem Vrs. — Statii ed. lemma pertinet ad hermam insequentem.

ΜΙΑΤΙΑΔΗϹ
QVIPERSAS·BELLO·VICIT·MARATHONIS IN ARVIS
CIVIBVS INGRATIS·ET·PATRIA·INTERIIT
ΠΑΝΤΕϹ·ΜΙΑΤΙΑΔΗ·ΤΑΛΑΡΗΙΑ·ΕΡΓΑΙϹΑϹΙΝ
ΠΕΡϹΑΙ·ΚΑΙ·ΜΑΡΑΘΩΝ·ϹΗϹ·ΑΡΕΤΗϹ·ΤΕΜΕΝΟϹ

Ach. Statius Vallicell. B 102 f. 6 et ed. tab. 2; Ligorius Taur. 23 p. 56; Pighius Berol. f. 143 (a Pighio Smetius f. 65, 15; ex Smetio et Pighio Grut. 438, 6); A. Masius in epistula ad Octavium Pantagathum inter schedas Manutii Vat. 5237 f. 241; Metellus Vat. 6038 f. 95, 6040 f. 8; ab Statio Ursinus ed. p. 11; indidem Faber imag. (1606) p. 58; Franz 6088; Henzen CIL VI 1330 *a*.

Statius ita edidit epigrammata tamquam in alio herma scripta (n. 1186); errorem hunc esse ex schedis ms. apparet. De genuitate carminum dubitabat olim Robertus Hermae vol. XVII 141, sed dudum dubitasse eum paenituit.

Μιλτιάδης.
Qui Persas bello vicit Marathonis in arvis
civibus ingratis et patria interiit.
Πάντες, Μιλτιάδη, τα[δ]' ἀρήια ἔργα ἴσασιν,
Πέρσαι καὶ Μαραθών, σῆς ἀρετῆς τέμενος.

Scripsi τάδε epigr. 1087; expressisse videtur poeta notissimum illud de Aeschylo epigramma ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθώνιον ἄλσος ἂν εἴποι καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

1186 Herma in aede S. Mariae de Empisone extra Tiber Ivc. Don. (Mar.) Extra Tiber in templo S. Mariae in via ad villam Hadriani Sied. In Pisoni Met. In hortis cardinalis de Medicis prope villam Iulii III Pont. Max. Stat. Apud Ferdinandum card. Mediceum Vrs. Sine loco Acc. (aliud in pavimento, lemmatis error). *On ne sait pas ce que le marbre original est devenu* Visc.

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ
ΚΙΜΩΝΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Iucundus Veron. f. 132', Magl. f. 107, Bonon. (versibus non divisis); ex Iucundo Donius Vat. 7113 f. 18'; ex Donio Marini Vat. 9133 f. 273; Sieder Mutin. f. 75; uno exemplo Accursius Ambros. O 125 folio non numerato et Metellus Vat. 6038 f. 93; Ligorius Taur. 23 p. 56; Pighius Berol. f. 124'; ed. Statius tab. 2 (hinc Boissard VI 43); Ursinus p. 12; ex Ursino repetiit Visconti *iconogr. gr.* tab. 13 coll. vol. I 130; Franz 6087.

2 ΚΙΗΩΝΒΟ Iuc. Don. Mar. ΚΙΚΙΩΝΟΣ Met. ΙΚΙμονος Acc. Memorabilis denique Statii lectio ΜΙΛΤΙΑΔΙΗΝ|ΚΙΜΩΝΔΕΙ|ΑΘΗΝΑΙΟΣΙ.

Μιλτιάδης Κίμωνος Ἀθηναῖος.

1187 Romae apud Hieronymum Garimbertum Vrs. ed. Apud Fulvium Ursinum Gall. Nunc in museo Neapolitano statua parva hominis sedentis.

ΜΟΣΧΙΩΝ

Μοσχίων.

Descripsi. Edidit Ursinus p. 30; inde Gallaeus tab. 96; ex Gallaeo Bellori tab. 56; habet Ligorius Taur. 23 p. 96; Visconti *iconogr. gr.* tab. 7, 1 coll. vol. I 92; Franz 6090.

1188 Romae herma Homeri acephalus (una cum Menandri) repertus *a la villa di Aeliano fuora di porta S. Paolo circa sei miglia* Vrs. (eadem amplius exornata Lig.). Apud Alexandrum card. Farnesium Vrs. ed. Repertus in suburbio ad III fontes extra portam Trigeminam, nunc Sancti Pauli; translatus inde in eam molem, quae volgo Mausolaeum Augusti dicitur Stat. ed. *In casa di Ms. Paulo Antonio Soderino al mausoleo di Augusto* Stat. ms. In mausoleo Augusti Lips. Ad templum S. Rocchi Boiss. Postea quo devenerit nescitur.

ΟΜΗΡΟΣ
ΗΡΩΩΝΚΑΡΥΚΑΑΡΕΤΑΣΜΑΚΑΡΩΝΤΕΠΡΟΦΗΤΑΝ
ΕΛΛΑΝΩΝΔΟΞΗΣΔΕΥΤΕΡΟΝΑΕΛΙΟΝ
ΜΟΥΣΕΩΝΦΕΓΓΟΣΟΜΗΡΟΝΑΓΗΡΑΤΟΝΣΤΟΜΑΚΟΣΜΟΥ
ΠΑΝΤΟΣΟΡΑΣΤΟΥΤΟΝΔΑΙΔΑΛΟΝΑΡΧΕΤΥΠΟΝ
ΟΥΧΕΘΟΣΕΣΤΙΝΕΜΟΙΦΡΑΣΕΙΝΓΕΝΟΣΟΥΔΟΝΟΜΑΥΤΟ
ΝΥΝΔΕΝΕΚΑΙΛΙΑΝΟΥΠΑΝΤΑΣΑΦΩΣΕΡΕΩΙ
ΠΑΤΡΙΣΜΟΙΧΘΩΝΠΑΣΑΤΟΔΟΥΝΟΜΑΦΑΣΙΝΟΜΗΡΟΝ
ΕΣΤΙΔΕΜΟΥΣΑΩΝΟΥΚΕΜΟΝΟΥΔΕΝΕΠΟΣ
ΕΙΜΕΝΘΝΗΤΟΣΕΦΥΣΠΩΣΑΘΑΝΑΤΟΝΣΕΕΠΟΙΗΣΑΝ
ΜΟΥΣΑΙΚΑΙΜΟΙΡΩΝΝΗΜΑΑΝΕΚΛΩΣΑΝΑΝΑΞ
ΕΙΔΗΣΘΑΑΘΑΝΑΤΟΣΠΩΣΕΝΘΝΗΤΟΙΣΣΕΑΡΙΘΜΟΥΣΙΝ
ΟΥΜΑΣΕΤΑΥΤΕΧΡΗΝΣΕΜΝΕΠΟΙΗΤΑΦΡΟΝΕΙΝ
ΑΛΛΕΓΝΩΝΤΟΑΛΗΘΕΣΕΠΕΙΤΟΣΑΦΕΣΔΙΑΦΕΥΓΕΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΝΦΑΣΙΝΘΕΙΕΣΕΟΜΗΡΕΠΕΛΕΙΝ

Fulvius Ursinus in epistula ad Ant. Augustinum data d. XVIII m. Martii a. 1567 cod. Matrit. bibl. nat. Q 87, idemque ed. imag. p. 21; Achilles Statius Vallicell. B 102 f. 7, idemque ed. tab. 16; Ligorius Taur. XXIII f. 30; Lipsius auct. p. 58; Boissard sched. Paris. f. 382, ed. VI 33 (fortasse ex Statio); inde simulque ex Lipsio Gruterus 419, 1; repetiit Franz 6092; ego tractavi epigr. 1084.

10 ΕΦΗΣ Lips. Grut. — 15 ΣΕ om. Stat. Boiss.

Ὅ μ η ρ ο ς.

Ἡρώων κάρυκα ἀρετᾶς μακάρων τε προφήταν,
  Ἑλλάνων δόξης δεύτερον ἀέλιον,
Μουσῶν φέγγος, Ὅμηρον, ἀγήρατον στόμα κόσμου
  παντός, ἐρᾷς τεῦτον, δαίδαλεν ἀργύτυπον.

Οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοὶ φράζειν γένος οὐδ' ὄνομ' αὐτό,
  νῦν δ' ἕνεκ' Αἰλιανοῦ πάντα σαφῶς ἐρέω·
πατρίς μοι χθὼν πᾶσα, τὸ δ' οὔνομά φασιν Ὅμηρον·
  ἐστὶ δὲ Μουσάων, οὐκ ἐμὸν οὐδὲν ἔπος.
Εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς, πῶς ἀθάνατόν σε ἐποίησαν
  Μοῦσαι καὶ Μοιρῶν νῆμα ἀπέκλωσαν, ἄναξ;
εἰ δ' ἦσθα ἀθάνατος, πῶς ἐν θνητοῖς σε ἀριθμοῦσιν;
  οὐ μὰ σὲ ταῦτ' ἐχρῆν, σεμνὲ ποιητά, φρονεῖν·
ἀλλ' ἔγνων τὸ ἀληθές· ἐπεὶ τὸ σαφὲς διαφεύγει,
  ἄνθρωπόν φασιν, θεῖε, σε, Ὅμηρε, πέλειν.

Aelianum sophistam credunt et hoc et Menandreum carmen fecisse (cf. n. 1183), quod verum esse demonstrari nequit. Ceterum vv. 1—4 ab Antipatro Sidonio (Anth. Pal. VII 6) paucis mutatis Aelianus mutuatus est.

1 *μακάρων δὲ* cod. Pal. — 2 *Ἑλλάνων βιοτᾷ* cod. Pal. — 3 *Μουσῶν* cod. Pal. male — 4 *ἀλιρρόθῳ, ξεῖνε, κέκευθε κόνις* Antipater; Aeliani verba paullo aliter nunc distinxi, itemque vv. 13 sq. ita interpunxi ut sententia evaderet tolerabilis: *cum utrum verum sit dignosci non possit, dicunt hominem quidem te esse, sed divinum* (nam θεῖε vocativus non aliter explicandus atque in versu Theocriteo *ὄλβιε, γαμβρέ, γένοιο*), et hoc ipsum acumen etiam eo significatum est quod adiurat Homeri caput (v. 13).

1189 Tibure repertus herma acephalus, deinde in museo Vaticano Visc.

ΠΕΙϹΙϹΤΡΑΤΟϹ

Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107. 109. 109'; ed. idem *mus. P.-Cl.* I 14, *iconogr. gr.* I 126, *opere varie* II 442; Franz 6094.
Πεισίστρατος.

1190 Tibure in villa Cassii repertus herma a. 1780 Visc. nunc in Vaticano.

sic
ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ
ΚΥΨΕΛΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ

ΜΕΛΕΤΗΠΑΝ

Descripsi. Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107. 109; ed. idem *mus. P.-Cl.* I 13. 14, VI tab. 22 et 25, *iconogr. gr.* tab. 9, 1. 2 coll. vol. I 105; repetiit Franz 6095.

Περίανδρος Κυψέλου Κορίνθιος. *μελέτη πᾶν.*

1191 Protome Tibure reperta, postea in museo Britannico.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ

Stuart *antiquities of Athens* II c. 5 tab. 17, 5; *description of the collection of ancient marbles in the British Museum* II tab. 32; Franz 6096. Cf. Conze *arch. Zeitg.* 1868 tab. 2, 1.
Περικλῆς.

1192 Herma Tibure (in villa Cassii Visc.) inventus in museo Vaticano nuper dedicatus (1780) Morc. Ibidem nunc est.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ
ΞΑΝΘΙΠΠΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Descripsi. Morcelli de stilo inscr. Lat. p. 462; Visconti *mus. P.-Cl.* VI tab. 29, *iconogr. gr.* tab. 15, 1 coll. I 140; repetiit Franz 6097.

Περικλῆς Ξανθίππου Ἀθηναῖος.

1193 Statua sine capite; poeta citharam tractat. Apud Fulvium Ursinum Ver.

in basi:

ΠΙΝΔΑΡΟϹ

Ursinus p. 31; inde Gallaeus tab. 110, Bellori tab. 60, Franz 6099.
Πίνδαρος.

1194 Basis hermae nunc hermae Pittaci (n. 1196) supposita; rep. in villa Cassia Tibure (anno, opinor, 1780), deinde in Vaticano Visc.

ΠΙΝΔΑΡΟϹ

Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107. 109. 109'; ed. idem *mus. P.-Cl.* VI tab. 22 coll. p. 36, *opere varie* II 442; repetiit Franz 6100.
Πίνδαρος.

1195 Herma acephalus; Tibure in villa Cassii a. 1780 repertus; nunc in museo Vaticano.

ΠΙΤΤΑΚΟΣ
ΥΡΡᾹ
ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ
ΚΑΙΡΟΝ·ΓΝΩΘΙ

Descripsi. Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107. 109'; ed. idem *mus. P.-Cl.* VI tab. 22; repetiit Franz 6101.

2 ΥΓΡΑ Visc. ms.

Πιττακὸς Ὕρρα Μυτιληναῖος· καιρὸν γνῶθι.

1196 Herma capite paullulum laeso, repertus a. 1846 prope Tibur inter rudera quibus nomen villa Cassii et Bruti, eodem fere loco ubi prodierunt hermae Thaletis, Cleobuli, Pittaci, Periandri Visc..

ΠΛΑΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

infra:

ΑΙΤΙΑ·ΕΛΟΜΕ
ΝΩ·ΘΕΟΣ
ΑΝΑΙΤΙΟΣ·

sub phallo:

·ΨΥΧΗ·ΔΕ·ΠΑΣΑ
ΑΘΑΝΑΤΟΣ

Descripsit Henzen et ed. mus. Rhen. V 467; Viola *Tivoli nel decennio dalla deviazione dell' Aniene* (1848) p. 291 ligno incisam; ex Secchii epistula ed. *Monatsber. d. Berl. Akad.* 1846 p. 273; cf. Gerhard *arch. Zeitg.* 1846 p. 342; repetiit Franz 6103.

Πλάτων Ἀρίστωνος Ἀθηναῖος.

αἰτία ἑλομένῳ· θεὸς ἀναίτιος (Platonis verba republ. X 617*e*, ubi ἑλομένου).

ψυχὴ δὲ πᾶσα ἀθάνατος (Plat. Phaedr. p. 245*c* omisso δέ).

1197 In museo Capitolino (*nel cortile*) protome.

ΠΛΑΤΩΝ

Descripsi.

Eiusdem tituli sub simili protome in eodem museo (*primo piano*) alterum exemplum.

Πλάτων.

1198 Olim apud Fulvium Ursinum protome Bell.. In museo Florentino Visc., ibique etiam nunc extat.

ΠΛΑΤΩΝ

Bellori tab. 27; Visconti *mus. P.-Cl.* I tab. *a* n. 8; *iconogr. gr.* tab. 18, 3; repetiit Franz 6103*b*.

Basis titulo inscripta cum postea protomae addita sit, recte fortasse spurium titulum indicaverunt, cf. Braun *annali dell' inst.* 1839 p. 207, Heydemann *Jen. Litteraturzeitg.* 1876 n. 419, Duetschke III 190 n. 393.

1199 Romae sine dubio repertus herma integer, qui ex aedibus Alexandri Castellanii dono Michaelis comitis Tyskiewicz in museum Berolinense pervenit.

ΠΛΑΤΩΝ

Descripsi. Ed. *arch. Jahrb.* 1886 tab. 6, cf. *Catal. Alex. Castellani* (Romae 1884) p. 192. II vel III p. Chr. saeculi artem esse testatur Robertus.

1200 In statua parva, cuius exempla gypsea extant Romae.

|ΛΑΤΩΝ

Monum. ined. dell' inst. arch. III tab. 7; Braun *annali* XI 207; Franz 6103*c*; Schuster *Porträts der griech. Philos.* tab. 2, 2. Cf. Welcker *annali* XVIII 142.

Π]λάτων.

1201 Romae apud D. Thomam Lescari (? Lenani ?) caput Platoni simile promissa barba et capillis late fluentibus undulatim explicatis Bianch.. Postea in museo Bononiensi academico.

ΟΥΚΗΜΗΝΓΕΝΟΜΗΝ
ΗΜΗΝΟΥΚΕΙΜΙΤΟCΑΥΤΑ
ΕΙΔΕΤΙCΑΛΛΟΕΡΕΕΙΨΕΥCΕΤΑΙ
ΟΥΚΕCΟΜΑΙ

ΧΑΙΡΕΔΙΚΑΙΟCΩΝ

ΩΠΑΙΦΥΛΑCCΟΥΜΗCΦΑΛΗCΗΓΛΩCCΑΤΟΙ
ΑΥΤΗΜΕΝΟΥΔΕΝΗΝΙΚΑΝΛΕΓΗΠΟΝΕΙ
ΟΤΑΝΔΕΑΜΑΡΤΗΠΟΛΛΑΠΡΟCΒΑΛΛΕΙΚΑΚΑ

Bianchini cod. Veron. capit. 353 f. 63; Guarnieri sched. Bonon. f. 12' n. 14; Andrucci in Gorii symb. litt. IX 5; ex Gherardii apographo Muratori 1778, 5 ('fugientes litterae aegre excipi potuerunt'); denuo Marini I. A. p. 147; Schiassi *guida al museo di Bologna* (1814) p. 116; Thiersch *Reisen in Italien* I 367; Stephani ind. lect. Dorp. 1850 I 17 sqq.; Franz 6745.

1 ΓΕΚΙΟΜΗΝ, 2 ΗΜΗΚΙ, 3 ΨΕΥΟΕΙΔΙ Bianch., cuius ceteroqui optimum est exemplum — 8 ΟΤΑΝΔΕ//ΛΑVΤΗ Thiersch, ΟΤΑΝΔΕ//ΛΑΠΤΗ idem in corrig. p. 470. Sprevi omnino Guarnerii errores immanes.

Οὐκ ἤμην, γενόμην· ἤμην, οὐκ εἰμί· τοσαῦτα·
εἰ δέ τις ἄλλο ἐρέει, ψεύσεται· οὐκ ἔσομαι.

χαῖρε δίκαιος ὤν.

Ὦ παῖ φυλάσσου μὴ σφαλῇς· ἡ γλῶσσά τοι
αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἡνίκ' ἂν λέγῃ, πονεῖ,
ὅταν δὲ ἁμάρτῃ, πολλὰ προσβάλλει κακά.

Iniuria in suspicionem vocabat Maffei art. crit. lap. p. 112.

1202 Romae lapis repertus *nel fare i fondamenti della casa nuova che è dirimpetto il teatro Argentino* Am. Canin.. Postea periisse videtur.

ΠΟΙΝΟΣΜΑΚΕΔΩΝ
ΠΟΛΥΚΛΗΣΕΠΟΙΕΙ

Amati Vat. 9767 f. 30. Edid. Canina *architett. rom.* III (1842) p. 310; repetiit Loewy n. 486. Cf. Kluegmann *arch. Zeitg.* 1877 p. 13. De Polycle v. Robert Hermae XIX 309.

Unum versum fecit Canina. — Nomen Ποῖνος vix integrum; velut [Δί]καιος Μακεδών. Πολυκλῆς ἐποίει.

Vide consimiles titulos sex in villa Matthaeiana repertos supra n. 1149, 1—6.

1203 Statua in hortis Montaltinis, nunc emin. principis card. Pauli Sabelli BELL. In museo Vaticano VISC. EGO.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ

Descripsi. Bellori imag. tab. 61 cf. adnot. p. 12; Visconti *mus. P.-Cl.* III tab. 16, *iconogr. gr.* tab. 6, 4. 5. 6 coll. vol. I 90; Franz 6104.

Ποσείδιππος.

1204 Protome marmorea, in tunicae ora titulus scriptus. In Esquiliis LIGOR., quod ad confirmandum transcribam quae Viscontius docte coniecit Ligorii nescius; notat enim protomen hanc et mensura et arte, denique eo quod eodem fere loco nomen incisum sit, simillimam esse Carneadis (supra n. 1171) et Lysiae (supra n. 1179) imaginibus; quae omnes tres cum olim fuissent inter marmora Farnesiana, videri omnes eodem loco ac tempore inventas esse. Deinde sic pergit: *cette fouille pourroit être celle que Flaminius Vacca a indiquée au n. 104 de ses Mémoires page XCVI (ed. Fea), et qui avoit été ouverte sur le mont Esquilin, près des thermes de Dioclétien.* — Apud cardinalem Farnesium GALL. in museo Neapolitano VISC. EGO.

ΠΟΣΙΔΩΝΙΟΣ

Descripsi. Ligorius Taur. 23 f. 63; ed. Gallaeus tab. 117 (hinc Bellori tab. 29); denuo Visconti *iconogr. gr.* tab. 24, 1. 2 coll. vol. I 209.
Ποσιδώνιος.

1205 Incerti loci protome marmorea. Massiliae apud Fouquierum SPONIVS, nisi forte hic similiter erravit ac supra n. 1149; extat in museo Capitolino.

ΠΥΘΟΔΩΡΙΣ

Descripsi. Edidit Spon misc. p. 137; Righetti *descr. del Campidoglio* I 127 cf. tab. 127.
Πυθοδωρίς.
De Pythodoride Ponti regina cf. Mommsen ephem. epigr. I 270.

1206 Marmorea quaedam velut basis POLIT. In domo Mellini SAB. MARC. (in d. Mellonis CHIS. in domo Leonardi Mattutii OTTOB. errore) IVC. (in domo D. Marii de Melinis VER.) In atrio Melleniae domus POLIT.

ΣΕΛΕΥΚΟΣΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΛΥΣΙΠΠΟΣΕΠΟΙΕΙ

Sabinus Ottob. f. 21', Chis. f. 62', Marc. f. 108; Iucundus Veron. f. 142, Magl. 28, 5 f. 44, 28, 34 (syll. II) f. 49 Bonon.; vidit etiam Politianus miscellan. centuria prima (ed. in adnotationibus doctorum virorum prel. Ascens. 1511 p. 410); ex Politiano Dati *vite de' pittori* (1667) p. 117. A Sabino vel Iucundo reliqui omnes pendere videntur, velut ex Iucundianis Donius Vat. 7113 f. 18', ed. II 104, 170 (hinc Murat. 270, 2), Metellus Vat. 6039 f. 324, Marini Vat. 9133 f. 273; ex Sabino per schedas Piccartianas Reinesius epist. ad Hoffm. et Rupertum p. 344, synt. III 66; ex editis Franz 6108 et Loewy 487.

Σέλευκος βασιλεύς. Λύσιππος ἐποίει.

1207 Extat Velitris in museo Borgiano VISC. Nunc Neapoli in museo herma duplex sine capitibus.

a ΣΟΛΩΝΕΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΣΟΦΟΣ

b ΕΥΡΕΙΠΙΔΗΣΜΝΗ//ΡΧΙΔΟΥ
ΣΑΛΑΜΕΙΝΙΟΣΤΡΑΓ
ΠΟΙΗΤΗΣ

Descripsi quantum superest. Raponius de epigr. Gr. in Coelimont. Matth. hortis p. XXV; Visconti *mus. P.-Cl.* VI p. 79. 80 (ed. Mediol. p. 146) coll. *iconogr. gr.* I 108 adn.; inde Franz 6052; denuo Fiorelli catal. 8.

Tituli *b* pars dextra nunc fracto lapide periit; de fide lectionis dubitari nequit.

a Σόλων Ἐξηκεστίδου Ἀθηναῖος σοφός.
b Εὐρειπίδης Μνη[σα]ρχίδου Σαλαμείνιος, τραγ[ικὸς] ποιητής.

Cf. Suidas s. v. Εὐριπίδης, Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου.

1208 Tibure in villa Cassii a. 1780 herma repertus VISC. nunc in Vaticano.

ΣΟΛΩΝ
ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΜΗΘΕΝ·ΑΓΑΝ

Descripsi. Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107. 109'; ed. idem *mus. P.-Cl.* VI tab. 22 coll. p. 35; repetiit Franz 6109.

Σόλων Ἐξηκεστίδου Ἀθηναῖος. μηθὲν ἄγαν.

1209 Florentiae in Officiis protome, cui caput impositum alienum (Sophoclis, cf. Braun *bull. archeol.* 1847 p. 21).

ΣΟΛΩΝ
ΟΝΟΜΟΘΕΤΗΣ

Σόλων ὁ νομοθέτης.

Descripsi nec dubitabam de antiquitate tituli. Gori inscr. Etr. I 74, 207; Visconti *iconogr. gr.* tab. 9, 3 coll. vol. I 108; Franz 6110; Duetschke III 179.

In museo Matritensi Huebnerus (*ant. Bildw. v. Madrid* p. 109 n. 174) hermam vidit Herculis capite falso imposito sic inscriptum

ΣΟΛΩΝ
ΟΝΟΜΟΘΕΤΗΣ

quem titulum ille genuinum esse posse existimat; mihi si licet iudicare non minus spurius videtur quam reliquorum hermarum Matritensium tituli fere omnes.

Ceterum comparandus Themistoclis hermae titulus (supra n. 1164) Θεμιστοκλῆς ὁ ναυμάχος.

1210 In clupeo exsculpta protome apud Fulvium Ursinum Urs. Gall. *petit médaillon en marbre, que j'ai vu autrefois parmi les antiquités farnésiennes à Rome* Visc.

C O ϕ O K Λ H C

Ursinus imag. p. 25; imagine diversa Gallaeus tab. 136; ex Ursino Bellori tab. 64; accuratius Visconti *iconogr. gr.* tab. 4, 3 (cf. vol. I 81 sq.); repetiit Franz 6111.

Σοφοκλῆς.

1211 Romae in hortis Mendicantium ad aedem Pacis quae dicitur protome reperta a. 1778, deinceps in museo Vaticano Visc.

ϕ O K Λ H C

Σο]φοκλῆς.

Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 1; edidit idem *mus. P.-Cl.* VI tab. 27 et *iconogr. gr.* tab. 4, 1 coll. vol. I 81; inde Franz 6112.

ΟΚΛΙΙC Visc. sched.

1212 Statua exigua in museo Vaticano: Sophocles sedet volumen manu tenens. Caput fortasse alienum.

C O ϕ O K Λ H C

Welcker *alte Denkm.* I 460 et *ann. dell' inst.* 1846 p. 131. Cf. *Beschr. d. Stadt Rom* II 2 p. 259, 11.

Σοφοκλῆς.

1213 Hermae fragmentum Tibure repertum, deinde in bibliotheca monasterii S. Gregorii ad clivum Scauri. Nunc in museo Vaticano.

Τ Η Σ Ι Χ Ο Ρ
Κ Λ Ε Ι Δ Ο
Μ Ε Ρ Α Ι Ο

Descripsi. Editum in museo Sanclem. numism. III tab. 40, 5 coll. p. 172; inde repetiit Welcker *kl. Schriften* I 151; ex Welckero Franz 6113 *b*.

Σ]τησίχορ[ος Εὐ]κλείδο[υ Ἱ]μεραῖο[ς.

Suid. s. v. *Στησίχορος Εὐφόρβου ἢ Εὐφήμου, ὡς δὲ ἄλλοι Εὐκλείδου κτλ'*, unde quamquam incertum patris nomen fuisse apparet, tamen probos auctores significari apud Suidam *alios* illos herma docet, qui quidem, ut bene monuit Wilamowitzius, Euclidae Himeraeorum conditoris nomen (Thucyd. VI 5) in poetae patrem transtulerunt.

1214 Olim Romae apud cardinalem Farnesium Gall., nunc Neapoli in museo herma.

sub capite

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ

Ε Γ Ω Ο Υ Ν Υ Ν Π Ρ Ω
Τ Ο Ν Α Λ Λ Α Κ Α Ι Α Ε Ι Τ Ο Ι
Ο Υ Τ Ο Σ Ο Ι Ο Σ Τ Ω
Ε Μ Ω Ν Μ Η Δ Ε Ι
Λ Ω Ι Π Ε Ι Θ Ε Σ
Η Τ Ω Ι Λ Ο Γ Ω
Μ Ο Ι Λ

Vidi et exscripsi ex imagine photographica. Memoravit primus Faber ad Gallaeum p. 75 (suppletam); ed. Visconti *iconogr. gr.* vol. I 167; *mus. P.-Cl.* VI 42; repetiit Franz 6115.

Quae plura habent priores in lapide recens adiecta sunt. Locus est Platonis Criton. p. 46 *b*, ubi legitur *ὡς ἐγὼ οὐ μόνον νῦν ἀλλὰ καὶ ἀεὶ τοιοῦτος οἷος τῶν ἐμῶν μηδενὶ ἄλλῳ πείθεσθαι ἢ τῷ λόγῳ ὃς ἄν μοι λογιζομένῳ βέλτιστος φαίνηται.*

1215 Romae in S. Augustini.

Ω ϕ Ι Λ Ε Π Α Ν Τ Ε . Κ Α Ι Α Λ Λ Ο Ι
Ο Σ Ο Ι Τ Η Δ Ε Θ Ε Ι Λ Ο Ι Η Τ Ε
Μ Ο Ι Κ Α Λ Ω Γ Ε Ν Ε Σ Τ Α Ε
Τ Α Δ Ω Θ Ε Ν Τ Α Ι Ξ Ω Θ Ε Ν
Δ Ε Ο Σ Α Ε Χ Ω Τ Ο Ι Σ Ε Ν Τ Ο Σ
Ε Ι Ν Α Ε Μ Ο Ι ϕ Ι Λ Α Π Λ Ο Υ Σ Ι Ο Ν
Δ Ε Ν Ο Μ Ι Ζ Ο Ι Μ Ο Ι Τ Ο Ν Σ Ο ϕ Ο Ν Τ Ο Δ Ε
Χ Ρ Υ Σ Ο Ν Π Λ Η Θ Ο Σ Ε Ι Η Μ Ο Ι
Θ Ε Ο Ν Μ Η Τ Ε ϕ Ε Ρ Ε Ι Ν
Μ Η Τ Ε Α Γ Ε Ι Ν
Δ Ι Ν Α Ε Τ Ο
Α Λ Λ Ο Σ
Η Ο
Σ Ω ϕ Ρ Ω Ν

Ex Smetii schedis Pighianis Grut. 1137, 1; inde Franz 6192.

Verba sunt Socratis in Platonis Phaedro p. 279 *b c* sic tradita: *ὦ φίλε Πάν τε καὶ ἄλλοι ὅσοι τῇδε θεοί, δοίητέ μοι καλῷ γενέσθαι τἄνδοθεν· ἔξωθεν δ' ὅσα ἔχω, τοῖς ἐντὸς εἶναί μοι φίλια. πλούσιον δὲ νομίζοιμι τὸν σοφόν, τὸ δὲ χρυσοῦ πλῆθος εἴη μοι ὅσον μήτε φέρειν μήτε ἄγειν δύναιτ' ἄλλος ἢ ὁ σώφρων.*

Titulus non videtur esse ficticius et omnino hoc titulorum genus a Ligorii ingenio alienum. Describentis errori tribuenda v. 2 ΘΕΛΟΙΗΤΕ, v. 3 ΓΕΝΕΣΤΑΕ (i. e. Τ pro Θ scriptum), v. 4 ΤΑΔΩΘΕΝ et ΤΑΙΞΩΘΕΝ (pro ΤΑΕΞΩΘΕΝ), fortasse v. 6 ϕΙΛΑ, v. 7 ΝΟΜΙΖΟΙΜΟΙ, v. 8 ΧΡΥΣΟΝ, v. 9 ΘΕΟΝ, v. 11 ΔΙΝΑΕΤΟ (pro ΔΥΝΑΕΤΟ); sed *τὰ ἔξωθεν* pro *ἔξωθεν* itemque scripturam *γενέσθαι, εἶναι, δύναιτο* nemo falsarius comminisci potuit. Videntur haec in Socratis herma scripta fuisse.

1216 Herma acephalus in museo Ienkins Visc. Nunc in museo Vaticano.

C Ω K P A T H C

Descripsi. Visconti catal. mus. Ienkins p. 35, 17; inde Franz 6116.
Σωκράτης.

1217 Protome marmorea apud Fulvium Ursinum Vns.

Σ Ω K P A T H Σ

Ursinus p. 51; inde Bellori tab. 34 et Franz 6114.
Σωκράτης.

1218 Romae repertus a. 1813 in *Villa Mattei* herma duplex, tum in aedibus Trocchi, nunc in museo Berolinensi.

SENECA

ab altero latere:

C Ω K P A T H C

Seneca
Σωκ[ρ]άτης.

Descripsit E. Huebner *arch. Zeitung* 1880 p. 20. Edidit etiam Laurentius Re *Seneca e Socrate erme bicipite* (1816); Visconti *iconogr.* tab. 16, 5; ex suo et de Rossii apographo Henzen CIL VI 3838. Cf. *arch. Zeitg.* 1880 tab. 5.

1219 In Vaticano herma.

T P Y . . .

Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 107. 109. 109'.

1220 Prope Tibur ad viam Cassiam (una cum Apolline citharoedo et Musis plerisque Vaticanis) ab Dominico de Angelis a. 1774 repertum basis (hermae fortasse) fragmentum Bvlg. Paullo posterius repertum perhibet Visc. Nunc in museo Vaticano.

sic Φ Θ I Δ I A C

Descripsi. Bulgarini *notizie storiche intorno all' antichissima città di Tivoli* (1848) p. 109; Visconti *mus. P.-Cl.* VI tab. 22a coll. p. 36; hinc Franz 6119. Denuo Benndorf-Schoene *Lateran. Mus.* p. 34; hinc Loewy n. 548.
Φ[ε]ιδίας.

1221 *In la villa di Pisone a Tivoli.*

Φ I Λ H M Ω N
Δ A M Ω N O Σ
Σ Y P A K O Σ I O Σ

Servavit auctor anonymus sylloges inscriptionum Tiburtinarum (saec. XVI) cod. Ottob. 2970 f. 21'.
Φιλήμων Δάμωνος Συρακόσιος.

1222 In Vaticano herma acephalus.

X A B P
K T H Σ
A I Ξ Ω I

Visconti sched. Paris. Lat. 9697 f. 107 et 109'; ed. idem *mus. P.-Cl.* I 14; *iconogr. gr.* I 150, *opere varie* II 441; inde Franz 6123.

3 A I Σ Ω Π . . Visc. ms. utroque loco.

Chabriae filius cum Ctesippum nomen haberet (cf. Westerm. ad Dem. Leptin. 1), non certum quidem, sed probabile est etiam avi nomen Ctesippum fuisse. Satis mirum quod v. 3 non 'Αθηναῖος sed Αἰξωνεύς vocatur. De tituli antiquitate non dubitandum.

Χαβρ[ίας] Κτησ[ίππου] Αἰξω[νεύς].

1223 Incerti loci, nunc Neapoli in museo. Videtur herma fuisse Tibure olim collocatus.

Descripsi. Fiorelli catal. 98.
Ηρατίνος 'Αρσεί]ου [Φιλ]άσιο[ς] conjecit Wilamowitz.

1224 *Frammento d' Erma senza capo.* Videtur herma fuisse Tibure olim collocatus.

. . . Ω N
. . Ω N I O Y
. . . A I O Σ

Visconti cod. Paris. Lat. 9697 f. 107 et 109.
Explere nescio.

VII. ARTIFICVM ET ARTIS OPERVM TITVLI

1225 Priverni Volscorum (*Piperno*) in vinea Michaelis Sargente inter rudera aediculae reperta columella in arboris speciem fabricata.

ΑΓΑΘΙΝΟΣ
ΜΕΝΙΓΓΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΕΓΟΙΗΣΕΝ

Civiltà cattolica 1881 d. 17 m. Sept. p. 730.

V. 2 in lapide fortasse nil superest nisi ΜΕΝΙΓΓΟ//.

'Αγαθῖνος Μενί[ππ]ο[υ] 'Αθηναῖος ἐποίησεν.

1226 Gladiatoris statua Antii reperta *in tempo di Paolo V* (1605—1621) Montel. Romae in villa Borghese Rein. Inde ab a. 1808 Parisiis in museo (*Louvre*).

ΑΓΑΣΙΑΣ
ΔΩΣΙΘΕΟΥ
ΕΦΕΣΙΟΣ
ΕΠΟΙΕΙ

Montelatici *villa Borghese* p. 216. 218; Reinesius ep. ad Rupert. et Hoffm. p. 214 et synt. 284, 63; Spon misc. p. 121; de Rossi *raccolta di statue* tab. 75; Visconti *sculture della villa Pinciana* II 60; Clarac *musée de sculpt. inscr.* tab. XVI, cf. II 2 n. 412; Franz 6132; Froehner *inscr. du Louvre* n. 124; ex ectypo Loewy 292.

'Αγασίας Δωσιθέου 'Εφέσιος ἐποίει.

1227 Antii (*Nettuno*) a. 1717 reperta statuae basis (*di marmo bigio*) Winck. In villa Albani Mar.

ΑΘΑΝΟΔΩ.//ΣΑΓΗΣΑ . . . ΟΥ
ΡΟΔΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ

Winckelmann *trattato prelim.* p. LXXIX et hist. art. X 1 § 11 adn. (cf. epist. ad Baldaniam opp. X p. 302); Marini *inscr. Alb.* p. 172 n. 156; inde Franz 6133. Denuo Stephani *bull. de St. Pétersb.* VI 1849 p. 21 (inde Hirschfeld tit. stat. 136 *a*); Hirschfeld *Zeitschr. f. österreich. Gymn.* vol. 33 (1882) p. 172; ex ectypo Woltersii simul delineatione usus Kekulé *Deutung u. Zeitbest. des Laokoon* p. 16; hinc Loewy n. 203.

1 integrum habet Winck. (non Marini) — 2 ΕΓΟΗΣΕ expressim testatur Steph.

'Αθανόδωρος 'Αγησά[νδ]ρου 'Ρόδιος ἐποίησε.

1228 Italicae ut videtur originis vasis marmorei fragmentum. Nunc Parisiis in bibliotheca nationali.

ΔΩΡΟΣ ΡΟΔΙΟ
ΕΓΟΙΗΣΕ

Caylus *recueil* I 3 p. 153 coll. tab. 56, 4; hinc R. Rochette *lettre à Mr. Schorn* (ed. 2) p. 160. 234 et Franz 6134; ex ectypo ab Herone de Villefosse confecto Kekulé *Deutung u. Zeitbest. des Laokoon* p. 19; inde Loewy n. 446; denuo Froehner Philol. vol. suppl. V p. 65 (litteris minusculis).

V. 1 ΡΟΔΙΟΣ Caylus — 2 *ἐποίησεν* expressim testatur Froehner, Kekulei imaginem erroris arguens.

'Αθανό[δ]ωρος 'Ρόδιο[ς] ἐποίησε.

Litterarum formas Ptolemaei Philadelphi aetatis esse putat Froehnerus, quod satis confidenter negare audeo.

1229 Romae trans Tiberim in vico q. d. *in Piscinula* in aedibus Natalis Ricci reperta basicula marmoris rubri (long. 0,14 m.); nunc Parisiis vidit Froehn.

ΟΣ·ΑΓΗΣΑΝΔΡΟΥ
ΕΠΟΙΗΣΕ

Helbig *bull. dell' inst.* 1867 p. 143; ego ibid. 1873 p. 33; ex Helbigii ectypo Kekulé *Deutung u. Zeitbest. des Laokoon* p. 21; hinc Loewy n. 479.

1 init. Ͻ om. Kekulé.

'Αθανόδωρ]ος 'Αγησάνδρου ἐποίησε.

Titulus imperatorum aetate antiquior non videtur esse. De antiquitate iniuria dubitat Froehnerus Philol. vol. suppl. V p. 65.

1230 Ostiae in theatro reperta basis exigua marmoris nigri.

ϽΔΩΡΟΣ ΑΓΗΣΑΝΔΡΟΥ
ϽΔΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1880 p. 478; denuo Kekulé *Deutung und Zeitbest. des Laokoon* p. 22 ex ectypo Lanciani; inde Loewy n. 480.

1 ////ΩΡΟΣ et 2 //ΔΙΟΣ Kek.

'Αθαν]όδωρος 'Αγησάνδρου 'Ρόδιος ἐποίησε.

Iniuria suspecta videtur Froehnero Philol. vol. suppl. V p. 66.

1231 Romae ad viam q. d. *delle Sette Sale* repertum anaglyphi fragmentum; *si vede la testa, con parte delle spalle, di un personaggio greco barbato (forse Ercole) che, rivolto a dritta, appoggia il mento sulla mano sinistra, in atto pensieroso.*

//// Ν Α Ξ Ι Μ Α Ν Δ Ρ Ο Σ

C. L. Visconti *bull. comun.* 1886 p. 32 coll. tab. XI 10.

Artificis titulum esse quales permulti eodem loco reperti sunt (vide infra n. 1266. 67. 69—71. 73—76. 80—83) vix potest dubitari.

[Ἀ]ναξίμανδρος [... ἐποίει].

1232 Incerti loci. Videtur tabula (vel potius pars basis) ex Sicilia vel ex Graecia Romam delata esse. Nunc in museo Capitolino est inter lapides Sartianos. — Titulus valde detritus, litterae colore inducto obscurae.

Ε Υ Α Ν Τ Α Θ Ε Ω Ν Ο Σ
Τ Ι Μ Ε Α Ν Α Γ Ι Α
Τ Ο Ν Υ Ι Ο Ν Θ Ε Ο Ι Σ
ΑΝΔΡΕΑΣΚΑΙΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣΚΑΥΝΙΟΙΕΠΟΗΣΑΝ

Εὐάντα Θέωνος Τιμέαν Ἀγία τὸν υἱὸν θεοῖς. Ἀνδρέας καὶ Ἀριστόμαχος Καύνιοι ἐπόησαν.

Descripsi saepius. Habeo Henzenii apographum et aliud inveni inter schedas Sartianas.

V. 2 Τ Ι Μ Ι Α Ν Sart. Henz.

Artificum nomina eadem coniuncta in titulo Olympiae reperto (Loewy 475), ubi tamen non Καύνιοι sed Ἀργεῖοι dicuntur, praeterea ἐποίησαν scriptum est, non ἐπόησαν. Titulus ille fuit sub statua Q. Marcii Philippi (cos. a. 176 et 169 a. Chr. n.), sed cum litterae recentioris aetatis sine dubio sint (Ω et ω, C), recte Dittenbergerus tituli antiquioris apographum posterius factum esse iudicavit. Iam vero quamquam cur ex Cauniis Argivi facti sint explicare nequeo, dubitari mihi non posse videtur quin eidem artifices in eo quem edimus titulo agnoscendi sint, cuius scriptura ei aetati qua floruerunt Andreas et Aristomachus aptissima est; cf. Hermae XXII 155.

1233 Romae in villa Ludovisi Minervae statua ingens; in ipsa veste titulus insculptus.

// Τ Ι Ο Χ Ο Σ
// Ι Ν Α Ι Ο Σ
˙˙ Π Ο Ι Ε Ι

Descripsi. Ex Falconierii apographo Dati *vite de' pittori* (1667) p. 118; Winckelmann hist. art. XI 3 § 26; Maffei M. V. p. 318, 4; Bracci *mem. degli incisori* II 261; R. Rochette *questions de l'hist. de l'art.* p. 70 ex suo apographo; Welcker *ann. dell' inst.* 1841 p. 54 sqq.; Letronne *revue arch.* III 1 (1846) p. 389; repetiit Franz 6135. Denuo Schreiber *Villa Ludovisi* p. 13. 135 sqq. et *Abhandl. der saechs. Ges.* VIII 556 sqq. coll. tab. II *B*; hinc Loewy n. 342.

1 Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Σ Maffei suppl. — 2 Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ Maff. suppl. Ι Λ Λ Ι Ο Σ Dati ⊣ Ν Α Ι Ο C Roch.; posui quod legimus Schreiber et ego — 3 Ε Π Ο Ι Ε Ι Maff. suppl.

Notavi describens vix duabus litteris supplendis a sinistra spatium sufficere; falso omnino Ἀθηναῖος v. 2 suppletur, rectius fortasse Ἀδῖος.

1234 Romae in Columnensium domo in basi statuae Met. (item Cod. Neap.). In domo de Columna in statua mirandae pulchritudinis, cuius inter crura legitur Waelsc. In columna (h. e. male intellectum Columnensium nomen) in domo cuiusdam cardinalis in quodam marmore instructo in humanam formam; inter eius crura hoc reperitur epitaphium Maruc. Postea in aedibus Vaticanis, *in Belvedere* Smet. Lig., itemque reliqui. Ibidem nunc extat.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Σ
Ν Ε Σ Τ Ο Ρ Ο Σ
Α Θ Η Ν Α Ι Ο Σ
ΕΠΟΙΕΙ

Descripsi. Metellus Vatic. 6039 f. 323; eodem exemplo cod. Neap. XIV D 8 f. 3; Anonymus cod. Marucell. A 79, 1 f. 6; Cittadini cod. Vat. 5253 f. 289'; Waelscapple cod. Berol. f. 75; Smetius ed. f. 24 ex suo et Morillonii apographo (ex Smetio Grut. 42, 11); Ligorius Neap. vol. VII p. 430; ex Ligorio pendent sched. Spanhem. Berol. f. 18*a* et Boissard I 12 (ex Boissardio Merula geogr. partic. II lib. 4 p. 1015; ex Merula Reinesius synt. II 64). Habent Dati *vite de' pittori* (1667) p. 117 ex Falconierii apographo; Spon misc. p. 122; Visconti *mus. P.-Cl.* II 19 (cf. *opere var.* IV 147. 332); repetiit Franz 6136; ex Purgoldii ectypo accuratius quam mibi licuit titulum repraesentavit Loewy 343.

Ἀπολλώνιος Νέστορος Ἀθηναῖος ἐποίει.

1235 Ariciae reperta (intra annos 1791—1796) Apollinis statua, postea in museo Despuig-Montenegro quod est in villa Raja apud Palmam Maiorcae insulae oppidum sita Huebn. Titulus in trunco arboris insculptus; litterae diligenter exornatae.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο C
Ε Π Ο Ι Ε Ι

E. Huebner *bull. dell' inst.* 1861 p. 109 et *Bildwerke in Madrid* p. 298, 718; inde Kekulé *Gruppe des Menelaos* p. 28, 10 et Loewy n. 379.

1 extremam litteram C lunatum esse viderique ei additam interpungendi notam Huebnerus ait.

Ἀπολλώνιος ἐποίει.

Huebnerus et Kekulé eandem putant statuam cum insequenti, quod pro explorato haberi posset, nisi altera statua Ariciae, altera Tiburo reperta esse perhiberetur.

1236 Tibure statua Apollinis *trovata recentemente nella villa Adriana ne' fondi del fu conte Fede* Visc. (a. 1790).

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣΕΠΟΙΕΙ

Visconti mus. *P.-Cl.* III p. 66 ad tab. 49.

'Απολλώνιος ἐποίει.

1237 Centauri duo e marmore nigrescente (*bigio*) facti Tibure inter Hadrianae villae rudera reperti m. Dec. a. 1736 Ficor. *Tivoli in una tenuta de' Bulgarini* Volpi. Postea apud Alexandrum Furietti qui repperit, quo defuncto emit eos Clemens XIII et in museo Capitolino collocari iussit Gvasco. Ibidem etiam nunc extant. Tituli in basibus per orbem dispositi, litterae pulcrae et apicibus ornatae. Altera basis multifariam fracta cum inventa esset postea restituta titulusque ad prioris similitudinem suppletus est.

a ΑΡΙϹΤΕΑϹ·ΚΑΙ ΠΑΠΙΑϹ ΑΦΡΟΔΕΙϹΕΙϹ

b ΑΡΙϹΤΕΑϹ·ΚΑΙ·ΠΑΠΙΑϹ . . . . . . ΙϹΕΙϹ

Descripsi. Unum titulum missum a Ios. Ramaginio edidit Muratori 1027, 2; item Ios. Rocco Volpi in *saggi di dissert. lette nell' accad. Etr. di Cortona* II (1738) p. 189; utrumque Ficoroni gemm. ant. litt. p. 128 coll. tab. 22. 23; Guasco mus. Capit. inscr. III 215, 1301; Winckelmann hist. art. XII 1 § 14 adn.; Foggini *mus. Capit.* IV tab. 32. 33 coll. p. 183; Righetti *Campidoglio* I p. 27. 34; repetiit Franz 6140; ex Purgoldii ectypo Loewy n. 369.

Tit. *b* litteras ΑΦΡΟΔΕΙ itemque partem litterae Ϲ in voc. Παπίας recens in basi suppletas esse vidit L. Schwabe observ. archaeol. II p. 16.

'Αριστέας καὶ Παπίας 'Αφροδισιεῖς.

1238 Romae statua Herculis a. 1546 in Thermis Antonianis (sic Met. et Smet.) reperta Met. Smet. Translata est in domum Petri Ludovici Farnesii, Pauli III inper. Met. Neapolin transvecta Goethe itin. Ital. 16 Ian. 1787. Ibi extat in museo.

ΓΛΥΚΩΝ
ΑΘΗΝΑΙΟϹ
ΕΠΟΙΕΙ

Descripsi. Metellus Vat. 6039 f. 242 ('Abel Porcius exscr. 14 Mart.'); Smetius ed. f. 24 (inde Grut. 42, 9 et Boissard I 36); Dati *vite de' pitt.* (1667) p. 117 ex Falconierii apographo; de Rossi *raccolta di statue* tab. 49 cum Maffei nota (*sposizione* p. 48); Franz 6142; Loewy n. 345.

Γλύκων 'Αθηναῖος ἐποίει.

1239 In vinea card. Alexandri Albani basis Winck., qui de statua superesse ait alterum crus, iuxtaque positum *un beau vase cannelé, sur lequel est jetté un drap*. In villa Albani non iam repperit Brunn.

ΕΡΑΤΩΝ
ΕΠΟΙΕΙ

'Εράτων ἐποίει.

Winckelmann *pierres grav. du Mr. de Stosch* p. 167 n. 959; inde Franz 6145*b* et Loewy n. 378.

Eundem sculptorem esse Αὖλον Σίξτον (sic) 'Εράτωνα 'Αθηναῖον in titulo Olympiae reperto (apud Loewium n. 334) probabilis est Loewii coniectura.

1240 Romae herma effossus ante paucos menses in clivo Scauri prope templum SS. Ioannis et Pauli, postea in hortos Iacobi Nini cardinalis translatus.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΥΦΡΑΝΟΡΟΣ

'Ηρακλῆς Εὐφράνορος.

Octav. Falconieri *inscr. athlet.* (1668); inde Loewy n. 501.

De titulo eo minus dubitandi causa est quod Herculis imaginem ab Euphranore factam nemo tradidit.

1241 Romae in hortis Aldobrandinis (*a Monte Magnanapoli*) protomae duae (i. e. et haec et ea quae est sub n. 1242) Dati. Apud Alexandrum card. Albanum Stosch. In museo Capitolino reliqvi, ibique adhuc extat sub protome quae falso Phocionis imago credi solet.

ΖΗΝΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ - ΕΠΟΙΕΙ

Descripsi. Dati *vite de' pittori* (Flor. 1667) p. 118 (hinc Bracci *mem. degli incisori* II 275); Stosch *pierres grav.* praef. p. XII; Guasco inscr. mus. Capit. III 217 n. 1311; R. Rochette *lettre à Mr. Schorn* p. 428 et *quest.* p. 76; repetierunt Franz 6149 et Loewy n. 383*a*.

Ζηνᾶς 'Αλεξάνδρου ἐποίει.

1242 Romae in hortis Aldobrandinis (*a Monte Magnanapoli*) protomae duae (i. e. et haec et n. 1241) Dati. Apud Alexandrum card. Albanum Stosch. In museo Capitolino reliqvi, ubi ego non vidi. — Protomen Rochettius Macrini Caesaris, alii Clodii Albini esse putabant, cf. Brunn hist. artif. I 611.

ΖΗΝΑΣ Β ΕΠΟΙΕΙ

Dati *vite de' pittori* (Flor. 1667) p. 118, qui commemorat protomen, titulum non perscripsit; Stosch *pierres grav.* praef. p. XII (hinc R. Rochette *questions* p. 75); Guasco inscr. mus. Capit. III 217; R. Rochette *lettre à Mr. Schorn* p. 429 ex suo apographo; repetiit Loewy n. 383*b*.

Ζηνᾶς (Ζηνᾶ) ἐποίει.

1243 Romae in villa Ludovisi statua viri togati sedentis; in ipsa toga titulus inscriptus.

ΖΗΝΩ
ΑΤΤΙΝ
ΑΦΡΟΔΙ
ΣΙΕΥΣ
ΕΠΟΙΕΙ

Descripsi. Winckelmann *tratt. prelim.* p. CXVII et hist. art. XI 3 § 26 (hinc Amati Vat. 9733 f. 27); inde Franz 6151. Denuo Brunn hist. art. I 574 et Schreiber *Villa Ludovisi* p. 255, 328; ex Schreiberi ectypo Loewy 365.

Ζήνων Ἀττιν[ᾶ] Ἀφροδε[ι]σιεὺς ἐποίει.

Ἀττινᾶ suppl. Letronne *ann. dell' inst.* 1845 p. 343.

1244 Originis fortasse urbanae. Nunc Parisiis in museo (*Louvre*) statua virilis. Titulus interposito arboris trunco in duas partes dispertitus.

ΗΡΑ ΔΗΣ
ΑΓΑ//ΟΥ ΣΦΕΣΙΟΣ
ΚΑΙΑΡ ΙΑΤΙΟΣ
ΕΠΟΙ ΟΥΝ

Visconti *mus. Napol.* IV 135 (= *op. var.* IV 321); St. Victor *musée des antiques dessiné et gravé par P. Bouillon* (Paris. 1812—17) I tab. 8; Clarac *musée de sculpt. inscr.* tab. XVII et melius tab. LVI coll. vol. II 2 p. 470; Letronne *rev. archéol.* III 1 (1846) p. 390; repetiit Franz 6152. Denuo Overbeck *Gesch. d. Plast.* II³ p. 317. 389 adn.; Froehner *inscr. gr. du Louvre* p. 227. Ex ectypo paullo accuratius quam nobis licuit titulum repraesentavit Loewy n. 293.

1 ΗΡ....ΔΗΣ omnes praeter Loewium — 2 ΑΓΑ.ΟΥ Letr. Froehn. ΑΓΝΟΥ Overb. ΑΓΑΣΙΟΥ Clar. ΑΓΑΣΙΟΥ Visc. St. Vict. — 3 ΚΑΙΒΑΡΜΑΤΙΟΣ Froehner, qui notat '*mais B paraît dû à une main moderne*'; ΚΑΙΑΡΜΑΤΙΟΣ Visc. St. Vict. ΚΑΙ ΑΓ////ΑΙΝΕΙΟΣ Overb. ΚΑΙΑΡΝΕΙΟΣ Letr. ΑΡΝΕΙΟΣ Clar.

Ἡρα[κλεί]δης Ἀγα.ου Ἐφέσιος καὶ Ἀ...ιος ἐποίουν.

Heraclidae patrem Ἀγαθου, Ἄγνου, Ἀγασίου, socium Ἀρμάτιος vel Ἄρνειος supplent. Aetatis Romanae statuam putabat Brunnius hist. art. I 572, recte opinor; forma enim Σ videtur in titulis non ante Hadrianam aetatem reperiri.

1245 Romae repertum a. 1833 opus musivum in vinea Lupi prope portam S. Pauli sita, nunc in aedibus Lateranensibus.

ΗΡΑΚΛΙΤΟΣ ∘ ΗΡΓΑΣΑΤΟ ∘

Descripsi utorque simul Adolfi Michaelis apographo. Lud. Vescovali *diario di Roma* d. 8 m. Mai 1833; inde C. B(unsen) *bull. arch.* 1833 p. 82, cf. *archaeol. Intelligenzbl.* 1843 p. 79; Minutoli *Notiz über den — zu Pompei aufgefundenen Mosaik-Fussboden* 1835 p. 4; Welcker mus. Rhen. VI (1848) p. 398 et in Muelleri *Handb. d. Arch.* § 322, 4 p. 460. Franz 6153.

Nihil nisi ...ιτος ἠργάσατο habet Welckerus, alteram tituli partem apud eum extare testatus cui operis fragmenta componenda tradita essent.

Ἡράκλιτος ἠργάσατο.

1246 Hortae (Etruriae) in villa Neptiana anaglyphum (satyrus cum tribus nymphis), inde transiit in museum Alexandri Albani Font. Apud card. Albanum Stosch. Ex museo Albano in museo Capitolino Fogg. Ibidem vidit Brunn mus. Rhen. VIII (1853) p. 236.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ ΕΠΟΙΕΙ

Iustus Fontaninus de antiquit. Hortae col. Etrusc. p. 117 coll. tab. (inde Montfaucon *ant. expl.* II 1, 268 tab. 174; Winckelmann *tratt. prelim.* p. IX et LXII, hist. art. VIII 1 § 14; Foggini *mus. Capit.* IV tab. 43 coll. p. 231; Righetti *Campidoglio* tab. I; Gusseo mus. Capit. inscr. III 215 n. 1302. Repetierunt Franz 6154 et Loewy 500.

Καλλίμαχος ἐποίει.

Titulum licet aetatis satis recentis novicium tamen non ausus est iudicare Brunnius l. s. s.; anaglyphum vero non esse antiquum sed speciem antiquitatis prae se ferens.

1247 Romae in villa Montalto Spon. Gud., postea in Franciam (regnante Ludovico XIV Visc.) avecta, nunc Parisiis in museo (*Louvre*) statua viri imberbis, qui falso putabatur Germanicus esse.

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ
ΚΛΕΟΜΕΝΟΥΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΕ
ΠΟΙΗΣΕΝ

Spon misc. p. 124; Gudius ad Phaedri fab. V 1 ex suo apographo; Visconti *opere var.* III 13, IV 226; Clarac *musée* II 2 tab. LIII; ex schedis Odofredi Muelleri Franz 6158; Froehner *sculpt. ant. du Louvre* I 214 et *inscr. gr. du Louvre* p. 228, 116; Bernoulli *roem. Ikonogr.* I 180; Rayet *monum. de l'art* V tab. 9. 10; Loewy 344 ex ectypo.

Κλεομένης Κλεομένους Ἀθην[α]ῖος ἐποίησεν.

1248 Ex villa di Castello prope Florentiam sita Florentiam transvectum anaglyphum (Iphigeniae sacrificatio) in museum Officiorum.

a *in imo margine:*

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ · ΕΠΟΙΕΙ

b *inter crura iuvenis qui Iphigeniam adducit:* ΛΑ
Σ ΟΣ

ante caput Agamemnonis, qui ad dextram conversus adstat capite velato: ΜΕ

ad dextram arbor, cuius a dextra: ΘΚ Π ΘΛΕ

Sic Duetschke *ant. Bildw. in Ober-Ital.* III 97 coll. p. 259. Lanzi *descr. della gal. di Firenze* in *giorn. de' letterati di Pisa* vol. 47 (1782) p. 166 et *op. postum.* I 333 (inde Visconti *opp. var.* III 13); Uhden *Abhandl. der Berl. Akad.* 1812/13 p. 75 sqq.; R. Rochette *monum. inéd.* p. 129 tab. 26, 1; O. Iahn *arch. Beitr.* p. 379; Franz 6159; Loewy 380 (tit. *a* ex Ludovici Milani ectypo).

Tituli *b* litteras dispersas alii aliter legerunt vel suppleverunt. Recte ut videtur Welcker (*Zuwachs des Kunstmus. zu Bonn* p. 11) post eumque alii a manu recentiore ludibunda haec leviter incisa esse statuerunt.

De tituli *a* genuinitate dubitavit O. Iahn, qui tum demum additum dixit cum iam basis margo mutilatus esset, itemque denuo lapide examinato iudicat Michaelis *arch. Zeitg.* 1880 p. 17 adn. 28. Defendunt titulum Overbeck *Plastik* II³ 379 et Milani apud Loewium.

1249 Apud Lanuvium in ruderibus villae Antonini Pii a. 1775 repertae statuae duae plane aequales (Panis imagines) Dall. Nunc in museo Britannico. Tituli truncis inscripti, litterae apicibus ornatae.

a ΜΑΑΡΚΟΣ
ΚΟΣΣΟΥ
ΤΙΟΣ
ΜΑΑΡΚΟΥ
5 ΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΟΣ
ΚΕΡΔΩΝ
ΕΠΟΙΕΙ

b ΜΑΑΡΚΟΣ
ΚΟΣΣΟΥ
ΤΙΟΣ
ΚΕΡΔΩΝ
ΕΠΟΙΕΙ

Dallaway *anecdotes of the arts in England* p. 307. 308 utrumque; Combe *description of ancient marbles in the Brit. Mus.* II (1815) tab. 33 (*b*) et tab. 43 (*a*); tit. *a specimens of anc. sculpt.* I tab. 71; ex schedis Od. Muelleri Franz 6155. 6156; Loewy n. 376 (tit. *a* ex ectypo).

Tit. *b*: *inscription partly effaced by the mark of an iron cramp, which must have served in an ancient repair of this statue* Dall. Combe, neque aliter Od. Mueller.

a Μάαρκος Κοσσούτιος Μαάρκου ἀπελεύθερος Κέρδων ἐποίει.

b Μάαρκος Κοσσούτιος Κέρδων ἐποίει.

Artifices aetatis imperatoriae ineuntis sunt, cf. Mommsen ephem. epigr. I (1872) p. 286. — Adiungo hoc loco titulum ineditum a Cyriaco in insula nescio qua maris Aegaei (fortasse in Paro) descriptum ex ara sertis bucraniisque ornata (cod. Vat. 5252 f. 15'):

ΜΑΡ ~~~ ΚΟΥ
ΚΟΣΣ ΟΥΤΙ

1250 *Villa Borghese nel panneggio d' una clamide che ricopre e serviva d' appoggio alla statua.*

ΜΑΑΡΚΟΣ
ΚΟΣΣΟΥΤΙΟΣ
ΜΕΝΕΛΑΟΣ
ΕΠΟΙΕΙ

Amati Vat. 9753 f. 21'.

Μάαρκος Κοσσούτιος Μενέλαος ἐποίει.

Et litterarum genus et scribendi ratio eadem est ac in M. Cossutii Cerdonis titulis (supra n. 1249), qui cum aetate imperatoria ineunte floruerit eodemque tempore etiam Menelaum fuisse Stephani discipulum sciamus, necessarium est ut eundem esse credamus M. Cossutium Menelaum, collibertum fortasse M. Cossutii Cerdonis; cf. Hermae XXII 155.

1251 Romae in villa Ludovisi statua duplex (mulier cum iuvene).

ΜΕΝΕ
ΛΑΟΣ·
ΣΤΕΦΑ
ΝΟΥ
5 ΜΑΘΗ
ΤΗΣ
ΕΠΟΙ
ΕΙ

Descripsi. Dati *vite de' pittori* (1667) p. 118; Maffei M. V. 318, 5; Winckelmann hist. art. XI 2 § 29; repetiit Franz 6166; denuo Brunn hist. art. I 598; Kekulé *Gruppe des Menel.* p. 10; Schreiber *Villa Ludovisi* p. 90; ex Schreiberi ectypo Loewy 375.

Μενέλαος Στεφάνου μαθητὴς ἐποίει.

Cf. tit. antecd.

1252 Romae Caryatidis statua reperta a. 1766 ad viam Appiam in vinea Strozziana duobus a Turri S. Sebastiani milibus ultra Caeciliae Metellae monumentum Winck. Deinde in villa Albani. Titulus in canistro insculptus.

ΚΡΙΤΩΝ ΚΑΙ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΕΠΟΙ
ΟΥΝ

Sic Brunnius hist. art. I 550; Winckelmann hist. art. XI 1 § 14 (hinc Marini sched. Vat. 9120 f. 159, ed. inscr. Alb. p. 176 n. 158); Guattani monum. ined. (1788) p. LXX; Franz 6160; Loewy n. 346.

Κρίτων καὶ Νικόλαος Ἀθηναῖοι ἐποίουν.

1253 Romae basis grandis ad Trinit. M. (i. e. *Trinità de' monti*) Citt. (sine loco Lig. Gud.). In hortis Mediceis in Pincio Lup. Rein. Spon. Winck. Florentiae in museo Officiorum Roch. Ibique extat.

ΓΑΝΥΜΗΔΗϹ
ΛΕѠΧΑΡΟΥϹ
ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Descripsi. Cittadini Vat. 5253 f. 274; Ligorius Taur. VIII et XV (hinc Gudius 215, 9); Lupus Vat. 9143 f. 59; sched. Ptolomei cod. Sen. VIII 2, 460; Reinesius synt. 829, 59 ('vidit Bartholinus'); Spon. misc. p. 127; Winckelmann *tratt. prel.* p. LXXIV et hist. art. IX 3 § 12 adn.; Visconti *mus. P.-Cl.* III p. 66; R. Rochette *lettre à Mr. Schorn* p. 340; O. Iahn *arch. Beitr.* p. 19 adn.; ex suo apographo Franz 6161*b*; ex ectypo Loewy n. 505.

De antiquitate tituli non recte opinor dubitant Brunn hist. art. I 386 (coll. add.) et Michaelis *arch. Zeitg.* 1880 p. 16.

Γανυμήδης Λεωχάρους Ἀθηναίου.

Leocharis Ganymedem memorat Plinius 34, 79; artificis patria aliunde non nota.

1254 Romae in Palatino in vinea Ronconi, quae est inter maioris domus Caesareae rudera, Herculis signum detectum intra annos 1540 et 1574 Vacca. Deinde Florentiae in aedibus regiis (*palazzo Pitti*), ubi adhuc extat. Titulus in ipsa rupe sculptus.

·ΛΥΣΙΠΠΟΥ·ΕΡΓΟΝ·

Descripsi. Flaminius Vacca *memorie* p. 87 ed. Fea (p. 77. 78 ed. Schreiber *Ber. der saechs. Ges.* 1881); ex Vacca Franc. Bianchini *palazzo de' Cesari* p. 59; Maffei *sposizione* ad de Rossii *raccolta di statue* p. 49 et ars crit. lapid. p. 76; Winckelmann *tratt. prel.* p. LXXVI et hist. art. X 1 § 10; R. Rochette *lettre à Mr. Schorn* p. 344; O. Iahn *arch. Aufs.* I 162; Franz 6163; Duetschke *ant. Bildw.* II 17; ex ectypo Loewy n. 506.

Novicium iudicaverunt titulum Maffeius maxime et Stephanius *ausruh. Herakles* p. 164 et olim Michaelis *arch. Zeitg.* 1880 p. 17 adn. 28, qui misit scrupulos *Deutsche Litteraturzeitg.* 1885 p. 1642. Mihi nihil videtur adlatum quod magni momenti sit. Iam Vaccam, qui notavit '*nella base* (hoc non satis recte) *erano incise lettere che dicono* Opus Lysippi', apparet titulum legisse.

1255 Romae Veneris statua a. 1760 reperta *nelle rovine vicino alla chiesa di S. Gregorio* vel *alle radici del M. Celio vicino all' Arco di Costantino nella vigna Cornovaglia* OMNES fere. Penes marchionem Cornovaglia IVVEN. Deinceps in aedibus Chisianis, ubi adhuc est DVHN.

ΑΠΟΤΗϹ
ЄΝΤΡΩΑΔΙ
ΑΦΡΟΔΙΤΗϹ
ΜΗΝΟΦΑΝΤΟϹ
ЄΠΟΙЄΙ

Foggini *mus. Capit.* IV 392 tab. 68 (inde Bracci *mem. degli incis.* I p. XXI et Winckelmann hist. art. V 2 § 3); Venuti *antich. di Roma* I² p. 189; Mackinlay *archaeologia or miscell. tracts* I (1804) p. 150; Franz 6165; Bernoulli *Aphrodite* p. 19 et 250; Matz-Duhn *ant. Bildw.* I 199 n. 754; Loewy n. 377. Est etiam in scheda singulari inter sched. Guarnierii litt. F f. 298 et in Viti Iuvenatii ad Lupacchinium data epistula (d. 27 m. Ian. 1770), unde edidit (Garrucci) *civiltà catt.* 1881 p. 731.

Ἀπὸ τῆς ἐν Τρῳάδι Ἀφροδίτης Μηνόφαντος ἐποίει.

Menophantus nescio Troici an Romani exempli artifex fuerit; incertum igitur duo sint tituli an unus.

1256 Ex urbe fortasse advectum statuae fragmentum, quod iam SMETII aetate Pisauri fuit in horto ducis Urbini.

ΜЄΝЄϹΘЄΥϹ
ΜЄΝЄϹΘЄΩϹ
ΑΦΡΟΔΙϹΙЄΥϹ
ЄΠΟΙЄΙ

Smetius ed. f. 76' a Petro Wastelio acceptam (hinc Grut. 1021, 2); Olivieri marm. Pisaur. (1738) p. 6 n. 15; repetierunt Franz 6167, Loewy n. 370.

4 ΕΠΙΟΙΕΙ Oliv. ex schedis mss., quae omnes a M. Smetio pendent (Salvadori cod. 388 f. 341 ex Smetio, Giordani ms. n. XX ex Salvadorio e. q. s.).

1257 Romae anaglyphi fragmentum; litterae exiguae.

ΠΟΛΥΝΕ
ΚΗϹΑΦΡΟ
ΔΕΙϹΙΕΥϹ
ΕΠΟΙΕΙ

Lanciani *bull. comun.* 1877 p. 57, 129; inde Loewy n. 371; denuo C. L. Visconti *bull. comun.* 1886 p. 321 coll. tab. XI 17.

Πολυνε[ί]κης Ἀφροδισιεὺς ἐποίει.

1258 In villa Esquilina (olim *Gaetani*) a. 1874 repertum rhytum marmoreum VISC. Nunc Romae in aedibus Conservatorum.

ΠΟΝΤΙΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΕΠΟΙΕΙ

Descripsi. C. L. Visconti *bull. comun.* III (1875) p. 120 coll. tab. 12. 13; ex ectypo gypseo Loewy n. 339.

Πόντιος Ἀθηναῖος ἐποίει.

1259 Herma sine capite Romae in hortis Montaltinis (i. e. in villa Negroni) STOSCH. *Ora si vede presso il valoroso scultore Carlo Albaccini* VISC. — Nunc in museo lapidario Vaticano; herma inferne et superne ita mutilatus ut cippi speciem habeat.

ΕΥΒΟΥΛΕΥϹ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥϹ

Descripsi; recognovit mea gratia Augustus Mau. Stosch in schedis apud Gorium cod. Marucell. A 6 et ed. *pierres grav.* praef. p. X; Winckelmann hist. art. IX 3 § 19 adn.; Visconti *mus. P.-Cl.* VI p. 36; Franz 6148; Loewy n. 504.

Εὐβουλεύς non hominis nomen, sed dei; itaque filium Praxitelis ne falsarius quidem, quem putant, Eubuleum fingere potuit. Hermae impositum fuit Platonis caput, quale Praxiteles finxisse putabatur in raptu opinor Proserpinae (Plin. 34, 69); cf. Hermae XXII 151.

1260 Formiis repertus crater marmoreus anaglypho ornatus (Bacchus infans cum Nymphis), postea Caietae in ecclesia maiore pro baptisterio, inde in museum Neapolitanum translatus PIGH. et FIN. Ibi adhuc extat.

ΣΑΛΠΙΩΝ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΕΠΟΙΗΣΕ

Descripsi. Pighius Hercules Prodic. p. 318; a Pighio pendent Grut. 67, 7, Capaccius hist. Neap. p. 596, Gori symb. litt. I (1748) p. 137; de suo Spon misc. p. 25 (hinc Montfaucon *ant. expl.* II 1 p. 230 tab. 142); Finati *mus. Burbon.* I (1824) tab. 49 p. 4; Gerhard-Panofka *Neapels Bildw.* p. 76; Franz 6168; accuratissime Kekulé *arch. Zeitg.* 1870 p. 4; ex ectypo Loewy n. 338.

Σαλπίων Ἀθηναῖος ἐποίησε.

Eiusdem artificis nomen in anaglypho (Iupiter cum Iunone et Iuventa) inscriptum, olim Mediolani apud pictorem Palagi WELCK., nunc Bononiae in museo Archigymnasii.

ΣΑΛΠΙ·ΩΝ
ΕΠΟΙΗΣΕ

Descripsi. Edidit Welcker mus. Rhen. VI (1848) p. 403; inde Franz ad n. 6168; denuo Kekulé *arch. Zeitg.* 1870 p. 4; inde Loewy n. 512.

Damnat titulum Kekulé, quippe et orationis forma et litteris diversum ab crateris titulo, nec anaglyphi indolem crateris arti parem esse. Mihi non liquet.

1261 Romae in villa Albani iuvenis statua effossa a. 1769 AMAD. Ibi adhuc est.

ϹΤЄΦΑΝΟϹ ΠΑϹΙΤЄΛΟΥϹ
ΜΑΘΗΤΗϹ ЄΠΟЄΙ

Recognovi. Amaduzzi anecd. litt. III n. 14 p. 468; Marini *vill. Alb. inscr.* p. 173, 157; Franz 6169; Brunn hist. art. I 596; Kekulé *Gruppe des Menel.* tab. 2; Loewy n. 374.

Στέφανος Πασιτέλους μαθητὴς ἐποίει.

1262 Olim Romae in villa Borghesiana, nunc Parisiis in museo (*Louvre*) amphora marmorea anaglyphis ornata; expressi sunt ad aram accedentes Mercurius, Bacchae duae et pyrrhichista, Diana, alii. In arae basi titulus.

ΣΩΣΙΒΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣΕΠΟΙ

Bouillon *musée des antiques* vol. III tab. 8 p. 6; Visconti *op. varie* III 81 adn.; Clarac *musée de sculpt.* II 2 tab. 41 n. 332; adhibito Od. Muelleri apographo Franz 6170; Froehner *sculpt. du Louvre* p. 50 n. 19 et *inscr. gr. du Louvre* p. 229 n. 127; ex ectypo Loewy n. 340.

Σωσίβιος Ἀθηναῖος ἐποί(ει).

Titulum non perfecit sculptor spatii angustiis impeditus.

1263 *Sulle sponde del lago Albano si sono scoperti, ha due anni, de' vestigi di grandiosa villa; eravi un tempio e dinanzi una base sulla quale si leggeva a grandi lettere* Visc.

ΤΕΙΣΙΚΡΑΤΗΣΕΠΟΙΕΙ .

Visconti *su due monumenti di Antonia Augusta* p. 29 (= *op. var.* II 82); hinc Franz 6172 et Loewy 478.

Nominis vetusta orthographia arguit titulum ex antiquo exemplo descriptum. Cf. titulum Latinum Romae repertum (Lanciani *bull. arch.* 1878 p. 209 = CIL VI 10043): *opus Tisicratis* (haec litteris III p. Chr. saeculi scripta), et infra litteris aetatis Augustae: *Cornelia Africani f. Gracchorum.*

1264 Basis simulacri ad simiae similitudinem facti. In caccho Sc̄ti Stephani de pinea Sign. Ferr. f. 163'. Apud Cacum Ivc. Sab. Picc. S. Stephano in Caco prope Minervam Pigh. Apud Stephani de Caco et translatus in Capitolio Citt. In Capitolio sub statua dei Aegyptiaci; aliis lateribus insunt Latinae litterae, sed quae legi non possunt Met. *Nel Capitoglio assai frustro e grande di pietra nera* Suar. Vat. 9139 (sine loco Lig.). In museo Vaticano monumentorum Aegyptiacorum Henzen.

a in latere:

ΦΙΔΙΑϹΚΑΙΑΜΜΩ|ΝΙΟϹΑΜΦΟΤΕΡΟΙ
ΦΙΔΙΟΥΕΠΟΙΟ|ΥΝ

b in fronte:

Φ. . . . .
. . . . Ν . . . .
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

c in latere:

loc. ADS*IGN* · A · *CAELIO*
. . . . ILLIANO · MA*XIMO*
cur. AED · SACR · *et* · *op* · PV*b*DED
. . SEPT · QVINTILLO*ET*PRISCO *a. p. Chr. 159*
5 COS

Tit. *a* descripserunt sinistram partem Henzen CIL VI 857, Amati Vat. 9768, Marini Vat. 9133 f. 294; reliqua ex Varondellii apographo. Corruptissimum habet Signorili syll. n. 63 (Chis. VI 204 f. 22, V 168 f. 17) eodemque exemplo Ferrarini Paris. f. 163, Neap. V E 5 bis et Suares. Vat. 9140 f. 139; melius Iucundus Bonon.; ex hoc (?) Sabinus Marc. f. 133', Ottobon. f. 104 et per schedas Piccartianas Reinesius epist. p. 341, synt. II 62 (ubi simul ex ineditis Holstenii); Ferrarini Paris. f. 122' de suo; Pighius Berol. f. 26; integrum titulum Petrus Varondellus apud Metellum Vat. 6039 f. 296; Cittadini Vat. 5253 f. 324, Marc. XIV 116 f. 12; Ligorius Neap. XIII B 7 p. 422 (hinc Ursinus Vat. 3439 f. 8, Suares. Vat. 9139 f. 77, Murat. 124, 1).

Tit. *b* habet unus Pighius l. s. s.

Tit. *c* descripsit quae supersunt Henzenius l. s. s.; inclinatis litteris expressa quae plura habent Accursius Ambros. Q 125, 48 in scheda singulari et Pighius l. s.; mutilum Marini l. s., *villa Alb.* 176 adn. 4.

Omnia ex editis adhibito codice Pighiano Franz 6174; denuo Henzen l. s.; repetiit Loewy n. 382.

Tit. *a* corruptelas Signorilianas missas facio; ΦΙΔΙΑϹ · ΚΑΙ|ΦΙΔΙΟΥΕΠΙΟΥΝ Ferrar. Par. f. 122' ('plura non poterant propter vetustatem legi'); ΑΜΦΟΤΕΡΟΙ om. Iuc.; ΑΜΙΟΠΙ Pigh.

a Φειδίας καὶ Ἀμμώνιος ἀμφότεροι Φειδίου ἐποίουν.
b Φ. . . . . ἀνέθηκεν.

1265 In villa Albani statua Zoega. Bennd. In museo Torlonia (*alla Lungara*) Schr. Titulus iam legi non potest.

ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣΕΠΟΙΕΙ

Zoega apud Welckerum *Zoega's Leben* II 366; inde Welcker *Kunstblatt* 1827 n. 83 et mus. Rhen. VI (1848) p. 403; inde Franz 6175 et Loewy 381. Cf. Schreiber *arch. Zeitg.* 1879 p. 64.

Φιλουμενὸς ἐποίει.

1266 Romae ad viam q. d. *delle Sette Sale* basis fragmentum; supersunt pedis vestigia.

. | ΦΛΑΝΔΡΟΝΙ |

C. L. Visconti *bull. comun.* 1886 p. 320 coll. tab. XI 12.
Φλ. Ἀνδρόνι[κος .. ἐποίει.

1267 Ibidem repertum basis fragmentum; superest statuae pes dexter.

ΦΛΑΝΔ

C. L. Visconti *bull. comun.* 1886 p. 320 coll. tab. XI 11.
Φλ. Ἀνδ[ρόνικος .... ἐποίει.

1268 Iuxta portam Latinam effossa basis, cui adhaesit infima pars statuae cum cruribus fascia involutis Don. Loco non indicato Bouch. Rursus reperta in balnei ruderibus ad plateam q. d. *Galileo* Lanc. (*nel plinto di una statua, della quale rimane il solo piede sinistro*).

ΦΛΖΗΝΩΝΑΡΧΙΕΡΕΥϹΚΑΙΔΙΑϹΗΜ
ΑΦΡΟΔΙϹΙΕΥϹΕΠΟΙΕΙ

Sic Lanciani *bull. comun.* VIII (1880) p. 30, cf. ibid. 1886 tab. XI 1. Antea Claudius Menestrier apud Donium sched. Marucell. A 138 (od. IV 13, indeque Murat. 153, 3 et Franz 5899); Bouchard cod. Barber. XXX 182 f. 93'. Repetiit Loewy n. 364. Cf. Neubauer *arch. Zeitung* 1876 p. 70.

Φλ(άουιος) Ζήνων ἀρχιερεὺς καὶ διασημ(ότατος) Ἀφροδισιεὺς ἐποίει.

Frustra opinor C. L. Visconti (*bull. comun.* 1886 p. 317) diversum contendit titulum Donianum ab eo esse quem recens repertum rettulit Lancianius. Versus apud Donium et Bouchardium ad arbitrium divisi.

διασημ(ότατος) recte legit et explicavit Mommsenus i. q. *vir perfectissimus.*

1269 Romae ad viam q. d. *delle Sette Sale* reperta basis statuae, cuius superest pes alter.

ΦΛΖΗΝΩΝΑΡΧ/ΙΕΡΕΥϹΚΑΙΔΙΑ
ϹΗΜΑΦΡΟΔΙ . . ΥϹΕΠΟΙΕΙ

C. L. Visconti *bull. comun.* 1886 p. 318 coll. tab. XI 2.

Φλ. Ζήνων ἀρχιερεὺς καὶ διασημ(ότατος) Ἀφροδισιεὺς ἐποίει.

1270 Ad viam q. d. *delle Sette Sale* reperta basis statuae, cuius supersunt duo pedes, inter quos leoninae caudae, ut videtur, reliquiae; Herculis imaginem fuisse putat Viscontius.

ΦΛΖΗ ΔΙΑϹΗΜΑϹ
ΕΙ

C. L. Visconti *bull. comun.* 1886 p. 318 coll. tab. XI 3.

Φλ. Ζή[νων ἀρχιερεὺς καὶ] διασημ(ότατος) Ἀφ[ροδισιεὺς ἐποί]ει.

1271 Ad viam q. d. *delle Sette Sale* reperta basis statuae; supersunt pedis vestigia.

ΙΖΗΝΩΝΑΡ

C. L. Visconti *bull. comun.* 1886 p. 318 coll. tab. XI 4.

Φ]λ. Ζήνων ἀρχ[ιερεὺς καὶ διασημότατος Ἀφροδισιεὺς ἐποίει].

1272 Romae in museo Pio-Clementino anaglyphum Mithriaci argumenti Zoeg.

Χρῆστος πατὴρ καὶ Γαῦρος ἐποίησαν.

Zoega *Abhandlungen* (ed. Welcker) p. 149; inde litteris usus maiusculis R. Rochette *questions* p. 67 itemque Franz 6176 et Loewy 457.

Non videntur artifices esse Chrestus et Gaurus (Taurus?), cf. Brunn hist. art. I 611, qui cum recte iam Rochettius vidisset Chrestum fuisse *patrem Mithrae* (CIL VI 510), verbum *ἐποίησαν* ita explicabat ut esset *consecraverunt.*

1273 Romae ad viam q. d. *delle Sette Sale* reperta basis statuae, de qua pedis vestigia supersunt. Litterae inaequales.

ΦΛΧΡΥϹΕΡΩϹΑΦ

Visconti *bull. comun.* 1886 p. 319 coll. tab. XI 6.

Φλ. Χρυσέρως Ἀφ[ροδισιεὺς ἐποίει.

1274 Ibidem reperta basis; supersunt pedis vestigia.

ΛΧΡΥϹΕΡΩϹΑΦ

Visconti *bull. comun.* 1886 p. 319 coll. tab. XI 7.

Φ]λ. Χρυσέρως Ἀφ[ροδισιεὺς ἐποίει.

1275 Ibidem reperta basis cum pedis vestigiis.

ΕΡΩϹΑΦΡΟΔ

Visconti *bull. comun.* 1886 p. 319 coll. tab. XI 8.

Φλ. Χρυσ]έρως Ἀφροδ[ισιεὺς ἐποίει.

1276 Ibidem repertum basis frustulum.

ΥϹΕΡΩ

Visconti *bull. comun.* 1886 p. 319 coll. tab. XI 9.

Φλ. Χρ]υσέρω[ς Ἀφροδισιεὺς ἐποίει.

1277 Reperta iuvenis statua *nel territorio di Monte Porzio* Visc. Zoeg. Tum in villa Borghese Visc. Nunc Parisiis in museo (*Louvre*). Titulus a tergo trunci inscriptus.

ΩΦΕΛΙΩΝ
ΡΙΣΣΤΩΝΙΔΑ

Habet Zoega in schedis. Edidit Visconti monum. *Gabini* p. 30 tab. 1; Clarac *catal.* p. 75 n. 150 (cf. p. 433); Franz 6177; Froehner *inscr. du Louvre* p. 229 n. 128; ex ectypo Loewy 432.

Dubium num artifex fuerit *Ὠφελίων [Ἀ]ριστωνίδα.*

1278 Gabiis statua reperta (*putto sedente su terra in postura fanciullesca con uva, fascia intramezzata d' ellera attorno il ventre, senza testa e mani* Zoeg.), postea Tolosae in museo. — *Le socle très gravement mutilé porte ce fragment d'inscription* Zoeg. Rosch.

ΓΕΝΗΣΚΑΙΑΕΣ
ΟΙΕΠΟΙΟΥ\

Habet Zoega in schedis. Edidit Visconti *monum. Gabini della villa Pinciana* (1797) p. 84 tab. XII; inde Franz 6144. Denuo Roschach *musée de Toulouse* (1865) p. 103 n. 232; repetiit Loewy n. 384.

V. 1 litteras ΓΕ non iam dignosci posse, Σ (ante Κ) mutilatam, v. 2 pro Ε insculptam esse F, extremae litterae Ν nihil superesse nisi hastam obliquam \ testatur Bernh. Stark *Städteleben* p. 605. Idem quod Viscontius v. 1 edidit Α Ε Σ (λ supra), sibi videri λ illud nihil nisi lapidis rimam esse ait. — 1 ΝΗΙΚΑΙΑΕΣ et 2 ΟΙΕΠΟΙΟΥ' (ΕΠΟΙΟΥ Visc.) Rosch. Difficile est non dubitare de tituli genuinitate. Διογένης καὶ Ἀλέξανδρος supplevit non recte Letronne *explic. d'une inscr. gr.* p. 14.

1279 Romae in Esquiliis reperta statuae basis superiore ora terminata, in qua pedis vestigium superat.

. . . ϽϹΑϕΡΟΔΕΙϹΙΕΥϹΕΠΟΙΕΙ

Edidit Lanciani *bull. comun.* V 1877 p. 56, 128; hinc Loewy n. 372; denuo Visconti *bull. comun.* 1886 p. 318 coll. tab. XI 5. Utor etiam Ioannis Schmidtii apographo.

. . . ος Ἀφροδεισιεὺς ἐποίει.

Suspicari possis Fl. Zenonem artificem fuisse (cf. nn. 1267 sqq.), sed vix credibile tam longum titulum uno versu perscriptum fuisse.

1280 Romae ad viam q. d. *delle Sette Sale* basis fragmentum repertum; superaunt pedis sinistri vestigia.

ΕΥϹΕΠΟΙΕΙ

Visconti *bull. comun.* 1886 p. 320 coll. tab. XI 13.
. . Ἀφροδεισι]εὺς ἐποίει.

1281 Ibidem repertum basis fragmentum.

ϹΙΕΥϹΕ

Visconti *bull. comun.* 1886 p. 235 et p. 321 coll. tab. XI 14.
. . . . Ἀφροδει]σιεὺς ἐπ[οίει.

1282 Ibidem repertum basis fragmentum.

ΔΙϹΙΕΥϹ

Visconti *bull. comun.* 1886 p. 321 coll. tab. XI 15.
. . . . Ἀφρο]δισιεὺς | [ἐποίει.

1283 Ibidem repertum basis fragmentum.

ΦΡΟΔΕ

Visconti *bull. comun.* 1886 p. 321 coll. tab. XI 16.
. . . . Ἀ]φροδει[σιεὺς ἐποίει.

1284 Tabula Iliaca haud ita multo ante a. 1683 apud tabernam *delle Frattocchie* X fere mil. pass. ab Roma urbe, ubi olim Bovillae fuerunt, reperta ab Archangelo de Spagna canonico, quo mortuo devenit in aedes Spada unde dono heredum Clementi XIII oblata est, qui museo Capitolino intulit. Iahn p. 2.

(*Titulos vide p. 329—331.*)

Primus ed. Fabretti de columna Traiani (1683) p. 315; inde pendent fere Foggini *mus. Capit.* IV 68 p. 363 et Montfaucon *ant. expl.* IV 297. Ex ipsa tabula correxit quaedam Barthélemy *mém. de l'acad. des inscr.* XXVIII 600; *voyage en Italie* p. 378. Descripserat Aemilianus Sarti, cuius apographum inter schedas repertum contulit cum lapide Henzen *ann. dell' inst.* XXXV 419. Denuo ex Ludovici Schultz delineatione inscriptionibus omnibus diligenter ab Adolpho Michaelis recognitis ed. Iahn *Bilderchron.* tab. I 1*; cf. p. 62 sqq. (cf. *ann. dell' inst.* XXX 100). Ex prioribus repetierat Franz 6125.

Minutulas litterarum formas (tota tabula XII pollices alta, XIV lata est) non utile visum est imitari; inscriptionem maiorem ex Fabrettii fide magis integram poteram edere, nisi apertum esset illum permulta non tam in lapide vidisse quam coniectando supplevisse; dabo tamen Fabrettianam lectionem in hac adnotatione ab Michaelisiana discrepantem integram, nisi ubi Michaelis plura legit quam Fabretti.

1 ΖΟΥ primus legit Michaelis recteque explicavit Ζεύς — 4 ΙΕ ΡΟΝΑϕΡΟΔΙΤΗΣ Fabr. — ΑΙ.ΕΙΣΗΣ Schultz ΑΓ.ΙΣΗΣ Mich. ΑΓΧΙΣΗΣ Fabr. — ΔΗ Fabr. Mich. ΑΠ////// Matz —

1

plaustri bitugi fragmentum — *Chryses ante templum Apollinis preces faciens* — *aegrotantium strages* — *Calchas terrore perculsus abiens* — *Agamemno et Achilles litigantes; Nestor Agamemnoni, Achilli gladium stringenti Minerva adstat* — *Ulixes Chryseae filiam obviam ducens; post eum tauri aguntur* — *Apollinis templum* — ΞΟΥ *Thetis Iovi supplicans* — Ω — *Hectoris corpus a tribus viris sustentatum adfertur* — *plaustrum donis Priami onustum* — *Priamus adstante Mercurio Achilli sedenti supplicans*

2

ΙΕΡΟΝΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΛΟΙΜΟΣ ΚΑΛΧΑΣ ΑΓΓΑΜΕΜΝΩΝ ΟΔΥΣΣΕΥΣΤΗΝΕΚΑΤΟΜΒΗΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΘΕΤΙΣ
ΣΜΙΝΘΕΩΣΧΡΥΣΗΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣΑΘΗΝΑΝΕΣΤΩΡ ΤΩΘΕΩΑΓ. . Ν ΧΡΥΣΗΙΣ

moenia urbis — *moenia urbis* — *moenia urbis*

arcis circuitus

in gradibus templi Minervae supplicantem Cassandram Aiax vi retrahit

ΛΙΑ

varia pugnantium paria

3

ΔΟΥΡΗΟΣ ΙΠΠΟΣ

Ψ

ΟΙΔΑΧΑΙΟΙΤΙΧΟΣΤΕΚΑΙ
ΤΑΦΡΟΝΠΟΙΟΥΝΤΑΙΠΕ
ΡΙΤΑΣΝΑΥΣΑΜΦΟΤΕΡ
ΩΝΔΑΥΤΩΝΕΞΟΠΛΙΣ
ΘΕΝΤΩΝΚΑΙΜΑΧΗΝΕΝΤΩ
ΠΕΔΙΩΣΥΝΑΨΑΝΤΩΝΟΙ
ΤΡΩΕΣΕΙΣΤΟΤΙΧΟΣΤΟΥΣ
ΑΧΑΙΟΥΣΚΑΤΑΔΙΩΚΟΥΣΙΝ
ΚΑΙΤΗΝΝΥΚΤΕΚΕΙΝΗΝΕΠΙ
ΤΑΙΣΝΑΥΣΙΝΠΟΙΟΥΝΤΑΙΤΗΝ
ΕΠΑΥΛΙΝΤΟΙΣΔΕΤΩΝΑΧΑΙ
ΩΝΑΡΙΣΤΕΥΣΙΝΔΟΚΕΙΒΟ
ΥΛΕΥΣΑΜΕΝΟΙΣΠΙΙΑΠΟΣ
ΤΕΙΛΑΙΠΡΟΣΑΧΙΛΛΕΑΑ
ΓΑΜΕΜΝΩΝΔΕΔΡΕΑΣΤΕ
ΠΟΛΛΑΣΔΙΔΩΣΙΚΑΙΤΗΝ
ΒΡΙΣΗΙΔΑΟΙΔΕΠΕΜΦΘΕΝ
ΤΕΣΠΡΟΣΑΥΤΟΝΟΔΥΣΣ
ΕΥΣΤΕΚΑΙΦΟΙΝΙΞΠΡΟΣ
ΔΕΤΟΥΤΟΙΣΑΙΑΣΑΠΑΓΓΕ
ΛΛΟΥΣΙΝΑΧΙΛΛΕΙΤΟΥΣΛΟ
ΓΟΥΣΤΟΥΣΛΟΓΟΥΣΠΑΡΑΓ
ΑΜΕΜΝΟΝΟΣΟΔΟΥΤΕΠΡΟ
ΣΔΕΧΕΤΑΙΤΑΣΔΩΡΕΑΣΟΥ
ΤΕΣΥΝΧΩΡΕΙΔΙΑΛΥΣΑΜ
ΕΝΟΣΑΥΤΟΙΣΒΟΗΘΕΙΝ
ΟΙΔΑΡΙΣΤ. . ΣΤΑΥΤΑΚΟΥ
ΣΑΝΤΕΣΙ. . ΣΚΟΠΟΥΣ
ΠΕΜΠΟΥΣΙΝΟΔΥΣΣΕΑΚΑΙ
ΔΙΟΜΗΔΗΝΟΥΤΟΙΔΕΔΟΛΩ
ΝΙΣΥΝΑΝΤΗΣΑΝΤΕΣΥΦΕΚ
. . . ΟΣΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΩΚΑΤΑ

ΕΚΤΩΡ ΚΑΙΛΥΤΡΑΕΚΤΟΡΟΣ ΕΡΜΗΣ ΠΡΙΑΜΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Achilles circa rogum versatur, cui Patrocli corpus impositum — *bigarum certamen*

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΥΣΙΣ ΠΑΤΡΟΚΛΟ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣΑΓ

Χ

Hector ad Scaeas portas Achillem exspectat, qui ipse armatus accedit — *Achilles Hectorem in genua prolapsum armis spoliat* — *Achilles Hectoris corpus curru religatum per solum trahit*

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΕΚΤΩΡ ΑΧΙΛΛΕΥΣΕΚΤΩΡ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Φ

Achilles Lycaonem(?) ex Scamandri fluctibus profugum interficit — *Achillem ex fluvio emergentem adiuvat Neptunus* — *Achilles Phrygum par fugat*

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΟΣΙΔΩΝ ΦΡΥΓΕΣ

templum — *moenia urbis* — *ad templum Veneris Menelaus Helenam interfecturus pulcritudine mulieris commovetur*

in ara Iovis Priamus sedens ab Neoptolemo armato vi abripitur

moenia urbis — *moenia urbis*

4 ΙΕΡ.//ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Α..ΕΙΣΗΣ ΔΗ ΑΙΘΡΑ ΛΙΝ

Demopho et Acamas Aethram aviam utrimque sustentantes

varia pugnantium paria

sacerdos Aeneae sacra arcana tradens

5 ΑΙΝΗΑΣ

Aeneas patrem umeris gestans cum Ascanio et Creusa duce Mercurio ex urbe prodeunt

moenia urbis

muris ac turribus urbs circumvallata

6 ΑΣΚΑΝΙΟΣ ΑΙΝΗΑΣ ΕΡΜΗΣ

7 ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΑΙ ΤΡΩΑΔΕΣ — ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ — *captae Troianae mulieres gradibus sepulcri sedentes*

ΙΛΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ

ΚΑΤΑ ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΝ

ΤΡΩΙΚΟΣ

Polyxena manus post tergum vincta in tumulo Achillis ab Neoptolemo occiditur — *testes sacrificii Ulixes et Calchas*

ΣΚΟΠΩΠΥΘΟΜΕΝΟΙΠΑΡΑΥ
ΤΟΥΤΗΝΤΑΞΙΝ. ^ΝΤΟΣΤΡΑΤ
ΟΠΕΔΟΝΦΥΛ.. ΟΝΤΩΝΑΥ
ΤΟΝΤΕΔΙΑΦΘΕΙΡΟΥΣΙΝΚΑΙ
ΗΣΟΝΤΟΝ. ΡΑΚΩΝΜΕΤΑ
.ΤΟΥΔΕΚΑΙΑΛΛΟΥΣΚΑΙΛΑΒΟΝ
.ΕΣΤΑΣΙΠΠΟΥΣΕΠΙΤΑΣΝΑ
ΥΣΕΛΑΥΝ..ΣΙΝΗΜΕΡΑΣΔΕ
ΓΕΝΟΜΕΝΗΣΜΑΧΗΝΣΥΝΑ
ΠΤΟΥΣΙΕ....Ω.Α.ΙΣΤΕ
ΩΝΤΡΩΘΙ.Ι.ΣΑΓΑΜΕΜ
ΝΩΝΔΙΟΜΗΔΗΣΟΔΥΣΣΕΥΣΜ
ΑΧΑΩΝΕΥΡΥΠΥΛΟΣΕΠΙΤΑ
ΣΝΑΥΣΑΝΑΧΩΡΟΥΣΙΝΠΑΤΡΟ
ΚΛΟΣΔΕΠΕΜΦΘΕΙΣΙ.Ι ΑΧ
ΙΛΛΕΩΣΠΥΝΘΑΝΓ...ΝΕΣ
ΤΟΡΟΣΤΑΠΕΡΙΤΗΝΙ.\.Ι
ΕΚΤΩΡΔΕΡΗΞΑΣΤΑ.....
ΤΟΝΠΥΛΑΣΕΙΣΤΟΤΙΧΟ....
ΠΙΠΤΙΤΩΝΕ.\ΗΝΩΝΚΑ.
ΜΑΧΗΝΣΥΝΑΠΤΕΙΠΡΟΤ.Ι
ΝΗΩΝΤΗΙΣΔΟΜΑΛΗΣΓΙΝΟ
ΜΕΝΗΣΑΧΙΛΛΕΥΣΠΑΡΑΤΟΥ
ΠΑΤΡΟΚΛΟΥΤΑΠΕΡΙΤΗΝΜ
..ΗΝΑΚΟΥΣΑΣΚΑΙΔΕΟ
...ΟΥΒΟΗΘΕΙΝΑΥΤΟΝ.
...ΠΕΜΨΑΙΤΟΙΣΓ...
....ΔΩΝΤΗΝΤΟΥΓ....
..ΛΑΟΥΝΑΥΝΚΑΙΟΜΕΝΙ....
ΠΕΙΜΕΤΑΤΩΝΜΥΡΜΙΔ....
ΤΟΝΠΑΤΡΟΚΛΟΝΤΟΥΣΙΠ..
ΟΥΣΑΥΤΩΔΟΥΣΚΑΙΤΟΙΣΟ
ΠΛΟΙΣΤΟΙΣΑΥΤΟΥΚΑΘΟΠ/
ΙΞΑΣΟΙΔΟΝΤΕΣΟΙΤΡΩΕΣΙ.
ΘΥΣΑΠΑΝΤΕΣΦΕΥΓΟΥΣΙΝ
ΕΝΔΕΤΗΙΤΡΟΠΗΙΤΑΥΤΗΙΓ..
ΡΟΚΛΟΣΑΛΛΟΥΣΤΕΠΟΛ..
ΥΣΑΠΟΚΤΕΙΝΙΚΑΙΣΑΡΠΗΔ(
ΝΑΤΟΝΔΙΟΣΤΟΥΣΔΕΛΟΙΠ..
ΣΕΙΣΤΟΤΙ..Σ...^ΔΙΩΚ..
ΕΚΤΩΡΔΑΥΤΟΝ.Λ..ΞΑΣΑ
ΠΟΚΤ...ΕΙΚΑΙ....ΠΛΩΝΓ.
ΚΡΑΤΗΣΓΕΙΝΕΤΑΙ..ΧΗ..
ΕΠΕΡΙΤ..ΝΕΚ.ΟΥ......
ΝΗΣΑΙ.....ΟΣΑΠΑΝ⁻ΕΛ
ΛΙΑΧΙΛ.....ΕΔΑΛΥΣΙΦΙΙ
ΕΩΣΗ.......ΕΡΧΕΤΑΙΠΡ
ΟΣΗΦΑΙ......ΤΗΣΟΥΣΑ
ΠΑΝΤΕΥΧΙΑΝΟΔΑΥΤΗΠΡΟ
ΘΥΜΩΣΠΟΙΕΙΟΙΔΑΧΑΙΟΙΤΟ
ΣΩΜΑΤΟΥΠΑΤΡΟΚΛΟΥΕΠΙΤΑ

Υ

Neptunus Aeneam cum Achille pugnaturum retinet — *Achilles Polydorum (?) interficiens* — *Achilles cum aliis tum Hectorem fugat* — *Hector ab Apolline in tutelam acceptus*

ΠΟΣΙΔΩΝ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Τ

Achilles ab Phoenice adiutus arma induit; a sinistra adstat Thetis cum comite — *Achilles bigam ascendens, in qua Automedo; ante equos fortasse Thetis*

ΟΓ.//////ΑΛΕΥΣ ΦΟΙΝΙΞ ///ΧΙΛΛΕΥΣ

Σ

Achilles Patroclum in feretro positum lugens — *Thetis ad Vulcanum procedens* — *Vulcanus cum Cyclopibus circa incudem*

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ /ΘΕΤΙΣ ΟΠΛΟΠΟΙΑ ΗΦΑΙΣΤΟΣ

Ρ

Hector in curru — *Menelaus Patroclum occisum e pugna efferens* — *Patrocli corpus curru imponitur ab Menelao et Merione*

8 *Talthybius Andromachae eandem Astyanactis decretam nuntiat*

Heleni et Ulixis colloquium
ΟΔΥΣΣΕΥΣ
ΕΛΕΝΟΣ
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΕΛΕΝΟΣ ΠΟΛΥΞΕΝΗ
ΕΚΑΒΗ

ΝΕΟΠΤΟ
ΛΕΜΟΣ
ΠΟΛΥΞΕΝΗ ΟΔΥΣΣΕΥΣΚΑΛΧΑΣ
ΑΧΙΛΛΕΩΣΣΗΜΑ

9 ΕΚΤΟΡΟΣΤΑΦΟΣ
ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΝ
ΑΧΑΙΩΝ

navium subductarum series

10 ΑΙΝΗΑΣΣΥΝ
ΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣ ΑΓΧΙ
ΑΠΑΙΡΩΝ ΣΗΣΚΑΙΤΑ
ΕΙΣΤΗΝ ΙΕΡΑ
ΕΣΠΕ
ΡΙΑ
Ν

ΑΠΟΠΛΟΥΣ
ΑΙΝΗΟΥ

ΙΛΙΑΣ
ΚΑΤΑΟΜΗΡΟΝ
ΑΙΘΙΟΠΙΣΚΑΤΑΑΡΚΤΙ
ΝΟΝΤΟΝΜΙΛΗΣΙΟΝ
ΙΛΙΑΣΗΜΙΚΡΑΛΕ
ΓΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ
ΛΕΣΧΗΝΠΥΡΡΑΙΟΝ

Achillis in Sigeo sepulcrum
ΣΙΓΑΙΟΝ

ΜΙΣΗ
ΝΟΣ

Aeneas cum Anchisa et Ascanio navem ascendit; a sin. accedit Misenus tubam gerens

ΣΝΑΥΣΔΙΑΚΟΜΙΖΟΥΣΙΝΤΩΝ
ΔΟΠΛΩΝΥΠΟΤΗΙ . . ΕΤΙΔ
ΟΣΕΝΕΧΘΕΝΤΩΝ . ΗΝΒΡΙ
ΣΗΙΔΑΑΓΑΜΕΜΝΩΝΑΧΙΛΛΕΙ
ΔΙΔΩΣΙΝΑΧΙ . . ΕΥΣΔΕΕΙ .
ΤΟΝΣΚΑΜΑΝΔΡΟΝΚΑΤΑΔΙΩ
ΞΑΣΑΣΤΕΡΟΠΑΙΟΝΑΠΟΚΤ
ΕΙΝΕΙΑΧ . ΛΛΕΥΣΔΕΤΟΝΕΝ
ΤΩΙΠΟΤΑΜΩΙΔΙΑΦΥΓΩ
. . . ΝΔΥ . . ΝΕΚΤΟΡΑΜΟΝΟΜ
. . . Ν . . . ΚΤΙΝΕΙΚΑΙΤΑΟΠΛΑ
. . . ΑΜΒΑΝΕΙΚΑΙΤΟΝΝΕΚΡ
ΟΝΕΚΔΗΣΑΜΕΝΟΣΕΚΤΟΥΔΙΦ
ΡΟΥΔΙΑΤΟΥΠΕΔΙΟΥΕΛΚΕΙ
ΕΠΙΤΑΣΝΑΥΣΚΑΙΤΟΝΠΑΤ
ΡΟΚΛΟΝΘΑΨΑΣΤΙΘΗΣΙΝ
ΕΠΑΥ . . ΕΠΙΝΑΤΩΝΑΡΙΣ
ΤΕΩΝ . . ΠΡΙΑΜΟΣΕΠΙΤΑ .
ΝΑΥΣΠΑ . . . ΕΝΟΜΕΝΟΣΕΚ
ΤΟΡΑΛΥΤΡΟΥΤΑΙΠΑΡΑΧΙΛ
ΛΕΩΣΕΠΑΝΕΛΘΟΝΤΟΣΔΕ
ΤΟΥΠΡΙΑΜΟΥΠΑΛΙΝΕΙΣ
ΤΗΝΠΟΛΙΝΘΑΠΤΟΥΣΙΝ
ΟΙΤΡΩΕΣΚΑΙΤΟΝΤΑΦΟ
ΝΑΥΤΟΥΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΣΙ

Π

Patroclus arma induens | *ante Achillem sedentem Phoenix et Diomede serva (?)* | *Patroclus sive cum Sarpedone seu, quod credibilius est, cum Hectore congrediens*

ΠΑΤΡΟΥ ΦΟΙΝΙΞΔΙΟΜΗΔΗΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ

Ο

loco edito Aeneas clypeo armatus hastamque vibrans, ut videtur, et Helenus arcum tendens; ante pedes Clitus a Teucro ictus collapsus; supra Paris | *Hector, cuius ad pedes Caletor ab Aiace occisus, face naves aggreditur, quas Aias et Teucer defendunt*

ΑΙΝΗΑΣ ΚΛΙΤΟΣ ΕΛΕΜ ΕΚΤΩΡΚΑΛΗΤΩΡ ΕΠΙΝΑΥΣΙΜΑΧΗ
ΠΑΡΙ ΟΣ

11 ΣΡΗΟΝΜΑΘΕΤΑΞΙΝΟΜΗΡΟΥ · ΟΦΡΑΔΑΕΙΣΠΑΣΗΣΜΕΤΡΟΝΕΧΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Podarce necata ipsa Penthesilea ab Achille occiditur | *Achilles Thersiten supplicem trucidat* | *Antilocho occiso ipse Memno ab Achille interficitur* | *Aiax cum Ulixe corpus Achillis tutatus aufert; Musa luget occisum* | *Thetis filii manibus sacrificans; adstat Achillis simulacrum* | *sedet vultu fassus Telamonius irax* ΣΚΑΙΑΠΥ ΛΗ

12 ΚΗΣΠΕΝΘΕΣΙΛΕΙΑ ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣΜΕΜΝΩΝ ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΜΟΥΣΑ ΑΧΙΛΛΙ ΑΙΑΣ
ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΘΕΡΣΙΤΗΣ ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ ΑΙΑΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΩΜΑ ΘΕΤΙΣ ΛΙ ΜΑΝΩΛΗΣ

Ξ

Aiax Archelochum gladio petens | *Aiax, cui Neptunus dextram porrigens obviam it, Hectorem fugientem insequitur; Hectori Apollo opitulaturus sinistram porrigit*

ΑΡΧΕΛ ΑΙΑΣΛΟΚΡΟΣ ΑΙΑΣ ΠΟΣΙΔΩΝ ΕΚΤΩΡ ΑΠΟΛΛΩΝ
ΟΧΟΣ

Paris ab Philoctete vulneratus | *Eurypylus a Priamo salutatus?* | *Neoptolemus Eurypylum iacentem hasta configit* | *Diomedes cum Palladio insequente Ulixe ex porta prodit* | *equus Troianus a magna populi multitudine in urbem trahitur agmen ducente Priamo* | *ad Scaeas portas Sino et Cassandra dextra sublata frustra vaticinans*

13 ΛΑ ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣΠΑΛΛΑΣ ΤΡΩΑΔΕΣΚΑΙ ΠΡΙΑΜΟΣ ΣΙΝΩΝ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ
ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΔΟΥΡΗΟΣΙΙΙΙΙΟΣ ΦΡΥΓΕΣ ΑΝΑΓΟΥΣΙΤΟΝΙΠΠΟΝ

Ν

ΑΣΙΟΣ

Meriones Adamantem corruentem supinum trahit | *Idomeneus praeterit Othryoneum iacentem, quem comites servare student* | *Asius ab Idomeneo interfectus* | *Aeneas Aphareum incedit; humi iacet fortasse Ascalaphi corpus*

ΜΗΡΙΟΝΗΣΑΚΑΜΑΣ ΙΔΟΜΕΝΕΥΣ ΑΙΝΗΑΣ ΑΦΑΡΕΥΣ
ΟΘΡΙΟΝΕΥΣ

ΑΙϹΡΑ Schultz ΑΙΣΑ vel ΑΙΔΑ Mich. ΑΙΣΑ Matz — 12 ΑΧΙΛΛΕΩΣΠΤΩΜΑ Fabr. — extr. ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ Fabr. omisis quae nunc infra leguntur ΤΛΙ⌐ — 13 ΠΑΛΛΑΣ Fabr.

Ad argumenta Iliadis in dextra tabulae parte, arg. Ν: ΑΣΙΟΣ Fabr. ΑΣΙΟΑ Mich. — arg. Ο: ΠΑΡΙΣ Fabr. — arg. Π: ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ Fabr. — arg. Ψ: ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ Fabr.

Ad inscriptionem maiorem: v. 15 ΔΩΡΕΑΣ Fabr. contra lapidem — 25 ΣΥΝΔΩΡΕΙ Fabr. — 27 ΑΡΙΣΤΕΙΣ Fabr. — 28 ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΥΣ Fabr. — 31. 32 ΕΚΤΟΡΟΣ Fabr. — 34 ΤΩΝΤΟ Fabr. — 35 ΦΥΛΑΣΣΟΝΤΩΝ Fabr. — 37 ΡΗΣΟΝ et ΘΡΑΚΩΝ Fabr. — 38 ΑΥΤΟΥ Fabr. — 38. 39 ΛΑΒΟΝΤΕΣ Fabr. — 40 ΕΛΑΥΝΟΥΣΙΝ Fabr. — 41 sqq. ΣΥΝΑΠΤΟΥΣΙΚΑΙΤΩΝΑΡΙΣΤΕΩΝ Fabr. Barth. — 43 ΤΡΩΘΕΝΤΕΣ Barth. ΤΑΟΝΟΜΑΤΑ Fabr. — 46 ΑΝΑΧΩΡΟΥΣΙΝ Barth. Mich. ΑΝΑΛΩΤΟΥΣ Fabr. — 47 ΠΑΡΑΧ Fabr. — 48 ΠΥΝΘΑΝΕΤΑΙ Fabr. Barth. — 49 ΤΗΝ... Fabr. — 50 ΤΑΣ... Fabr. — 51 ΕΙΣΤΟΤΙΧΟΣ Barth. ΤΩΤΕΙΧΕΙ Fabr. — 52 ΤΩΝΕΛΛΗΝΩΝΚΑΙ Fabr. — 53 ΤΩΝ Fabr. — 54 ΝΑΩΝ Fabr. — ΤΗΙΣΔΟΜΑΛΗΣ Mich. Henz. ΤΗΣΔΕΜΑΧΗΣ Fabr. Sarti — ΓΕΝΟ Fabr. — 56. 57 ΜΑΧΗΝ Fabr. — 57. 58 ΔΕΟΜΕΝΟΣ Fabr. — 59 ...ΕΜΨΑΙ Mich. .....ΠΕΜΨΑΙ Fabr. — 59. 60 ΤΟΙΣΕΛΛΗΣΙΝΙΔΩΝ Fabr. — 60 ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ Fabr. — 61 ΚΑΙΟΜΕΝΗΝΠΕΜΠΕΙ Fabr. — 62 ΜΥΡΜΥΔΟΝΩΝ (sic) Fabr. — 63 ΙΠΠΟΥΣ Fabr. — 65. 66 ΚΑΘΟΠΛΙΣΑΣ Fabr. — 66 ΙΔΩΝΤΕΣ (pro ὃ ἰδόντες) Fabr. — 66. 67 Ι.|ΘΥΣ Mich. ΑΥΤ|ΟΥΣ Fabr. — 68 ΤΗΙΤΡΟΠΗΙΤΑΥΤΗΙ Mich. Barth. ΕΠΙΤΡΟΠΗΤΑΥΤΗ Fabr. — 68. 69 ΠΑΤ|ΡΟΚΛΟΣ Fabr. — 69 ΠΟΛΛΟΥΣ Fabr. — 71 ΛΟΙΠΟΥΣ Fabr. — 72 ΕΣΤΟΤΙΧΟΣΚΑΤΑΔΙΩΚΕΙ Fabr. — 73 ΠΑΤΑΞΑΣ Fabr. .Λ..ΞΑΣ Mich. ...ΣΑΣ Sarti ...ΣΑΣ vel ...ΞΑΣ Henz. — 73 sqq. Α|ΠΟΚΤΕΙΝΕΙΚΑΙΤΩΝΟΠΛΩΝΕΓ|ΚΡΑΤΗΣ Fabr. — 75 ΜΑΧΗΣΔΕ Fabr. — 76 ΤΟΥΝΕΚΡΟΥΓΕΝΟΜΕΝΗΣ Fabr. — 77 ΑΙ....ΙΟΣ Mich. Α...ΕΣ Fabr. — ΑΠΑΝΓΕΛ|ΑΙΑΧΙΛ/.. Mich. ΑΠ...|ΔΙΑΧΙΛ. Fabr. — 78 extr. ....Φ.|ΕΩΣ Fabr. ...ΛΑ..Φ...|ΕΩΣ Fogg. — 79 ΗΘΕΤΙΣ..ΕΡΧΕΤΑΙ Fabr. — 80 ΗΦΑΙΣΤΟΝΑΙΤΗΣΟΥΣΑ Fabr. — 81 ΠΑΝΟΠΛΑΙΑΝΟΔΑΥΤΗΝΕΥΘΥΜΩΣ Fabr. — 85 ΤΗΣΘΕΤΙΔΟΣ Fabr. — 86 ΤΗΝ Fabr. — 88 ΑΧΙΛΛΕΥΣ Fabr. Barth. — ΔΕΕΙ/ Mich. ΔΕ.. Fabr. ΔΕΣ Barth. ΤΡΩΑΣ Foggini, qui propter hanc lectionem versu insequenti ineunte ΕΙΣ legit pro ΤΟΝ — 90 ΞΑΣ..ΟΗΛΙΟΝ Fabr. — 91 ΑΧΙΛΛΕΥΣ Fabr. — ΤΟΝ Fabr. Mich. ΤΩΝ Sarti, dubitat Henzen — 92 ΤΩΠΟΤΑΜΩ Fabr. — 92. 93 ΔΙΑΦΥΓΟΝ|ΤΟΝΑΥΤΟΝ Fabr. — 93. 94 ΜΟΝΟΜΑΧΟΝ Fabr. — 94 ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙ Fabr. — ΟΠΛΑ Fabr. ΟΠ Mich. ΟΠ^• Sarti et Henz. — 95 ΛΑΜΒΑΝΕΙ Fabr. — 96. 97 Δ|ΙΟΡΟΥ Sarti — 99 ΤΙΘΗΣΙΝ Fogg. Mich. .... Fabr. — 100 ΕΠΙΝΑ Mich. ΕΙΤΙΝΑ Sarti ΕΠΙΝΑ Henz. om. Fabr. ...ΓΧΝΑ Fogg. *σπλάγχνα* suppleturus — ΑΓΙΣ|ΤΕΙΩΝ Fabr. — 101 ΟΔΕ Fabr. — 101. 102 ΕΠΙΤΗΣΝΑΩΣ Fabr. — 102 ΠΑΡΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣ Fabr.

Τρωικός (scil. κύκλος). Cf. v. Wilamowitz *Homer. Untersuch.* p. 333.

. . . Θεοδ]ώρηον μάθε τάξιν Ὁμήρου,
ὄφρα δαεὶς πάσης μέτρον ἔχῃς σοφίας.

2 ab initio ὦ φίλε παῖ Welcker syll. 185 — Θεοδώρηον Lehrs mus. Rhen. (n. s.) II 354.

Fontes quibus usus est Theodorus artifex indicati:
Ἰλιὰς κατὰ Ὅμηρον,
Αἰ[θ]ιοπὶς κατὰ Ἀρκτῖνον τὸν Μιλήσιον,
Ἰλιὰς ἡ μικρὰ λεγομένη κατὰ Λέσχην Πυρραῖον,
Ἰλίου πέρσις κατὰ Στησίχορον.

Anaglyphorum inscriptiones:

I ex Iliadis libris

A] ἱερὸν Ἀπόλλωνος Σμινθέως, Χρύσης. λοιμός. Κάλχας. Ἀγ(γ)αμέμνων, Νέστωρ, Ἀχιλλεύς, Ἀθηνᾶ. Ὀδυσσεὺς τὴν ἑκατόμβην τῷ θεῷ ἄγων Ἀπόλλωνι, Χρυσηίς. Θέτις, Ζ[ε]ύ[ς.

Β—Μ perierunt.

Ν Μηριόνης, Ἀκάμας. Ἰδομενεύς, Ὀθρ[υ]ονεύς, Ἄσιος. Αἰνέας, Ἀφαρεύς.
Ἀδάμας pro Ἀκάμας coni. Iahn.

Ξ Ἀρχίλοχος, Αἴας Λοκρός. Αἴας, Ποσιδῶν. Ἕκτωρ, Ἀπόλλων.

Ο Αἰνήας, Κλῖτος, Πάρ[ις], Ἕλε[ν]ος. Ἕκτωρ, Καλήτωρ, ἐπιναυσιμάχη.

Π Πάτροκ[λος], Φοῖνιξ, Διομήδης, Ἀχιλλεύς. Πάτροκλος.

Ρ

Σ Ἀχιλλεύς, Πάτροκλος. Θέτις. ὁπλοποιία, Ἥφαιστος.

Τ Θέ[τις], [Ἀχι]λλεύς, Φοῖνιξ. Ἀχιλλεύς.

Υ Ποσιδῶν, Ἀχιλλεύς.

Φ Σκάμανδρος, Ἀχιλλεύς, Ποσιδῶν. Φρύγες.

Χ Ἀχιλλεύς. Ἕκτωρ, Ἀχιλλεύς. Ἕκτωρ, Ἀχιλλεύς.

Ψ Ἀχιλλεύς, καῦσις Πατρόκλο(υ). ἐπιτάφιος ἀγ(ών).

Ω Ἕκτωρ καὶ λύτρα Ἕκτορος. Ἑρμῆς, Πρίαμος, Ἀχιλλεύς.

II ex Aethiopide Arctini

Ποδάρ]κης. Πενθεσίλεια, Ἀχιλλεύς. Ἀχιλλεύς, Θερσίτης. Ἀχιλλεύς, Μέμνων, Ἀντίλοχος. Ἀχιλλεύς, Αἴας, Ὀδυσσεύς. Ἀχιλλέως σῶμα, Μοῦσα. Θέτις. Ἀχιλλ[έως . . . .] Αἴας [καπα]νεύς.
Ποδάρκης suppl. Fabretti — Ἀχιλλέως τάφος suppl. Michaelis, Ἀχ. εἴδωλον Iahn.

III ex Lesches Iliade

. . . . . Εὐρύπυλος, Νεοπτόλεμος. Ὀδυσσεύς, Διομήδης, Παλ(λ)άς. δούρηος ἵππος, Τρῳάδες καὶ Φρύγες ἀνάγουσι τὸν ἵππον, Πρίαμος. Σίνων, Κασσάνδρα, Σκαιὰ πύλη.

IV ex Stesichori Iliuperside

Αἴα[ς]. δούρηος ἵππος. ἱερὸ[ν] Ἀφροδίτης. Δη(μοφῶν) Αἴθρα. Ἀ[γχ]ίσης, Ἀσκάνιος, Αἰνήας, Ἑρμῆς. Αἰνέας.
Ἕκτορος τάφος. Ταλθύβιος καὶ Τρῳάδες. Ἀνδρομάχη, Κασσάνδρα, Ἕλενος. Ἑκάβη, Πολυξένη, Ἀνδρομάχη. Ἕλενος, Ὀδυσσεύς. ναύσταθμον Ἀχαιῶν.
Ἀχιλλέως σῆμα. Νεοπτόλεμος, Πολυξένη, Ὀδυσσεύς, Κάλχας. Σίγαιον. ἀπόπλους Αἰνήου. Αἰνήας σὺν τοῖς ἰδίοις ἀπαί[ρ]ων εἰς τὴν Ἑσπερίαν. Ἀγχίσης καὶ τὰ ἱερά. Μισηνός.

Enarratio Iliadis librorum Η—Ω.

Οἱ δ' Ἀχαιοὶ τεῖχός τε καὶ
τάφρον ποιοῦνται περὶ τὰς ναῦς. ἀμφοτέρων δ' αὐτῶν ἐξοπλισθέντων καὶ μάχην ἐν τῷ
πεδίῳ συναψάντων οἱ
Τρῶες εἰς τὸ τεῖχος τοὺς
Ἀχαιοὺς καταδιώκουσιν
καὶ τὴν νύκτ' ἐκείνην ἐπὶ
ταῖς ναυσὶν ποιοῦνται τὴν
ἔπαυλιν. τοῖς δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἀριστεῦσιν δοκεῖ βουλευσαμένοις . . . ἀποστεῖλαι πρὸς Ἀχιλλέα. Ἀγαμέμνων δὲ δ(ω)ρεάς τε
πολλὰς δίδωσι καὶ τὴν
Βρισηίδα. οἱ δὲ πεμφθέντες πρὸς αὐτὸν Ὀδυσσεύς τε καὶ Φοῖνιξ, πρὸς
δὲ τούτοις Αἴας, ἀπαγγέλλουσιν Ἀχιλλεῖ τοὺς λόγους τοὺς ⟨λόγους⟩ παρ' Ἀγαμέμνονος· ὁ δ' οὔτε προσδέχεται τὰς δωρεὰς οὐ-

τε συνχωρεῖ διαλυσάμ-
ενος αὐτοῖς βοηθεῖν.
οἱ δ' ἀριστ[εῖ]ς ταῦτ' ἀκού-
σαντες [κατα]τκόπους
πέμπουσιν Ὀδυσσέα καὶ
Διομήδην· οὗτοι δὲ Δόλω-
νι συναντήσαντες ὑφ' Ἕκ-
τορ]ος ἀπεσταλμένῳ κατα-
σκόπῳ, πυθόμενοι παρ' αὐ-
τοῦ τὴν τάξιν [τ]ῶν τὸ στρατ-
όπεδον φυλ[αττ]όντων αὐ-
τόν τε διαφθείρουσιν καὶ
Ῥ]ῆσον τὸν [Θ]ρᾳκῶν, μετ' α-
ὐ]τοῦ δὲ καὶ ἄλλους· καὶ λαβόν-
τ]ες τὰς ἵππους ἐπὶ τὰς να-
ῦς ἐλαύν[ου]σιν. ἡμέρας δὲ
γενομένης μάχην συνά-
πτουσι, ἐ[ξ ἧς] τῶ[ν] ἀ[ρ]ιστέ-
ων τρωθ[έντε]ς Ἀγαμέμ-
νων, Διομήδης, Ὀδυσσεύς, Μ-
αχάων, Εὐρύπυλος ἐπὶ τά-
ς ναῦς ἀναχωροῦσιν. Πάτρο-
κλος δὲ πεμφθεὶς [παρ'] Ἀχ-
ιλλέως πυνθάν[εται] Νέσ-
τορος τὰ περὶ τὴν [μάχην].
Ἕκτωρ δὲ ῥήξας τὰ[ς καθ' αὐ-
τὸν πύλας εἰς τὸ τεῖχο[ς εἰσ-
πίπτει τῶν Ἑ[λ]λήνων κα[ὶ
μάχην συνάπτει πρὸ τ[ῶν
ν(ε)ῶν· τῆ(ι)ς δ' ὁμαλῆς γινο-
μένης Ἀχιλλεὺς παρὰ τοῦ
Πατρόκλου τὰ περὶ τὴν μ-
άχ]ην ἀκούσας καὶ δεο-
μέν]ου βοηθεῖν αὐτὸν
ἢ ἑ] πέμψαι τοῖς Ἑ[λλη-
σιν, ἰ]δὼν τὴν τοῦ Π[ρωτε-
σι]λάου ναῦν καιομένη[ν πέμ-
πει μετὰ τῶν Μυρμιδ[όνων
τὸν Πάτροκλον τοὺς ἵπ[π-
ους αὐτῷ δοὺς καὶ τοῖς ὅ-
πλοις τοῖς αὐτοῦ καθοπλ-
ίξας· ὃ ἰδόντες οἱ Τρῶες [εὐ-
θὺς ἅπαντες φεύγουσιν.
ἐν δὲ τῇ τροπῇ ταύτῃ Π[άτ-
ροκλος ἄλλους τε πολ[λο-
ὺς ἀποκτείνει καὶ Σαρπηδό-
να τὸν Διός, τοὺς δὲ λοιπ[οὺ-
ς εἰς τὸ τεῖ[χο]ς [κατ]αδιώκ[ει.
Ἕκτωρ δ' αὐτὸν [κ]α[τα]ξας ἀ-
ποκτ[είν]ει καὶ [τῶν ὅ]πλων ἐ[γ-
κρατὴς γίνεται. [μά]χη[ς δ-
ὲ περὶ τ[οῦ] νεκ[ρ]οῦ [γενομέ-
νης Ἀ[ντίλοχ]ος ἀπαγγέλ-
λει Ἀχιλλ[εῖ ....
σας· ἡ [δὲ Θέτις] ἔρχεται πρ-
ὸς Ἥφαι[στον αἰ]τήσουσα
πανοπλίαν· ὁ δ' αὐτῇ προ-
θύμως ποιεῖ. οἱ δ' Ἀχαιοὶ τὸ
σῶμα τοῦ Πατρόκλου ἐπὶ τά-
ς ναῦς διακομίζουσιν. τῶν
δ' ὅπλων ὑπὸ τῆ(ι)[ς Θ]έτιδ-
ος ἐνεχθέντων [τ]ὴν Βρ-
ισηΐδα Ἀγαμέμνων Ἀχιλλεῖ
δίδωσιν. Ἀχι[λλ]εὺς δὲ εἰ[ς
τὸν Σκάμανδρον καταδιώ-
ξας Ἀστεροπαῖον ἀποκτ-
είνει· Ἀχ[ι]λλεὺς δὲ τὸν ἐν
τῷ ποταμῷ διαφυγό-
ν μ]ε[θ]υ[νο]ν Ἕκτορα μονομ-
αχῶ]ν [ἀπο]κτείνει καὶ τὰ ὅπλα
ἀναλ]αμβάνει καὶ τὸν νεκρ-
ὸν ἐκδησάμενος ἐκ τοῦ δ-
ίφρου διὰ τοῦ πεδίου ἕλκει
ἐπὶ τὰς ναῦς· καὶ τὸν Πάτ-
ροκλον θάψας τίθησιν
ἐπ' αὐ[τῷ ἀγῶ]να τῶν ἀρισ-
τέων. ὁ [δὲ] Πρίαμος ἐπὶ τὰ[ς
ναῦς πα[ραγ]ενόμενος Ἕκ-
τορα λυτροῦται παρ' Ἀχιλ-
λέως· ἐπανελθόντος δὲ
τοῦ Πριάμου πάλιν εἰς
τὴν πόλιν θάπτουσιν
οἱ Τρῶες καὶ τὸν τάφο-
ν αὐτοῦ κατασκευάζουσι.

V. 13 πρέσβεις suppl. Foggini — 37 τὸν Θρᾳκῶν [βασιλέα] fortasse recte Franz — 43 recepi Michaelis emendationem veram sine dubio, nisi quod pro ἐξ ἧς potest fuisse ἐν ᾗ — 49 μάχην suppl. Barth. et Fogg. — 50 τὰς [καθ' αὐ]τὸν πύλας supplevit Henzen — 51 suppl. Barth. — 54 ὁμαλῆς dubitanter Iahn — 59 ἢ ἑ Mich. — 77 Ἀντίλοχος Franz — 78 locus pessime corruptus: ὁ δὲ κλαίει φίλον (saltem τὸν φίλον), ὡς Franz, sed coniunctionem ὡς minime aptam esse vidit Michaelis, qui coniecit ὁ δὲ δακρύει φ.... κε; latet aliud — 79 legebatur ex Fogginii coniectura ἡ Θέτις ἀνέρχεται, quae nititur Fabrettiana interpolatione; verum invenit Michaelis — 93 restituit Mich. — 94 μονομαχῶν Sarti — 100 ἀγῶνα recte restituit Michaelis; sed videtur scripsisse grammaticus ΕΠΙΤΑΦΙΟΝΑΓΩΝΑΤΩΝΑΡΙΣΤΕΩΝ. Omisit lapidarius neglegenter litteras ΤΑΦΙΟ, deinde propter insequentium litterarum similitudinem item omisit litteras ΓΩΝΑ.

1285 Fragmenta duo anaglyphis insculpta Romae vel prope Romam reperta ab Bianchinio empta et Museo Veronensi donata a. 1749, postea Parisios asportata, ubi nunc adservantur in Museo Numismatico.

(Titulos vide p. 334—336.)

I *in antica parte:*

Diomedes et Achilles altercantes contra sedent — *mulier manus post tergum vincta abducitur* — *Chryses ante Agamemnonem supplex* — *plaustrum biiugum*

ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ ·ΛΥΙΙΙΑΓΙΛ:ΑΜΕΜΙΙΟΝ ΧΡΥ·ΗΣ ΑΙΙΟΙΝΑ ΧΡΥΣΗ' ΛΛΝ◡ΣΝ

Α ΜΗΝΙΣ ΙΛΙΑΣ Ο

Nestor et Agamemno contionantes — *Thersites ab Ulixe percutitur* — *naves subductae*

Γ Β ⸱ΙΙ ΝΙΙ Γ ΙΙ ΛΛΟ

ΝΕΣΤΩΡ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΘΕΡΣΙΤΗ·

Agamemno et Priamus foedus iciunt — *Menelai et Alexandri certamen Venere adproperante*

ΔΑΝ ΠΡΙΑΜΟΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΡΙΣΜΕΝ

Τ ΕΩ Δ ΟΡΚ ΙΩΝ ΣΥΓ ΧΥΣ ΙΣ

urbis oppugnatae imago

foedere a Pandaro violato Agamemno in pugnam procurrit — *Machao Menelai vulnus curans*

ΝΑΜΛΛ ///////

Diomedes Pandaro prostrato Venerem adgreditur — *Aeneas sedens in Apollinis tutela?*

Ε ΔΙΟ ΜΗΔ ΟΥΣ ΑΡΙ ΣΤΗ Α

ΑΙΝΙ ΙΑΣ

Fragmenta I et II delineanda et aere incidenda curavit Bianchini, unde edidit Montfaucon *ant. expl.* suppl. IV 38; inscriptiones edidit Maffei M. V. (1749) p. 468, additis anaglyphis in libro *dittico Quiriniano* (1754) p. 26; repetiit Franz 6126; ex Hercheri delineatione recognita ab Longpérierio Michaelis apud Iahnium *Bilderchroniken* tab. III C D, cf. p. 4. 61. — Fragm. I ex Bianchinii tabula repetiit Foggini mus. Capit. IV 396; denuo ex ectypo gypseo Choiseul-Gouffier *voy. pitt.* II 346. — Fragm. II partem anticam a. 1787 Veronae recognovit Muenter *Bibliothek der alten Litt. u. Kunst* I 56; tractaverunt Tychsen comm. de Quinto Smyrn. p. LXXV, K. O. Mueller *kl. Schr.* II 462, Welcker *ep. Cycl.* II 524; posticam ex Maffeio repetiit Donat. p. 26, 5.

Antiquiorum variam lectionem adferre inutile fere est, quippe qui multo pauciora legerint.

I sub primo anaglyphorum ordine ante Agamemnonis nomen legit Longpérier (Iahn p. 10) ΛΥΠΒΛΜΘ; interpretatio incerta. — ibid. post ἄποινα Maffei legit ΑΡ..., ex coniectura opinor: voluit ἅρμα; Hercherus legit ΛΛΝ◡ΣΝ, duos versus detexit Longpérier (Iahn adn. 105) ΧΡΥΣΗ' et infra ΛΛΝ◡ΣΠ; coniecit Michaelis [ἱερὸν Ἀπό]λλωνος Σμ[ινθέως].
sub tertio ordine ante Priami nomen incerta litterarum vestigia; ex Hercheri delineatione adgnosse Iahnius sibi visus est ΜΝ legitque [Ἀγαμέ]μν[ων]. — ibid. extr. ΜΕΝΕ priores;
sub quarto ordine Π]ά[ν]δα[ρος] legit Iahn p. 14 adn. 118.

Argumenta librorum Β et Γ non legerunt priores; arg. Β ὄνειρος coni. Michaelis, arg. Γ μο[νομαχία Πάριδος καὶ Μενέλ]εω Iahn adn. 113.

Superscriptum imagini mediae Ἰλιὰς Ὁ[μήρου].

in postica parte:

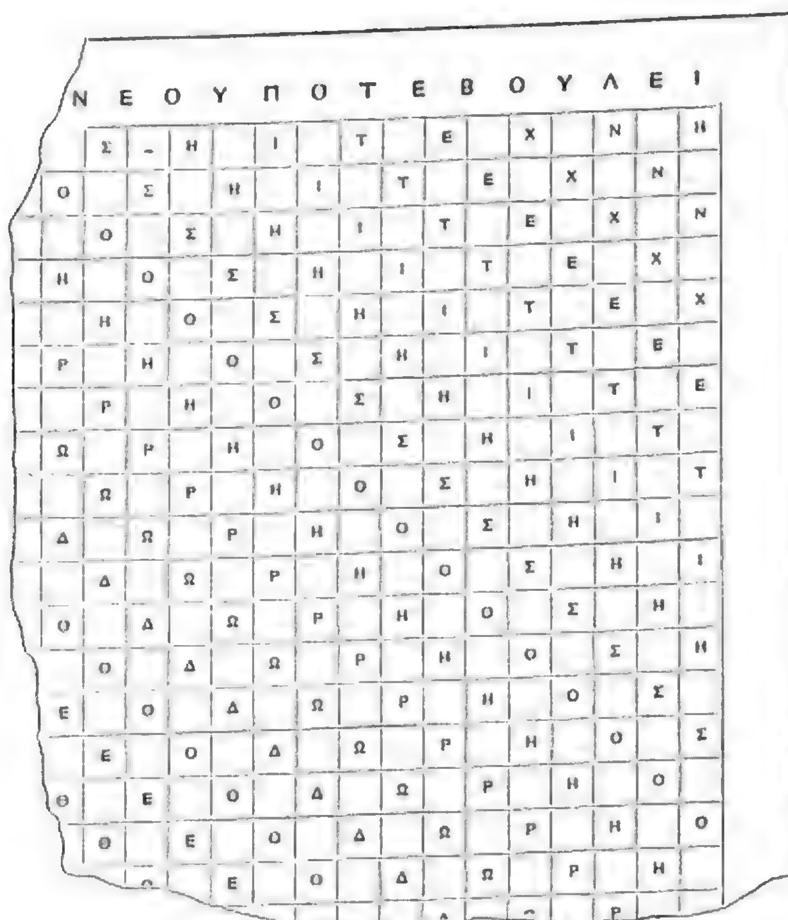

Λ μῆνις. Διομήδης. Ἀχιλλεύς. ..... Ἀγαμέμνων, Χρύσης. ἄποινα Χρυση[ίδος]? ....

Β [ὄνειρος]? Νέστωρ. Ἀγαμέμνων. Θερσίτης.

Γ .... [Ἀγαμέμνων], Πρίαμος. Ἀφροδίτη, Πάρις, Μενέ[λαος.

Δ ὁρκίων σύγχυσις. [Π]ά[ν]δα[ρος] ......

Ε Διομήδους ἀριστεία.

In imagine media Αἰν[ε]ας.

Reliqua perierunt. Omnia ex Iliade petita praeter Achillis et Diomedis litem, quae e Cypriis adscita videtur.

Tabulae posticae aenigma versu explicatur hexametro in margine superiore scripto, quem sic legit Michaelis p. 92 praeeunte fere Franzio:

ἐνθάδε τὴν ἀρχὴν σύγε λάμβα]νε, οὗ ποτε βούλει.

efficitur enim ex ipsis quadris titulus Θεοδώρηος ἡ(ι) τέχνη.

II in parte antica paginae prioris v. 5 sqq. ΠΑΡΕΓΙΝΕΤΟ Montf. Muent. — 34 sqq. suppl. Michaelis ex Proclo — paginae alterius v. 1 suppl. Tychsen et O. Mueller — 14 sqq. ΝΙΩΡΑΝΕΤΟΝ Montf. ΝΕΩΡΑΙΝΕΤΟΝ Muent. ....ΡΑΙΝΕΤΟΝ Maff., corr. O. Mueller.

In parte postica v. 1 om. Maffei, ...ΙΙΟΝΙ Montf. — 2 in. ΕΩΣ Montf. ΩΣ Maff. — 3 ΕΝΝΑ Montf. ..ΝΑ Maff. — ΚΟΡΑΣ Montf. Maff. — 9 ΕΠΕΙΟΣ Longp. ΕΚΕΙ ΟΝ ΟΣ (NO) Montf. ΥΙΟΣ Maff. — 11 sic Longp. ΠΑΗΣΙΑΣΑΣ reliqui.

II *in antica parte:*

Achilli sedenti Priamus supplicans; iuxta currus et fortasse Mercurius

rogus Patrocli; a sinistra Achilles, a dextra aliorum corona

Achilles Hectoris corpus curru religatum trahit

ΤΕΝ
ΘΕΣΙ
ΛΙΙΑ
ΑΜΑΖ
ΩΝΠ
ΑΡΑΓΙ
ΝΕΤΑΙ
ΑΧΙΛ
ΛΕΥΣ
ΠΕΝΘ
ΕΣΙΛΗ
ΑΝΑΠ
ΟΚΤΕΙ
ΝΕΙ
ΜΕΜΝ
ΩΝΑΝ
ΤΙΛΟΧ
ΟΝΑΠ
ΟΚΤΕ
ΙΝΕΙ
ΑΧΙΛ
ΛΕΥΣ
ΜΕΜ
ΝΟΝΑ
ΑΠΟΚ
ΤΕΙΝ
ΕΙ
ΕΝΤΑ
ΙΣΣΚ
ΑΙΑΙΣ
ΠΥΛΑ
ΙΣΑΧΙ
ΛΛΕΥ
ΣΥΠΟ

lapis detritus

Achilles Penthesileam, ut videtur, supinam cadentem excipit

a sin. Antilochus in genua procumbens, a dextra Memnon

a sin. Achilles Memnonem currentem incedens

Achilles a Paride occisus

Π
ΤΕΙΝ
ΙΠΡΙ
ΑΜΟΝ
ΚΑΙ
ΑΓΗΝ
ΟΡΑ
ΠΟΛΥ
ΠΟΙΤΗ
ΣΕΧ
ΕΙΟΝ
ΘΡΑΣ
ΜΗΔ
ΗΣΝ
ΔΙΑΙΝ
ΕΤΟΝ
ΦΙΛΟΚ
ΤΗΤΗΣ
ΔΙΟΠ
ΙΘΗΝ
ΔΙΟ

urbis moenibus cinctae vestigia

Legendum pagina priore: Πενθεσίλεια Ἀμαζὼν παραγίνεται. Ἀχιλλεὺς Πενθεσίλειαν ἀποκτείνει. Μέμνων Ἀντίλοχον ἀποκτείνει. Ἀχιλλεὺς Μέμνονα ἀποκτείνει. Ἐν ταῖς Σκαιαῖς πύλαις Ἀχιλλεὺς ὑπὸ [Πάριδος ἀναιρεῖται], quae sunt Aethiopidis argumenta; in pagina altera: [Νεοπτόλεμος ἀ]π[οκ]τείνει Πρίαμον καὶ Ἀγήνορα, Πολυποίτης Ἐχεῖον, Θρασ[υ]μήδης Νι[κ]αίνετον, Φιλοκτήτης Διοπίθην, Διο....., quae ex Stesichori Iliupersiде petita esse coniecit Iahn p. 38.

in postica parte:

ΔΗΑΥ ΜΟΝΙ
ΙΩΣΚΑΙΑΦΡΟΔΙΤΗΣ
ΓΕΝΝΑΚΟΡΑΣΔΙΝΩΑΓΑΥ
ΗΝΑΥΤΟΝΟΗΝΣΕΜΕΛΗΝ
ΥΙΟΝΔΕΠΟΛΥΔΩΡΟΝ
ΑΡΙΣΤΑΙΟΥΔΕΚΑΙΑΥΤΟΝΟΗΣΑΚΤΑΙΩΝ
ΑΘΑΜΑΝΤΟΣΔΕΚΑΙΙΝΟΥΣΛΕ
ΑΡΧΟΣΚΑΙΜΕΑΙΚΕΡΤΗΣ
ΟΝΟ
ΕΝΕΙΟΣΔΕΣΠΑΡΤΟΥΚΑΙΑΓΑΥ
ΗΣΓΕΝΝΑΤΑΙΠΕΝΘΕΥΣ
ΣΕΥΣΣΕΜΕΛΗΠΛΗΣΙΑΣΚΑΙΚΕΡ
ΑΥΝΩΣΑΣΑΥΤΗΝΑΝΕΛΟΜΕ
ΝΟΣΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΚΑΙΕΝΡΑΨ
ΑΣΕΙΣΤΟΝΜΗΡΟΝΥΣΤΕΡΟΝ
ΔΙΔΩΣΙΝΙΝΩΤΡΕΦΕΙΝ
ΗΡΑΣΑΡΓΕΙΑΣΙΕΡΕΙΑΕΥΡΥ.

Pars postica sic legenda:

Κάδμος ἐξ Ἁρ]μονί[ας τῆς
Ἄρ]εως καὶ Ἀφροδίτη[ς
γεννᾷ κόρας δ΄, Ἰνὼ Ἀγαύ-
ην Αὐτονόην Σεμέλην,
υἱὸν δὲ Πολύδωρον·
Ἀρισταίου δὲ καὶ Αὐτονόης Ἀκταίων,
Ἀθάμαντος δὲ καὶ Ἰνοῦς Λέ-
αρχος καὶ Με[λ]ικέρτης,
Ἐ[χ]ίονος δὲ Σπαρτοῦ καὶ Ἀγαύ-
ης γεννᾶται Πενθεύς.
Ζεὺς Σεμέλῃ πλησιάσ(ας) καὶ κερ-
αυνώσας αὐτήν, ἀνελόμε-
νος τὸν Διόνυσον καὶ ἐνράψ-
ας εἰς τὸν μηρὸν ὕστερον
δίδωσιν Ἰνῷ τρέφειν.
Ἥρας Ἀργείας ἱέρεια Εὐρυδ[ίκη κτλ].

1 suppl. Montf. et Michaelis — 16 suppl. Heyne ad Apollod. p. 226, Lacedaemonis filiam, uxorem Acrisii, Danaes matrem intellegens, quae Spartae condidit Iunonis Argivae templum; Michaelis p. 76 cogitat de Pelopis filia Alcmenae matre Eurydica (Diod. IV 9), ut iam Herculis fabulae apte continuari potuerint. — Ceterum cf. infra n. 1292.

1286 Inter schedas Sartianas apud Caietanum Pelliccioni prof. Bononiensem anaglyphi delineatio, quod ubi inventum sit ignoratur.

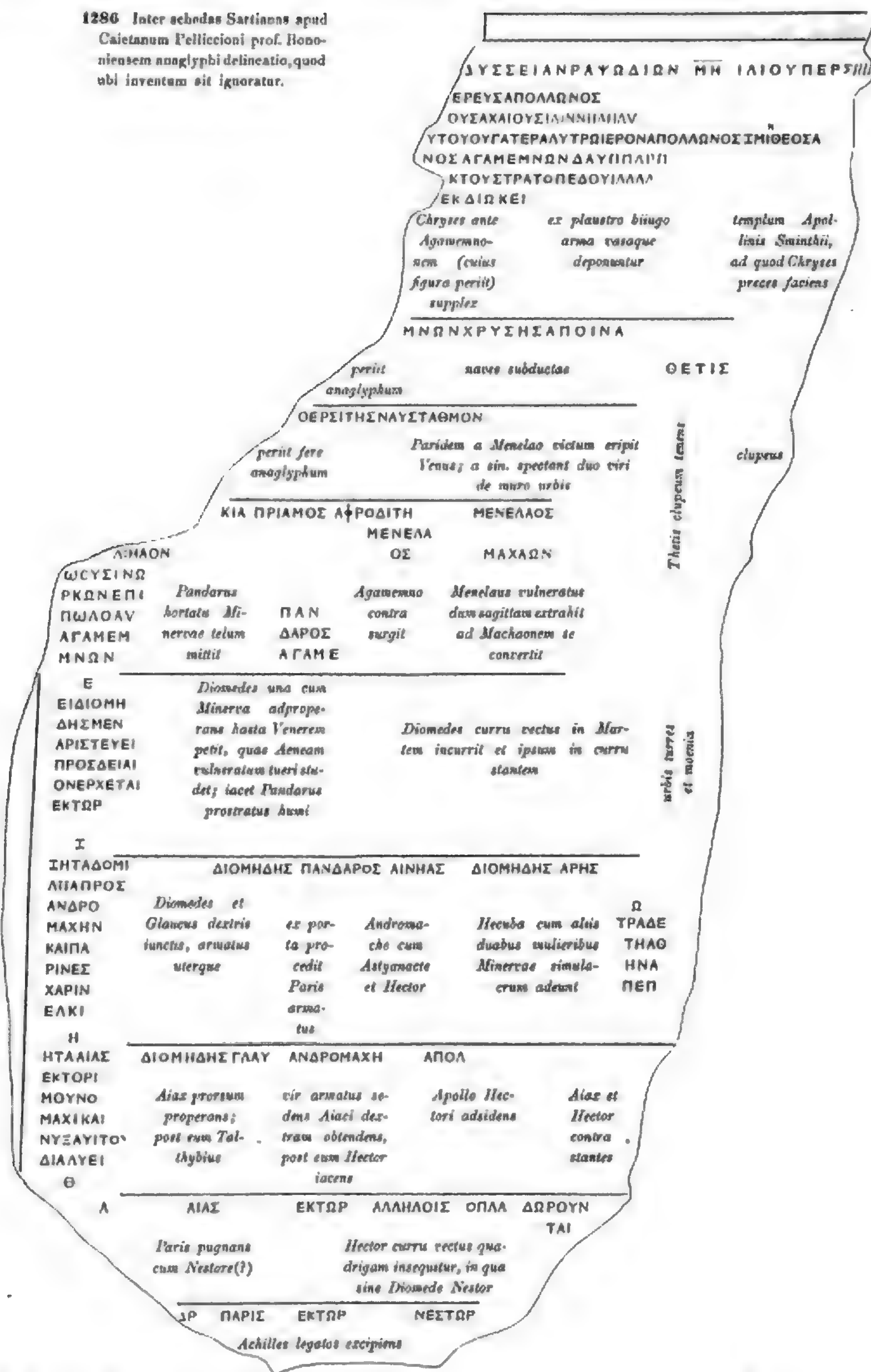

Ex schedis Sartii ed. Henzen *ann. dell' inst.* XXXV 412; inde Iahn *Bilderchron.* p. 4; cf. Michaelis ibid. p. 62 sqq. tab. II B.

----- Ἰλιάδα καὶ Ὀ]δύσσειαν ἐπιψηφίω μη', Ἰλίου πέρσ[ιν

A Χρύσης ἱ]ερεὺς Ἀπόλλωνος
- - - ..... τ]ούς Ἀχαιούς [Χρυσηΐδα
- - - τὴν ἑα]υτοῦ θυγατέρα λυτρω- ἱερὸν Ἀπόλλωνος Σμινθέως ...
σόμε]νος. Ἀγαμέμνων δ' αὐ- - -
τὸν ἐ]κ τοῦ στρατοπέδου - -
ἐνδιώκει.
Ἀγαμέ]μνων, Χρύσης. ἄποινα.

B - -] Θερσίτης. ἀνέσταθμεν.
- -

Γ ὅρ]κια. Πρίαμος. Ἀφροδίτη, Μενέλαος.
- -

Δ]
Δίλτα - - - σύγ]χυσιν ὅρκων, ἐπιπωλ[εῖτ]α[ι δ'] Ἀγαμέμ(ν)ων.
Ἀθ[η](νᾶ), Πάνδαρος. Ἀγαμέ[μνων]. Μενέλαος, Μαχάων.

E
Ε]. Διομήδης μὲν ἀριστεύει, πρὸς δὲ Ἴ[λ]ιον ἔρχεται Ἕκτωρ.
Διομήδης, Πάνδαρος, Αἰνήας. Διομήδης, Ἄρης.

Z
Ζῆτα δ' ὁμιλεῖ τὰ πρὸς Ἀνδρομάχην καὶ Πάριν ἐς χώρον ἐλθεῖν.
Διομήδης, Γλαῦ[κος]. Ἀνδρομάχη. Τρωάδες τῇ Ἀθηνᾷ πέπ(λον).

H
Ἦτα. Αἴας Ἕκτορι μουνομαχεῖ, καὶ νὺξ αὐτού[ς] διαλύει.
Αἴας Ἕκτωρ ἀλλήλοις ὅπλα δωρεῦνται. Ἀπόλ(λων).

Θ Νέστ]ωρ? Πάρις. Ἕκτωρ, Νέστωρ.
- - -

Titulus in fronte tabulae scriptus vix integer; dimidia fere versus pars periisse videtur.

A 1 2 4 6 8 suppl. Sarti, 5 Henzen — 3 [λίσσεται τ]ούς Henzen, [ἔπεισε τ]ούς Michaelis, cf. Iliad. A 12 sqq., fortasse ἱκετεύει — 7 [κακῶς] ἐνδιώκει Henzen.

Δ tetrametros anapaesticos optime agnovit ubique Christ apud Michaelisium Herm. XIV 497 — 1 Δίλτα· κακοῦσιν σ. ἕ. Christ; reliqua corr. Henzen — 2 Ἀθη(νᾶ) Mich.

Z si recte legitur ὁμιλεῖ τὰ πρὸς Ἀ., necessario Hector flagitatur verbi subiectum; Michaelis coniecit duce Lehrsio Ἕκτωρ Πάριν εἰς ἔριν ἐλθεῖν.

Θ Νέστ]ωρ Iahn; cf. *Bilderchron.* p. 13 ad n. 20.

1287 Fragmentum apud Romam in vinea Nicolai prope S. Paulum extra muros repertum a. 1827, tum auctore Durandio in museum numismaticum Parisinum ablatum CHABOUILLET *catal. général* p. 587, 3320 coll. GERHARD ann. Inst. I 228.

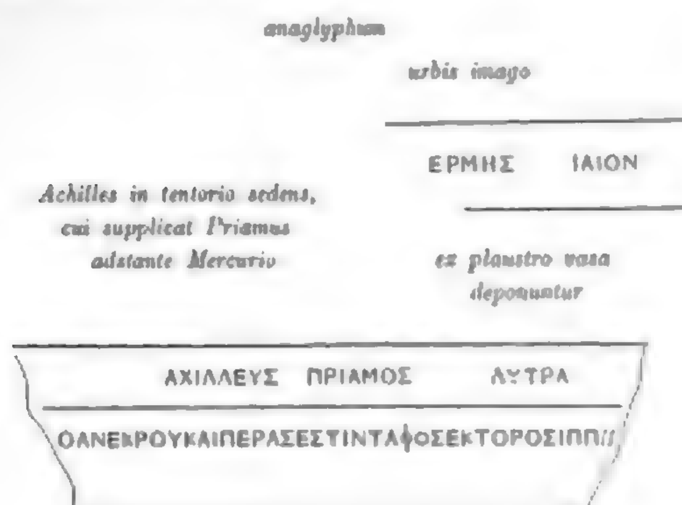

R. Rochette monum. *inéd.* p. 49. 89; Franz 6127. Ex Riepenhausenii delineatione Iahn *Bilderchron.* tab. IV F cf. p. 6 et 66; cf. Michaelis Herm. XIV 498.

Ἴ[λ]ιον.
Ἀχιλλεύς, Πρίαμος, Ἑρμῆς· λύτρα.
Ὦ. λύτρ]α νεκροῦ, καὶ πέρας ἐστὶν τάφος Ἕκτορος ἱππ[οδάμοιο.

Tetrametrum anapaesticum agnovit Christ.

1288 Tarenti ut perhibent repertum tabulae Iliacae fragmentum, nunc ibidem apud canonicum Ceci Palumbo.

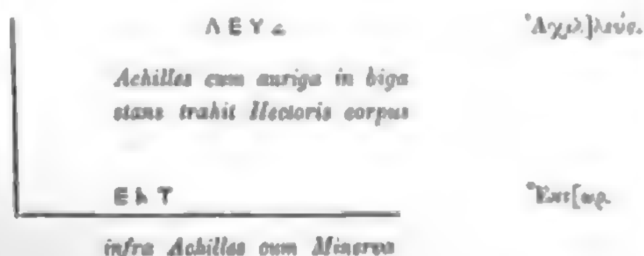

infra Achilles cum Minerva

Edidit C. Robert *bull. dell' inst.* 1875 p. 1 sqq.

1289 Fragmentum olim apud Bellorium (unde Romae inventum esse iure concludunt), nunc in Antiquario musei Berolinensis. In parte postica pugna exhibetur, in antica Homerus sedens volumen manibus explicans; ex adverso fuit alia persona, cuius nihil superest nisi brachium porrectum. A tergo sedentis poetae leguntur haec:

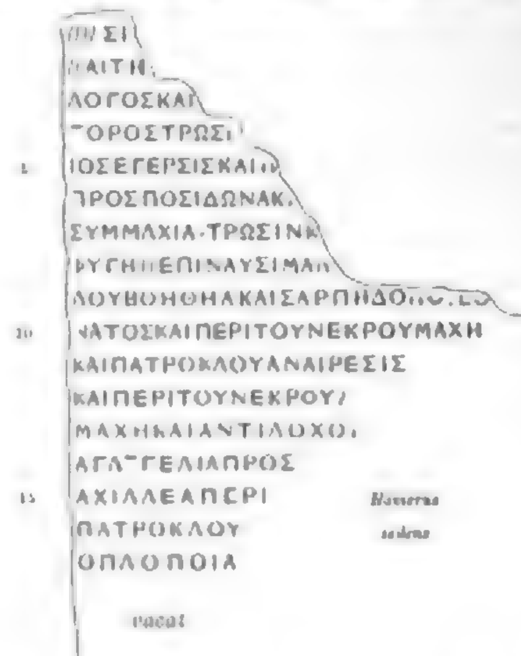

Ed. Fabretti de columna Traiani tab. II p. 316. 349; Beger thesaur. Brandenb. III 320; Franz 6128; denuo totum delineatum Iahn *Bilderchron.* tab. IV G (vid. paginam titularem); cf. p. 6 et 65.

1 ΑΣΙ, 2 ΣΑΙΤΗΣ, 3 in. ΜΟΓΟΣ, 4 in. ΨΟΓΟΣ, 5 in. ΜΟΣ, 7 extr. ΚΑΙ, 8 extr. ΜΑΧΗ, 9 ΣΑΡΠΗΔΟΝΟΣΘΑ, 13 ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ, 14 ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ, 15 ΠΕΡΙ Fabretti.

Usque ad v. 10 singuli versus videntur vicenarum binarum ternarumve litterarum fuisse.

- - - - = Iliad. Ξ
λογος καὶ [Διὸς ἀπάτη καὶ Ἕκ-
τορος τρῶσι[ς καὶ νίκη Ἀχαιῶν.
Διὸς ἔγερσις καὶ Ἴ[ριδος ..... = Iliad. Ο
πρὸς Ποσιδῶνα κ[αὶ Ἀπόλλωνος
συμμαχία Τρωσὶν κ[αὶ Ἀχαιῶν
φυγὴ ἐπὶ ναυσὶ μάχ[η. Πατρόκ- = Iliad. Π
λου βοήθεια καὶ Σαρπηδόνος θ[ά-
νατος καὶ περὶ τοῦ νεκροῦ μάχη
καὶ Πατρόκλου ἀναίρεσις.
καὶ περὶ τοῦ νεκροῦ = Iliad. Ρ
μάχη καὶ Ἀντιλόχου
ἀπαγγελία πρὸς = Iliad. Σ
Ἀχιλλέα περὶ
Πατρόκλου.
ὁπλοποιία.

Vv. 2. 3 fortasse [βασιλέων σύλ]λογος scil. apud Nestorem, Iliad. Ξ 1 sqq. — 3. 4 ego supplevi, 6 sqq. Franz — Ἴριδος ἀποστολή Michaelis, ad sensum optime, sed ut spatium excedat supplementum; ne ἀγγελία quidem vel ἄφιξις vel ἄφεσις satis mihi faciunt.

1290 Fragmentum marmoris subflavi a. 1844 ab antiquario quodam Lugdunensi venum datum et museo numismatico Parisino inlatum; ubi inventum sit ignoratur. CHABOUILLET *catal. génér.* p. 588, 3321.

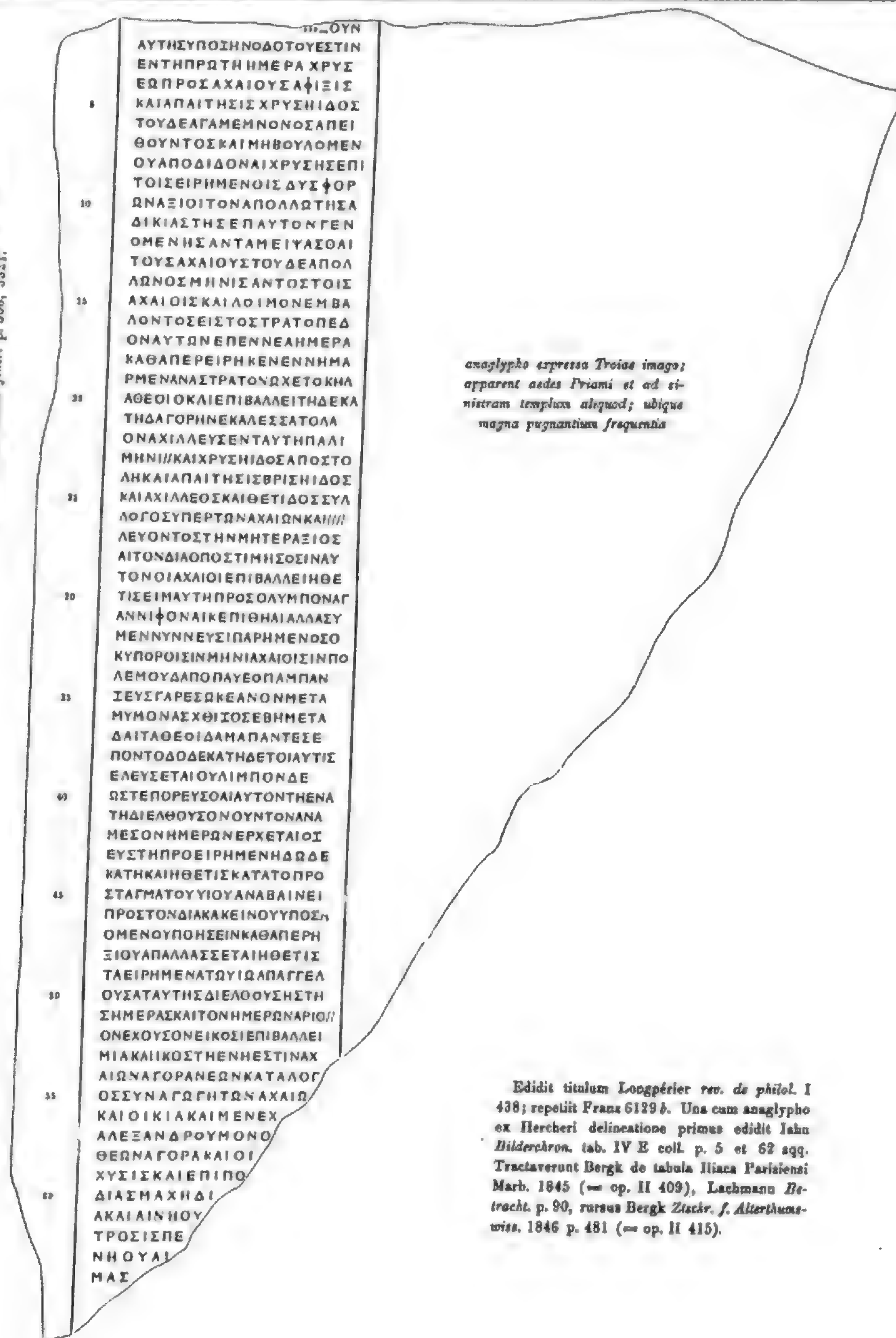

Edidit titulum Longpérier *rev. de philol.* I 438; repetiit Franz 6129 *b*. Una cum anaglypho ex Hercheri delineatione primus edidit Iahn *Bilderchron.* tab. IV E coll. p. 5 et 62 sqq. Tractaverunt Bergk de tabula Iliaca Parisiensi Marb. 1845 (= op. II 409), Lachmann *Betracht.* p. 90, rursus Bergk *Ztschr. f. Alterthumswiss.* 1846 p. 481 (= op. II 415).

Ab initio sex fere versus periisse dicuntur.

1 . . . . Σ Ο Υ Ν Longpérier, cuius supplementa pariter ac Bergkiana refutavit Lachmann, qui non Iliadis epitomen sed dierum computationem esse intellexit non quidem ab ipso Zenodoto, sed ex sententia Zenodoti factam.

. . . . σὺν
αὐτῇς ὑπὸ Ζηνοδότου. ἐστὶν
ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Χρύσ-
ου πρὸς Ἀχαιοὺς ἄφιξις
καὶ ἀπαίτησις Χρυσηίδος·
τοῦ δὲ Ἀγαμέμνονος ἀπει-
θοῦντος καὶ μὴ βουλομέν-
ου ἀποδιδόναι Χρύσης ἐπὶ
τοῖς εἰρημένοις δυσφορ-
ῶν ἀξιοῖ τὸν Ἀπόλλω τῆς ἀ-
δικίας τῆς ἐπ' αὐτὸν γεν-
ομένης ἀντιμείψασθαι
τοὺς Ἀχαιούς· τοῦ δὲ Ἀπόλ-
λωνος κτείναντος τοὺς
Ἀχαιοὺς καὶ λοιμὸν ἐμβα-
λόντος εἰς τὸ στρατόπεδ-
ον αὐτῶν ἐπ' ἐννέα ἡμέρα[ς,
καθάπερ εἴρηκεν (Α 53) 'ἐννῆμα-
ρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλ-
α θεοῖο', καὶ ἐπιβάλλει 'τῇ δεκά-
τῃ δ' ἀγορήν[δ]ε καλέσσατο λα-
ὸν Ἀχιλλεύς'· ἐν ταύτῃ πάλ(ι)
μῆνι[ς] καὶ Χρυσηίδος ἀποστο-
λὴ καὶ ἀπαίτησις Βρισηίδος
καὶ Ἀχιλλέ[ω]ς καὶ Θέτιδος σύλ-
λογος ὑπὲρ τῶν Ἀχαιῶν. καὶ [κε-
λεύσαντος τὴν μητέρ' ἀξι[ῶ]σ-
αι τὸν Δία ἕω[ς] τιμήσ[ω]σι αὐ-
τὸν οἱ Ἀχαιοί, ἐπιβάλλει ἡ Θέ-
τις (Α 420) 'εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγ-
άννιφον, αἴ κε πίθη[τ]αι· ἀλλὰ σὺ
μὲν νῦν ν[η]υσὶ παρήμενος [ὠ]-
κυπόροισιν μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πο-
λέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀ-
μύμονας [Αἰθιοπῆας] χθιζὸς ἔβη μετὰ
δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕ-
ποντο· δ[ω]δεκάτῃ δέ τοι αὖτις
ἐλεύσεται Οὔλ[υ]μπόνδε.'
ὥστε πορεύ[ε]σθαι αὐτὸν τῇ ἑνά-
τῃ· διελθουσ[ῶ]ν οὖν τ[ῶ]ν ἀνὰ
μέσον ἡμερῶν ἔρχεται ὁ Ζ-
εὺς τῇ προειρημένῃ δωδε-
κάτῃ, καὶ ἡ Θέτις κατὰ τὸ πρό-
σταγμα τοῦ υἱοῦ ἀναβαίνει
πρὸς τὸν Δία, κἀκείνου ὑποσ[χ]-
ομένου ποιήσειν καθάπερ ἠ-
ξίου, ἀπαλλάσσεται ἡ Θέτις
τὰ εἰρημένα τῷ υἱῷ ἀπαγγελ-
οῦσα. ταύτης διελθούσης τῆ-
ς ἡμέρας καὶ τ[ῶ]ν ἡμερῶν ἀριθ[μ]-
ὸν ἐχουσ[ῶ]ν εἴκοσι ἐπιβάλλει
μία καὶ εἰκοστή, ἐν ᾗ ἐστιν Ἀχ-
αιῶν ἀγορά, νεῶν κατάλογ-
ος, συναγωγὴ τῶν Ἀχαιῶ[ν]
καὶ ὅ[ρ]κια καὶ Μενε[λάου καὶ
Ἀλεξάνδρου μονο[μαχία καὶ
θεῶν ἀγορὰ καὶ ὅ[ρκων σύγ-
χυσις καὶ ἐπιπ[ώλησις, πε-
δικὴ μάχη, Δι[ομήδους ἀριστεί-
α καὶ Αἰνείου [καὶ Ἀφροδίτης
τρ[ῶ]σις, πε[ριαίρεσις τοῦ Αἰ-
νείου κτλ'.

V. 26 ὑπὲρ ⟨τῆς ἀδικίας⟩ τῶν Ἀχαιῶν Franz — 36 sq. apud Homerum μετὰ δαῖτα codd. meliores, sed κατὰ edd. antiquae, cf. scholium A: τὸ δὲ κατὰ δαῖτα (sic Aristarchus) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ δαῖτα ... ἔνιοι δὲ ποιοῦσι μετὰ δαῖτα — 40 fort. ὡς vel ὥστε πεπορεῦσθαι — 56 ad 58 suppl. Longp. — 59 ἐπιπώλησις Lachm., πεδιὰς Bergk — 60 ad 62 suppl. Lachm. — 63 sq. α[ὐτὸ τῆς μάχης καὶ τραῦ]μα Σ[αρπήδονος Lachm.

1291 Fragmentum olim apud marchionem Iosephum Rondinini, nunc ubi sit ignoratur.

domus Circae

ex hara prodeuntes Ulixis comites transformati; adstant Circe cum virgula et Ulixes

ΕΤΑΙΡΟΙ ΚΙΡΚΗ ΟΔΙΣΣΕΥΣ
ΤΕΘΗΡΙΩΜΕΝΟΙ

Ulixes Circen gladio petens; Circe in genua procumbens
ΟΔΙΣΣΕΥΣ ΚΙΡΚΗ

navis subducta — *Ulixes hasta armatus ab Mercurio obvio moly accipiens* — *introitus ad domum Circae*

ΟΔΥΣΣΕΙ ΤΟ ΜΩΛΥ ΕΡΜΗΣ

ΕΚΤΗΣ ΔΙΗΓΗΣΗΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΑΛΚΙΝΟΥΝ ΤΟΥ ΚΑΠΠΑ

Ex delineatione ab Iosepho Rondinini secum communicata primus ed. Barthélemy *acad. des inscr.* XXVIII p. 596 tab. 2 et *voyage en Italie* p. 365; item ex ipso anaglypho Venuti *la favola di Circe rappresentata in un antico greco bassorilievo di marmo*, Romae 1758. Inde post alios Franz 6130 et Iahn *Bilderchron.* tab. IV H, cf. p. 6 et 68.

Sub Ulixe et Mercurio Ο Δ Ι Σ Σ Ε Ι Ven. Ο Δ Υ Σ Σ Ε Barth. Ὀδυσσεῖ Franz, Ὀδυσσεύς. τὸ μῶλυ. Ἑρμῆς Michaelis; sed cf. in tabula Sartiana (supra n. 1286) Τρῳάδες τῇ Ἀθηνᾷ πέπλον.

Ἑταῖροι τεθηριωμέ[νοι]. Κίρκη, Ὀδ[υ]σσεύς. Ὀδυσσεύς, Κίρκη.
Ὀδυσσεῖ τὸ μῶλυ Ἑρμῆς.
ἐκ τῆς διηγήσ[εω]ς τῆς πρὸς Ἀλκίνουν τοῦ κάππα.

1292 Incerti loci fragmentum ca. a. 1786, cum iam per plurium manus migrasset, in museum Veliternum cardinalis Borgia, inde in museum Neapolitanum delatum.

I *in antica parte:*

//ΥΑΙ
//ΙΜΟ
//Ν ΜΕ

ΣΕΥΣΣΕΜΕΛΗΠΛΗΣΙΑΣΑΣ//
ΚΑΙΚΕΡΑΥΝΩΣΑΣΑΝΕΛΟΜΕΝΟΣ
ΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΕΝΡΑΠΤΕΙΕΙΣ
ΤΟΝΜΗΡΟΝΥΣΤΕΙ ΝΔΙΑΕΡΜΟΥ
ΔΙΔΩΣΙΝΙ ΤΡΕ

ΕΧΕΙΟΝΟΣΔΕ
ΣΠΑΡΤΟΥΚΑΙΑΓΑΥΗΣ
ΠΕΝΘΕΥΣ

ΑΘΑΜΑ
ΚΑΙΙΝΟ
ΚΑΙΜΕΛΙΚ

fragmentum anaglyphi

homo nudus mulieri equum obvium ducit

vir mulierem recumbentem brachiis excipiens

mulier in altum suspiciens iuvenem cadentem sustentat

ΜΙΑΚΑΘΙΣ
ΝΙΟΥ
ΙΣΣ

ΙΩΚΑΙΛΑΓ
ΑΙΓ

II *in postica:*

ΘΑΡ ΗΦΑΙΣΤΟΝΚΑΙΜΗΠΡΟΣΔ
ΓΥΟΥ ΜΕΝΗΣΤΟΛΕΧΟΣΤΗΣΓΟΝΗΣ
ΤΑΤΩ ΕΠΙΤΗΝΓΗΝΠΕΣΟΥΣΗΣΕΠΙ
ΝΟΝΕΝ
ΑΝΟΝ ΤΗΝΓΕΝΝΑΤΑΙΟΕΡΙΚΘΟΝΙΟΣ
ΙΡΑΝΠΕ ΠΡΟΤΗΣΕΡΙΔΟΣΑΘΗΝΑΣΠΡΟΣ
ΕΤΕΡΟ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΠΡΟΚΕΙΤΑΙΤΑΔΕ
ΙΔΕΝ
ΜΑΧΙΑΣΟΥΧΗΝΤΕΛΕΣΙΣΟΜΗΘΥΜΝΑΙΟΣΥ
ΕΠΕΣΓΝΚΑΙΔΑΝΑΙΔΑΣΕΦΕΠΩΝΚΑΙΤΟΝ
ΝΟΙΔΙΠΟΔΕΙΑΝΤΗΝΥΠΟΚΙΝΑΙΘΩΝΟΣΤΟ
ΤΕΣΕΠΩΝΟΥΣΑΝΣΧΥΠΟΘΗΣΟΜΕΝΘΗΒΑΙΔΑ
ΜΙΛΗΣΙΟΝΛΕΓΟΥΣΙΝΕΠΩΝΟΝΤΑΘΦ
ΠΜΔΥΤΑΥΤΗΙΔΕ
ΟΝΚΥΚΛΟΝ

Edidit Heeren, expositio fragmenti tabulae marmoreae musei Borgiani (Romae 1786), cum tab. incisa; inde Franz 6129. Denuo delineandum curavit Michaelis, unde Jahn edidit *Bilderchron.* tab. VI, cf. p. 8 et 76.

I supra anaglypha ordinis primi v. 2 ΜΟ — 3 ΜΕ Heeren; ordinis secundi 1 ΣΕΥΣ — 3 ΔΙΟΝΥΣΟΝ — 4 ΥΣΤΕ//Ν — 5 ΤΡΕ.... Heeren; ordinis quarti 3 ΜΕΛΙ Heeren; sub anaglyphis a sinistra 1 ΛΑΙΑΛΑΘΙΣ Heeren; ab initio aut Μ aut Λ aut ΛΛ legi posse testatur Michaelis — 2 ΝΙΟΥ.... Heeren — 3 om. Heeren; a dextra ΙΩΚΑΤΑΛ Heeren, reliquis omissis.

II ordinis prioris 2 ΥΟΥ, 3 ΙΑΤΩ, 6 ΣΙΑΝΠΕ, 7 ΤΕΡΟ, 8 ΝΑΕΝ Heeren; ordinis alterius 1 tenuia litterarum vestigia apud Michaelisium enotata om. Heeren — 3 extr. ΓΟΝ et 5 ΕΡΙΡΘΟΝΙΟΣ Heeren — 8 post ΜΗΘΥΜΝΑΙΟΣ nihil amplius Heeren — 10 ΕΠΕΣΙΝ, 11 extr. ΤΟ, 12 in. ΥΤΕΣΕΠΩΝ, 13 in. //ΝΤ/ΝΜΙΛΗΣΙΟΝ, extr. ΘΡ, 14 ΠΑΔΥ, 15 ΟΝΑΥΚΛΟΝ Heeren.

I 1 Ἥρας Ἀργείας ἱέρεια Εὐρ]υ[δ]ί[κη]
Σπάρτης καὶ Λακεδαί]μο[νος
. . . . ἐστ]ὶ με

2 Ζεὺς Σεμέλῃ πλησιάσας
καὶ κεραυνώσας, ἀνελόμενος
τὸν Διόνυσον ἐνράπτει εἰς
τὸν μηρόν· ὕστε[ρο]ν διὰ Ἑρμοῦ
δίδωσιν Ἰ[νοῖ] τρέ[φ]ειν

3 Ἐχίονος δὲ
Σπαρτοῦ καὶ Ἀγαύης
Πενθεύς

4 Ἀθάμα[ντος δὲ
καὶ Ἰνοῦ[ς Λέαρχος
καὶ Μελικ[έρτης

Quattuor haec capita ita legenda sunt, ut ab quarto ad primum usque retro descendas.

1 suppl. Michaelis; cf. Apollod. bibl. III 10, 3. Versu tertio idem coniecit Ἀκρισίου γυνὴ vel τοῦ Διὸς καὶ Ταϋγέτης fuisse.

Sub anaglypho sinistro Heerenius legebat ἐ]λαία καθιδ[ρυμένη ἐπὶ τοῦ Σουν]ίου; sub dextro Michaelis Ius et Aegypti nomina scripta fuisse coniecit.

II ......θαρ [Ἀθηνᾶς δὲ φευγούσης τὸν]
......γυου Ἥφαιστον καὶ μὴ προσδ[εξα-
......τατω μένης τὸ λέχος, τῆς γονῆς
......νενεν ἐπὶ τὴν γῆν πεσούσης (ἐπὶ
......ανον τὴν) γεννᾶται ὁ Ἐριχθόνιος.
......ηρανπε πρὸ τῆς ἔριδος Ἀθηνᾶς πρὸς
......ετερο. Ποσειδῶνα πρόκειται τάδε.
......ιδεν..
- - μαχίας, οὐχ ἣν Τέλεσις ὁ Μηθυμναῖος ὑ..
- - ἔπεσ[ι]ν καὶ Δαναΐδας ,ϛφ' ἐπῶν καὶ τὸν
- - τ]ὴν Οἰδιπόδειαν τὴν ὑπὸ Κιναίθωνος τοῦ
- τες ἐπῶν οὖσαν ,ϛχ' ὑποθήσομεν Θηβαΐδα
- - ν τ[ὸ]ν Μιλήσιον λέγουσιν, ἐπῶν οὖσαν ,θφ'
- - - - - - - - - - - μ ,δυ', ταύτῃ δὲ
- - - - - - - - - - τὸν κύκλο[ν?

V. 1 suppl. Heeren coll. Apollod. III 14, 6 — De vss. 9—15 cf. praeter Franzium Welcker *ep. Cycl.* I 33, II 437 et Wilamowitz *Homer. Untersuch.* p. 333, qui Telesin intellegit Telesarchum Argolicorum scriptorem (schol. A 690).

1293 Anaglyphum (*di palombino*), quod neque ubi nec quando repertum sit constat; annis 1534—1538 Romae vidit VICTORIVS. *Fra le cose pretiose del palazzo di Farnese, essendo però p(rim)a stato tenuto per inavertenza in così poco conto, che il cav. dal Pozzo andando a vedere i marmi della guardaroba trovò il sud(ett)o in 2 o 3 pezzi sotto non so che o tavola o cassa e lo fece rimetter insieme da Marco Chiaracci Fior(enti)no* COD. NEAP. In aedibus Farnesianis vidit etiam BARTHELEMY (annis 1755—1757). Postea casu quodam pervenit ad cardinalem Albani (WINCKELMANN *Kunstgesch.* IX 2, 43), qui in villa Albani collocavit, ibique etiam nunc extat.

baccha (Εὐρώπη) *et satyrus* (Ἰταλός) *spectantes*

ΕΥΡΩΠΗ

ΙΤΑΛΟΣ

ΗΡΑΚΛΗΣ
ΑΝΑΠΑΟΜΕ
ΝΟΣ

Hercules scyphum sin. tenens in ingenti pelle leonina recubans, qui dum oculos ad dextram convertit manu d. capiti admota, satyriscus a sin. avide ex scypho haurit

baccha dextra thyrsum gerens satyros duos a se defendit, quorum alter mamillas, alter vultum eius contrectat

ΒΑΙ
ΤΟΠ

A

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣΠΡΑΞΕΙΣ

. ΡΑΚΛΗΣ . ΝΝ . ΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
- - - - - ΧΟΜΕΝΟΝΕΙΛΕΤΑΝ
. . ΛΙΝΕΡΓΙ . Ο . . . . ΕΥΣΑΣΤΟΝ
. ΑΣΙΛΕΑ . . . . ΝΑΝΕΠΙ
. ΟΥΠΕΔ . . . . ΑΥΤΟ . ΣΑΠ .
. . ΑΞ . . . . . . ΜΟΝΚΑΙ . ΙΣΛΥ
. ΙΑΝ . . . . ΥΣΑΤΟΠΟΤΟΜ
. ΟΕΛΝ . . . . ΥΚΑΙΜ .
ΨΛΣΑ . . . . ΣΕΠΟΙΗ
. ΕΚΑ . . . . ΛΙΝΠΟΛ .
. ΑΜΟ . . . . ΠΙΣΤΑΣΑ
. . . . Ε . . . . Ο
ΙΣΕ . . . . ΞΝΚΛΞΙΠΟΛΙ
. . . . ΤΕΩΣΚΑΙ
ΤΕΓ . . . . ΗΡΑΚΛΗΣΥΠΟΛΑ
. ΜΕΔΟΝΤΟΣ . . ΣΑΡΓΟΣΑΠΕΛΥ
. . . . . Σ . . . ΝΟΣΔΕΝΤΙΡΥΝΘΙΤΗ
ΜΕΝ . . . . ΥΑΛΙΟΥΜΕΤΑ
. ΕΛΑ . . . . ΣΤΕΚΑΙΠΗ
ΛΕΩΣ . . . ΟΙΚΛΕΟΣΕΠΙ
ΤΡΟΙΑΝΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕ
ΝΟΣ . . . . ΝΤΑΝΠΟΛΙΝ
. ΑΟ . . . . . ΤΑΚΑΙΤΟΥΣΥΙ
. ΥΣ . . . . ΞΠΛΑΝ
. . . . ΝΤΕ
Η . . . . ΕΝΤΑΝ
. . . . . . ΑΔ . . ΦΑΝΕΣ
. ΣΤ . . . . ΕΤΟ
. . . . ΠΛΟ
. . . . ΑΒΕ
. . . . Λ . ΠΙΔΑ . Ο
. . ΥΣ . . . . ΝΚΑΙ
. . . . ΑΥΤΑΣ
. . . . ΣΣΑΛΟΝ
. . . .
. . . . ΡΥΝΘΑ

A

ΜΗΔΑΣΥΙΟΝΕΘΕΤΟΚΤΗΣΙΠ
ΠΟΝΗΡΑΚΛΗΣΜΕΝΟΥΝΤΡΑΧ
ΕΙΝΑΩΚΟΔΟΜΗΣΕΠΟΛΙΝΚΑΙΤΙ
ΡΟ . . ΙΟΥΣΕΝΑ . ΤΑΙΚΑΤΩΚΙΣΕΤΟ
ΥΤΩΙΔΕΠΙΘΡΑΚΑΝΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜ
ΕΝΟΣΔΙΟΜΗΔΗΕΦΟΝΕΥΣΕΚΑΙ
ΘΡΑΚΑΣΕΚΥΡΙΕΥΣΕΛΙΝΟΝΤΕΛ .
ΒΩΝΣΑΡΠΑΔΟΝΑΤΟΝΑΡΧΟΝΤΑΛ
ΠΕΣΦΑΞΕΚΑΙΘΑΣΟΝΕΛΩΝΑΝΑΛ
ΩΚΑΙΑΛΚΑΙΩΠΑΡΕΔΩΚΕΤΟΡΩΝ
ΑΝΤΕΕΙΛΕΠΟΛΥΓΟΝΟΝΚΑΙΤΗΛΕ
ΓΟΝΟΝΑΠΕΚΤΕΙΝΕΠΟΛΙΝΤΕ
ΑΒΔΗΡΑΕΠΙΘΡΑΙΚΑΣΗΡΑΚΛΗΣΩ
ΚΙΣΕΤ . ΥΟΡΟΝΙΚΟΥΥΙΟΥΕΠΩΝ .
ΜΟΝΑΒΔΗΡΟΥ . ΠΑΙΖ . ΤΑΝΚΑΙ
ΚΑΛΑΙΝ . ΚΙ . ΠΡΕΑ . ΟΥΘΡΑΙΚΟΣ
ΔΙΚΑΙΟ . . . . . ΙΑΣΕΠΙ . ΟΥΛΕΥΣΑΝ . .
ΑΥΤΩΙΠΛΕΔΙΟΝΕΝΑ . ΑΝΤΕΣ
ΑΥΤΟΥΣΕΙΣΘΑΛΑΣΣΑΝΕΡΡΕΙΨ . Ν . .
ΤΩΔΕΕΠΙΣΚΥΘΙΑΝΔΙΑΒΑΣΑ . ΛΣΗ .
ΜΑΧΑΙΕΝΙΚΑΣΕΤΑΙΔΕΘΥΓΑΤΡΙΑΥ . .
ΣΥΝΓΕΝΟΜΕΝΟΣΕΧΙΔΝΑΙΥΙΟΥΣΑ
ΓΑΘΥΡΣΟΝΕΘΕΤΟΚΑΙΣΚΥΘΑΝ . . .
ΤΩΔΕΠΑΜΑΖΟΝΑΣΗΛΘΕΚΑ . .
ΠΙΤΟΝΘΕ . ΜΩΔΟΝΤΑΠΟΤΑΜΟΝ
ΕΝΙΚΑΣΕΜΑΧΑΙΦΟΝΕΥΣΑΣΑΜΑ
ΧΑΙΦΟΝΕΥΣΑΣΑΙΠΠΟΛΥΤΑΝ . . .
ΩΠΑΝΤΕΠΟΛΙΝ . . ΑΚΛΗΣΕΛΩΝ . .
ΑΖΟΝΑΣΕΞΕΒΑΛΕΚΑΙΕΛΛΑΝΑΣ
ΕΝΑΥΤΑΙΚΑΤΩΚΙΣΕΤΟΥΤΩΔΕ . .
ΘΡΑΙΚΑΝΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕΝΟΣ .
ΟΜΗΔΗΝ . . . . ΚΑΣΤΩΡΔΝ
ΚΑΙΠΟΛ . ΔΕΥ - - - - - ΣΥΝΑ'
ΠΛΘΥΝ - - - - - - - - -
ΝΜ/ ΧΑ . . ΝΘ . . . ΥΚ . ΝΒΑΣΙ . . .
ΗΡΑΚΛ . . . . . . ΤΟΝΙΝΔΟ . . ΛΟ .

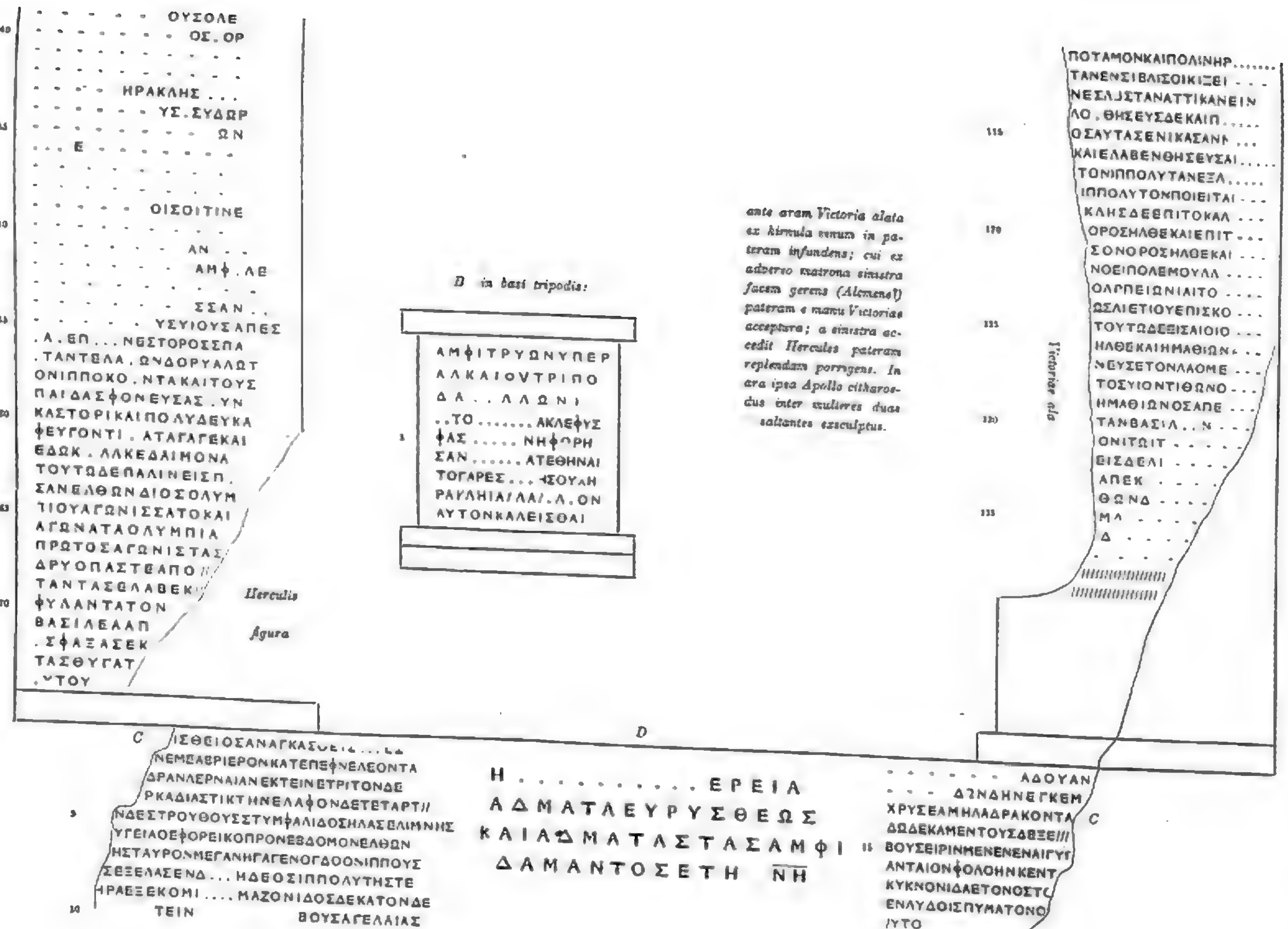
D in basi tripodis:
ΑΜΦΙΤΡΥΩΝΥΠΕΡ
ΑΛΚΑΙΟΥΤΡΙΠΟ
ΔΑ . . ΑΛΩΝΙ
. . ΤΟ . . . . ΑΚΛΕΦΥΣ
ΦΑΣ . . . . . ΝΗΦΟΡΗ
ΣΑΝ . . . . . . ΑΤΕΘΗΝΑΙ
ΤΟΓΑΡΕΣ . . . ΛΕΟΥΛΗ
ΡΑΥΛΗΙΑΙΛΑΙ.Λ.ΟΝ
ΑΥΤΟΝΚΑΛΕΙΣΘΑΙ
ante aram Victoria alata ex hirnula vinum in pateram infundens; cui ex adverso matrona sinistra facem gerens (Alcmena?) pateram e manu Victoriae acceptura; a sinistra accedit Hercules pateram replendam porrigens. In ara ipsa Apollo citharoedus inter mulieres duas saltantes exsculptus.
Victoriae ala
Herculis figura
C
D
Η . . . . ΕΡΕΙΑ
ΑΔΜΑΤΛΕΥΡΥΣΘΕΩΣ
ΚΑΙΑΔΜΑΤΑΣΤΑΣΑΜΦΙ
ΔΑΜΑΝΤΟΣΕΤΗ ΝΗ

Primus descripsit inter annos 1534 et 1538 Petrus Victorius cod. Monac. Lat. 743; inde petiit Gorius in Donii inscr. p. 32 sqq., ut tamen alienis admixtis (Tollianis et Sponianis) Victorii fidem obscuraret. Denuo descripsit circa a. 1640 Leo Allatius, cuius apographum olim Romae in bibliotheca Barberiniana (cf. Marini *I. A.* p. 157), nunc in codice Neapolitano V *E* 10 servatur; duo ut accuratius dicam sunt apographa, alterum minusculis litteris, alterum maiusculis perscriptum passimque hoc correctum a manu recentiori; accedunt schedulae duae eidem codici insertae, quarum in priore pilarum imago adumbrata est omissis titulis ipsis, in altera inscriptiones *B C D* accurate ad lapidem depictae exhibentur. Allatii exemplum male repetiit Tollius ad Palaephatum p. 211 (ex Tollio quaedam habet Reinesius synt. IV 344, 11. 12). Graviter interpolatos titulos ed. Spon misc. p. 47; adhibitis exemplis et Sponiano et Allatiano, quale Tollius ediderat, Franciscus Bianchini tabula aenea incidendum anaglyphum cum titulis curavit, quam tabulam repetiit Gorius in Donii inscr. tab. VI (coll. p. LIII sqq.) eademque postea usi sunt Corsini, Herculis quies et expiatio (Flor. 1749) et Muratori p. 60 tab. A. Singula quaedam ad lapidem correxit Barthélemy *mém. de l'acad.* 28, 601 et *voyage en Italie* p. 374; passim inspexerunt lapidem qui Corsinianum fere exemplum repraesentaverunt Morcelli ind. ant. p. 120 et Fea *indicaz.* p. 123. 167, denique qui ex Morcellio repetiit Marini *I. A.* p. 150. His omnibus excepto Allatii apographo usus est Franz 5984. Denuo diligenter identidem inscriptiones recognovit Ludolphus Stephani *mém. de l'acad. de St. Pétersb.* 1854 (ser. VI) vol. VIII, cuius apographum expressit O. Iahn *Bilderchron.* tab. V. Felicissimo denique successu iterum recognovit Aldenhoven, ex cuius fide proposuit Michaelis in Iahnii libro s. s. p. 68 sqq. Ipse quod exhibui exemplum id compositum est ex Stephanii et Aldenhovenii apographis; priores quae plura habent ego inserere non ausus sum, quoniam saepe nequit discerni quid legerint quidve coniectura restituerint; sed ut longam et perplexam adnotationem criticam aliquatenus compendii facerem, ubi defecerunt apographa recentiora iuxta exhibui Victorii et Allatii apographa integra: Victorianum a Guilelmo Christ ex codice Monacensi descriptum benigne commodavit Adolfus Michaelis. Variam lectionem adscripsi ubi opus videbatur Bianchinianam integram, omisi fere Sponianam, quae ubi discrepat ab Allatio plerumque coniecturis temerariis futtilibusque composita est.

A ex fide Victorii

1 ΗΡΑΚΛΕΟΥΣΠΡΑΞΕΙΣ
ΗΡΑΚΛΗΣΕΝΗΒΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΜΙΝΥΑΝΟΡΧΟΜΕΝΟΝΕΙΛΕΤΑΝ
5 ΠΟΛΙΝΕΡΓΙΝΟΝΦΟΝΕΥΣΑΣΤΟΝ
ΒΑΣΙΛΕΑΚΑΙΤΑΝ . . . . ΑΝΕΠΙ
ΤΟΥΠΕΔΙΟΥΕΘΗΚΕΑΥΤΟΥΣΑΠΟ
ΣΦΑΞΑΣ . . . . ΚΑΙΕΙΣΑΥ
ΔΙΑΝΕΣΤΡΑΤΕΥΣΑΤΟΠΟΤΟΜ
10 ΦΑΛΑΝΤΑΝΙΑΡΔΑΝΟΥΚΑΙΜΑΙ
ΟΝΑΣ . . . ΥΠΑΚΟΥΣΕΠΟΙΗ
ΣΕΝΚΑΙΕΝΕΠΥΡΙΣΕΠΟΛΙΝΠΟΛΥ
ΣΑ
ΦΑΜΟΥ . . . . ΛΣΙΤΑΣΤΑ~~ΣΑΣ~~ sic
ΣΛΑΟΜΕΔΟΝΤΙ . . . ΒΟΛΘΟ
15 . . ΣΕΤ . . . . ΑΣΙΑ . . . ΠΟΛΙ
Ο . . . . ΗΤΕΩΣΚΑΙ
ΑΤΕ . . . . ΗΡΑΚΛΗΣΥΠΟΛΑ
ΟΜΕΔΟΝΤΟΣΕΙΣΑΡΓΟΣΑΠ . . . . .
. . ΣΑΜΕΝΟΣΔΕΝΤΙΡΥΝΘΙΤΕ
20 ΜΕΝΟΣΕΝΥΑΛΙΟΥΜΕΤΑ
ΤΕΛΑΜΩΝΟΣΚΑΙΠΗ
ΛΕΩΣ . . . . . . ΙΚΛΕΟΣΕΠΙ
ΤΡΟΙΑΝΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕ
ΝΟΣΕΛΑΒΕΝΤΑΝΠΟΛΙΝ
25 ΛΑΟΜΕΔΟΝΤΑΚΑΙΤΟΥΣΥΙ
ΟΥΣΑΠΟΚΤΕΙΝΑΣΠΛΑΝ
ΠΡΙΑΜΟΥ . . . ΩΝΤΕ
ΗΣΙΟΝΗΝΕΛΑΒΕΝΤΑΝ
ΠΡΙΑΜΟΥΑΔΕΛΦΑΝ . .
30 ΑΣΤ . . . Π . . . . ΘΕΤΟ
ΕΓ . . . . ΠΑ .
ΩΝΑ . Α . . . . ΕΛΑΒΕ
. . . . ΠΙΔΑΦΟ
ΝΕΥΣΑΣ . . . . ΚΑΙ
35 ΚΑΤΑ . . . . ΑΥΤΑΣ
. . . . ΘΕΣΣΑΛΟΝ
. . . . ΟΣ
. . . . ΤΙΡΥΝΘΑ
ΠΟΛΙΝ . . . . . . ΙΟΥΣΟΛΕ
40 ΘΡΙΑΣ . . . . . ΝΟΣ . . . .
41 . . . . ΠΟΤ . . Μ
44 Ω . . . . ΕΥΣΑΣΥΔΩΡ
45 ΗΡΑΚΛΗΣΔΕΕΙΣΑΙΤΩΛΙΑΝΕΛΘΩΝ
46 . . . . ΕΝΤΟΥ . . . . .
47 . . . . ΤΙΩ . . . .
48 . . . . ΣΥΝ
49 . . . . ΚΑΙΡΟΙΣΟΙ . . .
49* . . . . ΚΑΛΕΣΑΣ
50 . . . . ΚΑΤΑΚΡΑ
Τ . . . . ΑΝΑ . . ΚΤΙ
. . . . ΣΠΛΑΝ . . . .
. . . . ΑΙΠΥΛΟΝ
. . . . ΚΑΙΜΕΣΣΑΝΑΝ
55 . . . . . . ΤΟΥΣΥΙΟΥΣΑΠΕΣ
ΦΑΞΕΠΛΑΝΝΕΣΤΟΡΟΣΣΠΑ|ΡΤΑΝ

A ex fide Allatii

1 ΗΡΑΚΛΕΟΥΣΠΡΑΞΕΙΣ
ΗΡΑΚΛΗΣΕΝΝΕΑΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΜΙΝΥΑΝΟΡΧΟΜΕΝΟΝΕΙΛΕΤΑΝ
5 ΠΟΛΙΝΕΡΓΙΝΟΝΦΟΝΕΥΣΑΣΤΟΝ
ΒΑΣΙΛΕΑΚΑΙΤΑΝΛΙΜΝΑΝΕΠΙ
ΤΟΥΠΕΔΙΟΥ ΑΥΤΟΙΣΑΠΟ
ΦΡΑΞΑΣΕΤΑΤΑΜΩΝΚΑΙΕΙΣΑΥ
ΔΙΑΝΕΣΤΡΑΤΕΥΣΑΤΟΠΟΤΩΝ
10 ΦΟΛΑ ΚΑΙΜΑ
ΟΝΑΣΑ ΟΥΣΕΠΟΙΗ
ΣΕ ΠΟΛΙΝ
ΣΤΑΣΑΝ
ΕΒΟΛΘΟΝ
15 ΗΣΕ
ΚΗΤΕΩΣΚΑΙ
ΗΡΑΚΛΗΣΥΠΟΛΑ
ΟΜΕΔΟΝΤΟΣΕΙΣΑΡΓΟΣΑΠΕΛΘΩΝ
ΙΣΚΑΙ ΕΝΤΙΡΥΝΘΙΤΕ
20 ΜΕΝΟΣΕΝΥΑΛΙΟΥΜΕΤΑ
ΤΕΛΑΜΩΝΟΣΤΕΚΑΙΠΗ
ΛΕΩΣ ΟΙΚΑΣΟΣΕΠΙ
ΤΡΟΙΑΝΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕ
ΝΟΣ ΤΑΝΠΟΛΙΝ
25 ΛΑΟΜΕΔΟΝΤΑΚΑΙΤΟΥΣΥΙ
ΟΥΣΛΑ ΤΟΣΠΑΑΝ
ΠΡΙΑΜΟΥ ΛΩΝΤΕ
ΗΣΙΟΝΑΝ ΝΤΑΝ
ΠΡΙΑΜΟΥΑΔΕΛΦΑΝΕΣ
30 ΕΤΟ
ΠΑΓ
ΛΑΚΕ
Α
ΚΑΙ
35 ΑΥΤΑΣ
37 ΙΦΙΤΟΣ
38 ΤΙΡΥΝΘΑ
39 ΤΟΥΣ
40 ΜΕΤΑΔΕ
ΗΡΑΚΛΗΣ
ΦΥΤΕΥΣΑΣΥΔΩΡ
45 ΑΙΤΟΛΙΑΝΕΛΘΩΝ
ΕΝΤΟΥ
ΜΑΚΕ
ΣΥΝΤΩ
ΡΟΙΣΟΙΤΙΝΕΣ
50 ΚΑΤΑΚΡΑ
51 ΝΑΝΑ
52 ΥΙΟΥΣΠΛΑΝΦΥΛΕ
ΩΣ
53 ΚΑΙΠΥΛΟΝΗΡΑΚ
54 ΚΑΙΤΟΥΣΥΙΟΥΣΑΠΕΣ
ΦΑΞΕΠΛΑΝΝΕΣΤΟΡΟΣΣΠΑΡ|ΤΑΝ

Ad tituli A vv. 1—56 ex Allatii apographo altero nihil fere est quod commemorem; nam interpolatum est quod habet v. 26 ΛΑΟΜΕΔΟΝΤΟΣ itemque v. 52 ΠΑΝΦΥΛΕ|ΩΣ. — Auctorum nomina Michaelisium secutus litteris singularibus notabo, Victorii = V, Allatii = A (Sponii = S), Bianchinii = B, Stephanii = L, Aldenhovenii = J. Bianchinii lectionem omittam ubi non discrepat a VA.

1 (om. VA) ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ BL ΛΕΟΥΣ J — 3 ΕΝΝΕΑ B — 4 --ΧΟΜΕΝΟΝ J ////////ΝΟΝ L — 5 ΠΑΛΙΝ B — ΕΡΓΙ/// L ΕΙΓΙ/ΟΙ J — 6 B = A, ΚΑΙ/////ΑΝ L //////ΝΑΝ J — 7 /ΟΥΠΕΔ/// L //ΥΠΕΔ/// J — ΕΣΧΗΣΕΝ SB (ubi ΕΘΗΚΕ V) ///// LJ — ΑΥΓΟΙΣ B //// L — 8 B = A, //ΑΞ L — //////ΚΑΙ BL ///ΜΟΝΚΑΙ J — //ΣΛ/ J — 9 Ε---ΥΣΑΤΟ B /////ΥΣΑΤΟ LJ — ΟΜ BLJ — 10 ΦΑΛΗ S ΦΟΛ- B Ο/// L /ΟΕΑΝ vel /ΟΜΦ J lectionem valde incertam testatus — ΤΑΝΙΑΡΔΑΝΟΥ V --ΙΟΥ B //////// L ///////Υ J — ΚΑΙΔΑ B ΚΑΙΜ// L //ΙΜ// J — 11 in. ΑΣ B /// L ΨΑΣ J — ΑC----ΙΟΥΣ B Α/////////Σ J ////////Σ L — 12 in. ΣΗΝ B /Ε J // L — ΚΑ//////////ΛΙΝ J Κ---ΠΟΛΙΝ B //////////ΛΙΝ L — extr. ΠΟΜ BJ ΠΟΛ/ L — 13 in. ΣΑΜΟΙ B /ΑΜΟ J /ΑΜ// L — 13. 14 --ΣΤΑΣΑ|Σ B /////////ΠΙΣΤΑΣΑ|/ LJ — 14 ΛΑΟΜΕΔΟΝΤΑ SB om. LJ — extr. ΕΒΟΑΤΟ SB ///ΕΒΟΑΘ Marini Ε///Ο J om. L — 15. 16 om. S — 15 in. ΗΣΕ B ΙΣΕ J /// L — ΟΥ////Σ//Σ B //////ΑΣΙ L, J quod posui — ΠΟΛΙ L ΠΟΛ BJ — 16 in. ΟΡΚΟΜΕΝ/////ΕΤΕΩΣ B ---ΤΕΩΣ LJ — 17 in. ΑΠΕ-- B ΤΕΓ////// J om. L — /ΠΟΛΛ J — 18 ΜΕΔΟΝΤΟΣ B — extr. ΑΠΕΛΘΩΝ Marini (fort. ex Allatio) ΑΠΕΠΘ B ΑΠΕΛΘ// Morcelli ΑΠΕΛ\ L ΑΠΕΛΥΘ J concedens litteram Θ casu posse natam esse — 19 ΙΔΟΜΕΝΟΣΜΕΝ B --ΕΝ L ////Σ///ΝΟΣΔΕΝ J — extr. ΤΕ VA Marini ΑΗ B Τ/ L ΤΕΝ vel ΤΗ J — 20 in. ΜΕΝ// L ΛΕΙ// J — ΙΝΥΑΛΙΟΥ B — 21 /ΕΛΑ////ΣJ /ΕΛΑ//// L — 22 ΚΑΙ (ante Οἰκλέες) om. omnes — 24 //ΕΙΛΕΝ B — 25 ΛΑ/ΜΕΔΟΝΤΑ Morc. /ΑΟ////// L — 26 (post ΟΥΣ) ---Σ B --- L //////= J — ΠΛΛΑΝ B ΠΛΑΝ L ΙΛΑΝ J — 27 ΠΡΙΑΜΩΙ B om. LJ — //ΠΑΩΝΤ B --ΝΤΕ LJ — 28 ΗΣΙΟΝΑΝ B Η-- J -- L — /////ΝΤΑΝ L ΕΝΤΑΝ J --ΗΤΑΝ B — 29 extr. ΕΣ omnes (praeter V) — 30 ad 51 om. S — 30 ΤΥ--ΕΤΟ B /ΣΤ/////////ΕΤΟ J --ΕΤΟ L — 31 ΕΠ--ΟΠΛΟ B --ΠΛΟ L --ΠΛ/ J — 32 --ΛΑΚΕ B --ΑΒΕ L --Α/Ε J — 33 B = V, --ΠΙΔΑ/Ο J --Λ////Ο L — 34 ΝΕΥΣ B //ΥΣ J om. L — 35 ΤΟΣΑΥΤΑΣ B — 36 ΕΣΣΑΛΟΝ B — 37 extr. ΙΦΙΤΟ/ Marini ΥΜΠΟΣ B ////Ο Morcelli — 38 ΡΥΝΘΑ L ΙΥΝΘΑ J — 39 ΠΟΛΙΝ om. (praeter V) omnes — ΙΟΥΟΛΗ B Υ/ΛΕ L ΟΥΣΟΛΕ J — 40 ΘΡΙΑΣ solus V — ΗΣΙΟΔΙΣΟΡ B om. L — 41 ΕΙΣ---ΑΤΙΑΤΟΚ B — 42 ΝΣ--ΛΟΝΟΥΟΙΜΕΤΑΔΕ B — 43 ΤΑΝ--ΛΑΟΝΗΡΑΚΛΗΣΕΠΙ B — 44 in. ΤΟΝ B — ΣΤΡΑΤΕΥΣΑΣ B Σ/Σ L — 45 in. ΠΡΟ B — ΣΑΝΟΛΙΑΝΕΛΘΩΝ B — 46 in. ///Ε unus J — ΕΣΕΝΤΟΥΣΠΑΙΔ// B — 47 ΤΙΩΝΜΑΚΑ B Morcelli ΤΙΩΝΜΑΚΕ Marini (cf. Allatii lectio) — 48 extr. ΣΥΝΤΩ-- B — 49 ΡΟΙΣΟΙΤΙΝΕ Marini (cf. Allatii lectio) --ΤΙΝ/ L om. B — post 49 quem habent versum VB om. reliqui; in hoc (49*) --ΚΑΛΕΣΑΣ/// V ΜΟΣΑΣΥΑ B — 50 ΤΟΚΑΤΑΚΡΗ|ΤΩΝ B (ΚΡΑ|ΤΩΝ Marini) — 51 --ΛΙΡΒΑΝΑΙ--ΤΙ|Ν- B ////////ΑΝ-- L — 52 in. ---ΙΣ B — ΥΙΟΥΣ B (= A) — ΑΜΦ/Ε J ΠΛΛΗΦΥΛΕ|ΟΣ B //ΑΝΦ/ΛΕ|// L — 53 in. (post ΟΣ) --ΕΙΣΑΙ B — ΓΙΕΛΩΝΤΡΑ//// B — 54 in. /////Φ// B — /// ΜΕΣΣΑΝΙΑΣ B ΜΕΣΣΑΝΙΑ/ Marini ////ΣΣΑΝ// L --ΣΣ //// J — 55 in. ΠΗΛΕΑΚΑΙ S om. rell. — ΤΟΥΣ B (= VA) om. L — //ΟΥΣΑΠΕ/ L — 56 ΦΑΞΕ Marini (cf. Allatii lectio), Morcelli ΡΑΣ B /Α// L — ΠΛΑΝ B Π/// J om. L.

In eis quae secuntur nihil notabo nisi quae Stephanii vel Aldenhovenii apographo non iam constant.

57 ΛΑΒΩΝ VA — 58 ΙΠΠΟΚΟΩ(Ο B)ΝΤΑ VAB ΙΠΠ////ΤΑ L — 59 extr. ΣΥΝ VAB ΤΥΝ Marini — 60 extremam A certam esse testatur J — 61 ΦΕΥΓΟΝΤΙ AB Marini (addens 'sic') ////ΟΝΤΙ V ΦΕΥ//// L — ΚΑΤΑΓΑΓΕ VAB — 62 ΕΔΩΚΕ VAB /ΔΩ// L ΕΔΩΚ/ J ('Κ an Ρ incertum') — 63 extr. ΠΙ VAB — 65 ΑΓΩΝΙΣΣΑΤΟ AL /////ΣΑΤΟ V — 68 ΑΠΟΣ|ΤΑΝΤΑΣ V Barthélemy ΑΠΟΣ|ΠΑΝΤΑΣ B ΑΠΟΠΑΝΤΑΣ A — 69 ΕΛΑΒΕΚΑΙ VA Barthélemy ΚΑΙ om. BL — 71 sq. ΑΠΟ|ΣΦΑΞΑΣ VAB Barth. — 73 ΘΥΓΑΤΕ/// VB ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ A ΘΥΓΑΤΡ// Barth. ΘΥΓΑΤΕΡ// Marini — 74 ΑΥΤΟΥ VAB ΑΥΤΟΥ//ΕΩ Barth. — 78 ΡΥΝΘΙΟΥΣ VAB ΡΟ..ΙΟΥΣ J ////ΙΟΥΣ L — ΑΥΤΑΙ A^2 (ΑΥΤΑ A^1) ΑΥΤΗΙ V — 80 ΕΦΟΝΕΥΣΕ VAB ΦΟΝΕΥΣΕ L — 81 extr. ΤΕΛΑ VAB — 82 ΣΑΡΠΑ(Η VA^1)ΔΟΝΑ VABL ΣΑ/Π/ΔΟΝΑ J — 83 extr. ///|Ω V --|- AB /ΝΛΙ/|//// L — 84 ΤΟΡΩΝ|ΑΝ VL ΠΟΡΑΝ|ΑΝ J — 87 ΑΒΔΗΡΑΕΠΙΘΡΑΚΑΣ VAB ΑΒΔΗΡΛΕΠΙΘΡΑΙΚΑΣ L — 88 ΤΟΥΘΡΟΝΙΚΟΥ AB ΤΟΥ//ΟΝΙΚΟΥ V Τ///ΡΟΝΙΚΟΥ L — ΕΠΩΝΥΜΟΝ VA Marini — 89 ΑΒΔΗΡΟΥ VB ΑΒΑΠΡΟΥ A ΑΒΔΗ/// L — ΚΑΙ VAB om. L — ΖΑΤΑΝ V ΣΑΤΑΝ AB ///ΑΝ L — 90 ΚΑΛΛΙΝΥΙΩ A ΚΑΛΛΙΝ/// VL ΚΑΛΛΙΝΚΑΙ B — ΒΟΡΕΑ VAB om. L — ΤΟΥ VAB //Υ L — ΘΡΑΙΚΟΣ Morcelli ΘΡΑΙΚΟΣ// A^1L ΘΡΑΚΟΣ// A^2 ΘΡΑΙΚΟΣΥ B ΘΡΑ//// V — 91 ΔΙΚΑΙΩΡΕΙΘΥΙΑΣ V ΔΙΚΑΙΩΙ (corr. ex ΔΙΚΑΙΑΝ) A^2 Κ/ΚΑΙΑΝ/// A^1 ΔΙΚΑΙΝΚΛΙΑΣ B ΔΙΚΑΙ////Σ Morcelli ΔΙΚΑΙΩΡ///ΗΑΣΙ Marini ΔΙΚΑΙ///// L — ΕΠΙΒΟΥΛΕΥΣ/// V ΕΠΙΒΟΥΛΕΥΣΑΝΤΑ A ΕΠΙΒΟΥΛΕΥΣΑΝΤΑΣ B /////ΥΣ//// L — 92 ΠΕ////ΕΔΟΝ V ΠΑΡΕΔΩΚΕΟΝ AB Π////// L — ΣΦΑΞΑΝΤΕΣ VA ΣΦΡΑΞΑΝΤΕΣ B ///ΑΝΤΕ/ L — 93 ΕΡΡΙΨΕ V ΕΡΡΕΙΨΕ A ΕΡΡΕΙΨΑΝ B ΕΡΡ//Ψ/Ν L — 93. 94 ΤΟΥ|ΤΩΔΕ VA ///|ΤΩΔΕ BL — 94 ΑΡΑ/// V ΑΡΑΥ/ B ΑΡΑΞΑ S //Σ/// L om. A — 95 ΑΥΤΟΥ A Marini ΑΥΤ// VB Α//// L — 97 ΡΑΘΥΡΣΟΝ VABJ — 97. 98 ΤΟΥ|ΤΩ V ///|ΤΩ ABJ — 98 extr. ΚΑΙΠ//|Ι V ΚΑΙ (nihil amplius) A ΚΑΙΕ|ΠΙ SB ////|/Ι L — 99 ΘΕΡΜΩΔΟΝΤΑ VAB Morcelli Marini ///ΜΩΔΟΝΤΑ L — 101 extr. /// VAL ΚΑΙ B Morcelli Marini — 102 in. ΩΠΑΝΤΕ VA^2J ΑΠΑ/// L, reliquos mitto — ΗΡΑΚΛΗΣ VAB ///ΚΛΗΣ L — extr. ΑΜ| VA Marini — 104 extr. ΔΕΠΙ VB ΔΕ A ΔΕ// L — 105 extr. ΔΙ VAB — 106 ΟΜΗΔΗ VS ΟΜΗΔΗΝ ABL — ΕΦΟΝΕΥΣΕ(ΕΝ V) VAB — ΚΑΣΤΩΡΔΕ VA Marini ΚΑΣΤΩΡΔ/ L ΚΑΣΤΟΡΑΔΕ B Morc. — 107 ΠΟΛΥΔΕΥΚΑ V ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΝ (ΚΗ A^2B) A — 107. 108 ΗΡΑΚ//////|Ρ///ΝΤΟΣ V ΗΡΑΚΛΕΙΞΙΝΑΙ|ΡΟΥΝΤΟΣ A ΗΡΑΚΛΕΙΣΥΝΑ|ΠΛΟΥΝΤΟΣ B Morcelli ΗΡΑΚΛΕΙΣΥ/|ΠΛΟΥΝΤΕΣ Marini ////////ΝΑΙ|ΠΛΟΥΝ/// L, pro ΣΥ etiam ΕΙ legi posse adnotat J — 108 ΑΜΥΚΟΝ VA ΑΜΥΣΟΝ B — ΕΝΙΚΑΣΑ|Ν A ΕΝΙΚΑΣΕ|Ν V ΔΕΕΝΙΚΗΣΕ S ΔΕΝΙΚΑΣΕΚ|ΑΙ B om. L — 109 ΜΑΧΑ VA^2 (Χ ex Λ corr. ΜΑΛΑ A^1) ΜΕΙΛΗ B ΜΙΛΗ S om. L — ΤΟΝ VAB -- L — ΒΕΒΡΥΚΩΝ AB ΒΕΡΥΚΩΝ V om. L — ΒΑΣΙΛΕΑ VB ΒΑΣΙΛΕ A om. L — 110 ΗΡΑΚΛΗΣΔ V ΗΡΑΚΛΗΣ B ΚΡΑΤΩ(ΗΡΑΤΩ A^2)ΚΑΙ A — ΕΠΙ VAB — /ΟΝ L ΤΩΝ B — ΙΝΔΟΝ A ΙΝΔΟΜ B ///ΟΝ V — ΗΛΘΕ VA ΕΛΘΕ B //// L — 111 extr. ΗΡ/Υ B Η///// V om. A — 112 ΣΙΒΑΙΣ A ΣΑΒΑΙΣ B om. V ΣΙΒ/// L — ΟΙΚΙΖΕΙ A ΟΙΚΙΣΕΙ V ΩΙΚΗΣΕ Morcelli ΩΚΙΣΕ Marini ////ΣΕ L — extr. ΑΜΑΖΟ V Α/ B om. rell. — 113 ΔΕΣ VA Marini ΑΝΕΣ B ΔΕ S //ΕΞ Morcelli /// L — extr. ΞΙΕ/// A^1 ΞΙΣ/// A^2 ΕΝ/// V Ε//// BL — 114 ΛΟΝ VABL — extr. ΠΙΡ-- A ΠΙ//// V ΠΥΡ B -- L — 115 extr. Μ///// VB //// AL — 116 ΘΗΣΕΥΣ VAL /ΗΣΕΥΣ J — extr. ΑΙ///// VAJ ΑΥ-- B Α//// L — 117 ΤΟΝ B et Kluegmann (bull. dell' inst. 1875 p. 131) ΤΑΝ J Τ/Ν L //Ν V — ΙΠΠΟΛΥΤΑΝ VABJ ΙΠΠΟΛΥΤ/Ν L — ΕΞΑ//// ABL /////// V — 118 ΠΟΙΕΙΤΑΙ A Marini L ΠΟΙΕΙΤ-- J ΠΟΙΕΙ/////// V — 119 ΔΕΠΙ VA — ΚΑΛ//// AB ΚΑΛ/// L ΚΑΙ/////// V — 120 ΗΛΘΕ VA Marini L ΕΛΘΕ B — hinc deficit S — ΚΑΙ VABL — ΕΠΙΤΟ VAB /ΠΙΤ/ J — 120. 121 //////|/ΟΝ V ///|ΣΟΝ AB /////|ΣΟΝ L — 121 ΚΑ (pro ΚΑΙ) V — 122 ΛΑΒΩΝ (sed ΩΝ deletum) A^2 ΛΒ/- A^1 ΛΛ-- B ΛΛ///// L Μ////// V — 123

ΩΑΡΓΕΙΩΝ *V* ///ΑΡΠΕΩΝ (Π in Γ corr. *A*²) *A* ΟΑΙΠΕΙΩΝ *B* //ΑΡΠΕΙΩΝ Marini ΟΑΓΠΙΙΩΝ *L* — ΚΑΙΤΟΥ////// *V* Marini :ΜΙΤΟΤ-- *A* ΜΙΑ-- *B* — 124 /ΣΑΙ//ΙΟΥ *V* //// *A* ΟΣ ΑΙΙΤΙΟΥ *B* ΟΣΑΙ////// *L*, Ω ab initio certam esse testatur *J* — ////ΠΕ/// *L* — post 124 versum particularem addit *A*: ΝΕΥΣΕ ΤΟΝ, quae ex v. 127 petita sunt — 125 ΑΙΟ////// *L* ΑΙΘΙΟΓ// /// *V* ΑΡΓΟΙΣ-- *B* ^/// *A* Α--- Marini — 126 ΗΜΑΘΙΩΝ--- *VAL* ΗΜΑΟ-- *B* — 128 ΤΙΘΩΝΟ *VJ* ΠΥΘΩΝΟΥ Marcelli ΤΥΦΩΝΟΣ *A* Marini ΤΥΦΟΝΟΣ (sed ΦΟΝΟΣ deletum) *B* ///ΩΝ// *L* — 130 ΒΑΣΙΛΗΑΝ *A* ΒΑΣΙΛΗΑ-- *V* ΒΑΣΙ ΛΕΑΝ *B* ΒΑ//Λ/// *L* — 131 ΤΩΙΤΙ////////// *V* ΡΟΠΙ(-- *B* ΤΩΤ//////////// Marini *L* ΤΟ---- *A* — 132 vacat *A*; 132 ad 136 om. *B*, ubi continuo secuntur vv. 139 ad 142 — 132 ΕΙΣΔΕΑΙΓ-- *V* ΕΙΣΔΓΑΙ *L* — 133 vacat *A*, ubi desunt vv. 134 ad 142 — 133 ΑΠΕΚΤΕ-- *V* ΑΠΕΚ-- *L* — 134 ΘΩΝΔ *V* ΟΩΝ-- *L* — 135 ad 142 desunt in *L* — 135 ΜΑ *V* — 136 Δ om. *V* — 137. 138 vacant in *V* — 139 in. ΣΤΑΜ *V* ΣΤΑΜ◡Ε' *B* — 140 in. ΟΥΕ ΑΡΕD⊥ *B* /ΥΩΕ *V* — 141 in. ΑΤΡ *V* ΑΤΓ_Ι⁻ *B* — 142 in. Ν-- *V*, qui adnotat 'mancano *9 ovvero 10 righe*'.

B v. 3 ΑΠΟΛΛΩΝΙ *VA* — 4 ////ΚΑ.ΦΥΣ *V* //////ΕΦΥΣ *A* //ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ *B*, mitto reliquos — 5 ////ΕΚΑΝΗΦΟΡΗ|ΣΑΝΤΟΣ *V* ΦΑΣΙΝ///ΝΗΦΟΡΗ|ΣΑΝ *A* et similiter reliqui /ΙΑΣΥ/ΗΦΟ/ΙΙ/ΣΑΝΤΟΣ *B* — 6 ///ΑΠΕΦΗΝΑΝ *V* Marini ΑΤΕΘΗΝΑΙ *J* //ΑΤΙ/ΗΝΑΙ *L* — 7 ΕΞΑΡΧΗΣ *V* Ε//// *A* Ε////ΗΣ *L* — ΟΥΔΗ *V* ///Η *A* ΟΥΑΙ *B* ΟΥΚΗ *L* — 8 ΑΛ ΛΑΛΚΑΙΟΝ *VA* Marini.

C v. 1 ΟΥΣΠΟΤΥΠΕΥΡΥΣΘΕΙΟΣ *VA*²*B* --ΘΕΙΟΣ *A*¹*L* ΟΥ*ΠΟΤΥΠ/ΥΣΘΕΙΟΣ *A*³ (i. e. in schedula adnexa, vide supra) — ΑΝΑΓΚΑΣΘΕΙΣ////// *VL* ΑΝΑΓΚΑ-- *A*¹² ΑΝ\ΓΚΑ[illegible] *A*³ ΑΝΑΓΚΑΣΩΙΣ *B* — 2 ΠΡΩΤΑ ΜΕΝΕΝ *VAB* — 3 ΔΕΥΤΕΡΟΝΥΔΡΑΝ *VAB* --Ν *L* — 4 ΚΑΠΡΟΝΕΝΑΡΚΑΔΙΑ *V* ////ΟΝΕΝΑΡΚΑΔΙΑ *A*¹²*B*)ΝΕ ΙΙ/ΡΗΑΔΙΑ *A*³ --ΚΑΔΙΑ *L* — ΤΕΤΑΡΤΟΝ *VA*¹²*B* ΤΕ ΤΑΡΤ| *A*³ ΤΕΤ//// *L* — 5 ΠΕΜΠΤΟΝ *V* --ΠΤΟΝ *AB* om. *L* — 6 ΕΚΤΟΝΔΑΥΓΕΙΑΟ *V* //ΥΓΕΙΑΟ *A* (similiter *B*) *L* — 7 ΕΚΚΡΗΤΗΣ *V* --ΗΣ *ABL* --Σ *J* — 8 ΘΡΗΚΗΣ *V* --Σ *A*³*BL* --*A*¹² — ΔΙΟΜΗΔΕΟΣ *V* Marini Λ///ΗΔΕΟΣ *A*¹ --ΜΗΔΕΟΣ *A*² --ΗΔΕΟΣ *A*³*BL* — 9 //ΣΤΗΡΑ *B* //ΡΑ *A*³ ///ΡΑ *A*¹² --Α *L* --*V* — ΕΞΕΚΟΜΙΣΕΝ *V* ΕΞΕΚΟΜΙ/// *ABL* — ΑΜΑΖΟΝΙΔΟΣ *V* — 10 in. --ΝΗΝ⁻ΚΤΕΙΝΙ *A*³ --ΗΝΕΚΤΕΙΝΕ *B* --ΕΚΤΕΙΝΕ *VA*¹² om. *L* — ////ΛΑΣΕ ΒΟΥΣ *A*³ --ΓΑΓΕΒΟΥΣ *B* ////////ΟΥΣ *A*¹² ---ΒΟΥΣ *V* om. *L* — 11 ΕΝΔΕΚΑΤΟΝΔΕΞ *V* '///' '·ΔΞΞ *A*³ ΡΗ// Σ///ΝΔΟΞ *B* ---ΕΞ *A*¹² — ΑΔΟΥ *VAL* ΑΔΥ *B* — ΑΝΗ ΓΑΓΕ *V* ΑΝΗΓΑΓ *A*¹ ΑΝΗΓΑΙ *A*²³ ΑΝΤ-- *B* — 12 ΕΣ ΠΕΡΙΔΩΝ *VB* ΕΞΠΕ··Δ^Ν *A*³ --ΔΩΝ *A*¹² --Ν *L* — ΜΟΛΩΝ *VAB* — 13 extr. (post ὀρώοντα) ΛΑΘ *V* ΛΑ^ *A*³ om. reliqui — 14 extr. ΕΞΕΓ *A*²³ ΕΞΕ *A*¹ ΕΞΕΝ *B* Ε-- *V* — 15 ΜΕΝΕΝΕΝ *A*³*JL* ΜΕΝ *VB* — ΑΙΓΩΠΤ *A*¹ ΑΙΓΥΠΤ *A*³ ΑΙΓΥΠ *VB* ΑΙΓΥ *A*²*L* — 17 ΟΣΤΟ *VA*²*B* ΟΣΤ(*A*³ ΟΣΤ *A*¹ — 18 ΠΥΜΑΤΟΝ (ΟΝ ex ΟΙΣ corr.) ΤΟ (superscr. Θ) *V* ΠΥ ΜΑΤΟΝΘ *A* ΠΥΜΑΤΟΙΧ *B* — 19 ΟΥΤΟΝ////////ΞΝΤΕ *B* /ΥΤΟΙ(//// ///ΝΤΟ *A*³ ////ΥΤΟΙΣ- *A*¹² /ΥΤΟ *V*.

D v. 1 ΗΡΑΣ *VAB* Barthélemy Marini Zoega (*bassirilievi* II tab 70 p. 121) — ΑΡΓΕΙΑΣ *A*¹² Barth. Mar. Zoeg. ΑΡΓΕΙΑΣ *B* ΑΡCΕ·/ι *A*³ ΑΓΓΕΛΟΣ *V* — ΙΕΡΕΙΑ Barth. Mar. Zoeg. ΙΙΓΞΙΛ *A*³ --ΕΙΑ *B* ////ΤΑ *V* ////Α *A*¹².

In anaglypho superiore a sin. ⸗ *LJ*, quod posui, ΟΣ Barthélemy ⸗ Marini, om. *AB* — in medio: ΙΤΑΛΟΣ *A* Marini *J* ΙΓΞΑΛΟΣ *B* .. ΑΛΟΣ Barthélemy adnotans 'on *peut lire* ΗΖΑΛΟΣ ou ΙΤ ΤΑΛΟΣ ou ΙΠΑΛΟΣ', ΙΞΑΛΟΣ Visconti (*MPCl* III 181) ΙΓΑ ΛΟΣ Fea ΙΙΓΑΛΟΣ vel ΗΤΑΛΟΣ O. Iahn (*Vasenb.* p. 30) ΙΓΑΛΟΣ *L* — ad dextram: ///ΒΑ Donius (apud Corsinium) ΗΒΑΙ Winckelmann (*mon. ined.* I 89) ΗΒΑΙΙ Marini, om. *B* — ΤΟΠ/ *J* ΤΟΠC Fea, om. *AB*. — Nihil horum omnium habet *V*.

A

Ἡρακλέους.
Ἡρακλέους πρᾶξεις.

Ἡρακλῆς ἐν νέῳ γενόμενος | [Μινυῶν] Ὀρχομενὸν εἷλε τὰν | πόλιν Ἐργῖνον φονεύσας τὸν | βασιλέα καὶ τὰν [λίμ]ναν ἐπὶ | τοῦ πεδίου .... αὐτοῖς ἀπο[φ]ράξας [πο]ταμόν. καὶ εἰς Αυ[λίδα] ἐστρατεύσατο μετ' Ὀ[φ]ελ[ί]του τοῦ Ἰαρδάνου καὶ Μα[κ]ιστὸς α[ὐτῷ] ὑπακ[ό]ους ἐποίε[σ]ε καὶ .... πόλιν Πολυ[φ]άμου [....... ἐ]κατέστασε. Λαομέδοντι [δὲ] ἐβοήθ[ησε] Τ[ρῳάδος β]ασι[λ]εῖ πο[λ]εμουμέ[ν]ῳ ὑπὸ κ]ήτε[ο]ς καὶ | ἀντ[ιωσθεὶς] Ἡρακλῆς ὑπὸ Λα[ο]μέδοντος εἰς Ἄργος ἀνελύθ[η. ἱδρυ]σάμενος δὲ ἐν Τίρυνθι τέ[μενος Ἐνυαλίου μετὰ | Τελαμῶνός τε καὶ Πη[λέως [καὶ] Οἰκλέος ἐπὶ | Τροίαν στρατευσάμ[ενος [εἷλε]ν τὰν πόλιν, | Λαομέδοντα καὶ τοὺς υἱ[οὺς [ἀποκτείνας] πλὰν | Πριάμου, [Τελαμ]ῶν τε Ἡσιόναν [ἔγημ]εν (?) τὰν | Πριάμου ἀδελφάν, ἐ[ξ] | ἇς Τ[εῦκρον υἱὸν ἔ]θετο. | ἐπ[--- ἔ]πλ|--- ἔλαβε | [Κῶ τὰν Μερο]πίδα φο[νεύσας [Εὐρύπυλον], καὶ | [(Chalciopae nomen) ἐξ] αὐτᾶς | *filium progenuit* Θεσσαλόν. | *cum vero pervenisset* Ἴφιτος | [*equos quaerens eis*] Τίρυνθα | --- | --- | --- | -- μετὰ δὲ | τὰν -- Ἡρακλῆς [-|-- μετοχετ]εύσας ὕδωρ | -- Αἰτωλίαν ἐλθὼν | ...σαν τοὺ[ς] παῖδ[ας] (i. e. Molionidas) | [--- ὑπὸ τῶν Ἠλε]ίων μά[χ]ᾳ | *devictus* -- | --- | -- μετὰ κρά[τ[ος δ' Ἦλιν ἑλὼν Αὐγεί]αν ἀ[πέ]κτ[ει]νε καὶ τοὺς] υἱοὺς πλὰν Φυλέ[ως· ἑλὼν δὲ] καὶ Πύλον Ἡρακ[λῆς κατὰ κράτος?] καὶ Μεσσάνην | [Νηλέα καὶ] τοὺς υἱοὺς ἀπέσ[φαξε πλὰν Νέστορος· Σπάρ[ταν τε λαβὼν δορυάλ[ω]τ[ον Ἱπποκόωντα καὶ τοὺς | παῖδας φονεύσας [Τ]υν[δάρεων σ]ὺν | Κάστορι καὶ Πολυδεύκῃ | φεύγοντ[α] κατάγαγε καὶ | ἔδωκε Λακεδαίμονα. | τουτῷ δὲ πάλιν εἰς Πι]σαν ἐλθὼν Διὸς Ὀλυμ[πίου ἀγωνίσσατο κα[ὶ] | ἀγῶνα τὰ Ὀλύμπια | πρῶτος ἀγωνοθέτης. | Δρύοπάς τε ἀποσ[τάντας ἔλαβε καὶ | Φύλαντα τὸν | βασιλέα ἀπ[ο]σφάξας ἐκ | τᾶς θυγατρό[ς] | αὐτοῦ | Μήδας υἱὸν ἔθετο Κτήσιπ[πον. Ἡρακλῆς μὲν τὰν Τραχ[ῖνα ᾠκοδόμησε πόλιν καὶ [illegible] (.) ὁ ἐπὶ Θρᾴκην στρατευσάμενος Διομήδη ἀφόνευσε καὶ | Θρᾴκας ἐκυρίευσε. Αἶνόν τε λα[βὼν [illegible] [Σθενέ]λ[ῳ] καὶ Ἀλκαίῳ παρέδωκε· Ταρώ[ναν] τε εἷλε, Πολύγονον καὶ Τηλέ[γονον] ἀπέκτεινε, πόλιν τε | Ἄβδηρα ἐπὶ Θρᾴκης Ἡρακλῆς ἔ[κτισε τοῦ Θρᾳκικοῦ υἱοῦ ἐπώνυμον Ἀβδήρου. καὶ Ζήτην καὶ | Κάλαιν [υἱοὺ] Βορέα τοῦ Θρᾳκός | (ἢ) καὶ Ὠρειθυίας ἐπιβουλεύσαντας | αὐτῷ [ἀ]π[αγαγ]ὼν ἐ[κ vel ἐπὶ κ]α[τ]αντας | αὐτοὺς εἰς θάλασσαν ἔρριψεν. του[τῷ δὲ ἐπὶ Σκυθίαν ἀναβὰς Ἀ[γ]α[ξ]η[ς] | μάχαι ἐνίκασε· τᾷ δὲ θυγατρὶ αὐτοῦ | συγγενόμενος Ἐχίδνας υἱοὺς Ἀγάθυρσον ἔθετο καὶ Σκύθαν. του[τῷ δ' ἐπ' Ἀμαζόνας ἦλθε καὶ [ἐ]πὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν | [καὶ] ἐνίκασε μάχᾳ φονεύσας [illegible] Ἱππολύτην [illegible] Ἡρακλῆς ἑλὼν Ἀμ[αζόνας ἐξήλασε καὶ Ἕλλανας | ἐν αὐτᾶι κατῴκισε (τουτῷ δ' ἐπὶ | Θρᾴκην στρατευσάμενος Δι[ομήδης ἐφόνευσε). Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκας Ἡρακλῆ..... | .... Ἄμυκον ἐνίκασαν μάχᾳ τὸν Βεβρύκων βασιλέα. | Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ τὸν Ἰνδὸν ἦλθε | ποταμὸν καὶ πόλιν Ἡ[ράκλειαν] | τὰν ἐν Σκυθίαις εἰκίζει. Ἀμαζό[νες δ' ἐς τὰς Ἀττικὰς αἰ[χμάλω]τοι· Θησεὺς δὲ καὶ Πε[ίριθο]ος αὐτὰς ἐνίκασαν μ[άχ]ᾳ. | καὶ ἔλαβον Θησεὺς αἰ[χμάλωτον] | τὰν Ἱππολύταν, ἐξ α[ὐ]τ[ᾶς υἱὸν] | Ἱππόλυτον ποιεῖται. Ἡρα[κλῆς δὲ ἐπὶ τὸ Καύ[κασον] | ὄρος ἦλθε καὶ (ἐπὶ τὸ Καύκα[σον ὄρος ἦλθε καὶ) [... ἐπι]μεῖν (?) πολέμου -- | --- | -- ἐπινικ... | τουτῷ δὲ εἰς Αἰθιο[πίαν] | ἦλθε καὶ Ἠμαθίων[α ἐφό]νευσε τὸν Λαομέ[δον]τος υἱὸν Τιθωνοῦ (?), [καὶ] | Πυθώνος ἀπέ[δωκε] | τὰν βασιλήαν [Μέμν]ονι τ[ῷ] Τιθ[ωνοῦ ....]. | εἰς δὲ Αἰγ[υπτον *profectus*] | ἀπέκτ[εινε Βούσιριν κτλ.].

Inutile putavi singulas emendationes ad suum quamque auctorem referre, sed a Mehmelisio sicubi discederem diligenter enotavi — 3 ἐν ἥβῃ γενόμενος Victorius fort. recte — 4 Μινυῶν Victorii coniectura potius quam lectio videtur, de qua licet dubitare — 6 λίμναν recte puto suppl. Allatius — 7 post πεδίου non recte Vict. ἔθνη,

peius Spon ἔσχηκεν coniecit; requiro μετήγαγε s. συνήγαγε sim. — 8 ποταμὸν recte Mich., nec opus videtur articulum addere — 12 Κίον τε ἔκτεινε πόλιν Πολύφημον βασιλῆα ἐπιστάντας Mich. — 14 δὲ add. Mich. — 15 Τρῳάδος βασιλεῖ πολεμησαμένῳ ego, quae certa sunt praeter Τρῳάδος gen. — 17 ἀτιμασθεὶς ego, ἀπατηθεὶς Heynius — 19 ἱδρυσάμενος ego — 28 ἔγημεν ego quamvis dubitans, ἔλαβεν Vict. — 33 Κῶ τὰν Μεροπίδα ego, Eurypyli et Chalciopae nomina alii suppleverunt; καὶ Χαλκιόπῃ μιγεὶς ἐξ αὐτᾶς Mich. — 37. 38 velut παραγενόμενος δ' ὁ Ἴφιτος καθ' ἵππων ζήτησιν εἰς Τίρυνθα, deinceps fortasse de Herculis expiatione narratum fuit, uti coniecit Corsinius — 43 sqq. recte videtur Michaelis cogitare de Herculis erga Aetolos beneficio, cf. Diod. IV 35, 3; v. 44 ὀχετεύσας Mich. — 45 sqq. pugna cum Molionidis Eleisque fuisse videtur — 53. 54 sic haec ordinanda putabam Victorii maxime lectione usus; non recte opinor εἰς δὲ Πύλον Ἡρακλῆς ἀφικόμενος καὶ Μεσσήνην Mich., si quidem non statim post adventum Hercules Neleum interficere potuit — 59 Τυνδάρεων suppl. Reinesius — 65 κατ' ἀγῶνα dubitanter scripsi, praestat τὸν ἀγῶνα, καὶ ante ἀγῶνα del. Steph. — 74. 75 Κλειμένης ex sua lectione Barthélemy, quem sequi non audeo; Phylantis filiam Astygeniam vocat Pherecydes fr. 37a — 83 Σθενέλῳ Corsinii supplementum non certum, cf. Apollod. II 5, 9 — 91 Δικαιοτελίσας ἐπιβουλεύσαντας Mich.; praetuli quod Victorius coniecit magis quam legit — 92 ἐπαγαγὼν ἐς (vel ἐπὶ) κάτωντες ego quae certa sane non sunt; παραδιδόμενον, κατάστασις praeivit Mich. — 94 Ἀράξην Mich. coniectura certa, ut puto — 100 καὶ addidi a lapidario omissum — 100. 101 dittographiam del. Franz, Ἀμα[ζόνα] Ἱππολύταν Mich. — 101 Σκύθας suppl. Mich. — 104 ad 106 dittographiam (ex v. 78) delevit Visconti — 107 Ἡρακλέος Ὕλαν ζατεῦντας coni. Mich. — 116 αἰχμάλωτον suppl. Kluegmann *bull. dell' inst.* 1875 p. 132 coll. Herodori fr. 16 — 120. 121 dittographiam del. O. Iahn — 121 sqq. omnia plane incerta; v. 124 si verum est quod legitur ἐπίσκοπος vocabulum, vix potest aliud quam draco Hesperiorum malorum custos significari — 127 Emathio non Laomedontis filius sed Tithoni; inde ἐφόνευσε τὸν [τοῦ] Λαομέδοντος υἱὸν Τιθωνοῦ scripsit Michaelis, quae nimis contorta est dicendi ratio; quid turbatum sit nescio.

Narratio Dorica dialecto conscripta est non sane ad scriptoris consuetudinem sed ut argumento ipsique Herculi sermo esset accommodatus. De auctoribus nihil constat, nam licet Pherecydis Herodorique ipsa verba interdum invenire tibi videaris, tamen longe plurima et cum Pherecyde et cum Herodoro pugnant.

B in tripodis basi:

Ἀμφιτρύων ὑπὲρ Ἀλκαίου τρίποδ' Ἀπόλλωνι.

cui versui scholium adscriptum:

τοῦ]τ[ο] ὑπὲρ Ἡρακλέους | φασὶν δαφνοφορή]σαντος [ἀν]ατεθῆναι· | τὸ γὰρ ἐξ ἀρχῆς οὐχ Ἡρακλῆ(ν) ἀλλ' Ἀλκαῖον | αὐτὸν καλεῖσθαι.

C in margine inferiori:

Οὓς ποτ' ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀναγκασθεὶς [τέλ]εσ' [ἄθλους·
πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα,
δεύτερον ὕδραν Λερναίαν ἔκτεινε, τρίτον δὲ
κάπρον ἐν Ἀρκαδίᾳ, στικτὴν ἔλαφον δὲ τέταρτον,
πέμπτον δὲ στρουθοὺς Στυμφαλίδας ἤλασε λίμνης,
ἕκτον δ' Αὐγείου ἐφόρει κόπρον, ἕβδομον ἐλθὼν
ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν, ὄγδοον ἵππους
Θρήκης ἐξέλασεν Διομήδεος. Ἱππολύτης τε
ζω]στῆρα ἐξεκόμισ(σ)εν Ἀμαζονίδος, δέκατον δὲ
Γηρυό]νην ἔκτεινε [καὶ ἤ]γαγε βοῦς ἀγελαίας,
ἑνδέκατον δ' ἐξ Ἄιδου ἀνήγαγε [Κέρβερον ....,
Ἑσπερίδων δ' ἤνεγκε μολὼν [ἐπὶ τέρματα γαίης
χρύσεα μῆλα, δράκοντα λιπῶν ....]–
δώδεκα μὲν τούσδ' ἐξε[τέλεσσε τότ'· ⏑⏑–⏑⏑–
Βούσιρον μὲν (ἐν) ἐν Αἰγύπτ[ῳ κτάνεν, ἐν Λιβύῃ δὲ
Ἀνταῖον, Φολόην Κεντ[αύρων ἐξεκάθηρεν.
Κύκνον ἰδ' αὐτόν, ὅς τε [Προμηθέος ἤσθιεν ἧπαρ,
ἐν Λυδοῖς κύματον ....
. . .

Exordia versuum saepe unius Victorii fide tradita, quem quamquam non certum est omnia sua legisse in lapide, tamen tam apta sunt supplementa ut cancellis pepercerim. V. 1 extr. suppl. Steph. — 10 suppl. Reinesius — 11 Κέρβερον Victorius, cui adde adiectivum velut αἰνόν, cf. epigr. 1082 — 12 supplevi — 13 λιπὼν Franz, τὸ πανύστατον ἔργον add. Wilamowitz — 14 velut αὐτὰρ ἔπειτα — 15 suppl. Stephanius — 16 suppl. Michaelis — 17 suppl. Franz.

D Ἥρας Ἀργείας ἱέρεια | Ἀδμάτα Εὐρυσθέως | καὶ Ἀδμάτας τᾶς Ἀμφι|βάμαντος ἔτη ιη'.

1294 Londini in museo B. Hertzii (de quo cf. *arch. Zeitg.* 1851 p. 91. 116) basis statuae. Ex museo Campana(?) Parisios in museum transvecta Froehn. Certa videtur origo Italica.

in uno latere:

ΚΑΙΜΕΤΑΛΛΑΟΦΙ
ΝΟΝΞΙΦΟΣΥΙΕ
ΟΣΗΡΚΕΣΑΠΤΡΗ
ΚΤΕΙΝΑΔΑΧΙΛ
ΛΗΑΓΗΡΑΟΣΕΥ
ΦΡΑΔΙΗ
ΕΣΔΕΚΑΤΟΝΔΕ

in altero:

ΚΡΑΠΣΑΩΝ
ΕΛΛΗΝΩ
ΕΝΙΑΥΤΟΝ
ΠΡΟΣΔΕΜ
ΤΟΝΜΟΙΡΗ
ΟΥΤΙΣΕΧΕ
ΔΥΝΑΣΙΝ

Edidit Leake *transact. philolog. of the royal soc.* ser. 2 I (1843) p. 305 (hinc Welcker mus. Rhen. III p. 274 n. 53); *catalogue of the collect. of antiq. .. formed by B. Hertz* (1851) p. 154; repet. CIG IV 6854 f; Froehner *inscr. gr. du Louvre* n. 70, idemque comiter suum mihi misit apographum.

Καὶ μετὰ λαοφ[ό]νον ξίφος υἱέος ἤρκεσα π[ά]τρη,
κτεῖνα δ' Ἀχιλλῆα γήραος εὐφραδίῃ·
ἐς δέκατον δ' ἐκράτησα Πα[ν]ελλήνω[ν] ἐνιαυτὸ[ν],
πρὸς δὲ μ[ό]ρον Μοίρ[ης] οὔτις ἔχε[ι] δύνασιν.

Priami verba sunt; cf. schol. Eur. Hec. 385.

1295 Bovillis (*alle Frattocchie, osteria sotto Marino* Bartoli in Fea misc. I p. 244, 145) repertum anaglyphum marmoreum (paucis praeterlapsis annis Kircherus, qui a. 1671 imaginem edidit a. 1658 incisam) omnes. *Nel palazzo de' signori Colonnesi* Fabr. Winck. Anno 1805 Londinum, a. 1819 in museum Britannicum translatum, ubi extat. — Argumentum anaglyphi Homeri apotheosis.

sub Iovis imagine sedentis adstante aquila:

a ΑΡΧΕΛΑΟΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΕΠΟΙΗΣΕΠΡΙΗΝΕΥΣ

Apollo cum Musis

in basi arae:

ΛΛ

b *variarum figurarum agmen, quae suo quaeque titulo insignitae sunt*

ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ ΧΡΟΝΟΣ ΙΛΙΑΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΟΜΗΡΟΣ ΜΥΘΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΙΗΣΙΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΚΩΜΩΔΙΑ ΦΥΣΙΣ ΑΡΕΤΗ
ΜΝΗΜΗ
ΠΙΣΤΙΣ
ΣΟΦΙΑ

Aere incisam edidit tabulam Athan. Kircher Latium (1671) p. 80. eademque tabula usus est Cuper apotheosis Homeri (1683) p. 50, p. 133; tit. *a* Fabretti de columna Traiani p. 315. 346 et Spon misc. p. 122; Schott *apothéose d'Homère* (1714) cum tabula; Montfaucon *ant. expl.* V 1 tab. 130 coll. p. 165; Visconti *mus. Pio-Clem.* I tab. B; Franz 6131; Aem. Braun *Apoth. des Hom.* cum imagine galvanoplast.; ex ectypo Loewy 297. Cf. Kortegarn de tabula Archelai diss. Bonn. 1862.

Ἀρχέλαος Ἀπολλωνίου ἐποίησε Πριηνεύς.

Οἰκουμένη, Χρόνος· Ἰλιάς, Ὀδύσσεια· Ὅμηρος· Μῦθος, Ἱστορία, Ποίησις· Τραγῳδία, Κωμῳδία· Φύσις, Ἀρετή, Πίστις, Σοφία.

Videtur anaglyphum eiusdem esse aetatis cuius est tabula Iliaca.

1296 In agro Porcigliano prope Laurentum a. 1780 curis principis Chisiani repertum anaglyphum Visc. In aedibus Chigi Hirz.

ΕΠΤΑΞΑΝΒΑΣΙΛΗΕΣΕΜΟΝΔΟΡΥΕΘΝΕΑΤΕΑΥΤΩΝ
ΟΣΣΑΠΕΡΙΞΓΑΙΗΣΩΚΕΑΝΟΣΝΕΜΕΤΑΙ

clupeus ingens, in quo pugna Arbelensis anaglypho expressa, sustentatus ab Asia et Europa in speciem muliebrem efficta utraque; sub clupeo:

ΕΥΡΩ
ΠΗ

ΗΕΠΙΠΑΣΙΜΑΧΗ
ΤΡΙΤΗΠΡΟΣΔΑΡΗ
ΟΝΓΕΝΟΜΕΝΗ
ΕΝΑΡΒΗΛΟΙΣ

ΑΣΙΑ

Europae figura

ara rotunda, in qua Apollo citharoedus cum duabus mulieribus saltans expressus est.

Asiae figura

ΗΜΙΔΑΦΗΡΑΚΛΕΟΣΔΙΟΣΕΚΓΟΝΟΣΥΙΟΣΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΑΙΑΚΙΔΩΝΓΕΝΕΗΣΜΗΤΡΟΣΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ

Edidit E. Q. Visconti *opere varie* III 63 coll. tab. 2; inde Millin *gal. myth.* 90, 364 et Franz 6020. Denuo ex Hirzelii recognitione Iahn *Bilderchron.* tab. VI M, coll. p. 9. 54. 78.

ΕΥΡΩΠΗ vocabulum nunc oblitteratum — ΔΑΡΕΙΟΝ Visc. — ΙΞΜΙΔΑΦ Visc.

Εὐρώπη, Ἀσία.

Ἡ ἐπιπασιμάχη τρίτη πρὸς Δαρεῖον γενομένη ἐν Ἀρβήλοις.

Ἐπτῆξαν βασιλῆες ἐμὸν δόρυ, ἔθνεά τε αὐτῶν,
ὅσσα πέριξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται.
εἰμὶ δ᾽ ἀφ᾽ Ἡρακλέος Διὸς ἔκγονος, υἱὸς Φιλίππου,
Αἰακιδῶν γενεῆς, μητρὸς Ὀλυμπιάδος.

Cf. epigr. 1088.

1297 *Frammento di palombino decorato da un lato di figure di cavalli e guerrieri, dall' altro lato di due colonne di scrittura greca picciolissima.* Ubi repertum sit fragmentum non constat, fortasse in vicinia urbis Romae. Possidebat olim Saulini, deinde in museo Capitolino.

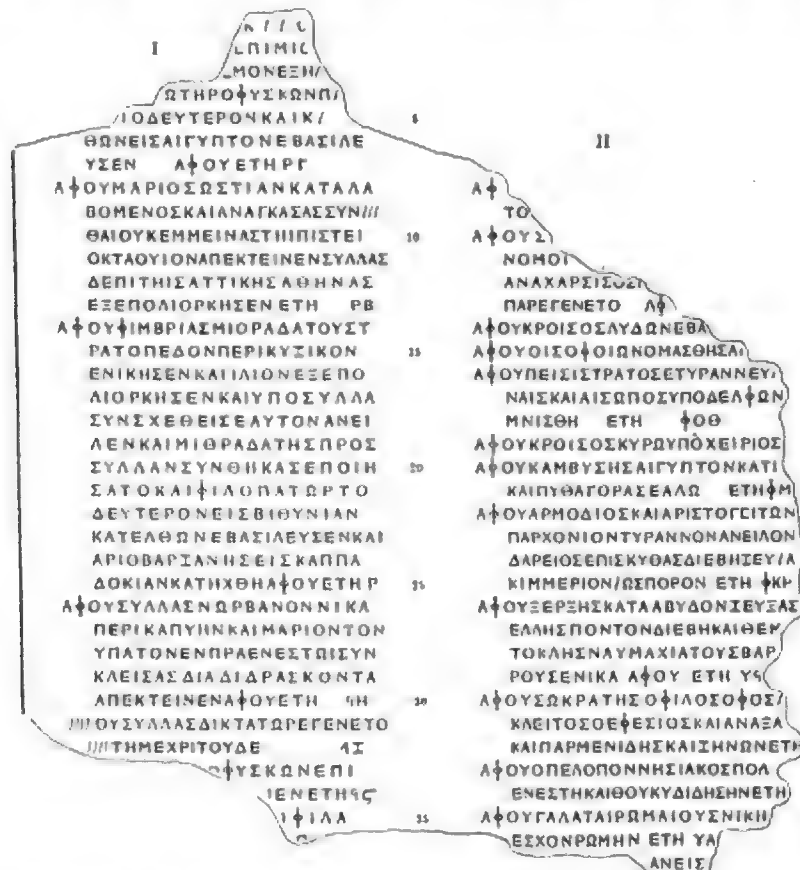

Edidit Henzen *ann. dell' inst.* 1853 p. 83 tractavitque mus. Rhen. IX 161; repetierunt Curtius CIG IV 6855*d* et Michaelis in Iahnii *Bilderchron.* p. 77 cum Arnoldi Schaeferi adnotatione p. 79.

I 28 ΠΡΑΕΝΕΣΤΩΙ correctum in ΠΡΑΙΝΕΣΤΩΙ; lapidarius igitur Romanus.

I ...
['Αφ' οὗ Σύλλας] ἐπὶ Μιθ[ραδατικὸν πόλ]εμον ἐξῆ[λθε | καὶ Σ]ωτὴρ ὁ Φύσκων πά[λιν] τὸ δεύτερον καὶ κα[τελ]θὼν εἰς Αἴγυπτον ἐβασίλε[υσεν· ἀφ' οὗ ἔτη ργ'.
'Αφ' οὗ Μάριος 'Ωστίαν καταλα[βόμενος καὶ ἀναγκάσας συν[θῆ]]ναι, οὐκ ἐμμείνας τῇ πίστει | 'Οκτάουιον ἀπέκτεινεν, Σύλλας | δ' ἐπὶ τῆ(ι)ς 'Αττικῆς 'Αθήνας | ἐξεπολιόρκησεν, ἔτη ρβ'.
'Αφ' οὗ Φιμβρίας Μιθραδάτου στ[ρ]ατόπεδον περὶ Κύζικον | ἐνίκησεν καὶ 'Ιλιον ἐξεπο[λιόρκησεν καὶ ὑπὸ Σύλλα | συνσχεθεὶς ἑαυτὸν ἀνεῖλεν καὶ Μιθραδάτης πρὸς | Σύλλαν συνθήκας ἐποι|ήσατο καὶ Φιλοπάτωρ τὸ | δεύτερον εἰς Βιθυνίαν | κατελθὼν ἐβασίλευσεν καὶ | 'Αριοβαρζάνης εἰς Καππα|δοκίαν κατήχθη· ἀφ' οὗ ἔτη ρ'.
'Αφ' οὗ Σύλλας Νωρβανὸν νικᾷ | περὶ Καπύην καὶ Μάριον τὸν | ὕπατον ἐν Πραινέστωι συν|κλείσας διαδιδράσκοντα | ἀπέκτεινεν· ἀφ' οὗ ἔτη ϙη'.
'Αφ' οὗ Σύλλας δικτάτωρ ἐγένετο, | [ἔ]τη μέχρι τοῦδε [ϙ]ζ'.
['Αφ' οὗ Σωτὴρ] ὁ Φύσκων ἐπι|[κληθεὶς ἀπέθαν]εν, ἔτη ϙς'.
. . .

II 'Αφ' [οὗ ----] | τε[..... ἔτη ...
'Αφ' οὗ Σ[όλων *archon fuit Athenis et*] νόμο[υς *scripsit et*] | 'Ανάχαρσις ὁ Σ[κύθης *in Graeciam s. Athenas*] | παρεγένετο· ἀφ' [οὗ ἔτη ...
'Αφ' οὗ Κροῖσος Λυδῶν ἐβα[σίλευσεν, ἔτη ...
'Αφ' οὗ οἱ σοφοὶ ὠνομάσθησαν, [ἔτη ...
'Αφ' οὗ Πεισίστρατος ἐτυράννευ[σεν ἐν 'Αθή]|ναις καὶ Αἴσωπος ὑπὸ Δελφῶν [κατεκρη]|μνίσθη, ἔτη φοθ'.
'Αφ' οὗ Κροῖσος Κύρῳ ὑποχείριος [ἐγένετο, ἔτη ...
'Αφ' οὗ Καμβύσης Αἴγυπτον κατ[εστρέψατο] | καὶ Πυθαγόρας ἑάλω, ἔτη φμ'.
'Αφ' οὗ 'Αρμόδιος καὶ 'Αριστογείτων ['Ιπ]|παρχον [τ]ὸν τύραννον ἀνεῖλον [καὶ] | Δαρεῖος ἐπὶ Σκύθας ζεύ[ξ]α[ς τὸν] | Κιμμέριον [Β]όσπορον, ἔτη φκγ'.
'Αφ' οὗ Ξέρξης κατ' 'Αβυδον ζεύξας [τὸν] | 'Ελλήσποντον διέβη καὶ Θεμ[ισ]|τοκλῆς ναυμαχίᾳ τοὺς βαρ[βά]|ρους ἐνίκα· ἀφ' οὗ ἔτη υϞ'.
'Αφ' οὗ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος [καὶ 'Ηρά]|κλειτος ὁ 'Εφέσιος καὶ 'Ανα|ξα[γόρας] | καὶ Παρμενίδης καὶ Ζήνων, ἔτη ...
'Αφ' οὗ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλ[εμος] | ἐνέστη καὶ Θουκυδίδης ἦν, ἔτη ...
'Αφ' οὗ Γαλάται 'Ρωμαίους νική[σαντες] | ἔσχον 'Ρώμην, ἔτη υα'.
. . .

I 4. 5 πάλιν E. Curtius, 33. 34 ἐπικληθεὶς (pro ἐπικαλούμενος) ego, reliqua omnia supplevit Henzen.

Tabula scripta a. p. Chr. n. 15/16.

1298 In Italia sine dubio repertum anaglyphum mutilum, quod videtur periisse.

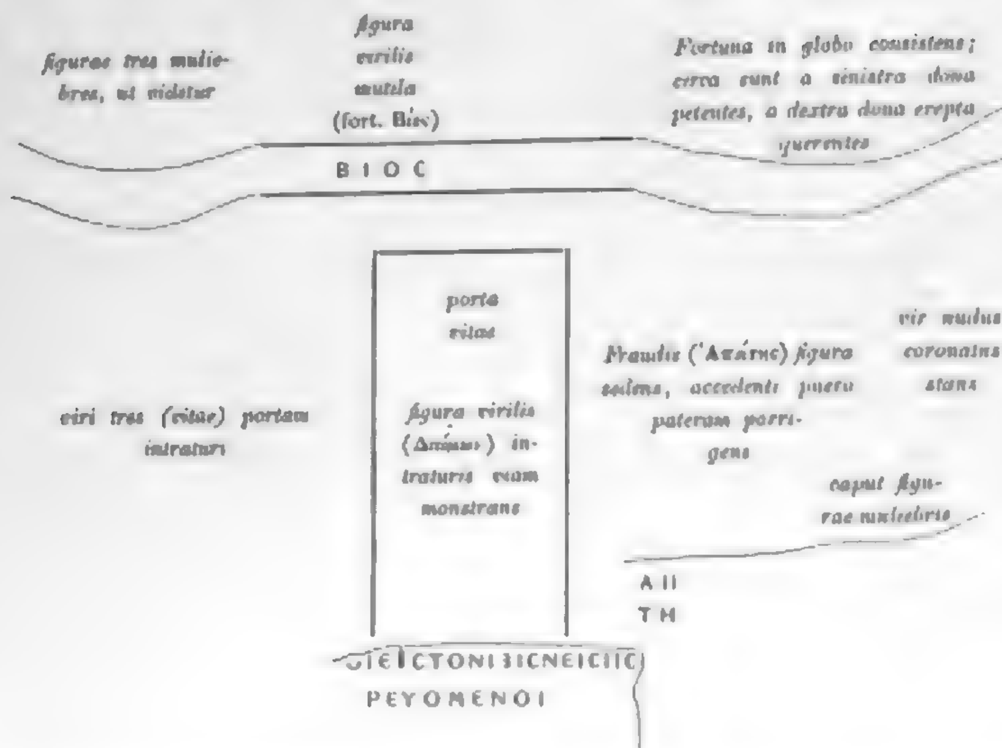

Extat imago delineata in libro ms. musei Berolinensis, unde mihi misit Carolus Robert, qui de hoc anaglypho verba fecit in consessu archaeologorum Berolinensium d. X m. Iunii 1884 habito, cf. *Deutsche Litteraturzeitung* 1884 p. 952. Edidit imaginem optimeque enarravit K. Mueller *arch. Zeitg.* 1884 vol. 42 p. 115 sqq.; cf. quae addidit Robertus ibid. p. 127.

De singulis quamquam dubitari potest, egregie tamen Muellerus perspexit consimilem esse Cebetis tabulam, ad cuius exemplum videtur anaglyphum factum esse. Cebetis autem libellus primo p. Chr. n. saeculo vix potest antiquior esse.

Βίος. — 'Α[πά]τη — οἱ εἰς τὸν βίον εἰσπορευόμενοι.

1299 Romae in museo Vaticano (*gal. delle statue*) anaglyphum.

////ΛΟΥϹ ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ Χ ΜΕΝΕϹΘΕΥϹ /

homo chlamydatus *h. chlamydatus.*

Descripsi. Visconti mus. *P-Cl.* V tab. 65; inde CIG IV 6625.
Ab initio ΟΥϹ / Visc.
. . . . Δημήτριος. Μενεσθεύς.

1300 Ibidem (i. e. in aede Mariani Alterii) in plintho in circinum stantis et indutae mulieris litteris incond(itis) Acc. Fortasse eadem quam ex museo Pio-Clementino edidit Visc.

ΜΝΗΜΟϹΥΝΗ

Μνημοσύνη.

Accurs. Ambros. D 420 f. 22'. Edidit Visconti mus. *P-Cl.* I tab. 27 (p. 173 ed. Mil.); inde Franz 5973 *d*.

ΜΝΙΜΟϹΥΝΗ Acc.

1301 In S. Laurentii in Lucina.

ΕΙϹΟΡΑΑϹΔΙΚΗΛΟΝ
ΟΠΩϹΠΕΡΙΝΩΤΟΝΑΕΙΡΑ
ΚΡΙΟΝΑΕΞΙΚΕΡΩΝ
ΕΜΠΝΟΟΝΑΧΘΟΦΟΡΕΙ
ΠΑΤΡΩΝΝΕΟΥ

Εἰσορᾷς δίκηλον, ὅπως περὶ νῶτον ἀείρας
κριὸν ἀεξικέρων ἔμπνοον ἀχθοφορεῖ.
Πάτρων Νέου
vel Πατρωίνου.

Cittadini Vat. 5253 f. 322' et 325'; Sirmond Paris. 10807 f. 60' (hoc exemplum a Sirmondo missum Grut. 1153, 5) et 10809 f. 24'. Ex Grutero Welcker syll. p. 214; Franz 6272.

V. 2 ΑΙΡΑ·Ζ Citt. f. 322' ΑΙΡΑ id. f. 325', unde de compendio constat; fortasse etiam ΑΙΡΑ verum — 5 ΠΑΤΡΩΝΝΕΒ Sirm. 10809 ΠΑΤΡΩΝΟΝ Citt. f. 322' ΠΑΤΡΩΙΝΟΥ id. f. 325', quod fortasse verum.

Titulus procul dubio ex recentissimis est.

1302 Praeneste[1]) repertum opus musivum in crypta quadam quae ad inferiores cellas aedium episcopi abscondita est Suar. Mentio eius facta primum in schedis quibusdam Praenestinis scriptis inter annos 1588 et 1607, cf. Pieralesi p. 12, qui quod schedarum auctor dicit teste titulo inscripto *'Pini opus'* esse, recte hoc ad male intellectum Graecum vocabulum ΡΙΝΟΚΕΡΩϹ rettulit. — 'Ipso in loco nonnisi accensis facibus supereffusaque ad perspicuitatem aqua et saepe iterata inspersione pervidere' potuit a. 1614 Caesius, qui in adversariis suis ab Suaresio adhibitis (p. 49) testatur singulas operis partes tunc delineatas esse. — Dissectum in complures particulas Andreas Peretti episcopus Praenestinus (a. 1624—1626) Romam misit, quo mortuo (a. 1629) Franciscus Peretti heres donavit cardinali Magalotti († 1637), qui ipse dono dedit nepoti Francisco Barberino cardinali. Haec constant ex epistula iussu Francisci Barberini ad Suaresium scripta paullo post editum Suaresii librum (i. e. a. 1655), cf. Pieralesi p. 9. Plura narrat Cassianus dal Pozzo in schedis cod. Neap. V E 10 (cf. Lumbroso *notizie sulla vita di Cass. d. P.* p. 171): *il cardinale Magalotto lo donò poi al card. Barberino, riserbatosi per sè un solo pezzo, qual donò al Gran Duca in occasione di esser venuto a Roma, e questo fù l' historietta di quelli che mangiano sotto una pergola.* Quod fragmentum a. 1743 Florentiae a se emptum testatur Gori inscr. Etr. III p. XLVIII; nunc adservatur in museo Berolinensi. Anno 1640 (cf. sched. Barb. apud Pieralesium p. 8) reliquae operis partes cura Francisci Barberini (qui inde ab a. 1630 principatum Praenestinum obtinebat) Praeneste redierunt, idemque totum opus *fece rifar da Giovan Battista Calandra Vercellese intendentissimo del lavoro di mosaico, qual raccomodò gli altri pezzi .... al meglio che si potè con l' aiuto di disegni di casa* (i. e. eis imaginibus usus quas faciendas curaverat Cassianus, cf. Engelmann *arch. Zeitg.* 1874 p. 130), idemque refecit etiam *il detto pezzo che mancava* Cassianus (a. 1642) l. s. — Rursus a. 1852 opus loci madore afflictum ad damna reparanda Romam missum est, unde a. 1855 reversum Praeneste in aedibus Barberinis collocatum est. Ibidem nunc exstat. — Imaginem operis repraesentare cum alienum sit ab huius libri consilio, inutile visum est singuli tituli singulis animalibus adscripti quo ordine dispositi sint indicare.

a ϹϕΙΝΓΙΑ *b* ΚΡΟΚΩΤΤΑϹ *c* ΗΟΝΟΚΕΝΤΛΥΡΑ *d* ΘΩΑΝΤΕϹ *e* ΞΙΟΙΓ

f ΚΗΠΙΕΝ *g* VΑΒΟΥϹ *h* ΕΝΥΔΡΙϹ *i* ΔΡΚΟϹ *k* ΤΙΓΡΙϹ

l ΚΙΜϹΛΟ·ΙΑΡΛΑΛΙ *m* ΛϹΑΙΝΑ *n* ΚΡΟΚΟΔΙΛΟϹΧΕΡϹΑΙΟϹ *o* ϹΑΥ ΟϹ ΤΙΗΛ'Ν·Ε *p* ΛΥΝΞ

q ΚΡΟΚΟΔΙΛΟΠΑΡΔΑΛΙϹ *r* ΡΙΝΟΚΕΡΩϹ *s* ΧΟΙΡΟΠΙΘ⁻ΙΚ *t* ΕΦΛΛΟϹ *u* ΔΓΕΛΑΡΥ

Vidi, sed describere non potui; dedi fere titulorum imagines quales Pieralesius exhibuit. — Ios. Maria Suaresius Praenest. ant. (Rom. 1655), qui inde a p. 289 tabulas duodeviginti quales Cassianus faciendas curaverat descripsit simulque duas tabulas Caesii iussu delineatas adiunxit (tab. I II); Athanasius Kircher Latium (1671) p. 100 ex delineatione iussu Francisci Barberini facta ab Agapito dei Bernardini; Montfaucon *suppl. de l'ant. expl.* IV (1724) tabulis additis n. 57—60 aere incisis a. 1721 cura Francisci Barberini minoris ('delin. Ios. Sincerus, sc. Hieronymus Frezza a. 1721'), cf. tab. 56, ubi totius operis imago non bene repraesentatur; inde tractavit Vulpius vetus Lat. prof. IX (1743) p. 134 sqq.; Montfauconii tab. 56 repetiit Thomas Shaw *travels or observations relating to several parts of Barbary and the Levant* (ed. 2 Londini 1757) p. 423 ff., qui de uno titulo (*s*) Bartolii delineationem in Richardi Meadii medici Londinensis collectione servatam adhibuit (cf. Michaelis *arch. Zeitg.* 1874 p. 66); ex nova delineatione a comite de Caylus curata Bartoli *recueil de peintures antiques* (ed. 2) II (Parisiis 1783) tab. 34 cum explicatione Barthelemii (= *mém. de l'acad. des inscr.* XXX 1764 p. 503 sqq., cf. Barthélemy *oeuvres* I p. CXIX); Nibby *tempio della Fortuna Prenestina* (1825) et *viaggio antiquario ne' contorni di Roma* I (1819) p. 294 adhibita nova delineatione a Millinio instituta; ex Barthelemii editione repetiit Franz 6131*b*; Lud. Canina *gli edifizj antichi dei contorni di Roma* vol. VI tab. 119, ubi ipsa operis imago ad tabulam Barberinianam expressa est, tituli ad Nibbii potissimum editionem; Pieralesi *osservazioni sul mosaico di Palestrina* (Romae 1858), qui repetiit tab. I—IV tabulas Barberinianas (a. 1721), tab. V titulorum imagines ex ipso opere accurate expressit. — Interpretum praeterea magnum numerum vide apud Lumbrosium *rivista di filologia* III (1875) p. 201, e quibus paucos memorabo: Winckelmann *monum. ined.* (1767) p. 215, Chaupy *maison d'Horace* II (1767) p. 299, Haeffelin in actis acad. Theodoro-Palatinae V (1783) p. 89, Fea ad Winckelmanni hist. art. (1783) II 311, Hirt *Abhandl. der Berl. Akad.* 1801/2 (Berol. 1805) p. 151, Visconti mus. *P.Cl.* VII 92, Uhden *Abhandl. der Berl. Akad.* 1825 p. 65, L. Cecconi *del pavimento in musaico rinvenuto nel tempio della Fortuna Prenestina*, Romae 1827 cum appendice a. 1828 edita ad refutandum Caroli Fea librum *l' Egitto conquistato dall' Imperatore Cesare Ottaviano Augusto, rappresentato nel celebre mosaico di Palestrina* (Romae 1828) Engelmann *arch. Zeitg.* 1874 p. 129.

Tit. *b* ΚΡΟΚΟΤΤΑϹ Pieral. Barthél. ΚΡΟΚΟΤΑϹ Cassian. (Suar.) Canin. ΚΡΟΚΟΤΑΣ Kirch. Montf. ΚΡΟΚΟΤΙϹ Nibby — *c* ΜΟΝΟΚΕΝΤΑΥΡΑ Cass. (Suar.) ΟΝΟΚΕΝΤΑΥΡΑ Kirch. — *d* ΩΑΝΤΕϹ Kirch. ΘΟΑΝΤΕϹ Nibby — *e* om. Cass. (Suar.) ΞΙΟΙΓ Pieral. ΞΙΟΙΤ Kirch. Montf. ΞΙΟΙΓ' vel ΞΙΟΙΑ' Barth. ΞΙϕΙϹ Nibb. — *f* ΚΗΙΥΙΤΕΝ Cass. (Suar.) ΚΗΙΠΕΝ Kirch. Montf. ΚΗΙΠΕΝ Barth. ΚΗΙΤΙΕϹ Nibb. ΚΗΙΠΕΝ Canin. — *g* ΥΑΒΟΥϹ Cass. (Suar.) Kirch. Montf. Nibb. — *h* ΕΝΗΥΔΡΙϹ Kirch. Canin. — *i* ΑΠΡΟϹ Kirch. Montf. ΑΡΚΤΟϹ Nibb., ex tabulis Cassiani apud Suaresium huc fortasse pertinet lectio ϹΑΤΤΥΟΚ, ut coniecit Pieral. — *k* ΤΙΓΡΙϹ fere omnes — *l* om. Kirch. Montf. ΥΛΜΟΝΟΠΑΡΔΑΛΙ Cass. (Suar.) ΚΙΜϹΛΟ⟩·ΙΑΡΑΛΛΙ Barth. ΚΑΜΕΛΟΠΑΡΔΑΛΙϹ Nibb. — *n* sic etiam Cass. (Suar.) et Barth. ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟϹ Kirch. Montf. Canin. (sed hic ΚΡΟΚΩ) ΚΡΟΚΟΔΙΛΟ Nibb. — *o* ϹΑΥΟΣΤϹΗΧΙϹΝΙΕ Cass. (Suar.) ϹΑΥ ΟϹΤϹΗΧ⊢⊢Ν−Ε Barth. ϹΑΥΡΟϹΠΕΧ... Nibb. ϹΑΥΟϹ (nihil amplius) Kirch. Canin. (qui addit ex Nibbio ΠΗΧ...) — *p* ΛΙΝΞ Kirch. Montf. Canin. — *q* om. Kirch. ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟϹ=ΠΑΡΔΑΛΙϹ Montf. et similiter Canin. — *s* ΧΟΙΡΟΠΙΘ⁻ΙΑ Bartoli apud Shawium ΧΟΙΡΟΠΙΟΚ Cass. (Suar.) ΧΟΙΡΟΠΟΓΑΜΘΥ (vel ΤΑΜΘΥ vel ΤΑΜΟΥ) Kirch. Montf. Canin. — *t* om. Kirch. Montf. ΕϕΑΛΟϹ Cass. (Suar.) ΕΦΛΔΟϹ Barth. — *u* om. Cass. (Suar.) et Nibb. ΑΓΕΛΑΡΟΥ Kirch. Montf. ΑΤΕΛΑΡΟΥ Canin.

Legi possunt haec: *a* σφιγγία sive plurale est (*sphingion animal* Plin. 6, 184), quamquam unum animal expressum, sive forma feminina singularis — *b* κροκόττας, cf. Plin. 8, 107: *huius generis* (i. e. hyaenae) *coitu leaena Aethiopica parit corocottam* et 8, 72: *Aethiopia generat — crocotas velut ex cane lupoque conceptos*, Agatharchides in Photii bibl. p. 456*a* 3 ὁ κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν ὀνομαζόμενος κροκόττας — ἐκ λύκου καὶ κυνὸς σύνθετον — *c* ὀνοκένταυρα (etsi quid prima littera Η fa-

[1]) Quod accuratius ego quam priores operis Praenestini et historiam et lectionem exhibere potui, factum potissimum est officiosa Ottonis Iessen Berolinensis diligentia, qui cum ipse non vacarem prompto animo quidquid ad rem pertinebat meum in usum collegit.

ciam dubito, nam articulum esse ἡ vix credibile), de qua v. Ael. h. anim. 17, 9 — *d* Θώαντες videntur esse θῶες — *e* figura videtur hippopotami esse, nomen fortasse ab ξύρος ductum — *f* κῆπος (Ael. h. an. 17, 8) s. κῆφον (Plin. 8, 70) intellegit Shaw, quod animal ex Aethiopia Pompei aetate Romam venisse Plinius ait — *g* ναβοὺς corr. Barthélemy coll. Plin. 8, 69 *nabun Aethiopes vocant* — *h* ἔνυδρις aperte non serpens, sed lutra i. e. *Fischotter* — *i* ἄρκ[τ]ος probabiliter Nibby, sed ferri fortasse potest ἄρκος forma; ἀταρκίας pro ἀταρκτίας scriptum infra n. 1308 — *k* τίγρις — *l* κ[α]μηλοπάρδαλις recte Suaresius i. e. quod nos dicimus *Giraffe*; falso camelopardalin non diversam esse a nabu (cf. tit. *g*) dicit Plin. 8, 69 — *m* λέαινα — *n* κροκόδιλος χερσαῖος — *o* et *t* fortasse coniungenda nomina, sed nihil apparet nisi ταῦ[ρ]ος, cui si addideris titulum *t*, subiunctum fuit adiectivum - - κέφαλος — *p* λύγξ — *q* κροκοδιλοπάρδαλις animal ignotum — *r* ῥινόκερως — *s* χοιροπίθηκ[ος]. cf. Aristot. h. an. II p. 503 a 19 — *t* vide ad *o* — *u* conieci τραγέλαφος, quamquam hunc non *alibi quam iuxta Phasin* nasci dicit Plin. 8, 120.

Operis argumentum singillatim interpretari non huius loci est; recte vero, nisi fallor, Barthelemius statuit Aegypti Niliique crescentis exhiberi imaginem, et probabiliter in inferiore operis parte Hadriani adventum expressum esse coniecit, quem scimus exeunte mense Novembri a. 130 Thebas adiisse (cf. CIG 4727) i. e. eo tempore quo flumen crescere solet.

1303 Romae in vinea Pia ad viam Portuensem columbarium repertum in eoque opus musivum, in quo Proserpinae raptus expressus; equis Plutonis adscripta nomina.

ΧΘΟΝΙΟϹ · ΕΡΕΒΕΥϹ · ΖΟΦΙΟϹ · ΑΥΓΑΙΟ

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1885 p. 477 et *bull. comun.* 1885 p. 171.

Χθόνιος, Ἐρεβεύς, Ζόφιος, Αὐ[γ]αῖο[ς].

ΑΥΓΑΙΟ notiz.

1304 In sepulcro ad viam Appiam (*nella tenuta di S. Maria Nuova nel 1866* Atti) repertum opus musivum, quo expressum corpus hominis digito titulum monstrantis. Nunc in museo Kircheriano.

ΓΝΩΘΙ · ϹΑΥΤΟΝ

Descripsi. Ruggiero *catal. mus. Kirch.* I 272. Est in *atti del Pontificio Ministero del commercio.*

Γνῶθι σαυτόν.

1305 Romae repertum in monte Aventino fragmentum operis musivi, a Bianchinio Veronam translatum, ubi est in bibliotheca capitulari Bianch. Visc.

Bianchini demonstr. hist. eccles. quadripartitae I 2 p. 565; Ficoroni in Feae miscellaneis p. CXXVI n. 22; Visconti iconogr. gr. tab. 11 coll. vol. I 119; repetiit Franz 6124.

Propter dictum quod Chiloni tribui solet (γνῶθι σαυτόν) Chilonis caput iuxta expressum putabat Bianchinius, quae valde incerta est coniectura; incertior tamen Viscontii opinio, qui hoc opus in bibliotheca Pollionis fuisse suspicabatur.

1306 Repertum opus musivum in *Tor de' Conti* inter ea quae ab canonico Dionysio effossa sunt Gerh.

ΕΡΡΕ

Edidit Gerhard *hyperbor. Stud.* p. 139; inde Franz 6131 c.

Ἔρρε.

Cf. O. Iahn *arch. Beitr.* p. 149 adn.

1307 Romae repertum *negli Orti celebri Palombara sulle Esquilie.*

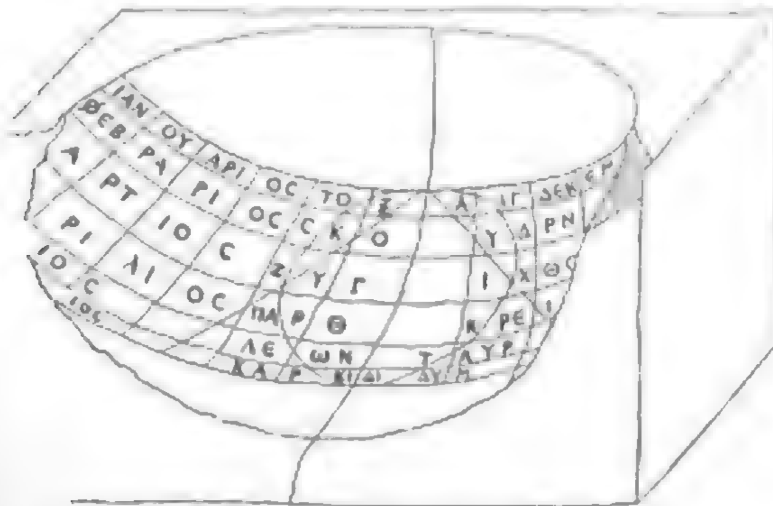

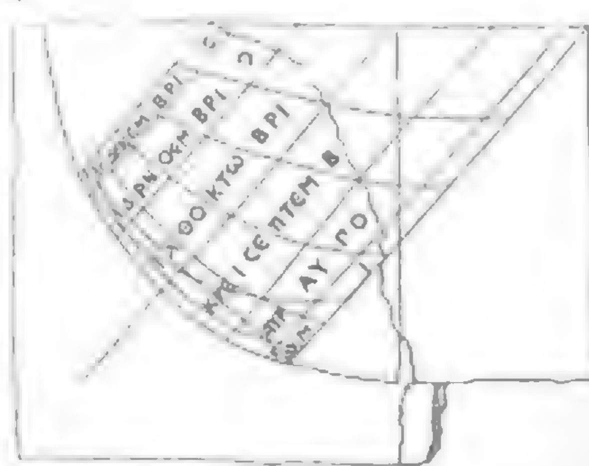

Guattani *memorie encicloped. Romane* V 103 sqq. cum explicatione Stephani Piale; inde repetiit Franz 6179. Cf. Franc. Woepke disquisitiones archaeol. mathem. circa solaria veterum, Berolini 1847.

Nimis sum a rebus mathematicis astronomicisque alienus quam ut Pialii Woepkiique rationes diiudicem. 'Monumentum hoc illi solariorum generi, quod Vitruvius (IX 9) hemicyclii Berosiani nomine commemorat, adnumerandum videtur' Woepke.

1308 Basis dodecagona a. 1779 reperta *nella villa de' Monaci del monte Libano* (apud S. Petrum in vinculis). Nunc in museo Vaticano.

ORI ENS			SEP TEN TRIO			OCCI DENS			MERI DIES		
AΦH AIΩ THC SOLA NVS	KAIKI AC VVL TVR NVS	BOPE AC AQVI LO	AΠAP KIAC SEPTEN TRIO	ΘPA KIAC CIR CIVS	IAΠYΞ CHO RVS	ZEΦY POC FAVO NIVS	ΛIΨ AFRI CVS	ΛIBO NOTOC AVSTRO AFRI CVS	NO TOC AVSTER	EYPO NOTOC EVRO AVS TER	EY POC EV RVS

Descripsi. Marini *iscriz. Albane* 159 p. 177; inde Franz 6180.

Oriens. Ἀφηλιώτης *Solanus.* Καικίας *Vulturnus.* Βορέας *Aquilo.* *Septentrio.* Ἀπαρκτίας *Septentrio.* Θρακίας *Circius.* Ἰάπυξ *Chorus.*

Occidens. Ζέφυρος *Favonius.* Λίψ *Africus.* Λιβόνοτος *Austroafricus.*

Meridies. Νότος *Auster.* Εὐρόνοτος *Euroauster.* Εὖρος *Eurus.*

Cf. quae exposui Hermae vol. XX 579 sqq. 623. — Ἀπαρκίας pro ἀπαρκτίας scriptum sicut ἄρκος pro ἄρκτος supra n. 1302 l.

VIII. INCERTI ARGVMENTI.

1309 In vinea Antonii Ursini All.. Sed vix urbanae originis.

ΟΙ ΦΙΛΟΙ
ΠΟΛΥΚΛΗΣ
ΝΙΚΑΝΔΡ·
ΣΩΤΗΡΙΧΟΣ
ΗΡΟΔΟΤΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΚΑΙ
ΘΡΑΣΕΑΣ
ΧΑΡΜΙΔΗΣ

Leo Allatius sched. Barberin. XXXVIII 92 (inde Marini Vat. 9118 f. 107); pessime (Suaresius?) sched. Barberin. XXX 182 f. 16 et simillimo exemplo Suaresius Vat. 9140 f. 160, 11.

1 Φ.ΦΙΛΟΙ All. ΟΙΦΙΛΟΙ Suar. ΦΙΛΟΙ Barb. — 3 ΠΙΚΑΝΤΡΙ Suar. Barb. — 4 ΣΑΓΟΡΑΤΗΣ Suar. (in marg. ΑΓΡΟΑΤΗ) Barb., vix credibili discrepantia — 5 ΟΔΟΛΟΤΟΣ Suar. ΘΕΟΔΟΤΟΣ Barb. — 8 ΧΑΡΜΗΔΗΣ Barb. ΧΑΡΜΗΔΙΣ Suar. ARMIDI All.

Οἱ φίλοι Πολυκλῆς, Νίκανδρ[ος], Σωτήριχος, Ἡρόδοτος, Δημήτριος [ὁ] καὶ Θρασέας, Χαρμίδης.

1310 Romae.

OY O A A T E P P A I J	XV K S E P T E M B R E S J	*hic visitur statua virilis obtruncato capite*

Muratori 1095, 4 ex sched. Ambros.; inde Franz 6182.

Legitur *Volaterrai XV kal. Septembres*; sed quid hoc sit nescio.

1311 Ad viam Latinam a. 1857/58 reperta tabula marmorea, nunc in museo Kircheriano.

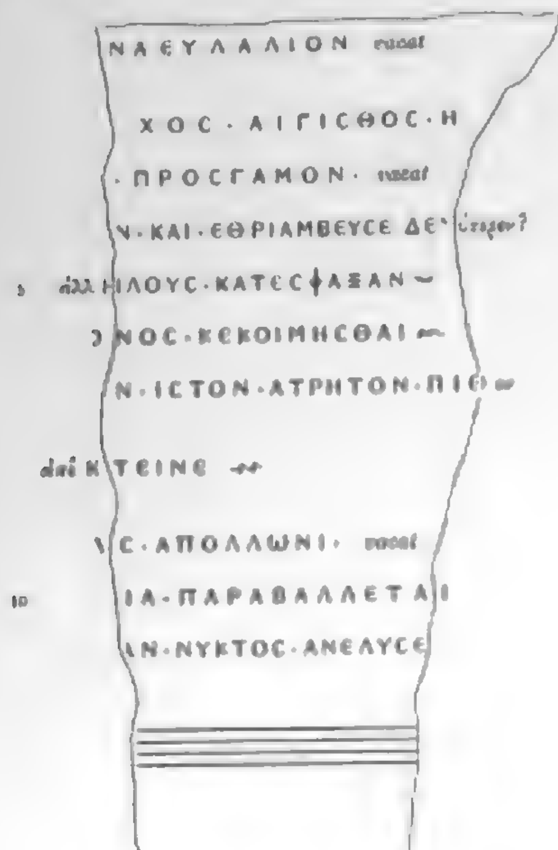

Descripsi. Edidit R. Garrucci *relazione generale degli scavi e scoperte fatte lungo la via Latina* (Rom. 1859); Ruggiero catal. mus. Kirch. I p. 4.

1 ΕΥΛΑΛΛΟΝ Gar. Rugg. — 11 ΑΝΕΛΥCΙ Gar. ΑΝΕΛΥΕ[το] Rugg. — Extra lineas quae addidi (v. 6. 8. 9. 10), videtur solus Garrucci vidisse.

Argumentum tituli non dispicio; v. 1 videtur nomen hominis Romani fuisse velut [᾿Αρρίαν]ὸν Εὐλάλιον. V. 2. 3 videtur [ὁ μοι]χὸς Αἴγισθος dici Clytaemnestram πρὸς γάμον coegisse; v. 5 fortasse Oedipi filii [ἀλλή]λους κατέσφαξαν, quamquam alia cogitari possunt; v. 7 fort. trimetri iambici clausula ἐς τὸν ἄτρητον πίθ[ον], quod quo spectet non video; etiam reliqua mihi obscura.

1312 *Sul Viminale.*

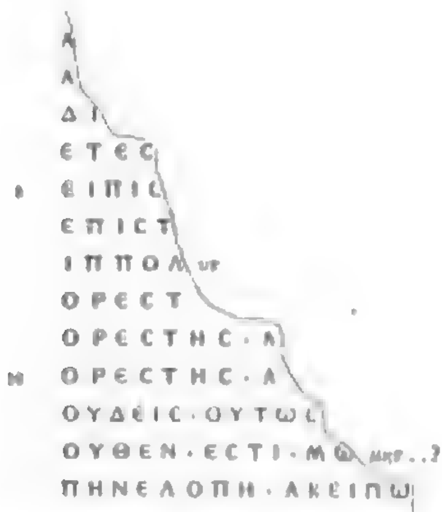

Descripsit C. L. Visconti.

Titulus qualis fuerit non assequor.

1313 Romae in monte Palatino lapis mutilus.

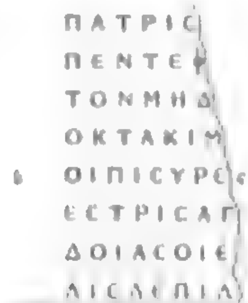

Ex Mommseni apographo edidi epigr. 1121.

Fortasse aenigma fuit ex eorum genere qualia Metrodori ἐπιγράμματα ἀριθμητικά feruntur Anth. Pal. XIV 116 sqq.

VIIII. TITVLI SEPVLCRALES.

1314 Romae in vestibulo aedium Castellani tabula marmorea.

ΛΒΑϹΚΛΝ
ΤΙѠΝ
ЄΥ✝ΥΧΙ

Descripsimus Bormann et ego.

Ἀβασκαντίων εὐψύχι.

1315 Paucis abhinc annis ad D. Pauli basilicam erutum meminimus Sirm. ed. Sid. a. 1652.

ΕΚΤΟΝΕΠΕΙΚΟϹΤΩΠΛΗϹΑϹΕΤΟϹ
ΑΒΓΑΡΟϹΕΝΘΑ
ΤΑΡΧΥΘΗΜΟΙΡΩΝΩϹЄΠЄΚΛΩϹЄΜΙΤΟϹ
ΩΦΘΟΝΟϹΩϹΑΔΙΚΟϹΤΙϹΑΠЄϹΒΕϹΕΝ
ΑΡΧΟΜΕΝΟΝΦΩϹ
ΛΥΠΗϹΑϹΔΕΓΕΝΟϹΚΑΙΦΙΛΙΟΥϹΕΤΑΡΟΥϹ
ΤΥΜΒΟΝΔ'ΑΝΤΩΝΙΝΟϹΕΩΘЄΤΟ
ΤΟΥΤΟΝΑΔЄΛΦΩ
ΟΙϹΙΝΟΠΡΙΝΒΑϹΙΛЄΥϹΑΒΓΑΡΟϹ
ΗΝΓΕΝΕΤΗϹ.

Sirmond Paris. 10807 f. 68', edidit idem litteris minusculis ad Sidon. Apoll. II 8 p. 30; ex hoc altero loco inscr. basil. D. Pauli p. 64 n. 56 et Reinesius III 72; hinc Franz 6196.

ΠΛΗϹΑϹ ... ΜΙΤΟϹ
1 ΖΗϹΑϹ Sirm. ms. πλήσας ed. — 3 ΜЄΝΟϹ ms. μίτος ed. — 4 Ὧι φθόνος ed. — 6 λυπήσας τὸ γένος ed. — 7 Ἀντωνεῖνος ed.

Ἕκτον ἐπ' εἰκοστῷ πλήσας ἔτος Ἄβγαρος ἔνθα
ταρχύθη, μοιρῶν ὡς ἐπέκλωσε μίτος·
ᾧ φθόνος ὡς ἄδικός τις ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς,
λυπήσας τὸ (?) γένος καὶ φιλίους ἑτάρους.
τύμβον δ' Ἀντωνεῖνος ἐῷ θέτο τοῦτον ἀδελφῷ·
οἷσιν ὁ πρὶν βασιλεὺς Ἄβγαρος ἦν γενέτης.

Vv. 4 et 5 incertum ex coniectura an ex alio apographi sui exemplo rescripserit Sirmond τὸ pro δὲ et Ἀντωνεῖνος pro Ἀντωνῖνος.

Abgarum patrem regem Edessenum fuisse L. Aelium Septimium Magnum Abgarum statuit Alfredus Gutschmid *Untersuch. über d. Gesch. des Königreichs Osroene* p. 42 (= *mém. de l'acad. de St. Pétersbourg* ser. 7 vol. XXXV a. 1887); illi successisse non ita multo post a. 211 Severum Abgarum eum, cui hic titulus positus esset, ultimum regem Edessenorum ab Antonino Severi f. depositum et in vincula coniectum.

1316 In summitate anterioris faciei Basilicae Vaticanae olim crux marmorea, sed a. 1606 muro meridionali sacrae Divi Petri Confessionis inserta Dion. Huius crucis, quae ex antiquo lapide sepulcrali facta erat, in basi legebatur.

Θ Υ Κ
ΑΒΙΑΑΓΙΠΠΙ
ΝΑѠ ΝΗΔΥ
Μѡ
ΕΥΘΕΡѠ
ΙΝΙΑ

Laur. Dionysius, sacrarum Vaticanae basilicae cryptarum monumenta (1773) I 2 adhibito Iacobi Grimaldi instrumentorum libro ms. Vatic. p. 87.

Vs. 1 Υ itemque v. 3 ѡ litterae foliolorum notae videntur fuisse.

Θ. κ. Ἀβία Ἀγ[ρ]ιππεῖνα Νηδύμῳ [ἀπελ]ευθέρῳ [μ]νή[ς χάριν].

Ingeniose Mommsenus fragmentum versibus non diremptis descriptum esse ratus sic restituebat: [Φλ]αβία Ἀγ[[ρ]]ιππεῖνα | [Φλαβί]ῳ Νηδύμῳ | [ἀπελ]ευθέρῳ | [μ]νή[ς χάριν].

1317 In agro Romano.

ΑΓΑΘΗΤѠϹΥΜ
ΑΤΤΑΛΙѠΝЄΡΜЄΡѠ
ΤΙΤѠΙΔΙѠЄΠΙϹ
ΤΑΤΗЄΠЄΓΡΑΥΑ

Garrucci *bull. arch.* 1861 p. 8.

Ἀγάθῃ τῇ συμ[βίῳ] Ἀτταλίων[ι], Ἑρμέρωτι τῷ ἰδίῳ ἐπιστάτῃ ἐπέγραψα.

1318 Veronae in museo philharmonico (n. 553) tabella. Titulus Italicae sine dubio originis, fortasse urbanae.

Θ Κ·
ΑΓΑΘЄΙΝΟϹ
ΑΒΡΟΚΟΜΑΤѠ
ΑϹΥΝΚΡΙΤѠ
ΦΙΛѠ

Descripsi. Maffei M. V. 59, 2; inde Franz 6867.

Θ. κ. Ἀγαθεῖνος Ἀβροκόμᾳ τῷ ἀσυνκρίτῳ φίλῳ.

1319 *Nei dintorni Gabini* Visc. *presso il Pacetti* Mar. In museo Vaticano Or.

Θ Κ
ΑΓΑΘΙΑΙΑΓΑΘѠΙ
ΤΟΗΘΟϹΚΑΙΤΗΝ
ΤЄΧΝΗΝ

Marini Vat. 9125 f. 73 ex Amatii apographo. Edidit Visconti *mon. Gabini* (1797) p. 21; denuo Osann syll. p. 443, 135; hinc Franz 6326.

2 ΘΙΑΙ-ΑΓ Visc. — 3 ЄΘΟϹ-ΚΑΙ Visc.

Θ. κ. Ἀγαθίαι ἀγαθῷ τὸ ἦθος καὶ τὴν τέχνην. Cf. quae notavi ad Athen. I p. 1 c.

1320 Ad forum boarium in domo privata Pigh. *Nella casa di M. Giulio Herculano* Lig. Florentiae in horto nobb. Gaddiorum Gor. Perusiae in museo lapidario universitatis ex collectione Gaddiana Verm., qui quod addit Langermannum aetate Romae fuisse in domo Iulii Herculani patet quid erraverit. Perusiae in museo etiamnunc extat tabula marmorea.

ΟΥΧΙΠΟΝΩΔΟΛΙΛΛΗΜΦΘΕΙϹΤΟΠΡΙΝΗΛΘΑϹΟΙΝΥΝΕΠΙΓΡΑΨΑϹ
ΑΛΛΑΝΟϹΩΛΗΜΦΘΕΙϹΗϹΕϹΧΕΠΙϹΟΙΒΑΙΑΝΟΝ
ΝΥΝΔΕϹΟΙΤΗΝΔΕΓΡΑΦΗΝΘΗϹΩΧΑΡΙΝΗϹΑΠΟΚΗΡΟΥ
ΑΝΤΙΤΥΠΟΝΡΕΥϹΕΙΤΟΙϹΔΑΚΡΥΟΙϹΧΑΡΙΤΑ
ΕΙΔΕΤΙϹΕϹΤΙΝΟΟϹΠΑΡΑΤΑΡΤΑϹΙΝΗΠΑΡΑΛΗΘΗ
ΗϹΕϹΧΟΝϹΠΟΥΔΗϹΕΠΙϹΟΙΝΥΝΚΑΤΕΧΕΙϹΧΑΡΙΤΑ
ΤΙϹΔΕΤΥΠΩϹΕΤΑΓΡΑΜΜΑΤΑΕΙΜΙΤΟΠΡΙΝϹΟΥ
ΑΙΜΑϹΟΝΕΝΖΩϹΙΝΛΥΠΕΙϹΜΕΤΕΛΟϹΚΑΤΕΧΟΥϹΑ
ΑΓΑΘΩΝΑΔΕΛΦΗΑΤΤΑΛΙΔΙΜΝΕΙΑϹΧΑΡΙΝ

Descripsi et contuli cum ectypo. Pighius Berol. f. 67; Ligorius Neap. VII 464. Ex Ligorio per Langermannum Reinesius XV 28, Muratorius 1432, 8. Gorius inscr. Etr. I 187, 8; Vermiglioli *inscr. Perug.* p. 430 (ed. 2 p. 569); repetiit Franz 6210.

Οὐχὶ πόνῳ δολίῳ λαμφθεὶς τὸ πρὶν ἦλθέ σοι νῦν ἐπιγράψαι,
ἀλλὰ νόσῳ λαμφθείς, ἣν ἔσχ' ἐπὶ σοὶ βα[σ]ανον·
νῦν δέ σοι τήνδε γραφὴν θήσω χάριν, ἣν ἀπὸ κηροῦ
ἀντίτυπον ῥεύσει τοῖς δακρύοις χάριτα.
εἰ δέ τίς ἐστι νόος παρὰ Ταρτάρῳ ἢ παρὰ Λήθῃ,
ἣν ἔσχον σπουδὴν ἐπὶ σοὶ νῦν κατέχεις χάριτα.
τίς δ' ἐτύπωσε τὰ γράμματα; εἰμὶ τὸ πρίν σου
αἷμα σὸν ἐν ζωοῖς· λυπεῖς με τέλος κατέχουσα.
Ἀγάθων ἀδελφῇ Ἀτταλίδι μνείας χάριν.

1 δολίῳ nunc servavi; neque enim gravius hoc reliquis barbari sermonis vitiis, quae explicare studui epigr. 722 — 2 *βάσανον* Gorius.

1321 Exscripsit Amatius credo apud Go. Augustinum Mar.

ΑΓΑΘΩΝΕ
ΤΩΝΗ
ΚΑϹΑΝΔΡΟϹ
ΕΤΩΝΚΒ
ΑΝΕΘΗΚΕ
ΖΩϹΙΜΗ
ΤΕΚΝΟΙϹ
ΑΞΙΟΙϹ

Marini Vat. 9125 f. 84 ex Amatii apographo.
Ἀγάθων ἐτῶν η', Κάσανδρος ἐτῶν κβ'. ἀνέθηκε Ζωσίμη τέκνοις ἀξίοις.

1322 Romae in domo privata vidit Gerh. Nunc inter lapides Sartianos in museo Capitolino.

Θ К
ΜΗΤΡΙΦΙΛΗΙΑΓΕ
ΛΗΙΚΑΙΛΑΡΕΤΑΙΕ
ϹΘΛΗΙΑΔΕΛΦΗΙ
ΙΟΥΛΙΟϹΑΝΤΙΓΕ
ΝΗϹΜΝΗΜΕΠΟ
ΗϹΕΤΟΔΕ

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Μητρὶ φίλῃ Ἀγέλῃ καὶ Λαρέτᾳ ἐσθλῇ ἀδελφῇ
Ἰούλιος Ἀντιγένης μνῆμ' ἐπόησε τόδε.

Descripsi. Ex schedis Gerhardi edidit litteris minusculis Welcker syll. n. 70; indidem maiusculis Franz 6198. Est etiam in tabula aere incisa inter schedas Sartianas.

1323 *Trovata nella via Valeria poco discosto dalla porta di S. Giov. Laterano* Lig. Apud Gentilem Delphinium ad forum Piscarium Smet.

ΑΓΛΑΙϹΚΛΑΥΔΙΑΑΠΕΛΕΥΘ
ΒΑΛΒΙΛΟΥΕΘΗΚΕΝΤΩΙ
ΔΙΟΑΝΔΡΙΗΡΑΚΛΕΜΝΗ
ΜΗϹΧΑΡΙΝΕΖΗϹΕΝΕ
ΤΗ
ϟ Ḥ Ń
ϹΙϹΤΟΜΝΗΜΗΝΛΑΙΔΟϹ
ΕΙΟΥΛΙΑϹ
Ι

Ex suo apographo Smetius ed. f. 130, 12; inde Grut. 948, 7 et Franz 6668. Habet Ligorius Neap. VII 466.

1 ΚΛΑΟΥΔΙΑ·ΑΠΕΛΕΥ· Lig. — 2 ΒΑΛΒΙΛΟΥ Smet. — 3 ΔΙΟ Lig. addito *sic* — ΗΡΑΚΛϹΜΝΗ Lig. — 5. 6 ΤΗΖ ΗΡ Ν Lig. — 7 ΜΝΗΜΙΝ Lig. — 8 ΚΑΙΙΟΥΛΙΑϹ Lig. — 9 Ι om. Smetius.

Dedi haec omnia integra ut Ligorium non Smetiano exemplo usi persuaderem, quamquam eo quo dixit Ligorius loco inventum esse lapidem non contenderim.

Ἀγλαὶς Κλαυδία ἀπελευθ(έρα) Βαλβίλ(λ)ου ἔθηκεν τῷ ἰδί(ῳ) ἀνδρὶ Ἡρακλε(ῖ) μνήμης χάριν· ἔζησεν ἔτη .. μῆ(νας) [η']. εἰς τὸ μνημῖν (i. e. fort. *μνημεῖον*) *Λαΐδος Ἰουλίας.*

Franz legit ἔτη ϛ, μ(ῆνας) [η'].
Claudius Balbillus praefuit Aegypto imperante Nerone, cf. Tac. ann. 13, 22, ubi vide interpretes.

1324 Fragmenta duo tabulae marmoreae nunc in repositis musei Lateranensis.

Ex apographo Detlefsenii (a. 1861) ed. Henzen CIL VI 11259/60, qui vidit diverbium esse inter Agricolam filium decedentem et patrem Trophimum.

υἱοὺς καὶ ἑαυτὸν Δ[........ Τρό]φιμος ἐποίησεν

patri suo: animaequitate [..... *P*]*iissimo filio Agricolae Tr*[*ophimus d*(*icit*):
Agr]*icola patri suo d*(*icit*): *anima mi exti* ..... *e, sed cum iam dies suppl*[*ic* ..
pater] *d*(*icit*): *duc me tecu*(*m*), *Agricola* [..... *Agricol*]*a d*(*icit*): *non te duco, pat*[*er* ..
5 .... *te*]*cu*(*m*) *pat*[*er* .... *d*]*ucet. Pater d*(*icit*): ....
. . . . . . *o te non* . . .
. . *cum n* . .

V. 2 videtur filius patrem hortari, ut aequo animo ferat suam mortem — 3 Henzen: *anima mi, exti*[*ncti mei volo te memoriam servar*]*e*, quod mihi non probabile — extr. Mommsen: *cum iam dies suppl*[*icio tibi sit, qui vitam mihi dedit* ..], in quibus *supplicii* vocabulum certum arbitror.

Ð nota i. q. *dicit* vel *dixit*, cf. CIL VI 266.

1325 In aedibus Merolli tabula marmorea.

ΑΓΡΙΠΠΑϹΦΟ
ΥϹΚΟΥΦΑΙΝΗ
ϹΙΟϹΘΕΟϹΕΒΗϹ

palma corona palma

Descripsit Gatti, contulit Henzen.

Ἀγρίππας Φούσκου Φαινήσιος θεοσεβής.

Hominem ex Phaena oppido oriundum θεοσεβὴ praedicatum (i. e. σεβόμενον θεόν, cf. Bernays op. II 76) facile conicias Iudaicum fuisse.

1326 *A S. Agnese.*

ΝΙϹ ΑΘΗΝΟΔΩ
ΓΛΥΚΥΤΑΤ

Manutius Vat. 5241 p. 183 n. 12; inde Donius sched. Marucell. A 293 p. 9.

. . . σις Ἀθηνοδώ[ρῳ] γλυκυτάτ[ῳ

1327 Romae in aedibus Camuccini tabula marmorea.

Descripsit Bormann a. 1869.

Ὁ πα]τὴρ Μα[... κ]αὶ ὁ ἀδελφ[ὸς . . α]νδρος Ἀ[θηνο]δώρῳ ἥ[ρωι]· ἔτη ἐγένετο ..

1328 Romae ad S. Paulum Gor. Ibidem nunc extat.

Θ Ω Κ
Π·Α·ΑΠΟΛΑΥϹΤΟϹ
ΠΡΙΜΆΔΙ·ΘΡΕ
ΠΤΗ·ΙΔΙΑ·ΜΝΙ
ΑϹ·ΧΑΡΙΝ·ΕΠΟΙΗ
ϹΑ

Descripsi. Gorius sched. Marucell. A 77, ed. symb. litt. V 24 missam a Petro Paulo Giannanio; denuo Osann syll. 474, 10; adhibitis Muenteri schedis Franz 6521.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Π. Α(ἴλιος)? Ἀπόλαυστος Πριμάδι θρεπτῇ ἰδίᾳ μνίας χάριν ἐποίησα.

1329 Romae ad D. Stephani *del Cacco* Fabr. Sine loco Don.

Π·ΑΙΛΙΟϹ
ΑϹΚΛΗΠΙΑ
ΔΗϹ·ΚΑΤΑ
❦ ΔΙΑ ❦
ΘΗΚΗΝ

Donius sched. Marucell. A 188. Edidit Fabretti X 343 (hinc Franz 6189).

2 ΑϹΚΛΕΠΙΑ Fabr. — 4 foliola om. Don.

Π. Αἴλιος Ἀσκληπιάδης κατὰ διαθήκην.

1330 Romae olim ad amphitheatrum in martyrum XL Met.

Θ ❦ Κ
Τ.ΑΙΛΙΟϹ ❦
ΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹ ❦
ϹΕΒΑϹΤΟΥ ❦
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟϹ
ΙΑΤΡΟϹ ❦
ΛΟΥΔ.ΜΑΤ
ΧΕΙΡ.

Metellus Vat. 6039 f. 329; ex schedis Metellianis per Gutenstenium missis Grut. 335, 1; hinc Franz 6658.

Θ. κ. Τ. Αἴλιος Ἀσκληπιάδης Σεβαστοῦ ἀπελεύθερος, ἰατρὸς *ludi matutini* χειρουργός.

Medicos ludi matutini habes CIL VI 10171. 72, cf. Hirschfeld *Verwaltungsgesch.* I p. 180.

1331 Apud Ficoronium (ex hereditate Gualtheriana Gor.) Mur.

Θ Κ
Τ·ΑΙΛΙΩ
ΑΥΡΗΛΙΩ
ΔΙΟΔΟΤΩ

Gorius sched. Marucell. A 6 ab Ficoronio; item ab Ficoronio acceptam Murat. 1625, 8 (hinc Franz 6549).

4 ΔΙΟΔΑΤΩ Mur.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Τ. Αἰλίῳ Αὐρηλίῳ Διοδότῳ.

1332 Repertus lapis duobus milibus in via Appia Ficor. (apud Gor.) Postea fuit apud Ficoronium 'ex hereditate Gualtheriana' Gor. In columbario viae Praenestinae Mur.

Θ Κ
ΑΙΛΙΩ ΔΙΟ
ΝΥϹΙΩ ΘΕ
ΩΝϹΥΝΤΡΟ
ΦΟϹΕΠΕΓΡΑΨΕ

Gorius sched. Marucell. A 6, A 62 missam d. XXI m. Febr. a. 1733 a Ficoronio; ab eodem acceptam ed. Muratori 1624, 5 (hinc Franz 6530).

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Αἰλίῳ Διονυσίῳ Θέων σύντροφος ἐπέγραψε.

1333 Romae *presso di S. Marco nella casa di Francesco Novello* Lig. Suar.

D · M
P·AELIO·EPAPHRODITO·VIX
ANN·XXV·ET·P·AELIO
DITIANO·VIX
ANN·XX·FEC·P·AELIVS
EPAPHRODITVS
AMICORVM FILIS
CARISSIMIS
ET·SIBI·P·EOR
ΛΕΤΟΠΩΚΕΙΝΤΑΙΔΥΟ

Ligorius Neap. VII 490; inde Suares. Vat. 9139 et Murat. 1430, 1; inter falsas Henzen CIL VI 1029*.

Titulus interpolatus potius quam fictus videtur ab Ligorio; lapidem ab sinistra mutilum fuisse docet v. 10 et fortasse etiam v. 4, ubi possis [*Epaphro*]*ditiano* supplere.

V. 10 Muratorius edidit ἐν τῷδε τόπῳ κεῖνται δύο, recte fortasse suppletum.

1334 Romae in claustro S. Pauli Mar. Ibidem extat.

Θ Κ
Π·ΑΙΛ·ΕΥΤΥΧΗϹ·ΑΙΛ·
ΔΟΜΙΤΗ·ϹΥΝΒΙΩ
ΜΝΙΑϹ·ΧΑΡΙΝ
ΕΠΟΙΕΙ

Descripsi. Ex lapide Marini Vat. 9133 f. 255 et Mercklin *arch. Ztg.* 1849 VII 105, 14; hinc Franz 6535 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Π. Αἴλ(ιος) Εὐτύχης Αἰλ(ίᾳ) Δομίτῃ συνβίῳ μνίας χάριν ἐποίει.

1335 In museo collegii Romani s. Kircheriano Lup. Maff. Nunc in Vaticano museo lapidario.

Θ Κ
ΤΙΤΩ·ΑΙΛ·
ΕΥ.ΤΥΧΙΩ
ΝΙ·ΥΙΩΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΩ ❦
ΖΗΣΑΝΤΙ·
ΕΤΗ·ΛϚ

Descripsi. Lupi *dissertaz.* I 156 et epit. Sev. 68 (hinc Murat. 1126, 7); Maffei M. V. 315, 3; Osann syll. 421, 5; adhibitis Thorlacii schedis Franz 6532.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Τίτῳ Αἰλ(ίῳ) Εὐτυχίωνι υἱῷ γλυκυτάτῳ ζήσαντι ἔτη λϛ'.

1336 Romae in aedibus Crescentii cardinalis vidit Sirmond Rein. Sine loco Sirm. ms. Postea inter marmora Oxoniensia.

Θ ϧ Κ
Τ ∠ ΑΙΛΙΟϹ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΗϹ
ΚΑΙ ◦ ΑΙΛΙΑΦΙΛΗΤΗ
ΚΑΙ ◦ ΤΟΥΤΩΝΟΙΥΙΟΙ
ΗΡΑΚΛϹΙΔΗϹΚΑΙ
ΚΡΟΝΙΟϹ
ΦΙΛΟΥΜΕΝΩ
ΕΤΩΝ ∠ ΙΑ ◦
ΜΗΝΩΝ ∠ Γ ◦
ΗΜΕΡ ◦ ΚΕ ◦
Μ ◦ Χ

Exemplum est Chandleri marm. Oxon. II 85. Descripsit Sirmond Paris. 10808 f. 34. Edidit Selden marm. Arundel. (1629) n. 26; hinc adhibitis Sirmondi schedis, diversis ab eis quibus ego utor, Reines. XVI 1; Maittaire marm. Oxon. 15; repetiit Franz 6485.

1 om. Sirm., idemque varias interpungendi notas ubique omisit — 11 ΚΙ Sirm.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Τ(ίτος) Αἴλιος Ἡρακλείδης καὶ Αἰλία Φιλήτη καὶ τούτων οἱ υἱοὶ Ἡρακλείδης καὶ Κρόνιος Φιλουμένῳ ἐτῶν ια', μηνῶν γ', ἡμερ(ῶν) κε', μ(νήμης) χ(άριν).

1337 *Al di fuori delle mura nella già vigna Caracciolo al Campo Verano sopra l' antico cimitero di S. Ciriaca* Fior.

pueri protome

Θ Δ
Λ ◦ ΑΙΛΙΩ · ΜΕΛΙΤΙΝΩ
ΤΕΚΝΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩ ◦
ΦΗΛΙΚΛΑΜΗΤΗΡΚΑΙΜΥ
ΡΩΝΠΑΤΗΡΑΤΥΧΕϹΤΑ
ΤΟΙΕΠΟΗϹΑΝΕΖΗϹΕΝ
ΜΗϹΙΝΔΕΚΑΤΡΙϹΙΝ
ΗΜΕΡΑΙϹΕΝΝΕΑ ◦ ΜΗ
ΕΝΟΧΛΗϹΗϹΤΩΤΑΦΩ
ΜΗΤΟΙΑΥΤΑΠΑΘΗϹ
ΠΕΡΙΤΕΚΝΩΝ · NESIS
MOLESTVSNEPATIARVSHOC
ETOLLASINCLVSASCAVE

Ex suo apographo Henzen CIL VI 10736; Fiorelli *notizie* 1876 p. 57.

Θ(εοῖς) δ(αίμοσιν). Λ(ουκίῳ) Αἰλίῳ Μελιτίνῳ τέκνῳ γλυκυτάτῳ Φηλῖκλα μήτηρ καὶ Μύρων πατὴρ ἀτυχέστατοι ἐποίησαν. ἔζησε μησὶν δέκα τρισίν, ἡμέραις ἐννέα. Μὴ ἐνοχλήσῃς τῷ τάφῳ, μὴ τοιαῦτα πάθῃς περὶ τέκνων. Ne sis molestus, ne patiarus hoc, et ollas inclusas cave.

1338 In monasterio SS. Andreae et Gregorii in monte Caelio Sand.

Θ Κ
Π . ΑΙΛΙΩΙ
ΠΑΡΘΕΝΟ
ΠΑΙΩ . ΕΠΟΙ
ΗΣΑΝΕΙΝΕ
ΚΕΜΝΕΙΑΣ
ΑΥΞΗΣΙΣΗΓΥΝΗ
ΚΑΙΕΥΕΛΠΙΣΤΟΣ
ΑΔΕΛΦΟΣ·

Sandrius in Oderici dissert. p. 368, 4; inde Franz 6533.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Π. Αἰλίῳ Παρθενοπαίῳ ἐποίησαν εἵνεκα μνείας Αὔξησις ἡ γυνὴ καὶ Εὐέλπιστος ἀδελφός.

1339 Romae cippus parvus marmoreus in domo privata (*Via Tordenona 136*). Litterae pessimae et inaequales.

patera ΠΑΙΛΠΛΩΤΙ *urceus*
ΝΟϹΚΑΙΠΑΙΛ
ΕΥΜΕΝΕΙΑΠΑΙΛ
ΛΟΥΚΙΛΛΗΙΤΩΙΓΛ
ΚΥΤΛΤΩΙΘΥΓΛΤΡΙ
ΩΙΖΗϹΛΝΤΙΕΤΗ
Η̄ΜΗΝΛϹΒΗΜΕΡΛ‹
Η̄ΛΝΘΡΩΠΕΜΗΚΙ
ΝΗϹΗϹΤΛΛΚΙΝΗϹΗϹ
ΤΛΛΚΙΝΗΤΛ ◦
DIS MΛNIBVS

Ex ectypo quod dedit Gatti descripsi. CIL VI 23718.

Π. Αἰλ(ιος) Πλωτῖνος καὶ Π. Αἰλ(ία) Εὐμένεια Π. Αἰλ(ίᾳ) Λουκίλλῃ τῷ γλυκυτάτῳ θυγατρίῳ, ζησάσῃ ἔτη η', μῆνας β', ἡμέρας ϛ'. Ἄνθρωπε μὴ κινήσῃς τὰ ἀκίνη(της τα ακινη)τα. Dis manibus.

Versu 9 turbavit quadratarius.

Nota praenomina imperite addita mulieribus.

1340 Romae reperta tabula marmorea in coemeterio S. Laurentii extra muros.

Θ Δ
Λ · ΑΙΛΙΩΙϹΤΕΦΑΝΩΙ
ΚΑΙ · ΑΡΙϹΤΟΦΑΝΗ · ΥΙΩΙ

Lanciani *bull. comun.* 1878 VI 120.

Θ(εοῖς) δ(αίμοσιν). Λ. Αἰλίῳ Στεφάνῳ καὶ Ἀριστοφάνῃ υἱῷ.

1341 In aede SS. Viti et Modesti in macello Don. Ibique etiam nunc extat muro adfixus cippus valde detritus.

AETERNAE ANIMAE·
L·AELI TERTI·CAVSIDICI·
QVAE IN '⁻// ˢP'FIA FVIT CON
DICIONE / / / / / / / / / ANNIS
XX / / / / / / / / / / / / /
CVIV / / / / / / / / / / / / / / /
PERV / / / / / / / / / / / / / / /
ARAM / / / / / / / / / / DVL
CISSIMO NLI' / / / / / AELIVS
TERTIVS PATER·HVNC PLACEN
TIA HABET PATRIA QVEM ROMA
CREAVIT·MARMOREO POSI
TVM SOLIO ARAMQVE SACRA
VIT·IN HORTIS ALLI FILETIANI
CARISSIMI AMICI·CVRANTE
L AELIO COMA PATRVO FILIO
INNOCENTISSIMO

ΑΝΘΡΟΠΙΝΑ

Descripsit Gatti apud Henzenium CIL VI 9240. Ligorius Neap. l. 39 (inde Murat. 667, 5); Winghius Bruxell. I f. 7; Cittadini cod. Marc. p. 169; Donius sched. Marucell. A 188; Seguier Paris. f. 117; Fabretti 378, 190.

3 QVAE!!!!!SPIFIO·FVIT Lig. QVAEIV/////SPIE/ FVIT Wingh. QVAEIN....FVIT Seg. QVAEI....FVIT Citt. QVAE...FVIT Fabr. — 5. 6. 7 om. Citt. — 5 XXX Lig. Fabr. Seg. — 6 om. Wingh. — 7 PERV......FELI Lig., om. Wingh. — 9 CISSIMO·FILIO·L·ALLIVS Fabr.

Inde a v. 10:

hunc Placentia habet patria, quem Roma creavit,
marmoreo positum solio aramque sacravit

in hortis Alli Filetiani carissimi amici, curante L. Aelio Coma patruo filio innocentissimo.

Subscriptum ἀνθρ[ώ]πινα.

'Civis hic Placentinus Romae et natus et defunctus domi statuam videtur meruisse figurae sedentis; sepulcrum autem Romae ei faciendum curavit pater per patruum in hortis amici' MOMMSEN.

1342 Romae sine dubio.

ΠΑΦΦΑΙΔΙΜΟΣΠΑΥ
ΛΗΣΥΝΒΙΩΤΗΝ
ΚΟΥΠΑΝΣΥΝΤΩΤΙ
ΤΛΩΚΑΙΤΟΙΣΠΕΡΙΑΥ
ΤΗΝΑΝΑΛΩΜΑΣΙΝ
ΜΝΕ.......ΧΑΡΙΝΖΗΣΑ

Inter schedas Sartianas.

Π. Α(ἴλιος) Φαίδιμος Παύλη συνβίῳ τὴν κούπαν σὺν τῷ τίτλῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἀναλώμασιν μνεία[ς] χάριν, ζησά[σῃ κτλ'.

De cupa vide CIL VI 12202.

1343 Romae *presso il sig. abbate Foggini* MAR. 9116. In bibliotheca Vaticana, litteris optimis MAR. 9133.

Ο ΠΑΤΗΡ
ΑΙΛΙΩ ΦΑΥΣΤΩ
ΑΓΑΘΩ ΗΡΩΙ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΩ

Ab abbate Vernazza acceptam Marini Vat. 9116 f. 98; ipse exscripsit idem Vat. 9133 f. 222.

Ὁ πατὴρ Αἰλίῳ Φαύστῳ ἀγαθῷ ἥρωι στεφανηφόρῳ.

1344 Romae olim in hortulis Ang. Colotii MET. *nella casa di Monsig. Colotio, episcopo di Nocera* LIG.

Θ·Κ·
ΑΙΛΙΑ·ΑΙΛΙΑΝΗ
ΕΤΩΝ·ΙΒ
ΠΑΤΗΡ
ΑΞΙΑ·ΟΥΣΗ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ

Descripsit L(udovicus) B(udeus) apud Metellum Vat. 6039 f. 296; ex Metellianis Grut. 666, 9 (hinc Franz 6535); habet Ligorius Taur. XV, Neap. VII 480.

Versus sic divisi apud Ligorium; Metellus per duos omnia disposuit (1 — ΠΑΤΗΡ) — 1 Θ·Κ om. Met.

Probari nequit Ligorium pendere a Metello.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Αἰλία Αἰλιανῇ, ἐτῶν ιβ', ἀξίᾳ οὔσῃ ἐποίησεν.

1345 In vinea Vespiniani extra portam Portuensem eruta a. 1648 SVAR. BARB. In coemeterio Pontiani BOLD.

Θ Κ
ΑΙΛΙΑ·ΒΕΡΟΝΕΙΚΗ
ΘΕΥΔΙΑΝΟΣ Ο ΑΝΗΡ
ΤΟ ΜΝΗΜΙΟΝ ΕΣΗΙ
ΤΙΣΑ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙ
ΩΝ ΖΗΣΑΣΗ ΕΤΗ
ΚΓ

Suaresius Vat. 9140 f. 174; (idem?) sched. Barberin. XXIX 148. Edidit Boldetti *osservaz.* p. 462; inde Muratori 1290, 1 (ex hoc Franz 6529).

1 foliolum om. Suar. Barb. — 2 ΑΙΛΑ Bold. — 3 ΘΑΝΗΡ Bold. — 4 ΜΝΗΜΟΣΗΣ Suar. (NE supra) ΜΝΗΜΟΝΕΣΗΞ Barb. — 5 ΕΚΤΩΝΙΙΑΙ Suar. ΕΚΤΩΝΙΔΙ Barb.

Apparet duo eaque diversa esse exempla Vaticanum et Barberinianum.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Αἰλίᾳ Βερονείκῃ Θευδιανὸς ὁ ἀνὴρ τὸ μνημῖον ἐ[ξ]ή[ρ]τισα ἐκ τῶν ἰδίων, ζησάσῃ ἔτη κγ'.

1346 Fidenis.

ΑΙΛΙΑ
ΚΑΙΚΙΛΙΑ
ΦΙΛΙΠΠΗ·ΤΗ
ΚΡΑΤΙΣΤΗ ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΤΕΚΟΥΣΗ·
ΣΕΡΙΟΣ ΑΥΓΟΥΡΕΙΝΟΣ
·Ο ΚΡΑΤΙΣΤΟΣ

Amati Vat. 9752 f. 9; inde Henzen in Borghesii opp. VI 298.

Αἰλίᾳ Καικιλ[ί]ᾳ Φιλίππῃ τῇ κρατίστῃ, γλυκυτάτῃ τεκούσῃ, Σέριος Αὐγουρεῖνος ὁ κράτιστος.

C. Serius Augurinus non est consul a. p. Chr. n. 156, ut coniecerat Amati, sed aetatis multo posterioris, ut demonstravit Borghesi opp. VI 300, qui Philippae sive avum sive avunculum Aelium Philippum eum esse putat, quem commemorat Papinianus dig. lib. 35, 1, 101.

Titulus sine dubio sepulcralis.

1347 In scalis apsidis S. Clementis nuper inventus sarcophagus a de Rossi, nunc in Laterano Henz.

ΑΙΛΙΑΜΑΤΡΩΝΗΤΗΑΜΕΙΜΗΤΩϹΥΜΒΙΩΤΗΝΜΟΥϹΟΠΛΑϹΤΟΝΛΑΡΝΑΚΑ
ΚΑΙΚΟΚΚΗΙΩΒΕΝΝΙΑΝΩΚΡΑΤΙϹΤΩ ΤΩΠΟΘΕΙΝΟΤΑΤΩΥΙΩΚΟΚΚΗΙΟϹ
ΙΟΥΛΙΑΝΟϹϹΥΝΕϹΙΟϹΚΡΑΤΙϹΤΟϹ ΔΟΥΚΗΝΑΡΙΟϹΑΝΤΙΟΧΕΥϹ ΤΩΝ
ΠΡΟϹΔΑΦΝΗΝΤΗΝΔΙΑΠΑΝΤΟϹΜΝΗΜΗΝΕΠΟΙΗϹΑΤΟ

Henzen *bull. arch.* 1862 p. 62 ex suo apographo.

Αἰλίᾳ Ματρώνῃ τῇ ἀμεμπτοτάτῃ συμβίῳ τὴν μονόπλαστον λάρνακα καὶ Κοκκηίῳ Βεννιανῷ κρατίστῳ τῷ ποθεινοτάτῳ υἱῷ Κοκκήιος Ἰουλιανὸς Συνέσιος κράτιστος δουκηνάριος, Ἀντιοχεὺς τῶν πρὸς Δάφνην τὴν διὰ παντὸς μνήμην ἐποιήσατο.

Iulianus Synesius aliquo modo fortasse cognatus cum Synesio Iuliani Rustici filio, de quo vide Seeckii notam ed. Symm. p. CXXV.

1348 E via Appia Langerm. In aedibus cardin. Crescentii Sirm. (apud Rein.). Sine loco Sirm. sched.

Θ Κ
ΑΙΛΙΑΒΙΚΤΩΡΙΑ
ΑΙΛΙΩΦΙΛΟ
ΚΑΛΩΘΡΕΠΤΩ
ΖΗϹΑΝΤΙΕΤΗΙΕ
ΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ
ΕΠΟΙΗϹΕΓΕΝΟϹΤΥΡΙΩ

Sirmond Paris. 10808 f. 33. Ex Sirmondi et Langermanni schedis Reines. XI 41; inde Franz 6534.

2 sqq. [ΑΙ] ΛΙΑΒΙΚΤΩΡΙΑ|ΝΑΑΙΛΙΩΦΙ|[Λ] ΟΚΑΛΩΙ Reines. — 6. 7 ΧΑΡΙΝΕΠΟΙ|ΗϹΕΤΟΓΕΝΟϹΤΥΠΙΩ Reines.

V. 2 videtur ΒΙΚΤΩΡΙΝ i. e. Βικτωρῖνα potius quam Βικτωριᾶνα (quod debebat Βικτωριανή scribi) fuisse; Βικτωρία vix fuit.

Θ. κ. Αἰλία Βικτωρῖνα Αἰλίῳ Φιλοκάλῳ θρεπτῷ ζήσαντι ἔτη ιε' μνήμης χάριν ἐποίησε, γένος Τυρία.

1349 Romae.

Κ Θ
ΑΙΛΙΑ·ΜΑΞΙΜΑ
ΖΟΥΛΙΑΙΕΙΡΙΝΗΝΙ
ΜΑΤΡΙΒΕΝΕΜΕΡΕΝΤΙ
ΦΗΚΙΤ

Dedi verba ex Sabino Chis. V 168 f. 122', ubi minusculis litteris scripta extat, litteras ex Cittadinio, qui habet in schedis Vat. 5253 f. 325 (inde interpolatam Donius Marucell. A 188) et ed. *della volgar lingua* f. 44 (hinc Reines. XIII 1, Fabretti 391, 253, Franz 6710). Henzen CIL VI 10939.

2 ΜΖΑΙΜΑ Citt. ed. typothetae errore — 3 ΕΙΡΙΝΝΗΙ Citt. (ΕΙΡΗΝΗΙ Donius) — 4 ΦΕΚΙΤ Citt. ed. (non in schedis).

Κ(αταχθονίοις) Θ(εοῖς). *Ailia Maxima Zuliae Eireneni matri benemerenti fecit.*

1350 Protome puellae ridentis in berma; Romae apud marmorarium in via Condotti Lyr. In Capitolio Mar. ego.

ΑΙΛΙΑ
ΠΑΤΡΟΦΙΛΑ

Descripsi. Ex Lealei apographo Lupus Vat. 9143 f. 40; ex suo Marini Vat. 9133 f. 298; ed. Bottari *mus. Capit.* I tab. 2; Guasco III 214; repetiit Franz 6093.

Videtur sepulcralis titulus.

Αἰλία Πατροφίλα.

1351 In aedibus Delphiniorum Lips. Knibb. *In palazzo del già M. Delfino, oggi dei s(igno)ri Altieri presso Campidoglio* Ptol.

ΑΙΛΙΑΝΗ·ΑΥΡΗΛΙΩ
ΡΟΥΦΕΙΝΩΥΙΩ·ΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΩ·ΟϹ·ΕΖΗ
ϹΕΝΕΤΗ·ΙΕ·ΜΝ·Ζ

Lipsius auct. p. 59; hinc Gruterus 1036, 5, Franz 6563. Est in schedis Knibbianis Berol. p. 9, Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 227.

2. 3 ΙΑΥ|ΚΙΤΑΤΩ Ptol. — 4 Ε pro ΙΕ Ptol. — ΜΝ·Ζ Ptol. ΜΝΖ Lips. ΜΗΝ·Ζ Knibb. Fuit igitur ΜΝ·Ζ.

Αἰλιανὴ Αὐρηλίῳ Ῥουφείνῳ υἱῷ γλυκυτάτῳ, ὃς ἔζησεν ἔτη ιε', μῆ-ν(ας) ζ'.

1352 Roma oriundus lapis in museo Hannibalis Olivieri Pisaurensis, cui miserat Callistus Marini Mar. Pisauri in museo publico Amad.

ΠΑΤΗΡΑΙΛΙΑΝΗΤΙ
ΘΥΓΑΤΡΕΙ
ΑΙΜΝΗΤΩ sic

Marini sched. Vat. 9116 f. 100. Edidit Amaduzzi anecd. litt. II 486, 60; inde Franz 6536.

Πατὴρ Αἰλιανῆτι θυγατρεὶ ἀιμνήτῳ (i. e. *ἀειμνήστῳ*).

1353 In S. Maria in monte Haventino Ivc. In S. Alessio Cittadinii error.

M · AEMILIVS · M · F · IANVARIVS
CATILIAE · MARCIANAE · COIVGI · INCOMPARABILI
DVLCISSIMAE · PIENTISSIMAE · CASTISSIMAE
QVAE · VIXIT · ANNIS · XXXII · MENSES · VI · DIEBVS · V
ET · CVMQVA · VIXI · ANNIS · XIII · CVMMAGNA · DVLCITVDINE
SOMNO · AETERNALI · SACRVM
FECER · ET · FIL · M · AEMILIVS · AGATHEMER · ET · M
AEMILIVS · MARCIANVS · ET · AEMILIA · INGENVA
QVAE · ET · MARCIANAE · MATRI · PIENTISSIMAE · DVL
CISSIMAE · SANCTISSIMAE
ΟΥΧΙΤΕΚΟΥϹΑ ΟΥΔΕΙϹ
ΑΘΑΝΑΤΟϹ
SOMNO · AETERNALI · SACRVM
FECERVNT · ET · LIBERTIS · LIBERTABVSQVE · PO
STERISQVE · EORVM
INVIDE · QVID · GAVDES · ILLA · HIC · MI · MORTVA · VIVET
ILLA · MEIS · OCVLIS · AVREA · SEMPER · ERIT
ET · QQ · MVCI · EVTACTI · ET · IVLIANI · LIB · LIBER
TABQ · POSTERISQ · EORVM

Iucundus Veron. f. 45, Magl. 28, 5 f. 68, Bonon. Inde omnes pendent, Mazochius f. 27; Metellus ad Mazochium 'Iuc. vid.'; e Mazochio et schedis Metelli Grut. 752, 3 (hinc Franz 6501). Graeca sola (v. 11. 12) Cittadini Vat. 5253 f. 329', 420'. Repetiit Henzen CIL VI 11082.

Latina facile leguntur, nisi quod v. 9 *quae et Marciana* corrigendum et v. 18 fortasse *QQ. Muci(orum) Eutacti et Iuliani* legendum est. Graeca sic lege [εὐψ]ύχι τεκοῦσα· οὐδεὶς ἀθάνατος.

1354 *Hor. Candeliere* Citt. In hortis Iustinianeis ad portam Flaminiam Gvd. Montf. Mar.

ΑΙΜΙΛΙΑΙ
ЄΡΜΙΟΝΗΤ///
ΕΤΩΝ · Θ · Η · ΚΓ
ΚΛΑΥΔΙΑ
ΚΑΠΙΤΩΛΙΝΑ
ΤΗΙ · ΙΔΙΑΙ · ΘΡЄΠΤΗΙ

Cittadini Marc. XIV 116 p. 44 et Vat. 5253 f. 324 (hinc Donius Marucell. A 188). Descripserunt Gudius 297, 3 (hinc Franz 6537); Montfaucon cod. Par. 11919 f. 157, 63 imperfecte; Marini Vat. 9133 f. 244, cuius apographum exhibui.

2 ЄΡΜΙΟΝΗΙ Citt. Gud. — 3 ΚΙ Citt. — 2. 3. 6 om. Montf.

Αἰμιλίαι Ἑρμιόνη[ι] ἐτῶν θ', ἡ(μερῶν) κγ', Κλαυδία Καπιτωλῖνα τῇ ἰδίᾳ θρεπτῇ.

1355 Romae apud .... (nomen non additum) utrimque scriptum Mar. In museo Vaticano lapidario Thorl., ego.

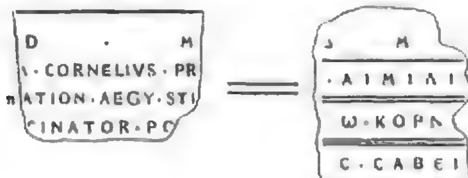

Descripsi Graeca, Latina non vidi. Utrumque Marini Vat. 9125 f. 209; Graeca ex schedis Thorlacii Franz 6537b.

1 ◿ non vidi — 2 punctum non vidi — 4 C · CABC// ego.

D(is) m(anibus) .. Αἰμιλί[αι]ῳ Κορ[ν]ηλίῳ Σαβεί[νῳ]? ...

1356 In vinea Amendola ad viam Appiam prope S. Sebastiani Am. In museo Vaticano zoo.

ΙΕΡΟϹΟΥΤΟϹΟΧΩΡΟϹΟΝΑΙΝΕΙΑϹΑΓΑΝΟΦΡΩΝ
ΕΙϹΑΘΕΟΥΕΤΑΡΟΙΟϹΕΒΑϹΜΙΟΝΗΙΘΕΟΙΟ
ΠΑΝΤΑΠΑΛΑΙΓΕΝΕΕϹϹΙΝΑΛΙΓΚΙΟΥΗΡΩΕϹϹΙΝ
ΚΑΛΛΟϹΤΕΗΝΟΡΕΗΝΤΑΓΑΝΟΦΡΟΙΥΗΠΗΤΕΝΟΟΝΤΕ sic
)ΙΘΑΛΕΛΕ....ΕΙΚΑΙΟΛΥΜΠΙΑϹΕΙΜΕΡΟΕϹϹΑ
ΗΙΘΕΟΙΟΔΑΜΑΡΚΑΙΑΔΕΛΦΕΗΑΙΝΕΙΑΟ
ΗΠΑϹΑϹΠΑΡΑΜ..Ι..ΦΙΛΑΝΔΡΟΥϹΗΡΩΙΝΑϹ
ΑΛΚΗϹΤΙΝΠΙΝΥΤΗΜΟΡΦΗΔΕΡΑΤΩΠΙΔΑΛΗΔΗΝ
ΤΟΥΤΕΤΥΜΩϹΝΗϹΟΙΜΑΚΑΡΩΝΠΕΔΟΝΕΝΘΑΤΕΦΩΤΕϹ
ΕΥϹΕΒΕΕϹΝΑΙΟΥϹΙΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΙΤΑΓΑΝΟΙΤΕ
ΟΙϹΥΝΟΝΖΩΟΝΤΕϹΕΧΟΝΒΙΟΝΑΛΛΗΛΟΙϹΙΝ
sic ϹΥΝΚΟϹΝΩϹΟΦΙΗΤΕΔΙΚΑΙΟϹΥΝΗΤΕΚΑΙΑΙΔΟΙ
ΑΓΓΕΛΛΩΤΑΔΕΒΩΜΟϹΟΝΑΙΝΕΙΑϹΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΟΦΡΑΚΕΚΥΔΑΙΝΩΝΤΑΙΥΠΑΝΤΙΘΕΟΙϹΓΕΡΑΕϹϹΙΝ
ΠΑϹΙΝΕΝΑΙΩΝΕϹϹΙΝΥΠΕΥϹΕΒΙΗϹΙΝΕΤΑΙΡΩΝ

Descripsi. Edidit Amati *giorn. arcad.* XIII (1822) p. 107. Ex schedis Gerhardii Welcker syll. 55 et Franz 6235 adhibitis schedis Thorlacii.

4 sic ut ego etiam Gerhard, ΑΓΑΝΟΦΡΟϹΥΝΗΝ Am. Thorl. — 5 ΕΝΘΑ Am. — ΛΕΛΕ ego Gerh. Thorl., sed hic correctum in ΔΕΔΕ, quod habet Amati — 7 ΠΑΡΑΜ Gerh. Thorl. ΠΑΡΑΜΕΙΨΕ Am. de coniectura; nam in lapide non potest hoc fuisse, sed ΠΑΡΑΜΙΨΕ — 12 ΚΟϹΜΩ Am.

Ἱερὸς οὗτος ὁ χῶρος, ὃν Αἰνείας ἀγανόφρων
εἵσαθ' ἑοῦ ἑτάροιο σεβάσμιον Ἠθείοιο,
πάντα παλαιγενέεσσιν ἀλιγκίου ἡρώεσσιν,
κάλλος τ' ἠνορέην τ' ἀγανοφρ[ο]σ[ύ]ν[η]ν τε νόον τε. —
ἐνθάδε δ' ἐ[ναί]ει καὶ Ὀλυμπιάς, εἱμερόεσσα
Ἠθείοιο δάμαρ καὶ ἀδελφεὴ Αἰνείαο,
ἣ πάσας παράμ[ε]ιψ[ε] φιλάνδρους ἡρωίνας,
Ἄλκηστιν πινυτῇ, μορφῇ δ' ἐρατώπιδα Λήδην. —
τοῦτ' ἐτύμως νῆσοι μακάρων πέδον, ἔνθα τε φῶτες
εὐσεβέες ναίουσι δικαιότατοί τ' ἀγανοί τε,
οἳ [ξ]υνὸν ζώοντες ἔχον βίον ἀλλήλοισιν
σὺν κόσ[μ]ῳ σοφίῃ τε δικαιοσύνῃ τε καὶ αἰδοῖ. —
ἀγγέλλω τάδε βωμός, ὃν Αἰνείας ἀνέθηκεν,
ὄφρα κε κυδαίνωνται ὑπ' ἀντιθέοις γεράεσσιν
πᾶσιν ἐν αἰώνεσσιν ὑπ' εὐσεβίῃσιν ἑταίρων.

Cf. epigr. 648.

1357 In Vaticano museo lapidario.

ΜΑΡΚΟϹΑΚΕΙΛΙΟϹ
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟϹ

Descripsi. Osann syll. 428, 82; adhibitis Thorlacii schedis Franz 6527.

Μᾶρκος Ἀκείλιος Ἐπαφρόδιτος.

1358 In S. Pauli ad viam Ostiensem; litterae clarae sed neglegenter incisae.

ΑΚΕΙΛΙΑ·ΔΕΛΦΙϹ
ΤΗΙΔΙΑΘΡΕΠΤΗ
ϹΕΠΤΙΜΙΗΠΑΥϹΙΛΙΠΗ sic
ΒΙΩϹΑϹΗΕΤΕϹΙΝ
·ΙΔ·ΜΗϹ·ΙΑ·ΗΜΕΡ
Η ΑΕΙΜΝΗϹΤΩ

Descripsi. Mercklin *arch. Zeitg.* VII (1849) p. 105, indeque Franz 6637 *b*.

4 ΒΙΩϹΑϹΗϹΕΤΕϹΙΝ Mercklin; fortasse ego erravi.

Ἀκειλία Δελφὶς τῇ ἰδίᾳ θρεπτῇ Σεπτιμίῃ Παυσιλ[ύ]πῃ, βιωσάσῃ ἔτεσιν ιδ', μη(σὶ) ια', ἡμέρ(αις) η'. ἀειμνήστῳ.

Σεπτιμίῃ non tam Ionica forma quam Latina i. e. *Septimiae*.

1359 *Cimitero di Ciriaca* Mar. 9116; nunc apud archiepiscopum Petrensem (i. e. *Monsign. del Bagno*) Mar. 9133. Extat in Vaticano museo lapidario.

ΘΚΧ
Π·ΑΚ·ϹΙΛΙΑ
ΙΟΥΛΙΑΝ
ΤΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΘΥΓΑΤΡΙΤΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΥ
ΕΥΤΥΧΟΥϹ
ΑΚΕΙΛ·ΦΙΛΟΥ
ΜΕΝΟϹ
Μ·Χ·

Descripsi. Marini sched. Vat. 9116 f. 82, 9133 f. 266; Osann syll. 434, 82; adhibitis Thorlacii schedis Franz 6528.

Θ(εοῖς) κ(ατα)χ(θονίοις). Π. Ἀκειλίᾳ Ἰουλιανῇ, τῇ γλυκυτάτῃ θυγατρὶ τοῦ ἀδελφοῦ Εὐτύχους, Ἀκείλ(ιος) Φιλουμενὸς μ(νήμης) χ(άριν).

Praenomen Π(ουβλίᾳ) v. 2 fort. Π(ούβλιος) scribendum et in v. 8 transponendum.

1360 Camaldoli supra Frascati in museo Passionei urna cineraria quadrata Pass. *East-Horsley (Surrey)* in villa *Earl of Lovelace* Visch. a. 1858.

ΑΚΡΙΔΙ
ΚΥΝΑΡΙΩ

Descripsit a. 1858 Guil. Vischer deditque Mommseno. Edidit Passionei inscr. p. 135, 1; inde Franz 6332.

Ἀκρίδι κυναρίῳ.

1361 Romae urna marmorea Grut. Sine loco Met.

Θ · Κ
ΑΚΥΛ · ΕΠΙΤΥ
ΧΗC · ΚΑΙ · ΑΚΥΛ
ΖΩCΙΜΗ · ΕΠΟΙ
ΗCΑΝ · ΔΙΟΝΥCΙ
ΑΔΙ · ΙΔΙ · ΤΕΚΝΩ
ΕΖΗ · ΕΤΗ Θ̄ · Η · Α
Μ · Χ

Metellus Vat. 6038 f. 120'. Ab Horatio a Valle acceptam ed. Grut. 680, 6 (hinc Franz 6369).

6 ΑΔΙ · ΙΔΙ · ΤΕΚΝΩ Grut. — 7 ΕΖΗ · ΕΤΗ · Ε̄ · Η · Ā Grut.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἀκύλ(ιος) Ἐπιτύγχης καὶ Ἀκυλ(ία) Ζωσίμη ἐποίησαν Διονυσιάδι ἰδί(ῳ) τέκνῳ· ἔζη ἔτη θ' (vel ε'), ἡ(μέρας) α'. μ(νήμης) χ(άριν).

1362 Romae in museo Kircheriano tabula marmorea Red. Mur. Ibidem nunc extat fragm. *b*. Fragm. *a* Velitris in aedibus Borgianis vidit Muenter, quod nunc est Neapoli in museo.

a *b*

ΠΡΩΘΗΒΗΝΕΤΙΚΟΥΡΟΝΕΤΙΧ|ΝΟΑΟΝΤΟCΙΟΥΛΟΥ
ΔΕΥΟΜΕΝΟΝΦΘΟΝΕΡΗΜΟΙΡΑ|ΚΑΘΕΙΛΕΒΙΟΥ
ΠΟΛΛΑCΟΦΗCΧΕΡΟCΕΡΓΑΛΕ|ΛΟΙΠΟΤΑΒΑCΚΑΝΕΔΑΙΜΟΝ
ΟΙΑCΟΥΧΟCΙΩCΕΛΠΙΔΑCΕΞ|ΕΤΑΜΕC
ΑΛΛΑCΥΓΑΙΑΠΕΛΟΙCΑΓΑΘΗ|ΚΟΥΦΗΤΑΚΥΛΕΙΝΩΙ
ΚΑΙΔΕΠΑΡΑΠΛΕΥΡΑCΑΝΘΕ|ΛΑΡΑΦΥΟΙC
ΟCCΑΚΑΤΑΡΑΒΙΟΥCΤΕΦΕΡΕ|ΙCΟCΑΤΕCΤΙΚΑΤΙΝΔΟΥC
ΩCΑΝΑΠΕΥΟΔΜΟΥΧΡΩΤΟCΙΟ|ΥCΑΔΡΟCΟC
ΑΓΓΕΛΛΗΤΟΝΠΑΙΔΑΘΕΟΙCΦ|ΙΛΟΝΕΝΔΑΘΙΚΕΙCΘΑΙ
ΛΟΙΒΗCΚΑΙΘΥΕΩΝΑΞΙΟΝ|ΟΥΧΙΓΟΩΝ
ΕΙΚΟCΕΤΗΤΟΝΠΑΙΔΑΘΕΟΗΚ|ΑΤΕΝΗΡΑΤΟΜΟΙΡΑ
ΚΑCΤΙΝΕΝΕΥCΕΒΕΩΝΗΝΔΙΑC|ΩΦΡΟCΥΝΗΝ

in latere averso:

HORDIONIA
POLLA

Descripsi. Edidit Greg. Redi *dissert. dell' accad. di Cortona* II (1738) p. 129; Muratorius 1693, 1, cui misit P. Contuccius; Brunati *mus. Kirch.* p. 115. Ex prioribus adhibitis schedis Muenteri in frgm. *a* Franz 6200. Fiorelli catal. 10; Ruggiero *mus. Kirch.* p. 5.

Latina om. Red., plena habet Murat.; ego vidi tribus litteris minuta.

Πρωθήβην ἔτι κοῦρον, ἔτι χνοάοντος ἰούλου
δευόμενον φθονερὴ μοῖρα καθεῖλε βίου,
πολλὰ σοφῆς χειρὸς ἔργα λελοιπότα. βάσκανε δαῖμον,
οἵας οὐχ ὁσίως ἐλπίδας ἐξέταμες.
ἀλλὰ σύ, γαῖα, πέλοις ἀγαθὴ κούφη τ' Ἀκυλείνωι,
καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἄνθεα λαρὰ φύοις,
ὅσσα κατ' Ἀραβίους τε φέρεις ὅσα τ' ἐστὶ κατ' Ἰνδούς,
ὡς ἂν ἐπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος
ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἐνθάδε κεῖσθαι,
λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.

Εἰκοσέτη τὸν παῖδα θεοῦ κατενήρατο μοῖρα,
κἀστὶν ἐν εὐσεβέων ἣν διὰ σωφροσύνην.

Cf. epigr. 569. Videtur Aquilinus statuarius vel, si hoc nimis sit honorificum, quadratarius fuisse (λελοιπότα), cf. v. 3.

1363 In museo Vaticano.

ϹΤΕΜΜΑΤΑΦΩΝΠΤΟΙΗΚΑΙΠΡΗΞΙΕϹΑΙΚΕΝΕΑΥΧΕΙϹ
ΑΛΛΩΝϹΗΜΑΤΕΧΟΙΤΕΔΙΚΑϹΠΟΛΙΑϹΤΕΝΕΠΟΙΤΕ
ΤΗΚΕΔΟΝΑϹΒΙΟΤΗϹΚΑΙΔΟΥΛΕΙΗΝΕΡΙΤΕΙΜΟΝ
ΜΟΥΝΟΝΔΗΜΕΤΕΡΟΝΒΑΙΗ.....ΟΥΝΟΜΑΦΩΝΟΙ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΟΔΕϹΤΙΒΑΛΕΝΤΕΙΝΗΔΕϹΥΝΕΥΔΕΙ
ΚΕΙΝΕΝΕΡΩΝΛΙΜΕΝΕϹϹΙΜΕΓΑΙΝΗΤΗΠΑΡΑΚΟΙΤΕΙ
ΤΟΥϹΔΑΜΦΩΧΑΡΙΕΝΤΕΛΟϹΕΛΛΑΧΕΝΟΥϹΚΤΕΡΕΙΞΕ
ΧΕΡϹΙΦΙΛΑΙϹΘΥΓΑΤΗΡΓΛΥΚΕΡΗΠΑΥΛΕΙΝΑΤΟΚΗΑϹ
ΗΔΗΟΙΘΑΛΕΘΟΝΤΑΤΟΚΟΝΚΑΤΑΔΩΜΑΛΙΠΟΝΤΑϹ
ΤΡΙΤΤΥΟϹΕΞΑΙΤΗϹΟΙΜΕΥΜΕΛΑΘΡΩΝΜΕΔΕΟΙΕΝ

Π Ε Ι Ο Ν Ι Ο Υ — Ρ Ι Ο Ν Ι

ΝΗΛΗϹΩΘΑΝΑΤΟϹΠΟΛΥΔΗΜΕΓΑΚΑΙΡΙΟϹΗΚΕΙϹ
ΧΡΗΝΓΑΡΕΠΩΔΕΙΝΕϹϹΙΝΕΧΕΙΝΧΕΡΑΚΑΙΤΟΤΟΛΕϹϹΑΙ
ΝΥΝΔΕΜΕΤΑΠΤΟΛΕΜΟΥϹΚΡΥΕΡΩΝΤΕΛΑΦΥΓΜΑΤΑΝΟΥϹΩΝ
ΛΕΥΓΑΛΕΟΥϹΤΕΦΟΒΟΥϹΚΑΙΘΥΜΟΒΟΡΟΥϹΜΕΛΕΔΩΝΑϹ
ΚΑΙΔΙΚΑϹΑΜΦΙΛΟΓΟΥϹΡΕΙΚΝΟΝΚΑΙΚΩΔΙΟΝΑΞΕΙϹ
ΛΥΠΡΗΝΔΑΙΤΑΧΑΡΩΝΙ·ΝΕΩΝΔΕΜΠΗϹΠΕΦΙΔΗϹΟ

Ρ Ι Ο Ν Ι — Π Є Ο Ν Ι Ο Υ

Descripsi. Habet Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 109; ed. Marini *arv.* p. 238; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6203.

4 litteras ΝΒΑΙΗ non vidi — 10 ΕΞΑΥΤΗϹ Mar. — 11 ΜΕΤΑΚΑΙΡΟϹ Visc. — 15 ΚΩΔΙΑΝ ego solus, errore, ut videtur.

Στέμματ', ἀφ' ὧν ποίη, καὶ πρήξιες αἱ κενεαυχεῖς,
ἄλλων σήματ' ἔχοιτε δικασπολίας τ' ἐνέποιτε,
τηκεδόνας βιοτῆς καὶ δουλείην ἐρίτειμον,
μοῦνον δ' ἡμέτερον βαιὴ [λίθος] οὔνομα φωνεῖ·
Ἀλέξανδρος ὅδ' ἐστί, Βαλεντείνῃ δὲ συνεῦδει
κεῖν' ἐνέρων λιμένεσσι μεγαίνητη παρακοίτει·
τοὺς δ' ἄμφω χαρίεν τέλος ἔλλαχεν, οὓς κτέριξε
χερσὶ φίλαις θυγάτηρ γλυκερὴ Παυλεῖνα τοκῆας,
ἤδη οἱ θαλέθοντα τόκον κατὰ δώματα λιπόντας
τριττύος ἐξ α[ὐ]τῆς, οἳ μὲν μελάθρων μεδέοιεν.
Νηλὴς ὦ θάνατος, πολὺ δὴ μέ[γ'] ἀκαίριος ἥκεις·
χρῆν γὰρ ἐπ' ὠδείνεσσιν ἔχειν χέρα καὶ τότ' ὀλέσσαι·
νῦν δὲ μετὰ πτολέμους κρυερῶν τε λαφύγματα νούσων
λευγαλέους τε φόβους καὶ θυμοβόρους μελεδῶνας
καὶ δίκας ἀμφιλόγους ῥικνὸν καὶ κώδιον ἄξεις,
λυπρὴν δαῖτα Χάρωνι· νέων δ' ἅπης πεφίδησο.

1 sqq. dicta haec ex similitudine Senecae quod fertur epitaphii Anth. Lat. 667 R: *cura labor meritum sumpti pro munere honores, ite alias post-hac sollicitate animas.* Pionius poeta, cuius nomen quater margini adscriptum est, non videtur quarto saeculo antiquior.

4 *λίθος* suppl. Boissonade ad Holsten. epist. p. 447 — 9. 10 non intellego Pionii sensum; falsa sine dubio sunt quae dixi ad epigr. 647 — 15 *rugosum, marcidum et exsiccum, quasi pellem* Welcker syll. 54.

1364 Tabula marmorea, a. 1638 reperta ad S. Urbani extra portam Capenam Barb.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹΠΑΤΗΡ
ΨΥΧΗΑΕΙΜΝΗϹΤΩ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΙΔΙΩ
ΤΕΚΝΩΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ

Carolus Morone sched. Barb. XXXI 26; sched. Barb. XXX 182 f. 43 ('descripsi' — Morone?); extat inter Donii sched. Maruc. A 188.

3. 4 Ш formam ter sched. Don. — 5 prius foliolum om. Barb.

Ἀλέξανδρος πατὴρ ψυχῇ ἀειμνήστῳ, Ἀλεξάνδρῳ ἰδίῳ τέκνῳ μνήμης χάριν.

1365 Romae in S. Pauli extra muros tabula marmorea Nic. eoo.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ
ΦΗΛΙΚΙΤΑΤΙ
ΤΗ·ΑΓΑΘΗ·ΨΥΧΗ

Descripsi. Nicolai *basil. di S. Paolo* (1815) p. 135; Perret *catacombes de Rome* V tab. LVIII 4; repetiit inter christianas Kirchhoff CIG 9728.

Ἀλέξανδρος Φηλικιτάτι, τῇ ἀγαθῇ ψυχῇ.

1366 Sarcophagi fragmentum Florentiae in villa suburbana Strozzi ad montem Hugonis (*villa Montughi*) Strozz. Montf. Gor. Mar. Henz. Urbanae originis.

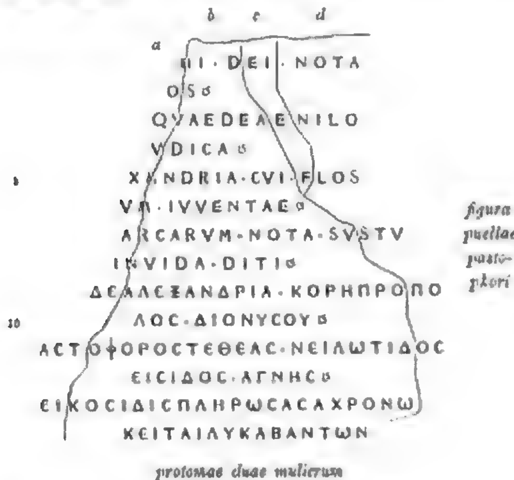

Frgm. *b* et *d*, quae quidem supersunt, descripsit ex ectypo Henzen eph. epigr. IV 301, 874. Omnia Strozza cod. Florent. f. 71, 215; Montfaucon diar. Ital. p. 361; Gori inscr. I 373, 128; Marini Vat. 9133 f. 316. Ex Montfauconio et Gorio Mur. 178, 3 et Franz 6202 (hinc ego epigr. 586).

1 II·DEI·NOTA Mar. D......NOTA Montf. — 2 om. Mar. ...S... Montf. — 3 MEDEAE Montf. — DEAB Strozz. — 4 PV DICA Mar. — 8 INVIDA Mar. — 9 in. ΔΕ Gor. Ε Mar. C Montf. — 11 \CTO Montf. CTO Gor. TO Mar. — 13 .IKOCI Gor. — XPONO Montf. addens 'sic'.

Latina Buechelerus restituit apud Henzenium; omnia sic fere legenda:

Hic iacet Ogygii Bacc]hi dei nota [sacerd]os
pastophorus]quae deae Nilo[tidis usq(ue) p]udica,
nomine Ale]xandria, cui flos [vixd]um(?) iuventae,
cum iam P]arcarum nota sustu[lit] invida Diti.
5 Ἐνθά]δε Ἀλεξάνδρια κόρη πρόπολος Διονύσου
π]αστοφόρος τε θεᾶς Νειλωτίδος Εἴσιδος ἁγνῆς
εἴκοσι δὶς πληρώσασα χρόνο(υς?) κεῖται λυκαβάντων.

V. 3 *vixdum* satis fortiter dictum de puella quadragenaria; v. 7 quod scripsit Henzen χρόνῳ ferri non posse videtur.

1367 Effossa in plano inter S. Clementem et SS. Petrum et Marcellinum, ubi erat antiquitus officina monetae, de anno 1590.

Cittadini Vat. 5253 f. 325' (cf. f. 324); Marc. XIV 116 p. 26.

Ἀλέξανδ[ρος τῇ ἰ]δίᾳ σ[υ]μβ[ίῳ Γλυκέ]ρᾳ (?) ἐποίη[σε μνείας] χάριν, ἐτ[ῶν ..., μη]νῶν [ἓ]ς ἰδ[ιωτεν] ἔτη γ', μ[ῆνας .], ἡμέρας ..

V. 1 et 6 ipse Cittadinius in margine libri Marciani supplevit; v. 4. 5 supplementa incerta.

1368 *Trovata nella via Appia e portata nella casa di M. Vicenzo Perna nel rione di St. Angelo* Lig. Nunc in museo lapidario Vaticano fragmenta duo; utrumque limbus ambit rubricans.

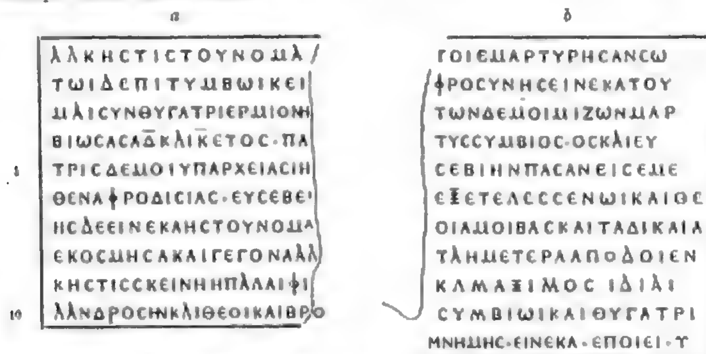

Descripsi. Ligorius Neap. VII 468, Taur. XV; inde Vat. 9139 f. 83 et Murat. 1026, 5. Adhibitis schedis Thorlacii Franz 6336.

V. 10 ex antiquiorum apographis adsumpsi litteram extremam O, quae nunc periit.

Ἄλκηστις τοὔνομα τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ κεῖμαι σὺν θυγατρὶ Ἑρμιόνῃ βιώσασα (τέταρτον) καὶ (εἰκοστὸν) ἔτος· πατρὶς δέ μοι ὑπάρχει Ἀσίηθεν Ἀφροδισιάς· εὐσεβείης δὲ εἵνεκα, ἧς τοὔνομα ἐκόσμησα, καὶ γέγονα Ἄλκηστις ἐκείνη ἡ πάλαι φίλανδρος, ἣν καὶ θεοὶ καὶ βροτοὶ ἐμαρτύρησαν σωφροσύνης εἵνεκα. τούτων δ' ἐμοὶ μείζων μάρτυς σύμβιος, ὃς καὶ εὐσεβίην πᾶσαν εἰς ἐμὲ ἐξετέλεσσεν, ὧι καὶ θεοὶ ἀμοιβὰς καὶ τὰ δίκαια τὰ ἡμέτερα ἀποδοῖεν. Κλ(αύδιος) Μάξιμος ἰδίαι συμβίωι καὶ θυγατρὶ μνήμης εἵνεκα ἐποίει.

Scriptor tituli poeticum orationi colorem inducere voluit, id quod arguunt et formae Ionicae et perplexa verborum collocatio, eoque obscurius subinde locutus est. Vv. 6 sq. intellege '*propter pietatem* (erga maritum) *ea cuius nomen gerebam Alcestis ipsa facta sum, viri illa amore olim famosa, cuius famam et dei et homines testati sunt.*' V. 13 μείζων μάρτυς etsi fortasse explicari potest ita ut sit *testis luculentior illis qui de Alcestide testati sunt*, tamen vereor ne scriptor voluerit τούτων δ' ἐμοὶ ζῶν μάρτυς σύμβιος.

1369 Romae in coemeterio reperta, post Velitris in museo Borgiano.

ΑΛΛΟΝΙΑ
ΜΑΡΚΒΛΑϕΗ
ΚΙΤΜΑΡΙΤΟCΟΥ
ΟΒΕΝΕΜΕΡΕΤΙΑ
ΛΟΝΙΟΖΩΤΙΚΟ
ΑΝΩCΒΙΞΙΤΜΙΚ
ΟΥ ΧΧΙΙ

in altero latere:

DIS · MANIBVS
CLAVDIAE · GLYCIAE
SYNTYCHE · LIB · PATRON
BENEMERENTI FECIT

Marini *I. A.* IV 140; inde Franz 6712 (cf. add. p. 1270) et Henzen CIL VI 15450.
Titulus Latinus antiquior.

Allonia Marc(e)l(l)a fecit marito suo benemere(n)ti Alonio Zotico, an(n)os bixit micu (i. e. mecum) XXII.

1370 Lapis effossus in vinea ecclesiae S. Laurentii extra moenia Amad., qui vidit Romae apud abbatem Hier. Tainiom. Sine loco Mar. Nunc in museo Vaticano.

Θ Ω Κ
ΑΛΟΙΠΟCΡΟΔΗ
ΙΔΙΑCΥΜΒΙϢ
ΜΝΕΙΑCΧΑΡΙΝ
ЄΖΖΗCЄЄΤΗΛ̄
CΥΝЄΒΙϢCЄ
ЄΤΗῙΖ

Descripsi. Habet Marini Vat. 9122 f. 84. Edidit Amaduzzi anecd. litter. I 470 n. 24; denuo Osann p. 435, 90. Ex schedis Thorlacii Franz 6462.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἄλοιπος (i. e. Ἄλυπος) Ῥόδῃ ἰδίᾳ συμβίῳ μνείας χάριν. ἔζησε ἔτη λʹ, συνεβίωσε ἔτη ιζʹ.

1371 Urbanae videtur originis. — Sine loco Card. Nunc Neapoli in museo.

ΘЄΟΙCΚΑΤΑ
ΧΘΟΝΙΟΙC · ΑΛΥ
ЄΙΠΡΑ · ΓΜΑΤЄΥ
ΤΗ · ΟCЄΖΗCЄΝ
ЄΤΗ · ΜЄ · CΥΜ
ΒΙϢΜЄΘΟΥ
ЄΖΗCΑЄΤΗΔЄΚΑ
ΑΥΡΗΛΙΑ · ΡΗΓЄΙ
ΝΑΜΝΗΜΗC
ΧΑΡΙΝΑΝЄΘΗΚΑ

Descripsimus Mommsen et ego. Male edidit Cardinali *giorn. arcad.* XI 229 (= inscr. ined. p. 64, 427); inde Franz 6571; recte ex Mommseni apographo Franz add. p. 1269; denuo Fiorelli catal. 18.

Θεοῖς καταχθονίοις. Ἄλυπι πραγματευτῇ, ὃς ἔζησεν ἔτη μεʹ, συμβίῳ, μεθ' οὗ ἔζησα ἔτη δέκα, Αὐρηλία Ῥηγεῖνα μνήμης χάριν ἀνέθηκα.

Tiberius Claudius Halys CIG II add. 3695e.

1372 Romae Spon. In foro Traiano Grvt. In aedibus Barberinis reliqvi.

ΠΑΛϕΗΝΟC
ΜΑΡΤΙΑΛΗC
ΛΑΟΔΙΚΕΥC
ΤΗCΑCΙΑC · ΠΑ
ΡΟΔΟΙCΧΑΙ
ΡΕΙΝ · ΠΑΤΗΡΕ
ΠΟΙΗCΕΤΩΙΔΙΩ
ΤΕΚΝΩ · ΖΗCΑΝ
ΤΙ · ΕΤΗ · Θ

Duplici exemplo habet Donius Vat. 7113 f. 105 et Marucell. A 293 p. 221; ex Donianis Corsini not. gr. p. 44 et Placentini de siglis p. 115; a Schoppio acceptam Gruterus 657, 5; ex lapide Spon misc. X 73; Seguier Paris. 16932 f. 179, 16930 f. 1203. Est etiam in schedis Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 208 et Barberinis XXXVIII 92. Ex editis Franz 6512.

Donius Marucell. saepius Ι pro C — 2 ΜΑΡΤΙΑΛΙC Seg. — 3 ΛΟΔΙΚΕΥΙ Don. Mar. — 5 ΧΛΙ Don. Vat. ΧΛΙ id. Mar. — 6 ΠΑΤΙΙΙC Don. Vat. ΠΑΤΙΡΕ Seg. — 7 ΠΟΙΗCΕΙΙΔΙΔΙΩ Don. Vat. — extr. ΙΔΙ(/ Don. Mar. — 8 ΖΗCΑΙ/ Don. Mar. ΖΗCΑΝ Seg. fol. 1203 ΖΗΑΝ id. f. 179. — Reliquorum errores omisi.

Π. Ἀλφηνὸς Μαρτιάλης Λαοδικεὺς τῆς Ἀσίας παρόδοις χαίρειν. πατὴρ ἐποίησε τῷ ἰδίῳ τέκνῳ, ζήσαντι ἔτη θʹ.

1373 In coemeterio S. Priscillae ('Cyriacae' falso Mar.) Citt. In vinea Coppii (quae in ipso coemeterio Priscillae sita fuit) Gor.

a

ΑΛϕΙΟC
ΟΛΥΜΠΙC
ΖϢΝЄΑΥ
ΤϢ · ЄΠΟΙΗCΑ

b

ЄΚΤΟΝ
ЄΜϢΝ
ΤΟΥ
ΤΟ · ΜΟΙ
ΜΟΝΟΝ

Cittadini Vat. 5253 f. 321; inde ('ex schedis Vaticanis') Donius sched. Marucell. A 183 et Marini *I. A.* VI 168. Habet Gorius Marucell. A 6; ex Marinio Franz 6491. — Gorius per quattuor versus omnia disposuit sinistrae parti dextra subiecta.

a 2 ΟΛΥΜΠΙЄ Gor. — *b* 1 ЄΚΤΟΝ Citt. Gor. ЄΚΤϢΝ Don. Mar. de suo.

Ἄλφιος Ὄλυμπις ζῶν ἑαυτῷ ἐποίησα.
ἐκ τ[ῶ]ν ἐμῶν τοῦτό μοι μόνον.

1374 Romae in hortis magni ducis Hetruriae; cf. adnot. ad v. 5.

ΟΚΛΕΙΝΟϹΙΝΙϹΒΑϹΙΛΕⲰϹΑΜΑΖΑϹΠΟϹ
ΟΜΙΘΡΙΔΑΤΟΥΒΑϹΙΛΕⲰϹΚΑϹΙΓΝΗΤΟϹ
ⲰΓΑΙΑΠΑΤΡΗϹΚΑϹΠΙΑϹΠΑΡΑΚΛΗΘΡΑϹ
ΙΒΗΡΙΒΗΡΟϹΕΝΘΑΔΙΤΕΤΑΡΧΥΤΑΙ
ΠΟΛΙΝΠΑΡΙΡΗΝΗΝΕΔΕΙΜΕΝΙΚΑΤⲰΡ
ΕΛΑΙΟΘΗΛΟΝΑΜΦΙΜΥΓΔΟΝΟϹΝΑΜΑ
ΘΑΝΟΝΔΟΠΑΔΟϹΑΥϹΟΝⲰΝΑΓΗΤΟΡΙ
ΜΟΛⲰΝΑΝΑΚΠΝΑΡΘΙΚΗΝϹΦΥϹΜΙΝΗΝ
ΠΡΙΝΠΕΡΠΑΛΑΖΑΙΧΕΙΡΑΔΗΙⲰΛΥΘΡⲰΙ
ΙΦΘΙΜΟΝΑΙΑΙΧΕΙΡΑΔΟΥΡΙΚΑΝΟΖⲰΡ
ΚΑΙΦΑϹΓΑΝΟΥΚΝⲰΔΟΝΤΙΠΕΖΟϹΙΠΙ
ΟΔΑΥΤΟϹΙϹΟϹΠΑΡΘΕΝΟΙϹΙΝΑΙΔΟΙΑΙϹ

Ex Ursini apographo Gruterus 288, 5; inde CIG IV 6856. Tractaverunt Scaliger in notis ad Gruterum, Grotius mantissa tertia anthol. Grot. III 396, Hier. de Bosch V 182, Welcker syll. 49, Meineke in Lachmanni ed. Babr. p. 173, denique a Mommseno adiutus ego epigr. 549.

Ὁ κλεινὸς ἶνις βασιλέως Ἀμάζασπος,
ὁ Μιθριδάτου βασιλέως κασίγνητος,
ᾧ γαῖα πατρ[ί]ς Κασπίας παρὰ κλῇθρας,
Ἴβηρ Ἴβηρος ἐνθάδε τετάρχυται
πόλιν παρ' ἱρήν, ἣν ἔδειμε Νικάτωρ
ἐλαιόθηλον ἀμφὶ Μυγδόνος νᾶμα.
θάν[ε]ν δ' ὀπαδὸς Αὐσόνων ἡγητ[ῆ]ρι
μολὼν ἄνακ[τι Π]αρθικὴν ἐφ' ὑσμίνην,
πρίν περ παλά[ξ]αι χεῖρα δηίῳ λύθρῳ,
ἴφθιμον αἰαῖ χεῖρα δουρὶ κα[ὶ τ]ό[ξ]ο[ι]
καὶ φασγάνου κνώδοντι, πεζὸς ἱπ[πεύς τε·
ὁ δ' αὐτὸς ἶσος παρθένοισιν αἰδοίαις.

Amazaspus regio genere natus (fortasse v. 1 scriptum fuit *ἶνις βασιλέως*, quod errore tamquam ex lapide petitum olim edideram), Mithridatis cuiusdam frater ignotus nobis videtur esse; vix enim, cum ipse ceciderit in Traiani expeditione Parthica a. 115/6, Mithridatem fratrem intellegere poterimus eum qui Pharasmanis filius a. 75 Iberorum rex fuit; cf. CIL III 6052. Traiani autem socium fuisse Amazaspum cum recte alii coniecerunt, tum confirmavit Mommsenus eo quod Nisibin urbem (ad v. 5) Traianus cepisset, captam rursus perdidisset, perditam denique reciperavisset, coll. Cass. Dion. 68, 23. 26. 30. — 5 interfectus est ad urbem Antiochiam Mygdoniam s. Nisibin, et recte Mommsenus probabilius iudicat ossa nobilissimi viri quam lapidem ex Mesopotamia Romam transvectum esse.

1375 In coemeterio Domitillae effossa tabula marmorea.

protome
Θ *viri barbati* Χ
ΑΜΕΘΥΣΤΟΣ
ΚΑΙΥΜΝΙΣ
ΛΑΛΩΙΑΔΕΛ
ΦΩΙΚΑΙΦΛΑΒΑ
ΣΥΜΒΙΩΙΕΥΣΕ
ΒΕΣΤΑΤΩΙΜΝΗ
ΜΗΣ·ΧΑΡΙΝ
ΖΗΣΑΝΤΙΕΤΗ
ΛΕ·ΜΝΗ·Ε

Descripsit Gatti.

V. 10 transpono ΜΗΝ.

Θ(εοῖς) χ(θονίοις). Ἀμέθυστος καὶ Ὑμνὶς Λάλωι ἀδελφῷ καὶ Φλάβα συμβίωι εὐσεβεστάτωι μνήμης χάριν. ζήσαντι ἔτη λε΄, μῆν(ας) ε΄.

1376 (Romae) *presso il Pacetti.*

Θ Κ
ΑⲘΕΘΥϹΤⲰ
ΓΛΥΚΥΤΑΤⲰ
ΤΕΚΝⲰ ⳨ ΖΗ
ϹΑΝΤΙΕΤΗΛΑ
ϹΑΒΙΝΟϹΠΑΤΗΡ
ΕΠΟΙΗϹΕΝ

Marini Vat. 9125 ex Amatii apographo.

Θ. κ. Ἀμεθύστῳ γλυκυτάτῳ τέκνῳ, ζήσαντι ἔτη λα΄, Σαβῖνος πατὴρ ἐποίησεν.

1377 (Romae) *S. Georgett.* (i. e., ut conicit Dessau, *sig. Giorgetti*) Suar.

Θ Κ
ΑⲘΕⲘΠΤ
ΟϹΑΡΤϹ
ⲘⲰΝΙⲘ
ΝΗⲘΗϹΧ
ΡΙΝΕΠΟΙΙ
ϹΕΝ

Suaresius sched. Vat. 9140 f. 72 et f. 71.

Vitia alterius exempli (f. 71) omitto.

Θ. κ. Ἄμεμπτος Ἀρτέμωνι μνήμης χ[ά]ριν ἐποί[η]σεν.

1378 Incisum basi marmorea in vinea Peregrini prope vineam Pauli Stradae haud procul a Castro Pauli et Caeciliae Metelli f. Mausoleo, vulgo *Capo di Bove.*

Θ Κ
ΑⲘΕⲘΠΤΟϹϹΥΓ
ΓΕΝΗϹΚΑΙΙΟΥΛΙΑ
ΝΗΘΥΓΑΤΗΡΤΑΓΟ
ⲘΙΝΗϹΧΑΡΙΝ
ΚΑΙΙΟΥΛΙΑΝⲰΥΙⲰ

Suaresius sched. Vat. 9140 f. 71.

Θ. κ. Ἄμεμπτος συγγενὴς καὶ Ἰουλιανὴ θυγάτηρ .... μ[νήμ]ης χάριν, καὶ Ἰουλιανῷ υἱῷ.

4 defuncti nomen integri versiculi lacuna haustum; v. 6 Iulianus postea sepulcro illatus nescio Amempti an Iulianae an vero defuncti sit filius.

1379 In via Appia Lig. In domo quam inhabitat Horatius Arcionus prope Araceli templum marmor oblongum supra rotundem Met. In vinea Carpensi Boiss. Sine loco Citt.

ΑΜΕΡΙΜΝΩΙ
ΥΙΩΙ
ΤΑΤΙΟΝΗ
ΜΗΤΗΡ
ΕΤΩΝ·Η̄
ΜΗΝΩΝ·C̄

Ligorius Neap. VII 466, VIII 176'; Metellus Vat. 6039 f. 292' eodemque exemplo Cittadini Vat. 5253 f. 359; Boissard ms. f. 134, ed. IV 115; ex schedis Knibbii et Metelli Grut. 667, 9; ex editis Franz 6338.

1 ΑΜΕΙΡΙΜΝΩΙ Met. — 3 ΤΑΤΙΩΝ Lig. VIII 176' ΤΑΤΙΟΝ rell. — 6 ΜΗΝΩΝΞ Boiss. ed.

Ἀμερίμνῳ υἱῷ Τάτιον ἡ μήτηρ ἐτῶν η', μηνῶν ς'.

1380 In vinea Codini (olim *vigna del sig. Garzia Muggiani*) d. X m. Dec. a. 1726 repertum, deinde apud Ghezzium.

VIR·C
ΑΜΜΙΑ ΕΝΘ | *άδε*
ΑΝΔΡΑΦΙΛΟ | *ν φθίμενον*

Ghezzi cod. Angelic. KK 15, 14 p. 34 et ed. *camere sepulcrali* (1731) tab. 37, 13.

Epigramma simillimum fuit ei quod integrum tribus distichis compositum extat CIG 6223: *ἄνδρα φίλον φθίμενον Διονύσιον ἐνθάδ' ἔθηκεν | Δελφὶς ἐόν, τιμῶσ' εἵνεκ' ἐμοφροσύνης κτλ'.*

1381 Romae in coemeterio S. Hermetis.

ΑΜΜΙΑΝΩΤΩΑΔΕΛΦΩ
ΜΕΝΕΚΛΗϹ
ΜΝΗΜΗϹΕΝΕΚΕΝ

Edidit Oderici diss. p. 251, 86; inde Franz 6492.

Ἀμμιανῷ τῷ ἀδελφῷ Μενεκλῆς μνήμης ἕνεκεν.

1382 Sine loco; *nel pieduccio d' un busto* Barb.

ΑΜΜΩΝΙΑΛΗ
CΕ.ΜΝΗ

Cod. Barberin. XXXI 26 post f. 54, XXXVIII f. 92.
ΑΜΜΩΝΙΑΔΗ XXXI.
Ἀμμωνία - [ἐποίη]σε μνή[μης χάριν], sicut legit Mommsen.

1383 Originis urbanae, ut indicat Borm. Bononiae *nel palazzo dell' Instituto* Ind. similiterque reliqui. Est ibidem in museo universitatis tabella marmorea.

ΕΠΟΙΗϹΕΝ
ΑΜΟΙΝΟϹ·ΟΠΑΤΗΡ

Descripsimus Zangemeister et ego. Index Bonon. olim Corvisierii (Berol. cod. pict. A 61λ) p. 61, 75; Guarnieri sched. Bonon. f. 7, 64. Edidit Osann syll. p. 564, 1; inde Franz 6746.
... ἐποίησεν Ἀμοῖνος (Amoenus) ὁ πατήρ.
Reliqua fortasse in alia sepulcri parte scripta fuerunt.

1384 Apud Ficoronium Mur. Seg. In museo Capitolino Sarti. Ibi etiamnunc est.

ΑΜΠΕΛΙϹΜΥ
ΡΙΝΗΜΗΤΡΙ·ΚΑΙ
sic ΒΡΥΤΑΝΙ·ΑΔΕΛ
ΦΩΕΠΟΙΗϹΕΝ
ΜΝΕΙΑϹ·ΧΑΡΕΙΝ

Descripsi. Est in schedis Sartianis; habet Seguier cod. Paris. 16932 f. 260; ed. Murat. 1239, 11 et 1518, 8 missam a Ramaginio; Guasco *mus. Cap.* III 201; Franz 6440.
Ἀμπέλις Μυρίνῃ μητρὶ καὶ Βρυτάνι ἀδελφῷ ἐποίησεν μνείας χάριν.
Posuit titulum aut Ampeli(u)s filius aut Ampelis (Ἀμπελίς) filia Myrinae.

1385 In horto *della trattoria del Cocchio* ad Lateranum cippus marmoreus.

ΑΜΦΙ
urceus ΛΟΧΩ *patera*

Descripsit Gatti.
Ἀμφιλόχῳ.

1386 In castello Pandulfi (Gandolfi recte Pigh.) in aedibus Sabellorum Bonon. Albae in aedibus dominorum de Sabellis Magl.

ΛΗΘΟΣΕΓΩΛΕΓΟΜΗΝΥΙΟΣΕΡΜΟ
ΓΕΝΟΥΣΤΕΚΑΙϕΥΡΜΗΣ
ΟΑΝΘΗϹΑϹΔΕΚΑΚΩϹΕΤΕϹΙΝ
ΔΥϹΙΝΟΥΧΟΛΟΚΛΗΡΟΣ
ϕΩΤΟΣΑϕΑΡΠΑϹΘΕΙΣΠΡΟΜΟΙΡΟΝ
ΒΡΕϕΟΣΕΝΘΑΔΕΚΕΙΜΑΙ
ΚΑΙΟΥΚΟΙΔΕΙΤΕΚΑΛΩΣΕΙΤΕ
ΚΑΚΩΣΕΘΑΝΟΝ
ΑΠΛΗΡΩΤΑΙΔΑΤΙΜΕΝΗΙΠΙΟΝ
ΗΡΠΑϹΕϹΟΥΤΩΣ
ΣΠΕΥϹΑϹΤΟΥΖΗΝΜΕΣΤΕΡΕϹΑΙΟ
ΗϹΟΙΠΑΝΤΕΣΟϕΙΛΩΜΕΘΑ

Unum superest apographum Iucundi cod. Bonon. et Magl. 28, 5 f. 178', ex quo pendent Pighius Berol. f. 212 et schedae Piccartianae apud Reinesium epist. p. 327 et synt. XII 104; ex Reinesio Fabretti III 453; Franz 6205.

Nec versus recte divisi nec litterarum formae accurate traditae.

Ἄν]θος ἐγὼ λεγόμην, υἱὸς Ἑρμογένους τε καὶ Φύρμης·
ἀνθήσας δὲ κακῶς ἔτεσιν δυσὶν οὐχ ὁλοκλη[ρο]ις
φωτὸς ἀφαρπασθεὶς πρόμοιρον βρέφος ἐνθάδε κεῖμαι,
καὶ οὐκ οἶδ' εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς ἔθανον.
ἀπλήρωτ' Ἀΐδα, τί με νή(π)ιον ἥρπασας οὕτως
σπεύσας τοῦ ζῆν με στερέσαι; ε[ἰ] σοὶ πάντες ὀφιλόμεθα;

2 ante ἀνθήσας foliolum fuerit. De ipso carmine cf. epigr. 577.

1387 In coemeterio Callisti. Fuit sarcophagus.

IC · ANIKIC · KYINTIANOC ·
clypei fragmentum ab genio alato sustentati

De Rossi *Roma sotterr.* III 449.

La christianità non è certa ma assai probabile Rossi.

Λοῦκ]ις (?) Ἀνῖκις Κυιντιανός.

1388 In museo Laterano sarcophagus.

a

imago pueri

puer alatus cum face inversa — *Amor volans* — Λ ΑΝΝΙΟϹ — *Amor volans* — *puer alatus cum face inversa*

monstrum marinum — *deus marinus* — ΚΑΤΟϹ — *Tellus* — *bos*

b

in margine superiore:

ΑΜΑ/// ΑΝΤΟϹ

Descripsi simulque utor Adolphi Michaelis apographo quod fuit inter schedas Henzenii.

Tit. *a* prima littera Λ minime certa: Λ. Ἄννιος Κάτος.

Tit. *b* om. Mich. — Ἀμάραντος.

1389 Ad III ab urbe lapidem in via Appia reperti duo lapides, alter (II) anno 1607 praesente Christophoro Puteano, alter (I) decem fere annis post, cum Romae degebat Sirmondus. Emptum utramque Scipio Borghese cardinalis collocavit in villa sua Pinciana, unde Parisios ablati prostant in museo publico.

I

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ

ΔΕΥΡΙΤΕΘΥΒΡΙΑΔΕϹΝΗΟΝΠ ΟΤΙΤΟΝΔΕΓΥΝΑΙΚΕϹ
ΡΗΓΙΛΛΗϹΕΔΟϹΑΜΦΙΘΥΟϹΚΟΑΙΡΑΦΕΡΟΥϹΑΙ
ΗΔΕΠΟΛΥΚΤΕΑΝΩΝΜΕΝΕΗΝΕΖΑΙΝΕΑΔΑΩΝ
ΑΓΧΙϹΕΩΚΑΥΤΟΝΑΙΜΑΚΛΙΙΔΑΙΗϹΑΦΡΟΔΙΤΗϹ
ΓΗΜΑΤΟΔΕϹΜΑΡΑΘΩΝΑΘΕΑΙΔΕΜΙΝΟΥΡΑΝΙΩΝΑΙ
ΤΙΟΥϹΙΝΔΗΩΤΕΝΕΗΔΗΩΤΕΠΑΛΛΑΙΗ
ΤΗϹΙΠΕΡΙΕΡΟΝΕΙΔΟϹΕΥΖΩΝΟΙΟΓΥΝΑΙΚΟϹ
ΑΓΚΕΙΤΑΙΑΥΤΗΔΕΜΕΘΗΡΩΝΗϹΙΝΕΝΑϹΤΑΙ
ϹΝΜΑΚΑΡΩΝΝΗϹΟΙϹΙΝΙΝΑΚΡΟΝΟϹΕΝΒΑϹΙΛΕΥΕΙ
ΤΟΥΤΟΓΑΡΑΝΤΑΓΑΘΟΙΟΝΟΟΥΕΙΛΗΧΕΝΑΠΟΙΝΟΝ
ΩϹΟΙΖΕΥϹΩΚΤΕΙΡΕΝΟΔΥΡΟΜΕΝΟΝΠΑΡΑΚΟΙΤΗΝ
ΓΗΡΑΙΕΝΑΖΑΛΕΩΙΧΗΡΗΙΠΕΡΙΚΕΙΜΕΝΟΝΕΥΝΗΙ
ΟΥΝΕΚΑΟΙΠΑΙΔΑϹΜΕΝΑΜΥΜΟΝΟϹΕΚΜΕΓΑΡΟΙΟ
ΑΡΠΥΙΑΙΚΛΩΘΩΕϹΑΝΗΡΕΙΨΑΝΤΟΜΕΛΑΙΝΑΙ
ΗΜΙϹΕΑϹΠΛΕΟΝΩΝΔΟΙΩΔΕΤΙΠΑΙΔΕΛΙΠΕϹΘΗΝ
ΝΗΠΙΑΧΩΑΓΝΩΤΕΚΑΚΩΝΕΤΙΠΑΜΠΑΝΑΠΥϹΤΩ
ΟΙΗΝϹΦΙΝΗΛΗϹΚΑΤΑΜΗΤΕΡΑΠΟΤΜΟϹΕΜΑΡΨΕ
ΠΡΙΝΠΕΡΓΗΡΑΙΗΙϹΙΝΕΠΙΜΙΓΗΜΕΝΑΙΗΛΑΚΑΤΗϹΙ
ΤΩΙΔΕΖΕΥϹΕΠΙΗΡΟΝΟΔΥΡΟΜΕΝΩΙΑΚΟΡΗΤΟΝ
ΚΑΙΒΑϹΙΛΕΥϹΔΙΙΠΑΤΡΙΦΥΗΝΚΑΙΜΗΤΙΝΕΟΙΚΩϹ
ΖΕΥϹΜΕΝϹϹΩΚΕΑΝΟΝΘΑΛΕΡΗΝΕϹΤΕΙΛΕΓΥΝΑΙΚ//
ΑΥΡΗϹΙΖΕΦΥΡΟΙΟΚΟΜΙΖΕΜΕΝΗΛΥϹΙΗϹΙΝ
ΑΥΤΑΡΟΑϹΤΕΡΟΕΝΤΑΠΕΡΙϹΦΥΡΑΠΑΙΔΙΠΕΔΙΛΑ
ΔΩΚΕΝΕΧΕΙΝΤΑΛΕΓΟΥϹΙΚΑΙΕΡΜΑΩΝΑΦΟΡΗΝΑΙ
ΗΜΟϹΟΤΑΙΝΕΙΑΝΠΟΛΕΜΟΥΕΖΗΓΕΝΑΧΑΙΩΝ
ΝΥΚΤΑΔΙΑΔΝΟΦΕΡΗΝΟΔΕΟΙΠΕΡΙΠΟϹϹΙϹΑΩΤΗΡ
ΠΑΜΦΑΝΟΩΝΕΝΕΚΕΙΤΟϹΕΛ … ΡΟ
ΤΟΝΔΕΚ … ΝΕΑΛΛΑΙΠΟΤΕΝΕΡΡΑΨΑΝΤΟΠΕΔΙΛΩ
ΑΥ … ΗΓΕΝΕΕϹϹΙΓΕΡΑΑ
ΟΥΜΙΝ … ΟϹϹΗΤΑΙΚΑΙΚΕΚΡΟΠΙΔΗΝΠΕΡΕΟΝΤΑ
ΤΥΡϹΗΝΩΝΑΡΧΑΙΟΝΕΠΙϹΦΥΡΙΟΝΓΕΡΑϹΑΝΔΡΩΝ
ΕΡϹΗϹΕΚΓΕΓΑΩΤΑΚΑΙΕΡΜΕΩΕΙΕΤΕΟΝΔΗ
sic ΚΗΡΥΧΗΡΩΔΕΩΠΡΟΓΟΝΟϹΘΗϹΗΙΑΔΑΟ
ΤΟΥΝΕΚΑΤΕΙΜΗΕΙϹΚΑΙΕΠΩΝΥΜΟϹΗΜΕΝΑΝΑϹϹΑΝ
ΕϹΒΟΥΛΗΝΑΓΕΡΕϹΘΑΙΙΝΑΠΡΩΤΟΘΡΟΝΕϹΕΔΡΑΙ
ΕΛΛΑΔΙΔΟΥΤΕΓΕΝΟϹΒΑϹΙΛΕΥΤΕΡΟϹΟΥΤΕΤΙΦΩΝΗΝ
ΗΡΩΔΕΩΓΛΩϹϹΑΝΔΕΤΕΜΙΝΚΑΛΕΟΥϹΙΝΑΘΗΝΕΩΝ
ΗΔΕΚΑΙΑΥΤΗΠΕΡΚΑΛΛΙϹΦΥΡΟϹΑΙΝΕΙΩΝΗ
ΚΑΙΓΑΝΥΜΗΔΕΙΗΚΑΙΔΑΡΔΑΝΙΟΝΓΕΝΟϹΗΗΝ
ΤΡΩΟϹΕΡΙΧΘΟΝΙΔΑΟϹΥΔΙΦΙΛΟΝΙΕΡΑΡΕΖΑΙ
ΚΑΙΘΥϹΑΙΘΥΕΩΝΑΤΑΡΟΥΚΑΕΚΟΝΤΟϹΑΝΑΓΚΗ
ΕΙΔΕΤΟΙΕΥϹΕΒΕΕϹϹΙΚΑΙΗΡΩΩΝΑΛΕΓΙΖΕΙΝ
ΟΥΜΕΓΓΑΡΘΝΗΤΗΑΤΑΡΟΥΔΕΘΕΑΙΝΑΤΕΤΥΚΤΑΙ
ΤΟΥΝΕΚΕΝΟΥΤΕΝΕΩΝΙΕΡΟΝΛΑΧΕΝΟΥΤΕΤΙΤΥΜΒΟΝ
ΟΥΔΕΓΕΡΑΘΝΗΤΟΙϹΑΤΑΡΟΥΔΕΘΕΟΙϹΙΝΟΜΟΙΑ
ϹΗΜΑΜΕΝΟΙΝΗΩΙΙΚΕΛΟΝΔΗΜΩΙΕΝΑΘΗΝΗΙϹ
ΨΥΧΗΔΕϹΚΗΠΤΡΟΝΡΑΔΑΜΑΝΘΥΟϹΑΜΦΙΠΟΛΕΥΕΙ

ΤΟΥΤΟΔΕΦΑΥϹΤΕΙΝΗΙΚΕΧΑΡΙϹΜΕΝΟΝΗϹΤΑΙΑΓΑΛΜΑ
ΔΗΜωΙΕΝΙΤΡΙΟΠΕωΙΝΑΟΙΠΑΡΟϹΕΥΡΕΕΙΑΓΡΟΙ
ΚΑΙΧΟΡΟϹΗΜΕΡΙΔωΝΚΑΙΕΛΑΙΗΕΝΤΕϹΑΡΟΥΡΑΙ
sic ΟΥΜΗΝΑΤΙΜΗϹΕΙΕΘΕΗΒΑϹΙΛΕΙΑΓΥΝΑΙΚωΝ
ΑΜΦΙΠΟΛΟΝΓΕΡΑωΝΕΜΕΝΑΙΚΑΙΟΠΑΟΝΑΝΥΜΦΗΝ
ΟΥΔΕΓΑΡΙΦΙΓΕΝΕΙΑΝΕΥΘΡΟΝΟϹΙΟΧΕΑΙΡΑ
ΟΥΔΕΡϹΗΝΓΟΡΓωΠΙϹΑΠΗΤΙΜΗϹΕΝΑΘΗΝΗ
ΟΥΔΕΜΙΝΗΡωΝΗΙϹΙΠΑΛΛΑΙΗϹΙΝΜΕΔΕΟΥϹΑ
ΚΑΙϹΑΡΟϹΙΦΘΙΜΟΙΟΠΑΡΟΥΕΤΑΙΟΜΠΝΙΑΜΗΤΗΡ
ΕϹΧΟΡΟΝΕΡΧΟΜΕΝΗΝΠΡΟΤΕΡΑωΝΗΜΙΘΕΑωΝ
ΗΛΑΧΕΝΗΛΥϹΙΗϹΙΧΟΡΟϹΤΑϹΙΗϹΙΝΑΝΑϹϹΕΙΝ
ΑΥΤΗΙΤΑΛΚΜΗΝΗΤΕΜΑΚΑΙΡΑΤΕΚΑΔΜΕΙωΝΗ

II

ΠΟΤΝΙΑΘΗΝΑωΝΕΠΙΗΡΑΝΕΤΡΙΤΟΓΕΝΕΙΑ
ΗΤΕΠΙΕΡΓΑΒΡΟΤωΝΟΡΑΑΙϹΡΑΜΝΟΥϹΙΑϹΟΥΠΙ
ΓΕΙΤΟΝΕϹΑΓΧΙΘΥΡΟΙΡωΜΗϹΕΚΑΤΟΝΤΟΠΥΛΟΙΟ
ΠΕΙΟΝΑΔΗΚΑΙΤΟΝΔΕΘΕΑΤΕΙΜΗϹΑΤΕΧωΡΟΝ
ΔΗΜΟΝΔΗωΟΙΟΦΙΛΟΖΕΙΝΟΝΤΡΙΟΠΑΟ
ΤΟΦΡΑΚΕΚΑΙΤΡΙΟΠΕΙΑΙΕΝΑΘΑΝΑΤΟΙϹΑΛΕΓΗϹΘΟΝ
ωϹΟΤΕΚΑΙΡΑΜΝΟΥΝΤΑΚΑΙΕΥΡΥΧΟΡΟΥϹΕϹΑΘΗΝΑϹ
ΗΛΘΕΤΕΔωΜΑΤΑΠΑΤΡΟϹΕΡΙΓΔΟΥΠΟΙΟΛΙΠΟΥϹΑΙ
ωϹΤΗΝΔΕΡωΕϹΘΕΠΟΛΥϹΤΑΦΥΛΟΝΚΑΤΑΛωΗΝ
ΛΗΙΑΤΕϹΤΑΧΥωΝΚΑΙΔΕΝΔΡΕΑΒΟΤΡΥΟΕΝΤΑ
ΛΕΙΜωΝωΝΤΕΚΟΜΑϹΑΠΑΛΟΤΡΕΦΕωΝΕΦΕΠΟΥϹΑΙ
ΥΜΜΙΓΑΡΗΡωΔΗϹΙΕΡΗΝΑΝΑΓΑΙΑΝΕΗΚΕ
ΤΗΝΟϹϹΗΝΠΕΡΙΤΕΙΧΟϹΕΥΤΡΟΧΟΝΕϹΤΕΦΑΝωΤΑΙ
ΑΝΔΡΑϹΙΝΟΨΙΓΟΝΟΙϹΙΝΑΚΙΝΗΤΗΝΚΑΙΑϹΥΛΟΝ
ΕΜΜΕΝΑΙΗΔΕΠΙΟΙΕΖΑΘΑΝΑΤΟΙΟΚΑΡΗΝΟΥ
ϹΜΕΡΔΑΛΕΟΝϹΙϹΑϹΑΛΟΦΟΝΚΑΤΕΝΕΥϹΕΝΑΘΗΝΗ
ΜΗΤωΙΝΗΠΟΙΝΟΝΒωΛΟΝΜΙΑΝΗΕΝΑΛΛΑΝ
ΟΧΛΙϹϹΑΙΕΠΕΙΟΥΜΟΙΡΕωΝΑΤΡΕΙ^{ε}ϹΑΝΑΓΚΑΙ
ΟϹΚΕΘΕωΝΕΔ^{ε}ΕΛϹΙΝΑΛΙΤΡΟϹΥΝΗΝΑΝΑΘΗΗ
ΚΑΥΤΕΠΕΡΙΚΤΙΟΝΕϹΚΑΙΓΕΙΤΟΝΕϹΑΓΡΟΙωΤΑΙ
ΙΕΡΟϹΟΥΤΟϹΟΧωΡΟϹΑΚΙΝΗΤΟΙΔΙΘΕΑΙΝΑΙ
ΚΑΙΠΟΛΥΤΙΜΗΤΟΙΚΑΙΥΠΟϹΧΕΙΝΟΥΑϹΕΤΟΙΜΑΙ
ΜΗΔΕΤΙϹΗΜΕΡΙΔωΝΟΡΧΟΥϹΗΕΝΑΛϹΕΑΔΕΝΔΡΕωΝ
ΗΠΟΙΗΝΧΙΛωΙΕΥΛΑΔΕΙΧΛωΡΑΘΕΟΥϹΑΝ
ΔΜωΗΝΚΥΑΝΕΟΥΑΙΔΟϹ Ρ (sic) ΗΖ^{ε}ΙΕΜΑΚΕΛΛΑΝ
ϹΗΜΑΝΕΟΝΤΕΥΧωΝΗΕΠΡΟΤΕΡΟΝΚΕΡΑΙΖωΝ
ΟΥΘΕΜΙϹΑΜΦΙΝΕΚΥϹϹΙΒΑΛΕΙΝΙΡΟΧΘΟΝΑΒωΛΟΝ
ΠΛΗΝΟΚΕΝΑΙΜΑΤΟϹΗΙϹΙΚΑΙΕΚΓΕΝΟϹΕϹϹΑΜΕΝΟ//
ΚΕΙΝΟΙϹΔΟΥΚΑΘΕΜΙϹΤΟΝΕΠΕΙΤΙΜΑΟΡΟϹΕϹΤωΡ
ΚΑΙΓΑΡΑΘΗΝΑΙΗΤΕΕΡΙΧΘΟΝΙΟΝΒΑϹΙΛΗΑ
ΝΗωΙΕΝΚΑΤΕΘΗΚΕϹΥΝΕϹΤΙΟΝΕΜΜΕΝΑΙΙΡωΝ
ϹΙΔΕΤωΙΑΚΛΥΤΑΤΑΥΤΑΚΑΙΟΥΚΕΠΙΠΕΙϹΕΤΑΙΑΥΤΟΙ
ΑΛΛΑΠΟΤΙΜΗϹΟΙΜΗΟΙΝΗΤΙΤΑΓΕΝΗΤΑΙ
ΑΛΛΑΜΙΝΑΠΡΟΦΑΤΟϹΝΕΜΕϹΙϹΚΑΙΡΟΜΒΟϹΑΛΑϹΤΩΡ
ΤΙϹΟΝΤΑΙϹΤΥΓΕΡΗΝΔΕΚΥΛΙΝΔΗϹΕΙΚΑΚΟΤΗΤΑ
ΟΥΔΕΓΑΡΙΦΘΙΜΟΝΤΡΙΟΠΕωΜΕΝΟϹΑΙΟΛΙΔΑΟ
ωΝΑΘΟΤΕΝΕΙΟΝΔΗΜΗΤΕΡΟϹΕΖΑΛΑΠΑΖΕΝ
ΤωΙΗΤΟΙΠΟΙΝΗΝΚΑΙΕΠωΝΥΜΙΗΝΑΛϹΑϹΘΑ//
ΧωΡΟΥΜΗΤΟΙΕΠΗΤΑΙΕΠΙΤΡΟΠΕΙΘΕΡΙΝΥϹ

Titulum I descripsit vix repertum Sirmond, cuius apographum est in cod. Paris. 9696 n. 148. Ad exemplum Sirmondianum ab Nic. Rigaltio acceptum ed. Salmasius duar. inscr. vet. explicatio (1619) et Maittaire misc. graec. script. carm. (1722). Vitiosissime descripsit litteris minusculis Manilli *villa Borgh.* p. 129 sqq.

Tituli II apographum (quis confecerit nescio) misit Christophorus Puteanus Iacobo Gilloro senatori Parisiensi, a quo acceptum ed. Casaubonus inscr. vetus nuper in via Appia effossa, Paris. 1608 (repetita in museo philol. hist. Lugd. Bat. 1699 p. 337). Antea Latinam interpretationem nescio unde petitam ed. Frid. Morelli epigr. in imagines ducum (1607). Ex Casaubono Salmasius l. s. s. et Maittaire l. s. s. Praeterea extat Sirmondi apographum cod. Paris. 9696 n. 154.

Utrumque post Petrum Arcudium, ut ait, Scipionis Borghesii card. amicum, vidit et perlegit Spon misc. X 12. 13, cuius exempla tam similia sunt Casauboniano et Salmasiano, uno loco etiam Sirmondiano (cf. I 27, II 18), ut ex his sua compilasse videatur. Ad Arcudii exemplum ed. Montelatici *villa Borgh.* (1700). Accurate descripserunt E. Q. Visconti *iscriz. triopee* (1794), qui adhibuit praeterea exemplum quod in schedis Barberinis invenerat, correctum id sive potius interpolatum ab Holstenio, et Clarac *musée de sculpt.* II 2, 501 (coll. tab. inscr. VII—IX); denuo Froehner *inscr. gr. du Louvre* 7. 8 litt. minusculis idemque suum mihi comiter misit apographum. Ex editis repetiit Franz 6280. Variam lectionem in utroque titulo dabo Sirmondii Viscontii Claracii, in altero praeterea Casauboni, omittam Arcudianam et Holstenianam.

I 1 Π ΟΤΙ Visc. Clar. ΠΡΟΤΙ Froehn. ΠΟΤΙ Sirm. — 5 ΟΥΡΑΝΙΩΝΑ| Visc. — 9 ΕΜΒΑCΙΛΕΥΕΙ Sirm. — 18 ΓΕΡΑΙΗΙCΙΝΕΠΙΜΙΓΗΜΕΝΑΙ Visc. Clar. Froehn. ΓΗΡΑΙΗΙCΙΜΕΓΗΜΕΝΑΙ, sed in marg. ΜΙΓ Sirm. — 21 ΓΥΝΑΙΚΑ Sirm. — 27 CΕΛ....CΚΥΚΛΟ.ΡΟ Sirm. (Arcud.); litteras ΡΟ om. Visc. Clar. — 28 ΠΟ/..ΕΝΕΡΡ Visc. ΠΑΡΕΝΕΡΡ Sirm. — 29 ....
Η
ΑΥ..............ΓΕΝΕΕCCΙ (Η add. m.[2]) Sirm. ....ΗΓ κτλ' Visc. ...ΗΓ κτλ' Clar. — 30 ΟΥ.....ΟCCΗΤΑΙ (ΟΥ add. m.[2]) Sirm. ΟΥΜΙΝ/ΟCCΗΤΑΙ Visc. ΟΥΜΙΝΟΝΟCCΗΤΑΙ Clar. — ΚΑΙ om. Sirm. — 33 ΚΗΡΥΧ Visc. Clar. ΚΗΡΥΞ Sirm. — 34 ΑΝΑCCΑΝ Clar. ΑΝΑCCΑΛ Visc. ΑΝΑCCΑ Sirm. — 40 ΔΑΟΟΥΔΙΦΙΛΟΝ Sirm. ΔΑΩΩΔΙΦΙΛΟΝ Clar. — ΡΕΞΕΙ Sirm. — 43 ΜΕΝΓΑΡ Sirm. — 44 ΛΑΧΕΝΗΟΥΤΕ Clar. — 46 ΝΗΩΙΚΕΛΟΝ Sirm. — αθηνης Froehn. ΑΘΗΝΗC reliqui — 49 ΕΥΡΕΕΑΓΡΟΙ Clar. — 51 ΟΥΜΗΝ omnes — 59 ΑΥΤΗΙΓΑΛΚ Sirm. — ΑΛΚΜΝΗ Froehn. addens 'sic'.

II 2 //ΛΑΙΣ Cas. ΟΡΛΑΙC Sirm. Visc. ΟΡΑΑΙC Clar. — 6 extr. CΘΟΝ Clar. CΘΟΛ Visc. CΘΟ Cas. Sirm. — 7 ΑΘΗΝΑC Cas. Sirm. ΑΘΗΝΑΣ Clar. ΑΘΗΝΑ Visc. — 9 ΚΑΤΑΙΩΗΝ Sirm. — 12 ΕΘΗΚΕ Sirm. — 13 om. Cas. — 18 ΑΤΡΕΙCCΑΝΑΝΑΓΚΑΙ Sirm. Spon — 19 ΑΝΑΘΗΙΙΙ Sirm. — 23 ΔΕΝΔΡΩΝ Cas. Sirm. — 25 ΜΑΚΕΛΛΑΝ Cas. Sirm. Clar. ΜΑΚΕΛΛΑΙ Visc. — 27 ΒΩΛΟΝ Cas. ΒΩΛΟΝ (i. e. cum supplementi nota) Sirm. ΒΩΛΟΝ Clar. ΒΩΑ/ Visc. — 28 ΕCCΑΜΟΝΟΙC Sirm. — 29 ΕCΤΩΡ Cas. Sirm. Clar. Froehn. ΕCΤΩΙ Visc. — 30 ΑΙΗΠΕΡΙΧΘΟΝΙΟΝ Cas. Sirm. — 31 extr.
Δ
ΗΡΩΝ Sirm. — 32 ΑΥΤΟΙ Visc. ΑΥΤΟΝ Cas. ΑΥΤΟΙC Clar. ΑΥΤΟΙC Sirm. — 33 ΑΠΟΤΙΜΗCΕΙ Sirm. — 34 ΑΛΑCΤΩΡ Clar. ΑΛΑCΤΩΡ Sirm. ΑΛΑCΤΩ/ Visc. — 35 extr. ΤΗΤΑ Cas. Sirm. ΤΗΤ/ Visc. Clar. — 38 ΑΑCΑCΘΑΙ Cas. ΑΑCΑCΘΑΙ (i. e. cum supplementi nota) Sirm. ΑΛCΑCΘΑ/ Visc. ΑΛΕΑCΘΑΙ Clar. — 39 ΤΡΟΠΕΙΟC Cas. Sirm. (in marg. add. Ι m.[2]).

I.

Μαρκέλλου.

Δεῦρ' ἴτε, Θυβριάδες, νηὸν ποτὶ τόνδε, γυναῖκες,
Ῥηγίλλης ἕδος ἀμφὶ θυοσκόα ἱρὰ φέρουσαι·
ἣ δὲ πολυκτεάνων μὲν ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
Ἀγχίσεω κλυτὸν αἷμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης,
γήματο δ' ἐς Μαραθῶνα· θεαὶ δέ μιν οὐρανιῶναι
τίουσιν Δηώ τε νέη Δηώ τε παλαιή,
τῇσί περ ἱερὸν εἶδος ἐυζώνοιο γυναικὸς
ἀγκεῖται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρωίνῃσι νένασται
ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ἐμβασιλεύει·
τοῦτο γὰρ ἀντ' ἀγαθοῖο νόου εἴληχεν ἄποινον,
ὥς οἱ Ζεὺς ᾤκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην,
γήραϊ ἐν ἀζαλέῳ χήρῃ κατακείμενον εὐνῇ,
οὕνεκά οἱ παίδων μὲν ἀμύμονος ἐκ μεγάροιο
Ἅρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο μέλαιναι
ἡμίσεας πλεόνων· δοιὼ δ' ἔτι παῖδε λιπέσθην
νηπιάχω ἀγνώ τε, κακῶν ἔτι πάμπαν ἀπύστω,
οἵην σφι νηλὴς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε,
πρίν περ γηραιῇσι μιγήμεναι ἡλικίῃσι·
τῷ δὲ Ζεὺς ἐπίηρον ὀδυρομένῳ ἀκόρητον
καὶ βασιλεὺς Διὶ πατρὶ φυὴν καὶ μῆτιν ἐοικώς,
Ζεὺς μὲν ἐς ὠκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναῖκα
αὔρῃσι Ζεφύροιο κομιζέμεν Ἠλυσίῃσιν,
αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα
δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι,
ἦμος ὅτ' Αἰνείαν πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν
νύκτα διὰ δνοφερήν· ὁ δέ οἱ περὶ ποσσὶ σαωτὴρ
παμφαίνων ἐνέκειτο σελ[ηναί]ης κύκλο[ς εὔ]κ[υκ.
τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαι πετ' ἐνερράψαντο πεδίλῳ
ἔμμεναι] Αὐσο[νίοις εὐ]ηγενέεσσι γέρα[τ]α.
οὔ μιν ἀνόσσηται καὶ Κεκροπίδην περ ἐόντα
Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον γέρας ἀνδρῶν,
Ἕρσης ἐγγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἐτεὸν δὴ
Κῆρυ[ξ] Ἡρώδεω πρόγονος Θησηιάδαο.
τοὔνεκα τετιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἧ μὲν ἄνασσαν
ἐς βουλὴν ἀγέρεσθαι, ἵνα πρωτόθρονος ἕδρη,
Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος οὔτε τι φωνὴν
Ἡρώδεω· γλῶσσάν δέ τέ μιν καλέουσιν Ἀθηνῶν.
ἣ δὲ καὶ αὐτή περ καλλίσφυρος Αἰνειώνη
καὶ Γανυμηδείη καὶ Δαρδάνου γένος ἦεν
Τρωὸς Ἐριχθονίδαο· σὺ δ', ὦ φίλε, ἱερὰ ῥέξαι
καὶ θῦσαι· θύειν ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντας ἀνάγκη·
ε[ὖ] δέ τοι εὐσεβέεσσι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν·
οὐ μὲν γὰρ θνητή, ἀτὰρ οὐδὲ θέαινα τέτυκται·
τοὔνεκεν οὔτε νεὼ ἱερὸν λάχεν οὔτε τι τύμβον
οὐδὲ γέρα θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν ὁμοῖα.
σῆμα [δέ] οἱ νηῷ ἴκελον δήμῳ ἐν Ἀθήνης,
ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφιπολεύει.
τοῦτο δὲ Φαυστείνῃ κεχαρισμένον ἕστηκεν ἄγαλμα
δήμῳ ἐνὶ Τριόπῳ, ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροὶ
καὶ χορὸς ἡμερίδων καὶ ἐλαιήεντες ἄρουραι.
οὐ μ[ι]ν ἀτιμήσειε θεὴ βασίλεια γυναικῶν
ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὀπάονα νύμφην·
οὐδὲ γὰρ Ἰφιγένειαν ἐύθρονος Ἰοχέαιρα,
οὐδ' Ἕρσην γλαυκῶπις ἀπητίμησεν Ἀθήνη,
οὐδέ μιν ἡρωίνῃσι παλαιῇσιν μεθιοῦσα
Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὄμπνια μήτηρ
ἐς χορὸν ἐρχομένην προτεράων ἡμιθεάων,
ἣ λάχεν Ἠλυσίῃσι χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν,
αὐτή τ' Ἀλκμήνη τε μάκαιρά τε Καδμειώνη.

ΤΟΥΤΟΔΕΦΑΥϹΤΕΙΝΗΙΚΕΧΑΡΙϹΜΕΝΟΝΗϹΤΑΙΑΓΑΛΜΑ
ΔΗΜΩΙΕΝΙΤΡΙΟΠΕΩΙΝΑΟΙΠΑΡΟϹΕΥΡΕΕΑΓΡΟΙ
ΚΑΙΧΟΡΟϹΗΜΕΡΙΔΩΝΚΑΙΕΛΑΙΗΕΝΤΕϹΑΡΟΥΡΑΙ
sic ΟΥΜΗΝΑΤΙΜΗϹΕΙΕΘΕΗΒΑϹΙΛΕΙΑΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΑΜΦΙΠΟΛΟΝΓΕΡΑΩΝΕΜΕΝΑΙΚΑΙΟΠΑΟΝΑΝΥΜΦΗΝ
ΟΥΔΕΓΑΡΙΦΙΓΕΝΕΙΑΝΕΥΘΡΟΝΟϹΙΟΧΕΑΙΡΑ
ΟΥΔΕΡϹΗΝΓΟΡΓΩΠΙϹΑΠΗΤΙΜΗϹΕΝΑΘΗΝΗ
ΟΥΔΕΜΙΝΗΡΩΝΗΙϹΙΠΑΛΛΑΙΗϹΙΝΜΕΔΕΟΥϹΑ
ΚΑΙϹΑΡΟϹΙΦΘΙΜΟΙΟΠΑΡΟΥΕΤΑΙΟΜΠΝΙΑΜΗΤΗΡ
ΕϹΧΟΡΟΝΕΡΧΟΜΕΝΗΝΠΡΟΤΕΡΑΩΝΗΜΙΘΕΑΩΝ
ΗΛΑΧΕΝΗΛΥϹΙΗϹΙΧΟΡΟϹΤΑϹΙΗϹΙΝΑΝΑϹϹΕΙΝ
ΑΥΤΗΙΤΑΛΚΜΗΝΗΤΕΜΑΚΑΙΡΑΤΕΚΑΔΜΕΙΩΝΗ

II

ΠΟΤΝΙΑΘΗΝΑΩΝΕΠΙΗΡΑΝΕΤΡΙΤΟΓΕΝΕΙΑ
ΗΤΕΠΙΕΡΓΑΒΡΟΤΩΝΟΡΑΑΙϹΡΑΜΝΟΥϹΙΑϹΟΥΠΙ
ΓΕΙΤΟΝΕϹΑΓΧΙΘΥΡΟΙΡΩΜΗϹΕΚΑΤΟΝΤΟΠΥΛΟΙΟ
ΠΕΙΟΝΑΔΗΚΑΙΤΟΝΔΕΘΕΑΤΕΙΜΗϹΑΤΕΧΩΡΟΝ
ΔΗΜΟΝΔΗΩΟΙΟΦΙΛΟΖΕΙΝΟΝΤΡΙΟΠΑΟ
ΤΟΦΡΑΚΕΚΑΙΤΡΙΟΠΕΙΑΙΕΝΑΘΑΝΑΤΟΙϹΑΛΕΓΗϹΘΟΝ
ΩϹΟΤΕΚΑΙΡΑΜΝΟΥΝΤΑΚΑΙΕΥΡΥΧΟΡΟΥϹΕϹΑΘΗΝΑϹ
ΗΛΘΕΤΕΔΩΜΑΤΑΠΑΤΡΟϹΕΡΙΓΔΟΥΠΟΙΟΛΙΠΟΥϹΑΙ
ΩϹΤΗΝΔΕΡΩΕϹΘΕΠΟΛΥϹΤΑΦΥΛΟΝΚΑΤΑΛΩΗΝ
ΛΗΙΑΤΕϹΤΑΧΥΩΝΚΑΙΔΕΝΔΡΕΑΒΟΤΡΥΟΕΝΤΑ
ΛΕΙΜΩΝΩΝΤΕΚΟΜΑϹΑΠΑΛΟΤΡΕΦΕΩΝΕΦΕΠΟΥϹΑΙ
ΥΜΜΙΓΑΡΗΡΩΔΗϹΙΕΡΗΝΑΝΑΓΑΙΑΝΕΗΚΕ
ΤΗΝΟϹϹΗΝΠΕΡΙΤΕΙΧΟϹΕΥΤΡΟΧΟΝΕϹΤΕΦΑΝΩΤΑΙ
ΑΝΔΡΑϹΙΝΟΨΙΓΟΝΟΙϹΙΝΑΚΙΝΗΤΗΝΚΑΙΑϹΥΛΟΝ
ΕΜΜΕΝΑΙΗΔΕΠΙΟΙΕΞΑΘΑΝΑΤΟΙΟΚΑΡΗΝΟΥ
ϹΜΕΡΔΑΛΕΟΝϹΙϹΑϹΑΛΟΦΟΝΚΑΤΕΝΕΥϹΕΝΑΘΗΝΗ
ΜΗΤΩΙΝΗΠΟΙΝΟΝΒΩΛΟΝΜΙΑΝΗΕΝΑΛΛΑΝ
ΟΧΛΙϹϹΑΙΕΠΕΙΟΥΜΟΙΡΕΩΝΑΤΡΕΙ[ε]ϹΑΝΑΓΚΑΙ
ΟϹΚΕΘΕΩΝΕΔ[ε]ΕϹϹΙΝΑΛΙΤΡΟϹΥΝΗΝΑΝΑΘΗΗ
ΚΛΥΤΕΠΕΡΙΚΤΙΟΝΕϹΚΑΙΓΕΙΤΟΝΕϹΑΓΡΟΙΩΤΑΙ
ΙΕΡΟϹΟΥΤΟϹΟΧΩΡΟϹΑΚΙΝΗΤΟΙΔΕΘΕΑΙΝΑΙ
ΚΑΙΠΟΛΥΤΙΜΗΤΟΙΚΑΙΥΠΟϹΧΕΙΝΟΥΑϹΕΤΟΙΜΑΙ
ΜΗΔΕΤΙϹΗΜΕΡΙΔΩΝΟΡΧΟΥϹΗΕΝΑΛϹΕΑΔΕΝΔΡΕΩΝ
ΗΠΟΙΗΝΧΙΛΩΙΕΥΑΛΔΕΙΧΛΩΡΑΘΕΟΥϹΑΝ
ΔΜΩΗΝΚΥΑΝΕΟΥΑΙΔΟϹΡ(sic)ΗΖ[ε]ΙΕΜΑΚΕΛΛΑΝ
ϹΗΜΑΝΕΟΝΤΕΥΧΩΝΗΕΠΡΟΤΕΡΟΝΚΕΡΑΙΖΩΝ
ΟΥΘΕΜΙϹΑΜΦΙΝΕΚΥϹϹΙΒΑΛΕΙΝΙΡΟΧΘΟΝΑΒΩΛΟΝ
ΠΛΗΝΟΚΕΝΑΙΜΑΤΟϹΗΙϹΙΚΑΙΕΚΓΕΝΟϹΕϹϹΑΜΕΝΟ///
ΚΕΙΝΟΙϹΔΟΥΚΑΘΕΜΙϹΤΟΝΕΠΕΙΤΙΜΑΟΡΟϹΕϹΤΩΡ
ΚΑΙΓΑΡΑΘΗΝΑΙΗΤΕΕΡΙΧΘΟΝΙΟΝΒΑϹΙΛΗΑ
ΝΗΩΙΕΝΚΑΤΕΘΗΚΕϹΥΝΕϹΤΙΟΝΕΜΜΕΝΑΙΙΡΩΝ
ΕΙΔΕΤΩΙΑΚΛΥΤΑΤΑΥΤΑΚΑΙΟΥΚΕΠΙΠΕΙϹΕΤΑΙΑΥΤΟΙ
ΑΛΛΑΠΟΤΙΜΗϹΟΙΜΗΟΙΝΗΤΙΤΑΓΕΝΗΤΑΙ
ΑΛΛΑΜΙΝΑΠΡΟΦΑΤΟϹΝΕΜΕϹΙϹΚΑΙΡΟΜΒΟϹΑΛΑϹΤΩΡ
ΤΙϹΟΝΤΑΙϹΤΥΓΕΡΗΝΔΕΚΥΛΙΝΔΗϹΕΙΚΑΚΟΤΗΤΑ
ΟΥΔΕΓΑΡΙΦΘΙΜΟΝΤΡΙΟΠΕΩΜΕΝΟϹΑΙΟΛΙΔΑΟ
ΩΝΑΘΟΤΕΝΕΙΟΝΔΗΜΗΤΕΡΟϹΕΞΑΛΑΠΑΞΕΝ
ΤΩΙΗΤΟΙΠΟΙΝΗΝΚΑΙΕΠΩΝΥΜΙΗΝΑΛΑϹΑϹΘΑ//
ΧΩΡΟΥΜΗΤΟΙΕΠΗΤΑΙΕΠΙΤΡΟΠΕΙΘΕΡΙΝΥϹ

Titulum I descripsit vix repertum Sirmond, cuius apographum est in cod. Paris. 9696 n. 148. Ad exemplum Sirmondianum ab Nic. Rigaltio acceptum ed. Salmasius duar. inscr. vet. explicatio (1619) et Maittaire misc. graec. script. carm. (1722). Vitiosissime descripsit litteris minusculis Manilli *villa Borgh.* p. 129 sqq.

Tituli II apographum (quis confecerit nescio) misit Christophorus Puteanus Iacobo Gilloro senatori Parisiensi, a quo acceptum ed. Casaubonus inscr. vetus nuper in via Appia effossa, Paris. 1608 (repetita in museo philol. hist. Lugd. Bat. 1699 p. 337). Antea Latinam interpretationem nescio unde petitam ed. Frid. Morelli epigr. in imagines ducum (1607). Ex Casaubono Salmasius l. s. s. et Maittaire l. s. s. Praeterea extat Sirmondi apographum cod. Paris. 9696 n. 154.

Utrumque post Petrum Arcudium, ut ait, Scipionis Borghesii card. amicum, vidit et perlegit Spon misc. X 12. 13, cuius exempla tam similia sunt Casauboniano et Salmasiano, uno loco etiam Sirmondiano (cf. I 27, II 18), ut ex his sua compilasse videatur. Ad Arcudii exemplum ed. Montelatici *villa Borgh.* (1700). Accurate descripserunt E. Q. Visconti *iscriz. triopee* (1794), qui adhibuit praeterea exemplum quod in schedis Barberinis invenerat, correctum id sive potius interpolatum ab Holstenio, et Clarac *musée de sculpt.* II 2, 501 (coll. tab. inscr. VII—IX); denuo Froehner *inscr. gr. du Louvre* 7. 8 litt. minusculis idemque suum mihi comiter misit apographum. Ex editis repetiit Franz 6280. Variam lectionem in utroque titulo dabo Sirmondii Viscontii Claracii, in altero praeterea Casauboni, omittam Arcudianam et Holstenianam.

I 1 Π ΟΤΙ Visc. Clar. ΠΡΟΤΙ Froehn. ΠΟΤΙ Sirm. — 5 ΟΥΡΑΝΙΩΝΑ/ Visc. — 9 ΕΜΒΑCΙΛΕΥΕΙ Sirm. — 18 ΓΕΡΑΙΗCΙΝΕΠΙΜΙΓΗΜΕΝΑΙ Visc. Clar. Froehn. ΓΗΡΑΙΗCΙΜΕΓΗΜΕΝΑΙ, sed in marg. ΜΙΓ Sirm. — 21 ΓΥΝΑΙΚΑ Sirm. — 27 CΕΛ....CΚΥΚΛΟ.ΡΟ Sirm. (Arcud.); litteras ΡΟ om. Visc. Clar. — 28 ΠΟ/..ΕΝΕΡΡ Visc. ΠΑΡΕΝΕΡΡ Sirm. — 29 .... ΑΥ..............ΓΕΝΕΕCCΙ (Η add. m.^{2}) Sirm. ....ΗΓ κτλ' Visc. ...ΗΓ κτλ' Clar. — 30 ΟΥ.....ΟCCΗΤΑΙ (ΟΥ add. m.^{2}) Sirm. ΟΥΜΙΝ/ΟCCΗΤΑΙ Visc. ΟΥΜΙΝΟΝΟCCΗΤΑΙ Clar. — ΚΑΙ om. Sirm. — 33 ΚΗΡΥΧ Visc. Clar. ΚΗΡΥΞ Sirm. — 34 ΑΝΑCCΑΝ Clar. ΑΝΑCCΑΛ Visc. ΑΝΑCCΑ Sirm. — 40 ΔΛΟΟΥΔΙΦΙΛΟΝ Sirm. ΔΑΩΩΔΙΦΙΛΟΝ Clar. — ΡΕΞΕΙ Sirm. — 43 ΜΕΝΓΑΡ Sirm. — 44 ΛΑΧΕΝΗΟΥΤΕ Clar. — 46 ΝΗΩΙΚΕΛΟΝ Sirm. — ἀθήνης Froehn. ΑΘΗΝΗC reliqui — 49 ΕΥΡΕΕΑΓΡΟΙ Clar. — 51 ΟΥΜΗΝ omnes — 59 ΑΥΤΗΙΓΑΛΚ Sirm. — ΑΛΚΜΝΗ Froehn. addens 'sic'.

II 2 //ΛΑΙΣ Cas. ΟΡΛΑΙC Sirm. Visc. ΟΡΑΑΙC Clar. — 6 extr. CΘΟΝ Clar. CΘΟΝ Visc. CΘΟ Cas. Sirm. — 7 ΑΘΗΝΑC Cas. Sirm. ΑΘΗΝΑΣ Clar. ΑΘΗΝΑ Visc. — 9 ΚΑΤΑΙΩΗΝ Sirm. — 12 ΕΘΗΚΕ Sirm. — 13 om. Cas. — 18 ΑΤΡΕΙCCΑΝΑΝΑΓΚΑΙ Sirm. Spon — 19 ΑΝΑΘΗΗΙ Sirm. — 23 ΔΕΝΔΡΩΝ Cas. Sirm. — 25 ΜΑΚΕΛΛΑΝ Cas. Sirm. Clar. ΜΑΚΕΛΛΑΙ Visc. — 27 ΒΩΛΟΝ Cas. ΒΩΛΟΝ (i. e. cum supplementi nota) Sirm. ΒΩΛΟΝ Clar. ΒΩΛ/ Visc. — 28 ΕCCΑΜΟΝΟΙC Sirm. — 29 ΕCΤΩΡ Cas. Sirm. Clar. Froehn. ΕCΤΩΙ Visc. — 30 ΑΙΗΠΕΡΙΧΘΟΝΙΟΝ Cas. Sirm. — 31 extr. ΗΡΩΝ (Δ superscr.) Sirm. — 32 ΑΥΤΟΙ Visc. ΑΥΤΟΝ Cas. ΑΥΤΟΙC Clar. ΑΥΤΟΙC Sirm. — 33 ΑΠΟΤΙΜΗCΕΙ Sirm. — 34 ΑΛΑCΤΩΡ Clar. ΑΛΑCΤΩΡ Sirm. ΑΛΑCΤΩ/ Visc. — 35 extr. ΤΗΤΑ Cas. Sirm. ΤΗΤ/ Visc. Clar. — 38 ΑΛCΑCΘΑΙ Cas. ΑΛCΑCΘΑΙ (i. e. cum supplementi nota) Sirm. ΑΛCΑCΘΑ/ Visc. ΑΛΕΑCΘΑΙ Clar. — 39 ΤΡΟΠΕΙΟC Cas. Sirm. (in marg. add. Ι m.^{2}).

I.

Μαρκέλλου.

Δεῦρ' ἴτε, Θυβριάδες, νηὸν ποτὶ τόνδε, γυναῖκες,
Ῥηγίλλης ἕδος ἀμφὶ θυοσκόα ἱρὰ φέρουσαι·
ἡ δὲ πολυκτεάνων μὲν ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
Ἀγχίσεω κλυτὸν αἷμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης.
γήματο δ' ἐς Μαραθῶνα· θεαὶ δέ μιν οὐρανιῶναι
τίουσιν Δηώ τε νέη Δηώ τε παλαιή,
τῇσί περ ἱερὸν εἶδος ἐυζώνοιο γυναικὸς
ἄγκειται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρώνῃσι νένασται
ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ἐμβασιλεύει·
τοῦτο γὰρ ἀντ' ἀγαθῶν νόου εἴλαχεν ἄποινον,
ὥς οἱ Ζεὺς ᾤκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην,
γήραϊ ἐν ἀζαλέῳ χήρῃ περικείμενον εὐνῇ,
οὕνεκά οἱ παίδων μὲν ἀμύμονος ἐκ μεγάροιο
Ἅρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο μέλαιναι
ἡμίσεας πλεόνων· δοιὼ δ' ἔτι παῖδε λίπεσθεν
νηπιάχω ἀγνώ τε, κακῶν ἔτι πάμπαν ἀπύστω,
οἵην σφι τηλῆς κατὰ μητέρα πότμος ὄμαρψε,
πρίν περ γηραλέῃσι μιγήμεναι ἠλακάτῃσι·
τῷ δὲ Ζεὺς ἐκάεργος ὀδυρομένῳ ἀπέρατον
καὶ βασιλεὺς Διὶ πατρὶ φυὴν καὶ μῆτιν ἐοικώς,
Ζεὺς μὲν ἐς Ὠκεανὸν θηλυτέρην ἔστειλε γυναῖκα
αὔρῃσι Ζεφύροιο κομιζέμεν Ἠλυσίῃσιν,
αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα
δῶκεν ἔχειν, τά λέγουσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι,
ἦμος ὅτ' Αἰνείαν πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν
νύκτα διὰ δνοφερήν· ὁ δέ οἱ περὶ ποσσὶ σαωτὴρ
παμφαίνων ἐνέκειτο σελ[ηναίη]ς κύκλο[ς εὐ]ρ[ύς].
τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαι ποτ' ἐνερράψαντο πεδίλῳ
ἔμμεναι] Αὐσ[ονίοις εὐ]ηγενέεσσι γέρα[ς]τ.
οὔ μιν ἀναίνηται καὶ Κεκροπίδην περ ἐόντα
Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον γέρας ἀνδρῶν,
Ἕρσης ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἐτεὸν δὴ
Κήρυ[ξ] Ἡρώδεω πρόγονος Θησηιάδαο.
τούνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ᾧ μὲν ἀνάσσειν
ἐς βουλὴν ἀγέρεσθαι, ἵνα πρωτόθρονος ἕδρη,
Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος οὔτε τι φωνὴν
Ἡρώδεω· γλῶσσάν δέ τέ μιν καλέουσιν Ἀθηνῶν.
ἡ δὲ καὶ αὐτή περ καλλίσφυρος Αἰνειώνη
καὶ Γανυμηδείη καὶ Δαρδάνου γένος ἦεν
Τρωὸς Ἐριχθονίδαο· σὺ δ', ὦ φίλος, ἱερὰ ῥέξαι
καὶ θῦσαι· θυέων ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντας ἀνάγκη·
ε[ὖ] δέ τοι εὐσεβέεσσι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν·
οὐ μὲν γὰρ θνητή, ἀτὰρ οὐδὲ θέαινα τέτυκται·
τούνεκεν οὔτε νεὼν ἱερὸν λάχεν οὔτε τι τύμβον,
οὐδὲ γέρα θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν ὁμοῖα.
σῆμα [δέ] οἱ νηῷ ἴκελον δήμῳ ἐν Ἀθήνης,
ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφιπολεύει.
τοῦτο δὲ Φαυστείνῃ κεχαρισμένον ἔπλετ' ἄγαλμα
δήμῳ ἐνὶ Τριόπεω, ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροὶ
καὶ χορὸς ἡμερίδων καὶ ἐλαιήεντες ἄρουραι.
οὐ μ[έ]ν ἀτιμήσειε θεὴ βασίλεια γυναικῶν,
ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὀπάονα νύμφην·
οὐδὲ γὰρ Ἰφιγένειαν ἐύθρονος Ἰοχέαιρα,
οὐδ' Ἕρσην γοργῶπις ἀπητίμησεν Ἀθήνη,
οὐδέ μιν ἡρώνῃσι παλαιῇσιν μεθέουσα
Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὄμπνια μήτηρ
ἐς χορὸν ἐρχομένην προτεράων ἡμιθεάων,
ἣ λάχεν Ἠλυσίῃσι χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν,
αὐτή τ' Ἀλκμήνη τε μάκαιρά τε Καδμειώνη.

II.

Πότνι' Ἀθηναίων ἐπιήρανε Τριτογένεια,
ἥ τ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν ὁράᾳς, Ῥαμνουσιὰς Οὖπι,
γείτονες ἀγχίθυροι Ῥώμης ἑκατοντοπύλοιο,
πίονα δὴ καὶ τόνδε, θεαί, τειμήσατε χῶρον,
δῆμον Δηώοιο φιλόξεινον Τριόπαο,
τόφρα κε καὶ Τριόπειαι ἐν ἀθανάτοις ἀλέγησθον.
ὡς ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας
ἤλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδούποιο λιποῦσαι,
ὣς τόνδε ζάεσθε πολυστάφυλον κατ' ἀλωήν,
λήιά τε σταχύων καὶ δένδρεα βοτρυόεντα
λειμώνων τε κόμας ἁπαλοτρεφέων ἐφέπουσαι.
ὕμμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὸν ἀνὰ γαῖαν ἔθηκε
τὴν ὅσσην περὶ τεῖχος ἐύτροχον ἐστεφάνωται,
ἀνδράσιν ὀψιγόνοισιν ἀκινήτην καὶ ἄσυλον
ἔμμεναι· ἡ δ' ἐπί οἱ ἐξ ἀθανάτοιο καρήνου
σμερδαλέον σείουσα λόφον κατένευσεν Ἀθήνη,
μή τις νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἕνα λᾶαν
ἐκλάσσαι, ἐπεὶ οὐ Μοιρέων ἀτρεκὲς ἀνάγκαι,
ὅς κε θεῶν ἱδρύσεσιν ἀλιτροσύνην ἀναθῇ.
κλῦτε, περικτίονες καὶ γείτονες ἀγροιῶται,
ἱερὸς οὗτος ὁ χῶρος, ἀκίνητοι δὲ θέαιναι
καὶ πολυτίμητοι καὶ ὑποσχεῖν οὔας ἑτοῖμαι·
μηδέ τις ἡμερίδων ὄρχους ἢ ἐ[ς] ἄλσεα δενδρέων
ἢ ποίην χλόῃ εὐαλδέι χλωρὰ θέουσαν
ἀμήσῃ κυανέου Ἀΐδος [π]ήξειε μάκελλαν,
σῆμα νέον τεύχων ἠὲ πρότερον κεραΐζων·
οὐ θέμις ἀμφὶ νέκυσσι βαλεῖν ἱερόχθονα βῶλον,
πλὴν ὅ κεν αἵματος ᾖσι καὶ ἐκ γένεος ἐσσομένο[ιο]·
κείνοις δ' οὐκ ἀθέμιστον, ἐπεὶ τιμάορος ἔ[σ]τιν·
καὶ γὰρ Ἀθηναίη [ποτ'] Ἐριχθόνιον βασιλῆα
νηῷ ἐνκατέθηκε συνέστιον ἔμμεναι ἱρῶν.
εἰ δέ τοι ἄκλυτα ταῦτα καὶ οὐκ ἐπιπείσεται αὐτοῖ[ς],
ἀλλ' ἀποτιμήσ[ε]ι, μή οἱ νήτιτα γένηται,
ἀλλά μιν ἀπρόφατος Νέμεσις καὶ ῥόμβος ἀλάστωρ
τείσεται, στυγερὴν δὲ κυλινδήσει κακότητα·
οὐδὲ γὰρ ἴφθιμον Τριόπεω μένος Αἰολίδαο
ὤνηθ', ὅτε νηὸν Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.
τῶ ἤτοι ποινὴν καὶ ἐπωνυμίην ἀλ[έ]ασθα[ι]
χώρου, μή τοι ἕπηται ἐπὶ Τρ[ι]όπειος Ἐρινύς.

De Triopeo ad III viae Appiae lapidem constituto vide tit. insequentes. In eodem circuitu Herodes Atticus et Cereri Faustinaeque (τῇ Δήμητρι) et Minervae Nemesique Atticis deabus fana consecravit, quorum in altero (tit. I) Regillae uxoris mortuae anno fere 161 heroum statuamque collocavit. Utriusque carminis auctor Marcellus est Sideta, cuius fragmentum περὶ ἰχθύων superest. Cf. quae adnotavi epigr. 1046.

In ipsis versibus emendandis quae nunc mutavi haec sunt: I 16 scripsi σμηνάρχῳ ἀγνά τε, καλῶν κτλ' pro σμηνάρχοι, ἀγνῶτε καλῶν — I 27 dubitanter scripsi σελήνης κύκλος εὐρύς, quod est hemistichium Empedocleum, cf. Diels Hermae XV 176 — II 28 reliqui traditam scripturam καὶ ἐκ γένεος ἐσσομένοιο coll. Iliad. E 896 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί.

Hoc loco adiungam fragmentum marmoreum, quod Mediolani ad S. Ambrosii repertum ibidem in museo Equitis Morbio vidit Detlefsen.

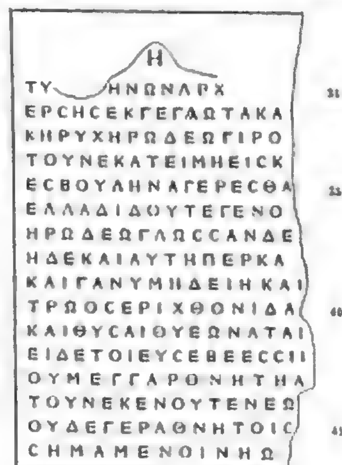

Edidit Detlefsen *bull. arch.* 1863 p. 147 sqq.; Mommsen CIL V 670*.

Versuum exordia sunt inscriptionis Triopeae prioris 31—46, tam accurate, mutatis tamen litterarum formis, ex lapide exscriptorum ut vel lapidarii error v. 33 KHPYX servatus sit. De genuinitate quamquam dubitari vetat editor, iure tamen dubitavit Mommsen. Superne integrum esse lapidem Mediolanensem testatur Detlefsenus, qui v. 1 litteram maiorem ex tituli indice superesse coniicit, velut [Ἀννία Ῥ]ή[γιλλα]; hinc consequi totum carmen per duas tamquam paginas dispositum fuisse, quarum in priore versus 1—30, in altera vv. 31—59 scriptos fuisse.

1390 Romae in via Appia tertio ab urbe lapide columnae IVC. DON. Repertae prope Sebastiani apud sepulcrum Metellae, quod Bovis caput appellant, via Appia; modo transvectae sunt in hortos Transtiberinos cardinalis Farnesii MET. et similiter SMET. Postea Parisios asportatae Romam rursus redierunt, ubi sunt in bibliotheca Vaticana.

(*Vide titulos p. 375.*)

Recognovi. Tit. *a* 23—28 et *b* 18—22 Iucundus Veron. f. 101', Magl. 28, 5 f. 93; 28, 34 (syll. II) f. 89', Bonon. (Donius Vat. 7113 f. 18'). Descripserunt Smetius ms. p. 7, ed. f. 5'; Metellus Vat. 6039 f. 290' (cf. f. 291); habent Manutius Vat. 5241 f. 359'; Pighius Berol. f. 198'; edidit Chishull inscr. Sig. § 5 (inde Murat. p. 2104); Lanzi *saggio di lingua etrusca* I 114 coll. tab. IV. Ex Smetio Grut. 27, 1 (hinc Montfaucon palaeogr. p. 135 et Murat. 99, 2). Ex editis Boeckh CIG I 26.

Tit. *a* v. 12 AΠΠIA in lapide est, ut expressim testatur etiam Metellus — v. 13 om. Smetius. — Reliquos si qui sunt apographorum errores non attinet enumerare.

Οὐδενὶ θεμιτὸν μετακινῆσαι ἐκ τοῦ Τριοπίου, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ Ἀππίᾳ ἐν τῷ Ἡρώδου ἀγρῷ· οὐ γὰρ λῷον τῷ κινήσαντι. μάρτυς δαίμων Ἐνοδία.

Καὶ οἱ κίονες Δήμητρος καὶ Κόρης ἀνάθημα καὶ χθονίων θεῶν. — Καὶ οὐδενὶ θεμιτὸν κτλ', priora iterata usque ad χθονίων θεῶν.

a

ODENI
ΘEMI
TONME
TAKINE
SAIEKTO
TRIOΠIO
HOESTIN
EΠITO
TRITO
ENTEI
HODOI
TEIAΠΠIA
ENTOI
HERODO
AΛROIO
ΛARⱵOI
ONTOI
KINESAN
TIMAR
TYSDAI
MON
ENHODIA

in altera parte:

KAIHOIKIO
NESDEMETROS
KAIKORES
ANAΘEMA
KAI+ΘONI
ONΘEONKAI

b

ODENIΘE
MITONME
TAKINESAI
EKTOTRIO
ΠIOHOES
TINEΠITO
TRITOEN
TEIHODOI
TEIAΠΠIAI
ENTOIHERO
DOAΛROI
OΛARⱵOI
ONTOI
KINESANTI
MARTVS
DAIMON
ENHODIA

in altera parte:

KAIHOIKIONES
DEMETROSKAI
KORESANAΘEMA
KAI+ΘONI
ONΘEON

Columnae positae in Triopei introitu quod in Regillae honorem constituit Herodes Atticus. Non persuasit Boeckhius, legendi titulos initium capiendum esse ab minore titulo: '*etiam columnas sacras sunt Cereris et Proserpinae et inferorum deorum, neque cuiquam fas est (eas) movere ex Triopio.*' Hoc si verum esset, sine dubio etiam in altero titulo minore (v. 22) post χθονίων θεῶν copulam καί additam legeremus. Itaque ad Smetii rationem reversus in eo non offendendum esse existimavi quod μετακινῆσαι verbum caret obiecto: supplendum autem non τοὺς κίονας sed τι pronomen.

1391 Reperta columna marmorea ad viam Praenestinam intra recentia urbis moenia in hortis monachorum S. Eusebii, ubi adhuc prostat Fabr. Duobus tribusve hinc annis in monasterii S. Eusebii saeptis deprehensa (1702) Montf. Ibidem viderunt Form. et (d. 27 m. Ian. 1706) Bianch. Postea Clementi XI p. m. donata Bianch. Ex museo Albano in Capitolium Marini. In Capitolio Guasco, Henzen.

ANNIA ΡΗΓΙΛΛΑ
ΗΡΩΔΟΥ ΓΥΝΗ ΤΟ ΦΩϹ
ΤΗϹ ΟΙΚΙΑϹ ΤΙΝΟϹ ΤΑΥ
ΤΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΓΕΓΟΝΑΝ
ANNIA · REGILLA
(sic) HIRODIS · VXOR
LVMEN DOMVS
CVIVS · HAEC
PRAEDIA
FVERVNT

Henzenii est apographum CIL VI 1342. Ediderunt Fabretti 413, 356; Montfaucon diar. Ital. p. 125 (ex utroque Visconti *iscriz. triopee* p. 5); habet Bianchini Veron. 347 f. 7; Guasco MCap. III 197; Marini Vat. 9133 f. 304; ex Raimundi Formentin itinerario ms. per Villoisonii schedas excerpto Osann syll. p. 405, 8. Repetiit Franz 6184.

Ἀννία Ῥήγιλλα Ἡρώδου γυνή, τὸ φῶς τῆς οἰκίας, τίνος ταῦτα τὰ χωρία γέγοναν.

Annia Regilla H[e]rodis uxor, lumen domus, cuius haec praedia fuerunt.

Dicendi genus in Graecis tam abiectum ut Herodem ipsum titulum inscribendum non curasse appareat; ille enim nec τίνος pro ἧς nec γέγοναν scripturus fuerat.

1392 Urbanae sine dubio originis. In hortis palatii S. Iacobi prope Westmonasterium Prid., ubi quae fuerunt monumenta omnia fere sive per rebellionis turbas sive incendio (a. 1698) periisse docet Michaelis *anc. marbl.* p. 27 sqq.

ΗΡΩΔΗϹ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΚΑΙ
ΤΟΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΗϹ ΑΥΤΟΥ
ϹΥΜΦΟΡΑϹ ΚΑΙ ΤΗϹ ΑΡΕ
ΤΗϹ ΤΗϹ ΓΥΝΑΙΚΟϹ
ΕΣΤΙΝ ΔΕ ΟΥ ΤΑΦΟϹ ΤΟ
ΓΑΡ ϹΩΜΑ ΕΝ ΤΗ ΕΛΛΑΔΙ
ΚΑΙ ΝΥΝ ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΝΔΡΙ
ΕϹΤΙΝ ΤΟΝ ΕΚ ΤΑΥΤΗϹ
ΠΑΙΔΑ ΕΙϹ ΤΟΥϹ ΕΥΠΑ
ΤΡΙΔΑϹ ΕΝ ΡΩΜΗ ΕΝΕΓΡΑ
ΨΕΝ ΑΝΤΩΝΙΝΟϹ ΑΥΤΟ
ΚΡΑΤΩΡ ΕΥϹΕΒΗϹ Υ
ΠΟ ΤΗϹ ΠΑΤΡΙΔΟϹ ΚΑΙ
ΠΑΝΤΩΝ ΚΛΗΘΕΙϹ
ΑΝΕΝΕΓΚΩΝ ΕΙϹ ΤΗΝ
ΒΟΥΛΗΝ ϹΥΝΚΛΗΤΟΥ
ΔΟΓΜΑΤΙ

Prideaux marm. Oxon. append. p. 302 n. 28; inde Maittaire marm. Oxon. n. CLXXXII (hinc Franz 6185). Cf. Keil syll. Boeot. p. 131.

Ἡρώδης μνημεῖον καὶ τοῦτο εἶναι τῆς αὐτοῦ συμφορᾶς καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς γυναικός. ἔστιν δὲ οὐ τάφος· τὸ γὰρ σῶμα ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ νῦν παρὰ τῷ ἀνδρί ἐστιν. τὸν ἐκ ταύτης παῖδα εἰς τοὺς Εὐπατρίδας ἐν Ῥώμῃ ἐνέγραψεν Ἀντωνῖνος αὐτοκράτωρ, Εὐσεβὴς ὑπὸ τῆς πατρίδος καὶ πάντων κληθείς, ἀνενεγκὼν εἰς τὴν βουλὴν συνκλήτου δόγματι.

1393 In coemeterio S. Soterae ad viam Appiam.

Θ K ε
ANNIA·TIΓPIC
ЄΠΟΙΗCЄΝ·Τ·
ΤΥΛΛΙΩ·ΦΗΛЄΙ
ΚΙ·ΗΡΜΟCΜЄΝΩ
ΑΝΔΡΙ Μ

De Rossi *Roma sotterr.* III 379.

Θ. κ. Ἀννία Τίγρις ἐποίησεν Τ(ίτῳ) Τυλλίῳ Φήλεικι, ἡρμοσμένῳ ἀνδρί ....

1394 In museo Laterano sarcophagi tabula.

ΑΝΝΙΑ
[illegible] ΦΑΥCΤЄΙΝΑ *Amor et mulier*
ΘΥΓΑΤΡΙ
ΠΑΤΑ

Descripsi.
3. 4 crasi. — 4 lectio incerta.

Ἀννίᾳ Φαυστείνῃ θυγατρὶ ....

1395 Romae lapis effossus ante paucos annos Mvr. Mutilam in coemeterio Callisti vidit Rossi.

a
ANNIBONIVSFECITSIBIETSVIS
LOCVMHOMIDVSNVIIIINTROFORMAS
ЄCTONЄMONPANTONTVTOЄMON
b

Descripsit partem superstitem (*b*) de Rossi. Totum a Ramaggino missam Murat. 1633, 1 (inde Henzen CIL VI 11695); melius Boldetti *osserv.* p. 650, e quo de Rossi *Roma sotterr.* III 410.

2 INFROTORMS Mur. — 3 ΠΑΝΤΟΝ Mur.

Annibonius fecit sibi et suis locum hom(in)ibus n(umero) VIII intro formas. ἐκ τῶν ἐμῶν πάντων τοῦτο ἐμόν.

Formas recte de Rossi videtur interpretari sepulcra ad similitudinem aquaeductuum facta.

1396 Ravennae in museo Classensi tabula marmorea, originis fortasse urbanae.

Θ Δ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΗ
ΙΟΥΛΙC·ΖΩCΙΜΟC
ΚΑΙ·ΙΟΥΛΙΑ·ΚΑΛΛΙ
CΤΗ·ΓΟΝЄΙC
ΤЄΚΝΩΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΩΖΗCΑCΗ
ΤΗΖΜΗΝΑC
ΗЄΡΑCΚΒ
ΟΙΟΥΝ

Descripsit Bormann. Edidit Spreti de amplitudine urbis Ravennae I 182 p. 243.

Θ(εοῖς) δ(αίμοσιν). Ἀντιπάτρῃ Ἰούλις Ζώσιμος καὶ Ἰουλία Καλλίστη γονεῖς τέκνῳ γλυκυτάτῳ ζησάσῃ (ἔ)τη ζ', μῆνας [... ἡ]μέρας κβ', [ἐπ]οίησαν.

1397 Romae tabula marmorea in cavaedio aedium marchionis Alex. Gregorii Capponi Lvp. Mvrat. Seg. In museo Vaticano Henz.

ΑΝΤΙCΘЄΙΑΠΙC
ΤΗ·ΦΗΚΙΤ·ΜΑ
ΡЄΙΤΩ·ΜЄΩ
ΚΑΝΙΩ·ΚΟΔΡΑ
ΤΩΔΥΑΚΙCCΙ
ΜΩЄΤ·ΦЄΙΛΙ
ΑΙ·ΚΛΑΥΔЄΙΑΙ
CΑΒЄΙΝΑΙ·ΚΑ
ΡΙCCΙΜЄ

Contulit Henzen CIL VI 11933. Seguier Paris. 16932 f. 44; Lupi S. Severa p. 62 (inde Murat. 1828, 3); a Ramagginio missam Murat. 1297, 8; denuo Osann syll. p. 430, 62; ex schedis Thorlacii Franz 6715.

Ἀντίσθεια (i. e. *Antistia*) Πίστη *fecit marito meo Canio Quadrato dulcissimo et filiae* Κλαυδείαι Σαβείναι (vel potius *Claudiae Sabinae*) *carissim(a)e.*

1398 Sepulcrum in via Ostiensi ultra S. Paulum ubi dicitur *il ponte da Larcha*. Initio saeculi XVIII dirutum fuit.

D · M
M · ANTONII · ANTII · LVPI · PR ·
PATRICII · AVGVRIS · QVAEST · SODAL · TITII · TRIB
MIL · LEG · II · ADIVTR · PIAE · FIDEL · X · VIR · STL · IVD · PRAEF · FER
LAT · CVIVS · MEMORIA · PER · VIM · OPPRESSI · IN
INTEGRVM · SECVNDVM · AMPLISSIMI · ORDINIS
CONSVLTVM · RESTITVTA · EST · SEPVLCHRVM · AB · EO · COEPTVM
CLAVDIAE · REGILLAE · VXORI · ET · ANTIAE · MARCELLINAE · FIL
PIETATIS · SVAE · ERGA · EVM · TESTIFICANDAE · GRATIA · ET
NOMINIS · EIVS · IN · PERPETVVM · CELEBRANDI · PERFECERVNT · ATFINES
M · VALERIVS · BRADVA · MAVRICVS · PONTIF · ET · ANTONIA · VITELLIA
A M I C I
Q · FABIVS · HONORATVS · T · ANNAEVS · PLACIDVS

[illegible] *[illegible]*

feretrum ornatum duobus geniis qui coronam tenent et capitibus viri et feminae; in fronte [illegible] in capite corona aurea

protome feminae *protome viri*

liber

ΔΙΩΝΕΚΠΑΤΡΟΣ ////////////
ЄΓΟΜΚΑΙCΑΡΠ ////////////////
ACCOMODATAGERVNT ////////////////
PRAETEXTASSTAMINASERVM ////////
AEDIFICATATHOLIS ////////////////////

De ipsius tituli auctoribus vide Henzenum CIL VI 1343. 'Litterarum reliquias quae sub anaglyphis sunt repraesentavi ex notis exemplaris Angelicani Mazochii [cod. Angel. KK 15. 17], quae solae eas exhibent. Male descriptas esse cum appareat ac ne de distinctione quidem versuum satis constet, id cognoscitur fuisse versus Graecos et Latinos. De eis in emendationibus editis Mazochii [ante syllogen inscriptam *epigrammata urbis Romae* 1521] dicitur: *subiciebantur multa parvulis elementorum figuris tum latine tum graece, verum intercidere ita ut vix minima pars conspiciatur.* Similia sunt in corrigendis ed. 2 Gruteri et apud Ligorium. Metellus [Vat. 8495] dicit: *apparent aliqua ex parte versus qui sunt numero XII in basi.* In Bartolii denique imagine [*sepolcri* tab. 43 *aeri incisa da disegno antico*] indicatur plura periisse' Henzen. Itaque temerarium foret Graecarum litterarum reliquias coniectura temptare.

Antii Lupi ab Commodo interfecti (*vit. Comm.* 7 = I 93 Iord.) memoria restituitur; attulit Henzen *vitae Pertinacis* 6 (I 106, 9 Iord.): *revocavit etiam eos qui deportati fuerant crimine maiestatis, eorum memoria restituta qui occisi fuerant.*

1399 In coemeterio Callisti.

S · K
ἀ|ΝΤΩΝΙΩ
ἐποί|ΗCΕΝ · ΚΑ·
ΘΟCΠΑΤΗΡ
ζήσαν|ΤΙЄΝΙΑΥ
τό|Ν
vacat

De Rossi *Roma sotterr.* III 385.

1400 Romae in vinea Codini columbarii secundi parieti infixa.

ΝΤΩΝΙ
ЄΕΥΥ
ΧΙЄΤΩ
ΚΖΜ
ΙC · XXV

Descripsi.
Ἀ]ντώνιε, εὐψ[ύ]χι· ἐτῶ[ν] κζ', μ(ηνῶν) [.. ἡμέρ]αις XXV.

1401 Penes Franc. Mazzantum Mvr.

ΑΝΤΟΝΙΟΠΟΤΕΟΛΑ
ΝΟΦΙΛΙΟΔΟΥΚΙCΙΜ
ΟΒΕΝΜΕΡΤΙΤΑΤΟ
ΝΙΟCΜΑΡΙΝΟCΠ
ΑΤΕΡΦΗΚΙΤ

Murat. 1132, 2 ex schedis Ptolemeis (unde ego exscriptam non habui); inde Franz 6708; Henzen CIL VI 12006.

Antonio Puteolano filio du(l)cis(s)imo ben(e)mer(en)ti T(itus) A(n)tonius Marinus pater fecit.

1402 Romae in ara ad S. Susannam Grvt. In hortis Iustinianis Ptol. Seg. Velitris in museo Borgiano Mar. Nunc Neapoli in museo.

Θ ❀ Κ
Λ · Α Ν Τ Ω Ι ❀
Ν Ι Ω Υ Α Κ Ι Ν
ΘΩ · ΛΑΟΔΙΚΕΙ
ΤΗCΑCΙΑCCΤΡΑ
ΤΗΓΩ · ΑCΙΑΡ❀
ΧΗ · ΕΥΤΥΧΗC
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟC
ΜΝΙΑCΧΑΡΙΝ
❀ ❀

Descripsit Mommsen, ego contuli. Sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 112; Seguier Paris. 16932 f. 90; ed. Gruter 532, 1 acceptam ab Ursino; inde Franz 6541. Denuo Cardinali *inscr. ined.* n. 36; Fiorelli catal. 14. Est in schedis Marini Vat. 9133 f. 166.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Λ. Ἀντω(ν)ίῳ Ὑακίνθῳ Λαοδικεῖ τῆς Ἀσίας, στρατηγῷ Ἀσιάρχῃ, Εὐτύχης ἀπελεύθερος μνίας χάριν.

Asiarchae et praetoris (στρατηγοῦ) tituli reperiuntur in nummis Laodicensium, cf. Head historiae numorum p. 566.

1403 (Romae). In museo Catanensi Monachorum Casinensium Scam.

Θ · Κ
ΑΝΤΩΝΙΑΙ · ΕΙC · ΜΝΕΙΑC
ΧΑΡΙΝ
ΕΠΟΙΑCΕ · ΔΙΟΝΥCΙΟΔΩΡΟC
ΙΔΙΟC

Scamacca apud Gorium cod. Marucell. A 6 et A 77.

2 ΕΙΣ · ΜΝΕΙΑΣ A 77 — 4 ΕΠΟΙΗCΕ A 77.

Fortasse apographum est tituli genuini idque male factum. Legendum fere: Θ. κ. Ἀντωνίᾳ Εἰσ[ιδος] | μνείας χάριν | ἐποίησε Διονυσό|δωρος ἴδιος | [σύμβιος].

1404 In museo Kircheriano Lvp. Ibidem nunc extat tabula marmorea.

Θ · Κ
ΑΝΤΩΝΙΑΙ
CΥΝΒΙΩΕ · ΚΕ
ΠΟΥΠΑΙC
ΜΝΕΙΑC
ΧΑΡΙΝ

Descripsi. Lupi apud Gorium sched. Marucell. A 6 ex Leslei apographo, idem ed. epit. Sev. p. 141 (inde Murat. 1298, 1) et *dissertaz.* I 156; Brunati mus. Kirch. 122; Ruggiero catal. mus. Kirch. I 4. Repetiit Franz 6539.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἀντωνίᾳ συνβίῳ ἐ(τῶν) κε' Πούπ[λ]ις μνείας χάριν.

1405 Romae in domo Georgii Trapezuntii Sign. in domo quadam iuxta S. Marcellum Sab. Met.

ΑΞΙΑΜΗΤΡΙΑΕΓΜΝΗCΤΩΚΑΛΛΙCΤΗ
ΑΛΚΙΜΟCCΕΟΥΗΡΑΚΑΙΚΙΜΩΝ ·

Inter Signorilianas Chis. V 168 f. 101' litteris minusculis; Sabinus Ottobon. 2015 f. 93' (litt. min.) et Marc. X 195 f. 128 (Metellus Vat. 6039 f. 315).

1 ασγμνηστω Ottob. — ΚΑΛΛΙCΤΗ (Μ supra) Marc. — 2 κιμων Sign.

Ἀξίᾳ μητρὶ ἀ[ε]ιμνήστῳ Καλλίστῃ, Ἄλκιμος, Σεουῆρα καὶ Κίμων.

Fortasse non Ἀξία sed Καλλίστη matris nomen fuit.

1406 Romae in villa Borghese cippus.

urceolus	ΓΑΙΩ · ΑΟΥΙΔΙΩ ΚΛΕΙΝΙΑ · ΣΥΝ ΒΙΩΙΓΛΥΚΥΤΑ ΤΩΙΣΩΤΗΡΙΣ	*patera*

Descripsimus Henzen et ego. Sirmond Paris. 10808 f. 80; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 158; ed. Manilli *Villa Borghese* p. 91; inde Reines. XIV 174 et Franz 6543.

Γαίῳ Ἀουιδίῳ Κλεινίᾳ συνβίῳ γλυκυτάτῳ Σωτηρίς.

1407 *Nel mio scavo del Celiolo* Ficor.

ΑΠΠΟΛΗΙΑΠΑΤΡΕΟC
ΦΙΛΟΥΜΕΝΑΧΑΙΡΕ

Gorii sched. Marucell. A 62 (misit Ficoroni d. VII m. Aug. 1733).

Ἀππολ(η)ία ... Φιλουμενὰ χαῖρε.

Πατρέος non intellego.

1408 In Vaticano museo lapidario.

ΛΑΔΙΚΗΝΗ
ΑΠΡΩΝΙΑ
ΔΙΚΑΤΟΙ
ΧΟΜΕΝΗ

Descripsi. Osann syll. 437, 97; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6493.

Ἀπρωνιᾶι κατοιχομένῃ, Λαδικηνῇ.

Patriae nomen postea additum.

1409 Inter marmora Farnesiana Maff. Visc.

ЄCTѠCΔICTAZЄIC// // //
ΥΠЄCΤΙΝΤѠΔΥΠΟΤΥΜ
ΘѠΑΝΗΡЄΥΖΗCΑCΤΡΙC
ЄΤЄѠΝΔЄΚΑΔΑCΤΟΥ
ΝΟΜΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗC
ΠΙCΤЄΙΜЄΓΑCΗΔЄΤΙΔΟ
ΞΗΟCΠΡΟΛЄΓЄΙΘΝΑΤΟΙC
ЄΥΦΡΟCΥΝΗCΜЄΤЄΧЄΙΝ
ΤΗΝΔЄΠΙΤΥΜΒΙΔΙΟΝ
ΤΟΥΤѠΘΗΚЄΝΧΑΡΙΝΟΝ
ΤΡЄΦЄΠΑΙΔΑΤΟΥΝΟ
ΜΑΚΑΙΤЄΧΝΗΝΗΝΔΙΟ
ΔѠΡΟCΟΔЄ

Descripserunt Maffei M. V. 318, 1 et Visconti *mon. Gabini* p. 115. Hinc Franz 6207.

1 ΔΙCΤΑΖCΙЄ Visc. — 2 ΤΥ// Maff. — 6 ΜΕΓΑ.... ΔΕΙ ΔΟ Maff.

Ἑστὼς διστάζεις, [τίς] ὕπεστιν τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ·
ἀνὴρ εὖ ζήσας τρῖς ἐτέων δεκάδας,
τοὔνομ' Ἀπολλοφάνης, πίστει μέγας ἠδ' ὅτι δέξη,
ὃς προλέγει θνατοῖς εὐφροσύνης μετέχειν.
τὴν δ' ἐπιτυμβίδιον τούτῳ θῆκεν χάριν, ὃν τρέφε παῖδα·
τοὔνομα καὶ τέχνην ἦν Διόδωρος ὅδε.

Cf. epigr. 621. — 6 incertum suppleverit Visconti an melius legerit, sed vix fuit *πίστει μέγας, εἰδεῖ, δέξη*.

1410 Romae in hortis Iustinianis Spon. Gud. In villa Ludovisi Henz.

Θ · Κ ·
ΚΑΤΑΚΕΛΕΥ
CΙΝΤΗCΔΕC
urceus ΠΟΙΝΗC·CΑΠΡΙ *patera*
ΚΙΩΘΡΕΠΤΩ
ΖΗCΑΝΤΙΕΤΗ
Ξ Μ · Ε $\overline{Δ}$
ΗΛ ○ ΚΔ

Descripsit Henzen. Spon *rech.* p. 236, miscell. p. 24; Gudius 348, 11; adhibitis schedis Ubdenii Franz 6657.— Quod habet Marinius exemplum in schedis Vat. 9116 f. 130', id ad litteram est Sponianum.

4 Γ·ΑΠΡΙ Spon. — 7 ΙΜ......ΚΑ Spon. (confusis inter se vv. 7 et 8) F.M $\overline{C}$Z Gud. $\overline{Γ}$.M $\overline{Γ}$Z Ubd. — 8 Η ΚΔ Gudius; om. Ubd. (de Sponio v. ad v. 7).

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Κατὰ κέλευσιν δεσποίνης [Γ.] Ἀπρωνίᾳ Θρέπτῃ. ζησάσῃ ἔτη ξ', μ[η](νας) δ', ἡμ(έρας) κδ'.

1411 In museo Capitolino inter lapides Sartianos tabula marmorea.

Θ Κ
ΑΠΦЄΙΝ
ΥΙѠΙΔΙ
ѠЄΠΟΙ
ΗCЄΝ
vacat

Descripsi. Est etiam in tabula aere incisa inter schedas Sartii.

Θ. κ. Ἀπφειν υἱῷ ἰδίῳ ἐποίησεν.

Ἀπφιν (i. e. *Ἀπφιον*, quod et *Ἀφφιον* scribitur) mater est; pueruli nomen tacetur.

1412 In aedibus Merolii tabula marmorea.

Θ Κ
Α Π Φ Ι Ν
ΑΡΙCΤΟΦΑ
ΝЄΙCΥΝΒΙѠ
ΧΡΗCΤѠΜΝΗ
ΜΗC ΧΑΡΙΝ

Descripsit Gatti, contulit Henzen.

Θ. κ. Ἀπφιν Ἀριστοφάνει συνβίῳ χρηστῷ μνήμης χάριν.

De mulieris nomine vide tit. anteced.

1413 Ex museo Magnino Fabr. Romae apud cl. Borgiam Mar. ms. *Velletri in casa Borgia* Mar. ed. — Neapoli in museo Qvar. xoo.

Δ Μ
Μ·ΛΡΓΕΝΛΙѠ
ΕΥΤΛΚΤѠΛΕΙΒΕ
ΡΛΛΙC·Ο·ΙΔΙΟC·Λ
ΔΕΛΦΟCΤΗΝΚΛΜΛ
ΡΛΝ·ΜΝΕΙΛCΧΛΡΙΝ
ΚΛΙΕΥΕΡΓΕCΙѠΝΚΛΙ
ΕΥΝΟΙΛCΠΛCΗCΜΕ
ΧΡΙCΘΛΝΛΤΟΥЄΥΝΟΗCΛΝΤΛЄΤЄ
CΙΝ·Є·CΥΝΞЄΝЄΙΤЄΥCΛΝΤΛ
ЄΘΗΚΛΤΟΝΛΔЄΛΦΟΝЄΤѠΝ·ΙΔ
ΤΛΥ

Descripsi. Fabretti IX 52; Marini Vat. 9133 f. 167, ed. *vill. Alb.* p. 99; Quaranta *commento sopra una iscr. gr.* (1826) p. 63; Fiorelli catal. 16. Repetiit Franz 6341.

D(is) m(anibus). M. *Ἀργεναίῳ Εὐτάκτῳ Λειβεράλις ὁ ἴδιος ἀδελφὸς τὴν καμάραν μνείας χάριν καὶ εὐεργεσιῶν καὶ εὐνοίας πάσης, μέχρις θανάτου εὐνοήσαντα, ἔτεσιν ε' συνξενιτεύσαντα ἔθηκα τὸν ἀδελφὸν ἐτῶν ιδ'. ταῦ[τα.*

Argenaeae gentis non repperi aliud exemplum.

1414 In coemeterio Priscillae.

ΑΓΑΤ(sic)ΟCΑΡΓΟΛΙΚΟCΕΑΥΤѠ
ΚΑΙΑΓΑΤѠΡΟΙΦΕΙΝѠΑΔΕΛΦѠ
ΚΑΙΤΟΙCΙΔΙΟΙCΕΠΟΗCΕΝ

Giov. Marangoni acta S. Victorini p. 73.

Minime christiana indoles.

Mirum quod utroque loco nomen gentile pari modo, nisi fallit coniectura, corruptum est.

Α[ὖλ]ος? Ἀργολικὸς ἑαυτῷ καὶ Α[ὔλ]ῳ Ῥε[υ]φείνῳ ἀδελφῷ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐποίησεν.

1415 Repertus lapis in coemeterio urbano, inde Ravennam translatus in museum Classense Papebr. (a. 1660). Maff. Spreti.

ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ · ΓΥΝΑΙΚΙ
ΑΡΓΥΡΙΔΙ · ΤΡΟΦΙΜΟϹ
ΑΝΡ · ΕΤ · ΕΖΗ · ΛϚ

Descripserunt Papebrochius act. SS. V Mai p. 223; Maffei osserv. lett. IV 355 n. 21 (M. V. 363, 5); Spreti de amplitud. urbis Ravennae I 247, 197 (coll. II 120 sqq.). Ex Papebrochio Boldetti osservaz. p. 274 (ex Boldettio Murat. 1301, 8); Kirchhoff CIG 9851.

Γλυκυτάτῃ γυναικὶ Ἀργυρίδι Τρόφιμος ἀνήρ· ἔτ(η) ἔζη λϛ'.

1416 Romae apud cl. Borgiam Mar. ms. *Velletri in casa Borgia* Mar. ed. Nunc in museo Vaticano lapidario cippus.

ΑΡΙϹΤΑΙΩΙ
ΝΙΓΡΙΝΟϹ

Descripsi. Marini Vat. 9133 f. 165, ed. *arval.* II 666; Osann syll. p. 434, 84; repetiit Franz 6342.

Ἀρισταίῳ Νιγρῖνος.

1417 Romae *nella vigna detta Torre Casale, che sta sopra una parte del cimitero di Pretestato, scolpita in un marmo grande* Bold. In via Appia ad secundum fere lapidem ultra mausoleum Dorv. Apud lapicidam prope Caesarinos Lup. Venetiis in aedibus Manianis Gris.

ΜΗϹΧΑΡΙΝΓΟΝΕΟΙϹΙΝΑΓΝΟΙϹ
ΤΡΥΦΕΡΩΝΕΒΡΙΩΑΡΙϹΤΟΚΡΑΤΗ
ΤΡΙΑΓΑΘΟΚΛΙΑΙΝΕΙΚΗ
ΥϹ · ΑΓΑΘΟΚΛΗϹ · Υ · Ι · ΟϹ

Boldetti *osservazioni sopra i cimiteri* p. 396; Dorville Sic. p. 593, 72; Lupus Vat. 9143 f. 9 ex apographo P. Contuccii; Grisellini in schedis Gazzerae cod. bibl. Taur. 3 n. 25; ex editis Franz 6421 coll. add. p. 1268.

2 ΤΡΙΦΕΡΟΝ Lup. — ΑΡΙϹΤΟΚΡΑΤΙ Grisell. — 3 in. /ΡΙ Grisell. — ΑΓΑΤΟΚΑΙΕΙ Lup. ΑΓΑΘΟΚΛΙΑ Bold. — 4 in. ..C · Bold. — ΥΙΟϹ Gris.

Μνή]μης χάριν γονέοισιν (voluit γονεῦσιν) ἁγνοῖς, .. Τρυφέρῳ Νεβρίῳ Ἀριστοκράτῃ, [μη]τρὶ Ἀγαθοκλίαι Νείκη[ι.....]υς Ἀγαθοκλῆς υἱός.

V. 2 supplendum fortasse patris nomen velut Φλ(αβίῳ) vel Κλ(αυδίῳ). Cumulata hominum minime nobilium cognomina vel signa miror, sed etiam v. 4 duo filii nomina fuerunt.

1418 Roma asportatus sarcophagus in museo *Woburn Abbey (Bedfordshire).*

1 /ΟΝΔΑΠΙΔΩΝΜΝΗΜΑΔΕΤΟΥΤΟΠΕΛΕ//

Musa sin. lyram, d. plectrum tenens — *Erato cum tibiis* — *Melpomene cum persona tragica* — *Apollo cum cithara et plectro* — *Calliope?* — *Minerva cum galea et aegide* — *Urania cum globo* — *Terpsichora cum cithara* — *Thalia cum persona comica*

2 ΥΜΑΤΟΠΕΡΜΑΚΑΡΩΝ ... ΔΥΝΑΤΑΙΤΑΥΤΑΒΡΟ ΤΟΙϹΙΝΑΠΑϹΙΝΕΦΗΜΟϹΥΝΑΙϹΙΝΑΡΙϹΤΩΝ
3 ΔΕΕϹΑΛΛΟΤΡΙΟΝΠΕΝΠΩϹΙ .... Ν ... *vacat* ΚΕΥΧΑΡΙϹΤΩΤΩΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΟΥΑΜΙΝΟΝΙ

Edita in libro *outline engravings and descriptions of the Woburn Abbey marbles* (1822) tab. 5; inde Franz 6324 c; denuo Michaelis *ancient marbles* p. 742 sq.

3 ΔΕΕΙΑΛΛΟΤΡΙΟΝ *engr.* — extr. ΑΜΙΝΟΝΙ *engr.*

In superiore margine integrum videtur distichon fuisse, quod restituere nequeo:

..ω δαπίδων, μνῆμα δὲ τοῦτο πέλε[ι·

quibus nescio quo modo insequentia continuari possint:

σῆ]μα τόπερ μακάρων ——— δύναται.
ταῦτα βροτοῖσιν ἅπασιν ἐφημοσύναισιν ἀρίστων κ. Ἀρίστων
——— δὲ ἐς ἀλλότριον πένωσι ....ν.
κ(αὶ) εὐχαρίστῳ τῷ ἀπελευθέρῳ μου Ἀμίνωνι.

1419 (Romae) apud Zanottum Sirm. In aedibus Altaemps Sarti. In hortis Palatinis olim Campana (*via del Babbuino*) Henz. Lanc. *Donato al comune di Roma dal Sig. Costanzi* Lanc.

ΓΝ · ΑΡΡΙΩΙ
ϹΤΡΑΤΟΚΛЄΙ
ΠΛΑϹΤΗΙΑΘΗΝΑΙΩΙ
ΑΡΡΙΑ·ΑΡΤЄΜΙϹΙΑ
ΑΝΔΡΙΤΙΜΙΩΤΑΤ
ΚΑΙЄΑΥΤΗΙЄΠΟΙ

Sirmond Paris. 10808 f. 7. 25; Sarti in schedis; ex suo apographo Henzen *bull. arch.* 1860 p. 174; item Lanciani *bull. municip.* I (1872) 30 et emendatius ibid. p. 95.

3 ΠΑΛΛΑΙϹΤΗΙ Sart. — 5 et 6 ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ et ЄΠΟΙЄΙ Sirm. incertum an ex lapide.

Γν(αίῳ) Ἀρρίῳ Στρατοκλεῖ πλάστῃ Ἀθηναίῳ Ἀρρία Ἀρτεμισία ἀνδρὶ τιμιωτάτ[ῳ] καὶ ἑαυτῇ ἐποί[ει].

1420 Romae in coemeterio S. Laurentii extra muros tabula marmorea.

ΑΡΤЄΜΩΛΑΚΩΝΙϹ
ΗϹΑΒЄΙΝΟΥϹΥΝΒΙΟϹЄΤЄϹΙΝ
ΤΟϹΟΥΤΟΙϹ·ΙΔ·ΑΛΛΑΝΥΝ
ЄΙϹΤΟΥϹΘЄΟΥϹ

Lanciani *bull. comm.* 1878 VI 121.

Ἀρτεμὼ Λακωνὶς ἡ Σαβείνου σύμβιος
ἔτεσιν τοσούτοις ‹ιδ'›, ἀλλὰ νῦν εἰς τοὺς θεούς.

Sunt senarii duo.

1421 Romae *nel cimitero di Calepodio.*

ΑΣΙΑΙΑΓΥΝΑΙΚΙΑΣΚΑΛΗΠΙ
ΟΛΟΤΟΣΑΝΗΡЄΠΟΙΗΣЄΝ

Boldetti *osservazioni sopra i cimiteri* p. 404.
Litterarum formae vix verae.
Ἀσίᾳ γυναικὶ Ἀσκ(α)ληπιό[δ]οτος ἀνὴρ ἐποίησεν.

1422 *S. Lorenzo* in agro Verano Am. Ex villa Pamfili Ren.

ΝΗΠΙΟΝΩΚΥΜΟΡΟΝΚΑ
ΤΕΧΩ ΧΘΩΝΩΞΕΝΕΠΑΙΔΑ
ΖΗϹΑΝΤΕΜΜΕΛΑΘΡΟΙϹΕϹΛΥ
ΚΥΒΑΝΤΑΤΕΤΑΡΤΟΝ ❦
ΟΥΝΟΜΑΔΕΝΤΟΚΕΕϹϹΙΦΙ
ΛΟΙϹΚΕΚΛΗΤΑϹΙΑΡΧΗϹ ❦
ΑΥΤΟΙΔΟΙΘΡΕΨΑΝΤΗΝΔΕΠΕ
ΘΕΝΤΟΚΟΝΙΝ ΚΑΙΔΑΚΡΥ
ΟΙϹΙΝΕΒΡΕΞΑΝΟΛΟΝΤΑΦΟΝ
ΑϹΤΑΤΟϹΟΝΤΩϹ ΘΝΗΤΩΝ
ΕϹΤΙΒΙΟϹΚΑΙΒΡΑΧΥϹΟΥΔΑ
ΠΟΝΟϹ ❦

Edidit Renier *rev. archéol.* 1852 I 197; inde ego epigr. 699; habet Amati Vat. 9768 f. 17.

3 ΖΩϹΑΝΤΕΜ Amati, ΖΗϹΑΝΤΕΝ Ren.

Νήπιον ὠκύμορον κατέχω χθών, ὦ ξένε, παῖδα,
ζήσαντ' ἐμμελάθροις ἐς λυκάβαντα τέταρτον·
οὔνομα δ' ἐν τοκέεσσι φίλοις κέκλητ' Ἀσιάρχης·
αὐτοὶ δ' οἳ θρέψαν τήνδ' ἐπέθεντο κόνιν,
καὶ δακρύοισιν ἔβρεξαν ὅλον τάφον· ἄστατος ὄντως
θνητῶν ἐστι βίος καὶ βραχὺς οὐδ' ἄπονος.

1423 *Frammento di pietra con grandi lettere del museo Vaticano* Mar.

γ|Λ Υ Κ Υ| τατ..
ΚΑΙ
ΙΑΝ·ΑϹΙΝΝΙΑΝ
Κλα|ΥΔΙΑΝΤΙΒЄΡΙΑΝ
ΑΤΙΑΝϹΤΑΤЄΙΛΙΑΝ
ΠΑΥΛЄΙΝΑΝ·ΙΟΥΛΙΑΝΗΝ
ΦΙΛΙΠΠΑΝ
Α · Є

Visconti sched. Paris. cod. 9697 f. 51; ed. Marini *arv.* p. 493 adn. 9; hinc Franz 5905.

V. 3 init. ΡΑΝ Mar. — 4 ΤΔΙΑΝ Mar. — 7 sic uterque ΦΙΛΙΠΠΑΝ.

Videtur epitaphium mulieris nobilissimae eiusque fortasse mariti; compendia v. 8 fortasse hoc volunt ἀ(ρετῆς) ἕ(νεκεν).

1424 *Trovata l' a. 1715 in Roma nella vigna de' Sigg. Cavalieri* Buon. Mur. Tusculi in museo Passionei Pass. In museo Vaticano (*Chiaramonti*) Os. ego.

ΑΝЄΡЄϹΟΙΠΑΡΟϹΑΥϹΟΝΙΩΝ
ΠЄΔΟΝЄΙΚЄΤЄΞЄΙΝΟΙ
ΒΑΙΟΝЄΠΙΤΡΑΦЄΡΗΧΘΟΝΙΔЄΡ
ΚΟΜЄΝΟΙΤΟΔЄΔΩΜΑ
ΑΝΔΡΟϹΟΠΙΖΟΜЄΝΟΥΖΗΝΟϹ
ΝΟΟΝΑΙΓΙΟΧΟΙΟ
ΟϹΠΟΤЄΔЄΙΞЄΒΡΟΤΩΝΠΟΛΥ
ΠΛΑΓΚΤΟΙϹΙΝΠΡΑΠΙΔЄϹϹΙΝ
ΨΥΧΗΝΑΘΑΝΑΤΗΝΚΑΓΗΡΑΟΝ
ЄΚΔΙΟϹΑΙϹΗϹ
ΜΑΡΤΥΡΑΦΟΙΒΟΝΑΜΥΜΝΙϹΙΝ (sic)
ЄΝϹЄΛΙΔЄϹϹΙΧΑΡΑΞΑϹ
ΟΥΔΑΡΑΘΝΗΤΟϹЄΗΝΥΠΑΝΑΓ
ΚΗϹΔΥΨΙΜЄΔΟΝΤΟϹ
ΤΥΜΒΩЄΙΝΑΛЄΩΠЄΠЄΔΗΜЄ
ΝΟϹΗΝΥϹЄΝΟΙΜΟΝ
ЄΚΡЄΘЄΩΝΔΑΜΑϹΤЄΙΧΩΝϹЄ
ΜΝΟΝЄΒΗΔΙΟϹΟΙΚΟΝ
ΛΗΤΟ·Ι·ΔΗΚΑΙΜΟΥϹΑΙϹΒΩΜΟΝ
ΥΠΗЄΡΙΤЄΥΞΑϹ
ЄΙΗΤΗΡΔΑΜΑϹΚΛΗΠΙΑΔΗϹΜΑ
ΚΑΡΩΝΤΡΙΒΟΝΗЄΙ
ΧΡΗΜΟϹΥΝΗΝΔЄΛΙΠЄΝΠΟΛΥΚΗ
ΡΙΟΝЄΝΝЄΚΥЄϹϹΙΝ

Descripsi. Habet Gorius Marucell. A 213; edidit Buonarruoti *osservazioni* (1716) p. 137, cui misit Lactantius Sergardi; Muratori 696, 5 missum ab Ginannio Benedictino; Passionei *inscrip.* p. 141, 27; Osann syll. p. 449, 155 ex schedis Hasii. Adhibitis schedis Thorlacii Franz 6208.

V. 23 lapis detritus; manus recens pinxit ΠΟΛΡΚΗ.

Ἀνέρες, οἳ πάρος Αὐσονίων πέδον εἴκετε, ξεῖνοι,
βαιὸν ἐπὶ τραφερῇ χθονὶ δερκόμενοι τόδε δῶμα
ἀνδρὸς ὀπιζομένου Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο,
ὅς ποτ' ἔδειξε βροτῶν πολυπλάγκτοισιν πραπίδεσσιν
ψυχὴν ἀθανάτην κἀγήραον ἐκ Διὸς αἴσης,
μάρτυρα Φοῖβον ἀμύμ[ο]σιν ⟨ἐν⟩ σελίδεσσι χαράξας.
οὐδ' ἄρα θνητὸς ἔην, ὑπ' ἀνάγκης δ' ὑψιμέδοντος
τύμβῳ εἰναλέῳ πεπεδημένος ἤνυσεν οἶμον·
ἐκ ῥεέθρων δ' ἅμα στείχων σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον,
Λητοΐδῃ καὶ Μούσαις βωμὸν ὑπ' ἠέρι τεύξας·
εἰητὴρ δ' ἅμ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἤει,
χρημοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκήριον ἐν νεκύεσσιν.

Cf. epigr. 594.

1425 Romae ut videtur. Sine loco Visc.

Θ̄ K̄
ἀσ ΚΛΗΠΙΑΔΗΙ
ἀγα ΘΩΙΗΡΩΙ

Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 86 n. 36.

1426 Romae *appo Orfeo Buselli scultore all' Angelo Custode* Ptol.

ΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΩΤΕΚΝΩ
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗ
FLIWETWNIΒΠΑ
ΡΑΗΜΕΡΑCΗΚΑΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤWΑΝΔ
ΡΙΠΟΛΥΒΙWΟC
ΤΙCΕΠΕΖΗCΕ
ΗΜΕΡΑCΘΤW
ΤΕΚΝW

Est in schedis Ptolomeis cod. Sen. VIII 3, 189; edidit Fabretti III 5; hinc Franz 6345.

1 ΓΛΥΚΙΤΑ Fabr. — 3 ΑΣΚΛΕΠΙΑΔΗ|ΤΙΩ Fabr. ΑC ΚΑΝΠΙΑΔΗ|FLIW Ptol. — 4. 5 ΠΑ|ΡΑ Ptol. ΠΛ|ΗΝ Fabr. — 6 extr. ΑΝΑ|ΡΙ Ptol. — 7 ΤΤΟΛΥΒΙW Ptol. — 8 ΕΙΕ ΖΗCΕ Ptol. — 9 ΗΜΕΡΑΖΟ Ptol.

Γλυκυτάτῳ τέκνῳ Ἀσκληπιάδῃ ... ἐτῶν ιβ' παρὰ ἡμέρας η' καὶ γλυκυτάτῳ ἀνδρὶ Πολυβίῳ, ὅστις ἐπέζησε ἡμέρας θ' τῷ τέκνῳ.

Quod Cavedonius (in Franzii addendis p. 1267) ex Fabrettii apographo coniecerat puerili nomen fuisse Ἀσκληπιαδήτιον, id cum antea dubium fuisset tum Ptolomei apographo refutatum videtur. Fuit fort. πλὶω i. e. πλίον (vel etiam μεῖω), ut puerulus octo diebus plus (vel minus) annos duodecim vixerit.

1427 Romae inter viam Salariam et Pincianam.

Θ
ΗΝΘΗ
ΤΑΕΠΙ
ἀσ ΚΛΗΠΙ
ζή CΑC·ΕΤ η
ΙΑCΙ.Α

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 404.

1428 Apud marchionem Capponium Mvr. (villa Capponi Seg.) In museo Vaticano lapidario Os.

Α
CΚΛΗΠΙ
ΑΚΟC
ΟCΥΜΒΕΙΟC

Sic Osann syll. p. 429, 57. Habet Seguier Paris. 16932 f. 38; missam ab Ramaginio ed. Murat. 1637, 8; repetiit Franz 6347.

1 Α̣ Α . . . .
CΚΑΠΙ Mur. CΚΛΗΠΙ Seg.

--- Ἀσκληπιακὸς ὁ σύμβιος.

1429 *Di villa Casali* Mar. Amati, qui vidit apud Vescovalium. Erat a. 1827 Romae apud Vescovalium seniorem Thorlacivs, qui Havniam transvexit. Olim in villa Borghese(?), nunc Havniae in museo regio Vss.

a

Θ
ΑC·ΚΛΗΠΙΟΔΟ·ΙΟC
ΜΑΡ·ΚΙ·Α·ΝΟΥΝΙ·ΚΟ
ΜΗΔΕΥC·ΖΗ·CΑC
Ε·ΤΗ·ΔΕ·ΚΑ·ΚΑΙΕΝ
ΜΗΝΑC·ΔΕ·ΚΑ·
ΗΜΕΡΑC·ΔΕΚΑ

b

in altero cippi latere:

D · M
PVBLIVS · AELIVS
AVGG · LIBERTVS · CAL
LISTION · SE · VIVVS
FECIT · SIBI · ET · SVIS
ET · LIBERTIS · LIBERTA
BVSQVE · POSTERISQVE
EORVM

Marini cod. Vat. 9120 f. 205 utramque, Latinam solam ed. *arval.* 254; Amati Vat. 9747 f. 19; est in schedis Thorlacii (inde Franz 6346). Edidit Ussing *graeske og latinske Indskrifter i Kjöbenhavn* (1854) p. 9 n. 8; Henzen CIL VI 10657.

Tit. *a* v. 1 om. Mar. Amat. Ussing — 2 ΑC·ΚΛΗ·ΠΙΟΔΟΙ// Marin., alii peius — 5 ΚΑΙΕΙ// Marin. — Interpunxi ex fide Ussingii.

a Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)]. Ἀσκληπιόδοτος Μαρκιανοῦ Νικομηδεύς, ζήσας ἔτη δέκα καὶ ἕν, μῆνας δέκα, ἡμέρας δέκα.

b *D(is) m(anibus). Publius Aelius Augustorum libertus Callistion se vivus fecit sibi et suis et libertis libertabusque posterisque eorum.*

1430 In villa Borghese Seg. Myr. *Nella facciata della casa rustica in Villa Borghese, ch' è posta nell' angolo orientale passato il tempietto di Diana* Mar.

Θ ι
ΑϹΚΛΗΠΙΟ
ϹΤΗЄΟΔΩ
ЄΙΚΟꟽΗΔЄ
ΗϹΑϹЄΤЄΝ
ΟΙΡΗΓΙΝϹΤ
ꟽΝΗꟽЄΤΟ

Marini sched. Vat. 9125 f. 77 ex Amatii apographo; Ptolom. sched. cod. Sen. VIII 2, 145; hinc Murat. 1064, 1; Seguier Paris. 16932 f. 210.
1 om. Seg., Θ (omissa hasta) Ptol. — 3 ΤΕΟΔΩ Seg. — 4 ϹΙ ΚΟΜΗΔЄ Seg.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἀσκληπιο[δοτο]ς (vel -δωρος) Θεοδώρ[ου Ν]ικομηδε[ὺς ζ]ήσας ἔτε(σι) ν' .. --- μνῆμ' ἐ[π]ο[ησε] vel μνημε[ῖ]ο[ν.

Versum sextum non expedio; videtur nomen fuisse eius qui posuit monumentum.

1431 Ibidem (Romae) in alio loco, in columna aliqualiter fracta Ferr. *In una pietra in Pisa* Apian. Lig.

ΑϹΚΛΗΠΙΟ
ΔΟΤΗϹΤΡΑ
ΤΟΝΙΚΩ·ΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΩ·ΑΝ
ΔΡΙΤΗΝϹΤΗ
ΛΗΝ·ЄΚΤΩΝ
ΙΔΙΩΝ·ΚΑΤЄ
ϹΚЄΥΑϹΑΖΗ
ϹΑΝΤΙЄΤΗ·ΛЄ
ΧΑΙΡЄ
ΠΑΡΟΔЄΙΤΑ

Ferrarini Paris. f. 124 et Neap. V E 5 bis (*a* et *b*); Apianus 181, 1; ex hoc petiisse videtur Ligorius Taur. XIV; item ex Apiano Grut. 758, 6 (hinc Gorius II 42, 49) et Franz 6471.

Exhibui Ferrarinii exemplum Parisinum, nisi quod ω posui pro Ω, exemplum Neapolitanum *a* secutus, in quo haec littera bis 8, bis ꝏ formam habet. Versus non divisi in Ferrarinii Neap. exemplo *a*, apud Apianum et Ligorium.

2 ΔΟΤΙ Ferr. N. *a* — 3 ΤΟΙΙΙΚΟ· Ligor. — 5 ΤΗΝ Apian. Ligor. — 8 ϹΚЄΥϹΑ Ferr. N. *a* — 9 ЄΤΗ·ΛЄ (Ε supra) Ferr. N. *b*, Ap. Ligor. //Τ//ΛΕ Ferr. N. *a* — 10 ΚΑΙΡΕ Ferr. N. *a*.

Ἀσκληπιοδότη Στρατονίκῳ γλυκυτάτῳ ἀνδρὶ τὴν στήλην ἐκ τῶν ἰδίων κατεσκεύασεν, ζήσαντι ἔτη λε'. χαῖρε παροδεῖτα.

1432 In domo Antonii Bagalotti Smet. Met. Apud Marium Delfinum Boiss. Knibb. *Rione de' Monti* (Star.). *In casa di M. Ascanio Magarozzo* Man. Ligor.

ΤЄΡΜΑΒΙΟΥΤЄΛЄϹΑϹ
ΠΑΙϹΤΑЄΙΟϹЄΝΘΑΔЄΚЄΙ
ΜΑΙΑϹΚΗϹΑϹЄΙΔΟϹΥΠΟ
ΚΡΙϹЄΩϹΟΚΤΩΚΑΙΔЄΚЄ
ΤΗΖΗϹΑϹΑϹΚΛΗΠΙΟΔΩ
ΡΟϹ·ΓΗϹΩΝΠΡΟϹΘЄΓΟ
ΝΟϹΜΗΤЄΡΑΓΑΙΑΝЄΧΩ

Descripsit Smetius ed. f. 131 (inde Grut. 332, 5) eodemque fortasse exemplo Metellus Vat. 6040 f. 59; Ligorius Neap. VII 457; Manutius Vat. 5237 f. 163' (hinc Donius IV 54); ex Ligorio Suaresius Vat. 9139 f. 81 et per Langermannum Reinesius V 57. Habet Boissard ms. f. 181, ed. V 120, ex Boissardi schedis Knibbe Berol. p. 9. Ex editis Franz 6209.

2 ΠΡΑΙϹΤΑΛЄΙΟϹ (*Praestasius* vertit) Met.

Τέρμα βίου τελέσας παῖς [γ]άιος ἐνθάδε κεῖμαι,
ἀσκήσας [πάσης] εἶδος ὑποκρίσεως·
ἑπτακαίδεκ' ἔτη ζήσας Ἀσκληπιόδωρος,
γῆς ὢν πρόσθε γένος μητέρα γαῖαν ἔχω.

1 adnotat Smetius quibusdam legendum videri παῖς γάιος i. e. *filius terrenus*, quod etiamnunc teneo, cf. ad epigr. 606. Asclepiodorus ut mimus servus fuit, i. e. terrae filius, cf. etiam Petron. c. 43, neque aliter intellegendum quod prava cum interpretatione legitur apud Eustathium Iliad. p. 188, 30 γάιος παρὰ Ἰταλιώταις καὶ Ταραντίνοις ὁ μίσθιος — 2 πάσης ante ἀσκήσας add. Casaubonus.

1433 In sepulcreto ad viam Aureliam reperta tabula marmorea (prope castellum q. d. *Valcanuta*).

Δ' Μ'
ΑϹΚΛΗΠΙΟΔΩΡΩ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΩΥΙΩ
ΙϹΧΥΡΙΩΝ
ΠΑΤΗΡ
ЄΥΦΡΟΝΙЄΥ†ΥΧΙ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 59; Lanciani *bull. comun.* 1881 IX 33.

D(is) m(anibus). Ἀσκληπιοδώρῳ γλυκυτάτῳ υἱῷ Ἰσχυρίων πατήρ. εὐφρόνι, εὐψύχι.

1434 In agro Romano repertus lapis a. 1740, translatus Volaterras in museum Guarnacci.

ΑΣΣΤΡΑΓΑΛΟΣ
ΝΕΣΤΟΡΟΣ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Edidit Gorius III app. p. 246, 256; inde Donat. 429, 9 et Franz 6659.

Ἀσστράγαλος Νέστορος ἀπελεύθερος.

1435 Romae *fuor di Porta S. Sebastiano nella Vigna di Raimondo da Canurini* Stosch.

Θ
ΑΤЄΙΜΗΤΟϹ
ΤЄΛЄϹΦΟΡ
ϹΑΝΤΙ·ЄΤΗ
ϹΠΤΑΚ
ΧΛ

Sched. Stoschianae apud Gorium cod. Marucell. A 6.
Θ. [κ.] Ἀτείμητος Τελεσφόρ[ῳ ζή]σαντι ἔτη [ἑ]πτακ[αίδεκα]. χα[ῖρε.

1436 Romae apud Laelium Pasqualinum SIRM. In aedibus principis Praenestini PTOL. (*palais Barberin* SEG.). Sine loco BARB. DON.

ΥΙΟϹΕΓΩΓΕΝΟΜΗΝΑΓΑΠΩΜΕΝΟΥΩΜΕΜΙΓΕΙϹΑ
ΚΟΥΙΝΤΑΤΕΚΕΝΘΑΛΕΡΗΡΗΓΙΩΕΝΔΙΕΡΩ
ΕΝΔΥΚΕΩϹΔΕΤΡΕΦΟΝΤΕϹΑΤΕΙΜΗΤΟΝΜΕΚΑΛΕϹΑΝ
ΔΩΡΑΔΕΜΟΥϹΑΩΝΚΑΙΒΡΕΦΟϹΩΝΑΓΑΠΩΝ
ΔΩΔΕΚΕΤΗϹΗΛΘΟΝΡΩΜΗΝΦΙΛΕΤΗϹΜΕΚΑΛΥΠΤΕ//
ΗΔΕΝΕΟΝΒΩΛΟϹΠΑΤΡΙΛΙΠΟΝΤΑΧΕΑ

Sirmond Paris. 10607 f. 67, ex eoque Grut. 1118, 8; Donius Marucell. A 293 p. 221, Vat. 7113 f. 105; cod. Barber. XXXVIII 92; Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 197 (inde Murat. 1076, 4); Seguier Paris. 16932 f. 181. Ex editis Franz 6212, ego epigr. 617.

1 ΥΟϹ Vat. Barb. — ΜΓϹΙϹΑ Ptol. ΜΕΩΙϹΙϹΑ Mar. ΜΕΓΜΙΕΙϹΑ Barb. ΩΜΕΜΙϹΙϹΑ Seg. — 2 ΚΥΙΝΤΑ Vat. — ΘΑΛΕΡΗ Vat. — ΡΗΙΤΩ Vat. ΡΗΠΩ Mar. — 3 ΑΤΕ////ΤΟΝ Vat. — ΕΚΑΛΕϹΑΝ Vat. ΕΚΑΛΕϹΑΝ Ptol. Mar. Barb. ΕΚΑΛΕϹϹΑΝ Sirm. — 4 ΗΓΑΠΩΝ Mar. ΑΓΑΠΩΙ Barb. — 5 ΚΑΛΥΠΤΕ Ptol. Vat. Barb. Sirm. ΚΑΛΥΠΤΕΙ Mar. — 6 ΠΑΤΡΙ Δ'ΕΛΙΠΟΝΤ' Barb. — Foliola addidi ex Donio Vaticano et Ptolomeo.

Υἱὸς ἐγὼ γενόμην Ἀγαπωμενοῦ, ᾧ με μιγεῖσα
Κουίντα τέκε Θαλερὴ Ῥηγίῳ ἐν διερῷ·
ἐνδυκέως δὲ τρέφοντες Ἀτείμητόν με κάλε(σ)σαν·
δῶρα δὲ Μουσάων καὶ βρέφος ὢν ἀγαπῶν
δωδεκέτης ἦλθον Ῥώμην, φίλε, τῆς με καλύπτε[ι]
ἦδε νέον βῶλος, πατρὶ λιπόντ' ἄχεα.

1437 In hortis Iacobi Boccabellae sub aedibus Conservatorum in clivo Capitolino MET. In domo Lucii Boccabellae (*ne la casa de' Lucii* LIG.) in ascensu Capitolii SMET. et similiter LIG. In domo privata ad ascensum Capitolii PIGH. Ad S. Paulum in insula CITT. errore fortasse suo. — Labrum marmoreum PIGH. urna depositaria SMET. Fuit igitur sarcophagus qualem Pighius delineavit; cuius nunc fragmentum superest in aedibus Conservatorum ad aedes Caffarelli repertum a. 1872.

a

ΕΙϹΘΡΗΝΟΥϹΕΦΥΛΑΞΑϹ
ΑΤΙΝΙΑΝΩΙΚΑΚΕΔΑΙΜΟΝ
ΟΥΧΟϹΙΩϹΠΟΙΝΗΝΕΥϹΕΒΙΗϹΚΑΤΕΘΟΥ
ΡΟΥϹΤΙΚΟΝΗΓΕΜΟΝΗΑΠΟϹΙΝΚΑΙΠΑΙΔΑΤΙΘΗΝΟΝ
ΠΟΜΠΗΙΟΝΜΑΖΩΘΕΛΓΟΜΕΝΟΝΓΛΥΚΕΡΩ
ΜΗΤΕΡΑΤΑΡϹΟΓΕΝΗΠΟΜΠΗΙΑΝΗΔΕΠΟΥΔΕΝΤΑϹ b
ΥΙΟΝΚΑΙΠΑΠΠΟΝΦΕΥΘΑΝΑΤΩΝΑΝΙϹΩΝ
ΠΑΠΠΟϹΜΕΝΓΕΝΕΗϹΠΡΟΠΑΤΩΡΠΕΛΕΝΗΙΘΕΟϹΔΕ
ΩΧΕΤΕΧΩΝΟΥΔΕΝΠΛΗΝΔΑΚΡΥΩΝΠΡΟΤΑΦΟΥ

c

Apographum dedi ex Metelli schedis Vat. 6039 f. 295', nisi quod paullo aliter disposui adiutus maxime Smetii Ligorii Pighii exemplis, quorum fides exiguo quod hodie superat fragmento confirmatur. Descripserunt Smetius ms. p. 248, ed. f. 131 (inde Grut. 701, 10); Pighius Berol. f. 59; Ligorius Neap. VII 459. Versus 1—3 habet Cittadini Vat. 5253 f. 259. Repetiit Franz 6281. Fragmenta *b c* recens reperta tamquam inedita edidit Lanciani *bull. munic.* 1872 I 148, fragmentum *c* quod solum nunc superest ego descripsi. Cf. epigr. 644.

2 ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝ (ω supra Ο) Pigh. — 3 ΠΟΙΝΗ Lig. — ΚΑΤΕΘΟΥ Met. Smet. Lig. ΚΑΤΕΟΟ Citt. ΚΑΤΕΤΟΝ Pigh. — 4 ΚΑΙΔΑ (pro καὶ παῖδα) Lig. — ΤΙΘΗΝΟΝ om. Pigh.; litteras ligatas unus habet Ligorius — 6 ΤΟΡϹΟΓΕΝΗ Lig. — 9 ΟΙΚΕΤ (ΟΥ supra) Pigh.

Εἰς θρήνους ἐφύλαξας Ἀτινίαν, ὦ(ι) κακὲ δαῖμον,
οὐχ ὁσίως ποινὴν εὐσεβίης κατέθου·
Ῥουστικὸν ἡγεμονῆα πόσιν καὶ παῖδα τιθηνὸν
Πομπήιον μαζῷ θελγόμενον γλυκερῷ,
μητέρα Ταρσογενῆ Πομπηίαν ἠδὲ Πούδεντας
υἱὸν καὶ πάππον — φεῦ θανάτων ἀνίσων·
πάππος μὲν γενεῆς προπάτωρ πέλεν, ἤιθεος δὲ
ᾤχετ' ἔχων οὐδὲν πλὴν δακρύων πρὸ τάφου.

Haec fuit Atiniae familia:

Pudens — Pompeia (5 sq.)
Atinia (1) — Rusticus (3)
Pudens (6), Pompeius infans (4).

1438 Apud Ficoronium Mvr. Gor. Seg. Nunc in museo lapidario Vaticano tabella olim sarcophago affixa cum protome.

ΤΗ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΑΤΤΑΛΙΑΝΗ

Descripsi. A Ficoronio acceptam Gorius Marucell. A 6 et Murat. 1639, 8; Seguier cod. Paris. 16932 f. 222; ex schedis Thorlacii Franz 6348.

Τῇ γλυκυτάτῃ Ἀτταλιανῇ.

1439 Ibidem (i. e. in S. Iohanne ante portam Latinam) Ivc.

ΑΤΤΙΚΗϲΜΗΤΡΙϲ
ΑΠΟΛΑΥϹΤΗΓΛΥΚΥΤΑΤΗ

Unum omnino exemplum extat Iucundi Magl. 28, 5 f. 99. 28, 34 (syll. II) f. 51, Bonon. Inde pendent omnes Accursius Ambros. D 420 f. 7'; Donius Marucell. A 188 (ex libro ms. vet.) et Vat. 7113 f. 9; Reinesius XIII 6 et epist. p. 353 (ex schedis Piccartianis); Muratori 1242, 7 (ex schedis fratris Iucundi a Gorio missis). Ex editis Franz 6349.

Versus in aliis Iucundi exemplis aliter divisi sunt; itaque res incerta.

Ἀττικῇ μητρὶ Ἀπολαύστῃ γλυκυτάτῃ, sed rectius fortasse Ἀττικῇ Ἀπολαύστῃ μητρὶ γλυκυτάτῃ, ut titulus duabus tamquam paginis perscriptus fuerit.

1440 *Trovata al principio del 1826 negli scavi di Fidene del Castellani, poi trasportata a Roma* Bonom. Nunc in museo lapidario Vaticano.

ΠΑΤΡΙϹΜΕΝΖΑΘΕΗΡΩΜΗΒΑϹΙΛΕΥΔΕ (sic)
ΠΑΤΗΡΜΟΙ
ΑΤΤΙΚΙΛΛΑΔΕΓΩΛΕΓΟΜΗΝΚΑΛΟΝΟΥΝΟΜΑ
ΜΗΤΡΟϹ (sic)
ΚΟΥΡΙΔΙΩΔΕΠΟϹΕΙΠΑΙΔΑϹΛΙΠΟΝΗΒΩ
ΟΝΤΑϹ
ΤΕϹϹΑΡΑϹΟΙΜΕΝΕΑΝΤΩΔΥΠΕΘΕΝΤΟ
ΤΑΦΩ

Descripsi. Ex schedis Gerhardii ed. Welcker syll. 61; simul Kellermannianis schedis usus auctis Borghesii adnotatione (cf. huius ad Kellermannum epistula in opp. VII 150) Franz 6211; de meo exemplo ego epigr. 598.

Πατρὶς μὲν ζαθέη Ῥώμη, Βασιλεύ[ς] δὲ πατήρ μοι,
Ἀττίκιλλα δ' ἐγὼ λεγόμην καλὸν οὔνομα μητρός·
κουριδίῳ δὲ πόσει παῖδας λίπον ἡβώοντας
τέσσαρας, οἵ με νέαν τῷδ' ὑπέθεντο τάφῳ.

Basileus mathematicus infra n. 1501, quo in titulo item Ῥώμη ζαθέη praedicatur; nec tamen Atticillam illius filiam fuisse affirmaverim cum Franzio.

1441 Romae in museo collegii Romani lamella aurea utrimque scripta.

Q·ATTIVS	ΚΟΥΑΤΤΙΟ
ZOSIMVS·AT	. . . . . .
TIA·CLEOPATRA	. . . ΤΙΑΚΛ
	ΕΟΠΑΤΡΑ

Maffei mus. Veron. p. 320, 6, cui misit P. Contuccius Contucci; inde Henzen CIL VI 12754.

Q. Attius Zosimus. Attia Cleopatra.

Κο(ίντος) Ἄττιο[ς Ζώσιμος. Ἀτ]τία Κλεοπάτρα.

1442 Romae in aedibus Vaticanis.

ΑΥΓΟΥΡΙϹ

Αὐγουρίς.

Edidit Osann syll. 434, 85; inde Franz 6494.

1443 E coemeterio urbano in bibliothecam Vaticanam, inde in museum Lateranum inlata, ubi nunc extat.

ΑΥΡΗΛΙΟϹ
ΑΓΑΘΙΑϹ
ϹΥΡΟϹΜΑΡΜΑΡΑ
ΡΙΟϹ

Αὐρήλιος Ἀγαθίας Σύρος μαρμαράριος.

Descripsit de Rossi.

1444 In vinea viae Nomentanae Sirm.

Θ К
ΑΥΡ · ΑΓΑΘΩΝ
ΖΩΝ · ЄΑΥΤΩ · Є
ΠΟΙΗϹЄΝ · ΚΑΙ
ΤΗ · ϹΥΜΒΙΩ · ΑΥΤΟΥ
ΗΤΙϹ · ϹΥΝЄΖΗϹЄ
ΜΟΙ · ЄΤΗ · Η
ΑΥΤΟϹ · ΔЄ · ЄΖΗϹΑ
ЄΤΗ · ΛΗ

Sirmond Paris. 10807 f. 66, 10809 f. 32; a Sirmondo acceptam Gruter 1154, 2 (hinc Franz 6545).

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Αὐρ(ήλιος) Ἀγάθων ζῶν ἑαυτῷ ἐποίησεν καὶ τῇ συμβίῳ αὐτοῦ, ἥτις συνέζησέ μοι ἔτη η', αὐτὸς δὲ ἔζησα ἔτη λη'.

1445 *Nel cimitero di Calisto* Gvarn. In monasterio SS. Andreae et Gregorii in monte Caelio Sand. Ravennae in museo Classensi Spreti. Borm.

ΑΥΡΗΛΙΟϹ · ΑΛЄ
ΞΑΝΔΡΟϹ · ΑΥΡΗ
ΛΙΩ · ΚΥΡΙΛΛΩ ·
ΑΔЄΛΦΩ ·

Descripsit Bormann. Est in schedis Guarnierii litt. F f. 96 in folio singulari. Edidit Sandrius in Oderici dissert. p. 375 (hinc Franz 6556); Spreti urb. Ravenn. I 241, 173 coll. II 118.

Αὐρήλιος Ἀλέξανδρος Αὐρηλίῳ Κυρίλλῳ ἀδελφῷ.

1446 Romae in museo Rusconio.

Μ · ΑΥΡ · ΑΛЄΞΑΝΔΡΟΥ ~
ΚΑΙ · Μ · ΑΥΡ · ΑΜΜΙΑΝΟΥ ~
ΚΑΙ · ΑΥΡ · ΟΝΗΣΙΜΗΣ · ΤΗΣ
ΑΛЄΞΑΝΔΡΟΥΑΜΜΙΑΝΟΥΙΟΥΝΙΟΥΤ

Marini Vat. 9125 f. 12.

Μ. Αὐρ(ηλίου) Ἀλεξάνδρου καὶ Μ. Αὐρ(ηλίου) Ἀμμιανοῦ καὶ Αὐρ(ηλίας) Ὀνησίμης τῆς Ἀλεξάνδρου, Ἀμμιανοῦ, Ἰουνίου.

Mommseno videtur Onesima Alexandri et Ammiani et Iunii trium deinceps virorum uxor fuisse, ut extrema T littera foliolum fuerit.

1447 In hortulis Angeli Colotii, litteris ineptissimis Met. *In casa d' Angelo Colozi* Lig. Neap. *Nella via Salaria collina* Lig. Taur. Florentiae apud Guicciardinum Don.

Θ К
ΑΥΡ · ΑΛΥΠΟϹΚΑΙΦΑΒР · ΤΥΧΗ
ΑΥΡ · ΑΛЄΞΑΝΔΡΩΥΙΩΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΩΟϹЄΖΗϹЄЄΤ //
ΔΥΟ Η Λ Η
ΩΡ · Δ

Metellus Vat. 6039 f. 293'; Ligorius Taur. XV, Neap. VII 480 (Spanhem. Berol. f. 17, Suares. Vat. 9139 f. 87); Donius Vat. 7113 f. 29' et Marucell. A 188 ex schedis Paschalini. Ex Ligorio Murat. 1139, 1 (hinc Franz 6546).

2 ΑΛΙΠΟϹ Lig. sed ΑΜΠΟϹ Spanh. ΑΛΥΠΙϹ Don. Mar. ΑΛΚΠΙϹ Don. Vat. — ΦΛΑΒР Met. ΦΑΒΡ Lig. ΦΑΒΡ Don. — 4 ЄΤΗ Met. — 6 Ω · Δ Don. fuit fortasse Ѿ · Δ.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Αὐρ(ήλιος) Ἄλυπος καὶ Φαβρ(ικία)? Τύχη Αὐρ(ηλίῳ) Ἀλεξάνδρῳ υἱῷ γλυκυτάτῳ, ὃς ἔζησε ἔτ[η] δύο, ἡ[μ](έρας) η', ὥρ(ας) δ'.

1448 *Circa la via Gabina e Prenestina presso l' aquedotto dell' aqua Virgine* Lig. Sine loco Sirm. *Presso il P. Cavonni Barnabita S. Carlo a Catinari* Vinc. In museo Vaticano Os.

ΗΛΘЄϹЄΜΗϹ
ΖΩΗϹΓΛΥΚЄΡ
ΩΤЄΡЄΟϹΜЄ
ΑΠЄΛΥϹΑϹΝΟΥ
ϹΩΝΚΑΙΚΑΜΑ
ΤΩΝΚΑΙΜΟΓЄ
ΡΑϹΠΟΔΑΓΡΑϹ
ΑΥΡΑΜΦΙΚΤΥ
ΩΝΑΓΩΝ
ЄΤΟϹ Ο̅

Descripsi. Habent Ligorius Taur. XV; Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 116; ed. Sirmond ad Ennod. p. 43 litteris minusculis (hinc Reinesius XVII 24 et Murat. 1642, 5); denuo Osann syll. 427, 37; adhibitis schedis Uhdenii Franz 6204; ego epigr. 668.

Ἦλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερε, ὅς με ἀπέλυσας
νούσων καὶ καμάτων καὶ μογερᾶς ποδάγρας.
Αὐρ(ήλιος) Ἀμφικτύων ἄγων ἔτος ο'.

1449 Sine loco Od. In villa Albani tabula marmorea litteris pessimis scripta.

ΚΕΙΜΑΙΑΥΡΗΛΙΟϹΑΝΤΩ
ΝΙΟϹΟΚΑΙ·Ι·ΕΡΕΥϹΤΩΝΤΕ
ΘΕΩΝΠΑΝΤΩΝΠΡΩΤΟΝΒΟΝΑ
ΔΙΗϹΕΙΤΑΜΗΤΡΟϹΘΕΩΝΚΑΙΔΙΟ
ΝΥϹΟΥΚΑΙΗΓΕΜΟΝΟϹΤΟΥΤΟΙϹ
ΕΚΤΕΛΕϹΑϹΜΥϹΤΗΡΙΑΠΑΝΤΟΤΕ
ϹΕΜΝΩϹΝΥΝΕΛΙΠΟΝϹΕΜΝΟΝ
ΓΛΥΚΕΡΟΝΦΑΟϹΗΕΛΙΟΙΟΛΟΙΠΟ
ΝΜΥϹΤΑΙΕΙΤΕΦΙΛΟΙΒΙΟΤΗΤΟϹΕ
ΚΑϹΤΗϹΠΑΝΘΥΠΟΛΑΝΘΑΝΕΤΕΤΑ
ΒΙΟΥϹΥΝΕΧΩϹΜΥϹΤΗΡΙΑϹΕΜΝΑ
ΟΥΔΕΙϹΓΑΡΔΥΝΑΤΑΙΜΟΙΡΟΝΜΙ sic
ΤΟΝΕΞΑΝΑΛΥϹΑΙ
ΕΖΗϹΟΝΓΑΡΕΓΩΑΝΤΩΝΙΟϹΟΥ
ΤΟϹΟϹΕΜΝΟϹΕΤΕϹΙΝ·Ζ·ΗΜΕΡΑΙ
ϹΙΝ ·Ι·Β·
ΕΠΟΙΗϹΑΝΑΥΡΗΛΕΙΑ·ΑΝΤΩΝΕΙΑΚΑΙΑΥ
sic ΡΗΛΙΟϹΟΝΗϹΙΜΟϹΓΛΥΚΥΤΑΤΩΤΕΚΝΩ
ΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ
Θ Χ

Descripsi. Edidit Oderici diss. p. 177; Marini *inscr. Alb.* p. 160, 161; Stephani *bull. de l'acad. de St. Pétersb.* 1855 p. 314. Repetiimus Franz 6206 et ego epigr. 588.

Κεῖμαι Αὐρήλιος Ἀντώνιος ὁ καὶ
ἱερεὺς τῶν τε θεῶν πάντων, πρῶτον Βοναδίης,
εἶτα Μητρὸς θεῶν καὶ Διονύσου καὶ Ἡγεμόνος·
τούτοις ἐκτελέσας μυστήρια πάντοτε σεμνῶς
νῦν ἔλιπον σεμνὸν γλυκερὸν φάος ἠελίοιο·
λοιπὸν μύσται εἴτε φίλοι βιότητος ἑκάστης
πάνθ' ὑπολανθάνετε τὰ βίου συνεχῶς μυστήρια σεμνά,
οὐδεὶς γὰρ δύναται μοῖρ[α]ν μίτον ἐξαναλῦσαι·
ἔζησεν γὰρ ἐγὼ Ἀντώνιος οὗτος ὁ σεμνὸς
ἔτεσ(σ)ιν (ἑπτά), ἡμέραισιν (δώδεκα).
ἐποίησαν Αὐρηλία Ἀντωνεία καὶ Αὐρήλιος Ὀνήσιμος γλυκυτάτῳ τέκνῳ μνήμης χάριν. Θ(εοῖς) χ(θονίοις).

De puerili Antonii aetate dubitari non potest, si quidem versum 10 ipsi numeri a coniecturis defendunt: est enim trimeter iambicus ἔτεσ(σ)ιν ἑπτά, ἡμέραισιν δώδεκα, neque quemquam offendet hiatus illicitus. Omnino autem versus quamvis miseri, si exceperis heptametrum v. 7, satis recte facti sunt, ut suspicari liceat rudem versum 3 ab ipso scriptore alienum esse: et numeris et sensui consultum erit, si hunc in modum emendaveris εἶτα θεῶν Μητρός τε καὶ Ἡγεμόνος Διονύσου. Falso utique Stephanius Ἡγεμόνα Herculem intellegit coll. Xen. anab. IV 8, 25 — V. 2 Βοναδίης i. e. *Bonae deae* — 6 sqq. '*itaque sive mystae sive profano cuique vitae generi addicti sacris vos subducitis vitae mysteriis, hoc meo exemplo discite, neminem mortem effugere posse.*' Cf. Welcker syll. 58 p. 89.

1450 In vinea Marini.

Θ Κ
ΑΥΡΗΛΙΟϹ
ΑΠΟΛΑΥϹΤΟϹ
ΚΑΙϹΩΝΙΑΠΡΟ
ΚΛΗ·ΑΓΑΘΗ
ΘΡΕΨΑϹΗ
ΜΝΕΙΑϹ
ΧΑΡΙΝ

Descripsit C. L. Visconti.

Θ. κ. Αὐρήλιος Ἀπόλαυστος Καισωνίᾳ Πρόκλῃ ἀγαθῇ θρεψάσῃ μνείας χάριν.

1451 In Vaticano museo lapidario Os. xoo.

Μ·ΑΥΡ·ΑΠΟΛΛΩΝΙΟϹ
ΟΚΑΙΩΡΙΓΕΝΗϹΙΠΠΕΥϹ
ΡΩΜΑΙΩΝΤΟΚΟΥΒΟΥΚΛΙΝ
ΑΠΗΡΤΙϹΑ

Descripsi. Edidit Osann syll. 439, 106; inde adhibitis schedis Thorlacii Franz 6189 b.

Μ. Αὐρ(ήλιος) Ἀπολλώνιος ὁ καὶ Ὠριγένης, ἱππεὺς Ῥωμαίων, τὸ κουβούκλιν ἀπήρτισα.

Cubiculum noto dicendi usu sepulcrale est.

1452 In museo Torlonia sarcophagus.

ΑΥΡΗΛΙΟCΑΦΡΟΔΙCΙΟCΤΡΑΤΙ *sic*
ΩΤΗCΠΡΑΙΤΩΡΙΑΝΟCΛΟΥΚΙΩ
ΛΙΛΙΑΝΩΤΩΚΗΔΕCΤΗΜΟΥΤΗΝ
CΟΡΟΝΚΑΙΒΟΥΛΟΜΑΙΜΗΔΕΝΑΕΤΕΡΟΝ
ΑΝΥΞΑΙΕΙΔΕΤΙCΤΟΛΜΗCΕΙΔΩCΕΙΠΡΟC
ΤΙΜΟΥΤΩΙΕΡΩΤΑΤΩΤΑΜΙΕΙΩΧΕΚΑΙΤΟΙC
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙCΧΕ·ΧΑΙΡΕΤΕ

Descripsi ex ectypo; item ex lapide Io. Schmidt.

6 extr. ΕΝΤΟΙC legit Schmidt.

Αὐρήλιος Ἀφροδίσιος (σ)τρατιώτης πραιτωριανὸς Λουκίῳ Αἰλιανῷ τῷ κηδεστῇ μου τὴν σορόν· καὶ βούλομαι μηδένα ἕτερον ἀνοῖξαι· εἰ δέ τις τολμήσει, δώσει προστείμου τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ (δηνάρια) ͵ε' καὶ τοῖς κληρονόμοις (δηνάρια) ͵ε'. χαίρετε.

Numerale utrobique non ε', sed ͵ε' scripsi, i. e. πεντακισχίλια, quae solita multa est.

1453 Apud Vescovalium.

ΑΥΡ·ΒΟΥΒΑCΤΟΥC
Α·ΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ
ΟCΥΝΒΙΟC

Amati Vat. 9735 f. 24'.
Αὐρ(ήλιος) Bubastus Ἀλεξανδρίνῃ ὁ σύνβιος.
Mommsenus A. (Ἀ)λεξανδρίνῃ legit, ut A. sit gentile.

1454 Cippus cum anaglyphis in lateribus (Mar.) in hortis Iustinianis ad portam Flaminiam OMNES usque ad MARINIVM. Postea in museo Vaticano Chiaramonti.

Θ· Κ·
Μ·ΑΥΡΓΡΗΓΟΡΙΟCΜΕΛΑC
·ΙΠΠΕΥCΡΩΜ·
ΠΟΛΛΟΙCΤΗΝΕΑΥΤΟΥΜΝΗ
ΜΗCΑΞΙΑΝΧΡΗCΤΟΤΗΤΑ·
ΚΑΙΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΝΕΝ·
ΔΕΙΞΑΜΕΝΟCΕΖΗCΕΝ
ΕΤΕCΙ·ΜΖ·

Descripsi. — Est in schedis Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 53 et inter Sirmondi schedas non ipsius manu scripta Paris. 9696 n. 147. Descripserunt Spon misc. p. 374 n. 128; Gudius 116, 9; Marini Vat. 9133 f. 246; Osann p. 428, 50. Ex schedis Ptolomeis Murat. 680, 8; ex Uhdenii et Thorlacii schedis Franz 6548.

Θ. κ. Μ. Αὐρ(ήλιος) Γρηγόριος Μέλας, ἱππεὺς Ῥωμ(αίων) [cf. supra n. 1451] *πολλοῖς τὴν ἑαυτοῦ μνήμης ἀξίαν χρηστότητα καὶ καλοκἀγαθίαν ἐνδειξάμενος ἔζησεν ἔτεσι μζ'.*

1455 'Basis marmorea. Romae OLIVA. In aede S. Stephani in Caelio monte GAMM. similiter MAZ. In domo Gentilis Delphini ad forum piscarium vel similiter SMET. TORR. MANVT. LIPS. BOISS. KNIBB. CITT. Nunc extat in museo Capitolino' HENZEN.

ascia

ΠΑΤΗΡ ΧΑΙΡΕ

D · M · S
AVREL · DIOGENETI
urceus SACERDOTI · VENE *patera*
MERENTI · FECIT ·
AVRELIA · CAENIS
COIVX · CON QVEM
V.IXIT ANNIS · XXX

Ex suo apographo Henzen CIL VI 2286, cuius adnotationem huc transcribam. 'Exhibent Oliva f. 16; Gammarus f. 181; Mazochi f. 31, correxit auctor emendationum (inde Grut. 760, 10); Smetius ms. Neap. p. 195, ed. 43, 4 (inde Grut. 325, 7), qui vidit; Torrentius Brux. f. 24 missam a Nic. Florentio; Manutius Vat. 5246 l. 1 p. 5 et schol. in Caesarem ad p. 582 n. 22; Lipsius ms. f. 41; Boissard ms. p. 237, ed. V 93; Knibbe Berol. p. 7; Cittadini *vulg. ling.* f. 49'; Iacobonius app. ad Font. p. 102; Guasco MC 65; Osann syll. 467, 10.' Habet ex editis Franz 6548 *b*.

Πατὴρ χαῖρε.

D(is) m(anibus) s(acrum). Aurel(io) Diogeneti sacerdoti venemerenti fecit Aurelia Caenis coiux, con quem vixit annis XXX.

Πατήρ ideo maritus ab uxore compellari videtur Orellio (n. 4869), quod ipsa ab eo sacerdote initiata fuerit mysteriis Mithriacis.

1456 Romae olim apud Ficoronium MVR. GOR. Nunc Veronae in museo.

Θ Κ
ΑΥΡΗΛΙΟC·ΔΙΟ
ΔΟΤΟCΑCΚΛΗ
ΠΙΑΔΗΘΡΕΠΤ
ΩΜΝΙΑCΧΑΡΝ *sic*

Descripsi. Murat. 1439, 2 ab Ramaginio; Maffei M. V. p. 59, 8. Habet Gorius sched. Marucell. A 6 ab Ficoronio; Franz 6344.

Quae extra lineam posui nunc perierunt.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Αὐρήλιος Διόδοτος Ἀσκληπιάδῃ θρεπτῷ μνίας χάρ(ι)ν.

1457 Romae marmor in S. Basilii Magni monasterio (in horto Montf.) servatur.

Θ · Κ
ΑΥΡΗΛΙΩΔΙ
ΟΔΩΡΩΑΔΕΛ
ΦΩΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΩ·ΖΗCΑΝΤΙ
ЄΤΗ·Λ·ΑCΙΑ·ΑΔЄΛ
ΦΗΜΝΗΜΗC
ΧΑΡΙΝ

Placentini de siglis p. 111; habet Montfaucon sched. cod. Paris. 11919 f. 116.

Θ. κ. Αὐρηλίῳ Διοδώρῳ ἀδελφῷ γλυκυτάτῳ, ζήσαντι ἔτη λ΄, Ἀσία ἀδελφὴ μνήμης χάριν.

1458 In horto Bartholomei et Iul. Caesaris Sabuntianorum, trans Tyberim e regione puppis insulae Tiberinae Don. *Nella casa Vecchi in Trastevere* Ptol. Nunc Florentiae in aedibus Riuccinorum Borm.

ΘΕΟΙC·ΚΑΤΑΧΘΟ
ΝΙΟΙC·Μ·ΑΥΡΗ
ΛΙΟC·ΔΙΟΤΕΙ
ΜΟC·ΔΙΟΝΥCΙ
Ω·CΥΝΤΡΟΦΩ
ΜΝΗΜΗC
ΧΑΡΙΝ

Descripsit Bormann. Donius Vat. 7113 f. 100; eodem exemplo (ex schedis Langermanni) Reinesius synt. XVI 64 (hinc Franz 6373); sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3 p. 496.

Θεοῖς καταχθονίοις Μ. Αὐρήλιος Διότειμος Διονυσίῳ συντρόφῳ μνήμης χάριν.

1459 Sarcophagus Triptolemi rebus insculptus, Romanae ut videtur originis. — *Des voyageurs qui l'avoient découvert dans les ruines près d'Athènes le transportèrent en France pour en faire présent à M. le Cardinal de Richelieu; mais le Cardinal s'étant trouvé mort* (a. 1642) *à leur arrivée, il demeura comme ignoré entre les mains d'une personne de la maison de Rostaing, d'où il est passé depuis quelques années en celles de M. Foucault, conseiller d'Etat* Boze (a. 1716). Bozius, ut recte ait Michaelis, LXXIV annorum spatio interiecto facile potuit errare; erravit sine dubio Galland, qui in epistula ad Graevium scripta (de qua v. Boeckh ad CIG I 926) Athenis se sarcophagum vidisse ait. Ille enim non ante a. 1673 Athenas adiit, quo quidem tempore sine dubio in Gallia fuit sarcophagus; ut probabilis sit Michaelisii coniectura Gallandium eum non Athenis vidisse sed in oppido Galliae q. d. *Athies*, quo loco Foucault domum habebat antiquitatibus a se collectis refertam. — Postea in Angliam translatus nunc est in museo *Wilton House (Wiltshire)* Mich.

Θ ////////////// Κ · ΑΥΡΗ · ΛΙΩ · Ε · ΠΑ · ΦΡΟ · ΔΕΙ · ΤΩ ·
CΥΜ · ΒΙ · Ω · ΑΝ · ΤΩ · ΝΙ · Α · ΒΑ · ΛΕ · ΡΙ · Α · Ε · ΘΗ · ΚΕ

Sic Michaelis *arch. Zeitg.* 1875 p. 65, *ancient marbles* p. 697 sqq. Habet Galland in epistula ad Graevium inedita; ed. de Boze *mém. de l'acad. des inscr.* IV (1716) p. 648 coll. p. 663 (hinc Muratori 1309, 8); Montfaucon *ant. expl.* I 1, 94 tab. 45; Boeckh CIG I 926.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Αὐρηλίῳ Ἐπαφροδείτῳ συμβίῳ Ἀντωνία Βαλερία ἔθηκε.

1460 Apud doctorem Valentini Am. Nunc in museo Capitolino inter lapides Sartianos.

ΑΥΡΕΥΤΥΧΗC·ΚΑΙ
ΑΙΛ·ΧΡΥCΟΠΟΛΙC
ЄΥΤΥΧΙΑΝΗ·ΤЄ
ΚΝΩ·ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ

Descripsi. Habet Amati Vat. 9734 f. 56; est etiam in tabula aere incisa inter Sartii schedas.

4 ΓΛΥΚ//ΤΑΤΩ ego.

Αὐρ(ήλιος) Εὐτύχης καὶ Αἰλ(ία) Χρυσόπολις Εὐτυχιανῷ τέκνῳ γλυκυτάτῳ.

1461 Romae in museo Vaticano.

ΔΙΑΑΥΡΖΩ
ΩΤЄΚΝΩ

Osann syll. 422, 10; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6551.

1 ΛΙΑΥΡΖΩ Thorl.

....δία (vel ..λία) Αὐρ(ηλίῳ) Ζω[...., γλυκυτάτ]ῳ τέκνῳ.

1462 Romae in basilica S. Pauli.

ΑΥΡΗΛΙΟCΙΑ..CCΟΕΑ...ΟΝΤΟ.
ΚΟΙΛΗCCΥΡΙΑC.ΟΥΤΟΝΤ...ΩΜΙ.
ΕΠΟΗCΛΕΑ...ΤΩΕΚΤ...Ν....
ΩΝΜΟΥΚΑ...ΜΑΤΟ....

Margarinus inscr. basil. S. Pauli p. LXIV; inde CIG 9777.

Αὐρήλιος Ἰα.... [ἐκ τῆς] Κοίλης Συρίας [τ]οῦτον τ[ὸν τόπον?] ἐπόησ[α] ἐα[υ]τῷ (vel ἐ[μαυ]τῷ) ἐκ τ[ῶ]ν [ἰδί]ων μου καμάτω[ν].

Cf. CIL V 8731 seqq.

1463 Romae in aedibus Augustini Chisii Acc. In hortis Farnesianis Matr.

Η Ρ Ω Ι
Μ Α Ρ Κ Ω
Α Υ Ρ Η Λ Ι Ω
Ι Ο Υ Κ Ο Υ Ν Δ Ω

Accursius Ambros. D 420 f. 66; inde Murat. 1643, 11 (hinc Franz 6552). Denuo Matranga *bull. arch.* 1850 p. 178, 8 (cf. Franz add.).

ω ubique Acc. Ω Matr.

Ἥρωι Μάρκῳ Αὐρηλίῳ Ἰουκούνδῳ.

1464 In coemeterio S. Soterae ad viam Appiam.

Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο C Ι C Ι Δ Ω Ρ
Ρ Ω Μ Α Ι Ω Ν Ζ Ω Ν
Ε Μ Α Υ Τ Ω Κ Α Ι C Α Λ Β Ι Ι
C Υ Μ Β Ι Ω Μ Ο Υ Τ Ο Ν Α Ι Ω
Ο Ι Κ Ο Ν Κ Α Ι Α Π Ε Λ Ε Υ
Κ Α Ι Τ Ο Ι C Τ Ο Υ Τ Ω Ν Α Π Ε Λ Ε
/ / Ι C   Ε Υ C Τ Α Θ Ι ·

De Rossi *Roma sotterr.* III 68.

Αὐρήλιος Ἰσίδωρ[ος ἱππεὺς] Ῥωμαίων ζῶν [ἐποίησα] ἐμαυτῷ καὶ Σαλβίῃ ..... συμβίῳ μου τὸν αἰώ[νιον] οἶκον καὶ ἀπελευ[θέροις] καὶ τοῖς τούτων ἀπελε[υθέρο]ις· εὐσταθεῖ.

Ἱππεὺς Ῥωμαίων solito dicendi usu supra n. 1451. 1454 et in titulo Palmyreno CIG 4498. Cf. Mommsen *Staatsrecht* III 483 adn. 2.

1465 Romae effossa a. 1640 prope portam Capenam Barb. Florentiae in villa Strozziana suburbana ad montem Hugonis Gor.

Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο C
Ι · Ω Ν · Ε Ν Θ Α
Δ Ε Κ Ε Ι Μ Α Ι
Ε Ν Δ Ε Κ Α · Μ Η
/ / Ω Ν · Ε Υ Υ Υ
/ / / / Π Α Ρ Ο Δ Ε Ι
Τ Α

Sched. Barberin. XXX 182 f. 57 (descr. C. Strozzi); Gorius sched. Marucell. A 189, ed. I 425 n. 287; hinc Murat. 1642, 8 et Franz 6553.

5 Ν Ω Ν Gor. ed.

Αὐρήλιος Ἴων ἐνθάδε κεῖμαι ἔνδεκα μη[ν]ῶν. εὐψύ[χι] παροδεῖτα.

Poterat melius ἐνθάδε κεῖμαι Ἴων Αὐρήλιος ἔνδεκα μηνῶν.

1466 Romae Sirm. Nunc inter monumenta Sartiana in museo Capitolino sarcophagus. Litterae colore inducto obscurae.

Ο Κ Τ Α Ε Τ Η Μ Ε Ε Τ Ι Π Α Ι Δ Α
Κ Α Τ Ε Κ Τ Α Ν Ε Ν Η Β Α Ρ Υ Μ Η Ν Ι C
Κ Λ Ω Θ Ω Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Κ Α Ι
Π Α Ρ Ε Δ Ω Κ Ε Τ · Α Φ Ω
· Α Υ Ρ · Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ι
Γ · Λ Υ Κ Υ Τ Α Τ Ω · Τ Ε Κ Ν Ω

Ὀκταέτη με ἔτι παῖδα κατέκτανεν ἡ βαρύμηνις
Κλωθὼ Καλλικράτη καὶ παρέδωκε τάφῳ.
Αὐρ. Καλλικράτει
γλυκυτάτῳ τέκνῳ.

Descripsi bis. Habet Sirmond. Paris. 10808 f. 18' et Sartius in tabula aere incisa inter schedas. Ex priore meo apographo edideram epigr. 693 a.

1467 Romae in coemeterio Gordiani ad viam Latinam.

Α V R · Η Λ Α Υ Δ Ι Α Ν Ο Σ
Σ Ε Μ Ν Η Σ Υ Μ Β Ι Ω
Γ Λ Υ Κ Υ Τ Α Τ Η

Boldetti *osservazioni* p. 391 litteris vix veris; inde Murat. 1837, 3 et CIG 9592.

Αὐρ(ήλιος) [Κ]λαυδιανὸς Σέμνῃ συμβίῳ γλυκυτάτῃ.

1468 Romae in basilica S. Pauli Mar. ego. Litterae perbonae.

Θ ❦ Κ
Μ · Α Υ Ρ Η Λ Ι Ο
Κ Λ Ε Α Ν Δ Ρ
Ο Υ · Ι Α Τ Ρ Ο Υ

Descripsi. Osann syll. 473, 6 (inde Franz 6554). Habet Marini Vat. 9125 f. 115.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Μ. Αὐρηλίου Κλεάνδρου ἰατροῦ.

1469 Romae in S. Mariae Novae Mur.

Θ   Κ
Μ · Α Υ Ρ Η Λ Ι Ω Κ Ρ Α Τ Η Ι Α Τ Ρ Ω
Α Ι Λ Ι Α C Υ Ν Τ Υ Χ Ι Α C Υ Μ Β Ι Ω
Γ Λ Υ Κ Υ Τ Α Τ Ω
Μ Ν Η Α C Χ Α Ρ Ι Ν

Murat. 940, 2 ex schedis Iul. Ant. Averoldi; inde Franz 6555.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Μ. Αὐρηλίῳ Κράτῃ ἰατρῷ Αἰλία Συντυχία συμβίῳ γλυκυτάτῳ μνήας χάριν.

1470 In Vaticano museo lapidario.

Μ·ΑΥΡΗΛΙΟϹ
ΜΑΚΕΔΩΝ
ΒΕΤΕΡΑΝΟϹ
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΕ
ΜΝΕΙΑΝΔΕΜΟΙ
ΤΗΝ⌐ ΗΤΕΛΕϹ *sic*
ΥΙΟΙϹΤΟΡΓΗϹ
·ΧΑΡΙΝ·
ΑΥΡ·ΗΛΙΟϹΜΗ
ΤΡΟΔΩΡΟϹ
ΚΑΙΑΥΡΗΛΙΟϹ
ΑΤΤΑΛΟϹ

Descripsi. Osann syll. 440, 111; inde Franz 6557.

M. Αὐρήλιος Μακεδὼν βετερανὸς ἐνθάδε κεῖτε· μνείαν δέ μοι τήνδ[ε] ἐτέλεσ(αν) υἱοὶ στοργῆς χάριν Αὐρήλιος Μητρόδωρος καὶ Αὐρήλιος Ἄτταλος.

Verba μνείαν δέ μοι τήνδ' ἐτέλεσσαν et στοργῆς χάριν poeticum affectant colorem.

1471 *Trovate nelli Columbari della via Appia, Latina e Salaria* (haec ad plurium titulorum syllogen pertinent) Ficoron. Ex museo Ficoronii in Capitolium Mar. Ibi nunc extat tabula marmorea.

Θ · Κ
ΑΥΡ·ΝΙΚΙΟΥ *sic*
ΙΠΠΙΚΟΥΤΟΙϹ *sic*
ΤΟΙϹΛΙΨΑΝΟΙϹ
Ο ΑΔΕΛΦΟϹ
ΚΡΕΩΝ

Descripsi. Ficoronii epist. ad Gorium cod. Marucell. A 77; a Ficoronio missam Murat. 1440, 1 (inde Franz 6560); Marini Vat. 9133 f. 302; Guasco mus. *Capit.* III 203.

Lectio omnium consensu certa.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Αὐρ(ηλίου) Νικίου ἱππικοῦ τοῖς ⟨τοις⟩ λειψάνοις ὁ ἀδελφὸς Κρέων.

1472 Inscriptum arcae lapidem ferenti Sirm. In collegio Maronitarum ad lucum Petilium Citt. Sirm. Ibique adhuc extat Henzen.

Θ · Κ
ΑΥΡΗΛΙΟϹ
ΠΑΚΟΡΟϹ·ΒΑϹΙ
ΛΕΥϹΜΕΓΑΛΗϹ·ΑΡ
ΜΕΝΙΑϹ·ΗΓΟΡΑΚΑϹΑΡ
ΚΟΦΑΓΟ·ΑΥΡ·ΜΕΡΙΘΑ
ΤΙ·ΑΔΕΛΦΩ·ΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΩΖΗϹΑΝΤΙ
ϹΥΝΕΜΟΙΕΤΗ
ΝϚ·ΜΗ·Β

Vidit Henzen. Habet Cittadini Vat. 5253 f. 320'; Sirmond Paris. 10807 f. 34', 10809 f. 19. Ex Sirmondi schedis Grut. 1091, 10. Hinc Fleetwood 143, 4; Franz 6559.

V. 5 ΗΓΟΡΑϹΑ Sirm. — 6 ΦΑΓΟΝ Sirm. 10807.

Θ. κ. Αὐρήλιος Πάκορος βασιλεὺς μεγάλης Ἀρμενίας ἠγόρακα σαρκοφάγο(ν) Αὐρ(ηλίῳ) Μεριθάτ[η]? ἀδελφῷ γλυκυτάτῳ, ζήσαντι σὺν ἐμοὶ ἔτη νς', μη(νας) β'.

Quis fuerit Aurelius Pacorus Armeniae rex de Arsacidarum sine dubio gente nescitur, cf. Mommsen hist. Rom. V 404 adn.

1473 Apud Ficoronium Gor. Mur. In Capitolio Mar. In museo Capitolino tabula marmorea xoo.

D · M
ΑΥΡΗΛΙΩ
ΠΟΛΥΔΕΥΚΗ
ϹΥΝΧΑΙΡΩΝΦΗ
ΚΙΤΦΙΛΙΟΥϹ

Descripsi. Edidit Murat. 1243, 12 a Ficoronio missam; Guasco mus. Cap. III 184; repetiit Franz 6718. Est in schedis Gorii Marucell. A 62 (misit Ficoroni a. 1735) et Marinii Vat. 9122 f. 134.

4 ϹΥΝΚΑΙΡΙΩΝ Murat.

D(is) m(anibus). Αὐρηλίῳ Πολυδεύκῃ Συνχαίρων *fecit filius.*

1474 Effossum via Praenestina) (i. e. 2? 1 habet cod. 9696) ab urbe mil. sub 2 statuis aurigarum Sirm. 10808; effossa paucis abhinc annis cum Romae essemus via Praenestina tertio ab urbe lapide inscriptio — senis versibus Graecis adiectis, quorum duo tantum primi restant incolumes Sirm. ed. Sid.

a

M·AVR·POLYNICES·NAT·VER
NA·QVI·VIXIT·ANN·XXIX·MENS
IX·DIEBVS·V·QVI·VICIT·PALMAS
N̄·DCCXXXIX·SIC·IN·RVSSEO·N̄
DCLV·IN PRASINO·LV·INVENE
TO·XII·INALBO·N̄·XVII·PRAE
MIA·XXXX·N̄·III·XXX·XXVI·PV
RA·N̄·XI·OCTOIVG·N̄·VIII·DEC·N̄
VIIII·SEIVG·N̄·III

b

M·AVR·MOLLICIVS·TATIANVS
NATIONE·VERNA·QVI·VIXIT·ANN
XX·MENS·VIII·DIEBVS·VII·QVI
VIC·PALMAS·N̄·CXXV·SIC·IN RVS
SEO·LXXXVIIII·INPRASINO·XXIIII
INVENETO·N·V·INALBO·N·VII
PRAEMIA·XXXX·N̄·II

sub ambabus inscriptionibus:

c ΘΡΕΨΕΠΑΤΡΗΡΩΜΗΚΑΥΤΟϹΗΝΙΟΧΟϹΠΟΛΥΝΕΙΚΗϹ
ΥΙΕΔΥΩΜΑΚΑΡΙΝΤΑΤΙΑΝΟΝΤΕΚΑϹΙΝ
ΗΔΕΝϹΤΑΔΙΟΙϹΙΝΑΓΑΛΛΟΜΕΝ . . . . Ϲ
ΠΑϹΕΝΩΚΥΜΟΡΟΥϹΤΙϹΦΘΟΝ . . . . .
ΡϹΕΙΤΟΝΔΥΟΠΑΙΔΕΤΕΘΝΗΚΕ . . . . ΥΙΩ
ΝΟΝΕΠΕΙΜΕΡΟΠΩΝΠΑϹΙΜ . . . . . Ϲ

Sirmond Paris. 9696 f. 23 et 10808 f. 26. Inde idem Graecos versus 1 et 2 edidit ad Sidon. (ed. 1652) p. 160 (hinc Reinesius V 26. 27 et Franz 6274 et ego epigr. 611). Omnia Henzen CIL VI 10049 et Graeca ego mus. Rhen. XXXIV 190.

Tit. *b* 5 extr. XXIII 9696 — 7 XXX · Ñ · II ibid.

Tit. *c* 5 . . I C C I 9696 — extr. Υ Ρ Ω 10808 — 6 init. Ν Ο Η 10808 . . . Η Ο Ν 9696.

Ut *Tatianus* Mollicii, ita *Macarius* Polynicis signum est, quod in titulo Latino omitti potuit.

Legenda Latina cum Henzenio:

a. *M. Aur(elius) Polynices nat(ione) verna, qui vixit ann(is) XXIX, mens(ibus) IX, diebus V,*

qui vicit palmas n(umero)	*DCCXXXIX*
sic:	
in russeo n(umero)	*DCLV*
in prasino	*LV*
in veneto	*XII*
in albo n(umero)	*XVII*
praemia (sestertium) XXXX (milium) n(umero)	*III*
(sestertium) XXX (milium)	*XXVI*
pura n(umero)	*XI*
octoiug(e) n(umero)	*VIII*
dec(emiuge) n(umero)	*VIIII*
seiug(e) n(umero)	*III*

b. *M. Aur(elius) Mollicius Tatianus natione verna qui vixit ann(is) XX, mens(ibus) VIII, diebus VII,*

qui vic(it) palmas n(umero)	*CXXV*
sic:	
in russeo	*LXXXVIIII*
in prasino	*XXIV*
in veneto n(umero)	*V*
in albo n(umero)	*VII*
praemia (sestertium) XXXX (milium) n(umero)	*II*

c Θρέψε πάτρη Ῥώμη κλυτὸς ἡνίοχος Πολυνείκης
υἷε δύω Μακάριν Τατιανόν τε κάσιν.
κούρ]ω δ' ἐν σταδίοισιν ἀγαλλομέν[ους κρατερο]ῖσ[ιν
ἥρ]πασεν ὠκυμόρους· τίς φθόν[ος . . . .
Σω]ζέσθων δύο παῖδε τεθνηκ[ότε· καὶ Διὸς] υἱώ
κο]ῦρον ἐπὶ μερόπων πάντα μ[ένει τὸ τέλο]ς.

V. 4 olim ego τίς φθόνος οὐδ' ἄνομος, quod parum placet. Teneo vero v. 5 quod conieceram: aptissima enim Dioscurorum memoria in fratrum aurigarum titulo.

1475 *Già nel museo Borgiano* Cardin. Nunc Neapoli in museo.

Θ ε Κ ε
ΑΥΡΗΛΙΟϹ
ΡΟΚΛΟϹ·ΝΙ
ΟΜΗΔΕΥϹ
ΝΘΑΔΕΚΕΙ
ΤΑΙΕΖΗϹΕΝ
ΞΤΗ · Ξ Υ

Contuli. Cardinali *inscr. ined.* n. 37; Franz add. 6561*b* ex Mommseni apographo; Fiorelli catal. 19.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). [Μ.] Αὐρήλιος [Π]ρόκλος Νι[κ]ομηδεὺς [ἐ]νθάδε κεῖται· ἔζησεν ἔτη ξ'.

Titulus fortasse in parte eiusdem sepulcri scriptus fuit, cuius index universus in titulo CIG 6561 (v. infra s. Κλαυδία Μαρκιανή) habetur.

1476 Romae, card. . . . . (non lego) post templum Pacis Citt. In via Appia prope S. Sebastianum Don. *Appresso li Sig(no)ri Verospi* Bianch. S. l. Sirm.

Θ Κ
Τ·ΑΥΡΗΛΙΩ·ΡΟΥΦΩ
patera ΤΕΤΡΑΕΤΕΙ (ΚΑΛΟΜΑΛΛΩ
ΤΕΚΝΩ·ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
Τ·ΑΥΡΗΛΙΟϹ·ΛΥΚΟϹ·ΚΑΙ
ΟΥΙΟΥΙΑ·ΛΗΔΑ·ΓΟΝΕΙϹ

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Τ. Αὐρηλίῳ Ῥούφῳ τετραέτει καλομάλλῳ τέκνῳ γλυκυτάτῳ Τ. Αὐρήλιος Λύκος καὶ Οὐιβία Λήδα γονεῖς.

Dedi Bianchinii exemplum omnium optimum, nisi quod paterae notam ex Cittadinio addidi. Habent Cittadini Vat. 5253 f. 328; Donius Vat. 7113 f. 53'; Marucell. A 188; edidit idem X 54 (inde Murat. 1141, 1 et Franz 6564); Sirmond Par. 10808 f. 79'; Bianchini sched. Veron. capit. 359.

V. 3 vocabulum ΚΑΛΟΜΑΛΛΩ omisit Donius, et videtur minoribus litteris scriptum atque adeo nota quadam a ceteris seiunctum; appellativum sit an signum dubito; cf. Caramallus mimus apud Aristaen. ep. 1, 26 et Anth. P. XVI 283 ex Planudea lectione — 5 Τ· om. Donius — 6 ΛΗΔΑ Sirm. ΛWΔΑ Citt. ΑΝΔΑ Don. Vat. ΑΗΔΗ Don. Maruc.

1477 Romae in S. Lucia vetus prope Tiberim Iuc. *Lucia vecchia sotto l' altare* Lig. In monasterio SS. Gregorii et Andreae in monte Caelio Sandr. *Ora è nella villa Antonelli* Card. In museo Vaticano Os.

ΕΥΜΕΛΙΖΗϹΑΙϹ
Μ·ΑΥΡΗΛΙΟΝ
ϹΑΤΟΥΡΝΕΙΝΟΝ
ΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤ
ϹΕΠΤΙΜΙΟϹ
ΕΡΜΗϹ
ΘΡΕΨΑϹ

Iucundus Veron. f. 99'. Magl. 28, 5 f. 87. 28, 34 (syll. II) f. 89. Bonon.; Ligorius Neap. VII 475 (Suares. Vat. 9139 f. 85); ex Ligorio Murat. 1441, 8; ex lapide Sandrius in Oderici dissert. p. 371, 7; Cardinali *inscr. Velit.* V 112; Osann syll. 427, 30; adhibitis Thorlacii schedis Franz 6565.

Εὐμήλι ζήσαις. Μ. Αὐρήλιον Σατουρνεῖνον τὸν λαμπρότατ(ον) Σεπτίμιος Ἑρμῆς θρέψας.

Eumelius est nomen sodaliciarium; similia tractavit de Rossi comment. Momms. p. 706 sqq.

1478 Romae in impluvio prope hospitium Coelestinorum ad Ursum Fabr. *All' Orso* Am. *Via dell' arco di Parma, cortile della casa n. 33* Huebn. *Via Tor di Nona n. 15* ego. Sarcophagus striatus.

Θ ε Κ
Μ·ΑΥΡΗ
ΛΙΩ·ϹΩ
ΚΡΑΤΗ·ΙΑΤΡΩ·
ΑΡΙϹΤΩ·ΑΥΡΗ
ΛΙΑ·ΕΥΤΥΧΙΑ·
ϹΥΜΒΙΩΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΩ·ΜΝΙΑϹ
ΧΑΡΙΝ

Descripsimus Huebner (a. 1857) et ego. Edidit Fabretti X 117; inde Franz 6567; habet Amati Vat. 9741 f. 9.

Θ. κ. Μ. Αὐρηλίῳ Σωκράτῃ ἰατρῷ ἀρίστῳ Αὐρηλία Εὐτυχία, συμβίῳ γλυκυτάτῳ μνίας χάριν.

1479 In museo Vaticano.

M·AVRELIVS·SOSTR
ATIANVS·STRATONI
FECIT·FABIAE·LAETAE
COIVGI·SANCTISSIMAE
FEMINAE·CVPVLAM
STRVCTILEM·QVA
E VIXIT·ANNIS·
XXXIIII
ΧΑΙΡΕΤΑΙ·ΤΑΥΤΑ

M. Aurelius Sostratianus Stratoni(cea?) fecit Fabiae Laetae coiugi, sanctissimae feminae, cupulam structilem; quae vixit annis XXXIIII. χαίρεται (i. e. χαίρετε)· ταῦτα.

Descripsit Henzen CIL VI 13236, qui notat *cupulam* genus sepulcri in Africae titulis frequens esse. — 2 *Stratonicea* explicavit Mommsen.

1480 Sarcophagi fragmentum *a* inter ea quae ab Laurentio Fortunati in vinea extra portam Piam et in agro *Tor sanguigno* reperta sunt Act. Nune in villa Volkonsky. Fragmentum *b* nescio ubi repertum nunc in aedibus Meroni (Romae via *delle tre Canelle 93*).

a | *b*

ΕΝΘΑΔΕΚ ⁀ ΡΗϹΤΟϹΗΡΩϹΕΤΟ | ϹΕΒΕϹΤΑΤΟϹ·ΑΝΗΡΑΥΡΗΛΙΟϹ·ΦΗΛΙΞ
ΤΡΕΙϹ·ΚΕΝΤΗΝΑΡΙΑΝ·ΔΟΥΚΗΝΑΡΙΑΝ·Κ | ΑΙ·ΤΟΥϹ·ς ΚΑΘΟΛΟΥΛΟΓΟΥϹ·ΕΠ
ΚΕΙΤΑΙΔΕϹΥΝΑΥΤΩΥΙΟϹΑΥΤΟΥΑ | ΡΗΛΙΟϹ·ΙΟΥϹΤΟϹ·ΓΛΥΚΥΠΝΕ
ΚΑΙΟϹΙΟϹ·ΠΡΑΞΑϹ·ϹΤΡΑΤΕΙ·ΑϹ | ·ΤΡΕΙϹ·ϹΕΞΑΓΗΝΑΡΙΑϹ·ΤΡϹ

Coniunxit Mommsen et sic fere legit:

Ἐνθάδε κ[ῖτε χ]ρηστὸς ἥρως, εὐσεβέστατος ἀνὴρ Αὐρήλιος Φῆλιξ [πράξας στρατείας] τρεῖς, κεντηναρίαν, δουκηναρίαν καὶ τοὺς καθ' ὅλου λόγους ἐπ[ιτροπεύσας]. κεῖται δὲ σὺν αὐτῷ υἱὸς αὐτοῦ Αὐρήλιος Ἰοῦστος, γλυκὺ πνε[ῦμα?] .... καὶ ὅσιος, πράξας στρατείας τρεῖς, σεξαγηναρίας τρε[ῖς] ...

Descripsi utrumque, alterum etiam Gatti. Fragm. *a* est in actis ministerii pontificalis commercio praepositi, unde exscripsit Henzen, idemque ediderunt ex Matzii apographo Matz-Duhn *ant. Bildw.* III 3925.

Fragm. *b* ineditum est.

V. 2 ἐπιτροπίας διοικήσεως Mommsen, quod recte haberet, si scriptum esset τοῦ καθ' ὅλου λόγου, cf. CIG 3751 ἐπίτροπος δουκηνάριος τοῦ ἰδίου λόγου. Confirmatum nunc est, procurationem a rationibus trecenariam fuisse, cf. Hirschfeld *röm. Verwalt.* I 258. 262 — V. 4 intellege procurationem alimentorum, cf. Hirschfeld l. s. p. 263 adn. 3.

1481 (Romae) Ibidem (i. e. in domo Caroli Astalli) Acc. In hortis Barberinis Spon. (*palais Barberin* Seg.). S. I. Barb.

ΑΥΡ·ΧΡΗΣΤWΝΙΑΝΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣ
ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΑΕΜΑΤW
ΚΑΙΤΗΑΠΕΛΕΥΘΕΡΑΜΟΥ
ΑΓΑΛΜΑΤΙWΚΕΑΝΕΠΕΙΖΕΙ
ΤΕΚΝWΗΚΕΓΝΗΣΙW
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡWΗΑΝ
ΤΙΝΙΕΓWΖWΝΒΟΥΛΗ
ΘWΕΡWΣΣΘΑΙ

Accursius Ambros. D 420 f. 27 (inde Murat. 1521, 13 'ex schedis meis'); cod. Barberin. XXXVIII 92, ubi tria sunt apographa; habet Seguier Paris. 16932 f. 181; ed. ex suo apographo Spon misc. X 133; inde Fabretti III 223 et Franz 6570.

Versus sic divisi apud Accursium et Seguierium et in schedis Barberin.; Sponius quinque fecit versus.

Litterarum formas sumpsi W ex Accursio et Seguierio, Ε ex Barberinianis et Sponio (Accursius Є); nam formae quadratae melius convenire videbantur cum Σ quod omnes tradunt.

1 ΧΡΗΣΤΩΝΙ^Κ ΟΣ Barb. 1. 2 — 2 ΑΣΚΛΗ Seg. Spon. Barb. 1. 2 — 3 ΕΜΑΥΤΩ Seg. Spon. Barb. 1. 2 — 5 ЄΠЄΙΞЄΙ Acc. Seg. Barb. 3 — 9 ΕΡWΣΣΤW Acc. ЄΡΩΣΣΘΑΙΑΙ (sic) Barb. 3 ΕΡΡΩΣΘΩΝ Barb. 1. 2 ΕΡWΣΣΟΙΧΙ Seg. ΕΡΡΩΣΘΕ Spon.

Αὐρ(ήλιος) Χρηστωνιανὸς Ἀσκληπιόδοτος κατεσκεύασα ἐμαυτῷ καὶ τῇ ἀπελευθέρᾳ μου Ἀγαλματίῳ κέ, ἂν ἐπειζῇ (i. e. ἐπιζῇ), τέκνῳ ἢ κὲ γνησίῳ (voluit fortasse τέκνῳ γνησίῳ ἢ κὲ) ἀπελευθέρῳ ἢ ἄν τινι ἐγὼ ζῶν βουληθῶ. ἔρρωσθαι.

1482 Romae fragmentum sarcophagi; in margine superiori legitur:

ΠΟΥΠΛΙϹ ΑΥΡΗΛ

hic superest genius tabulam sustentans

Descripsit Io. Schmidt. Edita in *bull. comun.* 1877 V 51.
Πούπλις Αὐρήλ[ιος] ...

1483 Inveni epitaphium hoc inter coemeterialia, quare christianis annumero; vidi et exscripsi ad S. Mariae trans Tiberim Lvpt.

ΑΥΡ·ΑΝΤΙΟΧΕΙΗ·
ϹΩΦΡΟΝΙ·ΧΑΙΡΕ·
ϹΥΜΒΙΩ·ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΑΥΡΗΛΙΟϹ·ΕΥΜΕΝΙΑΝΟϹ·
ΕΡΩϹΟ

Edidit Lupi epit. Sev. p. 172; inde Murat. 1807, 2 et Franz 6547; habet Visconti sched. cod. Paris. Lat. 9697 f. 51.
5 om. Visconti.

Αὐρ(ηλίᾳ) Ἀντιοχείῃ σώφρονι· χαῖρε· συμβίῳ γλυκυτάτῃ Αὐρήλιος Εὐμενιανός· ἔρ(ρ)ωσο.

Χαίρειν vir superstes mulierem defunctam, ἐρρῶσθαι mulier virum iubet.

1484 In vinea Galassini inter Marinum et Cryptam ferratam sita lapis Albanus.

ΤΗΕΥΤΥΧΕ
CΤΑΤΗΚΑΙ
ΑΕΙΜΝΗCΤΩ
ΑΥΡΗΛΙΑ·ΔΟΜ
ΝΗCΤΡΑΤΟΝΕΙ
ΚΟCΑΝΗΡΜΝΗ
ΜΗCΧΑΡΙΝΕ
ΠΟΙΗCΑ

Descripsit Dessau.

Τῇ εὐτυχεστάτῃ καὶ ἀειμνήστῳ Αὐρηλίᾳ Δόμνῃ Στρατόνεικος ἀνὴρ μνήμης χάριν ἐποίησα.

1485 Romae apud comitem de Solleren Grvt. *Casa Palestra, Capo le Case* Citt. Sine loco Sirm.

ΑΥΡΗΛΙΑCΕΥΤΥΧΙΑΝΗC
ΘΥΓΑΤΗΡ

Dedi Sirmondi exemplum cod. Paris. 9696 n. 71. Habet praeterea Cittadini Vat. 5253 f. 330 (inde Donius Marucell. A 188); ex autographo Dn. comitis Grut. 1123, 8; inde Franz 6699.

Tribus versibus discriptus titulos apud Cittadinum -ΑΙΑΙ (sic) | -ΝΗC | -ΤΗΡ. Formas Ε et Σ habet Grut.

Αὐρηλίας Εὐτυχιανῆς θυγάτηρ.

Titulus pro integro haberi potest, puellulae nomen tacetur sicut supra n. 1411.

1486 Romae in coemeterio S. Agnetis ad viam Nomentanam rep. Bos. Sirm.

ΑΥΡΗΛΙΑ ΘΡΕΠΤΗ ΑΥΡΗΛΙΩ ΗΛΙΟΔΩ
ΡΩ CΥΜΒΙΩ ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ

Ant. Bosio *Roma sotterranea* (Romae 1650) p. 428; inde CIG 9557. Est in schedis Sirmondi Paris. 10808 f. 4' versibus ad eundem modum divisis.

Αὐρηλία Θρέπτη Αὐρηλίῳ Ἡλιοδώρῳ συμβίῳ γλυκυτάτῳ.

1487 Romae in via Tiburtina (*nel sito detto Anime Sante*) sarcophagus, cuius in coperculo titulus legitur. Litterae inaequales passimque deletae.

ΑΥΡΚΥΗΛΛΑΕΙΤΗΝ
ΚΑΙΥΠCΡΕΧΙΑΝ
ΤΗΙ'CΑΥΤΟΥΕΚΓΟ
ΝΗ//·ΑΥΡ ΝΕΙ
ΚΑΝΔΡΟC·ΟΛΛΛ
ΠΡΟΔΥCΤΥΧΗC
ΠΑΠΠΟC

Imaginem tituli accuratius quam mihi licuit delineatam ed. Fiorelli *notizie degli scavi* 1884 p. 105.

Αὐρ(ηλίαν) Κύ[ρι]λλα[ν] τὴν καὶ Ὑπ[ε]ρεχίαν τὸ[ν] ἑαυτοῦ ἐκγόνο[ν] Αὐρ. Νείκανδρος ὁ λ[α]μπρό(τατος), δυστυχὴς πάππος.

1488 Romae Rein. Apud cardinalem Barberini a. 1666 Svar. Velitris in museo Borgiano Zoeg. Extat Neapoli in museo lapis superne nunc a sinistra mutilus.

Θ K
ΑΥΡΗΛΙΑ·ΠΡΟCΟΔΩ
ΔΙΟCΚΟΥΡΙΔΗC·ΑΝΗΡ
sic ΤΗ·ΗΑΥΤΟΥ·CΥΝΒΙΩΥ
ΧΡΗCΤΟΤΑΤΗ·ΚΑΙ·ΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΗ·ΜΝΙΑC·ΧΑΡΙΝ
ΕΥΨΥΧΕΙ·ΚΥΡΙΑ
sic ΚΑΙΔΟΙCΟΙΟΟCΙΡΙC
ΤΟΨΥΧΡΟΝ·ΥΔΩΡ
ΕΠΟΗCΕΕΑΥΤΩ
ΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙC

Recognovi. Habet Suaresius Vat. 9140 f. 165. Edidit Reinesius XIV 31 ex schedis Laugermanni ab Holstenio acceptis (inde Fabretti IV 102); denuo Zoega numm. aegypt. imp. p. 38 (ubi v. errata in libro extremo) et de obelisco p. 305, 6; Fiorelli cat. 17. Repetiit Franz 6562 coll. add. p. 1269.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Αὐρηλίᾳ Προσόδῳ Διοσκουρίδης ἀνὴρ τῇ ἑαυτοῦ συνβίῳ χρηστοτάτῃ καὶ γλυκυτάτῃ μνίας χάριν· εὐψύχει, κυρία, καὶ δοί(η) σοι ὁ Ὄσιρις τὸ ψυχρὸν ὕδωρ· ἐποίησε ἑαυτῷ καὶ ἀπελευθέρων ἀπελευθέροις.

1489 Romae in pavimento aedis SS. IV coronatorum.

ΑΥΡΗΛΙΑCΑΒΕΙ
ΝΑ·ΤΩ·ΑΕΙΜΝ
ΗCΤΩ·ΛΑΙΤΙΑ
ΝΩ

Amaduzzi anecd. litt. III 484, 55; inde Franz 6508.

Αὐρηλία Σαβεῖνα τῷ ἀειμνήστῳ Λαιτιανῷ.

1490 Sine loco Sab. In domo Pomponii Laeti Ivc. Accvrs. Lig. Stat. Citt. In monte Quirinali in aedibus (Tullii Cencii Met. add.) olim Pomponii Laeti arula marmorea Smet. In aedibus privatis in Quirinali Sirm. Patavii Apian.

ΑΥΡΗΛΙΑΙ·ΤΑΤΙΑΙ
ΘΥΑΤΙΡΗΝΗΙ·ΤΗΙ
CΩΦΡΟΝΕCΤΑΤΗΙ
ΓΥΝΑΙΚΙ
ΠΑΚΟΥΒΙΟC
ΦΡΟΝΤΩΝ

Sabinus Ottobon. f. 99' versibus non divisis; eodem fortasse exemplo Iucundus Veron. f. 8 et f. 135'; Ligorius Neap. VIII 176'; Accursius Ambros. D 420 f. 13; Metellus Vat. 6039 f. 298 ('L. B. exscr. et P. V.'); Statius Vallicell. B 104 f. 178; Cittadini Vat. 5253 f. 273'. Edidit Apianus p. 341 (hinc Sert. Orsati mon. Patav. I 9 p. 334; Furlanetto *lap. Padov.* p. 507; Gallaccini Chis. VI 207 f. 402); ex lapide Smetius ed. f. 112 (inde Grut. 762, 6 et Franz 6568); denuo Sirmond Paris. 10809 f. 9'.

Praefixit Apianus titulum Latinum C·CLODII·IVCVNDI.

Αὐρηλίαι Τατίαι Θυατιρηνῆι τῆι σωφρονεστάτηι γυναικὶ Πακούβιος Φρόντων.

1491 Romae sine dubio. *Frammento sepolcrale posseduto già dal cardin. Carrara di ch. memoria* MAR. Perusiae in museo lapidario universitatis VERM., ubi ego non repperi.

Α · ΔΑΡΠΩΝΟϹ
Α ΔΑΡΠΩΝΟϹ
Ϲ · ΚΑΥΡΗΛΙΩΝ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩ · ΑΥΤΩΝ

Marini Vat. 9133 f. 278 ex suo apographo, qui edidit *fr. Arv.* II 747; Vermiglioli *inscr. Perug.* p. 426 (ed. 2 p. 565, 3); adhibitis Niebuhrii schedis Franz 6553 *b*.

2 Α · ΔΑΡ κτλ' Verm. — 3 ΩΝ Nieb. ΩΝ reliqui — 4 ΑΠΕΛ . Υ ΘΕΡΩΝ Mar. ed.

Restituere non possum; cognomen videtur Δάρπων quamvis mirum.

1492 Romae, ut videtur. Sine loco FABR.

Δ · Μ · Σ ·
ΑΒΡΕΛΙΑΝΑ · FΙΛΙΑ
ΙVΣΤΙ · VΙΧΙΤ · ΑΝΝΟΣ
VIII · ΜΕΝΣΕΣ · IIII
ΔΙΕΣ · III

Fabretti V 255 ex schedis Peniae; inde Franz 6709.

D(is) m(anibus) s(acrum). Aureliana filia Iusti vixit annos VIII, menses IIII, dies III.

1493 Romae GRVT. DON. Apud Franciscum Serram DON. *Da il sign. Carlo Cremona* BVRM.

ΒΩΜΟΝ
ΤΟΝΔΑΦΡΙΚΑ
ΝΩΑΝΕϹΤΗ
ϹΕΝΜϹΤΙΤΙΑΝΟ|Ϲ
ΠΟΛΛΑ · ΠΕΡΙ
ΚΛΑΥϹΑϹ · ΠΑΙΔΑ
ΥΓΙΑ

Dedi fere apographum quale est in cod. Burmanni F 3 p. 168, 4. Ex amanuensis sui apographo Donius sched. Marucell. A 188; pessime ex schedis Fabricii Grut. 1130, 10; hinc Franz 6213.

3 ΤΩΑΝΕΘΗ Grut. — 4 ΣΕΝ . . . ΤΙΤΑΝΟΣ Grut. ϹΕΝ . . ΤΙΤΙΑΝΟϹ Don. — 5. 6 ΠΟΛΛΑϹ · ΠΑΙΔΙ mediis omissis Don. — 6 ΠΑΙΔΙ Don. ΠΑΙΛΑ Grut. Burm. — 7 om. Don. ΥΓΙΑ Burm. ΡΓΙΑ Grut.

Βωμὸν τόνδ' Ἀφρικανῷ ἀνέστησέν με Τιτιανός,
πολλὰ περικλαύσας παῖδα . . . . . .

V. 1 praestat fortasse ἀνέστησεν Μιτιανός.

1494 Inter ea quae in domo Nardi Zodoni esse dicuntur OTTOB. Ibidem (i. e. in domo S. Christophori de bubalo) CHIS. Iuxta moenia urbis Romae inter viam Latinam et Appiam REIN. Sine loco VALV.

ΑΦΡΟΔΙϹΙΟϹΔΗΜΗΤΡΙΟΥΟΚΑΙ
ΕΠΑΦΡΑϹΑΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟϹ
ΕΝΚΑΥϹΤΗϹ · ΚΑΙΙΛΑΡΑΑΠΕΛΕ/
ΘΕΡΑΚΑΙΙΟΥΛΙΟϹΑΝΤΙΟΧΟϹ

Supreest Sabini exemplum non bene id traditum in Ottobon. f. 84 et in Chis. f. 97 (litteris minusculis); utroque melius est exemplum in schedis Valvasonii Holkhamensibus f. 64 n. 301. Ottoboniano simillimum est Reinesianum ex schedis Piccartianis petitum synt. IX 51, epist. p. 341 (hinc Franz 6351). Lemmata miro casu turbata videntur.

Versus divisi ex Valvasonii fide, et ΑΠΕΛΕ/ (v. 3) sane in extremo versu positum fuit.

1 ΑΦΡΟΔΙϹΙΟ Valv. — DΗΜΗΤΡΗΟV Ottob. — ΟΚΑ Valv. — 3 εκαυστης Chis. — ΙΛΑΡΑ Valv. ΙΜΡΑ Ottob. Rein. μηρα Chis. — ΑΠΕΛΕΘΕΡΑ omnes — 4 ΑΤΙΟΧΟϹ Ottob. Rein.

Ἀφροδίσιος Δημητρίου ὁ καὶ Ἐπαφρᾶς ἀγαλματοποιὸς ἐνκαυστὴς καὶ Ἱλάρα ἀπελε[υ]θέρα καὶ Ἰούλιος Ἀντίοχος --.

Titulus vix integer.

1495 Romae in domo Portii (*l.* Porcarii) SIGN. IVC. MET. PIGH. KNIBBE. Extra portam S. Mariae de populo in quodam muro cuiusdam domus CYR. Ibidem (i. e. in domo Caroli Astalli) ACC. Ibidem (i. e. in domo card. Valle, nunc Altemps) CHIS. V 167. *In casa Porcari che è oggi del princ. Panfilio alla Ciambella* PTOL. (*qui est auprès de St. Jean de la Mauve* SEG.). In museo Vaticano OSANN. Ibi nunc extat.

Θ Κ
ΤΥΜΒΟΝΜΗΠΑΡΙ
ΔΗϹΠΑΡΟΔΕΙΤΑΤΗϹ
ΑΦΡΟΔΕΙΤΗϹ · ΤΟΥΤΟΝ
ΕΜΟΙΑΙΝΕΙΑΤΕΤΕΚΝΩ
ΠΟΙΗϹΕΝΟΧΡΗϹΤΟϹ
ϹΥΜΒΙΟϹΕΡΜΑΓΟΡΑϹ
ΜΝΗΜΟϹΥΝΗϹΕΝΕΚΕΝ
ΧΑΙΡΕΤΕ
ΖΗϹΑϹΗΕΤΗ · ΛΕ
ΖΗϹΑΝΤΙΕΤΗ · Δ
ΗΜΕΡΑϹ ΙΒ

Descripsi. Syll. Signoril. Chis. V 168 f. 67; inter Cyriacana cod. Marc. XIV 24 f. 32; Iucundus Veron. f. 94'. Magl. 28, 34 (syll. 2) f. 115. 38, 5 f. 30; ex Iucundianis Donius Vat. 7113 f. 18' simulque ex Vallemberti apographo Metellus Vat. 6039 f. 292; Pighius Berol. f. 87'; Knibbe Berol. p. 46; Accursius Ambros. D 420 f. 27' (Murat. 1427, 5 'ex meis schedis'); cod. Chis. V 167 f. 152'; sched. Ptolomei cod. Sen. VIII 3, 241; Seguier Paris. 16932 f. 171; ex schedis Knibbii et Metelli Gruterus 756, 9 (hinc Beger spicileg. p. 114). Ex lapide Osann syll. p. 445 n. 147. Adhibitis schedis Thorlacii Franz 6214. Cf. epigr. 687.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις)
Τύμβον μὴ παρίδῃς, παροδεῖτα, τῆς Ἀφροδείτης·
τοῦτον ἐμοὶ Αἰνείᾳ τε τέκνῳ ποίησεν ὁ χρηστὸς
σύμβιος Ἑρμαγόρας μνημοσύνης ἕνεκεν.
χαίρετε.
ζησάσῃ ἔτη λε', ζήσαντι ἔτη δ', ἡμέρας ιβ'.

1496 Romae in hortis Caelimontanis Matthaeiorum Don. In aedibus Matth. Mvr.

ΑΦΦΙΑΝΟϹ
ΜΑΤΡΩΝΑ
ΤΗΜΗΤΡΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤ·

Donius Vat. 7113 f. 32. Marucell. A 188. Ex schedis Ptolemeis (unde ego exscriptam non habui) Murat. 1240, 7 (inde Franz 6513).
2 ΜΑΤΡΩΝΑΙ Mur. — 4 ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ Mur.
Ἀφφιανὸς Ματρώνᾳ τῇ μητρὶ γλυκυτάτ(ῃ).

1497 (Romae) fragmentum sarcophagi marmorei. In stabulis d. Caroli de Martellis Ivcvndvs. Apud Lombardium marmorarium Henzen. Graeci tituli pars empta a. 1880 ab Lombardio pervenit in vicum Loschwitz prope Dresdam situm, ubi est in villa Schaum Hvebner.

D · M
C · BAEBIO · M · V *sic*
SAEO · MACHINATORI
C · BAEBIVS · SYMBIOTES
FRATRI · ET · CONLIBERTO
MERENTISSIMO ·

in margine inferiore sarcophagi scripta sunt haec:

a | *b*

ΝΟΜΑ · ΜΟΥϹΑΙϹ ΠΙϹΤΟΤΑ | ΤΗϹ · ΦΙΛΙΗϹ · ЄΝΒΡΟΤΟΙϹ · ΙΝЄΚЄ · ΜΟΥΝΟϹ
Є///ΩΝΑΝ · ΟΥ · ΧΑΡΙΝ · ΑЄΝΑΟΝ · ЄΧЄ | Ι · ΜΝΗΜΗΝ · ЄΝΦΙΛΟΤΗΤΙ · ΤЄ · ЄΤΑΙΡΩΝ

Totam descripserunt Bruzza et Henzen cum Augusto Mau, tituli Graeci partem *a* ego ex ectypo ab Aemilio Huebner mihi misso. Latina habet Iucund. Veron. f. 60. Magliab. f. 173 (inde Masochi epigr. f. 84', ex eoque Grut. 642, 4). Cum Graecis Henzen CIL VI 9533.

D(is) m(anibus). C. Baebio Musaeo machinatori C. Baebius Symbiotes fratri et conliberto merentissimo.

[Οὔ]νομα Μουσαῖ[ο]ς πιστοτάτης φιλίης
ἐν βροτοῖς ἔνεκε
μοῦνος ἐ[κ]είνων. οὗ χάριν ἀέναον
ἔχει μνήμην ἐν φιλότητί τε ἑταίρων.

Certa ratione haec legi vel intellegi nequeunt.

1498 Ad Viam Flaminiam sub colle prope viam Tiberinam sepulcrum, in quo tabula marmorea reperta; litterae non bonae.

ΒΑΧΧЄΙΩ ΘΡЄΨΑΝ
ΤΙΓΟΡΓΟΝΙϹ
ЄΠΟΙΗϹΑΜΝΗ
ΜΗϹΧΑΡΙΝ

Notizie degli scavi 1879 p. 115; Lanciani *bull. com.* VIII (1880) p. 50.
Βακχείῳ θρέψαντι Γοργόνις ἐποίησεν μνήμης χάριν.

1499 Romae *Via Celsa num. 3 nel cortile* Sart. Apud Fossatium mercatorem Stefn. Nunc in museo Capitolino.

ΘЄΟΙϹ · ΚΑΤΑΧΘΟ
ΝΙΟΙϹ · ΒΑΛΛΙΑΙ
Λ · Θ · ΝΑΡΚΙϹϹΙΑ
ΝΗ · ΗΤΙϹ · ЄΖΗ
ϹЄΝ · ЄΤΗ · Є · ΜΗ
ΝЄϹ · Ι · ΗΜЄΡΑΝ · Α
ΒΑΛΛΙΟϹ · ΝΑΡΚΙϹϹΟϹ
ΚΑΙ · ΙΟΥΝΙΑΟΛΥΜΠΙ
ΑϹ · ΓΟΝЄ//////ΧЄϹ
ΤΑΤΟΙ · ЄΠΟΙΗϹΑΝ

Descripsi plane ut Sartius, cuius apographum extat inter schedas. Ediderat Stephani ind. schol. Dorpat. 1849 p. 13, unde Franz 6441*b*.
Θεοῖς καταχθονίοις. Βαλλίᾳ Λ(ουκίου) θ(υγατρὶ) Ναρκισσιανῇ, ἥτις ἔζησεν ἔτη ε', μῆνες ι', ἡμέραν α', Βάλλιος Νάρκισσος καὶ Ἰουνία Ὀλυμπιὰς γονεῖ[ς ἀτ]υχέστατοι ἐποίησαν.

1500 *Presso il sig. Vincenzo Pacetti scultore cippo di marmo* Zoeg. In museo Vaticano Os.

ΝΙΚΑΙΗϹΠΡΟΛΙΠΩΝ
ΒΙΘΥΝΙΔΟϹΩΝЄΤΙΚΟΥΡΟϹ
ΑϹΤΥΚΛΥΤΟΝΓΑΙΗΝ
ΗΛΘΟΝЄϹΑΥϹΟΝΙΩΝ
ΡΩΜΗΔЄΝΖΑΘЄΗΨΙΦΟ..
ΚΑΙΜЄΤΡΑΔΙΔΑΞΑ.
ΜΝΗΜЄΛΑΧΟΝΒΑϹΙΛЄΥ
ЄΡΓΟΝЄΜΗϹΠΡΑΠΙΔΟ.

Osann auct. lex. p. 34, syll. p. 445, 148. Est in schedis Zoegae, unde petiit Marini Vat. 9133 f. 257. Ex Osanno Franz 6216.

5 ΨΗΦΟΝ Zoega de suo — 6 ΔΙΔΑΞΑϹ, 7 ΒΑϹΙΛЄΥϹ, 8 ΠΡΑΠΙΔΟϹ idem.

Νικαίης προλιπὼν Βιθυνίδος ὢν ἔτι κοῦρος
ἄστυ κλυτὸν γαίης ἦλθον ἐς Αὐσονίων·
Ῥώμῃ δ' ἐν ζαθέῃ ψηφῖ[δα] καὶ μέτρα διδάξα[ς]
μνῆμ' ἔλαχον Βασιλεῦ[ς], ἔργον ἐμῆς πραπίδος.

Cf. epigr. 597.

1501 (Romae) in aede D. Michaelis.

ΒΑϹΙΛΙΔΗϹ

Mauntius Vat. 5241 p. 232.
Fortasse christianus homo Βασιλίδης.

1502 *Nela casa deli Perita che habitano presso di piazza Giudea si trova questo ceppo* Ligor. Ad theatrum Marcelli in pariete domus privatae Smet. Romae arcula (corr. *arula?*) Sirm.

ΘΕΟΙϹΧΘΟΝΙΟΙϹ
ΝΥΝΒΑϹΙΛΙΟϹ
ΕΓΩΒΡΕΦΟϹ
ΛΙΛΙΝΟΝΩΔΕ
ΜΑΚΡΕΙΝΟϹ
ΠΑΤΡΟϹΜΑ
ΚΡΕΙΝΟΥ
ΓΛΥΚΕΡΑϹ
ΜΗΤΡΟϹΜΕΤΕ
ΚΟΥϹΗϹΟΚΤΩ
ϹΤΗΠΛΗϹΑϹΠΡΟϹΤΟΥ
ΤΟΙϹΜΗΝΑϹΒΙΩϹΑ

Dedi Sirmondi lectionem Paris. 10808 f. 20 (praeter formas litterarum); Smetius ed. f. 130'; inde Grut. 672, 13; ex Smetio item, ut videtur, Ligor. Neap. VIII 176 (inde Murat. 1704, 7). Repetiimus Franz 6251, ego epigr. 694. Cf. Welcker syll. 73.

V. 2 ΒΑϹΙΛΕΙΟϹ Sirm. sed in marg. ΥΛΙΟΣ; mutavit igitur ut metrum constaret — 8 ΓΛΩΚΕΡΑϹ Smet. — 9 ΜΗΤΕ Smet. Ligor. — 11 ΤΗ pro ΕΤΗ Smet. — ΠΡΟϹΜΥ Smet. — 12 ΜΗΝΑϹΒ·ΜΥ·Α Smet. ΜΗΝΑϹΒΙΩ·Α Lig.

Θεοῖς χθονίοις.
Νῦν Βασίλιος ἐγὼ βρέφος αἴλινον ὧδε Μακρεῖνος
πατρὸς Μακρείνου, Γλυκέρας μητρὸς μετεκούσης,
ἑπτὰ ἔτη πλήσας πρὸς τούτοις μῆνα βιώσας.

1503 In S. Pauli extra muros omnes.

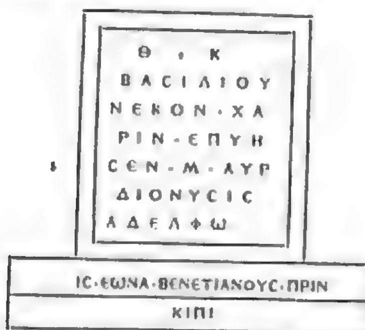

Descripsi. Habet Marini Vat. 9133 f. 253 ex suo apographo; missam ab Petro Paulo Ginnanio ed. Muratori 1443, 7 et Gorius symb. litt. V 24 (cf. p. 50); denuo Mercklin *arch. Zeitg.* VII (1849) p. 106. Repetiit Franz 6354.

3 ΜΝΗΜΗϹ pro ΝΕΚΟΝ interpol. Murat. eiusque exemplum secutus Mercklin — 9 ΚΙΠϹ an ΚΙΠΙ sit difficile est dictu: ΚΙΠϹ Mar. ΚΙΠΙ Gor. Merckl. ego; vv. 8. 9 om. Murat.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Βασιλέου Νίκον(?) χάριν ἐπύησεν Μ. Αὐρ(ήλιος) Διονύσις ἀδελφῷ. Ἰς ἐῶνα Βενετιανούς, πρίνκιπι (i. e. *semper Venetis, princeps, fave*) aut cum Franzio legendum Ἰς ἐῶνα Βενετιανοῦ σ(υντέματος) πρίνκιπι.

1504 Romae in sarcophago penes lapicidam ad DD. Sergii et Bacchi.

ΒΑϹΙΛΕΩ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩ
ΑΡΡΙΟϹ ΤΡΟΓΟϹ
ΠΑΤΡΩΝ

Fabretti X 616; inde Franz 6660.
Βασιλέῳ ἀπελευθέρῳ Ἄρριος Τρόγος πάτρων.

1505 Prope Frascati.

ΒΑϹϹΟϹΕΓΩΝ
ΟΔΕΚΕΙΝΟϹΟΝ
ΕΚΤΑΝΕΔΥϹϹΟΡ
ΟϹΑΝΗΡ

Ex Vulpio ed. Muratori 1645, 8; inde Franz 6217.
Βάσσος ἐγὼν ὅδ' ἐκεῖνος, ὃν ἔκτανε Δύσ[φ]ορος ἀνήρ.
Cf. epigr. 633; δύσφορος ἀνήρ praefert Gomperz *Zeitschr. f. oesterr. Gymn.* 1878 p. 437.

1506 Pisauri in aedibus Olivieri tabula marmorea litteris malis inscripta; videtur Roma advecta.

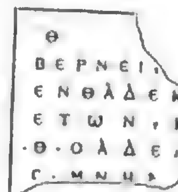

Descripsit Bormann.
Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)]. Βερνεί[κη]? ἐνθάδε κ[εῖται] ἐτῶν κ', [μη(νῶν)] θ', ὁ ἀδελ[φὸ]ς μνήμ[ης χάριν ἐποίει].

1507 Romae apud Ficoronium Mur. Gor.

Θ Κ
ΒΗΡΥΛΛΟϹ
ΕΖΗϹΕΝΕΤΗ
ΡΑΝ
ΗΜΗΤΗΡ
ΤΟΝΤΟΠΟΝ
ΕΠΟΙΗϹΕΝ

A Ficoronio missam Gorius sched. Marucell. A 6 et Murat. 1142, 1 (hinc Franz 6355).
4 ΡΛΗ Mur.
Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Βήρυλλος ἔζησεν ἔτη .. (nomen) ἡ μήτηρ τὸν τόπον ἐποίησεν.

1508 Romae repertus lapis a. 1743 sub monasterio S. Balbinae in catacombis SCAM. Nunc Catinae in museo Benedictinorum.

ΒΗΡΥΛΛΟϹ
ΟΥΡΒΙΚΗΘΥΓΑ
ΤΡΙ

Βήρυλλος Οὐρβικῇ θυγατρί.

Descripsi. Gorius cod. Marucell. A 6 ex ms. P. Scamaccae.

Venetiis in aedibus Maninianis extantem tegulam refert Grisellini in schedis Gazzerae cod. bibl. Taurin. 4 sic inscriptam

ΗΡΥΛΛΟϹ
ΙΜΩΥΗ'

quam tegulam recte falsam indicavit Mommsen. Lapidis titulus igitur in tegulam neglegenter translatus est fraude vere Siciliana, cf. quae spuriis titulis praefatus sum.

1509 Ad viam Praenestinam FIOR. *Aqua Bollicante, scavi del Drago, marzo 1881* LANC.

ΒΗΡΥΛΛΑ❦
ΑϹΥΝΚΡΙΤΕ❦
ЄΥΨΥΧΕΙ ❦

Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 106; habeo ex schedis Lanciani.
Βήρυλλα ἀσύνκριτε εὐψύχει.

1510 *Era già nella chiesa de' Santi quattro nel monte Celio* LIG. Sine loco BARB.

Θ · Κ
ΒΙΚΤΩΡΙ
ΝΗϹΥΜ
ΒΙΩΓΑΥ
ΚΥΤΑΤΗ
ΙΛΑΡΟϹ
ϹΥΝΖΗ
ϹΑϹΗ · ЄΤΗ
· ΙΒ ·

Ligorius Neap. VII 481 (Suares. Vat. 9139 f. 88; Spanhem. Berol. f. 14; Murat. 1421, 1; Franz 6497). Cod. Barberin. XXIX 148.
3 ϹΥΩ Barb. — 8 et 9 om. Barb.
Neque falsam esse credo nec Barberinianas schedas ex Ligorio fluxisse pro certo dixerim. Fortasse vv. 8 et 9 de suo addidit Ligorius ex aliorum titulorum similitudine.

1511 Effossa a. 1870 in vinea Villani extra portam Ostiensem prope S. Pauli.

ΘЄΟΙϹ ❦ Κ*αταχθονίοις*
ΓΑΙϹ
ΗΡ
ΠϹ

Descripsit Gatti et edidit *bull. comun.* VI (1878) p. 57.

1512 In domo Iordani Bocchabellae ad S. Laurentium in Damaso tabella SMET. *Nela casa di M. Mario Roccabelli* (sic), *che habita nel rione di Parione et in quella di M. Latino Iuvenale nel rione della Remola o Regola* LIG., quae satis mira sunt.

D · M · S
ЄΝΘΑΔЄΓΑΙΩΝΑϹΟϹΚΙϹ
ΤΙΒЄΡΗΝΠΟΤЄΡΩΜΗϹ
ΚΑΙΔЄΙΠΝΟΙϹΚΡЄΙΝΑϹ
ΠΟΛΛΑΜЄΤЄΥΦΡΟϹΥΝΗϹ
ΚΑΙΜΑΙΤΩΘΑΝΑΤΩ
ΜΗΔЄΝΟΦЄΙΛΟΜЄΝΟϹ
GAIONAS · ANIMVLA

Edidit ex suo apographo Smetius f. 122; hinc Grut. 912, 12 et fortasse Ligorius Neap. VII 490, VIII 176'. Ex Ligorio Murat. 1680, 11. Repetiit Franz 6218. Quae apud Gruterum ed. 2 enotatur Ligorii varia lectio, ea nescio unde fluxerit.
2 ΟϹΚΙΟ Lig. ms. — 5 ΠΟΛΛΑΜЄΥΦΡΟϹΥΝΗϹ Lig. ms. ΠΟΛΛΑΜЄΤЄΥΦΡΟϹΥΝΗϹ Lig. apud Grut. — 6 ΚЄΙΜΑΙ Lig. apud Grut. — 7 ΜЄΤΙΔЄΝΟΦЄΛΛ κτλ' Lig. ms.

D(is) M(anibus) s(acrum).
Ἐνθάδε Γαιωνᾶς, ὃς Κιστιβὲρ ἦν ποτε Ῥώμης
καὶ δείπνοις κρείνας πολλὰ μετ' εὐφροσύνης,
κ[ε]ῖμαι τῷ θανάτῳ μηδὲν ὀφειλόμενος.
Gaionas animula.

Egregie haec adnotat Mommsenus: 'Gaionas ex eorum numero erat quos *Cistiberes dicimus*, ut ait Pomponius (Digest. 1, 2, 2, 33; cf. ibid. 31 *quinqueviri constituti sunt cis Tiberim et ultis Tiberim*), qui vespertinis temporibus quieti publicae invigilabant; neque indignum hoc epigramma *recocto scriba ex quinqueviro* (Horat. sat. 2, 5, 55 cum adn. Kiesslingii).'

1513 Romae in aede S. Constantiae.

Θ Κ
ΓΑΙΩΝΑϹЄΙΡΗ
ϹΥΝΒΙΩ ΜЄΝЄΙ

Edidit Osann syll. p. 490, 40; inde Franz 6357.
Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Γαιωνᾶς Εἰρή[νῃ] συνβίῳ μ(ν)εί[ας χάριν]?

1514 Originis urbanae, nunc Senae Gallicae tabula marmorea.

Γ · ΓΑΒΙϹ
ΠΥΛΑΔΗ
Ϲ · ΘΑΛΛΙΩ
ΝΙΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΩΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ

Descripsit Bormann.
Γ. Γάβις Πυλάδης Θαλλίωνι γλυκυτάτῳ μνήμης χάριν.

1515 *Cortile del Palazzo Fiano* ara marmorea MATR. HVEBN.

Θ К
ΛΟΥΚΙΟΥ·ΓΕ
ΛΛΙΟΥ·ΠΕΤΙΚ
ΑΝΟΥ·ΤΥΝΔΑ
ΡΕΙΤΟΥ·ΤΑΦΟС
ΕΤΗ·ΒΙШСΑΝΤΟС
ΚΒ ΟΝΕΚΗΔΕΥСΕΝ
ΑΔΕΛΦΟССΥΝΚΑΜШΝ

Descripsit a. 1857 Huebner. Edidit Matranga *bull. arch.* 1850 p. 178, 7 (inde Franz 6616d).

3. 4 ΠΕΤΙ|ΚΙΑΝΟΥ Matr. — 8 СΥΝΚΑΕΩΝ Matr.

Θ. κ. Λουκίου Γελλίου Πετικ[ι]ανοῦ Τυνδαρείτου τάφος, ἔτη βιώσαντος κβ', ὃν ἐκήδευσεν ἀδελφὸς συνκαμών.

Oratio non sine poetico colore; inde *συνκαμών* explicandum, quod fratris nomen vix est.

1516 Romae, ut videtur; locus non indicatur.

❦ ΓΕΜΕΛΛΟ·ΒΕΝΕ·ΜΕΡΕΝ·ΤΙ·ΒΙSΙΤΑΝΟS XL·
ΚΟΥΝ·ΚΟ·ΖΟΥ·ΤΕСΟΥ·Α·ΑΝ·ΝΙС VIIII ❦
ΖΟΥΛΙ·Α

Placentini de siglis p. 89 auctore non nominato.

Gemello benemerenti, bixit an(n)os XL, cum coiuge sua annis VIIII, Iulia.

1517 Ibidem (i. e. in hortulis Angeli Colotii) supra viri nudi in lecto decumbentis effigies MET. (in aedibus Colotianis sub figura nudi decumbentis in lecto REIN.). *Nella casa di Mons. Ang. Colotio* LIG. BARB. Florentiae in hortis nobb. Gaddiorum GOR. SPON. MVR. *Perugia museo Oddi provenente dalla collezione Gaddiana* VERM.

ΓΕШΙΝΑΝΕΚΑΛΕСΑΝ
ΕСΧΕΔΕΚΑΙΑΛΟΝΟШΑΧΑΡΙΕСΤΑΤΟΝΟΝΠΟΘ
ΕΤΑΙΡΟΙΠΕΤΡΟΚΟΡΑΚΑΝΕΚΗΖΟΝΟΥΤΑΧΥΒΡ
ΟΤШΝΤΙСΤΟΙΑΝΕΚΤΗСΑΤΟΓΝШШΗΝ·ΗСΚΙΤΗ
ΝΑΠΛΟΤΗΤΑΦΙΛΟΥСΥΠΕΡΑΤΟΝΕΤΙШΑΔΙΑΤΟΥΤΟ
ШΝΗШΗСΕΝΕΚΕΝΧΑΡΙΤΟСΔΕΑΠΑСΗСΟΙСΟΙΑΔΕΛΦΟΙ
ΕΘΗΚΑΝΓΝШСΤΟΝΠΟΛΛΟΙСΙΒΡΟΤΟΙСΙΙΝΑ
СΕΠΑСΠΑΡΑΓШΝΟΝΟШΑΖΗΑΓΑΘΕΠΕΤΡΟΚΟΡΑΖ
ΕΖΗ ΕΤΗ XXχX

Metellus Vat. 6039 f. 294; Ligorius Neap. VII 480, Taur. XV f. 95 (Barber. XXXI 26 f. 54, Spanhem. Berol. f. 15); Reinesius XVII 174 ('vidit Bulialdus et descriptum dedit Langermanno'); Spon misc. p. 357 ex schedis D. de Court, Salmasii nepotis; Gorius inscr. I 188, 4 ex Salvinii lectione; ex Ligorio, Gorio, suis denique ex schedis Murat. 1724, 8; Vermiglioli *inscr. Perug.* p. 431 (ed. 2 p. 571 ex Salvinii lectione). Repetiit Franz 6219; cf. epigr. 716.

Reinesii exemplum Ligorianam originem aperte refert, nisi quod illius fraudes sive ex Bulialdo sive de suo auxit. Iam vero Reinesii lemma idem est atque Metelli, cuius tamen exemplum integrum est. Inde colligitur ad unum apographum redire Metellum et Ligorium (Morillonii?), Ligorium vero illud interpolasse.

2 ΚΑΙΑΛΟΝΗΜΑ Ligor. (Spanh. Barb.) ΚΑΙΑΛΛ'ΟΝΟΜΑ Rein. ΚΑΙΑΛΟΝΟΜΑ Met. Salvin. ΚΑΙΤΟΝΟΜΑ Spon. — ΠΟΘ (pro ΟΝΠΟΘ) Salvin. — ΠΟС Met. — 3 ΕΚΗΖΟΝ Lig. Salvin. Spon. ΕΚΥΖΟΝ Met. (quod non differt) ΕΚΥΝΖΩ Rein. — ΟΝΤΑΧΥ Lig. (Barb. Spanh. Rein.) — extr. ΒΡΗС Rein. — 4 ΟΤШΝΟСΤΙС Lig. (Spanh. Barb. Rein.) — ΓΝШΜΗΝΚΑ'ΤΗΝ Rein. — 5 ΥΠΕΡΤΑΤΟΝ Rein. — 6 ШΝΗШΗС (ω) Met. — ΑΠΑСΗШΙСΟΙ Lig. ΑΠΑСΗСΟΙΚΟΙ Met. — 8 ΠΑΡΑΙШΝ Met. Spon. ΠΑΡΑΤШΝ Lig. (Barb. ΠΡΑΤШΝ Spanh.) ΠΑΡΑΓШΝ Rein. — ΟΝΟШΖΗ Met. Murat. Vermigl. ΟΗΑΖΗ Spon. — 9 XXX (X superscr.) Met. XXχX Lig. (Barb. Spanh. Rein.) — totum v. omisit Spon.

. . . . *Γεμινὰν ἐκάλεσαν·*
ἔσχε δὲ καὶ ἄλ(λ)' ὄνομα χαριέστατον, ὅν ποθ' ἑταῖροι
Πετροκόρακον ἐκ[λ]ῄζον·
οὐ ταχὺ βροτῶν τις τοίαν ἐκτήσατο γνώμην·
ἤσκει τὴν ἁπλότητα, φίλους ὑπὲρ αὐτὸν ἐτίμα·
διὰ τοῦτο μνήμης ἕνεκεν, χάριτος δὲ ἁπάσης
οἱ σοὶ ἀδελφοὶ ἔθηκαν γνωστὸν πολλοῖσι βροτοῖσι,
ἵνα σε πᾶς παράγων ὀνομάζῃ 'ἀγαθὲ Πετροκόραξ.'
ἔζη ἔτη XXXX (vel XXX).

1 supplenda haec sententia *parentes eam Geminam appellaverunt, amici vero* cet.

1518 In villa suburbana Comitis Gallettii Mar. Amad. Nunc in museo lapidario Vaticano.

ΜΗΝΟΘΕΙΗC · ΑΓΑΘΗ · ΨΥΧΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕ
ΗΛΙΚΙΑCΤΡΙΕΤΗC · ΚΑΙΜΗΝΩΝΔ̄ · ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΑΙ

ΕΠΟΙΕΙΤΗΝCΤΗΛΛΗΝCΥΝΤΗΠΡΟΤΟΜΗ
ΜΝΗΜΗC · ΧΑΡΙΝ sic C ΙΡΗΝΙΩΝΟCΕΦΙΛΗCΑ

Descripsi. Habet Marini Vat. 9122 f. 204. Ediderunt Amaduzzi anecd. litt. Rom. I 478, 48; Osann syll. p. 443, 136; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6220. Cf. epigr. 701.

Μηνοθείης, ἀγαθὴ ψυχή, Γερμανικέ,
ἡλικίας τριέτης καὶ μηνῶν δ' ἐνθάδε κεῖται.
ἐποίει τὴν στήλλην σὺν τῇ προτομῇ μνήμης χάριν Εἰρηνίων, ὅς (σ') ἐφίλησα.

1519 In villa Glienicke prope Potsdam penes Carolum principem Borussorum, Roma aut Neapoli advecta.

ΓΕΡΟ
ΝΤΙΟ

Descripsit Huelsen a. 1881.
Si sepulcralis est titulus, aut muliebre nomen Γερόντιον aut virile Γερόντιος credi potest.

1520 Apud Gentil. Delphinium ad Forum Piscarium Smet. *Nella hosteria ch' è presso l' Arco dell' Aquedotto prima che si arrivi all' hospitale del Salvator di S. Giovanni* Lig., quae ipsius fraudem redolent.

ΓΛΗΝΩΙ
ΝΙΓΡΙΝΟC
ΠΑΙΔΙ
ΚΑΙΝΕΚΥΝ
CΤΕΡΓΩΝ

Descripsit Smetius f. 130; inde Grut. 685, 10 et Franz 6221; indidem fortasse Ligorius Neap. VII 479 et Manutius Vat. 5241 p. 357.
Γλήνωι Νιγρῖνος παιδὶ καὶ τέκνω στέργων.
Glenus cognomen CIL VI 200 III 61.

1521 In portico monasterii S. Laurentii extra urbem.

ΔΑΚΡΥΟΕΙCΛΛΟΧΩ
ΓΛΥΚΕΡΑΤΟΔΕCΗΜΑ
ΠΡΟΜΟΙΡΩ
ΤΕΥΞΑΓΛΛΑΚΤΕΙΝΟC
ΑΡΤΙΘΑΛΕΙΦΘΙΜΕΝΗ

Descripsi et edidi epigr. 631.

Δακρυόεις [ἀ]λόχῳ Γλυκέρᾳ τόδε σῆμα προμοίρῳ
τεῦξα Γαλακτεῖνος ἀρτιθαλεῖ φθιμένῃ.

1522 In museo Vaticano cippus litteris pulcherrimis Sart.

Θ · Κ
ΤΗΝ · ΠΑΝΤΩΝ
ΓΛΥΚΙΟΝ · ΤΩΝΟΙΚ
ΑΔΕ · ΤΗΝΑΡΙΖΗΛΟΝ
ΜΗΤΕΡΑΤΗC · ΓΑΜΕΤ
ΗC · ΖΩΙΛΟC · ΕΝ
ΘΑ · ΘΕΤΟ

Apographum est Sartii in schedis. Habet Visconti cod. Paris. Lat. 9697 f. 55; ed. Osann p. 440, 113, indeque Franz 6304; ex Osanni schedis Welcker syll. n. 71.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Τὴν πάντων Γλύκων τῶν οἴκαδε, τὴν ἀρίζηλον
μητέρα τῆς γαμετῆς Ζωΐλος ἔνθα θέτο.

Paenitet Welcherum olim (epigr. 678) indignis verbis castigasse: nunc mihi quoque, ut fere ille voluit, Γλύκων et socrus nomen et substantivum esse videtur eius notionis ut sit χάρις s. *delicias*.

1523 Sine loco Fabr. Tabula anaglypho ornata habet equitem aram arborem serpente circumvolutam.

ΓΛΥΚΩΝ · ΕΥΗΜΕΡΩ
ΤΩΤΕΚΝΩ · ΜΝΕΙΑΣΕΝΕ
ΚΑ · ΣΗΣΑΝΤΙΕΝΙΑΥΤΟΝ · Α
Μ · Ι

Fabretti III 29; inde Montfaucon *ant. expl.* V 1 p. 72 tab. 42 et Franz 6388.
Γλύκων Εὐημέρῳ τῷ τέκνῳ μνείας ἕνεκα, ζήσαντι ἐνιαυτὸν α', μ(ῆνας) ι'.

1524 Romae apud Ficoronium Lup.

ΓΛΥΚΩΝ
ΧΑΙΡΕ

Lupus Vat. 9143 f. 45'; ed. epit. Sever. p. 172 (cf. p. 171 extr.).
Γλύκων χαῖρε.

1525 In hortulis S. Sebastiani extra muros Met. Smet. (qui addit 'ad viam Appiam'). *Nel romitorio de' Camoldoli sopra Frascati* Pass. Sine loco Lig. Nunc in museo Vaticano.

ΓΛΥΚΩΝΙ · ΔΙΔΑCΚΑΛΩΙ
C · B · THEAETETVS . ET
C · B · AGAPHTVS · ET ϴ *sic*
B · FELLICA · GLYCONIS
PATRI · PIENTISSIMO
LIBERTIS · LIBERTABVSQVE
P · SVIS · F

Recognovit Henzen CIL VI 9829. Edidit Smetius f. 97, 3 ex suo apographo (inde Grut. 653, 5); habet Metellus Vat. 6039 f. 298' ex P(etri) V(arondelli) apographo; Ligorius Neap. vol. VII 490 fortasse ex Smetio; Passionei *iscrizioni antiche* (1763) p. 37 n. 20. Repetiit Franz 6359.

Smetii exemplum cum Henzenii fide comprobatum sit, Varondellii et Passionei errores mitto. Monumentum Γλύκωνι διδασκάλῳ *patri f(ecerunt)* filii *C. B. Theaetetus* et *C. B. Agapetus*, quibus insertum postea contra auctoris sententiam nomen uxoris v. 4.

1526 (Romae). Camaldoli in museo Passionei Pass. Sine loco Suar. Barb. Mar.

Θ
ΛΟΥΚΙC · ΓΡΑΝΙΟ∟
ΓΕΝΗC · ΙΟΥΛΙΑΙ
ΜΗ · CΥΜΒΙΩ . ꟾΟ
ΔΡΩꟾΝΗꟾΗC

Suaresius Vat. 9140 f. 160, 14; sched. Barber. XXX 182 f. 16', XXXVIII 92; Marini Vat. 9118 p. 162 (et p. 167 ex sched. Barb. 92). Edidit Passionei *inscr.* XIV 10 (hinc Franz 6580).

1 om. Barb. 182. Θ Κ Barb. 92. Passion. Θ Suar. Marin. 162 — 2 ΓΡΑΝΙΟC Pass. ΓΡΑΝΙΟ· Barb. 182 ΓΡΑΝΙΟ rell. — 4 ꟽΗ · Marin. 162 ΜΗ · Barb. 182. Pass. ꟾΝ · Barb. 92 _Η Suar. — 5 in. ΔΓΩ Barb. 92.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)]. Λεῦκις Γράνιο[ς Διο]γένης Ἰουλίαι [Ζωσί]μῃ(?) συμβίῳ με[τάν]δρῳ μνήμης [χάριν.

1527 Italicae, fortasse urbanae originis. Ex museo Campana Parisiis in museo (*Louvre*).

· D ◇ M ·
ꟾΗΤΗΡΚΑΙΘΥΓΑΤΗΡ
ΚΕΙΤΕΝΘΑΔΕΗΜΕΝ
ΓΡΑΝΙΑΥΓΕΙΑ · Ε · Κ · ΕΞ
ΗΔΕ · Ι · ΠΑΥΛΕΙΝΑ · Ε ·
ΗΝ · Ι · Β · Π · ΚΟΡΜΑΓΝΟC
ΤΗΙΔΙΑCΥΝΒΙΩΚΑΙ
ΘΥΓΑΤΡΙΜΝΗΜΗCΧΑΡΙΝ

Ectypum misit Antonius de Villefosse. Edidit litteris minusculis Froehner *inscr. gr. du Louvre* n. 177.

D. m. Μήτηρ καὶ θυγάτηρ κεῖτ' ἐνθάδε, ἡ μὲν Γρανία Ὑγεία ἐ(τῶν) κ' ἕξ, ἡ δὲ Ἰ(ουλία) Παυλεῖνα ἐ(τῶν) ἦν ιβ'. Κορ(νήλιος) Μάγνος τῇ ἰδίᾳ συνβίῳ καὶ θυγατρὶ μνήμης χάριν.

Carminis species nominibus insertis turbata est.

1528 *Dalla vigna Corti in via Appia* Sarti. Nunc in museo Capitolino inter lapides Sartianos.

ΛΠΕΛΕΥΘΕ
ΡΟCΚΑΙΓΡΑ
ΦΙΚΟCΕΠ
ΟΙΗCΑΝ

Descripsi. Est in tabula aere incisa inter schedas Sartianas.

.... *ἀπελεύθερος καὶ Γραφικὸς ἐποίησαν.*

Mommsenus *καὶ γραφικὸς* legit, ut sit *libertus et notarius*.

1529 Urbanae ut videtur originis, cf. supra p. 116 sq. Catinae in monasterio S. Nicolai de Arena Torrem. Ibidem (i. e. apud Benedictinos) Ferr. ego.

ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤ·
ΔΕΔΑΛΟCΕΤΩ
ΚΕ Ꞅ ΚΟΥΡΟCΑΝΗ·
ΑΠΕΙΡΑΤΟCΚΥ
ΠΡΙΔΟCΑΜΕΡΙΗC
ΦΡΟΝΤΩΝΕΙΑΤΗΡ
sic ΕΝΩΜΟΤΩΙΑΝΕΘΗΚΕΝ

Descripsi. Torremuzza Sic. XIV 42 = 48; hinc ut videtur Ferrara *storia di Cat.* p. 388; Franz 5702. Repetii epigr. 717.

Ἐνθάδε κεῖτ[αι] Δέδαλος ἐτῶν (εἴκοσι πέντε), κοῦρος ἀνή[ρ] ἀπείρατος Κύπριδος ἀμερίης. Φρόντων εἰατὴρ ἐν[ο]μέ[ρ]ῳ ἀνέθηκεν.

Lectio ubique certa, ut et *Κύπριν ἀμερίην* retinuerim poeticam dictionem aliunde sublectam et v. 7 quam lenissima mutatione *εὐνομέρῳ* restituerim.

1530 Sine loco Fabr.

Θ Κ
ΔΑΜΑCΕΤΙ
ΕΥΑΝΔΡΑΔΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΤΕΚΝΩ · ΕΖΗ
ΕΤΗ · Μ · Β

Fabretti IV 476 ex schedis Barberinis; inde Franz 6385.

Vv. 1—3 aut male lecti aut interpolati; fortasse *Δαμα[γ]έτι(ς)* (minus probabile *Δάμας ἐ[π]ὶ*) *Εὐανδράδι* (? *Εὐανδρίδᾳ?*) *γλυκυτάτῳ τέκνῳ· ἔζη ἔτ(η) η', μ(ῆνας) β'.*

1531 (Romae) in domo domini piliani de datis.

ЄΥΥΥΧЄΙ · ΔΑΦΝΙΤΑ ·
ΟΥΔЄΙCΑ · ΘΑΝΑΤΟC

Sabinus Ottobon. 2015 f. 118.

Εὐ[ψ]ύχει Δαφνῖτα· οὐδεὶς ἀθάνατος.

1532 Romae trans Tyberim Bonon. *Nella via Ostiense* Lig. Tavr. *Nel rione di Parione dentro la casa dei Cortese* Lig. Neap. In domo Mag. Lucae Accvrs. *In villa Perotta nel Viminale al Esquilino* Lvp. In villa Montalto Spon. Ptol. In museo Ienkins Visc. Neapoli in museo Osann, ubi nunc est cippus integer.

a

Θ К
ΔΕΚΙΑ·ΔΑΦΝΗ·ΜΕΤΑΤΩΝ
ΤΕΚΝΩΝΕΠΟΙΗϹΕΝΜΝΗ
ΜΕΙΟΝ·ΚΛ·ΠΑΡΘΕΝΙΩ·ϹΥΝ
5 ΒΙΩΤΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩΚΑΙΑϹΥΝ
ΚΡΙΤΩ

b

in altero latere:

Θ К
ΔΑΦΝΗ·ΤΡΥΦ·
ΝΙΑΝΩΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΩ ΤΕΚ
ΝΩ ΜΝΗ 5
ΜΗϹ ΧΑ
ΡΙΝΕ ΠΟΙΗ
ϹΕ

Descripsi. — Tit. *a* Hieron. Bonon. cod. Ciconiae 1874 f. 10'; Ligor. Neap. VII 478, Taur. XV (inde Suares. Vat. 9139 f. 86); Accursius Ambros. D 420 f. 42; Ptolom. sched. Sen. VIII 2, 378; Spon misc. 375 n. 129; ex Ligorii, Ptolomei, suis, Bimardi schedis Murat. 1336, 2; Visconti catal. musei Ienkins p. 38, 19. — Tit. *b* Murat. 1153, 2 ex schedis Ptolomeis; Vitt. Massimo *notizie storiche della villa Massimo alle Terme Diocleziane* (Rom. 1836) p. 178. — Utrumque Sirmond Paris. 10808 f. 76'; Ptolom. l. s. 386; Lupus Vat. 9143 f. 53; Osann syll. 544, 3; Franz 5841; Fiorelli cat. 20.

Tit. *b* v. 1 ΤΡΥΦF Lup. ΤΡΥΦΩ Sirm. ΤΡΥΦ· Ptol. Os. ego.

a. Θ. κ. Δεκία Δάφνη μετὰ τῶν τέκνων ἐποίησεν μνημεῖον Κλ. Παρθενίῳ συνβίῳ τῷ γλυκυτάτῳ καὶ ἀσυνκρίτῳ.

b. Θ. κ. Δάφνη Τρυφ[ω]νιανῷ γλυκυτάτῳ τέκνῳ μνήμης χάριν ἐποίησε.

1533 Apud Gentilem Delphinium (apud Marium D. Boiss. Knibb.) ad forum Piscarium Smet. *In Sangiovanni in Fonte* Lig. *In casa Delfino, che è oggi dei s(igno)ri Alfieri presso Campidoglio* Ptol.

ΘΕΟΙϹΚΑΤΑΧΘΟ
ΝΙΟΙϹ
ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ
ΖΩΔΑΡΙΩΜΗΤΙΙ
5 ΕΥϹΕΒΕϹΤΑΤΗ·ΚΑΙ·ΘΥΓΑΤΡΙ·ΖΩΙΙ

Descripsit Smetius f. 130; ab eo pendere videntur Ligorius Neap. VII 478 (qui supplevit) et Boissard ms. f. 168, ed. V 94, fortasse etiam Ptolom. sched. Sen. VIII 3, 221, pendet certo Grut. 680, 2; ex lapide Cittadini Vat. 5253 f. 327; ex Ligorio Suaresius Vat. 9139 f. 86 et Murat. 1254, 3; ex Boissardo Knibbe Berol. p. 4 et Grut. 748, 6; ex Muratorio Franz 6399.

4 ΜΗΤΙΙ Citt. ΜΗΤΙ Smet. Boiss. ed. Ptol. ΜΗΤΡΙ Ligor. Boiss. ms. — 5 ΘΥΓΑΤΡΙ Citt. (Lig.) ΘΥΓΑΤΗ Smet. Boiss. Ptol. — ΖΟΜ Smet. ΖΩ Boiss. Ζ/// Citt. Ζ Ptol. ΖΩΗ Lig. — omisit omnia post ΘΥΓΑΤ Knibb.

Θεοῖς καταχθονίοις Δημήτριος Ζωδαρίῳ μητ[ρ]ὶ εὐσεβεστάτῃ καὶ θυγατρὶ Ζω[ῃ].

1534 Romae apud marchionem Capponium Lvp. Seg.

ΔΗ·ΜΗ·ΤΡΙ·ΟϹ
Λ·ΓΛ·ΘΟ·ΔΩ·ΡΩ
ΤΕ·ΚΝΩ

Seguier Paris. 16932 f. 43; Lupi epit. Sev. p. 72 (inde Murat. 1159, 9 et Franz 6327).

Δημήτριος Ἀγαθοδώρῳ τέκνῳ.

1535 In museo Capitolino inter lapides Sartianos.

Θ· К·
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙ
ΤΑΙΔΗΜΗΤΡΙϹ
ΥΙΟϹΔΗΜΗΤΡΙ
5 ΟΥΙϹΧΥΡΟΠΑΙ
ΚΤΟΥ ΕΤΩΝ
ΠΕΝΤΕ ΜΗΝΩΝ
ΕΞ

Descripsi. Est etiam in tabula aere incisa inter Sartii schedas.

Θ. κ. ἐνθάδε κεῖται Δημήτρις υἱὸς Δημητρίου ἰσχυροπαίκτου, ἐτῶν πέντε, μηνῶν ἕξ.

1536 Romae lapis erutus a. 1769 ex cryptis S. Agnetis in via Nomentana, apud Angelum M. Landinium episc. Porphyriensem a Sacrario Pontificis An.

Θ К
ΔΗΜΗΤΡΙΩ·ΚΩΜΩΔΩ
ΟϹ·ΕΖΗϹΕΝ·ΕΤΗ·ΚΑ
ΜΗΝΕϹ·Θ·ΗΜΕΡΑϹ·ΙΔ
5 ΕΥΨΥΧΕΙ·ΔΗΜΗΤΡΙΕ
ΟΥΔΕΙϹ·ΑΘΑΝΑΤΟϹ
ΜΝΗΜΗϹ·ΕΙΝΕΚΕΝ

in parte aversa:

AMANTISSIMO
FILIO·THEODVLO
MATER·CONTRA
VOTVM·FECIT

Amaduzzi anecd. litter. Rom. III p. 483, 53 ex suo apographo; inde Franz 6364.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Δημητρίῳ κωμῳδῷ, ὃς ἔζησεν ἔτη κα', μῆνας θ', ἡμέρας ιδ'. εὐψύχει Δημ[ή]τριε, οὐδεὶς ἀθάνατος. μνήμης εἵνεκεν.

1537 In vinea Frediani extra portam S. Ioannis repertus cippus GERH. Nunc in museo Laterano.

D M
DIDIO · TAXIARCHE · LIB · FIDELISSIMO

ΤΥΤΘΟΝΕΜΟΝΠΑΡΑΤΥΜΒΟΝ · ΕΠΕΙ
ΜΟΛΕΣΩΞΕΝΕΒΑΙΟΝΣΤΗΣΟΝΙΧΝΟΣ
ΠΑΥΡΟΙΣΓΡΑΜΜΑΣΙΝΕΙΣΟΡΟΩΝ
ΖΩΟΣΕΩΝ(sic)ΜΕΙΛΕΟΝ
ΕΝΔΕΤΕΠΑΙΔΩΝΕΥΓΕΝΕΩΝΙΕΡΗΣ ·
· ΗΡΞΑΔΙΔΑΣΚΑΛΙΗΣ ·
ΚΑΙΔΗΚΑΛΕΥΜΗΝΤΑΞΙΑΡΧΗΣΕΝΒΡΟΤΟΙΣ
ΟΥΓΑΡΕΝΕΞΑΜΕΤΡΟΙΣΙΝΗΡΜΟΣΕΝ
ΤΟΥΝΟΜ · ΕΜΟΝ

Descripsi. Amati Vat. 9762 f. 49, 9763 f. 3. Edidit Gerhard *bull. arch.* 1831 p. 73; hinc et ex schedis Gerhardi Franz 6291; ex lapide ego epigr. 616; e Michaelisii apographo Henzen CIL VI 16843. Cf. Welcker mus. rhen. I (1832) p. 294.

D(is) m(anibus).
Didio Taxiarche lib(erto) fidelissimo.

Τυτθὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον ἐπεὶ μόλες, ὦ ξένε, βαιὸν
στῆσον ἴχνος παύροις γράμμασιν εἰσορόων·
ζωὸς ἐὼν [Μούσαισιν ὁ]μείλεον, ἐν δέ τε παίδων
εὐγενέων ἱερῆς ἦρξα διδασκαλίης·
καὶ δὴ ᾿καλεύμην Ταξιάρχης ἐν βροτοῖς·
οὐ γὰρ ἐν ἐξαμέτροις(ιν) ἥρμοσε(ν) τοὔνομ' ἐμόν.

1538 Ex coemeterio D. Agnetis.

ΔΙΔΥΜΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΟΙΓΟΝΕΙΣ

Fabretti VIII 100; inde CIG 9564.
Διδύμῳ γλυκυτάτῳ οἱ γονεῖς.

1539 Romae reperta extra portam Capenam in vinea Cassinia MAR. In museo cardinalis Despuig, quod fuit in villa Araxa prope Palmam in insulis Balearibus BOV. Qui tituli Despuigiani cum fere omnes ipsius cardinalis cura prope Ariciam circa annos 1786—96 effossi sint, poteris de Marinii testimonio dubitare, cum praesertim iuxta alios Aricianos titulos hic perscriptus sit in schedis IVVENATII.

Θ Κ
ΜΗΤΗΡΜΟΙΣΕΜΝΗ ~
ΔΙΔΥΜΑΠΑΡΑΚΟΙΜΗΣΕΙΣΑ
ΕΠΤΑΔΕΔΙΣΜΕΤΕΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝΑΙΑΚΕ
ΚΕΥΘΕΝ

Descripsit Marini Vat. 9133 f. 290; habet Vitus Iuvenatius in schedis Vatic. 9144 f. 55. Edidit Io. Maria Bover *noticia historico-artistica de los museos del cardenal Despuig* (1845) p. 46, 35 coll. tab. II 2; hinc Longpérier *rev. archéol.* VI (1849) p. 40 et Franz add. 6221*b*, ego epigr. 637.

Apographa nihil omnino discrepant.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Μήτηρ μοι σεμνὴ Διδύμα παρακοιμ[ᾶ]ται·
ἑπτὰ δὲ δίς μ' ἐτέων Δημήτριον ὧδε κέκευθεν.

1 *mater mecum sepulta iacet.*

1540 Roma Gorio misit a. 1748 VETTORI. Nunc Neapoli in museo.

D M
ΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΤΑΙ
ΔΙΚΑΙΟΣ

in parte aversa:

D M
E · ASSCLEPIODOTE · (sic)
OMALE · FLAVIA · GLY
ET · P · AEL · AVG · LIB · NICA
IVGI · DVLCISSIMAE · B · M · EE (sic)
. · M · XI · D · VII · ET · LIB · LIB
ISQVAE · EORVM ·

Latinam Graeca antiquiorem ex suo apographo Mommsen IRN 6932. Graecam Vettori apud Gorium Marucell. A 62, cf. A 63 (inde symbol. litt. VI 192); Cardinali *opuscoli* II 245 et *iscrizioni ant. ined.* n. 86; repetiit Franz 6365. Utramque Fiorelli catal. 222; Henzen CIL VI 12504.

D(is) m(anibus). *Ἐνθάδε κεῖται Δίκαιος.*

1541 Romae in Vaticano museo lapidario.

ΔΙΚΑΙΟϹ

Osann syll. p. 429, 60; inde Franz 6366.

Δίκαιος.

1542 Sine loco; super sarcophago marmoreo figuris ornamentis et imagine hominis insculpto Stosch.

ΔΙΟΓΕ
ΝΙΑΝΟ
Ϲ

Ex schedis Stoschianis Gorius cod. Marucell. A 6.

Διογενιανός.

1543 Ad hortos Caesareos Sirm. 10807. Ad D. Petri in Vinculis Sirm. 10809. Apud Ficoronium Seg. In villa Borghese Ptol. Clar. Visc. Inde Parisiis in museo (*Louvre*).

ΘΕΟΙϹ · ΚΑΤΑΚΤΘΟ
ΝΙΟΙϹ
ΨΥΧΗ ΑΓΑΘΗ
ΔΙΟΔΩΡΟϹ · ΑΝΗΡ
ΚΑΙ · ΑΝΤΙΓΕΝΙΔΑϹ
ΥΙΟϹ · ΜΝΙΑϹ ΧΑΡΙΝ
ΑΙΩΝΙΑϹ
ΙΟΥΛΙΑ · ΕΚΛΕΚΤΗ
ΕΠΟΗϹΑΝ
ΕΖΗϹΕΝ · ΕΤΗ · Λ·Γ

Sic Clarac *musée de sculpture* tab. 33 (cf. II 2, 456). Habent Ptolomeus sched. cod. Sen. VIII 2, 156; Sirmond. Paris. 10807 f. 58' (inde ab Sirmondo missam Grut. 1142, 6) et 10809 f. 27; Seguier cod. Par. 16932 f. 221; Manilli *Villa Borghese* p. 94 versibus male divisis; Visconti *sculture del Palazzo della villa Borghese* II 90; est praeterea in schedis Zoegae; ex Grutero Fleetwood 264, 1 et Franz 6579; denuo Froehner *inscr. gr. du Louvre* n. 203.

V. 1 ΚΑΤΑΚΤΘΟ Ptol. Clar. Froehn. et Visc. addens 'sic' ΚΑΤΑΚΘΟ Seg. ΚΑΤΑΧΘΝΟΙΟΙϹ Zoega — 5 ΑΝΤΙΓΕΝΙΔΗΣ Visc. — 10 ΔΓ Sirm. ΑΓ Seg.

Θεοῖς κατα[χ]θονίοις. Ψυχῇ ἀγαθῇ Διόδωρος ἀνὴρ καὶ Ἀντιγενίδας υἱὸς μνίας χάριν αἰωνίας Ἰουλίᾳ Ἐκλέκτῃ ἐπόησαν· ἔζησεν ἔτη λγ'.

1544 Camaldoli supra Tusculum in museo card. Passionei.

ΘϹΟΙS
ΚΑΤΑΧΘΟΝΝΙΟΙ
ϹΙϹΜΝ⫲ΜҺΝ
ΔΙΟΜҺΔΙΕΠΟΙϹΕΝ
ҺΜҺΤҺΡ
N̄ N̄

Passionei *inscr.* p. 145, 1; inde Franz 6367.

Θ[ε]οῖς καταχθον(ν)ίοις. Ἰς μνήμην Διομήδι ἐποίησεν ἡ μήτηρ.

V. 6 fortasse annorum nota XX.

1545 Viae Portuensis lapide secundo repertus sarcophagus in scalis ecclesiae S. Passerae Not. In urbe ad ecclesiam S. Franciscae Romanae vidi ego.

ΕΝΘΑΔΕΤΩΝΠΡΟϹΘΕΝΦΘΙΜΕΝΩΝΠΑΤΕΡΩΝΑΛΟΧΩΝΤΕ
ΥΙΩΝΘΥΙΩΝΩΝΚΗΔΕϹΤΩΝΤΗΔΕΤΕΠΗΩΝ
ΕΙΚΟΝΕϹΑϹΘΗΚΕΝΔΙΟΝΥϹΙΟϹΩϹΚΕΝΑΠΑΝΤΩΝ
ΚΕΙΝΩΝΜΝΗΜΟϹΥΝΗΤΙϹΕΠΙΖΩΟΙϹΙΦΕΡΗΤΑΙ

Descripsi et edidi mus. Rhen. 34, 192. *Notizie degli scavi* 1879 p. 206.

Ἐνθάδε τῶν πρόσθεν φθιμένων πατέρων ἀλόχων τε
υἱῶν θ' υἱωνῶν, κηδεστῶν τ' ἠδέ τε πηῶν
εἰκόνες, ἃς θῆκεν Διονύσιος, ὥς κεν ἁπάντων
κείνων μνημοσύνη τις ἐπὶ ζωοῖσι φέρηται.

1546 In aedibus Horatii Candelerii sub monte Pincio Citt. Don. In museo Capitolino Gvasc. Henz.

D I S
M A N I B V S
S A C R·V M
D I O N Y S I V S
F O R T V N A T A E·C O N I V
G I B E N E·M E R E N T I
V I X I T A N N·X X X I I
K A I E Y T Y X ω I

Descripsit Henzen CIL VI 16878. Cittadini Marc. p. 151, Vat. 5253 f. 237'; Donii sched. Marucell. A 188. Edidit etiam Guasco mus. Capit. 1370.

Dis manibus sacrum. Dionysius Fortunatae coniugi benemerenti, vixit ann(is) XXXII. καὶ Εὐτύχει.

1547 Ex colombario libertorum Liviae Roch. In museo Capitolino Gvasc. ego. Tabula marmorea.

Θ Є O I C K A T A X
Θ ω N I O I C *sic*
Δ I ω N Y C I C ❦
Δ I ω N·Y·T·A·T I
A Δ Є Λ ϕ ω Є Π O (ЄI supra O) *sic*
Є Z H C Є·Є T H·IH
❦

Descripsi. Edidit Guasco mus. Cap. III 184; R. Rochette questions p. 153; hinc Franz 6372. Habet Marini Vat. 9122 f. 2'.

Θεοῖς καταχθονίοις Διωνῦσις Διωνυτᾶτι(?) ἀδελφῷ ἐποίει. ἔζησε ἔτη ιη'.

1548 Trans Tiberim in paroecia S. Chrysogoni.

I O N T O Π A Λ Є Y A ϕ P O N K
Δ Є A Γ O P A C Θ Є I C ω K O Δ O M I
P A M A . . . . Γ A O Y Є H M H Π I
Δ Є I O N Y C I O Y M A P K O Y ϕ A I N H C I O Y Є
K A I K Λ H P O N O M O Y C A Y T ω N Є I C T Є
K A I A T Є P T H C T Є N H C T O N
T ω N Є Z ω Δ I A C Є N N O M I C M A I A Π

Donii sched. Marucell. A 188 ex amanuensis apographo.

Monumenti hereditarii iura constituuntur, sed singula pauca intellego: 2 τύπος] δὲ ἀγορασθεὶς ᾠκοδόμ[ηται — 3 ··ου[σ]ῃ μητ[ρὶ] — 4 Διονυσίου, Μάρκου Φαυστίου — 5 καὶ κληρονόμους αὐτῶν εἰστε[θῆναι — 6 καὶ ἄτερ τῆς [γ]ενῆς (pro γενεᾶς?) — 7 ἐ[ξ]ωδιάσειν νομίσμα[τ]α π[εντ..

1549 (Rome) *chez un marbrier, nommé Charles Napoglione; mandée à Verone* Seg. Veronae in museo Maff. Wil.

Σ Η Μ Α Τ Ο Δ Ε Ε Υ Δ Α Ι Μ Ω Ν Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ω Ο Ν Ρ Ε Τ Α Ρ Ο Ν Ω Σ
ϕ Ι Λ Α Τ Ο Κ Α Ι Μ Ο Υ Σ Α Ι Σ Ε Ξ Ο Χ Α ϕ Ι Λ Α Μ Ε Ν Ω Ι
Ε Ι Κ Α Ι Μ Ο Ι Θ Υ Μ Ο Σ Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ε Τ Ε Ι Ρ Ε Τ Α Ι Α Ι Ν Ω Σ
Α Μ ϕ Ι Σ Ο Ι Α Λ Λ Ε Μ Π Η Σ Ο Ι Α Π Α Ρ Ε Σ Τ Ι Δ Ε Χ Ο Υ
Υ Σ Τ Α Τ Α Δ Η ϕ Ι Λ Ε Δ Ω Ρ Α Τ Α Δ Α Λ Λ Α Τ Ο Ι Ο Σ Σ Α Ε Ο Ι Κ Ε
Κ Α Ι Π Α Ρ Ο Σ Ε Υ Δ Α Ι Μ Ω Ν Δ Ω Κ Ε Κ Α Ι Ο Ι Χ Ο Μ Ε Ν Ω Ι
Ζ Ω Ο Ν Μ Ε Ν Μ Ε Θ Ε Η Κ Ε Ν Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο Ν Ο Υ Δ Ε Π Α Ρ Ο Ι Θ Ε Ν
Ο Υ Σ Υ Γ Ε Ε Π Ε Ι Ρ Η Θ Η Σ Π Ω Π Ο Τ Ε Δ Ο Υ Λ Ο Σ Υ Ν Η Σ
Η Γ Α Ρ Ε Η Σ Α Υ Τ Ω Ι Κ Ε Χ Α Ρ Ι Σ Μ Ε Ν Ο Σ Ε Ξ Ε Τ Ι Π Α Ι Δ Ω Ν
Η Π Ι Ο Σ Ε Σ Ο Λ Ο Σ Ι Δ Ε Ι Ν Ε Υ Ν Ο Ο Σ Α Γ Χ Ι Ν Ο Ο Σ
Κ Α Ρ Π Α Λ Ι Μ Ω Σ Γ Ρ Α Ψ Α Ι Σ Η Μ Η // Α Δ Ι Π Λ Ο Α ϕ Ω Ν Η Σ
Ε Λ Λ Α Δ Ο Σ Ε Υ Ε Ι Δ Ω Σ // // Ε Κ Α Ι Α Υ Σ Ο Ν Ι Ω Ν

Dedi apographum Wilamowitzii. Habet Seguier Paris. 16932 f. 149; ed. Maffei M. V. 63, 3; inde Franz 6222.

3 ΠΕΙΡΕΤΑΙ Maff. — 11 ΣΗΜΗ . . . ΔΙΠΛΟΑ Maff. Seg. — 12 ΕΥΕΙΔΟΣ . . . ΚΑΙ Seg.

Σῆμα τόδε Εὐδαίμων Διονυσίῳ, ὅν ῥ' ἕταρον ὣς
φίλατο, καὶ Μούσαις ἔξοχα φιλαμένῳ.
εἰ καί μοι θυμός, Διονύσιε, τείρεται αἰνῶς
ἀμφὶ σοί, ἀλλ' ἔμπης οἷα πάρεστι δέχου
ὕστατα δή, φίλε, δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι ὅσσα ἔοικε
καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε καὶ οἰχομένῳ·
ζωὸν μὲν μεθέηκεν ἐλεύθερον, οὐδὲ πάροιθεν
οὔ σύ γε ἐπειρήθης πώποτε δουλοσύνης·
ἦ γὰρ ἔης αὐτῷ κεχαρισμένος ἔξετι παίδων,
ἤπιος, ἐσθλὸς ἰδεῖν, εὔνοος, ἀγχίνοος,
καρπαλίμως γράψαι σημή[ι]α δίπλοα φωνῆς
Ἑλλάδος εὖ εἰδὼς [ἠδ]ὲ καὶ Αὐσονίων.

Cf. epigr. 580.

1550 (Romae) *villa Caseli* SEG. Bononiae GVARN. a. 1776. Bononiae apud doctiss. Tromballium MAR. Nunc extat ibidem in museo universitatis cippus valde detritus.

Θ K
ΑΝΔΡΑΦΙΛΟΝΦΘΙΜΕΝΟΝ
ΔΙΟΝΥϹΙΟΝΕΝΘΑΔΕΘΗΚΕΝ
ΔΕΛΦΙϹΕΟΝΤΙΜΩϹΕΙΝΕΚΟ
ΜΟΦΡΟϹΥΝΗϹ
ΚΑΙΦΙΛΙΗΝΙΚΗϹΕΝΑΔΕΛΦΕΙ
ΩΝΟΜΟΝΟΙΑΝ
ΕϹΘΛΟϹΑΘΗΝΑΙΟϹΕΝΘΑΜ
-ΟΙΟΤΕΛΕΙ
ΟϹΤΟΔΕϹΗΜΕΤΕΛΕϹϹΕΤΕ
ΘΝΕΙΟΤΙΘΕϹΜΟΝΑΕΞΩΝ
ΕΙΝΕΚΕΝΕΥΝΟΙΗϹΗϹΕ
ΧΕΠΙϹΤΟΤΑΤΗϹ

Descripsimus ego et Zangemeister. Seguier Paris. 16932 f. 106; Guarnieri *carte Bolognesi* f. 2 n. 11; Marini Vat. 9115 f. 168, ed. *arval.* 715; ex Marinio Franz 6223. Cf. epigr. 555.
8. 9 sic Zangem. et ego, ΘΑΛΑ|ΣΟΙΟ Mar. ΘΑΝ|ΟΙΟ Seg.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Ἄνδρα φίλον φθίμενον Διονύσιον ἐνθάδ' ἔθηκεν
Δελφὶς ἑὸν τιμῶσ' εἵνεκ' ἐυφροσύνης·
καὶ φιλίῃ νίκησεν ἀδελφειῶν ὁμόνοιαν
ἐσθλὸς Ἀθήναιος ἐν θανάτοιο τέλει,
ὃς τόδε σῆμ' ἐτέλεσσε τεθνειότι θεσμὸν ἀέξων
εἵνεκεν εὐνοίης ἧς ἔχε πιστοτάτης.

1551 Romae in porticu S. Mariae trans Tiberim.

ϽΣΣΝΦΙΛΟΤΗ
ΕΛΦΣΑΚΑΙΓΛΥ
ΣΙΟΝΛΝΔΡΛ
ΟΙΜΜΟΙΩ

Descripsi.
Videntur versus fuisse: 1 ὃς ἐν φιλότη[τι - 2 [Φιλαδ]ε[λ]φ[ί]α? καὶ γλυ[κυ - 3 Διονύ]σιον ἄνδρα? 4 οἴμμοι ω -

---

1552 In museo lapidario Vaticano.

διον|ΥϹΙΑ
εὐψ|ΥΧΕΙ

Descripsi.

1553 Romae in aede S. Agnetis.

ΔΙΟΝΥϹΙΑϹΕΜΝΗϹΥΝΒΙΩΜΝΙΑϹΧΑΡΙΝ

Edidit Marini *inscr. Alb.* V 161 p. 181 adn.; denuo Osann syll. p. 489, 36; repetiit Franz 6368.
Διονυσίᾳ σεμνῇ συμβίῳ μνίας χάριν.
Uno hoc versiculo senario, ut videtur, vix integer titulus.

1554 *Nel museo del collegio Romano* LVP. SEG. Nunc in Vaticano museo lapidario.

ΕΥΨΥΧΙ
ΤΕΚΝΟΝ
ΔΙΟΝΥϹΟΔΩ
ΡΕΜΗΝΩΝ ΙΕ
ΗΜΕΡΩΝ
ΚΔ

Descripsi. Lupi in schedis Gorii Marucell. A 6, ed. idem *dissertaz.* (1785) I 155 et epit. Sev. p. 141 (hinc Murat. 1667, 8); Seguier cod. Par. 16932 f. 290; denuo Osann in Boettigeri Amalthea II 272 et syll. p. 441, 116; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6371.
Εὐψύχι τέκνον Διονυσόδωρε μηνῶν ιε', ἡμερῶν κδ'.

1555 Romae ad viam Appiam prope sepulcrum Caeciliae Metellae reperta VISC. In atrio aedium Franc. Cancellieri nuper collocata AM.

D M
ΔΕΙΟϹ Ο ΑΓΑΘΟϹ
ΕΥΨΥΧΕΙ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΑ ΤΩ ΑΝ
ΔΡΙΚΑΛΩϹΕΠΟΙΗϹΕΝ

Amati Vat. 9753 f. 13. Edidit P. Visconti *le iscrizioni poste nel vestibolo della casa Cancellieri* p. 19.
D(is) m(anibus). Δεῖος ὁ ἀγαθός, εὐψύχει. Ἰανουαρία τῷ ἀνδρὶ καλῶς ἐποίησεν.
Voluit fortasse καλῶς βιώσαντι sim.

1556 *Araceli.*

ΤΟΝΓΛΥΚΥΤΑΤΟΝ·ΔΙΟ
ϹΙΦΑΤΗϹ
ΜΟΙΡΑΩΝΟΛΟΙ·ϹΥΠΟΝΥΜ
ΑΓΟϹΕΩΝΕΤΑΡΩΝΩΛΕ
ΚΟΥΡΟΝΕΩΝΡΩΗΤΑΤΗΠΕΛΗΝ

Cittadini Vat. 5253 f. 330 a; inde edidi mus. Rhen. 34, 193.

Τὸν γλυκύτατον Διο.......
. . . . .
Μοιράων ὀλο[ιαῖ]ς ὑπὸ κ[ε]ι[ται ....
ἄ[λ]γος? ἰὼν (vel ἰῶν) ἑτάρων ὤλε[το.....
κοῦρον ε[ο]ν [Ζ]ὰν [γ]α[ί]η ....

1557 In Vaticano museo lapidario.

ΔΟΜΕΤΙΑ·Ι
ΤΥΧΗΝΤΗ
ΤΗϹ.ΑΠΕΛΕΥ
ΡΑΝΜΝΕΙΑϹ·ΧΑ

Descripsi. Osann syll. 440, 112 (cf. tab. II 7); adhibitis Thorlacii schedis Franz 6691.
Δομετία .... Τύχην τὴ[ν ἑαυ]τῆς ἀπελευ[θέ]ραν μνείας χά[ριν].
1 interiit cognomen dominae.

1558 Sine loci indicio Visc. Nunc in Vaticano museo lapidario.

ΔΟΜΝΑϹΙΔΗΤΗ
ΥΙΩΖΗϹΑΝΤΙΕΤ
ΚΥΙΩΠΡΑΓΜΑΤΕΥ
ΤΟΥΠΕΡΕΓΡΕΙΝΟΥ
ΜΝΙΑϹ·ΧΑΡ·ΕΠΟΙΗϹΕΝ

Descripsi. Habet Visconti cod. Paris. Lat. 9697 f. 10; edidit Osann syll. p. 433, 79; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6467.

Δόμνα Σιδήτῃ υἱῷ ζήσαντι ἔτ(η) κ', υἱῷ πραγματευτοῦ Περεγρείνου, μνίας χάρ(ιν) ἐποίησεν.

1559 Romae apud Franc. Mazzantum Ptol.

Θ К
ΔΟΡΥΦΟΡΙΑΝΟϹ
ΘΕΟΔΟΤΩΘΡΕ
ΠΤΩ·ΙΔΙΩΕΤΩΝ·ΙΗ
ΜΝΕΙΑϹ·ΧΑΡΙΝ

Sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 284, indeque Murat. 1459, 5; ex hoc Franz 6410.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Δορυφοριανὸς Θεοδότῳ θρεπτῷ ἰδίῳ, ἐτῶν ιη', μνείας χάριν.

1560 In museo Laterano sarcophagus, in quo puellae imago.

ΤΙϹΒΡΟΤΟϹΟΥΚΕΔΑ
ΚΡΥϹΕΟΤΙΤΟϹΟΝΚΑΛ
ΛΟϹΑΠΗΛΘΕΝΙϹΑΕ
ΡΑΗΝΗΡΠΑϹΑΝΑΠΟ
ΓΟΝΕΩΝΜΟΙΡΑΙΚΑ
ΤΕ//ϹΗΠΑΝ·ΤΙϹΕΖΗ
ϹΕΝΕΤΗ·Β·Μ·ΙΑ·Η·Ι
ΕΥΨΥΧΙΔΡΟϹΕΡΙϹ
ΟΥΔΙϹΑΘΑΝΑΤΟϹ

Descripsi et contuli. Ex Stephanii apographo ed. in Iahnii annal. phil. 41, 102 (1844) et 43, 450 (1845), ipse Stephani ed. ind. lect. Dorp. 1849 I p. 11; denuo Welcker mus. Rhen. VI (1847) p. 95; Benndorf-Schoene catal. 438. Ex prioribus Franz 6223 b coll. add.

6 aliter haec legi non possunt.

Τίς βροτὸς οὐκ ἐδάκρυσεν, ὅτι τόσον κάλλος ἀπῆλθεν ἐς ἀέρα·
ἣν ἥρπασαν ἀπὸ γονέων μοῖραι κατ . . . . . .
τίς ἔζησεν ἔτη β', μῆ(νας) ια', ἡ(μέρα)ς ι'. εὐψύχι Δροσερί· οὐδὶς ἀθάνατος.

Cf. epigr. 723.

1561 *Venutami per favore del sig. abb. Vernazzo* Mar. Nullo lemmate Am.

ΘΡΕΨΕΜΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ·ΜΕΤΟΙΚΟΝΕΘ
ΑΙΚΟϹΜΟΥΚΑΙΓΗϹΩΞΕΝΕΜΗ
ΠΑΝΤΩΝΜΕΝΜΑΚΑΡΩΝΑΓΝΗΝΛΑ
ΓΗΡΑΟϹΕΚΔΟΛΙΧΟΥΡΥϹΑΤΟΦ
ΕΙΚΑΙΓΗΡΟΚΟΜΟϹΜΕϹΟΦΗΔΙΕϹΩ
ΑΛΛΟΥΝΕΥϹΕΒΕΩΝΑϹΜΕΝΟϹ/
ΤΟΙΓΑΡΑΝΑϹϹΗΝΠΡΟϹΘΕ//·ΠΑΙ
ΠΑΡΠΟϹΙϹΟΙϹΕΥΦΡΩΝ∠//ΞΟΔ

Ab Vernazzio Marini Vat. 9116 f. 159'; ex suo ut opinor apographo Amati Vat. 9753 f. 12. Edidi ego mus. Rhen. 34, 188.

1 extr. ΕΘ Mar. ΕϹ Am. — 4 extr. Φ om. Mar. — 6 extr. / om. Mar. — 7 ΠΡΟϹΘΕ . . . . . ΠΑΙ Mar. — 8 ΠΟϹΙΩΙϹ Mar. — Δ . . . . . ΖΟΑ Mar.

In latere averso haec fuisse non recte ait Marini, qui titulum bilinguem vocat (melius ex suo apographo Henzen CIL VI 2339):

MENOPHILVS P·VA . . .
LACVSIANVS
SERVOSPVBLICVS NA
EXBASILICAOPIMIA HICSIT
Q·AEMILI
DIOPHANTI

Marinii error inde explicandus quod confudit hunc Menophili titulum cum alio quodam, quo de Amati haec adnotat: *al rovescio col recipientino bucato delle libazioni fatto posteriormente così che trasparano i buchi al di là* (CIL VI 21664):

D O
LVCRETIA·PR
M·VLPIO·EVD

Epigramma Graecum sic fere legendum:

Θρέψε μ' Ἀλεξάνδρεια, μέτοικον ἔθ[αψε δὲ Ῥώμη,
αἱ κόσμου καὶ γῆς, ὦ ξένε, μη[τροπόλεις,
πάντων μὲν μακάρων ἁγνὴν λά[τριν· ἡ δέ μ' ἐπαινὴ
γήραος ἐκ δολιχοῦ ῥύσατο Φ[ερσεφόνη.
εἰ καὶ γηροκόμος με σοφὴ δίδου[σεν ἀδελφή,
ἀλλ' οὖν εὐσεβέων ἄσμενος κ[ῶλον ἔβην.
τοιγάρ, ἄνασσ', ἣν πρόσθε[ν] ὑπ' αἰ[θέρος ἤνασσας αὐγαῖς,
πὰρ ποσὶ σοῖς εὔφρων δ[έ]ξο Δ . . . .

Vv. 2. 4. 6 supplevit Amati.

1562 *Magazzini Vaticani.*

ΛΟΥΚΙϹΕΚΓΝΑΤΙϹΗΛΙϹΤΡΕΠΤΩΙΔΙ	ΩΕΝΙΑΚΑΙΜΗΝΩΝϚ
ΕΙΜΕΝΗΝ	
ΤΟΜΟΙΡΩΝ	
ϹΘΕΝΟϹΑΜΙ	
ΨΑϹΘΑΙΟΥΚ	
ΑΝΕΘΑΝΕϹΩ	

Amati Vat. 9758 f. 3'.

Λοῦκις Ἐγνάτις Ἦλις (i. e. *Ἤλιος*) *τρεπτῷ* (i. e. *θρεπτῷ*) *ἰδίῳ ἐνια(υτοῦ) καὶ μηνῶν ς'. εἰ μὲν ἦν τὸ μοιρῶν σθένος ἀνάψασθαι, οὐκ ἂν ἔθανες ὦ* (vel *σύ*).

Pueruli nomen tacetur (cf. ad n. 1485), nisi forte post v. 6 scriptum fuit.

1563 (Romae) in domo domini Marci de Boccatis.

ΕΙΡ.ΗΝΑΙΖΗϹΕΝΕΤΗ·Ζ·ΕΑΝΟΥ
ΝΤΙϹ·ΑΥΤΗΝΘΕΛΗϹΗΛΝΟΡΥΞ·
ΑΙΤΟΝΜΕΜΟΝΤΑΑΙΩΝΑΜΗΚΛ
ΗΡΟΝΟΜΗϹΗ.

Sabinus Ottobon. 2015 f. 139.

Εἰρήνη ἔζησεν ἔτη ζ΄. ἐὰν οὖν τις αὐτὴν θελήσῃ ἀνορύξαι, τὸν μέλλοντα αἰῶνα μὴ κληρονομήσῃ.

Christiana, opinor.

1564 Romae in aedibus Vaticanis.

ΕΙΡΗΝΗ

Osann syll. p. 425, 24; inde Franz 6375.
Εἰρήνη.

1565 Romae *nella via Nomentana nel pavimento della chiesa di S. Agostino* LIGOR. In aede D. Augustini SYLB. In hortis Mattheiorum tabella SIRM.

ΠΑΙΔΑΜΕΤΕΘΝΕΙΩΤΑΤΕΗΚΑΤΑ
ΓΑΙΑΚΑΛΥΠΤΕΙΝΗΠΙΑΧΟΝΓΝΩ
ΤΟΙϹΠΑϹΙΝΑΧΟϹΦΙΛΙΗϹΠΑΤΡΙ
ΤΕΜΩΜΕΓΑΠΗΜΕΛΙΠΟΝΚΑΙΜΗ
ΤΡΙΤΑΛΑΙΝΗΟΙϹΕΠΟΡΟΝΔΕΙΝΟΙϹ
ΑΛΓΕϹΙΝΑΜΠΕΧΟΝΗΝ·ΕΙΔΕΘΕΛΕΙϹ
ΓΝΩΝΑΙΤΙϹΚΑΙΠΟΘΕΝΟΥΝΟΜΑΤΟΥ
ΜΟΝΕΚΛΕΚΤΟϹΤΟΙΕΓΩΚΙΚΛΗϹΚΟΜΑΙ
ΑΥΤΑΡΕΠΕΙΤΑΠΑΛΛΑϹΕΜΗΜΗΤΗΡ
ΤΑΥΓΕΤΟϹΓΕΝΕΤΩΡΕΠΤΑΔΕΠΕΝΤΗ
ΚΟΝΤΕϹΧΟΝΜΗΝΑϹΕΙΚΟϹΙΘΗΜΕΡΑϹ

Ligorius Taur. v. XV; Sirmond cod. Par. 10808 f. 17; ad Ligorium referendae schedae Sylburgii, e quibus Grut. 681, 4; ex Grutero Franz 6224. Litterae fortasse Ε Ϲ Ω fuerunt, Ω certe passim habet Ligorius.

V. 5 ΟΙΕΠΟΡΟΝΔΕΙΝΗΝ Ligor. Sylb. — 8 ΚΙΚΛΙϹΚΟΜΑΙ Sirm. — 9 ΜΟΙ pro ΕΜΗ Ligor. Sylb. — 11 ΗΜΕΡΕΑϹ Sirm.

Παῖδά με τεθνειῶτα [χυτ]ὴ(?) κατὰ γαῖα καλύπτει
νηπίαχον, γνωτοῖς πᾶσιν ἄχος φιλίης·
πατρί τ' ἐμῷ μέγα πῆμ' ἔλιπον καὶ μητρὶ ταλαίνῃ,
οἷς ἔπορον δεινοῖς ἄλγεσιν ἀμπεχόνην.
εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τίς καὶ πόθεν, οὔνομα τοὐμὸν
Ἐκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι, αὐτὰρ ἔπειτα
Παλλὰς ἐμὴ μήτηρ, Ταΰγετος γενέτωρ.
ἑπτὰ δὲ πεντήκοντ' ἔσχον μῆνας εἰκοσί θ' ἡμέρας.

Cf. epigr. 698 et ibid. praef. p. XV.

1566 Reperta in vinea (*di Madama*) Sereniss. Ducis Parmae ad pontem Milvium DON. Apud clarissimum Stephanum Borgiam in museo Velitrano LVP. *Nei magazzini Vaticani* AM. In Vaticano museo lapidario EGO.

ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΩ
ΖΗϹΑΝΤΙΚΑ
ΛΩϹΕΤΗΚΔ
ΜΝΗΜΗϹΧΑ
ΡΙΝΝΕΙΚΩΝ
ΕΠΟΗϹΕΝ
ΚΟΛΛΗΓΙΟΥϹΩΖΟΜΕ
ΝΟΥ

Descripsi. Donius sched. Marucell. A 188, cl. XIV 2 (inde Murat. 1467, 7; Franz 6376); Lupus Vat. 9143 f. 143; Amati Vat. 9756 f. 4'.

Ἐλπιδηφόρῳ ζήσαντι καλῶς ἔτη κδ΄ μνήμης χάριν Νείκων ἐποίησεν κολληγίου Σωζομενοῦ.

Elpidephorus videtur adscriptus fuisse collegio funeraticio ab Sozomeno quodam constituto, quamquam singulare est collegium ab uno aliquo homine cognominatum; minime persuasit de Rossi (*bull. com.* 1882 X 147 sq.) verba esse acclamantis (*salvo collegio* = κολληγίου σῳζομένου) boni ominis causa ad sodales superstites facta.

1567 Romae a me empta GRAND. Nunc in domo Grandii *via Bocca di Leone n. 32* tabula marmorea.

ΤΟΙϹΑϹΤΝΚΡΙΤΟΙϹ
ΤΕΚΝΟΙϹ · ΕΛΠΙΔΙΩ
ΚΑΙΠΡΟΒΑΤΙΩ
ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟϹ
ΠΑΤΗΡ

Descripsit Bormann.
Τοῖς ἀσυγκρίτοις τέκνοις Ἐλπιδίῳ καὶ Προβατίῳ Ἐλπιδήφορος πατήρ.

1568 Romae SIRM. prope Pantheon in aedibus marmorarii LIPS.

Θ   ΚΑ
ΕΛΠΙΝΕΙΚΗΙΑΧΩϹΥΝΒΙΩ
ΤΕΙΜΙΩΤΑΤΩΜΝΗΜΗϹΕΝΕΚΕ
ΕΠΟΙΗϹΕΖΗϹΑΝΤΙΕΤΗ·ΚΒ
ΚΑΙΘΥΓΑΤΡΙΔΟΡΥΦΟΡΙΔΙ

Edidit Lipsius auct. p. 59; inde Grut. 780, 4 et Franz 6417. Habet Sirmond Paris. 10807 f. 58'.

2 ΕΛΠΙΝΕΙΥΗ Lips. — ΣΥΜΒΙΩ Sirm. — 3 ΤΕΙΛΙΩΤΑΤΩ Lips. ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ Sirm. — 5 ΘΥΓΑΤΡΙΔΙ Sirm.

Θ(εοῖς) κα(ταχθονίοις). Ἐλπινείκη Ἰάχῳ συνβίῳ τειμιωτάτῳ μνήμης ἕνεκε ἐποίησε, ζήσαντι ἔτη κβ΄, καὶ θυγατρὶ Δορυφοριδι.

Ἰάχῳ pro Ἰάκχῳ scriptum videtur, nisi forte Ἰ[ν]άχῳ corrigendum.

1569 Italicae, fortasse urbanae originis tabula marmorea. Ex museo Campana Parisiis in museo (*Louvre*).

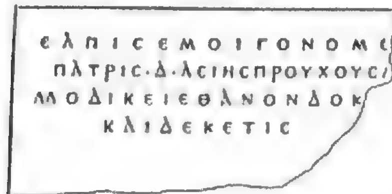

Ectypum misit Antonius de Villefosse. Litteris minusculis ed. Froehner *inscr. gr. du Louvre* n. 189; inde ego epigr. 293.

Ἐλπὶς ἔμοιγ' ὄνομ' ἐ[στί], πατρὶς δ' [Ἀ]σίης προὔχουσα
Λ[α]οδίκει'· ἔθανον δ' ὀκ[τω]καιδεκέτις.

1570 Repertum videtur prope Ariciam, cf. ad n. 1539. Inde lapis translatus in villam Araxa s. Raxa prope Palmam in insulis Balearibus in museum Despuig.

I. Maria Bover *noticia historico-artistica de los museos del card. Despuig* (Palmae 1845) p. 32, 22 coll. tab. I 2; inde Longpérier *rev. arch.* VI (1849) p. 38 et Franz 6510*b*.

Ἐλπὶς Μαικηνιανῇ vel Μαικηνιανή, nisi forte corrigendum Μαικηλιανή. Mommsenus Μαικηνία Νη.... legendum putat.

1571 Romae in sepulcro ad viam Latinam III circiter lapide reperto Fabr. Nunc Urbini in aedibus Ducalibus.

ΤΥΜΒΟϹΟΔЄΚΡΥΠΤЄΙΚΟΥ
ΡΗϹϹЄΜΝΗϹΚΑΙΑΜЄΜΠΤΟΥ
ϹΩΜΑΚΑΤΟΙΧΟΜЄΝΗϹΙΙЄΡΙ
ΚΑΛΛЄΟϹΗϹЄΙΙΙΓЄΙΩΝΠΑΡ
ΘЄΝΙΚΗΝΖΩΝΗΝΟΥΤΙϹ
ЄΛΥϹЄΒΡΟΤΩΝ ЄΛΠΙΔΙ
ΑΔЄΛΦΗΓΛΥΚΥΤΑΤΗΔΩΝΑΤΙΩΝ

Descripsi ex ectypo quod dedit Bormann. Edidit Fabretti III 19; hinc Franz 6225 et ego epigr. 684.

Τύμβος ὅδε κρύπτει κούρης σεμνῆς καὶ ἀμέμπτου
σῶμα κατοιχομένης [π]ερικαλλέος, ἧς ἐ[π]ι[γ]είων
παρθενικὴν ζώνην οὔτις ἔλυσε βροτῶν.
Ἐλπίδι ἀδελφῇ γλυκυτάτῃ Δωνατίων.

2 ἐπιγείων restituit Maffei art. crit. 102.

1572 In villa seu vinea Iulii III P. M. ad viam Flaminiam Smet. Pigh. et similiter Lips. Boiss. *Trovata nella via Valeria arandosi un campo* Lig. sua fraude, opinor. Nunc Florentiae in Officiorum museo cippus.

Θ Η
ΕΛΠΙΔΙΕΡΩΣ
ΚΑΙΚΗΝΣΩ
ΡΕΙΝΑΤΕΙΜΙ
ΩΤΑΤΗΙΑΠЄΛЄΥΘЄΡΑ
ΑΝЄΘΗΚΑΝ

Descripsi. Smetius ed. f. 121; Lipsius auct. p. 59 (hinc Grut. 973, 2); ex Smetio Pighius Berol. f. 41' (hinc Beger spicil. p. 84); Ligorius Neap. VII 483 (Panvinius Vat. 6036 f. 112); denuo Cittadini Marc. XIV 116 p. 141; Boissard ms. f. 196, ed. VI 40; denuo Visconti *mus. P.-Cl.* IV 96; Osann syll. 538, 17; Franz 6661; Duetschke *ant. Bildw.* III 110.

Θ(εοῖς) ἥ(ρωσιν). Ἐλπίδι Ἔρως καὶ Κηνσωρεῖνα τειμιωτάτῃ ἀπελευθέρᾳ ἀνέθηκαν.

1573 Originis urbanae, ut iudicat Borm. Bononiae *nel palazzo dell' Instituto* Ind. similiterque reliqui. Nunc ibidem in museo civico tabula marmorea Borm. (1880).

Θ Κ
ЄΠΑΓΑΘΩ
ϹΥΜΒΙΟϹ
ΚЄϹΠЄΡΙϹ
ΘΥΓΑΤΗΡ
ЄϹΠЄΡΩϹΥΝ
ΖΗϹΑΙЄΤΗ
ΚЄ·ΜΝЄΙΑϹ·ΧΑΡΙΝ

Descripsi. Index Bonon. olim Corvisierii (cod. Berol. pict. A 61*b*) p. 30, 45; Guarnieri sched. Bonon. f. 7, 64; ex Leslei apographo Lupi Vat. 9143 f. 20'; edidit Muratori 1339, 9 ab Gherardo; Marini *arv.* II 747; Osann syll. 564, 3; Franz 6739.

Θ. κ. Ἐπαγαθῷ σύμβιος κ(αὶ) Ἑσπερὶς θυγάτηρ Ἑσπέρῳ συνζήσαντι ἔτη κε' μνείας χάριν.

Verba καὶ Ἑσπερὶς θυγάτηρ importune interposita.

1574 Romae apud cl. Borgiam Mar. In museo Capitolino inter Sartianas tabula rudibus litteris inscripta xoo.

ЄΠΑΦΡΟΔЄΙΤΟϹ
ΛΟΥΚΙΩΑΥΔΙ
ΩΚΑΜЄΡЄΙ
ΝΩΖΗϹΑΝ
ΤΙЄΤΗΞ

Descripsi. Marini Vat. 9133 f. 164; est in schedis Sartianis.

Ἐπαφρόδειτος Λουκίῳ Αὐδίῳ (i. e. *Avidio*) Καμερείνῳ ζήσαντι ἔτη ξ'.

1575 Romae in villa vel in atrio palatii Capponi OMNES.

Θ K
ΕΠΑΦΡΥΣΚΡ
ΗΣΠΟΛΡΗΝΙ
ΟΣΟΚΛΙΚΙΣΛ
ΜΙΣΕΝΘΛΔΕΚ
ΙΜΛΙΕΤΩΝ·ΚΔ·
ΜΗΝΩΝ·Ι
ΛΝΤΙΠΟΛΙΟΣ
ΠΛΤΗΡΕΠΟΙ
ΕΙΜΝΗΜΗΣ
ΧΛΡΙΝΕΠΟΙΕΙ

Sic fere Gorius sched. Marucell. A 6 p. 3 et A 195; habet etiam nescio unde Marini Vat. 9135 f. 175; descripsit Seguier Paris. 16932 f. 43; ed. Murat. 1072, 3 a Bimardo et 1160, 6 a Capponio missam; Dorville Sic. p. 593, 86 a Fontaninio ad Baherium Divionem missam; adhibitis schedis Thorlacii (qui ipse descripsisse non videtur) Franz 6377.

5 ΕΝΘΛΕΚ Dorv. ΕΝΘΑΔΕΚΕ Marin. — 6 ΕΙΜΑΙ Mur. 1160 — ΚΣ Seg. — 7 extr. Ī Seg. T Gor. utroque loco, Z Murat. 1072 — 10 ΩΙΝΗΜΗΣ Gor. Mur. 1072 ΘΙΝΗΜΗΣ Dorv. — 11 ΧΑΙΡΙΝ Dorv. ΧΑΙΡΙΝ Mur. 1072.

Patet Bimardianum et a Fontaninio missum unum esse exemplum.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἐπάφρυς Κρὴς Πολ(υ)ρήνιος ὁ καὶ Κισάμις ἐνθάδε κεῖμαι ἐτῶν κδ', μηνῶν ι'. Ἀντίπολις πατὴρ (ἐποίει) μνήμης χάριν ἐποίει.

Cf. Strabo p. 479 Ἀπτέρα (urbs est Cretae LXXX stadiis a Cydonia sita) δ' ἐπίνειόν ἐστι Κίσαμος· πρὸς ἑσπέραν δ' ὅμοροι τοῖς Κυδωνιάταις Πολυρρήνιοι.

1576 Roma in vinea Carpegna tabula sarcophagi; utrimque Amores.

Ε\ . . ΧΙ
ΕΠΙΚΤΗ
ΣΙΣ

Descripsit F. Matz. Edidit Matz-Duhn *ant. Bildw.* II 2686.
1 Ε/(ΤV)ΧΙ ed. Duhn.
Εὐ[ψύ]χι Ἐπίκτησις.

1577 Videtur urbana. Sine loco BARB.

Θ K
ΕΡΑΣΕΙΝΩΟΙΚΕ
ΤΗΤΕΙΜΙΩΚΑ
ΤΑΚΕΛΕΥΣΙΝ
ΤΗΣΔΕΣΠΟΙΝΗΣ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ
ΖΗΣΑΝΤΙΚΟΣ
ΜΙΩΣΕΤΗΜ.

Cod. Barberin. XXIX 148; inde Marini Vat. 9116 f. 130' et *arv.* I 25 (hinc Franz 6663).
2 ΕΙΚΕ error typographi ed. Marin.
Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἐρασείνῳ οἰκέτῃ τειμίῳ κατὰ κέλευσιν τῆς δεσποίνης μνείας χάριν, ζήσαντι κοσμίως ἔτη μ'.

1578 Tabella pavimento affixa a dextra parte arae maximae iuxta sacellum Salvatoris allocuti S(an)c(t)am Brigidam (intra aedem Sti Pauli VAT. 5241) MAN. similiterque STAT.

Θ · K ·
ΠΟΥΠΛΙΩ·ΕΡΕΝΝΙΩ
ΠΟΥΠΛΙΟΣ·ΕΡΕΝΝΙΟΣ
ΠΡΕΙΣΚΟΣ·ΕΠΟΙΗΣΕΝ

Manutius Vat. 5241 p. 176 (= Vat. 5253 f. 372); Statius sched. Vallicell. B 104 f. 162 (hinc Donius sched. Marucell. A 188).
Θ. κ. Πουπλίῳ Ἐρεννίῳ Πούπλιος Ἐρέννιος Πρεῖσκος ἐποίησεν.

1579 Romae apud cl. Borgiam MAR. Velitris in museo Borgiano AMAD. Nunc Neapoli in museo.

Ω
Θ K
ΕΡΜΑΔΙΩΝ
ΕΠΙΜΑΧΟΣ
ΥΕΙΩ
ΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Contuli. Habet Marini Vat. 9133 f. 162 ex suo apographo; edidit Amaduzzi anecd. litt. Rom. IV (1783) 528 (hinc Franz 6379); Fiorelli catal. 23.
Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἑρμαδίων Ἐπιμάχ[ῳ]? υἱῷ μνήμης χάριν.

1580 Ad viam Salariam prope moenia urbis in vinea Naria nuper detecta GIORGI.

Ρ Ν . . . ΙΣΜΗ
ΤΗΡ·ΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΩ·ΤΕΚΝΩ·
ΤΟΝΤΙΤΛΟΝ
ΑΝΕΘΗΚΕ
LV . . SIBI ET SVIS
. EOR

Duo apographa extant in Dominici Giorgi schedis Casanatens. vol. XI, ipsius alterum (n. 166), alterum accuratius ab abbate Raggerio factum d. XXII Apr. 1738, quod supra proposui; repetiit Henzen CIL VI 7967.
1 Ρ....Σ·Μ (nihil ultra) Giorgi — 3 puncta omisit Giorgi — 7 hiatum non indicat Giorgi.
Fortasse Ἑ[ρμ(α)]ῖς μήτηρ γλυκυτάτῳ τέκνῳ τὸν τίτλον ἀνέθηκε.
Lu . . . sibi et suis [et libertis] eor[um.

1581 In museo lapidario Vaticano.

ΕΡΜΑ
ΠΟΛΥΑ
ΡΑ

Descripsi.
Ἑρμα . . . Πολυ . . .

1582 Romae *nel palazzo del march. Nari* PTOL. Ibidem (i. e. in oppido Malleano in Marsis), nunc Bononiae in typographia S. Dominici MVR. SEG. Est ibidem in museo.

ЄΡΜΗϹ · ЄΙΟΥΛΙΑ
ΑΡϹΙΝΟΗ · ϹΥΜ
ΒΙΩ · ΖΗϹΑϹΗΚΑ
ΛΩϹΜЄΤΑΥΤΟΥ
ЄΤΗ · ΚΗ · ΜΗ · Γ ·
ЄΠΟΙΗϹЄΜΝΗ
ΜΗϹ · ΧΑΡΙΝ ·

Descripsimus Zangemeister et ego. Sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 8, 97; missam a Ciampinio Muratori 1351, 12; hinc Franz 6743; habet Seguier cod. Paris. Lat. 16932 f. 310.

Ἑρμῆς Εἰουλίᾳ Ἀρσινόῃ συμβίῳ ζησάσῃ καλῶς μετ' αὐτοῦ ἔτη κη', μῆ(νας) γ', ἐποίησε μνήμης χάριν.

1583 Apud C. Strozzium BARB. Florentiae in villa suburbana Strozziorum ad Montem Hugonis MAR.

ЄΡΜΗ
ΑΛΥΠЄ
ΧΑΙΡЄ

Sched. Barberin. XXX 182 f. 43 (fortasse Holstenii); ex Lupi apographo Marini Vat. 9133 f. 317. Edidit Gorius I 418; hinc Murat. 1685, 13 et Franz 6380.

Ἑρμῆ ἄλυπε χαῖρε.

1584 Albae cippus utrimque inscriptus in S. Maria Rotunda ANTIQVIORES OMNES. (Romae) apud Franc. Brachianensem marmorarium prope S. Andream ad saepes DON. MARVC. Florentiae in villa suburbana Strozzi ad montem Hugonis LVP. GOR.

a

ЄΡΜΙΑΙ
ΒΑΡΓΥΛΙΗΤΗΙ
Λ · ΑΤЄΙΛΙΟϹ
ΚΑΙϹЄΙΛΙΑΝΟϹ
ΦΙΛΩΙΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΙ

b

Λ · ΚΛΑΥΔΙΩΙ
ΔΙΟΔΩΡΩΙ
Λ · ΑΤЄΙΛΙΟϹ
ΚΑΙϹЄΙΛΙΑΝΟϹ
ΦΙΛΩΙΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΙ
ЄΥϹЄΒЄϹΤΑΤΩΙ
ΚΑΙΓΛΥΚΥΤΑΤΩΙ

a *Ἑρμίαι Βαργυλιήτηι Λ. Ἀτείλιος Καισειλιανὸς φίλωι καὶ τροφίμωι.*

b *Λ. Κλαυδίωι Διοδώρωι Λ. Ἀτείλιος Καισειλιανὸς φίλωι καὶ τροφίμωι εὐσεβεστάτωι καὶ γλυκυτάτωι.*

Dedi Smetii exempla, quiscum consentiunt plerique. — Utrumque titulum iuxta habent Iucundus Bonon. et Magl. 28, 5 f. 177'. 28, 34 f. 37'; Ligorius Neap. VII 492 et Taur. II (ex eo Metellus Vat. 6039 f. 342); Cittadini Vat. 5253 f. 330' et Marc. XIV 116 f. 52. 59; Smetius f. 139 nescio ab Pighio an ab Morillonio acceptum; ex Smetio et Metello Grut. 660, 8. 9. — Titulum *a* ex Grutero Ios. Rocco Vulpius Vetus Latium profanum (Patav. 1736) VII 119. — Tit. *b* Iucund. Veron. f. 159. Magl. 28, 5 f. 104' et 178. Idem Magl. 28, 34 f. 37' et Bonon. litteris minusculis; inde Donius Vat. 7113 f. 18' et ex suo apographo idem Marucell. A 293 p. 221; Sirmond cod. Paris. 10808 f. 35'; Lupus Vat. 9143; ab Lupo ut videtur Gorius Marucell. A 189 et inscr. Etrur. I 405 n. 213; ex suis ut ait schedis Murat. 1451, 6 (ex Smetio); Franz 6381. 6605.

Variam lectionem dabo selectam; de versibus ab Iucundo (et Donio) de more falso divisis nihil addam. Tit. *a* v. 1 sq. ЄΡΜΑΙ|ΒΑΡΓΥΛΗΤΗΙ Iuc. Bonon. — Post v. 6 unus Cittadini addit versum septimum ΗΔΙϹΤΗΩΙ (voluit ἡδίστῃ), quem recipere non ausus sum — Tit. *b* v. 3 sq. ΛΑΤΟ|ΣΙΛΙΟΣΚΑΙ Iuc. Veron. — v. 4 ΚΑΙΩΙΝΙ...ΟϹ Gorius in schedis — 5 sq. omis. Lupus et Gorius — 7 ЄΥϹЄΒЄϹΤΟ|ΑΤΩ Iuc. Magl. f. 104' et Donius Vat. — 8 omis. Iuc. Veron. et Magl. f. 104' (item Donius).

Steph. Byz. *Βαργύλια · πόλις Καρίας ... ὁ πολίτης Βαργυλιάτης.*

1585 Ibidem (i. e. in ecclesia S. Sebastiani extra muros) SAB. Romae IVC. Sine loco VALV. In S. Sebastiano arula SMET. et RELIQVI. — *Nella casa di M. Ascanio Magarozzo* LIG. Neap. VII 478, qui praeter haec etiam anaglyphum finxit. — Ex collectione Campana Parisiis in museo (*Louvre*) FROEHN.

ЄΡΜΙΑ
ΘΡЄΠΤΩ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ϹЄΞ//ΙΟϹ
ϹЄΟΥΗΡΟϹ

Sabinus Ottobon. f. 128; Iucundus Bonon. et Magl. 28, 34 (syll. II) f. 8' (ex Iucundo per schedas Piccartianas Reinesius XI 46, epist. p. 365); Valrasonius sched. Holkham. f. 67 n. 314; Accursius Ambr. D 420 f. 73'; ex L(udovici) B(udei) apographo Metellus Vat. 6039 f. 296; ex suo apographo Smetius ed. f. 110 (ex Metello et Smetio Grut. 687, 3); ex Smetio, ut videtur, supplevit Ligorius Neap. VII 472 et 478; a Ligorio pendent Ursinus Vat. 3439 f. 122, Cittadini Vat. 5253 f. 321', Suaresius Vat. 9139 f. 84, Gorius Marucell. A 6 et ed. in Donii inscr. tab. XI 3 coll. p. LXXIX, Murat. 1173, 1 et 1468, 4; descripsit etiam Boissard ms. f. 277, ed. VI 134 (inde Montfaucon *ant. expl.* V 1 p. 64 n. 32; ex editis Franz 6382; denuo Froehner *inscr. gr. du Louvre* n. 192.

1 ЄΡΜЄΙΑ Met. — 4 ϹЄ....ΙΟϹ Sab. ΣΕΖΚΙΟΣ Iuc. ϹЄΞΙΟϹ Valv. ϹЄΞΤΙΟϹ Met. ϹЄ//////ΙΟϹ Boiss. ϹЄΞ///ΙΟϹ Acc. *Σέξ[τ]ιος* Froehn. ϹϹΞ///ΙΟϹ Smet. ϹЄΞΤΙΑΙΟϹ Ligorius eiusque asseclae.

Ἑρμίᾳ θρεπτῷ γλυκυτάτῳ Σέξ[τ]ιος Σεουῆρος.

1586 *In la medesima casa* (i. e. *di Francesco Porcaro*) Ivc. Sab. Met. Pigh. In aedibus Porcariorum ad Minervam Citt. In aedibus Portiorum (sic) Lips. Ibidem (i. e. in domo Caroli Astalli) Acc. In domo card. Valle, nunc Altemps Chis. 167. *In casa Porcari, che è oggi del princ. Panfilio alla Ciambella* Ptol. *Dans la cour d'une maison, qui étoit autrefois des Porcari, qui est auprès de St. Jean de la Mauve* Seg. In museo Vaticano Os. KOO.

Θ Χ

ЄΝΘΑΔЄ
ΚЄΙΜЄΘΑ
ЄΡΜΙΟΝΗ
ЄΥΤΥΧΗC
ΛΟΥΚΙΑ
ЄΡΜΙΑΝΟC

Descripsi. Iucundus Veron. f. 94'. Magl. 28, 5 f. 30' et 28, 34 (syll. II) f. 115; eodem exemplo Sabinus Ottobon. f. 31. Chis. V 168 f. 67. Marcian. f. 112 (inde Belloni Marc. XIV 192 f. 47); ex Iucundianis Donius Vat. 7113 f. 18', Metellus Vat. 6039 f. 292; Pighius Berol. f. 87; Knibbe Berol. p. 48; Accursius Ambr. D 420 f. 27; Cittadini Vat. 5253 f. 366. Marc. XIV 116 p. 74; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3 p. 243; Seguier Paris. 16932 f. 171. Edidit Lipsius auct. p. 59 (inde Grut. 869, 12); missu Ciampinii Murat. 1085, 15 corrupte, melius 1427, 5 (ex Iucundianis, ut probat titulus adhaerens); denuo Osann syll. p. 423, 15; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6383.

Θ(εοῖς) χ(θονίοις). Ἐνθάδε κείμεθα Ἑρμιόνη, Εὐτύχης, Λουκία, Ἑρμιανός.

Huius tituli apographum novicium in lapide factum Catinae apud Iosephum Recupero vidit Ferrara *storia di Cat.* p. 347, eundemque vasi nigro insculptum apud Antonium Borione extitisse traditum est in schedis Aureli Guarnierii litt. F f. 245.

1587 *Magazzini Vaticani* Am. Sine loco Card.

ω
ЄΡΜЄΙΟΝΗΘΥΓΑΤΡΙ
ΠΙCΙΝΝΑΜΗΤΗΡΑΝЄΘΗΚЄΝ
ΗΑΠЄΔΩΚЄΝΜΗΝΑΙΗΜΖ
ΗΙΝΙЄΠΙΚΛΗΒΑΡΚΩЄΟΟΑ

Totam Amati Vat. 9758 f. 4. Vv. 1 et 2 Cardinali *inscr. ined.* (ed. 2 Bonon. 1819) n. 172 (= *opusc. lett.* fasc. XII p. 273, 172); ex Cardinalio Franz 6384.

1 ΤΙΓΑΤΡΙ Card. — 2 ΠΙCCΙΝΝΑ Card.

Ἑρμιόνῃ θυγατρὶ Πίσιννα μήτηρ ἀνέθηκεν, ἣ ἀπέδωκεν μῆνα(ς) ι' (?), ἡμ(έρας) ζ', ἣ [ἦν?] ἐπίκλην Βαρκω....

Nomen peregrinum (Syrium fortasse) v. 4 non expedio; Πίσιννα non videtur diversum a *Pusinna*, quod cognomen est in titulo Latino agri Mediolanensis CIL V 5639; ἀπέδωκεν videtur esse i. q. ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα, cf. infra n. 1607.

1588 Romae in coemeterio Priscillae Bold. Mar. Anagniae Pxur.

ЄΡΜΟΓЄΝΗΧΑΙΡЄЄΤΗ
ΒΙΩCΑC·ΜЄ·ΚΑ
ΛΩCΠΡΑΞΑCΜΗΔЄ
ΝΑΛΥΠΗCΑCΜΗΔЄ
ΝΙΠΡΟCΚΡΟΥCΑC

Boldetti *osservaz.* p. 573; Marangoni acta S. Victorini (1740) p. 72; ex Marangonio Murat. 1885, 4; denuo Perret *les catac. de Rome* V tab. III α; repetiit Kirchhoff CIG IV 9689.

3 ΠΡΑΞΑ Bold. Mar. — 5 ΠΡΟΗΚΡΟΥCΑC Bold.

Ἑρμογένη χαῖρε, ἔτη βιώσας με', καλῶς πράξας, μηδένα λυπήσας, μηδενὶ προσκρούσας.

Videtur christiana.

1589 Romae *in via dei Banchi Vecchi presso il Banco di S. Spirito rep. uno scaglione di marmo.*

.ΩΝ·ΘЄΡΑΠΩΝ·ΑΝΗ.
.ΦΟC·ЄΝΘΑΔЄ·ΚЄΙΜΑΙ·
ΜΟΚΡΑΤΗC·ΑΓΑΘΟC·
ΙЄΗ·ΠΑΤΡΗCΑΠΟΤΑΡC
ΟΙCΙΛΟΓΟΙCΤΑΜΙЄΙΩ

Gatti *bull. comun.* 1886 p. 282.

Μουσά]ων (?) θεράπων, ἀνὴ[ρ σ]οφὸς ἐνθάδε κεῖμαι
Ἑρ]μοκράτης ἀγαθὸς [γεν]εῇ (?), πάτρης ἀπὸ Ταρσ[οῦ
.....οισι λόγοις ταμιείω ....

Videtur sophista ille fuisse et apud Tarsenses quaestorio munere functus.

1590 In villa Glienicke prope Potsdam penes Carolum principem Borussorum; Roma aut Neapoli advecta.

[illegible]
ΚЄΙΜΑΙΔЄΝΓΑΙΗΠΡΟ.
ЄΡΜΟΦΙΛΟCΠΑΤΙ

Descripsit Bormann a. 1881.

ἀργαλέῃ νούσῳ ....
κεῖμαι δ' ἐν γαίῃ προλ[ιπὼν φάος ἠελίοιο,
Ἑρμόφιλος πατρ ....

1591 Ad Sacram viam reperta tabula marmorea; litterae rudes.

Γ
ΕΓΜΟ
ΦΙΛΟC
ΚΟCΜΟC

Fiorelli *notizie degli scavi* 1879 p. 114.

Ἑρμόφιλος Κόσμος?

1592 Romae apud Io. Bapt. Guidi.

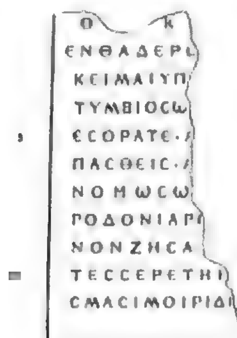

C. L. Visconti *giorn. arcad.* 1856 fasc. 144, 47, 65; inde ego mus. Rhen. 34, 194.

Θ. κ.
Ἐνθάδ' Ἔρω[ς] κεῖμαι τυ[μ]βίδιος, ὡ[ς] ἐσορᾶτε,
ἁ[ρ]πασθεὶς αἴφνης ὡ[ς] ῥόδον ἐαρινόν,
ζήσα[ς] τέσσαρ' ἔτη κ[λω]σαισι μοιρίδ[ιοις].

1593 Romae *palazzo Capponi* Mar. In museo Vaticano Os.

Θ K
ЄΡΩΤΙΝ ❦ ΙΛΗΜΟΝΙ
ΑΝΔΡΙ ❦ ΙΛΤΑΤΩ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Descripserunt Seguier Paris. 16932 f. 202 et Marini Vat. 9133 f. 177; item Osann syll. 429, 52; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6482.

2 et 3 W Seg. Mar. Thorl. ω Os. — 4 Σ Seg. Mar. Os. C Thorl.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἐρῶτιν (i. e. Ἐρώτιον) Φιλήμονι ἀνδρὶ φιλτάτῳ μνήμης χάριν.

1594 Romae apud Io. Bapt. Guidi Visc. In aedibus Castellani nunc est cippus exiguus.

ЄΥ ❦ ΥΧΙ
ЄΥΑΡЄCΤЄ
ЄΤΩΝ · ΙЄ

Descripsimus Forcella, Dahn, ego. Edidit Visconti *giorn. arcad.* 1856 p. 144.

Εὐψύχι, Εὐάρεστε, ἐτῶν ιε'.

1595 Romae ante portam S. Sebastiani repertus lapis a Thorlacio Havniam asportatus Lindb. Apud Vescovalium Am. Havniae Uss.

D M
ΧΡΗCΤΟCΤЄΘΑΠΤ
ЄΥΒΟΥΛΟCЄΝ
ΘΑΔЄΞЄΝΟC
ЄΤΑΙΡΟCΑΓΑ
ΘΟCΧΡΥCΟΧΟ
ΟCΚΟΡΙΝΘΙΟC
ЄΥΒΟΥΛΟCΜЄΝЄΓΩ
ΓЄΠΑΤΡΙCΔЄΜΟΙ
ЄCΤΙΚΟΡΙΝΘΟC
ΚΑΙΠΡΟΧΟΑΙCΧΑΙ
ΡΩΤΑΙCΑΠΗ
ΜΩΝЄΤΑΡΩΝ
T·FLAVIVS
PRISCVSET
CAPITOFECE
RVNT

Sic Amati Vat. 9737 f. 59. Edidit Lindberg catal. numm. cet. quae reliquit Birg. Thorlacius p. 106; hinc Franz 6226; denuo Ussing *graeske og latinske indskrifter* (1854) p. 8, 8. Repetiit Henzen CIL VI 18175.

12. 13 ΗΜΩΝ omnes.

D(is) m(anibus).
Χρηστὸς τέθαπτ' Εὔβουλος ἐνθάδε ξένος,
ἑταῖρος ἀγαθός, χρυσοχόος Κορίνθιος.
Εὔβουλος μὲν ἔγωγε, πατρὶς δέ μοί ἐστι Κόρινθος,
καὶ προχοαῖς χαίρω ταῖς ἀπ' [ἐ]μῶν ἑτάρων.
T. Flavius Priscus et Capito fecerunt.

1596 Romae in coemeterio Praetextati Mar.

ЄΥΔΑΙΜΩΝΚΑΙ
ΥΓΙΑΙΟΥΛΙΟΥCЄ
ΟΥΗΡΟΥΑΠЄΛЄΥ
ΘЄΡΟΙΑΓΑΠΗΤΙ
ΩΝΙЄΤΩΝ·ЄΙ·ΚΑΙ
ΡΩΜΙΗΜЄΡΩΝ
ΙΒ·ΤЄΚΝΟΙCΧΑΡ
ΡΙΝΜΝΗΜΙC

Edidit Marangoni acta S. Victorini (Romae 1740) p. 135; inde Murat. 1863, 8 et Oderici dissert. p. 51; repetiit Kirchhoff CIG IV 9668.

Christianam esse non certum.

Εὐδαίμων καὶ Ὑγία Ἰουλίου Σευήρου ἀπελεύθεροι Ἀγαπητιανῷ ἐτῶν ει' καὶ Ῥώμ[η] ἡμερῶν ιβ', τέκνοις χάριν μνήμ[η]ς.

1597 In museo lapidario Vaticano.

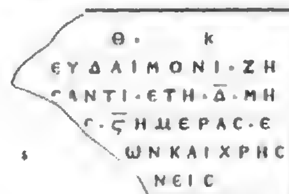

Descripsi. Edidit Osann syll. p. 431, 69; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6396.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Εὐδαίμονι ζήσαντι ἔτη δ', μη[να]ς ς', ἡμέρας ε' ...ων καὶ Χρήσ[τη γο]νεῖς.

1598 In domo D. Laurentii Magdalenae Ivc. Met. In aede Evangelistae Magdalenae Acc. Mvr.

Θ К
ЄΥΔΑΜΟϹ
ΚΑϹΤΟΡΟϹ
ΑΦΡΟΔЄΙϹЄΥϹ
ΚΑΙΡЄ

Iucundus Benon. et Magl. 28, 5 f. 60. 28, 34 (syll. II) f. 61 versibus non divisis. Hinc videntur pendere Accursius Ambros. D. 420 f. 23' (inde Murat. 1027, 1) et Metellus Vat. 6039 f. 329 (inde Grut. 870, 1). Ex editis Franz 6387.

4 ΑΦΡΑЄΙϹ·ЄΥϹ Met. — 5 Κ·Α·Ι·Ρ·Є Met. et ΚΑΙΡЄ omnes, quod unum sufficere videtur ad unum omnium communem archetypum demonstrandum.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Εὔδαμος Κάστορος Ἀφροδεισιεύς, [χ]αῖρε.

1599 *Trovata ultimamente negli scavi della via Appia; è presso il vicebibliotecario del comune di Forlì.*

ΕΥΕΛΠΙϹ
ΜΟΙΤΟΔΕ
ΛΕΤΟΝ-ΕϹΤΕϹ
ΙϹ·ΔΕΛΓ

Casali epist. ad Rocchium d. XIII m. Iul. 1857, unde descripsit Dessau.

... Εὔελπις · [ἐ]μοὶ τάδε ... [μεγ]αλ[ε]ῖον ἐπι[γ]τι κτλ'.

Videtur carmen fuisse, incertum iambicum an dactylicum.

1600 In Vaticano museo lapidario cippus ornatus.

Θ К
ЄΥЄΛΠΙϹΤΩ
ΦΙΛΩ
ΜϹΑΡΔΟΝΥΞ
ЄΠΟΙΗϹЄΝ

Descripsi.

Θ. κ. Εὐελπίστῳ φίλῳ Μ. Σαρδόνυξ ἐποίησεν.

1601 In S. Viti dioecesis Praenestinae Mvr. *Camaldoli sopra Frascati in museo card. Passionei* Pass. Nunc in museo Vaticano.

Θ К
ΠΑΤΡΙΔΟϹЄΚΖΜΥΡΝΗϹΒΡΟ.
ΤΟΙΜЄΥΘΑΛЄΑΚΑΛЄЄϹΚΟΝ
ЄΙΝЄΚЄΜΗϹΩΡΗϹΚΑΙ
ΜЄΓЄΘΟΥϹЄΡΑΤΟΥ
ΑΛΛΑΜЄΜΟΙΡΟΛΟΗΠΡΙΝΙΟΥ
ΛΟΙϹΠΛΗϹΑΙΠΑΡЄΙΑϹ
ΗΡΠΑϹЄΠΑΡΦΙΛΙΩΝΟΥϹ
ΤΡΟΦЄΑϹЄΚΑΛΟΥΝ

Descripsi. Ab Roccho Vulpio Muratori 1082, 1; denuo Passionei inscr. p. 139, 17; repetiit Franz 6228.
V. 1 om. Pass.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Πατρίδος ἐκ Ζμύρνης Βροτεί μ' Εὐθαλέα καλέεσκον
εἵνεκ' ἐμῆς ὥρης καὶ μεγέθους ἐρατοῦ·
ἀλλά με μοῖρ' ὀλοή, πρὶν ἰούλοις πλῆσαι παρειάς,
ἥρπασε πὰρ φιλίων, οὓς τρεφίας ἐκάλουν.

Cf. epigr. 657.

1602 Via Latina.

Χ Є - Ρ Є
ЄΥ·ΘЄ·Ι·Χ
Α

Descripsit C. L. Visconti.
Χῖρε Εὐθεία vel χῖρε [σ]ύ, Θεία.

1603 In vinea montis Aventini lapis repertus, nunc in museo Capitolino.

ϹΤΗΛΗΜΑΡΜΑΡЄΗ
ΤΙΝΟϹЄΙΥΤΑΦΟϹ
ΩΚЄΟϹ ΙΠΠΟΥ
ΤΙϹΔΟΝΟΜΑΕΥΘΥΔΙΚΟϹ
ΤΙΚΛЄΟϹΑΘΛΟΦΟΡΟϹ
ΠΟϹΑΚΙϹЄϹΤЄΦΘΗϹΔΡΟΜΟΝ
ΠΟΛΛΑΚΙΤΙϹΔЄΛΑЄΝΜΙΝ
ΚΟΙΡΑΝΟϹ·ΩΤΙΜΗϹ
ΚΡЄϹϹЄΝΟϹ
ΗΜΙΘЄΩΝ

Descripsi. Habet Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 33; ed. Guasco mus. Capit. III 211; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6311. Cf. Visconti *su due musaici* (1788) p. 41.

α. Στήλη μαρμαρέη, τίνος εἶ τάφος; β. ὠκέος ἵππου·
α. τίς δ' ὄνομα; β. Εὐθύδικος· α. τί κλέος; β. ἀθλοφόρος.
α. ποσ(σ)άκις ἐστέφθης δρόμον; β. πολλάκις. α. τίς δ' ἔλαέν μιν;
β. Κοίρανος. α. ὢ τιμῆς κρέσσ(ο)νος ἡμιθέων.

Cf. ad epigr. 625. — 3 verum numerum cum versus non caperet, posuit poeta πολλάκις, quod si non metro, at numeris satisfacere videbatur.

1604 *Provenente dal negoziante Fossati di Roma nel 1844* Lopez. Nune Parmae in museo tabula marmorea Borm.

I L I E
P O S S I S *vacat*
Ο Ν Ω Τ Ι Β Ο Υ Ρ Τ
Κ C Ι Μ Α Ι Π Λ C Ι Φ Ι Λ
Λ^Є Ι † Α C Є Ν Κ Λ Є Ι Τ Η Ι
Λ C Ι Ν Ο Ι C Ν Λ Ρ Є C Λ C *vacat*
Ο Λ Λ Є Ρ Ο Ν C Τ Є Φ Ο C Η Ρ Α Κ Λ Η Ο
Ο Ν Τ Λ Є Ν Ι C Τ Η Θ Є C C Ι Κ Λ
Λ Υ Ψ Є Τ Ο Π Λ Ν C Ο Φ Ο
C Ν Υ Ν Μ Ν Η C Θ Η Τ Є
Ι Δ Ι Ξ Ι C Λ Ζ Ω Ο C Ζ Ω Ο
Τ Ο Ι C Ι Μ Є Μ Ν Η C Θ Є Λ Ο
C Ζ Ω Ο C Є Λ Є Ξ Λ C Υ Θ Υ
Τ Ο Ν Ο C Π Λ C Ι Ν Є Π Ι C Ι Ν

Descripsimus ex lapide Bormann, ex ectypo a Bormanno facto ego. Habet Lopez catal. mus. Parm. ms. p. 31 cl. V 68; ex schedis Lopezii Welcker mus. Rhen. VI (1847) p. 100, 20; hinc Franz 6747*b* et ego epigr. 724. Cf. Gomperz *Zeitschr. f. oesterr. Gymn.* 1878 p. 438.

1 QVAMETE Lopez ms. QVI IIVIETE idem apud Welckerum.

Nec iusti ubique numeri neque aequali longitudine versus fuisse videntur. Superscriptum nomen defuncti [Εὐθυτ]όνῳ Τιβεργ[ίνῳ. Dein primum distichon hoc fere fuit

'Ενθάδε] κεῖμαι πᾶσι φίλ[οις στοναχὰς καταλ]είψας,
ἐν κλειτῇ ['Ρώμῃ τοῖς Πρ]ασίνοις ἀρέσας.

V. 7 θαλερὸν στέφος 'Ηρακλῆο[ς, 8. 9 -οντα ἐνὶ στήθεσσι κάλυψε(?) τὸ πάνσοφον [ἦθος], 10 νῦν μνησθῆτε, 11 [ἐπ]ιδείξιε(?), ὦ ζωὸς ζωο[ῖς ἐπίδειξα βρο]τοῖσι, 12 μέμνησθε λέ[γων, 13 ζωὸς ἔλεξα Εὐθύτονος· πᾶσιν ἐπ(ε)ίσιν scil. ὁ θάνατος.

1605 In S. Crucis in Hieros. Mvr. Sec. In porticu monasterii S. Crucis Mar.

ЄΥΚΑΡΠΙΑ
ЄΥCЄΒЄCΤΑΤΗЄΖΗCЄΝ
ЄΤΗΚΛΖΩCΙΜΙΩΝ
CΥΜΒΙΟCЄΠΟΙΗCЄΝ

Missam a Ramaginio et Vandelio Mutinensi Murat. 1340, 4 (inde Franz 6389); Seguier Paris. 16932 f. 208; ab Ficoronio missam habet Gorius Marucell. A 6 bis; ex suo apographo Marini Vatic. 9133 f. 237.

1 litteram proceram unus Gorius — 3 ΚΛ idem.

Εὐκαρπίᾳ εὐσεβεστάτῃ, ἔζησεν ἔτη κα', Ζωσιμίων σύμβιος ἐποίησεν.

1606 Loco non indicato.

ΕΥΛΟΓΙΔ

Cardinali *giorn. arcad.* (1821) XI 229.

Εὐλογί[α]?

1607 *Negli scavi fatti in Tor Sapienza l' a. 1861* Act. Fragmentum *b* in repositis musei Laterani vidit Borm.

a ΑΡΤΙΜЄΓЄΥΟΜЄΝΗΝΖΩ | ΗCΒΡЄΦΟC *b*
ΗΡΠΑCЄΔΑΙΜΩΝΚΑΙΟΥ | ΠΑΤΡΟC
ЄΙΔΟΝΑΓΩΤΥΠΟΝΑΛΛЄΘΑΝΟΝ
ЄΝΔЄΚΑΧΡΗCΑΜЄΝΗΜΗΝΩΝΦΑΟC
ЄΙΤΑΠΟΔΟΥCΑ ⸙ ΚЄΙΜΑΙΞЄΝΤVΜ
ΒΟΙCΙΤΟΝΑЄΙΧΡΟΝΟΝΟΝΜΗΚЄΘΟΡΜ *sic*
CΑΤΦΩC ⸙ CΥΔΑΝΑΓΝΟΥC · ΚΛΑΥ
CΟΝΞЄΙΝΑΤΟΝЄΥΝΟΗCΤΥΜΒΟΝ
ЄΝΟC

Fragm. *b* descripsit Bormann; omnia in Actis ministerii pontificii commercio praepositi, unde edidi mus. Rhen. 34, 189.

"Αρτι με γινομένην ζωῆς βρέφος ἥρπασε δαίμων,
καὶ σὺ πατρὸς εἶδον [ἐ]γὼ τύπον, ἀλλ' ἔθανον
ἕνδεκα χρησαμένη μηνῶν φάος, εἶτ' ἀποδοῦσα
κεῖμαι ἐν τύμβοισι τὸν ἀεὶ χρόνον(ον),
μηκέθ' ὁρῶσα τ[ὸ] φῶς.
σὺ δ' ἀναγνοὺς κλαῦσον,
ξεῖν[ε], τὸν Εὐνόης τύμβον [ἀμειβόμ]ενος.

V. 2 poterat καὶ πατρὸς εἶδον ἐγὼ [τὸν] τύπον — 3 de verbo ἀποδοῦναι cf. supra ad n. 1587.

1608 In coemeterio Priscillae Fabr. In vico Mariae Megingae in Germania Mur.

ΕΥΠΟΡVS
ΟΥΡΒΙΚΩΦΙ
ΛΙΩΒΕΝΕΜΕ
ΡΕΝΤΙΦΗΚΙ

Muratori 1161, 10 ex Bocardo; Fabretti V 251; repetiit Franz 6716.

2 ΟΥΡΒΙΚΟ Fabr.

Euporus Urbico filio benemerenti feci.

1609 Infra Capitolium ad DD. Cosmae et Damiani.

ΘΕΟΙCΔΛΙΑΜΟ
CΥΠΟCΙΑΖΗCΑCΕΝΙΑΥ
ΚΑΙΜΙΙΜΗΝΙΑΗΜΕΡΙΖ
ΖΩCΙΜΗΖΗCΑCΜΗΝΗ//
//ΙΩΙΙΜΗΤΗΡΕΠΟΙΗCΕ
ΤΕΚΝΟΙCΓΛΥΚΥΤΑΤ

Manutius Vat. 5241 p. 243 n. 4 (inde Donii sched. Marucell. A 188).

Θεοῖς [δαί]μο(σιν). [Ε]ὐπωσίᾳ ζήσασ(η) ἐνιαυ(τὸν) καὶ ⟨Μ Ι Ι⟩ μῆν(ας) ια', ἡμέρ(ας) ιζ', Ζωσίμῃ ζήσασ(η) μῆν(ας) η', [Ζ]ώη μήτηρ ἐποίησε τέκνοις γλυκυτάτ(οις).

1610 Romae in coemeterio Priscillae extra portam Salariam urnula distructa, optimis litteris.

ΤΗΑΠΛΟΥC
ΤΑ·ΤΗΚΑΙΠΙC
ΤΗΘΡΕΠΤ
ΕΥΠΟ
Δ

Marini Vat. 9153 f. 264, qui descripsit a. 1781.

Τῇ ἀπλουστάτῃ καὶ πιστῇ θρεπτῇ Εὐπο....

1611 Romae apud Capranesium.

ΘΕΟΙCΔΑΙΜΟCΙ//
ΤΥΧΗ·ΕΥΠΡΕΠΕΙ
ΘΡΕΠΤΩ·ΟCΤΙC
//ΒΙΩCΕ·ΕΤΗ·Ι
ΜΗΝΑC·ΙΑ·ΗΜΕΡΑC
ΙΕ

Amati Vat. 9745 f. 35.

Θεοῖς δαίμοσι[ν]. Τύχῃ Εὐπρέπει θρεπτῷ, ὅστις [ἐ]βίωσε ἔτη ι', μῆνας ια', ἡμέρας ιε'.

1612 Romae.

D M
EVRESINENTHADE
GECATECHITHA
NATOEOLACHVSA
METERATENEVTE
CHNONEVDEMONES
PARHODITAE

Edidit Fabretti p. 465, 100; inde Franz 6229, ego epigr. 686.

D(is) m(anibus).
Εὕρεσιν ἐνθάδε γῆ κατέχι θανάτοιο λαχοῦσα[ν],
μητέρα τὴν εὔτεχνον· εὐδαίμονες, παρόδιται.

Cf. Welcker *allgem. Schulzeitg.* 1830 II 693 n. 86 et Hermann opusc. IV 327.

V. 2 εὔτεχνον i. e. εὔτεκνον, ut vidit Welcker.

1613 In museo Vaticano lapidario.

ΕΥCΕΒΙΟCΕΝΘΑΔ
ΕΚΕΙΜΕΘΕΩΜΕΜ
ΕΛΗΜΕΝΟC

homo staturae parvae, quem
fugit tigris similisve belua

Descripsi. Ex schedis Thorlacii Franz 6392.

Videtur hominis christiani, qui beluis obiectus periit.

Εὐσέβιος ἐνθάδε κεῖμαι, θεῷ μεμελημένος.

1614 Reperta in sepulcro ad viam Aureliam sito, extat in villa Pamphili Henz. Loco non indicato Am.

ΕΥCΕΒΙΩ
ΥΙΩ·ΚΑΙ
CΥΝΒΙΩΑΥ
ΤΟΥΦΛΑΒΙΛ
ΛΗΙΑΜΜΩ
ΝΙΑΝΟC
ΟΠΑΤΗΡ

Descripsit Henzen a. 1845. Est in schedis Amatii Vat. 9735 f. 26.

2 ΤΙΩ Henz. — 5 ΛΗ·ΑΜΜΩ Am.

Εὐσεβίῳ υἱῷ καὶ συνβίῳ αὐτοῦ Φλαβίλλῃ Ἀμμωνιανὸς ὁ πατήρ.

1615 A. 1702 in monte Aventino cippus marmoreus repertus in vinea Presbyterorum (S. Sabinae vicina Montf.), in museum Albanum translatus Gor. Nunc in museo Capitolino.

ΤΟΝϹΟΦΙΗϹΠΡΟΥΧΟΝΤΑ
ΚΑΙΕΥΤΕΚΝΙΗϹΑΡΟΤΗΡΑ
ΤΟΝΠΑΤΕΡΗΜΕΤΕΡΟΝ
ΠΟΛΛΟΙϹΙΧΡΟΝΟΙϹΓΕΓΑΩΤΑ
ΤΟΝΤΡΙϹΑΡΙϹΤΕΥϹΑΝΤΑ
ϹΥΝΕΝΤΕΙΜΟΙϹΙΦΙΛΟΙϹΙ
ΕΥΤΟΝΙΟΙΠΑΙΔΕϹΠΑΤΕΡ
ΕΥΤΟΝΙΟΝΤΕΘΝΕΩΤΑ
ΠΟΛΛΑΚΙϹΥΜΝΗϹΩΜΕΝ
ΕΝΑΙϹΤΗΛΑΙϹΙΓΡΑΦΕΝΤΑ

Descripsi et contuli. Habet Gorius sched. Marucell. A 195 p. 32; ed. ex suo apographo Montfaucon diar. Ital. p. 164; inde Murat. 628, 2; Donat. 244, 1; denuo Guasco mus. Cap. III 208; Franz 6230.

Τὸν σοφίης προὔχοντα καὶ εὐτεκνίης ἀροτῆρα,
τὸν πατέρ' ἡμέτερον πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα,
τὸν τρὶς ἀριστεύσαντα σὺν ἐντείμοισι φίλοισι
Εὐτόνιοι παῖδες πατέρ' Εὐτόνιον τεθνεῶτα
πολλάκις ὑμνήσωμεν ἐν(α)ὶ στήλαισι γραφέντα.

Cf. epigr. 601. — V. 1 *σοφίης* genetivus pariter ac *εὐτεκνίης* pendet ab *ἀροτῆρα*.

1616 Romae ex coemeterio S. Hippolyti.

ΕΥΤΥΧΗϹΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΜΑΙ
ΕΥΤΥΧΙΔΗϹΤΟΝΑΔΕΛΦΟΝ
ΕΘΑΨΑΤΟΠΟΛΛΑΔΑΚΡΥϹΑϹ
ΕΝΔΙΔΥΜΩΙΓΕΝΕΗΙΜΟΥΝΟϹ
ΕΧΩΝΒΙΟΤΟΝ

Εὐτύχης ἐνθάδε κεῖμαι.
Εὐτυχίδης τὸν ἀδελφὸν ἐθάψατο πολλὰ δακρύσας,
ἐν διδύμοι γενεῇ μοῦνος ἔχων βίοτον.

Ex apographo, quod est inter schedas Sartianas quamquam non ab ipso Sartio factum, edidit Pelliccioni *Emiliano Sarti* p. 140, 1 litteris minusculis. Maiusculis litteris scriptum exemplum idem mihi benigne transmisit.

1617 Romae in villa Matthaeiorum Mur. (sine loco Ptol. Buon.) In hortis Viminalibus Nigroniis Seg. ibidemque a. 1773 vidit Venuti. *Piccolo marmo presso di me* Card. Velitris in museo Borgiano Uhd.

ΕΝΘΑ
ΔΕΚΕΙ
ΤΕΕΥΤΥ
ΧΗϹΝΗ
ΠΙΟΝΕΤΩ
ΝΗΚΑΙΙϲ

Sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 390 (inde Murat. 1671, 8); Seguier Paris. 16932 f. 30; Buonarroti apud Gorium Marucell. A 6. Ediderunt Venuti monum. Matth. III 169, 63; Cardinali *iscriz. Velit.* V 113; adhibitis schedis Uhdenii Franz 6393.

2 ΔΕΙΚΕΙ Ptol. — ΚΕΙΤΕ om. Uhd. — 6 ΝΗΚΘΗϹ Seg. ΝΗΚΑΙΙϲ Buon. ΝΗΚΑΙΙΕ Ptol. Venut. ΝΗΚΑΙΙϲ Uhd. ΝΗ·Κ·ΑΜ·Ι Murat. de suo, indeque puto Ν·ΕΚΑΜΙ Card.

Ἐνθάδε κεῖτε Εὐτύχης νήπιον ἐτῶν η' καὶ [ἡ(μερῶν)]? ς'.

1618 Apud Gentilem (Marium Boiss.) Delphinium ad forum piscarium Smet. Lig. Man. Ptol. *Casa Delfini* Seg. Addit Ligorius de suo fortasse *'fù nella casa di Margani'*. In museo Capitolino cippus Gu. Ego.

ΚΗΡΥΞΚΑΙΤΑΦΟϹΕΙΜΙ
ΒΡΟΤΟΥΠΑΡΟϹΑΡΧΕΧΟΡΟΙΟ
ΕΥΤΥΧΟΥϹΑΙΑΖΩΝΚΗ
ΡΑΜΙΝΥΝΘΑΔΙΟΝ
ΟϹΘΝΗΤΟΙϹΨΥΧΗΝΠΕΙ
ϹΑϹΕΠΙϹΩΜΑϹΙΝΕΛΘΕΙΝ
ΤΗΝΑΥΤΟΥΜΕΛΕΟϹΟΥΚΑΝ
ΕΠΕΙϹΕΜΕΝΕΙΝ

Descripsi et contuli. Smetius ed. f. 130; ex Smetio Ligorius Neap. VII 458 (Suares. Vat. 9193 f. 82) et Gruterus 328, 2; Manutius Vat. 5253 f. 322; Boissard ms. f. 172, ed. V 102; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 231; ex Ligorio et schedis Ptolomeis Murat. 650, 2; Seguier Paris. 16932 f. 56; Guasco mus. Cap. III 179; ex editis Franz 6231.

Κῆρυξ καὶ τάφος εἰμὶ Βροτοῦ πάρος ἀρχεχόροιο
Εὐτύχους παίζων κῆρα μινυνθάδιον,
ὃς θνητοῖς ψυχὴν πείσας ἐπὶ σώμασιν ἐλθεῖν
τὴν αὐτοῦ μέλεος οὐκ ἀνέπεισε μένειν.

Cf. epigr. 603.

1619 *Cortile del Palazzo Fiano*, cippus marmoreus.

ΕΥΤΥΑΙΟ
ΟΠΑΤΗΡ
ΖΗΝΟΒΙΟϹ
ΚΑΙΙϹΙΔΩ
ΡΟϹΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ

Descripsit Huebner a. 1857.

Εὐτυ[χ]ή[ς]? ὁ πατήρ. Ζηνόβιος καὶ Ἰσίδωρος μνήμης χάριν.

Intellego Zenobium et Isidorum Eutychii filios, quamquam praestat fortasse: *Εὐτυχίῳ ὁ πατὴρ Ζηνόβιος καὶ Ἰσίδωρος μν. χ.*, ut Isidorus frater fuerit defuncti.

1620 Romae in S. Eustachio Sab. Iuc. Acc. Romae Don. Rein. Mur. — Ibidem (l. c. ad parietem porticus divae Mariae Rotundae) Sab. Ottob. errore.

ΕΥΤΥΧΙΩΝΙ
ΚΛΥΚΥΙΑΤΩ
ΤΕΚΝΩΑΙΠΟΙ
ΗϹΑΝΟΙΓΟΝΙϹ
ΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ
ΟϹΤΙϹΕΖΗϹΕΝ
ΜΗΝΑϹΙΑ
ΗΜΕΡΑϹΙΑ

Sabinus solus servavit Ottobon. f. 35', Marc. f. 142', Chis. f. 71 (litteris minusculis); inde Iucundus (et quidem ex Marciano exemplo) Bonon. et Magliab. 28, 34 (syll. II) f. 52; ex Iucundo Accursius Ambros. D 420 f. 48' (hinc Murat. 1162, 1 'ex meis schedis'), Donius Vat. 7113 f. 9, per schedas Piccartianas Reines. synt. XII 35, epist. p. 344. Ex editis Franz 6395.

Quod dixi Iucundum a Sabino, non Sabinum a Iucundo pendere, confirmabit hoc discrepantis lectionis enotatio. — Versus a Sabino non divisos probabiliter disposui, item tituli verba qualia in lapide fuisse videntur talia proposui.

1 ΕΥΤΥΧΙΩΝΙ Sab. (Ottob. et Chis.) ΕΥΤΥΧΙΩΥΙ Sab. (Marc.) Iuc. Acc. — 2 ΚΛΥΚΥΙΑΤΩ Sab. (Marc. Chis.) Iuc. Acc. ΚΛΥΚΥΑΤΩ Sab. (Ottob.) — 3 ΤΟΚΝω Sab. Iuc. — *ἀποιησαν* Sab. Chis. — 4 ΟΥΓΟΝΙϹ Sab. Iuc. (ΟΥΤΟΝΙΕ Iuc. Magl.) Acc. — 5 ΜΝΗΜΜΙϹ Sab. Iuc. Acc. — 6 ΟϹΤΙΚ Sab. Iuc. — ΕΖΗΕΝ Sab. Iuc. Acc.

Εὐτυχίωνι γλυκυ[τ]άτῳ τέκνῳ αἰποίησαν οἱ γονῖς μνήμης χάριν, ὅστις ἔζησεν μῆνας ια', ἡμέρας κα'.

1621 Arsulis (apud Tibur) repertus ibidemque servatus in hortis Maximorum (*Palombaro*) cippus marmoreus.

urceolus ΕΥΤΥΧΩΙ patera

Εὐτύχωι.

Descripsit Stevenson. Edidit C. L. Visconti *giorn. arcad.* 1857 vol. I (nov. ser.) p. 61.

1622 Originis urbanae, ut iudicat Borm. Tabula marmorea Bononiae *nella casa del generale Marsigli* Ind. similiterque Ven. Apud Dominicanos Lup., in aedibus typographiae fratrum praedicatorum Mur. (*dans l'imprimerie de Pisari* Seg.). Est in museo universitatis Zang. (1864), ego (1878), in museo civico Borm. (1880).

Θ K
ΕΥΦΡΑΝΤΙΚΩ
ΖΗϹΑΝΤΙΕΤΗ
Κ·Ϛ·ΕΠΟΙΗϹΑΝ
ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟϹ
ΚΑΙΖΜΑΡΑΓΔΟϹ
ΑΔΕΛΦΟΙ
ΕΚΤΟΥΙΔΙΟΥ

Descripsimus Zangemeister, Bormann, ego. Index Bonon. olim Corvisieri (cod. Berol. pict. A 61λ) p. 121, 37; Venuti in schedis Guarnierii Bonon. f. 31', 36; Lupi cod. Vat. 9143 ex Leslei apographo; Seguier cod. Paris. 16932 f. 313; ex Gherardi apographo Murat. 1459, 14; denuo Orann syll. 564, 2; Franz 6740.

Θ. κ. Εὐφραντικῷ, ζήσαντι ἔτη κς', ἐποίησαν Ἐπαφρόδειτος καὶ Ζμάραγδος ἀδελφοὶ ἐκ τοῦ ἰδίου.

1623 In via Appia (*vigna Codini*) iuxta monumentum a Campana detectum tabula marmorea reperta.

ΘΔΕΥΦΡΟϹΥ
ΝΩΟΚΥΡΙΟϹ
ΑΞΙΩΕΠΟΙ
ΗϹΕΖΗϹΑΝ
ΤΙΕΤΗΜΗ

Descripsi. Edidit O. Iahn specim. epigr. p. 46 n. 197 ex sched. Aemilii Braun; Franz 6664; Henzen CIL VI 5099.

Θ(εοῖς) δ(αίμοσιν). Εὐφροσύνῳ ὁ κύριος ἀξίῳ ἐποίησε ζήσαντι ἔτη με'.

1624 Urbanae sine dubio originis, extat Frusinone in aedibus Ricci.

ΕΥΦΡΟϹΥΝΗ
ΤΩ·ΒΥΝΙΩ
ΡΛΑΚΑΡΕϹΡΟΥϹΑ
ΕΠΟΙΕΙ

Stevensonio dedit Iul. Navone.

Pessime descriptum titulum licebit sic restituere: Εὐφροσύν(ῃ) τῷ [σ]υν[β]ίῳ [Φ]λα[β(ία)] Ἀρίσ(τ)ουσα ἐποίει.

1625 Romae *alle scale del cardin. Henodes* Ptol.. Sine loco Citt.

ΕΥΨΥΧΙϹ
ΕΝΘΑΔΕ
ΝΑΙΕΙ

Cittadini Vat. 5253 f. 350; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 530, indeque Muratori 1671, 6; ex hoc Franz 6397.

Εὐψυχὶς ἐνθάδε ναίει.

1626 Sine loco Fabr.

ΖΗΘΟΣ
ΕΤΩΝ·Γ
ΗΜΕΡΩΝ
Δ

Fabretti V 30; inde Franz 6398.

Ζῆθος, ἐτῶν γ', ἡμερῶν δ'.

1627 Herma acephalus. *Nel giardino di Montalto* Ptol. Olim in villa Negroni, postea cum aliis monumentis ab Ienkinsio emptis in Vaticanum translatus: *ivi oggi si conserva a destra della porta, per la quale dalla biblioteca si ascende al museo Pio-Clementino* Nibby, nec discrepant ceteri. Ego non repperi.

Θ K
ΠΑΤΡΙϹΕΜΟΙΖΗΝΩ
ΝΙΜΑΚΑΡΤΑΤΗΕϹΤΑΦΡΟΔ
ϹΙΑϹΠΟΛΛΑΔΕΑϹΤΕΑΠΙϹ
ΕΜΑΙϹΙΤΕΧΝΑΙϹΙΔΙΕΛΘΩΝ
ΚΑΙΤΕΥΞΑϹΖΗΝΩΝΙΝΕΩ
ΠΡΟΤΕΘΝΗΚΟΤΙΠΑΙΔΙ
ΤΥΜΒΟΝΚΑΙϹΤΗΛΗΝΚΑΙ
ΕΙΚΟΝΑϹΑΥΤΟϹΕΓΛΥΨΑ
ΤΑΙϹΙΝΕΜΑΙϹΠΑΛΑΜΑΙϹΙ
ΤΕΧΝΑϹϹΑΜΕΝΟϹΚΛΥΤΟΝ
ΕΡΓΟΝ//ΝΘΑΦΙΛΗΛΛΟ
ΧΩΚΑ·ΙΝΗΚΑΙΠΑΙΔΙ
ΦΙΛΟΙϹ//ΤΕΥΞΑΤΑΦΟΝ
ΖΗϹΑϹ////ΩΝΚΥΚΛΑΙΕ//
ΠΑΚΙΔΕΚΑ·ΕΝΘΑΔΕ
ΝΥΝΚΕΙΜΕϹΘΑ·ΑΛΛΑΟΙ
ΨΥΧΑϹΟΛΕϹΑΝΤΕϹΚ//
ΠΑ//ΙΚΑΙΑΛΟΧΟϹΚΑΙϹ//
ΚΑΥΤΟϹΕΡΓΟϹΥΠΑΡΙ////

Sched. Ptol. cod. Sen. VIII 2, 407; descripsit Nibby *giorn. arcad.* I 163; Nibbiano ut videtur apographo sive usus sive nisus edidit vv. 1—12 (ad ἔργον) Visconti *catal. Ienkins* p. 36, addens: *sieguono altre 9 linee sì fattamente corrose, che non può trarsene verun senso.* Cf. idem mus. *P-Cl.* VII 96. Praeterea duo supersunt apographa Amatii, alterum mancum (vv. 1—12) in ipsius schedis Vat. 9739 f. 27 (*non ho potuto*, ait, *ricavarne se non il principio perchè il rimanente è corroso*), quo utitur Winckelmann *tratt. prelim.* p. 98; alterum magis integrum in schedis Marinii Vat. 9131 f. 76, quod Amatii esse apographum quamvis nomine auctoris tacito facile intellegitur. Ex Nibbio Franz 6233.

3 /CTAΦIO Ptol. CCTAΦIC Am. — 4 ΔEAΓTEATI Ptol. ΔE//Λ//ΓEΡΡ/// Am. — 5 ΔIEΛEW Ptol. ΔIEΛΘ//// Am. — 6 ZHNWNIMEI Ptol. ZHNWNIME Am. in apographo minore, ZHNWNI//ΡIE in maiore — 8 extr. KAI om. Ptol. Am.; hoc loco diffido Nibbio; multo enim aptius scribatur τὰς εἰκόνας pro καὶ εἰκόνας — 10 AICIN pro TAICIN Ptol. Am. — 11 TEXNAC//AMENOC Am. in maiore, TEXNACZAMENOC in minore apographo — 12 EΡΓO////NΘAΦIΛ//IΛΛO// Am. — 13 KΛY.....INH Ptol. KΛYμεNH Nibby KΛ⁝INH Am. — ΠAIΔI Nibby ΓAΘ// Am., om. Ptol. — 14 ΦIΛOICστEYΞATAΦON Nibby ///IΛOI. EYΞATO//I/// Am. MAOI....EYΞAT...ΘO Ptol. — 15 ZHCACδεκWNKYMAIE Nibby ZHCAC////WNKYKΛAIC// Ptol. Am. — 16 ΠTAKI Nibby ΠAKI Ptol. Am. — 17 ΠYN KEIMECOAAΛAEΘI Ptol. .....IMECΘAAMAOI Nibby NYNEICMECΘA-AΛΛ//// Am. — 18......ΛECANTECK. Nibby KYXAEOΛECANTECK.... Ptol. EYXACOΛECANTEC// Am. — 19 ......AΛOXOCKAIC. Nibby ΠABKAIAΛOXOCMIO Ptol. //ΠA//KAΛΛOXOE//KAI Am. — 20 .....TOCYΠAP.. Nibby //YTOC///////CYΠAPI// Am. KAYTOCEPΓOCYΠA/// Ptol.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Πατρὶς ἐμοὶ Ζήνωνι μακαρτάτη ἔστ' Ἀφροδ[ι]σιάς·
πολλὰ δὲ ἄστεα πισ[τὸς] ἐμαῖσι τέχναισι διελθὼν
καὶ τεύξας Ζήνωνι νέῳ προτεθνηκότι παιδὶ
τύμβον καὶ στήλην καὶ (τὰς?) εἰκόνας αὐτὸς ἔγλυψα,
ταῖσιν ἐμαῖς παλάμαισι τεχνασσάμενος κλυτὸν ἔργον.
ἔ]νθα φίλῃ ἀλόχῳ Κλ[ε]ίνῃ καὶ παιδὶ φιλιστ[ῳ
τεῦξα τάφον, ζήσας [ἰδί]αν κύκλα [τ]ρ[ις]σὶ δέκα.
ἐνθάδε νῦν [κε]ίμεσθα ἀλλαλει, [ψ]υχὰς ἐλίποντες,
κ[αὶ] πα[ῖς] καὶ ἄλοχος καὶ ἐ[γὼ] κλυτοεργὸς ὑπά[ρχων].

Cf. epigr. 620. — Incertum etiam nunc uxoris nomen v. 7 (Κλείνη an Κλυμένη), itemque clausula versus extremi; praeterea v. 7 extr. fortasse παιδί [τε κ]λεινεῖ ex apographis effici potest, quod sane praestat; denique v. 8 dubito [τ]ρ[ις]σὶ an [π]ε[ντ]άκι fuerit.

1628 Romae Mvr. In museo marchionis Alex. Gregorii Capponii Gor. (*casa Capponi* Seg.). In museo Vaticano Os.

ZW//ΛOCH
NIOXWNΠ
ΡOΦEΡECT
ATOCENΘΛ
ΔEKEITAI

Sic Gorius Marucell. A 6 p. 7 (a. 1730); descripsit Seguier Paris. 16932 f. 44; missam ab Alex. Capponio Muratori 620, 8; ex lapide Osann syll. p. 456, 177. Repetiit Franz 6234.

1 ZW ΛOC Gor. Os. ZΩIΛOC Mur. — 3 Π|ΡOCEΡECT Seg. Mur. Π|ΡOϘEΡECT Gor. Π|ΡOΦEΡECT Os. — 4 ATO pro ATOC Os. — 5 ΔE..T.. Os.

Ζω[ί]λος ἡνιόχων προφερέστατος ἐνθάδε κεῖται.

1629 Originis urbanae, ut iudicat Borm. — Tabula marmorea Bononiae *nella casa del generale Marsigli* Ind. similiterque Ven. In typographia S. Dominici Lvp. Mvr. (*dans l'imprimerie de Pisori* Seg.). In museo universitatis Zang. (1864), ego (1878), in museo civico Borm. (1880).

ZWCIMOC·IOY
ΛIA·THCYN
BIW

Descripsimus Zangemeister, Bormann, ego. Index Bonon. olim Corvisierii (cod. Berol. pict. A 61 λ) p. 130, 54; Venuti in schedis Guarnierii Bonon. (1756) f. 32, 51; Lupi cod. Vat. 9143 f. 20, ed. epit. Sev. p. 104; Seguier cod. Par. 16932 f. 316; Murat. 1426, 3 ex Gherardi apographo; ex editis Franz 6742.

Ζώσιμος Ἰουλίᾳ τῇ συνβίῳ.

1630 Ibidem (i. e. Romae; simul Vettorius misit titulum supra n. 1540).

ZWCIMOC
NEIKOMHΔEYC

A Francisco Vettori missam Gorius Marucell. A 62 et 63; ab Gorio habet Zaccharia in Gorii symbol. litt. (1751) VI 192; CIG IV 6038.

Ζώσιμος Νεικομηδεύς.

1631 Ibidem (i. e. in domo D. Iohannis Baptistae de Piccardinis canonici S. Petri) Ivc.

ZWCIMICCAΛΛYCTIAC

Iucundus Veron. f. 78'. Magliab. 28, 34 (syll. II) f. 82'. Bonon.; inde Donius Vat. 7113 f. 18'. Marucell. A 188 ('ex vetere ms.') et Marini Vat. 9118 p. 98.

Ζωσίμ[η]ς Σαλλυστίας.

1632 Romae in villa Matthaeiorum Mvr. Ven.

ΖΩΣΙΜΗΝ
ΕΤΩΝ·ΙΗ

Muratori 1769, 5 ex schedis Ptolomeis (unde ego exscriptam non habui); hinc Franz 6401. Versum 1 solum Venuti mon. Matth. III p. 170, 64.

Ζωσίμην ἐτῶν ιη'.

1633 *In casa del sig. Alessandro Panirea gentiluomo Romano* Wingh. ad viam Ulmi *al Capo le Case* addit Ciacc.

D · M ·
ZOTICO
FILIO · DVLCISSIMO
QVI · VIXIT · ANN · XII · M · X
DIEBVS · VIII
ZOTICVS · PATER · FECIT
NOΘEMEY ЄYΨYXI

Winghius cod. Bruxell. 2, 74 post f. 44 (inde Cittadini Marc. p. 145. Vat. 5253 f. 226'; ex eo Donius sched. Marucell. A 188 'ex schedis Vaticanis'); Ciacconius Oliv. Pisaur. f. 132.

6 ZONICVS Ciacc. — 7 om. Ciacc. NOΘEΛΛEY Wingh. (Citt. Vat.) NOEΛΛEY Citt. Marc.

Graeca legenda videntur *νόθε μευ (μου?), εὐψύχι.*

1634 *In una casa a S. Isidoro, ove habita il p. Abbate di Sioceli Olivetano* Ptol.

ZΩTIKHNBACCIAC
THNMONHNCΩΦPO
NAKAIΦIΛANΔPON
ЄYΦPOCYNOCO
ΑΝΗΡΕΥΨΥΧΕΙΟΥ
ΔΕΙCΑΘΑΝΑΤΟC
ЄTΩNKB

Sched. Ptolomei cod. Sen. VIII 3, 407; inde Muratori 1426, 4; hinc Hagenbuch dipt. Brix. p. LIII et Franz 6404.

Ζωτικὴν Βασσίας τὴν μόνην σώφρονα καὶ φίλανδρον Εὐφρόσυνος ὁ ἀνήρ. εὐψύχει, οὐδεὶς ἀθάνατος. ἐτῶν κβ'.

1635 In Vaticano museo lapidario.

Θ K
ZΩTIKHTINEI
KOMHΔHC · OC
YMBIOCTHΓΛY
KYTATH · ΓYNAI
KITITΛONEΘHK
EN · HTIC · EZHCEN
METEMOYETH · Δ ·

Descripsi. Osann syll. p. 442, 123; ex schedis Thorlacii Franz 6405.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). *Ζωτικῆτι Νεικομήδης ὁ σύμβιος τῇ γλυκυτάτῃ γυναικὶ τίτλον ἔθηκεν, ἥτις ἔζησεν μετ' ἐμοῦ ἔτη δ'.*

1636 Romae in vinea Codini columbarii tertii tabula marmorea. Alterius tituli litterae meliores.

HΔYKOCEYOΔOY
ΠPECBEYTHCΦANA
ΓOPEITΩNTΩNKA
sic TABOOCΠOPON
ACΠOYPΓOC · BIOM
ACOY · YIOC · EPMHNE
YCCAPMATΩN · BΩ *sic*
CΠOPANOC

Descripsi. Henzen *annali* 1856 p. 20, 103 et CIL VI 5207; Wilmanns exempla n. 535.

Ἥδυκος Εὐόδου πρεσβευτὴς Φαναγορειτῶν τῶν κατὰ Βοὸς πόρον. Ἀσπουργος Βιομάσου υἱὸς ἑρμηνεὺς Σαρματῶν Βωσπορανός.

1637 Romae in coemeterio S. Saturnini erutus a. 1763, inde in monasterium SS. Andreae et Gregorii in monte Caelio Sandr.

Θ K
HEΛIONΘNHTONΠAIΔΩNBEΛTICTOI
AΠANTΩN-KAΛΛEITEΓNΩMHTE · TPOΠIC
AIΔHMOCYNHTE · EIKOCTΩΛYKABANTI
ΔOMOYCAIΔAOMOΛONTACEMNOCΠAI
OMYPΩNTEIMHCACEΞOXAΠANTΩN
TΩΔETAΦΩKOCMEIMNHMOCYNHC
ENEKEN

Sandrius apud Odericum dissert. p. 373 n. 9; inde Franz 6236.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἠέλιον θνητόν, παίδων βέλτιστο[ν] ἁπάντων
κάλλει τε γνώμῃ τε τρόποις [τ'] εὐδημοσύνῃ τε,
εἰκοστῷ λυκάβαντι δόμους Ἀίδαο μολόντα
σεμνὸς παῖ[ς]ὁ Μύρων(?) τειμήσας ἔξοχα πάντων
τῷδε τάφῳ κοσμεῖ μνημοσύνης ἕνεκεν.

Cf. epigr. 708. — V. 5 de meae lectionis veritate dubito: videtur sepulcrum a patre vel a patrono factum esse.

1638 *Magazzini Vaticani.*

Η Λ Ι Ο Δ Ω Ρ Α
Γ Α Ι Ω Ν Α
Ε Τ Ω Ν · Θ
Α Λ Υ Π Ε · Χ Α Ι Ρ Ε

Amati Vat. 9758 f. 11.

Ἡλιοδώρα Γαιωνᾷ ἐτῶν θ', ἄλυπε χαῖρε.

1639 In coemeterio ad duas laurus a me eruta, postea apud me Fabr.

·Η·ΡΑ·ΚΛΙϹ·ΧΡΗ·
·ϹΤΟϹ·ΚΑΙ·Α·ΜΕΜ·
·ΠΤΟϹ·ΕΝ·ΤΑ·ΔΕ·
·ΚΕΙ·ΤΑΙ·Ε·ΖΗ·ϹΕΝ·
·Ε·ΝΙ·ΑΥ·ΤΟΝ·ΜΗ·ΝΑϹ·
·Ε·ΠΤΑ·ΕΙ·ΡΗ·ΝΗ·ΜΗ·ΤΗΡ·
·Υ·ΙΩ·ΚΛΥ·ΚΥ·ΤΑ·ΤΩ·ΤΙ·ΤΛΟΝ·
·Ε·ΠΟΙ·Η·ϹΕΝ

Fabretti V 27; inde Franz 6237.

Ἡράκλις (i. e. Ἡράκλειος) χρηστὸς καὶ ἄμεμπτος ἐνθάδε κεῖται. ἔζησεν ἐνιαυτόν, μῆνας ἑπτά. Εἰρήνη μήτηρ υἱῷ κλυκυτάτῳ τίτλον ἐποίησεν.

Scripturam κλυκυτάτῳ non mutari, cf. supra n. 1620; τίτλον ἔθηκεν omisso τὸν articulo supra n. 1635.

1640 (Romae) *nel tempio di Bacco* Man. Ibidem (i. e. in pavimento templi D. Constantiae) Don. errore, ut videtur.

Η Ρ Α Κ Λ Η Ϲ

Ἡρακλῆς.

Manutius Vat. 5241 p. 188 n. 12; inde opinor Donius sched. Marucell. A 293 p. 9.
Sepulcralem esse titulum minime constat.

1641 (Romae) in tabula ad S. Hagnet(is).

Η Ρ Ι Δ Α Ν Ο Ϲ Τ Η Φ Ι Λ Α Ν Δ Ρ Ω
Ι Ο Υ Λ Ι Η Μ Α Ρ Μ Α Ρ Ι Ν Η
Ε Τ Ω Ν Λ

Sirmond cod. Par. 10808 f. 18'.
Ἠρίδανος τῇ φιλάνδρῳ Ἰουλίῃ Μαρμαρίνῃ ἐτῶν λ'.

1642 Romae ut videtur inventus lapis. S. I. Fabr. Nunc Urbini in aedibus Ducalibus.

Θ Κ
Μ Η Π Ω Γ Ε Υ Σ Α Μ Ε Ν Ο Σ · Η Β Η Σ
Ω Λ Ι Σ Θ Ο Ν Ε Σ Α Δ Ο Υ · Δ Α Κ Ρ Υ Α ·
Κ Α Ι Σ Τ Ο Ν Α Χ Α Σ Λ Ε Ι † Α Σ Α Ι Ω Ν Ι Γ Ο
Ν Ε Υ Σ Ι Ν · Δ Υ Σ Μ Ο Ρ Ο Σ Ο Υ Δ Ε Ν Ο Η Σ Α
Β Ρ Ο Τ Ω Ν † Α Υ Σ Α Ι Β Ι Ο Τ Ο Ι Ο · Ε Π Τ Α ·
Μ Ο Ν Ο Υ Σ Λ Υ Κ Α Β Α Ν Τ Α Σ Δ Υ Ω
Κ Α Ι Μ Η Ν Α Σ Ε Ζ Η Σ Α · Ω Ν Τ Ρ Ε Ι Σ
Ε Ξ Ε Τ Ε Λ Ο Υ Ν Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ω Ο Ρ Γ Ι Α Β Α
Ζ Ω Ν · Η Ρ Ο Φ Ι Λ Ο Ν Δ Ε Κ Α Λ Ο Υ Ν Μ Ε
Π Α Τ Η Ρ Κ Α Ι Π Ο Τ Ν Ι Α Μ Η Τ Η Ρ · Ε
Γ Ν Ω Σ Ω Π Α Ρ Ο Δ Ε Ι Τ Α Τ Ι Σ Η Μ Η Ν
Ο Υ Κ Ε Γ Ε Ν Η Θ Η Ν

Ex ectypo quod Bormann dedit descripsi ego. Edidit Fabretti VI 2; inde Franz 6238, ego epigr. 587.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Μήπω γευσάμενος ἥβης ὤλισθον ἐς Ἅδου
δάκρυα καὶ στοναχὰς λείψας αἰῶνι γονεῦσιν
δύσμορος, οὐδ' ἐνόησα βροτῶν φαῦσαι βιότοιο·
ἑπτὰ μόνους λυκάβαντας δύω καὶ μῆνας ἔζησα,
ὧν τρεῖς ἐξετέλουν Διονύσῳ ὄργια βάζων·
Ἡρόφιλον δ' ἐκάλουν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἔγνως, ὦ παροδεῖτα, τίς ἤμην· οὐκ ἐγενήθην.

1643 *In piazza Vittorio Emanuele* reperta tabula marmorea.

. Ω Κ .
Η Φ Α Ι Ϲ Τ Α Ϲ .
Ω Η Φ Α Ι Ϲ Τ Α .
Κ Α Τ Ε Ϲ Κ Ε
Λ Ε Ι Ο Ν Ε
Τ Ι Ε ‾
. ‾

Lanciani *bull. comun.* 1880 VIII 13.

Θεο]ῖς κα[ταχθονίοις] .. Ἡφαιστᾶς ... Ἡφαιστᾶι .. κατεσκε[ύασε τὸ μνη]μεῖον .... ζήσαν]τι ἔτη ....

1644 Ravennae in museo Classensi tabella marmorea, originis ut videtur urbanae.

Θ Α Λ Λ Ο Υ
Ϲ Α Ι

Descripsit Bormann. Edidit Spreti I 110 p. 225.
Θαλλούσαι.

1645 Epitaphium exscriptum a me e marmore quod extat apud exc. Dm. Marium Chisium die 5 Iulii a. 1666 Stah.

ΘΑΥΜ
ΓΛΥΚΥΤΑΤ
CΩΦΡΩΝ
ΜΟΝΑΝΔΡΟC
ΑΛΒΑΝΟC
CΥΜΒΙΟC
ΚΕΙΝΤΑΙ

Sched. Suaresii Vat. 9140 f. 160.
Θαυμ... γλυκυτάτ[η], σώφρων, μόνανδρος. Ἀλβανὸς σύμβιος κεῖται.
1 coni. Θαυμαστῇ Θαυμαρίῳ Θαυμάστῃ al.
Titulus fortasse non integer; dicendi enim genus satis singulare.

1646 Tabella columbarii Huebn., basis grandis marmorea Seg. In via Tiburtina inter VII et VIII ab urbe lapidem Lup. *Dans la rue qui va du Colisée a St. Jean de Latran* Seg. Camaldoli in museo Passionei Pass. Romae in museo Vaticano Os. Eboraci in museo publico, quo delata dicitur ex collectione Campanae Huebn. — Viditne Huebnerus exemplum noricium?

ΘΕΗΚΟΛΩΙ
ΜΟΔΕCΤΟC

Descripsit Huebner a. 1853. Lupi Vat. 9143 f. 41 ex Leslei apographo; ex suo Seguier Paris. 16932 f. 24; Passionei *inscr.* p. 140, 24; Osann syll. p. 424, 13 et 456, 180 (hic ex Haasii apographo); repetiit Franz 6409.
1 ΘΕΙΗΚΟΛΩΙ Seg. ΘΕΗΚΟΛΩΙ Huebn.
Θεηκόλῳ Μόδεστος.

1647 Romae reperta *non ha molto nella prima vigna fuori di porta Latina; si conserva in casa del sig. Angiolo Cremaschi* Am.

ΧΡΗΜΑΤΟΠΑΝ
ΘΕΙΑCΒΑΙΑCΚΥ
ΝΟCΗΡΙΑΚΕΥΘΕΙ
ΕΥΝΟΙΑCCΤΟΡΓΗC
ΙΔΕΟCΑΓΛΑΙΑΝ
ΚΟΥΡΗΔΕΑΒΡΟΝ
ΑΘΥΡΜΑΠΟΘΟΥCΑ
ΕΛCΕΙΝΑΔΑΚΡΥ
ΕΙ·ΤΗΝΤΡΟΦΙ
ΜΗΝΦΙΛΙΑCΜ
ΜΝΗCΤΙΝΕΧΟΥCΑΛ
ΤΡΕΚΗ

Amati Vat. 9740 in scheda singulari; ed. idem *giorn. arc.* XV (1822) 171; hinc Welcker syll. 102 (ex Welckero ego epigr. 626).

Χρῆμα τὸ πᾶν Θείας, βαιᾶς κυνός, ἠρία κεύθει,
εὐνοίας, στοργῆς, (ε)ἴδεος ἀγλαΐαν·
κούρη δὲ ἁβρὸν ἄθυρμα ποθοῦσα ἐλεινὰ δακρύει
τὴν τροφίμην, φιλίας μνῆστιν ἔχουσα [ἀ]τρεκῆ.

1648 In hortis Matthaeis *della navicella* Ptol. (*villa Mattei* Seg.). Sine loco Holst. Fragmentum *b* in bibliotheca Vaticana vidit Perr.

ΕΧΟΚΤΩΜΟΝΟΓΕΝΗΚΑΙ|ΠΑΡΘΕΝΟΝ
CΙΑΝΕΘΑΨΕΔΩΡΟΘΕΟC|ΠΑΤΗΡ
a ΕΜΟΝΥΜΦΟΝΤΥΒΙ|ΜΗΝΟCΕΙΚΑΔΙ *b*
ΟΝΗΡΕΔΑΙΜΟΝΟCΤΟ|ΝΕΜΠΑΛΙΝ
ΤΟΝΟΥΚΕΚΛΩCΑC|ΩCΠΕΡΗΛΠΙCΕ

ΚΑΙΔΕΧΕΤΗCΕΤΙΠΑΡΘΕΝΟCΟΙΟΓΕΝΕΙΑ
ΔΟCΙΑΚΕΙΤΑΙΔΩΡΟΘΕΟΥΘΥΓΑΤΗΡ
ΗΛΕΟΟΥΜΕΧΑΡΟΝΤΙCΕΤΟCCΟΝΕΝΗΗC
ΥΨΕΛΙΠΟΥCΑΠΑΤΡΙΠΕΝΘΟCΑΠΕΙΡΕCΙΟΝ
. . . . KAVVPSO ANN · XVIII

Ex schedis Holstenii inter Spanhemianas Berol. f. 39; sched. Ptolomei cod. Sen. VIII 3, 51; inde Murat. 1770, 3; repetiit Franz 6239. — Versus 1—4 mutilos habet Seguier Paris. 16932 f. 71, omnium versuum 1—10 extrema idem ibidem f. 68. — Fragm. *b* edidit Perret *les catacombes de Rome* tab. IX 17 (hinc CIG 9840).

2 ΕΘΑΚΕ Holst. — 4 ΟΝΗΡΕ Seg. ΝΗΡΕ rell. — 7 in. ΟCΙΑ Ptol. — 8 ΗΛΕΟΟΥΚΗ — ΤΟCΟΟΝ Holst. — 9 ΥΕ — ΑΠΕΙΘΕCΙΟ Ptol. — 10 om. Holst. KAVVRSO cet. Ptol. — ...VPSO cet. Seg.

Restituimus Welcker syll. n. 81. 82, Franz l. s., ego epigr. 566.

Ἐξ ὀ]κτὼ μονογενῆ καὶ παρθένον
Θεοδο]σίαν ἔθαψε Δωρόθεος πατήρ,
ἣν μ]ελλόνυμφον Τυβὶ μηνὸς εἰκάδι
εἷλες, π]ονηρὲ δαῖμον, ὃς τὸν ἔμπαλιν
εὖ τόκ]τον οὐκ ἔκλωσας, ὥσπερ ἤλπισε.

Ὀκτω]καιδεχέτης, ἔτι παρθένος, οἰογένεια
Θεο]δοσία κεῖται Δωροθέου θυγάτηρ·
ἀλλ' ὦ ν]ηλεέθυμε Χάρων, τί σε τόσσον ἐνῆε
τέρ]ψε λιποῦσα πατρὶ πένθος ἀπειρέσιον.
Kalupso ann. XVIII.

1649 Romae in villa Ludovisi cippus OMNES. Ibi etiamnunc est.

ΘΕΟΔΩΡΩ
ΗΡΩΙ
ΒΙΩΣΑΝΤΙ
ΕΤΕ· ΙΗ·
sic ΕΜΕΡΑΣ·Ε
ΑΘΗΝΟΔΟΤΟΣ
ΠΑΤΗΡ

Descripsi. Gudius 248, 9 (486, 1); Reines. synt. XII 84 ab Bartholino; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 364, indeque Muratori 1220, 7; adhibitis Uhdenii schedis Franz 6413.

Θεοδώρῳ ἥρωι βιώσαντι ἔτ[η] ιη΄, [ἡ]μέρας ε΄, Ἀθηνόδοτος πατήρ.

1650 In D. Anastasiae ad Circum Maximum.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΟΥΡΒΙΚΩ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ ΣΥΜΒΙΩ

Θεοδώρα Οὐρβικῷ γλυκυτάτῳ συμβίῳ.

Sirmond Paris. 10809 f. 5.

1651 Romae in basilica S. Pauli.

ΘΕΟΔΩΡΑ·ΤΗ
ΑΕΙΜΝΗCΤΩCΥΜΒΙΩ
ΙΒΙΩCΑΜΕΝΗ
ΤΟΤΑΤΗΕΙCΑ
ΙΟΙ

Inscr. ant. basil. S. Pauli ad viam Ostiensem p. LXII, 13; Osann syll. p. 474, 15; Franz 6412 et Kirchhoff CIG IV 9741.
3 in. ΒΙΩ Osann — 4 ΟΤΑΤΗΕΙC Os. — 5 om. Os.
Θεοδώρα τῇ ἀειμνήστῳ συμβίῳ [συμ]βιωσαμένῃ [ἔτη ..., τῇ σεμ]νοτάτῃ, Εὐτ[.... ἐπ]οί[ησεν].

1652 In museo Kircheriano lapis FICOR.

ΒΕΝΕΜΕΡΕΝΤΙ ΦΙΛΙΕ
ΘΕΟΔΩΡΕΚΥΕΒΙΞΙΤ
ΜΗCΙC XI ΔΙΗC XVII
VVI

Franc. Ficoroni gemmae ant. p. 30.

Benemerenti filiae Theodorae, quae vixit mesis XI, dies XVII ....

1653 *Appo Alessandro Sarti scarpellino dopo la Madonna del pianto* PTOL.

ΑΓΑΘΩ
ΔΑΙΜΟΝΙ
ΘΕΟΚΛΩ
ΜΦΟΥΛΟΥΙΟC
ΜΟΛΩΝ·ΚΑΙ
ΦΟΥΛΟΥΙΑ
ΠΥΘΙΑC
ΥΙΩ Μ·Χ

Sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 367, indeque Murat. 1127, 4; hinc Hagenbuch dipt. Brix. p. 91 et Franz 6414.
[Ἀ]γαθῷ δαίμονι. Θεόκλῳ Μ. Φουλούιος Μόλων καὶ Φουλουία Πυθιὰς υἱῷ μ(νήμης) χ(άριν).

1654 Romae in templo B. Mariae in Via Lata IVC.

Θ·Κ
ΘΕΟΝΟΗ·ΓΛΥΚΥ^ΤΑΤΗ^ΘΥΓΑΤΡΙΚΛΑΥ
ΔΙΑΠΑΝΑΚΕΑΜΗΤΗΡΚΑΙΕΑΥΤΗ

Iucundus Bonon. et Magl. 28, 34 (syll. II) f. 57; ex Iucundianis Donius Vat. 7113 f. 9, Marocell. A 188.
2 ΘΕΝΟΝ Iuc. Bon. ΘΕΟΝΟΝ Don. Vat. ΘΕΟΝ... Don. Mar. — 3 ΠΑΝΑΡΕΑ Don. Vat. et Mar.
Versus in lapide sine dubio aliter divisi fuerunt.
Θ. κ. Θεονόῃ γλυκυτάτῃ θυγατρὶ Κλαυδία Πανάκε(ι)α μήτηρ καὶ ἑαυτῇ.

1655 Romae in museo Vaticano.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΟΥΞΩΡ ΒΕΝΕΜΕΡΕΝ
ΤΙ ΦΗΚΤ

Osann syll. 424, 20; inde Franz 6713.
Θεοφίλου. uxor benemerenti fecit.

1656 Cippus marmoreus in vinea Fiorelli extra portam S. Pauli.

corona
Θ Κ
ΘΕΟΦΡΑCΤΟC
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩ
ΜΝΗΜ·ΗC
ΧΑΡΙΝ

Descripsit Henzen.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Θεόφραστος Ἀλκιβιάδῃ ἀπελευθέρῳ μνήμης χάριν.

1657 Romae in horto Instituti archaeologici tabula marmorea.

ΘΕΟΦΡΑC
ΤΩ Π · Α̈
ΦΙΛΙΠΠΟC
CΥΝΤΡΟΦΩ
ΙΔΙΩΜΝΕΙΑC
ΕΝΕΚΑ

Descripsi.
Θεοφράστῳ Π. Α(ἴλιος) Φίλιππος συντρόφῳ ἰδίῳ μνείας ἕνεκα.

1658 *Sig. Frediani dalla vigna fuori di Porta S. Giovanni, già Pieri alle tre Madonne.*

Θ Κ
ΘΗΛΟΜΙΘΡΗ · Τϲ
ΚΑΙΕΠΑΜΙΝϹ
Μ · ΑΥΡΗΛΙΟϹ · Μ·
ΘΡΕΠΤΩΜΝΙ

Amati Vat. 9752 f. 34'.
Θ. κ. Θηλομίθρῃ τ[ῷ] καὶ Ἐπαμί[νω] Μ. Αὐρήλιος Μ..... θρεπτῷ μνί[ας χάριν.
Θηλυμίτρης nomen CIG 3346.

1659 Originis urbanae; nunc Senae Gallicae in aedibus Baviera.

D · M
ΘΗϹΕΥϹ
ΠΕΡΓΑΜΗΝΟϹ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΩ
ΥΩ
ΜΝΕΙΑϹΧΑΡΙΝ

Descripsit Bormann.
D. m. Θησεὺς Περγαμηνὸς Δημητριανῷ υἱῷ μνείας χάριν.

1660 *Nella biblioteca Casanatense in tavola di marmo. I caratteri son buoni, le linee sono tracciate* Sarti. Loco non indicato Ven.

D M
ϹΤΗϹΕϹΤΗΛΗΝ
ΤΑΛΑΤΟΥϹΙΑΚΧΩΙ
ΑΓΑΘΩΙϹΥΜΒΙΩ
ΜΕΘΟΥϹΥΝΕΒΙ
ΩϹΑ · L · ΚΕϹΠΙΜΗ
ΔΕΝΙΛΥΠΗΘΕΙϹ
ΕΙΜΗΕΠΕΜΕΕΙ
ΔΩϹ ΟΤΙΕΠΖΗ 'ϲω'
ΤΗϹΩΑΥΤΟΝΩϹ
ΠΑΤΕΡΑΠΕΡΙΟΥ
ΔΕΟΜΑΙΤΟΥϹΚΑ
ΤΑΧΘΟΝΙΟΥϹΘΕ
ΟΥϹΤΗΝΨΥΧΗΝ
ΕΙϹΤΟΥϹΕΥϹΕΒΕΙϹ
ΚΑΤΑΤΑΖΑΙ · ΕΥΨΧει

Sched. Sartianae; habet Venuti in schedis Guarnierii Pisaurensibus f. 43.

2 latet mulieris nomen fortasse in -συνία desinens, ut litteras ΙΑ lapicida iterare neglexerit; potest vero etiam [Ἰ]ταλα mulieris nomen fuisse, ut tamen viri nomen non expediam.

D(is) m(anibus). [Ἔ]στησε στήλην ---συνία [Ἰα]κχων ἀγαθῷ συμβίῳ, μεθ' οὗ συνεβίωσα (ἔτη) κε'. ἐπὶ μηδενὶ λυπηθεὶς εἰ μὴ ἐπ' ἐμοί, εἰδὼς ὅτι ἐπ[ι]ζητήσω αὐτὸν ὡς πατέρα· περὶ οὗ δέομαι τοὺς καταχθονίους θεοὺς τὴν ψυχὴν εἰς τοὺς εὐσεβεῖς κατατάξαι. εὐψύχει.

1661 *In casa del sig. abb. Chaupy Francese* Mar. In museo abbatis Campionis de Tersan Griv.

Θ Κ
ΙΑΜΟΥΡΑϹΑΜΟΥ
ϹΥΡΟϹΑϹΚΑΛΩ
ΝΕΙΤΗϹΠΑΛΑΙ
ϹΤΕΙΝΗΑΔΕΛ
ΦΟϹΑΝΤΩΝΕΙ
ΝΟΥϹΤΡΑΤΙΩ
ΤΗϹ ※ Η̅ ΠΡ

Marini Vat. 9116 f. 149', ed. *arval.* II 477; Grivaud de Vincelle *cat. des antiq. de l'abbé Campion de Tersan* (1819) p. 15, 75. Repetiit Franz 6416.

1 om. Mar. ms. — ΑϹΑΜΟ Mar. ms. — 4 ΝΕΙΤΗϹΑΔΕΛ| ΦΟϹ Marini ms., sed deleto voc. ἀδελφός et superscripto ΠΑΛΑΙ| ϹΤΕΙΝΗ — 8 compendia tamquam explicatu difficilia, ut ait, omisit Griv., servavit Mar. ms.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἰαμοὺρ Ἀσάμου Σύρος Ἀσκαλωνείτης Παλαιστείνη, ἀδελφὸς Ἀντωνείνου, στρατιώτης χώ(ρτης) η' πρ(αιτωρίας).

Rarissimum exemplum, ut notat Mommsenus, militis praetoriani nomine usi mere barbarico.

1662 Romae versus pontem Salarium in vinea *dello Spagnolo* Bos. In via Salaria in coemeterio Priscillae Aringhi.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΩΘΡΕΠΤΩ

Bosio *Roma sotterr.* (ed. 1650) p. 487 acceptam ab Alphonso Ciaccone; Aringhi *Roma sotterr.* II 263; repetiit Reinesius synt. XI 59; ex Aringhio Franz 6670; ex Bosio Kirchhoff CIG IV 9701.
Ἰανουαρίῳ θρεπτῷ.
Homo videtur christianus.

1663 Romae Mvr. *Casa Capponi* Seg. Nunc in museo Vaticano.

ΙΓΟΡΙΟΙΟΤΑΦΟϹΝΕΟΠΕΝΘΕΟϹΩΤΑΦΟϹ
ΟϹϹΗΝ˃ϹΥΝΚΛΗϹΑϹΑΡΕΤΗϹΕΥΚΛΕΙΗΝ
ΚΑΤΕΧΕΙϹ˃ΟΥΚΙΔΡΙϹΤΡΑΓΙΚΗϹΜΟΥϹΗϹ
ΟΥΚΕΥΛΥΡΟϹΑΝΗΡ˃ΟΥΔΕΠΕΩΝΡΗΤΗΡ
ΑΞΙΑϹΕΙΟΦΡΑϹΕΙΟΙΟϹΕΦΥϹΠΡΑΠΙΔΑϹ
ΟΙΟϹΧΡΟΑϹΟΙΟϹΙΟΥΛΟΥϹΟϹϹΩΝΘΩϹ
ΠΡΕϹΒΥϹΚΟΥΡΟϹΕΩΝΚΡΑΤΕΕϹ˃ΝΥΜΦΗΝΔ
Η..ΟΙΕΓΩΘΕΙΟϹΤΕΟϹΕΤΡΕΦΟΝΟΙΩ˃ΤΛΗ
ΜΟΝΑΝΥΜΦΕΥϹΩΝΗΡΠΑϹΕΠΡΟϹΘΑΙΔΗϹΟΥΔΕ
ΓΑΜΩΝΥΝ(sic)ΕΝΑΙΟΝΑΕΙϹΑΜΕΝΑΛΛΑΡΑΜΟΥΝΟΙ˃
ΠΑΡΘΕΝΙΗΝΕΡΑΤΗΝϹΩϹΑΤΕΩϹΑΙΔΟΥ˃

Contuli, quia describere paucis exceptis non potui lapidem perdite detritum. Descripsit Seguier Par. 16932 f. 44; ex lapide integriore apographum ab Alexandro Capponio missum ed. Muratori 958, 1; ex schedis Hasii, qui me etiam pauciora legit, Osann syll. p. 452, 159; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6240.

4 ΟΥΔϹΠΕΩΝ lapis ΟΥΚΕΠΕΩΝ Seg. Mur. — 6 ΧΡΟΑϹΟΙΟϹ Mur. ΧΡΩ ϹΟϹϹ Seg. ΧΡΟΧϹΟΟϹ Thorl. et similiter Has.; ego quid scriptum esset dubitabam — 7 ΠΡΕϹΒΥϹ Mur. Π////////ΥϹ Seg. Has. Thorl. ego — ΝΥΜΦΗΝΔ Mur. ΝΥΜΦΙΝΗ Thorl.; Seg. et Hase quod posui — 8 Η////ΟΙ Mur. Η////////Ι Seg. Has. ego Η//////Ι Thorl. — 10 ΥΜΕΝΑΙΟΝΑΕΙΣΑΜΕΝΑΜΑΡΑ Mur. ΥΝΕΝΑ////////////////ΜΡΑ ego; pauciora etiam Seguier, Hase et Thorl.

Ἰγορίοιο τάφος νεοπενθέος. ὦ τάφε, ὅσσην
συνκλήσας ἀρετῆς εὔκλειην κατέχεις·
οὐκ ἴδρις τραγικῆς μούσης, οὐκ εὔλυρος ἀνὴρ
οὐδ' ἐπέων ῥητὴρ ἄξια σεῖο φράσει,
οἵας ἔφυς πραπίδας, οἵας χρόα(ς), οἵας ἰούλους,
ὅσσων θ' ὡς πρέσβυς κοῦρος ἐὼν κράτεες.
νύμφην δ' ἥ[ν σ]οι ἐγὼ θεῖος τεὸς ἔτρεφον οἴκῳ,
τλήμονα νυμφεύσων ἥρπασε πρόσθ' Ἀίδης,
οὐδὲ γάμων ὑ[μ]έναιον ἀείσαμεν, ἀλλ' ἄρα μοῦνοι
παρθενίην ἐρατὴν σώσατ' ἕως Ἀίδου.

Cf. epigr. 656. — 10 praetuli nunc σώσατ' ἕως Ἀ. pro eo quod olim cum aliis posueram σώσατε ὡς Ἀ.

1664 Romae sine dubio. Sine loco Barb. Gvd.

ΘΕΟΙϹΚΑΤΑΧ
ΕΙΔΟΜΕΝΕΙ
ΚΟΙΤΩΝΕΙΤΗ
ΚΑΙϹΑΡΟϹ·ΕΤΩΝ
ΚΕ·ΒΙΩϹΑΝΤΙ·ΤΟΝ
ΠΑΝΤΑ·ΧΡΟΝΟΝ
ΙΛΑΡΩϹ
ΑΜΦΗΡΙϹΤΟϹ
ΚΟΙΤΩΝΕΙΤΗϹ·ΚΑΙϹ
ϹΥΝΤΡΟΦΩΑΓΑΘΩ
ΕΥϹΕΒΕΙ·ΠΕΡΙ·ΘΕΟ//ΥϹ
ΚΑΙ·ΑΝΘΡΩΠΟΥϹ
ΕΚΤΟΥ·ΙΔΙΟΥ
ΕΠΟΙΗϹΕΝ

Cod. Barberin. XXIX 148 f. 9 (hinc Marini Vat. 9118 p. 11); Gudius 196, 13 auctore non indicato; hinc Franz 6418.

10 ϹΥΝΤΡΟΦΩ·ΦΙΛΤΑΤΩ Gud. — 11 ΘΕΟΥϹ Gud.; lapis antiquitus laesus.

Θεοῖς καταχ(θονίοις). Εἰδομενεῖ κοιτωνείτῃ Καίσαρος ἐτῶν κε', βιώσαντι τὸν πάντα χρόνον ἱλαρῶς, Ἀμφήριστος κοιτωνείτης Καίσ(αρος) συντρόφῳ ἀγαθῷ, εὐσεβεῖ περὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους ἐκ τοῦ ἰδίου ἐποίησεν.

1665 Sutrii in aedibus Flacchi tabula marmorea, originis ut videtur urbanae.

Θ Ε|οῖς κα
ΤΑ·Χ|θονίοις
ΙΕΡΟΝΕ|ίκῃ ἔζη-
ϹΕΝΕΤΗ|εἴκο-
ϹΙ·ΤΡΟΦ|ιμ..
Ρ·ΤΙ·ΦΑ
ΗϹΔΟΥ.|ες?
ϹΑΤΟΥΡΝ|ίνου (vel -νος)

Descripsit Bormann idemque dedit ectypum. Ab Iulio Friedlaender (qui tamen ipse negabat unquam se Sutrii fuisse) Franz 6420.

V. 6 non ΤΙ sed Π fuit.

1666 Loci incerti.

ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ϹΙΜΒΙΩ·ΙΗ
ΡΟΝΙΚΗ·ΜΝΗ
ΜΗϹ·ΧΑΡΙΝ

Edidit Cardinali *opusc. lett.* fasc. XI (1819) p. 245, 87. Cardinalem ut alia multa ex schedis Propagandae sumpsisse notatum inveni in exemplo libri quod servat bibliotheca instituti archaeol. Romani. — Ex Cardinalis opusculis Franz 6419.

... γλυκυτάτῃ σ[υ]μβίῳ Ἱ[ε]ρονίκῃ μνήμης χάριν.

1667 In museo Borgiano.

ΙΕΡΩΝΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤ
ΩΟΙΓΟΝΙϹ

Cardinali *inscriz. ant. ined.* p. 5 n. 38.

Ἱέρωνι γλυκυτάτῳ οἱ γονῖς.

1668 (Romae) in pavimento S. Martini in montibus Don. Sine loco reliqvi.

ΟΥΚΟΥΝΔΗϹΥΜΒΙΩ
ΕΚΟΥΝΔΙΝΟϹΖΩΝ
ΑΙΕΜΟΙΕΠΟΙΗϹΑ

Manutius Vat. 5421 p. 674, 5253 f. 277; Donius Vat. 7113 f. 33; cod. Barberin. XXX 182 f. 98' (litteris minusculis).

1 ΟΥΚΟΥΝΔΙΙ? (sic) Don. ϽΥΚΟΥΝΔΝ Vat. 5253 — 2 extr. ΔΩΝ Don. — 3 ΕΜΟΙ Don. — ΠΟΙΗϹΑ Vat. 5253.

Ἰ]ουκούνδῃ συμβίῳ [Σ]εκουνδῖνος ζῶν [κ]αὶ ἐμοὶ ἐποίησα.

1669 *Vigna Amendola.*

Γ · Ι Ο Υ Λ Ι Ο C
Α Γ Α Θ Υ Ρ C Ο C
Є Ν Θ Α Δ Є
Κ Є Ι Τ Α Ι
Є Τ Ω Ν · Γ̄ ·

Amati Vat. 9787 f. 1.

Γ. Ἰούλιος Ἀγάθυρσος ἐνθάδε κεῖται, ἐτῶν γʹ.

1670 *Nel museo del collegio Romano* Lvp. Mavr. In Vaticano museo lapidario Os. 200.

Θ Є Ο Ι C Κ Α Τ Α Χ Θ Ο
Ν Ι Ο Ι C
Γ Ι Ο Υ Λ Ι Ω Ι
Α Γ Α Θ Ω Ν Ι
Λ Υ Δ Η Τ Ω C Υ Ν Γ Є
Ν Ι
Ζ Η C Α Ν Τ Ι · Є Τ Η Ι̅Ϛ̅
Μ Η Ν Α C · Η̅
Η Μ Є Ρ Α C · Κ̅Α̅
Є Υ Ψ Υ Χ Ι

Descripsi. Ex suo apographo Lupi Vat. 9143 f. 109 et apud Gorium sched. Maruc. A 6, idemque ed. *dissertaz.* I 155; item Maffei M. V. 315, 2; Marini *I. A.* IV p. 98; Osann syll. 444, 140; adhibitis Thorlacii schedis Franz 6574.

Θεοῖς καταχθονίοις. Γ. Ἰουλίωι Ἀγάθωνι Λυδῷ τῷ συνγενῖ, ζήσαντι ἔτη ιϛʹ, μῆνας ηʹ, ἡμέρας καʹ. εὐψύχι.

1671 Romae ad viam Latinam.

Θ Κ
Κ Α Τ Α Κ Ε Λ Ε Υ Ε Ν Ι
Τ Η Ε Π Α Α Τ Ρ Ω Ν Ι Ε
C Η C · Ι Ο Υ Λ Ι Ω · Λ Λ Ε . .
. . Α Ν Δ Ρ Ω · Ζ Η C Α Ν
. . Τ Ε Τ Η Ξ Ε · Θ

Edidit Garrucci *relazione generale degli scavi e scoperte fatte lungo la via Latina, redatta dallo stesso scopritore Lorenzo Fortunati* (1857—58, ed. 1859) p. 54, 68.

In eo exemplo libri Garrucciani quod est in bibliotheca Instituti archaeologici Romani, notavit nescio quis in margine v. 1 Κ Ε Λ Ε Υ Σ Ι Ν, v. 2 Τ Η Σ Π Α Τ Ρ Ω Ν Ι Σ | Σ Η Σ, non ex lapide, ut docet forma Σ, sed de coniectura.

Θ. κ. Κατὰ κέλευ[σιν] τῆ[ς] πατρωνί[σ]σης Ἰου[λ]ίῳ Ἀλε[ξ]άνδρῳ ζή-σαν[τι] ἔτη ξεʹ ...

1672 In vinea Francisci Ubertini Sirm. In hortis Iustinianis ad portam Flaminiam Ptol. Spon. Gvd. Mar. Nunc in museo Vaticano cippus.

~ Θ Κ ~
Ι Ο Υ Λ Ι Ω Ι Α Λ
Κ Ι Μ Ι Ω Ι Π Α Τ Ρ Ι
Є Υ C Є Β Є C Τ Α Τ
Ω Ι Ι Ο Υ Λ Ι Ο C
Λ Α Μ Π Ρ Ο Κ Λ Η C

Descripsi. Sirmond Paris. 9696 n. 37; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 30; Spon *recherches* p. 239, 2. misc. I 7; Gudius 256, 6; Marini Vat. 9138 f. 246; Osann p. 424 n. 22, ex suo quisque apographo. Ex schedis Uhdenii et Thorlacii Franz 6575.

V. 2 sq. Α Λ | Κ Ι Μ Ω Ι error Sirmondi.

Θ. κ. Ἰουλίωι Ἀλκιμίωι πατρὶ εὐσεβεστάτωι Ἰούλιος Λαμπροκλῆς.

1673 Apud Marium Delfinum Citt. Knibb. *casa di Gentile Delfino* Lig. *nel palazzo del già sig. Mario Delfino, oggi dei s(igno)ri Alfieri presso Campidoglio* Ptol. Nunc Florentiae in museo Officiorum tabula marmorea.

Γ · Ι Ο Υ Λ *vacat*
Α Ν Τ Є Ρ Ω Τ Ι
Α Γ Α Θ Ω
Α Π Є Λ Є Υ Θ Є Ρ
Ι Ο Υ Λ Є Υ Π Ρ Є

Descripsi. Ligor. Neap. VII 479 (Suares. Vat. 9139 f. 87; Murat. 1541, 11); Cittadini Vat. 5253 f. 327; Knibbe Berol. p. 4; Ptolom. cod. Sen. VIII 3 p. 222; ed. Gorius inscr. Etr. I p. 51, 99; Osann syll. p. 533, 1; Franz 6656.

4 Α Π Є Λ Є Υ Θ Є Ρ Ω Lig. Citt. Kn. Ptol., sed spatium non sufficit — 5 Є Υ Π Ρ Є Π Η C Lig. Citt. Kn.

Γ(αΐῳ) Ἰουλίῳ Ἀντέρωτι, ἀγαθῷ ἀπελευθέρ(ῳ) Ἰού(λιος) Εὐπρ[επής.

1674 Fragmentum *a* in bibliotheca Vaticana Hvels. — De fragmento *b*: *posseggo io il frammento d' una piccola tavoletta scritta con elegantissime lettere* Mar. Id nunc est in museo Vaticano.

Ι Ο C Γ Α Ι Ο Υ Φ Α Β
a C Α Ρ Τ Α Β Α C Δ Ο Υ
Ι Ο C Β Α C Ι Λ Є Ω C
Ο Υ Υ Γ Ω Ν Ο C
Є Ν Є Ν Ι Α Υ Τ · Λ Θ
A R T A B A S D E S
b VS · REGIS · ARIOBARZANIS
T · A N N O S · XXXVIIII

Fragm. *a* nemo quod sciam vidit ante Christianum Huelsen, qui nuper repperit et edidit *bull. dell' inst.* 1884 p. 204, praeterea suum apographum mihi misit.

Fragm. *b* Marini sched. Vat. 9133 f. 169, ed. *arv.* 734; inde Franz 6342*b*; ex suo apographo Henzen CIL VI 1798; accurate ligno incisum Mommsen mon. Ancyr. ed. 2 p. 111.

Γάιος Ἰού]λιος Γαΐου Φαβ(ίᾳ) [Ἀρταβάσδη]ς Ἀρταβάσδου [...... υ]ἱός, βασιλέως [Ἀριοβαρζάν]ου υἱωνός, [ὃς ἔζησ]εν ἐνιαυτ(οὺς) λθʹ. [*C. Iulius C. f. Fab.*] *Artabasdes* [*Artabasdis fili*]*us, regis Ariobarzanis* [*nepos, qui vixi*]*t annos XXXVIIII.*

Videtur Huelsenio, qui v. 3 [*βασιλέως υ*]*ἱός* et v. 7 [*regis Artabasdis fili*]*us* legebat, filius esse Artabasdis II Mediae et Armeniae regis, qui ipse ante a. p. Chr. n. 11 mortuus est. Contra quem recte monet Mommsenus vocabulum *βασιλέως* cum ante avi nomen legatur, non posse idem collocatum fuisse post nomen patris. Ipse igitur negat patrem regnasse eumque conicit filium fuisse Artavasdis eius regis qui obiit circa a. 734, fratrem Ariobarzanis qui et ipse regnavit. V. 3 quid sit supplendum non liquet.

1675 Romae in Esquilino reperta urnula, nunc in aedibus Conservatorum.

genius face inversa | Γ · Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ / Β Α C C Ο Υ / Ρ Η Τ Ο Ρ Ο C | *genius face inversa*

Descripsi. Ed. *bull. comun.* III (1875) p. 246 et V (1877) p. 37.

Γ. Ἰουλίου Βάσσου ῥήτορος.

Idem est, ut vidit Adolphus Kiessling, quem declamantem audierat Seneca rhetor.

1676 Reperta ad montem Iustitiae in Viminali Bruzz. Repertum fragmentum a *S. Maria d' Arci (Curi)* Not. *Presso il sig. Milani, trovata presso alla stazione* Anon. Apud rerum antiquarum institorem prope theatrum Argentinum Gam.

Θ K
ΙΟΥΛΙΟϹ·ΔΑΦΝ
ΟϹ·ΙΟΥΛΙΑ·ΧΡΗ
ϹΤΕΙΝΑ·ΕΘΗΚΑ
Ν·ΥΟΝ·ΙΟΥΛΙΟΝ·ΕΤ
ΩΝ·Β·ΜΗΝΩΝ·Ε·
Η ΜΕΡΩΝ·Δ·ΩΡ
ΩΝ·Β

Apographis utor Bruzzae, Gamurrinii, denique anonymi alicuius (inter schedas Henzenianas). Partem priorem (vv. 1—5) ed. Fiorelli *notizie degli scavi* 1878 p. 30.

Non dubitandum videtur quin omnes auctores eundem lapidem viderint.

6 ΜΗΝΩΝ·Θ Gamurr.

Θ. κ. Ἰούλιος Δάφνος, Ἰουλία Χρηστεῖνα ἔθηκαν υἱὸν Ἰούλιον ἐτῶν β', μηνῶν ε', ἡμερῶν δ', ὡρῶν β'.

1677 In horto (praecedit 'ad D. Pancratium').

Θ · K
ΤΙ·ΙΟΥΛΙΩ
ΕΡΜΑΔΙΩΝ
ϹΥΜΒΙΩΓLUK
ΦΙΛΟΝΙΚΑΕΤΙϹ
ΕΖΗ ΕΤΗ ΟΔ

Sched. Philippi Bonarrotii cod. Marucell. A 43.

Θ. κ. Τι(βερίῳ) Ἰουλίῳ Ἑρμαδίων[ι] συμβίῳ γλυκ(υτάτῳ) Φιλονίκα, [ἥ]τις ἔζη ἔτη ο[δ'].

1678 Cippus marmoreus *con ampio traforo verso il sommo*, repertus ad viam Appiam prope Romam, *e di là recatomi in dono l' a. 1852 dalla marchesa Maria Teresa Paulucci* Cav.

Α·ΙΟ . . . ΙΟϹ
Ζ . . . . . ΟϹ
ΙΟ . . . . . Α
ΠΑΙΩ . ΝΟΠΙ
ΤΗΤΕΙΜΙΩΤΑΤΗ
ϹΥΜΒΙΩ
ΚΑΙϹΕΜΝΗ
ΚΑΤΑΠΑΝ
ΕΠΟΗϹΕΝ
ΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ

Cavedoni *nuova silloge epigr. Modenese* (1862) p. 41; antea idem *bull. Napolet.* 1852 n. s. I 127.

4 ΠΛΩ..ΝΟΠΙ Cav. *bull.* ΠΑΙΩ..ΙΟΠΙ id. *sill.*

Α. Ἰο[ύλ]ιος Ζ[ώσιμ]ος Ἰο[υλί]ᾳ Πα[ρθε]νόπ[ῃ], τῇ τειμιωτάτῃ συμβίῳ καὶ σεμνῇ κατὰ πᾶν, ἐπόησεν μνήμης χάριν.

1679 Romae in domo D. Angeli Colotii Met. Lig. Acc. *Horatio Candeliere* Citt.

Θ K
ΙΟΥΛΙΩ·Η
ΝΙΟΧΩ
ΚΑΙΕΛΠΙ
ΔΙϹΥΝΒΙ
ΩΜΝ
ΗΜΗϹ
ΕΝΕΚΕΓ
ΤΗΛΕΜ
ΑΧΟϹ

Metellus Vat. 6039 f. 298 ('L(ud.) B(udeus) exscr. M(etellus) exscr.'); eodem ni fallor exemplo Ligorius Taur. XV. Neap. VII 480, Accursius Ambr. D 420 f. 40, Cittadini Vat. 5253 f. 324. Marc. p. 44; ex Metellianis schedis Gruter 791, 2 (inde Franz 6581).

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἰουλίῳ Ἡνιόχῳ καὶ Ἐλπίδι συνβίῳ μνήμης ἕνεκε (fort. ἕνεκε[ν]) Τηλέμαχος.

1680 Romae reperta a. 1754 extra portam Pincianam in villa q. d. *del Cinque* urna quadrata; mox a Paciaudio missa Olivierio Pisaurensi Pac. Pisauri in aedibus Olivieri Borm.

ΟϹΙΟΥΛΙΟϹΘΕΜΙϹΩΝ
ΑΛΛΙΑΝΟϹΙΑΤΡΟϹ
ΒΕΡΙΟΥΙΟΥΛΙΟΥΑΡΩΓΟΥ
ΟϹΤΡΑΛΛΙΑΝΟΥ

Descripsit Bormann deditque ectypum. Habet Paciaudi ms. Parm. 1592 f. 30' n. 14; ed. in *giorn. de' letterati* 1754 p. 194 n. 17.

Γά[ι]ος Ἰούλιος Θεμίσων [Τρ]αλλιανὸς ἰατρός, [Τι]βερίου Ἰουλίου Ἀρώγου [υἱ]ὸς Τραλλιανοῦ.

1681 Romae in domo d. Alexandri Zabecchari sub duabus puerorum imaginibus simul luctantibus (sic) Chis. similiterque Smet. Urs. in vinea Ursini Ptol. Florentiae in Officiis Gall. Ibidem nunc extat.

Θ · K

Eros et Psyche

ΙΟΥΛΙΩ·ΘΕΟΠΡΟΠΩ
ΤΩ·ΤΕΚΝΩ·ΘΗϹΕΥϹ
ΚΑΙ·ΕΥΡΥΔΙΚΗ
ΟΙΓΟΝΕΙϹ·ΕΠΟΙΗϹΑΝ

Inter Sabiniana Chis. V 168 f. 115 litteris minusculis; Smetius ed. f. 116 ex suo apographo (inde Grut. 116, 3); Ursinus Vat. 3439 f. 125; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 318; *Galleria di Firenze* IV 44 (inde Iahn *arch. Beitr.* 165); descripserunt etiam Osann syll. 533, 15 et Duetschke III 198. Repetiit Franz 6582.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἰουλίῳ Θεοπρόπῳ τῷ τέκνῳ Θησεὺς καὶ Εὐρυδίκη οἱ γονεῖς ἐποίησαν.

1682 In coemeterio S. Agnetis.

ΙΟΥΛ·ΚΑΛΛΙΜΟΡΦΟϹ·ΙΟΥΙΙΑ
ΑΓΑΘΗΙΟΥΛΙΩΘΕ·ΟΔΩΡΩ
ΟΚΑΙΕΥΓΑΜΙϹΙΔΙΩ
ΤΕΚΝΩΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΩΓΟΝΙϹΕΠ
ΟΙΗϹΑΝΜΝΗΜΗϹ·
ΕΖΗϹΕΝΕΤΕΙΖ·ΜΖ·

Edidit Boldetti *osservazioni* p. 392; inde CIG IV 9568.
Christianam esse non certum.
Ἰούλιος Καλλίμορφος, Ἰου[λ]ία Ἀγάθη Ἰου[λ]ίῳ Θεοδώρῳ, ὁ καὶ Εὐγάμις, ἰδίῳ τέκνῳ γλυκυτάτῳ γονῖς ἐποίησαν μνήμης (χάριν). ἔζησεν ἔτ[η] ιζ', μ(ῆνας) ζ'.
Intellego Ἰουλίῳ Θεοδώρῳ τῷ καὶ Εὐγαμίῳ.

1683 Romae olim apud M. Ant. Sabbatinum antiquarium Maff. Cantabrigiae ad scalam bibliothecae collegii S. Trinitatis Muell.

ΔΑΙΜΟϹΙΝΕΥϹΕΒΕϹΙΝΓΑΙΟΥ
ΙΟΥΛΙΟΥΚΑΡΑΚΟΥΤΤΙΟΥ
ΠΟΙΗϹΕΝΚΑϹΙΑΤΩΤΕΙΜΙΩ
ΚΑΙΑΞΙΩΑΝΔΡΙ
ΠΑϹΙΦΙΛΟϹΘΝΗΤΟΙϹΕΙϹΤΑ
ΘΑΝΑΤΟΥϹΔΕΙϹΙΔΑΙΜΩΝ
ΚΟΙΜΑΤΑΙΚΑΡΑΚΟΥΤΤΙϹ
ΕΧΩΝΜΝΗΜΗΝΔΙΑΠΑΝΤΟϹ
ΤΕΡΨΑϹϹΥΝΚΛΗΤΟΝΜΑΤΡΩ
ΝΑϹΚΑΙΒΑϹΙΛΗΑϹ
ΕΥΦΡΑΝΘΕΙϹΕΦΟϹΟΝΜΟΙΡΑΙΧΡΟ
ΝΟΝΩΡΙϹΑΝΑΥΤΩ
ΕΥϹΕΒΙΗϹΕΝΕΚΕΝΔΟΞΑϹΘΕΙϹ
ΚΑΙΜΕΤΑΛΗΘΗΝ

Maffei M. V. p. 316, 3, qui descripsit. Ex Odofredi Muelleri apographo Franz 6243.
Ε Ω formas habet Maffei.

Δαίμοσιν εὐσεβέσιν Γαΐου Ἰουλίου Καρακουττίου
ποίησεν Κασία, τῷ τειμίῳ καὶ ἀξίῳ ἀνδρί·
πᾶσι φίλος θνητοῖς εἴς τ' ἀθανάτους δεισιδαίμων
κοιμᾶται Καρακοῦττις ἔχων μνήμην διὰ παντός,
τέρψας σύνκλητον, ματρώνας καὶ βασιλῆας,
εὐφρανθεὶς ἐφ' ὅσον Μοῖραι χρόνον ὥρισαν αὐτῷ,
εὐσεβίης ἕνεκεν δοξασθεὶς καὶ μετὰ λήθην.

Cf. epigr. 607.

1684 Romae in villa Campana prope Lateranum herma philosophi; ex museo Campana Parisios transvectus, ubi est in museo (*Louvre*). — Primi saeculi Froehn.

ΙΟΥΛΙΩ·ΚΝΩϹΩ
ϹΟΦΙϹΤΗ
ΚΑΙΦΙΛΩΑΓΑΘΩ
ΦΛ·ΟΥΑΛΗΝϹ
ΟΥΤΩϹΒΟΥΛΗΘΕΝΤΙ
ΕΠΟΙΗϹΕΝ

R. Rochette *lettre à Mr. Schorn* (ed. 2) p. 452; inde Franz 6584; denuo litteris minusculis Froehner *inscr. gr. du Louvre* 120.

Ἰουλίῳ Κνώσῳ σοφιστῇ καὶ φίλῳ ἀγαθῷ Φλ(άουιος) Οὐάλης οὕτως βουληθέντι ἐποίησεν.

Cnosus cognomen non magis mirum quam *Cnidus*, quod saepius invenitur.

1685 Roma allatum Argentoratum museo Schoepfliniano intulit Herbsterus Oberl. Videtur periisse.

ΜΑΡΚΟϹ
ΙΟΥΛΙΟϹ
ΚΟΛΛΑΡΒΑϹΙϹ

Oberlin museum Schoepflini p. 89; inde Franz 6585.
Μᾶρκος Ἰούλιος Κολλάρβασις.
Nomen mihi dubium.

1686 Ficuleae reperta.

Θ Κ
ΙΟΥΛΙΟΣ
ΜΕΝΕΜΑΧΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΧΩ
ΒΕΣΤΙΑΡΙΩ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Amati Vat. 9749 f. 45.

[Θ.] κ. Ἰούλιος Μενέμαχος Σωτηρίχῳ βεστιαρίῳ μνήμης χάριν.

Dubitari potest *vestiarius* an *bestiarius* fuerit defunctus; mihi probabilius videtur patronum vestiario suo lapidem posuisse.

1687 In vinea del Grandi ad viam Labicanam cippus.

Κ Θ
ΚΛΙΟΥΛΙΩ
ΝΑΡΚΙϹϹΩΦΙ
urceus ΛΩΑΓΑΘΩ *patera*
ΜΝΕΙΑϹϹΝΕ
ΚΕΝ

Descripsit H. Dessau.

Κ(αταχθονίοις) Θ(εοῖς). Κ[λ]. Ἰουλίῳ Ναρκίσσῳ φ[ί]λῳ ἀγαθῷ μνείας [ἕ]νεκεν.

1688 Sine loco (sed videtur iuxta scripti tituli lemma huc pertinere: Fidenis).

ΙΟΥΛΙΟ‥ΝΟΜΙΜΟϹ
ΚΑΙΙΤΑΛΟΥϹ·ЄΠΟΙΗϹΑΝ
ΛΑΙΔΙ·ΙΔ . . . .
ЄΥϹЄΒЄ . . . .
ΚΑΙΦ . . . .

Amati Vat. 9752 f. 42.

Ἰούλιο[ς] Νόμιμος καὶ *Italus* ἐποίησαν Λαΐδι ἰδ[ίᾳ ἀδελφῇ]? εὐσεβε[στάτῃ] κ[α]ὶ φ[ιλ....

1689 Fidenis Romam translata Am. *Marmo di recente da me veduto, dov' è una donna orante ed ammantata, il capo vestita di tunica con cipassi sovrapposto* Garr.

ΙΟΥΛΙΟϹΠΑΝΚΑΡΠΟϹΙΟΥ
ΛΙΑϹΤΡΑΤΟΝ ΙΚΗϹΥΝΒΙΩ
ЄΠΟΙЄΙ ΜΝΙΑϹ
ΧΑΡΙΝϹΥΝ *statua* ΖΗϹΑϹ
ЄΤΟΚΤΩЄΖ *mulieris* ΗϹЄΝ...
. . . ΟϹΙ

Amati Vat. 9752 f. 42. Edidit Garrucci monum. del museo *Lateran.* (Romae 1861) p. 119.

5 in. ΗΟΚΤΩЄΖ ΗϹЄΝ Garr., qui scribit versu antecedenti συνζησάσ[ῃ ἔτ]η.

Ἰούλιος Πάνκαρπος Ἰουλίᾳ Στρατονίκῃ συνβίῳ ἐποίει μνίας χάριν, συνζήσας ἔτ(η) ὀκτώ· ἔζησεν ἔτ(η) [εἴκ]οσι.

1690 Romae in templo prope domum Marci fili Mariani Pauli Angeli Sab. Romae ad ripam Don. In via Ripensi ad dextram, ubi venditur caseus Sardus Rein. In ecclesia S. Ambrosii trans Tyberim Bonon.

Θ ⪢ Κ
ΙΟΥΛΙΩΠЄΛΟΠΙΠΑΤΡΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ ΧΑΡΙΝ
ΑΙΩΝΙΟΥ ΜΝΗΗϹ
ΙΟΥΛΙΑ ΘΑΛЄΙΑ
ΘΥΓΑΤΗΡ ЄΠΟΙΗϹЄΝ

Sabinus Marc. f. 154 versibus non divisis; eodem exemplo Donius Vat. 7113 f. 9, Marucell. A 188 ('ex vetere libro ms.'), et per schedas Piccartianas Reinesius epist. p. 358 et synt. XIII 34 (hinc Franz 6588); Hier. Bononius cod. Cicon. 1874 f. 9' et 11.

1 Θ ⪢ Κ Sab. Rein. epist.; om. Don. Bonon. Rein. synt. — 4 ΜΝΗΗϹ Sab. Don. ΜΝΗΣ Rein. ep. ΜΝΗΜΗΣ Bonon. Rein. synt. — 6 ΗΡ litteras ligatas unus Sabinus.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἰουλίῳ Πέλοπι πατρὶ γλυκυτάτῳ χάριν αἰωνίου μνήμης Ἰουλία Θάλεια θυγάτηρ ἐποίησεν.

1691 Reperta tabula marmorea *dentro alla porta di S. Sebastiano nella vigna di Mo. Barnabeo Sartore* Barb. In basilica S. Pauli Maro. Ibidem nunc est in horto.

Θ Κ
Γ·ΙΟΥΛΙΩ
ϹΩϹΙΒΙΩ
ΖΗϹΑϹЄΤΗ·ΙΘ
ΗΜЄΡΑϹ·ΙΓ
ЄΠΟΙΗϹЄΝ
ΠЄΤΡΩΝΙΟϹ
ϹЄΡΗΝΟϹ
ΠΑΤΗΡ
ΛΑΚЄΔΑΙΜΟ
ΝΙΟϹ

Descripsi. Edidit Margarinus inscr. basil. S. Pauli p. 64, 49 (inde Murat. 1052, 5); denuo Osann syll. 473, 4; est in cod. Barberin. XXIX 148 et in Marinii schedis Vat. 9133 f. 256, qui exscripsit. Ex editis Franz 6590.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Γ. Ἰουλίῳ Σωσιβίῳ, ζήσας ἔτη ιθ', ἡμέρας ιγ', ἐποίησεν Πετρώνιος Σερῆνος πατὴρ Λακεδαιμόνιος.

1692 (Romae) in atrio aedium Franc. Cancellieri nuper collocata.

ΔΙϹ ‹ ΜΑΝ
ΓΙΟΥΛΙΟΥϹΤΙΛЄϹΦΟΡΟϹ
ΦΗΚЄΤЄΤϹΙΒΙЄΤϹΟΥ
ЄΙϹΛЄΙΒϹΡΤЄΙϹΛЄΙΒЄΡΤΑΒΟ
ΥϹΚЄЄΩΡΥ(sic)ΜΤЄΡЄΝΤΙΑΑΚΤΗ
ΦΗΚЄΤΤЄΡЄΝΤΙΩΑΝЄΙΚΗΤΩЄΤΛ|ϹΙ
ΒЄΡΤΩЄΤΚΟΝΙΟΥΓЄΙΒЄΝЄΜЄΡЄΝΤЄΙЄΤϹ|Ι
ΒΙЄΤϹΟΥЄΙϹΛЄΙΒЄΡΤЄΙϹΛЄΙΒЄΡΤΑΒΟΥϹΚ
ЄЄΩΡΟΥΜΟΚΜΟΝΟΜЄΝΤΟΥΗΔЄΦΙΚΑΤΟΥ
ЄϹΚΟΜΟΥΝЄΑΒΙΟΥΝΙΩΤЄΛЄϹΦΟΡΩЄΤ
ΤЄΡЄΝΤΙΑΑΚΤΗ

Amati Vat. 9753 f. 13.

Dis man(ibus). Γ. Iulius Τ[ε]λέσφορος *fecit et sibi et suis, libertis libertabusque eorum.* Τερεντία Ἄκτη *fecit* Τερεντίῳ Ἀνεικήτῳ *et liberto et coniugi benemerenti et sibi et suis, libertis libertabusque eorum. (h)oc monumentu(m) aedificatu(m) es(t) com(m)une ab Iunio Telesphoro et Terentia Acte.*

Aut v. 1 *Iunius* aut v. 10 *Iulio* corrigendum.

1693 (Romae) in S. Sebastiani hortulis extra muros Met.

Θ K
ΙΟΥΛΙΩ
ΤΡΟΦΙ
ΜΙΩΝΙ
ЄΖΗCЄΝ
ЄΤΗ·Κ·Β

in latere:

D · M
TYXE

ANNVS
XX · ET
DIES

Descripsit Lud. Budeus apud Metellum Vat. 6039 f. 298'; eodem exemplo Ligorius Neap. VII 490; ex Metellianis Grut. 916, 12; ex Ligorio Murat. 1693, 6; ex editis Franz 6591.

In tituli Latini v. 3, quem vacuum reliquit Budeus, VIX supplevit Ligorius.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἰουλίῳ Τροφιμίωνι· ἔζησεν ἔτη κβ'.

1694 In agro Albano circa Lanuvium Smetii error. In domo D. Pauli de Coronatis Sab. Romae in S. Lucia ad Tiberim Met. Pigh. Grut. In S. Nicolao de Coronatis in regione Regulae Chis. Florentiae in hortis Gaddiorum Wingh. Don. Gor. Ibidem in museo Duetschke. Cippus variis anaglyphis ornatus, quae vide *annal. dell' Inst.* 1867 tab. OP 1.

C·IVLIO·AVG·L·HOEBO
RVFIONINO
CESTVS·DESVO·FECIT
ΤΟΥCΑΓΑΘΟΥCΚΑΙΘΑΝΟΝΤΑC
ЄΥЄΡΓЄΤЄΙΝΔЄΙ

Sabinus Marc. f. 173; Metellus Vat. 6038 f. 122; Pighius Berol. f. 81; ab Morillonio accepta Graeca sola Smetius ed. f. 139 (inde Grut. 836, 4); de suo omnia Ligorius Neap. VII 491; Winghius cod. Brux. 2 f. 46'; Horatius a Valle apud Gruterum 615, 2 et Gorium columbar. p. 13, inscr. I 191, 6; cod. Chis. V 167 f. 98'; Donius cod. Marucell. A 6; Duetschke *Bildw.* III 115; Henzen CIL VI 20201. Ex editis Franz 6695.

1 PHOBO Lig. PHOEBO Duetschk. PHOEBO rell.

Τοὺς ἀγαθοὺς καὶ θανόντας εὐεργετεῖν δεῖ.

1695 Sine loco (sed inter urbanas omnes).

ΙΟΥΛΙΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Donii sched. Marucell. A 293 p. 193, cui dedit Hieron. Aleander.

Ἰουλία Ἀλεξάνδρα.

1696 *Tra la via Latina et l' Appia nel vicolo della capella di Domine cuoradis* Lig. In vinea M. Antonii Toscanellae e regione S. Rochi Don. In vinea Francisci Ubertini Sirm. In hortis Iustinianis ad portam Flaminiam Spon. Gud. Montf. (addens: *viale dritto alla porta*). Deinceps in museo Kircheriano, ubi nunc est.

Θ · Κ
ΙΟΥΛΙΑΙ·ΑΜΜΙ
ΑΙ·ΘΥΓΑΤΡΙ·
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΙΟΥΛΙΟΙΘΕΟ
ΦΡΑCΤΑC·ΚΑΙ
ΑΠΑΜΑΓΟΝЄΙC

Descripsi. Ligorius Neap. VII 484 (inde Suares. Vat. 9139 f. 91); Donius Vat. 7113 f. 87, Marucell. A 188, cui dedit Hieron. Aleander (ed. Don. X 55); Sirmond Paris. 9696 f. 6, 43; ex suo apographo Spon misc. 239, 1. miscell. p. 24; Gudius 239, 2, qui vidit; ex Donio et Ligorio Murat. 1174, 11. Descripsere praeterea Montfaucon cod. Paris. 11919 f. 155, 11; Marini Vat. 9118 p. 91; Brunati mus. Kirch. 157; Ruggiero catal. mus. Kirch. p. 8. Repetiit Franz 6576.

Θ. κ. Ἰουλίᾳ Ἀμμίᾳ θυγατρὶ γλυκυτάτῃ Ἰούλιοι Θεόφραστος καὶ Ἀπάμα γονεῖς.

1697 *Nela via Ardeatina cioè dentro la porta di S. Sebastiano a questi giorni sono stati spianati al meno venti tempietti da sepolchri* Lig. *Facciata laterale ne' sepolcri scoperti avanti uscire la porta Capena, disegnata da P. Ligorio, e si conserva nella Vaticana* Bart.

ΙΟΥΛΙΑΑΝΘΟΥ
ΣΑΜΙΛΩΝΟΣΑ
ΔΕΛΦΗΧΑΙΡΕ

PARTHAS
CAESARIS
VNCTOR

Ligorius Neap. VIII 330; Pighius Berolin. f. 145 (hinc Beger spicil. p. 81, 8 et Franz 6577; ex Ligorio Murat. 926, 10, ex Begero idem 2092, 13); denuo Bartoli *antichi sepolcri* (1768) tab. 41; extat etiam in cod. Neapol. V E 14.

Latina omisit Lig. et cod. Neap.

1 ΙΟΥΛΙΑΝΘΟΥ Bart. — 2 ΜΙΛΟΝΟΣ Bart. ΜΙΛΦΝΟΣ cod. Neap. — 2. 3 ΑΔΕΛΟΗ Bart. ΑΔΛΦΝ cod. Neap. — 3 ΧΑΙΡΕ cod. Neap.

Exhibui scripturae discrepantiam ut plura fuisse apographa demonstrarem.

Ἰουλία Ἀνθοῦσα Μίλωνος ἀδελφὴ χαῖρε.

Parthas Caesaris unctor.

1698 Romae prope ecclesiam Stigmatum S. Francisci in domo Branc. *Dal card. d' Asti alle Stigmate* Ptol. Apud equitem de Asti Mur. (qui confudit *cardinale* et *cavaliere*).

Θ Κ
ΙΟΥΛΙΑ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ
ΜΗΤΡΙΙΠΠΙ
ΚΩΝΟΣΥΜΒΙΟΣ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΜΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 400; inde interpolatam Murat. 1354, 3 (Franz 6578); cod. Brancaccianus 4 C 8 (saec. XVII) f. 181.

4. 5 ΜΗΤΡΙΠΠΟΣ|ΣΥΜΒΙΟΣ Murat. — 5 ΣΥΜΒΙΟΣ et 6 ΕΠΟΙΗΣΝ Branc.

Θ. κ. Ἰουλίᾳ Ἀπολλωνίᾳ μητρὶ ἱππικῶν ὁ σύμβιος ἐποίησεν μνείας χάριν.

Apolloniae filii ad equestrem dignitatem pervenerant, quod saepius in parentum titulis honoris causa memoratur. Cf. tit. Olympiae inventus (*arch. Zeitg.* 1876 p. 141 n. 19) Θεόπροπον — σύμπατρίδων Ῥόδου συνκλητικῶν γενετῆρα.

1699 Romae *via Giulia 171 (ove habita il Sig. Visconti)* Sarti. *Via del Fontanone 171 (pal. dei Serventi)* sarcophagus Matz.

D M
ΕΥ†ΥΧΕΙ
ΙΟΥΛΙΑΕΥΤΥΧΙC
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΟΥΔΕΙCΑΘΑ
·ΝΑΤΟC·

Descripsit F. Matz; ed. Matz-Duhn *ant. Bildw.* II 2566. Est etiam in schedis Sartianis.

D(is) m(anibus). εὐψύχει, Ἰουλία Εὐτυχὶς γλυκυτάτη· οὐδεὶς ἀθάνατος.

1700 In villa Albani tabula marmorea.

ΙΟΥΛΙΑ·ΖΗΝΑΙΔ//
CΕΜΝΗ·ΚΑΙΑCΥΝ
ΚΡΙΤΩ·ΚΑΙΑCΙΜΝ/
/Ω·ΨΥΧΗ·ΙΟΥΛ·Μ/
ΞΙΜΟC·CΥΜΒΙΟC
ΜΝΗΜΟCΥΝΟΝ·ΤΟ
CΗΜΑ·ΑΝΕΘΗΚΕ
ΗΤΙCΠΡΟΛΙΠΟΥCΑ
ΘΗΚΕ·ΠΟΝΟΝ·ΑΙΔΙΟΝ
ΑΝΔΡΙΤΕΚΑΙΤΟΚΕΕ///
ΙC⌒ΕΙΝΟΤΑΤΗΜΕ

Descripsi.
Ἰουλίᾳ Ζηναΐδ[ι], σεμνῇ καὶ ἀσυνκρίτῳ καὶ ἀσιμ[ήτ]ῳ ψυχῇ, Ἰούλ(ιος) Μ[ά]ξιμος σύμβιος μνημόσυνον τὸ σῆμα ἀνέθηκε· ἥτις προλιποῦσα θῆκε πόνον ἀίδιον ἀνδρί τε καὶ τοκέ[εσι] ποθεινοτάτη με.....
Poeticae orationis vestigia inde a v. 6. — V. 10 fort. τοκέεσσι, v. 11 velut μέ[χρι λήθης].

1701 Romae apud Ficoronium Mur. Sine loco Gor. In museo Capitolino cippus Guasc. ego. Litterae pessimae.

ΙΟΥΝΑ
ΕΙCΙΔΩ
ΡΙΗ
ΚΑΙΙΟΥ
ΛΙΩΑΥ
ΡΗΛΙΩ
ΠΟΝΤΙΑ
ΝΩΥΙΩ
ΑΥΤΗC

Contuli. Gorius sched. Marucell. A 6 et Murat. 1691, 1, uterque sine dubio ab Ficoronio; Guasco mus. Capit. III 201; Osann syll. 465, 5; Franz 6583 adhibitis schedis Thorlacii.

Ἰου[λί]ᾳ Εἰσιδωρίῃ καὶ Ἰουλίῳ Αὐρηλίῳ Ποντιανῷ υἱῷ αὐτῆς.

1702 In sepulcris in Esquilino a. 1871 reperta tabula marmorea, nunc in museo Kircheriano.

ΙΟΥΛΙΑCΚΡΙCΠΕΙΝΑΑΝΔΡΙΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΚΑΙ COΦΙCΤΗ
ΩΟΥΝΟΜΑΗΝCΕΚΚΙΟCΤΡΟΦΙΜΟCΓΕΝΕΙCΙΔΗΤΗC
ΚΑΛΟΝΒΙΟΝΚΑΙΑΜΕΜΠΤΩCΒΙΩCΑCΜΕΤΕΜΟΥ
ΕΤΗΔΥΟΚΑΙΔΕΚΑ·ΑΥΤΟCΔΕΑΠΟΔΟΥCΤΟ
ΔΑΝΕΙΟΝΤΗCΖΩΗCΟΓΔΟΗΚΟCΤΟΝΕΚΚΤΟ
ΩΔΕΚΕΙΤΑΙΟΙΚΩΕΩΝΙΩΠΑΡΑΛΗΜΦΘΕ
ΥΠΟΘΕΩΝΚΑΤΑΧΘΟΝΙΩΝ

Descripsi. E. Brizio *pitture e sepolcri scoperti sull' Esquilino* (Romae 1876) p. 128 n. 535; Henzen CIL VI 6048; ego epigr. add. 772a.

Ἰουλία(ς) Κρισπεῖνα ἀνδρὶ γλυκυτάτῳ καὶ σοφιστῇ, ᾧ ὄνομα ἦν Σέκκιος Τρόφιμος, γένει Σιδήτης, καλὸν βίον καὶ ἀμέμπτως βιώσας μετ' ἐμοῦ ἔτη δυοκαίδεκα· αὐτὸς δὲ ἀποδοὺς τὸ δάνειον τῆς ζωῆς ὀγδοηκοστὸν ἔκτο[ν] ὧδε κεῖται οἴκῳ αἰωνίῳ παραλημφθε[ὶς] ὑπὸ θεῶν καταχθονίων.

1703 Via Tusculana ad Formas Sirm. Sine loco Don. (praecedit 'apud Tiburtium sculptorem'). Postea Albingauni in aedibus suburbanis comitum Costa (deinceps marchionum de Balestrina), regione Ciambellina Cott. Periit Spot.

IVLIAE·C·FIL·LAVDICE | ET·T·FLA*vio*
a AVG·LIB·ALCIMO·PARENT | IB·OPTI*mis* b
FLAVIA·T·FIL·TITIANE·FECI | T·ET·SIBI
LIBERTIS·LIBERTABVSQ· | SVIS

ΟΥΔΟΛΙΧΗΠΑΡΟΔΟΝϹΕΓΡΑΦΗϹΤΗΛΕ | ΙΔΟϹΕΡΥΞΕΙ
ϹΤΗΘΙΚΑΙΗΤΙϹΕΓΩΝΕΝΘΑΜΑΘΩ | ΝΑΠΙΘΙ
ΛΑΥΔΙΚΗΟΥΝΟΜΑΜΟΙΠΑΤΡΙϹϹΑΜΗΑΛΚ | ΙΜΟϹΑΝΗΡ
ΘΗΛΥΤΕΚΟϹΜΗΤΗΡΚΑΙΤΡΙΧΙΓΗ | ΡΑΛΕΗ
ϹΥΝΔΕΚΑϹΙΓΝΗΤΟϹΚΑΙΑΔΕΛΦΕΙΟΥϹΠΕ | ΡΑΠΑΝΤΑϹ
ΕϹΦΑΟϹΗΕΛΙΟΥΚΑΛΛΙΠΟΝΩ | ΚΥΜΟΡΟϹ
ΟΥΠΥΡΕΤΟΙϹΦΛΕΧΘΕΙϹΑΝΟϹΩΝΑΤΕΡΟΥ | ΜΕΛΕΔΩΝΑΙϹ
ΡΟΡΟϹΔΕΑΦΑΤΩϹΛΑΙΜΟϹΕΚ | ΛΕΙϹΕΠΝΟΑϹ

Omnia Sirmond Paris. 10808 f. 36; fragm. *a* Donius Marucell. A 293 f. 222; fragm. *a* vv. 1—4 Cottalasso *saggio storico sopra Albenga* p. 214 (inde Spotorno *iscr. ant. d' Albenga* p. 13); CIL VI 20548.

1 C·F Don. — 3 T·F Don. — 5 ΓΑΦΗϹΤΗΛϹ Don. — 9 ΑΔΕΛΦΕΙΟΥϹΠΕ Sirm. ΑΔΕΛΦΕΙΙΟΥϹΠΟ Don. — 10 ΚΑΛΛΙΠΠΟΝ Don. — 11 init. ....ΡΕΤΟΙϹ Don. — 12 init. ΡΟΡΟϹ Sirm., ubi add. m² in margine Θ (i. e. ΡΘΡΟϹ), ΡΘ ΡΟϹ Don.

Οὐ δολιχὴ παρ' ὁδόν σε γραφὴ στηλεῖδος ἐρύξει·
στῆθι καὶ ἥτις ἐγὼν ἔνθα μαθὼν ἄπιθι·
Λαυδίκη οὔνομά μοι, πατρὶς Χάου, Ἄλκιμος ἀνήρ.
θῆλυ τέκος, μήτηρ καὶ τριχὶ γηραλέη,
σὺν δὲ κασίγνητος καὶ ἀδελφε[ή], οὕσπερ ἅπαντας
ἐς φάος ἠελίου κάλλιπον ὠκύμορος,
οὐ πυρετοῖς φλεχθεῖσα, νόσων ἄτερ, οὐ μελεδῶναις,
...β]όρος δὲ ἀφράστως λαιμὸς ἔκλεισε πνοάς.

V. 8 lege *ἰχθυβόρος* vel *μηλοβόρος* vel quidquid aliud pastam illam suffocatam esse putas.

1704 Romae in museo Vaticano.

ΙΟΥΛΙΑ
ΜΑΡΚΙΑ
ΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΤΑΙ

Osann syll. 421, 6; inde Franz 6596.
Ἰουλία Μαρκία ἐνθάδε κεῖται.

1705 Urna parva quadrata marmorea, reperta ad S. Agnetis in via Nomentana Suar. Gud. Apud Fabrettium Fabr. Nunc Urbini in aedibus Ducalibus.

D · M
IVLIA·POLTICE
DOESE
OSIRIS
TOPSYCRON
HYDOR

Suares. Vat. 9140 f. 155. 165. 166, Barber. XXX 182 f. 16, XXXVIII 100; cod. Chis. J VI 205 f. 139; Gudius ms. 398, 1; Fabretti VI 19 (inde Franz 6717); ex apographo Bormanni Henzen CIL VI 20616.
D. m. Iulia Politice. δοίη σοι Ὄσιρις τὸ ψυχρὸν ὕδωρ.

1706 Romae.

D M
IVLIAE POPILLIAE
MEMORIAE OPTIMAE
DIGNISSIMAE·IVLIVS
THRASOPATRONVS
ΙΟΥΛΙΑΠΟΠΙΛΛΙΑ
ΑΡΙϹΤΗϹΜΝΗΜΗϹ
. . . . . ΙΟΥΛΙΟϹ
. . . .

Sirmond cod. Paris. 10808 f. 19*a* et f. 180; inde Henzen CIL VI 20616.
D. m. Iuliae Popilliae memoriae optimae dignissimae [I]ulius Thraso patronus. Ἰουλίᾳ Ποπιλλίᾳ ἀρίστῃ μνήμης [ἀξίᾳ]? Ἰούλιος [Θράσων ...

1707 *Presso sig. Frediani (a le tre Madonne)* Am. Nunc in museo Vaticano lapidario.

Θ K
ΙΟΥΛΙΑΝΠΡΙΜΙΤΙΒΑΝ
ΤΗΝΓΛΥΚΥΤΑΤΗΝϹΥΜΒ·
sic ΑΥΡΗΝΟϹΑΓΑΘΟΚΛΗϹ

Descripsi. Habet Amati Vat. 9737 f. 70, 9754 f. 46.
3 extr. ϹΥΜΒ· Am. ϹΥΜΒ ego.
Θ. κ. Ἰουλίαν Πριμιτίβαν τὴν γλυκυτ[ά]την σύμβι(ον) Αὐρή[λι]ος Ἀγαθοκλῆς.

1708 In vinea Corsi ad viam Appiam, a me emptus lapis Sart. In museo Capitolino inter lapides Sartianos ego.

Θ ❧ K
ΙΟΥΛΙΑ
ΡΟΥΦΙΝΗ *sic*
ΒΑϹϹΟϹ
ΑΔΕΛΦΟϹ
ΜΝΕΙΑϹ

Descripsi. Est in schedis Sartianis.
Θ. κ. Ἰουλίᾳ Ῥουφ[ε]ίνῃ Βάσσος ἀδελφὸς μνείας [χάριν.

1709 Sine loco Sart. Nunc in museo Capitolino cippus inter lapides Sartianos.

Κ Α Τ Α Χ Θ Ο ..
Ο Ι C

ΙΟΥΛΙΑCΕΚΟΥΝΔΗ
ΕΙΚΟCΤΟΝ·ΤΕΤΑΡ
ΤΟΝΕΤΟCΖΗCΑCΗ
ΖΜΑΡΑΓΔΟCΟΑ
ΝΗΡCΥΜΒΙΩCΑCΕ
ΤΗ·Ε·ΠΙCΤΩCΚΑΙ
ΑΜΕΜΠΤΩCΔΙΑ
ΤΗΝCΩΦΡΟCΥΝΗΝ
ΑΥΤΗCΑΝΕCΤΗ
CΕΝ ❦

Descripsi. Est etiam in schedis Sartianis.

Θεοῖς] καταχθονίοις. Ἰουλίᾳ Σεκούνδῃ εἰκοστὸν τέταρτον ἔτος ζησάσῃ Ζμάραγδος ὁ ἀνήρ, συμβιώσας ἔτη ε' πιστῶς καὶ ἀμέμπτως, διὰ τὴν σωφροσύνην αὐτῆς ἀνέστησεν.

1710 Fortasse urbana. — Bononiae in museo universitatis ego (1878), in museo civico Borm. (1880). Sarcophagi tabella.

ΙΟΥΛΙΑ·CΕΡΗΝΙΛΛΗ
ΤΗ·ΚΥΡΙΑ·ΓΥΝΑΙΚΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC

Descripsi.

Ἰουλίᾳ Σερηνίλλῃ τῇ κυρίᾳ γυναικὶ Ἀπολλώνιος.

1711 Romae in monte Aventino prope aedem S. Sixti quam veterem dicunt Vign. In museo Kircheriano Bon. Lvp. In museo Vaticano Henz.

protome

D M S
IVLIAE·SEVERAE·KIPI
ΑΓΑΘΗ·MAGNIETRARI
IN OMNIBVS EXEMPLIS
VITAE SVAE FEMINAE
SEVERVS·AVG·LIB·
FECIT CONIVGI OPTV
MAE CVM QVA VIXIT
ANNIS·XXX·DE QVA·NI
HIL·CONQVERI POTVIT
NISI QVOT·CELERI·FATO
INTERCEPTA SIT

Io. Vignoli de columna imp. Antonini Pii dissert. (Rom. 1705) p. 275 ex Ficoronii apographo; Bonanni mus. Kirch. p. 105, 14; Lupi epit. Severae p. 66 (inde Murat. 1007, 2) et dissert. I 164; ex Kellermanni apographo O. Iahn spec. epigr. 59; ex suo Henzen CIL VI 20679.

Legendum v. 2. 3: Iuliae Severae, κ(υ)ρί(ᾳ) ἀγαθῇ eqs; κυρίαν uxorem maritus appellat infra n. 1782.

1712 Inter fragmenta ex atrio Vestae basis statuae exiguae fragmentum.

Α C
ΙΟΥΛΙΑΝΟC

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1885 p. 187.

. . . Ἰουλιανός.

1713 In vinea Casali ad portam S. Sebastiani sarcophagus Br. Dvhn.

Θ
ΙΟΥΛΙΗΝΟC
ΟΤΕΕΖΩΝ
ΚΑΙΠΟΛΛΑ

Descripserunt Bruzza et Duhn.

1 Θ om. Duhn.

Θ(εοῖς). Ἰουλιηνὸς ὅτε ἔζων καὶ Πόλλᾳ (i. e. *Paullae?*).

Accuratius dixisset (ἑαυτῷ) καὶ Πόλλᾳ.

1714 Originis urbanae tabula marmorea. Florentiae in hortis equitis Gaddi Wingh. Gvd. similiterque Montf. Gor. Perusiae in museo universitatis Verm. Borm.

D · M · S
IVLIANI · MATER
FECIT·FILIO·DVLCIS
SIMO·DESE·BENE
MERENTI·QVI·VIXIT
ANNIS·XVI·MENSES·VII
DIES·XVII
ΧΡΗCΤΗ·ΨΥΧΗ·ΥΙΕΚΑΙ·CΤΟΜΑ
ΤΩΝ ❦ ΜΟΥCΩΝ

Recognovit Mommsen. Winghius cod. Brux. 2 f. 46'; Gudius ms. 817, 1, ed. 237, 8; Gori inscr. Etr. I 206, 34 (hinc Murat. 1176, 9); Montfaucon sched. Par. cod. 11919 f. 133; Vermiglioli *inscr. Perug.* p. 417 (p. 544 ed. 2); Franz 6593*b*; CIL VI 19761.

D(is) m(anibus) s(acrum) Iuliani. Mater fecit filio dulcissimo de se bene merenti, qui vixit annis XVI, menses VII, dies XVII. χρηστὴ ψυχή, υἱέ, καὶ στόμα τῶν Μουσῶν.

1715 Ravennae in S. Apollinaris Mvr. Videtur urbanae originis.

ΛΟΥΚΙΩ
ΙΟΥΛΙΑΝΩ
ΤΩΙ ❦ ΚΑΙ
ΝΙΝΝΑΡΩ
Ε·Ε ❦ ΜΝ·Γ̄
ΕΥΨΥΧΕΙ

Ex schedis Ferrarinis Muratori 1692, 8; inde Franz 6736.

Λουκίῳ Ἰουλιανῷ τῷ καὶ Νιννάρῳ(?), ἐ(τῶν) ε', μ(η)ν(ῶν) vel μ(η)(νῶν) γ'. εὐψύχει.

1703 Via Tusculana ad Formas SIRM. Sine loco DON. (praecedit 'apud Tiburtium sculptorem'). Postea Albiegauni in aedibus suburbanis comitum Costa (deinceps marchionum de Balestrino), regione Ciambellina COTT. Periit SPOT.

IVLIAE·C·FIL·LAVDICE | ·ET·T·FLAvio
a AVG·LIB·ALCIMO·PAREN | TIB·OPTIMIS b
FLAVIA·T·FIL·TITIANE·FECI | T·ET·SIBI
LIBERTIS·LIBERTABVSQ· | SVIS

ΟΥΔΟΛΙΧΗΠΑΡΟΔΟΝϹΕΓΡΑϕΗϹΤΗΛΕ | ΙΔΟϹΕΡΥΞΕΙ
ϹΤΗΘΙΚΑΙΗΤΙϹΕΓΩΝΕΝΘΑΜΑΘΩ | ΝΑΠΙΘΙ
ΛΑΥΔΙΚΗΟΥΝΟΜΑΜΟΙΠΑΤΡΙϹϹΑΜΗΑΛΚ | ΙΜΟϹΑΝΗΡ
ΘΗΛΥΤΕΚΟϹΜΗΤΗΡΚΑΙΤΡΙΧΙΓΗ | ΡΑΛΕΗ
ϹΥΝΔΕΚΑϹΙΓΝΗΤΟϹΚΑΙΑΔΕΛϕΕΙΙΟΥϹΠΕ | ΡΑΠΑΝΤΑϹ
ΕϹϕΑΟϹΗΕΛΙΟΥΚΑΛΛΙΠΟΝΩ | ΚΥΜΟΡΟϹ
ΟΥΠΥΡΕΤΟΙϹϕΛΕΧΘΕΙϹΑΝΟϹΩΝΑΤΕΡΟΥ | ΜΕΛΕΔΩΝΑΙϹ
ΡΟΡΟϹΔΕΑϕΑΤΩϹΛΑΙΜΟϹΕΚ | ΛΕΙϹΕΠΝΟΑϹ

Omnia Sirmond Paris. 10808 f. 36; fragm. *a* Donius Marucell. A 293 f. 222; fragm. *a* vv. 1—4 Cottalasso *saggio storico sopra Albenga* p. 214 (inde Spotorno *iscr. ant. d' Albenga* p. 13); CIL VI 20548.

1 C·F Don. — 3 T·F Don. — 5 ΓΑϕΗϹΤΗΛϹ Don. — 9 ΑΔΕΛϕΕΙΟΥϹΠΕ Sirm. ΑΔΕΛϕΕΙΙΟΥϹΠΟ Don. — 10 ΚΑΛΛΙΠΠΟΝ Don. — 11 init. ....ΡΕΤΟΙϹ Don. — 12 init. ΡΟΡΟϹ Sirm., ubi add. m² in margine Θ (i. e. ΡΘΡΟϹ), ΡΘ ΡΟϹ Don.

Οὐ δολιχὴ παρ' ὁδόν σε γραφὴ στηλεῖδος ἐρύξει·
στῆθι καὶ ἥτις ἐγὼν ἔνθα μαθὼν ἄπιθι·
Λαυδίκη οὔνομά μοι, πατρὶς Σάμη, Ἄλκιμος ἀνήρ.
θῆλυ τέκος, μήτηρ καὶ τριχὶ γηραλέη,
σὺν δὲ κασίγνητος καὶ ἀδελφε[ι], οὕσπερ ἅπαντας
ἐς φάος ἠελίου κάλλιπον ὠκύμορος,
οὐ πυρετοῖς φλεχθεῖσα, νόσων ἄτερ, οὐ μελεδῶναις,
...β]όρος δὲ ἀφάτως λαιμὸς ἔκλεισε πνοάς.

V. 8 lege *ἰχθυβόρος* vel *μηλοβόρος* vel quidquid aliud pastam illam suffocatam esse putas.

1704 Romae in museo Vaticano.

ΙΟΥΛΙΑ
ΜΑΡΚΙΑ
ΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΤΑΙ

Osann syll. 421, 6; inde Franz 6586.
Ἰουλία Μαρκία ἐνθάδε κεῖται.

1705 Urna parva quadrata marmorea, reperta ad S. Agnetis in via Nomentana SVAR. GVD. Apud Fabrettium FABR. Nunc Urbini in aedibus Ducalibus.

D · M
IVLIA·POLTICE
DOESE
OSIRIS
TOPSYCPON
HYDOR

Suares. Vat. 9140 f. 155. 165. 166, Barber. XXX 182 f. 16, XXXVIII 100; cod. Chis. J VI 205 f. 139; Gudius ms. 398, 1; Fabretti VI 19 (inde Franz 6717); ex apographo Bormanni Henzen CIL VI 20616.
D. m. Iulia Politice. δοίη σοι Ὄσιρις τὸ ψυχρὸν ὕδωρ.

1706 Romae.

D M
IVLIAE POPILLIAE
MEMORIAE OPTIMAE
DIGNISSIMAE IVLIVS
THRASOPATRONVS
ΙΟΥΛΙΑΠΟΠΙΛΛΙΑ
ΑΡΙϹΤΗϹΜΝΗΜΗϹ
. . . . . ΙΟΥΛΙΟϹ
. . . .

Sirmond cod. Paris. 10808 f. 19*a* et f. 180; inde Henzen CIL VI 20616.
D. m. Iuliae Popilliae memoriae optimae dignissimae [I]ulius Thraso patronus. Ἰουλίᾳ Ποπιλλίᾳ ἀρίστης μνήμης [ἀξίᾳ]? Ἰούλιος [Θράσων ...

1707 *Presso sig. Frediani (a le tre Madonne)* AM. Nunc in museo Vaticano lapidario.

Θ K
ΙΟΥΛΙΑΝΠΡΙΜΙΤΙΒΑΝ
ΤΗΝΓΛΥΚΥΤΑΤΗΝϹΥΜΒ'
sic ΑΥΡΗΝΟϹΑΓΑΘΟΚΛΗϹ

Descripsi. Habet Amati Vat. 9737 f. 70, 9754 f. 46.
3 extr. ϹΥΜΒ° Am. ϹΥΜΒ ego.
Θ. κ. Ἰουλίαν Πριμιτῖβαν τὴν γλυκυτ[ά]την σύμβι(ον) Αὐρή[λι]ος Ἀγαθοκλῆς.

1708 In vinea Corsi ad viam Appiam, a me emptus lapis SART. In museo Capitolino inter lapides Sartianos EGO.

Θ ω K
ΙΟΥΛΙΑ
ΡΟΥϕϹΙΝΗ sic
ΒΑϹϹΟϹ
ΑΔΕΛϕΟϹ
ΜΝΕΙΑϹ

Descripsi. Est in schedis Sartianis.
Θ. κ. Ἰουλίᾳ Ῥουφ[ε]ίνῃ Βάσσος ἀδελφὸς μνείας [χάριν.

1709 Sine loco Sart. Nunc in museo Capitolino cippus inter lapides Sartianos.

ΚΑΤΑΧΘΟΝ..
ΟΙΣ

ΙΟΥΛΙΑΣΕΚΟΥΝΔΗ
ΕΙΚΟΣΤΟΝ·ΤΕΤΑΡ
ΤΟΝΕΤΟΣΖΗΣΑΣΗ
ΖΜΑΡΑΓΔΟΣΟΑ
ΝΗΡΣΥΜΒΙΩΣΑΣΕ
ΤΗ·Ε·ΠΙΣΤΩΣΚΑΙ
ΑΜΕΜΠΤΩΣΔΙΑ
ΤΗΝΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ
ΑΥΤΗΣΑΝΕΣΤΗ
ΣΕΝ

Descripsi. Est etiam in schedis Sartianis.
Θεοῖς] καταχθονίοις. Ἰουλίᾳ Σεκούνδῃ εἰκοστὸν τέταρτον ἔτος ζησάσῃ Σμάραγδος ὁ ἀνήρ, συμβιώσας ἔτη ε' πιστῶς καὶ ἀμέμπτως, διὰ τὴν σωφροσύνην αὐτῆς ἀνέστησεν.

1710 Fortasse urbana. — Bononiae in museo universitatis KOO (1878), in museo civico Borm. (1880). Sarcophagi tabella.

ΙΟΥΛΙΑ·ΣΕΡΗΝΙΛΛΗ
ΤΗ·ΚΥΡΙΑ·ΓΥΝΑΙΚΙ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ

Descripsi.
Ἰουλίᾳ Σερηνίλλῃ τῇ κυρίᾳ γυναικὶ Ἀπολλώνιος.

1711 Romae in monte Aventino prope aedem S. Sixti quam veterem dicunt Vign. In museo Kircheriano Bon. Lvp. In museo Vaticano Henz.

protome
D M S
IVLIAE·SEVERAE·KIPI
ΑΓΑΘΗ·MAGNIETRARI
INOMNIBVSEXEMPLIS
VITAESVAEFEMINAE
SEVERVS·AVG·LIB·
FECITCONIVGIOPTV
MAECVMQVAVIXIT
ANNIS·XXX·DEQVA·NI
HIL·CONQVERIPOTVIT
NISIQVOT·CELERI·FATO
INTERCEPTASIT

Io. Vignoli de columna imp. Antonini Pii dissert. (Rom. 1705) p. 275 ex Ficoronii apographo; Bonanni mus. Kirch. p. 105, 14; Lupi epit. Severae p. 66 (inde Murat. 1007, 2) et dissert. I 164; ex Kellermanni apographo O. Iahn spec. epigr. 59; ex suo Henzen CIL VI 20679.
Legendum v. 2. 3: Iuliae Severae, κ[υ]ρί(ᾳ) ἀγαθῇ eqs; κυρίαν uxorem maritus appellat infra n. 1782.

1712 Inter fragmenta ex atrio Vestae basis statuae exiguae fragmentum.

ΑΣ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1885 p. 187.
... Ἰουλιανός.

1713 In vinea Casali ad portam S. Sebastiani sarcophagus Br. Dvhn.

Θ
ΙΟΥΛΙΗΝΟΣ
ΟΤΕΕΖΩΝ
ΚΑΙΠΟΛΛΑ

Descripserunt Bruzza et Duhn.
1 Θ om. Duhn.
Θ(εοῖς). Ἰουλιηνὸς ὅτε ἔζων καὶ Πόλλᾳ (i. e. *Paullae*?).
Accuratius dixisset (ἑαυτῷ) καὶ Πόλλᾳ.

1714 Originis urbanae tabula marmorea. Florentiae in hortis equitis Gaddi Wingh. Gvd. similiterque Montf. Gor. Perusiae in museo universitatis Verm. Borm.

D · M · S
IVLIANI·MATER
FECIT·FILIO·DVLCIS
SIMO·DESE·BENE
MERENTI·QVI·VIXIT
ANNIS·XVI·MENSES·VII
DIES·XVII
ΧΡΗϹΤΗ·ΨΥΧΗ·ΥΙΕΚΑΙ·ϹΤΟΜΑ
ΤΩΝ ΜΟΥϹΩΝ

Recognovit Mommsen. Winghius cod. Brux. 2 f. 46'; Gudius ms. 817, 1, ed. 237, 8; Gori inscr. Etr. I 206, 34 (hinc Murat. 1176, 9); Montfaucon sched. Par. cod. 11919 f. 133; Vermiglioli *inscr. Perug.* p. 417 (p. 544 ed. 2); Franz 6593*b*; CIL VI 19761.
D(is) m(anibus) s(acrum) Iuliani. Mater fecit filio dulcissimo de se bene merenti, qui vixit annis XVI, menses VII, dies XVII. χρηστῇ ψυχῇ, υἱέ, καὶ στόμα τῶν Μουσῶν.

1715 Ravennae in S. Apollinaris Mvr. Videtur urbanae originis.

ΛΟΥΚΙΩ
ΙΟΥΛΙΑΝΩ
ΤΩΙ ΚΑΙ
ΝΙΝΝΑΡΩ
Ε·ΕΘΜΝ·Γ
ΕΥΨΥΧΕΙ

Ex schedis Ferrarinis Muratori 1692, 8; inde Franz 6736.
Λουκίῳ Ἰουλιανῷ τῷ καὶ Νινναρῷ(?), ἐ(τῶν) ε', μ(η)ν(ῶν) vel μ[η](νῶν) γ'. εὐψύχει.

1716 In museo Vaticano lapidario.

D · M ·
Γ · ΙΟΥΝΙϹ · Α
ΤΕΙΜΗΤΟϹ · Ε
ΠΟΙΗϹΕ · ΑΤ
ΕΙΜΗΤΩ ·
ΥΙΩ · ΖΗϹ
ΑΝΤΙΕΤΗ
Ι · Γ

Descripsi.
D. m. Γ. Ἰοῦνις Ἀτείμητος ἐποίησε Ἀτειμήτῳ υἱῷ ζήσαντι ἔτη ιγ'.

1717 Reperta in vinea Moroni ad portam S. Sebastiani, nunc in Vaticano Visc. Ibi extat in museo lapidario.

ΛΟΥΚΙΟϹΙΟΥΝΙΟϹ
ΕΥΗΜΕΡΟϹ
ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΟϹ
ΩΔΕΑΝΑΠΑΕΤΑΙ

Descripsi. Habet Visconti sched. cod. Paris. 9697 f. 143, 3; ed Osann syll. 433, 81; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6595.

Λούκιος Ἰούνιος Εὐήμερος ὀργανοποιὸς ὧδε ἀναπάεται.

1718 Ad monumentum Iuniorum Silanorum (*vigna Randanini*) propter viam Appiam effossum rettulit non certa coniectura Henzen. Cippus marmoreus.

Θ   Κ
ΙΟΥΝΙΑΚΑΡΙΡΑ'
ΕΥΝΟΙ ΑΝΔΡΙ
ΜΝΗΜΗϹ ·
ΧΑΡΙΝ

Descripsit Henzen CIL VI 7641.
Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἰουνία Καρ[ί]κη(?) Εὔνοϊ ἀνδρὶ μνήμης χάριν.

1719 Romae in museo Vaticano.

ΙΟΥϹΤΕΙΝΗϹΥΜΒΙΩΑΕΙΜΝΗϹΤΩ
ΕΡΜΗϹΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ

Osann syll. 434, 86; inde Franz 6500.
Ἰουστείνῃ συμβίῳ ἀειμνήστῳ Ἑρμῆς μνήμης χάριν.

1720 Originis videtur urbanae, cf. Bormann CIL XI n. 314*. — Perusiae. 'Mane fui in monte S. Francisci ... ubi haud procul extra portam S. Angeli vidi varias inscriptiones' Holstenivs (2. Octobr. 1643). — De fragm. *a*: *nel museo di S. Erminio de' sigg. Oddi* Scvt. Mar. Gor. Verm. De fragm. *b*: in museo Oddi Scvt. Mar. Verm.

b
a Θ Κ *c*
. . . Κ . . . . . ΡΙΟΥ · ϹΩΜΑ · ΝΕΡΦΕΝ
ΠΝΕΥΜΑ · ΚΑΙ · ΨΥΧΗ · ΜΕΝΕΙ
ΗΡΠΑΓΗ · ΝΕΟϹ · ΦΙΛΟΙϹΙΝ
Ι · ΠΠΟΘΟΗ · ΚΑΙ ϹΥΝΒΙΩ

Fragmenta tria tamquam unum titulum integrum habet Holstenius cod. Dresd. F 191 (iter Perusinum). Seorsim habent fragm. *a* Scutillo *storia di Perugia* (ms. Perus.) p. 495; Mariotti ms. Perus. n. 24; Gori sched Marucell A 195 (ex suo apographo); Vermiglioli *inscriz. Perug.* p. 430, 9 (ed. 2 p. 568, 9) indeque Franz 6723. Fragm. *b* Scutillo p. 495; Mariotti n. 28; Vermiglioli p. 430, 8 (ed. 2 p. 568, 8) indeque Franz 6732. Ego Scutillii et Mariottii notitiam Bormanno debeo.

V. 2 ΚΛΕΙΤΟΡΙΟΥ Holst., ... ΡΙΟΥ reliqui praeter Gorium, cuius exhibui lectionem — ΝΕΡϹ omnes praeter Holstenium — 3 ΠΝΕΥΜΑ Holst. ΙΙΝΕ . . Ι^ν Gor. et similiter Mariotti, om. Scut. Verm. — ΜΕΝϹ omnes praeter Holstenium — 5 ΕΠΠΟΘΟΗ Mar. Verm., qua ex lectione probabilis fit Gorius, qui unus post primam litteram interpunxit — ϹΥΝΒΙΩ Holst. ϹΥΝΒ reliqui.

Holstenium integriorem vidisse lapidem non nego, sed v. 2 Κλειτορίου nomen haud dubie ipse male supplevit, et numeris neglectis et litterarum quae supererant vestigiis.

— ⏑ ⏑ ιου σῶμα νέρθεν, πνεῦμα καὶ ψυχὴ μένει.
ἡρπάγη νέος φίλοισιν Ἱπποθόη καὶ συμβίῳ.

In versu priore sententia, in altero traiecta καὶ particula mira est.

1721 Roma Aquilam allatum Acc. Aquilae apud Marianig. Accursium Mvr. In vinea nobb. de Borattis extra portam Salariam Fabr. Marini. Camaldoli supra Frascati in museo cardin. Passionei Pass. Nunc in museo Vaticano.

ΔΟΙΩϹΙΠΠΟΜΕΔΟΝΤΑϹΟΜΑΧΘΩΝΑΔΕΚΑΛΥΠΤΗΙ
ΠΑΙΔΑΤΕΚΑΙΓΕΝΕΤΑΝΑΜΦΩΑΠΟΦΘΙΜΕΝΩϹ
ΠΑΙΔΑΜΕΝΕϹΛΑΙΑΝΕϹΙΟΝΤΩΝΧΗΙΡΑΤΕΘΕΝΤΑ
ΔΕΞΙΑΔΑΝΔΕΤΑΦΗΓΗΡΑΟϹΙΠΠΟΜΕΔΩΝ
ΑΜΦΟΤΕΡΟΙϹΔΕΠΕΘΗΚΕΧΥΤΑΝΚΟΝΙΝΙΠΠΟΔΑΜΕΙΑ
ΜΑΤΗΡΠΟΙΚΙΛΙΩΕΚΓΟΝΩΑΜΦΟΤΕΡΩΝ
ΟϹΦΙϹΙΤΩϹΔΕΤΑΦΩϹΕΝΕΩϹΑΤΟΤΕΙΧΙϹΕΔ'ΑΙΔΑΝ
ΠΑΠΠΩΙΚΑΙΘΕΙΩΙΛΟΙϹΘΟΤΑΤΑϹΧΑΡΙΤΑϹ

Descripsi. Habent Manutius Vat. 5253 f 223; Accursius Ambr. D 420 codice extremo fol. γ; litteris minusculis Sirmond Paris. 9696 n. 152; Marini Vat. 9133 f. 281. Ediderunt Fabretti IV 216 ex schedis Barberinis; Muratori 1469, 1 ex suis schedis, i. e. ex Accursio; Passionei *inscriz.* p. 136 n. 3. Ex schedis Thorlacii Franz 6241.

Δοιὼς Ἱππομέδοντας ὁμὰ χθὼν ἅδε καλύπτει,
παῖδά τε καὶ γενέταν ἄμφω ἀποφθιμένως,
παῖδα μὲν ἐς λαιὰν ἐπιόντων χεῖρα τεθέντα,
δεξιὰ δ' ἀ[ν]τιτάφη γηραιὸς Ἱππομέδων·
ἀμφοτέροις δ' ἐπέθηκε χυτὰν κόνιν Ἱπποδάμεια,
μάτηρ Ποικιλίω, ἐκγόνω ἀμφοτέρων·
ὃς (τ)ήνως τῶσδε τάφως ἐνεώσατο, τεῖχε τε δ' Ἀΐδαν,
πάππῳ καὶ θείῳ λοισθοτάτας χάριτας.

Cf. epigr. 573. Hippomedontem avum cognominemque avunculum sepelivit Poecilius Hippodamiae filius.

1722 Die .. Sept. 1715 comparavi tabulam repertam in cryptis sepulcralibus villae Meroniae ad portam Capenam BIANCH. Romae eruta a. 1726; Antonio Mariae Salvinio misit Franc. Blanchinius GORI. In museo Veronensi MAFF. Ibi nunc est.

ΦΛΩΡΟϹΚΑΙΚΙΛΙΟΥϹΤΑΚΤΗϹΘΑΜΑΔΕΥΡΥΠΟΚΕΙΤΑΙ — CN·CALPVRNIVS
ΕΞΑΛΛΟΥΤΥΜΒΟΥΔΕΥΤΕΡΑΚΛΑΙΟΜΕΝΟϹ
ΕΞΕΤΕΩΝΩΡΗϹΟΛΙΓΟΝΔΕΜΑϹΑΛΛΑΤΕΛΗΟΝ
ΘΡΕΠΤΗΡϹΙΝΑϹΙΠΩΝΗΛΙΚΙΗϹΕΛΕΟΝ
⁀)ΙΔΟΥΚΑΚΛΑΥΤΟΝΕΧΩΝΤΑΦΟΝΟΥΔΕΓΑΡΕΝΘΑ — HELENVS
ΦΕΙϹΑΝΤΟΠΡΟΤΕΡΩΝΜΝΗϹΑΜΕΝΟΙΔΑΚΡΥΩΝ
ΔΕΙΛΑΙΟΙΤΡΟΦΕΩΝΚΕΙΝΑΙΧΕΡΕϹΑΙϹΥΝΕΛΕΞΑΝ
ΤΗΝΟΛΙΓΗΝϹΠΟΔΙΗΝΟΥΚΟΛΙΓΗϹΟΔΥΝΗϹ — V·A·XXIIII

Descriptam a Studemundio, a Giuliario conlatam ed. Henzen CIL VI 14167. Habet Bianchini Veron. 348 f. 11; ediderunt Gori inscr. Etr. I 464 app. 33; Maffei M. Ver. p. 64; Franz 6296. Ex apographo Wilamowitzii ego epigr. 696.

Titulos Latinus ad dextram adscriptus Graeco videtur recentior. In aversa lapidis parte item titulus Latinus est apud Henzenium l. s. 13877:

CAEDICIA·CHRESTE
DAT·L·SVTORIVS
INGENVOS

Φλῶρος Καικιλίου Στάκτης θ᾽ ἅμα δεῦρ᾽ ὑπόκειται
ἐξ ἄλλου τύμβου δεύτερα κλαιόμενος,
ἐξ ἐτέων ὥρης, ὀλίγον δέμας, ἀλλὰ τέλειον
θρεπτῆρσιν λείπων ἡλικίης ἔλεον,
καὶ τόν]δ᾽ οὐκ ἄκλαυτον ἔχων τάφον· οὐδὲ γὰρ ἔνθα
φείσαιντο προτέρων μνησάμενοι δακρύων.
δείλαιαι τροφέων κοιναὶ χέρες, αἳ συνέλεξαν
τὴν ὀλίγην σποδιὴν σὺν ὀλίγης ὀδύνης.

V. 5 nemo vidit integriorem. Ego olim οὐ τόνδ᾽ scripseram; emendavit Henzen.

1723 Romae in vinea extra portam Capenam in ossuario rotundo AMAD. Nune Neapoli in museo.

Θ · Κ
ΚΑΙΚΙ$\overset{\text{sic}}{\text{Ν}}$ΑΙ
ΡΟΓΑΤΑΙ
ΗΤΙϹ·ΕΖΗϹΕΙ
ΗΤ·ΙΖ·Μ·Γ·Η·ΚΔ
ΚΑΙΚΙΝΑ·ΕΥΗΜΕΡ
ΠΑΤΗΡ·ΕΘΗΚΕΝ

Contuli. Amaduzzi anecd. litt. I 465, 10 (hinc Franz 6503); Fiorelli catal. 21.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Καικιν[ί]ᾳ Ῥογάτᾳ, ἥτις ἔζησε[ν] [ἔ]τ(η) ιζ', μ(ῆνας) γ', ἡ(μέρας) κδ', Καικίνα Εὐήμερ(ος) πατὴρ ἔθηκεν.

V. 2 ΚΑΙΚΙΝΑΙ lapidarius scripsit errore ex v. 6 repetendo; *Caecinia Larga* est CIL X 6659.

1724 Romae in domo iuncta portico (sic) aedi S. Marcelli ACC.

Θ· Ε·
ΚΑΙΝΙΔΙΘΥΓΑΤΡΙΖΗϹΑΝΤΙΕΤΗ
Β̄·ΜΗ̄Η̄ΗΚΕΡΗΜΑΝΘΟϹΚΑΙϹΩ
ΡΙΑΕΠΟΙΗϹΑΝΜΝΗΜΙϹΧΑΡΙΝ

Accursius-Ambros. D 420 f. 16'; hinc Murat. 1143, 8 ('ex schedis meis'); inde Franz 6423.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)]. Καινίδι θυγατρὶ ζήσαντι (sic) ἔτη β', μη(νας) η', ἡ(μέρας) κ', Ἐρ[ύ]μανθος καὶ Σω[τη]ρία ἐποίησαν μνήμ[η]ς χάριν.

1725 Incertae originis. Catinae in museo Biscariano FERR. EGO.

Θ Κ
ΚΑΛΗΜΕΡΟϹ
ΕΖΗϹΕΝ
ΕΝΙΑΥΤΟΝ
ΜΗΝΕϹΕΝΝΕΑ

Descripsi. Ferrara *storia di Catania* p. 391.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Καλήμερος, ἔζησεν ἐνιαυτόν, μῆνας ἐννέα.

Calemera nomen in titulo Thermitano CIL X 7381.

1726 Romae in villa Maccaranea.

Θ Κ
ΚΑΛΛΙΝΕΙΚΟΣ
ΕΤΩΝΔΕΚΑ
ΠΕΝΤΕ
ΕΥΨΙΧΕΙ

Murat. 1649, 15, cui misit P. Ginanni; inde Franz 6425.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Καλλίνεικος ἐτῶν δεκαπέντε. εὐψ[ύ]χει.

1727 Locus non indicatur; urbana, opinor.

Ι·ΚΑΛΛΙ·Ι
ΡΟΗ
ΧΑΙΡΕ

Suaresius Vat. 9139 f. 239 (non inter Ligorianas).

Καλλιρόη χαῖρε.

1728 In Vaticano museo lapidario fragmenta duo, quae coniuncta opinor viderat Sarti. Lapidis scriptura et detrita et pictoris opera obscurata saepius vix legi potest.

a

Θ
ΓΩΔΕΝΙΤΥΜΒω·
ΟΥΝΟΜΑΜΟΙΚΑΛΛΙϹΤΟϹ
ΕΝΔΕΧΕΤΗ///ΓϚΑϹ·ΔΩ∠
ΜΗΔΕΝΕΝΑΝΘΡΩΠΟΙϹΙ
ΜΙΚΡΟ·ΤΑΤΟΥΜΥϹΤΗϹΛΛΛ
ΠΧΙΔΕΙΑΙϹΙΚΑΛΑΙϹΚΑΙΓ///
ΕϹΧΑΤΕΛΟϹΖΩΗϹΜΟΙΡΑ
ΜΝΗΜΕΙΟΝΤΟΔΕΜΟΙ
ΦΑΥϹΤΕΙΝΑΜΗΤΡΟϹΠ
ΗΚΑΙΖΩΝΤΑΦΙΛΗϹΕ[Ν]

b

[ΚΕΙ]ΜΑΙΠΑΙΔΩΝΟΧΑΡΙϹΤϹ
ΕΧΩΔΕΓΕΝΟϹϹΥΡΙΝΘΕΝ
ΑΤΟΥΔΕΠΙΒΑϹ
ΑΚΟΝΓΝΟΥϹΜΗΔΕΒΙ-
[Α]ΚΕΡΑΙΟϹΕΤΙ
ΝΑϹΙΟΙϹΠΑΡΕΔΡΕΥΩΝ
ΩΝΩϹΕΠΕΚΛΩϹΑΝ
·ΟΙϹΕΝΟΡΕΥΑϹΑΓΛΙΚΕΙΑ
ΛΕΙΟΝΕΜΟΙΦΙΛΙΗ
ΑΕΙΘΑΝΕΟΝΤΑΤΕΤΕΙϹΕ

Descripsi et coniunxi epigr. 689. — Fragm. *a* ex schedis Thorlacii ed. Franz 6316. Fragm. *b* ed. Osann syll. p. 439, 107; inde adhibitis schedis Thorlacii Franz 6318. — Utramque lapide nondum fracto descripserat Aemilianus Sarti, cuius ex apographo pauca enotavit Caiet. Pelliccioni *Emiliano Sarti* p. 139.

1 ΚΕΙΜΑΙ Sarti ΜΑΙ ego — 2 ΜΟΙΚΑΛΛΙ....ΧΩΔΕΓΕΝΟϹ Sarti ΜΟΗΒΑΛΛΤΥΟ| |ΕΥΔΑΓΕΝΟϹ ego — 5 ΜΥϹΤΗϹ Sarti ΕΙΥϹΤΗϹ ego — ΑΛΛΑΚΕΡΑΙΟϹ Sarti ΑΛΛ| |ΕΡΝΟϹ ego — 7 ΜΟΙΡΑΩΝΩϹΕΠΕΚΛΩϹΑΝ Sarti nulla relicta lacuna ΜΟΙΡΑ| |ΩΝΩϹΕΠΕΙΛΩϹΑΝ ego — 8 ΤΟΔΕΜΟΙΙ....ΟΙϹΕΝΘΡΕΥΑϹΑ Sarti ΤΟΔΕΜΟΙ| |ΟΙϹΕΝΟΡΕΥΚϹΑ ego — 9 ΜΗΤΡΟϹΠΛΕΙΟΝΕΜΟΙΦΙΛΙΗ Sarti ΜΗΤΡΟϹΓ| |ΛΟΙΟΝϹΜΟΜΡΙΛΙΗ ego — 10 ΗΚΑΙΖΩΝΤΑΦΙΛΗϹΕΝΑΕΙ Sarti ϹΙΚΑΙΖΩΝΤΑΦΙΛΗϹϹ| |ΛΕΡ ego.

Sartianam lectionem ex lapide minus detrito exceptam reposui fere ubique, uncis inclusi quae plura habet; solum v. 7 non potest ille recte legisse.

Τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ [ἐγὼ] κεῖμαι παίδων ὄχ' ἄριστο[ς],
οὔνομά μοι Κάλλιστος, ἔχω δὲ γένος Συρί[η]θεν,
ἐνδεχ' ἔτη [τελέ]σας, δωδ[εκ]άτου δ' ἐπιβάς·
μηδὲν ἐν ἀνθρώποισι [κ]ακὸν γνούς, μ[η]δὲ βί[ου?]
μικρότατον μύστης, ἀλλ' ἀκέραιος ἔτι,
παιδείαισι καλαῖς καὶ γ[υμ]νασίοις παρεδρεύων
ἔσχα τέλος ζωῆς, μοῖρα[ι μέτο]ν(?) ὡς ἐπέκλωσαν.
μνημεῖον τόδε μοι [π]όσιν(?) θρέψασα γλυκεῖα
Φαυστεῖνα, μητρὸς πλεῖον ἐμοὶ φιλίη,
ἣ καὶ ζῶντα φίλησεν ἀεὶ θανόντα τ' ἔτεισε.

Cf. Gomperz *Zeitschr. f. oesterr. Gymn.* 1878 p. 438, qui v. 8 πλήρης proposuit.

1729 In ecclesia S. Mariae in Vallicula in loco qui vulgo dicitur *pozzo bianco* in cripte unius altaris Sab. Ivc. Met. Lig. Mar. C. Carpensis Pigh. In vinea Carpensi Boiss. Sirm.

ΗΙΘΕΟΝΚΑΛΟΚΑΙΡΟΝΕΧΕΙ
ΤΟΔΕϹΗΜΑΛΙΠΟΥϹΗϹ
ΨΥΧΗϹΑΘΑΝΑΤΟΥ
ϹΩΜΑΝΕΟΙΟΚΟΡΟΥϹ
ϹΠΕΥΔΕΝΟΔΟΝΘΕΙΗΝ
ΓΑΡΑΠΟΠΡΟΛΙΠΟΥϹΑ
ΜΕΡΙΜΝΑϹ
ΠΕΥΚΕΔΑΝΟΙΟΒΙΟΥ
ΩϹΑΝΙΗΚΑΘΑΡΗ

ascia
caduceus

Sabinus Chis. V 168 f. 129'; Iucundus Magl. 28, 5 f. 72. 28, 34 (syll. II) f. 71; Metellus Vat. 6039 f. 329, 6038 f. 32; Pighius Berol. f. 67; Ligorius Neap. VII 468; Boissard IV 102; Sirmond Paris. 10807 f. 28, 10809 f. 37; Marini Vat. 9122 f. 211. Ex Metellianis Grut. 919, 5; ex editis Franz 6241*b*. Cf. epigr. 653.

1 ΗΙΛΘΕΟΝ Boiss. — ΕΧΕ Iuc. Met. 6039 ΕΛΕΙ Boiss. — 2 ΛΟΙΠΟΥϹΗϹ Sab. ΝΙΠΟΥϹΗϹ Iuc. — 3 ΕΥΧΗϹ Met. 6038. Lig. — 4 ϹΟΜΑ Met. 6039. Pigh. — ΝΕΟΙΚΟΡΟΥ Lig. Met. 6038 addita coniectura ΝΕΩΚΟΡΙΟΝ — extr. foliolum unus habet Sabinus, ad eumque proxime accedit Boissardi lectio ΚΟΡΟΥΕ — 5 ΟΠΕΥΔΕΝ Met. 6039 — 6 ΑΠΟΠΡΟΝΙΠΟΥϹΑ Met. 6039 ΑΤ/ΠΡΟΔΙΠΟΥϹΑ Boiss. — 7 ΜΕΡΙ|ΝΑϹ Met. 6039 — foliolum unus servavit Sabinus, ad quem proxime accedit Boissardi lectio ΜΕΡΜΙΝΑϹΑ — 8 ΒΟΙΟΥ Met. Vat. 6039 — 9 ΩΚΑΝΙΗ Boiss.

Omnes igitur excepto Boissardo et fortasse Pighio et Sirmondo ad unum exemplum Sabinianum redire videntur.

Ἤιθεον Καλόκαιρον ἔχει τόδε σῆμα, λιπούσης
ψυχῆς ἀθανάτου σῶμα νέοιο κόρου·
σπεῦδεν ὁδὸν θείην γὰρ ἀποπρολιποῦσα μερίμνας
πευκεδανοῖο βίου, ὡς ἂν ἴῃ καθαρή.

Titulus fortasse christianus.

1730 In museo Capitolino Gvasc. Mar. Ibi etiamnunc extat tabula litteris bonis et fortiter incisis.

ΚΑΛΟΚΑ
ΡΕΚΟΜ
ΨΕΕΥ
ΨΥΧΙ

Descripsi. Habet Marini Vat. 9122 f. 139. Edidit Guasco mus. Cap. III 205 n. 1290; Osann syll. p. 465, 6; repetiit Franz 6427.

Καλόκαι[ρ]ε κόμψε, εὐψύχι.

1731 Romae in aedibus Caponiis litteris malis Mar. In museo Vaticano Os.

D M
ΚΑΛΠΥΡΝΙϹΠΙϹΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΗϹΥΝΒΙΩ
ΑΠΕΛΕΘΕΡΑΖΗΝΩΝΟϹ
ΑΖΙΑΑΝΑΜΑΡΤΗΤΩ
ΕΖΗϹΕΝΕΤΗ·Κ·Β

Marini Vat. 9133 f. 173; ed. Osann syll. 440, 114; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6674.

4 ΖΗϹΥΝΕϹ Mar. addito ad Ε litteram *sic*.

D. m. Καλπύρνις Πίσων Κυριακῇ συνβίῳ, ἀπελεθέρᾳ Ζήνωνος, ἀ[ξ]ίᾳ ἀναμαρτήτῳ, ἔζησεν ἔτη κβ'.

1732 Romae ad Quirinalem Smet. *Sopra la porta delle monache di Magna Napoli* (quae habitant in Quirinali) Lig. Man. Acc. Prope Agathae in muro quodam in quodam colliculo Met. In horto Crescentii pictoris in via Gregoriana Don. In museo Vaticano lapidario cippus Os. ego.

Κ Α Ν | ΠΑC
Θ ΧΑΙΡΕΠΑ | ΡΟΔΕΙΤΑ Κ

ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΑ
ΖΩΤΙΚΗ · Γ · Κ
ΑΛΠ · ΖΩΤΙΚΩ
CΥΜΒΙΩ ΑCΥ
ΝΚΡΙΤΩCΥ
ΜΒΙΩCΑΝΤΙ
ΕΤΗ · ΚΓ · ΜΝΕΙ
ΑCΧΑΡΙΝ

Descripsi. Smetius ed. f. 112, qui descripsit (inde Grut. 767, 2); Metellus Vat. 6039 f. 296ʳ ('P. V(arondellus) exscr.'); Ligorius Neap. VII 482 (Suarez. Vat. 9139 f. 89); Manutius Vat. 5421 p. 469; Accursius Ambr. D 420 f. 12; Donius sched. Marucell. A 188, et ed. idem XII 65 (hinc Murat. 1317, 9); denuo Osann syll. 439, 108; adhibitis Thorlacii schedis Franz 6598.

Dabo variae lectionis specimen, ut quot fuerint apographa appareat: 1 et 2 om. Smet. Met. — 1 ΚΛ//////ΤΙΑC Lig. ΚΑΙ/ΤΑ Man. ...ΑC... Don. ΚΑΝ⌣ΠΑC Acc. — 2 ΘΤΑΙΙCΠΑΓΟΔΕΙΤΑΚ Man. ΚΑΙΡΕΠΑ\/ΟΔΕΠΑ Acc. ΘΧΑΙΡΕΤΙΑ...ΡΟΔΕΙΤΑ · Κ Don.

Καvπᾶς. Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). χαῖρε παροδεῖτα. Καλπουρνία Ζωτικὴ Γ. Καλπ(ουρνίῳ) Ζωτικῷ συμβίῳ ἀσυνκρίτῳ, συμβιώσαντι ἔτη κγ', μνείας χάριν.

Καvπᾶς fortasse nomen sodaliciarium, i. e. *Campanus*.

1733 Romae inter viam Salariam et Pincianam cum magno Latinorum titulorum numero reperta tabula marmorea.

Θ Κ
ΚΑΡΠΟΥΡΝΙΑΙ ·
ΗΡΑΚΛΕΙΑΙ · ΚΑΡ
ΠΟΥΡΝΙΑΙ · ΗΡΑ
ΚΛΕΙΑΙ ΤΗΙ ΜΗΤΡΙ
ΕΠΟΙΕΙ

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 404.

Θ. κ. *Καρπουρνία(ι) Ἡράκλεια(ι) Καρπουρνία Ἡρακλεία τῇ μητρὶ ἐποίει.*

1734 In coemeterio S. Soterae ad viam Appiam.

ΩΩΩΙΙΙΩΩ
sic ΚΛΥΚΥΤΑΤΩΚΑΙ
ΑCΥΝΚΡΙΤΩΖΗCΑ
sic CΑCΥΝΑΥΓΩCΕΜΝΩC
ΚΑΙΑΜΕΝΠΤΩCΕΤΕ
CΙΝΙΑΜΝΕΙΑCΧΑΡΙΝ
ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΑΛΑΜΥΡΑ
ΕΠΟΙΕΙ

De Rossi *Roma sotterr.* III 184.

-- ἀνδρὶ] γλυκυτάτῳ καὶ ἀσυνκρίτῳ, ζήσαντι σὺν αὐ[τ]ῷ σεμνῶς καὶ ἀμέμπτως ἔτεσιν ια', μνείας χάριν Καλπουρνία Λαμύρα ἐποίει.

V. 1 fort. *Θεοῖ[ς κ]αθ[ονίοις. ἀνδρὶ] κτλ'.*

1735 Ibidem i. e. in ecclesia S. Laurentii extra muros (in via Tiburtina Acc. Lig.) omnes.

Θ Κ
Μ · ΚΑΝΕΙΝΙΩ
ΠΡΩΤΟΚΤΗ
ΤΩ · Μ · ΚΑΝΙ
ΝΙΟC · ΒΟΤΡΥC
ΜΝΕΙΑC · ΧΑΡΙΝ

Sabinus Ottob. f. 132 versibus non divisis; uno exemplo Accursius Ambr. D 420 f. 74 et Ligorius Neap. VII 483; ex Accursio (ex schedis Ambrosianis) Muratori 1448, 11 (hinc Franz 6599).

4 sq. ΚΑΝΙΝΙΟC omnes.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Μ. Κανεινίῳ Πρωτοκτήτῳ Μ. Κανίνιος Βότρυς μνείας χάριν.

1736 Romae in aedibus Vaticanis.

ΚΑΝΟΥCΙΑ
ΛΑΙΑ

Descripsit Osann syll. 429, 59; inde Franz 6504.

Κανουσία Λαία(?).

1737 *Nella vigna di San Cesario sulla Via Appia l' a. 1732 si ritrovò in una camera sepolcrale una quantità straordinaria di vasetti di terra cotta* (numero CXXV ollae) Bald. Ollarum sive in collo sive in ventre tituli inscripti Latini, unus Graecus.

ΚΑΡΝΕΑΔ
ΠΡΟΕΙΔΩΝΙΔ
ΜΑΡΤΙΩΝ

Baldini *saggi di dissertazioni accademiche lette nella Accad. Etrusca di Cortona* II (1738) 151 n. 18 cf. tab. Inde Mommsen CIL I 851 (hinc Henzen CIL VI 8241).

1 ΚΑΡΝΕΑΔ sic Baldinius — 2 ΕΙΔΩΝ Momms., qui numerum correxit.

Καρνεάδ[η], πρὸ ε[ἰ]δῶν δ' Μαρτίων.

1738 Romae in museo Vaticano.

ΤΡΥΚΑΡΠΙΑΝΗΤΙ
ΜΗΚΑΙΙΟΥΝΙΟC
C

Descripsit Osann syll. 424, 17; inde Franz 6597.

Sic fere restitue: *τῇ γλυκυτάτῃ θυγα]τρ[ί] Καρπιανῇ τι*
nomen gentile *Ζωτ]ικῇ καὶ Ἰούνιος*
cognomen *γονεῖ]ς.*

1739 Romae lapis apud Demetrium Diamilla.

Θ · Κ
Χ Α Ι Ρ Ε
Κ Α Ρ Π Ι Ω Ν
Χ Α Ι Ρ Ε
Κ Υ Ρ Ι Μ Ο Υ

Matranga *bull. arch.* 1849 p. 35, 7; inde Franz add. 6427 *b*.
Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Χαῖρε, Καρπίων. χαῖρε, κύρί μου.
Carpio servus est a domino sepultus.

1740 Pisauri in aedibus Olivieri tabula marmorea, ex urbe ut videtur advecta.

Θ · Κ
Μ Ν Ε Ι Α
Κ Α Ρ Π Ι Ω Ν
Ο C Κ Α Ι Ι Λ Α Ρ Ο Υ

Descripsit Bormann.
Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). μνεία Καρπίωνος καὶ Ἱλάρου.

1741 Romae in vinea Aloisii Costa extra portam Portuensem Visc., in operculo ossuarii marmorei cui superstabat icuncula defuncti Bruzza.

· Θ · Κ · Κ Α Ρ Π Ο C · Κ Α Ι
Π Ο Ρ Φ Υ Ρ Ι Ν Γ Ο Ν Ε Ι C · Ε Υ Π Ρ Ο C
Δ Ε Τ Ο Υ · Π Α Τ Ρ Ο Β Ι Ο Υ · Μ Ν Ε Ι Α Ν Ε Π Ο Ι
Η C Α Ν Ζ Η C Α Ν Τ Ι Ε Τ Ε C Ι Ν · Ι · Ζ ·
Μ Η Ν Α C · Ι · Η Μ Ε Ρ Α C · Κ · Ε ·

Descripsi ex ectypo quod dedit P. Bruzza. Visconti *bull. munic.* 1875 III 148.
Θ. κ. Κάρπος καὶ Πορφύριν γονεῖς εὐπροσδέ[κ]του Πατροβίου μνείαν ἐποίησαν, ζήσαντι ἔτεσιν ιζ', μῆνας ι', ἡμέρας κε'.
V. 2. 3 εὐπρεπεστάτου Visconti non recte, nec tamen certum quod ipse posui.

1742 In aedibus Merolli.

. Η . Ε C C Ω
. . Κ Α Ρ Π Ο C
. Η Κ Ε Ν
. Α Ρ Ι Ν .

Descripsit Ioannes Schmidt; utor ectypo.
1 fort. ἔ]τη τέσσ[αρα], 2 Κάρπος, 3 [ἀνέ]θηκεν, 4 [μνήμης] χάριν.

1743 *Presso il Campo Verano nei terreni del sig. Clemente Maraini* reperta tabula marmorea.

Θ Κ
Τ Υ Μ Β Ο Ν Τ Ο Ν Δ Ε Π Ο Ι Ε Ι Κ Α C C Α Ν Δ Ρ Ο C
Μ Ν Η Μ Η C Ε Ν Ε Κ Ε Ν Π Α Ρ Α Κ Ο Ι Τ Ι ❦ C Ε Ν Τ Ι Α
Α Ι Μ Ν Η C Τ Ω Γ Λ Υ Κ Ε Ρ Ο Ν Φ Ω C Π Ρ Ο Λ Ι Π Ο Υ C Η
Η Τ Ι C Ζ Ω Η C Ε Ε C Χ Ε Μ Ε Τ Ρ Ο Ν Ω C Ε Ν Μ Ο Ι Ρ Α Ι C Π Ρ Ο
Ε Κ Ε Ι Τ Ο Ν ❦ Δ Υ Ο Κ Α Ι Τ Ρ Ε Ι Α Κ Ο Ν Τ Α Ε Τ Η Κ Α Ι Η
Μ Ε Ρ Α C Ε Ι Κ Ο C Ι Α Υ Τ Α C ❦ Η Α C Ε Τ Ε Ε Ι Κ Ο Ν Α C Α Ν
Τ Ι Τ Υ Π Ο Υ C Α C Ω Δ Ε Ι C Ι Ν Ε Τ Ι Κ Τ Ε Ν · Ε Μ Π Α Ι
C Ι Ν Α Ρ Ρ Ε Ν Ι Κ Ο Ι C Κ Α Ι Ε C Χ Ε Τ Ε Λ Ο C Β Ι Ο Τ Ο Ι Ο
Ε Υ Δ Α Ι Μ Ο Ν Ε Ι Α C Υ Γ Κ Ρ Ι Τ Ε Α Μ Ε Ι
Μ Η Τ Ε Α Ι Μ Ν Η C Τ Ε C Ε Ν Τ Ι Α
Ο Υ Δ Ε Ι C Α Θ Α Ν Α Τ Ο C

Helbig *bull. dell' inst.* 1885 p. 174.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Τύμβον τόνδ' ἐποίει Κάσσανδρος μνήμης ἕνεκεν παρακοίτι
Σεντίᾳ αἰμνήστῳ γλυκερὸν φῶς προλιπούσῃ,
ἥτις ζώης ἔσχε μέτρον, ὡς ἐν μοίραις προέκειτο(ν),
δύο καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἡμέρας εἴκοσι αὐτάς·
ἧς ποτέ τε εἰκόνας ἀντιτύπους, ἃς ὠδεῖσιν ἔτικτεν
ἐν παισὶν ἀρρενικοῖς, καὶ ἔσχε τέλος βιότοιο.
εὐδαιμόνει, ἀσύγκριτε, ἀμέμπτε, αἰμνήστε Σεντία· οὐδεὶς ἀθάνατος.

1744 Camaldoli supra Frascati in museo card. Passionei Pass. Romae in museo Vaticano Thorl.

Κ Α Τ Ο Υ Λ Λ Ε Ι
Ν Ο C

Passionei *inscr.* XIV 5; inde adhibitis schedis Thorlacii Franz 6502.
Κατουλλεῖνος.

1745 Urbanae fortasse originis. Catinae in monasterio S. Nicolai de Arena TORREM. Ibidem (i. e. apud Benedictinos) EGO.

ΚΑΤΥΛΛΕΙΝΟϹ❦
ΕΖΗ/////////ΕΤΗ
ΙΓΡΕΠΟ/ΗϹΕΝ
ΕΥΟΔΙΑΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ❦

Descripsi. Torremuzza Sic. XIV 31 ed. 2 (Franz 5711; Ferrara *storia di Catania* p. 352).

2 ΕΖΗϹΗΝ Torremuzza de suo ut videtur; item v. 3 ΕΠΟΙΗϹΕΝ idem.

Κατυλλεῖνος, ἔζη[σεν] ἔτη ιγ'. ἐπο[ί]ησεν Εὐοδία μνήμης χάριν.

1746 In hortis Pamfiliorum ad viam Aureliam GVD. Ibi iterum reperta a. 1819 NIEB. Extat nunc ibidem.

D CERELLIAE FORTVNATAE CON❦IVGI CARISSIMAE · CVM QVA M · V · ANN · XL · SVQ
M · ANTONIVS · ENCOLPVS · FECIT · SIBI · ET · ANTONIO · ATHENAEO ·
LIBERTO · SVO · KARISSIMO · ET · LIBERTIS · LIBERTABVSQVE · EORVM ·
ET · POSTERIS · EXCEPTO · M · ANTONIO · ATHENIONE · QVEM · VETO ·
IN · EO · MONIMENTO · ADI · TVM · HABERE · NEQVE · ITER · AMBITVM ·
INTROITVM · VLLVM · IN EO · HABERE · NEQVE · SEPVLTVRAE · CAVSA · sic
RELIQVIAS · EIVS · POTERORVMQVE · EIVS · INFERRI · QVOD · SIQVIS · AD
VERSVS · HOC · QVIS · FECERIT · TVNC · IS · QVI · FECERIT · POENAE · NOMINE · sic
PONTIFICIBVS · AVT · ANTE · SCOLARIS · VIRGINVM · HS · L̄ · M · N · INFERRE · DE
BEBIT · IDEO · QVIA · ME · POS · MVLTAS · INIVRIAS · PARENTEM · SIBI · AMNEGAVERIT
ET · A · LELIO · APELITI · CLIENTI · KARISSIMO · QVEM · BOLVERIT · DODATIONIS · CAVSA · SARCOFA sic
GVM · ELIGAT · SIBI · OPTER · QVOD · IN · TAMMANA · CLADE · NON · MERELIQVERIT · CVIVS · BENEFICIA · ABEO · sic
ΜΗΜΟΥΠΑΡΕΛΘΗϹΤΟΕΠΙΓΡΑΜΜΑΟΔΟΙΠΟΡΕΑΛΛΑϹΤΑΘΕΙϹΑΚΟΥΕΚΑΙΜΑΘΩΝΑΠΙ
ΟΥΚΕϹΤΙΕΝΑΔΟΥΠΛΟΙΟΝΟΥΠΟΡΘΜΕΥϹΧΑΡΩΝΟΥΚΑΙΑΚΟϹΚΛΕΙΔΟΥΧΟϹΟΥΧΙ
ΚΕΡΒΕΛΟϹΚΥΩΝ · ΗΜΕΙϹΔΕΠΑΝΤΕϹΟΙΚΑΤΩΤΕΘΝΗΚΟΤΕϹΟϹΤΕΑΤΕΦΡΑϹΕΓΟΝΑ
ΜΕΝΑΛΛΟΔΕΟΥΔΕΕΝΕΙΡΗΚΑϹΟΙΟΡΘΩϹΥΠΑΓΕΟΔΟΙΠΟΡΕΜΗΚΑΙΤΕΘΝΑΚΩϹΑΔΕΛΕϹ sic
ΧΟϹϹΟΙΦΑΝΩ · ΜΗΜΥΡΑΜΗϹΤΕΦΑΝΟΥϹϹΤΗΛΛΗΧΑΡΙϹΗΛΙΘΟϹΕϹΤΙΝΜΗΔΕΤΟΠΥΡ sic
ΦΛΕΞΕΙϹΙϹΚΕΝΟΝΗΔΑΠΑΝΗΖΩΝΤΙΜΟΙΕΙΤΙΕΧΕΙϹΜΕΤΑΔΟϹΤΕΦΡΑΝΔΕΜΕΘΥϹΚΩΝ
ΠΗΛΟΝΠΟΙΗϹΕΙϹΚΑΙΟΥΚΟΘΑΝΩΝΠΙΕΤΑΙ · ΤΟΥΤΟΕϹΟΜΑΙΓΑΡΕΓΩϹΥΔΕ
ΤΟΥΤΟΙϹΓΗΝΕΠΙΧΩϹΑϹ · ΕΙΠΕ · ΟΤΕΟΥΚΗΝ · ΤΟΥΤΟΠΑΛΙΝΓΕΓΟΝΑ · Η · Μ · Δ · Μ · Α ·
A · LAELIVS APELLES IN HOC MONVMENTO ADITVM AMBITVM IVBEO · HABERE · IVSSO ANTONI ENCOLPI
OLO · LELIO · APELLETI · VNO · SARCHOFAGO · ITVM · AMBITVM · HABERE · DEVEVET · AMICO · OPTIMO

Descripsit Henzen CIL VI 14672, ego contuli. Habet teste Henzenio Gudius ms. 155, qui vidit; ex schedis Ptolomei Morat. 1321, 10; exscripsit Amati Vat. 9735 f. 23; denuo Niebuhr *Abhandl. der Berliner Akad.* II (1822/23) p. 253. Repetiimus Franz 6298, ego epigr. 646.

D(is) m(anibus). Cerelliae Fortunatae coniugi carissimae, cum qua v(ixit) ann(is) XL s(ine) u(lla) q(uerella). M. Antonius Encolpus fecit sibi et Antonio Athenaeo liberto suo karissimo et libertis libertabusque eorum et posteris — excepto M. Antonio Athenione, quem veto in eo monimento aditum habere neque iter ambitum introitum ullum in eo habere, neque sepulturae causa reliquias eius posterorumque eius inferri: quod si quis adversus hoc qui[d](?) fecerit, tunc is qui fecerit poenae nomine pontificibus aut antescolaris virginum (sestertium) L m(ilia) n(ummum) inferre debebit, ideo quia me postmultas iniurias parentem sibi amnegaverit — et A. Lelio Apeliti clienti karissimo; quem boluerit do[n]ationis causa sarcofagum eligat sibi [pr]opter quod in tam ma(g)na clade non me reliquerit, cuius beneficia abeo.

Μή μου παρέλθῃς τὸ ἐπίγραμμα, ὁδοιπόρε,
ἀλλὰ σταθεὶς ἄκουε καὶ μαθὼν ἄπι.
οὐκ ἔστι ἐν Ἅδου πλοῖον, οὐ πορθμεὺς Χάρων,
οὐκ Αἰακὸς κλειδοῦχος, οὐχὶ Κέρβελος κύων·
ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ κάτω τεθνηκότες
ὀστέα τέφρα [γ]εγόναμεν, ἄλλο δὲ οὐδὲ ἕν.
εἴρηκά σοι ὀρθῶς· ὕπαγε, ὁδοιπόρε,
μὴ καὶ τεθνηκὼς ἀδόλεσχός σοι φανῶ.
Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους στήλλῃ χαρίσῃ· λίθος ἐστίν·
μηδὲ τὸ πῦρ φλέξῃς· ἐς κενὸν ἡ δαπάνη.
ζῶντί μοι, εἴ τι ἔχεις, μετάδος, τέφραν δὲ μεθύσκων
πηλὸν ποιήσεις καὶ οὐχ ὁ θανὼν πίεται.
τοῦτο ἔσομαι γὰρ ἐγώ, σὺ δὲ τούτοις γῆν ἐπιχώσας
εἰπέ· ὅτ[ι] οὐκ [ὢν] ἦν, τοῦτο πάλιν γέγονα.

h(uic) m(onumento) d(olus) m(alus) a(besto)

A. Laelius Apelles in hoc monumento aditum ambitum iubeo habere; iusso Antoni Encolpi Olo Lelio Apelleti uno sarchofago itum ambitum habere devevet amico optimo.

Omnia et Graeca et Latina inscripta monumento priusquam quis inferretur, praeter titulum eius quae prima sepulta est Cerelliae Fortunatae inter vocabula consecrationis *D(is)* et *M(anibus)* interiectum. Qui olim personas Petronianas agnovit Encolpum Fortunatam Apellem Niebuhrius, ei nunc nemo fere erit qui accedat.

In Graecis v. 14 emendavit Meineke ad Callim. p. 298, nec tamen certa est emendatio; Mommsenus proposuit [ὅτι ἦν], ὅτε οὐκ ἦν, quod excusat quidem lapidarium, nimiam vero culpam poetae tribuit.

1747 In museo Vaticano lapidario.

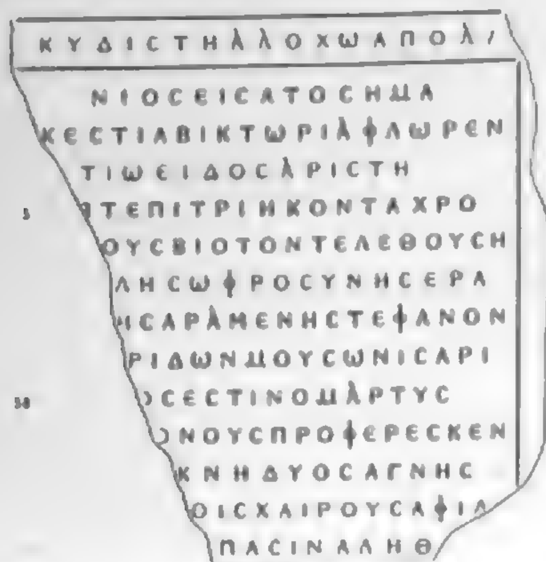

Descripsi et contuli. Edidit Osann syll. p. 451, 158; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6245.

Κυδίστῃ ἀλόχῳ Ἀπολλ[ώ]νιος εἵσατο σῆμα
Κεστίᾳ Βικτωρίᾳ Φλωρεντίᾳ εἶδος ἀρίστῃ,
ἥ]ντ' ἐπὶ τριήκοντα χρό[ν]ους βίοτον τελεθούσῃ,
(λη') σωφροσύνης ἐρα[τ]ῆς ἀραμένῃ στέφανον.
Πιε]ρίδων Μουσῶν ἰσαρίθμιός ἐστιν ὁ μάρτυς,
ὅττι γ]ένους προφέρεσκεν [ἰδὲ ἤ]κ νηδύος ἁγνῆς
ἐννέα, τ]οῖς χαίρουσα φίλ[η πέλε] πᾶσιν ἀληθ[ῶς].

Interpretati sumus carmen, quod integrum esse puto, Welcker *allgem. Schulzeitg.* 1830 II 706, Hermann opusc. IV 328, ego epigr. 686, conf. ibid. p. XV. — 2 dubito *Florentium* nomen intellegam ad Graecorum similitudinem, velut *Λεόντιον, Εὐκαίριον* alia, formatum an signum mulieris masculae formae *Florentius*; cf. CIL V p. 1213 — 4 λη' annorum numerus correctus.

1748 Romae haud dubie reperta tabula marmorea, nunc Ravennae in museo Classensi.

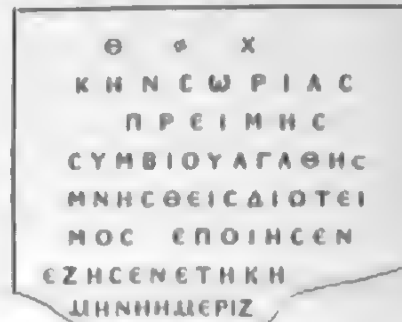

Descripsit Bormann, qui dedit etiam ectypi specimen. Desid. Spreti urb. Rav. I 128 p. 228, cf. II 102; Sandrius in Oderici dissert. p. 379 missam ab Henrico Sanclementio Camald., qui descripserat (hinc Franz 6519).

Θ(εοῖς) χ(θονίοις). Κηνσωρίας Πρείμης, συμβίου ἀγαθῆς μνησθεὶς Διότειμος ἐποίησεν. ἔζησεν ἔτη κη', μῆ(νας) η', ἡμέρ(ας) ιζ'.

1749 *Vigna Corsi, via Appia, comprato da me* SARTI, qui donavit cippum museo Capitolino. Ibi nunc est.

Θ Κ C
ΚΛΑΔΕΟC
CΑΡΑΠΙΑΔΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΜΝΗΜΗCΧΑΡΙΝ
CΤΗΛΗΝΕΘΗ
ΚΕΝ·ΓΥΝΑΙ
ΚΙΜΥΡΟΠΝΟ
ΟΥ·ΕΤ·ΙΓ

Descripsi. Est etiam in tabula aere incisa inter Sartii schedas.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοι)ς. Κλάδεος Σαραπιάδι γλυκυτάτῃ μνήμης χάριν στήλην ἔθηκεν, γυναικὶ Μυροπνόου, ἐτ(ῶν) ιγ'.

1750 Romae apud statuarium Chr. Statum ad S. Andream delle Fratte, inventum ad Metellae sep(ulcrum) SIRM. Deinde Oxonii, ubi vidit etiam MICH. Duae protomae expressae mulieris annosae et viri imberbis togati.

ΚΛΑΥΔΙΟΣΙΗΤΗΡΑΓΑΘΗΜΕΡΟΣΕΝΘΑΔΕΚΕΙΜΑΙ
ΠΑΝΤΟΙΗΣΔΕΔΑΩΣΚΡΑΙΠΝΟΝΑΚΕΣΜΑΝΟΣΟΥ
ΞΥΝΟΝΤΟΥΤΟΔΕΜΟΙΚΑΙΜΥΡΤΑΛΗΕΙΣΑΣΥΝΕΥΝΩΙ
ΜΝΗΜΑΜΕΤΕΥΣΕΒΕΩΝΔΕΣΜΕΝΕΝΗΛΥΣΙΩΙ

Sirmond Paris. 10808 f. 36; Maittaire marm. Oxon. (1776) p. 77 n. 39; Chandler marm. Oxon. II n. 70 p. 111; inde repetiit Reinesius epist. ad Hoffm. p. 539, synt. cl. XI p. 610 n. VI; Fabretti IV p. 301 n. 279; Montfaucon ant. expl. suppl. III p. 80 tab. 9; Visconti *iconogr.* tab. 33 (I 287), ut videtur ex marmore Oxon., quorum citat '*différentes éditions*'; repetiit Franz 6197.

Κλαύδιος ἰητὴρ Ἀγαθήμερος ἐνθάδε κεῖμαι,
παντοίης δεδαὼς κραιπνὸν ἄκεσμα νόσου.
ξυνὸν τοῦτο δ' ἐμοὶ καὶ Μυρτάλῃ εἷσα συνεύνῳ
μνῆμα· μετ' εὐσεβέων δ' ἐσμὲν ἐν Ἠλυσίῳ.

Claudius Agathemerus Lacedaemonius Persii sodalis, ut vidit Reinesius, cf. vita Persii. Illo enim tempore in privatis saltem titulis modo additur modo omittitur iota mutum. Huic aetati etiam ars apta teste Michaelisio *ancient marbles* p. 580.

1751 Romae ad radices Capitolii Tiberim versus SMET. Apud plateam piscatoriam nuperrime inventum FERR. Ad D. Angeli in foro piscario in pariete domus MAN. Olim in domo Alexii Sorii prope Sabellorum domum MET. Sine loco CITT. *Ne la casa di M. Gior. Batt. del Cavaliero* LIG. — Quo ab primo remotiores eo minoribus litteris MET.

ΤΙ·ΚΛΑΥΔΙΩ
ΑΛΚΙΜΩΙΑΤΡΩ
ΚΑΙϹΑΡΟϹЄΠΟΙ
ΗϹЄ·ΡЄϹΤΙΤΟ
ΥΤΑΠΑΤΡΩ
ΝΙΚΑΙΚΑΘΗΓ
ΗΤΗΑΓΑ
ΘΩΚΑΙΑΖΙΩ
ЄΖΗЄΤΗ
ΠΒ

Descripsit Smetius ed. f. 96, 14 parum bene; melius Ferrarius Paris. f. 127, Neap. V E 5; ex P(etri) V(arondelli) apographo Metellus Vat. 6039 f. 251'; Ligorius Neap. VIII 176; Cittadini Vat. 5253 f. 391; corrupte Manutius Vat. 5237 f. 178'. Ex Smetio Grut. 581, 10 et Franz 6604.

3 ΚΑΙϹΑΡЄϹ Ferr. ΚΑΙϹΑΡΟϹ Met. ΚΑΙϹΑΡΩϹ Lig. — ЄΠΟ Ferr. Paris. — 4 ΡЄΤΙΤΟϹ|ΧϹΑ Man. — 5 ΠΑΤΡΩΝΙ|Π Ferr. Paris. — 6 sic ut dedi Lig. et Citt. ΚΑΘΗΓ|ΗΤΗ Met. ΚΑΘΗΠΗ|ΤΗ Ferr. LΑΘΗϵ|ΗΤΗ Man. ΠΑΘΗϹ|ΗΘΗ Smet. — 7 ΑϹΑ|ΘΩ Smet. — 8 Α//ΙΩ Man. — 10 Π·Β Ferr.

Τι. Κλαυδίῳ Ἀλκίμῳ ἰατρῷ Καίσαρος ἐποίησε Ῥεστιτοῦτα πάτρωνι καὶ καθηγητῇ ἀγαθῷ καὶ ἀξίῳ· ἔζη ἔτη πβ'.

1752 Tabula marmorea reperta in coemeterio Callisti claudendo loculo adhibita.

Θ	*κ*
ΚΛΑΥ	*δίῳ*
ΓΑΙΩ	*τῷ?*
ΜΝΙΑϹ	*χάριν*
ΤΗΛЄ	*σφορος*
ЄΠΟ	*ἐποίει*

De Rossi *Roma sotterr.* 3, 719.
V. 5 lege Τελέσφορος.

1753 Romae in vinea Codini parieti monumenti familiae Marcellae affixa.

ΤΙ·ΚΛΑΥΔΙΩ
ΕΡΜΑΙΩΙ
Ο ΠΑΤΡΩΝ

Descripsi. Henzen CIL VI 4743.
Τι(βερίῳ) Κλαυδίωι Ἑρμαίωι ὁ πάτρων.

1754 In hortis ad aquam Virginem GRVT. Apud Angelum Breventanum repertum a. 1591 WINGH. Bruxell. 2 f. 38a' (teste Henzenio). In hortis Sabuntianorum DON. Locum non indicant RELIQVI. Parisiis in museo Blacas MOMMS. — Quod Perusiae prostat exemplum novicium est. De hoc dicit VERMIGLIOLI inscr. Perug. p. 424 (ed. 2 p. 563): *perveune dal contado di Todi e colà vi giunse certamente da Roma, perchè ivi la pongono Grutero e Doni.*

D·M·S
TI·CLAVDI
EVGENETIS
VIX·AN·XI·D·IX
TI·CLAVDIVS
ANICETVS
PATER·FEC

ΑΠΛΗΡΩΤΑΙΔΗΤΙΜЄΝΗ
ΠΙΟΝΗΡΠΑϹЄϹΑΦΝΩ
ΤΙϹΠЄΥΔЄΙϹΟΥϹΟΙΠΑΝ
ΤЄϹΟΦЄΙΛΟΜϹΘΑ

Descripsit Mommsen apud Henzenium CIL VI 15038. Habet Grut. 676, 6 ab Ursino et Castalione; Latina Manutius Vat. 5253 f. 315 et Sirmond ad Ennodii epp. IV 26; cum Graecis Cittadini Marc. XIV 116 p. 189; Donius 10, 45 ex ms. Ursini; adhibitis Niebuhrii schedis Franz 6227 (inde ego epigr. 578).

D(is) m(anibus) s(acrum) Ti. Claudi Eugenetis. vix(it) an(nis) XI, d(iebus) IX. Ti. Claudius Anicetus pater fec(it).

Ἀπλήρωτ' Ἀίδη, τί με νήπιον ἥρπασες ἄφνω;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

1755 Extra portam S. Ioannis reperta, nunc penes L. Depoletti.

· Κ
ΧΛΙΡЄΤЄ·ΠΑΡΟΔЄΙΤΛΙ
ΚΛΖΟϹΙΜΟϹ·ΙΑΤΡΟϹ
ЄΦЄϹΙΟϹ·
ΚΛ·ϹΥΝЄΡΓΩ·ΥΩ·
ΗΡΩΙ·ΜΝΗΜΗϹ
ΧΛΡΙΝ·ЄΤ·ΚΒ·

Henzen *bull. arch.* 1865 p. 87 ex Brunnii apographo.

Θ.] κ. χαίρετε παροδεῖται. Κλ(αύδιος) Ζώσιμος, ἰατρὸς Ἐφέσιος, Κλ(αυδίῳ) Συνέργῳ υἱῷ ἥρωι μνήμης χάριν, ἐτ(ῶν) κβ'.

1756 Card. .... (nomen legere non potui) post templum Pacis Citt. Sine loco Don., nisi forte huc pertinet lemma praecedens 'in vinea via Appia prope S. Sebastianum'. In museo Kircheriano Lyr. In Vaticano museo lapidario Os. ego.

Ο · Κ
Τ · Κ · Ι
Η ΓΥΝΗ · ΚΑΙ
ΘΥΓΑΤΗΡΑΞΙΩ
ΜΝΗΜΗϹ · ΧΑΡΙΝ

Descripsi. Cittadini Vat. 5253 f. 328; Donius Vat. 7113 f. 53'; Lupi epit. Sev. p. 107 (inde Murat. 1328, 2) et *dissertaz.* I 159; Osann syll. 442, 124; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6703.

Θ. κ. Τ. Κ(λαυδίῳ) Ι. ἡ γυνὴ καὶ θυγάτηρ ἀξίῳ μνήμης χάριν.

Mira ratione mulieris filiaeque nomina tacentur, viri nomen compendio obscuro significatur.

1757 Romae in domo episcopi Sipontini apud S. Apostolos Ivc.

ΚΛΑΥΔΙΩΙ ΛΑΚΡΙΤΩΙ
ΙΑΤΡΩΙ

Iucundus Bonon. Magl. 28, 5 f. 35. 28, 34 (syll. II) f. 68'; ex Iucundianis Metellus Vat. 6039 f. 329.

ω formam ubique Magl. 28, 5 (Met.).

Κλαυδίωι Λακρίτωι ἰατρῶι.

1758 Romae ad viam Latinam reperta.

ΤΟΜΝΗΜΕΙ
ΟΝΚΑΤΕΣΤΗ
ΣΕΝ · ΚΛ · ΛΑΜ
ΠΤΗΡΤΗΑΝΕ
ΨΙΑΑΥΤΟΥΤΡΥ
ΦΕΡΑΖΗϹΑϹΗ
ΣΤΕΣΙΝ · Ζ · ΚΑΙ
ΜΗΝΙ · ΚΑΙΗΜΕ
ΡΑΣ · ΙΑ · ΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ

Garrucci *relazione generale* cet. p. 53, 64.

Litterae videntur ЄϹ fuisse, cf. v. 7; v. 9 ΜΝΗΥΗΣ ed. Garr.

Τὸ μνημεῖον κατέστησεν Κλ(αύδιος) Λάμπτης τῇ ἀνεψιᾷ αὐτοῦ Τρυφέρᾳ, ζησάσῃ [ἔ]τεσιν ζ' καὶ μηνὶ καὶ ἡμέρας ια', μνή[μ]ης χάριν.

1759 In hortulis S. Pauli ad alterum Roma lapidem in claustro, litteris longe elegantissimis in marmore Met. In hortulo S. Pauli Man. Stat. Ad viam Ostiensem Smet. Lig. Via Ostiensi in S. Paulo Acc. *In S. Paolo* Gall. In domo cardin. Caesii Boiss. *En la strada intorno la ditta casa Mafei* Kn. Populonii Cith. 167 falso.

ΤΙΒΕΡΙΩΙ · ΚΛΑΥΔΙΩΙ
ΚΟΥΙΡΕΙΝΑΙ
ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΙ · ΙΑΤΡΩΙ
ΚΑΙΣΑΡΩΝΚΑΙΙΔΙΑΣ
ΛΟΓΙΚΗΣΕΝΑΡΓΟΥΣ
ΙΑΤΡΙΚΗΣΚΤΙΣΤΗΙΕΝ
ΒΙΒΛΙΟΙΣΡΝϚΔΙΩΝ
ΕΤΕΙΜΗΘΗΥΠΟΤΩΝΕΝ
ΛΟΓΙΜΩΝΠΟΛΕΩΝΨΗΦΙΣ
ΜΑΣΙΝΕΝΤΕΛΕΣΙΟΙΓΝΩΡΙΜΟΙ
ΤΩΙΕΑΥΤΩΝΑΙΡΕΣΙΑΡΧΗΙΤΟΗΡΩΟΝ

Smetius ms. p. 219, ed. f. 96; inde Ligorius Taur. XV, Neap. VII 13 et 466 (Suares. Vat. 9139 f. 83); Metellus Vat. 6039 f. 297'; Accursius Ambr. D 420 f. 70; Manutius Vat. 5253 f. 368; Ach. Statius Vallic. B 104 f. 162'; Knibbs Berol. p. 57; Boissard ms. f. 381, ed. III 49; Gallaccini Chis. VI 207 p. 12; est etiam in cod. Chis. V 167 f. 146. Ex Ligorio Ursinus imag. 98; ex Smetio Grut. 581, 9 (hinc inscr. basil. S. Pauli p. 64 n. 55); ex editis Franz 6607.

Litteras ЄΣΩ Smet. Met. Manut. Accurs. Boiss. — 7 ΓΝϚ Met. — ΡΝϚΤΩΝΕΝ Man. omisso v. 8 — versum 11 in duos divisit unus Boissard.

Τιβερίωι Κλαυδίωι Κουιρείναι Μενεκράτει ἰατρῷ Καισάρων καὶ ἰδίας λογικῆς ἐναργοῦς ἰατρικῆς κτίστῃ ἐν βιβλίοις ρνϛ', δι' ὧν ἐτειμήθη ὑπὸ τῶν ἐλλογίμων πόλεων ψηφίσμασιν ἐντελέσι, οἱ γνώριμοι τῷ ἑαυτῶν αἱρεσιάρχῃ τὸ ἡρῷον.

Ti. Claudius Menecrates idem sine dubio, ut vidit Montfaucon *antiq. expl.* vol. suppl. III p. 30, cuius saepius ab Galeno memoratur liber αὐτοκράτωρ ὁλογράμματος ἀξιολόγων φαρμάκων (Galen. XIII p. 502. 995, XIV p. 31 ed. Kuehn; cf. etiam Cael. Aureliani de morb. chron. I 4). Tiberii vel Claudii medicus videtur fuisse (ἰατρὸς Καισάρων i. e. medicus *domus Augustae*), si quidem Andromachum Neronis archiatrum Galenus narrat Menecratis exemplum secutum τὰς ποσότητας τῶν φαρμάκων ὁλογραμμάτως scripsisse. Videtur autem Menecrates ad eandem familiam Co insula oriundam pertinuisse, cuius novimus Ti. Claudium Heracliti f. Quir. Cleonymum clarioremque eius fratrem C. Stertinium Xenophontem Claudii Caesaris medicum atque Ti. Cl. Philinum utriusque avunculum, de quibus vide quae disseruit Renatus Briau *rev. archéol.* vol. 43 (1882) p. 203 sqq. Cf. Rayet *annuaire de l'assoc. pour l'encour. des études gr.* IX 273.

1760 Romae *presso il Sigr. Baseggio* Am. Roma advecta, *posta dal ch. sig. cav. des Verges nella sua villa in S. Lorenzo in Coreggiano* Ton. — Est peregrina, ex Asia minore, ut videtur, advecta.

ΤΙ · ΚΛ · ΝЄΙΚΟΜΑΧΟϹΜΙΛΗΤΟϹ
ΚΛ · ΑΙΓΙΑΛΩΤΩΘΡЄΠΤΩ
ΚΑΤЄϹΚЄΥΑϹЄ · ΤΟΜΝΗΜЄΙΟΝ
ΜΝЄΙΑϹΧΑΡΙΝΖΗϹΑΝΤΙ · ЄΤΙΓ
ΛΝΟΝΤΙЄΠΙϹΤЄΦΑΝΗΦΟΡΟΥ
ΤΑΟΥΟΥ · ΛΑΚΩΝΟϹΜΗΔЄΙΟΥΙ

Amati Vat. 9742 f. 14 et ed. *giorn. arcad.* (1825) XXVIII 363; denuo descripsit Tonini *Rimini avanti il principio dell' era volgare* (1848) p. 389.

6 ....ΤΑ...ΟΥΑ..ΚΩΝΟϹΜΗΛЄΙΟΠ Ton. — ....ΤΑ ΘΥΟΥ Am. ed.

Τι. Κλ(αύδιος) Νεικόμαχος Μίλητος Κλ(αυδίῳ) Αἰγιάλῳ τῷ θρεπτῷ κατεσκεύασε τὸ μνημεῖον μνείας χάριν, ζήσαντι ἔτ(η) ιγ', [ἀποθ]ανόντι ἐπὶ στεφανηφόρου [τοῦ δεῖνα τ]οῦ Λάκωνος sive Ἄλκωνος (vel ἐπὶ ..[ί]ου Λάκωνος) μη(νὸς) Δείου ι'.

1761 Romae Vign. Apud Antonium Borionum Mur. *Chez le sr. Borrioni apothicaire* (sic) *logé près la place d'Espagne* Seg. *Giardino Torre* Sart. In villa Ludovisi arula marmorea Henz.

a

ΤΙ·ΚΛ·ΟΥΙΜΩ·ΑΠΕΛ
ΚΑΙϹ·ΤΙ·ΚΛ·ΒΕΙΤΑΛΙΟϹ
ΘΡΕΨΑΝΤΙ·ΑΞΙΩ
ΕΠΟΙΗϹΕΝ

b

Θ · ΚΑΤ
ΚΛΑΥΔΙΑ
ΘΑΛΛΟΥϹΗ
ΜΗΤΡΙ
ΕΝΤΕΙΜΩ
ΤΙΒ·ΚΛ
ΟΥΙΤΑΛΙΟϹ
ΥΙΟϹ
ΕΠΟΙΕΙ

Descripsit Henzen. Extat tit. *b* in schedis Gorii cod. Marucell. A 77; *a* et *b* descripserunt Seguier Paris. 16932 f. 118 et Sarti in schedis; ed. utrumque Vignoli de columna Anton. p. 233, qui descripsit; tit. *a* ab Rudolfino Venuti missum, tit. *b* ex Vignolii editione ed. Murat. 1016, 1; repetiit Franz 6681.

Apud Vignolium et Seguierium ab initio praefixus est titulus Latinus VISIDIAE|MAXIMILIAE·F.

a. Τι. Κλ(αυδίῳ) Ὀυίμῳ ἀπελ(ευθέρῳ) Καίσ(αρος) Τι. Κλ(αύδιος) Βειτάλιος θρέψαντι ἀξίῳ ἐποίησεν.

b. Θ(εοῖς) κατ(αχθονίοις). Κλαυδίᾳ Θαλλούσῃ μητρὶ ἐντείμῳ Τιβ. Κλ(αύδιος) Οὐιτάλιος υἱὸς ἐποίει.

1762 Ad viam Ostiensem reperta.

Θ Κ
ΚΛΠΟΛΥΑΙ
ΝΟϹΚΑΙΑϹΚΛΗ
ΠΙΟΔΟΤΗΤΥ
ΡΑΝΝΙΑΙΘΡΕ
ΠΤΗΜΝΕΙΑϹ
ΧΑΡΙΝ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1882 p. 414.

Θ. κ. Κλ(αύδιος) Πολύαινος καὶ Ἀσκληπιοδότη Τυραννίαι θρεπτῇ μνείας χάριν.

V. 4. 5 fort. Τυραννίδι.

1763 Romae apud Camaldolenses in monasterio SS. Andreae et Gregorii in monte Caelio Sandr.

ΟΙϹ·ΚΑΤΑΚ
ΧΑΙΡΕ·ΚΛ
ΠΩΜΠ·ΑΦΡΟΔΕΙϹΙΑ
ϹΥΜΒΙΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΖΗϹΑΝΤΙΕΤΗ·Μ ΜΗΝ·Γ
ΗΜΕΡΑϹ·ΙΕ

Sandrius in Oderici dissert. p. 374; inde Franz 6610.

Θε]οῖς κατα[χθ(ονίοις)]. χαῖρε. Κλα[υδία] Πωμπ. Ἀφροδεισία συμβίῳ γλυκυτάτῳ ἀνέθηκεν, ζήσαντι ἔτη μ', μῆ(νας) γ', ἡμέρας ιε'.

V. 3 mariti cognomen velut *Pomponianus*.

1764 *Cortile del Palazzo Fiano* cippus marmoreus.

Θ · Κ
ΤΙΒ·ΚΛΑΥ
ΔΙΩ·ΤΕΡ
ΤΙΑΝΩ·ϹΕ
ΟΥΗΡΩ·ΖΩ
ϹΙΜΗ·ϹΥΜΒΙΩ
ΕΥϹΕΒΕΙ·ΜΝΗ
ΜΗϹ·ΧΑΡΙΝ

Descripsit Huebner a. 1857.

Θ. κ. Τιβ(ερίῳ) Κλαυδίῳ Τερτιανῷ Σεουήρῳ Ζωσίμη συμβίῳ εὐσεβεῖ μνήμης χάριν.

1765 Romae in basilica S. Petronillae.

ΚΛ·ΦΙ
ΤΕΚΝ
ΚΛ·Ϲ
ΑΝΟϹ

Matz-Duhn *ant. Bildw.* II 3228.

Κλ(αυδίῳ) Φι[λ...] τέκνῳ [ἰδίῳ]? Κλ(αύδιος) Σα[βειν]ιανὸς ..

1766 In Vaticano museo lapidario tabula marmorea.

Κ Δ Μ Α
Λ Ε Α Θ
Α Τ Τ Ν
Υ Ε Ν Ε
Δ Θ Ο Ϲ
Ι Α Κ Υ
Π Α
Ͻ

Descripsi. Edidit Osann syll. 431, 70; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6611.

Tituli *κιονηδὸν* scripti satis incerta restitutio; tamen si ab ipsis nominibus discesseris non improbabiliter haec temptaveris:

1 Κλαύδι[ος Ἀγαθήμερ-
4 ος Νικομήδ]ης ἐνθά-
2 δε τέθαπ[ται, βιώσας
3 ἔτη τεσσα]ράκοντα μ'.

Nota numeralis addita ad spatium explendum; singuli versus senas denas capiebant litteras.

1767 Apud Ficoronium Mur. *Alla villa di S. Bernardo cippo quadrato piuttosto grande* Zoeg.

ΚΛΑΥΔΙΑ
ΑΡΕΘΟΥϹΗ
ΤΗΙΙΔΙΑ
ΘΡΕΠΤΗΙ
ΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ

A Ficoronio missam Murat. 1450, 7; est in schedis Zoegae p. 411, 3; adhibitis Uhdenii schedis Franz 6601.

3 ΤΗΙΔΙΑ Zoega.

Κλαυδίᾳ Ἀρεθούσῃ τῇ ἰδίᾳ θρεπτῇ μνήμης χάριν.

Potest Κλαυδία Ἀρεθούση legi vel potius Ἀρέθουσ[α].

1768 Effossa anno 1870 in vinea Villani extra portam Ostiensem, prope D. Pauli ad sinistram.

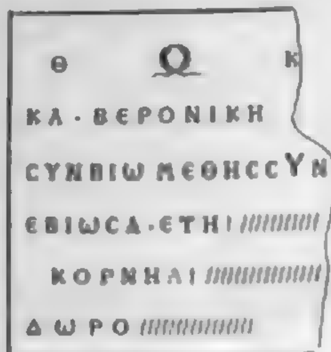

Descripsit Gatti in schedis. Edidit idem *bull. comm.* VI 1878 p. 52.

Θ. κ. Κλ(αυδίᾳ) Βερονίκῃ συνβίῳ, μεθ' ἧς συνεβίωσα ἔτη ι'(?). Κορνήλι[ος] Δωρό[θεος] vel [...]δωρο[ς ἐποίει].

1769 Reperta m. Februario 1829 in coemeterio; est penes custodem antiquitatum Sett. Sine loco Sart.

Θ Κ
ΚΛΙΔΙΟΝΥCΙΑCΚΛ~
ΦΙΛΟCΕΡΑΠΙΚΑΛΩC
CΥΝΖΗCΑCΑΜΝΗ
ΜΗCΧΑΡΙΝΕΠΟΙΗC·

Inter schedas Sartianas. Habet etiam Settele ms. apud iurisconsultum Tongiorgi p. 105, ut video ex schedis Henzenianis.

Θ. κ. Κλ(αυδία) Διονυσιὰς Κλ(αυδίᾳ) Φιλοσεράπι καλῶς συνζήσασα μνήμης χάριν ἐποίησα.

1770 Romae tabula marmorea in villa Albani Winck. Morc. Mar. Amad. Parisiis in museo publico Clar. Henz.

D · M
CL·ITALIAE·CL·HER MIAS·COIVGI·BEN
M·D·S F·C Q·V·A XXX

mulier sedens, volumen tenens, in quo haec: TYCHE DELICATA

ΠΑ
CΗC
ΜΟΥ *puella ludibunda manu*
CΙΚΗC *sinistra pilam tenens,*
ΜΕΤΕ *dextra volumen captans;*
ΧΟΥCΑ *ad pedes canis.*

Amaduzzi epist. ad Brunellium in libro *miscellanei di varia letteratura* vol. VII (Luccae 1767) p. 196; Winckelmann *monum. ined.* f. 187; Marini *inscr. Alb.* p. 78, 70; Morcelli de stilo inscr. p. 111; Clarac *musée de sculpt.* n. 330 tab. LVII; ex suo apographo Henzen CIL VI 15482; Franz 6601 *b*.

Cl(audiae) Italiae Cl(audius) Hermias coiugi ben(e)m(erenti) d(e) s(uo) f(aciendum) c(uravit), q(uae) v(ixit) a(nnis) XXX. Tyche delicata (i. e. filia). Mulier laudatur *πάσης μουσικῆς μετέχουσα*.

1771 Camaldoli in museo Passionei Pass. In museo Neapolitano Qvar. In museo Vaticano lapidario Os. ego.

Θ · Κ
ΚΛΜΑΡΙΝΙΑΝΗ·ΖΩCΑ·ΤΟ
sic ΜΝΗΜΙΟΝΚΑΤΑCΚΕΥΑCΕΝΕ
ΑΥΤΗΚΑΙΤΩΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΑΝΔΡΙΑΥΡΗΛΙΩ·ΠΡΟΚΛΩ
ΝΙΚΟΜΗΔΙΖΗCΑΝΤΙ·ΕΤΗ·Ξ·
ΜΕΘΟΥΕΖΗCΑΕΤΗΙΚΑΙΤΟΙCΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΟΙCΚΑΙΤΟΙCΕΞΑΥΤΩΝΕCΟΜΕΝΟΙC·
ICΟΨΙΝΠΟΔΕC·Ι·ΙCΠΛΕΥΡΟΝΠΟΔΕC·Ι·Α

Descripsi. Passionei *inscr.* XIV 7; Quaranta *comento sopra una iscr. gr.* p. 65; Osann syll. 436, 95; Thorlacii adhibitis schedis Franz 6561.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Κλ(αυδία) Μαρινιανὴ ζῶσα τὸ μνημεῖον κατεσκεύασεν ἑαυτῇ καὶ τῷ γλυκυτάτῳ ἀνδρὶ Αὐρηλίῳ Πρόκλῳ Νικομηδεῖ, ζήσαντι ἔτη ξ', μεθ' οὗ ἔζησεν ἔτη ι', καὶ τοῖς ἀπελευθέροις καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἐσομένοις. Ἰς ὄψιν πόδες ι', ἰς πλευρὸν πόδες κα'.

1772 *Nel granaro di M. Brato della Valle nel rione di Campitello* Lig. *Poco discosto* i. e. *vicino li cast Contiane* (? fort. *la casa Corisiana*) Man. (prope domum Corisianam Don.). In regione Suburana Lips. *S. Maria del campo carlio* (?) in basi marmorea Chis.

Θ Κ
ΚΛΑΥΔΙΑ
ΜΗΤΡΟΔΩΡΗ
ΕΤΩΝ·Ϛ·Μ·Ε·Η·ΚΑ
ΔΩΡΟC·ΚΑΙ
ΦΙΛΙΠΠΗ
ΘΥΓΑΤΡΙ·ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΜΝΗΜΗC·ΕΝΕΚΑ

Manutius Vat. 5241 p. 310 indeque, ut videtur, Donius Marucell. A 188 ('liber ms. Vatic.'); Ligorius Neap. VII 456; cod. Chis. V 167 f. 247. Edidit Lipsius auct. p. 59, ex eoque Grut. 1036, 8 et Franz 6602.

4 Ϛ·Μ·ΕΗΚΑ Lig. Ϛ·ΜΕ·Η·ΚΑ Lips. ϚΜΕΗΚΑ Man. ΕΜΕΗΚΑ Chis. — 6 extr. ΤΑΤΗ Lig. Chis. ΤΑΤΗ Lips. ΤΑΤΙ Man. (i. e. ΤΑΤΗ).

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Κλαυδίᾳ Μητροδώρῃ ἐτῶν ς', μη(νῶν) ε', ἡ(μερῶν) κα', Δῶρος καὶ Φιλίππη θυγατρὶ γλυκυτάτῃ μνήμης ἕνεκα.

1773 In museo Kircheriano Lup. Seg. Nunc in Vaticano museo lapidario.

Descripsi. Lupi sched. Gorii Marucell. A 6, ed. epit. Sev. p. 121 (hinc Murat. 1149, 4); Seguier cod. Paris. Lat. 16932 f. 288; denuo Osann syll. 431, 71; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6514 *b*.

1 ΠΙΘΑΝΗ sic Lup. ΠΙΘΑΝΗ sic Seg.

Κλαυδία Πιθάνη Οὐάλεντι υἱῷ ἰδίῳ.

1774 Romae in hortis Iustinianis (sic etiam Mvr.) ad portam Flaminiam in sarcophago octo pedes longo Gvd. Frascati in villa Taverna sarcophagus Rob.

D M
ΚΛ · CATYPA
ЄZHCЄNЄTI
MЄ · MΓ · HM · IZ

Descripsit Carolus Robert. Montfaucon cod. Paris. 11910 f. 153, 128; ed. Gudius 318, 7, qui videtur vidisse; Muratori 1656, 14 ex schedis Ptolomeis (unde ego exscriptam non habui); repetiit Franz 6603.

4 M · Γ (N supra) Montf. Videtur MΓ (H supra) fuisse.

D. m. Κλ(αυδία) Σατύρα ἔζησεν ἔτη με', μ(ῆνας) γ', ἡμ(έρας) ιζ'.

1775 *Nella vigna del Sig. Lucio Ursino* (in vinea Sucidivisan Urs.), *che è per la via Salaria* Lig. Gor. Olim in vinea Lucii Ursini, mox apud Ficoronium (sic Seg.), nunc in museo Capitolino Mvr. Mar. Ibidem nunc extat tabula marmorea.

Θ · ΚΑ ·
ΚΛ · CΩΚΡΑΤΙ
Α · Τ · Α · CΩΚΡΑ
ΤΗ · ΥΙΩ ΓΛΥ
5 ΚΥΤΑΤΩ · Μ ·
ΧΑΡΙΝ · ΖΕΤ ·
Γ · Μ · ΙΑ · Η · ΙΒ

Descripsi. Ligorius Neap. VII 484 (Ursinus Vat. 3439 f. 125; Suares. Vat. 9139 f. 91); Maffei sigl. lapid. p. 53 ex suo apographo; item Seguier cod. Par. 16932 f. 252; Guasco mus. Capit. III 183; Marini Vat. 9122 f. 3, 9133 f. 303; ex Ligorio Gorius Maruc. A 6 bis; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6566.

5 defectum nemo antiquiorum indicavit; videtur originis recentioris.

Θ(εοῖς) κα(ταχθονίοις). Κλ(αυδία) Σωκράτια Τ(ίτῳ) Α(ἰλίῳ) Σωκράτῃ υἱῷ γλυκυτάτῳ μ(νήμης) χάριν, ζ(ήσαντι) ἔτ(η) γ', μ(ῆνας) ια', ἡ(μέρας) ιβ'.

1776 *Villa del Grande a Tor Pignattara* basis marmorea.

ΚΛΑΥΔΙΑΝΟC
CΠΗCΥΝΒΙΩ
ΑCΥΝΚΡΙΤΩ
CΥΝΖΗCΑCΗ
5 U' ЄΤ; ΛΑ Μ'S
ΗΜ/ΙΓΜΝC
ΧΡ/ CΠΗΑ

Descripsit Dessau.

V. 5 prima nota quid faciam nescio. Ceterum notanda compendia (vv. 6. 7) satis singularia.

Κλαυδιανὸς Σπῇ συνβίῳ ἀσυνκρίτῳ συνζησάσῃ ἔτ(η) λα', μ(ῆνας) ς', ἡμ(έρας) ιγ', μν(εία)ς χ(ά)ρ(ιν) ἐπ(οίησ(ε)ν.

1777 In Vaticano museo Chiaramonti cippus. Sub inscriptione fragmentum anaglyphi: persona in lecto adiacens, cui advenit genius.

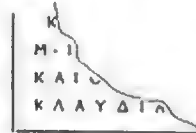

anaglyphum

Descripsi. Osann syll. 426, 32; inde Franz 6724.

1778 Sine loco Lig. Neap. Via Appia Svar. Via Appia vinea Tiburtii Celsi Citt. Camaldoli in museo Passionei Pass. In museo Vaticano Os.

Θ Κ
ΚΛЄΙΩ
ЄΥΦΡΑΤΗ
CΥΜΒΙΩ
5 ЄΠΟΙΗCЄ
ΜΝΗΜΗC
ΧΑΡΙΝ

Ligorius Neap. VII 484 (Suaresius Vat. 9139 f. 91); Cittadini Vat. 5253 f. 330; Passionei *inscr.* p. 136, 6 (hinc Donat. 404, 11); denuo Osann syll. p. 434, 88; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6396. — Ex Ligorianis schedis Murat. 1320, 2; hinc denuo Franz 6600.

2 ΚΑCΙΩ Lig. Mur. — 3 ΕΥΩΡΑΤΗ Mur. — 4 CΥΒΙΩ Citt. — 5 ΕΠΟΙΗΣΕ Lig.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Κλειὼ Εὐφράτῃ συμβίῳ ἐποίησε μνήμης χάριν.

1779 Romae *nella via Appia presso la capella di Domine covadi* Lig. Svar. Ibidem (i. e. Florentiae apud Guicciardinium) Don.

Θ Κ
ΚΛΕΟΜΕΝΕΙ
ΑΔΕΛΦΩ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
5 Α · ΙΟΥΛΙΟΣ
ΟΙΒΡΩΝ
ΖΗΣΑΝΤΙ
ΕΤΕΣΙ · ΙϚ
ΜΗΣΙΝ · Θ

Ligorius Neap. VII 485; inter Ligorianas Suaresius Vat. 9139 f. 92; ex Ligorio Murat. 1453, 4 (hinc Franz 6428). Ab Aleandro acceptam habet Donius Marucell. A 188.

8 ΕΤΕΖΙΙΗ Don.

Non ausus sum inter spurias reicere, etsi locus quo inventam refert Ligorius in deliciis fuerit falsario; sed nec ipse titulus Ligorii fetu similis, nec Donii lectio (v. 8) ad Ligorium facile potest referri, nec denique Θίβρων nomen (sic enim legendum, non Φειβίων) hac vera forma credibile est Ligorio praesto fuisse.

Θ. κ. Κλεομένει ἀδελφῷ γλυκυτάτῳ Α. Ἰούλιος [Θ]ίβρων ζήσαντι ἔτεσι ις' (vel ιη'), μησὶν θ'.

1780 Romae in aedibus Rondaninis OMNES. Est tabella marmorea, litterae omnes faciles lectu.

ΜΑ · ΚΛΩΕΠΑΦΡΟΔΙΤ(
ΕΠΟΙΕΙΕΑΥΤΩΚΑΙΤΗ(
ΒΙΩΤΗΓΛΥΚΥΤΑΤΗΟΥΡΒΙ
ΜΑΡΥΛΙΝΑΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡ
ΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΑΠΕ
ΕΥΘΕΡΟΙΣ ❦ ϹΩΜΑ
ΠΩΤΟΒΑΡΗΘΕΥΠΟΚΡΗΙΔ
ΕΡΙϹΗϹΑΗΝΑΙΗϹΑΠΟΘΟ
ΡΤΟΝΟΔΟΙΠΟΡΙΗϹ *vacat*

Descripsi et contuli. Marini *arv.* 237; Amati Vat. 9734 f. 52, ed. *giorn. arc.* XV (1822) p. 178; inde Franz 6255; extat in schedis Zoegae p. 431; utor praeterea Henzeni apographo.

Μά(ρκος) Κλω(δίος) Ἐπαφρόδειτος ἐποίει ἑαυτῷ καὶ τῇ σ[υμ]βίῳ τῇ γλυκυτάτῃ Οὐρβι[κίᾳ] Μαρυλίνῃ καὶ ἀπελευθέρ[οις] καὶ ἀπελευθέρων ἀπε(λ)ευθέροις.

Σῶμα .. πωτοβαρη δ[ε] ὑποκρηιδ.. ἐρ(ε)ίσης,
[δ]ηναιῆς ἀπόθεν [φό]ρτον ὁδοιπορίης.

Distichon non magis nunc expedio quam olim epigr. 710. Cf. Welcker syll. 68. Conieci aliquando *σῶμα [τυ]μποβαρῇ δὲ ὑπὸ κρη[π]ῖδ[α] ἐρείσης* i. e. *sub sepulcrum anaglyphis onustum*, sed non satis faciunt haec. Ceterum titulus inscriptus priusquam quisquam illatus esset.

1781 Ad S. Xysti, ubi Latina se ab Appia separat LVP. In museo Kircheriano MVR. 1531 KOO. Est vasculum exiguum litteris incisis.

ϹΕΞϹΤΟϹΚΛΩΔΙΟϹ
ΔΕΚΟΜΟΥΛΙΒΕΡΤΙΝΟϹ
ΑΝΤΙΔΙΟΝΤΕΡΤΙΟΝΝΩΝΑΙϹ~

Descripsi. Lupi epit. Sev. p. 89, cf. p. 87 et tabulae adnexae n. 6; inde Muratori 1531, 2; ab Conteccio acceptam ed. Murat. 1454, 2; repetierunt Mommsen CIL I 857 et Henzen CIL VI 8247.

Adnotat Lupi: 'vasculum diu apud me fuit, ac diligenter consideratum ligonis ictu percussum atque in superficie detritum est post illas ΝΩΝΑΙϹ; in ea vero laevigatae superficiei fractura videre adhuc mihi videbar vestigium unius Ε ψιλοῦ.' Inde conicit ΝΩΝΑΙϹΕ(πτεμβρ.). Ego plane nihil vidi litterarum post ΝΩΝΑΙϹ, videtur autem Lupus interpunctionis notam pro littera accepisse; quamquam mirum est quod mensis nomen non additur.

Σέξστος Κλώδιος Δεκόμου libertinus, ante diem tertium Nonas.

1782 Sine loco, sed praecedit 'apud Amendolam'.

ΚΟΡΕΛΛΙΑ · ΑΙΓΛΗ
ΕΤΩΝ · ΚΑ · ΤΑΥΤΑ · ϹΟΙ
ΠΕΠΟΙΗΚΕΝ
ΔΙΟΝΥΤΤΑϹ · ΟϹΟϹΑΝΗΡ
ΤΗΑΓΑΘΩΤΑΤΗ · ΕΥΨΥΧΙ
ΚΥΡΙΑΔΟϹΟΙΟϹΙΡΙϹ
ΤΟΨΥΧΡΟΝVΔΟΡ

Amati Vat. 9735 f. 31'.

Κορελλία Αἴγλη ἐτῶν κα'. ταῦτά σοι πεποίηκεν Διονυττᾶς ὁ σὸς ἀνήρ, τῇ ἀγαθωτάτῃ. εὐψύχι, κυρία· δο(ίη) σοι Ὄσιρις τὸ ψυχρὸν ὕδωρ.

1783 Lapis effossus in vinea ecclesiae S. Laurentii extra moenia, deinceps Romae apud nob. v. abb. Hieronymum Taninium Florentinum AMAD. Apud secretarium praesulis Rinuccinii MAR. Camaldoli in museo Passionei PASS. Nunc in museo Vaticano lapidario.

Θ Κ /
ΚΟΡΑΛΚΙΒΙΑΔΗϹ
ΠΑΤΗΡ · ΚΑΙΜΗΤΗΡ
ΧΡΗϹΤΗΑΛΚΙΒΙΑ
ΔΗΤΕΚΝΩΖΗϹ
ΕΤΗ · ΙΒ · ΜΗΝ · Β /
ΗΜΕΡΑϹ ΚΖ

Descripsi. Amaduzzi anecd. rom. I 466, 11; Passionei *inscr.* p. 137, 9 (hinc Donat. 384, 6); Osann syll. p. 435, 92; adhibitis Thorlacii schedis Franz 6336*b*. Habet Marini Vat. 9133 f. 243.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Κορ(νήλιος) Ἀλκιβιάδης πατὴρ καὶ μήτηρ Χρήστη Ἀλκιβιάδῃ τέκνῳ ζήσ(αντι) ἔτη ιβ', μῆν(ας) β', ἡμέρας κζ'.

1784 Pisauri apud D. advocatum Passerium OLIV., qui addit: Roma huc delatum fuisse et Passerius testatur et marmoris ipsius color, quem *patina* dicimus, ac litterarum formae perspicue indicant.

D · M
CORNELIA · P · L
HΣIXIA
VIXIT · A · LXIII

Edidit Hann. Oliverius marm. Pisaur. p. 63, 153 (cf. not. p. 196); inde Murat. 1662, 2 et Franz 6613. Apud Henzenium non invenio.

D. m. Cornelia P. l. Ἡσ[υ]χία, vixit a. LXIII.

1785 Tibure OS. Sine loco VISC.

KORNAE
ΛΙΑΝΟ

Edidit Osann syll. 566, 23; inde Franz 6614; habet Visconti sched. Paris. cod. 9697 f. 49.

1 ΚΟΡΝΑΙ Visc.

Corneliano.

1786 In domo cardinalis Columnae in curia SAB. IVC. ACC. LIG. FERR. CITT. PTOL. In cippo marmoreo in Neronis domo prope Marci, retro Columnensium domum, litteris non omnino elegantibus MET. *A la torre di Nerone ovvero di Maecenate* KNIBB. Ad palatium Liviae Columnae in ruinis oratorii Neronis BOISS. In domo Corneliorum(?) sub Quirinali SMET. *Dans le jardin des Princes Colonna derrière l'église de SS. Apôtres* SEG.

ΚΟΡΝΟΥΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ
ΚΑΙ · ΡΟΥΦΙΝΗϹ
ΘΥΓΑΤΡΟϹ

Sabinus Chis. V 168 f. 83, Ottob. f. 56', Marc. f. 165; inde Iucundus Magl. 28, 34 (II syll.) f. 43, Accursius Ambr. D 420 f. 16, Ligorius Taur. XV. Neap. VII 478. VIII 13, Ferrarini Neap. V E 5, et fortasse Cittadini Vat. 5253 f. 328. Denuo Metellus Vat. 6039 f. 294; Knibbe Berol. p. 37; Boissard ms. f. 271, ed. VI 15; Smetius ed. f. 96'; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 415; Seguier Paris. 16932 f. 80; ex Boissardo et Smetio Grut. 633, 9; ex Sabino per schedas Piccartianas Reines. epist. p. 347; ex editis Franz 6506.

3 post ΚΑΙ interpunxerunt Met. et Ptol. — ΡΟΥΦΙΝΗ// Citt.

Κορνούτου ἰατροῦ καὶ Ῥουφίνης θυγατρός.

1787 In museo collegii Romani MAFF. Nunc in museo Vaticano lapidario fragmenta duo.

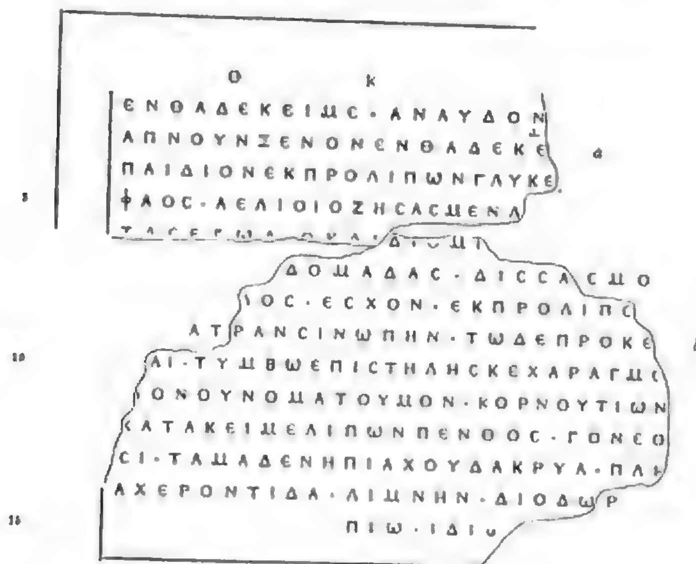

Descripsi. Edidit Maffei M. V. 315, 4; Osann syll. p. 448, 154, frgm. *a* ex schedis Hasii; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6248.

3 extr. ΚΕΙ... Maff. — 6 ΕΓΩ....ΑΙΔΥΟΜΗ Maff. ЄΓΩ......ΔΥΟΜ Os. (ΔΙΩΜΙ Thorl.) — 7 extr. ϹΜΟ nunc perierunt, habet Maff. — 9 in. ΑΤ nunc perierunt, habet Maff. — 12 ΓΟΝΕΟΙ Maff. ΓΟΝЄΟ Thorl. ego, ΓΟΝЄϹ Os. — 13 extr. ΠΛΗ Maff. Os. ΠΑΥ Thorl. ΠΑ\| ego — 14 extr. Ρ litt. nunc periit, habet Maff. — 15 ΤΩΙΔΙΩ Maff. Os. Thorl.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Ἐνθάδε κεῖμαι ἄναυδον, ἄπνουν, ξένον ἐνθάδε κε[ῖ]μ[αι
παιδίον, ἐκπρολιπὼν γλυκε[ρὸν] φάος ἀελίοιο,
ζήσας μὲν λ[υκάβαν]τας ἐγὼ δ[ύ]ο καὶ δύο μῆ[νας,
...... ἑ]βδομάδας δισσὰς μα[ῦρον τέ]λος ἔσχον·
ἐκπρολιπὼ[ν π]άτραν Σινώπην τῷδε πρόκε[ιμ]αι
τύμβῳ· ἐπὶ στήλης κεχαραγμένον οὔνομα τοὐμὸν
Κορνουτίων· κατάκειμαι λιπὼν πένθος γονέεσι·
τοῖα δὲ νηπιάχου δάκρυα πλῆ[σ]' (?) Ἀχεροντίδα λίμνην.
Διόδωρ[ος θρε]π[τ]ῷ (?) ἰδίῳ.

Cf. Welcker syll. 72, ego epigr. 702.
V. 5 fort. με[γερὸν τέ]λος. — V. 8 possis γονῆ[εσ]σι, sed cf. supra n. 1417.

1788 Apud canonicum Blanchinum FABR.

ΚΟϹΜΑΙΑΤΡΟΥ

Fabretti VII 396; inde Franz 6429.
Κοσμᾶ ἰατροῦ.

1789 Reperta in vinea Moroni ad portam S. Sebastiani VISC. Apud me tabella MAR. Nunc in Vaticano museo lapidario.

Descripsi. Habet Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 143, 1. 2; ed. Osann syll. 439, 105; adhibitis Thorlacii schedis Franz 6615; est etiam in Marinii schedis Vat. 9133 f. 171.
V. 3 separatum a reliquis exhibent Marini et Visconti.
Μ. Κοσσούτιος Φιλωτᾶς, ἱερατικός, ἀρχοντικός. Κοσσουτία.

1790 Romae quarto lapide viae Tiburtinae in sepulcro titulus incisus in tegula grandi.

ΓΑΙΚΟΥΡΙΑΤΙ
ΑΘΙϹΚΤΙ
ΦΗΚЄϹϹΥΡΟ
Ϲ

Stevenson *bull. comun.* VI (1878) p. 282.

Cai Curiati Athicti, fece (l. *fecit*) Σύρος.

1791 Romae in coemeterio S. Thrasonis ad viam Salariam BOS. AR.

ΚΡΑΤΕΙΑ
ΘΥΓΑΤΡΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΙ

Ant. Bosio *Roma sotterranea* p. 470 (hinc CIG IV 9711); Aringhi Roma subterr. II 242 (hinc Reinesius synt. XV 20 et Franz 6374).

Κρατείᾳ θυγατρὶ γλυκυτά[τῃ].

1792 Romae a. 1727 ipse possessor in hortis Iustinianis detexit Oberl. Sine loco Ghezzi. Postea Argentorati in museo Schoepflinii. Videtur periisse.

CΩΦΡΟΝΑΚΡΗCΚΕΝΤΕΙΝΑΝΕΧΩΝΤΑΦΟCΕΝΘΑΔΕΚΕΥΘΩ
ΤΗΝΠΑCΗCΑΡΕΤΗCΚΥΔΟCΕΝΕΝΚΑΜΕΝΗΝ
ΗΤΙCΕΝΙΖΩΟΙCΙΝΟΚΩCΑΝΕΤΕΛΛΕΝΕΩΟC
ΝΥΝΔΥΝΕΙΔΥΠΟΓΗΝΕCΠΕΡΟCΕΝΦΘΙΜΕΝΟΙC

Leo Ghezzi app. ms. ad Cyriaci epigr. Illyrica (a. 1713) f. 23 coll. f. 80. Edidit Hagenbach epist. epigr. p. 257; Oberlin mus. Schoepflini (1773) p. 74 coll. tab.; Franz 6249 (inde ego epigr. 568).
4 ΦΘΙΜΕΝΟΙC Oberlin.

Σώφρονα Κρησκεντεῖναν ἔχων τάφος ἐνθάδε κεύθω,
τὴν πάσης ἀρετῆς κῦδος ἐνενκαμένην,
ἥτις ἐνὶ ζωοῖσιν ὅπως ἀνέτελλεν ἑῷος,
νῦν δύνει δ' ὑπὸ γῆν ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

1793 Romae in coemeterio pone S. Paulum extra muros Bold.

Τ Η Γ Λ Υ Κ Υ Τ Α Τ
Θ Υ Γ Α Τ Κ Ρ Ι C Π Ι Ν
Є Τ Ω Ν Ϛ · C Τ Ρ Α Τ
Κ Α Τ Α Κ Υ Λ Ι Ν Α
Α Ν Є Θ Η Κ Α Ν

Boldetti *osservazioni sopra i cimiteri* (Rom. 1720) p. 547.

Τῇ γλυκυτάτ[ῃ] θυγατ(ρὶ) Κρισπί[ῃ] ἐτῶν ϛ'. Στράτ[ων] κα[ὶ] Ἀκυλῖνα ἀνέθηκαν.

1794 Prope Ficuleam repertus lapis fractus; fragmenta 1 2 4 6 nunc inter lapides Sartianos in museo Capitolino; fragm. 3 pars sinistra in aedibus Alexandri Castellani.

1 2 3

ΗΝCΤΗΛΗΝΠΑΡΟΔΕΙΤΑΔΙΕΛΘΩΝΓΝΩCΗ . . . . . .
ΚΑΙΠΩCΜΟΙΒΕΒΙΩΤΑΙΚΑΙΠΩCΑΝΕΛΥCΑΜΑΘΗCΗ
CΠΕΙΡΑΝΜΕΓΟΝΕΙCΠΑΡΑΙΓΥΠΤΟΙΟΔΑΡΟΥΡΑΙC
ΝΚΩΜΗΙ·ΕΡΑΙΕΝΘΕΒΥΛΕΙΗΝΟΜΟCΗΞΟΙC
. . . . . . ΑΛΕΞΑΝΔΡΙ ΕΠΑΤΡΑCCΙΝ

4 6 7

ΑΙΕΝCΤΡΑΤΙΑΙ ΝΗΜΙ . . ΩΜΙΤΕΠΙΤΑΘΕΛΗCΑC
ΑΙΚΟCΜΟΝΚΕΚ 5 ΕΥΚΛΕΑCΧΕΔΟΝΕΙΠΟΙΜΙΠΑΡΑΥΤΟ
ΟΥΠΟΛΕΜΟΝΠ . Ε ΕΙΔΩΝΟΥΧΕΙΡΑΦΟΝΟΙCΙΜΙΑΝΑC
ΡΟΝΙΟCΟΚΑΙΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟCΕΥΟΔΙΟCΕΝΘΑΔΕΚΕΙΜΑΙ
ΞΗΚΟΝΤΑΕΤΗCΓΥΝΑΙΚΑΤΕΜΗΔΑΜΟΥΓΗΜΑC
ΗΤΕΔΙΚΗΝΕΙΠΑCΜΗΤΟΡΚΟΝΔΟΥCΠΟΤΟΜΟΙΩ
ΕΥΤΥΧΙΗΝΔΕΒΙΟΥΤΑΥΤΗΝΝΟΜΙCΟΝΠΑΡΟΔΕΙΤΑ
CΕΡΑΠΙΩΝΕΝΘΑΔΕΚΕΙΜΑΙΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥCΠΟΛΛΑΜΟΓΗCΑC
ΕΝΒΙΟΤΩΠΕΡΙΩΝΛΗΘΗΠΛΑΝΗΕΛΠΙΔΙΔΙΩΚΩΝ
ΗΝΤΟΤ . . . . ΤΟΥΤΟΓΕΝΩΜΑΙΟΒΛΕΠΙC

8

Descripsi fragm. 1 2 4 6; fragm. 3 partem sinistram Duhn. Reliqua exhibui ex Sartii apographo, quod extat inter schedas in tabula aere incisa, integrum fragm. 3 addidi ex Amatii schedis Vatic. 9749 f. 15, unde etiam duae litterae Ι Є supra fragm. 5 (v. 8) accessere. Edidit Amati *giorn. arcad.* 1825 p. 363; inde Franz 6284, ego epigr. 713.

Τ]ὴν στήλην, παροδεῖτα, διελθὼν γνώσῃ [τίς εἰμι?
καὶ πῶς μοι βεβίωται καὶ πῶς ἀνέλυσα μαθήσ[ῃ.
ἔ]σπειράν με γονεῖς παρ' Αἰγύπτοιο δ' ἀρούραις
ἐ]ν κώμῃ Ἱερονεθεβυλείῃ· νόμος ἡ Ξοΐς.
. . . . . . Ἀλεξάνδρ[ει]α . . . .]ν πατράσιν
. . . . . .
κ]αὶ ἐν στρατιῇ [σπ]ειρηφόρῳ(?) κατέπειτα θελήσας,
κ]αὶ κόσμον κε[κτη]μένος, σχεδὸν εἴποιμι παρ' αὐτό,
οὐ πόλεμον π[οτ]ε ἰδών, οὐ χεῖρα φόνοισι μιάνας,
Κ]ρόνιος ὁ καὶ Ἀρτεμίδωρος Εὐόδιος ἐνθάδε κεῖμαι
ἑ]ξηκονταέτης, γυναῖκά τε μηδαμοῦ γήμας,
μήτε δίκην εἴπας, μήτ' ὅρκον δούς ποτ' ὁμοίω·
εὐτυχίην δὲ βίου ταύτην νόμισον, παροδεῖτα.
Σεραπίων ἐνθάδε κεῖμαι Ἀλεξανδρεύς, πολλὰ μογήσας
ἐν βιότῳ περιών, λήθῃ, πλάνῃ, ἐλπίδι διώκων
. . . . τοῦτο γένωμαι ὃ βλέπεις.

Vide quae adnotavi epigr. l. s.

1795 Basis inventa in *Casali Quarticiola*, nunc apud S. Mariam Maiorem.

ΘΕΟΙϹ·Η
ΡΩϹΙΝ·ΚΥΙΝ
ΤΙΑΝΩΙ ΚΑΙ
ΚΡΑΤΕΡΩΚΥ
ΙΝΤΙΑΝΟϹ,Κ
ΑΙ ΚΡΑΤΕΙΑ·
ΤΑΤΕΙ ΕϹ·ΕΠΟΙ
ΗϹΑΝ

Suaresius Vat. 9140 f. 78.

Θεοῖς ἥρωσιν. Κυιντιανῷ καὶ Κρατέρῳ Κυιντιανὸς καὶ Κράτεια [π]ατέ[ρ]ες? ἐποίησαν.

Πατέρες (i. e. *parentes*) quamvis tritum poetis ab titulorum usu tam alienum est, ut facile aliud latere concedam.

1796 Romae in horto Barberino Spon. Romae apud Carolum Strozzium Barb. Florentiae in villa Thomae Strozzii suburbana ad montem Hugonis Lup. Gor. Sine loco Fabr.

ΚΥΡΙΛΛΟϹΤΟΔΕϹΗΜΑϕΙΛΩΠΟΙΗϹΑΤΟΠΑΙΔΙ
ΚΛΕΟϕΟΡΩΤΡΙΕΤΕΙΟΝΑϕΕΙΛΑΤΟΜΟΙΡΑΚΡΑΤΕΗ
ΠΡΙΝΓΛΥΚΕΡΟΥΒΙΟΤΟΙΟΚΗΛΙΚΙΗϹΤΕΛΟϹΕΛΘΕΙΝ
ΑΛΛΕΙΓΕΝϕΘΙΜΕΝΟΙϹΙΤΙϹΑΙϹΘΗϹΙϹΤΕΚΝΟΝΕϹΤΙΝ
ΚΟΥϕΟΝΕΧΟΙϹΓΑΙΗϹΒΑΡΟϹΕΥϹΕΒΙΗϹΕΝΙΧΩΡΩ

Cod. Barber. XXX 136 f. 43; Lupus Vat. 9143 f. 29'. Ediderunt Spon misc. X 134; Fabretti IV 214; Gori I 275. Versus 2 est etiam in cod. Barber. XXIX 148. Repetiit Franz 6247; inde ego epigr. 700.
2 ΚΡΑΤΕΗ Barb. 148 ΚΡΑΤΕΗ/ Barb. 136 ΚΡΑΤΕΙΙ Lup. ΚΡΑΤΕΡ/ Gor. ΚΡΑΤΕΡΙΙ Spon ΚΡΑΤΑΙΗ Fabr. — 3 Κ Barb. ΕϹ reliqui omnes.

Κύριλλος τόδε σῆμα φίλῳ ποιήσατο παιδὶ
Κλεοφόρῳ τριέτει, ὃν ἀφείλατο μοῖρα κραταιή,
πρὶν γλυκεροῦ βιότοιο κ(αὶ) ἡλικίης τέλος ἐλθεῖν·
ἀλλ' εἴγ' ἐν φθιμένοισί τις αἴσθησις, τέκνον, ἐστίν,
κοῦφον ἔχοις γαίης βάρος εὐσεβίης ἐνὶ χώρῳ.

1797 Romae in museo Vaticano.

ΘΕΟΙϹΧΘΟΝΙΟΙ//
ΛΑΙΟΥΙΑΠΟΑΚ//
ΕΒΙΩϹΕΝΕΤΗΑΒ
ΙΟΥΛΙΑΠΡΟΚΛΑ
ΚΑΙΛΑΙΟΥΥΙΟϹ
ΝΟΜΕΥϹ
ΤΗΙΧΡΗϹΤΗΙΜΗΤΡΙ

Osann syll. 444, 144; inde Franz 6507.

Θεοῖς χθονίο[ις] Λαιουία[ι 'Ι]θάκ[η]· ἐβίωσεν ἔτη [λ]β'. Ἰουλία Πρόκλα καὶ Λαίου(υ)ιος Νομεὺς τῇ χρηστῇ μητρί.

1798 In museo Kircheriano Mar. in Vaticano Am. ego.

ΛΑΙΔΙ
ΠΑΛΛΑΚΗ
ϹΕΜΝΟΤΑΤΗ
ΡΟΥΤΕΙΛΙΟϹ
ΠΡΟΠΙΝΚΟϹ

Descripsi. Ex schedia Contuccii Marini Vat. 9133 f. 227; ex suo apographo Amati Vat. 9735 f. 18; denuo Osann syll. p. 421, 4; inde adhibitis schedis Thorlacii Franz 6430.

Λαΐδι παλλακῇ σεμνοτάτῃ Ῥουτείλιος Προπίγκος.

1799 Romae ad viam Latinam Garr. In aedibus Maximorum Dess.

~~ΛΑΜΠΑϹ~~
ΙΔΙΑΘΥΓΑΤΡΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΚΛ·ϕΑΒΙ·ϹΕΡΑ
ΠΙΑΔΙ·ΕΠΟΙΕΙ

Descripsit Dessau. Edidit Garrucci *relazione generale* cet. p. 67, 97.

... Λαμπαῖς ἰδίᾳ θυγατρὶ γλυκυτάτῃ Κλ(αυδίᾳ) Φαβί(ᾳ) Σεραπιάδι ἐποίει.

1800 In museo marchionis Capponii Maff. Mar. Litteras bonas testatur Mar.

Θ · ΚΧ
ΛΑΡΙC·ΕΥ
ΚΑΡΠΟC
ΚΑΛΛΙΟΠΗ
ΤΗ·CΥΜΒΙΩ
ΜΝΗΜΗC
ΧΑΡΙΝ

Descripserunt Marini Vat. 9133 f. 181 et Maffei M. V. p. 317, 2 (hinc Franz 6426).

Θ(εοῖς) κ(ατα)χ(θονίοις). Λάρις Εὔκαρπος Καλλιόπῃ τῇ συμβίῳ μνήμης χάριν.

Λάρις gentile nomen mihi dubium; fortasse Μάρις i. e. *Marius*.

1801 Ad viam Praenestinam reperta *accanto al secondo ponte negli scavi per tracciare la via di ferro diretta a Frascati, trapassando il vicolo del Mandrione* Matr. In horreis musei Vaticani tabula marmorea Bohm.

Θ Ε Ο Ι C Υ Π Ο Χ Θ Ο Ν Ι Ο Ι C
ΕΝΘΑΔΕΓΩΚΕΙΜΑΙΛΑΥΡΕΝΤΙΟCΩΤΟΥΝΟ
ΜΑ·ΑΙΛΙΑΝΟCΠΡΟΤΕΡΟΝΒΕΝΕΦΕΠΑΡΧΟΥΑΙΓΥ
ΠΤΟΥ·ΝΥΝΔΑΔΙΚΩCΘΑΝΕΩΝΚΕΙΜΑΙΕΝΤΥΜΒΩ
ΤΩΔΕ·ΟΠΟΥΛΕΙΨΑΝΑΜΟΥCΠΟΥΔΑΙΟΙΚΑΤΕΘΕΝΤΟ
ΦΙΛΟΙCΩΦΡΟΝΙΟCΤΕΑΜΑΤΗΒΕΝΝΙΩ·ΒΕΛΕΝΙΩ
ΤΕ·CΥΝΗΝΔΕΚΑΙΦΛΩΡΕΝΤΙΟCΑΜΑΒΕΡΗΚΟΥΝΔΗ
ΗΤΙCΤΟΝΔΕΤΟΝΤΟΠΟΝΕΔΩΚΕΝΚΑΛΩΝΦΙΛΩΝ
ΑΡΕΟΝΚΑΙΕΥCΕΒΕCΕΡΓΟΝΑΤΙΩΜΟΙΠΕΡΙΠΟΙΗCΑ
ΜΕΝΟΙ

Descripsit Bormann. Edidit Matranga *bull. dell' inst.* 1853 p. 137, 1. Tractavit Borghesi (in epist. ad Matrangam data d. IX m. oct. 1851) opp. VIII 303.

Θεοῖς ὑποχθονίοις.

Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Λαυρέντιος, ᾧ τοὔνομα Αἰλιανός, πρότερον βενεφ(ικιάριος) ἐπάρχου Αἰγύπτου· νῦν δ' ἀδίκως θανὼν κεῖμαι ἐν τύμβῳ τῷδε, ὅπου λείψανά μου σπουδαῖοι κατέθεντο φίλοι, Σωφρόνιός τε ἅμα Τηβεννίῳ Βελενίῳ τε, συνὴν δὲ καὶ Φλωρέντιος ἅμα Βερηκούνδῃ, ἥτις τόνδε τὸν τόπον ἔδωκεν, καλῶν φίλων ἄρεον(?) καὶ εὐσεβὲς ἔργον ἀξίῳ μοι περιποιησάμενοι.

Studia scriptoris poetica aperta sunt. V. 9 exspectes καλῶν φίλων ἄξιον καὶ εὐσεβὲς ἔργον, aliter Mommsenus bonorum amicorum *arean* dici suspicatur; sed diffido.

1802 Camaldoli in museo cardinalis Passionei.

ΛΕΟΝΤΙΑ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΑΙ

Passionei inscr. p. 138, 11; inde Franz 6432.

Λεοντίᾳ γλυκυτάτ[η]ι.

Doricam formam γλυκυτάται tenerem, nisi Passionei esset apographum.

1803 Florentiae apud Guicciardinios Roma advecta Don.

ΛΕΩΝ
ΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΥ
ΛΟΓΓΩ
ΤΩΑΔΕΛΦΩ

Sched. Donii Vat. 7113 f. 63 descriptam a fratre Alexandro, cod. Marucell. A 168.

Λέων [Ἀ]πολλιναρίου Λόγγῳ τῷ ἀδελφῷ.

1804 In vinea Amendola Am. Ravennae in aedibus Ferdinandi Rasponi Bohm.

Θ Κ
ΛΕΩΝΙΠΠΟC
ΚΑΙΠΟΛΥΝΕΙ
ΚΗΦΙΛΟΥΜΕ
ΝΩΤΕΚΝΩ
ΜΝΕΙΑCΧΑ
ΡΙΝ

Descripsit Bormann. Amati Vat. 9737 f. 1.

Θ. κ. Λεώνιππος καὶ Πολυνείκης Φιλουμενῷ τέκνῳ μνείας χάριν.

1805 Sine loco.

ΛΙΒΑΔΙΠΑΡ
ΜΕΝΘΝΘΕ
ΠΑΕΑΜΟΝΗ
ΗΕΥΓΑ Η
ΝΗΗΕΧΑΡΝ

Sched. Suaresii Vat. 9139 f. 253 ex 'Autre MS in 4. pag. 86.'

Fortasse legendum Λιβάδι Παρμένων Πα[ρ]αμόνῃ [τ]ῇ θυγα[τρὶ μ]νή[μ]ης χάρ[ι]ν.

1806 *Voglio contentarla della copia della mia iscrizione* VETTORI. Romae in museo Hieronymi Victorii MAFF. Apud cardinalem Zelada MAR. In Vaticano museo lapidario HENZ.

D M
C · LICINIO
· MIDONI ·
ЄY
TYXI · B · M · MIΔωN
OYΔЄIC · A
ΘANATOC
GRANIA · EPI
KAI · O · H
CTE · SIS PAKΛHC
A · ΠЄΘA
FECIT CON NЄ
IVGI · DVLCI

Franc. Vettori epist. ad Gorium (24 Ian. 1733) cod. Marucell. A 63; Marini Vat. 9120 f. 38, 9122 f. 52'. Edidit Maffei M. V. 268, 11; denuo ex lapide Henzen CIL VI 21278; Graeca sola repetiit Franz 6438.

D(is) m(anibus). C. Licinio Midoni b(ene) m(erenti) Grania Epictesis fecit coniugi dulci(ssimo).

Εὐψύχι, Μίδων· οὐδεὶς ἀθάνατος· καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀπέθανε.

1807 In S. Ioannis et Pauli OMNES.

Λ ω λ
ΛIKINIC //////
ΠOCIΔONIO ////
ЄΠANOΔIω
TЄKNω · ΓΛYKYTAT
ЄTωN · B · HMЄP · K · Γ
T · Є . . . . . ЄΠOIHCЄN

Manutius Vat. 5241 p. 324, 26; uno exemplo Cittadini Vat. 5253 f. 327, Donius Marucell. A 293, Suaresius Vat. 9140 f. 129.

1 λω⊦ Man. λωλ rell. — 2 λικινιω Suar. — 3 ΠOCIΔONI// Man. ΠOCIΔONIO// rell. — 5 ΓΛYKYTAT Man. ΓΛYΓY TA// rell. (γλυκυτ' Suar.) — 6 ЄTωN · B̄ · Man. ЄTωN · K̄ · rell. — K · Γ Man. K · T rell. (κγ Suar.) — 7 //////// Π O · ////// Man. T · Є . . . . . ЄΠOIHCЄN rell. (εποιηϲ' Suar.).

V. 1 vix sunt litterae christianae, fortasse Δ ◦ M; reliqua sic fere legenda:

Λικίνιο[ς] Ποσιδώνιο[ς] Ἐπανοδίῳ τέκνῳ γλυκυτάτ(ῳ) ἐτῶν β', ἡμερ(ῶν) κγ' . . . . . ἐποίησεν.

1808 *Murata in le stanze de' Canonici di S. Giovanni a Laterano* LIG. Reati extra portam Romanam in villa Sonantiorum GVD.

Θ K
ΛIKINIA · XPY
COPOH · T · ΛIKI
NIOC · ONH
CIMOC · CYM
BIω · ΓΛYKY
TA TH
ET · KH

Ligor. Neap. VIII 176 (inde Murat. 1365, 10); descripsit Gudius 312, 2; inde Franz 6616.

2 ΛIKINIAI Lig. — 3 COPH · T · ΛI|KINIOC · ONI|CI MOC · CIM Lig.

Θ. κ. Λικινίᾳ Χρυσορόῃ T. Λικίνιος Ὀνήσιμος συμβίῳ γλυκυτάτῃ ἐτ(ῶν) κη'.

1809 Eruta a. 1754 extra portam Pincianam in villa eq. de Cinque et a Paciaudio missa Oliverio PACIAVDI. Pisauri in aedibus Olivieri BORM. In museo cardinalis Passionei Camaldulensi PASS.

ΘЄOIC · KATAXΘON
K · ΛOKKЄIOC
ЄYω ΠOC
ЄΛBI A
PHΓΓI NAH
ΓYNAIKI · AΓNOTATH
KAIΦIΛOCTOPΓω ·

Descripsit Bormann, qui etiam Paciaudii schedas excerpsit. Ed. male Passionei inscr. XIV 26; inde Franz 6523.

5 'A antiquitus deleta' Borm.

Θεοῖς καταχθον(ίοις). K. Λοκκῆος Εὔωπος Ἐλβίᾳ Ῥηγίνῃ γυναικὶ ἁγνοτάτῃ καὶ φιλοστόργῳ.

1810 Romae in vinea Cremaschi reperta extra portam Latinam.

ΛOΛΛIENEIKIA
MOYΣAIOY
AΔEΛΦEHPΩΣ
XPHΣTEXAIPE

Edidit Amati *giorn. arcad.* XXXIX 227, 10, qui recte adnotat indolem tituli esse peregrinam.

Λόλλις Νεικία, Μουσαίου ἀδελφέ, ἥρως χρηστὲ χαῖρε.

1811 Eodem loco (i. e. apud Sanctum Eustachium) MARVC. In domo Cinciorum post Minervam RELIQVI, ibique adhuc extat titulus in tabella sarcophagi.

V · I ·
ΛONΓINω
KOΠIACAN
TIICTAVTA
TAXωPIAЄΠЄ
ΓPAYЄNXPYCHC
HCYNBIOCAY
TOY

Descripsi quae supersunt in lapide valde detrito. Apographum exhibui fere anonymi Marucelliani A 79, 1 egregie factum (inde Matz-Duhn *ant. Bildw.* II 2807). Praeterea unum traditum est exemplum parum accuratum, quod habent Sabinus Chis. V 168 f. 106' litteris minusculis, Marc. f. 133 et Ottobon. f. 103, Donius sched. Vat. 7113 f. 9 et Marucell. A 188, cod. Neap. XIV D 8, denique per schedas Piccartianas Reinesius synt. XIV 100, epist. p. 348 (inde Franz 6509). Descripsit etiam parum bene Frid. Matz in schedis.

V. 1 ego addidi, omis. omnes — 3 KOΠIA///// ego — 4 TIIC Maruc. ego THC rell. — TAV//// ego — 6 // · YCHC ego XPY CHC Maruc. XPYCHC Sabin. (χρυσης Chis.) — 7 //CYNBIOC ego.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Λονγίνῳ κοπιάσαντι ἐς ταῦτα τὰ χωρία ἐπέγραψεν Χρυσὴς ἡ σύνβιος αὐτοῦ.

Christianam esse saeculi fere tertii iudicat de Rossi (*Roma sotterr.* III 534) primi versus nescius; rarae enim sunt in christianis titulis consecrationis formulae.

1812 Videtur urbana. Florentiae in aedibus Rinuccini MAR. BORM.

D M S
ΛΟΥΚΙΑC·
ΤΩΙΔΙΩCΥΔΟ
ΥΛΩΠΡΟΒΟ
ΤΟΥΡΩΚΑΛΩ
CCΥΝΕΖΗΚΟ
ΤΙΕΠΟΙΗCΕ
ΤΙΤΛΟΝΜΝ
ΗΜΗCΧΧΑ
ΡΙΝ

in latere averso (ex MARINIO):

PRI·MI·TI·VVS·PA·TER
FE·CIT·PRI·MI·TI·VE
FI·LI·E·SV·E·QVE·VI
XIT·ANN·XI·MENS·VII

Graeca ex Bormanni ectypo descripsi. Habet utrumque Marini Vat. 9116 f. 160'.

V. 9 prius X vel levius incisum vel antiquitus deletum videtur.

D. m. Λουκίας τῷ ἰδίῳ συ(ν)δούλῳ Προβατούρῳ καλῶς συνεζηκότι ἐποίησε τίτλον μνήμης χάριν.

Viri nomen *Probaturus*. Videtur Lucia sibi sepulcrum fecisse, deinde conservum ante ipsam defunctum in eo sepeliendum curasse.

1813 Romae in vinea Amendola ex monumento familiae C. Annii Pollionis, nunc in repositis musei Lateranensis.

L·LVCILIVS·LVPI L·HIERO
MEDICVS

ΥΠΟΥΙΕΡΩΝΠΟΛΥΧΟΥCΕΜΠΑCΙΝΙΗΤΡΟC
ΙΜΟΥΠΑCΗCΕΥΡΕCΕΩCΚΑΤΟΧΟC

Descripsit Henzen et edidit CIL VI 7408. Ex schedis Sartianis ed. Pelliccioni *Emiliano Sarti* p. 141, 5.

4 εὐδοκίμου Mommsen apud Henzenum; praetuli nunc ἐλλογίμου, quod εὑρέσεως vocabulo aptius esse videbatur.

L. Lucilius Lupi l. Hiero
medicus

Υἱοῦ Λύκου Ἱέρων πολύχους ἐν πᾶσιν ἰητρός,
ἐλλ[ογ]ίμου πάσης εὑρέσεως κάτοχος.

1814 In museo Kircheriano tabula marmorea.

ΛΟΥΚΙΛΛΗΤΟΔΕΣΗΜΑΚΑ
ΜΗΤΡΙΤΕΠΡΕΣΒΥΤΑΤΗ
ΟΙΤΕΚΑΙΟΙΣΙΤΕΚΕΣΣΙΝ
ΦΩΤΕΔΥΟΠΡΙΑΤΗΝΦΙΛ
ΚΑΙΤΗΝΜΕΝΠΡΟΤΕΡΗ
ΑΥΤΟΚΑΣΙΓΝΤΗΝΕΤ

Descripsi. Edidit Welcker mus. Rhen. II (1845) p. 263; inde Franz 6312; denuo Ruggiero *cat. mus. Kirch.* I 3.

Λουκίλλῃ τόδε σῆμα κα.........
μητρί τε πρεσβυτάτῃ ....
οἵ τε καὶ οἷσι τέκεσσι φί[λ]...
φῶτε δύο, [τριτ]άτῃ φιλ.........
καὶ τὴν μὲν προτέρη[ν] ....
αὐτοκασιγνήτην, ἑτ[έρην δὲ] ....

Vide quae conieci epigr. 645.

1815 Dum Romae versarer effossa in villa Corsinia (a *S. Pancrazio* Zo.) a. 1699 MONTF. — *Cippo di marmo* (*bianco* MAR.) *di mediocre grandezza* Zo.

ΑCΙΔΟCΑΡΧΙΕΡΗΟCΑΓ
ΑΚΛΥΤΟΥΥΙΕΑΜΙΘΡΟΥ
ΛΟΥΚΙΟΝΑΘΛΟΘΕΤΗΡΑΠΑ
ΤΡΗCCΜΥΡΝΗCΕΡΑΤΙΝΗC
ΕΥΓΕΝΙΑΝCΟΦΙΑΙCΙΚΕΚΑC
ΜΕΝΟΝΕΖΟΧΟΝΑΝΔΡΩΝ
ΑΥCΟΝΙΟΝΔΑΠΕΔΟΝΒΩΜ
ΟCΘΟΔΙCΗΜΑΤΕΚΡΥΠΤΕΙ

ΟΚΕΙΝΗCΑCΤΟΝΒΩΜΟΝ
ΗΑΛΛΟΝΤΩΝΕΚΤΟΥΤΑΦΟΥ
ΑΠΟΔΩCΕΙΔΗΜΩΡΩΜΑΙΩΝ
ΔΗΝΑΡΙΑΠΕΝΤΑΚCΧΙΛΙΑ

Descripsit d. XVII Mart. a. 1699 Montfaucon diar. Ital. p. 201 (inde *antiq. expl.* II 1 p. 18), ex eoque Murat. 154, 7 et Franz 6250. Descripserunt etiam Marini Vat. 9123 f. 111 et Zoega in schedis.

1 extr. ΑΙ|ΑΝΚΑΥΤΟΥ Montf., qui corrigit ἄγαν κλυτοῦ — 10 ΑΛΛΟΝ omnes, corr. Franz — ΤΩΝ om. Montf. — 12 ΠΕΝΤΑΚΟCΙΝΑ Mar. Zoega; dubium igitur πεντακόσια an πεντακισχίλια scribendum sit; Montf. suam lectionem firmat addito *sic*, cf. etiam G. Hirschfeld *Koenigsb. Stud.* I p. 83 sqq. et infra n. 1861.

Ἀσίδος ἀρχιερῆος, ἀγακλυτοῦ υἱέα Μίθρου
Λούκιον ἀθλοθετῆρα πάτρης Σμύρνης ἐρατεινῆς,

εὐγενί[δ]αν (?), τεφρίοισι κεκασμένον, ἔξοχον ἀνδρῶν,
Αὐσόνιον δάπεδον βωμός θ' ὅδε σῆμά τε κρύπτει.

ὁ κινήσας τὸν βωμὸν ἢ ἄλλο [τι] τῶν ἐκ τοῦ τάφου ἀποδώσει δήμῳ Ῥωμαίων δηνάρια πεντακ[ι]σχίλια.

Cf. epigr. 584.

1816 In via Ostiensi prope tabernam dictam de Mala fide.

Θ · Κ
ΛΟΥΚΙΑ · ΑΝΤΩ
ΝΕΙΝΗ · ΓΥΝΑΙΚΙ
CΕΜΝΟΤΑΤΗ · ΖΗ
CΑCΗ · ΕΤΗ · ΙΘ
Τ · ΛΟΥΚΙΟC · ΛΑ
ΤΙΝΟC

Matranga *bull. arch.* 1850 p. 177, 4; inde Franz add. 6616 c.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Λουκίᾳ Ἀντωνείνῃ γυναικὶ σεμνοτάτῃ, ζησάσῃ ἔτη ιθ', Τ. Λούκιος Λατῖνος.

1817 Romae apud archiepiscopum Petr(ensem) MAR. In Vaticano museo lapidario OS. EGO.

ΑΥΡΗΛΙΑ
ΛΥΠΟΛΩ

Descripsi. Marini Vat. 9133 f. 233; Osann syll. p. 434, 83; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6331 b.

Αὐρηλία Λυπόλῳ.

1818 Romae in domo Portii SAB. Ibidem (i. e. in domo Franc. Porcarii) IVC. MET. *In casa di M. Giulio Porcari* KNIBB. Ibidem (i. e. in domo Caroli Astalli) ACC. *In casa Porcari, che è oggi del princ. Panfilio alla Ciambella* PTOL. In museo Vaticano OS. EGO.

Θ · Κ
ΛΟΥΠΟΥΛΗ
ΘΥΓΑΤΡΙ
ΖΗCΑCΗ
ΕΤΗ · Δ · ΜΗΝ · Ζ
ΛΟΥΠΟΥΛΟC
ΠΑΤΗΡ · ΕΠΟΗCΕ

Descripsi. Sabinus Chis. V 168 f. 90 et 125, Marc. f. 178, Ottobon. f. 69; Iucundus Veron. f. 94', Magl. 28, 34 (syll. 2) f. 115. 28, 5 f. 31; ex Budei et Varondellii apographis Metellus Vat. 6039 f. 298; Accursius Ambr. D 420 f. 26'; Khibbe Berol. p. 46; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 245; ab Knibbio acceptam Grut. 694, 10; de lapide Osann syll. p. 431 n. 68; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6510.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Λουπούλῃ θυγατρὶ ζησάσῃ ἔτη δ', μη(νας) ζ', Λούπουλος πατὴρ ἐπόησε.

1819 Originis ut videtur urbanae. — Fulginiae in domo Ludovici Iacobilli HOLST. SEG. Fulginii in aedibus abb. marchionis Ant. Nicolinii GOR. Fulginii MAR. Non igitur factum videtur quod sperabat Gorius, ut lapis mox Florentiam transferretur.

Θ · Κ
ΩΔΕΛΥΚΑΚΕΙΜΑΙΑΠΟ
ΚΡΗΤΗCΗΝΟΛΔΙΑΝΔΡΑ
ΚΑΙΗΒΑCΙΛΙCΡΩΜΗΩ
ΔΕΜΕCΞΕΘΕΤΟCΙΚ⊧
ΙΝΩΚΕΙΜΑΑΝΔΡΑΓΑΡΕΓΔ
ΚΟΜΔ

Holstenius sched. Vat. 9141; Seguier Paris. Lat. 16932 f. 324; Gorius sched. Marucell. A 6 f. 187 ('dedit Ant. Nicolinius') et A 10; Marini sched. Vat. 9128, qui descripsit. Edidi mus. Rhen. 34, 191 sq.

1 om. Seg. — 2 ΛΥΚΛΕΙΜΑΙ Seg. — 5 extr. ΤΟΙCΙΚ Seg. ΤΟCΙΚ⊧ reliqui — 6 in. ΝΩ Gor. ΝΩ Holst. ΙΩ Seg. — ΓΑΡΕ ΓΔ Gor. A 6 ΓΑΡΕΓΑ Seg. — 7 ΖΟΜΝ Gor. A 6 ΟΟΜΗ Gor. A 10 ΚΟΝΝ Holst. om. Seg.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Ὧδε Λύκ[α] κεῖμαι· ἀπὸ Κρήτης ἦ[λθα] δι' ἄνδρα,
καὶ ἡ βασιλὶς Ῥώμη ὧδέ με ἐξέθετο.
......; κεῖμα[ι]· ἄνδρα γὰρ ‒ ‒ ‒ ‒

Cf. Roehl in Bursiani *Jahresber.* 1878—82 p. 141.
Inter spurias rettulit Seguier; sed talia nemo fingere potuit.

1820 In Vaticano museo lapidario.

ΩΔΕΔΥΟΑΩΡΟΙΚΕΙΝ
ΤΑΙ · ΑΔΕΛΦΟCΚΑΙΑΔΕΛ
ΦΗΛΥ · ΚΑΡΙΩΝΚΑΙΟΝΗ
CΙΜΗ · CΥΝΟΙCΚΑΙΕΥΤΥΧ·C
ΟΙCΕΠΟΙΗCΑΝCΠΑΤΑΛ·C
ΚΑΙΕΠΙΓΟΝΗΤΟΙCΙΔΙΟΙC
ΤΕΚΝΟΙCΜΝΗΜΗCΧΑΡΙΝ

Descripsi. Edidit Åkerblad *iscr. gr. sopra una lamina di piombo* p. 28; Osann syll. p. 444, 146; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6433.

Ὧδε δύο ἄωροι κεῖνται ἀδελφὸς καὶ ἀδελφή, Λυκαρίων καὶ Ὀνησίμη, σὺν οἷς καὶ Εὐτυχῆς· οἷς ἐποίησαν Σπάταλος καὶ Ἐπιγόνη τοῖς ἰδίοις τέκνοις μνήμης χάριν.

1821 Romae in Vaticano.

ΛΥΚΟΥ

Osann syll. p. 425, 26; inde Franz 6434.

Λύκου.

1822 *Sigr. Vescovali, dallo scavo a Tor Sapienza* urna cineraria quadrata lapidis Tiburtini.

ΛΥΚΟΥΡΓΟC

Λυκοῦργος.

Amati Vat. 9764 f. 5'.
Sepulcralem titulum esse aegre credi potest.

1823 *Presso la casa di Capi di ferro gentilhomini Romani si vede sopra una porta d'un artefice un quadretto, dove è scolpito il ratto di Proserpina con parole greche* Lig. Neap. nescio qua fide. Apud cardinalem Barberini a. 1675 Svar.

Θ K
ΛΥCΟΝ·ΕΥΥΥΧΙΘ

Ligorius Neap. VII 430 (Ursin. Vat. 3439 f. 120); inde pendent Pighius Berol. f. 46 et sched. Spanhem. Berolin. f. 4; ex Pighio ed. Beger spicil. p. 94, 20 et Franz 6350. Discrepat a Ligorio exemplum Suaresii Vat. 9140 f. 52, qui quod lapidem vidit nolui inter spuria reicere. Sic enim Suaresius exhibet:

Θ K
Θεὰ Κόρη
Pluto rapiens puellam
in curru quadriiugo
ΛΥCΟΝΕΥΥ ΧΙΘ

V. 1 om. Ligor. — 2 ΛΥCΟΝ Ligor.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Λύσων (?) εὐψύχι.

1824 Romae cippus in aedibus Vitelleschi Rein. Svar. *Nel giardino del sig. marchese Tassi* Ptol. In villa Albani Mar. Ross.

MEMORIAE
M·MAETILIANI·
ZOSIMI·QVI·
VIXIT·ANN·XXVIIII·
MENSIBVS·X·DIEBVS
VIGINTI SEPTEM·
SEIVS·ALEXANDER
FRATRI·RARISSIMO
ΠΡΟΚΟΠΙ·ΤΑΥΤΑ

Ex schedis Langermanni Reines. synt. XV 9; sched. Ptolomei (teste Henzenio, mihi inde enotata non est); inde Murat. 1480, 8; Suares. Vat. 9140 f. 176; ex lapide Lami *novelle di Firenze* (1754) p. 504; Marini Vat. 9120 f. 91, ed. *inscr. Alb.* p. 97, 106; repetiit Franz 6460; denuo ex de Rossii apographo Henzen CIL VI 21812.

Προκόπι, ταῦτα. *Procopius* videtur nomen sodaliciarium.

1825 *Dall' eccell. S. D. Aless. Albani comperata dalli eredi Ciampini al dicemb. 1715* Bianch. In museo Albano Mur. In museo Capitolino Gvasco.

ΜΑΚΑΡΙCΦΑΝΝΑ
ΒΟCΠΟΡΕΑΝC
ΧΑΙΡΕ

Bianchini cod. Veron. capit. 348 f. 20. Ediderunt Murat. 1674, 10; Guasco mus. Cap. III 205 n. 1289; repetiit Franz 6436.

Μακάρις Φάννα Βοσπορεανή, χαῖρε.

Patris nomen Φάννας in titulo prope Panticapaeum invento CIG II add. 2110*b*.

1826 Ad portam Salariam basis inventa Svar. In aedibus Barberinis ad circum Sallustianum Lvp. Camaldoli in museo Passionei Pass. In museo lapidario Vaticano Os. Eoo.

ΜΑΚΑΡΙΑ
CΥΜΒΙΩ
CΥΜΦΟ
ΡΟC

Descripsi. Est in schedis Suaresii Vat. 9140 f. 22; in schedis Ptolomeis cod. Sen. VIII 2, 235. Edidit Lupus epit. Sev. p. 108; inde adhibitis schedis Ptolomeis Murat. 1370, 10; Passionei *inscr.* p. 138, 12; Osann syll. p. 425, 28; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6435.

Μακαρίᾳ συμβίῳ Σύμφορος.

1827 Romae in museo Vaticano.

Θ
ΛΛΛΙΑΝ
CΥΜΒΙ
ΩΙΛΙ

Descripsi. Edidit Osann syll. p. 433, 80; inde Franz 6400.

Μαλλιαν[ῷ] συμβί[ῳ ἰδί]ῳ Αι....., nisi plura a dextra perierunt.

1828 In museo Vaticano lapidario.

ΜΑΞΙΜΟC
ΑΜΦΙΩΝ
ΙΥΙΩ

Osann syll. p. 424, 19; inde Franz 6339.

Μάξιμος Ἀμφίωνι υἱῷ.

1829 *Tomba nella via Appia* SVAR. Sine loco LIG.

Θ · Κ
ΜΑΞΙΜΑΝΤΗ
ΝΚΑΙΕΙΡΗΝΗΝ
ΠΑΡΘΕΝΟΝΑ
ΓΝΗΝΕΤΩΝΚ̄
ΜΑΞΙΜΟϹΠΑϹ
ΤΗΡΜΜΧΑΡΙΝ

Ligorius Neap. VII 479; Suares. Vat. 9139 f. 87; ex Ligorio Murat. 1189, 9 (hinc Franz 6511).

Ab Ligorii ingenio titulus omnino alienus. V. 6 extr. C: lapis fortasse laesus fuit.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Μάξιμαν τὴν καὶ Εἰρήν[η]ν, παρθένον ἁγνήν, ἐτῶν κ', Μάξιμος πατὴρ μ(νή)μ(ης) χάριν.

1830 In villa Farnesia in cippo.

ΝΕ · ΔΙϹΙϹ · Μ · ΑΖΙΑ

Venuti inter schedas Guarnierii Pisaurenses f. 38.
Certum videtur *Maximi* vel *Maximae* nomen.

1831 Romae apud Iacobum Bellotium AMAD. Postea in museo Vaticano lapidario, ubi nunc est.

Θ *corona* Κ
ΜΑΡΓΑΡΙΔΟϹΤΟΔΕϹΗΜΑΕΗϹ
ΕΥΗΝΟϹΕΤΕΥΞΕΝΕΙΝΕΚΑΜΝΗ
ΜΟϹΥΝΗϹΤΗϹ†ΙΛΙΗϹΑΛΟ
ΧΟΥΚΟΥΡΗΝΓΑΡΜΙΝΕΓΗΜ//
ΕΤΗΤΡΙΑΚΑΙΔΕΚΕΧΟΥϹΑΝ
ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΓΑΜΩΝΔΕ
ΤΕΑΠΛΗϹΑΜΕΝΗΚΑΤΘΑΝΝ *sic*
ΕΞΗΚΟΝΤΑΤΡΙΩΝΕΤΕΩΝ
ΓΕΓΑΥΙΑΕΥΦΡΑΝΑΠΟϹΙΝ *sic*
ΠΑΝΤΙΕΩΙΒΙΟΤΩΙ

Descripsi. Edidit Amaduzzi anecd. rom. II 474, 33; male Osann syll. p. 421, 3; repetiit Franz 6252.

5 ΕΓΗΜΕΝ Amad. — 8 ΚΑΤΘΑΝΕΝ Amad. contra lapidem
CA
— 10 ΕΥΦΡΑΝΠΟΣΙΝ Amad.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Μαργαρίδος τόδε σῆμα ἰδὲ Εὔνους ἔτευξεν
εἵνεκα μνημοσύνης τῆς φιλίης ἀλόχου·
κούρην γάρ μιν ἔγημ[εν] ἔτη τρισκαίδεκ' ἔχουσαν·
πεντήκοντα γάμων δ' ἔτεα πλησαμένη
κάτθαν[ε]ν ἑξήκοντα τριῶν ἐτέων γεγαυῖα,
εὐφράνα[σα] πόσιν παντὶ ἑῷ βιότῳ.

Cf. biblioth. philol. Gotting. III (1781) p. 1, Hermann opusc. IV 327, ego epigr. 681.

1832 Romae in impluvio aedium equitis Del Pozzo in via *dei Chiavari.*

Θ Κ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΗϹ · ΠΑΛΟϹΠΡΩΤΟϹ
ΑϹϹΕΔΑΡΙΩΝΕΙΤΑΕΠΙϹΤΑΤΗϹ
ΑΤΑΛΑΝΤΗ · ΕΙΔΙΑΑΠΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΜΗΔΕΝ · Υ · ΠΑΥΤΗϹΛΥΠΗΘΕΙϹ
ΜΝΙΑϹΧΑΡΙΝ · ΕΖΗϹΕ · ΕΤΗ
ΙΗΜΗΝΑϹ · ΒΗΜΕΡΑϹΙΓ
ΕΥΨΥΧΙΑΤΑΛΑΝΤΗ · ΟϹΑΓΕΝΝΑΤΕ ΤΕΛΕΥΤΑ

Ex schedis Sartianis edidit Pelliccioni *Emiliano Sarti* p. 142, 6 litteris usus vulgaribus; restitui lunatas formas quales revera in lapide esse privatim mihi idem Pelliccioni significavit.

V. 2 *assidarius* forma legitur in titulo Lugdunensi apud Wilmansium Exempl. 2612, cf. Friedlaender *Sittengesch.* II[5] 479, qui idem affert glossam Philoxeneam, in qua *rudis* explicatur ῥάβδος ἡ τῶν ἐπιστατῶν τῶν μονομάχων, cf. Mommsen Hermae 21, 269.

Θ. κ. Μαργαρίτης πάλαι πρῶτος ἀσσεδαρίων, εἶτα ἐπιστάτης, Ἀταλάντῃ ἰδίᾳ ἀπελευθέρᾳ, μηδὲν ὑπ' αὐτῆς λυπηθείς, μνίας χάριν. ἔζησε ἔτη ιγ', μῆνας β', ἡμέρας ιγ'· εὐψύχι Ἀταλάντη· ὅσα γεννᾶτε τελευτᾷ.

1833 Fortasse urbana. — Bononiae exscribebam in instituto scientiarum a. 1776 GVARN. Exstat ibidem [in museo universitatis ZANGEM. (1864), EGO (1878), in museo civico BORM. (1880)] sub protome anaglypho sculpta; litterae exiguae.

ΜΑΡΙΑΝΜΑΜΜΙΑΝΗ
ΕΖΗϹΕΝΕΝΙΑΥΤΟΝ *sic*
ΜΗΕ · ΜΑΡΙΟϹΒΑϹϹΟϹ
ΚΕΝ · ΘΥΓΑΤΡΕΙ

Descripsimus Zangemeister, Bormann, ego. Habet Guarnieri sched. Bonon. f. 9 et f. 52.

4 ΘΥΓΑΤΡ//Ι Guarn. 'Ε deletum videtur' Zangem.

Μαρίαν Μαμμιανή(ν)· ἔζησεν ἐνιαυτόν, μῆ(νας) ε'. Μάριος Βάσσος ... θυγατρί ...
V. 4 fort. *κοι(τηρίον).*

1834 Romae apud Casalium MAR. In aedibus Merolli tabula marmorea HENZ.

Ω
ΜΑΡΕΙΤΑ · ΑϹΙΑ
ΚΥΙΝΤΩ
ΜΑΡΕΙΤΩΛΟΝΓΩ
ΚΟΙΟΓΙ
ΒΕΝΕΜΕΡΕΝΤΙ
ΦΗΚΙΤ

Marini Vat. 9125 f. 296 ex suo apographo; e Gattii apographo a se recognito Henzen CIL VI 2176.
Ab initio coronam om. Henzen.
Μαρεῖτα Ἀσία Κυίντῳ Μαρείτῳ Λόγγῳ coiugi benemerenti fecit.

1835 Romae apud Hieronymum Miletum Fabr. Mar. In aedibus principis Praenestini Ptol. (*palais Barberin* Seg.). In horto Barberino Spon. Sine loco Cod. Barb.

ΜΑΡΚΕΛΛΗϹΤΑΦΟϹΕΙΜΙ
ΤΙϹΑΥΤΗΓΡΑΜΜΑΤΑΛΕΞΕΙ
ΑΡΤΙΓΑΜΟϹΚΟΥΡΗΕΙΚΟϹΙΝ
ΟΥϹΑΕΤΕΩΝ
ΑΥΤΗΗΓΕΝΝΗϹΑϹΑΚΑΙ
ΚΗΔΕΥϹΑϹΑΕΠΕΓΡΑΨΑ
ΑΧΘΟϹΕΧΟΥϹΑ·ΚΡΑΔΙΗϹ
ΠΕΝΘΕΟϹΟΥΚΟΛΙΓΟΥ

Versus divisi ex fide Barberini codicis et Ptolomei. Est in schedis Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 205 et in cod. Barber. XXXVIII 92; ex schedis Barberinis Fabretti X 453 et sine dubio etiam Marini Vat. 9133 f. 283; ex schedis Ptolomeis Muratori 1707, 3; descripserunt Seguier Par. 16932 f. 182; Spon misc. X 102; repetiit Franz 6253.

3 ΑΡΧΙΓΑΜΟϹΚΟΥΡΗϹ Spon. (ΚΟΥΡΗϹ etiam Seg.) — 4 ΟΥϹΑΕΙΕΩΝ Ptol. — 5 ΑΥΤΗΝ Spon. — 6 ΕΠΕΙΓΡΑΨΑ Ptol. — 8 ΟΥΚΟΝΙΟΥ Seg. Spon. ΟΥΚΟΝΓΟΥ Ptol.

Μαρκέλλης τάφος εἰμί· τίς αὐτή, γράμματα λέξει·
ἀρτίγαμος κούρη εἴκοσιν οὖσα ἐτέων.
αὐτὴ ἡ γεννήσασα καὶ κηδεύσασα ἐπέγραψα,
ἄχθος ἔχουσα κραδίης πένθεος οὐκ ὀλίγου.

Cf. epigr. 679.

1836 In arcula ad S. Agnese Sirm. In villa Albani Mar. ego.

Θ К
Κ·ΜΑΡΚΙΩΙ
ΖΗΝΟΒΙΩΙ
ΙΟΥΝΙΟΡΙ
Κ·ΜΑΡΚΙΟϹ
ΖΗΝΟΒΙΟϹ
ΠΑΤΗΡΤΕΚΝΩΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΩΙ

ΕΝΜΥΡΟΙϹ
ϹΟΥΤΕΚΝΟΝ
ΗΨΥΧΗ

Descripsi. Sirmond cod. Paris. 10808 f. 17; Marini sched. Vat. 9116 f. 175, 9120 f. 161; ed. idem *I. A.* V 162 (hinc Franz 6619).

V. 6 om. Mar. ed.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Κ. Μαρκίῳ Ζηνοβίῳ Ἰουνίορι Κ. Μάρκιος Ζηνόβιος πατὴρ τέκνῳ γλυκυτάτῳ. Ἐν μύροις σου, τέκνον, ἡ ψυχή.

1837 Romae apud Casalium Mar. Nunc in Vaticano museo lapidario.

ΩΔΕΤΕΘΑΠΤΑΙ
ΜΑΡΚΙΑ·ΑΤΤΙΑ
ΖΗϹΑϹΑΕΤΗ
Μ·Β

Descripsi. Edidit Osann syll. 422, 14; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6617; est in schedis Marinii Vat. 9126 f. 288.

Ὧδε τέθαπται Μαρκία Ἀττία, ζήσασα ἔτη μβ'.

An Ἀττια(νή) legendum?

1838 Via Appia ad trivium circi in vinea abbatis Casini repertus lapis a. 1771 Mar. 9133. In vinea extra portam Capenam repertus m. Aprili a. 1772 Amad. [*Aosta* Mar. 9122]. Nunc in museo lapidario Vaticano.

ΑΡΚΙΑ
ΑΦΑΤΙΩ
ΑΓΑΘΟΠΟΔΙΙΔΙΩ
ΑΝΔΡΙΕΠΟΙΗϹΕΝ
ΚΑΙΕΑΥΤΗΚΑΙΤΟΙϹ
ΙΔΙΟΙϹ

in eodem lapide averso:

M
STITIVS
ION·SE·VIVIS
*e*T·SIBI·ET·SVIS
*li*BERTIS·LIBER
*ta*BVSQVE·POSTERI*s*
QVE·EORVM

Graecum titulum descripsi. Habet Marini Vat. 9122 f. 83, 9133 f. 291. Ediderunt Amaduzzi anecd. litt. III p. 478 n. 55; Osann syll. p. 422 n. 13; adhibitis Thorlacii schedis Franz 6329. Latina solus quod sciam habet Amaduzzi.

-- Μ]αρκία [Κ]αφατίῳ Ἀγαθόποδι ἰδίῳ ἀνδρὶ ἐποίησεν καὶ ἑαυτῇ καὶ τοῖς ἰδίοις.

1839 Apud me Fabr. In museo Capitolino Gvasco. Ego.

ΜΝΗΜΗΝΤΗϹΙΔΙΑϹΓΑΜΕΤΗϹΜΕΤΑΜΟΙΡΑΝΑΤΡΕΠΤΟΝ
ЄΝϹΤЄΡΝΟΙϹΙΝЄΧΩΝΙΔΙΟϹΠΟϹΙϹΩΝЄΤΙΖΩΟϹ
ΗΤΙϹЄΦΥϹΤΗΛΑΙϹΠΑΡΟΔΟΙΠΟΡЄΤΟΥΘΥΠЄΓΡ[Α//Α
ΠΡΩΤΟΝΜЄΝΤΥΠΟϹΗΝΑΥΤΗΧΡΥϹΗϹΑΦΡΟΔ[ΙΤΗϹ
ЄΙΧЄΔЄΚΑΙΨΥΧΗΝΑΦЄΛΗϹΤЄΡΝΟΙϹΙΜЄΝΟΥϹΑΝ
ΗΝΑΓΑΘΗΝΟΜΙΝΟΙϹΔЄΘϹΟΥΠΑΡЄΓЄΙΝЄΤΟΠΑϹΙΝ
ΟΥΔЄΝΟΛΩϹΠΑΡЄΒΑΙΝЄΧΑΡΙΖЄΤΟΛЄΙΠΟΜЄΝΟΙϹΙΝ
ΔΟΥΛΙϹΥΠΑΡΧΟΥϹΑϹΤЄΦΑΝΟΝΤΟΝЄΛЄΥΘЄΡΟΝЄϹΧ[ЄΝ
ΖΩΟΥϹΤΡЄΙϹЄΚΥΗϹЄΓΟΝΟΥϹΜΗΤΗΡЄΓЄΝΗΘΗ
ΔΙϹϹΩΝΑΡΡЄΝΙΚΩΝΤΟΔЄΘΗΛΥΤΡΙΤΟΝΚΑΤΙΔΟΥϹΑ
ΗΟΥϹЄΝΔЄΚΑΤΗϹЄΛΙΠЄΨΥΧΗΝΑΜЄΡΙΜΝΩϹ
ΚΑΛΛΟϹΔΑΥΜЄΤΑΜΟΙΡΑΝΑΜΑΖΟΝΟϹЄϹΧЄΝΑΠΙϹΤΟΝ
ΩϹΤЄΝЄΚΡΑϹΠΛЄΟΝΗΖΩϹΗϹЄΪϹЄΡΩΤΑΦЄΡЄϹΘΑΙ
ЄΙΚΟϹΤΟΝΔЄΒΙΩϹΑϹΑΝΑΦЄΛΩϹЄΝΙΑΥΤΟΝ
ΜΑΡΚΙΑΝΗΝЄΛΙΚΗΝΖΟΦЄΡΟϹΤΑΦΟϹЄΝΘΑΚ[ΑΛ]ΥΠΤЄΙ

Descripsi et contuli. Ediderunt Fabretti X 412 (inde Hagenbuch epist. epigr. p. 46); Guasco mus. Cap. III 180; Osann syll. p. 465, 7; repetiit Franz 6254.

Uncinis inclusi quae priores viderunt, ego non vidi.

Μνήμην τῆς ἰδίας γαμετῆς μετὰ μοῖραν ἄτρεπτον
ἐν στέρνοισιν ἔχων ἴδιος πόσις ὢν ἔτι ζωός,
ἥτις ἔφυ, στήλαις, παροδοιπόρε, τοῦθ' ὑπέγρα[ψ]α·
πρῶτον μὲν τύπος ἦν αὐτῇ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
εἶχε δὲ καὶ ψυχὴν ἀφελῆ στέρνοισι μένουσαν·
ἦν ἀγαθή, νομίμοις δὲ θ[ε]οῦ παρεγείνετο πᾶσιν.
οὐδὲν ὅλως παρέβαινε· χαρίζετο λειπομένοισιν,
δουλὶς ὑπάρχουσα στέφανον τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν.
ζωοὺς τρεῖς ἐκύησε γόνους· μήτηρ ἐγενήθη
δισσῶν ἀρρενικῶν, τὸ δὲ θῆλυ τρίτον κατιδοῦσα
ἠοῦς ἐνδεκάτης ἔλιπε ψυχὴν ἀμερίμνως.
κάλλος δ' αὖ μετὰ μοῖραν Ἀμαζόνος ἔσχεν ἄπιστον,
ὥστε νεκρᾶς πλέον ἢ ζώσης εἰς ἔρωτα φέρεσθαι.
εἰκοστὸν δὲ βιώσασαν ἀφελῶς ἐνιαυτὸν
Μαρκιανὴν [τ]ὴν Ἑλίκην ζοφερὸς τάφος ἔνθα καλύπτει.

Christianae originis olim ego epigr. 727, rectius Iudaicae doctrinae (vv. 6—8) vestigia deprehendit Gomperz *Zeitschr. f. oesterr. Gymn.* 1878 p. 438.

1840 Ad viam Praenestinam Fior. *Aqua Bollicante, scavi del Drago, marzo 1881* Lanc.

ЄΥΨΥΧЄΙ
ΤЄΚΝΟΝ
ΜΑΡΚΙΑΝΗ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 106; habeo ex schedis Lanciani.

Εὐψύχει τέκνον Μαρκιανή.

1841 *Trovatasi non ha guari nelle Catacombe* Mar. ed. Apud sacristanum Pontificis Mar. ms.

Θ Κ
ΜΑΤΡΩ
ΝΗϹΥΜ
ΒΙΩΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΗ
ΑϹϹΚΛΗ
ΠΙΑΔΗϹ
ΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ

Marini Vat. 9133 f. 260, ed. arv. II 493; hinc Franz 6514.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ματρώνῃ συμβίῳ γλυκυτάτῃ Ἀσκληπιάδης μνήμης χάριν.

1842 Apud Ficoronium Maff. In museo Capitolino Mar. Ibi nunc extat tabula marmorea.

ΨΥΧΡΟΝΥΔΩΡΔΟΙΗϹΟΙ
ΑΝΑΞЄΝЄΡΩΝΑΙΔΩΝЄΥϹ
ΩΜЄΛΑΝ·ΗΒΗϹΓΑΡϹΟΙ
ΑΠΩΛЄΤΟΦΙΛΤΑΤΟΝΑΝΘΟϹ

Descripsi. Maffei M. V. 318, 3 (inde Donat. 23, 4); Guasco mus. Cap. III 207; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6256. Habet Marini Vat. 9133 f. 301.

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς,
ὦ Μέλαν· ἥβης γάρ σοι ἀπώλετο φίλτατον ἄνθος.

Cf. epigr. 658.

1843 Romae ut videtur reperta *grande iscrizione sull' intonaco di camera; lettere belle biancastre* Am.

margo — *a* ΣΔΟΤ / ΡΕ

margo — *b* ΩΝΩ / ΞΕΥ / ΝΥΠ

margo — *c* ΤΙΣ

d ΟΣΙ / ΦΕΥΓΕ / ΩΣΤΡΕΣΕ / ΗΧΗΙΘΕΣΓ

e ΙΙLLLΙ / ΑΝΙΠΠΕΘ / ΣΩΝΑΛ / ΟΣΗΛΘΕ

f ΙΥ Ι / ΙΑΝΤΙΑ / ΙΛΑΘΕ / ΝΑΝ

g ΧΟΣΔ / ΙΩΙΑΙΞ

h ΟΥ / ΣΘΕΩΙ / ΣΠΕΡΕΣ

i ΜΕΙΝΕΘ / ΙΘΗΡ / ΣΙ

k Τ ΛΟ / ΛΟΓΑΡ / ΕΚΥ

l ΞΠΟΡ / ΗΙΤΟΝ / ΗΣΤΡΙ

m ΣΤΕΙ / ΝΠΕ / ΕΣΤ

n ΛΕΛ / ΣΥΛΗ / Ν

o ΝΠΟ / ΞΑΝΤΙ

p ΙΘ / ΥΣΕΔ / ΜΕΝΕ

q ΕΑ / ΟΙΑ / Χ

r ΧΑ / ΡΑΔ / Τ

s Υ / ΜΗ / ΟΝ

t ΜΕΙ

u L / ΑΚΟΙ / ΟΥΚ

v ΟΧΟΣ / ΝΕΥ

w ΘΗΜΕ

x ΛΦΑΤ

y ΡΟ / ΟΡΙ

z ΜΙΑΣ

aa Λ / ΟΡ

bb ΟΙΙ / Σ

cc ΔΟ / Τ

dd ΥΝ / ΕΣ

ee ... / ΝΙ

ff Ι.Ι / ΝΑΙ

gg ΤΡΙ

hh ΕΙ

ii ΣΤΙ

kk ΘΩ / ΙΚ

ll ΝΡΕ / ΟΝ

mm ΙΙ / Υ

nn Λ

oo ΕΝ

pp Ν / Χ

qq ΗΙΣ / ΕΝ

rr ΔΕ / ΑΣΤΟΝ

ss ΤΙ — *margo*

tt ΕΟ — *margo*

uu ΤΙ — *margo*

Amati Vat. 9762 f. 54.

Videtur ex sepulcro Patroniano monumento (infra n. 1934) simili titulus oriundus; defuncti nomen potest Μελάνιππος fuisse (fragm. *e*), potest etiam Ἀντίλοχος, cf. fragm. *f g* et *v*. Versus certe fuerunt, nec pauci ut videtur, in quibus Homerica imitatio apparet (fragm. *d* et *o*):

φεῦγε[ν - - - - - - - - - - - - - - - -,
ὡς τρίτε [δειλὸς ἀνὴρ . . . . . ἐ]ν πολ[έμῳ,
ἠχῆι θεσπ[εσίῃ - - - - - - - ἀί]ξαντ[ες?

1844 In vinea Amendola ad viam Appiam.

ΜΕΛΙΤΙΝΗ
ΗΚΑΙΟΥΡΑΝΙΑ
ΚΑΙΑΚΤΗ
ΧΑΙΡΕ
ΕΤΩΝ·ΚΗ

Amati Vat. 9735 f. 31, 9737 f. 1.

Μελιτίνη ἡ καὶ Οὐρανία καὶ Ἀκτη, χαῖρε, ἐτῶν κη'.

Videtur illa triplici nomine uti.

1845 *Marmo presso Cavaceppi* Mar. In aedibus Vaticanis Os.

Θ·ΚΑ·ΔΗΜΟϹΘΕΝΗϹ
ΜΕΛΙΤΙΝΗϹΥΝΒΙΩ
ΜΝΙΑϹΧΑΡΙΝ
ΗΤΙϹϹΥΝΕΒΙΩϹΕΜΟΙ
ΑΠΟϹΤΩΝΙΕ
ΑΛΛΑΕΤΗ·ΛΕ

Sic Marini Vat. 9110 f. 193. Edidit Osann syll. p. 443, 133; hinc Franz 6437.

1 ΙΙΚΑΔΗΜΟϹΘΕ (nihil amplius) Osann. — 6 ΑΜΑ Os.

Θ(εοῖς) κα(ταχθονίοις). Δημοσθένης Μελιτίνῃ συνβίῳ μνίας χάριν, ἥτις συνεβίωσέ μοι ἀπὸ ἐτῶν ιε' ἄλλα ἔτη λε'.

1846 Apud marmorarium de via Iulia d. XV m. Ianuar.

ΜΕΜΜΙΟϹ
ΥΑΚΙΝΘΩ
ΥΙΩ
ΜΝΕΙΑϹ
ΧΑΡΙΝ

Vitus Iuvenatius cod. Vat. 9144 f. 111.

Μέμμιος Ὑακίνθῳ υἱῷ μνείας χάριν.

1847 In vinea Amendola *in un graduccio d' un busto alto* (qui fortasse herma fuit).

ΤΗΜΝΕΙΑΜΕΜΦΙΟΥ
ΕVΧΑΡΙϹΦΙΛΟϹ
ΠΑΛΑΙΟϹ

Amati Vat. 9738 f. 11ᵛ.

Τῇ μνείᾳ Μεμφί[ο]υ Εὔχαρις φίλος παλαιός.

1848 Romae Zacc. Sine loco Barb.

ΜΕΝΛΝΔΡΟϹ
ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΗϹ
ΠΡΟϹΜΕΛΝΔΡΟΝ
ΠΟΤΑΜΟΝ

Edidit Zaccaria *ann. letter. d' Italia* I 2, 203 missam ab Odericio; est in schedis Barber. XXXI 26 post f. 54.

2 ΙΕΡΑΠΦΛΕΙΤΗϹ Zacc.

Μένανδρος Ἱεραπολείτης πρὸς Μέ[α]νδρον ποταμόν.

1849 In monte Caelio.

Λ ... ΔΡΟΥ
ΚΛΟΩϹ
ΨΥΧΗ

Ex lapide Io. Schmidt, ego descripsi ex ectypo. Edidit Lanciani *bull. comun.* V (1877) p. 57.

2 ...ΙΙΟΩϹ Lanc. ΙΛΙΟΩϹ Io. Schmidt; hoc alterum sine dubio falsum. Prima littera videtur Κ fuisse, altera Λ vel Α, tertia vix Є fuit, sed Θ potius vel Ο.

Μενάνδρου · ψυχή.

1850 In coemeterio S. Agnetis via Nomentana.

Θ Κ
ΕΝΑΝ·ΔΡΩ·ϹΥΝ
ΒΙΩ·ΚΛΥΚΥ·ΤΑΤΩ
ΜΕΘΟΥ·ЄΖΗϹΛΗΔЄ
ΩϹ·ЄΤЄϹΙ·Ι·Δ·ЄΠΟΙ
ϹЄΝ·ΠΟΜΠΩΝΙ·Α
ΜΙΤΥ·ΛΗΝΗ·

Armellini *cim. di S. Agnese* p. 334.

Θ. κ. [Μ]ενάνδρῳ συνβίῳ γλυκυτάτῳ, μεθ' οὗ ἔζησα ἡδέως ἔτεσι ιδ', ἐποίησεν Πομπωνία Μιτυλήνη.

1851 Romae olim in hortis Sabuntianorum Hag. *Nel museo privato di Mg. Marco Guarnacci, patricio Volterrano, è un marmo di fresco acquistato, alto palmi 2, largo 4, ornato d' una piccola cornice* Gor. sched.

ΜΕΝΕΚRΑΤΗϹ·ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΙΙ
ΥΙΟϹ·ΕΤΩΝ·Δ·ΜΗΝΩΝ·Δ·ΤΑΤΙΑΙ
ΒΑΥΚΥΛΙΔΟϹ·ΔΩΡΗϹΑΜΕΝΗϹ·ΤΟΠΟΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΩ·ΑΤΤΑΛΟΥ·ΤΩ·ΠΑΤΡΙ·ΑΥΤΟΥ
ΑΡΤΙΜΕΓΕΥΟΜΕΝΟΝΖΩΑϹΒΡΕΦΟϹΗΡΠΑϹΕΔΑΙΜΩΝ
ΟΥΚΟΙΔΕΙΤΕΑΓΑΘΩΝΑΙΤΙΟΝΕΙΤΕΚΑΚΩΝ
ΑΠΛΗΡΩΤΑΙΛΑΤΙΜΕΝΗΠΙΟΝΗΡΠΑϹΑϹΕΧΘΡΟϹ
ΤΙϹΠΕΥΔΕΙϹΟΥϹΟΙΠΑΝΤΕϹΟΦΕΙΛΟΜΕΘΑ

Gorius sched. Marucell. A 63. Ex duobus apographis a Gorio missis Hagenbuch epist. p. 390. 434; hinc Franz 6257.

1 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ Hagenb. — 2 ΤΑΤΙΑΙ.. Gor. — 3 ΒΑΥΚΥΛΙ...ΔΟϹ Gor. ΒΑΥΚΥΛΙ....ΔΟϹ Hag. — 5 ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ Gor. — ΖΩ..ΑϹ Hag. Gor. — 6 ΟΙΔΕΤΕ Hag. — 7 ΤΙΜΕ Hag. ΘΕΜΕ Gor. — ΑΡΠΑϹΑϹ Gor. — ΕΧΘΡΟϹ Gor. ΕΚΘΡΟΙϹ Hag. — 8 ΤΙϹΠЄΙΘΕΙϹ·ΟΥΚΟΙ Gor.

Μενεκράτης Ἀπολλωνίο[υ] υἱὸς ἐτῶν δ', μηνῶν δ'. Τατία[ι] Βαυκυλίδος δωρησαμένης τόπον Ἀπολλωνίῳ Ἀττάλου τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

Ἄρτι με γευόμενον ζωᾶς βρέφος ἥρπασε δαίμων,
οὐκ οἶδ' εἴτε ἀγαθῶν αἴτιον εἴτε κακῶν.
ἀπλήρωτ' Ἀί[δ]α, τί με νήπιον ἥρπασας ἐχθρός;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

De carmine cf. epigr. 576. — v. 3 fortasse recte ἐχθρῶς Hagenbuch.

1852 Urbanae fortasse originis. Catinae in Biscariano Torr. rco.

Θ Κ
ΜΕΡΚΟΥΡΙΑΛΛΗΣ
ΕΖΗΣΕΝ·ΕΤΗ
·ΜΒ·
ΓΥΝΗ·ΕΠΟΙΣΕ

Descripsi. Torremuzza Sic. XI 34 ed. 2; inde Ferrara *storia di Catania* p. 343; Franz 5716.

5 ΕΠΟΙΣΕ etiam Torremuzza.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Μερκουριάλης, ἔζησεν ἔτη μβʹ. γυνὴ ἐποίει.

1853 Inventa ad portam Numentanam, hodie S. Laurentii, nunc in aedibus Barberinis Barb. XXX 182. *Nel palazzo del principe di Palestrina* Ptol. Ibidem quantum superest (fragm. *a*) tabulae marmoreae etiam nunc extat.

a *b*

ΗΛΙΚΙΗΜΟΡΦΗΦΡΕCΙΜΟΥCΑΙCCΩΦΡΟCΥΝΗΤΕ
ЄΝΠΑCΙΝΠΡΕΨΑCΑΚΑΤΑΦΡΟΝΙΦΩCΛΙΠΕCΗΟΥC
ΚΑΜΕΦΥΓΕCΠΟΘΕΟΝΤΑΚΑΙΟΥΚΕCΑΘΡΗCΑCΙΟΥCΑ
ΤΟΙΓΑΡΕΓΩΤΟΔΕCΗΜΑΦΙΛΟΙCCΤΑΔΙΟΙCΙΝΕΤΕΥΞΑ
ΟΦΡΑCΕΚΑΝΝΕΚΥΝΟΥCΑΝΕΜΟΙCΜΕΛΑΘΡΟΙCΙΝΟΡΟΙΗΝ
ΟΥΝΟΜΑΜΟΙΓΛΥΚΥΜΕCCΙΑΑΙΜΝΗCΤΗΠΑΡΑΚΟΙΤΙ

Fgm. *a* descripsit Bormann. Totam habent sched. Ptolomeae cod. Sen. VIII 2, 243; edidit Hier. Tetius aed. Barberin. (1642) append.; ex schedis Ptolomeis Murat. 1376, 11, idemque missam a Brichero 2075, 1; repetiit Franz 6258. Extat in Gorii schedis Maruc. A 195, cod. Barb. XXX 182 f. 57, XXXVIII 92, cod. Vallicell. R 26 f. 187.

2 ΚΑΤΑΦΡΩΝ Mur. de suo; κατὰ φρένα coniectura adscripta in Vallic.; καταχθον Barb. XXXVIII 92.

Ἡλικίῃ, μορφῇ, φρεσί, μούσαις σωφροσύνῃ τε
ἐν πᾶσιν πρέψασα κατάφρονι φῶς λίπες ἠοῦς,
κἀμ' ἔφυγες ποθέοντα καὶ οὐκ ἐσάθρησας ἰοῦσα·
τοιγὰρ ἐγὼ τόδε σῆμα φίλοις σταδίοισιν ἔτευξα,
ὄφρα σε καὶ νέκυν οὖσαν ἐμοῖς μελάθροισιν ὁρ[ῴ]ην,
οὔνομά μοι γλυκύ, Μεττία, ἀειμνήστη παράκοιτι.

2 dixit ille σωφροσύνῃ κατάφρονι ut sit i. q. ἔμφρονι, ἐπίφρονι — 4 σταθμοῖσιν Dorville, sed recte vidit Wilamowitzius ambulationem horti sui illum significare voluisse.

1854 *Per la via Ardeatina scritta in sasso Tiburtino* Lig.

Θ ◦ Κ
ΜΕΤΤΙΟΥ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
CΕΛΓΕΟC

Ligorius Neap. VII 466 (Suares. Vat. 9193 f. 83); inde Murat. 1711, 11 (hinc Franz 6621).

3 ΝΙΚΕΦΟΡΟΥ Mur. — 6 CΕΡΓΙΟC Mur.

Inter spurias non abieci, quod nimis docta videbatur Selgensis hominis memoria; forma Σελγέος non offendit. Illud vero offendit, quod Mettios Nicephoros duos in duobus titulis (vide n. 1855) ab uno Ligorio traditis reperimus. Potest alter ex altero fictus esse, quod si verum est, probabilius n. 1855 inter spurios reicias.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Μεττίου Νικηφόρου Σελγέος.

1855 *Fu già nella chiesa di Capo di Bove nella via Appia* Lig. In alio sepulcro viae Appiae prope monumentum Metellae Crassi Gor.

Θ ◦ Κ
ΜΕΤΤΙΩ◦ΑΠΕΛ
ΝΙΚΗΦΟΡΩ◦
ΚΛΑΥΔΙΑΝΟC
ΜΑΞΙΜΟC

Ligorius Neap. VII 482 (Ursinus Vat. 3439 f. 125, Suares. Vat. 9139 f. 88); Gorius Maruc. A 6 inter Ligoriana; item ex Ligorio Murat. 1548, 10 (hinc Franz 6678).

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Μεττίῳ ἀπελ(ευθέρῳ) Νικηφόρῳ Κλαυδιανὸς Μάξιμος.

Vide ad n. 1854.

1856 Romae.

ΧΑΙΡΕ
ΠΑΡΑΘΕΟΙC
ΤΕΚΝΟΝ·ΜΕΤΤΙΑ
CΑΤΟΥΡΝΙΝΑ
ΕΖΗCΕ·ΕΤΗ·ΛΔ
ΜΗΝΕΣ·Θ
ΗΜΕΡΑC·Δ

Gruter 1037, 9 acceptam a Gutenstenio; inde Franz 6620.

Videtur genuina, nisi quod annorum numerum interpolatum puto; fort. ἔτη δʹ.

Χαῖρε παρὰ θεοῖς, τέκνον Μεττία Σατουρνῖνα· ἔζησε ἔτη λδʹ (?), μῆνες θʹ, ἡμέρας δʹ.

1857 *Trovata in via Nomentana a S. Agnete e portata in casa di Mons. Agnelo Colotio, poscia locata in casa di Mario Delfini* Lig. Taur. *Tra le altre cose di Mons. Angelo Coloti* Lig. Neap. In Angeli Colotii hortulis marmorea tabella Met. In aedibus Delphiniorum Smet. Boiss. Knibbe. Nunc in museo Capitolino.

ΕΥΦΡΑΝΘΕΙΣΣΥΝΕΧΩΣΓΕΛΑΣ(ΑΣ)ΠΑΙΞΑΣ·ΤΕΤΡΥΦΗΣΑΣ
ΚΑΙΨΥΧΗΝΙΛΑΡΩΣ·ΠΑ·ΝΤΩΝΤΕΡΨΑΣΕΝΑΟΙΔΑΙΣ
ΟΥΔΕΝΑΛΥΠΗΣΑΣΟΥΛΟΙΔΟΡΑΡΗΜΑΤΑΠΕΜΨΑΣ
ΑΛΛΑΦΙΛΟΣΜΟΥΣΩΝΒΡΟΜΙΟΥΠΑΦΙΗΣΤΕΒΙΩΣΑΣ
ΕΞΑΣΙΗΣΕΛΘΩΝΙΤΑΛΗΧΘΟΝΙΕΝΘΑΔΕΚΕΙΜΑΙ
ΕΝΦΘΙΜΕΝΟΙΣΝΕΟΣΩΝ·ΤΟΥΝΟΜΑΜΗΝΟΦΙΛΟΣ

Descripsi. Smetius ms. p. 246, ed. f. 129 ex suo apographo (Grut. 655, 2); Ligorius Neap. VII 463, Taur. XV (Ursinus imag. p. 48); Metellus Vat. 6039 f. 296 ex suo et Ludovici Budei apographis; Boissard ms. f. 172, ed. V 102; Knibbe Berol. p. 4; Franz 6260, ego epigr. 614.

Εὐφρανθεὶς συνεχῶς, γελάσας παίξας τε τρυφήσας,
καὶ ψυχὴν ἱλαρῶς πάντων τέρψας ἐν ἀοιδαῖς,
οὐδένα λυπήσας, οὐ λοίδορα ῥήματα πέμψας,
ἀλλὰ φίλος Μουσῶν, Βρομίου Παφίης τε βιώσας,
ἐξ Ἀσίης ἐλθὼν Ἰταλῇ χθονὶ ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν φθιμένοις νέος ὤν, τοὔνομα Μηνόφιλος.

1858 E coemeterio B. Agnetis Urbini in palatio ducali Mar. Apud Raphaelem Fabretti Montf.

ΜΗΝΟΦΙΛΟΝΤΑΦΟCΟΥΤΟCΕΧΕΙΠΟΛΥΠΕΝΘΕΑ
ΠΑΙΔΑΟΝΧΑΡΙΤΩΝΤΡΙCCΩΝΠΑΝΕΠΗΡΑCΤΟΝΕΙΔΟC
ΕΧΟΝΤΑΑΙΝΟΤΟΚΩΝΤΟΝΕΩΝΦΘΟΝΟCΗΡΠΑCΕ
ΝΟΝΚΑΘΟΡΑΤΕΟΚΤΩΜΟΝΟΙCΕΤΕCΙΝ
ΒΕΒΙΩΚΟΤΑΜΗCΙΤΕΠΕΝΤΕ

Descripserunt Fabretti X 449; Montfaucon diar. Ital. p. 273 (hinc Murat. 1711, 1); repetiit Franz 6259. Habet Marini Vat. 9133 f. 270.

2 ΠΡΙCCΩΝ Fabr. Mar. — 3 ΑΙΝΟΤΟΚΩΝΕΩΝ Fabr. Montf., quorum alter si in lapide hoc scriptum invenisset, ex more suo 'sic' addidisset, neque Marini si de suo supplevisset, ΤΟΝΕΩΝ scripsisset, sed ΓΟΝΕΩΝ. Itaque Montfaucon cum titulum describeret vitiosam Fabrettii lectionem ad manus habuit erroremque corrigere neglexit.

Μηνόφιλον τάφος οὗτος ἔχει πολυπενθέα παῖδα,
ὃν Χαρίτων τρισσῶν πανεπήρατον εἶδος ἔχοντα
αἰνοτόκων [γ]ονέων φθόνος ἥρπασεν, ὃν καθορᾶτε
ἑπτὰ μόνοις ἔτεσιν βεβιωκότα μησί τε πέντε.

Cf. epigr. 692.

1859 Romae in domo Ioannis Ciampolini (vel Zampolini) Sab. Iuc. Met. Regio Harenulae *ἐν τῷ τῶν Κιαμπολίνων δώμῳ* (sic) Acc.

Θ Κ
ΜΙΝΟΥΚΙΑ·
CΙΚΕΛΗ·ΧΡΗC
ΤΗΚΑΙΑΜΕΜΠΤΟC
ΚΕΙΤΑΙΕΝΘΑΔΕ
ΖΗCΑCΑΕΤΗ
ΚΕ ΕΥΟΔΙΩΝ
CΥΜΒΙΩΕΠΟΙ
ΗCΕΝ

Sabinus Chis. f. 88', Marc. f. 175'; ab eo pendet Iucundus Veron. f. 83, Magl. 28, 5 f. 9. 28, 34 (syll. II) f. 10 Bonon.; ab Iucundo Metellus Vat. 6039 f. 329; Accursius non mihi constat unde habuerit Ambros. D 420 f. 43; ex Metellianis Grut. 1042, 11; ex Accursianis Murat. 1378, 4 (hinc Torremuzza Sic. XI 33 = 35); ex editis Franz 6622.

Versus sic divisi apud Accursium; ad arbitrium ex more divisi apud Sabinum. — 8 CΥΝΒΙΩ Acc.

Θ. κ. *Μινουκία Σικελή, χρηστὴ καὶ ἄμεμπτος, κεῖται ἐνθάδε, ζήσασα ἔτη κε'. Εὐοδίων συμβίῳ ἐποίησεν.*

Et Minucia cum nomine tum natione Sicula fuit et Euodio vir Siculus; inde formula Sicula *χρηστὴ καὶ ἄμεμπτος* explicanda.

1860 *Reperta a Frascati, contrada le Cisternole nel fondo di Antonio Benedetti* Sched. Grandii, qui ipse emit ineunte anno 1860.

Θ Κ
CΜΥΡΝΑΙΟCΜΟCΧΙΑΝΟC
ΕΠΕΙΘΑΝΟΝ·ΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΜΑΙ·ΚΩΜΩΔΟC·ΚΑΙ
ΤΟΥΤΟ·ΔΙΑΙΚΡΙΝΕΙ·ΓΕ
ΤΟCΗΜΑ·ΜΑΡΚΙΑΝΟC
ΔΕΜΕΘΑΨΕ·ΚΑΙΕΚΗΔΕΥ
CΕΝΟΔΕΙΤΑΙ·ΜΗΤΕΝΕ
ΚΥΝΠΡΟΛΙΠΩΝ·ΜΗΤΕΝ
ΖΩΟΙC·ΕΤ·ΕΟΝΤΑ
ΝΟCΦΙCΘΕΙC·ΒΙΟΤΟΥ
ΔΕΤΕΛΟC·ΚΑΙΜΟΙΡΑΝ
ΕΠΛΗCΑ

Ex ectypo quo olim uti licuit edidi *bull. arch.* 1873 p. 49 et epigr. 604; est in schedis Grandii, quas dedit Bormannus.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Σμυρναῖος Μοσχιανὸς ἐπεὶ θάνον, ἐνθάδε κεῖμαι,
κωμῳδός, καὶ τοῦτο διακρίνει γε τὸ σῆμα.
Μαρκιανὸς δέ μ' ἔθαψε καὶ ἐκήδευσεν, ὀδεῖται,
κήτε οἴκων προλιπὼν μήτ' ἐν ζωοῖς ἔτ' ἐόντα·
νοσφισθεὶς βιότου δὲ τέλος καὶ μοῖραν ἔπλησα.

2 *σῆμα* fortasse *πρόσωπον κωμικὸν* fuit in sepulcro exsculptum.

1861 Romae *palazzo Capponi* Seg. Mar. 9133.

ΜΟCΧΙΟΝ
ΜΗΝΟΦΙΛΟΥ

Seguier Paris. 16932 f. 203; Marini Vat. 9120 f. 322, 9133 f. 180 ex suo uterque apographo. Edidit Cardinali *iscriz. ant. ined.* in *opusc. lett.* fasc. XII p. 273 n. 169; ex eo Franz 6439.

Μοσχίων Μηνοφίλου.

Cf. titulum Aezanensem CIG add. III 3846 z[16] Menophilo filio a patre Moschiano positum.

1862 Ubi reperta sit tacet Visc., sed est sine dubio Italicae originis.

ΜΟΥΚΙΑΕΠΙΚΤΗ
CICΠΟΤΙΩΑΝΩ
ΙΔΤΩΑΝΔΡΙΚΑΙ
ΚΥΤΗΚΑΤΕCΚΕΥ
//CΕΝΜΝΗΜΕΙΟΝΕΙ
)ΕΓΓΙCΒΑΛΕΙΑΛ
//)CΩΜΑΛΩCΕΙ
ΕΓCΤΗΝΠΝΛΙΝ
Ж Φ

Visconti *opere varie* II 103 (*copia trasmessami*), qui pleraque correxit.

Μουκία Ἐπίκτησις Ποτιο[λ]ανῷ ἰδ[ί]ῳ ἀνδρὶ καὶ [α]ὑτῇ κατεσκεύ[α]σεν μνημεῖον· εἰ [δέ τι]ς ἐ[πε]ισβαλεῖ ἄλ[λ]ο σῶμα, [δ]ώσει εἰς τὸ τ[α]μ(ε)ῖον (δηνάρια) φ'.

1863 In museo Kircheriano Welck. Ibi etiamnunc extat tabula marmorea exigua litteris neglegenter insculptis.

ΚΛΑΙΕΙΜΕΝCΕΤΕΚΝΟΝΚΛΑΙΕΙΔΑΓΑΘΑΝΓΕΛΟCΩΝΗΡ
ΜΥΡΟΜΕΝΟCΦΙΛΙΗΝΤΕΡΠΝΟΤΑΤΗΝΑΛΟΧΟΥ
ΜΥΡΟΝΤΑΙΔΑΔΕΛΦΟΙΜΗΝΑCΚΑΙΔΑΦΙΛΟCΑΜΦΩ
ΗΔΟCCΟΙCΕΦΙΛΟΥΝΚΗΠΟΘΕΟΝΔΙΟΛΟΥ
ΓΗΡΑΛΕΗΝΔΕΚΟΜΗΠΟΛΙΗΝΤΙΛΛΟΥCΑΚΛΘΩΡΑΝ
ΗΡΙΟΝΑΜΦΙΤΕΟΝΜΟΥCΑΧΕΩΔΑΚΡΥΑ
Α Λ Λ Ο
ΚΕΙCΑΙΔΗΤΕΚΝΟΝΚΑΛΟΝΠΡΟΛΙΠΟΥCΑΤΟΚΗΑC
ΗΔΕΚΑCΙΓΝΗΤΟΥCΚΑΙΠΟCΙΝΑΜΦΙΘΑΛΗ
ΝΟΥCΟΥΥΠΟCΤΥΓΕΡΗCΔΕΔΑΜΑCΜΕΝΗΑΥΤΑΡΕΜΟΙΓΕ
ΠΕΝΘΟCΑΝΕΙΗΤΟΝΚΑΛΛΙΠΕCΟΙΚΤΡΟΤΑΤΗ
ΓΡΑΙΑΔΑΝΗΚΕCΤΟΝΠΕΝΘΟCΚΑΤΑΜΟΙΡΑΝΕΧΟΥCΑ
ΑΜΦΙΤΕΗΝCΤΗΛΗΝΜΟΥCΑΤΕΚΝΟΝΧΕΟΜΑΙ

Descripsi. Edidit Welcker mus. Rhen. III (1845) p. 261; hinc Franz 6262; denuo Ruggiero mus. *Kirch.* I 7.

Post v. 13 obscura litterarum vestigia deprehendi ....VI·)IV VYNONΞ)CI)INƆVII)IVV)I, quae videtur recentior manus ludibunda addidisse.

a. Κλαίει μέν σε, τέκνον, κλαίει δ' Ἀγαθάγγελος ἀνὴρ
μυρόμενος φιλίην τερπνοτάτην ἀλόχου·
μύρονται δ' ἀδελφοὶ Μηνᾶς καὶ Δάφνιλος ἄμφω
ἠδ' ὅσσοι σ' ἐφίλουν κἠπόθεον δι' ὅλου·
γηραλέην δὲ κόμη[ν] πολιὴν τίλλουσα καθ' ὥραν
ἠρίον ἀμφὶ τεόν, Μοῦσα, χέω δάκρυα.
ἄλλο.
Κεῖσαι δή, τέκνον καλόν, προλιποῦσα τοκῆας
ἠδὲ κασιγνήτους καὶ πόσιν ἀμφιθαλῆ,
νούσου ὑπὸ στυγερῆς δεδαμασμένη· αὐτὰρ ἔμοιγε
πένθος ἀνείκητον κάλλιπες οἰκτροτάτῃ·
γραῖα δ' ἀνήκεστον πένθος κατὰ μοῖραν ἔχουσα
ἀμφὶ τεὴν στήλην, Μοῦσα, τέκνον, χέομαι.

Cf. epigr. 550. — 1 σ' ὁ τεκνῶν Franz — 5 corr. Welcker.

1864 *In casa del duca Sannesio al monte di S. Spirito in piccola petra nel gabinetto.*

ΤΑΡCΕΑΜΟΥCΑΙΟΝΦΟΙΜΕΝΟΝ
ΚΑΤΕΔΕΞΑΤΟΓΑΙΑ
ΙΤΑΛΙCΑΙΑΙΠΟΙΠΟΘΕΝ
ΗΚΕΘΑΝΕΙΝ

Cod. Barber. XXIX 148; inde Marini Vat. 9118 p. 17. Edidi mus. Rhen. 34, 191.

Ταρσέα Μουσαῖον φ[θ]ίμενον κατεδέξατο γαῖα
Ἰταλίς· αἰαῖ, ποῖ πόθεν ἦκε θανεῖν.

Nescio an v. 2 poeta potius erraverit quam lapidarius; facile corrigi potest Ἰταλίης.

1865 In hortis Aldobrandinis ad portam Flaminiam Citt. Ibidem (i. e. in villa Iulia ad viam Flaminiam) Pigh. In hortis Iulii III P. M. Boiss. In hortis Mediceis Lips. *Trovata in questi giorni nella via Appia un' urnetta di marmo, che poi fù messa in una bottega a vendersi publicamente vicino alla Minerva* Lig. *vereor ut recte.* Nunc Florentiae in Officiorum museo. — Anaglypho expressus nanus capite crasso cruribus incurvis, utraque manu tibias tenens.

Θ ' Κ
ΜΥΡΟΠΝΟΥΙΝΑΝΩ
ΧΟΡΑΥΛΗ

Descripsi nec suspecta visa est. Ligorius Neap. VII 460 (Ursinus Vat. 3439 f. 126); ex schedis Cassiani a Puteo ab Langermanno acceptam Reinesius XI 80; Murat. 965, 8; Pighius Berol. A 61*b* p. 121, A 61 f. 95; Cittadini Vat. 5253 f. 321, Marcian. XIV 116 p. 141; Lipsius auct. p. 59 (inde Grut. 1035, 9); Boissard ms. f. 222, ed. VI 103; *Galleria di Firenze* IV 78; Duetschke *ant. Bildw.* III 166; Franz 6441.

Nescio an nominis *Μυρόπνους* dativum *Μυρόπνουι* recte ille formasse sibi visus sit, cf. Bekkeri anecd. III 1196: *κακῶς καὶ παρὰ τὴν ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι χρῶνται λέγοντες τὸν νόα — καὶ οἱ νόες καὶ τοὺς νόας*, quibus formis satis antiquis ex parte saltem similis est dativus *Μυρόπνουι*.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). *Μυρόπνουι νάνῳ χοραύλῃ.*

Cf. etiam O. Iahn *arch. Beitr.* p. 430 sqq.

1866 *In via Appia più di sono trovata, comprata da Molza, ora nella casa del Gallotto vicino all' orso, ove egli soleva habitare* Lig. In domo Laurae Rosciae, nobilis matronae Romanae in campo Martio ad Tiberim tabula marmorea Smet.

Θ Κ ✓ Χ
ΗΣΕΜΝΗΚΑΙΦΙΑΑΝ
ΔΡΟΣΜΟΝΗΠΡΟΥΧΟΥ
ΣΑΠΑΣΩΝΑΛΟΧΩΝ
ΕΙΚΟΣΑΕΤΗΣΤΕΚΕΩΝ
ΔΥΟΜΗΤΗΡΣΥΝΑΝ
ΔΡΙΤΩΜΩ·Ζ̄·ΕΤΕΑΒΙ
ΟΝΕΚΤΕΛΕΣΑΣΑΕΝΘΑ
ΔΕΚΕΙΜΑΙ·ΟΥΝΟΜΑ
ΔΕΜΟΙΜΥΡΩΝΙΣΓΡΑ
ΦΗΝΔΕΝΣΤΗΛΗΑΜΕΝ
ΠΤΟΥΒΙΟΤΟΙΟΧΑΡΙΝ
ΠΑΝΘΗΣΟΥΜΟΣΠΟ
ΣΙΣΕΞΕΤΕΛΕΣΣΕΝ

Descripsit Smetius ed. f. 121'; inde Grut. 810, 3 et Franz 6263. Habet ex lapide fortasse Ligorius Neap. VII 479. Cf. epigr. 721.

2 ΦΙΑΑΝ Lig. addens '*sic*' ΦΙΔΑΝ Smet. — 7 ΤΩΜΩΖ̄Ε ΤΕΑ Smet. — 8 ΕΤΕΛΕΣΑΣΑ Smet.

Θ(εοῖς) κ(ατα)χ(θονίοις).
Ἡ σεμνὴ καὶ φί(λ)ανδρος μόνη προύχουσα πασῶν ἀλόχων,
εἰκοσαέτης τεκέων δύο μήτηρ, σὺν ἀνδρὶ τῷ μῷ
ζ' ἔτεα βίον ἐκτελέσασα ἐνθάδε κεῖμαι.
οὔνομα δέ μοι Μυρωνίς, γραφὴν δ' ἐν στήλῃ ἀμέμπτου
βιότοιο χάριν Πάνθης οὑμὸς πόσις ἐξετέλεσσεν.

1867 In aedibus Barberinis in repositis sarcophagi fragmentum Borm. Sine lemmate Suar.

ΣΙΩ
Ναρ ΚΙΣΣΩ
Θρε ΠΤΩ·
ἀτυ ΝΚΡΙΤΩ
ΕΡΝΟΣ
Ρ...Σ

Descripsit Bormann. Est in schedis Suaresii Vat. 9140 f. 184.

1868 Extra Romam in hortis Iustinianis Ptol. Seg. Spon. Apud comitem Blacas Am.

Θ Κ
ΣΩΜΑΜΕΝ
ΗΔΕΚΟΝΙΣΚΕ
ΥΘΕΙΘΕΟΜΗΣΤ
ΟΡΟΣΑΝΔΡΟΣΝΑΡ
ΚΙΣΣΙΩΝΟΣΗΙΝΥΠ
ΟΥΨΥΧΗΔΕΣΥΝΕΔ
ΡΟΣΑΘΑΝΑΤΩΝ
ΒΩΜΟΝΔΑΡΕΔΩ
ΜΗΣΑΝΤΟΤΑΛΑΦ
ΡΩΝΜΗΤΗΡΣΑΛΒ
ΙΑΜΑΤΡΩΝΑΣΩ
ΤΑΣΤΕΑΔΕΛΦΟΣ

Ptolomeus cod. Sen. VIII 2, 17 (inde male Murat. 1752, 12); Seguier Paris. 16932 f. 32; versibus non divisis Spon misc. X 368, 114; Montfaucon cod. Paris. 11919 f. 152, 106; Amati *atti dell' acad. rom.* I (1821) p. 75; repetierunt Franz 6264 et Welcker syll. 65.

3 ΗΔΘ Ptol. — 6 ΗΙΝΥΤΤ|ΟΥ Ptol. ΗΙΝΥΠΟΥ Seg. Montf. Am. ΗΙΝΥΠΠΟΥ Spon — 9 ΙΩΜΟΝ Ptol. ΕΩΜΟΝ Seg. — ΔΑΡ Ptol. Seg. Montf. ΓΑΡ rell.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Σῶμα μὲν ἥδε κόνις κεύθει Θεομήστορος ἀνδρός,
Ναρκισσίωνος [π]ιν[υ]τοῦ, ψυχὴ δὲ σύνεδρος
ἀθανάτων· βωμὸν δ' ἄρ' ἐδωμήσαντο ταλάφρων
μήτηρ Σαλβία Ματρῶνα Σωτᾶς τε ἀδελφός.

2 *πινυτοῦ* Amati.

1869 In museo Kircheriano.

ΝΕΣΤΟΡΟΣΕ
ΗΔΕ ΝΣ
ΒΙΒΛΟΙΔΕΓΕ *vacat*

Descripsi. Ruggiero *catal. mus. Kirch.* I 5.

2 ΗΔΕΝΕ Rugg. — 3 ΔΕΤΕ Rugg.

Post distichum elegiacum senarius fuit, quo librorum numerus a Nestore conscriptorum indicabatur.

1870 Romae ad viam Latinam.

ΝΕΩΝΕΩCΙ
ΠΑΤΡΟΥΤΩΑ
ΔΕΛΥΩΚΑΙΤΗ
ΘΥΓΑ....ΙΑΥΤΟΥ
5 FIT.....EN .

Garrucci *relazione generale* cet. p. 54, 70.
Νίων [Σ]ωσιπάτρου τῷ ἀδελ[φ]ῷ καὶ τῇ θυγα[τρ]ὶ αὐτοῦ ἐ[ποίησ]εν.

1871 *Nella chiesa di S. Giovanni a Laterano* Suar. In pavimento S. Ioannis Lateranensis Don. Fabr.

D · M ·
PARENTES · A
NERIO APHRODISIO
FIL · DVLCISSI
5 MO · V · ANN · I · M · I · D · VII
ΑΦΡΟΔΕΙCΙΕ ΧΑΙΡΕ

Partem (vv. 3—6) habet Donius sched. Marucell. A 188; totam Suaresius Vat. 9139 f. 82; ed. simili usus exemplo Fabretti X 471 (hinc Franz 6352).

V. 2 *parentesa* Suar. — 3 APHRODISIS Don. — 5 M · D · VII Don.

D. m. Parentes A. Nerio Aphrodisio filio dulcissimo, v(ixit) ann(um) I, m(ensem) I, d(ies) VII. Ἀφροδείσιε χαῖρε.

1872 *Nel cimitero di Priscilla* Bold.

ΝΙΚΑΝΔΡΩΕΜΟΓΛΗ
ΚΥΤΑΤΩΑΝΔΡΙΕΥΘΜ *sic*

Boldetti *osservazioni sopra i cimiteri* cet. (Rom. 1720) p. 387 et p. 523.
Νικάνδρῳ ἐμ[ῷ] γλ[υ]κυτάτῳ ἀνδρὶ Εὐθ[υ]μ[ία?
Titulus videtur christianus.

1873 In Vaticano museo lapidario.

ΝΕΙΚΗΑΡΓΕΙΑ
ΧΡΗCΤΗΧΑΙΡΕ
ΔΥΝΑΜΙΝΤΟΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΟΝΜΟΥΠΑΙ
5 ΔΙΟΝΦΙΛΕΙΕΡΡΩCΘΕΙ
ΓΕΤΙΕCΤΙΚΑΤΩΙ *sic*

Descripsi. Osann syll. p. 437, 100; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6442.

Νίκη Ἀργεία, χρηστὴ χαῖρε. Δυνάμι(ο)ν τὸ γλυκύτατόν μου παιδίον φίλει. ἔρρωσθ', εἴ γ' ἔτι (vel εἰ γέ τι) ἔστι κάτω.

Nicen nutricem Argivam, ut videtur, appellat pater sive mater puellulae quam illa nutrierat. Dynamium ante nutricem obierat.

Verba extrema pulcro sensu distincta ex carmine petita videntur.

1874 De titulo *a*: *nella casa di Mons. Ang. Colotio* Lig. Villa Altieri Amati. — De titulo *b*: in domo Ludovici Belli San. (ibidem i. e. iuxta S. Basilium Ottob. errore). Apud Marium Delfinum Boiss. — De utroque: in aedibus Delfiniorum Lips. Knibb. *In palazzo del già Mario Delfino, oggi dei s(igno)ri Alfieri presso Campidoglio* Ptol.

a

Θ Κ
ΝΕΙΚΗ · ΗΚΑΙ
ΜΑΡΚΕΛΛΕΙΝΑ
ΑΠΑΜΙCCΑ
5 ΕΤΩΝ · ΛΕ · ΕΥΓΕΝΗC
ΕΝΤΟΙCΚΥΡΙΟΥ
ΚΕΛCΟΥΧΩΡΙ
ΟΙCΕΝΘΑΔΕ

b

Θ Κ
ΛΟΥCΚΙΟC
ΝΑΡΚΙCCΟC
ΕΤΩΝ Κ ΧΑΙΡΕ
5 ΠΕΤΡΩΝΙΟC
ΚΛΥΜΕΝΟC
ΕΤΩΝ ΛΕ ΧΑΙΡΕ

Tit. *a* Ligor. Neap. VII 460; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3 p. 225 (Morat. 1026, 1); ex lapide Amati Vat. 9762 f. 33'.

Tit. *b* Sabinus Chis. f. 73 (litt. minusc.), Marc. f. 146', Ottobon. f. 40; Cittadini Vat. 5253 f. 327'; Boissard ms. f. 186, ed. VI 2; frustulum habet Ptolom. sched. l. s. p. 228.

Tit. *a* et *b* Knibbs Berol. p. 9; Lipsius auct. p. 59; ex Lipsio Gruterus 948, 2 et Franz 6443.

Tit. *a* 5 ΕΥΓΕΝΗC|ΕΤΩΝΛΕ Lips. ΕΥΓΕΝΗC om. Lig. m[1], add. m[2] — 7 ΚΕΛΙΟΥ Lips.

Tit. *b* 2 ΛΟΥΚΡΙΟC Sab. ΛΟΥΚΙΟC Boiss. — 4 ΚΑΙΡΕ Citt.

a Θ. κ. Νείκη ἡ καὶ Μαρκελλεῖνα Ἀπάμισσα ἐτῶν λε'. Εὐγένης ἐν τοῖς κυρίου Κέλσου χωρίοις ἐνθάδε [κεῖται vel κεῖσθαι].

b Θ. κ. Λούκιος Νάρκισσος ἐτῶν κ', χαῖρε. Πετρώνιος Κλυμενὸς ἐτῶν λε', χαῖρε ....

In titulo priore Eugenis nomen postea additum videtur scriptura fortasse tenuiori, ut omitti potuerit a Ligorio.

1875 In hortis Vaticanis.

Χ
ΚΗ · ΝΟ
ΝΙΚΗΤΗΣ
μνήμΗΣ · ΧΑΡΙΝ

Marini Vat. 9133 f. 226 ex suo apographo.

1876 Romae apud cl. Borgiam Mar. f. 161, *incanto (accanto?) il palazzo Capponi* Mar. f. 174. *Magazzini Vaticani* Am. Nunc in museo lapidario Vaticano.

Θ · K
ΝΕΙ | ΚΗΤΗ · ΓΛΥΚΥ
a ΤΑ | ΤΗ · CΥΜΙΙΩ *b*
ΗΘΙ | ΚΟC · ΑΝΗΡ · ΚΑΙ
CΟ | ΥΛΠΙΚΙΑΕΥCΕ
ΒΙΛ · | ΘΥΓΑΤΗΡ ~
Μ | ΝΗΜΗC · ΧΑΡΙΝ

Descripsi fragmentum *b*, quoad licuit in scriptura calce obducta evanida. Idem habet Amati Vat. 9758 f. 3'. Integrum titulum descripsit Marini Vat. 9133 f. 161 et 174; ed. Cardinali *opusc. lett.* fasc. XI p. 245, 88; hinc Franz 6445.

3 CΥΜ . . . Ο . Mar. CΙΜΒΙΩ Card. CΥΜ//Ω ego — 5 ΟΥΛ ΠΙ//ΙΛΕΥΘ/// Amat.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Νείκῃ τῇ γλυκυτάτῃ συμ(β)ίῳ Ἠθικὸς ἀνὴρ καὶ Σουλπικία Εὐσέβεια θυγάτηρ μνήμης χάριν.

1877 In vinea Amendola ad S. Sebastianum.

ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΥ

Amati Vat. 9764 f. 1.

Νεικηφόρου.

1878 Repertus lapis ad viam Latinam haud procul a Patronis sepulcro (vide n. 1934) Secchi. Ex museo Campana nunc Parisiis in museo (*Louvre*) Villef.

Θ K
ΝΕΙΚΙΑCΟΝΗCΙΦΟΡΟΥ
ΤΟΥΝΕΙΚΙΟΥΞΑΝΘΙΟC
ΤΗCΛΥΚΙΑCΑΡΧΙΕΡΑCΑΜΕ
ΝΟCΤΩΝCΕΒΑCΤΩΝΚΑΙ
sic ΠΡΟCΒΕΥCΑCΕΚΤΡΙΤΟΥΥ
ΠΕΡΤΗCΠΑΤΡΙΔΟCΜ
ΑΥΡΗΛΙΟCΑΓΗCΙΛΑΟC
ΤΩCΥΝΠΟΛΕΙΤΗΜΝΗ
ΜΗCΧΑΡΙΝΕΠΟΙΗCΕΝ

Ectypum misit Antonius de Villefosse, itemque suum apographum Froehner. Edidit Secchi *bull. inst.* 1843 p. 138 et melius idem *monum. ined. d' un antico sepolcro* p. 13; denuo Froehner *inscr. gr. du Louvre* n. 58.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). *Νεικίας Ὀνησιφόρου τοῦ Νεικίου Ξάνθιος τῆς Λυκίας, ἀρχιερασάμενος τῶν Σεβαστῶν καὶ πρ[ε]σβεύσας ἐκ τρίτου ὑπὲρ τῆς πατρίδος· Μ. Αὐρήλιος Ἀγησίλαος τῷ συνπολείτῃ μνήμης χάριν ἐποίησεν.*

Vide quae dixi ad Patronis titulos n. 1934.

1879 *In bottega del Sig. Gio. Batt. Cimini guantaro presso S. Agostino* Ptol. Romae apud Angelum Borionum Mur. Penes Carolum Napoleonium lapicidam Gor. In museo lapidario Vaticano Thorl. Osann. Neapoli in museo Welck. errore (mus. Rhen. III 1845 p. 256).

· Θ · · K ·
CΤΗΛΗΝΕΘΗΚΑΝ
ΝΙΚΟΜΗΔΕΙCΥΝΓΕ
ΝΕΙCΟCΗΝΑΡΙCΤΟC
ΙΗΤΡΟCΕΝΖΩΟΙC
ΟΤΗΝΠΟΛΛΟΥCΤΕ
CΩCΑCΦΑΡΜΑ
ΚΟΙCΑΝΩΔΥΝΟΙC
ΑΝΩΔΥΝΟΝΤΟCΩ
ΜΑΝΥΝΕΧΕΙΘΑΝΩΝ
ΕΥΨΥΧΩΝΙΚΟΜΗΔΗC
ΟCΤΙCΟΥΚΗΜΗΝΚΑΙΕΓΕΝΟ
ΜΗΝΟΥΚΕΙΜΙΚΑΙΟΥΛΥ
ΠΟΥΜΑΙΖΗCΑCΕΤΗΜΔ
ΚΑΙΗΜΕΡΑCΚΓ

Descripsi. Sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 381; ed. Falconerius inscr. athlet. p. 135; Murat. 967, 1 ex schedis Ptolomeis et ab Rodolfino Venuti acceptam; ex Venutii apographo item Gorius III 127; denuo Spon misc. p. 131 et Osann syll. p. 434, 89; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6265. Cf. epigr. 595.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Στήλην ἔθηκαν Νικομήδει συνγενεῖς,
ὃς ἦν ἄριστος ἰητρός, ἐν ζωοῖς ὅτ' ἦν,
πολλούς τε σώσας φαρμάκοις ἀνωδύνοις
ἀνώδυνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανών.
εὐψυχῶ Νικομήδης, ὅστις οὐκ ἤμην καὶ ἐγενόμην, οὐκ εἰμὶ καὶ οὐ λυποῦμαι, ζήσας ἔτη μδ' καὶ ἡμέρας κγ'.

Cf. quae Mommsenus adnotavit ad CIL V 2893.

1880 Camaldoli sopra Frascati in museo card. Passionei Pass. In aedibus Vaticanis Os.

ΝΙΚΟΜΗΔΙΑ
ΑΥΡΗΛΙΟC · ΑΙΑC

Edidit Passionei *inscr.* 138, 15; Osann syll. 437, 98; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6448.

1 ΙΙΚΟΜ Thorl. ΙΚΟΜ Os.

Νικομηδίᾳ Αὐρήλιος Αἴας.

1881 Cippus marmoreus repertus a. 1851 in coemeterio S. Zotici ad viam Labicanam; extat ibidem pavimento infixus.

aquila alis expansis

Θ · K
ΝΕΙ ////////C/// \ ΛΦΥΡΑΤΕ
ΔΥΕ //////////ΟΡΟΙΥΙΕ · Ι
Τ ////////////////// \ ΝCΠΙ
Ι ////////////////// \ ΒΟΝ
Ο //////////////////ΟΝ
Λ //////////////////ΕΝΙ
//////////////////ΟΙΤΟ

Exscripsit nescio quis in schedis Henzenianis.

Versus fuerunt: *Νε[ικόμαχο]ς? [Γ]λαφύρᾳ τε δύω [μάλα δύσμ]οροι υἱεῖ τε[ῦξαν κτλ'.* Restitui eo minus possunt quod spatiorum mensura non indicata est.

1882 Prope Ariciam repertus videtur lapis (ca. a. 1786—96, cf. supra ad n. 1539); dein in villa *Araxa* s. *Raxa* prope Palmam sita in insulis Balearibus in museo Despuig. — Sine loco IVVEN.

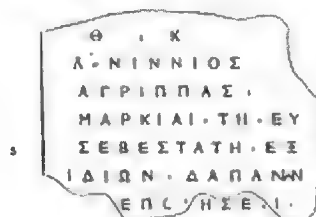

Edidit I. Maria Bover *noticia* cett. p. 45, 34 coll. tab. II 1; inde Franz 6616*b*. Habet Vitus Iuvenatius Vat. 9144 f. 55.

6 ΔΑΜΑΝΩΝ Bov. — 7 ΕΠΟΙ — Ι · Bov. ΕΠΙΗΣΕΝ Iuv., qui habet etiam asciae imaginem.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Λ. Νίννιος Ἀγρίππας Μαρκίαι τῇ εὐσεβεστάτῃ ἐξ ἰδίων δαπανῶν ἐποίησεν.

1883 Romae apud Franc. Ficoronium MVR. Ut dicitur, in museo Kircheriano servatur PLAC. In museo Vaticano lapidario OS. EGO.

ΤΙCΗΝCΕΟΘΡΕΨΑC : ΗΝΚΙΛΙΞΑΘΗΝΑΙΟC :
ΧΡΗCΤΟΝΤΟΘΡΕΜΜΑΤΙCΚΑΛΗΙ : ΝΟΥΜΗΝΙΟC :
ΠΟCΩΝΔ'ΕΘΝΗΙCΚΕCΤΩΝΕΤΩΝ : ΔΙCΕΙΚΟCΙΝ :
ΕΧΡΗΝC'ΕΤΙΖΗΝ : ΑΛΛΑΚΑΙΘΑΝΕΙΝΕΧΡΗΝ :
ΓΕΝΝΑΙΑCΟΥΚΑΙΧΑΙΡΕ : ΚΑΙCΥΓ'ΩΞΕΝΕ
CΟΙΓΑΡΜΕΤΕCΤΙΝΕΤΙΧΑΡΑCΗΜΙΝΔ'ΑΛΙC

Descripsi. Murat. 1437, 13 ab Ficoronio; Placentini de siglis p. 105 nescio unde; denuo Osann syll. p. 447, 153; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6266.

α. Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας; β. ἦν Κίλιξ Ἀθήναιος.
α. χρηστὸν τὸ θρέμμα· τίς καλεῖ; β. Νουμήνιος.
α. πόσων δ' ἐθνῄσκες τῶν ἐτῶν; β. δὶς εἴκοσιν.
α. ἐχρῆν σ' ἔτι ζῆν· β. ἀλλὰ καὶ θανεῖν ἐχρῆν.
α. γενναῖά σου καὶ χαῖρε· β. καὶ σύ γ', ὦ ξένε·
σοὶ γὰρ μέτεστιν ἔτι χαρᾶς, ἡμῖν δ' ἅλις.

Cf. epigr. 667, ubi quae dixi de formula γενναῖά σου firmantur plane Aeliani epistula 3 (p. 17 ed. Herch.): ἐὰν μὲν σὺν παύσηται, καλά σου καὶ μετιόντων φίλοι, quae non recte temptavit Hercherus. — Ceterum memorabiles notae personis distinguendis additae, magis etiam memorabiles apostrophorum notae vv. 3. 4. 5.

1884 Romae repertus in sepulcreto Esquilino in via q. d. principis Amadei *pilastro di travertino.*

ΝΥΜΦΩΝΙΡΙΝΑ
ΜΑССΑΛΙΩΤΑ
ΧΑΙΡΕ

Lanciani *bull. comun.* 1884 p. 16.
Νύμφων Ἰρίνα Μασσαλιῶτα χαῖρε.

1885 In villa Albani MAR. Ibidem extat etiamnunc cippus grandis.

ΝΥСΗ
ΜΟΔΕСΤΟС

ad sinistrum latus:

ΝΥСΑ
ΒΙΟΥ
ΤΗ · ΚΕ ·

Descripsi. Marini sched. Vat. 9120 f. 160, ed. *I. A.* 185, 163 (hinc Franz 6449).
Νύση Μόδεστος. — .. Νῦσα ..βίου [ἔζ(ησεν)] ἔ]τη κε'.

1886 In Sancto Stephano apud Cacum OMNES. Regio Pineae ἐν τῇ ἰδίᾳ τοῦ στεφάνου τοῦ κόκκου ACC.

Θ · Κ
· ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ
· ΖΗΣΑΝΤΙ · ΕΤΗ
· ΙΗ ·
ΝΕΩΝΙ ΖΗ ·
ΣΑΝΤΙ · ΕΤΗ
· ΙΖ ·
ΞΕΝΟΦΩΝΟΠΑΤΡ
ΕΠΟΗΣΕΝ

Duo omnino videntur apographa fuisse, unum quod litteris minusculis vitiose scriptum extat apud Sabinum Chis. V 168 f. 107, melius idem habent Sabinus Marc. f. 133', Ottobon. f. 104; Iucundus Magl. 28, 34 f. 46 et Bonon.; per schedas Piccartinas Reinesius synt. XII 103, epist. p. 341. Alterum ab Accursio ipso, credo, factum Ambr. D 420 f. 52, quod habent etiam Pighius Berol. f. 85 et Ligorius Neap. VII 482 (ex Ligorio et schedis Ambrosianis Murat. 1232, 8). Praeterea interpolatum titulum refert Donius 'ex vetusto libro ms.' sched. Marucell. A 188 itemque Vatic. 7113 f. 9 (ex sylloge Alexandri), ed. IV 56. Repetiit ex editis Franz 6450. Exhibui Accursianum.

Chisianum sic Ζενοφωντι ζησαντι | ετη ο . σαντι ετη η νεω]ν 311Z Ζεεφων ο πaΤΗρ ο εποησεν, ex quo foliola addidi vv. 3 et 8.

8 ΟΠΟΙΗΤΗC · ΕΠΟΙΗCΕΝ Don. — ΠΑΤΗΡ habet Accursius (Pighius, Ligorius); reliqui praeter Chisianum ΠΑΤΗΡ.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ξενοφῶντι ζήσαντι ἔτη ιη', Νέωνι ζήσαντι ἔτη ιζ', Ξενοφῶν ὁ πατὴρ ἐποίησεν.

1887 In museo lapidario Vaticano lapis Tiburtinus crebris foraminibus horridus; sculptoris manum obscuravit pictor.

ΞΕΝΩΝΑΙΧΠΙΖ
ΓΥΝΔΑΡΙΤΙ
ΦΙΛΟCΟΦΕΧΑΙΡ

Descripsi. Ex schedis Thorlacii Franz 6451.

1 ΑΡΧΙΙΓ Thorl. — 2 ΤΥΝΔΑΡΙΤ+ Thorl.

Ξένων Ἀρχ[ύτα]? Τυνδαρῖτ[α], φιλόσοφε χαῖρ[ε].

1888 In hortis Caelimontanis Matthaeiorum OMNES. Olim in horto Iuliani Caesarini DON. Mar.

ΤΟΥΤΟΥΤΟΥΜΝΗ
ΜΕΙΟΥΚΑΙΤΩΝΚΑ
ΤΕΠΙΚΕΙΜΕΝΩΝΣΟ
ΡΩΝΚΗΔΕΤΑΙΓΝΑΙ
ΟΚΤΑΟΥΙΟΣΒΑΣΣΙΛ
ΛΟΣΚΛΗΡΟΝΟΜΟΣ
ΟΚΤΑΟΥΙΑCΥΓΕΙΑC

Descripserunt Donius Vat. 7113 f. 32. Marucell. A 188; Sirmond Paris. 10808 f. 17; Gudius ed. 208, 10; Ptolomeus sched. cod. Sen. VIII 3, 63, indeque Murat. 1719, 10; ex Gudio Venuti mon. Matth. III 169; ex editis Franz 6624.

1 litteras ligatas Ptol. et Gudius (Venuti) — 3 ΚΑΤΕΙΝΙΕΙ Don. Vat. ΚΑΤΕΙΠΙΚΕΙ Don. Mar. — extr. ΕΟ (pro ΣΟ) Gud. (Ven.) — 5. 6 ΒΑΣΣΙΛ|ΛΟΣ Don. ΒΑΣΣΙΑ|ΛΟΣ Ptol. Sirm. Gud. (Ven.) ΒΑΣΣΙΑ|ΝΟΣ Murat.

Τούτου τοῦ μνημείου καὶ τῶν κατεπικειμένων σορῶν κήδεται Γναῖ(ος) Ὀκτάουιος Βάσσιλλος κληρονόμος Ὀκταουίας Ὑγείας.

1889 Fortasse urbana. Florentiae in museo publico GOR. Ibidem (*Uffizii*) nunc extat tabula marmorea.

Θ Κ
ΔΥΟΤΕΚΝΟΙC
ΟΚΤΑΒΙΩΕΡ
ΜΗ·ΕΤΩΝ·Η·
ΚΑΙ·ΟΚΤΑΒΙΩ
ΕΥΚΛΗΤΙ·Μ·
ΕΠΟΙΗCΕΝ·Ο
ΒΙC·ΤΡΟΦΙΜ
ΠΑΤΗΡ·Α

Descripsi. Habet Montfaucon cod. Par. 11919 f. 230, 11; ed. Gori I 50 n. 97 (inde Murat. 1194, 7); denuo Osann syll. 532, 14; ex suo apographo Franz 6623.

Θ. κ. Δύο τέκνοις Ὀκταβίῳ Ἑρμῇ, ἐτῶν η', καὶ Ὀκταβίῳ Εὐκλῆτι, μ(ηνῶν) η'. ἐποίησεν Ὀ[κτά]βις Τρόφιμ[ος ὁ] πατὴρ α[ὐτῶν].

1890 *Nella vigna del Duca Cesarini* PTOL. Romae in museo (i. e. apud ipsum) FABR. Sine loco VALL. MONTF. Nunc Urbini in aedibus Ducalibus.

ΘΕΟΙCΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙC
ΕΝΘΑΔΕΓΩΚΕΙΜΑΙΟΛΥΜΠΙΑ·ΕΤΩΝ
ΚΒ·ΕΛΛΗΝΜΕΝΤΟΓΕΝΟCΠΑΤΡΙCΔΕΜΟΙΠΟΝ
ΑΠΑΜΕΑ·ΟΥΔΕΝΑΛΟΙΠΗCΑCΑΟΥΜΕΙΚΡΟΥΨΥΧΗΝΟΥΜΕΓΑΛΟ
ΚΡΑΔΙΗΝ·CΤΗΛΗΝΔΗΝΕΠΥΗCΑΚΑΤΑΧΘΟΝΑΔΑΚΡΥCΙΘΕΡΜΟΙC
ΠΑΡΘΕΝΟΝΗΝΕΛΑΒΟΝCΩΤΑCΟΛΥΜΠΙΑΔΙΠΕΠΟΙΚΑ·CΤΟΡΓΗ
ΓΑΡΜΕΓΑΛΗΤΩΝΑΜΦΟΤΕΡΩΝΔΙΕΜΕΙΝΕΝ·ΩCΟΠΟΥΦΩC
ΤΟΓΛΥΚΥΝΠΑΡΕΜΕΙΝΕΑΚΤΕΙCΙΕΠΙΛΑΜΠΩΝ·ΗΔΥΝΑΠΟ
CΤΟΜΑΤΟCΚΑΙΓΛΥΚΥΝΩCΜΕΛΙΤΙΝ·ΤΑΥΤΗΝΤΗΝCΤΗ
ΛΗΝΕΠΥΗCΑCΩΤΑCCΕΦΙΛΗCΑC·ΨΥΧΗΔΙΨΩCΗ
ΨΥΧΡΟΝΥΔΡΩΜΕΤΑΔΕC *sic*
ΑΔΕΛΦΟCΤΑΥΤΗCΕΠΕΓΡΑΨΕΝ

Descripsi ex ectypo a Bormanno facto. Edidit Montfaucon palaeogr. p. 171. 172 tabula aere incisa; Fabretti X 506; extat in schedis Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 305 et in cod. Vallicell. R 26 f. 266 cum versione Latina 'auctore D. Io. Machario.' Ex editis Franz 6267. Cf. epigr. 719.

Quae v. 1. 2. 9 extra lineam posui in ectypo non apparuerunt; v. 2 plenus in solo Vallicelliano apographo est.

Θεοῖς καταχθονίοις.
Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Ὀλυμπία ἐτῶν κβ',
Ἕλλην μὲν τὸ γένος, πατρὶς δέ μοι ἦτον Ἀπάμεα·
οὐδένα λοιπήσασα
οὐ μεικροῦ ψυχήν, οὐ μεγάλου κραδίην.
στήλην δ', ἣν ἐπύησα κατὰ χθόνα δάκρυσι θερμοῖς,
παρθένον ἣν ἔλαβον, Σωτᾶς Ὀλυμπιάδι πεποίηκα.
στοργὴ γὰρ μεγάλη τῶν ἀμφοτέρων διέμεινεν,
ὡς ὅπου φῶς τὸ γλυκὺν παρέμεινε ἀκτεῖσι ἐπιλάμπ[ο]ν,
ἡδὺν ἀπὸ στόματος καὶ γλυκὺν ὡς μελίτιν.
ταύτην τὴν στήλην ἐπύησα Σωτᾶς σε φιλήσας.
ψυχῇ διψώσῃ ψυχρὸν ὕδωρ μετάδ[ο]ς·
ἀδελφὸς ταύτης ἐπέγραψεν.

1891 In aedibus Merolli tabula marmorea.

ΜΝΗΜΗC
ΧΑΡΙΝ
ΠΡΟΕΘΗΚΑΟ
ΜΗΡΟCΓΥΝΑΙΙ
ΒΑCΙΛΙΚΗCΥΝΖΗ
CΑCΑΜΟΙΕΤΕC
ΔΕΚΑΜΗCΙΝΒ

Descripsit Gatti a. 1877; contulit Henzen.

Μνήμης χάριν προέθηκα Ὅμηρος γυναι[κὶ] Βασιλικῇ, συνζήσ[α]σά μοι ἔτεσ[ι] δέκα, μησὶν β'.

1892 Cippus magnus marmoreus. In ecclesia S. Michaelis post aedem S. Petri Cyriacvs et similiter Ivc. Filon. Maz. Apian. (Gallacc.) alii. *Nel borgo di S. Pietro in casa del card. Cesi* Lig. Neap. Smet. et addens 'raptum ex aede Michaelis' Met. 6039. Apud Alexandrum Albani a. 1716 Bianch. 348. In museo Capitolino Gvasco. Ibidem nunc est.

a

in latere sinistro:

TV · QVI · SECVRÁ
PROCÉDIS · MENTE
PARVMPER · SISTE GRADVM
QVAESO · VERBAQVE
PAVCA · LEGE
ILLA · EGO · QVAE · CLARIS
FVERAM · PRAELATA
PVELLIS · HÓC · HOMONOEA
BREVI · CONDITA · SVM
TVMVLO
CVI · FORMAM · PAPHIE
CHARITES · TRIBVERE · DECÓ
REM · QVAM · PALLAS
CVNCTIS · ARTIBVS · ERVDIIT
NÓNDVM · BIS · DENOS · AE
TAS · MEA · VIDERAT · ANNOS
INIÉCERE · MANVS · INVIDA
FÁTA · MIHI
NEC · PRÓ · ME · QVEROR · HOC
MORTE · EST · MIHI · TRISTIOR
IPSA · MAEROR · ATIMÉTI
CONIVGIS · ILLE · MEI
SIT · TIBI · TERRA · LEVIS · MVLIER · DIGN
ISSIMA · VITA · QVAEQVE · TVIS
ÓLIM · PERFRVERÉRE · BONIS

b

in fronte:

ATIMETVS · PAMPHILI
TI · CAESARIS · AVG · L · L
ANTEROTIÁNVS · SIBI · ET
CLAVDIAE · HOMONOEAE
CONLIBERTAE · ET
CONTVBERNALI
ΗΠΟΛΥCΕΙΡΗΝΩΝΛΙΓΥΡΩΤΕΡΗΗΠΑΡΑΒΑΚΧΩΙ
ΚΑΙΘΟΙΝΑΙCΑΥΤΗCΧΡΥCΟΤΕΡΗΚΥΠΡΙΔΟC
ΗΛΑΛΙΗΦΑΙΔΡΗΤΕΧΕΛΕΙΔΟΝΙCΕΝΘΟΜΟΝΟΙΑ
ΚΕΙΜΑΙΑΤΙΜΗΤΩΙΛΕΙΠΟΜΕΝΗΔΑΚΡΥΑ
ΤΩΙΠΕΛΟΝΑCΠΑCΙΗΒΑΙΗCΑΠΟΤΗΝΔΕΤΟCΑΥΤΗΝ
ΔΑΙΜΩΝΑΠΡΟΙΔΗCΕCΚΕΔΑCΕΝΦΙΛΙΗΝ
PERMISSV · PATRONI
INFRONTELONGVM P · V · LATVM · P · IV

c

in latere dextro:

SI · PENSÁRE · ANIMÁS
SINERENT · CRVDELIA · FÁTA
ET · POSSET · REDIMI · MORTE
ALIENA · SALVS
QVANTVLA CVM QVE · MEAE
DEBENTVR · TEMPORA · VITAE
PENSASSEM · PRO TE · CÁRA
HOMONOEA · LIBENS
AT · NVNC · QVOD · POSSVM · FVGIAM
LVCEM QVE · DEÓS QVE · VT · TE
MÁTVRA · PER · STYGA · MORTE · SEQVAR
PARCE · TVAM · CONIVX · FLETV
QVASSARE · IVVENTAM
FATAQVE · MAERENDO · SOLLI
CITARE · MEA
NIL · PRÓSVNT · LACRIMAE NEC
POSSVNT · FÁTA · MOVERI · VIXIMVS
HIC · OMNIS · EXITVS · VNVS · HABET
PARCE · ITA · NON · VNQVAM · SIMILEM
EXPERIÁRE DÓLOREM ET
FAVEANT · VÓTIS · NVMINA
CVNCTA · TVIS
QVODQVE MIHI · ÉRIPVIT
MORS · INMATVRA · IVVEN
TAE · ID · TIBI · VICTVRO
PROROGET · VLTERIVS

Latina ex Henzenii, Graeca ex meo apographo. Cyriacus Marc. XIV 124 f. 146—148, Vat. 6875 f. 87 sq. (*a* et *b* etiam f. 72'); Iucundus Veron. f. 22, Magliab. 28, 5 f. 46; 28, 34 f. 53 (syll. II); Sabinus (Latina sola) Marc. X 195 f. 211. 219'. 222, Ottobon. 2015 f. 73'. 110. 134; cod. Ambros. A 55 f. 19'; simile Cyriaco exemplum habet Apianus 233 (cf. 262, 4); ex Iucundo Mazochius epigr. f. 163. — Ex posterioribus habent cod. Filonard. f. 60 (Graeca Latine versa); Accursius Ambr. O 125, 68; Metellus ad Mazochium Vat. 8495 f. 163' ex P(etri) V(arondellii), A(lphonsi) C(astri), denique ex suo apographo (cf. Vat. 6040 f. 17 sq.); Smetius ms. Neap. p. 242, ed. f. 124 (inde Grut. 607, 4) ex suo apographo; Ligorius Neap. VII 461; Knibbe Berol. f. 51; Ach. Statius Vallicell. f. 83'; Boissard ms. f. 68, ed. III 83. Ex schedis Manutii (Graeca) Donius ed. VIII 92; Guasco MC 509; Osann syll. p. 490 n. 44 ex codicibus Guelferbytano s. XV Apulei grammatici et Riccardiano. Memorat Bianchini Veron. 348 f. 28 et 362 fasc. 2 f. 47. Repetiit ex editis Franz 6268 (inde ego epigr. 582). Recensuit Henzen CIL VI 12652.

Atimetus Pamphili Ti(berii) Caesaris Aug(usti) l(iberti) l(ibertus) Anterotianus sibi et Claudiae Homonoeae conlibertae et contubernali — permissu patroni. in fronte longum p(edes) V, latum p(edes) IV.

b

Ἡ πολὺ Σειρήνων λιγυρωτέρη, ἡ παρὰ Βάκχῳ
καὶ Θοίναις αὐτῆς χρυσοτέρη Κύπριδος,
ἡ λαλιὴ φαιδρή τε χελιδονὶς ἔνθ' Ὁμόνοια
κεῖμαι Ἀτιμήτῳ λειπομένη δάκρυα,
τοῦ πλέον ἐσχατίη βαιῆς ἀπο· τὴν δὲ τοσαύτην
δαίμων ἀπρεπέως ἐσπάδισεν φιλίην.

a

Tu qui secura procedis mente, parumper
siste gradum, quaeso, verbaque pauca lege:
illa ego quae claris fueram praelata puellis,
hoc Homonoea brevi condita sum tumulo,
cui formam Paphie, Charites tribuere decorem,
quam Pallas cunctis artibus erudiit:
nondum bis denos aetas mea viderat annos,
iniecere manus invida fata mihi.
nec pro me queror hoc: morte est mihi tristior ipsa
maeror Atimeti coniugis ille mei.

Sit tibi terra levis, mulier dignissima vita
quaeque tuis olim perfruerere bonis.

c

Si pensare animas sinerent crudelia fata
et posset redimi morte aliena salus,
quantulacumque meae debentur tempora vitae
pensassem pro te, cara Homonoea, libens:
at nunc quod possum fugiam lucemque deosque,
ut te matura per Styga morte sequar.

Parce tuam, coniux, fletu quassare iuventam
fataque maerendo sollicitare mea:
nil prosunt lacrimae nec possunt fata moveri;
viximus: hic omnis exitus unus habet.
parce, ita non unquam similem experiare dolorem
et faveant votis numina cuncta tuis,
quodque mihi eripuit mors immatura iuventae,
id tibi victuro proroget ulterius.

1893 Originis ut videtur urbanae (cf. Bormann CIL XI n. 312*, 9). — Perusiae *nello studio di Cesare Crispolti, autore di quest' opera* CRISP. MUR. *Nella villa suburbana dei Signori Vitiani* SCVT. VERM. Ibidem vidit BORM.

Θ Ш
ΟΝΗCΙШΟC
ΑΛΕΖΑΝΔΡΑ
ШΝΗШΗCΕΙΝΕ
ΚΕΝΕ·ΠΟΙ
·ΗCΕΝ·

Descripsit Bormann, qui mihi excerpsit etiam ex Crispolti ms. bibl. Perus. (a. fere 1616) f. 62 et ex Scutilli libro *storia di Perugia* (ms. Perus.) p. 393. Ediderunt Murat. 1486, 10 missam a Philippo Camerinio Camerte; Vermiglioli *inscr. Perug.* II 425, 2 (564, 2 ed. 2); Franz 6332*b*.

Θ(εοῖς) m(anibus). Ὀνήσιμος Ἀλεξάνδρᾳ μνήμης εἵνεκεν ἐποίησεν.

1894 Romae in S. Pauli e coemeterio S. Sebastiani.

ΟΝΗCΙ,ШΟ
ΚΑΛΛΙΤΥ
ΧΩΙΤΩΙΥ
ΕΤΩΝΙ̅Β̅
ШΝΗШΗC
ΧΑΡΙΝΕΠΟΙ

Marini Vat. 9125 f. 354.

Ὀνήσιμο[ς] Καλλιτύχῳ τῷ υ[ἱῷ] (vel υἱῷ), ἐτῶν ιβ', μνήμης χάριν ἐποί[ει].

1895 Fortasse urbana. In agro Bononiensi olim apud Marchionem de Bevilacqua, in regio vere Suburbano Tusculani MALVAS. Nunc Bononiae in museo universitatis cippus.

Θ Κ
ΟΝΗCΙΜΟC
ΚΑΙΟΛΥΜΠΙΑ
ΟΝΗCΕΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤ"
ΘΥΓΑΤΡΙ
ΜΝΕΙΑCΧΑΡΙΝ

Descripsimus Zangemeister et ego. Malvasia marm. Felsin. p. 441; inde Muratori 1195, 9 et Franz 6744.

Θ. κ. Ὀνήσιμος καὶ Ὀλυμπία Ὀνήσει γλυκυτάτῃ θυγατρὶ μνείας χάριν.

1896 In columbario ad viam Latinam reperto ab Campana a. 1840. Est etiamnunc in vinea Codini.

ΘΕ ΚΑ
ΟΝΗϹΕΙΜΟϹ
ΕΙϹΕΙΔΩΡΗ
ΤΗϹΥΝΒΕΙΩ
ΕΑΥΤΟΥΒΕΙΩϹΑ
ϹΗ ΕΤΗ
ΕΙΚΟϹΕΙ
ΜΝΗΜΗϹΧΑΡΕ
ΙΝ

Descripsi. Edidit O. Iahn spec. epigr. (1841) p. 37 n. 103 ex schedis Aemilii Braun; inde Franz 6422; denuo Henzen CIL VI 4997.

Θε(οῖς) κα(ταχθονίοις).
Ὀνήσιμος Εἰσιδώρῃ τῇ συνβείῳ ἑαυτοῦ βειωσάσῃ ἔτη εἴκοσι μνήμης χάριν.

1897 *Nella vigna del card. di Carpi* Lig. Urna inventa in vinea B. de Piscio(?) Man. In aedibus pensoni(?) patricii de bufalo Romani Gall.

Θ Κ
ΟΝΗϹΙΜΟΥ·ΕΠΟΙ
ΗϹΗ·ΑΙΛΙΑ·ΟΛΥΜ
ΠΙΑϹ·ΑΓΑΘΩ
ϹΥΜΤΡΟΦΩ

Ligorius Neap. VII 466 (Suares. Vat. 9139 f. 83); Manutius Vat. 5237 f. 171'; Galletti Chis. V 167 f. 359; ex Ligorio Murat. 1486, 9 (Franz 6453).

Versus non divisit Gall. — 1 Θ·Κ· Gall. — 2 ΕΠΟ Lig. — 3 ΟΛΥΝ Lig. — 5 extr. notulam habet unus Manut.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις) Ὀνησίμου· ἐποίησ[ε]? Αἰλία Ὀλυμπιὰς ἀγαθῷ συ[ν]τρόφῳ.

1898 In vinea Aquari (Visc.) extra portam Latinam reperta a. 1862 Atti.

ΟΝΗϹΙΜΕ·ΙΛΙΕΥ
ΧΑΙΡΕ

Descripsit C. L. Visconti. Habent *atti del ministero pontificio del commercio*, unde excerpsit Henzen.

Ὀνήσιμε Ἰλιεῦ, χαῖρε.

1899 Romae in aedibus Vaticanis.

ΟΝΗϹΙΜΗ

Edidit Osann p. 442, 125; inde Franz 6452.
Ὀνησίμη.

1900 Romae inter portam S. Laurentii et portam Maiorem repertus cippus marmoreus.

Θ Κ
ΟΡΤΗϹΕΙΝΟϹ·ΕΝΘΑΔΕΚΕΙ
ΤΑΙΓΕΝΟΜΕΝΟϹΜΕΝΑΝΗΡΑΡΙ
ϹΤΟϹΙΑΤΡΟϹΔΕΤΗΝΤΕΧΝΗΝΕΝ
ΛΟΓΟΙϹΦΙΛΟϹΟΦΟΙϹΚΑΙΗΘΕΙΘΑΥ
ΜΑϹΤΟϹΒΙΩϹΑϹΕΤΗ·Ν·Β·ΜΗΝΑϹ
Ϛ·ΗΜΕΡΑϹΙ·Γ·ϹΥΝΕΜΟΙΔΕΤΗϹΥΝ
ΒΙΩΕΒΙΩϹΕΝΕΤΗ·Ι·Θ·ΠΑΡΑΗΜΕ
ΡΑϹ·Ζ·ΕΠΟΙΗϹΑΦΛΑΒΙΑΦΗϹΤΑ
ΤΩΕΜΑΥΤΗϹΑΓΑΘΩΑΝΔΡΙ
ΜΕΤΑΤΩΝΘΥΓΑΤΕΡΩΝΜΝΗ
ΜΗϹ ΧΑΡΙΝ

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1885 p. 222.

Θ. κ. Ὀρτησεῖνος (Ὀρτησε[ι]νὸς?) ἐνθάδε κεῖται, γενόμενος μὲν ἀνὴρ ἄριστος, ἰατρὸς δὲ τὴν τέχνην, ἐν λόγοις φιλοσόφοις καὶ ἤθει θαυμαστός, βιώσας ἔτη νβ', μῆνας ς', ἡμέρας ιγ'. σὺν ἐμοὶ δὲ τῇ συνβίῳ ἐβίωσεν ἔτη ιθ' παρὰ ἡμέρας ζ'. ἐποίησα Φλαβία Φῆστα τῷ ἐμαυτῆς ἀγαθῷ ἀνδρὶ μετὰ τῶν θυγατέρων μνήμης χάριν.

1901 In vinea Bosii Don. Gud. (qui addit 'extra portam Flaminiam'). In villa Caesarina Ptol.

Θ Κ
Γ·ΟϹΤΙΛΙΟϹ
ΑΓΑΘΟΠΟΥϹ·ΝΕΙ
ΚΑΕΥϹ·ΕΝΤΑΥΘΑ
ΚΕΙΜΑΙ·ΚΛ·ΕΥΤΥΧΙ
ΑϹ·ΤΥΜΒΕΥΘΕΙϹ
ΧΕΡΙ·ΖΗϹΑϹ·ΕΤΗ·ΛΒ·
ΠΡΟΝΟΟΥϹΗϹ·ΤΟΥ
ΜΝΗΜΑΤΟϹ·ΙΟΥΛ·
ΛϹ·ΙΤΑΛΙΚΗϹ·ΟϹΔΕ
ΛΝϹΚΥΛΗ·ΜΕ·ΤΕΑΥ
ΤΩΘΑΛΑϹϹΑ·ΠΛΩ
ΤΗ·ΜΗΔΕ·ΓΗ·ΒΑΤΗ·

Sic Donius Marucell. A 293 p. 198; descripsit Gudius 306, 9; est in schedis Ptolomaeis cod. Sen. VIII 2, 294; inde Murat. 1063, 4; repetiit Franz 6625.

2 ΓΟϹΤΙΛΙΟϹ Ptol. — 4 ΚΛΕΥϹ Gud. — 5 ΚΕΙΝΑΙ Ptol. — 6 ΤΥΜΒΕΥΘΕΙΕ Gud. — 13 ΜΗΔΕΙΗ Ptol.

Θ. κ. Γ. Ὀστίλιος Ἀγαθόπους Νεικαεὺς ἐνταῦθα κεῖμαι Κλ(αυδίας) Εὐτυχίας τυμβευθεὶς χερί, ζήσας ἔτη λβ', προνοούσης τοῦ μνήματος Ἰουλίας Ἰταλικῆς. ὃς δὲ ἂν σκυλῇ, μ[ή]τε αὐτῷ θάλασσα πλωτὴ μηδὲ γῆ βατή.

Verba ἐνταῦθα κεῖμαι … τυμβευθεὶς χερί ex carmine iambico residua.

1902 In aedibus Merulli.

mulier
lecto decumbens

ΒΑΛΕΝΤΕΙΝΕΛΛΥΠΕ
ΧΑΙΡΕ

Descripsit Gatti a. 1877; contulit Henzen.
Βαλεντεῖνε ἄλυπε, χαῖρε.

1903 Romae apud Io. Bapt. Guidium.

ΘΕΟΙΣΚΑΤΑΧΘΟΝΙ
ΟΙΣ · Γ · ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ
ΔΑΡΙΟΣ ΟΥΑΛΕ
ΡΙΩΔΙΟΓΕΝΙΑ
ΝΩ · ΥΩ · ΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΩ · ΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ · ΕΤΩΝ · Β ·
ΜΗΝ · ΙΑ · ΕΥΨΥΧΙ
ΤΕΚΝΟΝ ·

C. L. Visconti *giorn. arcad.* 1856 vol. 144 p. 50.

Θεοῖς καταχθονίοις. Γ. Οὐαλέριος Δαρεῖος Οὐαλερίῳ Διογενιανῷ υἱῷ γλυκυτάτῳ μνήμης χάριν, ἐτῶν β', μη(νῶν) ια'. εὐψύχι τέκνον.

1904 In vinea Petri de Valle reperta m. Febr. a. 1590.

ΟΣΑΝΕΙΣΤΟΥΤΟΤΟΗΡΩΟΝΕΞΩΤΟΥΓΕΝΟΥΣΘΗ
ΔΩΣΕΙΤΩΦΙΣΚΩΔΗΝΑΡΙΑΜΣΙΕΝΤΗΜΑΚΡΑ
Γ · ΟΥΑΛΕΡΙΟΣΔΙΔΑΣΠΑΤΗΡΕΠΕΓΡΑΨΕ

Donii sched. Maracell. A 188.

Ὃς ἂν εἰς ταῦτα τὸ ἡρῷον ἔξω τοῦ γένους θῇ, δώσει τῷ φίσκῳ δηνάρια μ(υριάδας) β' ..... Μάκρα(?) Γ. Οὐαλέριος Διδᾶς πατὴρ ἐπέγραψε.

1905 In ecclesia sancte venere Sab. *Nell' ag .....* (legere non potui) Man. *Nella chiesa abbandonata presso l' ospitale degli Albanesi* Lig. Neap. *Dalla via Tiburtina* Lig. Taur.; fictum fortasse utrumque. Ad S. Laurentium Grvt. Sirm. Extat in hortis Iacobi Ingamii Sandr. Nunc in museo Vaticano tabula marmorea litteris inaequalibus inscripta.

Θ ✝ Κ
ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ
ΠΟΛΕΜΩΝ
ΤΗΜΑΚΑΡΙΑ
ΕΑΥΤΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΙ
ΣΤΛΑΚΚΙΑ

Descripsi. Sabinus Ottobon. f. 141; Manutius Vat. 5241 p. 268; Ligorius Neap. VII 478, Taur. XV; Sirmond Paris. 10808 f. 13'. Ediderunt Grut. 837, 9 ex Knibbianis; Sandrius in Oderici dissert. p. 379; Osann syll. 424, 21; ex prioribus Franz 6525 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Οὐαλέριος Πολέμων τῇ μακαρίᾳ ἑαυτοῦ γυναικὶ Στλακκίᾳ.

1906 Romae Od. *Trovata nella villa Pellucchi* (vel *Pellucca* Vat. 9133) Mar. Vat. 9116. *Vidi presso il sign. abb. Chaupy* Mar. ed. In museo abb. Campionis Griv.

ΟΥΑΛΕΡΙΑΟΛΥΜ
ΠΙΑΣ
ΟΥΑΛΕΡΙΟΥΜΕΝΑΝΔΡ
ΟΥ · ΘΥΓΑΤΗΡΑΣΙΑΝΗ
ΠΟΛΕΩΣΛΑΟΔΙΚΕΙ
ΑΣ · ΖΗΣΑΣΑ · ΕΤΗ
ΙΒ

Oderici *annali lett. d' Italia* (*Modena* 1762) I 2, 209; Marini sched. Vat. 9116 f. 149', 9133 f. 288; ed. idem *arv.* II 478; Grivaud de Vincelle catal. ant. abb. Campionis de Tersan p. 15 n. 74. Ex Marinii editione Franz 6626.

5 ΠΟΛΕΣΔΟΣ Od. ΠΟΛΕΣΟΣ Griv.

Οὐαλερία Ὀλυμπιάς, Οὐαλερίου Μενάνδρου θυγάτηρ, Ἀσιανὴ πόλεως Λαοδικείας, ζήσασα ἔτη ιβ'.

1907 Romae cippus repertus ad aedem S. Eusebii.

ΟΥΑΡΙΑ · ΜΑΡΚΟΥΕΞΕΛΕ
ΘΕΡΑΔΑΙΟΥΧΑΙΡΕ

Lanciani *bull. comun.* 1884 p. 19.

Οὐαρία Μάρκου ἐξελε[υ]θέρα Δαίου χαῖρε.

Varia M. Varii liberta, Daii uxor fuit.

1908 Romae in aedibus Conservatorum. Litterae procerae et parum bonae.

ΟΥΝΟΜΑΟΥΑΡΙΑΝΗ
ΠΕΝΤΑΕΤΗΣ · ΔΕΘΑΝΕΝ
vacat

Descripsit Io. Schmidt, eiusdemque utor ectypo.

Superest carminis sepulcralis pentameter:

οὔνομα Οὐαρι[α]νή, πενταέτης δ' ἔθανεν.

1909 Ex Statiliorum sepulcreto in Esquiliis effosso tabula marmorea, nunc in museo Kircheriano.

ΓΑΙΟΣ ΟΥΕΔΟΥΣ
ΙΔΑΜΕΠΕΝΤΑΕΤΗΟΛΙΓΗΕΚΡΥΨΑΤΟΚΡΟΣΣ *sic*
ΛΑΙΣΤΟΥΤΑΧΕΩΣΑΝΤΙΑΣΑΝΤΑΙΔΕΩ·
ΝΟΜΑΔΗΔΙΖΗΣΑΙΕΝΙΠΡΩΤΟΙΣΙΜΕΜΗΣ
sic M·SPES·ES·EXTERNIS·SEMPER·COMMITTIMVS ORIS·

in aversa parte:

EROS·LIBERTVS·
AD·AEDIFICIA

Descripsi. Brizio *pitture e sepolcri* (1876) p. 107 n. 476; Henzen CIL VI 6225; ego epigr. add. 697 *a*.

Γάιος Οὐεδιόν[ιος.
Πα]ιδά με πενταέτη ὀλίγη ἐκρύψατο κρ(ω)σσό[ς,
ἀ]λλάκτου ταχέως ἀντιάσαντ' Ἀΐδεω.
οὔ]νομα δ' (αἰ) δίζησαι, ἐνὶ πρώτοισί με μή[ς]?
Ia]*m spes externis semper committimus oris.*

Graeci carminis versum tertium non satis intellego, nisi quod verbis ἐνὶ πρώτοισι significari puto versum primum, ubi nomen pueri defuncti perscriptum est. Latina sic explicat Mommsenus ut sit parentum querella 'iam nos spem nostram (i. e. puerum) *telluris gremio in omne tempus committimus.*'

1910 In aedibus Delphiniorum Lips. Boiss. (in conclavis D. Gentilis Delphini Boiss. ms.) Knibb. *Nel palazzo del già sign. Mario Delfino, oggi dei signori Alferi presso Campidoglio* Ptol.

ΟΥΕΝΕΡΙΑΙ
ΕΤΩΝ ΚΔ
ΑΜΕΘΥΣΤΟΣ
ΣΥΝΔΟΥΛΗ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ

Lipsius auct. p. 59; Boissard ms. f. 184, ed. V 125; ex schedis Boissardii Knibbe Berol. p. 9; sched. Ptolem. cod. Sen. VIII 3 p. 218 (Murat. 1605, 8); ex Lipsio et Boissardio Grut. 999, 9; repetiit Franz 6680.

4 ΣΥΝΔΟΥΛΑΩ Knibbe — 6 ΕΠΟΗΣΕΝ Ptol.

Οὐενερίᾳ ἐτῶν κδ' Ἀμέθυστος συνδούλῃ γλυκυτάτῃ ἐποίησεν.

1911 Romae ad viam Portuensem duobus ab urbe chilometris.

Υ Κ
ΜΟΥΛΠΙΟΣΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΕΠΟΙΗΣΕΝΖΩΝΕΑΥΤΩΚΑΙΤΟΙΣ
ΙΔΙΟΙΣΛΟΝΓΕΙΝΗΦΙΛΙΠΠΗΣΥΜΒΙΩΚΑΙΑΙΛΙΑΦΑΥΣΤΕΙΝΕ *sic*
ΚΑΙΟΥΛΠΙΗΚΑΛΛΙΦΑΝΙΗΚΑΙΑΥΡΗΛΙΩΦΙΛΙΠΠΩΚΑΙΟΥΛ
ΠΙΗΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΗΥΙΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΕΠΙΓΕΝΝΩΜΕΝΟΙΣΕΞ
ΑΥΤΩΝΚΑΙΤΟΙΣΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΑΥΤΩΝ
sic //ΙΝΙΤΟΠΟΣΕΧΑΡΙΣΘΗΑΓΙΟΜΙΝΔΙΩΝΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝ
sic //ΙΝΔΙΗΣΡΗΓΕΙΝΕΣΜΕΧΡΙΤΗΣΕΙΣΟΔΟΥΤΗΣΘΥΡΟΣ
//ΗΣΚΟΙΝΗΣ INFR·P·XVI IN AG·P·XVII
ΚΑΙΟΥΛΠΕΙ·Ω·Α·ΓΑΠΗΤΩ ΤΠΟΟΝ·Ε·ΝΑ·ΑΠΟ

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1885 p. 254.

Ὑ(πνῳ?) κ(αταχθονίῳ). Μ. Οὔλπιος Ἀλέξανδρος ἐποίησεν ζῶν ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἰδίοις, Λογγείνῃ Φιλίππῃ συμβίῳ καὶ Αἰλίᾳ Φαυστείν[ῃ] καὶ Οὐλπίᾳ Καλλιφανῇ καὶ Αὐρηλίῳ Φιλίππῳ καὶ Οὐλπίᾳ Ἀλεξανδρείᾳ υἱοῖς (i. e. *liberis*) καὶ τοῖς ἐπιγεννωμένοις ἐξ αὐτῶν καὶ τοῖς ἀπελευθέροις [καὶ ἀπελευθέροις] ἀπελευθέρων αὐτῶν, τὸν (i. e. ὅστις) τόπος ἐχαρίσθη ἀ[π]ὸ Μινδίων κληρονόμων [Μ]ινδίας Ῥηγεῖν[η]ς, μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς θύρ[α]ς [τ]ῆς κοινῆς, *in fr(ontem) p(edes) XVI, in ag(rum) p(edes) XVII.* — καὶ Οὐλπίῳ Ἀγαπητῷ τέκνῳ ἕνι ἀπὸ .....

Iuxta repertus est titulus *Mindio Thaumasio* positus.

1912 *Tolta dalla via Appia e si trova nela casa di Maffei* Lig. In columna via Appia Met.

Μ
ΟΥΛΠΙ
ΟΣ·ΓΟΡ
ΓΙΑΣ

Ligorius Neap. VII 434, VIII 176'; Metellus Vat. 6039 f. 291; ex Ligorio Muratori 1767, 6 (hinc Franz 6629).

Videtur genuina, quamquam Metellum a Ligorio pendere vix dubium est.

Μ. Οὔλπιος Γοργίας.

1913 Romae in museo cardinalis Albani Mur. In Capitolio ex museo Albano Max. Extat in museo Capitolino tabula marmorea.

Descripsi. Est in schedis Marinii Vat. 9133 f. 310, qui descripsit. A Blanchinio acceptam ed. Muratori 1022, 2; denuo Guasco mus. Cap. III 185; Osann syll. 463, 2; repetiit Franz 6630.

Magis integram nemo vidit.

Τοῦτο τὸ μνημεῖον πεπόηκεν Μ. Οὔλπιος Ἥρων Ἀλεξανδρεὺς ἑαυτῷ καὶ Φλαουίαι Δόξῃ συμβίωι καὶ Φλαουίωι Τελεσείνῳ υἱῷ αὐτῆς [καὶ ἀπελ]ευθέροις καὶ ἀπελ[ευθέραι]ς καὶ τῶν μεταξὺ [το]ύτων.

οἱ μεταξὺ τούτων i. e. *οἱ μετὰ τούτους* (*posteriores*), de quo usu cf. Wyttenbach ad Plut. mor. p. 177 *C* (VI p. 1057 ed. Ox.).

1914 Ad viam Praenestinam prope *Tor de' Schiavi* vasculi cinerari fragmenta duo.

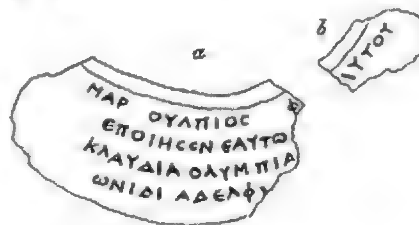

Fiorelli *notizie degli scavi* 1883 p. 133.

a *Μᾶρ(κος) Οὔλπιος Φ[ίρμος]? ἐποίησεν ἑαυτῷ [καὶ] Κλαυδίᾳ Ὀλυμπιᾴ [καὶ Ἰ]ωνίδι? ἀδελφ[αῖς]?*

Quod in altero fragmento legi videtur *[α]ὐτοῦ* pertinet fortasse ad alium in averso latere scriptum titulum.

1915 *Dalla vigna Pieri alle tre Madonne fuor di Porta Giovanni* (quae vinea fuit Fredianii) Am.

ΤΟΝΧΑΡΙΤΩΝΜΕΓΕΜΟΝΤΕΣΟΡΑΣ
ΚΛΕΙΝΟΝΧΑΡΙΤΩΝΑ·ΜΟΙΡΑΝΑΝΑ
ΠΛΗΣΑΝΤΑΥΣΟΝΙΗΕΝΙΓΗ·ΤΙΚΤΕ
ΔΕΣΑΡΔΟΝΙΗΜΕΡΙΡΡΥΤΟΣΕΝΔΑ
ΡΑΤΑΡΣΩ·ΠΙΣΤΙΝΕΧΟΝΤΑΒΟΥΛΗΣ
ΧΡΗΜΑΤΟΣΑΥΣΟΝΙΟΥ·ΑΛΛΑΡΕΣΑΘΡΗ
ΣΑΣΦΩΤΩΤΟΣΔΕΚΑΤΡΙΣΛΥΚΑΒΑΝΤΑΣ
ΠΡΟΣΠΕΝΤΕΦΘΙΜΕΝΟΣΤΗΝΔΕΠΙΚΕΙΜΑΙΚΟΝΙ.
Ν

D M
M·VLPIO·AVGG·LIB·CHAPITONI
VLPIA·CHARITINE·FRATPI·DVLCS
SIMO·QVI·VIXIT·ANNIS·XXXV·DIEB
XVIIII·ET·P·AELIVS·AVGG·LIB·AFRICAN VS
COGNATOBENEMERENTIFECHRVNT
ET·SIBI·ET·SVIS·LIB·LIB·POSTERISQ
EORVM·H·M·D·M·A

Amati in schedis Vat. 9752 f. 38, ed. idem *giorn. arcad.* XXXII (1826) p. 109. Ex schedis Gerhardi Welcker syll. 57 et Franz 6299.

1 ΜΕΤΕΜΟΝΤ Gerh. — 4 ΜΕΡΙΡΡΥΤΟΣ et 7 ΦΩΤΩΤΟΣ uterque auctor; corr. Amati.

Τὸν Χαρίτων με γένοντ' ἱερῆς κλεινὸν Χαρίτωνα,
μοῖραν ἀναπλήσαντ' Αὐσονίῃ ἐνὶ γῇ.
τίκτε δὲ Σαρδονίη με [πε]ρίρρυτος, ἐν δ' ἄρα Τάρπῃ
πίστιν ἔχον ταβουλης χρήματος Αὐσονίου.
ἀλλ' ἄρ' ἐπαθρήσας φωτὸς δέκα τρὶς λυκάβαντας
πρὸς πέντε, φθίμενος τόνδ' ἐπίκειμαι κόνιν.

D(is) m(anibus).
M. Ulpio Augg. lib. Chapitoni Ulpia Charitine fratpi dulc(i)ssimo, qui vixit annis XXXV, dieb(us) XVIIII, et P. Aelius Augg. lib. Africanus cognato bene merenti fecηrunt, et sibi et suis, lib(ertis) lib(ertabus) posterisq(ue) eorum. h(uic) m(onumento) d(olus) m(alus) a(besto).
Cf. epigr. 622.

1916 *Vigna Amendola.*

Α
ΤΩΙΔ*ίῳ συμ-*
ΒΙΩ·ΒΙ*ώσαντι*
ΣΥΝΑΥ*τῇ*

in margine:

D·M·VLPIVS

Amati Vat. 9739 f. 66.

1917 Romae apud Ficoronium sarcophagus Gor. Anno 1734 emptus ab Duce St. Aignan, in cuius aedibus (*Saint-Aignan, Loir-et-Cher*) extat. Expressa est Alcestidis mors Rovt.

ΟΥΛΚΥΡΙΛΛΗΘΥΓΑΤΡΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗΜΟΝΟΓΕΝΙ
ΕΤΩΝ ΚΒ ΜΗΝΩΝ Ε
ΜΗΤΗΡΑΤΥΧΗΣ

Habet Gorius sched. Maruc. A 6 et A 62, cui misit Ficoronius d. V m. Iul. a. 1732. Item a Ficoronio missam Maffei M. V. p. 421. Nuper ed. Roulez *gazette archéol.* I (1875) p. 105.

1 ΚΥΔΙΜΗ Maff. — 2 ΓΛΥΚΥΤΑΤΗΙ Roulez — ΜΟΝΟ ΓΕΝΕΙ Maff.

Οὐλ(πίᾳ) Κυρίλλῃ θυγατρὶ γλυκυτάτῃ μονογενεῖ ἐτῶν κβ', μηνῶν ε', μήτηρ ἀτυχής.

1918 Apud lapicidium apud fraternitatem cruciferorum Citt. Romae in hortis Iustinianeis arula Ptol. Gvd. Maff. In Vaticano museo lapidario Os. ego.

ΟΥΛΠΙΑ
ΛΑΙΔΙ
ΟΙΤΡΟΦΙΜΟΙ

Descripsi. Cittadini Vat. 5253 f. 324', Marc. XIV 116 f. 25; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 35 (Murat. 1511, 7); ex lapide Gudius 327, 9; Maffei M. V. 316, 5; Osann syll. 426, 34; repetiit Franz 6628.

Οὐλπίᾳ Λαΐδι οἱ τρόφιμοι.

1919 Urbanae fortasse originis. Catinae in museo Benedictinorum tabula marmorea.

Θ · Κ ·
ΟΥΡΒΑΝΑΕΖΗΣΕ · ΕΤ ·
· Δ · ΜΗΝ · Ϛ · ΗΜΕΡ · ΙΗ
ΟΥΡΒΙΚΟΣ · ΚΑΙΝΙΚΗ ·
ΓΟΝΕΙΣ · ΤΕΚΝΩΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΩ (sic) · ΕΠΟΙΗΣΑΝ

Descripsi. Franc. Tornabene epist. ad Gervasium, in schedis Gervasii n. XVII.

Plenum nomen Nicae fuit Roscia Nice, cf. tit. 1981.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Οὐρβάνα ἔζησε(ν) ἔτη δ', μη(σὶ) ς', ἡμέρ(αις) ιη'. Οὐρβικὸς καὶ Νίκη γονεῖς τέκνῳ γλυκυτάτῳ ἐποίησαν.

1920 Romae ut videtur. Sine loco Fabr.

ΟΥΡΒΙΚΙΩ
ΜΗΤΗΡ
ΦΗΛΕΙΚΛΑ
ΕΠΟΙΗΣΕΝ

Edidit Fabretti III 59; inde Franz 6515.
4 forma Ρ ex solito Fabrettii arbitrio orta.

Οὐρβικίῳ μήτηρ Φηλεῖκλα ἐποίησεν.

1921 In museo Capitolino tabula a sinistra mutila.

ΤΩΠΡΟΣΠΑΛΗΝ *vac.*
ΜΑΣΙΤΕΧΝΕΙΤΗΤΟΝΔΕ
ΗΣΟΦΕΛΛΙΩΘΑΝ *sic*
ΠΑΤΡΑΣΜΝΕΙΑΣ
ΜΑΡΚΕΛΑΟΣΤΑΦΟΝ *sic*
vacat

Descripsi et contuli. Edidit Guasco mus. Cap. III 209; inde Franz 6324.

Sunt senarii fortasse non sine vitiis facti (v. 2), quos in ordinem redigere non queo; inania temptavi epigr. 602.

⏑ – ⏑ – τῳ πρὸς πάλην ⏑ – ⏑ –
⏑ μασι τεχνείτῃ τόνδε – ⏑ – ⏑ με
Ὀφελ[λ]ίῳ Σαν[έντι ⏑ –]πάτρας
μνείας [ἕνεκεν τεῦξε] Μάρκελ[λ]ος τάφον.

1922 Reperta in vinea Moroni a. 1703/4 Vign. In museo Albano Mvr. In museo Capitolino fragm. a Gvasc. Mar. Henz.

a *b*

L · PAC|VVIVS
NARCIS|SIANVS
OPICERNIAE |PRIMIGENIAE
CVM QVAVIXITA|NNIS · XVII · COIVGI
BENE |MERENTI
ΚΑΙΩΔΕΔΕΙΜΕ|ΠΟΤΕΕΛΘΕΙΝ

Descripsit integram Vignoli de col. Imp. Antonini Pii p. 226; Murat. 1385, 2 auctore non indicato; repetiit Franz 6522. Partem sinistram (*a*) descripserunt Guasco mus. Cap. 972; Marini Vat. 9132 f. 123; Henzen CIL VI 23709.

L. Pacuvius Narcissianus Opiceraiae Primigeniae, cum qua vixit annis XVII, coiugi bene merenti.

καὶ ὧδ' ἴδεις μή ποτε ἐλθεῖν.

1923 Romae in domo Francisci Arborini (Albarini Ivc.) Sab. (Don.).

Θ Κ
ΣΗΙ · ΔΑΜΑΡΤΙΤΣΥΞΣΠΑΝ
ΘΙΑΤΑΦΟΝΤΣΙΝΩΝΑ

Sabinus Ottobon. f. 77; ex Sabinianis Iucundus Veron. f. 77' et Bonon.; ex Iucundianis Donius Vat. 7113 f. 18'. Edidi mus. Rhen. 34, 193.

Versus non recte videntur divisi.

2 ΣΗΙΟΑΜΑΡΤΙ Sab. ΣΗΙ (vel ΣΗΙ) - ΔΑΜΑΗΤΙ Iuc. (Don.) — ΤΣΥΞΣ Sab. ΤΕΥΞΣ Iuc. (ΤΕΥΞΣ Don.) — 3 ΤΣΙΝΟΝΑ Sab. ΤΣΙΝΩΝΑ Iuc. (ΤΣΙΝΩΑ Don.)

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Ἑῇ δάμαρτι τεῦξε Πανθίᾳ τάφον,
τεῖναι ἀμέμπτων (nomen viri) τρόπων χάριν.

1924 *Vigna Peri Frediani al di là delle tre Madonne.*

ΠΑΝΚΑΡΠΟΥΙΕΡΗΝΚΕΦΑΛΗΝ
ΦΙΛΟΣΕΝΘΑΔΑΜΙΛΛΟΣ

ΙΙΜΝΕΙΟΙΣΕΚΑΛΥΨΕΧΑΡΙ
ΣΤΟΔΕΤΑΙΡΩ

Amati sched. Vatic. 9737 f. 70, 9754 f. 45. Edidi mus. Rhen. 34, 193.

3 ..ΤΙΝΕΙΟΙΣ 9754.

Πανκάρπου ἱερὴν κεφαλὴν φίλος ἐνθάδ' Ἄμιλλος
μνημ]είοις (?) ἐκάλυψε, χαρ[ιζόμενο]ς τόδ' ἑταίρῳ.

1925 In monte Caelio in aede S. Silvestris prope puteum ACCVRS., nec differt quod in S. Gregorio montis Caelii cippum extare tradunt MET. LIG. STAT. MAN. SANDR.

ΠΑΝΧΑΡΕΙ
ΑΕΙΜΝΗ
ΣΘΟΙΣ
ΩΡΕΙΩΝΤΗ
ΜΗΤΡΙ·ΑΞΙΑΙ

Sic fere Sandrius in Oderici dissert. p. 377 in tabula incisa. Habent Accorsius Ambr. D 420 f. 6; Metellus Vat. 6039 f. 323 (= cod. Neap. XIV D 8); Manutius Vat. 5421 p. 441 (hinc Cittadini Vat. 5253 f. 121 et f. 326); Ligorius Neap. VII 479 (Suaresius Vat. 9139 f. 87); Ach. Statius Vallic. B 104 f. 177'; Donius Marucell. A 293. Ed. Smetius f. 109, 5; inde Grut. 855, 16; ex Metellianis ab Gutenstenio idem 1047, 7. Ex editis Franz 6454.

Videntur apographa complura fuisse.

2. 3 ΑΕΙΩΝΗΣΘΟΙΣ Met. (Neap.) — 4 ΩΡΣΙΩΝ Accurs. Lig. ΩΡΣ·ΩΝ Sandr. ΜΡΣΙΩΝ Man. ΜΡΕΙΩΝ Don. ΩΡΕΙΩΝ Stat. ΩΡΟΩΝ Met. (Neap.).

Πανχάρει (ἀεὶ μνησθοῖς) Ὡρείων τῇ μητρὶ ἀξίαι.

Μνησθοῖς barbarum puto pro *μνησθείς*. Improbabiliter *ἀειμνήστῳ* Franz.

1926 Romae haud ita pridem eruta MONTF. (1708).

Θ · Κ
ΠΑΠΙΑΣΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΣΑΡΔΙΑΝΟΣ
ΖΩΝ·ΕΑΥΤΩ·ΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΚΑΙ·Μ·ΤΙΤΙΩ·ΙΑΝΟΥΑΡΙΩ
ΥΙΩ·ΟΣ·ΕΖΗΣΕΝΕΤΗ·ΙΗ
ΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΑΙΣΚΑΙΑΠΕ
ΛΕΥΘΕΡΟΙΣ·ΕΑΥΤΩΝ

Montfaucon cod. Paris. 11907 f. 10, palaeogr. Graec. p. 169 sq. aliunde acceptam; inde Murat. 1078, 6 (hinc Franz 6643).

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Παπίας Διοδώρου Σαρδιανὸς ζῶν ἑαυτῷ ἐποίησεν καὶ Μ. Τιτίῳ Ἰανουαρίῳ υἱῷ, ὃς ἔζησεν ἔτη ιη', καὶ ἀπελευθέραις καὶ ἀπελευθέροις ἑαυτῶν.

1927 A Turri q. d. *de' Schiavi* advectus cippus in aedibus Buccapaduliis AMAD. Apud Camaldulenses in monasterio SS. Andreae et Gregorii in monte Caelio SANDR.

Θ Κ
ΠΑΠΕΙΡΙΟΣΕΡ
ΜΗΣΠΑΠΕΙΡΙΑ
ΠΑΝΘΕΙΑΣΥΜΒΙΩ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗΜΝΗ
ΜΗΣΧΑΡΙΝΤΥΜ
ΒΟΝΑΝΕΣΤΗΣΑ
ΠΑΡΑΛΑΒΩΝΕ
ΤΩΝ·ΙΒ·ΣΥΝΖΗ
ΣΑΣΕΤΕΣΙΝΗ
ΚΑΙΜΗΣΙΝΕ·

Edidit Sandrius in Oderici dissert. p. 369; denuo ab Gallettio acceptam Amaduzzi anecd. litt. II 473, 32; repetiit Franz 6631.

Θ. κ. Παπείριος Ἑρμῆς Παπειρίᾳ Πανθείᾳ συμβίῳ γλυκυτάτῃ μνήμης χάριν τύμβον ἀνέστησα, παραλαβὼν ἐτῶν ιβ', συνζήσας ἔτεσιν η' καὶ μησὶν ε'.

1928 In vinea Moroni a. 1705 BIANCH. Romae apud Ficoronium MVR. SEG. In museo Capitolino MAR. EGO.

ΠΑΠΕΙΡΙΩΗΡΑΚΛΕΙ
ΤΩΛΑΡΑΝΔΕΙΣΟΦΙ
ΣΤΗΑΠΟΛΛΩΝΙ
ΟΣΚΑΙΝΕΩΝ
ΤΩΧΡΗΣΤΩΠΑΤΡΩΝΙ

Descripsi. Bianchini cod. Veron. 353 f. 62; Gorius sched. Marucell. A 6 missu Ficoronii; Seguier cod. Paris. 16932 f. 261; ex lapide Marini Vat. 9133 f. 300; a Ramaginio missam ed. Muratori 969, 1; denuo Guasco mus. Cap. III 185 et Osann syll. 463, 3; repetiit Franz 6632.

Παπειρίῳ Ἡρακλείτῳ Λαρανδεῖ σοφιστῇ Ἀπολλώνιος καὶ Νέων, τῷ χρηστῷ πάτρωνι.

1929 Romae in aedibus Castellani tabella sarcophagi.

ΠΑΠΙΡΙΑ
ΠΟΝΤΙΑΝΗ
ΗΚΡ·ΠΟΝΤΙ
ΩΕΥΠΡΕΠΙ
ΚΑΙΠΟΝΤΙΑΗΛΙ
ΑΔΙΘΡΕΨΑ
ΣΙΝΙΔΙΟΙΣ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΟΙΣ
ΕΠΙΗΣΘ

Descripsit Duhn. Matz-Duhn *ant. Bildw.* II 2537.

Παπ(ε)ιρία Ποντιανὴ ἡ Κρ(ήστα)? Ποντίῳ Εὐπρεπεῖ καὶ Ποντίᾳ Ἠλιάδι θρέψασιν ἰδίοις γλυκυτάτοις ἐποίησε (correctum ex *ἐποίησα*, vel contra).

V. 3 *ἡ κ(υ)ρ(ία)* dubitanter Mommsenus.

1930 Apud Alexandrum marchionem Capponium OMNES.

ΠΑΡΘΕΝΙC
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙ
ΤΑΙΑΓΗΡΑΤΟC
ΑΘΑΝΑΤΗΤΕ

Lupi epit. Severae p. 107; Murat. 1958, 2 missam ab Ramaginio; Maffei M. V. 317, 3; Quaranta *comento sopra una iscr. gr.* p. 9 nescio unde. Repetiit Franz 6269 (ego epigr. 634).

Παρθενὶς ἐνθάδε κεῖται ἀγήρατος ἀθανάτη τε.

1931 (Romae) in villa Negroni Seg. Apud clar. Borgiam Mar. Nunc Neapoli in museo.

Θ К
CYMBIOC
ΕΠΟΙΗCΕ
ΠΑΡΘΕΝΟΠΗ
ΕΥΨΥΧΙ

Contuli. A Gutenstenio acceptam ed. Gruter 1041, 1; descripserunt Seguier Paris. 16932 f. 30; Bonarotus apud Gorium Marucell. A 6; Marini sched. Vat. 9120 f. 349, ed. *vill. Alb.* p. 98; ex schedis Uhdenii Franz 6455; denuo Fiorelli catal. 15.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Σύμβιος ἐποίησε Παρθενόπῃ. εὐψύχι.

Σύμβιος nescio nomen viri fuerit an appellativum.

1932 In vinea Curtii Saccocii extra portam Lavicanam Don. *S. Maria Egiziaca* Citt.

Θ К
ΤΟΝΔΕΤΟΙΩΠΑΡΙΤΥΜΒΟΝΕΠΟΙΗ
ΣΑΝΤΟΠΡΟΜΟΙΡΩΣΕΙΣΘΑΝΑΤΟΙΟ
ΤΕΛΟΣΔΥΣΜΟΡΑΠΕΡΧΟΜΕΝΩ
ΗΛΙΚΕΣΑΛΛΑΣΥΤΟΙΟΝΕΧΘΙΣΝΟ
ΟΝΟΝΠΕΡΕΧΕΣΚΕΣΜΙΛΙΧΟΝΕΝΖΩ
ΗΜΙΛΙΧΟΝΕΝΘΑΝΑΤΩ

Cittadini Vat. 5253 f. 350 in scheda singulari; Donius Marucell. A 188 ('ex schedis Vaticanis' nescio quibus); inde edidi mus. Rhen. 34, 189; ex schedis Cittadinianis a Sartio descriptam ed. Pelliccioni *Eust. Sarti* p. 140.

2 extr. ΕΠΟΙΗ Citt. — 5 ΤΟΝΙΟΝΕΧΘΙΣ (ΕΧΘΙΣ etiam Citt.) Don.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τόνδε τοι, ὦ Πάρι, τύμβον ἐποιήσαντο προμοίρως
εἰς θανάτοιο τέλος, δύσμορ', ἀπερχομένῳ
ἥλικες· ἀλλὰ σὺ τοῖον ἔχ[ο]ις νόον, ὅνπερ ἔχεσκες,
μείλιχον ἐν ζωῇ, μείλιχον ἐν θανάτῳ.

1933 *Nella chiesa di S. Clemente* ('in sacello Sanctae Catharinae' add. Suar.) Lig. Suar. Trans Tiberim ad D. Bartholomaei Man.

ΠΑCΙΝΕΙΚΟC
ΖΗCΑC
ΑΜΕΜΠΤΩC
ΕΤΕΛΕΥΤΗCΕΝ
ΕΤΩΝ · ΚΗ
ΧΑΙΡΕ CY

Manutius Vat. 5237 f. 175 et apud Cittadinium Vat. 5253 f. 382; Ligorius Neap. VII 456. 478 (Suaresius Vat. 9139 f. 81, 9140 f. 28); ex Ligorio Murat. 1723, 3 (Franz 6456).

Vv. 4. 5 in unum contraxit Lig. — 5 ΚΕ Manut. 5237.

Πασινεῖκος ζήσας ἀμέμπτως ἐτελεύτησεν ἐτῶν κη'. χαῖρε σύ.

Titulus fortasse christianus.

1934 Ad viam Latinam paulo ante a. 1843 effossum sepulcrum amplum; parietes non mediocri arte picti dicuntur. Fragmenta *a b d e f g h* nunc in museo Parisino ex collectione Campana.

a In basi anaglyphi tofini; supersunt hominum duorum pedes. Infra litteris magnis:

ΧΑΙΡΕΠΑΤΡΩΝ

Descripsi ex ectypo.

b Anaglypho expressi duo viri Romano more vestiti; super capite alterius legitur:

ΙΩΝ

in imo margine:

Descripsi ex ectypo.

c Statua togata viri contionantis speciem gerens; per quattuor latera basis continua haec scripta:

ΠΑΤΡΩΝ ΧΑΙΡΕ ΧΡΗCΤΕ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΕ

d In zophoro aediculae fastigiatae, litteris magnis.

ΠΑΤΡΩΝΟC—ΤΡΟΥ

Descripsi ex ectypo.

e Lapis tofinus a sinistra itemque superne fractus.

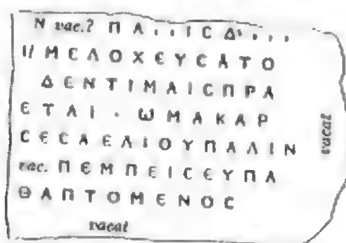
N *vac.?* Π Α . . . Ι C Δ . . . .
// Μ Є Λ Ο Χ Є Υ C Α Τ Ο
Δ Є Ν Τ Ι Μ Α Ι C Π Ρ Α
Є Τ Α Ι · Ω Μ Α Κ Α Ρ
C Є C Α Є Λ Ι Ο Υ Π Α Λ Ι Ν
vac. Π Є Μ Π Є Ι C Є Υ Π Α
Θ Α Π Τ Ο Μ Є Ν Ο C
vacat *vacat*

Descripsi ex ectypo.
V. 1 IN ΠΑΤΡΙC ΛΥ Secchi falso, πατρὶς δ' Froehner — 2 in. ΩΝΕΛΟΧ κτλ' Secchi, . . αν ἐλεχ. Froehner; prima littera aut N fuit aut H, tum M certa est — 3 in. ΛΔΕΝ Secchi, δ' ἐν Froehner; mihi ante Δ spatii aliquid vacare videbatur — 5 prima littera aut C aut Є; ЄЄΘ Secchi falso.

f Lapis tofinus.

ΟΥΒΑΤΟΙΟΥΤΡΙΒΟΛΟΙΤΟΝΕΜΟΝΤΑΦΟΝΑΜΦΙCΕΧΟΥCΙΝ
ΟΥΔΟΛΟΛΥΓΑΙΑΝΥΚΤΕΡΙCΑΜΠΕΤΑΤΑΙ
ΑΛΛΑΜΕΠΑΝΔΕΝΔΡΟCΧΑΡΙΕΝΠΕΡΙΡΙCΚΟΝΑΝΕΡΠΕΙ
ΚΥΚΛΟΘΕΝΕΥΚΑΡΠΟΙCΚΛΩCΙΝΑΓΑΛΛΟΜΕΝΟΝ
ΠΩΤΑΤΑΙΔΕΠΕΡΙΞΛΙΓΥΡΗΜΙΝΥΡΙCΤΡΙΑΑΗΔΩΝ
ΚΑΙΤΕΤΤΙΞΓΛΥΚΕΡΟΙCΧΕΙΛΕCΙΛΕΙΡΑΧΕΩΝ
ΚΑΙCΟΦΑΤΡΑΥΛΙΖΟΥCΑΧΕΛΕΙΔΟΝΙCΗΤΕΛΙΓΥΠΝΟΥC
ΑΚΡΙCΑΠΟCΤΗΘΟΥCΗΔΥΧΕΟΥCΑΜΕΛΟC
ΠΑΤΡΩΝΟCCΑΒΡΟΤΟΙCΙΝΕΡΑCΜΙΑΠΑΝΤΕΤΕΛΕCCΑ
ΟΦΡΑΚΑΙΙΝΑΙΔΗΤΕΡΠΝΟΝΕΧΟΙΜΙΤΟΠΟΝ
ΤΑΛΛΑΔΕΠΑΝΤΑΛΕΛΟΙΠΑΚΑΙΕΝΝΕΟΤΗΤΙΚΑΤΕΚΤΗ//
ΟΙΧΗΤΑΙΠΛΗΝΑΠΡΙΝΖΩΝΑΠΕΚΑΡΠΙCΑΜΗΝ
⟩—
ΠΑΤΗΡΠΑΤΡΩΝΜΕΝΑΠΠΟΛΗΙΑΔΕΓΩ
ΤΕΚΝΩΔCΔΙCCΑΤΕΚΝΑΠΑΤΕΡΑΔΕΥΛΕΓΩ

Descripsi ex ectypo. V. 11 extr. sic legi, ΚΑΤΕΚΤΗΝ Secchi — V. 14 post ΤΕΚΝΑ vocabulum omnes quae secuntur litterae mutilae sunt, ut tamen de nulla dubitari possit.

g Lapis tofinus, de quo notat Secchius: *disgraziatamente tranne la prima e le ultime due righe questa epigrafe in mezzo è rasa per modo che non v' ha più vestigio di lettera per risarcirla. In principio leggesi:*

ΕΤΕΙΓΙ

Il resto della linea presenta il nome civico plurale d' una città, che mi sembra Patara; ma non posso affermare che sia ΠΑΤΑΡΕΙC *piuttosto che* ΠΙΝΑΡΕΙC; *nella penultima linea è indubitata la formola*

ΙΕΡΟΝΚΑΙΑCΥΛΟΝ

e tutta l' iscrizione era bilingue, perchè seguita immediatamente la voce latina

SACRVM

h Pictura parietina: familia Patronis, pars dextram prorsum porrigentes, alii dona(?) manibus ferentes, dextrorsum procedit. De nominibus adscriptis sic rettulit Antonius de Villefosse: *les inscriptions sont placées au dessus de la tête d'un personnage, homme ou femme, à l'exception de* ΑΘΗΝΩ *et de* ΑΠ//////ΙΑ *(6. 7), qui sont placées à la hauteur de l'épaule gauche des deux femmes qu'elles désignent. Les trois dernières inscriptions (8. 9. 10) sont plus bas que les autres, à droite des trois petites figures qu'elles désignent et à la hauteur du genou.*

1 ////ΤΡΩΝ — *vir togatus*

2 ΑΠΟΛΛΩ ΝΙΟC — *iuvenis ad Patronem (1) conversus*

arbores duae

3 ΛΑΜΕΔΩΝ

4 ΜΑΛΧΙΩΝ

servi

arbor

5 ΑΝΤΙΓΟΝΑ — *ancilla*

6 ΓΥΝΗΠΑΤΡΩΝΟC — ΑΘΗΝΩ

7 ΘΥΓΑΤΗΡΠΑ ΤΡΩΝΟC — ΑΠ//////ΙΑ

mulier utraque reliquis maior capite velato

arbor

8 ΔΙCΚ// — *puerulus*

9 \//// ΚΟΝ

10 ΝΙΚΑ

puellulae

mulieres duae nominibus non adscriptis, capite nudo

Adscripsi Villefossii notas integras: 1 *il faut lire* ΠΑΤΡΩΝ. *Le T est visible et je l'ai parfaitement constaté; la figure qui est au dessous de ce nom est celle d'un homme, reconnaissable à sa toga et à la façon dont il est drapé, mais le restaurateur italien du marquis Campana lui a fait une chevelure de femme.* Legerant Secchi //ΚΩΝ, Froehner [Κύ]βων — 7 *on ne voit actuellement sur la fresque que les deux premières lettres et la dernière; à la place des autres lettres il y a une restauration.* Secchi edidit ΑΠΠΟΛΗΙΑ — 8. 9. 10 Secchi dederat sic ΛΙΓΒ ϹΤΟΝ ΝΙΚΑ — 8 *le mot suivant que M. Froehner lit* Διο[λῆς] *se présente ainsi dans son état actuel* ΔΙΓΚ... *il est tres possible qu'il faille lire* ΔΙ, *mais je ne crois pas au* Ο, *c'est plutôt un* C. *Peut-être faut-il lire quelque chose comme* Δίτυ[ος]; *la lecture de ce nom est très douteuse à cause des surcharges modernes* — 9 *vient ensuite* \\////ΚΟΝ; *il y a au milieu* Ο *ou* Є, *mais certainement pas* Ω, *comme le veut Froehner; le* Κ *me paraît certain.*

i In alias parietis crusta longa fuit inscriptio picta, quae cum aperiretur sepulcrum multifariam fracta concidit; '*era prosa oratoria, che deven leggersi anticamente vergata a due colonne su l' intonaco.*' Ex plus ducentis frustulis haec edidit Secchius:

1 litteris cubitalibus scriptus titulus totius inscriptionis

ΑΠΟΔ

pagina prior — *pagina posterior*

2 . . . . ΤΟ . . . .
. . . . ΤΩΝΤΟΙϹ . . . . .
. . . . ΟΙ ΜΟΙϹΑΛΛΑΚ . . .
. . . . ΤΑ ΤΑΤΟΥϹΠΟΛΕΜ . .
. . . . Ι ΤΑϹΓΑΡΤΟΥϹΠ . .
. . . . ΚΑΤΑΛΥΩΝΠΑ . .
. . . . ////ΗΝΑΝΤ . . . .
vacat — *vacat*
. . . . ΟΝ Ι . . . .
. . . . . ΙϹΑΤΙ ΑΗ . . . .
. . . . . ΞΕΝΟΥ . . . .
. . . . . . Ι . . . .

3 ϕΘΟ 4 ΠΑΤΡΩ 5 ΑΝΙΑϹΥΡΙ

6 *vacat*
ΤΟΥΜΕΝΓΑΡ
ΑΝΤ

7 ϹΕΒΟ
vacat
ΤΗΝϹΥΝ

8 ϹΤΕΙΑ
vacat
ΔΕΛΑΜΒ
ΤΑΛΑΙΝΑΝ
ΝΗϹΥΝΜ

9 ΑΙΝΑΝ
ΑΤΥΝΧΑΝ
vacat
ΚΙϹΔΙΔ

10 . . . . . ΗΜΕΙϹΔΕ
//ΡΑΝΟΜΑΙ..ΝΟΜ
..ΑΝΚΑΙΟΤΑΤΟΝϕ
..ΞΙΑΒΟΥ/ΕΥϹΕΩ
. . ΝΟΙΑ

11. 12. 13 '*in tre frammenti leggesi*'
ΟΠΛΕΩΝ

14 ΓΝΟΟΥΝ
ΤΙΛΕΓΕΙϹ
ΟϹΕΝΑΥΤ

15 ΩΝΚΡΕΙ
ΗΤΟΥΝΤ

16 ΝΚΟΙΝ
ΝΕΝΕΓ
ΕΠΑΡΧ

17 ΝΧΡΟΝ
ΝΡΟΔΟ

18 ΛΥΔΙΑ
ΦΥΛΙΑ

19 ΤΟΡΟ
ΖΗ

20 ΤΡΑ
ΕΝ

21 ϹΚΥΝΕΙ////ΙϹΤΟΝ

k Alia inscriptio item in parietis crusta picta itemque multifariam fracta; pauca supersunt:

1 ΠΑΤΡΩΝΗ
ΑΠΠΟΛΗΙΑΘΥ
ΤΗϹΚ

2 ΑΘΙ/

3 ϕΟΝ
ΜΝΕΙΑ
ΚΑ

4 ΘΗϹΚΡΑΔΙΑΤΙΝΑ
5 ΠΟΘΕΙΚΕϕΑΛΗΝ
6 ΝΥΜϕΑΙϹ 7 ΤΑΙϹΔΕΘΕΑΙϹϹΕ
8 ϕΟΝΗ

Eorum qui Parisiis extant titulorum ectypa parato animo a se confecta misit Antonius Héron de Villefosse, idemque pictos titulos (*h*) diligentissime mea gratia optimoque cum fructu ipse recognovit.

Edidit Secchi *monumenti inediti d' un antico sepolcro di famiglia greca scoperto in Roma* (Romae 1843), fol. cum tabulis duabus; hinc titulos *a b c d e f h* repetiit Franz 6270. 6271. Denuo fragm. *a b d e f g h* Froehner *inscr. gr. du Louvre* 234—241 litteris minusculis.

Haud procul ab splendido Patronis monumento cippum repertum esse perhibet Secchius hoc titulo inscriptum (supra n. 1878) Νικίας Ὀνησιφόρου τοῦ Νικίου Ξάνθιος τῆς Λυκίας ἀρχιερατεύσας τῶν Σεβαστῶν καὶ πρεσβεύσας ἐκ τρίτου ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Μ. Αὐρήλιος Ἀγησίλαος τῷ συστοδαίτῃ μνήμης χάριν ἐποίησεν. Niciam Lycium hominem Secchius coniecit a Xanthiorum civitate ad Caesarem legatum missum una cum Patrone legato Romam venisse. Quae coniectura satis foret probabilis, si recte Secchius titulum *b* supplevisset, solidum tamen fundamentum ei subtractum est eo quod tit. *e* v. 1 lectione Secchiana (πατρὶς Λυκίων ἐδέξατο γαῖα) remota Lycia oriundum fuisse Patronem nullo modo demonstrari potest. Asianum vel insulanum fuisse facile credam ex tituli *i* reliquiis; aetatis fere eiusdem esse Nicias cippum et Patronis sepulcrum concedi potest; quod eodem fere loco utrumque monumentum repertum est, etiam huic rei aliquid momenti tribui potest; tamen his omnibus nondum illud evincitur quod coniecit Secchius: certiora dici possent si titulus *g* integer esset, cuius annum (ΕΤΕΙΓΙ) nec unde repetam scio nec quo referam. Ceterum Patro videtur cum suis omnibus patria relicta Romam sedes transtulisse, si quidem una sepulta est Appoleia filia (tit. *f* II) et ni fallor etiam Atheno uxor (tit. *k*); etiam haec multo probabiliora esse apparet de homine privato quam de legato publica fide ad imperatorem misso.

Tit. *a* Χαῖρε Πάτρων.

Tit. *b* Secchius incerta coniectura supplevit: ὁ δεῖνα καὶ Πάτρ]ων συμμαρίσ]θεις.

Tit. *c* Πάτρων χαῖρε χρηστὲ καὶ δίκαιε.

Tit. *d* Πάτρωνος ἰ[α]τροῦ.

Tituli *e* disticha non contigit restituere; itaque satis habeo versus rectius disposuisse quam antea feceram cum Secchio (epigr. 546). Apertum est ab initio si non plura at unum certe distichon periisse; alterum incipit a verbis πατρὶς δ', cuius hexameter, ut Secchius coniecit, fortasse desiit in verba μ' ἐλοχεύσατο γαῖα, pentametri ambitus per se patet: — ◡ ◡ δ' ἐν ταισδε πρ ◡ ◡ — ◡ ται. Extremi distichi ne sententia quidem plana; videtur ipse defunctus appellari, utludam:

ὦ μάκαρ [οὐδέ σ' ἔθ' υἱὸ]ς ἐς Ἀελίου πόλιν [ἄστυ (i. e. Rhodum)
πέμπει, σοῦ, Πάτ[ρων, ἀγχόθι] θαπτόμενος.

Sed certum est primum versus minoris vocabulum fuisse πέμπει.

Tit. *f* I Οὐ βάτοι, οὐ τρίβολοι τὸν ἐμὸν τάφον ἀμφὶς ἔχουσιν,
οὐδ' ὀλολυγαία νυκτερὶς ἀμπέταται,
ἀλλά με πᾶν δένδρος χαρίεν περὶ ῥίζαν ἀνέρπει
κυκλόθεν, εὐκάρποις κλωσὶν ἀγαλλόμενον·
πωτᾶται δὲ πέριξ λιγυρὴ μουσίστρια ἀηδὼν
καὶ τέττιξ γλυκεροῖς χείλεσι λειρὰ χέων
καὶ σοφὰ τραυλίζουσα χελειδονὶς ἥ τε λιγύφωνος
ἀκρὶς ἀπὸ στήθους ἡδὺ χέουσα μέλος.
Πάτρων ἔσχα βροτοῖσιν ἐράσμια, κάτ' ἐδίλασσα,
ὄφρα καὶ ἐν Ἀίδῃ τερπνὸν ἔχοιμι τόπον·
τἆλλα δὲ πάντα λέλοιπα, καὶ ἐν νεότητι κατίκτηι (?)
οἴχηται πλὴν ἃ ⟨τρία⟩ ζῶν ἀνεκαρπισάμην.

II Πατὴρ Πάτρων μέν, Ἀππουληία δ' ἐγώ·
τεκνῶ δὲ ἑπτὰ τέκνα, πατέρα δ' εὖ λέγω.

Non recte olim prius carmen (I) ad Patronem Patronis (medici) filium rettuli, deceptus obscuris v. 11 verbis, quae cum quid significent ne nunc quidem sciam, tamen de homine aetate iuvenili abrepto intellegi non possunt. — Appuleiae filiae alterum est epitaphium, cuius vir priusquam ipsa cum patre Romam proficisceretur obiisse videtur: nam neque nomen eius usquam apparet et verba πατέρα δ' εὖ λέγω sic demum suam vim habent, ut de mortuo dicta accipiantur; non enim Appuleiae sed liberorum patris memoria recolitur.

Tit. *g* videtur decretum esse civitatis cuiusdam Graecae vel Asianae; forma tituli comparari potest cum decreto CIG 2919 licet multo vetustiore. Praemittitur annus ΓΙ, qui unde repetendus sit non liquet.

Tit. *h* pompa familiae Patronianae picta est haec:

Π[ά]τρων. Ἀπολλώνιος. Λαμίδων. Μαλχίων. Ἀντιγόνα.
Ἀθηνώ, γυνὴ Πάτρωνος. Ἀπ[πουλη]ία, θυγάτηρ Πάτρωνος.
Δίκα[ος]. . . . κον. Νίκα.

Tit. *i*. Videtur recte coniecisse Secchius orationem hanc fuisse in pariete perscriptam eamque fortasse a Patrone Romae habitam, sed incertum plane cuius fuerit argumenti oratio et qua opportunitate pronuntiata. Index praescriptus fortasse ἀπόδ[ειξις ..] (fr. 1); de rebus bellicis (fr. 2, 5) agi videtur [πάν]τας γὰρ τοὺς π[ολέμους] καταλύων, de societate quadam sive inita sive ineunda fr. 8 ἡ συνμ[αχία] coll. fr. 7, de Asiae provinciis fr. 18 Λυδία et [Παμ]φυλία. Legi possunt praeterea haec fr. 3 φθό-[νος] vel φθο[νερός]; fr. 4 Πάτρων, quod fortasse proavi alicuius nomen ipse orator laudaverat; fr. 5 Συρία?; fr. 8 [ἀπο]σπου[δάμενος] et [τήν] πάλαιαν coll. fr. 9 [πάλ]αιαν; fr. 9 [πολλά]κις διδ[ου . . .]; fr. 10 ἡμεῖς δὲ - [πα]ράνομα, τ[ὸν] νόμ[ον] - [ἀν]αγκαιότατον φ[ίλον] - [ἄ]ξια βου[λ]εύσεσ[ε] - [εὔ]νοια vel [διά]νοια; fr. 11 ὁ πλῶν; fr. 14 [ἀ]γνοοῦν[τ . . . . ὅ]τι λέγεις; fr. 19 fort. [αὐτοκρά]τορο[ς]; fr. 21 [προ]σκυνεῖ[ν.

Tit. *k* fr. 1 et 2 nomina Πάτρων Μ . . . (fortasse patris nomen), Ἀππουληία θυ[γάτηρ], Ἀθ[ηνώ]; fr. 3 [τά]φον et μουσίκ[ε ἄνα]κα?; fr. 4—8 carminis frustula - - θης κραδίη . τίνα . . ., ποθεῖ κεφαλήν, Νύμφαις, ταῖς δὲ θανὼ σε, [Περσε]φόνη.

1935 *Roma nella via Appia, fù tolta et è in casa di M. Gentil Delfino* Lig. Apud Gentilem Delfinum ad forum piscarium tabola marmorea Smet. Apud Marium Delfinum Boiss. Knibb. *Nel palazzo del già sig. Mario Delfino, oggi dei signori Alfieri presso Campidoglio* Ptol. Romae Man.

Θ Κ
ΕΙΚΟϹΙΜΕΖΗϹΑΝΤΑΚΑΙΕΠΤΑΜ
ΟΝΟΥϹΕΝΙΑΥΤΟΥϹΠΑΥΛΕΙ
ΝΟΝΓΑΙΗΔΕΞΑΤΟΝΕΡΤΕ
ΡΙΗΚΑΙΜΟΙΑΔΕΛΦΕΙΗΚΕΙ
ΤΑΙΝΕΗΕΓΓΥϹΥΓΕΙΗΕΠΤ
ΑΕΤΗϹΤΗϹΔΗΝΟΥΤΙΓΛΥ
ΚΕΙΟΤΕΡΟΝ · M · IVLIVS
EPICTETVS · FILIS · SVIS
ET · SIBI · ET · MAGIAE · NICE
CONIVGI

Smetius ed. f. 129', qui descripsit; inde pendere videntur Ligorius Neap. VII 457; Manutius Vat. 5421 p. 368; Boissard ms. f. 182, ed. V 122 (cuius ex schedis Knibbe Berol. p. 9); Gruterus 700, 3; Franz 6273; ego epigr. 572; Henzen CIL VI 19934. Est etiam in schedis Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 222.

7 extr. ΓΑΙ Ptol.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Εἰκοσί με ζήσαντα καὶ ἑπτὰ μόνους ἐνιαυτοὺς
Παυλεῖνον γαίη δέξατο νερτερίη·
καί μοι ἀδελφειὴ κεῖται νέη ἐγγὺς Ὑγείη
ἑπταέτης· τῆς δ' ἦν οὔτι γλυκειότερον.
M. Iulius Epictetus filis suis et sibi et Magiae Nice coniugi.

1936 Romae empta ab Smania advocato Veronensi, penes quem vidit de Rossi. Veronae in museo civico mutilam vidi ego.

b

a

Θ · Κ ·
ΠΑΥΛΕΙΝΑ · ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ΕΓΓΟΝΗΕΥΠΛΟΙΟΥΖΗϹΑϹΗ
ΕΤΗ · Ε · ΚΑΙΗΜΕΡΑϹ · Ν̅ · Β̅ ·
ΛΟΓΓΕΙΝΙΑ ΘΡΕΠΤΗ
ΑΞΙΑ

Totam descripsit de Rossi, fragm. *b* ego.

Θ. κ. Παυλείνα γλυκυτάτη ἐγγόνη Εὐπλοίου, ζησάση ἔτη ε' καὶ ἡμέρας νβ', Λογγεινία θρεπτῇ ἀξίᾳ.

1937 Ex urbe ut videtur oriunda. Ravennae in museo Classensi OMNES.

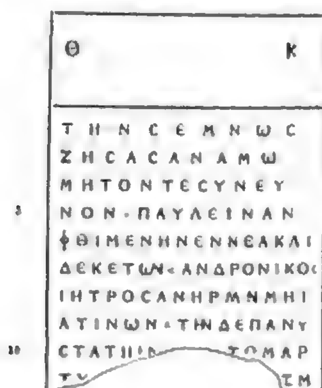

Descripsit Bormann. Muratorius 969, 5 missu Mariangeli Fiacchi; vv. 1—8 Maffei *osserv. letterar.* IV 355 n. 22, mus. Ver. 363, 6; Spreti de amplitud. Ravennae (1793) I 254 (cf. tab. V 234) et II 149; Franz 6735.

10 extr. ΜΑ· Borm. ΜΑΡ Mur. Spret. — 11 extr. ΣΜ Spret. ΥΜ Mur. om. Borm.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Τὴν σεμνῶς ζήσασαν ἀμώμητόν τε σύνευνον
Παυλεῖναν φθιμένην ἐννεακ[α]ίδεκ' ἐτῶν
Ἀνδρόνικος ἰητρὸς ἀνὴρ μνημήιατ' ἰνῶν
τῇδε πανυστατίην [στήσα]το μαρτυ[ρίην]

Cf. epigr. 596.

1938 Romae in museo Vaticano.

ΠΕΤΩΝ
τί (ΝΟΙC
) CΠΑΥΛΟC

Osann syll. 426, 33; inde Franz 6726.

1939 Romae in vinea Codini parieti monumenti familiae Marcellae affixa.

Θ К
ΠΕΡΕΓΡΙΝѠ
ΠΑΤΡѠΝΙΚΑΙ
CΥΝΒΙ$\overset{ѡ}{\text{Α}}$ΓΑΘѠΤΑ
ΤѠ·ΟΥΛΠΙΑΓΛΥ
ΚΕΡΑΜΝΗΜΗC
vacat

Descripsi. Henzen CIL VI 4806.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Περεγρίνῳ πάτρωνι καὶ συνβίῳ ἀγαθωτάτῳ Οὐλπία Γλυκέρα μνήμης (χάριν).

1940 Lapis repertus a. 1639 in sepulcreto prope portam Capenam BARB. 182. Florentiae in villa suburbana Strozzi ad montem Hugonis GOR. Sine loco GUD.

ΘΕΟΙCΚΑΤΑΧΘ
ΟΝΙΟΙCΠΕΤΙCΙΑ.
CΤΕΦΑΝΗΦΟ
ΡΙΑΙ·ΘΥΓΑΤΡΙ
ΠΕΤΙCΙΟC·CΤΕ
ΦΑΝΟC·LΚ

Sched. Barberin. XXX 182 f. 43, XXIX 148; Gorius sched. Maruc. A 183, ed. I 413, 244 (inde Murat. 183, 2); Gudius 242, 2 (= 828, 4). Ex editis Franz 6469.

Gorii corruptam in schedis lectionem missam facio.

2 ΠΕΤΙCΙΑ... Barb. 182 ΠΕ.. CΑ Barb. 148 — 6 ΙΚ Barb. 148.

Θεοῖς καταχθονίοις. [Π]ετικία[ι] Στεφανηφορίαι θυγατρὶ Πετίκιος Στέφανος, (ἐτῶν) κ'.

1941 Camaldoli supra Frascati in museo Passionei PASS. *Fossombrone, casa Passionei, ora seminario vescovile* BORM.

ΠΕΤΡѠΝΙΕΖΗ
CΕΝΕΝΙΑΥΤΟΝ
ΗΜΕΡΑCΤΕ
CCΑΡΑΚΟΝΤΑ

Descripsit Bormann. Edidit Passionei *inscr.* XIV 4; hinc Franz 6633.

Πετρῶνι, ἔζησεν ἐνιαυτόν, ἡμέρας τεσσαράκοντα.

1942 In hortis Borghesiis cippus OMNES, nisi quod locum non indicant SIRM. AM.

ΤΗΝΚΥΑΝѠΠΙΝΜΟΥCΑΝΑΗΔΟΝΑΤΗΝΜΕΛΙΓΗΡΥΝ
ΛΕΙΤΟCΟΔΕΞΑΠΙΝΗCΤΥΝΒΟCΑΝΑΥΔΟΝΕΧΕΙ
ΚΑΙΚΕΙΤΑΙΛΙΘΟCѠCΗΠΑΝCΟΦΟCΗΠΕΡΙΒѠΤΟC
ΜΟΥCΑΚΑΛΗΚΟΥΦΗCΟΙΚΟΝΙCΗΔΕΠΕΛΟΙ
protome mulieris
ΤΙCΜΟΥΤΗΝCΕΙΡΗΝΑΚΑΚΟCΚΑΚΟCΗΡΠΑCΕΔΑΙΜѠΝ
ΤΙCΜΟΥΤΗΝΓΛΥΚΕΡΗΝΗΡΠΑCΕΑΗΔΟΝΙΔΑ
ΝΥΚΤΙΜΙΗΨΥΧΡΑΙCΙΝΑΦΑΡCΤΑΓΟΝΕCCΙΛΥΘΕΙCΑΝ
ѠΛΕΟΜΟΥCΑΕΤΑΚΗΔΟΜΜΑΤΑCΚΕΙΝΑCΕΟ
ΚΑΙCΤΟΜΑΠΕΦΡΑΚΤΑΙΤΟΧΡΥCΕΟΝΟΥΔΕΝΕΤΕΝCΟΙ
ΛΕΙΨΑΝΟΝΟΥΚΑΛΟΥCΟΥCΟΦΙΗCΠΕΛΕΤΑΙ
ΕΡΡΕΤΑΙΜΕΡΜΗΡΑΙΘΥΜΑΛΓΕΕCΑΜΜΟΡΟΙΕCΘΛΗC
ΕΛΠΙΔΟCΑΝΘΡѠΠΟΙΠΑΝΤΑΔΑΔΗΛΑΤΥΧΗC
in corona:
PETRONIAE MVSAE

Sirmond Paris. 10807 f. 65; ab Sirmondo acceptam Grut. 1118, 2; Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 179; litteris minusculis ed. Manilli *vill. Borgh.* p. 127; Fabretti IV 215; Seguier Paris. 16932 f. 212; versus 1—4 et 13 Spon misc. p. 46; totam Amati Vat. 9742 f. 6' et denuo Stephani ind. l. Dorp. 1849 I 3; adhibitis Gerhardi schedis Franz 6261 coll. add. p. 1266.

2 ΤΥΜΒΟΣ Sirm. — 5 ΚΑ Ω ΚΟCΚΑΚΟC Sirm. — 7 ΜΙΝ ΨΥΧΕΑΙCΙΝ Sirm., sed recte Grut. — 10 ΟΥΚΕΙΔΟΥC Fabr. — 12 ΚΑΠΙΔΟC Ptol. — ΠΑΝ ΤΑΛΛΗΛΑ Am.

a Τὴν κυανῶπιν Μοῦσαν, ἀηδόνα τὴν μελίγηρυν
λιτὸς ὅδ' ἐξαπίνης τύνβος ἄναυδον ἔχει,
καὶ κεῖται λίθος ὡς ἡ πάνσοφος, ἡ περίβωτος·
Μοῦσα καλή, κούφη σοὶ κόνις ἧδε πέλοι. —
b Τίς μου τὴν σειρῆνα κακὸς (vel κακῶς) κακὸς ἥρπασε δαίμων,
τίς μου τὴν γλυκερὴν ἥρπασε ἀηδονίδα,
νυκτὶ μιῇ ψυχραῖσιν ἄφαρ σταγόνεσσι λυθεῖσαν;
ὤλεο, Μοῦσα, ἑταίρη δ' ὄμματα κεῖνα σέο,
καὶ στόμα πέφρακται τὸ χρύσεον· οὐδὲν ἔτ' ἐν σοὶ
λείψανον οὐ κα(λ)λοῦς, οὐ σοφίης πέλεται.
ἔρρεται, μέρμηραι θυμαλγέες· ἄμμοροι ἐσθλῆς
ἐλπίδος ἄνθρωποι· πάντα δ' ἄδηλα τύχης.
Petroniae Musae.

Vide quae dixi epigr. 551.

1943 Romae in monasterio SS. Andreae et Gregorii in monte Caelio Sandr.

ΠΕΦΙΛΗΜΕΝΗ
ΑΓΑΘΟΠΟΔΙ
ΑΔΕΛΦΩΙΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΩΙΜΝΕΙΑΣ
ΧΑΡΙΝΖΗΣΑΝΤΙ
ΕΤΗ ΛΑ ΗΜ Ι

Sandrius in Oderici dissert. p. 370; emendatius Osann syll. p. 484, 20 ex varia lectione adscripta in exemplo libri Odericiani quod fuit Romae apud Franciscum Cancellieri; repetiit Franz 6328.

Ε Σ Ω Sandrius, Є Ѡ sed Σ Osannus.

3 ΑΔΕΛΦΙΓΛΥΚΥ Sandr. — 6 ΕΤΗΛΑΗΜ·Ι· omissis foliolis Sandrius.

Πεφιλημένη Ἀγαθόποδι ἀδελφῷ γλυκυτάτῳ μνείας χάριν. ζήσαντι ἔτη λα', ἡμ(έρας) ι'.

1944 Originis urbanae, nunc Senae Gallicae in aedibus Baviera tabella marmorea.

ΠΙΝΙΤΑϹ
ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ
ϹΑΛΑΝΙΟϹ

Descripsit Bormann.

Πινίτας Νικομάχου Σαλάνιος(?).

Fortasse *Σαλα[μί]νιος.*

1945 *Nell' eredità Gualtheriana* Gor. l. c. apud Ficoronium fuit.

Θ Κ
ΠΙϹΤΟϹΘΕΟΦΛΩ sic
ѠΝΕΤΑϹΧΑΡΙΝ

Gorius sched. Marucell. A 6 et Murat. 1776, 2, uterque sine dubio a Ficoronio acceptam; ex Muratorio Franz 6415.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Πίστος Θεοφ[ί]λῳ [μ]ν[ε]ίας χάριν.

1946 In vinea Stratapia ad viam Appiam cippus marmoreus.

Γ·ΠΛΕΙΝΙΩΙ
ΕΥΤΥΧΩΙ
ΚΩΜΩΔΩΙ
Γ·ΠΛΕΙΝΙΟϹ
ΖΩϹΙΜΟϹ
ϹΥΝΤΡΟΦΩ·ΚΑΙ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΙ
ΤΕΙΜΙΩΤΑΤΩΙ

Descripsit Bormann. Edidit Henzen *annali dell' inst.* 1852 p. 314. Tractavit Borghesi *giorn. arcad.* (1851) vol. 123 p. 228, 13 (= op. V 338).

Monuit Borghesi de Zosimo Plinii minoris liberto (epist. V 19), litterato homine et comoedo, qui quae adnotat '*par probabile che il figlio del liberto Pliniano abbia portato gli stessi nomi di suo padre, che egli sia stato allattato nella casa paterna da una serva di lui, e che per diritto ereditario divenuto poscia padrone del fratello gli donasse la libertà*', ea parum credibilia esse videntur; ne memoratu quidem digna putabat Mommsenus in indice Pliniano.

Γ. Πλεινίῳ Εὐτύχῳ κωμῳδῷ Γ. Πλείνιος Ζώσιμος συντρόφῳ καὶ ἀπελευθέρῳ τειμιωτάτῳ.

1947 Ex museo Zeladao Mar. In Vaticano museo lapidario Os. koo.

sic ΘΕΟΙϹΧΘΟΝΙΟΙϹ
ΠΠΛΩΤΙΟϹΙΟΥϹΤΟϹ
sic ΠΠΛΩΤΙΩΖΩΣΙΜΑ
ΑΔΕΛΦΩΖΗϹΑΝΤΙ
ЄΤΗΙΑΜΗΝΑϹЄΞ
ΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ

Descripsi. Marini *I. A.* p. 183; Osann syll. 436, 93; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6634.

1 prior littera I a manu recentiori postea addita.

Θεοῖς χθονίοις. Π. Πλώτιος Ἰοῦστος Π. Π[λ]ωτίῳ Ζωσιμᾶ ἀδελφῷ, ζήσαντι ἔτη ια', μῆνας ἕξ, μνήμης χάριν.

1948 Repertum fragmentum a. 1795 VII ab urbe lapide extra portam Piam ad viam Nomentanam Mar. 9133. Apud Pierantonium Mar. 9125.

ΠΑΙΔΕΙΗΓΕΝΕΗΤΕ
ΠΛΩΤΙΑΝΟϹΜΕΓ
ЄΠΤ.ΛΥΠЄΡΔЄΚ

Marini Vat. 9125 f. 76, 9133 f. 262 descriptam a Viscontio. Edidi mus. Rhen. 34, 190.

Παιδείῃ γενεῇ τε ⏑⏑⏑⏑–⏑⏑–
Πλωτιανὸς μέγ[α ––⏑⏑–⏑⏑–
ἑπτὰ δ' ὑπὲρ δέκ' [ἔτη - - - -
. . - - - -

1949 In domo Sforziani illustrissimi domini mei Don. 188. Apud Paschalinum (apud S. Mariam in Exquiliis) Don. 293. Sine loco Don. 7113. Barb. Sirm. In aedibus principis Praenestini Ptol.

Θ ❦ Κ
ΠΟΙΜΗΝΧΡΥϹΙΔΙ
ϹΥΒΙΩ·ϹΥΝΖΗϹΑ
ϹΗ·ЄΤΗ·Β·ΜΗ·Β·Η
ΜЄ·ΚΓ·ΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ·ЄΥΤΥΧЄΙΤЄ

Donius Vat. 7113 f. 105, Marucell. A 188, A 293 p. 221 ex suo apographo; item Sirmond Paris. 10808 f. 11; est in schedis Barberin. XXXVIII 92 et in schedis Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 198; hinc Murat. 1389, 9 (ex hoc Franz 6487).

2 ΧΡΥϹΙΑΙ Ptol. — 3 ϹΥΜΒΙΩ Sirm. Mur. (non Ptol.).

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ποίμην Χρυσίδι συ(μ)βίῳ συνζησάσῃ ἔτη β', μῆ(νας) β', ἡμέ(ρας) κγ', μνήμης χάριν. εὐτυχεῖτε.

1950 Romae in coemeterio Cyriacae.

ΠΟΛΥ
ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΝ
ЄΝΘΑΔЄΚΙΤЄ

Edidit Marini *arv.* II 390; Mai *auct. Vat.* V 415; inde Osann *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1840 n. 118; repetiit Franz 6458.

Πολυ..... Πολυχρόνιν ἐνθάδε κῖτε.

Titulus christianus videtur.

1951 Romae fuit *presso lo scultore Giuseppe Vandeleschen in una cartella di un sarcofago* Visc. Neapoli in museo sarcophagus Qvar. zoo.

Θ К
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΑΙ
ΑΝΗΡΠΟΛΛΩΝ·ΑΝΤΑ
ΞΙΟϹΑΛΛΩΝ
ΠΟΜΠΗ·Ι·ΟϹ·ΔΙΟΚΛΗϹ
ΤΕΡΜΑΤΕΧΩΝ
ϹΟΦΙΗϹ·

Descripsi. Edidit Bern. Quaranta *comment. sopra una greca iscr.* (Neap. 1826) p. 62; inde Franz 5820*b*; denuo Stephani ind. lect. Dorp. sem. alter. 1849 p. 17; Fiorelli *catal.* 41; ego epigr. 600; extat in schedis E. Q. Viscontii Parisinis cod. Lat. 9697 f. 73.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
Πομπήιος Διοκλῆς, τέρματ' ἔχων σοφίης.

Diocles ni fallor medicus fuit, quod docte Homerico versu (Λ 514) significavit.

1952 Ibidem i. e. *casa Palestra* (? in domo Panitiorum Don.), *Capo le Case* Citt. Apud comitem de Sollerea Grvt.

Δ · Μ ·
ΓΝ·ΠΟΜΠЄΙΙϹΜΗΝΙ
ΙΟΥΛΙΑ·ΤΥΧΗ
ΟΥΙΡΩ·ΒЄΝЄΜЄΡЄΝΤΙ

Sic Cittadini Vat. 5253 f. 330; inde Donius sched. Marucell. A 188 ('ex schedis Vaticanis'); ex autographo domini comitis (i. e. de Sollerea) Grut. 1144, 10 (inde Franz 6714).

D(is) m(anibus) Cn. Pompei Ismeni Ἰουλία Τύχη *viro benemerenti.*

1953 Ad viam Appiam reperta.

ΠΟΝΠΗϹΙΑ
ΛΥΚΤΑΧΡΗϹΤΗ
ΧΑΙΡΕΙ *sic*
ΖΗϹΑЄΤΗ XII
ΜΗΝΑΝЄΝΑΝΗΜЄΚ
ΩΡΑϹΙ

Henzen *ann. dell' inst.* 1852 p. 313, 22.

Πομπηΐα Λύκτα, χρηστὴ χαῖρε(ι), ζήσα(σα) ἔτη XII, μῆναν ἕναν, ἡμέ(ρας) κ', ὥρας ι'.

1954 Sine loco Mar.

ΜΝΟϹ·ΥϹ...
ΚΡΙ V ·ΡΩΙ
ΤΩϹ·Μ..ϹΙ
ΟΙΟΝϹΜ..

Cn. Pompon(i)
eutiche...
pomponi viatori(i)
q. marcius turi...
faciendum cur...

Marini Vat. 9118 f. 100. Inter schedas Henzenianas frustra quaesivit Huelsenus.

1955 Neti penes Antonium Astuto baronem Fargionis Torr. Nunc in repositis musei Panormitani.

Θ · Κ
ΠΟΝΤΙΑΙ·
ΑΡЄΘΟΥϹΗ·Ι·

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ποντίαι Ἀρεθούσηι.

Descripsi. Torremuzza Sic. XIV 119. Inde Franz 5469.

Eiusdem tituli ni fallor apographum in lapide recens factum sic rettulit E. Q. Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 86 n. 81: Θ·Κ | ΠΟΝΤΙΑL | ΑΡЄΘΥϹΗL. Quod si verum est, vel hinc apparet titulum urbanum esse; cf. supra p. 38.

1956 Ad viam Appiam repertus cippus in loco q. d. *muracci dello Spedaletto.*

Θ К
ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ·ΠΑΙΣ
ΚΕΙΤ·ΕΝΘΑΔΕ
ΒΑΡΒΑΡΙΑΝΟ
ΤΟΝ·ΠΟΤ·ΑΜΑΣΤΡΙΣ
ΕΘΡΕΨΕ·ΝΕΟΝΔ·
ΗΡΠΑΞΕΝΟΔΙΜΩ

in parte aversa cantharus insculptus

Ex Ioannis Schmidt apographo, ectypo praeterea usus Henzen CIL VI p. 1393; minus accurate Fiorelli *notizie* 1878 p. 165, Lanciani *bull. arch. com.* 1878 VI 110 (inde ego mus. Rhen. XXXIV 191).

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Ποντιανοῦ παῖς κεῖτ' ἐνθάδε Βαρβαριανός,
τόν ποτ' Ἄμαστρις ἔθρεψε, νέον δ' ἥρπαξεν ὁ δαίμων.

1957 Effossum non procul ab sepulcro Metellae SIRM. In hortis (aedibus, villa) Borghesiis RELIQVI.

ΠΟΠΙΛΙΗΣΤΑΦΟΣΟΥΤΟΣΑΝΗΡΔΕΜΟΣΑΥΤΟΝΕΤΕΥΞΕΝ
ΩΚΕΑΝΟΣΠΑΣΗΣΕΝΠΕΡΑΜΟΣΣΟΦΙΗΣ
ΚΟΥΦΗΤΟΙΓΑΡΕΜΟΙΠΕΛΕΤΑΙΚΟΝΙΣΕΝΔΑΧΕΡΟΝΤΙ
ΥΜΝΗΣΩΤΗΝΣΗΝΩΑΝΕΡΕΥΣΕΒΙΗΝ
ΜΕΜΝΕΟΚΗΝΖΩΟΙΣΕΜΕΘΕΝΚΑΙΠΟΛΛΑΚΙΤΥΜΒΩ
ΣΠΕΙΣΟΝΑΠΟΒΛΕΦΑΡΩΝΔΑΚΡΥΑΠΟΙΧΟΜΕΝΗ
ΚΑΙΛΕΓΕΠΟΠΙΛΙΗΝΕΥΔΕΙΝΑΝΕΡΟΥΘΕΜΙΤΟΝΓΑΡ
ΘΝΗΣΚΕΙΝΤΟΥΣΑΓΑΘΟΥΣΑΛΛΥΠΝΟΝΗΔΥΝΕΧΕΙΝ

Sched. Ptolom. cod. Seo. VIII 2, 169; Sirmond Paris. 10808 f. 36'; eodem exemplo, ut videtur, Manilli *vill. Borgh.* p. 147 (inde Reinesius app. p. 1030, 43) et Fabretti II 1 ('ex hisce meis mss.') et Spon misc. X 115 ('ex libro aedium Barberin.'). Ex editis Franz 6276.

1 ΠΙΛΙΗΣ Ptol. — 2 ΕΝ^ΛΙΕΡΑΝΟΣ Sirm. ΕΝΠΕΡΑΜΟΣ Ptol. ΕΜΠΕΡΑΜΟC rell. — 3 ΟΥΦΗ Man. Fabr. — 5 ΚΕΝ Man. Fabr. — ΤΥΜΒΩ Ptol. Sirm. ΤΥΜΒΩΙ rell. — 6 extr. ΜΕΝΗ Ptol. Sirm. ΜΕΝΗΙ rell.

Ποπιλίης τάφος οὗτος· ἀνὴρ δ' ἐμὸς αὐτὸν ἔτευξεν
Ὠκεανός, πάσης ἐμπέραμος σοφίης·
κούφη τοιγὰρ ἐμοὶ πέλεται κόνις· ἐν δ' Ἀχέροντι
ὑμνήσω τὴν σήν, ὦ ἄνερ, εὐσεβίην.
μέμνεο τὴν ζωοῖς ἐμέθεν καὶ πολλάκι τύμβῳ
σπεῖσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀποιχομένῃ,
καὶ λέγε Ποπιλίην εὕδειν, ἀνέρ'· οὐ θεμιτὸν γὰρ
θνήσκειν τοὺς ἀγαθούς, ἀλλ' ὕπνον ἡδὺν ἔχειν.

Cf. epigr. 559.

1958 Reperta tabula prope Marinum in monte Crescentio (anno 1819 NIBBY) AMATI. Marini in aedibus publicis HENZ. GAR.

Θ σ Κ
Λ·ΠΟCΤΟΥΜΙΟΥ·ΚΡΗCΚΕΝ
ΤΟC·ΖΗCΑΝΤΙ·ЄΤΗ·ΝΔ
ΜΗΝΑC·Β·ΗΜЄΡΑC·Κ
ΠЄΤΡΟΥCΙΔΙΑ·ΚΟCΜΙΑ
ΑΝΔΡΙ·ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ЄΠΟΙЄΙ·ΚΑΙЄΑΥΤΗ
ΚΑΙΤΟΙCΙΔΙΟΙCΚΑΙΤΟΙC
ΤΟΥΤΩΝΑΠЄΛЄΥΘЄΡΟΙC

Descripsit Henzen. Est in schedis Sartianis; habet Amati Vat. 9736 f. 68. Edita *Effemeridi lett. di Roma* 1820 I 119; Nibby *dintorni* I 521 sq.; ex ectypo Garrucci *civiltà catt.* 1881 p. 732.

Θ. κ. Λ. Ποστουμίου Κρήσκεντος, ζήσαντι ἔτη νδ', μῆνας β', ἡμέρας κ', Πετρουσιδία Κοσμία ἀνδρὶ γλυκυτάτῳ ἐποίει καὶ ἑαυτῇ καὶ τοῖς ἰδίοις καὶ τοῖς τούτων ἀπελευθέροις.

1959 In via Appia AM. ed. *Sig. Capranesi* AM. ms.

Θ · Δ
ΠΟCΤΟΥΜΙΑC·CЄΚΟΥΝ
ΔΗC·ЄΠΟΙΗCЄ·ΠΟCΤ
ΟΥΜΙΟC·ΜΗΤΡΟΔΩ
ΡΟC·ΑΔЄΛΦΗ·ΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΗ·ЄΖΗCЄΝ·ЄΤΗ
Λ Θ

Habet Amati Vat. 9742 f. 36'; ed. idem *giorn. arcad.* 1823 p. 99; inde repetiit Ferussac *bull. des sciences hist.* 1829 p. 491 (hinc Franz 6635).

Θ(εοῖς) δ(αίμοσιν) Ποστουμίας Σεκούνδης ἐποίησε Ποστούμιος Μητρόδωρος, ἀδελφῇ γλυκυτάτῃ· ἔζησεν ἔτη λθ'.

1960 Sine loco SIRM. BARB. In aedibus Barberinis FABR. SEG. SPON. Ibi etiam nunc extat cippus marmoreus.

ЄΝΘΑΔЄΚЄΙΜΑΙΔΑΜΑΡΥΠΑΤΟΥΗΡΩΟCΑΓΑΥΟΥ
ΑΡΡΙΟΥΜΟΥΦΙΛΙΟΥΤΩΔЄΜΙΓЄΙCΑΜΟΝΩ
ΗΝΔЄΚЄΝЄΚΠΡΟΓΟΝΩΝΠΟΤЄΤΟΥΝΟΜΑΠΟΥΒΛΙΑΝΗΜΟΙ
CΚΙΠΙΑΔΑΙΔЄΠЄΛΟΝЄΥΓЄΝΙΗΤЄΠΡЄΠΟΝ
ΧΗΡЄΙΑΙC·ΑΥΤΗΤΟΝΑΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΜЄΙΝΑCΑ
ΚΩΚΥΜΟΡΩΝΤЄΚЄΩΝΠЄΝΘЄΙΤΑΚΟΜЄΝΗ
ЄΜΒΙΟΤΩΔЄΠΟΝΟΝΠΟΥΛΥΝΔΑΝЄΤΛΗΝΜΟΓЄΟΥ C //
ΜΟΥCΑΙCΙΝΜΟΥΝΟΝΤΗΝΦΡЄΝΑΘЄΛΓΟΜЄΝΗ

Descripsimus Bormann et ego. Habet Seguier Paris. 16932 f. 191; ed. Fabretti X 451; Spon misc. X 135; inde Franz 6275; est in schedis Barberinis XXIX 148 et litteris minusculis apud Sirmondum Par. 10808 f. 69.

7 ΜΟΓЄΟΥ ego ΜΟΓЄΟΥC Spon. Borm. ΜΟΓЄΟΥCΑ rell.

Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ ὑπάτου ἥρωος ἀγαυοῦ
Ἀρρίου μου φίλου, τῷδε μιγεῖσα μόνῳ·
ἦν δὲ κ(ε)ν ἐκ προγόνων ποτὲ τοὔνομα Πουβλιανή μοι
(Σκιπιάδαι δ' ἔπελον εὐγενίῃ τ' ἔπρεπον),
χηρείαις αὐτὴ τὸν ἅπαντα χρόνον μείνασα
κωκυμόρων τεκέων πένθει τηκομένη·
ἐμ βιότῳ δὲ πόνον πουλὺν δ' ἀνέτλην μογέουσ[α,
Μούσαισιν μούνην τὴν φρένα θελγομένη.

Cf. epigr. 674.

1961 Reperta in coemeterio Priscillae extra portam Salariam, nunc apud cl. Borgiam Mar. Velitris in museo Borgiano Am. Neapoli in museo Qyar. ego.

ΤΗΓΛΥΚΥ·
ΤΑΤΗΘΥΓΑ
ΤΡΙΠΟΥΛΧΗ
ΟΙΓΟΝΕΙϹ·
Μ Χ

Contuli. Descripsit a. 1781 Marini Vat. 9133 f. 158. Ediderunt Amadazzi anecd. litt. Rom. (1783) IV 530 n. 25; Bern. Quaranta *commento sopra una greca iscrizione* (1826) p. 66; hinc Franz 5844 et ex schedis Uhdeni inter urbanas idem 6517.

Τῇ γλυκυτάτῃ θυγατρὶ Πούλχρῃ οἱ γονεῖς μ(νήμης) χ(άριν).

Titulum christianum consimilem edidit de Rossi *bull. di arch. crist.* III (1865) p. 35: τῇ γλυκυτάτῃ θυγατρὶ Ἐύρῃ Γραῖος καὶ Μίακα.

1962 Romae in vinea Alexandri Volpi ad S. Balbinam.

ωΔΕΘΑΝΕΝΠΟΥΠΛΙΟϹ
ΜΑΚΕΔωΝΟΝΕΔΕΞΑΤΟ
ΡωΜΗΔΕΞΑΜΕΝΗΡωΜΗ
ωΔΕΛΙΠΕΝΤΟΦΑΟϹΖΗϹΑϹ
ΕΤΗ·ΛΕ
ΜΑΡΚΙΑ ϹΥΝΒΙΟϹ
ΜΝΗΜΗϹΕΝΕΚΕΝΕΠΕ
ΓΡΑΨΑ

Ex apographo alieno indiligenter facto, quod erat inter schedas Sartianas, edidit Pelliccioni *Emiliano Sarti* p. 140, 2. Ipsius Sartii apographum idem benigne mihi misit.

Ὧδ' ἔθανεν Πούπλιος Μακεδών, ὃν ἐδέξατο Ῥώμη·
δεξαμένη Ῥώμη ὧδ' ἔλιπεν τὸ φάος,
ζήσας ἔτη λε'.
Μαρκία σύνβιος μνήμης ἕνεκεν ἐπέγραψα.

1963 In aedibus Merolli tabula marmorea.

ΘΕΟΙϹ·ΚΑΤΑ
ΧΘΟΝΙΟΙϹ·
ΠΡΑΚΤΙΚΩ
ΙΟΥΛΙΑ·ΠΛΟΥΤΙϹ
ϹΥΝΓΕΝΙ
ΜΝΙΑϹΧΑΡΙΝ
ΖΗ ΕΤΗ·ΚΓ

Descripsit Gatti, contulit Henzen.

Θεοῖς καταχθονίοις. Πρακτικῷ Ἰουλία Πλουτὶς συνγενῖ μνίας χάριν, ζή(σαντι) ἔτη κγ'.

1964 Romae in villa Volkonsky.

Μ
ΝΕΝΠΡΑ
ΠΙΞΕΙΝΗϹ
ΕΝΕΙΚΗϹ
ΚΑΙ

Descripsi.

D.] m. [Ὧδ' ἔθα]νεν Πρα[--, ἐ]πὶ ξείνης, [Βερ]ενείκης κτλ.

1965 Romae in S. Constantiae.

ΠΡΙΜΑ
ΘΥΓΑΤΗΡ
ΠΟΥΒΛΙΟΥ
ΕΖΗΣΕ·ΕΤΗ
ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ

Gruterus 1125, 4 ab Sirmondo acceptam, qui vidit; inde Franz 6518.

Πρῖμα θυγάτηρ Πουβλίου, ἔζησε ἔτη τριάκοντα.

1966 Romae in aedibus cardinalis Crescentii vidit Sirmond (teste Reinesio). Sine loco Stuh. ms. E via Appia refert Langermann (teste Reinesio). Nunc inter marmora Oxoniensia.

ΠΡΕΙΜΑΤΗΙΔΙΑΓΥΝΑΙ
ΚΙΛΕΟΝΤΑϹΤΙΒΕΡΙΟΥ
ΙΟΥΛΙΟΥΚΕΛϹΟΥΠΟΛΕ
ΜΑΙΑΝΟΥΔΟΥΛΟϹ
ΚΟϹΜΙωϹΚΑΙΑΜΕΝ
ΠΤωϹϹΥΝΖΗϹΑϹΗ
ΑΥΤωΕΤΗΔΕΚΑΤΟ
ΜΝΗΜΕΙΟΝΤΟΥΤΟΕΚΤωΝ
ΙΔΙωΝΕΠΟΙΗϹΕ
ΤΟΥΤΟΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕΧΕΙ
ΕΙϹΟΔΟΝΚΑΙΕΞΟΔΟΝ

Habet Sirmond Paris. 10808 f. 33. Edidit male Selden marm. Arund. 29; inde adhibitis Sirmondi schedis diversis ab eis quibus ego utor Reinesius synt. XIV 129; Maittaire marm. Oxon. 12; Chandler marm. Oxon. II 97; repetiit Franz 6520.

Πρείμᾳ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ Λεοντᾶς Τιβερίου Ἰουλίου Κέλσου Πολεμαιανοῦ δοῦλος, κοσμίως καὶ ἀμέμπτως συνζησάσῃ αὐτῷ ἔτη δέκα, τὸ μνημεῖον τοῦτο ἐκ τῶν ἰδίων ἐποίησε. τοῦτο τὸ μνημεῖον ἔχει εἴσοδον καὶ ἔξοδον.

'Consulem habemus suffectum a. p. Chr. 92 dictum in diplomate CIL III p. 858 corrupto .... *Celso Polometino*, in fastis Henzenii n. 6446 *Ti. I.....* Iam intellegitur, intellexitque id antea Borghesius, ad eum hunc titulum spectare et dictum esse *Ti. Iulium Celsum Polemaeanum.*' Mommsen.

1967 In museo Capitolino inter lapides Sartianos.

ΠΡΙΜΙΤΕΙΒωΓΛΥΚΥ
ΤΑΤωΤΕΚΝωΚΑΙΦΙ
ΛΟϹΤΟΡΓωΖΗϹΑΝΤΙΕ
ΝΙΑΥΤΟΝΚΑΙΗΜΕΡΑΣ
ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΜΝ
ΜΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΘΑΝΕ

Descripsi. Est in tabula aere incisa inter schedas Sartii.

Πριμιτείβῳ γλυκυτάτῳ τέκνῳ καὶ φιλοστόργῳ, ζήσαντι ἐνιαυτὸν καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα, μνήμης ἕνεκεν π[ατὴρ] ἀνέθ[ηκεν].

1968 Romae in Esquilino reperta, nunc in repositis tabularii Visc.

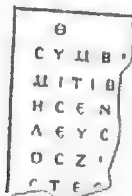

Descripsit Io. Schmidt. Visconti *bull. com.* IV (1876) p. 234, 9.

Sic fere legendum Θ. [κ.] συμβ[ίῳ Πρ]ωτίδ[ι ἐποί]ησεν [Ἀχιλ]λεὺς [σύμβι]ος, ζη[σάσῃ] ἔτεσ[ιν . .

1969 Romae in vinea Maffeiorum Citt. Ad aquam Virginem in aedibus Francisci Grilli Gud. Albani in aedibus sculptoris Cavaceppi, olim in vinea Maffeiorum Mar. Nunc in museo Neapolitano tabula.

Θ · K
KATA · KЄΛЄY
CIN · THCΔЄCΠOI
NHC · ΠPЄICKIA
NH · ΘPЄΠTH · ZH
CACH · ЄTH · $\overline{\text{Є}}$ · MH
NAC · $\overline{\Delta}$ · HMЄ
PAC · $\overline{\text{IЄ}}$

Descripsi. Habet Cittadini Vat. 5253 f. 322; inde Donius sched. Marucell. A 188 ('ex schedis Vaticanis'); ex schedis Donianis Gorius ed. II 115 eodemque exemplo Murat. 1731, 13; denuo Gudius 348, 10; descripsit etiam Marini Vat. 9116 f. 130', 9133 f. 312. Ex editis Franz 6685.

4. 5 item legerunt Cittadini et Marini. Quod per editiones vulgatur ΠPЄICKIΛΛINH, hoc male supplevit Donius in schedis ΠPЄIC KIΛ(λι)NH.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Κατὰ κέλευσιν τῆς δεσποίνης Πρεισκιανῇ θρεπτῇ, ζησάσῃ ἔτη ε', μῆνας δ', ἡμέρας ιε'.

1970 Lapis effossus e via Appia prope sepulcra libertorum Liviae Augustae Lup. ed. Apud cardinalem de Polignac Lup. ms. Nunc Parisiis.

ЄNNЄAKAI
ΔЄKAMHNOC
ЄΓΩKCIMAI
ΠAPATYMBΩ
ONΠOIЄIΠA (sic)
THPΠPOKΛOC
CYPIHCAΠO
ΓAIHCOYNO
MAΔCЄCTIΠPO
KΛAΓAIAΠATPIC
HΠAPAKЄIMAI

Ex Vitreii apographo Lupi Vat. 9143 f. 56, ed. epitaph. Sev. p. 75; inde Murat. 1732, 5; adhibitis schedis Boscherii et O. Muelleri Franz 6277 (ego epigr. 703).

Ἐννεακαιδεκάμηνος ἐγὼ κεῖμαι παρὰ τύμβῳ,
ὃν ποιεῖ πατὴρ Πρόκλος Σύρης ἀπὸ γαίης·
οὔνομα δέ ἐστι Πρόκλα, γαία πατρὶς ἣ παράκειμαι.

Puella igitur Romae nata erat.

1971 Ex urbe allata Florentiam primum ad Guicciardinios, tum in aedes Corsiniorum. Ibi etiam nunc extat.

HNOTЄMOYNONYΓЄINON
AΔЄAΦЄONOIMЄTЄKONTЄC
ΠЄNΘЄONHNIKЄΓΩ
ΠЄNTAЄTIZOMЄNH
ΠAPΘЄNOCЄN⁻ONЄЄCCIN
ЄΘHΛЄONHΔ//ΓAΠHTH
HΛYΘATHNΦPIKTHN
ЄICAIΔAOΠ·Λ·N
OIЄMЄTHNAT··HMHTЄP
BЄNOYCOI//APITΩNOC
ΠOΛΛAKIBΩCOMЄNOY
XAIPЄΠPOKΛAΘYΓATЄP

Descripsit ex lapide Bormann, ego ex ectypo eiusdem. Donius Vat. 7113 f. 61 descriptam ab Alexandro fratre; Gori ed. I 119 (hinc Murat. 1205, 10 et Franz 6278); habet Montfaucon cod. Paris. 11919 f. 45. Cf. epigr. 565.

Ex priorum lectione pauca excerpam, ut appareat non plura illos vidisse. — V. 5 ЄN/ϽONЄЄCCI// Don. — 6 HIAΓAΠHTH Don. HAΓAΠHTH Gor. Montf. — 7 THNO//IITHN Don. — 8 Π//Λ//N Gor. T//AIN Don. ΠOΛIN Montf. supplevit — 9 THNAT//H Don. Montf. THNATI...H Gor. — 10 O////TΩNOC Don. O.......APITΩNOC Gor. OXAPITΩNOC Montf. suppl.

Ἦν ὅτε μοῦνον Ὑγεῖνον ἀδελφεὸν οἵ με τεκόντες
πένθεον, ἡνίκ' ἐγὼ πενταετιζομένη
παρθένος ἐν γονέεσσιν ἔθηλεον· ἡ δ' [ἀγ]απητὴ
ἤλυθα τὴν φρικτὴν εἰς Ἀίδαο πόλιν·
οἱ δ' ἐμὲ τὴν ἀτ[υχ]ῆ, μήτηρ Βένους, οἱ [Χ]αρίτωνος
πολλάκι βωσομένου 'χαῖρε, Πρόκλα θύγατερ'.

1972 Ibidem (i. e. Romae in aedibus D. Marii Volaterr. episcopi Aquinatis) Acc.

ΘЄOIΣKATA
XΘONIOIΣ
ΠPOBINKIAΛHΣ
AΓAΘHΣYMBIΩIΔI
AZHΣAΣHKAΛΩ
ETH · $\overline{\text{K}}$ ·

Accursius Ambros. D 420 f. 39'; inde Murator. 1393, 10 (Franz 6325).

Θεοῖς καταχθονίοις. Προβινκιάλης Ἀγάθῃ συμβίῳ ἰδίᾳ ζησάσῃ καλῶς ἔτη κ'.

1973 Tabula marmorea effossa via Labicana (*fuor di porta Maggiore* CITT.) vinea Lauri (*nella vigna di M. Lauro Bliul* CITT. in hortis Laurentii Bijoul MVR.) a. 1590 DON. et similiter CITT. SIRM. GRVT. MVR. Nunc Tornaci in bibliotheca publica cathedralis Tornacensis MVR.

ΟΥΚΕΘΑΝΕϹΠΡΩΤΗΜΕΤΕΒΗϹ
ΔΕϹΑΜΙΝΟΝΑΧΩΡΟΝ
ΚΑΙΝΑΙΕΙϹΜΑΚΑΡΩΝΝΗϹΟΥϹ
ΘΑΛΙΗΕΝΙΠΟΛΛΗ
ΕΝΘΑΚΑΤΗΛΥϹΙΩΝΠΕΔΙΩΝ
ϹΚΙΡΤΩϹΑΓΕΓΗΘΑϹ
ΑΝΘΕϹΙΝΕΝΜΑΛΑΚΟΙϹΙΝΚΑΚΩΝ
ΕΚΤΟϹΘΕΝΑΠΑΝΤΩΝ
ΟΥΧΕΙΜΩΝΛΥΠΕΙϹΟΥΚΑΥΜΑ
ΟΥΝΟΥϹΟϹΕΝΟΧΛΕΙ
ΟΥΠΙΝΗϹΟΥΔΙΨΟϹΕΧΕΙϹ
ΑΛΛΟΥΔΕΠΟΘΕΙΝΟϹ
ΑΝΘΡΩΠΩΝΕΤΙϹΟΙΒΙΟΤΟϹ
ΖΩΕΙϹΓΑΡΑΜΕΜΠΤΩϹ
ΑΥΓΑΙϹΕΝΚΑΘΑΡΑΙϹΙΝΟΛΥΜ
ΠΟΥΠΛΗϹΙΟΝΟΝΤΩϹ
Π·ΑΙΛ·ΑΒΑϹΚΑΝΤΟϹ·ΑΙΛΙΑ
ΠΡΩΤΗ·ΘΥΓΑΤΡΙ·ΕΖΗϹΕΝΕΤΗ
Ζ·ΜΗΝΑϹ·ΙΑ·ΗΜΕΡΑϹΚΖ·

Cittadini Vat. 5253 f. 323'; Donius Vat. 7113 f. 29; Sirmond Paris. 10808 f. 66 litteris minusculis; ex schedis Ursini Gruterus 703, 1 (hinc Gorius II 119); a Bimardo missam Murat. 1126, 4; ex editis Franz 6279.

1 μετέβας Sirm. — 2 ΑΜΕΙΝΟΝΑ Mur. — ΧΩΡΩΝ Citt. χῶρον Sirm. — 5 καὶ ἠλυσίων Sirm. — 7 ΜΑΛΑΚΟΙϹΙΝ Don. Sirm. ΜΑΛΑΚΟΙϹΙ rell. — 10 ΝΟϹΟϹ Grut. — 11 πείνῃ Sirm. ΠΙ ΛΗϹ Citt. — 12. 13 om. Murat. — 13 ΑΝΘΡΩΠΩΝΤΙϹΟΙ ΒΟΙΟΤΟϹ Citt. — 14 ΖΩΕΙϹ·Τ·ΑΡΑ Citt. — 15 ΕΝ om. Murat. — ΚΑΘΑΡΑΙϹΕΝΟΛΥΜ Grut. — 15. 16 ΔΛΥΜ|ΤΟΥ Citt. — 17 Π·ΑΥΡ· Citt. — 19 Κ· Don. ΚΖ· rell.

Οὐκ ἔθανες, Πρώτη, μετέβης δ' ἐς ἀμείνονα χῶρον,
καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
ἔνθα κατ' Ἠλυσίων πεδίων σκιρτῶσα γέγηθας
ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων·
οὐ χειμὼν λυπεῖ σ', οὐ καῦμα, οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ,
οὐ πείνη σ', οὐ δίψος ἔχει σ', ἀλλ' οὐδὲ ποθεινὸς
ἀνθρώπων ἔτι σοι βίοτος· ζώεις γὰρ ἀμέμπτως
αὐγαῖς ἐν καθαραῖσιν Ὀλύμπου πλησίον ὄντως.
Π. Αἴλ(ιος) Ἀβάσκαντος Αἰλίᾳ Πρώτῃ θυγατρί· ἔζησεν ἔτη ζ', μῆνας ια', ἡμέρας κζ'.

1974 Reperta in vinea *del Grande* in Praenestina via SART. Ibidem DESS.

ΘΕΟΙϹ
ΧΘΟΝΙΟΙϹ
ϹΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚΑΤΗ
ΑΠΕΘΗΚΑΤΟ
ΠΡΩΤΟΚΤΗΤΟϹ
ΝΥΜΦΙΔΙΑΝ
ΓΝΩϹϹΕΙΤΟΓΛΥ *sic*
ΚΥΜΟΙΔΙΔΥΜΟΝ
ΚΡΗΤΙΚΟϹΤΗΠΟ
ΘΟΥΜΕΝΗΚΑΙ
ΝΥΜΦΗΑΔΕΛΦΗ
ΕΠΟΙΟΥΝ

Descripsit H. Dessau; ab eo acceptam edidi mus. Rhen. 34, 195; ex apographo alieno quod inter schedas Sartianas invenerat ed. Pelliccioni *Em. Sarti* p. 141.

Θεοῖς χθονίοις.
Ἐννεακαιδεκάτη (leg. -δεκέτη) ἀπεθήκατο Πρωτόκτητος
Νυμφιδίαν· γνώσσει (l. γνώσῃ) τὸ γλυκύ μοι δίδυμον.
Κρητικὸς τῇ ποθουμένῃ καὶ Νύμφη ἀδελφῇ ἐποίουν.

Protoctetus nunc vir potius quam frater videtur mihi Nymphidiae esse; sepulcrum suis impensis fecerunt Creticus frater et Nympha soror defunctae.

1975 *Magazzini Vaticani.*

ΡΟΥϕΙΝΟϹΕΝΘΑ
ΔΕΚΕΙΤΕΕΤΩΝΔΥΩ
ΜΗΝΩΝΕΠΤΑ
ΓΕΝΕΙΛΥΒΕΙΚΟΝ

Amati Vat. 9758 f. 9.

Ῥουφῖνος ἐνθάδε κεῖτε ἐτῶν δύω, μηνῶν ἑπτά, γένει Λυβεικόν.

Titulus videtur christianus.

1976 Romae extra portam S. Pancratii Transtiberinam in coemeterio Calepodii, in marmore supra sepulcrum Christianorum MVR. In bibliotheca Vaticana MAR., qui testatur litteras esse satis bonas.

ΡΟΥ
ΡΟΥϕΕΙΝΟΥΤΑϕΟϹΟΥΤΟϹΟΝΑϹΤΕΡΙΟΝΠΟΤΕΚΛΗΖΟΝ
ΟϹΠΡΟΛΙΠΩΝΡΩΜΗϹΔΑΠΕΔΟΝΝΕΙΛΟΥΠΟΛΙΝΕΛΘΩΝ
ΚΑΙΠΡΟΚΟΠΑΙϹΛΑΜΨΑϹΠΟΛΛΟΙϹΙΔΕΠΟΛΛΑΠΑΡΑϹΧΩΝ
ΜΗΔΕΝΑΛΥΠΗϹΑϹΑΛΛΕΙϹΤΟΔΙΚΑΙΟΝΑΘΡΗϹΑϹ
ΜΟΙΡΩΝΟΥΚΕϕΥΓΕΝΤΡΙϹϹΩΝΜΙΤΟΝΑΛΛΑ◯ΝΕΚΡΩΘΕΙϹ
ΤΗΝΨΥΧΗΝΑΠΕΔΩΚΕΝΕϹΑΕΡΑϹΩΜΑΔΕΠΡΟϹΓΗΝ
ΑΛΛΑΚΑΙΕΥϹΕΒΙΗϹΕϹΧΕΝΚΡΙϹΙΝΕΝϕΘΙΜΕΝΟΙϹΙΝ
ΚΑΙΠΑΛΙΝΕΙΔΕΤΟϕΩϹΝΕΚΡΟϹΩΝΚΑΙΠΟΝΤΟΝΕΠΛΕΥϹΕ
ΚΑΙΧΩΡΗϹ·Ι·ΔΙΗϹΕΠΕΒΗϹΥΝΠΑΙϹΙΔΕΚΕΙΤΑΙ
ΩΝΟΥΚΕΙΔΕΤΕΛΟϹΘΑΝΑΤΟΥΠΡΩΤΟϹΓΑΡΕΘΝ◯ΗϹΚΕ
ΗΔΕΤΕΚΝΩΝΔΙϹϹΩΝΜΗΤΗΡϹΕΜΝΗΔΕϕΙ◯ΛΑΝΔΡΟϹ
ΚΑΙΠΕΛΑΓΟϹΔΙΕΠΛΕΥϹΕΚΑΙΗΓΑΓΕϹΩΜΑΒΥΘΟΙϹΙΝ
ΚΑΙΚΑΜΑΤΟΥϹ·Υ·ΠΕΜΕΙΝΕΚΑΙΕΝΘΡΗΝΟΙϹΔΙΕΜΕΙΝΕ
ΚΑΙΤΥΜΒΩΚΑΤΕΘΗΚΕΚΑΙΑΙΩϹΙΝΠΑΡΕΔΩΚΕ
ΔΑΜΟϹΤΡΑΤΕΙΑϹΤΑΥΤΑΤΗϹϕΙΛΑΝΔΡΙΑϹ

Apographum est Marinii Vat. 9126 f. 211. Edidit a Laurentio Zacagni acceptam Murat. 1397, 1, unde repetiit Franz 6283.

Vv. 6. 11. 12 lapis perforatus teste Marinio. — 4 ΠΟΛΛΟΙΣΔΕ Murat. — 6 ΤΡΙΕCΩΝ Marin. — 8 ΕΥΣΕΒΕΙΗΣ Murat. — 9 ΕΠΛΕΥΣΕΝ Murat.

. . . . Ῥου[φῖν . . . ?
Ῥουφείνου τάφος οὗτος, ὃν Ἀστέριόν ποτ' ἐκλήζον,
ὃς προλιπὼν Ῥώμης δάπεδον Νείλου πόλιν ἐλθὼν
καὶ προνοεῖαις λείψας, παλλοῖσι δὲ πολλὰ κατευτυχῶν,
μηδένα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας,
Μοιρῶν οὐκ ἔφυγεν τρισσῶν μίτον, ἀλλὰ στυγηθεὶς
τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς αἴρα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν.
ἀλλὰ καὶ εὐσεβίης ἔσχεν κρίσιν ἐν φθιμένοισιν,
καὶ πάλιν εἶδε τὸ φῶς νεκρὸς ὢν καὶ πόντον ἔπλευσε
καὶ χώρας ἰδίης ἐπέβη· σὺν πατρὶ δὲ κεῖται,
ὃν οὐκ εἶδε τέλος θανάτου· πρῶτος γὰρ ἔθνησκε.
ἡ δὲ τέκνων δισσῶν μήτηρ, σεμν(ὴ) ἠδὲ φίλανδρος,
καὶ πέλαγος διέπλευσε καὶ ἤγαγε σῶμα βυθεῖσιν
καὶ καμάτους ὑπέμεινε καὶ ἐν θρήνοις διέμεινε
καὶ τύμβῳ κατέθηκε καὶ αἰῶσιν παρέδωκε.
Δαμοστρατείας ταῦτα τῆς φιλανδρίας.

Rufini Romani Nilopoli defuncti corpus sepultum rursus erutum Damostrata uxor in patriam reduxit; epigramma paullo post filiis duobus mortuis insculpendum curavit eadem. Cf. epigr. 642.

1977 Repertus cippus *alle tre Fontane in una tenuta del principe Gabrielli* ad viam Ardeatinam sita, postea Romae Gυατт.

ΡΟΥϕΙΝΑΚΕΛΕΡΟCΕΞΑΡΙCΤΕΙ
ΝΗCΤΕΕϕΥΝ
ΖΩΗΔΕΠΛΕΙΩΝΜΗΤΡΟCΕΝ
CΠΛΑΓΧΝΟΙCΕΜΗ
ΩΔΕΙΝΑΛΥΠΗCΔΗΤΕΚΟΥCΗΑ
ΛΛΑΞΑΤΟ
ΠΡΩΤΗΝΟΔΟΝΔΕCΤΕΛΛΟ
ΜΑΙΠΡΟCΑΙΔΑΝ
ΚΛΗΡΟΝΔΕΜΗΤΡΟCΤΩΙΔΕ
ΚΛΗΡΟΥΧΩΤΑϕΩΙ
CΤΗΛΗΙΔΕϕΩΝΩΑΝΤΑΓΩΝΙ
ΑCΒΙΟΥ

Guattani *mem. enciclop. romane* V 8 cum interpretatione Amatii; Akerblad ibidem p. 93; inde Welcker syll. 79, Franz 6282, ego epigr. 691.

1 ΕΖ Guatt. — 5 ΛΥΠΗCΜΗΤΕ·ΡΟΥCΗΑ|ΛΑΖΑΤΟ Guatt. — 7 CΤΕΛΛΟ om. Guatt. — 9 ΤΩΙΔΕΚΛΗΡ|ΟΥΧΩ Akerbl. — 11 ΑΝΤΑΓΩΝΙ om. Guatt.

Ῥουφῖνα Κέλερος ἐξ Ἀρισταίνης τε ἔφυν,
ζωὴ δὲ πλείων μητρὸς ἐν σπλάγχνοις ἐμή·
ὠδεῖνα λύπης δ' ἣ τεκοῦσ' ἠλλάξατο.
πρώτην ὁδὸν δὲ στέλλομαι πρὸς Ἀΐδαν,
κλῆρον δὲ μητρὸς τῷδε κληρούχῳ τάφῳ·
στήλῃ δὲ φωνῶ ἀνταγωνίας βίον.

V. 6 *ἀνταγωνία* vocabulum adeo est improbabile ut Akerbladium hoc male supplevisse potius quam revera in lapide legisse conicias; pro molesto poetae argutiarum studio aptum erit *στήλῃ δὲ φωνῶ τὰς ἀφωνίας βίου*, i. e. *cum in vivis essem infans eram, nunc mortua* (*στήλη*) *fari didici*.

1978 Anaglypho navicula expressa, in qua vir sedet remigans (Charon); ad utrumque mali latus titulus. In museo Kircheriano Lυр. Sεɢ. Bοɴ. Tʜοʀʟ. ᴇɢο.

ΡΟΥϕΙΝΑ ‖ ΙΟΥCΤΟΝ
‖ ЄΙCΜΝΙΑΝ
‖ ΧΑΡΕΙ

Descripsi. Habet Lupi cod. Vat. 9143 f. 42; item Seguier cod. Par. 16932 f. 282; ed. Bonanni mus. Kirch. (1709) p. 62 coll. tab. XXII; inde Montfaucon *antiq. expl.* II 1 p. 244 tab. 97 et Murat. 2082, 9; ex schedis Thorlacii Franz 5965.

Litterae omnes clarae. Sepulcralem esse titulum sponte patet; solitam formulam *εἰς μνείαν χάριν* corrupit homo Graeci sermonis imperitus.

Ῥουφῖνα Ἰοῦστον εἰς μνίαν χάρει.

1979 Reperta videtur apud Ariciam (ubi fodisse dicitur card. Despuig a. 1786—96), inde translata in villam Araxa sive Raxa prope Palmam (in insulis Balearibus) in museum Despuig. Litterae inaequales.

ΡΟΥϕЄΙΝΑΙ
ΧΑΙΡЄ

I. Maria Bover *noticia* cett. p. 35 n. 27 cf. tab. I 3; inde Franz 6522*b*.

. . . . Ῥουφείναι χαῖρε . . . .

Nisi mutilum superne lapidem exhiberet Boveri delineatio, posses legere Ῥουφεῖνε χαῖρε.

1980 Romae ad viam Latinam (*tenuta del Corvo* a. 1858 Aᴛᴛ.).

ΘЄΟΙC·ΜΝΗ
ΜΑCΙΡΩΜΗ
ΚΑΛΩCΒΙΩCΑ
CΗ·ΑΠΟΛΛΙΝΑ
ΡΙC·CΥΜΒΙΟCΚ

Est in actis ministerii pontificii commercio praepositi, unde excerpsit Henzen; edidit Garrucci *relazione generale* p. 67, 100.

Θεοῖς μνήμασι. Ῥώμῃ καλῶς βιωσάσῃ Ἀπολλινάρις σύμβιος.

1981 Ex urbe fortasse una cum tabula consimili supra n. 1919 Catinam asportata, ubi extat in museo Benedictinorum.

Θ Κ Χ
ΡΩCΚΙΑΝΙΚΗ
ЄΖΗCЄΝЄΤΗ·Μ·Γ
ΟΥΡΒΙΚΟC·Ι·ΔΙΑ
ΓΥΝΑΙΚΙ

Descripsi. Franc. Tornabene epist. ad Gervasium in sched. Gervasii n. XVII.

Θ(εοῖς) κ(αται)χ(θονίοις). Ῥωσκίᾳ Νίκῃ, ἔζησεν ἔτη μγ', Οὔρβικος ἰδίᾳ γυναικί.

1982 *Camaldoli sopra Frascati* in museo cardinalis Passionei Pass. Nunc in museo lapidario Vaticano.

C·ΑΘΗΝΑΙC
ΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΜΑΙ
ΜΕΤΑ·ΔΥΟ
ΤΕΚΝΩΝ

Descripsi. Edidit Passionei *inscr.* p. 139, 18; Osann syll. p. 433, 78; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6331.

Σ. Ἀθηναὶς ἐνθάδε κεῖμαι μετὰ δύο τέκνων.

Nomen gentile supplendum velut Σ(αλουία), Σ(εντία) sim.

1983 Inter ea quae in domo D. Benedicti Faren(sis) esse dicuntur Sabin. Ottob. (in domo Bened. Far. idem Chis. Marc.). Apud apothecas obscuras in porta Antonii Bartholomei epitaphium Vallic. Prope circum Flaminium (i. e. *le botteghe scure*) Pigh. Sub Capitolio supra ostium domus cuiusdam privatae Smet. *Appresso S. Giacomo degli incurabili* Alexander. In via Decia Salaria Ligor. de suo. Urnam depositariam vocat Smetius, oblongam praeterea Pighius. Fuit igitur sarcophagus, ut docet etiam forma ex Podagro expressa.

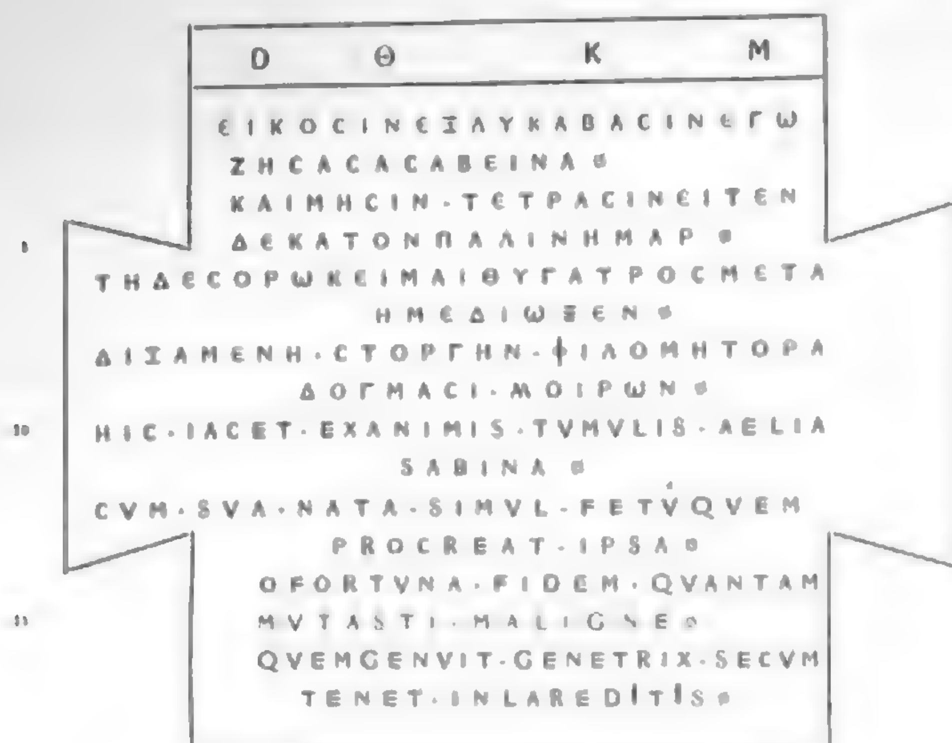
D Θ K M
ΕΙΚΟCΙΝΕΞΛΥΚΑΒΑCΙΝΕΓΩ
ΖΗCΑCΑCΑΒΕΙΝΑ
ΚΑΙΜΗCΙΝ·ΤΕΤΡΑCΙΝΕΙΤΕΝ
ΔΕΚΑΤΟΝΠΑΛΙΝΗΜΑΡ
ΤΗΔΕCΟΡΩΚΕΙΜΑΙΘΥΓΑΤΡΟCΜΕΤΑ
ΗΜΕΔΙΩΞΕΝ
ΔΙΞΑΜΕΝΗ·CΤΟΡΓΗΝ·ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΑ
ΔΟΓΜΑCΙ·ΜΟΙΡΩΝ
HIC·IACET·EXANIMIS·TVMVLIS·AELIA
SABINA
CVM·SVA·NATA·SIMVL·FETVQVEM
PROCREAT·IPSA
OFORTVNA·FIDEM·QVANTAM
MVTASTI·MALIGNE
QVEMGENVIT·GENETRIX·SECVM
TENET·INLAREDITIS

Dedi qualem exhibet titulum Laelius Podager Vat. 8492 f. 145 (Mazochi ipse Graeca omisit) correctis aliunde vitiis quibusdam vel calami vel linguae: huic exemplo nullum est quod comparari possit; habet Sabinus Chis. V 168 f. 98'; Marc. X 195 f. 124' (minime omissis, ut ait Henzen, Graecis); Ottobon. 2015 f. 87 litteris minusculis; hinc sine dubio Metellus Vat. 6039 f. 315; cod. Vallicell. G 47 f. 43; Pighius Berol. f. 4; Smetius cod. Neap. p. 248, ed. f. 131', qui descripsit (inde Grut. 665, 8 et Ligorius Taur. vol. XV f. 98'); Alexander papa cod. Chis. A I 29 f. 7'; Sirmond Par. 10808 f. 66 litteris minusculis. Repetiit Franz 6285 (inde ego epigr. 680), recensuit Henzen CIL VI 10971.

1 om. Podager, relicto tamen spatio in margine latiore, qualem delineavi — D et M om. Sabin. Ottob. et Alexander (qui non pendet a Sabino) — 2 ΕΤΩ Sabin. Smet. ΕΠΩ Alex. — 8 δέξαμενης Sabin. Ottob. — ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΑ om. Sabin. Ottob. — 9 μοιρῶν Sabin. ubique (et Metell.) — 12 FETV́ soli Podagrus et Metellus ad Mazoch. Vat. 8495, FETV reliqui — 13 PROCREA Pod. — 15 MALIGNA Sabin. — 16 QVE Pod. — GENITRIX Pud. Smet. — 17 TENE Pod.

D(is) Θ(εοῖ-) κ(αταχθονίοις) *M(anibus).*
Εἴκοσι ἓξ λυκάβασιν ἐγὼ ζήσασα Σαβεῖνα
καὶ μησὶν τέτρασιν, εἶτ' ἐνδέκατον πάλιν ἦμαρ,
τῇδε σορῷ κεῖμαι θυγατρὸς μέτα, ἥ με δίωξεν,
δεξαμένη στοργὴν φιλομήτορα, δόγμασι μοιρῶν.
Hic iacet exanimis tumulis Aelia Sabina
cum sua nata simul, fetu quem procreat ipsa.
o Fortuna, fidem quantam mutasti maligne:
quem genuit genitrix secum tenet in lare Ditis.

1984 *All' osteria incontro la vigna Altaemps (Torre Nuova), caratteri buoni* Sart.

ΚΟΥΤΙΑCΑΒΕΙΝΙΑ
ΝΗCΕΟΦΙΛΑΛΜΑΤΡΩΝΑ
ΚΑΛΗΚΑΙCΠΑΤΑΛΕΕΥΨΥΧ
ΕΙΟΥΔΕΙC . . . . . ΝΤΕCΕΙ

Descripsit Sarti 16 Mai a. 1848.

..κουτία Σαβεινανῆ (Θ)εοφίλα ματρῶνα· καλὴ καὶ σπάταλε, εὐψύχει· οὐδεὶς [ἀθάνα]τ[ο]ς ....

Fort. Ἀκουτία.

1985 Romae in vinea Codini ad columbarium II (olim I) fragmentum sarcophagi.

bos plaustro iunctus, in quo dolium impositum

CΑΒΕΙΝ

Descripsi. Ediderunt Matz-Duhn *ant. Bildw.* II 2871.

1986 Camaldoli sopra Frascati in museo cardinalis Passionei.

ϚΑ·ΙΔΙ·Ε
ΙΑΤΙΚΟϹΤΕ
ΧΝΩΓΜ·Κ
Χ·ΤΑΤΩΕ
ΠΟΙΕΙ

Passionei *inscr.* 135, 2; inde Franz 6463.

Recte fortasse Franzius legit *Σπίδι [Ἰ]ο[ρ]ατικὸς τέ[κ]νῳ γ[λυ]κ[υ]τάτῳ ἐποίει.*

1987 Romae *villa Conti a porta Salara* Zoeg. *Giardino Terre a porta Salara* Sarti. In villa Ludovisi Henz.

Θ · Κ
ϹΑΛΟΥΙΩ
ΑΝΤΙϹΘΗΝΗ *sic*
ΥΙΩ·ΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΩ
ϹΑΛΕΥΙΑ
ΑΚΥΛΕΙΝΑ
ΜΗΤΗΡ
ΤΟΝϹ
ΒΩΜΟΝ

Descripserunt Zoega ms. p. 557, 13, Aem. Sarti in schedis, Henzen in schedis; ex Uhdenii apographo Franz 6636.

6 ϹΑΛΕΥΙΑ Zoega, Sarti, Uhd. ϹΑΛΕΥΑ Henzen addito 'sic'.
Θ. κ. *Σαλουΐῳ Ἀντισθένῃ υἱῷ γλυκυτάτῳ Σαλ[ο]υία Ἀκυλεῖνα μήτηρ τὸν βωμόν.*

1988 Romae in villa Carpinea cippus (*fuori di porta Fabbrica* add. Zoega) Fabr. Seg.

ΜΝΗΜΗϹ·ΧΑΡΙΝ
ϹΑΜΜΟΥΚΙΑΙ·ΜΑRΚΙΑΙ
ΠΕΤΡΩΝΙΟϹ·ΑΝΤΙΓΟΝΟϹ
ΚΑΙΑΦΡΑΝΙΑ·ΜΑΡΚΙΑΤΗ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ·ΕΚΓΟΝΗΙ
ΕΖΗϹΕΝ·ΕΤΗ·ΙΗ·ΜΗ
ΝΑϹ·ΕΞ·ΗΜΕΡΑϹ·ΙΖ
ΠΑΡΘΕΝΟϹ

Descripserunt Seguier Paris. 16932 f. 132 et Zoega ms. p. 410, 9; ed. Fabretti III 163; inde adhibitis schedis Uhdenii Franz 6618.
7 ΕΞ Seg. Zoeg. Uhd. Ϛ Fabr.
Μνήμης χάριν Σαμμουκίαι Μαρκίαι Πετρώνιος Ἀντίγονος καὶ Ἀφρανία Μαρκία τῇ γλυκυτάτῃ ἐκγόνῃ. ἔζησεν ἔτη ιη', μῆνας ἕξ, ἡμέρας ιζ'. παρθένος.

1989 Sine loco Chis. Barb. In horto Aldobrandino ad portam Flaminiam Citt. Mar. In hortis Iulii III pont. max. Boiss. In villa Medicea in monte S. Valentini extra portam Flaminiam Bianch. Florentiae in Officiorum museo Os. zoo.

Θ Κ
Λ·Π·ϹΑΤΟΡΝΕΙΝΟϹ
ΕΤ·ΑΙ·ΗΛΙΑϹ·ΕΤ
Π·Α·ΔΙΟΓΕΝΗϹ
ΚΟΜΠΑΡΑΟΥΗΡΟΥΝΤ
ϹΙΒΙ·ΕΤ·ϹΟΥΕΙϹ

Descripsi. Cittadini Vat. 5253 f. 327', Marc. XIV 116 p. 141; cod. Chis. VI 207 f. 67; sched. Barber. XXIX 148; Bianchini Veron. 347 f. 23 (descr. 26 Apr. 1706); Marini Vat. 9122 f. 206 (fortasse ex Cittadinianis); Boissard ms. f. 226, ed. VI 107 (hinc Gruter 1130, 8); Osann syll. 533, 18; ex suo apographo Franz 6719.
Θ. κ. *Λ. Π. Σατορνεῖνος et Αἰ(λία) Ἠλιὰς et Π. Α(ἴλιος) Διογένης comparaverunt sibi et suis.*

1990 Romae extra portam Capenam in vinea Bernardi Oliverii sarcophagus nuper inventus cum pueri statua iacente, Bacchi symbolis ornata, capite nimirum pampinis redimito et racemo dexterae ac poculo sinistrae apposito Amad.

ΣΑΤΟΡΝΕΙΝΟΣ·ΕΓΩ·ΚΙΚΛΗΣΚΟΜΑΙ·ΕΚ
ΔΕΜΕ·ΠΑΙΔΟΣ
ΕΙΣΔΙΟΝΥΣΟΥ·ΑΓΑΛΜΕΘΕΣΑΝ·ΜΗΤΗΡ
ΤΕ·ΠΑΤΗΡΤΕ

Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 7; ed. Amaduzzi anecd. litt. II (1773) p. 469; inde repet. *novelle letterarie di Firenze* 1774 p. 442; Foggini mus. *Capit.* IV 237; Franz 6286. Explicavit Ross *arch. Aufs.* I 51 adn. Cf. epigr. 705.

Σατορνεῖνος ἐγὼ κικλήσκομαι· ἐκ δέ με παιδὸς
εἰς Διονύσου ἄγαλμ' ἔθεσαν μήτηρ τε πατήρ τε.

1991 Romae in basilica S. Pauli.

ϹΑΤΟΡΝΙΝΟϹΙΔΙΩΤΕΚΝΩ
ΑΡΗΖΩϹΙΜΗΜΝΕΙΑϹΧΑΡΙΝ
ΕΖΗϹΕΝΕΤΗΒΜΗΝΑϹΘ

Osann syll. 473, 5; inde Franz 6544.
Σατορνί[ν]ῳ ἰδίῳ τέκνῳ Ἀρη(λία) Ζωσίμη μνείας χάριν. ἔζησεν ἔτη β', μῆνας θ'.

1992 Romae in aedibus Rondaninis tabella marmorea a dextra mutila.

ϹΑΤΟΥΡΝΙΝ|*ος*
ΦΙΛΟϹΕΠΟ|*ίησε*
ΝϹϹΑΥΤΟΝ

Descripsi.
V. 2. 3 fort. *ἐπο[ί]|[η]σ[ε] Αὐτον...*

1993 Sine loco Sab. Ibidem (i. e. in domo Franc. Porcarii) Ivc. Met. Smet. (qui addit 'ad Minervam'). Ibidem (i. e. in domo Caroli Astalli) Acc. *Nel giardino di Carpi* Knibb. *In casa Porcari, oggi del princ. Panfilio alla Ciambella* Ptol. Apud Vescovalium Am. In museo Vaticano Os. ego.

ΘΕΟΙΣΚΑΤΑΧΘ
CΑΤΡΙΑΤΥΧΗ·ΤΕ
ΡΕΝΤΙΟCΑΝΗΡ
ΕΥCΕΒΕΙΑCΧΑ
ΡΙΝCΥΝΕΜΟΙΖΗ
CΑCΗΕΤΗ·Η̅·Α
ΜΕΜΠΤΩCΑΝΕ
ΘΗΚΑΤΗΝCΤΗΛΗΝ
ΤΑΥΤΗΝ·ΧΑΙΡΕ

Descripsi. Uno exemplo Sabinus Chis. V 168 f. 89', Marc. f. 178, Ottob. f. 68; Iucundus Veron. f. 95, Magl. 28, 5 f. 31, 28, 34 f. 115 (syll. 2), Bonon.; Metellus Vat. 6039 f. 292; Donius sched. Vat. 7113 f. 18'. Denuo Smetius ed. f. 133'; Accursius Ambr. D 420 f. 27; Knibbe Berol. p. 47 (ex Knibbianis et Smetio Grut. 825, 4); Ptolom. sched. cod. Sen. VIII 3 p. 250; Amati Vat. 9751 f. 15. 16; Osann syll. p. 424, 23; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6637.

Θεοῖς καταχθ(ονίοις). Σατρία Τύχη Τερέντιος ἀνὴρ εὐσεβείας χάριν, σὺν ἐμοὶ ζησάσῃ ἔτη η' ἀμέμπτως, ἀνέθηκα τὴν στήλην ταύτην. χαῖρε.

1994 Romae apud Demetrium Diamilla Math. Fragm. *a* in aedibus Merolli Schm.

ΙVS·EVANDRI·L·SATVR
a ΞΙΝΩΙΚΟΥΦΗΠΕΛΕΝΗΣΕ/ΜΑΚΑΙΡΑ
ΣΟΙΚΟΝΔΕΣΠΟΤΕΩΝΕΘΕΤΟ *b*
ΣΤΙΝΟΡΑΣΣΑΤΥΡΟΙΟΘΑΝΟΝΤΟΣ
ΠΙΣΤΙΣΣΗΣΚΑΤΕΔΥΠΟΛΕΩΣ

Fragm. *a* ex lapide descripsit Ioannes Schmidt, ex ectypo ab Huelsenio misso ego. Totam edidit Matranga *bull. arch.* 1849 p. 35; inde Franz add. 6687*b* et ego epigr. 581.

. . . . *ius Euandri l(ibertus) Satur(us).*
Ῥώμη καὶ ξε]ίνοι κούφη πέλεν, ἥ σε μάκαιρα
ἐσθλὸν εἶς εἶναι δεσπότην ἴστε·
. . . . . πι]στὴν ὁρᾷς Σατύρου θανόντος·
. . . . . πίστις τῆς κατέδυ πόλεως.

Alterius distichi quae olim proposueram supplementa spatium excedunt; sententia haec est: '*quod ego dominus servum sepelivi, intelleges, hospes, fidum fuisse et servum erga me et me erga servum; nam vetus illa et fama celebrata Romanorum fides ne nunc quidem interiit.*'

1995 Sine loco Card.

ΤΗΓΛΥΚΥΤΑΤΗΑΔΕΛΦΗCΑΤΥΡΗΔΥΕΚ
ΛΦΟCΚΑΙCΑΤΥΡΙΩΝCΥΜΒΙΟCΕΠΟΙΗC

Edidit Cardinali *opusc. lett.* fasc. XII 273, 171; inde Franz 6464.

Τῇ γλυκυτάτῃ ἀδελφῇ Σατύρῃ Δ[... ἀδε]λφὸς καὶ Σατυρίων σύμβιος ἐποίησ[εν.

1996 Romae in vinea repertum extra portam S. Ioannis Laterani sita.

facies hominis

aversa | *postica*

Θ Κ
CΕΚΟΥΝΔΩ
ΥΩΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΩ·ΖΗCΑΝ
ΤΙ·ΕΤΗ·Ε̅·ΜΗ
ΝΑC·Γ̅·ΗΜΕ
ΡΑC·Ι̅Θ̅·ΑΛΑΝ
ΔΙΟΝΚΑΙΧΡΗ
CΤΕΙΝΑ·ΓΟΝΕΙC
ΜΝΕΙΑCΧΑΡΙΝ

Metellus Vat. 6040 f. 56 ('Otho exscr.').

Θ. κ. Σεκούνδῳ υἱῷ γλυκυτάτῳ, ζήσαντι ἔτη ε', μῆνας γ', ἡμέρας ιθ', Ἀ-[ω]ν καὶ Χρηστεῖνα γονεῖς μνείας χάριν.

Nomen patris non intellego; vix fuit Μάνδρων.

1997 *Nel cimitero di Ciriaca* Bold. In aula monasterii S. Pauli Merckl.

sic ΕΥΨΥΧΙCΕΚΟΥΝΔΑΟΥ
ΔΙCΑΘΑΝΑΤΟCΡΗΓΙΤΑΝΑ

Edidit Boldetti *osserv. sopra i cimiteri* (1720) p. 382. Denuo Mercklin *arch. Zeitg.* VII (1849) p. 106; hinc Franz 6523*b*.

Εὐψύχι Σεκούνδα· οὐδὶς ἀθάνατος· Ῥηγιτάνα.

Regitanam mulierem Franzius intellegit *Regiensem* ex oppido Regio Lepido oriundam.

1998 Romae apud eundem Pomponium [i. e. Laetum] in cubiculo Matthiae Sab.

CΕΚΟΥΝΔΙΝΩ
ΑΒΑCΚΑΝΤΙΩΝΙ
ΜΝΕΙΑCΧΑΡΙΝ
ΓΑΙΟCΚΛΗΜΗC

Sabinus Marc. f. 179', Ottobon. f. 70 (partim litteris minusculis), Chis. f. 90' (litteris minusculis).

Versus divisi ex Marciano.

1 in marg. ·Τ·) Chis. Marc. — extr. ΑΙΝΩ Marc. ΑΙΝΩ Ottobon. — 3 *χαριν* Chis. — 4 ΤΑΙΟC Marc. *γαιος* Chis. — *κλημης* Ottobon.

Σεκουνδίνῳ (?) Ἀβασκαντίωνι μνείας χάριν Γάιος Κλήμης.

Nomina defuncti turbata.

1999 *In casa di M. Mario Delfino* Knibb. Ptol., qui addit *oggi de' signori Alfieri presso Campidoglio.*

Θ Κ
CΕΚΟΥΝΔΕΙΝΩΖΗCΑΝΤΙ
ΕΝΙΑΥΤΟΕΝΟCΜΗΝΑCΟ
ΚΤΩΕΠΙΧΑΡΙCΜΗΤΗΡ
ΕΠΟΙΕΙ

Knibbe Berol. p. 4; ex schedis Knibbianis Gruterus 1037, 11; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 227, indeque Murat. 1212, 8; Franz 6534.

2 ΕΝΙΑΥΓΟΕΝΟC Ptol. — 3 ΕΠΙΧΙΡΙC Ptol.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Σεκουνδείνῳ, ζήσαντι ἐνιαυτο(ῦ) ἑνός, μῆνας ὀκτώ, Ἐπίχαρις μήτηρ ἐποίει.

2000 Romae sarcophagus; in vinea Augustinianorum (ad viam Flaminiam FABR.) eruit Guilelmus Bonjour MONTF. FABR. *Camaldoli sopra Frascati nel museo del card. Passionei* PASS. In museo Britannico MVELL. ROB. Titulus in tabula quadrata scriptus est.

Μ · CΕΜΠΡΩΝΙΟCΝΕΙΚΟΚΡΑΤΗC

ΗΜΗΝΠΟΤΕΜΟΥCΙΚΟCΑΝΗΡ
ΠΟΙΗΤΗC · ΚΑΙΚΙΘΑΡΙCΤΗC
ΜΑΛΙCΤΑ · ΔΕΚΑΙCΥΝΟΔΕΙΤΗC ·
ΠΟΛΛΑΒΥΘΟΙCΙΚΑΜΩΝ ·
ΟΔΗΠΟΡΙΕCΔΑΤΟΝΗCΑC ·
ΕΝΠΟΡΟCΕΥΜΟΡΦΩΝΓΕΝΟΜΗΝ
ΦΙΛΟΙΜΕΤΕΠΕΙΤΑΓΥΝΑΙΚΩΝ ·
ΠΝΕΥΜΑΛΑΒΩΝΔΑΝΟCΟΥΡΑΝΟΘΕΝ
ΤΕΛΕCΑCΧΡΟΝΟΝΑΥΤΑΠΕΔΩΚΑ
ΚΑΙΜΕΤΑΤΟΝΘΑΝΑΤΟΝ

ΜΟΥCΑΙΜΟΥΤΟCΩΜΑΚΡΑΤΟΥCΙΝ

poeta sedens volumen tenens, sub sedili pluteus, puella cubitum innixa columnae (i. e. Musa) itemque persona scaenica

protome (defuncti) *et puella* (Musa) *lyrae cubitum incumbens, poeta sedens volumen tenens, persona scaenica sub sedili*

Descripsi ex Roberti amici ectypo. Fabretti X 249 ex schedis Mauri Sartii (qui descripsit, cf. notam Marinii Vat. 9133 f. 224); Montfaucon palaeogr. gr. 169 sq.; Passionei inscr. p. 143, 28 ex Fabrettio, ut videtur. Repetiimus Franz 6287, ego epigr. 613.

9 litteras ΕΝ in ectypo non vidi.

Μ. Σεμπρώνιος Νεικοκράτης
ἤμην ποτὲ μουσικὸς ἀνήρ,
ποιητὴς καὶ κιθαριστής,
μάλιστα δὲ καὶ συνοδείτης·
πολλὰ βυθοῖσι καμών,
ὁδηπορίες δ' ἀτονήσας,
ἔμπορος εὐμόρφων γενόμην, φίλοι, μετέπειτα γυναικῶν.
πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν τελέσας χρόνον αὔτ' ἀπέδωκα,
καὶ μετὰ τὸν θάνατον Μοῦσαί μου τὸ σῶμα κρατοῦσιν.

Versus 1—6 sunt fere prosodiaci basi aut incerta aut nulla, reliqui hexametri videntur esse ex parte interpolati.

2001 Romae olim in villa Albani sarcophagus: anaglypho exsculptus Ulixes cum Sirenibus.

ΑΘΑΝΑΘΩΝΜΕΡΟΠΩΝ
ΟΥΔΕΙC · ΕΦΥ · ΤΟΥΔΕ · CΕΒΗΡΑ
ΘΗCΕΥC · ΑΙΑΚΙΔΑΙ
ΜΑΡΤΥΡΕC · ΕΙCΙ · ΛΟΓΟΥ
ΑΥΧΩ · CΩΦΡΟΝΑ · ΤΥΝΒΟC · Ε
ΜΑΙC · ΛΑΓΟΝΕCCΙ · CΕΒΗΡΑΝ
ΚΟΥΡΗΝ · CΤΡΥΜΟΝΙΟΥ · ΠΑΙ
ΔΟC · ΑΜΥΜΟΝ · ΕΧΩΝ
ΟΙΗΝ · ΟΥΚ · ΗΝΕΙΚΕ · ΠΟΛΥC
ΒΙΟC · ΟΥΔΕ · ΤΙC · ΟΥΠΩ
ΕCΧΕ · ΤΑΦΟC · ΧΡΗCΤΗΝ
ΑΛΛΟC · ΥΦ · ΗΕΛΙΩΙ

Edidit Winkelmann *stor. dell' arte* II 133; inde Marini *I. A.* V 164 (hinc Franz 6288). Cf. epigr. 567.

1 ΑΘΑΝΑΘΩΝ in hoc Θ littera fortasse Winkelmanni error est, itemque v. 10 ΟΥΠΩ pro ΟΥΤΩ.

Ἀθάνατ[ος] μερόπων οὐδεὶς ἔφυ· τοῦδε, Σεβήρα,
Θησεύς, Αἰακίδαι μάρτυρές εἰσι λόγου·

Αὐχῶ σώφρονα τύμβος ἐμαῖς λαγόνεσσι Σεβήραν,
κούρην Στρυμονίου παιδὸς ἀμύμον' ἔχων,
οἵην οὐκ ἤνεικε πολὺς βίος, οὐδέ τις οὔ[τ]ω
ἔσχε τάφος χρηστὴν ἄλλος ὑφ' ἠελίῳ.

1 et 5 corr. Christ *Abhandl. üb. Litt. u. Kunstwerke* p. 98. — Duo epigrammata distinxit Dittenberger *Ien. Litt.-Zeitg* 1879 n. 349.

2002 Originis urbanae, nunc Urbini in sedibus Ducalibus tabula marmorea.

ΙΩΝ . . . . Ο Ι Ο Ν . . . . . .
ΑΛΛΟΤΕΜΟΙΡΑΩΝΟΤΡΙΠΛΟΥCΜΙΤΟCΕΞΕΚΕΝΩΘ
ΚΑΙΛΟΙΠΟΝΘΑΝΑΤΩΜΕΤΑΤΟΥΤΟΤΟΦΩCΜΕΤΕΒΑΙ
ΨΥΧΗΜΕΝΠΡΟCΟΛΥΜΠΟΝΑΝΗΛΛΑΤΟCΩΜΑΔΕΠΡΟ
ΚΑΙΛΥΘΕΝΕΞΕΠΟΘΗΚΑΙΟΥΔΕΝΕΧΩΠΛΕΟΝΟCΤΩ
ΩCΟΥΝΚΑΙΡΟΝΕΧΕΙCΛΟΥCΑΙΜΥΡΙCΑΙCΠΑΤΑΛΗCΟΝ
ΚΑΙΧΑΡΙCΑΙΔΑΠΑΝΗCΟΝΑΠΕΡΔΥΝΑCΑΙΤΙΝΙΤΗΡΕΙC
M · SEPTIMIVS · DIOCLES · FECIT · SIBI · ET · IVL · CA
FI

Ex ectypo, quod dedit Bormann, descripsi et edidi epigr. add. 646*a*.

. . . .
. ων - - - - - ὅσιον (vel *θεῖον*) *βίον αὔξοντι?*
ἀλλ' ὅτε Μοιρῶν ὁ τριπλοῦς μίτος ἐξεκενώθ[η]
κ[α]ὶ λοιπὸν θανάτῳ μετὰ τοῦτο τὸ φῶς μετέβα[ινον],
ψυχὴ μὲν πρὸς Ὄλυμπον ἀνήλλατο, σῶμα δὲ πρὸ[ς γῆν],
καὶ λιθὶν ἐξεπόθη καὶ οὐδὲν ἔχω πλέον ὀστῶ[ν].
ὡς οὖν καιρὸν ἔχεις, λοῦσαι, μύρισαι, σπατάλησον
καὶ χάρισαι, δαπάνησον ἅπερ δύνασαι· τίνι τηρεῖς;
M. Septimius Diocles fecit sibi et Iul. Ca....
[f]iliae.

2003 In vinea Alexandri Villani duobus a porta S. Pauli chiliometris reperta.

sic

ΘΕΟΙϹΚΑΤΑΧΤΟΝΙΟΙϹ
Γ·ϹΕΠΤΙΜΙΟϹ·ΗΡΑΚΛΕΙΤΟϹ·ΕΠΟΙΗ
ϹΕΝΕΑΥΤΩ·ΚΑΙ·ΑΥΦΙΔΙΑ·ΚΑΠΕΤΩΛΙΝΗ
ϹΥΜΒΙΩ·ΚΑΙ·ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙϹ·ΚΑΙ·ΤΟΙϹ
ΜΕΤΑΥΤΟΥϹ·ΕϹΟΜΕΝΟΙϹ·ΚΑΙ·ΚΛΗΡΟ
ΝΟΜΟΙϹ·ΕΑΥΤΟΥΚΑΙΤΟΙϹΕΞΑΥΤΩΝ
ΕϹΟΜΕΝΟΙϹ·ΚΑΙϹΑΤΟΡΝΙΝΩΑΒΑ
ϹΚΑΝΤΟΥ·ΚΛΑΥΔΙΑΝΩ·ϹΜΥΡΝΑΙΩ
ΚΑΙΤΟΙϹΕΞΑΥΤΟΥ·ΕϹΟΜΕΝΟΙϹ·ΚΑΙ
ΛΟΥΚΙΩ·ΚΑΤΙΛΙΩ·ΧΡΥϹΕΡΩΤΙ·ΜΑ
ΘΗΤΗ·ΚΑΙ·Μ·ΓΑΒΙΩ·ΔΙΩ·ΚΑΙ·ΤΟΙϹ
-ΑΥΤΩΝ·ΕϹΟΜΕΝΟΙϹ·ΤΑΔΕ
ΠΑ·ΗΡΑΚΛΕΙΤΕ·ΕΥΦΡΑΙΝΕ
ΟΝΑΦΘΟΝΩϹ·ΤΟΓΑΡΠΟΤΕ
ΝϹΕΘΑΝΕΙΝ·ΜΟΙΡΑΙϹ
ΙΕΜΕΛΗΤΑΙ

Tomassetti *bull. com.* IV (1876) 147, 1.

Θεοῖς καταχθονίοις. Γ. Σεπτίμιος Ἡράκλειτος ἐποίησεν ἑαυτῷ καὶ Αὐφιδίᾳ Καπετωλίνῃ συμβίῳ καὶ ἀπελευθέροις καὶ τοῖς μετ' αὐτοὺς ἐσομένοις καὶ κληρονόμοις ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἐσομένοις καὶ Σατορνίνῳ Ἀβασκάντου Κλαυδιανῷ Σμυρναίῳ καὶ τοῖς ἐξ αὐτοῦ ἐσομένοις καὶ Λουκίῳ Κατιλίῳ Χρυσέρωτι μαθητῇ καὶ Μ. Γαβίῳ Δίῳ καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἐσομένοις· τὰ δὲ [λοι]πά, Ἡράκλειτε, εὔφραινε [θυμ]ὸν ἀφθόνως. τὸ γάρ ποτε [δεῖ]ν σε θανεῖν μοίραις [μ]εμέληται.

Mirum quod Heraclitus cum Chryserotem discipulum commemoraverit, ipse quamnam artem exercuerit tacet. Videtur aut sophista aut, quod sane probabilius est, medicus fuisse. In extrema tituli parte oratio numerosa: integer fere est senarius τὰ λοιπὰ (πάντ') εὔφραινε θυμὸν ἀφθόνως, cui subsecuntur tripodia et dipodia dactylica.

2004 Camaldoli in museo cardinalis Passionei.

ΘΞΑ
ϹΕΠΤΙΜΙΑ
in circulo
ΗΛΙΑΔΙ

Passionei *iscriz.* XIV 23 p. 140; inde Franz 6016 *b*.

Videtur titulus sepulcralis isque ita emendandus Θ(εοῖς) [κ]α(ταχθονίοις). Σεπτιμίᾳ Ἡλιάδι.

2005 In hortis Matthaeiorum Caelimontanis OMNES.

ΤΙΚΤΕΤΥΧΗϹΕΠΕΙΡΕΝΔΕϹΕΡΑΠΙΑΚΟϹ
ΤΑΧΥΠΟΤΜΟϹ
ΑΜΦΩΘΗΛΥΤΕΡΗΝΠΑΙΔΑϹΕΡΑΠΙΑΔΑ
ΚΕΙΜΑΙΔΕΞΑΕΤΗϹΤΥΜΒΟΝΔΕΜΟΙΟϹΜΑ
ΤΙΤΗΛΕΝ
ΤΕΥΞΕΝΝΕΙ.....ΠΑΝΤΑϹΕΠΕΥϹΕΒΙΗ
ΚΛΕΙΝΟϹΕΝΑΝΘΙΩΠΟΙϹΙΛΟΜΕϹΤΙΚΟϹΟϹΜΕ
ΤΙΤΥΤΘΗΝ
ΟΥϹΑΝΔΟΥΛΟϹΥΝΗϹΕΞΑΓΑΓΕΝΕΤΥΓΕΡΗϹ

Ed. versus primi particulam Venuti monum. Matth. X 65; totam habent sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 59, indeque Murat. 1744, 5. Denuo ex lapide Ign. Raponi de epigr. Gr. Romae in hortis Matthaeiorum extante (Velitris 1788) p. 7; repetiit Franz 6289 (ego epigr. 695).

Versus disposui ut fecit Raponius, ex eodemque et Seguierio litterarum formas dedi.

1 ΤΥΚΗΙϹΕΗΕΙΡΕΝ Seg. ϹΕΗΕΙΡΕΝ Ptol. — 4 Τ.ΜΒΟΝ Rap. — 5 ΤΙΤΗΔΕΝ Ptol. — 6 ΝΕΙ///////ΑΝΤΑϹ Ptol. Seg. — 7 ΑΝΘ.Ω.Ο.......ϹΤΙΚΟϹ Rap. ΑΝΘΙΩ cet. Seg. ΑΝΘΕΩΠΟΙΕΙΛΟΜΕϹΤΙΡΟϹ Ptol. — 9 ΕΞΑΡΑΓΕΝ Ptol.

Τίκτε Τύχη, [ἔσ]πειρεν δὲ Σεραπιακός, ταχυπότμ[ω
ἄμφω, θηλυτέρην παῖδα Σεραπιάδα.
κεῖμαι δ' ἑξαέτης, τύμβον δέ μοι ὅς μ' ἀτίταλλεν
τεῦξεν, να[μέρτας] πάντας ἐπ' εὐσεβίῃ,
κλεινὸς ἐν ἀνθρώποισι [Δ]ομεστικός, ὅς μ' ἔτι τυτθὴν
οὖσαν δουλοσύνης ἐξάγαγεν στυγερῆς.

1 ἔσπειρεν, quod poeta ipse scripsisse videtur, retinui; cf. Bekker *Hom. Bl.* I 45. Reliqua emendavit Raponius. — Domesticus patronus fuit Serapiaci et Tychae, qui Serapiadi puellulae libertatem donavit.

2006 Romae apud archiepiscopum Petri Mar. Nunc in museo Vaticano lapis a sinistra non integer.

```
·ΘΕΟΙϹ        vacat
///ΝΙΟΙϹ·ΘϹΠΛΟ·Λ
///ϹΕΡΑΠΙΩΝΙ·Τ·
///ΩϹΥΝΒΙΩ·ΜΝ
///ΕΙΑϹ·ΧΑΡΙΝ–
·ΧΑΙΡΕ·ΚΑΙϹΥ·
```

Descripsi. Habet Marini Vat. 9133 f. 252; ed. ex schedis Thorlacii Franz 6466.

1 ΘΕΟΙϹ·ΚΑΤΑΧΘΟ Marini — 2 ΘϹΠΛΟ·Λ etiam Thorl.; om. Marini — 3 ·Τ Mar. Thorl.

Θεοῖς [χθο]νίοις ...... Λ. [Αἰλ(ίῳ)?] Σεραπίωνι τ(ῷ) [ἰδί]ῳ συνβίῳ μνείας χάριν. χαῖρε καὶ σύ.

2007 Ad viam Appiam prope Caeciliae Metellae monumentum reperta Visc. In aedibus Francisci Cancellieri Am. Visc.

```
Λ·ϹΕΡΗΝΟϹ
Λ·ΚΑΛΛΙΡΟΗ
ΤΗΕΑΥΤΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΙ
ΚΑΛΩϹΒΙΩ
ϹΑϹΗ
```

Amati Vat. 9753 f. 13'; P. Visconti *le iscrizioni poste nel vestibolo della casa Cancellieri* (paginam non notavi).

1 Α·ϹΕΡΗΝΟϹ Visc.

Videntur gentilia per compendia scripta.

Λ. [vel Λ(ίλιος)] Σερῆνος Λ(ιλία?) Καλλιρόῃ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ καλῶς βιωσάσῃ.

2008 Romae Barb. 182. Florentiae in museo suburbanae villae Caroli Thomae Strozzi ad montem Hugonis Gor. Montf.

```
ΥΥΧΙΤΕ
ΚΝΟΝϹΕΡΗ
ΝΕΛΩΓΕΕΤ
ΩΝΔ̄ΜΗΝΩ
ΝΗ̄ΗΜΕΡΩΝΙΘ
ΦΟΥϹΚΙΝΟϹΠΡΟ
ΒΟΚΑΤΩΡΚΑΙϹΑ
ΡΟϹΠΑΤΗΡΚΑΙΤΑΩΝ
ΜΗΤΗΡΑΙΓΥΠΤΙΟΙΕΠΟΙ
ΗϹΑΝΒΑΟΙΠΟΝΜΕΝΟΙ
```

Sched. Barberin. XXIX 148, XXX 182 f. 43; Montfaucon cod. Paris. 11910 f. 76; ed. Gori I 371, 123 (hinc CIG IV 7021).

2 ΚΛΟΝΟϹΕΡΗ Gor. ΚΛΟΝϹΕΡΗ Barb. 148 ...εν.σερη Montf. — 3 ΛΕΛΩΓΕ Gor. Barb. 148 ΝΕΔΩΓΕ Barb. 182 .εκωγε Montf. — 4 Δ et 5 Η Gor. — 9 ⊥ΗΤΠΡΑΙΓΥΠΤΙΟΙϹΠΟΙ Barb. 148 — 10 om. Barb. 148; ΛΟΙΠΟΝΗΕΝΟϹ Gor. λοιπενχ Montf.

Εὐ]ψύχι τέκνον Σερῆνε, [ἀ]λ(ε)ι(?) ἐτῶν δ', μηνῶν γ', ἡμερῶν ιθ'. Φουσκῖνος προβοκάτωρ Καίσαρος πατὴρ καὶ Ταὼν μήτηρ Αἰγύπτιοι ἐποίησαν [λ]ειπο[ύ]μενοι.

De provocatoribus v. Friedlaender *Sittengesch.* II[5] 486.

2009 Romae in Esquilino reperta, nunc in repositis Tabularii.

```
Θ         Κ
ϹΙΝΠΛΙΚΙϹ·ΑϹΚΛΗΠΙ
ΟΔΩΤΩ·ΘΡΕΠΤΩ·Ι
ΔΙΩ·ΑΞΙΩϹ·ΕΠΟΙΗ
ϹΑ·ΕΥΨΥΧΙ·ΟΥΔΕΙϹ·
ΑΘΑΝΑΤΟϹ
```

Descripsit Io. Schmidt. Edita *bull. com.* 1876 IV 231, 1.

3 ΟΔΟΤΩ *bull.*

Θ. κ. Σιμπλίκις Ἀσκληπιοδ[ό]τῳ (vel -δώ[ρ]ῳ) θρεπτῷ ἰδίῳ ἀξίως ἐποίησα. εὐψύχι, οὐδεὶς ἀθάνατος.

2010 In aedibus Rondaninis tabula marmorea Mar. ego.

```
ΚΕΙΜΑΙϹΟΕΜΟϹΑΝΗΡ·
ΒΙΟΤΗΤΑΝΕΟϹΤΕΛΕϹϹΑϹ
ΚΑΙΓΑΙΗΝΠΑΤΕΩΝΚΑΙ
ΚΥΜΑΤΑΝΗΥϹΙΠΕΡΗ
ϹΑϹΑΥϹΟ
ΝΙΗΓΑΙΗΤΕΡΜΑΒΙΟΥ
ΘΕΜΕΝΟϹ
```

Descripsi. Edidit Marini *inscr. Alb.* V 160; hinc Franz 6290. Est in schedis Zoegae ms. p. 431, unde edidit Welcker syll. 74; de meo ego epigr. 662.

Eiusdem tituli duo apographa in lapide recens facta exstant in museo Borbonico, quorum alterum vv. 6 et 7 nunc ab initio singulis litteris (Ν et Θ) mancum est, ceteroqui paucis exceptis (v. 3 ΤΑΙΗΝ ΠΑΤΕΩΝ) satis diligenter factum; alterius fragmentum perexiguum superest hoc:

```
ΚΕΙ
ΒΙΟΤ
ΚΑΤΑ
ΚΥΜ
```

quod Franz ab Mommseno missum edidit add. p. 1259 n. 5860e tamquam novum (Fiorelli catal. 12).

Κεῖμαι Σέσμος ἀνήρ, βιότητα νέος τελέσσας,
καὶ γαίην π[α]τέων καὶ κύματα νηυσὶ περήσας,
Αὐσονίῃ γαίῃ τέρμα βίου θέμενος.

2011 Romae Svar. In domo Hieronymi Iustini a Castello Citt. Sine loco Lig.

infans ludens cum cane

```
ϹΟΛΩΝ
ΔΙΔΥΜΟΥ
ΤΥΧΗΤΙ
ΕΠΟΙΗϹΕ
ΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ
```

Cittadini Vat. 5253 f. 325, Marc. XIV 116 p. 78; Ligorius Neap. VII 488 (Ursinus Vat. 3439 f. 125'; Suares. Vat. 9139 f. 93; Spanhem. Berol. f. 4'); ex Ursini schedis ed. Winkelmann *storia delle arti* (1783) II 126; hinc Franz 6479.

Titulus genuinus est.

Imaginis memoriam servavit Citt. — 1 ϹΩΛΩΝ Citt. — 4 ΕΠΟΗϹΕ Lig.

Σόλων Διδύμου Τύχητι ἐποίησε μνήμης χάριν.

2012 Cippus grandis fastigio ornatus (alt. 1,15, lat. 0,57 m.) ineunte anno 1871 repertus cum aliis monumentis sepulcralibus ad viam Salariam haud procul a porta Collina muri Serviani. Anaglypho exsculpta pueruli togati imago, sinistra manu volumen tenentis; in fastigio corona laurea taeniis vincta. Nunc prostat in museo Capitolino.

ab anaglypho ad sinistram:

A

Κ · COYΛΠΙΚΙΟΥ
ΜΑΞΙΜΟΥ · ΚΑΙΡΙΟΝ
ΤΙCΙΝΑΝΛΟΓΟΙC
ΧΡΗCΑΙΤΟΖΕΥC ·
ΕΠΙΤΙΜΩΝΗΛΙΩ
ΟΤΙΤΟΑΡΜΑΕΔΩΚΕ
ΦΑΕΘΟΝΤΙ
ΗΜΕΤΕΡΟΥΚΟCΜΟΙ
ΟΦΑΕCΦΟΡΟΝΑΡΜΕ
ΛΑΤΗΡΑ · ΟΥΧΕΤΕ
ΡΟΝΠΛΗΝCΕΙΟΘΕΟΙ
ΠΟΙΗCΑΝΑΝΑΚΤΕC
ΤΙΠΤΕΚΑΚΟΦΡΟΝΑΘΗ
ΚΕCΕΦΑΥΙΔΕCCΙΝΟ
ΛΥΜΠΟΥ · ΥΙΕΑΚΑΙ
ΠΩΛΩΝΑΦΑΤΟΝΤΑ
ΧΟCΕΓΓΥΑΛΙΞΑC
ΗΜΕΤΕΡΗΝΟΥΔΟC
CΟΝΥΠΟΔΕΙCΑCΕΠΑ
ΡΩΓΗΝ · ΟΥΤΑΔΕΠΙCΤΑ
ΘΕΟΙCCΕΟΔΗΝΕΑ · ΠΟΙΦΑ
ΕΘΟΝΤΟC · ΕΥCΤΑΘΕC
ΑΡΜΑΦΟΡΕΙΤΟΤΙCΟΥ
ΠΥΡΟCΑΚΜΑΤΟΙΟ
ΦΛΟΞΑΧΡΙΚΑΙΘΡΟΝΟΝ
ΗΛΘΕΝΕΜΟΝΚΑΙΕΠΕΥ
ΡΕΑΚΟCΜΟΝ · ΜΙΓΝΥΤΟ
ΚΑΙΚΥΚΛΟΙCΙΝΥΠΕΡ
ΜΕΝΕCΑΧΘΟCΑΠΕΙ
ΛΗC · ΩΚΕΑΝΟCΧΕΡΚ
ΑΥΤΟCΕCΟΥΡΑΝΟΝΗΕΡ
ΤΑΖΕ · ΤΙCΠΟΤΑΜΩΝ
ΟΥΠΑCΑΝΑΝΕΞΗΡΑΙ
ΝΕΤΟΠΗΓΗΝ · ΚΑΙCΠΟ
ΡΟCΕCΔΗΜΗΤΡΑΚΑ
ΤΑΙΘΕΤΟΚΑΙΤΙCΑΠΑΛ
ΤΟΝ

in ipso volumine litteris minoribus:

ΛΕΙΠΗΤΑΙCΕΟ
ΦΡΟΝΤΙCΑΤΑΡΒC
ΟCΙCΤΟΡΕCΑΥΤΟΙ
ΑCΤΕΡΕCΩCΠΥ
ΕΝΤΟCΕΜΟΥΜ
ΝΟCΑΙΥΑΚΕΡΑΥΝΟ
ΩΚΥΤΕΡΟΝΠΩ
ΛΩΝCΩΚΟCΔΕ
ΜΑCΛΩΛΕCΝ

ab anaglypho ad dextram:

ΑΖΑΛΕΗΝΕΚΛΑΥCΕΠΑΡΑ
ΔΡΕΠΑΝΑΙCΙΓΕΩΡΓΟC
CΠΕΙΡΩΝΕΙCΑΧΑΡΙCΤΑ
ΜΑΤΗΝΘΥΠΟΚΥΦΟΝΑΡΟ
ΤΡΟΝ · ΤΑΥΡΟΝΥΠΟΖΕΥ
ΞΑCΥΠΟΤΑCΤΕΡΑΒΟΥΛΥ
ΤΟΙΟ · ΚΑΜΥΑCΑΡΡΕΝΑΓΥ
ΙΑCΥΝΑΧΘΕΙΝΟΙCΙΒΟΕC
CΙ · ΓΑΙΑΔΥΠΕCΤΕΝΕΠΑ
CΑΚΑΚΟΦΡΟΝΟCΕΙΝΕΚΑ
ΚΟΥΡΟΥ · ΚΑΙΤΟΤΕΓΩΠΥ
ΡΙΦΕΓΓΟCΑΠΕCΒΕCΑ
ΜΗΚΕΤΙΠΑΙΔΟC
ΜΥΡΕΟΛΥΓΡΟΝΟΛΕΘΡΟΝ
ΕΟΥΔΕΧΕΦΡΟΝΤΙΔΑΚΟC
ΜΟΥ · ΜΗΠΟΤΕΧΕΙΡΟCΕΜΗC
ΦΛΟΓΕΡΩΤΕΡΟΝΕΓΧΟCΑΘΡΟΙ
CΗC · ΓΙΝΩCΚΟΥΡΑΝΙΟΙΟ
ΔΙΟCΝΟΟΝΟΥΜΑΓΑΡΑΥΤΗΝ · ΡΕΙ
ΗΝΑΛΛΟΤΡΙΟΥΔΕΚΑΚΩΤΕΡΟΝ
ΙΔΕΝΟΛΥΜΠΟC
ΚΟCΜΟCΕΜΟCCΗΠΙCΤΙCΕΦΥΜΕ
ΓΑΚΥΔΕΟCΕΡΓΟΥ · ΟΙΧΕCΘΩΤΑ
ΠΑΡΟΙΘΕΤΑΔΥCΤΕΡΑΦΡΟΝΤΙ
ΔΙΚΕΥΘΕ · ΟΥCΟCΕΦΥ · ΠΩ
ΛΩΝΓΑΡΑΠΕΙΡΙΤΟΝCΥCΘΕΝΟC
ΕΓΝΩ · ΡΥΤΗΡΩΝΟΥΔΕCΧΕ
ΠΟΛΥΦΡΑΔΕCΕΡΓΟΝΑΝΥCCΑΙ
ΕΡΧΕΟΝΥΝΠΑΛΙΚΟCΜΟΝΕΠΟΙ
ΧΕΟΜΗΤΕΟΝΕΥΚΟC · ΑΛΛΟ
ΤΡΙΑΙCΠΑΛΑΜΑΙCΙΠΟΡΗΙ
CΑΜΕΝΗΝΑΠΟΝΗCΑC
ΜΟΥΝΩCΟΙΠΥΡΟΕΝΤΟC
ΕΠΕΙΓΟΜΕΝΩΚΥΚΛΟΙΟ
ΑΝΤΟΛΙΗΚΑΙΠΑCΑΚΑΛΟC
ΔΡΟΜΟCΕΠΛΕΤΟΔΥCΜΗ
CΟΙΤΟΔΕΠΙCΤΟΝΕΔΩΚΕ
ΦΕΡΕΙΝΝΟΟCΑΦΘΙΤΟΝΕΥΧΟC
ΦΕΙΔΕΟΓΗCΚΑΙΠΑΝΤΟCΑΡΙ
ΠΡΕΠΕΟCΚΟCΜΟΙΟ · ΙCΧΕΔΡΟ
ΜΟΝΜΕCΑΤΑΙCΙΝΕΠΑΥΙΔΕC
CΙΝΟΛΥΜΠΟΥ · ΤΑΥΤΑΠΡΕ
ΠΟΝΤΑΘΕΟΙCΤΑΥΤΑΡΚΙΑΜΑΙ
ΕΟΔΑΙΜΟΝ · ΜΙΛΙΧΙΟΝΠΑ
ΛΙΦΕΓΓΟCΟCΟCΠΑΙCΩΛΕCΕ
ΠΟΥΛΥ · ΚΑΙΤΟΝΑΠΕΙΡΕCΙΟΝ
ΜΕΓΑΝΟΥΡΑΝΟΝΑΥΤΟCΕΔΕΥΕ
ΗΜΙCΥΜΕΝΓΑΙΗCΝΕΡΘΕΝ
ΤΟΔΥΠΕΡΘΕΤΑΝΥCCΑC
ΟΥΤΩΓΑΡΠΡΕΥΕΙΕΤΕΟΝΦΑΟC
ΟΥΡΑΝΙΔΑΙCΙ · ΚΑΙΦΩΤΩΝ
ΑΚΑΚΩΤΟCΑΕΙΛΕΙΦΘΗCΕ
ΤΑΙΕΥΧΗΙ · ΠΡΗΥΜΕΝΗ
ΔΕΞΕΙCΖΗΝΟCΝΟΟΝΗΝΔΕΤΕ
ΡΗΤΙC >

B *sub anaglypho:*

DEIS · MANIBVS · SACRVM

Q · SVLPICIO · Q · F · CLA · MAXIMO · DOMO · ROMA · VIX · ANN · XI · M · V · D · XII

HIC · TERTIO · CERTAMINIS · LVSTRO · INTER · GRAECOS · POETAS · DVOS · ET · L

PROFESSVS · FAVOREM QVEM · OB · TENERAM · AETATEM · EXCITAVERAT

INADMIRATIONEM · INGENIO · SVO PERDVXIT · ET · CVM HONORE · DISCESSIT · VERSVS

EXTEMPORALES · EO · SVBIECTI · SVNT · NEPARENT · ADFECTIB · SVIS · INDVLSISSE · VIDEANT

Q · SVLPICIVS · EVGRAMVS · ET · LICINIA · IANVARIA · PARENT · INFELICISSIM · F · PIISSIM · FEC · ET · SIB · P · S

C *sub titulo Latino:*

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

a

ΜΟΥΝΟCΑΠΑΙΩΝΟCΔΥΟΚΑΙΔΕΚΑΠΑΙCΕΝΙΑΥΤΩΝ
ΜΑΞΙΜΟCΕΞΑΕΘΛΩΝΕΙCΑΙΔΗΝΕΜΟΛΟΝ
ΝΟΥCΟCΚΑΙΚΑΜΑΤΟCΜΕΔΙΩΛΕCΑΝΟΥΤΕΓΑΡΗΟΥC
ΟΥΚΟΡΦΝΗCΜΟΥCΕΩΝΕΚΤΟCΕΘΗΚΑΦΡΕΝΑ
ΛΙCCΟΜΑΙΑΛΛΑCΤΗΘΙΔΕΔΟΥΠΟΤΟCΕΙΝΕΚΑΚΟΥΡΟΥ
ΟΦΡΑΜΑΘΗCCΧΕΔΙΟΥΓΡΑΜΜΑΤΟCΕΥΕΠΙΗΝ
ΕΥΦΗΜΟΥΚΑΙΛΕΞΟΝΑΠΟCΤΟΜΑΤΟCΤΟΔΕΜΟΥΝΟΝ
ΔΑΚΡΥCΑCΕΙΗCΧΩΡΟΝΕCΗΛΥCΙΟΝ
ΖΩΟΥCΑCΕΛΙΠΕCΓΑΡΑΗΔΟΝΑC-ΑCΑΙΔΩΝΕΥC
ΟΥΔΕΠΟΘΑΙΡΗCΕΙΤΗΦΘΟΝΕΡΗΠΑΛΑΜΗ

b

ΒΑΙΟΝΜΕΝΤΟΔΕCΗΜΑΤΟΔΕΚΛΕΟCΟΥΡΑΝΟΝΙΚΕΙ
ΜΑΞΙΜΕΠΙΕΡΙΔΩΝΕΞΕΟΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΩΝΥΜΟΝΟΥΔΕCΕΜΟΙΡΑΚΑΤΕΚΤΑΝΕΝΗΛΕΟΘΥΜΟC
ΑΛΛΕΛΙΠΕΝΛΗΘΗCΑΜΜΟΡΟΝΕΥΕΠΙΗΝ
ΟΥΤΙCΑΔΑΚΡΥΤΟΙCΙΤΕΟΝΠΑΡΑΤΥΜΒΟΝΑΜΕΙΒΩΝ
ΟΦΘΑΛΜΟΙCCΧΕΔΙΟΥΔΕΡΞΕΤΑΙΕΥCΤΙΧΙΗΝ
ΑΡΚΙΟΝΕCΔΟΛΙΧΟΝΤΟΔΕCΟΙΚΛΕΟCΟΥΓΑΡΑΠΕΥΘΗΣ
ΚΕΙCΕΑΙΟΥΤΙΔΑΝΟΙCΙΔΟΜΕΝΟCΝΕΚΥCΙ
ΠΟΥΛΥΔΕΚΑΙΧΡΥCΟΙΟΚΑΙΗΛΕΚΤΡΟΙΟΦΑΕΙΝΟΥ
ΕCΕΤΑΕΙΚΡΕCCΩΝΗΝΕΛΙΠΕCCΕΛΙΔΑ

Descripsi et contuli. Edidit C. L. Visconti *il sepolcro del fanciullo Quinto Sulpicio Massimo* cum duabus tabulis a Virginio Vespignani architecto delineatis, Romae 1871; ectypo usus Henzen *bull. dell' inst.* 1871 p. 98 sqq. Tractavimus Aloisius Cioß, inscriptiones Latina et Graecae cum carmine Graeco extemporali Quinti Sulpicii Maximi in eius monumento nuper reperto ad portam Salariam adiecta interpretatione Latina cum notis (Romae 1871) et ego epigr. 618.

Lectio ubique certa exceptis eis versiculis, qui litteris exiguis valdeque corrosis in ipso volumine scripti extant; ibi enim v. 100 sq. Visconti in tabula II haec habet ΛΩΝC CΚΟCΔC|ΜΑCΛΩΜΙΜΥ, idem in transscriptione ΛΩΝ--- ΔΕ|ΜΑC---ΑΚΜΗ; Henzenius sic edidit ΛΩΝC//COCΔΕΜΑC ////ΑΚΜΗ; exhibui quae ipse lapide identidem examinato legere mihi videbar.

Latina haec sunt (*B*):

Deis manibus sacrum. Q. Sulpicio Q. f. Cla(udia) Maximo, domo Roma, vix(it) ann(os) XI, m(enses) V, d(ies) XII. Hic tertio certaminis lustro inter Graecos poetas duos et (quinquaginta) professus favorem, quem ob teneram aetatem excitaverat, in admirationem ingenio suo perduxit et cum honore discessit. Versus extemporales eo subiecti sunt, ne parent(es) adfectib(us) suis indulsisse videant(ur). Q. Sulpicius Eugram(m)us et Licinia Ianuaria parent(es) infelicissim(i) f(ilio) piissim(o) fec(erunt) et sib(i) p(osterisque) s(uis).

Q. Sulpicium Eugram(m)um patrem libertum fuisse recte adnotat Mommsen *Staatsr.* III 789, 6.

Graeca haec:

A. Κ(οΐντου) Σουλπικίου Μαξίμου καίριον· τίσιν ἂν λόγοις χρήσαιτο Ζεὺς ἐπιτιμῶν Ἡλίῳ ὅτι τὸ ἅρμα ἔδωκε Φαέθοντι.

Ἡμετέρου κόσμοιο φαεσφόρον ἁρμηλατῆρα
οὐχ ἕτερον πλὴν σεῖο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες·
τίπτε κακόφρονα θῆκας ἐφ' ἁψίδεσσιν Ὀλύμπου
υἱέα καὶ πώλων ἄφατον τάχος ἐγγυάλιξας,
ἡμετέρην οὐδ' ὅσσον ὑποδείσας ἐπαρωγήν;
οὐ τάδε πιστὰ θεοῖο σὰ δήνεα· ποῦ Φαέθοντος
εὐσταθὲς ἅρμα φερέσθω; τί σου πυρὸς ἀκ[α]μάτοιο
φλὸξ ἄχρι καὶ θρόνου ἦλθεν ἐμὸν καὶ ἐπ' εὐρέα κόσμον;
μίγνυτο καὶ κύκλοισιν ὑπαρμενὲς ἄχθος ἀπ' ὕλης·
Ὠκεανὸς χέρας αὐτὸς (vel χέρα καὐτὸς) ἐς οὐρανὸν ἔξεταξε·
τίς ποταμῶν οὐ πᾶσαν ἀνεξηράνατο πηγήν;
καὶ σπέρος ἐς Δάματρα κατῄθετο, καὶ τὸν ἄπλ[α]τον
ἀζαλέην ἔκλαυσε παρὰ δρεπάνοισι γεωργός,
σπείρων εἰς ἀχάριττα μάτην θ' ὑπὸ κυφὸν ἄροτρον
ταύρων ὑποζεύξας ὑπό τ' ἀστέρα βουλυτοῖο
κάμψας ἄρρενα γυῖα σὺν ἀχθεινοῖσι βόεσσι.
γαῖα δ' ὑπέστενε πᾶσα κακόφρονος εἵνεκα κούρου·
καὶ τότ' ἐγὼ πυρὶ φέγγος ἀπέσβεσα. μηκέτι παιδὸς
μύρεο λυγρὸν ὄλε[θ]ρον, ἐοῦ δ' ἔχε φροντίδα κόσμου,
μή ποτε χειρὸς ἐμῆς φλεγερώτερον ἔγχος ἀθρέστῃς.
γίνωσκ' οὐρανίοιο Διὸς νόον· οὐ μὰ γὰρ αὐτὴν
Ῥείην ἄλλο τ[ι τ]οῦδε κακώτερον ἴδεν Ὄλυμπος·
κόσμος ἐμὸς σῇ πίστει ἔφυ μεγακύδεος ἔργου.
εὔχεσθαι τὰ πάροιθε, τὰ δ' ὕστερα φροντίδι κεῦθε·
σὸς σὸς ἔφυ· πώλων γὰρ ἀπείρατον [ο]ὐ σθένος ἔγνω,
ξυνήορον οὐδ' ἔσχε πολυφραδὲς ἔργον ἀεῦσαι.
ἔρχεο νῦν, πάλι κόσμον ἐποίχεο, μὴ τεὸν εὖ[χ]ος
ἀλλοτρίαις παλάμαισι πόρῃς ἀμενηνὰ πενήσας·
μούνῳ σοὶ πυρόεντος ἐπειγομένῳ κύκλοιο
ἀντολίη καὶ πᾶσα καλὰς δρόμος ἔπλετο δυσμή·
σοὶ τόδε πιστὸν ἔδωκε φέρειν νόος ἄφθιτον εὖχος.
φείδεο γῆς καὶ παντὸς ἀρηρεκέος κόσμοιο,
ἴσχε δρόμον κατάπαυσιν ἐπ' ἁψίδεσσιν Ὀλύμπου·
ταῦτα πρέποντα θεοῖς, ταῦτ' ἄρμα· μαίο, δαῖμον,
μειλίχιον πάλι φέγγος· ὁ σὸς παῖς ὤλεσε πουλύ·
καὶ τὸν ἀπειρέσιον μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς [ἔ]δευσε,
ἥμισυ μὲν γαίης νέρθεν, τὸ δ' ὕπερθε τανύσσας·
οὔτε γὰρ κρύψει ἑὸν φάος Οὐρανίδῃσι,
καὶ φυτῶν ἀκάματος ἀεὶ λαμφθήσεται εὐχή,
πρηύνας δ' ἕξεις Ζηνὸς νόον· ἢν δ' ἑτέρῃ τις
λείπηται σὸς φροντὶς ἀταρβέος, ἴστορες αὐτοὶ
ἀστέρες, ὡς πυ[ρό]εντος ἐμοῦ μ[έ]νος αἶψα κεραυνο[ῦ]
ὠκύτερον πώλων ..... δέμας ....

C

Ἐπιγράμματα.

a Μοῦνος ἀπ' αἰῶνος δυοκαίδεκα παῖς ἐνιαυτῶν
Μάξιμος ἐξ ἀέθλων εἰς Ἀίδην ἔμολον·
νοῦσος καὶ κάματός με διώλεσαν· οὔτε γὰρ ἠοῦς,
οὐκ ὄρφνης Μουσέων ἐκτὸς ἔθηκα φρένα.
λίσσομαι ἀλλὰ στῆθι δεδευκότος εἵνεκα κούρου,
ὄφρα μάθῃς σχεδίου γράμματος εὐεπίην,
εὐφήμου καὶ λέξον ἀπὸ στόματος τόδε μοῦνον
δακρύσας· 'εἴης χῶρον ἐς Ἠλύσιον·
ζωούσας ἔλιπες γὰρ ἀηδόνας, ἃς Ἀϊδωνεὺς
οὐδέποθ' αἱρήσει τῇ φθονερῇ παλάμῃ.'

b Θνητὸν μὲν τόδε σῆμα, τὸ δὲ κλέος οὐρανὸν ἵκει,
Μάξιμε, Πιερίδων ἐξὸς (i. e. ἐκ σοῦ) λεγομένων,
νήπιον οὐδέ σε Μοῖρα κατέκτανε νηλεόθυμος,
ἀλλ' ἔλιπεν λήθης ἄμμορον εὐεπίην.
οὔτις ἀδακρύτοισι τεὸν παρὰ τύμβον ἀμείβων
ὀφθαλμοῖς σχεδίου δέρξεται εὐστιχίην.
ἄρκιον ἐς δόλιχον τόδε σοι κλέος· οὐ γὰρ ἀπευθὴς
κείσεαι εὐτιδανοῖς (ε)ἰδόμενος νέκυσι,
πουλὺ δὲ καὶ χρυσοῖο καὶ ἠλέκτροιο φαεινοῦ
ἔ(σ)σετ' ἀεὶ κρέσσων ἣν ἔλιπες σελίδα.

Lapicidae errores omnes fere correxit Visconti; v. 9 ἀπ' ὕλης pro ἀπαλῆς egregie scripsit Sauppe *Goett. gel. Anz.* 1871 p. 1036; v. 20 conieci ἀθρέσῃς; v. 43 non habeo quo modo restituam.

Certaminis Capitolini a. 86 conditi tertium lustrum a. 94 agebatur. Sulpicium non victorem e certamine discessisse recte Henzenius collegit ex tituli Latini verbis *cum honore discessit*, et miraremur sane si praecox ille puer tam miseris versibus primas tulisset. De carminis extemporalis argumento per rhetorum scholas diligenter tractato dixi ad epigr. l. s. Cf. G. Knaackii Quaestiones Phaetonteae (*Philolog. Unters.* vol. VIII) p. 47 sq.

2013 Romae in vinea (abb. Casini ad Trivium Circi MAR.) extra portam Capenam repertus lapis a. 1772 AMAD. In museo Vaticano Os.

Θ · Κ
ϹΟΥΛΠ · ΑΛΦΙ
ΟϹ · ϹΟΥΛΠ · ΙΝ
ΓΕΝΟΥΗΤΗ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ
ϹΥΜΒΙΩΜΝΕ
ΙΑϹΧΑΡΙΝ

Edidit Amaduzzi anecd. litt. III 477, 32; denuo Osann syll. 430, 63; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6638. Est in Marinii schedis Vat. 9122 f. 85, 9133 f. 292, qui descripsit.

3 extr. ΙΜ Os. Thorl.

Θ. κ. Σουλπ(ίκιος) Ἄλφιος Σουλπ(ικία) Ἰνγενούῃ τῇ γλυκυτάτῃ συμβίῳ μνείας χάριν.

2014 Extra portam Latinam Gor. In museo collegii Romani Maff. Nunc in Vaticano museo lapidario.

Descripsi bis. Habet Gorius schedis Marucell. A 6. Ed. vv. 1—3 Maffei M. V. 316, 4; totam ex schedis Thorlacii Franz 6324b.

.... Σουλπικία, εὔψυχε· προέλαβές με
.... οὔθ' εἰ νῦν οὔθ' εἰ μετέπειτα,
οὐδεὶς πέρ]α ἔφυγεν ἄνθρωπος [ὑ]πάρχων.
ζῆσα γ]ὰρ μετὰ σοῦ ὀκτωκαίδεκα ἐνιαυτοὺς
... χρ]όνον ο[ὐ]δὲ γέρ[ο]ν τι πικρὸν ἔπαθεν
... ὑ]πὸ σοῦ· ὡς πᾶς ἄν[θ]ρωπ[ο]ς κ[α]τὰ οἶκον
.. παρὰ] σοὶ μόνῃ θεῶν προφερέστερος
εὐφρα]νθείς(?), καὶ χάριν δώκε [Σ]έραπις
..... ἐγκ[ώ]μιον ἐπὶ σο[ὶ γράψ]αι?
... ἀ]νὴρ(?) οὐκ ἐδυνήθη[ν ......
.... σεαυτοῖ καὶ σώφρο[ν .....

Uxorem praematura morte ereptam luget et collaudat maritus; singula pleramque dubia vel obscura.

2015 In porticu monasterii S. Laurentii extra urbem.

ΣΠΕΝΔΟΦΟΡΩΤΟΔΕΣΗΜΑ
ΚΛΥΤΟΙΤΕΥΞΑΝΤΟΤΡΟΦΗΕΣ
ΔΩΔΕΚΕΤΟΥΣΜΟΙΡΩΝΟΙΜΟΝ
ΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΥ

Descripsi et edidi epigr. 688. Antea Matranga anecd. I 37 (inde Piccolos *supplément de l'anthol.* p. 203).

Spendophorus nomen CIL VI 5304.

Σπενδοφόρῳ τόδε σῆμα κλυτοὶ τεύξαντο τροφῆες,
δωδεκέτους Μοιρῶν οἶμον ἀμειβομένου.

2016 Romae Nov.

ΙC·ΠΗΡΑΝΤΙΑ
ΒΕΝΕΜΕΡΕΝ
ΤΙ·ΦΗΚΕΙΤ

Cardinali *inscr. Veliterne* (1823) p. 214 n. 146 inter christianas; antea *Novelle lett. di Firenze* 1764 p. 326.

..... *Isperantia benemerenti fecit.*

2017 (Romae) penes Paribenium Fabr.

Λ·ΣΤΑΤΙΟΣ·ΜΗΤΡΟ
ΔΩΡΟΣ·ΟΚΑΙ ΚΕ
ΡΙΛΛΙΑΝΟΣ·ΕΝΘΑ
ΔΕ

Edidit Fabretti III 188; inde Franz 6639.

Λ. Στάτιος Μητρόδωρος ὁ καὶ Κεριλλιανὸς ἐνθάδε.

Agnomen est *Caerellianus.*

2018 Camaldoli in museo card. Passionei Pass. In Vaticano museo lapidario Os. xoo.

CΤΑΤΩΡΙΑΑΝΤΙΟ
sic ΤΙΗΑΝΔΡΙΙΔΙΩ
ΕΥCΕΒΕCΤΑΤΩ
ΜΝΗΜΗCΧΑΡΙΝ

Descripsi. Edidit Passionei inscr. XIV 20; denuo Osann syll. 422, 12; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6701.

-- Στατωρία Ἀντιόπη ἀνδρὶ ἰδίῳ εὐσεβεστάτῳ μνήμης χάριν.

2019 In vinea Frediani (*alle tre Madonne*).

Κ
CΤΕΡΤΙΑΝΟC
ΑΡΧΕΛΑΩCΥΝ
ΙΑΤΑΤΩΝΕΙΚΟ
ΑΤΡΩΖΗCΑΝ
Β·ΠΟΛΛΑΕΝΑΠΟ
CVΝΚΑΜΟΝΤΙ
ΙΑCΤΕΚΑΙCΩ
ΧΡΙΑΝΤΟΥ
ΤΕΚΑ
ΝCΤ

Amati Vat. 9754 f. 45'.

Fortasse sic legendum: Θ.] κ. .....ς Τερτιανὸς ...... Ἀρχελάῳ συν[τρόφῳ φ]ι[λ]ιάτρῳ, Νεικο[μηδεῖ ἰ]ατρῷ ζήσαντι ἔτη .]β', πολλὰ ἐν ἀπο[δημίαις] συνκαμόντι [περὶ ὑγε]ίας καὶ σω[τηρίας αὐτοῦ], ἄχρι ἂν κτλ'.

Tertianus fortasse infirma usus valetudine cum Archelao medico peregrinatus ipse superstes Archelao Romae in urbe defuncto sepulcrum fecit. Coniecerit quispiam Tertianum et Archelaum medicos una peragrasse orbem terrarum (συνκαμόντι), sed huic rationi multa sunt quae obstent.

2020 Romae in Quirinali reperta tabula marmorea.

Descripsit Io. Schmidt. Edita *bull. comun.* 1879 VI 301.
Litteram extremam sic excepit Schmidt C.

2021 Romae in claustro S. Petri ad vincula.

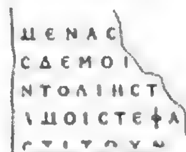

Marini Vat. 9122 f. 207.
Versus fuerunt: v. 2 [πατρὶ]ς δέ μοι, v. 3 ἀστελής, 4 [σύνομ]α μοι Στέφα[νος?, 5 [ἐ]στὶ | τεῦ[ξμα?

2022 Romae in domo Pomponii Laeti.

ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΕΕΥΨΥΧΕΙ

Sabinus Marc. f. 2, Chis. f. 103'; inde Iucundus Veron. f. 136', Magl. 28, 5 f. 15. 28, 34 (syll. II) f. 17, Bonon.; inter Iucundiana Metellus Vat. 6039 f. 329 et Donius Vat. 7113 f. 18'; ex schedis Iucundi Murat. 1749, 1 (Franz 6470).
Στεφανηφόρε εὐψύχει.

2023 Romae in museo Vaticano.

ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΑΙ
ΣΥΜΦΟΡΟΣΣΙΚΕ
ΠΑΝΟΡΜΙΤΗΣ

Edidit Osann syll. 425, 29; inde Franz 6473.
Ἐνθάδε κεῖται Σύμφορος Σικε(λὸς) Πανορμίτης.

2024 In museo Kircheriano Lvp. Sev. Nunc in museo lapidario Vaticano cippus.

ΣΥΡΩΑΣΥΝ
ΚΡΙΤΩΨΥΧΗ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ
ΤΩΙΔΙΩΣΥΝ
ΒΙΩ·ΩΤΙΝΙ
ΣΥΝΕΖΗΣΑ
ΚΑΛΩΣΚΑΙ
ΑΜΕΝΠΤΩΣ
ΕΠΟΙΗΣΑ
ΜΝΙΑΣΧΑΡΙΝ

Descripsi. Lupi in schedis Gorii Marucell. A 6, ed. epit. Sev. p. 141 (inde Murat. 1407, 10); Seguier cod. Par. 16932 f. 279; Osann syll. 438, 103; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6474.
Σύρῳ ἀσυγκρίτῳ ψυχῇ Διονυσιὰς τῷ ἰδίῳ συνβίῳ, ᾧτινι συνέζησα καλῶς καὶ ἀμέμπτως, ἐποίησα μνίας χάριν.

2025 Romae in Esquiliis inter Salariam et Pincianam viam reperta tabella ex columbario oriunda.

ΣΦΡΑΓΕΙΣ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΔΙΑΤΡΟΠΟΥΣ

Gatti *bull. comun.* 1886 p. 292; Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 330.
Σφραγεὶς ἀπελευθέρα Μενάνδρου διὰ τρόπους i. e. *Sphragidi libertae Menander posuit propter mores.*

2026 Camaldoli supra Frascati in museo Passionei Pass. Nunc in museo lapidario Vaticano.

Descripsi quod superest fragm. *b*. Integram Passionei inscr. XIV 12 (inde Donat. 414, 9); mutilam Osann syll. p. 438, 104 et Thorlacius, cuius schedas adhibuit Franz 6343.
4 ΑΡ..ΕΜΙΔΩΡΩ Pass.
Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Σωκράτης καὶ Διονῦσις Ἀρ[τ]εμιδώρῳ ἀδελφῷ ἐπὶ ξένης μνήμης χάριν.

2027 Romae apud Fredianum.

ΕΑΚΑΙΔΕΚΕ
ΤΗΣΕΘΑΝΟΝΣΩ
ΤΗΡ·ΝΈΟΣ·ἉΓΝΟΣ
ΣΗ͂ΜΑΔΕΜΟΙΤΟΔΕ
ΤΕΥ͂Ξ · ΠΑΤ
ΚΑΤΑΓ

Amati Vat. 9754; inde ego edidi mus. Rhen. 34, 193.
Accentuum notas in lapide esse testatur Amati.

Ἑκ]κακαιδεκέτης ἔθανεν Σώτηρ, νέος, ἁγνός·
σῆμα δέ μοι τόδε τεῦξ[ε] πατ[ὴρ] κατὰ γ[ῆς nomen patris.

2028 (Romae) ad D. Potentianae.

ΣΩΤΗΡΙΣΤΟ
ΜΗΝΔΗΕΝΑΝ

Manutius Vat. 5421 p. 464 n. 16.
Σωτηρὶς ....

2029 Pisauri tabula marmorea in aedibus Olivieri. Sine dubio ex urbe advecta.

Descripsit Bormann, idemque ectypum dedit partis posterioris (vv. 4—7).

Θεοῖς καταχ[θο]νίοις. Σωτήριχος τέκνῳ ἰδίῳ Σωτηρίχῳ, βιώσαντι ἔτη θ', ἡμ[έ]ρας λδ', μνήμης χάριν.

2030 Ad viam Tiburtinam prope portam S. Laurentii reperta tabula marmorea.

Θ Ε Ο Ι C Κ Α Τ Α Χ Θ Ο Ν Ι Ο Ι C
C Ω Τ Η Ρ Ι Χ Ω Λ Υ Ρ Ι C Τ Η Ε Τ Ω Ν
Λ̄Β̄ Η Μ Ι C Ο Υ · Λ Ο Υ Κ Ι C
Π Ο Μ Π Ω Ν Ι C C Ω Τ Η Ρ Ι Χ Ο C
Π Α Τ Η Ρ Ε Π Ο Ι Η C Ε Ε Υ † Υ Χ Ι

Lanciani *bull. comun.* IX (1881) p. 38; *notizie degli scavi* 1881 p. 59.

2 et 4 C Ο Τ Η Ρ *notiz.*

Θεοῖς καταχθονίοις. Σωτηρίχῳ λυριστῇ ἐτῶν λβ' ἡμίσου (i. e. *dimidii*) *Λοῦκις Πομπώνις Σωτήριχος πατὴρ ἐποίησε. εὐψύχι.*

2031 *Copiata nello scarario M. Agostino a. 1745* Mar. Camaldoli supra Frascati in museo Passionei Pass. Nunc in Vaticano museo lapidario.

Τ Α Τ Ι Α · Χ Α Ρ Α Κ Τ Η Ρ Ο C
Θ Υ Γ Α Τ Ρ Ι · Δ Ρ Ο Υ C Ι Λ Λ Η
Θ Ε Μ Ι C Τ Α · Η Μ Η Τ Η Ρ

Descripsi. Est inter schedas Marinianas Vat. 9133 f. 250 manu aliena. Edidit Passionei *inscr.* XIV 22 (hinc Donat. 362, 1); denuo Osann syll. 435, 91; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6640.

Τατίᾳ Χαρακτῆρος θυγατρὶ Δρουσίλλῃ Θεμίστα ἡ μήτηρ.

2032 Reperta eo loco q. d. *Tor Sapienza*; apud Vescovalium vidit Am.

Η Ω · Α Ρ Ι C Τ Ω . . . .
Α Ι Ε Υ C Ε Β Ε C Τ . . .
Ρ Ε Τ Η Κ Ε Κ Ο C . . . .
Ι Κ Ο C Μ Ι Ω . . . .
Ι · Ϛ · Η Μ Ε Ρ Α . . . . .
Λ Ε C Φ Ο Ρ Ο C · Κ Α Ι . . . .
Ν Α · Υ Ι Ω · Α Γ . . . .

Amati Vat. 9734 f. 89.

. . ῳ ἀρίστῳ . .
. . κ]αὶ εὐσεβεστ[άτῳ
πάσῃ ἀ]ρετῇ κεκοσ[μημένῳ,
ζήσαντ]ι κοσμίω[ς ἔτεσι . . .,
μησὶ] ς' (?), ἡμ[έ]ραι[ς . . .,
Τε]λέσφορος καὶ . . .
. . . ε]ἶναι υἱῷ ἀγ[αθῷ.

Versum 3 supplevit iam Amati.

2033 In Vaticano museo lapidario cippus muro insertus.

Θ Κ
ornata ornata

Τ Ε Λ Ε C Φ Ο Ρ Ο
Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ω
Α Δ Ε Λ Φ Η C Υ
Ι Ω Κ Α Ι Α Λ Ε Ξ Ν (sic)
Δ Ρ Ο Υ Μ Ν Ε Ι Α C
Χ Α Ρ Ι Ν Ε Π Ο Ι Ε
Ζ Η C Α Ν Τ Ι Ε
Τ Η Ϛ Ϛ Μ Η Ν Α C
Ι Α Η Μ Ε Ρ Α C · Κ Δ

Descripsi. Edidit Osann syll. p. 420, 2; hinc Franz 6362.

V. 6 extr. Ε et Ι litterae ligatae.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Τελέσφορος Δευτέρῳ ἀδελφῆς υἱῷ καὶ Ἀλεξ(ά)νδρου μνείας χάριν ἐποίει, ζήσαντι ἔτη ς', μῆνας κε', ἡμέρας κδ'.

2034 Romae. Ab Melchiore Fossati negotiatore Romano empta Parmam transvecta a. 1843 Lop. Ibidem in museo Borm.

Τ Ε Ρ Ε Ν Τ Ι Α Ν Ο C Τ Η Θ Υ
Γ Α Τ Ρ Ι Ρ Ω Μ Α Ν Ι Α Λ Η

Descripsit Bormann. Lopez catal. ms. p. 31 cl. V 68, unde excerpsit Bormann.

Τερεντιανὸς τῇ θυγατρὶ Ῥωμανια[ν]ῇ vel Ῥωμανί[λ]λῃ.

2035 In sarcophago quem ex Italia adtulit Brenna architectus estque in villa Pawslowsk FRANZ. Urbanae originis STEPH.

ΤΕΡΠΟΥϹ
ΚΑΙ
ΦΑΝΟΜΑΧΟΥ

Stephani in descriptione musei Pawlowskiani *mém. de l'acad. de St. Pétersb.* 1872 XVIII n. 4 p. 42, 73; ex schedis Caroli de Rosenberg praefecti olim bibliothecae Pawlowskianae ed. Franz 6475.

3 ΒΑΝΟΜΑΧΥ Franz.

Τερποῦς καὶ Φανομάχου.

2036 Romae apud Ficoronium MUR. In Vaticano museo lapidario EGO.

ΑΕ
ERTIAE · AVG · LIB
ΝΥΜΦΗ ΔΡΑΚΑΙΝΑΙ
CONIVGI · SINE · EXEMPLO
QVAE VIX · ANN · XXVI
DIEBVS IIII HOR XI
LLVS · COLLIB · MARITVS
ET
TIVS PATER
INFELICISSIMI

Descripsi. A Ficoronio Murat. 1014, 9 corrupte.
Cur νύμφη Δράκαινα illa cognominata fuerit nescio.

2037 Apud Fredianum (*vigna alle tre Madonne* extra portam S. Ioannis) AM.

ΤΕΙΜΑΝΔΡΑ ΚΥΠΑΡΗΣ
ΚΕΙΤΕΝΘΑΔΕ ΚΑΤΘΑΝΕΝ
ΑΙΑΙ ΜΗΔ ΕΤΟΝΕΞΑ
ΕΤΗΠΛΗΣΑ ΜΕΝΗΒΙΟ
ΤΟΝ Λ·
ΟΣ · ΑΝΘΙΜ
ΡΙΑ · ΘΥΓΑΤΡ

Habet in schedis Amati Vat. 9752 f. 40, 9755 f. 60, ed. idem *giorn. arc.* XXXII (1826) p. 111; inde Franz 6291b (ego epigr. 697).

Τειμάνδρα Κυπάρης κεῖτ' ἐνθάδε· κάτθανεν αἰαῖ
μηδὲ τὸν ἑξαέτη πλησαμένη βίοτον.
Λ(αίλιος) [....ι]ος Ἄνθιμ[ος τῇ μακα]ρίᾳ(?) θυγατρ[ί.

2038 Urbana sine dubio. Sine loco SUAR.

Θ Κ
ΤΙΝΕΙΟϹΚΑΛΛΙ
ϹΤΟϹΑΩΡΟΙϹ
ΤΕΚΝΟΙϹ...ΜΝΙ
ΑϹΧΑΡΙΝΕΠΟΙΗ
ϹΑ

Suaresius Vat. 9140 f. 121.
Θ. κ. Τινέας Κάλλιστος ἀώροις τέκνοις μνίας χάριν ἐποίησα.
V. 4 lacuna non fuit.

2039 In via Labicana tabula marmorea GRUT. *Giardino di Montalto* PTOL. *Villa Negroni* (quae eadem est) SEG. HUEBN.

Γ · ΤΙΝΕΙΩΙ
ΑΓΑΘΩΝΙ
ΑΝΘΗΡΟϹ
ΠΑΤΗΡ
Μ Χ

Descripsit Huebner. Gruter 709, 3 ex schedis Horatii a Valle per Gutensteinium missis; Ptolomeus cod. Sen. VIII 2, 414; Seguier Paris. 16932 f. 33; ex Grutero Franz 6642.

Γ. Τινείῳ Ἀγάθωνι Ἀνθηρὸς πατὴρ μ(νήμης) χ(άριν).

2040 Prope S. Sebastianum GOR. Apud Alexandrum Capponium SEG. MUR. In museo Vaticano OR. EGO. Litterae grandes sed neglegenter incisae.

ΟΥΧΟϹΙΩϹΗΡΠΑΞΕϹΥΠΟ
ΚΟΙΡΑΝΕΠΛΟΥΤΕΥ
ΠΕΝΤΑΕΤΗΝΥΜΦΗΝΠΑϹΙΝ
ΑΓΑΛΛΟΜΕΝΗΝ
ΟΙΑΓΑΡΑΡΧΟΜΕΝΟΝΡΟΔΟΝΕΥ
ΠΝΟΟΝΕΙΑΡΟϹΩΡΗ
ΕΞΕΤΕΜΕϹΡΕΙΖΗϹΠΡΙΝΧΡΟ
ΝΟΝΕΚΤΕΛΕϹΗ
ΑΛΛΑΓΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΑΙΦΙΛΤΑΤΕ
ΜΗΚΕΤΟΔΥΡΜΟΙϹ
ΕΙΜΕΡΤΗΚΟΥΡΗϹΠΕΝΔΕΤΕ
ΜΥΡΟΜΕΝΟΙ
ΕΙΧΕΝΓΑΡΧΑΡΙΝΕΙΧΕΝΕΦΗΔΥ
ΧΡΟΟΙϹΙΠΡΟϹΩΠΟΙϹ
ΑΙΘΕΡΟϹΩϹΤΕΜΕΝΕΙΝΑΘΑ
ΝΑΤΟΙϹΙΔΟΜΟΙϹ
ΤΟΙϹΠΑΡΟϹΟΥΝΜΥΘΟΙϹΠΙϹΤΕΥ
ϹΑΤΕΠΑΙΔΑΓΑΡΕϹΘΛΗΝ
ΗΡΠΑϹΑΝΩϹΤΕΡΠΝΗΝΝΑ
ΙΔΕϹΟΥΘΑΝΑΤΟϹ

ΤΙΝΗΙΑΥΓΕΙΑΤΗΙΔΙΑ
ΘΡΕΠΤΗΦΙΛΤΑΤΗΙ
ΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ

Descripsi et contuli saepius. Habet Gorius Marucell. A 77; Seguier Paris. 16932 f. 44; ed. Murat. 1502, 11, cui misit Io. Ios. Ramaginius; neglegenter Osann syll. p. 423, 16; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6201; ego epigr. 570.

Οὐχ ὁσίως ἥρπαξες ὑπὸ [χθόνα], κοίρανε Πλουτεῦ,
πενταέτη νύμφην πᾶσιν ἀγαλλομένην·
οἷα γὰρ ἀρχόμενον ῥόδον εὔπνοον εἴαρος ὥρῃ
ἐξέτεμες ῥείζης, πρὶν χρόνον ἐκτελέσῃ.
ἀλλ' ἄγ' Ἀλεξάνδρα καὶ Φίλτατε, μηκέτ' ὀδυρμοῖς
αἰμερτῇ κούρῃ σπένδετε μυρόμενοι·
εἶχεν γὰρ χάριν, εἶχεν ἐφ' ἡδυχρόοισι προσώποις,
αἰθέρος ὥστε μένειν ἀθανάτοισι δόμοις.
τοῖς πάρος οὖν μύθοις πιστεύσατε· παῖδα γὰρ ἐσθλὴν
ἥρπασαν ὡς τερπνὴν Ναΐδες, οὐ θάνατος.

Τινηίᾳ Ὑγείᾳ τῇ ἰδίᾳ θρεπτῇ φιλτάτῃ μνήμης χάριν.

1 χθόνα suppl. Wesseling — 5 de dativo ὀδυρμοῖς cf. Pind. Isthm. VI (V) 9. — Hygiae filiae Philtatus et Alexandra monumentum fecerunt.

2041 Romae apud Capranesium.

Θ K
TITAKIAC
ϕΛABIAC
KAIΘYΓA
TPOC

Amati Vat. 9745 f. 35.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Τιτακίας Φλαβίας καὶ θυγ[α]τρός.

Flavia, ut saepius fit, cognomen est.

2042 Vinea Sturiona via Appia FABR. Villa Albani MAR. EGO.

Δ ~ Ɯ
TITIÀI · ЄΛΠIΔIƜÀP
KOYC · TITIOYC · ZHNO
BIOYC · KOIOYΓI · BЄNЄ
ƜЄPЄNTI · ϕHKIT ·

Descripsi. Fabretti V 256; Marini sched. Vat. 9120 f. 79, ed. *I. A.* IV 140; Fea *indicazione* p. 105; Osann syll. 487, 22; repetiit Franz 6711.

2 TITIAЄ solus Osann.

D(is) m(anibus). Τιτίᾳ Ἐλπίδι Marcus Titius Zenobius coiugi bene merenti fecit.

2043 Hoc epitaphium graecis litteris manet in ecclesia S. Blasii Tiburis OTTOB. (Tibure) in aede S. Dominici SIED. Romae in S. Dominici PIGH., nisi forte Gruteri error est. Tibure in S. Marci VERD.

ЄNΘAΔЄTHNIЄPHNKЄϕAΛHN
KATAΓAIAKAΛYΠTI
ANΔPOCΘЄIOYΠOYBΛIOY
TITIΔIOYKAΠITωNOC
OCΠЄPIMЄNNOONЄCKЄBPO
/ωNΠЄPIΔIPAΘЄOICIN
///NATOICIΔЄΔωKЄNTOIOY
PANONЄYPYNЄXOYCIN
TЄYΞЄΔЄTONΔЄTAϕONЄOCΘPЄ
ΠTOCNωNIOCAPTЄMωN

Tria quantum video exempla supersunt, unum Sabinianum Ottobon. f. 25', alterum apud Siederum Mutin. f. 77, et ex simili exemplo ductum videtur quod ex schedis Verderi edidit Gruterus 1043, 2, tertium ex schedis Pighii petitum (non extat inter Berolinenses) apud Gruterum 1120, 1. Ex Grutero Franz 6242, ego epigr. 660.

1 ENTAΔE Verd. — IEPAN Verd. — totum versum cod. Ottob. sic: ЄNΘAΔЄ · THNIЄPH . . N . . Є . . . AAHN . . AΛ, ubi extremae duae litterae correctio sunt litterarum AA — 2 KAΛYΠTI Ottob. Sied. KAΛHNTI Verd. KAΛYΠTE Pigh. — 3 ΘЄIOI Ottob. — 4 TITIΔIOY Ottob. Pigh. TATTΔIOY Sied. TAΠΛIOY Verd. — 5 NOIN Pigh. — 5. 6 BPO|///ωN Ottob. BPO|ON Sied. BPO|TΩN Pigh. BPOTΩN| Verd. — 6 ΠЄPIΔIPA Ottob. Pigh. ΠEPIΔPA Sied. ΠEPI.ΛIPA Verd. — 7 . . . . . NATOICI Ottob. AΘANATOICI Sied. AΘANATOIC Pigh. Verd. — ΔE ΔΩKE Sied. ΔEΔOKEN Pigh. — TOΓOY Ottob. — 8 ЄYPYN Ottob. EYPIN Sied. ENPHN Verd. EYPON Pigh. — TEN CEΔE Verd. — TONΔI Pigh. — TAϕOY Verd. — COC Sied. Verd. — TPE Verd. — 10 NωNTIOC Ottob. NONIOC Sied. Verd. — APTEMION Pigh., quae lectio confirmat veras esse litterarum formas quas ex uno Ottoboniano reposui.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρὸς θείου Πουβλίου Τιτιδίου Καπίτωνος,
ὃς περὶ μὲν οὖν ἔσχε βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
[ἀθα]νάτοισι δέδωκεν, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
τεῦξε δὲ τόνδε τάφον ἑὸς θρεπτὸς Νώνιος Ἀρτέμων.

2044 In museo Kircheriano.

TPAIANOYTAϕOCOYTOCOCЄYCЄBЄCЄIXЄNOHꓕ

statuae virilis caput

Descripsi et edidi epigr. 632; Ruggiero *catal. mus. Kirch.* p. 3.

Τραιανοῦ τάφος οὗτος, ὃς εὐσεβὲς εἶχε νόημ[α.

2045 Romae in domo D. Alfonsi de Anania IVC.

TPOϕIMOCBOYKOΛOC

Iocundus Veron. f. 138', Bonon., Magl. 28, 5 f. 69. 28, 34 (syll. II) f. 91'; hinc Donius Vat. 7113 f. 18' et sched. Marucell. A 188 ('ex vet. ms.'); Fabretti X 282 (ex schedis Barberinis), ex eoque Franz 6476.

Τρόφιμος βουκόλος.

2046 In vinea Randanini ad viam Appiam.

TPOϕIM
BACCH · TI
ΔЄΛϕHI · I

Henzen CIL VI 7757.

2047 Romae iuxta aedem D. Virginis in Minerva Gud.

ΕΝΘΑΔ
Ε·ΚΕΙΤΑΙ
ΤΡΥΦΩΝ
ΛΑΔΙΚΥϹ
ΤΗϹ·ΠΡΟϹ
ΛΥΚΟΝ

Gudius 333, 15; inde Hagenbuch ep. epigr. 359 et Franz 6478.

Ἐνθάδε κεῖται Τρύφων Λαδικ(ε)ὺς τῆς πρὸς Λύκον.

Videtur Trypho homo christianus.

2048 (Romae) apud canonicum Felliscium Don. Mar. Sine loco Gud.

Θ ❦ Κ ❦
ΤΡΥΦΩΝ ❦
ΠΡΩΤΟΓΕΝΙΗ ❦
ΓΥΝΕΚΕΙ·ΕΙΔΙΗ ❦
ΧΑΡΙΝ·ΜΝΗϹ ❦

Donius Marucell. A 188, Vat. 7113 f. 31'; non bene ex schedis Salmasii Gudius 287, 3 (732, 1); hinc CIG IV 6982 inter christianas.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Τρύφων Πρωτογενίῃ γυναικὶ ἰδίᾳ χάριν μνή(μη)ς.

2049 In vinea Codini parieti monumenti familiae Marcellae affixa tabella marmorea.

Θ ʃ Κ
ΤΡΩΙΛΩ
Μ·ΑΥΡΗΛΙΟϹ
ΠΕΡϹΕΥϹ
ΕΠΟΙΗϹΕΝ
ΤΩΙΔΙΩΑΔΕΛΦΩ

Descripsi. Henzen CIL VI 4880.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τρωίλῳ Μ(ᾶρκος) Αὐρήλιος Περσεὺς ἐποίησεν τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ.

2050 In Esquiliis in Statiliorum sepulcreto reperta tabula marmorea, nunc in museo Kircheriano.

ΤΥΡΑΝΝΟϹ·ΚΩΜΩΔΟϹ
ΕΖΗϹΕΝ·ΕΤΗ·ΙΗ vacat
ΤΗϹ·ΕΙϹΕΝ·ΦΙΛΙΗϹ·
ΧΡΥϹΕΡΩϹ·ΚΑΙΠΑΙ
ΔΟϹ·ΑΡΕΤΗϹ·ΤΗΝΔΕΠΙΤΩΜΝΗ
ΜΗϹ·ΕΙΝΕΚΕΘΗΚΕ·ΠΑΡΟΝ vac.

Descripsi et edidi mus. Rhen. 34, 190; Brizio *pitture e sepolcri* (1876) p. 107 n. 475; Henzen CIL VI 6253.

Τύραννος κωμῳδὸς ἔζησεν ἔτη ιη'.
Τῆς εἰς ἓν φιλίης Χρυσέρως καὶ παιδὸς ἀρετῆς
τήνδ' ἐπὶ τῷ μνήμης εἵνεκ' ἔθηκε Πάρον.

Sic nunc videor omnes difficultates expediisse: *Chryseros Tyranno filio amoris simul (εἰς ἓν) ac virtutis ergo posuit monumentum Pario lapide factum.*

2051 In vinea Costa extra portam Portuensem.

Θ
ΤΥΧΗ·ϹΥΜ
ΑΝΤΩΝΙΟ
ΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ
ΚΑΙΦΙΛΑΝΔΡΙΑ

Rossio dedit dominus vineae.
Θ. κ. Τύχη συμ[βίῳ] Ἀντωνίῳ μνήμης χάριν καὶ φιλανδρίας.

2052 Romae apud Io. Bapt. Guidium.

ΜΑΙ· ❦
ΖΗϹΑ ... ΚΥΚΛΟΥϹΠΙ
ϹΥΡΩ ... ΑΒΑΝΤΩΝ
ΚΑΙΜΗΝΗϹΙΕΡΗϹΕΞΕΠΙ
ΤΟΙϹΙΚΥΚΛΟΥϹ· ❦
ΑΛΛΕΤΙΝΗΠΙΑΧΟΝΜΕΤΥΧΗ
ΚΑΤΕΘΗΚΑΤΟΜΗΤΗΡ
ΤΩΙΔ'ΕΝΙΛΑΪΝΕΩΪΤΥΜΒΩΙΜΕ
ΓΑΠΕΝΘΟϹΕΧΟΥϹΑ ❦

C. L. Visconti *giorn. arcad.* 1856, vol. 144, 54, 83.

\- - - - - - - - ἐνθάδε κεῖ]μαι,
ζήσα[ς ἐν θνητοῖσι] κύκλους πισύρω[ν λυκ]αβάντων
καὶ Μήνης ἱερῆς ἓξ ἐπὶ τοῖσι κύκλους·
ἀλλ' ἔτι νηπίαχόν με Τύχη κατεθήκατο μήτηρ
τῷδ' ἐνὶ λαϊνέῳ τύμβῳ, μέγα πένθος ἔχουσα.

2053 Fragmentum tabulae marmoreae, quod adservatur in repositis musei Laterani.

a *b* *ab aversa parte:*

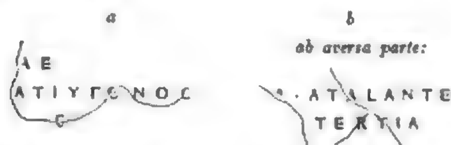

Ex Detlefsenii apographo Henzen CIL VI 12569/70.

Frg. *a* apparet nomen Ὑγι[ῖ]νος.
Frg. *b* ...*a Atalante*
... *Tertia.*

2054 Romae in aedibus Capponi Mar. In repositis Vaticanis Am. In Vaticano museo lapidario ego.

Θ K
ΥΛΛΟΣ·ΠΑΝ
ΔΩΡΗ·ΣΥΜΒΙΩ·
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ·ΜΕ
5 ΤΑ·ΗΣ·ΕΖΗΣΑ·
ΕΤΗ·ΙΔ·ΜΗΝΑΣ·Β
ΗΜΕΡΑΣ·Η·

Descripsi. Marini Vat. 9133 f. 182; Amati Vat. 9758 f. 4.

Θ. κ. Ὕλλος Πανδώρῃ συμβίῳ γλυκυτάτῃ, μετὰ ἧς ἔζησα ἔτη ιδ', μῆνας β', ἡμέρας η'.

2055 Originis urbanae; nunc Senae Gallicae tabula marmorea.

Θ ❦ K
ΥΜΜΗΤΩ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
❦ ΑΝΔΡΙ ❦

Descripsit Bormann.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ὑμμητῷ (i. e. Ὑμηττῷ) γλυκυτάτῳ ἀνδρί.

2056 Romae apud I. F. a Balneo archiepiscopum Myr. optimis litteris.

ΘΔ·ΥΜΝΙΔΙ
ΑΙΛΙΟϹΕΥΗΜΕ
ΡΟϹ ❦ ΚΑΙΥΜΝΟϹ
ΗΤΡΙΓΛΥΚΥ

Marini Vat. 9133 f. 224 ex suo apographo.

Θ(εοῖς) δ(αίμοσιν). Ὑμνίδι Αἴλιος Εὐήμερος καὶ Ὕμνος [μ]ητρὶ γλυκυ[τάτῃ κτλ'.

2057 Trans Tiberim ad D. Bartholomaei Man. In S. Clementis reliqui.

Θ K
ΦΛΥϹΤΙΝΩΤΕ
ΛΕΥΤΗϹΑΝΤΙΠΡΑΓ
ΜΑΤΕΥΤΗΘΕΟΦΙ
5 ΛΟϹϹΥΝΔΟΥΛΟϹ
ΕΠΟΙΗϹΕΝΜΝΗ
ΜΗϹΧΑΡΙΝ

Manutius Vat. 5237 f. 175; Cittadini Vat. 5253 f. 324', Marc. XIV 116 f. 9; Ligorius Neap. VII 456; Metellus Vat. 6038 f. 122; Boissard ms. f. 136, ed. III 142; descripserunt Sirmond Paris. 10809 f. 8'; Lupi in Gorii schedis Marucell. A 6 (adiuvante Lesleo) et Vat. 9143 f. 8; Marini Vat. 9133 f. 275; ex Boissardo Gruter 596, 1 et Franz 6694.

1 om. Lup., mutilum habet Boiss. — 3 extr. ΠΡΑΥ Man. ΠΡΑΚ Citt. (Marc.) Lig. Boiss. Sirm. Lup. fort. recte.

Θ. κ. Φαυστίνῳ τελευτήσαντι, πραγματευτῇ, Θεόφιλος σύνδουλος ἐποίησεν μνήμης χάριν.

Faustinus πραγματευτής i. e. *servus actor* fuit, ut notavit Mommsen, qui eodem modo intellegendos esse vidit titulos CIG 2831. 3104. 3324. 3680. 4299.

2058 *In casa del ditto Lorenzo* (*Lor. de Crescentio*) Brvn. *Nella casa di M. Franc. Crescenzo* Lig. Ibidem (i. e. in aedibus Caroli Crescentii ad Rotundam) ara marmorea Smet.

ΦΑΥϹΤΙΝΑ
ΒΙΤΑΛΙΩΝΙ
ϹΥΝΤΡΟΦΩ

Brunnelleschi Marucell. A 78, 1 f. 65; Ligorius Neap. VII 481. Edidit Smetius f. 135; inde Grut. 660, 10, ex eoque Franz 6356.

Φαυστίνα Βιταλίωνι συντρόφῳ.

2059 (Romae) in pavimento S. Martini in montibus.

ΦΑΥϹΤΙΝΑ
ΜΟΥϹΕΙΚΙΑ

Donius Vat. 7113 f. 33.

Φαυστῖνα Μουσεικίῳ.

2060 Loco non indicato Pigh. *Nella casa di M. Gentile Delfino* Lig. Ephesi Grvteri error.

K
ΦΑΥϹΤΟϹ·ΗΡΑ
ΕΙΛΗΤΕΚΝΩΖΗ
ϹΑΝΤΙ·Μ̄·ΙΗ̄·ΗΜΕΡ
5 Ā·ΩΕ̄·ΜΝΕΙΑϹ·ΧΑ
ΡΙΝ·ΕΠΟΙΗϹΕΝ

Unus servavit Pighius Berol. f. 202'. Eius exemplum supplevit (addito Θ v. 1) et correxit (Ἡρακλείδῃ v. 2. 3) de suo Ligorius Neap. VII 491 (Ursinus Vat. 3439 f. 123; Suar. Vat. 9139 f. 95; Grut. 1036, 11 [hinc CIG 3013]; Murat. 1163, 6; Franz 6407). Ex Pighianis Beger spicil. p. 104 n. 27 et Murat. 2058, 2 misso Bricheri.

Θ(εοῖς)] κ(αταχθονίοις). Φαῦστος Ἡρα[κλ]εί[δ]ῃ τέκνῳ, ζήσαντι μ(ῆνας) ιη', ἡμέρ(αν) α', ὥρ(ας) ε', μνείας χάριν ἐποίησεν.

2061 *Nella via Appia e ridotto in casa di M. Francesco Latuale notario delli speziali* Ligor. nescio qua fide. Sine loco Man.

ϕ Α Υ C Τ Ο C
Α Τ Ι Α Ν Ο C
Ν Η Ⲙ Є Ι Ο Ν · Є Κ
Є Ⲙ Є Λ Ι C Ο Ν · Є Π Ο Ι Η C Α Ν
ЄΑΥΤΟΙCΤЄΚΑΙЄΚΓΟΝΟΙCΚΑΙ
CΥΝΓЄΝЄCΙΙΔΙΟΙCΑΠЄΛЄΥ
ΘЄΡΑΙCΚΑΙΤΟΙC
ЄΚΓΟΝΟΙC
ΤΟΥΤѠΝ

Ligorius Taur. XV bis, altero loco (*b*) interpolatam; Manutius Vat. 5421 p. 368.

1 ΥΑΥCΤΟC Man. Λ·ΑΝΝΙΟCϕΑΥCΤΟC Lig. *b* — 2 ΠΑΝΚΡΑΤΙΑΝΟC Lig. *b*.

Damnare titulum non audeo, quamquam singulare est illud τὸ μνημεῖον ἐκ θεμελίων ἐποίησαν; inusitatum dicendi genus videtur etiam συγγενέσι ἰδίοις.

... Φαῦστος [καὶ ...]ατιανὸς [τὸ μ]νημεῖον ἐκ [Θ]εμελί[ω]ν ἐποίησαν ἑαυτοῖς τε καὶ ἐκγόνοις καὶ συγγενέσι ἰδίοις, ἀπελευθέρ(ο)ις καὶ τοῖς ἐκγόνοις τούτων.

2062 Inter Amaranthianas.

Κ Ι Α Ν Ο C
ϕ Η Λ Ι Κ Ι Α
Ѡ Γ Λ Υ Κ Υ
Η C Α Ν Τ Ι · Є
Τ Η · Γ · Η Ⲙ

Amati Vat. 9738 f. 39.

Κιανὸς(?) Φηλικια[ν]ῷ γλυκυ(τάτῳ), [ζ]ήσαντι ἔτη γ', ἡμ(έρας) ..

Nomen patris vix integrum, fortasse [Φηλι]κιανὸς supplendum.

2063 In domo d. Sancti Can(on)ici S. Io. Lateranensis Sab. *Portata nella casa di M. Alessandro Cinquinae* sua ut videtur fraude Lig. In aedibus Delphiniorum Citt. Knibb. *In casa di Mario Delfino che è oggi dei signori Alfieri presso Campidoglio* Ptol. *Villa Altieri* Seg. Sine loco Stat.

Θ · Κ
ϕΗΛΙΚΙCCΙ
ΜΗ · ΘΥΓΑΤΡΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ · Є
ΠΟΗCΑΝ · ΟΙ
ΓΟΝЄΙCЄΖΗ
CЄΝ · ΜΗΝΑC
ΗΗΜЄΡΑCΙϚ

Sabinus Chis. V 168 f. 72' litteris minusculis, versibus ex more non divisis, Marc. f. 144, Ottob. f. 37; idem exemplum per schedas Piccartianas apud Reinesium synt. XII 36, epist. p. 344. Habent Ligorius Neap. VII 456; Cittadini Vat. 5253 f. 322; Statius Vallic. B 104 f. 34; Knibbe Berol. p. 9; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 210; Seguier Paris. 16932 f. 146; ex Knibbianis Grut. 683, 2; repetiit ex editis Franz 6525.

6 sq. ЄΖΗCΗΝ Sab. — 8 ΗΜЄΡΑCΙΙϚ Sab. — ΙΓ Knibbe.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Φηλικισσίμῃ θυγατρὶ γλυκυτάτῃ ἐποίησαν οἱ γονεῖς. ἔζησεν μῆνας η', ἡμέρας ις'.

2064 Ex museo Albano in Capitolinum Mar. In museo Capitolino etiam nunc extat sarcophagus, in cuius anaglypho mulier lecto iacens expressa.

CЄΜΝΗΝ · ΠΗΝЄΛΟΠΗΝ · ΟΠΑΛΑΙΒΙΟC · ЄCΧЄΔЄΚΑΙΝΥΝ · CЄΜΝΗΝϕΗΛΙΚΙΤΑΝΟΥΤΑΧΑΜΙΟΤЄΡΗΝ
ΒΟΥΛΟΜЄΝΗC · ΔЄΘΑΝЄΙΝ · ΑΝΔΡΟC · ΠΡΟΤЄΡΗΝ · CϕЄΤЄΡΟΙΟ · ЄΚΛΥЄC · ѠΔΑΙΜѠΝ · ΠΟΛΛΑΚΙC · ЄΥΧΟΜЄΝΗC
ΤΟΙΓΑΡΤΟΙΚΑΙЄΜЄΙΟΔΙΚΑΙΟΤЄΡΗΝ · ΟΠΑΚΟΥCΟΝ · ЄΥΧΟΜЄΝΟΥ · ΠΛΟΥΤѠΝ
ΗΝЄΙCΑΙΔΑΟΠЄΡΗCѠ · ЄΥΡЄΙΝΤΗΝΙΔΙΑΝ · ϕΗΛΙΚΙΤΑΝ · ΠΑΡΑCΟΙ
ΚΛΑΥΔΙΟC · Ι · ΗΤΗΡΑΓΑΘЄΙΝΟC · ΤΗΝΔЄΑΝЄΘΗΚЄΝ · ЄΙΚΟΝΑ · ϕΗΛΙΚΙΤΑC · ΜΑΡΤΥΡΑ · CѠϕΡΟCΥΝΗC

Descripsi. Item descripserunt Maffei M. V 314; Bottari mus. Cap. III tab. 66; Guasco III 177; Marini Vat. 9133 f. 305. Repetiit Thorlacii schedis adhibitis Franz 6292.

Σεμνὴν Πηνελόπην ὁ πάλαι βίος, ἔσχε δὲ καὶ νῦν
σεμνὴν Φηλικίταν οὐ τάχα μειοτέρην·
βουλομένης δὲ θανεῖν ἀνδρὸς προτέρην σφετέροιο
ἔκλυες, ὦ δαίμων, πολλάκις εὐχομένης.
τοιγάρτοι καὶ ἐμεῖο δικαιοτέρην ὄπ' ἄκουσον
εὐχομένου, Πλούτων, ἤν εἰς Ἀίδαο περήσω,
εὑρεῖν τὴν ἰδίαν Φηλικίταν παρὰ σοί.
Κλαύδιος ἰητὴρ Ἀγαθεῖνος τήνδε ἀνέθηκεν
εἰκόνα Φηλικίτας, μάρτυρα σωφροσύνης.

Post v. 5 versum intercidisse existimavit Maffeius: et sane sententiae quamvis nullus sit defectus, versus tamen cur tam inaequaliter in lapide dispositi sint vix alia ratione explicabitur. Dubitari vero potest post ἄκουσον pentameter an post Πλούτων duo hemistichia perierint.

2065 Romae apud Io. Bapt. Guidium.

Θ К
ΦΗΛΙΚΙΠΑΙΔΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ω ΘΘΡΕΨΑC · Μ · Χ

C. L. Visconti *giorn. arcad.* 1856 vol. 144, 22, 29.

Θ. κ. Φήλικι παιδὶ γλυκυτάτῳ [ὁ] θρέψας μ(νείας) χ(άριν).

2066 *Au College Romain.*

. . . ΝΚΑΙΦΗΛΙΚΙ
. . . ΩΤΕΚΝΩΙΔΙΩ . .

Seguier Paris. 16932 f. 276.

Haec fortasse tituli species fuit: [ὁ δεῖνα . . . .]ν καὶ Φηλικί[τας] . . . . . ῳ τέκνῳ ἰδίῳ κτλ.

2067 Villa Nobb. de Georiis via Nomentana Fabr. Sine loco Ar. Barb.

D M
ΝΥΜΦΑΙΚΡΗΝΑΙΑΙΜΕCΥΝΗΡΠΑCΑΝΕΚΒΙΟΤΟΙΟ
ΚΑΙΤΑΧΑΠΟΥΤΙΜΗCΕΙΝΕΚΑΤΟΥΤΕΠΑΘΟΝ
ΝΗΠΙΗΟΥΔΕΔΥΟΙΝΕΤΕΟΙΝΤΕΛΟCΕΞΑΝΥCΑCΑ
ΦΙΛΗCΙΗΤΗΝΚΛΗCΙΝΑΥCΟΝΙCΓΕΝΟC

Dedi ex schedis Barberinis XXIX 148. Edidit Aringhi *Roma sott.* IV 20 (inde Reinesius synt. XVII 147); Fabretti III 448; repetiit Franz 6293 (ego epigr. 571).

1 om. Aringh. — 2 ΚΡΗΜΝΑΙΑΙ Ar. — 5 ΑΥΣΟΝΙΔΕΓΕΝΟC Fabrettius, ut scilicet pentametrum efficeret.

D(is) m(anibus).
Νύμφαι κρηναῖαί με συνήρπασαν ἐκ βιότοιο,
καὶ τάχα που τιμῆς εἵνεκα τοῦτ' ἔπαθον,
νηπίη, οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα,
Φιλησίη τὴν κλῆσιν, Αὐσονὶς γένος.

2068 Originis urbanae, nunc Senae Gallicae in aedibus Baviera tabula marmorea.

Θ К
ΗΜΗΝΩCΗΜΗΝΦΩΝΚΑΙΠΝΕΥΜΑΚΑΙΕΙΔΟC
- ΑΡΤΙΤΟΚΟΥΦΩΤΟC -
ΑΙCΙΟCΕΜΦΙΛΟΤΗΤΙΚΑΙΟΛΒΙΟCΕΜΠΡΑΠΙΔΕCCΙ
ΜΗΔΕΝΑΓΑΝΦΡΟΝΕΩΝΘΝΗΤΑΔΕΠΑΝΘΟΡΟΩ
ΗΛΘΟΝΑΠΗΛΘΟΝΑΜΕΜΠΤΟCΑΜΙΘΕΜΙCΟΥΚΕΔΟ
ΚΕΥCΑ
ΕΙΤΗΜΗΝΠΡΟΤΕΡΟΝΕΙΤΕΧΡΟΝΟΙCΕCΟΜΑΙ
ΠΑΙΔΕΥΘΗΝΠΑΙΔΕΥCΑΚΥΤΟCΚΟCΜΟΙΟΠΕΔΗ
CΑ
ΘΕΙΑCΕΞΑΘΑΝΑΤΩΝΦΩCΙΦΡΑCΑCΑΡΕΤΑC
ΚΕΥΘΙΓΑΙΑΦΙΛΗΜΕΤΙΔΑΓΝΟΝΟΜΩCΟΝΟ
ΜΗΜΗΝ
ΠΑCΙΦΙΛΗΤΟC ΑΝΗΡΤΗCΛΥΚΙΗCΛΙΜΥ
ΡΩΝ ΨΥΧΙΟΝCΝΔΟΘΕΧΟΝ

Descripsit Bormann, cuius ectypo usus edidi epigr. 615. Ex Henzenii apographo edidit Welckerus mus. Rhen. VI (1847) p. 97 (cf. *bull. arch.* 1845 p. 35); inde Franz 6309*b*.

V. 13 haec certa est lapidis lectio.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Ἤμην ὡς ἥμην φωνὴν καὶ πνεῦμα καὶ εἶδος,
ἀρτιτόκου φωτὸς ψυχὴν ἔνδοθ' ἔχ[ω]ν,
αἴσιος ἐν φιλότητι καὶ ὄλβιος ἐν πραπίδεσσι,
μηδὲν ἄγαν φρονέων, θνητὰ δὲ πάνθ' ὁρόω[ν.
ἦλθον, ἀπῆλθον ἄμεμπτος, ἃ μὴ θέμις οὐκ ἐδόκευσα,
εἴτ' ἤμην πρότερον, εἴτε χρόνοις ἔσομαι·
παιδεύθην, παίδευσα, κύτος κόσμοιο πέδησα,
θείας ἐξ ἀθανάτων φωσὶ φράσας ἀρετάς.
κεῦθι γαῖα φίλη με· τί δ' ἁγνὸν ὅμως ὄνομ'; ἤμην
πᾶσι Φίλητος ἀνήρ, τῆς Λυκίης Λιμύρων.

Cf. quae adnotavi epigr. gr. l. s. et quae composuit Gomperz *Zeitschr. f. oesterr. Gymn.* 1878 p. 437, quibus usus tertium nunc distichon ita explico: '*veni abii sine labe nec quod quaerere nefas erat quaerebam num antea fuissem vel postea futurus essem.*' — 2 alteram pentametri partem a lapicida omissam et post v. 14 additam in suum locum retraxit Welcker.

2069 Romae via Nomentana nuper eruta 1601 [numeri duo postremi non certi] Stan.

Θ K

ϕ Ι Λ Η Τ Ω
Τ Ο Δ Ε C Η
Μ Α Κ Α Τ Ο Ι
Χ Ο Μ Ε Ν Ω
C Υ Ν Ο Μ Ε Υ
Ν Ω ⳨ Α Β Α
C Κ Α Ν Τ Ι C
Γ Α Μ Ε Τ Η
Μ Ν Η Μ Ο C Υ
Ν Η C Ε Ν Ε Κ Ε Ν

Sirmond cod. Paris. 10808 f. 17; ed. idem litteris minusculis ad Sidon. p. 103; hinc Reines. synt. XIV 121 maiusculis litteris; ex Reinesio Franz 6294. Cf. epigr. 630.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Φιλήτῳ τόδε σῆμα κατοιχομένῳ συνόμευνος
Ἀβασκαντὶς γαμετὴ μνημοσύνης ἕνεκεν.

2070 In museo Vaticano.

Θ K

ϕ Ι Λ Ε Ι Ν Ω · Σ Υ Μ Β Ι Ω ⁎ ·
Γ Λ Υ Κ Υ Τ Α Τ Ω · Σ Υ Ν Ζ Η
Σ Α Ν Τ Ι · Α Μ Ε Μ Π Τ Ω Σ
Ε Τ Ε Σ Ι Ν · Ζ Ξ Μ Η Σ Ι Ν · Η
Κ Λ . Π Ρ Ε Ι Μ Α Γ Υ Ν Η Ε Π · Ι
Η Σ Ε · Μ Ν Ι Α

Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 139; ex schedis Cardinalii giorn. arcad. XI 229; ipse Cardinali inscr. ant. ined. 64, 425; deinde Osann syll. 441, 120; adhibitis Uhdenii schedis Franz 6481.

2 ϕΙΛΙΝΩ Card. — D pro ⁎ Osann — 3 ΖΙΝΖΗ Card. — 5 sic Visc. Ν·Ζ· reliqui — 6 ΓΥΝΗΕΠΙ Uhd. ΤΥΝΗΕΠ·Ι Visc. ΤΥΝΗΕΠ Os. ΓΙΜΕΤ·ΕΠΙ Card. Post Π videtur ο littera minimi moduli fuisse. — 7 om. Os. ΗΖΗ·ΜΝΙ... Card. ΗΣΕΜΝΗ Uhd. ΗΣΕ·ΜΝΙΑ Visc.

Θ. κ. Φιλείνῳ συμβίῳ γλυκυτάτῳ συνζήσαντι ἀμέμπτως ἔτεσιν ζ', μησὶν ς'. Κλ(αυδία) Πρείμα γυνὴ ἐπ[ο]ίησε μνεία[ς χάριν].

2071 Reperta per sepulcra in Esquiliis effossa tabula marmorea, nunc in museo Kircheriano.

⁎ Θ ⁎ K ⁎
ϕ Ι Λ Ι Π Π Η Τ Η Ι Δ Ι
Α C Υ Μ Β Ι Ω Μ Ο Υ
C Α Ι C Μ Ν Ι Α C
⁎ Χ Α Ρ Ι Ν ⁎
⁎

in averso latere:

D I S · M A N ·
G E N N I A E · Ↄ · L I B E R
N A T A L I · G · V A L E R I
V S · S E Q V E N S · F E C I T
C O N I V G I · C A R I S S I
M A E · B E N E M E R E N T I
D E S E · S I B I E T · S V I S · L I B E R T
L I B E R T A B V S Q · P O S T E R I S Q ·
E O R V M F E C I T

Descripsi. Brizio *pitture e sepolcri* (1876) p. 33 n. 44; Henzen CIL VI 6167.

Θ. κ. Φιλίππῃ τῇ ἰδίᾳ συμβίῳ Μαυσαΐς (i. e. Μουσαῖος) μνίας χάριν. Latinus titulus Graeco videtur paullo antiquior.

2072 Romae reperta in coemeterio Cyriacae.

. . . . Λ Ν Θ Α Δ Σ Κ . . Ι
. . . Α Ι Ω Ν Ι Ο Ν Ε Κ Ο Τ Ο Ε Ο Ι
Κ Ω Ν ⁎ Σ Ζ Η Ε Α Σ Τ Η ⁎ Κ ⁎ Μ Η
Ν Α Ε ⁎ Β ⁎ Η Μ Σ Ρ Α Σ ⁎ Γ ⁎ ϕ Ι Λ Ι Π Π
Α Ν Ο Σ Α Δ Σ Λ ϕ Ω Α Ε Υ Ν Κ Ρ Ι Τ Ω
Κ Α Ι Σ Π Ι Ζ Η Τ Η Τ Ω Ν Η Μ Η Σ
Χ Α Ι Ι Ν Σ Π Ο Ι Ε Σ Ν

Boldetti *osservazioni* p. 464; inde Kirchhoff CIG IV 9615.

ὁ δεῖνα] ἐνθάδε κ[εῖμαι τὸ vel εἰς τὸ] αἰώνιον ὑπνώσας εἰπών· ἔζησα ἔτη κ', μῆνας β', ἡμέρας γ'. Φιλιππ[ι]κὸς ἀδελφῷ ἀσυγκρίτῳ καὶ ἐπιζητήτῳ [μ]νήμης χά[ρ]ιν ἐποίησεν.

Christianam esse non constat. Littera Σ (i. e. Σ) pro Ε Hadrianae vel subsequentis aetatis videtur propria fuisse, qua de causa Thasia carmina in Antiphontem et Eurymenidem Sophoclis filios scripta (epigr. 208) recte olim illi tempori attribui. Hoc indicium confirmatum postea vidi titulo a Cyriaco tradito (cod. Vat. 5250 f. 21), in quo idem ille Ἀντιφῶν Σοφοκλέους Thasius homo commemoratur. Hic autem titulus Samothracicus scriptus ἐπὶ βασιλέως Πραξίου τοῦ Ἀδριανοῦ ad Hadriani illive vicina tempora sine dubio pertinet.

2073 Ex sepulcris per Esquilias effossis tabula marmorea.

a

ↄ ΦΙΛΙϹΚΟϹ ↄ
ϹΑΚΕΡΔΩΤΙ
ΑΔΕΛΦΩΙ
va- ΜΝΕΙΑϹΧΑΡΙΝ va-
cat 5 ΖΗϹΑΝΤΙ·ЕΗ·ΚΓ cat
ↄ ΧΑΙΡΕΤΕ ↄ

b

in parte postica:

Θ ↄ Κ
ΚΑΙΦΛΑΟΥΙΑΤΗΙ
ΙΔΙΑϹΥΜΒΙΩΙΕΥΦΗ
ΡΟϹ·ΜΝΕΙΑϹΧΑ
5 ↄ ΡΙΝ Ϸ ↄ *'sic videbatur'*

Non vidi. Edidit Brizio *pitture e sepolcri* (1876) p. 33 n. 43; inde Henzen CIL VI 6164, qui alterum titulum (*b*) vidit.

a Φιλίσκος Σακέρδωτι ἀδελφῷ μνείας χάριν, ζήσαντι ἔτη κγ'. χαίρετε.
b Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις) καὶ Φλαουίᾳ τῇ ἰδίᾳ συμβίῳ Εὔφρορος(?) μνείας χάριν.

2074 Romae apud Barberinos.

Θ · Κ
ΦΙΛΟΚΥΡΙΟϹ
ΦΙΛΟΚΥΡΙΩ
ΥΙΩ
5 ΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ

Edidit Tetius aed. Barberin. (1642) append.; est in cod. Barb. XXXVIII 92; eodem exemplo ed. Donius X 35; habent sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 211; ex Donio et schedis Ptolomeis Murat. 1200, 6; Franz 6484.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Φιλοκύριος Φιλοκυρίῳ υἱῷ μνήμης χάριν.

2075 *Nella bottega dello scultore Baldassare a S. Maria di C(onstantino)poli.*

Θ Κ
ΦΙΛΟΚΥΡΙꞶ
ΘΡΕΠΡꞶ
ΚΛ·ΝΕΙΚꞶΝ
5 ΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ

Sched. Barberin. XXX 182 f. 49; inde sumpsit Marini cod. Vat. 9116 f. 82' et 9133 f. 259.

Formam Ꞷ Marini recte ubique in Ω mutavit.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Φιλοκυρίῳ θρεπ[τ]ῷ Κλ(αύδιος) Νείκων μνήμης χάριν.

Propter magnam huius tituli cum praecedenti (2074) similitudinem conici potest, ad eandem familiam ambos pertinere.

2076 Videtur urbana. Nunc Neapoli in museo e Borgianis.

D M S
SOS·SI·VS·Ⱶ·AE
ⱵI·VS·PHI·ⱵONV
XORI·SVAE·ME
5 RENTI·FECIT
......ϹΟΛΥΟΛΝΤΑΤΗΟ..
....ΚΕΙΜΕΝΗΝ·ΤϹΙ..
..ΙΟΠΟΘϹΝΗϹϹΤΥΑΛ..
..ΟΙΤΙΙΠΟΝΕΥΥΔΙΤ..
10 ΑΤΑΟΗΙΙϹΙΝΕΑΝΟ.
.ΥΛΥΡΗΗΓΓΟΛΕΥΥϹ..
ΙΙ ϹΕΝΗΤΠΙϽϹϹΤΙ
// // // // // Μ ϽϹΙΙΥϹΙ

Descripsit quantum fieri potuit Mommsen IRN 7096. Graecia desperatis Latina ed. Marini *iscriz. Alb.* p. 130.

V. 6 ἔθαψα? — 7 κειμένην — 8 τῆς πόθεν εἰ? — 10 ἀγαθή? — 12 ἔζησεν ἔτη?

2077 Romae apud aromatarium ante fores Sanctae Transpontinae lapis repertus hoc anno 1777 in villa apud M(ontem) Marium, nunc apud me Mar. Nunc Neapoli in museo.

ΥΠΝΩΑΙΩ (sic)
ΩΝΙΩ
ΦΙΛΟΠΟΝΙΔΗϹ
ΠΟΝΤΙΚΗϹΥΜ
5 ΒΙΩΨΥΧΗΑΚΑ
ΚΩΜΝΕΙΑϹΧΑ
ΡΙΝ ↄ ΖΗ
ϹΑϹΗ·ΕΤΗ
Κ·ↄ

Descripsi. Habet Marini Vat. 9133 f. 168. Edidit Cardinali *inscr. ined.* ed. 2 n. 273 ex schedis congregationis de propaganda fide; hinc Franz 6450; denuo Fiorelli cat. 92.

1. 2 om. Cardin.

Ὕπνῳ αἰωνίῳ. Φιλοπονίδης Ποντικῇ συμβίῳ, ψυχῇ ἀκάκῳ, μνείας χάριν, ζησάσῃ ἔτη κ'.

2078 *Casa Palastra Capo le Case* CITT. Sine loco (sed praecedit *Villa Madama*) SIRM.

Θ · Κ ·
ϕΛ · ΑΘΗΝΙΩΝ
ΜΕΤΩΝΙ
ΘΡΕΠΤΩ · ΖΗ
CΑΝΤΙ · ΕΤΗ · Γ̄
ΚΑΙ · ΜΗΝΕC Δ̄ .

Cittadini Vat. 5253 f. 330 (inde Donii sched. Marucell. A 188); Sirmond Paris. 9696 n. 68.

2 ΑΘΗΝΙΩ Citt. — 3 om. Sirm.

Θ. κ. Φλ(αουίῳ) Ἀθηνίων Μέτωνι θρεπτῷ, ζήσαντι ἔτη γ' καὶ μῆνας δ'.

2079 Apud Picoronium GOR. MVR. Londini apud Io. Bonium MAFF.

Θ Κ
ϕΛ · ΑΛΕΖΑΝΔΡΩ
ΒΙΩCΑΝΤΙΕΤΗ Ζ̄
Μ Ᾱ · ΗΜ Γ̄ Ω̄ Ζ̄ · ΚΛ ·
ΗΛΙΟΝΗ · ΒΙΩCΑCΗ
ΕΤΗ · ΛΕ̄ · ΜΑ · ΗΜ Γ ·
ΚΑΤΕCΚΕΥΑCΑΝ ·
ΤΟΜΝΗΜΑΜΝΕΙ
ΑC · ΧΑΡΙΝΤΑΤΕ
ΚΝΑΑΥΤΩΝΕΚ
ΤΩΝΙΔΙΩΝ

Habet Gorius sched. Marucell. A 6; edidit Murat. 1165, 10, uterque sine dubio a Ficoronio acceptam; descripsit Maffei M. V. 448, 11; ex editis Franz 6334.

2 Μ · ΑΛΕΞΑΝΔΡΩ Maff. ϕΛ · ΑΛΕΖΑΝΔΡΩ Gor. Mur. — 3 ΕΤΗΜ Maff. ΕΤΗ · Ζ Mur. — 4 ΗΜ Γ̄ Maff. Mur. — Ω Ζ Maff. ϕ Ζ̄ Gor. Ω · Ζ̄ Mur. — 6 ΜΑ Maff. Μ · Α̅ Mur. — ΗΜ · Γ Maff. Mur. — 7 ΚΑΤΕCΚΟΥΑCΑΝ Gor. Mur. — 8 ΤΟΜΝΗ · ΜΝΕ Mur. — ΜΝΕΙ Maff. ΜΜΕΙ Gor. — 10 Κ · ΗΛΑΥΤΩΝ Mur. — ΕΚΙ Gor. Mur.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Φλ(αουίῳ) Ἀλεξάνδρῳ βιώσαντι ἔτη ζ', μ(ηνα) α', ἡμ(έρας) γ', ὥ(ρας) ζ'. Κλ(αυδίᾳ) Ἡλιόνῃ βιωσάσῃ ἔτη λε', μῆ(να) α', ἡμ(έρας) γ', κατεσκεύασαν τὸ μνῆμα μνείας χάριν τὰ τέκνα αὐτῶν ἐκ τῶν ἰδίων.

Ἡλιόνη i. e. *Iliona*, nomen non rarum, v. IRN 6055. — parentum aetas ideo ad horas usque accurate indicata (quod saepius in infantium titulis fieri solet), ut appareret idem in utroque mensium et dierum numerus; pertinet hoc ad horoscopicam superstitionem.

2080 In columbario vineae Randanini ad viam Appiam.

Θ Κ
ϕ Λ Α Ο Υ Ι Ο
C Δ Ι Ο
ΓΕΝΗCΛΟΥΚΙΩ
ΤΕΚΝΩΑΝΕΘΗ
Κ Α Τ Ι Τ Λ Ο Ν
IN F · P · III · IN AG · P · VI

Descripsit Henzen CIL VI 7705. Antea Visconti *bull. dell' inst.* 1861 p. 19.

V. 7 IIII · NAG Visconti addito *sic*.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Φλάουιος Διογένης Λουκίῳ τέκνῳ ἀνέθηκα τίτλον. *in f(ronte) p(edes) III, in ag(ro) p(edes) VI.*

2081 E coemeterio urbis apud sacristanum MARIN. In Vaticano museo lapidario OS. EGO.

Θ · Κ
ϕ Λ · ΕΡΜΟ
ΓΕΝΗC ·
ΚΑΡϕΙΝΙΑ · ΤΙΤΙ
ΑΝΗ · CΥΝΒΙΩ · Ι
ΔΙΑΕΠΟΙΗCΕ

Descripsi. Descripsit Marini Vat. 9133 f. 267; ed. Osann syll. 434, 87; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6644.

Θ. κ. Φλ(άουιος) Ἑρμογένης Καρφινίᾳ Τιτιανῇ συνβίῳ ἰδίᾳ ἐποίησε.

2082 In hortis Iustinianeis ad portam Flaminiam GVD. PTOL. *Presso il signor Carazeppi* MAR. In villa Albani cippus EGO.

Τ · ϕΛΑΟΥΙΩΙ
ΕΥϕΡΟΝΙ
ΤΩΙΤΡΟϕΕΙ
CΕΠΤΙΜΙΟC
ΠΡΕΙCΚΟC
ΠΕΤΡΩΝΙΑΝΟC

Descripsi. Habent Ptolomeus cod. Sen. VIII 2, 26; Amati Vat. 9734 f. 34 et Marini Vat. 9116 f. 84, 9133 f. 258. Edidit Gudius 303, 11; ex schedis Ptolomeis Murat. 1464, 6; repetiit Franz 6646.

1 Γ ϕ Λ Mar. Τ · ϕ Λ Gud. Ptol. Ι · ϕ Λ ego.

Τ. Φλαουίῳ Εὔφρονι τῷ τροφεῖ Σεπτίμιος Πρεῖσκος Πετρωνιανός.

2083 Ex urbe advecta Florentiam primum ad Guicciardinios (DON.), tum in aedes Corsiniorum (GOR.). Ibidem adhuc extat tabula marmorea.

corona cum taeniis

Μ
ΛΟΥΚΙΟCϕΛΑΒΙΟC
ΚΛΑΔΟCΖΗCΑC
ΕΤΗ · ΟΖ ·
ΩΡΑΝΜΙΑΝ
ΧΑΙΡΕΙΝΤΟΙCΑΝΩ

Descripsit Swoboda (a. 1886), contulit Bormann. Habet Doni Vat. 7113 f. 62 descriptam a fratre Alexandro; Montfaucon cod. Paris. 11919 f. 43, 154; Gori inscr. Etr. I 121, 2 (hinc inter christianas, quibus eximendam esse ipse vidit, Kirchhoff CIG IV 9862).

M(anibus). Λούκιος Φλάβιος Κλάδος ζήσας ἔτη οζ', ὥραν μίαν. χαίρειν τοῖς ἄνω.

2084 In S. Laurentii extra muros in pavimento OMNES.

Θ ϖ Κ
Τ · ΦΛ · ΚΟΛΩΝ
ΓΡΑΤΙΛΛΗΘΥ
ΓΑΤΡΙ · ΦΙΛΤΑ
ΤΗΕΤΘΜΙ
ΗΜ · ΙΒ

Metellianum dedi exemplum, nisi quod v. 4 ЄΤΘ ex reliquorum consensu recepi. — Habent Metellus Vat. 8495 ex apographo L. Budei (inde Grut. 685, 12); Ligorius Neap. VII 483 (inde Murat. 1166, 10); Cittadini Vat. 5253 f. 324'; Manut. Vat. 5421 p. 472; Sirmond Paris. 10809 f. 35; Lupus Vat. 9143 f. 32, cui exscripsit Lesleus; Donius Maruc. A 188, cui descripsit amanuensis; ex editis Franz 6499.

V. 2 ΙΦΑΚ Citt. — ΚΟΛΟΝ Lup. — 3 ΓΡΑΤΙΑΛΗ Lig. ΓΡΑΤΙΜΗ Sirm. — 4 ΦΙΛΙΑ Citt. ΦΙΜΑ Man. — 5 ЄΤΟ unus Metellus — 6 ΜΗ · ΙΒ · Lig.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Τ. Φλ(άουιος) Κόλων Γρατίλλῃ, θυγατρὶ φιλτάτῃ, ἐτ(ῶν) θ', μ(ηνῶν) ι', ἡμ(ερῶν) ιβ'.

2085 Origine urbanae, ut putat BORM. Bononiae *nella casa del sign. generale Marsigli* IND. similiterque VEN. In typographia S. Dominici LVP. MVR. (*dans l'imprimerie de Pisari* SEG.) In museo universitatis tabula marmorea BORM. EGO.

ΦΛ · ΚΥΚΝΟϹ
ΘΕΟΔΩΡΩ
ΤΩΦΙΛΩΜΝΗ
ΜΗϹΧΑΡΙΝ

Descripsimus Bormann et ego. Index Bononiensis olim Corvisierii (cod. Berol. pict. A 61 *b*) p. 138, 66; Venuti in schedis Guarnierii Bonon. (1756) f. 35, 64; Lupi cod. Vat. 9143 (exscr. Lesleo); Seguier cod. Paris. 16932 f. 311; edidit ex Gherardi apographo Muratori 1463, 11; hinc Franz 6741.

Φλ. Κύκνος Θεοδώρῳ τῷ φίλῳ μνήμης χάριν.

2086 Romae apud Delphinios KNIBB. CITT. SIRM. *Nel palazzo del già Mario Delfino, oggi de' signori Alfieri presso Campidoglio* PTOL.

Θ · Κ
ΚΑΙ · ΦΛΑ · ΠΙϹΤΙΚΩ
ΦΛΑ · ΠΑΤΡΟΙΝΟϹ
ΘΡΕΠΤΩΙΔΙΩΖΗ
ϹΑΝΤΙΑΛΥΠΩϹ
ЄΤΗ Κ
ΧΑΙΡЄ

Knibbe Berol. p. 9; Cittadini Vat. 5253 f. 327; Sirmond Paris. 10807 f. 52'; Ptolomeus cod. Sen. VIII 3 p. 228; ex Knibbianis Gruterus 684, 1; hinc Franz 6649.

2 ΠΑΙϹΤΙΚΩ Citt. — 4. 5 ΙΔΙΩ | ΖΗϹΑΝΤΙ Sirm. — 5 ΑΛΥΠΤΩϹ Sirm. — 6 Κ om. Ptol.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις) καὶ Φλα(ουίῳ) Πιστικῷ Φλά(ουιος) Πατροῖνος θρεπτῷ ἰδίῳ, ζήσαντι ἀλύπως ἔτη κ'. χαῖρε.

2087 *Torre Nona nel* .... (legere non potui) CITT. Sine loco DON. VALLIC. In regione pontis GRVT.

Θ ϖ Κ
ΦΛ · ϹΟΥΒΙΤΙΛ
ΛΟϹ Κ ΦΛ · ΘЄΟ
ΝΟΗΓΟΝЄΙϹ
ΦΙΛΗϹΙΘЄΩΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΩΥΙΩ ·
ΖΗϹΑΝΤΙΚΑΛΩϹ
ЄΤЄϹΙ · ΙΒ · ΜΗϹΙΝ · Θ ·
ΗΜЄΡΑΙϹ · ΙΑ · ΜΝ
ЄΙ · ΑϹΧΑΡΙΝ

Cittadini Vat. 5253 f. 143'; simillimo exemplo Donius Marucell. A 188 et inter Statii schedas Vallicell. B 104 f. 75 (sed aliena manu scripta). Edidit Gruterus 684, 3 a Castalione; hinc Franz 6483.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Φλ(άουιος) Σουβίτιλλος κ(αὶ) Φλ(αουία) Θεονόη γονεῖς Φιλησιθέῳ γλυκυτάτῳ υἱῷ, ζήσαντι καλῶς ἔτεσι ιβ', μησὶν θ', ἡμέραις ια', μνείας χάριν.

2088 Romae in coenobio S. Silvestri DON. REIN. *Alli padri di S. Silvestro di Montecavallo* PTOL. Apud Franciscum Blanchinium MAFF. Ex museo Albano in Capitolium MAR. In museo Capitolino tabula marmorea GV. EGO.

ΦΛΑΟΥΙΟϹ
ΤЄΡΠΝΟϹ
ΚΙΘΑΡΩΙΔΟϹ
ΑΛЄΞΑΝΔΡЄ
ΥϹ ЄΤΩΝ · ΚϚ
ΑΦΘΟΡΟϹ

Descripsi. Donius IV 58; a Bartholino Reinesius synt. XI 13; sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 307; inde Murat. 953, 8; ex lapide Maffei M. V. 316, 2; Guasco mus. Cap. III 202; Marini in schedis Vat. 9133 f. 307; repetiit Franz 6651.

5 ΚΓ Rein. ΚΖ Maff. ΚϚ Mur. Guasc. Mar.

Φλάουιος Τέρπνος κιθαρῳδὸς Ἀλεξανδρεύς, ἐτῶν κς'. ἄφθορος.

Possis cum aliis de Terpno citharoedo cogitare et Neroni dilecto et Vespasiani liberalitate aucto (Suet. Ner. 20, Vesp. 19); num vero probabile eum servum et fuisse et mansisse ad Vespasiani tempora, cui *diebus continuis*, ut ait Suetonius, *post cenam canenti in multam noctem assideret* Nero? Vocabulum ἄφθορος litteris minoribus subscriptum satis singulare in viri titulo. Minus raro puellarum titulis παρθένος vocabulum adicitur, cf. supra n. 1988.

2089 Romae ad viam Tiburtinam *nel nuovo Camposanto dei colerosi* reperta tabella marmorea.

ΜΗΤΡΙЄΗ ////////////////// Τ
ЄΥΞЄΝΤΟΔЄϹΗΜΑΘΑ
ΝΟΥϹΗЄΞΗΚΟΝΤΑ
ЄΤЄΙΦΛΑΒΙ · ΑΘΗΝΑΙΔΙ *sic*

Fiorelli *notizie degli scavi* 1885 p. 46.

Μητρὶ ἡ [nomen filii] τεῦξεν τόδε σῆμα θανούσῃ
ἑξηκονταέτει Φλαβί(ᾳ) Ἀθηναΐδι.

2090 *S. Paolo fuori* Gall. ego. Tabula marmorea.

ΦΛΒΙΛ · ΛΙΛΙΛ · ΦΛΒΙΛΝΗ · ΦΛΒΙΩΟΝΗΤΟΡΙΤΩΙΔΙΩ
ΧΛΙΡΕΙΝ
ΤΟΠΟΝΟΝΠΛΡΕΚΛΛΕϹΕΝΕΝΤΟΙϹΚΗΠΟΙϹΜΟΥ
ΙΝΛΟΙΚΟΔΟΜΗϹΗϹΜΝΗΜΛΦΙΟΝΕΚΕΙϹΥΝΚΕ
ΧΩΡΗΚΕΝΛΙΜΕϹΟΙΚΛΙΕΠΠΕΤΡΟΦΕΝΛΙΟΙΚΟ *sic*
ΔΟΜΗϹΛΙϹΕΙΝΛΔΙΛΠΛΝΤΟϹϹΟΙΛΝΗΚΕΝΤΟΥ
sic ΤΟΙϹΤΟΙϹΤΟΙϹΓΡΛΜΜΛϹΙΜΟΥΟΙϹΥΠΕΓΡΛΨΛ
ΤΗΠΡΟ · ΙΚΛΛΛΝΔΩΝΛΥΓΟΥϹΤΩΝ · ΚΛ · ΙΟΥΛΙΛ
ΝΩΤΟΒΚΛΙΒΡΥΤΤΙΩΚΡΙϹΠΙΝΩ · ΥΠΑΤΟΙϹ
ΔΗΛΟΝϹΟΙΠΟΙΩΟΥΜΗΔΕΜΙΛΝΛΜΦΙϹΒΗΤΗ
ϹΙΝϹΕΠΟΤΕΕΞΕΙΝΕΞΑΥΤΩΝΤΩΝΓΡΛΜ
ΜΛΤΩΝΜΟΥΔΗΛΟΝΕϹΤΙΝϹΟΙΔΕ · ΔΙΛΦΕΡΕΙΝ
ΤΟΝΤΟΠΟΝΤΟΥΜΕΤΡΟΥΤΟΥΟΙΚΟΔΟΜΗϹΛϹ
sic ΕΡΡΩϹΕΔΙϹΕ · ΕΥΧΟΜΕ · ΕΡΡΩϹΟ

Descripsi, neque aliter Marini sched. Vat. 9133 f. 254. Edidit Galletti *novelle lett. di Firenze* XVIII (1757) 58; inde Donat. 178, 2, Ciampi *magazin encycl.* 1811 XVI, 5 p. 46, Franz 6707 (cf. add. p. 1270).

Titulus sine dubio genuinus; in suspicionem vocavit olim Mommsen anal. epigr. in actis minor. soc. Lips. a. 1852 p. 255.

Φαβίᾳ Αἰλίᾳ Φαβιανῇ Φαβίῳ Ὀνήτορι τῷ ἰδίῳ χαίρειν.

Τόπον ὃν παρεκάλεσεν (scil. Onetor) ἐν τοῖς κήποις μου, ἵνα οἰκοδομήσῃς μνημάφιον ἐκεῖ, συνκεχωρηκέναι μέ σοι καὶ ἐπ[ι]τετροφέναι οἰκοδομῆσαί σε, ἵνα διὰ παντός σοι ἀνήκῃ, τούτοις (τοις) τοῖς γράμμασί μου, οἷς ὑπέγραψα τῇ πρὸ ι' καλανδῶν Αὐγούστων Κλ(αυδίῳ) Ἰουλιανῷ τὸ β' καὶ Βρυττίῳ Κρισπίνῳ ὑπάτοις, δῆλόν σοι ποιῶ· σὺ μηδεμίαν ἀμφισβήτησίν σέ ποτε ἕξειν ἐξ αὐτῶν τῶν γραμμάτων μου δῆλόν ἐστιν, σοὶ δὲ διαφέρειν τὸν τόπον τοῦ μέτρου τοῦ .... οἰκοδόμησας. Ἐρρῶσ[θα]ί σε εὔχομαι, ἔρρωσο.

Annus est p. Chr. n. 224. — Graecum bonae matronae stilum nolo emendare, quamquam interdum quid voluerit vix potest intellegi; v. 6 *ut in perpetuum ad te pertineat* i. e. *tuus sit*; v. 12 sq. *tibi autem curae esto, cuius amplitudinis locum facias*. Supplendum velut τοῦ [συγκεχωρημένου] et tum fort. corrigendum οἰκοδομῆσαι, ut voluit Mommsenus.

2091 Romae *in casa di un tal Giuseppe, in strada Spoglia Cristo* Ptol. Postea in Angliam asportata fuit in collectione Bessboroughiana, deinceps in museo Henrici Blundell Desch. mvs. Blvnd. (i. e. in museo *Ince Blundell Hall*, ubi vidit Matz).

ΦΛΑΟΥΙΑΝ · ΑΥ
ΡΗΛΙΑΝ · ΜΑ
ΚΑΡΙΑΝ · ΦΙΛΑΝ
ΔΡΟΝΓΥΝΑΙΚΑ ·
ΑΥΡΗΛΙΟϹΥΓϹΙ
ΝΙΑΝΟϹΓΛΥΚΥ
ΓΑΤΗϹΥΜΒΙΩ

Descripsit Matz. Sched. Ptol. cod. Sen. VIII 3, 391; inde Murat. 1343, 2; hinc Franz 6558. Esse dicitur titulus aeri incisus in descriptione musei Blundelliani (quam ego non vidi), unde transcriptum ab Odofredo Mueller edidit inter Smyrnaeos Boeckh CIG 3347.

Φλαουίαν Αὐρηλίαν Μακαρίαν φίλανδρον γυναῖκα Αὐρήλιος Ὑγεινιανὸς γλυκυτάτῃ συμβίῳ.

2092 In villa Bevilaqua Columnensium apud oppidum Marinum Vlp. Sine loco Stosch. Gvd. Amat. Marini in villa Maldachinia, post Columnensi Mar. Romae in hortis palatii Colonna; litterae pessimae et corrosae Dvhn.

ΦΛΛΟΥΙΛ
ΛΦΡΟΔΙϹΙΛΤΡΛΛΛΙΛΝΗΕ
ΤΩΝΕΠΤΛ

ΟϘ	*anaglypho expressa mulier sacrificans*	ΡΟΥ

Dedi Stoschii apographum quod est in schedis Gorii Marucell. A 6. Habent praeterea Amati sched. Vat. 9743 f. 26 et Marini sched. Vat. 9133 (ex Amadutii apographo). Edidit Gudius 321, 1; Vulpius vetus Latium profanum VII (1736) 150, 15; Amaduzzi anecd. litt. IV 540, 54; ex Gudio et Amadutio Franz 6645. Partem legerunt Matz et Dalia in schedis; cf. eorundem librum *ant. Bildw. in Rom* III 3874.

Litteras ad dextram sinistramque anaglyphi solus habet Stosch, quae quo spectent ignoro.

Φλαουία Ἀφροδισία Τραλλιανὴ ἐτῶν ἑπτά.

2093 In via Appia.

Θ · Χ
ΦΛ · ΕΡΑϹΙϹΤΡΑ
ΤΕΙΑ · ΧΑΡΙΚΛΕΙ
ΠΑΤΡΙ · ΚΑΙϹΕΡΑ
ΠΙΑϹ · ϹΥΝΒΙΟϹ
ΜΝΕΙΑϹΧΑΡΙΝ
ΕΠΟΙΗϹΑΝ

Henzen *annal. dell' inst.* 1852 p. 311.

Θ(εοῖς) χ(θονίοις). Φλ(αουία) Ἐρασιστρατεία Χαρικλεῖ πατρὶ καὶ Σεραπιὰς σύνβιος μνείας χάριν ἐποίησαν.

2094 In vinea Casini Mar. Nunc in museo Despuig in insula maiore Balearium.

Α FLAVIA EVROPE Γ
Τ MEMORIAM · SEVIVA Ο
Υ FECIT · SIBI · ET · SVIS Ρ Γ
Φ LIBERTIS · LIBERTABVSQVE Ο
Ι POSTERISQVE · EORVM Ν
COHAERENTIBVS · CVM · AEDI Ι
CVLI SANTE · ET · A · RETRO

Edidit Marini *arv.* II 635; inde Franz 6645 *b*; praeterea Bover *museo Despuig* n. 1; ex Huebneri apographo CIL VI 18329.

Graeca sic: ἀτύφω, Γοργόνι.

2095 Sine loco Svar. In monasterio SS. Andreae et Gregorii in monte Caelio Sandr. Nunc in museo lapidario Vaticano.

Θ ЄΤ+VΧΙΝ Κ
ϕΛΚΑΛΗΜЄΡΑΤΗϹЄΜΝΗ
ΖΗϹΑϹΗЄΤΗΚΒΑΜЄΜ
ΠΤΩϹΠΡΟϹΤΟΝΑΝ
ΔΡΑϹΤΟΜΑΧΗΤΟϹΒΙΩ
ϹΑϹΑΟΑΝΗΡϹЄΡΑΠΑϹΥ
ΠЄΡΑΙΩΝΙΑϹ·ΜΝЄΙΑϹ
ΚΑΙΟΠΑΤΡΩΝΤϕΛ
ΠЄΡΓΑΜΟϹ
ΑΞΙΗ ϹΩϕΡΟ
ϹΥΝΗϹΧΑΡΙΝ

Descripsi. Edidit Oderici dissert. p. 181, 3; melius Sandrius apud eundem p. 372, 8; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6657. Est in schedis Suaresii Vat. 9140 f. 38.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Φλ(αουίᾳ) Καλημέρᾳ τῇ σεμνῇ, ζησάσῃ ἔτη κβ' ἀμέμπτως, πρὸς τὸν ἄνδρα ἀστομάχητος βιώσασα, ὁ ἀνὴρ Σεραπᾶς ὑπὲρ αἰωνίας μνείας καὶ ὁ πάτρων Τ. Φλ(άουιος) Πέργαμος ἀξίῃ σωφροσύνης χάριν. εὐψυχῖ.

2096 In museo Vaticano.

ΦΛΑΒΙΑ ❧ ΜΑΡΥ
ΛΑ

ramuli duo

Osann syll. 439, 110; inde Franz 6648.

Φλαβία Μαρύλα.

Ramuli ornamenti magis gratia subiecti videntur quam ut christiana mulier significaretur.

2097 In Vaticano museo lapidario.

ϕλ·ϹΑΒЄΙΝΑ
ϹΥΜϕΟΡΩ
ΤΩϹΥΝΤΡΟ
ϕΩЄΑΥΤΗϹ
ΚΑΤЄϹΚЄΥ
ΑϹЄΝ

Descripsi. Habet Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 178; ed. Osann syll. 429, 51; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6472.

Φλα(ουία) Σαβεῖνα Συμφόρῳ τῷ συντρόφῳ ἑαυτῆς κατεσκεύασεν.

2098 In pavimento aedis S. Mariae Monticella Accvrs. et sic fere reliqvi; '*alla Regola*' addit Citt.

ϕΛΑΟΥΙΑ❧ϹЄΡΟΥΑΝΔΑ❧ΗΚΑΙ
ΑΓΡΙΠΠЄΙΝΑ❧ΠΑΝΑΡЄΤЄ
ЄΥΨΥΧΙ❧ΜЄΤΑΤΟΥΟϹЄΙΡΙΔΟϹ

Sabinus Marc. X 195 f. 162 et Ottobon. 2015 f. 54' (hoc altero loco versus male divisi); Accursius Ambr. D 420 f. 43'; Cittadini Vat. 5253 f. 322'; Sirmond Paris. 10809 f. 28'; Gallaccini cod. Chis. I v 167 f. 205'. Edidit ex suo apographo Smetius f. 128, 3; hinc Grut. 784, 3 et Franz 6650.

Sic omnes praeter Cittadinium, qui foliola omisit, et Gallaccinium.
V. 2 ΑΓΜΤΤΠЄΙΝΑ Gall.

Φλαουία Σερουάνδα ἡ καὶ Ἀγριππεῖνα, πανάρετε, εὐψύχι μετὰ τοῦ Ὀσείριδος.

2099 Camaldoli supra Frascati in museo Passionei.

Φ'ΤΥΚΗ
ΖΗϹΑϹΑ
ΑΜΕΜΠΤ
ΩϹΕΤΗ·ΚΕ
ΕΝΤΑΔΕ
ΚΕΙΤΕ

Passionei *inscr.* 146, 3; inde Franz 6652.

Φ(λαουία) Τύ[χ]η, ζήσασα ἀμέμπτως ἔτη κε' ἐν[θ]άδε κεῖτε.

Vitia *Τύκη* et *ἐντάδε* magis Passioneio quam lapidario tribuenda videntur.

2100 In aedibus Maffeiorum Citt. Man. Grvt. ed. 1. Olim ad aquam Virginem in aedibus Francisci Grilli Grvt. ed. 2. Populonii in cippulo Gall. nescio quo errore.

ϕΛΑΒΙΑΝΩΙ·ΗΡΩΙ·ΠΑΤΗΡ
ΔΩΡΟϹΤΟΔЄϹΗΜΑ
ЄΖЄΠΙΤΟΙϹΔЄΚЄΤΗ
ΜΟΥΝΑΒΙΩϹΑΜЄΝΩΙ
ΜΟΙΡΑΓΑΡΑΙΟΛΙΔΟϹΜЄ
ΠΑΤΡΗϹΑΠΑΝЄΥΘЄ
ΜΥΡΙΝΗϹ·ΘΑΨЄΤЄ
ΚΑΙΜΟΥϹΩΝЄΥΝΙ
ΝЄΘΗΚΑΡЄΤΗϹ

Exhibui fere Cittadinii exemplum Vat. 5253 f. 322, a quo reliqua pro se quodque diversa sunt Manutii Vat. 5237 f. 176, Scaligeri apud Gruterum 683, 7, Gallaccinii cod. Chis. V 167 f. 148. Ex Grutero Franz 6295.

1 ϕΛΑΒΙΑΝΩLΗ Gall. — ΠΑΤΗΡ in v. 2 transtulit Gall. ΠΑΤΗΙ Citt. — 2 ϹΗΟΑ Gall. ϹΗ (nihil ultra) Man. — 3 ЄΞ Grut. ЄΖ reliqui — ΔЄΙЄΤΗ Man. ΔЄRЄΤΗ Gall. — 4 ΜΟΥΝΑΙΩϹΑΜЄΝΩΙ Man. — 5 ΑΡΓΟΛΙΔΟϹ Grut. — ΔΟϹ·ΑϹ Gall. ΔΟϹ (omissa syllaba ΜЄ) Man. — 8 ΚΑΚΙΟΥϹΩΝ ЄΥΜΙ Man. — 9 ΑΙЄΤΗϹ Man.

Φλαβιανῷ ἥρωι πατὴρ Δῶρος τόδε σῆμα,
ἓξ ἐπὶ τοῖς δέκ' ἔτη μοῦνα βιωσαμένῳ·
Μοῖρα γὰρ Αἰολίδος με πάτρης ἀπάνευθε Μυρίνης
θάψε τε καὶ Μουσῶν εὖνιν ἔθηκ' ἀρετῆς.

Cf. epigr. 552.

2101 In vinea Pacca urna cineraria rotunda.

Θ K •
ЄΠΟΙCЄ
ΦΟΙΒΙΑΝ
ΟC·ΝΙΚΗ·
ΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΗΜΝΗ
ΜΗC·ΧΑΡ
ΙΝ

Matz-Duhn *ant. Bildw.* III 3993.

Θ. κ. ἐπόιτε Φοιβιανὸς Νίκῃ γλυκυτάτῃ μνήμης χάριν.

2102 In museo Capitolino tabula marmorea.

ΤΟΥΤΟΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΕ
ΠΟΗCЄΦΟΙΒΟCΠΑΙΛ
ΟΥΑΔΡΑCΤΟΥΑΠΕ

Descripsi.
Τοῦτο τὸ μνημεῖον ἐποίησε Φοῖβος Π. Αἰλίου Ἀδριάστου ἀπε[λεύθερος] κτλ'.

2103 Romae *a monte Giordano degli Ursini* Lig. Repertum in pavimento capellae r(everendissi)mi domini Carlis de *ursinis* Vall.

ΦΟΙΒΩΤΩΚΑΤΟΙΧΟ
ΜЄΝΩΚΑΙΑΓΑΘΑΝΓЄ
ΛΩΤΩΑVΤΟVΥΙΩ
ЄΖΗCЄΝЄΤΗ·Κ·Γ·ЄΠΟΙ
ЄΙΠЄΤΑΛΗΙΔΙΩCΥΜ
ΒΙΩΚΑΙΤЄΚΝΩ

Ligorius Neap. VII 481 (Suares. Vat. 9139 f. 88); ex Ligorio Murat. 1387, 8; hinc Franz 6486. Est in schedis Vallicellianis G 47 f. 43.

Apud Ligorium versus sic divisi: 1 -ΜЄΝΩ, 2 -ΑΥΤΟΥ, 3 -ЄΠΟΙЄΙ, 4 reliqua.

2 ΑΓΓΑΤΑΝΓЄΛΩ Lig. — 3 ΑΥΤΟΥ Lig. — 4 ΕΖΙCΕΝ Vall. — 4 sq. ΕΠΟΙCΙ Vall.

Titulus videtur genuinus, si quidem exemplum Vallicellianum diversum est ab Ligoriano; accedit quod nec nomina Ligorii ingenium redolent et verborum collocatio (cf. maxime v. 4) aliena ab illo est.

Φοίβῳ τῷ κατοιχομένῳ καὶ Ἀγαθαγγέλῳ τῷ αὐτοῦ υἱῷ (ἔζησεν ἔτη κγ') ἐποίει Πετάλη ἰδίῳ συμβίῳ καὶ τέκνῳ.

2104 In S. Clemente (ubi pecuniae oblationum reconduntur Boiss.) ANTIQVIORES. In museo Albano Mar. In museo Capitolino cippus Gvasc. EGO.

Θ K
ЄΝΤЄΦΙΛΟΙCΙΦΙΛΟΙΟΚΑΙΙΗ
ΤΗΡΟC·ΑΡΙCΤΟΥ
ΠΑΙΔЄΙΗCΘΙЄΡΗCЄΓΓΥΘЄΝ
ΑΥΑΜЄΝΟΥ
CΩΜΑCΚΛΗΠΙΑΔΟΚΑΙΥΙЄΟC
ЄΝΘΑΔЄΒΗΡΟΥ
ΩCЄΠЄΤЄΛΛЄΦΙΛΟΙCЄΙCΟ
ΔЄΤΥΜΒΟCЄΧЄΙ
Λ·ΦΟΝΤЄΙΩΦΟΡΤΙΑCΚΛΗΠΙΑ
ΔΗΤΩΓЄΝЄΙЄΦЄCΙΟΝ
ΒΙΩCΑΝΤΙЄΤЄCΙΝΜ
ΜΗCΙΝΒ ΗΜЄΡΚЄ ΩΡΖ
ЄΓΝΑΤΙΑΒΡΙCΗΙCCΥΜΒΙΟC
ΜΝΗΜΗCΧΑΡΙΝ

Descripsi. Ligorius Neap. VII 460, Taur. XV; Pighius Berol. f. 67; Cittadini Vat. 5253 f. 329'; Boissard ms. f. 135, ed. IV 136; ex Ligorio Ursinus imag. p. 98 (inde Grut. 634, 1) et Suaresius Vat. 9140 f. 42; ex lapide Marini Vat. 9133 f. 308; Guasco mus. Cap. III 210; ex editis Franz 6297. Cf. epigr. 593.

6 ΑCΚΛΗΠΙΑΔΟΥ praeter me omnes.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Ἔν τε φίλοισι φίλοιο καὶ ἰητῆρος ἀρίστου
παιδείης θ' ἱερῆς ἐγγύθεν ἁψαμένου
σῶμ' Ἀσκληπι[άδα]ο καὶ υἱέος ἐνθάδε Βήρου,
ὡς ἐπέτελλε φίλοις, εἷς ὅδε τύμβος ἔχει.
Λ. Φοντείῳ Φόρτι Ἀσκληπιάδῃ, τῷ γένει Ἐφέσιον, βιώσαντι ἔτεσιν μ', μησὶν β', ἡμέρ(αις) κε', ὥρ(αις) ζ', Ἐγνατία Βρισηὶς σύμβιος μνήμης χάριν.

Carmini a poeta satis perito facto titulum ipsa Briseis adiecit.

2105 Romae apud Orpheum Bosellium sculptorem ad Angelum Custodem Ptol. Apud statuarium in tabula marmorea Gvd.

ΦΟΡΙΟCCΥΡΑ
ΚΟCЄΠΟΙΗ
CЄΝ·ΒΑΡΒΑΡΙЄ
CΥΝΒΙΩ·ΔΙΑ
ΜΙΝΑCΧΑΡΙΝ

Sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 3, 187; inde Murat. 1387, 9; vidit Gudius 301, 5; ex Muratorio et Gudio Torremuzza Sic. XI 24 = 25 et Franz 6353 (cf. add. p. 1267).

5 ΜΙΝΑC Ptol. Gud. (ΜΝΕΙΑC Mur.).

Φόριος Συρακὸς ἐποίησεν *Barbariae* συνβίῳ διὰ μ[νεί]ας χάριν.

2106 Ex vinea Frediani extra portam S. Iohannis.

Θ K
ΦΩΚΑCΑΡΙC
ΤΗΙΔΙ/
CΥΜΒΙΩ
ЄΠΟΗCЄ

Amati Vat. 9752 f. 35.

Θ. κ. Φωκᾶς Ἀρίστῃ ἰδίᾳ συμβίῳ ἐπόησε.

2107 Incertae originis.

ϕ Ω Λ Ι Α
Α Γ Α Θ Η Τ Υ Χ Η

Fabretti I 31; inde Franz 6526.

Legit Franzius Φιλία Ἀγαθῇ Τύχῃ, vel potius Ἀγαθοτύχη (cf. Ἐπιτύχη, Βακχίβακχις alia), quod in titulo Sidymensi (CIG 4264) mulieris non nomen sed agnomen est (Ἄρτει τῇ καὶ Ἀγαθοτύχῃ); itaque dubitare licet num sit titulus sepulcralis.

2108 Ex coemeterio D. Helenae.

Χ Α Λ Κ Η Δ Ο Ν Ι C Ε Π Ο Ι Η C Ε Ν
Τ Ω Υ Ι Ω Ε Α Υ Τ Ο Υ C Υ Μ ϕ Ο Ρ Ι
Ω Ν Ε Ι Ε Ζ Η C Ε Δ Ε Ε Ν Ι Α Υ Τ Ο Ν Τ Ε C C Α Ρ Ε C
Μ Η Ν Α C

Fabretti VIII 114; inde Kirchhoff CIG IV 9597.

Χαλκηδόνις ἐποίησεν τῷ υἱῷ ἑαυτοῦ Συμφορίωνι· ἔζησε δὲ ἐνιαυτόν, τέσσαρες μῆνας.

Fortasse titulus christianus, cuius verba extrema ad hexametri exeuntis speciem insolito modo ordinata sunt.

2109 Repertus cippus Tiburtinus in vinea Virili extra portam Latinam sita, nunc Romae in domo privata (*via de' Crociferi n. 20*) Romae.

Θ · Κ ·
Χ Α Ρ Μ Ι Δ Η Σ
Κ Α Λ Λ Ι Ο Π Η
Τ Η Γ Λ Υ Κ Υ Τ Α
Τ Η Σ Υ Μ Β Ι Ω
ΚΑΙΧΑΡΜΙΔΗΥΙΩ
ΜΝΗΜΗΣΧΑΡΙΝ

Descripsit Bormann.

Θ. κ. Χαρμίδης Καλλιόπῃ τῇ γλυκυτάτῃ συμβίῳ καὶ Χαρμίδῃ υἱῷ μνήμης χάριν.

Charmides filius paullo post matrem defunctus est.

2110 In museo lapidario Vaticano protome anaglypho exsculpta.

Χ Ε Ι   C · Ο
protome
Ρ Ι   ϕ Ο C

Descripsi. E schedis Thorlacii Franz 6265, ubi male adhaeret titulo supra proposito n. 1879.

Χειρίσοφος.

2111 Apud Martium Milesium Saraseniam Mil. Don. In coenobio S. Silvestri in Quirinali Ptol. Fabr. de fragmento *b*.

Τ Η Ν Δ Ι Ο C Α Μ ϕ Ι Π Ο Λ Ο Ν Μ Ε Χ Ε Λ Ε Ι Δ Ο Ν Α Τ Η Ν Ε Π Ι Β Ω Μ Ο Ι C
C Π Ε Ν Δ Ε Ι Ν Α Θ Α Ν Α Τ Ω Ν Γ Ρ Η Υ Ν Ε Π Ι C Τ Α Μ Ε Ν Α Ν
a Ε Υ Τ Ε Κ Ν Ο Ν Α C Τ Ο Ν Α Χ Η Τ Ο Ν Ε Χ Ε Ι Τ Α ϕ Ο C Ο Υ Γ Α Ρ Α Μ Α Υ Ρ Ω C
Δ Α Ι Μ Ο Ν Ε C Η Μ Ε Τ Ε Ρ Η Ν Ε Β Λ Ε Π Ο Ν Ε Υ C Ε Β Ι Η Ν
D I S · M A N I B V S C H E L I D O N I S S A /crum
F L O R I A C H E L I D O N
F L O R I A E . P · F · F E S T A E
b V I X I T · A N N I S · L X X V
I N A G R · P · X I V · I N F R · P · X I I
H · M · H · N · S

M. Milesius cod. Ferrar. I 344 et Donius sched. Marucell. A 293 p. 206, ed. idem app. p. 558, 24 (hinc Murat. 1450, 1); mutilam vidit Gerhard, cuius schedis usus est Franz 6300. Fragm. *b* Ptolem. cod. Sen. VIII 2, 316, Fabretti 93, 202. Repetiit Henzen CIL VI 18437.

2 Α Θ Α Ν Α Τ Ο Ν Don. ms. et ed. Α Θ Α Ν Α Τ Ω Ν Gerh. — Γ Η Υ Ν Mil. Γ Ρ Η Υ Ν Don. — Ε Π Ι C Τ Α Μ Ε Ν Η Ν Mil. — 3 Α Μ Α Υ Ρ Ο C Don. ed. — 4 Δ Η Ι Μ Ο Ν Ε C Don. ed. — 8 alterum I N om. Don. ed.

Τὴν Διὸς ἀμφίπολόν με Χελιδόνα, τὴν ἐπὶ βωμοῖς
σπένδειν ἀθανάτων χρηὴν ἐπισταμέναν,
εὔτεκνον, ἀστονάχητον ἔχει τάφος· οὐ γὰρ ἀμαυρὸς
δαίμονες ἡμετέρην ἔβλαψαν εὐσεβίην.

Dis manibus Chelidonis sa[crum]. Floria Chelidon Floriae P. f. Festae, vixit annis LXXV. in agr(um) p(edes) XIV, in fr(ontem) p(edes) XII, h(oc) m(onumentum) h(eredes) n(on) s(equitur).

Chelido videtur peregrini alicuius Iovis sacris in urbe praefuisse.

2112 Pisauri in aedibus Olivieri cippus marmoreus sine dubio ex urbe advectus, cuius in fastigio mulier iacens cum ave.

Θ · Κ ·
Χ Ε Ι Ο C ·
Ζ Ο Η Θ Υ
Γ Α Τ Ρ Ι · Μ Ν Η
Μ Η C · Χ Α Ρ Ι Ν
Ζ Η C · Ε Τ · Θ ·
Μ Η · ς · Η Μ · Θ

Descripsit Bormann.

Chius idem est qui Zosimae uxori titulum posuit insequentem (n. 2113); etiam forma titulorum consimilis est.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Χεῖος Ζόῃ θυγατρὶ μνήμης χάριν, ζησ(άσῃ) ἔτ(η) θ', μῆ(νας) ς', ἡμ(έρας) θ'.

2113 Romae in aedibus Rondaninis Os. In museo Kircheriano ego. Litterae grandes et bonae.

ΧΕΙΟΣ·ΖΩ
ΣΙΜΗ·ΤΗΙ
ΔΙΑ·ΣΥΝ
ΒΙΩ ΜΝΗΜΗΣ
ΧΑΡΙΝ ❦
ΕΖΗΣΕΝ
ΕΤΗ · Κ̣Η̣
vacat

Descripsi. Edidit Osann syll. p. 485, 8; inde Franz 6402.
Χεῖος Ζωσίμῃ τῇ ἰδίᾳ συνβίῳ μνήμης χάριν. ἔζησεν ἔτη κη'.
Vide ad titulum antecedentem.

2114 Romae in museo Vaticano.

ΤΗΚΥΡΙΑΣΥΜ
ΒΙΩΑΝΕ
ΘΗΚΑΧΡΗΣΤ...
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣΙ....

Descripsit Osann syll. 434, 137; inde Franz 6702.
Τῇ κυρίᾳ συνβίῳ ἀνέθηκα Χρῆστ[ος] Ἀφροδισι...
Franzius Ἀφροδισιανὸς supplevit; fuisse potius nomen mulieris puto.

2115 Sine loco. *Bassorilievo con una figura sopra un bove con un cane appo, con una biga di cavalli da un canto ed una figura dell' altro canto con due bovi nel medesimo modo grande due palmi* Marin.

/ ΧΡΗΤΟϹΠΑΤΕ·ΚΑΙΓΥΡΟϹΕΠΟΙΗϹΑΝ

Marini Vat. 9118 f. 22.
Χρῆ[σ]τος πατ[ὴρ] καὶ Γῦρος (vel κ(αὶ) Ἄ[ρ]γυρος) ἐποίησαν.
Suspicetur quispiam anaglyphum male fortasse habitum ideoque parum accurate a Marinio descriptum de sacris Mithriacis interpretandum esse, ita ut Chrestus Mithrae pater fuerit; *Cautum patrem* (cf. CIL VI 86 et Mommsenii nota CIL V p. 1178 s. v. *Cautes*) intellegit Mommsenus. Sed incertis his coniecturis nolui nimium tribuere; videtur potius sepulcralis titulus hominis fortasse christiani.

2116 Romae in aedibus Meroni (*Via tre Cannelle 93*) tabula marmorea.

ΗϹΤΩΖΗϹΑΝ
ΗΝΑϹ·ΖΗΜΕ
ΩΡΑϹ·ΙΒΜΥΡΩΝ
ΔΝΠΑΝΔΑΚΡΥΤΟΙ
ϹΜΝΗΜΗϹΧΑΡΙΝ
ϹΤΗΛΗΝΑΝΕΘΗ
Κ̣

Descripsi.
-- Χρ]έστῳ (?) ζήσαντ[ι ἔτη ..., μ]ῆνας ζ', ἡμέ[ρας ..], ὥρας ιβ', Μύρων [καὶ ....] πανδάκρυτοι [γονεῖ]ς μνήμης χάριν [τὴν] στήλην ἀνέθ[ηκαν].
Matris nomen in -δνη vel -ιανή desiit.

2117 *Nella via Appia pochi anni fa essendo cavato di là dell' Almone a man sinistra della vigna di M. Valerio Valentini vi furon trovate molte iscrittioni e tra esse ci era questo epigramma scritto in un marmo* Lig. In via Appia in vinea Valerii Valentini (V. V. Met.) Smet. Met. Mar. Sine loco Barb. *A S. Paolo fuori trovata di Ottobre 1727* Stosch. de lapide mutilo. Itaque casu aliquo humo redditus lapis ad lucem non integer rediit a. 1727; postea rursus periit.

Θ ☙ ❦ Κ ☙
a ΜΝΗΜΑΑΡΕΤΗϹΜΟΙΡΗϹΤΟΤΕΛΟϹ·ΦΙΛΟΝΟΥΝΟΜΑΧΡΗϹΤΗ·
ϹΩΦΡΟϹΥΝΗϹΙΕΡΑϹ·ΗΤΙϹΜΕΓΑΝΕϹΧΕΝΕΠΑΙΝΟΝ·
ΕΝΘΑΔΕΝΥΝΚΑΤΑΓΗϹϹΩΜΑΝΕΠΑΥϹΕΠΟΝΩΝ·
ΤΗΝϹΥΝΕΤΟΝΨΥΧΗΝΜΑΚΑΡΩΝΕΙϹΑΕΡΑΔΟΥϹΑ·
ΠΡΟϹΘΕΝΜΕΝΘΝΗΤΗ·ΝΥΝΔΕΘΕΩΝΜΕΤΟΧΟϹ·
Α·Ι·ΜΝΗϹΤΟϹΑΠΑϹΙΦΙΛΟΙϹΙΤΕΚΑΙΤΕΚΕΕϹϹΙ·
ΤΟΝΔΕΤΑΦΟΝϹΟΦΙΗϹΕΝΕΚΕΝΚΥΔΝΗΠΑΡΑΚΟΙΤΙ
ΤΕΥΞΕϹΦΡΑϹΑϹϹΥΝΟΜΕΥΝΟϹΑΔΕΞΑΝΔΡΟΙΟΠΟΛΕΙΤΗϹ
ΑΓΕΝΤΙ ❦ ΕΥΨΥΧΙ ❦ ΚΑΜΕΜΕΝΕΙΤΟΘΑΝΕΙΝ ❦

Sic fere Ligorius Neap. VIII 172 et VII 458. Descripsit Smetius ed. f. 110', ex eoque fortasse Metellus Vat. 6040 f. 55 (litteris minusculis). Ex Sirmondii schedis Barberinis nescio quibus petiit Marini Vat. 9133 f. 286. Est inter schedas Stoschianas apud Gorium cod. Marucell. A 6. — Ex Smetio Grut. 769, 4; ex Ligorio Murat. 1323, 1; ex editis Franz 6301.

Fragm. *a* deest in Stoschianis. — Litteras prostantes alii alias testantur, qua de re cum verum non liceret indagare nihil ex apographis enotandum putavi.

2 ΦΙΛΟΥ Smet. — 3 ΜΕΤΑΝ Stosch. — 4 ΑΓΕΠΑΥϹΕ Smet. — 6 ΟΝΗΤΗΝΝΥΝ Smet. — 8 ΚΥΔΥΗ Smet. — 9 ϹΥΝΟΜΕΝΟϹ Smet. — ΠΟΛΕΙΤΗϹ Lig.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Μνῆμ' ἀρετῆς, Μοίρης τὸ τέλος, φίλον οὔνομα Χρήστη,
σωφροσύνης ἱερῆς ἥτις μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
ἐνθάδε νῦν κατὰ γῆς σῶμ' ἀνέπαυσε πόνων,
τὴν συνετὴν ψυχὴν μακάρων εἰς ἀέρα δοῦσα,
πρόσθεν μὲν θνητή, νῦν δὲ θεῶν μέτοχος,
ἀίμνηστος ἅπασι φίλοισί τε καὶ τεκέεσσι.
τόνδε τάφον σοφίης ἕνεκεν κυδνῇ παρακοίτι
τεῦξ' Ἐ[πα]φρᾶς συνόμευνος Ἀ[λ]εξάνδροιο πολίτης.
Ἀγέντι, εὐψύχι· κἀμὲ μένει τὸ θανεῖν.

Cf. epigr. 654. — V. 7 recte fortasse Kulenkampius κυδρῇ (v. Smetii lectio), ut est apud Homerum Σ 184 — 8 corr. Haltmann misc. epigr.

p. 440. — 9 *Agentius* potest intellegi nomen sodaliciarium (cf. de Rossi comment. Momms. p. 708, qui adtulit titulum Latinum: *Argenti have. L. Arrio Horato Eutycheti Acilia Carnus (sic) coiugi de se b. m. f. Argenti in nobis bibes*), ut Agentiorum sodalicio funerario adscripta fuerit Chreste, neque magnopere offendor quod Ἀγέντι pro Ἀγεντία legitur. Sed fortasse Agentius mulieris signum fuit (de forma masculina vide supra ad n. 956), quamquam Latine vocativum *Agentie* potius quam *Agenti* fuisse tradunt grammatici. Huc enim spectat sine dubio Sergii praeceptum (IV 497, 2 ed. Keil), quem locum infelicissima manu temptavit Otto Friedrich in Woelfflinii archivio I 343.

2118 In Vaticano museo lapidario.

Θ K
ΧΑΙΡΕΧΗΤΤΗΚΑΙ'
ΕΥΨΥΧΙΟΥΔΕΙC
ΑΘΑΝΑΤΟC·Γ·ΚΛ
Κ^ΜΙCΤΙωΝΤΗCΥΝΒΙΩΙ

Descripsi. Osann syll. 421, 7; adhibitis Thorlacii schedis Franz 6488.

2 ΧΙΕΙCΤΗ Os.; Thorlacius plane ut ego.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Χαῖρε Χ[ρ]ησ(τ)η(?) καὶ εὐψύχι· οὐδεὶς ἀθάνατος. Γ. Κλ(αύδιος) Καλλιστίων τῇ συνβίῳ.

2119 In S. Clemente Lig.

Θ · Κ
ΚΑΛΗΧΡΗCΤΗC
ΖΗCΕΕΤΗΚ·ΜΗΝ·Γ
ΗΜΕΙΘΙΑΕΥΓΑΜΙΩ
ΙCΥΜΦΕΡΟΥCΑ·ΟΙ
ΕΙCΤΕΚΝΟΦΛΥΚΥΙ

Ligorius Neap. VII 457 (Suares. Vat. 9139 f. 81); ex Ligorio Murat. 1219, 3 (hinc Franz 6489).

Spurium non credo titulum esse, sed fortasse vv. 1 et 2 interpolati: nam sic tituli loqui non solent.

...... Χρήστη, ἔζησε ἔτη κ', μῆν(ας) γ', ἡμέ[ρ](ας) ια'. Εὐγάμ[ω]ν? [κα]ὶ Συμφέρουσα οἱ [γονε]ῖς τέκν[ῳ γ]λυκυ[τάτῳ ...

2120 In vinea Casali.

ϹΡΙΑΩΡΑΙΑ ΕΝΑΙΑΥΤΗΚΑΙ _ΙΟΙCΚΛΗΡΟΝΟ ΛΙΑΠΕΛΕΥΘΕ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ	Κ

Descripsit Duhn.

Θ(εοῖς)	.....]ηρία Ὡραία [ἐπόησ]εν αὑτῇ καὶ τοῖς ἰ]δίοις κληρονό- μοις κ]αὶ ἀπελευθέ- ροις ἀπ]ελευθέρων	κ(αταχθονίοις)

Vv. 4. 5 haec aut breviter dicta sunt aut lapidarii culpa corrupta; voluit illa καὶ ἀπελευθέροις καὶ ἀπελευθέροις ἀπελευθέρων.

2121 Romae in vinea cardinalis Carpensis Smet. Sine loco Bellievi.

ΩΤΑΚΙΛΛΙΑCΕΡΑΠΙΑΔΙ
ΛΟΥΚΡΗΤΙC·ΑΚΤΙΑ
ΚΟCΤΗCΥΜΒΙΩΙ
ΕΥCΕΒΙΑCΧΑΡΙΝ
CΥΜΒΙΩCΑCΗΜΟΙ
ΕΤΗΤΕCCΕΡΑΚΟΝΤ

Descripsit Smetius f. 114; item Boissard ms. f. 133, ed. IV 110; ex utroque Gruter 987, 12; habet Cittadini Vat. 5253 f. 359; ex editis Franz 6516.

6 om. Citt. — ΤΕCCΕΡΑΚΟΙ Boiss., ut appareat lapidem hoc loco detritum fuisse.

Ὠτακιλλίᾳ Σεραπιάδι Λουκρῆτις Ἀκτιακὸς τῇ συμβίῳ εὐσεβίας χάριν, συμβιωσάσῃ μοι ἔτη τεσσεράκοντ[α.

2122 Romae inter viam Salariam et Pincianam.

ΛΩΜΗΚΟΥΦΗCΕΠΕΧΟΙΚΟΝ
ΕΝΔΕΚΑΜΗΝΟCΚΑΘΘΑΝΕCΟΙ
ΤΙCΤΟΝΠΑCΙΝΠΟΥCΑΠΟΘΟΝ·ΜΗ
ΡΙΔΕCΗΜΑΛΑΠΙΚΡΟΝΕΠΕΙΠΡΩΘ
ΗΒΙΝΕΤΟΥCΑΝΜΗΓΕΡΕΠΕΙΤΑ
ΙΗCΛΕΙΠΕCΑΠΑΙΔΑΤΕΗΝΑΡ
ΙΔΑΙCΠΟΘΕΟΥCΑΔΕΝΙΓΡΑΥ
ΟΚΕΥCΙΝ ΑΡΑΤΑΙΠΕ
ΨΑΝΑCΟΙCΠΑΤΡΑ

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 401.

...λωμη, κούφη σ' ἐπέχοι κόνις· ἑνδεκάμηνος
κάτθανες οἴ[κ]τιστον πᾶσι [λι]ποῦσα πόθον,
μη[τ]ρὶ δὲ σῇ μάλα πικρόν, ἐπεὶ πρωθῆβιν ἔτ' οὖσαν
μη[τ]έρ' ἔπειτα [μ]ῆς λεῖπες ἄπαιδα τεήν.
Ἀρ..μιδαις ποθέουσα δ' ἐνὶ γράψ[αι σε τ]οκεῦσιν
ἀρᾶται π[έμψειν λεί]ψανα σοῖς πατρί[σιν.

Vv. 5. 6 '*cum autem cupiat maiorum sepulcro tuum corpus inferri tuumque nomen inter maiorum nomina inscribi, votum facit se tuum corpus in patriam missuram esse.*' Fuit itaque mater peregrinae, Asianae sine dubio originis; v. 5 fortasse Ἀρταμίδαις.

2123 In aedibus Rondanini tabula marmorea Mar. Dubn. ego.

ΑΙΑΙСΥΝΑΕΚΤΡΟΙΟСΑΟΦΡΟΝΟС·ΑΙΑΙΑΝΙΓΡΟΥ
ΔΑΙΜΟΝΟСΟСΖΩΑС·ΕΙΛΕΦΙΛΑΝΑΛΟΧΟΝ
ΚΑΙСΥΜΕΝΩΠΑΝΤΕΙΜΕΓΟΩΝΑΠΑΤΕΡΘΕΝΙΑΥΕΙС
ΜΟΧΘΗΡΟΝΜΕΡΟΠΩΝ·ΕΚΠΡΟΛΙΠΟΥСΑΒΙΟΝ
СΟСΔΕΠΟСΙСΔΥСΤΛΗΤΑΠΑΝΗΜΕΡΙΟСΤΟΛΥΠΕΥСΕΙ
ΟССΩΝΑΕΝΑΟΝ·ΔΑΚΡΥΟΝΕΚΠΡΟΧΕΩΝ
ΟΥΓΑΡΑΜΕΙΛΙΚΤΟΥСΚΡΑΔΙΗСΟΔΥΝΑСΑΚΕ//ΤΟ
ΑΘΑΝΑΤΟСΠΑΛΑΜΗ·ΚΡΑΤΕΠΑΦΗСΑΜС//С
ΕСΔΟСΟΝΕΝΠΝΕΙΕΙΒΙΟΤΟΝΤСΕΠΙΗΜΑΡΕΡΥΚΕΙ
ΔΥСΜΟΡΟСΑΝΤΛΗСΕΙ·ΠΕΝΘΟСΑΕΞΙΒΙΟΝ

Descripsi. Ex suo et amici cuiusdam apographis Marini Vat. 9126 f. 138; ex Feae apographo Visconti cod. Paris. 9697 f. 180; ex Dubnii apographo edidi epigr. 562.

7 extr. ΑΚΕΙΤΟ Mar. Visc., ΑΚΕ..ΤΟ Marinii amicus, ΑΚ///ΤΟ ego — 8 extr. CΑΜC-C Mar., CΑΜΕΝΗ eius amicus et Visc., CΑΜ///C ego.

Αἰαῖ συνλέκτροιο σαόφρονος, αἰαῖ ἀνιγροῦ
δαίμονος, ὃς ζωὰς εἷλε φίλαν ἄλοχον·
καὶ σὺ μέν, ὦ πάντεσσι γόων ἀπάτερθεν ἰαύεις,
μοχθηρὸν μερόπων ἐκπρολιποῦσα βίον·
σὸς δὲ πόσις δύστλητα πανημέριος τολυπεύσει,
ὄσσων ἀέναον δάκρυον ἐκπροχέων.
οὐ γὰρ ἀμειλίκτους κραδίης ὀδύνας ἀκ[εῖ]το
ἀθάνατος, παλάμῃ κρατ' ἐπαφησάμε[νο]ς,
ἐς δ' ὅσον ἐμπνείῃ βιότου τε ἐπὶ ἦμαρ ἐρύκει,
δύσμορος ἀντλήσει πένθος ἀεξίβιον.

1224 Romae apud Franciscum Bianchini Gor. Mur. Nunc in museo Capitolino.

ΙСΤΟΡΙΑСΔΕΙΞΑС·
ΚΑΙΧΕΙΡСΙΝΑΠΑΝΤΑ
ΛΑΛΗСΑС·ΕΜΠΕΙΡΟСΒΡΟΜΙΟΙΟ
СΟΦΗСΙΕΡΗСΤΕΧΟΡΕΙΑССΥΝΠΑСΧΩΝ
ΚΕΙΝΟΙСΠΕΡΚΙΝΕΙΤΟΠΡΟСΩΠΟΙС
ΚΟСΜΗСΑСΠΑСΑΝΘΥΜΕΛΗΝΔΙΔΑΧΑΙС
ΠΟΛΥΔΟΞΟΙСΟΥΤΟСΟΠΑΙΔΙΑС
ΘΑΛΕΡΗС·ΕΝΚΩΜΙΑΛΙΨΑС
ΚΕΙΤΕΔΕΓΗΡΑΒΕΒΑΡΗΝΟС
ΟΥΚΕΘΑΝΕΝΓΑΡΖΩСΗС
ΕΥΡΥΧΟΡΟΙΟΤΕΧΝΗС
ΑΡΕΤΑΙСΙΜΑΘΗΤΩΝ

Descripsi et contuli. Edidit Gorius II 174; ab Gorio et Blanchinio acceptam Murat. 653, 6; denuo Osann syll. p. 463, 1; repetiit Franz 6305; ex meo apographo ego epigr. 608.

Ἱστορίας δείξας καὶ χερσὶν ἅπαντα λαλήσας,
ἔμπειρος Βρομίοιο σοφῆς ἱερῆς τε χορείας,
συνπάσχων κείνοις [οἷ]σπερ κινεῖτο προσώποις,
κοσμήσας π[ᾶ]σαν θυμέλην διδαχαῖς πολυδόξοις,
οὗτος ὁ παιδείας θαλερῆς ἐπώνυμα λέψας
κεῖτε δ(ὲ) γήρᾳ βεβαρη[μέ]νος· οὐκ ἔθανεν γάρ,
ζώσης εὐρυχόροιο τέχνης ἀρεταῖσι μαθητῶν.

Ad versum 1 vide quae Lucianus de salt. 63 Demetrium Cynicum cum saltatorem quendam Neronianum admiraretur dixisse narrat: ἀκούω, ἄνθρωπε, ἃ ποιεῖς, οὐχ ὁρῶ μόνον, ἀλλά μοι δοκεῖς ταῖς χερσὶν αὐταῖς λαλεῖν.

2125 Romae eruta a. 1724 Gor. prope S. Bibianam in Exquiliis Maff. *Chez le S. Nicolas Pagliarini à la place de Pasquin* Seg. In aedibus Pallaviciniis Mar. de fragmentis *b* et *c*. *Nella zona espropriata della villa Aldobrandini* Visc. de fragmento *c*.

a | *b* | *c*

ΚΛΑΥСΑΤΕΠΑΝΤΕ|СΕΜΟΝ|ΓΟΕΡΟ..
ΡΟΝΦΠΑΡΙΟΝΤΕ|ССΤΑ|ΝΤΕСΕΜΗС
ΓΟΝΠΡΟСΘΕΛΥ|ΓΡΗС|СΠΟΔΙΗС
ΚΛΑΥСΑΤΕΤΗΝΔΥС|ΤΗΝΟ|ΝΕΦΗΜΕΓΑΠΕΝ
ΕΧΟΥСΙΝΝΥΚΤΙΚ|ΑΙΗΛΙ|ΩΔΥСΤΟΚΕΕСΤΟΚΕ
ΗСΖΥΓΟΝΟΥΚΕΙΔΟ|ΝΤΟΓΑΜΗΛΙΟΝΟΥΔΥΜΕ
ΝΑΙΟΝΗСΕΤΙСΟΙΝΟ|ΧΑΡΗСΠΡΟСΘΕΝΕΜΩΝ
·ΘΑΛΑ|ΜΩΝ·

Omnia habent ex suo apographo Maffei M. V. 317, 1, ab Salvinio accepta (cui misit Franc. Bianchini) Gorius I app. p. 463, 32 (hinc Franz 6302); fragm. *b* et *c* Seguier Paris. 16932 f. 46 et Marini Vat. 9133 f. 228; fragm. *c* Visconti *bull. municip.* 1876 p. 113.

1 CΑΤΕΠΑΝΤ CΜΟΝΓΟΕΡΟ Gor. ΚΛΑΥCΑΤΕΠΑΝ ΤΕCΕΜΟΝ..ΕΡΟ Maff. — 2 Φ Gor. ΟΙ Maff. — 3 in. ΓΟΝ Gor. ΡΟΝ Maff. — 5 ΗΛΙΩ Gor. Mar. ΗΕΛΙΩ Maff. — 7 ΗCΕ ΤΙC Gor. ΗCΕ... Maff. — ΠΡΟCΘΕΜΕΝΩΝ Maff.

Κλαύσατε πάντες ἐμὸν γοερὸν [μό]ρον οἱ παριόντες,
στάντες ἐμῆς [ὀλί]γον πρόσθε λυγρῆς σποδιῆς,
κλαύσατε τὴν δύστηνον, ἐφ' ᾗ μέγα πέν[θος] ἔχουσιν
νυκτὶ καὶ ἠ[ε]λίῳ δυστοκέες τοκ[ῆ]ες·
ἧς ζυγὸν οὐκ εἶδον τὸ γαμήλιον, οὐδ' ὑμέναιον
ᾖσέ τις οἰνοχαρὴς πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων.

Cf. epigr. 564 coll. add. p. 529.

2126 Apud nobiles de Maximis sub imagine puerali equitantis FABR. In aedibus marchionis Camilli Maximi sub anaglypho BART.

CAC
ΒΑΙΟΝΕΠΙCCΤΗΙΧΝΟCΕΝΘ
ΑΔΕΤΥΝΒΟΝΑΘΡΗCΟΝ
ΠΑΙΔΟCΑΦΝΩΜΑΖΩΝΜΗΤ
ΡΟCΑΠΟΠΤΑΜΕΝΟΝΩΧΕΤ
ΟΔΕΝΝΕΚΥΕCCΙΛΙΠΩΝΠΑ
ΤΡΙΠΕΝΘΟCΑΛΗΚΤΟΝ
ΔΙCCΗCΠΛΗΡΩCΑCΠΕΝ
ΤΑΔΑΤΩΝCΥΝΟΔΩΝ
ΤΟΙΟCΔΗΝΓΕΓΑΩCΟΙΟCΠ
ΟΤΕΦΥCΕΝΙΑΧΧΟC
ΗΘΡΑCΥCΑΛΚΙΔΗCΗΚΑΛ
ΟCΕΝΔΥΜΙΩΝ

Ediderunt Fabretti III 454 (hinc Montfaucon *ant. expl.* V 1, 70 tab. 41) et Bartoli *antichi sepolcri* (1768) tab. 90; repetiit Franz 6303.

5 ΛΙΠΩΝ Fabr. ΛΥΠΩΝ Bart.

Non diversum opinor est Bartolianum exemplum a Fabrettiano: una enim quae extat lectionis discrepantia cum primo adspectu contra facere videatur, ea vel maxime muniri hanc opinionem puto; vitia aperta omnia utrique exemplo communia.

Βαιὸν ἐπιστήσας ἴχνος ἐνθάδε τύμβον ἄθρησον
παιδὸς ἄφνω μαζῶν μητρὸς ἀποπταμένο[υ]·
ᾤχετο δ' ἐν νεκύεσσι λιπὼν πατρὶ πένθος ἄληκτον,
δισσὴ[ν] πληρώσας πεντάδα τῶν συνόδων.
τοῖος δ' ἦν γεγαὼς οἷός ποτ' ἔφυσεν Ἴακχος
ἢ θρασὺς Ἀλκίδης ἢ καλὸς Ἐνδυμίων.

Cf. epigr. 690, ubi quae v. 4 mutaram ea retractanda erant: puerulus sine dubio deciens lunae solisque coitum vidisse dicitur. Quodsi huius aetatis puerulum dixeris male comparari cum Iaccho Hercule Endymione, verum hoc est; at si decennem puerum effeceris, non minus inepte eum *ἄφνω μαζῶν μητρὸς ἀποπτάμενον* dici intelleges.

2127 Ad viam Latinam (*nella tenuta del Corvo, detto l' Arco di Travertino* ATTI) reperta tabula marmorea a. 1857 GAR. Ibidem muro S. Stephani inserta MICH. Nunc in museo Kircheriano.

ΠΡΑΣ
ΜΗΤΡΟCΔΕ...
ΟΥΚΗΡΚΕΙΤΑΠΑ
ΓΕΝΕΤΑΙCΚΑΚΑΠ
ΕΠΑΛΛΟΙC
ΟΥΔΟCΑΝΗΠΙΟCΩ
ΕΠΑΘΟΝΝΟΥCΩ
ΚΑΚΟΤΗCΙ
ΓΑΙΗΕΝΑΛΛΟΔΑΓ
ΟCΑΔΕΝΠΕΛΑΓΕ
ΜΑΚΡΟΙCΙΝ
ΑΛΛΟΤΕΒΑΙΟ
ΕΠΟΥΔΑCΕΒΗ
ΓΑΙΗCΕΡΑΤΕΙΝ
ΗΡΠΑCΘΗΝΟΓ
ΜΟΙΡΟCΕΧΟΥC
ΧΕΙΡΟΝΑCΑΡΤ
ΛΥΠΑCΚΑΙCΤΕΝΑΧΑ
ΜΟΙΔΑΚΡΥCΙΝΓ
ΝΟΙC

Descripsi. Edidit Michaelis *bull. dell' inst.* 1858 p. 160; Garrucci *relazione generale* cet. (1859) p. 21; Ruggiero *cat. mus. Kirch.* p. 2; est in Actis *del ministero pontificio del commercio*, unde exscripsit Henzen.

1 ΠΡΑΞΑ Gar. ΠΡΑ◡ Mich. ΠΡΑ Rugg. Att. Ego notavi mihi, versum primum manu diversa additum esse — 2 ΔΕΟΙΟΝ Gar. ΔΕΟΙCΡV Att. ΔΕΘ Rugg. ΔΕ◡ Mich. — 16 ΕΧΟΥCΤ Gar. — 17 ΑΡΤΙ Gar. — 19 extr. littera Π Gar. Mich. Rugg. Att.

Πρα - - - - - μητρὸς δὲ - -
οὐκ ἤρκει τὰ πά[λαι] γενέταις κακὰ πά[σχειν] ἐπ' ἄλλοις,
οὐδ' ὅσα νήπιος ὢ[ν] ἔπαθον τοῦτο[ν] κακότησι
γαίῃ ἐν ἀλλοδαπ[ῇ], ὅσα δ' ἐν πελάγε[σσι] μακροῖσιν·
ἀλλ' ὅτε βαιὸ[ν] ἐπ' οὖδας ἴθε[ν] γαίης ἐρατειν[ῆς],
ἡρπάσθην ὁ π[ρό]μοιρος· ἔχουσ[ι δὲ] χείρονας ἀρτ[ι]
λύπας καὶ στεναχὰ[ς ἐπ' ἐμοὶ δάκρυσιν π[υκι]νοῖσ[ιν]
[οἱ γενέται κτλ'.

Cf. epigr. 707.

2128 In mensa marmorea eruta in quodam praedio prope D. Felicis COD. LAVR. quae intercidit GOR.

ΤΗΗΤΡΙΒΟΝΠΑΓΑΓΕΙC
ΑΛΙΙΤΩCΤΟΔΕCΗΜΑΝΟΗCΗC
ΜΗΔΕΟΜΑΙΓΕΛΑCΗCΕΙ
ΚΥΝΟCΕCΤΙΤΑΘΟC
ΕΥΛΑΥCΘΗΝΧΕΙΡCCΛΕ
ΚΟΝΙΝCΥΝΕΘΗΥΑΝΑΚΤΟC
ΟCΜΟΥΚΑΙCΙΗΛΗΤΟΝΑC
ΕΧΑΡΑΞΕΝΟΓΟΝ

Ex codice vetere bibl. Med. Laur. plut. XXIX, ubi legitur post Latinum tractatum de Sphaera auctore Andalo de Nigro Genuensi, habet Gorius sched. Marucell. A 195, ed. I 453, 97; simile exemplum ab Luca Langermanno acceptum, cui ipsi cum Florentiae versaretur 'Danus quidam eruditus, qui oscam putabat' dederat, Vossius ad Pomponium Melam (ed. Gronovii) p. 436; repetiit Franz 6310. Codicem Laurentianum ego licet adiuvante Anzianio frustra quaesivi.

Versus divisi ad Vossianum exemplum; Gorius quattuor versus fecit. Litterarum formas accuratius servavit codex Laurentianus, cuius etiam lectio paullo est minus vitiosa.

V. 1 sic plane cod. et Voss. — 2 ΣΗΝΑ Voss. — 4 ΛΥΝΟΣΕΣΤΙ ΤΛΟΟΣ Voss. — 5 ΕΥΛΑΝΣΟΗΝ Voss. ΕΥΛΥCΘΗΗ cod. — 6 ΣΥΝΖΟΗΥΑΝΑΚΤΟΣ Voss. — 7 ΚΑΚΙΗΛΗ Voss. — 8 ΕΧΑΡΑΖΕΝΟΓΟΝ Voss.

Τὴ[ν] τρίβον [ὃς] πα[ρ]άγεις, ἄ[ν π]ως τόδε σῆμα νοήσῃς,
μή, δέομαι, γελάσῃς, εἰ κυνός ἐστι τά[φ]ος·
ἐ[κ]λαύσθην, χεῖρ[ε]ς [δ]ὲ κόνιν συνέ[θ]η[κ]αν [ἄν]ακτος,
ὅς μου καὶ σ[τ]ήλῃ τῇ[δε] ἐχάραξε [λ]όγον.

Emendaverunt plurima ipse Vossius, nonnulla praeterea Salvinius apud Gorium, Heringa observ. crit. 143, Toup emend. ad Suid. 395.

2129 Ingredienti ad portam Latinam dextrorsum hominis figura efficta lapide marmoreo GOR. (a. 1736). *Cavata dalle mura di porta Latina e trasportata in Campidoglio l' anno 1735* GVARN.

ΓΗΝΥΠΟΤΗΝΔΕΤΑΛΑΙΝΕΤΑΦΗΝΓΛΥΚΥΠΝΕΥΜΑΛ
ΙCΜΥΧΟΝΑΕΝΑΩΙΠΟΛΛΗΙΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΟΝΟΡΦΛ

In schedis Guarnierii litt. F f. 211; nescio unde acceptam male Gorius cod. Marucell. A 6 (hinc edidi mus. Rhen. 34, 193).

Ex pessimo exemplo Goriano pauca enotabo: 1 extr. ΓΛΙΚΥΠΕΙ ΜΑΛ Gor. — 2 ΑΘΝΑΩ Gor. ΑCΝΑΩ Guarn.

Γῆν ὑπὸ τήνδε τάλαιν' ἐτάφην, γλυκὺ πνεῦμα λ[ιποῦσα],
ἐς μυχὸν ἀενάῳ πολλῇ κεκαλυμμένον ὀρφ[νῃ].

Carmen vix integrum.

2130 In urbis viciniis reperta ab equite Guidi.

Θ
ΦΡΟΝΤΙΖΕ·ΩCΖΗCΠΩCΚΑ
ΛΩCΤΑΦΗCΕΕΚΑΙΖΗCΟΝΩC
ΖΗC·ΟΚΚΑΤΩΓΑΡΟΥΚΕΧΙC·
ΟΥΠΥΡΑ·ΝΑΨΕΟΥΔΕΔΙΠΝΗCΕ·ΚΑΛΩ
ΕΓΩΛΕΓΩCΟΙΤΑΥΤΑΠΑΝΤΑΠΙΡΑCΑC
ΕΝΤΕΥΘΕΝΟΥΘΙCΑΠΟΘΑΝΩΝΕΓΙΡΕ

Edidit Garrucci *bull. arch.* 1861 p. 37; viderunt etiam Detlefsen et Kiessling, quorum notas vide ibidem; repetii epigr. p. XV 646*a*.

2 ΤΑΦΗCCΕ Garr. ΤΑΦΗCΕΕ teste Kiesslingio — 3 ΟΚΙΑ ΤΩ Garr. ΟΚΚΑΤΩ Kiessl. Litterarum formas ΕCΩ ubique reposui.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)].
Φρόντιζ', ἕως ζῇς, πῶς καλῶς ταφήσεαι,
καὶ ζῆσον ὡς ζήσει[ς]· κάτω γὰρ οὐκ ἔχεις
οὐ πῦρ ἀνάψε, οὐδὲ διπνῆσαι καλῶ[ς.
ἐγὼ λέγω σοι ταῦτα πάντα πειράσας·
ἐντεῦθεν οὐδεὶς ἀποθανὼν ἐγείρ[εται.

2131 Tabula marmorea; sub titulo sceletum humanum expressum. Tribus quattuorve annis ante a. 1773 Romae vidit Ivvenativs, testans simul ex villa Buronia in Angliam transportatum esse. Prope Antium a. 1776 lapis effossus Dallaway, qui de anno certe erravit. In subterraneis musei Britannici vidit Mveller.

ΕΙΠΕΙΝΤΙCΔΥΝΑΤΑΙ
CΚΗΝΟCΛΑΙΠΟCΑΡΚΟΝ
ΑΘΡΗCΑCΘΕΙΠΕΡΥΛΑC
ΗΘΕΡCΕΙΤΗCΗΝΩ
ΠΑΡΟΔΕΙΤΑ

Iuvenatius ad Livii fragm. libri XCI p. XL ed. Lips.; Dallaway *anecdotes of the arts of England* p. 330; inde Welcker syll. 67; adhibitis Odofredi Muelleri schedis Franz 6309.

Εἰπεῖν τίς δύναται σκῆνος λαιπόσαρκον ἀθρήσας,
εἴπερ Ὕλας ἢ Θερσείτης ἦν, ὦ παροδεῖτα.

2132 Sine loco.

ΤΕΝΤΙCΕΤΕΥΞΕΝΑΡΙCΤΟΝΑΔΕΛΦΙΟΝ
ΕΙΚΟΝΙCΕΜΝΗ

Cod. Barb. XXX 136 f. 69; inde edidi mus. Rhen. 34, 191.
Τίντις (? Γέντις?) ἔτευξεν ἄριστον ἀδέλφιον εἰκόνι σεμνῇ.
Nec veram hanc lectionem nec integrum esse titulum spondeo.

2133 Romae in museo Victorio Lvp. In museo Kircheriano Brvn. Rvgg. ego. Tabula est marmoris rubri, in qua litterae colore albo pictae.

ΩΙΗΡΩΙΘΕΣΑΝΤΟΔΕΠΑ
ΝΕΔΟΣΚΛΥΜΕΝΟΥΔΩ
ΓΕΝΕΙΗΣΑΝΤΙΤΑΔΕΙΣΒΙΟ
ΞΑΜΕΝΩΙΑΡΕΤΑΣΕΙΝΕ
ΟΓΟΣΩΙΣΘΕΝΑΡΗΓΥΜΝ
ΠΡΟΣΕΥΣΕΒΙΗΝ

Descripsi. Edidit Lupus epit. Sev. p. 41 (inde Franz 6314); Brunati mus. Kirch. 114; Ruggiero *cat. mus. Kirch.* I 7.

Nomen --]μι ἥρωι θέσαν τόδε πα......
κλειν]ὸν ἔδος, Κλυμένου δώ[ματ' ἀμφιφυομένον,
ἄρτι] γενειήσαντι, τὰ δ' εἰς βίο[ν ἴσα γεραιοῖ
δε]ξαμένῳ, ἀρετᾶς εἵνε[κα καὶ σοφίας·
ὧι] λόγος, ὧι σθεναρῇ γυμν[ὰς πάλαιν. .....
.. πρὸς εὐσεβίην ....

Plura supplenda proposui epigr. add. p. 528 n. 552*a*, quae partim falsa, partim nimis incerta sunt quam quae hoc loco repetam.

2134 Reperta m. Iunio a. 1862 in vinea Nardi extra portam Piam sita (*Tor Sanguigna*) Act. In villa Volkonsky ego.

ΜΕΙC
ΠΡΩΤΟ
CΒΙΟΤΗΝΤΑΙ sic
ΗΝΕΝΑΥCΟΝΙΗ sic
ΑΙΕΙΔΕΜΝΗΜΗCΕΦΥΛΑ
ΞΟΜΕΝΩCΠΑΡΕΟΝΤΑ
ΕΙΝΕΚΕΝΗCΕΙΑCΕΙΝΑΙΚΑ
sic ΤΑΓΑΙΗC
sic ΟΙΔΕΜΕΝΕΝΘΑΛΙΗCΕΟΛΗ
CΟΜΕΘΑΟΥΔΕΠΑΛΑΙCΤΡΑ
ΑΜΦΟΤΕΡΗCΑΡΕΤΗCCΗC
sic ΕΡΙΔΕΥΟΜΕΝΟΙ
ΟΙΟΙCΜΕΝΘΑΛΙΗCΙΛΥΡΟ
ΚΤΥΠΟCΩCΔΕΚΡΑΤΑΙ sic
sic ΑΜΦΙΠΟΛΗΒΙΟΤΟΥ
ΘΟCΕΧΩΝΕΘΑΝ

Descripsi et edidi epigr. 663, postmodo rursus contuli. Habent acta ministerii pontificalis commercio praepositi, unde excerpsit Henzen. Cf. A. Nauck *mélanges gréco-romains tirés du bulletin de l'acad. de St. Pétersb.* IV (1880) p. 655.

. . . .
. . . Βιοτὴν [γ]αίῃ ἐν Αὐσονίῃ.
καὶ δὲ μνήμῃ σε φυλάξομεν ὡς παρεόντα
εἵνεκ' ἐνηείας εἵ(ν)εκά τ' ἀγ[λ]αΐης.
ο[ὐ]δὲ μὲν ἐν θαλίῃ σέο λῃσόμεθα, οὐδὲ παλαίστρῃ,
ἀμφοτέρης ἀρετῆς σῆς ἐ[π]ιδευόμενοι.
οἷ[ο]ς μὲν θαλίῃσι λυροκτύπος, ὡς δὲ κραταιὸ[ς
ἀμφὶ π[ά]λῃ βιότου [ἄν]θος(?) ἔχων ἔθανε[ς.

2135 In museo Kircheriano tabula marmorea.

. . ΛΑΒΡΟΙΕΙΟΝ · ΠΑΝΤΕCΓΑΙ
ΘΟΥΝΗΜΗΝΓΑΡΠΑCΙΠΡΟCΗΝΗC ·
ΚΑΙCΤΕΦΑΝΟΥCΕΦΟΡΟΥΝΠΟΛΛΑC ·///
ΡΟΙCΙΝΕΧΡΩΜΗΝ · ΚΑΙΤΑC//////////
ΕΚΟΙΜΩΜΗΝΚΑΙCΙΡΩΙ//////////
ΕΝΔΕΔΥΜΗΝΔΕΤΟCΩ//////////
CΙΧΡΩΜΑCΙΘΕΙΟΙC ·
ΚΑΛΛΟCΕΧΟΥCΑΤΥΠΟΙC//////
ΤΑΦΗCΕΤΥΧΟΝΜΕΤΑΤΟΥΤΟ
ΚΑΙΖΩΚΟΥΚΕΘΑΝΟΝΤΟΙΟΝ
ΤΑΦΟΝ

Descripsi. Edidit Welcker mus. Rhen. III (1845) p. 262; inde Franz 6306 (ego epigr. 610). Denuo Ruggiero *catal. mus. Kirch.* I 8.

Legendum sic fere:

. . . . ἀλ]λὰ βρέσιον.
πάντες γάρ [μ' ἐπό]θουν, ἤμην γὰρ πᾶσι προσηνής,
καὶ στεφάνους ἐφόρουν, πολλοῖ[ς δὲ μύ]ροισιν ἐχρώμην,
καὶ . . . . . ἐκοιμώμην καὶ στρώμ[ασι καλοῖς,
ἐνδεδύμην δὲ τὸ σῶμ[α . . . . .]σι χρώμασι θείοις,
κάλλος ἔχουσα τύποισ[ι]· ταφῆς ἔτυχον μετὰ τοῦτο
καὶ ζῶ κοὐκ ἔθανον τοῖον [ἔχουσα?] τάφον.

Versus 4 et 5 nunc lapide inspecto paullo aliter legendos video atque olim feceram; et v. 4 quidem *lecti* vocabulum requiritur, fortasse καὶ [κ]λε[ίναισιν]; v. 5 non verum videtur quod Welckerus invenit [ἰσθέμα]σι, potius [κρηπῖδε]σι vel [πανσιδί]σι sim. Incertum etiam v. 7 Welckeri supplementum.

2136* Urbana videtur esse. Florentiae in aedibus Riccardianis.

ΟΠΑΥCΙΛΥΠΟC
ΟΙΚΟCΟΥΤΟCΕCΤΙΝ
ΑCΦΑΛΩCΕCΤΙΔΕ
ΚΑΙCΙΓΑΝΑΚΙΝΔΥ
ΝΟΝΓΕΡΑC

Descripsi. Edidit Gorius inscr. Etr. I p. 90, 20; Osann syll. p. 501, 51; Franz 6308. Extat accurate descripta in cod. Burmanni F 3 p. 146.

Ὁ παυσίλυπος οἶκος οὗτός ἐστιν ἀσφαλῶς·
ἔστι δὲ καὶ σιγᾶν ἀκίνδυνον γέρας.

Cf. epigr. 1137 et Bergkii nota ad Simon. fr. 66.

2137 Reperta tabula marmorea in Esquiliarum sepulcreto; nunc in museo Kircheriano.

ΝΩΙ
ΝΟCΧΡΥCΑΟΡΟC
ΔΩΔΕΚΕΤΗCΔΕΠΕΛΩ
CΟΤΙΔΑΙΜΟΝΕCΑΥΤΟΙ
ΑΤΕΚΜΕΡΟΠΩΝ
ΝΕΝΑΥCΩΝΙΔΕCCΙΚΟΡΑΙCΙΝ
ΙΑ·ΠΡΟΥΦΕΡ ΛΟCΥΝΗ
CCΙΚΕΚΑCΜ ΜΕΝΑΙΔΩC
ΛΑΙΟΠΗC
ΕΧΟΡΕΙ

Descripsi. E. Brizio *pitture e sepolcri scoperti sull' Esquilino* (Romae 1876) p. 43 n. 74; inde ego epigr. add. 688*a*; Henzen CIL VI 6711.

4 ΥCΟΤΙ Briz. — 6 ΟΝΕΝΑΥ Briz. — 7 ΙΑΠΡΟΥΦΕΡ////ΜΟCΥΝΗ Briz.; ego primam litteram Ι non vidi.

2 Χρυσάορος fortasse nomen patris qui sepelivit; deinde

- - - - - - δωδεκέτης δὲ πέλω
- - - - - - - ὅτι δαίμονες αὐτοὶ
- - - - - ἥρπασ]αν (?) ἐκ μερόπων
τὴν . . . . ον] ἐν Αὐσονίδεσσι κόραισιν,
ἣ . . . . . .]ίᾳ προὔφερ[ε καλ]λοσύνῃ,
- - - κρηπῖσι]ν κεκασμέ[νη, ἣ τ]ὴν μὲν αἰδῶς
ἔσχεν - - - - ἔργα τε Κα]λλιόπης,
- - - - - - - - ἠ]δὲ χορεία
- - - - - - - - -

2138 Romae apud Io. Bapt. Guidium.

ΡΟΝΒΑΙ
ΚΑΙΩΜΑΔΙΟΙCΙΧ
ΥΝΘΜΑΚΕΚΛΟΡ
ΜΑΙΜΟCΙΔΕΚΕΔΝΙ
ΠΑΦΡΟΔΕΙΤΟCΟΜΟΥ
CΠΑΝΘΙΙΑΤΕCΚΟCΥΝΑΙΜΟC
CΟΜΟΥCΤΟΝΑΧΑΙCΤΕΓΟΟΙCΤ
ΔΑΚΡΥΩΝΧΕΟΝΟΥΓΑΡΕΔΩ
ΝΟΥΚΕΡΑΤΟΥCΘΑΛΑ
C Φ

C. L. Visconti *giorn. arcad.* 1856 vol. 144, 56, 84; inde ego mus. Rhen. 34, 192.

- - - - - - - - -
- - - - καὶ ἀμαδίοισι χορεῖαι
- - - - εὖν[ε]μα κεκλάμ[ενος
- - - - ἔ]μακες ἰδὲ κεδνὴ [παράκοιτις?
- - - - Ἐ]παφρόδειτος ἐμοῦ
- - - ἄλοχ]ος Πανθήα τ' ἴσα[ι] σύναιμος
- - - πάντε]ς ἐμοῦ στοναχαῖς τε γόοις τε
- - - - δακρύων χέον· οὐ γὰρ ἴδω[κεν
μοῖρα ἰδεῖν ἄλοχ]ον, οὐκ ἐρατοὺς θαλά[μους]ς.

2139 In repositis musei Capitolini tabula marmorea.

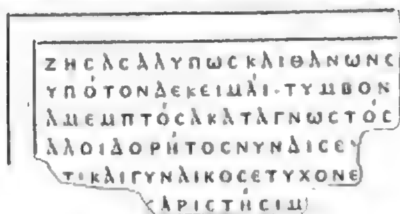

Descripsi et edidi epigr. 728. — Accentuum rationem non intellego.

Ζήσας ἀλύπως καὶ θανὼν [ὡς δεῖ θανεῖν
ὑπὸ τόνδε κεῖμαι τύμβον .....
ἄμεμπτος, ἀκατηγόρητος ......
ἀλοιδόρητος, νῦν δὲ εὐ[δαίμων ἔφυν,
ἔ]τι καὶ γυναικὸς ἔτυχεν ἐ[γγὺς ἐν τάφῳ
καὶ τῆ]ς ἀρίστης ἱμ[ερ]ῶν ....
. . . . .

2140 Lanuvii (*Cività Lavinia*) tabula marmorea reperta in vinea Clementis Rossi prope coemeterium sita.

ΒΙΟΝΑΜΦΙΕΠΩ
ƆΥCΔΥΟΘΡΕΥΑΔΕΠ
ΊΑΤΕΡΩΝΠΑΤΕΡΑC
ΜΟΙCΧΕΥΑΤΟΛΟΙCΘΙΑ
ΡΩΝΘΡΕΠΤΑΓΕΡΟΝ

G. Tomassetti *archivio della società Romana di storia patria* VII (1884) p. 448; Fiorelli *notizie degli scavi* 1886 p. 26 ex ectypo.

V. 1 ΑΜΦΙΕΠΩΙ Tom. — 2 in. ΥC Fior. ƆΥΓ Tom. — 4 ΕΧΕΥΑΤΟ Tom.

Lapis superne uno minimum versu, ab sinistra dimidia fere parte mutilus. Temptavi haec:

. . . .
—◡◡—◡◡— τὸν] βίον ἀμφιέπων (vel -έπω[ν])
—◡◡—◡◡— υἱ]ού[ς] δύο, θρέψα δὲ πά[τρην
Ῥώμην εὐκλείζων καὶ] πατέρων πατέρας.
τύμβον δ' —◡◡— μοι ἐχεύατο, λοίσθια [δῶρα,
—◡◡—◡ φί]λων θρέπτα γέρον[τι ◡—.

2141 Loco q. d. *Tor de' Schiavi* reperta, dein Romae apud Capranesium.

ΩΜΑΘΑΝΟΝΤΟC
ΔΑΜΑCΑΝ
ΟΡΘΡΙΟC·ΑCΤΡΩΝ
ΙΤΑΜΕΝΗΝ

Amati Vat. 9770 in scheda soluta; inde edidi mus. Rhen. 34, 188 sq.

3 ΟΡΟΡΟC· sed in marg. ΟΡΘΡΙΟC.

Τύμβος μὲν possidet – σ]ῶμα θανόντος,
ἐν μοίραι - - - - -] δάμαστον·
ψυχὴν δ' ἐκ ῥεθέων ἀστὴρ γλυκὺς] ὄρθριος, ἄστρων
λαμπρότατος πάντων εἶδεν ἀνα]πταμένην.

Indicavi sententiam.

2142 Cippus elegans in S. Petro et Marcello (Marcellino Don.) Citt.

ΝΥΜΦΕCΥΕΗΠΑΡ
ΘΕΝΟCΕΝΘΑΔΕ
ΚΕΙΜΑΙΠΑ //////
CΑΧΡΟΝΟΝΙ //////
ΝΙCΥCΕC //////////
ΜΟΙΠΑΤΡΙCΤΕΙΑ
ΜΕΑΝΔΡΕΙΑC

Cittadini Vat. 5253 f. 326; ex similibus schedis (Vaticanas dicit) Donius Marucell. A 188 n. 113.

1 ΝΥΜΦΕCΥΝΗ Citt. — 6 ΤΕΙΑ Citt.

Νυμφ...... παρθένος ἐνθάδε κεῖμαι,
π[ληρώσα]σα? χρόνον . . .
ἐσ[τὶ δὲ] μοι πατρὶς [γ]εῖα (l. γαῖα) Μεανδρεία ...

2143 Ad radices montis Quirinalis lapidis marmorei fragmentum insertum parieti domus privatae intra (iuxta?) aedes Monialium quas Muratas vocant.

ΕΝΖΩΟΙCΑΡΕCΑ
ΒΙΩCΑΝΤΑΕΤΩ
ΚΟΙΤΩΝΟCΕΧΩΝ
CΕΒΑCΤΟΥΜΕΓΑΛΟΥ
ΚΑCΙΓΝΗΤΟΙCΛ

Cod. Barber. XXX 182 f. 93'.

1 Ἐν ζωοῖς ἀρέσα[ντα — 2 βιώσαντα ἔτη[ν .. — 3 κοιτῶνος ἔχων [φροντίδα simile] Σεβαστοῦ μεγάλου -- 5 κασιγνήτοις λι[π...

Fuerat defunctus a cubiculo Augusti. Versus fuerunt pessimi.

2144 Fragmentum marmoreum apud virum clarissimum D. Bindum Simonem Perusinum die XII Dec. 1745 Gor.

..Θ..
ΡΩΠΟΛΛ
ΑΛΑΪΔΗΣ
ΟΝΑΚΜΗΝΑ
ΤΕΙΠΕΝΟ

Gorii sched. Marucell. A 213 in scheda soluta.

Carminis sepulcralis fragmentum. V. 1 moriendi vel mortis vocabulum (θα[ν...). 3 Ἀΐδης, 4 ἀκμήν, 5 εἶπεν sim.

2145 (Romae) in S. Eusebio.

ΗΣΙΤΥΜΑΤΟΝΔΡΟΜΟΝΕ
ΥΤΗΤΗΔΕΝΙΛΑΙΝΕΗ

Cittadini Vat. 5253 f. 325; Donius sched. Marucell. A 188; ex libro Me....ier (Menestrier?) Marini Vat. 9118.

1 extr. Ε om. Citt. — 2 ΤΗΔΕΝΤΑΙΝΕΝ Citt. ΤΗΔΗΝΙΛΑΙΜΕΝ Don. ΤΗΔΗΝΙΛΑΙΝΕΗ Mar.

Videtur ubique Ε forma fuisse.

- - - ζα]ῆς [π]ύματον δρόμον ἵ[σχεν?
- - - - τῇδ' ἐνὶ λαινέῃ.

2146 Locus non indicatur.

ΛΑΡΕΚΑ
ΟϹΩΝΑΠΩ
ϹΕΚΑΙΟΡΦΑΝϹ
ΕΤΕΛΕΖΕΝ
ϹΕΙΟΚΛΛΟΝΖ
ϹΑΚΑΛΑΚΑΙΚ
ΙΤΟΛΗ

In schedis Philippi Bonarrotii apud Gorium sched. Marucell. A 6. Videtur carmen sepulcrale fuisse, sed nihil expedio.

2147 Romae, ut videtur, fragmenta duo.

a

ΦΙΑΤΡΟΝΕΜΟΙΖ
ΡΕϹϹΟΝΑΤ
ΗΗΜΕ
ΑΜΒ
ΑϹΕ

b

·ΙΗΜΑΠΑ
ΥΝΑϹ
ΙϹ
Ε ////////// ΟΥ
ΡΩΝΦΑΟϹ
ΕΞΟΧΙ ΔΑΜΜΙΝ
ΕΝΜΕ ΛΘΡΩΝ
ΑΙ ΕΥ ΦΡΟϹΥΝΑ

Visconti sched. cod. Paris. 9697 f. 41.

Nihil certi de elegiaco hoc carmine affirmare possum: vel φίλτρον vocabuli notio incerta, fortasse mater filiam vel maritus uxorem adloquitur defunctam φίλτρον ἐμοὶ ζ[ωῆς κτλ'.

Dorica dialecto usus est poeta doctus, non tamen nimis severa: ἔξοχα δ' ἀμμιν (*b* 6), εὐφροσύνα (*b* 8), [... σ]ύνας (*b* 2). Legi possunt praeterea *a* 2 κρέσσον (ad φίλτρον fort. referendum) vel κρέσσονα, *b* 5 [μεγ]άρων φάος? *b* 7 [ἐξέφυγ]εν? μελάθρων.

2148 Delphio. CITT. In aedibus olim Delfiniorum, nunc Alfieriorum ad Capitolium PTOL.

Κ· Λ
Ν·ΥΥΧΑΙϹΙ·ΒΡΟΤΩΝ
ΟϹ·ΕΙΗϹ·ϹΚΟΜΕ
ΙΖΩΓΑΦΕΘΑΥΜΑϹΙΕ
ϹΑΝΑΚΤΟϹ·ΑΠΩ
ΔΕΤΕΧΝΗΝ
ΟΦΗΝ·ΛΑΟΔΙΚΙΑ·ΠΑΤ
ΛΥΚΟΙΟΠΕΡΙΡΡΥΤΟ
ΤΥΜΒΩ
ΝΗϹΥΝΓΑΜΟϹ
ΕΝΗΙ

Cittadini Vat. 5253 f. 322; schedae Ptolomei cod. Sen. VIII 3, 203; inde Murat. 1775, 8; hinc Franz 6317, ego epigr. 673.

Inter singula verba interpunxit Cittadinius, fortasse de suo.

1 Λ om. Ptol. — 3 ΕΙΗϹ·ϹΚΟΛΛΕ Ptol. — 4 om. Citt. — 6 om. Murat. — 7 ΦΗΝΛΑΟΛΙΚΙΑΠΑΤ Ptol. — 8 ΛΥΚΟΙΟΥ·ΠΕΡΙΡΙΤΥϹ Citt. ΛΥΚΟΙΟΠΕΡΙΡΥΤΟ Ptol. — 11 ΕΝΗ Ptol.

Faciam quod solum certa ratione fieri potest, ut singula disticha quomodo disposita fuerint significem:

- - - ἦν ψυχαῖσι βροτῶν - - - ος εἴης
- - - - - -, ζωγ[ρ]άφε θαυμάσιε
- - - - ος ἄνακτος - - - ο δὲ τέχνην
- - - - σ]οφὴν Λαοδίκια πάτ[ρη,
ἄστυ [σοῖσι] Λύκοιο περίρρυτο[ν· ἀλλ' ἐνὶ] τύμβῳ
θῆκε - - -]νη σύνγαμος [ἀχνυμ]ένη.

2149 Romae ad S. Petrum in Vinculis (eodem loco, quo Heracleistarum synodi xysticae tituli nn. 1102—1110 reperti sunt) tabula marmorea magna inventa.

ΙΑΙϹ
ΟΤΕΔΕ
ΕΡΟΝΕ
ΗΔΕΤΟΙΕΚ
ΛΥΣΙΠΟΝΟΣ
ΕΡΓΩΝΔΥΣΚΑ *μάτων*
ΚΡΑΙΠΝΟΤΕΡΟ
ΙΕΣΟΚΑΡΦΑΛΕΟ
ΝΑΙΜΗΝΗΕΛΙϹ
ΜΟΙΡΗΝΙΣΟΛΑ *χῆ?*
ΑΛΛΑΠΟΝΩΝΙ
ΜΟΙΡΑΠΟΛΥΛΑ *ιστος*

Fiorelli *notizie degli scavi* 1885 p. 68.

Videtur athletae epitaphium, cuius saepius iterata sententia haec perspicitur: '*fatum te vita laborum certaminum aerumnarum plena exsolvit,*' velut v. 4 ἡ δέ τοι - λυσίπονος (μοῖρα) - ἔργων δυσκα[μάτων σῶι' ἀπέπαυσε coll. v. 11. 12. Adiectivum novum ἰσολαχής (v. 10) paene certum videtur.

2150 In domo Georgii Trapezuntii SIGN. In domo quadam iuxta S. Marcellum SAB. MET. Cardinalis Carpensis in basi marmoris nigri PIGH. Sine loco LIG.

ΛΙΘΟΖΟΟCΕCΧΡΟΑΛΕΥΚΟΝ
ωΝΚΑΛΛΕΙΤΕΚΤΟCΥΝΑC

Sylloge Signoriliana cod. Chis. V 168 f. 101ᵛ litteris minusculis; Sabinus Ottobon. 2015 f. 93ᵛ, Marcian. X 195 f. 128ᵛ (Metellus Vat. 6039 f. 315), apud quos adhaeret titulus epitaphio supra n. 1405. Seorsim habent Pighius Berol. f. 67 et Ligorius Neap. VII 460; ex Pighio Franz 6320.

1 ΝΘΟΖΟΟC Pigh. — 2 ΚΑΜΕΙ Sign. Sab. ΚΑΜΕΙ Lig.

. . . . . λιθοξόος ἐς χρόα λευκὸν
. . . . . ων κάλλει τεκτοσύνας.

Cf. epigr. 1107.

2151 In portica monasterii S. Laurentii extra urbem. Litterae pessimae.

ΖΗCΑCΗΔωΛ
ΑΜΦΟΤΕΡΟΥ
ΟΙΠΡΙΝΕΜΟΥ
ΤΟΥΤΟΓΑΡΗΝ
5 ΟΥΚΑΡΕCΗΜC
CΗΜΑΔΕΜΟΥ

Descripsi. Lectio v. 1 non certa.

Sunt versuum exordia: Ζήσας ἤδ' ... | ἀμφοτέρων - | οἱ πρὶν ἐμοῦ [γενέσθαι? - | τοῦτο γὰρ ἦν - | οὐκ ἄρ' ἐς ἡμε[τερ.. - | σῆμα δέ μου ...

2152 Romae *nell' area della villa già Giustiniani-Massimo-Lancellotti, ora della Banca Italiana* fragmentum marmoreum repertum.

κα ΙΑΝΑΥΔΟC
ΕΓΥΝΑΙΚωΝ
συ ΝΒΙΟΝΑΠΛΗC
ΙΡΕΕΟCUΝΗ
5 ΘΗ

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1885 p. 186.

2153 In Palatino fragmentum marmoreum.

ΠΑΤΡΙC
ΠΕΝΤΕΦ
ΤΟΝΜΗΔ
ΟΚΤΑΚΙΜ
5 ΟΙΠΙCΥΡΕ
ΕCΤΡΙCΑΓ
ΔΟΙΑCΟΙΕ
ΑΙCΛΕΠΙΑ

Ex Mommseni apographo edidi epigr. 1121.

Conieci olim aenigma esse ex eorum fere genere quae Metrodori ἐπιγράμματα ἀριθμητικά feruntur Anth. Pal. XIV 116 sqq., quae satis incerta est coniectura. Hexametri fuerint an disticha nescio.

2154 Romae ad viam Sacram tabula marmorea inmissa parimento hemicyclii cuiusdam, quod versus viam Sacram patet.

. . . . Ν . . . . . ΠΑΤΕΡΑ
. . . . ΝΑΝ . . . . ΙΠΟΛΛΩΝ
. . . . ΟΡΕΩΝΚΑΙ

margo

Fiorelli *notizie degli scavi* 1878 p. 341; Lanciani *bull. comm.* VI (1879) p. 239.

2155. 2156 Fragmenta duo, quae nunc aut perierunt aut latent, coniectura fortasse non vera inter eos titulos relata, qui prodierunt ex monumento libertorum et servorum Liviae Augustae reperto a. 1726 in vinea Iosephi Bonci sita ad sinistram viae Appiae pedes fere DCCC ultra miliarium primum.

ΟCΗΕΔ
ΕΝΙΗC

Ghezzi *camere sepolcrali de' liberti e liberte di Livia Augusta* ect. (Romae 1731) tab. 22, 26; inde Henzen CIL VI 4322.

Carminis fragmentum; v. 2 παρθ]ενίης?

ΟΥΛΕ
ΥΧΑΙ
ΑΙΔΕΕ
5 ΜΑ

Ghezzi l. s. tab. 31, 7; inde Henzen l. s. 4326.

2157 Romae in vinea Codini columbarii tertii fragmentum.

Ιω
ΙΕCΟ
ΝΟCΒΙΟ
5 ΝΤΟΤΑΙ
ΑΛΟΧΟ
ΙCΤΙΤ

Descripsi. Henzen CIL VI 5520.

Vv. 1 et 2 om. Henz. — v. 3 ΕCΘ Henz. — 5 extr. ΤΑΕ Henz. — 7 ΝΕΤΙΤ Henz.

Fuit carmen.

2158 Ad D. Martini e regione Montium.

ΔΑΤΙCΗCΗΜΑΙΜΑΙ
ΖΟΝΟCΑΝΤVRΙ
ΟΙΟ

Manutius Vat. 5421 p. 670.

Videtur versus hexameter, quem non intellego.

2159 In Vaticano museo lapidario fragmentum.

Descripsi.
Versus fuerunt: ἀδε]λφὸς ἀλ[σν...
βαι]ῇ τε φύλ[η τι.
. . . . .

2160 In S. Ioannis Lateranensis pavimento.

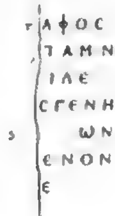

Cittadini Vat. 5253 f. 325.

2161 In vinea D. Bartholomaei Zarandi.

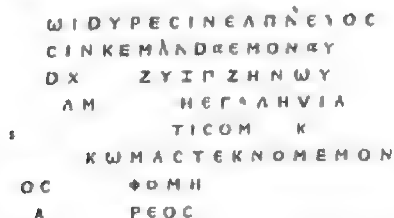

Sched. Suaresii Vat. 9140 f. 4.

V. 1 ω littera ex A correcta; paullo post fuit ΕΑΝΠΕ//ΥΟC, sed pro ΝΠ superscriptum ΠΝ — 2 octava littera Ν ex Ρ videtur correcta — 4 extrema littera incertum A an Ω sit — 5 extr. Κ littera videtur expuncta.

Apographum multifariam correctum restitui nequit; v. 3 Ζήνων? v. 4 μεγάλη υἱῷ? v. 6 τίκτειν ἐμέ, v. 7 [τεθ]ρέμμ[ε] sim. Fuerunt versus.

2162 In S. Petro et Marcello Man.

Manutius Vat. 5241 f. 326; Cittadini Vat. 5253 f. 322'. 326 et Marcian. p. 157.

1 ΗΗΘΟCΗΗΑΥΓΕΡΩΝ Citt. f. 322' — ΚΑΙ Man. ΚΑ// Citt. f. 326 et Marc. Ι-| Citt. f. 322' — 2 ΑΝ Man. ΑΝΗ Citt. f. 322'.

Carminis frustulum: ἄνθος θηλυτέρων καὶ (vel κατὰ) χῶρον ἀνή-λ[ιον?

2163 Romae in fundamentis ecclesiae SS. Cosmae et Damiani fragmentum ansatae sarcophagi tabulae repertum.

Notizie degli scavi 1879 p. 39 et 1881 p. 56.
1 extr. ΤΕ 1881 ΤΘ 1879 — 2 ΛΛ om. 1881.
Carmen sepulcrale fuit: v. 2 ὤλετο κού[ρη.

2164 In S. Ioannis ante Portam Latinam.

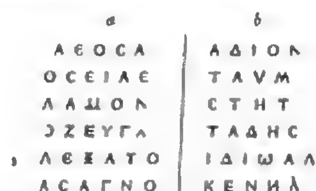

Sched. Suaresii Vat. 9140 f. 23.
Nil nisi singula verba perspicio; pag. a v. 3 θά]λαμον, v. 4 Ζεύς?, v. 5 παρε]λέξατο, v. 6 ἀγνο-; pag. b v. 3 ἔτη, v. 5. 6 ἰδίῳ ἀν[έθη]καν?

2165 In porticu S. Pauli extra muros tabula marmorea undique calce oppleta.

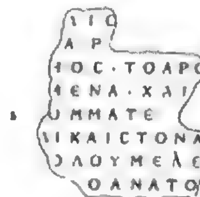

Descripsi.
Sepulcrale carmen arguunt vocabula στοναχή (v. 6) et θάνατος (v. 8); v. 7 fort. οὐ μέλε[ι.

2166 Romae in villa Volkonsky.

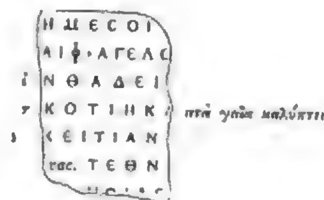

Descripsi.
Versus fuerunt.

2167 *Roma al termine della via delle sette chiese, di fianco alla basilica di S. Sebastiano sulla via Appia.*

ΝΕCΟΡ/
ΚΑΚΟΛ
ΠΑΝΤΩ.
ΞΑΝΥCΑC

Fiorelli *notizie degli scavi* 1876 p. 142.
Carminis sepulcralis fragmentum.
1 ἐνερᾶ[ς, 3 sq. πάντω[ν δὲ] μόχθων ἀτρεκὲς ἐ]ξανύσας sim.

2168 Inter coemeterium Callisti et cryptam Lucinae.

ΙΜΕΝΟΣΑΙΔΟΙΟΣ ...
ΑΙΔΥΣΚΟΛΕΔΑΙΜΩΝ

De Rossi *Roma sotterr.* III 358.
Carminis sepulcralis frustulum: ἀποφθ]ίμενος, αἰδοῖός τε [καλός τε] — δύσκολε δαίμων.

2169 Romae in coemeterio S. Mariae Transtiberinae litteris optimis.

ΓΟΙCΚΑΙΑ
ЄΙ
CΚЄΥΑCΘЄΙCΑΝ
κατὰ vel ὑπὸ γ ΑΙΑΝЄΘΗΚΑ
5 CΑΔЄΛΦΟΙC
ЄΝΟCΚΑΙΘЄΛΩΝ

Marini Vat. 9133 f. 263.
Videtur oratio poeticis coloribus ornata; v. 6 θέλων.

2170 In Vaticano museo lapidario.

Ω
ΜΦΗΤЄΚΥΡ
ΝΥΜΦΗ
ΧΡΟΝΙΩΝΑ

Descripsi. Ex schedis Thorlacii Franz 6725.
Versus fuerunt: v. 2 νύμφη τε κυρ[ία].

2171 Fragmentum a Fortunatis effossum incertum utrum ad locum q. d. *Tor de' Schiavi* an in fundo q. d. *Roma vecchia*, nunc in repositis musei Laterani.

ΑΝΟΝ
ΝΩΝΦΑΟC
ЄΝΤΥΜ
ΛΗΚЄΘΟΡΩ
5 ΓΝΟΥCΚΛΑΥ
ΝΟΗCΤΥΜΒΟΝ
ЄΝΟC

in parte aversa titulus antiquior Latinus:

RIB · L *ibr. q(uaestorius)*
AB · AERA *rio*

Ex Bormanni apographo Henzen CIL VI 1835, qui Latina supplevit.
Fuerunt tria disticha mulieris sepulcro inscripta et sic fere disposita:

. . . .
. . . . ἔθ]ανεν·
. . . . ων φάος [ἠελίοιο
. . . . . ἐν τύμ[βῳ . . . . .] κεῖθ' ὁρῶ.
. . . . ἀπα]γγελὼς κλαῦ[σεν, ἔδειξα,
. . . . . . νης (nomen) τύμβον [ἐπερχόμ]ενος sim.

2172 In sarcophagi fragmento Gor. loco non indicato.

ЄΜΩΝΛЄΧЄΩΝCΩΦΡΟCΥΝΗ

Edidit Gorius I p. 276, 15; inde Franz 6323 *b*.
-- ἐμῶν λεχέων· σωφροσύνη --

2173 In agro Romano reperta a. 1740, nunc Volaterris in museo Guarnaccio Gor.

ΔЄΚΑΛΟΥΜ
ΗΝЄΙΚΟCΙΔЄΗ
ΠΛΗΡΩCΑCΑ
ΚΟΜΟΥΔΟΥ
5 ΓЄΝЄCΙΟΙC
ΝΤΑ ΔЄΚЄΙ

Gorius sched. Marucell. A 6, ed. III app. p. 258 n. 334 (cf. p. 241); hinc Franz 6323 cf. add. p. 1266.
Videntur carminis sepulcralis male facti reliquiae, eiusque fortasse christianae mulieri positi.
1 nomen δὲ καλοῦμ[αι — 2 εἴκοσι δὲ ἡ[μέρας? — 3 πληρώσασα — 4 sq. Κομόδου γενεσίοις inepte Franzius — 5 ἐ]νταῦθα κεῖ[μαι?

2174 Romae in S. Clementis, in sacello Sanctae Catharinae Svar. In pavimento (nihil ultra) Don.

ΛΟΥΤΡΟΙCΑЄΝΑΟΙCΙΑΘΥ
ЄΝΙΔΟΖΑΝЄΩΓЄΝЄΤΗ
ΠΑCΑΡΟΛΩΜΙЄΝΟCΚ

Suaresius Vat. 9140 f. 28 et f. 127. Ex schedis Vaticanis Marinii nescio quibus, qui petiit ex Suaresianis, ed. A. Mai script. vet. coll. V 180; hinc Osann *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1839 p. 56; ex Osanno Franz 6322. Alterum exemplum habet Donius sched. Marucell. A 293 ('descripsit amanuensis meus').

1 ΛΟΥΤΡΟΙΒΛЄΝΑΟΙCΙΛ⌣⌣ Don. — extr. ΑΒΥ Suar. 28 — 2 ЄΝΙ om. Don. — ΔΟΖΑΝ Don. ΑΟΖΑΝ Suar. 127 ΑΟΡΑΝ Suar. 28 — ΓЄΜЄΤΗ Suar. 28 — 3 ΠΑΛ ΡΑΡΟ ЄΝΘЄ / ΛЄΟΝΙΗ Suar. 28 ΠΑΓΤΑΡΟ . . . ΟΡЄΝΟC Don.

Λουτροῖς ἀναλύσα(ς) ἄθλ[ηματα . . . .
δόξαν καὶ γενέτη . . . .
. . .

Cf. epigr. 1077.

2175 Segmentum apud Ianum de Witt, in quo equi marini vestigia Pap. Ex Italia olim attulit I. de Witt, postea in collectionem Papenbroekii migravit Jans.

ΝΩΠΕΝΘΟΣΗΡΑΝΤΟ
ΑΡΗΝΒΙΟΤΟΥΤΟΣΣΟ
ΟΤΥΜΒΕΕΥΔΗΜΑΣ
ΝΟΑΠΕΤΡΕΣΣΙΝ
5 ΕΙΣΜΗΝΑΣ
ΟΝΟΝ·ΒΑΣΚΑ
ΝΕΟΣΟΥΔΕΓΕ
ΤΘΟΝΕΧΩΝ

Papenbroek in cod. Burmanni F 3 f. 4'; Dorville in eodem codice scheda non numerata. Edidit Oudendorp orat. p. 16, 16; Ianssen mus. Lugd. Bat. inscr. p. 47 n. 14 tab. VII. Extare dicitur in codice Dorvilliano n. 6, unde transcriptam ab Od. Muellero edidit Franz 6315.

1 ΑΙΩΠΕΝΘΟΣ Dorv. — 2 ΤΟΣΣ.. Papenbr. — 3 ΤΥΜΒΕΥΔΗΜΑΣ Dorv. 6 — 6 ΟΝΟΝΙΒΑΣΚΑ Papenbr. — 7 ΙΕΟΣ Ianss. — ΟΥΔΕΤΕ Dorv. 6 — 8 ΘΟΝ Ianss.

Sunt carminis sepulcralis reliquiae; 1 πένθος ἤραντο? 2 βιότου τέρσος, 3 τύμβε, [σ]ὺ δ' ἡμᾶς, 5 τε]ούς μῆνας? 6 μ]όνον? deinde Hades increpatur βάσκανος, ut qui iuvenem rapuerit nec senes parentes νέος οὐδὲ γε[ραιὸς sim. — 8 το]ῦτον ἔχων scil. vitae.

2176 In villa Casali (in monte Caelio) fragmentum marmoreum. Litterae minutissimae.

ΛΦΩΛ
ΝΑΛΩΜΑ
ΔΕΕΝΓΕ
ΑΙΣΑΘΡΟ
5 ΙΣΜΑΙ

Lanciani *bull. comun.* 1886 p. 154.
Nihil proficitur eo quod v. 1 [ἀδε]λφῷ, v. 2 [ἀ]νάλωμα legi videtur.

2177 In villa Casali repertum fragmentum.

ΙΤΕΔΕΜΑΣΔΕΤ

Lanciani *bull. comun.* 1886 p. 93.

2178 In Esquilino sepulcretum antiquissimum rudderatum, in quo cippus Tiburtinus inventus.

ΝΟΣΜΑΣ
ΣΑΛΙΗΤΑ
ΧΑΙΡΕ

Lanciani *bull. comun.* VIII (1880) p. 34.
. . . ος Μασταλιῆτα χαῖρε.

2179 Romae apud puellas mendicantes Fabr. Lyr.

ΔΗΔΥΙΕ
Ν·ΔΔ'ΜΙ
ΜΑΣΕΖ
ΗΣΕΕΤΗ
5 ·J·Ꮮ

Edidit Lupus epit. Sev. p. 36 (inde Murat. 1627, 14); Fabretti I 303. Repetiit Franz 6335.

1 ΑΛΑΥΙΕ Fabr. — 2 ΝΔΑΜΙ Fabr. — 5 ΙΖ Fabr.

Nihil lego nisi ἔζησεν ἔτη ιδ' vel ιζ'. — V. 2. 3 Franz μηνάς.

2180 In ecclesia Transtiberina Sanctae Mariae in capella ad hortos Pamphilina.

ΛΑΙ ΟΣ
ΟΚΡΙΤΗΝ
ΤΑΕΤΙ·ΙΙ
Ο

Sched. Suaresii Vat. 9140 f. 41.

Credas v. 3 fuisse ζήσαν]τα ἔτη ..; at mulieris nomen fuit velut 'Αριστ]οκρίτην.

2181 Romae in aedibus Meroni (*Via tre Canelle 93*).

ΑΡΙΑΣ·
ΛΑΕΙ
ΕΥΣΕΒΗΣ

Descripsi.

2182 Fortasse peregrinae originis. Anaglypho exsculptum lectisternium in quo duo iuvenes; ante eos mensa; post mensam genius; inferius epigraphe Card.

. . . . ΤΙΧΗΝ
. . . . ΡΟΥ

Ex schedis congregationis propagandae fidei Cardinali *giorn. arc.* XI 229 (= *inscr. ined.* p. 64 n. 429); inde Franz 6727.

2183 In museo Capitolino fragmentum.

Descripsi.
Θ.] κ. - - λωι, [τέκνῳ γ]λυκυτά[τῳ κτλ'.
V. 5 fortasse μῆνας ι'.

2184 Camaldoli in museo cardinalis Passionei Pass. In museo lapidario Vaticano Os. ego.

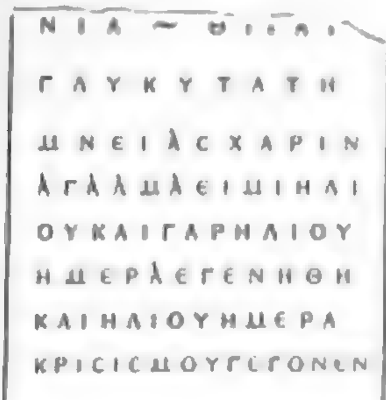

Descripsi. Martorelli theca calam. p. 297 (contra eum Ignarra de palaestra p. 178); Passionei *inscr.* XIV 14; Osann syll. 436, 96; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6731.

1 ΘΥΓ Mart. ΘΥΓΑΤΡΙ Pass. ΘΕΙΑΙ Os. ΘΙΙΑΙ Thorl. ego. Apparet neminem vidisse versum integriorem.

. . νίῳ θυγατ[ρὶ] γλυκυτάτῃ μνείας χάριν. ἄγαλμά εἰμι Ἡλίου· καὶ γὰρ Ἡλίου ἡμέρᾳ ἐγεννήθη(ν) καὶ Ἡλίου ἡμέρᾳ κρίσις μου γέγονεν.

Titulus fortasse christianus.

2185 *Acqua Bollicante — scavi del Drago — marzo 1881.*

Descripsit Lanciani. Edidit Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 108. V. 2 ΣΥΝΒΙ Fior.

2186 Apud Ficoronium.

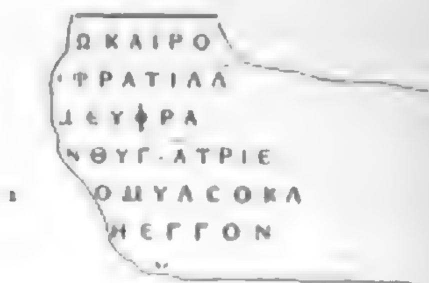

Gorii sched. Marucell. A 6, cui misit Franc. Ficoroni.

1 duo nomina tertio casu posita . . . ῳ καὶ Ῥο . . . — 2 [Γ]ρατίλλα? — 3 Εὐφρά[τ . . . — 3 θυγατρὶ — 6 γλυκυτάτ]ῃ ἐγγόν[ῃ? — 7 [μ(νή)μης)] χ(άριν)?

2187 Ad S. Antonium in via q. d. Nationali repertum basis fragmentum Lanc. In aedibus conservatorum ego. Videtur potius sarcophagi tabella fuisse.

Descripsi. Lanciani *bull. comun.* V (1877) p. 52.

2188 In Lateranensi coenobio in sarcophago, in quo sculptus heros triclinio accumbens una cum aliis illi inservientibus famulis Met. Similiter reliqui, nisi quod Svarsivs (f. 180) haec habet 'in missionis aedibus in Monte Citorio in impluvio in arca marmorea', sine dubio ex Ligorii nescio quibus schedis.

ΗΔΥΣΒΙΟΣΤΟΖΗΝΓΛΥΚΥΤΟΘΑΝΕΙΝΥΠΟΥΙΑ

Ex P(etri) V(arondelli) apographo Metellus Vat. 6039 f. 298'; Manutius Vat. 5237 f. 178; Cittadini Vat. 5253 f. 121. 321, Marc. XIV 116 p. 47; Ach. Statius Vallicell. B 104 f. 177'; ex Ligorio ipso enotatam non habeo, sed inter Ligurianas Ursinus Vat. 3439 f. 99 et Suares. Vat. 9140 f. 54. 180; Smetius ed. f. 110, 19; Boissard ms. f. 136, ed. IV 145; ex Smetio et Boissardo Grut. 843, 5; ex Boissardo Montfaucon *ant. expl.* III 1 p. 112 tab. 57; repetiit Franz 6705. Cf. Letronne *rev. arch.* 1846 III 359.

Ad unum exemplum (Varondellianum) redeunt praeter Metellum certe Manutius Cittadini Statius.

Ἡδὺς βίος, τὸ ζῆν γλυκύ, τὸ θανεῖν ὑπνοδία.

Aliter legit Letronne: ἡδὺς βίος τὸ ζῆν, γλυκὺ τὸ θανεῖν ὑπὸ [φ]ι-[λῶν], temerarie.

Titulus fortasse novicius.

2189 In hortis Iustinianis Ptol. In vinea cardinalis Albani anaglyphum (Silenus asino insidens) Winkelm.

Ζ Ѡ Η Ϲ
Α Ν Α Μ Ν Η Ϲ Ι Ϲ

ivi sono tre uomini, putti quattro,
uno dei quali in mezzo è sopra un
animale Ptol.

Sched. Ptolom. cod. Sen. VIII 2, 56; inde Muratori 1769, 4; Winkelmann *pierres gravées* ad VII 11; repetiit Franz 6706.
Ζωῆς ἀνάμνησις.
Vide ne sit novicia.

2190 Romae reperta urna octangula, in qua exsculpti homines tres in lectis accubantes; a. 1731 Eugenio principi Sabaudensi dono data ab Clemente XII p. m.

Η Λ
Ν Ο Μ Η Ν
Ο Υ Κ Ι Μ Ι · Ο Υ
Μ Ε Λ Ι Μ Ο Ι

Leo Ghezzi cod. Ottobon. 3109 f. 64; unde edidit Lanciani *bull. comun.* X (1882) 230.
Lege οὐκ ἤμ]|ην, [ἐγε]νόμην· | οὐκ (ε)ἰμί· οὐ | μέλει μοι.
Cf. Th. Gomperz *archaeologisch-epigr. Mittheil.* V 149.

2191 (Romae) in regione Trivii in aede S. Apostolorum in mensola marmorea per pavimentum Acc.

Α
Λ
Η
Θ
Ѡ
Ϲ

Accursius Ambros. D 420 inf. f. 16.

2192 Urbanam putat Borm. — Perusiae in museo coenobii S. Petri Gal., in museo universitatis tabula marmorea Verm. Borm.

Ϲ Κ Ο Ζ Ο Υ Γ Є Ι
Α Ϲ Ι Α Ν Ο Ϲ
beneme Ρ Є Τ Є Ι ⸔ Η Κ *it*

Descripsit Bormann. Galassi *pitture di S. Pietro* ed. 3 app. p. 16 n. 24; Vermiglioli *inscriz. Perug.* II 427, 4 (p. 556, 4 ed. 2); hinc Franz 6720.

2 Λ Є Ι Α Ν Ο Ϲ Galass. Α Є Ι Α Ν Ο Ϲ Verm.; *Aelianus* coni. Verm.

2193 Romae in aedibus principis Praenestini Ptol.

Ο Δ Є Α Ν Α Ν Є Υ Ϲ Α
Ν · Κ Α Ι Π Ρ Ο Ϲ Є Μ Є
Η Μ Є Ρ Α Ϲ Є Χ Є Ι Ϲ
Ν Π Ρ Ο Ϲ Γ Ο Ν Θ
Λ Ϲ Ι Α Η Є Ϲ Є Κ Τ Ѡ
Ϲ Π Α Ρ Θ Ѡ Ρ Ο Υ
Μ Η Λ Υ Π Ο Υ

Sched. Ptolomei cod. Sen. VIII 3, 244.
Videtur sepulcralis titulus fortasse hominis christiani. Legi possunt paucissima v. 1 ὁ δὲ ἀναπαύσα[ς], v. 2 καὶ πρὸς ἐμέ, v. 3 ἡμέρας ἔχεις, v. 4 πρὸς [τ]ὸν Θ[εόν]?, v. 7 μὴ λυποῦ.

2194 In aedibus Alexandri Castellani.

θ Є Ο Ι Ϲ Κ Α τα
χ Θ Ο Ν Ι Ο
Υ Ϲ

Descripsit Dubn.

2195 Ficuleae reperta.

Θ Є Ο Ι Ϲ · Κ Α
Τ Α Χ Θ Ο
Ο Ι Ϲ

Amati Vat. 9749 f. 45'.
Θεοῖς καταχθο[νί]οις.

2196 Romae in coemeterio Cyriacae.

Γ Ο Ν Є Ι Ϲ Η Ѡ Γ Λ Υ Κ Υ Τ Α Τ Ѡ
Τ Ι Ϲ Є Ζ Η Ϲ Є Ν Μ Η Ν Α Є Є

Boldetti *osservazioni sopra i cimiteri* (Rom. 1720) p. 480.
. . . οἱ] γονεῖς [τ]ῷ γλυκυτάτῳ [υἱῷ, ὅσ]τις ἔζησεν μῆνα[ς] ε'.

2197 Romae ex coemeterio Saturnini.

. . . . . Ι Ο Ρ Ο Γ Λ Υ Κ Υ Τ Α Τ Ι
Ο Ι Η Ϲ Α Ν Є Ρ Α Τ Ι Ρ
Κ Α Ι Є Α Υ Τ · Ι

Marangoni acta S. Victorini Romae 1740 p. 75.
[οἱ γονεῖς] γλυκυτάτῃ [ἐπ]οίησαν [θυγ]ατ[ρὶ] καὶ ἑαυτ[οῖς].

2198 In aedibus Merolli tabula marmorea.

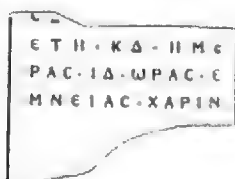

Descripsit Ioannes Schmidt.

2199 Romae in hortis A. Colotii Met. similiter Pino.

. . . . . ΣΥΜΒΙΩΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΑΓΝΕΙΑΣΧΑΡΙΝ

Metellus Vat. 6039 f. 253; Philib. Pingoni cod. tabul. Taurin. fasc. VI f. 42'; ex schedis Metelli Gruter 843, 8 (hinc Franz 6733).
. . . . . συμβίῳ ἐποίησεν [μ]νείας χάριν.
μνείας Scaliger.

2200 In Quirinali repertum.

Descripsit Io. Schmidt. Edidit Lanciani *bull. comun.* VI 1879 p. 301.
V. 3 fort. [ζήσ]αντι ἔ[τη . . . — 4 in. foliolum fuit.

2201 Romae in museo Vaticano.

ΜΝΕΙΑΣΧΑ
ΡΙΝ

Osann syll. 429, 58; adhibitis Thorlacii schedis Franz 6734.
- μνίας χάριν.

2202 Sine loco, sed Romae sine dubio.

ε ζ η σ ε ε τ η
ΚΒ·Αρχων

Cittadini Vat. 5253 f. 354.
Vocabulum ἄρχων non puto supplementum esse Cittadinii.

2203 In villa *del Grande* (*a Tor Pignattara*).

ΓΛΥΚ/υτάτῳ
ΠΑΙΔΙΩ/ζήσαντι? ἔτη . .

Descripsit Henzen.

2204 Romae, ut videtur. Sine loco Visc.

ΕΙΩΝ
ΘΜΗ·Δ̄
ΣΥΥΥ
ΧΙ·ΑΙΘ
Μ·Ν·ΗΣΤΕ

Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 86 n. 54.
. . ἐ[τ]ῶν θ' μη(νῶν) δ'. σύμβυχι, ἄμνηστε.

2205 Romae ad viam Appiam repertum fragmentum sarcophagi.

ΕΤΗ·ΚΑ·ΚΑΙ·ΜΗΝΕΣΔ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1885 p. 72.
. . . ἔτη κα' καὶ μῆνες δ'.

2206 In aedibus Conservatorum.

Descripsit Io. Schmidt.

2207 In campo Verano fragmentum repertum, nunc in repositis aedium Conservatorum.

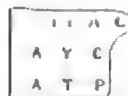

Descripsit Io. Schmidt.

2208 In aedibus Maximorum.

ΝΕΩ
ΠΑΤΡΟ
ΔΕΛΦ
ΘΥΓ

Descripsit Dessau.
Apparent πατρί(ς), [ἀ]δελφ . . . θυγ[ατ . . vocabula.

2209 In aedibus Maximorum.

Descripsit Dessau.

2210 Urbanam puto. Sine loco Visc. Nunc Neapoli in museo lapis parvus, medius cavatus.

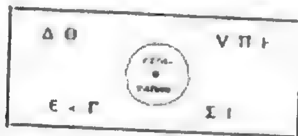

Descripsi. Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 86; Fiorelli catal. 101.

1 Δ·Ο ΥΠΙ Visc. — 2 C·Γ ΣL Visc.

2211 In Esquilino (prope S. Antonium) a. 1876 una cum tabula maiore aenea (ed. Henzen CIL VI 1 add. p. 850 n. 3828) aliarum similium tabularum fragmenta complura reperta, in quibus Graeca duo:

Visconti *bull. comun.* 1877 V p. 66 sqq. coll. tab. IV. V.

Incertum eiusdemne sint tabulae; fragm. *a* litterae maiores quam fragm. *b*.

2212 Romae apud .... polum (*sic*) Mar. In museo Kircheriano Rugg. Sine loco Visc.

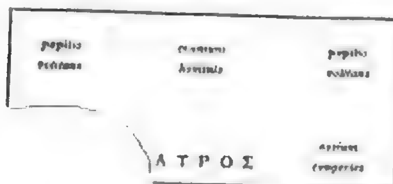

Sic habent E. Q. Visconti sched. Paris. cod. Lat. 9697 f. 9 et Marini Vat. 9133 f. 274; ed. Ruggiero *catal. mus. Kirch.* I 15.

Α Τ [ρονο] Σ Rugg. nullo iure; fortasse [π]ατρός vel [ἰ]ατρός, ut coniecit Mommsen.

2213 Ex urbe adlatum a. 1843 in museum Parmense Lor. Anaglypho expressa mulieris figura integra brachiis versus pavonem apertis.

sub anaglypho:

ΧΑΙΡΕ

Bull. dell' inst. 1866 p. 29. Habet Lopez catal. mus. Parm. ms. p. 31 cl. V 69, unde excerpsit Bormann.

2214 Iuxta D. Laurentium in Lucina in via publica Don.

Donii sched. Marucell. A 293 ('descr. Io. Petr. Stephanon.').

2215 In aedibus Alexandri Castellani.

Descripsit von Duhn.

2216 In aedibus Alexandri Castellani.

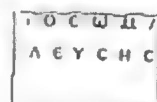

Descripsit von Duhn.

1 τὸ σῶμα ... Fortasse carmen fuit.

2217 (Romae) fragmentum in S. Giovanni e Paolo Citt. Man. Sine loco Suar.

ΒΙΑ
ΙΜ
ΙΩΝ·Α
Ν·ΚΙ

Cittadini Vat. 5253 f. 327; Manutius Vat. 5241 p. 323, 14; ex Manutianis, ut videtur, Suaresius Vat. 9140 f. 129.

2 ΙΑ Man. Suar. — 3 ΩΝ·Ā Man. Suar. — 4 Ν·ΚS Man. om. Suar.

Vv. 3. 4 videntur annorum mensium dierum numeri fuisse.

2218 Romae in Sancta Maria trans Tiberim.

ΔΙ Μ
ΑΣΣΒ
ΡΙΒCΙΗΓ
Α·ΑΝΟ
ΗΣ·

Ferrarini cod. Neap. V E 5.

2219 In vinea Virili ad viam Latinam repertum fragmentum, nunc Romae in domo privata (*via de' Crociferi 20*) Borm.

Ε
ΜΥΝ
ΝΕΜΟΙ'
ΜΩΝΜ

Descripsit Bormann.
Videtur carminis frustulum.

2220 Ad viam Appiam prope sepulcrum Caeciliae Metellae.

ΝΔΥΟ
ΩΝ
CΑΡΩ
ΡΩΝΤΡΙΩΝ
ΧΙΡΕ

Descripsit nescio quis in schedis Henzenianis.

2221 In villa Ludovisi columella capitulata.

CΤΛΔΙΛΡ
ΙCCΕΤΛΙ
ΙΩΝΕ
ΙΚΥΡΙΛ
ΑΤΡΙΛΙ

Schreiber *villa Ludovisi* p. 255 n. 329.
V. 4. 5 Κυρίλ[λῃ πα]τρί?

2222 Romae ad viam Novam prope arcum Titi fragmentum (*di fascia scorniciata*).

ΕΡΩ · ΚΑΙ ΤΟΥC

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1884 p. 309.

2223 Ad viam Appiam fragmentum marmoreum repertum *sul confine delle due tenute, della Posticciola di proprietà Merolli, e della Marranella di proprietà Bertone.*

μν|ΗΜΗCΧΑΡΙ
ά|ΝΕΘΗΚΕ

Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 234.

2224. 2225 Fragmenta reperta anno 1879 in vinea del Pinto-Corti ad viam Appiam.

2224 μνήμη]Ϲ ΧΑΡΙΝ

2225
ΟC
ΟC
ΕΑC
Νικομη]ΔΕΥC

Descripsit Lanciani.

2226 In museo Kircheriano fragmentum.

CΤΙ
ΝΕCΤ
ΠΡΟ

Descripsi. Ruggiero *catal. mus. Kirch.* p. 6.
V. 2 potest Ὀύεστου nomen fuisse.

2227—2233 In museo Capitolino.

2227
vacat
ΠΡΑΣΙΝ
vacat

2228
Ν
ΟC · ΚΑΙ

2229
ΓΑΛΕ
ΦΥΑΙ
ΜΑ
ΙΑ

2230
ΙΝΕΙΑ
ΖΗCΕΙ ἔτη..
ΑΙΜ ἡμέ..

2231
CΙΟ
Ο·CΑ
Ο·CΥ

2232
ΥΙΟΝ
ΝΟΝΙ

2233
ΑΥ τοκρ. Καίσαρι?
CΕΒ αστῷ?

Descripsi et contuli.

2234 Effossa in agro Verano, ut videtur; nune in museo Capitolino.

Descripsit Bormann.
Fortasse ἡ ἀν[υχεντάνη] Παν .... συ[μβίῳ κτλ.'.

2235 Ad viam Appiam in sepulcro (quod auctore Canina Senecae dicitur) repertum.

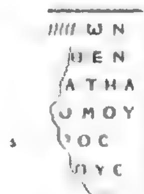

Descripsit nescio quis in schedis Henzenianis. — Fuit fortasse carmen.

2236 Ad Sacram viam prope templum D. Romuli fragmentum repertum.

..... ΡΩΤΟΧΘϹ .....

Lanciani *bull. comm.* VI (1879) p. 257.

Fortasse πρωτόχθο[ν ...., ut sit ex carmine residuum vocabulum.

2237 Sine loco (sed inter urbanas omnes).

ЄΟΡΤΩΝ
ЄΝΟΔΟΝ
ΤΑΤΗϹΤ.

Manutius Vat. 5421 p. 439.

2238 Romae in aedibus Merolli sub anaglypho, in quo Amores expressi.

ΟΥ ΙΙΙΤΙΔ

Matz-Duhn *ant. Bildw.* II 2763.

PARS SEXTA.

SABINI. PICENVM. VMBRIA. ETRVRIA. RELIQVA ITALIA SEPTENTRIONALIS.

I. SABINI.

2239 *A S. Maria d'Arci* (*Curi*) fragmentum repertum; videtur aliunde advectum.

C A B E I N A N C E B A C
A Y T O K P A T O P O C T P A

Fiorelli *notizie degli scavi* 1878 p. 30.

Σαβεῖναν Σεβασ[τήν, αὐτοκράτορος Καίσαρος, θεοῦ αὐτοκράτορος Τραι[ανοῦ Παρθικοῦ υἱοῦ, θεοῦ Νέρουα [υἱωνοῦ, Τραιανοῦ Ἁδριανοῦ Σεβαστοῦ γυναῖκα κτλ.

Cf. titulus Ephesius CIG 2965.

2240 Reperta prope Aquilam, est ibi apud Leosinium. Litterae minutae et pravae.

Κ Ν Ι Α Υ Ι Ο Ν Ι
θάτ Τ Ω Ν Α Η Π Λ Ε Ω ων
Α Θ Η Ν Α C Π Ρ C καθηγητίδες
Κ Α Ι Α Ρ Χ Ο Υ C /
Ο Δ Ο C Ε Ι Δ Ι Ο Ν Π
Λ Ι Α Ν Α Ι Ω Ν Κ Λ
Ι Ι C Ο Ν Ο Μ Α Κ Λ Α υδίων ...
Ο Υ Α Ρ Χ Ι Ο Ν Ο Υ Ι

Descripsit Dressel.
6 'Α Ι Ω Ν potius quam Δ Ι Ω Ν' Dress.
Titulus consimilis fuit urbano supra n. 956, nisi forte eiusdem illius tabulae partem esse conicias, ut casu quodam frustulum hoc ex urbe Aquilam delatum sit. Certum est supplementum v. 3, cf. n. 956 A 16; v. 6 fort. δι' ὧν Κλ[αυδίους κτλ'; v. 8 fort. ἀρχῖον (i. e. ἀρχεῖον).

2241 In vico Sabinorum q. d. *Scandriglia* lapis repertus QVAR. Est Neapoli in museo.

Λ Ι Λ Ι Α Ν Ω Ι Τ Ο Δ Ε / / / / Π Α Τ Η Ρ Α Γ Α Θ Ω Ι Π Ι
Θ Η Η Τ Ο Ν Κ Η Δ / / / / C C Ω Μ Α Τ Ο Δ Α Θ Α Ν Α Τ //
Ε C Μ Α Κ Α Ι Ω Ν Α Ν Ο Ρ Ο / / Ε Κ Ε Α Ρ Ψ Υ Χ Η Γ Α Ρ Α Ε Ι Ζ C
Η Τ Ο Ζ Η Ν Π Α Ρ Ε Χ Ε Ι /Κ Α Ι Θ Ε Ο Φ Ι Ν Κ Α Τ Ε Β Η
Ι C Χ Ε Ο Φ Ι C Τ Ο Ν Α Χ Ω Ν Π Α / / / Ρ Ι C Χ Ε Δ Ε Μ Η Τ Ε Ρ Α Δ Ε Λ Φ Ο Υ C
C Ω Η / Χ C Τ Ω Ν Ψ Υ Χ Η C Τ / Ν Δ Ε Θ Ε Ο Ν C Ε Β Ε Μ Ο Υ

Descripsi. Edidit Quaranta *commento sopra una iscr. di Scandr.* 1826; inde Franz 6199. Cf. Fiorelli cat. 22.
5 Ι C Χ Ε Ο / Ι C Τ Ξ Η Λ Χ Ω Ν Quar. — 6 C Ω Ι Ι /, Τ Ω Ν Quar.

Α]ἰλιανῷ τόδε [σῆμα] πατὴρ ἀγαθῷ π[ινυτῷ τε,
θ[ρε]πτὸν κηδ[εύσα]ς σῶμα· τὸ δ' ἀθάνατ[ον
ἐς μακάρ[ω]ν ἀνόρο[υσ]ε κέαρ· ψυχὴ γὰρ ἀεί[ζως,
ἣ τὸ ζῆν παρέχει καὶ θεόφιν κατέβη.
ἴσχεο [τ]οι στοναχῶν πά[τε]ρ, ἴσχε δέ, μῆτερ, ἀδελφούς·
σῶ[μα] χ[ι]τὼν ψυχῆς· τ[ὸ]ν δὲ θεὸν σέβε μοι.

Cf. epigr. 651. — V. 5 fortasse Ψ fuit in lapide.

2242 *A Serofano* (sic etiam Pigh.) *in una pietra che serve per altare* Lig. *Non so ancora il luogo, dove si è trovata, ma credo nella Sabina* Mar. *Loggia di Rondanini* Visc.

ΚΑΛΛΙΤΕΚΝΟΝ
ϹΕΜΝΗΝΟΔΕ
ΤΥΜΒΟϹΕΧΕΙϹΕ
ΑΦΡΟΔΕΙΤΗ

Pighius Berol. f. 67'; ex Pighianis Beger spicileg. p. 114 n. 36 (ex Begero per Bricherium Murat. 2089, 1); idem fortasse exemplum apud Ligorium Neap. VII 468 (Suares. Vat. 9139 f. 84, Murat. 1133, 1, per Lambecium ex Holstenianis Reines. synt. XVII 12); novo exemplo Marini Vat. 9133 f. 155; ex Fene schedis Visconti cod. Paris. Lat. 9697 f. 180; ex editis Franz 6215; ego epigr. 635.

Καλλίτεκνον σεμνὴ ὧδε τύμβος ἔχει σε, Ἀφροδείτη.

2243 In turri Agnesia in agro Reatino non longe a Labro repertum est.

ΑΠΠΟΝVΤΩ
ΤΙΟΧΕΙΤU
ΑΤΙΡΙCΤΙΙ

Cod. Vallicell. G 47 f. 43.

V. 2 fort. [Ἀν]τιοχεὺς v. 3 artificis vocabulum fuit ..ιστ[ῇ].

II. PICENVM.

2244 Auximi Picenorum Col. Ibi in curia vidit Momms. Sine loco Man. Sentini Macci errore.

IOVI
SOLI
SERAPI
ΔΙΙ
ΗΛΙΩΙ
ϹΕΡΑΠΙΔΙ
C·OPPIVS
IRENION
V·S
L·M

Descripsit Henzen ed. Orell. III 5658; recognovit Mommsen CIL IX 5824. Habet Manutius Vat. 5249 f. 45, 5237 f. 404 (hinc Donius cod. Marucell. A 188); Macci Paris. 9694 f. 219, 10; ed. Fabretti 469, 107; Colucci *antich. Picene* V 60. 61. Plures auctores mihi non visos vide apud Mommsenum.

Iovi Soli Serapi, Διὶ Ἡλίῳ Σεράπιδι, C. Oppius Irenion v(otum) s(olvit) l(ibens) m(erito).

2245 Firmi in museo Miniciano, nescio unde advecta.

. . . Ω Ι . . .
. . . ΑΡΤΕΜΙΣ
. . . ΘΕΟΥΑΠΟΛ . . .
ΟϹ . . .
. . . .

Edidit De Minicis *iscriz. Fermane* (1857) p. 243.

Dignoscitur v. 2 Ἄρτεμις vel Ἀρτεμίσιος sim., v. 3 θεοῦ Ἀπό[λλωνος] vel [...]θέου, Ἀπο[λλωνίου] sim.

2246 Monte Santo (prope oppidum Recanati) in palatio dominorum de Bonaccursis in vasculo prope collum putei (in fronte urnulae Acad. in cippo oblongo Lyp.) Lanc. Peregrinae originis; inter Smyrnaeas de coniectura rettulit Boeckh.

ΟΔΗΜΟϹϹΤΕΦΑΝΟΙ
ΤΡΥΦΩϹΑΝΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥϹ
ΤΗΝΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΑΔΕΛΦΗΝ

Edita in dissertat. acad. Etrusc. Corton. II 131; Lupus dissertat. p. 92; habet ex suo apographo Lancelottius thes. inscript. Picenar. ms. f. 108 (cf. CIL IX p. XLVIII), unde exscriptam dedit Mommsen; ex editis repetiit Boeckh CIG 3252.

1 ΣΤΕΦ... Lanc. — 2 ΠΡΥΦΣΑΝ Lanc. — 3 ΤΑΝ Lanc.

Ὁ δῆμος στεφανοῖ Τρυφῶσαν Μενεκράτους, τὴν Ἀπολλωνίου ἀδελφὴν κτλ.

2247 (Interamnae) *nella mia raccolta* Delf.

ΑΥΡ·ΑΝΔΡΟΝΕΙΚΟϹ
ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΙϹ·ΛΙΘΕΝ *sic*
ΠΟΡΟϹ·ΕΘΗΚΑ·ϹΜΑΥΤΩ
ΤΟΜΝΗΜΟϹΥΝΟΝ·ΚΑΙ
ΤΗ·ΓΥΝΑΙΚΙΜΟΥ·ΑΙ
ΒΟΥΤΙΑΙΦΟΡΤΟΥΝΑ

Giov. Bern. Delfino *memorie dell' Interamnia Pretuzia* (Neap. 1812) p. 151; inde excerptam a Mommseno ed. Franz add. 6546*b*.

Αὐρ(ήλιος) Ἀνδρόνεικος Νεικομηδε[ύ]ς λιθένπορος ἔθηκα ἐμαυτῷ τὸ μνημόσυνον καὶ τῇ γυναικί μου Αἰβουτίᾳ Φορτούνᾳ (vel Φορτουνά[τῃ]).

2248 Firmi in museo Miniciano, nescio unde advecta.

ΒΩΛΙΩΝ·ΗΡΑΓΟΡΑ
ΧΑΙΡΕ

Descripsit Mommsen. Edidit De Minicis *iscriz. Fermane* (1857) p. 243.

1 ΒWΛWΝ Minic.

Βωλίων Ἡραγόρα, χαῖρε.

Eiusdem nominis homo Rhodius apud Dittenbergerum syll. 198, 216.

III. VMBRIA.

2249 Inscriptio — urnulae fictili insculpta, inventa non multos abhinc annos apud Interamnates Nahartes in Umbris.

ΔΡΟΣΥΛΑΜΗΤΗΡΗΛΟΥΤΩΝΙ

Lupi epitaph. Severae p. 87 adn.; inde Murat. 1668, 5 et Franz 8501. Cf. Letronne *rev. arch.* III 384.

Δροσύλα μύστη [Π]λούτωνι.

2250 Interamnae in aedibus Caietani Orlandi iurisconsulti Amad.

ΟΦΙΛΛΙΟΥΣΩ
ΣΟΥΘΡΕΠΤΟΥ

Amaduzzi anecd. litt. III 481, 44, qui descripsit; inde Franz 6690.

Ὀφιλλίου Σώσου θρεπτοῦ.

2251 Interamnae, in viridario Mazzancolliorum Mazz. Don.

ϹΜΟϹ
ϹΑΙΛ
ΙΤΕΝΥΜΦΑΙϹ
ΜΗΝ
ΝΑΙϹΝΕΟΝΑΚΛΗϹ
ΥΦΟΡΒΟϹΕΝΩΡΑΙϹ
ϹΤΑΙΡΟΙϹ
ΜΜΑϹΙΘΗΡΗ
ΤΡΙΚΛΕ

Fr. Mazzancolli (ms. bibl. Interamn. n. 46) n. 1 et rursus n. 182 eodem exemplo; ex ms. Io. Bapt. Passerii p. 21 ed. Donatus 49, 1; inde Franz 6319.

3 ..VTE·NYMΦAIC Don. — 4 litteris minoribus Mazz. — 4. 5 MHN·NEON·AKAEHC Don. — 9 ..TPIKAE.. Don.

Versuum reliquiae. V. 5 extr. *ἀκμῆς*; 6 fort. defuncti nomen [Ε]*ὔφορβος*; 7 *ἑταίροις*; 8 *ὄμμασι θήρη* vel *θ' Ἥρη*; 9 [*τ*]*ὰ τρίκλει*[*ν*]*ο*[*ν*]?

2252 Pisauri in cella vinaria Philippi Bertuccioli chirurgi fortuito repertam Passerius noster museo suo adiungendum curavit Oliv.

ΔΙΟϹΚΟΡΟϹ ΝΑΥΚΛΗΡΟϹ ΩΔΗ ΕΚΥΜΙΘΗ ΕΝ ΙΡΗΝΙ ΗΖΗϹΕ
ΗΤΗ ΟΕ ΙΑΡΑΚΑΤΙ Θ ΚΑΛ ΜΑΡ ΥΠΑΤ ΤΩ ΑΡΚΑΔ Κ ΚΑΙ ΡΟΥΦΗΝ

Hannibal Olivieri marm. Pisaur. p. 66 n. 163 ligno incisam; missu Bimardi Muratori 393, 7; repetiit Kirchhoff CIG IV 9867.

2 Ϫ·ΚΗ·ΠΑΡΑΚΑΤΙ Murat. — ΑΡΚΑΔ·C·Κ·ΚΑΙ·ΡΟΥΦΕΙΝ Murat.

Διόσκορος ναύκληρος ὧδε ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ· ἔζησ(εν) ἔτη οε', [μ](ῆν)α' (?)· κατ(ετέθη) θ' καλ. Μαρ(τίων) ὑπατ(είᾳ)? Ἀρκαδ(ίου) [β'] καὶ Ῥουφί(νου).

Annus p. Chr. 392.

2253 Pisauri in basilica S. Decentii Am. Borm. Est sarcophagi tabula.

ΟΥΡΑΝΙϹ
ΑΝΝΑ
ΘΟΜΑϹ
ΕΙϹΤΑΒΑΡ
ϹΕΝΒΑΔΕΙΚΙΤ Ε
ΕΚΑΤΟΝ ΕΤΑ

Descripsit Bormann. Habet Amati cod. Vat. 9736 f. 48, qui edidit *giorn. Arcad.* VI (1820) p. 215; hinc Kirchhoff CIG IV 9868.

Οὐράνις, Ἄννα, Θωμᾶς, Εἰσταβ(λ)άρις (?) ἐνθάδε κεῖτε, ἑκατὸν ἔτα.

Quarti hominis nomen fuisse videtur *Stablarius*, nisi potius cum Mommseno intellegendus *Thomas stabularius* i. e. *caupo*; omnium anni coniuncti centum fuerunt, et propter hunc ipsum numerum memorabilem non tam singulorum anni quam omnium summa numerata est.

2254 Arimini reperta a. 1754 et in aedibus Planci collocata Planc. Ton. *'unica iscrizione Greca fra le nostre'* Ton. Nunc in bibliotheca Gambalungae n. 96 Borm.

ΜΒΙ
Μ·ΑΥΡ·ΜΑΡΚΟϹ
ϹΕΒ·ΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΟϹ·ΜΝΗ
ΜΗϹΧΑΡΙΝ

Plancus *novelle letterarie di Firenze* XVI (1755) p. 823; inde Donat. 326, 5; hinc Franz 6697 et add. p. 1270; Tonini *Rimini avanti il principio dell' era volg.* (1848) p. 312, 53; denuo ex lapide Bormann CIL XI 553.

1 om. Planc.

[Τῇ ἰδίᾳ] συμ[βίῳ] vel σύμ[βιος] Μ. Αὐρ(ήλιος) Μᾶρκος Σεβ(αστῶν) ἀπελεύθερος μνήμης χάριν.

2255 Arimini reperta fragmenta a. 1865, dum S. Andreae aedes detegitur. *'Tre frammentucci d' iscrizione greca b c d, simili quasi in tutto a quello a, che venne fuori l' altra volta. Anche la pietra se non è identica, assomiglia moltissimo, come similissima ne è la lettera.'*

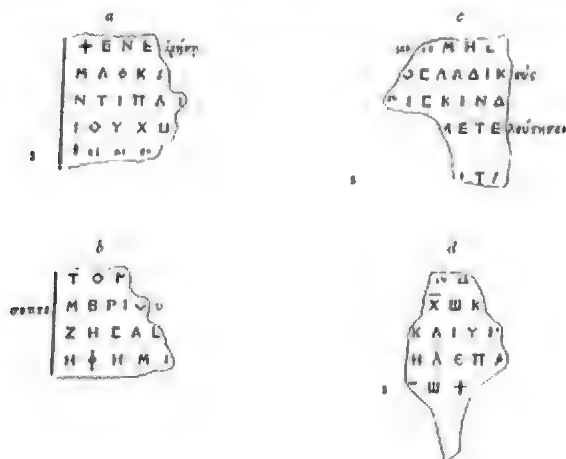

Luigi Tonini *sulla continuazione degli scavi in Rimini nel 1865 per la scoperta della chiesa di S. Andrea. Relazione seconda (estratto degli Atti e memorie della R. deputazione di storia patria per le provincie della Romagna* V 1867) p. 8.

Coniungere haec nescio. Etiam fragm. *b* (v. 3) et *d* (v. 4) si quis conectenda esse putaverit, ita ut fuerit ζήσας [ἔτ]η λ', fallit species. — *a* 3 *Pa*[*tricium*] consulem a. 500, Hypatii collegam, intellegendum esse coniecit Mommsenus, idemque *d* 3 καὶ 'Υπ[ατίου] supplendum censet, ut aut Patricii (a. 500) aut Eusebii (a. 359) collega fuerit.

IIII. ETRVRIA.

2256 Repertus cippus a. 1852 Vicarelli ad lacum Sabatinum una cum magna aeris nummati copia. Nunc in museo Kircheriano Romae.

Descripsi. Edidit Henzen mus. Rhen. 1854 IX 28; Ruggiero *catal. mus. Kirch.* I 6; Bormann CIL XI 3296. Cf. Mommsen *allg. Monatsschr.* 1853 p. 543; Mercklin *arch. Zeitg.* 1855 p. 127 et Keil *ibid.* p. 154.

Quae vv. 2 et 4 ad dextram extra lineam posui, legit Henzen, ego non vidi lapide mutilato.

Σεξτίλ[ιος] 'Αττάλου 'Οβᾶς 'Απόλλωνι κατ' ὄναρ 'Αφροδεισιεύς.

'Οβᾶς cognomen esse probabiliter statuit Keil; ['Ι]όβας coni. Wilamowitz. Sextilius *aquis Apollinaribus* usus quae per somnia deus imperaverat suo cum commodo fecerat gratoque animo titulum posuit.

2257 Prope Veios reperta.

ΘΕΟΙΣΗΡΩΣΙ
Μ · ΦΟΥΛΟΥΙΟΥ
ΠΡΟΚΛΟΥ

Gerhard *mem. dell' inst.* I 17; inde Franz 6653.

Θεοῖς ἥρωσι Μ. Φουλουίου Πρόκλου.

2258 Lorii (*Bottacia*) repertus sarcophagus, postea in aedibus Doria. Sculptae tres aediculae, quarum in media pueri imago.

ΟCΠΑCΑCΧΑΡΙΤΑCΚΑΙΤΑCΦΡΕΝΑC
• ΕΝΘΑΔ · ΕΚΛΕΙCΕ •
ΚΕΙΤΑΙΚΑΡΟΥΕΝΤΙCΠΟΛΥΦΙΛΤΑΤΟC
• ΟΙCΙΤΟΚΕΥCΙ •

sotto la cornice inferiore:

ΤΡΙCΜΑΚΑΡΟCΔΕΛΙΘΟC·
ΤΟCCΟΝΕΧΩΝΑΓΑΘΟΝ

Descripserunt Amati Vat. 9745 f. 40, ed. *giorn. Arcad.* 70, 88, item Gerhard *Kunstblatt* 1824 n. 38, 1826 n. 20 et *hyperbor. Stud.* I 114. Repetiit Franz 6244 adhibitis schedis Gerhardi et Rosii. Cf. Iacobs in Boettigeri Amalthea III 372, Welcker syll. 75, ego epigr. 656.

Ὃς πάσας χάριτας καὶ τὰς φρένας ἐνθάδ' ἔκλεισε,
κεῖται Καρουέντις, πολὺ φίλτατος οἷσι τοκεῦσι.
τρὶς μάκαρος δὲ λίθος, τόσσον ἔχων ἀγαθόν.

2259 Lorii reperta, inde Romam asportata.

ΕΝΘΑΔΕΕΝΕΙΡΗΝΗΚΕΙΤΕ
ΡΟΥΦΕΙΝΟCΑΜΥΜΩΝ
ΘΕΟCΕΒΗCΑΓΙΩΝΤΕΝΟΜΩΝ
CΟΦΙΗCΤΕCΥΝΙCΤΩΡ
ΕΤΩΝ ΚΑ ΗΗ · ΩΡ Ι

Amati cod. Vat. 9748 f. 92, ed. *giorn. Arcad.* 24 (1824) p. 92, 11; hinc Kirchhoff CIG IV 9852; Bormann CIL XI 3758.

'Ενθάδε ἐν εἰρήνῃ κεῖτε 'Ρουφεῖνος ἀμύμων,
θεοσεβὴς ἁγίων τε νόμων σοφίης τε συνίστωρ,
ἐτῶν κα', ἡμ(ερῶν) η', ὡρ[ῶ]ν ι'.

2260 *Francesco Orioli visitando l' interno d' un antico aquedotto nelle vicinanze di Viterbo trovò che nei bassi tempi, per ristaurarne il letto si era adoperata una grande iscrizione, lunga sei piedi, alta due e mezzo. Questa tavola di marmo più non esisteva, ma aveva lasciata nel sottoposto cemento l' impronta delle sue lettere, ed egli mi favorì una copia di quelle che potè leggere* Borgh.

. . . . ΒΑΙ . . . . ΡΙΩ . . . . ΜΩΚΑΙ - - - - - CΘΕΟΙC
*l · minicius · l · f · natalis · cos · aug · pr*OCOS · PROV · A*fricae · leg* · AVG · PR · PR · PROV · MOESIAE
IN*ferioris · curat · oper · publicor · et · ae*DIVM · SACRAR*um · curator* · VIAE · FLAMINIAE
praef · alimentor · leg · aug · leg · vi · VICtR IN · BRITANNIA · *praetor · trib · pleb · candidatus*
*quaest · cand · aug · et · eodem · tempore · leg · pat*RIS · SVI · *pr*OVINC · *africae · trib · militum · leg*
i · adiut · p · f · item · leg · xi · cl · p · f · item · leg · xiiii · gem · MART · VI*ctr · iii · vir · monetalis · a · a · a · f · f*
. . . .

Borghesii epistula ad Melchiorrium (d. XVIII m. Iul. a. 1846) opp. VIII 49, qui supplevit; eandem epistulam ex parte ipse Melchiorri publicaverat in diario *il Saggiatore* VI (1846) p. 275; Henzen *ann. dell' inst.* XXI (1849) p. 224; Bormann CIL XI 3002.

De Minicio Natali, cos. a. p. Chr. n. 107, vide Borghesii disputationem.

Ad quosnam deos pertineat dedicatio Graeca non video; Borghesii supplementum καὶ [τοῖς συνναοῖ]ς θεοῖς spatium videtur excedere.

2261 Urnula elegantissima. *Del antico Falerio; si conserva in Fallerone, posseduta dai signori Simonetti* Col. Nunc in aedibus de Santis Momms.

ΟCΤΑ
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΟΥ
ΠЄΡΓΑΜΗΝΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ

Descripsit Mommsen. Edidit Colucci *append. alla dissert. su Falera e Tignio* p. LXXVII, idemque *antichità Picene* (1778—1796) III 327 coll. tab. 3, 2; hinc male repetiit de Minicis *lettera archeologa-medica al dott. Felice Acetrani* (Perusiae 1837) p. 10.

Ὀστᾶ Ἀσκληπιάδου Περγαμηνοῦ ἰατροῦ.

2262 Hortae in villa Nuptiana Font. Nunc in museo Vaticano.

ΝΙΚΟΜΗΔΗC
ΔΙΟΝΥCΙΑΔЄΙ
ΙΔΙΑCΥΝΒΙΩΖΗ
CΑCΚΑΛΩCΜΕΤΑ
ΑΥΤΗC · ЄΤΗ · ΔЄΚΑ
ΜΝΙΑCΧΑΡΙΝ ·

Descripsi. Fontanini de antiq. Hortae p. 178 (inde Murat. 1380, 8); denuo Ossann syll. p. 436, 94; adhibitis schedis Thorlacii Franz 6370.

Νικομήδης Διονυσιάδι ἰδίᾳ συνβίῳ, ζήσας καλῶς μετὰ αὐτῆς ἔτη δέκα, μνίας χάριν.

2263 Orbetelli (ubi vetus Cosa urbs fuit) repertus titulus *nel disfarsi il muro di una chiesa* Lam.

ΕΝΘΑΔΕΚΑΤΑΚΙΝΤΕC
ΕΡΓΙΟCΚΟΝCΙΛΙΑΡΙ
ΟΚΑΙΜΑΡΟVCΗCVΝΖVΓ
ΟCΑVΤΟVΑΜΑΑΝ
ΑCΤΑCΙΩC . . . . ΝΙΑΡ
ΙΩΤΟVΑVΤΟΝΟΙΗΟ
VCVΝΑΓΑΘΙCΤΗCC
VΝΖVΓΟVΑV . . . ΚΑΙΜ
ΑΜΑΛΟCCΚΡΙΝΗΑΡ
ΙΟCΤΟVΤΟΝΟΙΗΟCC
VΝΜΟΥCΧΟVCΙΑVΤ
ΟVCVΝΒΙΟVΚΑΙΜΟ
CΧΟCΑΡΧΗΔΙΑΚΟΝ
ΤΙCΑΓΙΟΤΑΤΗC
ΕΚΛΙCΗΑC

Lami *novelle Florentine* 1759 p. 741; inde Kirchhoff CIG IV 9853.

Ἐνθάδε κατάκειτε Σέργιος κονσιλιάριο(ς) καὶ Μαρούση(?) σύνζυγος αὐτοῦ ἅμα Ἀναστασίῳ σ[κρι]νιαρίῳ, τοῦ αὐτῶν υἱοῦ (i. e. υἱοῦ), σὺν Ἀγάθῃ(?) τῆς συνζύγου αὐ[τοῦ] καὶ Μάμαλος(?) σκρινιάριος τούτου υἱὸς σὺν Μοσχοῦτι αὐτοῦ συνβίῳ καὶ Μόσχος ἀρχηδιάκον(ος) τῆς ἁγιοτάτης ἐκ(κ)λησίας.

2264 Volsiniis in frustis tabularum marmorearum in pavimento aedis antiquae coenobii q. d. *della Badia* MD passibus ab Urbevetere. Fortasse haec Roma allata sunt ab artificibus qui pavimentum ornaverunt Borm.

a

ΙΘΑΔΕΚΙΤΕΜΙΚΚΙΝΑ
ΟΙCΤΗΖΗCΑCΑCΤΗ

b

ΔΥΩ) (Β

Descripsit Bormann CIL XI 2900.

Ἐ]νθάδε κῖτε Μάκκινα [ἡ] πιστή, ζήσασα ἔτη . . .

2265 Florentiae reperta tabula marmorea kal. Ian. anni 1736, cum basilica SS. Machabaeorum, quae nunc S. Felicitatis vulgo dicitur, paene a solo magnificentius exstrueretur Gor. Extat prope aedem S. Felicitatis in atrio parieti inserta Borm.

ΕΝΘΑΚΙΤΕΜΑΚ
ΛΘΥΓΑΤΗΡΙΟΑΝΝΟΥ
Κ·ΝΙΚΕΡΑΤΩΝΕΖΗϹ
ΕΝΑΙΤΗΤΡΙΑΜΤΡΙϹ
ΗΙ·ΠΙϹΤΗΕΤΕΛΕ
ΥΤΗϹΕΝΜΞΑΝ
ΔΙΚΟΥΔΚΥΠΑΤΙ
ΛΟΝΟΡΙΟΥΑΥΓΤ
ΑΙΚΑΙΚΟϹΤΑΝΤΙ
ΟΥΤΒ

Muratori 401, 4 a Marmio missam; Gori cod. Marucell. A 196 f. 186 et ed. III 314, 4, qui descripsit d. 22 Ian. a. 1736; ex suis Millingenii Mercklinique schedis Stephani ind. lect. Dorpat. 1843 II p. 31; repetiit Kirchhoff CIG IV 9855; ex lapide Bormann CIL XI 1689.

V. 1 ΜΑΚ Gor. ΜΑΙ Bormannus adnotans extremam hastam superesse posse de Ι vel Ρ vel Κ littera; tum tres videri deesse litteras.

Ἔνθα κῖτε Μακ[αρί]α(?) θυγάτηρ Ἰωάννου, κώ(μης) Νικερατων· ἔζησεν ἔτη τρία, μῆ(νας) τρῖς, ἡμ(έρας) ι'· πιστὴ ἐτελεύτησεν μη(νὸς) Ξανδικοῦ δκ', ὑπατίᾳ Ὁνωρίου Αὐγ(ούστου) τὸ ια' καὶ Κωνσταντίου τὸ β'.

Annus est p. Chr. 417.

2266 Florentiae reperta tria eiusdem tabulae fragmenta ad basilicam SS. Machabaeorum, postea S. Felicitatis. Nunc in atrio prope aedem ipsam parieti inserta extant parum bene composita Borm.

a ΙΓΛΑΓ
ΘΥ

b ΑΝΔΙΚΟΥ
ΚΑϹΤΙΝΟΥ

c ΙΗΙΕΝΜ
ΥΠΑΤΙΑΦΛ
ΝΑΖ

Descripsit et coniunxit rectius Bormann CIL XI 1690; ex schedis Marinii de Rossi inscr. christ. I 276 ad n. 639.

Ἔνθα κεῖται ὁ δεῖνα, ζή]σας | [ἔτη ... μῆ(νας) ... ἡμ(έρας)] βκ'· | [πιστὸς? ἐτελε]ύτησεν μ(ηνὸς) | [Ξ]ανδικοῦ .. ὑπατίᾳ Φλ(αουίου) | Καστίνου, [ἰ]νδ(ικτιῶνος) ζ'.

Annus p. Chr. n. est 424.

2267 Florentiae ad S. Felicitatis reperta a. 1736 eiusdem tabulae fragmenta duo. Ibidem extant Borm.

a ΤΟΚ·ΤΑΜΗΝ
ΕΡΡΕΑΕΥ

b ΥΙΟϹΒΑ
ΓΕΖΗϹΕΝ

Descripsit Bormann CIL XI 7120.

Aperte haec duo frustula ita ut feci coniungenda sunt: [ἔνθα κῖτε ὁ δεῖνα] υἱὸς Βα[... ἀπ]ὸ κώ(μης) Τάμης· ἔζησεν [ἔτη] οε', ἐτελεύτ[ησεν κτλ.'.

2268 Florentiae ad S. Felicitatis a. 1736, ut videtur, reperta duo eiusdem fortasse tabulae fragmenta, quae nunc ibidem extare ait Borm.

a ΟΑΚ
ΗΜ

b ΙΑΛ
ϹΡΕΙΑΡ
ΤΑΜ

Utrumque ex suo, fr. *b* etiam ex Mommseni apographo Bormann CIL XI 1721. Frg. *a* habet Gori cod. Marucell. A 196 f. 180', ed. III 326, 3; hinc Kirchhoff CIG IV 9858.

Frg. *b* 4 easdem litteras in titulo antecedenti (n. 2267) esse vidit Bormann, [ἀπὸ] κώ(μης) Τάμ[ης.

2269 Florentiae ad S. Felicitatis a. 1736 reperta tabula, quae adhuc extat ibidem. Litterae parum bonae Borm.

ΜΑΤ
ΕΝΙΡΗΝΗ
ΟΥΕΝΟϹ +

Descripsit Bormann CIL XI 1722. Habet Gori cod. Marucell. A 196 f. 185, f. 187, f. 205, ed. III 327, 5; Foggini de primis Florentin. apostolis (1740) p. 8; inde Kirchhoff CIG IV 9856.

V. 1 fort. nomen, 2 ἐν ἰρήνῃ, 3 fort. [ἐνιαυτ]οῦ ἑνός, μη(νῶν) ς'.

2270 Florentiae ad S. Felicitatis reperta a. 1736 fragmenta quinque; *a b c d* extant adhuc ibidem, *e* latere videtur Borm.

a ΕΝΘΑ κῖτε
ΕΖΗϹ εν
Ν

b ΗΝΜΕΙ
ΗϹΕ

c ΗΟϹΡΑ
Κ·ϹΥΝ

d ΜΕ
ΡΑΚ
ΕΝ

e ΡΑϹΗ

Descripsit frg. *a b c d* Bormann CIL XI 1723.

Frg. *a* Gori cod. Marucell. A 196 f. 185. 187, ed. III 327, 6; inde CIG IV 9857.

Frg. *c* Gori l. s. f. 180', ed. III 326, 2; inde CIG IV 9859.

Frg. *d* Gori l. s. f. 185', ed. III 327, 7; inde CIG IV 9860.

Frg. *e* Gori cod. Marucell. A 196 f. 185. 187.

In frg. *b* v. 2 'prima littera videtur esse Η aut Μ' Bormann; fort. [ἀπεκοίμη ... μη]νης. — Frg. *e* v. 2 ΥΝ litterae e Gorio additae, κώ(μης) Συν..

2271 Eruta tabula ex lapide Tiburtino a. 1580 Florentiae in ecclesia S. Felicitatis, tum apud Nardium in domestico sacello.

+ ΠΙΩΠΩ
ΡΕΠΕΠΝΥΜΑΕ
ΤΟΥ ΑΛΒΑΡΙΟΥ
Ν∘ϝΝΝΑΜ̄Ν̄ΤΕ
ΥΙΧΗΠΑΕΞΝΠΑ
ΠΝΟΥΤΙΝΤΑΥ
Μ̄ΤΟΝΗΗΡΥΕΟΥ
ΚΠΑΩΟΝΠΕΕΥΘ

Gori inscr. Etrur. I 300, n. 30 qui e Borghinii schedis accepit; inde Kirchhoff CIG IV 9863, qui corruptum apographum nimia audacia usus emendare studuit. Titulus non videtur ad exemplum reliquorum epitaphiorum quae eodem loco inventa sunt restitui posse, quamquam sepulcralis sine dubio est.

V. 3 *albarius* fuit aut ipse defunctus aut eius pater — 4 μ(ακαρίας) [μ(νήμης)], τε[λευτήσας? — 5 ψ[υ]χῇ (vel [εὐ]ψ[ύ]χει) πασῶν .. — 6 [ὕ]πνον ...

2272 Prati in sacello collegii Cicognini.

ΠΙCΤΙCΤΩΙΔΙΩ
ΑΔΕΛΦΩΜΝΗΜΙΩΝ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Mai auct. Vatic. V 416; inde Osann *Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1840 n. 118 et Franz 6700.

Πίστις τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ μνημῖ(ο)ν ἀνέθηκεν.

2273 Sarcophagus. — Apud vicum Pisanum ad aedem B. V(irginis) Plebeae Cyriacus (a. d. V idus Sept. a. 1442; pergit narratio 'a. d. IIII id. Sept. Pisas venimus'); Pisis Lig. Cons. (ex schedis Philelphi) Ap.; aliud in urna (praecedit 'Florentiae in domo Oricellaria') Acc. Florentiae in aedibus D. Dominici Nardii Gor. inscr. Montf. In museo Caietani Antinorii Gor. Mur. a. 1744. In aedibus Antinoriorum (*via de' Serragli* 5) adhuc extat.

ΑΧΙΛΛΕΥC·ΕΠΑΦΡΑ·ΤΗ
ΙΔΙΑ·ΓΥΝΑΙΚΙ·ΓΕΜΙΝΙΑ
ΜΥΡΤΑΛΗ·ΜΝΗΜΗC
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑC·ΧΑΡΙΝ
ΤΗΝCΟΡΟΝΕΦΩΜΗΔΕ
ΝΑΜΗΤΕΠΩΛΗCΑΙ
ΜΗΤΕΘΕΙΝΑΙΕΞΟΥCΙΑΝ
ΕΧΕΙΝ·ΠΛΗΝΕΙΜΗΤΙ
ΑΥΤΟCΟΑΧΙΛΛΕΥC
ΠΑΘΟΙΤΙΑΝΘΡΩΠΙ
ΝΟΝ·ΕΙΔΕΤΙC
ΕΚΒΑΛΗ·ΤΗΝΜΥΡ
ΤΑΛΗΝ·ΔΩCΕΙ
ΤΩΦΙCΚΩ
Ж·ΒΦ·

Descripsimus ex lapide Robertus, ex ectypo quod idem confecit ego. Cyriacus comm. nova fragm. (ed. Pisaur. 1763); Ligorius Taur. XIV (Suares. Vat. 9140 f. 282); Accursius Ambr. D 420 folio non numerato; Apianus ed. p. 180 (inde Grut. 749, 4); ex Salvinii apographo Montfaucon sched. cod. Paris. Lat. 11919 f. 66, ed. diar. Ital. 202; Gorius inscr. Etr. I 297, 26; denuo idem cod. Maruc. A 15, cf. inscr. Etr. III p. CXLIII; ex Montfauconio et Gorio Muratori 1287, 7; ex Gorii apographo itemque ex schedis Philelphi Corsini *symbol. litter.* VI 151; repetiit Franz 6572.

Ἀχιλλεὺς Ἐπαφρᾶ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ Γεμινίᾳ Μυρτάλῃ μνήμης τελευταίας χάριν τὴν σορὸν, ἐφ' ᾧ μηδένα μήτε πωλῆσαι μήτε θεῖναι ἐξουσίαν ἔχειν, πλὴν εἰ μή τι αὐτὸς ὁ Ἀχιλλεὺς πάθοι τι ἀνθρώπινον· εἰ δέ τις ἐκβάλῃ (an *ἐκβαλεῖ*?) *τὴν Μυρτάλην, δώσει τῷ φίσκῳ (δηνάρια) ,βφ'.*

De versione Latina lapidi incisa cf. CIL XI n. 196*.

2274 Prope Piombinum in agro Livornensi situm oppidulum a. 1812 e mari levata statua Apollinis aenea; a. 1832 apud Ruscam Florentinum vidit Gerh., a Millingenio empta Parisios a. 1834 translata nunc est in museo (*Louvre*). In pede sinistro titulus *a* litteris argento infusis; tituli *b* nunc tria fragmenta supersunt lamminis plumbeis inscripta, quae in ipsa statua reconditae erant; fuit quartum fragmentum inter 1 et 2 supplendum, quod neglectum cum extraheretur abiectum est. — Apparet statuam e Graecia advectam esse.

a ΧΑΙΙΔΑΛΙΙΟΣ
ΑΘΑΝΑΙΑΙ
ΔΕΚΑΤΑΝ

b 1 ΗΝΟΔΟ 2 ΦΑΝΡΟΣ 3 ΟΣΕΠΟΣ

Titulum *a* Rochette *monum. dell' inst.* I tab. 58 coll. *ann. dell' inst.* 1833 p. 193; Clarac *mus. de sculpt.* III tab. 482; Longpérier *bronzes du Louvre* I p. 16. — Titulos *a* et *b* Letronne *explication d'une inscr. gr.* [= *mém. de l'acad.* XV 2 (1845)] p. 128. 130. 138; Rochette *quest. de l'hist. de l'art* p. 1. 203 sqq. coll. tab. (tit. *b* ex Letronnio). Repetierunt praeter alios Franz CIG IV 6854*b* et Loewy *Inschr.* 515.

Tit. *a* 1 sic Longpérier; . . . . ,-Θ-- Letr. . . . . ∪ – Roch. — 2 *la petite lame d'argent formant l'iota qui termine le datif* ΑΘΑ

Ν Α Ι Α Ι, *a été complètement enlevée; mais la place — conserve encore la trace du burin qui a incisé le bronze* Longp.

a Χ[αρ]ὰ[ινο]ς Ἀθηναῖος ἐποίησεν. Supplevit Longpérier recte, si quidem recte legit.

b ..ποδο[τος .... καὶ ...]φῶν Ῥόδ[ι]ος ἐπόη[σαν], ubi [Μ]ητρόδο[ρος Τύριος] Rochette coniecit.

Artificum titulus num ad hanc ipsam statuam pertineat dubium sane est, sed miror illos qui hunc titulum falsario tribuendum esse edixerunt, cf. Brunn mus. Rhen. VIII (1853) p. 243.

V. LIGVRIA.

2275 Apud Genuam (*nella riviera orientale di Genova*) reperta tabula marmorea. Anaglypho expressa mulier sedens et vir in lecto iacens adstante iuvene (filio). Tabula fortasse e Graecia advecta.

ΜΑΝΗΣΚΕΡΑΜΕΥΣ
ΕΥΡΩΠΑΜΑΝΟΥΣΓΥΝΗ

Cavedoni *bull. dell' inst.* 1863 p. 117.

Μάνης κεραμεύς, Εὐρώπη (vel Εὐρώπα) Μάνους γυνή.

2276 *On a thin leaden disk from the neighbourhood of Bordighera, lately presented to the British Museum.* In medio disco nominum tabula haece litteris perexiguis scripta; '*the inscription is very indistinct and small*' Thomps.

FΝΑΙΟΝ
ΟΥΕΡΓΙΟΝ
ΠΑΡΙΝΚΑ
ΤΛΟΥΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΟΝΙΑΝΤΡΟ
ΠΟΠΛΙΟΝΚΕΛ
ΠΟΥΡΙΝΙΟΝΥ
ΠΕΡΟΝΛΙΝΟΥ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΝ
ΜΑΙΓΙΟΝ
ΙΑΝΟΥΑ
ΡΙΟ
+ΟΥΟΔΟΥ
ΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΟΝ
ΣΕΡΠΙΟΝ
ΑΘΗΝΑΙΟ
ΥΓΡΙΔΟ
ΑΠΕ
ΛΕΥΘΕ

Apographa ad Mommsenum miserunt A. S. Murray die 31 m. Mai a. 1887, qui ectypum sumi non potuisse affirmat, et E. Thompson Kal. Oct. a. 1888. Exhibui Thompsonii exemplum.

3 Εvδιον Murr. '*F no doubt intended for* Γ' Thomps. — 5. 6 καΤλου Murr. — 7 αντ(ον) Murr. — 8. 9 κελ|πουρινιον Murr. — 10 'Λ Ι Ν Ο Υ *indistinct*' Th. ΔΥΛ.Υ Murr. — 12 '*originally* Μ Α Ι Ο Η Ο Ν, *altered apparently into* Μ Α Ι Γ(?) Ι Ο Ν' Th., μαιριοΝ Murr. — 15 primum elementum dubitat Thompson Χ an Υ esse dicat; non videtur littera esse; χουοδου Murr. — 18 et 20 sic Murray et Thompson.

Videntur haec nomina ex ampliore dirarum formula superesse: ... Γναῖον Οὐέργιον (Οὐεργί[ν]ιον Mommsen) Πάριν Κάτλου ἀπελεύθερον, Ιατρὸν (sic Mommsen), Πόπλιον Κ[α]λπούρ(ι)νιον Ὑπερον Λίνου ἀπελεύθερον, Μαί[κ]ιον Ἰανουάριο[ν Ε]ὐόδου ἀπελεύθερον, Σέρ[γ]ιον Ἀθήναι[ον] .... ἀπελεύθε[ρον].

V. 20 patroni nomen incertum, fortasse Ὑ[πε]ρίδου.

2277 Dertonae (*Tortona*) sarcophagus repertus *sotto li fondamenti dove era la chiesa di S. Martiano* Da Milano (1599). In praetorio Gavt. Hodie in ecclesia cathedrali Momms.

in operculo:

caput mulieris — *genius alatus* — *urceus cum racemis inde surgentibus* — *genius alatus* — *caput viri*

P · AELIO · SABINO · QVIXIT · ANNOS · XXIIII · DIES · XLV

in latere: *Medusae caput* / *galli duo pugnant; adstant pueri alati duo, quorum unus palmam tenet*

in arca:

ANTONIA · THISIPHO · MATER · FILIO · PIENTISSIMO

arcus — *arcus* — *arcus*

ΘΑΡ CEI / CΥΓΕ ΝΕΙ — ΟΥΔ ΕΙC / ΑΘΑΝΑΤΟC

columna — *Dioscurus stans ad equum* — *columna* — *Phaethon ex quadrigis ruens* — *arietes duo* — *pastor* — *columna* — *Dioscurus stans ad equum* — *columna*

in latere: *pueri duo alati ludunt astragalis duobus, alter lacrimans*

in postica:

pastor tibiis canens arietem portat; pone eum arbor / *canes duo* — *haec pars vacat* — *pastor tibiis canens sub palma sedet*

Descriptam ab Iulio Friedlaender, a se collatam ed. Mommsen CIL V 7380. Da Milano *vita di S. Martiano* (Tortonae 1599) p. 161 sq. (quem librum rarum ego non vidi; cf. Mommsen l. s. p. 831); Gruter 1120, 4 ('Cantonius e Merulae schedis'); Lucas Holstenius, expositio inscriptionum et figurarum sarcophagi Dertonensis (edita apud Feam miscell. I 17 et pag. CCLXXXIV), cui misit Carolus Settala episcopus Dertonensis die 19 m. Apr. a. 1655; ab eodem Settala missam commendatori a Puteo edidit Mabillon itin. Ital. (1687) p. 223 aere incisam; Graeca Maffei M. V. 192, qui vidit; Bottazzi *le antichità di Tortona* (1808) p. 95, et *degli emblemi o simboli dell' antichissimo sarcofago esistente nella chiesa cattedrale di Tortona*, Tort. 1824 (Bottazzii libros non ipse adii); denique Conze *arch. Zeitg.* 1867 p. 77*.

P. Aelio Sabino, q(ui) vixit annos XXIIII, dies XLV, Antonia Tisipho mater filio pientissimo. Θάρσει, εὐγένει, οὐδεὶς ἀθάνατος.

II p. Chr. saeculo tribuit Conze.

2278 Augustae Taurinorum in atrio universitatis fragmenta marmorea duo; reperta *o sotto il bastione della Consolata circa il 1720 od a ponente della piazza d' Italia, dove fù poi rinvenuta l' iscrizione di Calagorris di Spagna, che aveva pur tolto Glizio a patrono* PROM.

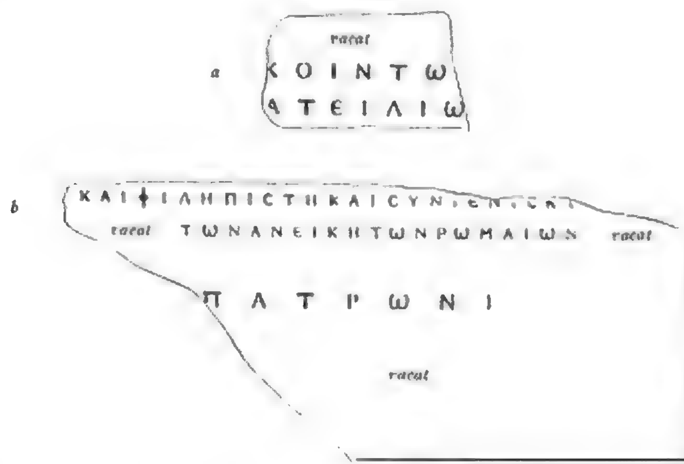

Descripsi. Maffei M. V. 226, 9. 10; marm. Taurin. I 185; inde Franz 6768 coll. add. p. 1271; denuo Carlo Promis *storia dell' antica Torino* p. 319; ex Mommseni apographo Lumbroso *rivista di filologia* II (1873) fasc. 5; ipse Mommsen CIL V 6984.

Frgm. *b* 1 CYN... Maff. CYNIEI... marm. Taur. CYNIC... Prom. CYNΓENICKA Momms.

Coniunxerunt fragmenta Rivautella et Ricolvi marmorum Taurinensium editores.

Κοΐντω[ι Γλιτίωι Ποπλίου υἱῶι Στελλ(ατίναι)
Ἀτειλίω[ι Ἀγρικόλαι . . . .
[ἡ πόλις τῶν . . . . . ., σύμμαχος?
καὶ φίλη, πιστὴ καὶ συγγενὴς κα[ὶ ἄποικος?
5 τῶν ἀνεικήτων Ῥωμαίων
πάτρωνι.

Q. Glitius P. f. Stell. Atilius Agricola, cos. II a. p. Chr. 103, idem est cuius tituli satis multi Taurinis reperti sunt; cf. CIL V 6974—6987 cum Mommseni nota p. 785, qui ad n. 6984 haec scripsit: 'Callistratus (Dig. 27, 1, 17, 1) Iliensibus adscribit *coniunctionem originis Romanae*; iidem CIG 3609 Agrippam honorant τὸν συγγενῆ καὶ πάτρωνα τῆς πόλεως.' Inde idem per litteras significavit v. 3 coniici posse ἡ πόλις τῶν Ἰλιέων.

2279 Vercellis in ecclesia cathedrali.

ΕΝΘΑΚΙ
ΤΕΟΕΥΜΥ
ΡΟCΜΑΤΙΛΙ
ΝΙΑΝΟCΖΙ
5 CΑCΜΗ ΙϚ ΗΜΙ
ΤΕΛ·ΜΑΡΤΕ
ΜΙCΙΟΥΒΚΙΝΔΙ

Bruzza *iscriz. Vercellesi* (1874) p. 262.

Ἔνθα κῖτε ὁ εὔμορφος Ματι..ανός, ζήσας μῆ(νας) ις', ἡμέ(ρας) ι', τελ(ευτήσας) μη(νὸς) Ἀρτεμισίου βκ', ἰνδ(ικτίωνος) ι'.

VI. CISPADANA.

2280 Ravennae in museo archiepiscopi tabula marmorea.

Descripsit Bormann.

Θεόδοτος χαρ(ίου) Φουσλωγατανου (?).

2281 Ravennae apud aedem S. Apollinaris in Classe Spreti. In museo Classensi Cam. Spreti, ubi nunc extat pars sinistra cum inscriptione Graeca Borm.

ΜΝΙΑΠΡΟΚΙΛΛΑϹ — ΤΗϹ · ΑϹΥΝΚΡΙΤΟΥ

BONAE · MEMORIAE
CASTISSIMAE · CONIVGI
MINDIAE · PROCILLAE
MINVC · DIONYSIVS SPECVL · T · R
MARITVS
CVM QVA · VIXI · ANNIS · XXII
IPSA · AVTEM · VIXIT · ANNIS
XXXVII

Amor nudus alatus — *Amor nudus alatus*

Omissis eis qui Latina sola tradiderant, de quibus vide Bormanni editionem, Graeca cum Latinis habuit Desid. Spreti ms. I, ubi nunc deest; inde praeter alios, quos non vidi, Iucundus Veron. f. 215 (qui non omisit, quod ait Bormannus, Graeca); ex lapide Peirescius cod. Paris. Lat. 6012 f. 155' et Ligorius Taur. vol. XV f. 22; Camillus Spreti in Desiderii libri editione I (1793) p. 254 coll. tab. IV n. 225 et II p. 132; Bormann CIL XI 81, qui descripsit quae supersunt.

ΒΙΝΙΑΠΡΟΚΙΛΛΑϹΤΗΣΑϹΥΝΚΡΙΤΟΝ Iucund. ΑϹΥΝΚΡΙΤΟΥ Ligor. et C. Spreti.

Μνία Προκίλλας τῆς ἀσυνκρίτου.

In ipsa urbe vel in agro Bononiensi ne unus quidem Graecus titulus repertus esse videtur (cf. supra nn. 1201. 1383. 1550. 1573. 1582. 1622. 1629. 1895. 2085); etiam ex christianorum titulis, quos in museo Bononiensi descripsi, duos certis testimoniis constat urbanos esse (CIG IV 9616. 9672), tertium ineditum (ΑΓΑΠΗ | ЄΝΘЄѠ ΖΗϹΥϹ | *columba* ☧ | ΙΒΖ) paene necessarium est item urbanis adsignare. Restant praeter artificis titulum (infra n. 2284) quattuor lapides incertae sane originis, sed quos certissimum sit peregre Bononiam advectos esse. E quibus duos, qui olim in museo Palagiano fuerant (2285. 2286), non esse urbanos cum Bormannus indicat tum ipsa et forma et ratio titulorum confirmat; reliquos duos a Graecis hominibus Aesculapio dicatos proclive est ad unum et idem dei fanum referre, sed Melanthii dedicatio etsi potest in insula Tiberina fuisse (cf. supra n. 967), tamen non potest Caphisodori vetustissimus titulus. Itaque licet unde hi tituli venerint parum constet, Bononienses tamen non esse exploratum est.

2282 In femoribus parvae statuae aeneae iuvenem nudum referentis, repertae Bononiae. 'Etiam nunc possidet Magnavacca pictor ac antiquarius praecipuus, detecta est non ita pridem a fabro murario in excavandis quibusdam fundamentis aedium Annibalis Ranutii' Malv. Postea pervenit imago in museum Wilenbroeckianum, nunc extat in bibliotheca Parisina.

ΚΑΦΙΣΟΔΟΡΟΣ
ΑΙΣΧΛΑΠΙΟΙ

Malvasia marm. Felsin. (1690) p. 367; denuo Montfaucon *antiq. expl.* III 2, 272 tab. 158; Letronne *ann. dell' inst.* VI (1834) tab. E coll. p. 222 sqq. Montfauconii imaginem repetiit Roehl IGA 549, eandemque nos supra exhibuimus.

De fide tituli frustra dubitabat Iordan comment. Momms. p. 358, cf. etiam v. Wilamowitz *Isyllos v. Epidauros* p. 93. Litteraturam Corinthiam recte agnovit Roehl.

Καφισόδορος Αἰσχλαπιοῖ.

2283 Bononiae anaglyphum virum togatum referens; *nel palazzo dell' instituto* Ind. Guarn. Mur. In museo publico Lupi, qui vidit eodem loco. Neque ego vidi nec qui praeter me recentiores homines Bononiae monumenta anquisiverunt videntur vidisse. — Urbanum titulum esse censet Borm.

ΜΕΛΑΝΘΙΟΣΕΠΙΤΕΛΕΥΙΑΤΡΕΥΘΕΙΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΩΙΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Descripsit Lesleus in schedis Lupi Vat. 9143; habet index Bononiensis olim Corvisierii, nunc bibl. Berol. cod. pict. A 61*k* p. 49, 65; sched. Guarnierii Bonon. f. 12, 7 (descriptam a. 1776); ediderunt Aloisius Andrucci symb. litt. dec. II vol. IX 20 ligno incisam; ex Petri Gherardi apographo Muratori 19, 4 (inde Gusaco mus. Cap. I 102); ex suo apographo Maffei Mus. Ver. p. 58 litteris minusculis; denuo litteris item minusculis Schiasso *guida al museo* (1814) p. 123 fortasse ex Andruccio. Repetiit Franz 6738.

Lectio tituli minime certa: 1 ΜΕΛ ΘΙΟΣ Lesl. ΜΕΛΑΝΘΙΟΣ Guarn. ΜΕΛΑΝΘΟΣ Andr. et Schiasso — ΕΠΙΤΕΛΕΙ Andr. Schiasso — ΙΑΤΡΕΥΘΙΟΣ Lesl. ΙΑΤΡΕΥΘΙΣ Murat. Guarn., quod recepissem, nisi forma barbara parum congruere videretur cum proba et antiqua scriptura ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ — 2 ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ Guarn. ΑΣΚΔΗΠΙΩΙ Lesl. ΑΣΚΛΗΙΠΩΙ Murat.

Μελά[ν]θιος Ἐπιτέλευ (i. e. opinor pro Ἐπιτέλευς) ἰατρευθεὶς Ἀσκληπιῶι χαριστήρια.

2284 *Sotto una statua nel palazzo Sampieri in Bologna.*

Λ ΛΕΥΚΩΝΟΣ
ΕΠΟΙΕΙ

Mss. raccolti dall' Oretti vol. 149 nella biblioteca del principe Ercolani in Bologna. Mihi inde descriptam dedit P. Bruzza. Ab eodem accepit G. Hirschfeld, ab hoc Loewy *Inschr. griech. Bildh.* 385.
Restitutio incerta, fortasse ....]α[ς] Λεύκωνος
ethnicum] ἐποίει.

2285 Bononiae in museo Archigymnasii sub anaglypho, quo expressus est homo seminudus dextram hermae iniciens. Ex museo Palagiano, ut ait Bormann. Videtur originis peregrinae.

ΟΝΗΣΙΦΟΡΟΣΓΛΑΥΚΟΥ

Descripsi.
Ὀνησίφορος Γλαύκου.

2286 Bononiae in museo Archigymnasii; infra anaglypho expressus iuvenis togatus. Ex museo Palagiano, ut ait Bormann. Videtur originis peregrinae.

....ΦΙΟΣΣΕΚΟΥΝΔΟΣ

Descripsi. Ab initio quattuor perierant litterae.
....φιος Σεκοῦνδος.

2297 Mutinae (*in una cantina*) a. 1829 m. Aprili repertum, nunc in museo lapidario fragmentum statuae virum loricatum referentis. Sub ipso cingulo titulus inscriptus.

ΞΕΝΩ ΞΕ
ΝΩΝΟ ΚΑ
ΣΩΓΕ ΗΣ
ΣΩΚΡ ΟΥ
ΠΑΡΙΟ Ε
ΠΟΙΟ Ν

Descripsi. Malmusi *museo lapid.* (1830) p. 57; Stephani ind. l. Dorpat. 1850 II p. 10; L. Ross *arch. Zeit.* 1854 p. 439 (cf. Cavedoni *arch. Zeitg.* 1854 p. 439. 469 sq.; Keil ibid. 1854 p. 517) itemque *arch. Anzeig.* 1855 p. 46* (*arch. Aufs.* II 681 sq.); Cavedoni *nuova silloge epigraf. Modenese* (1862) p. 21; Duetschke V 346; Loewy *Inschr.* n. 514, qui Roberti Schneideri apographum adhibuit pessime factum.

Damnavit titulum Cavedonius; novicium esse nec ipsae litterae nec Cavedonii argumenta persuaserunt mihi. A cingulo demissa pendet fascia, sub qua latent vel latere finguntur quae nunc desiderantur litterae, quod artificium etsi nullo alio fortasse exemplo comprobari potest, idoneam tamen damnandi causam esse non puto. Quod nomina artificum Cavedonius ex titulo Pario sumpta esse putat, quem ex Fauvelii schedis primus Boeckhius edidit CIG II 2386, non solum dubium est num falsarius potuerit uti titulo inedito, sed etiam, si potuit, ita usus est ut falsariorum morem vix adgnoscas. Enumerantur enim illic ephebi, in quibus [Σω]γένης Diopithis filius, Σωκράτης Ὀνησίμου, ...ων Ξένωνος; videtur igitur ille nominum Graecorum rationem tam bene cognitam habuisse, ut alterum nomen apte suppleret (Ξένων Ξένωνος), alterum partim suppleret partim ita immutaret, ut Socrati filio aptum patris Sogenis nomen reciperaret. Mihi nihil aliud inde effici videtur nisi ut existimemus apud Parios pariter ac apud reliquos Graecos satis vulgaria Xenonem Socratem Sogenem nomina fuisse.
Ξένω[ν] Ξένωνο[ς] κα[ὶ] Σωγέ[ν]ης Σωκρ[ά]του Πάριο[ι] ἐποίο[υ]ν.

2288 De sarcophagi fragmento *a*: Mutinae in museo Malmusi Caved. Borm. repertum *alla torre della Maina nel territorio di Gorzano* Borm. *Pare che un tempo facesse parte della Ducale Galleria Estense* Caved. — De fragmento *b*: Campigalliani in agro Mutinensi in aedibus marchionis Estensis litteris semiuncialibus Mur. *ora immurato nella grotta del giardino della villa dell' illustrissima signora contessa Carolina Guidelli Poppi, nella vicina villa di S. Pangrazio* (villa Poppi prope abest a Campogalliano); *dal confronto della forma delle lettere, dalla larghezza del listello, ove sono scritte, e dall' identità de' bassorilievi chiaro si pare che ambedue questi frammenti fecero parte d' un sarcofago* Caved.

a

ϽΑΙ·ΑΥΤΑΡΕΜΗΣΑΡΕΤΗΣΒΙΟΤΟΙΟΤΕΓΗΡΙ

manus rhyton tenens — *caput satyri* — *chlamydis frustulum*

b

ΕΝΘΑΔΕΜΕΝΚΕΙΜΑΙΚΑΙΣΩΜΑΤΟΣΟΥΤΟΣΟΤΥΜΒΟΙ
ΕΙΝΗΜΝΗΜΗΜΕΤΟΝΚΛΕΟΣΕΣΤΙΤΑΦΟΣ

Fragm. *a* descripsit Bormann, eiusdemque utor ectypo. Edidit Cavedoni *saggio di osservaz.* p. 92 (hinc Franz 6321); Malmusi *mem. dell' accad. di Modena* II (1858) p. 132. 142; Cavedoni *nuova silloge epigr.* (1862) p. 45. — Fragm. *b* Murat. 1770, 5 (hinc Welcker syll. 90). Versum priorem Cavedoni *nuova sill.* l. s. Qui cum alterum versum non viderit apparet hunc non eo quo posuit Muratori loco scriptum extitisse, quod ex ipsa quoque inscriptionis indole probabile est.

Fragm. *b* 1 ΤΥΜΒΟ.. Cav., ΤΥΜΒΟΣ in schedis ms. apud Petrum Soli-Muratori teste Cavedonio, ΤΥΜΒΟΝ ed. Mur.

Ἐνθάδε μὲν κεῖμαι καὶ σώματος οὗτος ὁ τύμβο[ς
ε[ὐ]νή ....κλέος ἐστὶ τάφος·
. . . . -ρω,
αὐτὰρ ἐμῆς ἀρετῆς βιότοιό τε γῆρα[ς . . . . .
. . . .

2 εὐνή corr. A. Ludwich *Zeitschr. f. oest. Gymn.* 1880 p. 86. Reliqua non expedio, cf. epigr. 672.

2289 Parmae.

Π Α Σ Ι Ν Ε Μ Ο Ι Σ Ι
Λ Ι Π Ο Υ Σ Α Γ Ο Ν Η
Α Ι Ω Ν Ι Ο Ν Α Λ Γ Ο Σ

Cod. Cicon. 243 p. 139, quo continentur 'epitaphia diversis orbis terrae regionibus Benedicti Rhamberti Veneti diligentia ac studio olim collecta atque ab eiusdem exemplari manu descripta ..... (sic) MDLXI,' quod est Rhambertiani libri Patavini, quem ego non vidi (cf. CIL III p. 413), apographum a Giandomenico Bertolio canonico Aquileiati confectum. Inde edidi mus. Rhen. 34, 194.

. . . .
πᾶσιν ἐμοῖσι λιποῦσα γόον [κ(αὶ)] αἰώνιον ἄλγος.

VII. TRANSPADANA.

2290 Ticini (*Pavia*) ad S. Ioannis in Burgo in fronte basilicae All. Caps. In aedibus Malaspina Malasp. ego.

\+ \+
Ε Ν Θ Α Δ Α Ν Α Π Α Υ Ο Ν Τ Α Ι Ο Ι Κ Α
Λ Ο Κ Υ Μ Π Α Τ Ρ Ι Κ Ι Ϲ Ϗ Π Α Υ Λ Ο Ϲ
Γ Ν Η Ϲ Ι Ο Ι Α Δ Ε Λ Φ Ο Ι Υ Ι Ο Ι Α Β
Β Ω Ϲ Α Ϗ Ω Μ Μ Α Ρ Α Ω Τ Α Τ Ω Ν
Ο Ρ Ω Ν Α Π Α Μ Ε Ω Ν ~
\+
Ε Τ Ι Π Ρ Ο Ϲ Ε Τ Ε Θ Η Ο Τ Η Ϲ Μ Α Κ Α
Ρ Ι Α Ϲ Μ Ν Η Μ Η Ϲ Π Ε Τ Ρ Ο Ϲ Ν Η Π Ι
Ο Ϲ Ʒ Ε Κ Γ Ω Ν Ο Ϲ Τ Ο Υ Π Ρ Ο Γ Ε Γ Ρ Ʒ
Π Α Τ Ρ Ι Κ Ι Ο Υ Υ Ι Ο Ϲ Θ Ε Ο Δ Ω
Ρ Ο Υ Ϗ Ε Υ Φ Ο Ι Μ Ι Α Ϲ
Ε Τ Ε Λ Ʒ Μ Η Ν Ι Γ Ο Ρ Π Ι Ε Ο Υ S
Ε Ν Υ Π Α Τ · Τ͂ Δ Ε Ϲ Π Η Μ · Λ Ε Ω Ν Ο Ϲ Τ Δ͂
Ϗ Π Ρ Ο Β Ι Α Ν Ο Υ Τ Λ Α Μ Π

Descripsi. Edidit Muratori 411, 1 ex suo apographo; aeri incisam Maffei Graecorum sigl. lapid. (1746) p. 82; Zaccaria excurs. litter. p. 208; Ios. Allegranza de sepulcris christ. (1773) n. VI; Capsoni memorie stor. di Pavia (1785) II tab. 1; extat in libro iscriz. lapid. raccolte dal march. Malaspina di Sannazzaro (Mediol. 1830) p. 21; ex Muratorio et Maffeio Kirchhoff CIG IV 9871.

Errores priorum mitto in magna lectionis perspicuitate.

Ἔνθα ἀναπαύονται οἱ καλοκώμ(ητοι) Πατρίκις καὶ Παῦλος γνήσιοι ἀδελφοί, υἱοὶ Ἀββωσᾶ, κώμ(ης) Μαραωτῶν ὅρων Ἀπαμέων. — Ἔτι προσετέθη ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Πέτρος νήπιος, ἔκγονος τοῦ προγεγρ(αμμένου) Πατρικίου, υἱὸς Θεοδώρου καὶ Εὐφημίας. ἐτελ(εύτησε) μηνὶ Γορπιέου ς΄, ἐν ὑπατ(είᾳ) τ(οῦ) δεσπ(ότου) ἡμ(ῶν) Λέοντος τ(ὸ) δ΄ κ(αὶ) Προβιανοῦ τ(ῶν) λαμπ(ροτάτων).

Annus est post Chr. n. 471.

2291 Novariae aedicula sepulcralis fastigiata reperta *recentemente* (ante a. 1814) *entro una parete nella ristorazione d' una casa del sig. Giovanni Sacchi attigua al palazzo del Comune* Frasconi. Nunc in Canonica prostat Novariensi Rob. Anaglypho expressi viri duo (Κίσων et Σκύτας fratres) dextras iungentes, quorum utrique puerulus adstat. — In his ipsis regionibus cum factum esse monumentum non possit, Mommsenus, qui (CIL V p. 720) vix quemquam recentioris memoriae putat Novariae unquam degisse, quem eiusmodi titulum ex Graecia advectum domi suae exposuisse probabile sit, antiquitus ab Italo homine ex Graecia adlatum fuisse conicit. Sed Graecae indolis ut est aedicula ipsa, ita non sunt hominum nomina. Itaque Larantidae gens origine fortasse barbara inter Graecos homines consedisse olim videtur; factum id esse potest in Sardinia insula, cf. Κύρνιος nomen.

Κ Ι Σ Ω Ν Σ Κ Υ Τ Α Σ
Ο Ι Λ Α Ρ Α Ν Τ Ι Δ Α

anaglyphum

Κ Υ Ρ Ν Ι Ο Σ Λ Α Ρ Α Ν Τ Ι Δ Α Σ
Κ Ι Σ Ω Ν Ο Σ Σ Κ Υ Τ Α

Descripsit Robertus amicus, item antea Mommsenus l. s. Extat in schedis Frasconii († 1836) a Mommseno citatis. Ediderunt Antonius Bellini epist. ad Frasconiom *sopra un greco monumento novellamente scopertosi in Novara* (Nov. 1814); Carolus Racca *i marmi scritti di Novara* (1862) p. 9; Rusconi *compendio di storia Novarese* in libro miscellaneo inscripto *monografie Novaresi* (1877) p. 13 coll. tab. 4.

Κίσων, Σκύτας, οἱ Λαραντίδαι. — Κύρνιος Κίσωνος, Λαραντίδας Σκύτα (pueruli).

2292 Originis incertae. Modetiae (*Monza*) apud patres Barnabitas olim, nunc Laudes (*Lodi*) translatum fragmentum tabulae aeneae.

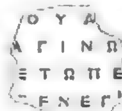
Ο Υ Α
Α Γ Ι Ν Π
Ξ Τ Ω Π Ε
Ε Ν Ε Γ

A se descriptam mihi dedit Aloisius Bruzza.

2293 Mediolani reperta a. 1813 in basilica S. Ambrosii Lab. Ibidem adhuc extat in portico.

```
         B                          H
ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΕΝΕΡΙΝΗΟΚΑΛΟ
ΚΥΜΗΤΟCΒΑCCΟCΑΠΟΚCΕΙ
ΝΑΚΩΝΥΟCΘΕΟΔΟΡΟΥΕΤΕ
ΛΕΥΤΗCΕΝΜΗ̆ΙΟΥΛΙΟΥΤΡΙΤΗΑΜ̄
ΤΕΤΡΑΔΙΖΗCΑCΕΤΗΕΞΗΚΟΝΤΑ
HICREQVIESCITINPACEBASSVSFILIVS
THEODORIQVIVIXITINHOCSAECVLOAN·PL
MLXDEPIIIINONASIVLDNTHEODOSOXVII      a. p. Chr. 444.
ETALBINOICS
```

Contuli. Edidit Ferrario *monumenti sacri e profani della basil. di S. Ambr.* (1824) p. 58 coll. p. 65 ex Labi apographo; Labus *intorno alcuni monum. epigr. crist. scoperti in Milano l'a. 1813* (1824); ab Labo acceptam habet Amati Vat. 9736 f. 50, ed. *giorn. arcad.* 1825 vol. 24, 353; hinc CIG IV 9873; Mommsen CIL V 6195 ex suo apographo.

3 ΑΠΟ·Κ·ϕCΙ Lab. ΑΠΟΚΩΕΙ idem apud Ferr. ΑΠΟ ΚΩ̄ΕΙ Momms. — 4 ΥΙΟC tradunt contra lapidem — 5 extr. ΝΜ̄ Momms.

B(eatae) m(emoriae). Ἐνθάδε κῖτε ἐν ἰρήνῃ ὁ καλοκύμητος Βάσσος ἀπὸ κ(ώμη)ς Σιμανῶν, υἱὸς Θεοδώρου· ἐτελεύτησεν μη(νὸς) Ἰουλίου τρίτῃ ... τετράδι, ζήσας ἔτη ἑξήκοντα. *Hic requiescit in pace Bassus filius Theodori, qui vixit in hoc saeculo an(nis) pl(us) m(inus) LX, dep(ositus) (a. d.) IV Nonas Iul(ias), d(omino) n(ostro) Theodos(i)o XVIII et Albino c(on)s(ulibus).*

Amatius legit v. 5 Ἰουλίου τρίτῃ ἅμα τετράδι, quod sine exemplo dictum est; Mommsenus sua nisus lectione τρίτῃ ἡμ(έρᾳ), τετράδι proposuit, sed ipse dubitabat. Ceterum vide infra n. 2297.

2294 Mediolani in hortis ecclesiae S. Celsi effossa mensa marmorea curante Fabiano aedituo Alc.

```
     Θ           Κ
ΕΝΘΑΔΕCΟΙΔΟΜΝΕΙ
ΝΑΙΤΕΛΕCΩΠΑCΑΜΟΙΡΗ
ΕΝΘΑΔCΛΟΙΠΟΝΕΧΕΙC
CΤΥΓΕΡΟΝΟΙΚΟΝΚ'ΟΥΚΕΤΙ
COIϕΑΟCΗΛΕΙΟΙΟΟΥΔΕΤΑ
ΚΛΕΙΝΑΔΕΔΩΜΑΤΑΡΩΜΗC
ΟΥΔΑΛΟΧΟCΟΥΤΕϕΙΛΗ
ΚΑCΙΓΝΗΤΗΑΛΛΑCΕΚΑΛΥ
ΠΤΟΥCΙΤΑΛΕΡCΑΜΠΕΛΟC
ΚΑΙΓΕΑΕΝΜΕΔΙΩΛΑΝΩ
```

Andreas Alciatus cod. bibl. Trivulzianae 739 (scriptus codex ab ipso Ciccreio) p. 55 et melius p. 45; inde Grut. 896, 12 et Zaccaria excurs. litt. p. 154; Franz 6762. Cf. epigr. 720.

5 Κ'ΟΥΚΕΤΙ p. 45, Κ'ΟΥΚ'Ε|ΤΟΙ p. 55 — 6 ϕΑΛΟΣ p. 55 — 7 ΚΑΙΝΑ p. 55, fuit fort. ΚΑΙΝΑ — 9 ΣΕ p. 45 ΣΙ p. 55. — Litterarum formae modo ЄCΩ, modo ΕΣΩ traditae sunt.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Ἐνθάδε σοί, Δωμνῖνα, [τ]ελέσ[θη] πᾶσα μοίρη, ἐνθάδε λοιπὸν ἔχεις στυγερὸν οἶκον, κοὐκέτι σοι φάος ἠελίοιο, οὐδὲ τὰ κλεινὰ δὲ δώματα Ῥώμης, οὐδ' ἄλοχος οὔτε φίλη κασιγνήτη, ἀλλά σε καλύπτουσι [Θ]αλερ[ὸ]ς ἄμπελος καὶ γαῖα ἐν Μεδιωλάνῳ.

Θαλερὸς non certa est Scaligeri emendatio.

2295 Mediolani a clariss. iur(isconsul)to Gualterio Corbete in aedium suarum fundamentis inventa Alc.

```
ΚΑΠΙΤΩΛΙΝΙΑ
ΖΗΣΑ ΕΤΗ ΚΗ
ΕΝΚΙΤΕΣΙΣΙΛΟU
ΑΝΟΥΥΠΑΘΕΙΑΕΥΓΕ
ΝΙΟΥΤΟUΤΟЄ̄К̄ТО
```

Cod. Alciati bibl. Trivulz. 812 et 739 (autogr. Cicerei), quo in altero codice lapis undique fractus esse significatur; eodem sine dubio exemplo Muratori 394, 1 (ex suis schedis); inde Kirchhoff CIG IV 9874. Cf. Zaccaria excurs. litt. p. 83, qui Alciati codicem inspexerat.

2 ΖΗΣΑΣΑ Mur. — 3 ΚΙΤΕΣΣΙΛΟ\ Alc. 739 — 5 Ε̄Χ̄Τ̄Ο̄ Mur.

Καπιτωλινία ζήσα(σα) ἔτη κη' ἐν(θά?) κῖτε ..... ὑπαθείᾳ Εὐγενίου .....

Alciati apographum et lacunosum et interpolatum et versibus non recte divisis misere turbatum restitui nequit (nihil profecit, ut puto, Henzen *ann. dell' inst.* 1849 p. 305). Mommsenum etiam illud offendit quod in consulatu notando (a. 393) Theodosii nomen omissum sit; fortasse post vocabulum ὑπαθείᾳ lacunam fuisse ab Alciato neglectam.

2296 Mediolani pro S. Celsi templi foribus.

```
ΕΝΘΑΔC   ΚΕΙΤΑΙ
ΚΥΡΙΛΟC     | ΚΩΣΤΑΝ
ΚΑΤΑΛΕΙ     | ΤΙΝΟ
ΠΩΝΕΠΕΣΤΙ   | ΠΟΛ
ΚΤΗΤΩ       | ΕΙΤΗS
ΠΡΟΣΕΧ      | ///////////////
ΕΙΝΤΩΤΟΠ    | Ω
```

Andr. Alciati cod. bibl. Trivulz. 812 (p. 63) et 739; ex schedis Alciati Grut. 876, 10; inde Kirchhoff CIG IV 9872.

1 ΚΑΙΤΑΙ Alc. 812.

Ἐνθάδε κεῖται Κύριλ(λ)ος Κωνσταντινοπολίτης, καταλείπων Ἐπικτήτῳ προσέχειν τῷ τόπῳ.

Ἐπικτήτῳ coni. Kirchhoff recte omnino; quod abundare videtur verbum ἐστί, iungendum id fortasse est cum eis quae a dextra scripta sunt: ἐστὶ Κωνσταντινοπολίτης.

2297 Mediolani olim in museo Leptaliano, postea sub portica bibliothecae Ambrosianae All. Ibidem adhuc extat.

Ν Θ Ἀ Δ Ε Κ Α
Τ Α Κ Ι Τ Ε Π Ε Δ Ι
Ο Ν Ш Α Κ Α Ρ Ε Α
Ζ Η C Ἀ C Α Κ Λ Λ Ω
C Ш Η Ν Α C Π Ε
Ν Τ Ε

Descripsi. Edidit Ios. Allegranza de sepulcris christianis (Mediol. 1773) n. 59.

1 ΕΝΘΑΔΕ Allegr.

Ἐ]νθάδε κατάκιτε παιδίον Μακαρέα, ζήσασα καλῶς μῆνας πέντε.

2298 Mediolani in fano S. Stephani habetur et monumentum eorum contegit, qui Michaelis Archangeli collegio sunt adscripti Cic.

Β Μ
ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΟΚΑΛΟΚΥ
ΜΗΤΟCΠΑΥΛΟCΑΙΓΥΠΤΙC
ΚΩΜΗCΜΑΓΔΩΛΩΖΗCΑC
ΤΟΝΒΙΟΝΑΥΤΟΥΕΤΗΞΑΝΑ
ΠΑΗΤΗΠΡΖΙΔΩΝCΕΠΤΕΜΒ
ΥΠΑΤΙΑΘΕΟΔΟCΙΟΥΤΟΙ·ΗΚ·ΙΑΛΒΙΝ<

Cicereius cod. bibl. Trivulzianae n. 811 ex Antonii Calurii et suo apographo; inde Mommsen CIL V 6254.

3 ΑΙΓΥΠΤΙΟC Calur. — 6 init. ΠΑΝΤΗ Calur. — 7 ΘΕΟ ΛΟCΙΟΥ Calur. — ΚΑΕΑΛΒΙΝΟΥ Calur.

B(onae) m(emoriae). Ἐνθάδε κῖτε ὁ καλοκύμητος Παῦλος Αἰγύπτ(ι)ς κώμης Μαγδαλῶ, ζήσας τὸν βίον αὐτοῦ ἔτη ξ΄. ἀνεπάη πρ(ὸ) ζ΄ ἰδῶν Σεπτεμβ(ρίων) ὑπατίᾳ Θεο[δ]οσίου τὸ ιη΄ καὶ Ἀλβίν(ου).

Titulus anni est p. Chr. 444, eiusdem ac supra n. 2293, quo in titulo bilingui non nisi Latina consulum nota addita est.

2299 Mediolani in atrio aedis S. Ambrosii.

ζήσας κα..Ω C Ε Τ Η
Ε Β Δ Ο Ш Η

Descripsi.
V. 2 dies indicatur fatalis.

2300 Comi in S. Carpophori ecclesia reperta a. 1864 tabula marmorea, nunc iuxta scalas ad cryptam ducentes muro infixa. Lapis valde detritus et lectu difficilis.

Α ☧ Ω
Ε Ν Θ Α Κ Ι Τ Ε Ο Ε Υ Ш Υ Ρ Υ Τ Η C
ΕΝ Π Α C Ι Α Ν Ν Υ Λ Ε Ι Α Ρ Β Η Λ Ο
Υ · Κ Ω Ш Η C Α Ι Ш Ε Ν Ε Ι Ο V C Ο Ρ
Ω Ν Α Π Α Ш Ι Ω Ν Ζ Η C Α C Μ Ι Κ Ρ Ο
Π Λ Ο Υ C Ε Τ Ω Ν C Ξ Η Κ Ο Υ Ν Τ Α Ε Τ Ε Υ Λ
Ε Υ Τ Η C Ε Ν Υ Π Α Τ Ι Α Ι Β Ι Κ Ε Ν Τ Ι Ο Υ Κ Α Ι Φ Ρ
Ρ Α Β Ι Τ Ο Υ Τ Ω Λ Α Ш Π Ρ Α Τ Α Τ Ω I I I I I C Ε F
Τ Ι Ν Ш Η Ν · Ν Ο Ε Ν Β Ρ Ι Ω Ι Ι Ο ....

a. p. Chr. 401.

Descripsi adhibita Balestrae editione et contuli saepius a. 1878. Biraghius apud Rossium *bull. crist.* II (1864) p. 78; ex eiusdem Biraghii lectione Balestra *rivista archeol. di Como* fasc. 4 (1873) p. 15 sqq.; inde repetiit Mommsen CIL V p. 1060.

1 ego non legi — 2 extremam litteram non vidi — 3 in. ΕΝΙ ΡΕΝΕΒΑΝΝΕΥΑCΥ·ΑΡΒΗΛΟ Biragh. interpol. — 4 Υ·ΚΩ ΜΗCΑΚΕΜΕΝΕΙΟΥCΟΡ Biragh. — 5 ΑΠΑΜΕΩΝ Biragh. — 7 extrema littera Ρ videtur deleta — 8 in. ΥΑΒΙΤΟΥ Biragh. — ΛΑΜΠΡΑΤΑΤΩΝΙΝΔΕΙ Biragh. — 9 ΕΙΝΜΗΝΙΝΟΕΝ ΒΡΙΩΠΑΙΚ·ΡΩΜΑΙΩΝ Biragh. apud Rossium; extrema ΠΕ ΚΑ·ΕΜΡ·ΙΜΕΡ (voluit Ἑρμ(οῦ) ἡμέρ(α)) idem apud Balestram. Posui ego quae legere mihi videbar, incerta haec omnia.

Ἔνθα κῖτε ὁ εὐμυρεύτης ἐν πᾶσι (an in pace?) Ἀσυλεί(?) Ἀρβήλου κώμης Ἀ[ρ]απείους(?) ὅρων Ἀπαμ[έ]ων, ζήσας μικρόπλεως ἐτῶν [ἑ]ξήκοντα· ἐτε(λ)εύτησεν ὑπατίᾳ Βικεντίου καὶ Φραβίτου τῶ(ν) λαμπροτάτων .... μηνὶ(ς) Νοεμβρίῳ(?) ....

Extrema Mommsenus Biraghii lectione usus sic restituebat τῶν λαμπροτάτων, πδ. ε̄ι, ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ πρὸ α΄ κ(αλ.) Δεκεμβρίων, sed etiam hoc dicendi genus, ni fallor, parum usitatum est.

2301 Comi in regione S. Rocchi inter rudera ecclesiae S. Protasi fragmentum.

ΚΑΛΟΚΟΙΜΗΤΟϹ
''ΤΩΒΙΩ

eiusdem fortasse tituli:

ΙL//
ΟΥ·Ϲ

Barelli apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1884 p. 266 sq.

2302 Museo Brixiano dedit Paulus Gorno medicus. Ibidem basin superne et a dextra fractam vidi ego.

ΕΙΔ ΜΟΝΑΤΜΟΙΙ ΙΑΕΑΕΙ
ΕΥΦΡΑΝΘΕΙϹΜΑΚΑΡΩΝΔΕΙΠΝ
ΔΕΥΤΕΡΟΝΗΜΑΡΑΠΟΥΡΑ
ΕΞΑΠΙΝΗϹΚΛΗΟΙϹΛΙΩ
ϹΑΤΡΙΑΦΑΒΙΑΓΛΙΛΥΠ
ΤΑΤΩϹΥΜΒΙΩΤΩ

Descripsi et contuli. Habet Ioli sched. f. 78, indeque petitum apographum quod Paulus Gorno Mommseno dedit.

1 ego nihil legi nisi haec ////////////ϲ///ΛϹΛ// — 3 extr. ΑΠΟΙ// ego — 5 ^ΑΒΙΑΓΛΙΛΥΠ ego ΦΑΒΙΑΕΜΑΤΙ Ioli.

Supersunt hexametrorum exordia, quae supplere nescio:

. . . . .
εὐφρανθεὶς μακάρων δείπν[οις? ....
δεύτερον ἦμαρ ἀπ' οὐρα[νόθεν ....

ἐξαπίνης κλη[θε]ὶς αἰθ[έρα ......
Σατρία Φαβία [... nomen mariti γλυκυτάτῳ συμβίῳ τῷ - -

2303 Brixiae in pago D. Euphemiae in aedibus monachorum Man. (a. 1565). In conventu S. Francisci Ant. In museo patrio Momms. ego.

ΒΔΛΕΡΙΑϹΩΙΡΟ
ϹVΝΗΚΔΙΕΜΙΛ
ΝΗΒΔΛΕΡΙΑ
ΕΛΙΔΝΗΙΩ
ΠΔΤΡΙΩΝΗΩΗ
ΔΡΙΤΟϹ

Descripsi et contuli, descripsit etiam Mommsen. Manutius Vat. 5235 II p. 44; Seb. Arragonensis cod. Querin. Brix. A II 14 p. VII; ex Manutio Brunati *vita e gesta di santi Bresciani* II 206.

1 litt. ΙΡΟ viderunt antiquiores.

Insculpsit haec lapidarius imperitissimus qui quae erant in exemplo proposito omnino non intellexit. Itaque paullo audacius haec temptanda sunt, velut: Β[α]λερί[α] Σω[φ]ροσύνη κ[α]ὶ Ἐμιλ[ια]νὴ Β[α]λερί[α] Ἐλι[α]ν[ῷ] [τ]ῷ π[α]τρὶ [μ]νή[μ]ην [χά]ριτος, i. e. μνήμης χάριν.

2304 Brixiae in S. Andrea (in pavimento S. Andreae Fel.) extra Brixiam iuxta portam turris longae (versus altare maius Fel.) Marc. Fel. Lapis fractus Marc.

ἀρΧΙϹΥΝΑ
ΓΩΓΟ

Marcanova cod. Mutin. f. 139'; Felicianus Veron. n. 39.

ΑΡΧΙϹΥΝΑΓΩΓΟ Felic.

2305 Arca cum operculo. Desenzani 'ante Carmelitarum templum' vel 'apud basilicam D. Mariae ordinis Carmelitarum extra portam' vel 'in coemeterio Carmelitarum ad lacum'; postea '*in un cortile del collegio Bagatta*' Auctores Mommsenii. Nunc ibidem in loco editissimo, quo difficile pervenitur vel scalis admotis Momms.

in latere: *mulier sedens cornu copiae tenens; ante eam stat puer fructus(?) ei porrigens*

puer alatus stans facem tenens inversam

D M
ATILIAE · P · FIL
VRBICAE
P·P·ABIDII·P·P·F·F·TILICIVS
ATILIANVS · ET · VRBICVS
FIL · MATRI · PIISSIMAE
ΕΥΧΡΩΤΙ

puer alatus stans facem tenens inversam

in latere: *mulier sedens citharam tenens; ante eam stat puer fructus(?) ei porrigens.*

Contulit Mommsen et ed. CIL V 4031, apud quem vide auctores, quos cum ipse plerosque non viderim enumerare nolo. Edidit ex Velseri schedis Grut. 720, 6; Rossi *memorie Bresciane* p. 38 (inde Murat. 1241, 11); Franz 6759. Cf. Maffei M. V. 192 et *dittico Quiriniano* (1754) p. 25.

'Duo filii dicti fuerunt P. Abidius P. f. Tilicius Atilianus et P. Abidius P. f. Urbicus' Momms.

εὐχρῶτι nihil aliud fere quam ὑγίαινε, χαῖρε, εὐπάθει sim.

2306 Veronae CAR. MAN. VENT. In domo Alexandri Serratii medici DON. In museo Philarmonico mutilam vidimus OS. EGO.

a b

ΕΝΘ | ΑΔΕΚΙ
ΤΕ | ΑΥΡΕϹΩ
ΠΟϹ | ΚΑΔΔΑ
ΝΩΝ | ΤΗϹϹΥΡΙ
ΑϹΖΗϹ | ΑϹΕΤΗΝ
ΜΙΚΡΟ | ΠΑΕΩ

Descripsi quae superest partem dextram (*b*). Integram Caroto *de le antiquità de Verona* (1560) fol. 34' (app. p. 13); hinc *Note ovvero memorie del museo Moscardo* II (1762) p. 331; Manutius Vat. 5235 f. 10 (*portata da mio padre nel ritorno del viaggio suo di Verona*); eodem exemplo Doni sched. Marucell. A 293 p. 19; inde ut videtur Fabretti X 502 (hinc Gori inscr. Etr. III praef. p. XXXVI); partem dextram Venturi cod. bibl. munic. Veron. 100; Osann syll. p. 552, 27. Repetiit Kirchhoff CIG IV 9875.

5 ΖΗϹΑϹ Man. Don. ΖΗϹ Carot. — 6 ΜΙVΡΟ Carot. Man. Don.; apparet igitur etiam has litteras antiquitus dimidiatas fuisse.

Ἐνθάδε κῖτε Αὐρ(ήλιος) Ἔπαφος κ(ώμης) Ἀδδανῶν τῆς Συρίας, ζήσας ἔτη ν' μικρόπλιν.

Quod supra n. 2300 μικρόπλευς barbaro scriptum erat, id nunc Graeca specie indutum μικρόπλιν est.

2307 Veronae in lapide quadrangulo (i. e. in basi quadrata) circumquaque litteris insculpta in domo Thomei Turchi doctoris FELIC. FERR. *A San Cosmo in casa di M. Thomio Turchi* SARAYNA (interpr. Dionysio). Pontini Verona translatus VELSER. Postea in museo Philarmonico, ubi adhuc extat.

in latere:

MANVMISS
ALVMNA·ANN
IIII·DIER·XVII·A
M·AVENA·MACR·
SPLEND·EQ·R
OMNI·HONORE
FVNCTO

in antica:

AVENIAE
BASSARIDIS
FILIAE·OPTIM
M·GAVIVS
CORNELIVS
AGATHEMER
AVENIANVS
OMNI·INIVRIA
DEBILITATVS

in latere:

VIXIT·ANN
XXV·MEN·IIII
DIEB·XIIII
OMNI·SENSV
VITA·PIETATE
PERFECTISSIM

in postica:

ΘΕΑ
ΧΑΡΙϹ
ΒΑϹϹΑΡΙϹ

Recognovit Mommsen CIL V 3382; Felicianus Veron. f. 7 (Ferrarini Paris. f. 12, Vat. 5243 f. 13, Neap. V E 5); Sarayna apud Pacedianum cod. Ambr. A 105 et apud Dionysium ms. (*le historie di Verona di Messer Torello Saraini nuovamente tradotte alla lingua volgare*) f. 61'; Panvinius Vat. 6036 f. 23', ed. antiq. Veron. p. 227; e Sarayna et schedis Sculteti, qui vidit, Grut. 368, 8; sched. Velserianae cod. Marc. X 205 f. 24; Maffei M. V. 119, 4 (hinc Orelli 4586); Franz 6755.

Θεᾷ Χάρις Βασσαρίς.

Praedicata ad nominis similitudinem inventa.

2308 Veronae GRVT. tabula marmorea apud Caesarem Nichesolam MARC. In museo Moscardi MONTF.

Θ K
ΚΟϹΜΙΑΖΗϹΑϹΗ
ΕΤΗ·ς̄·ΗΜΕΡΑϹ·ΙΘ̄·ΩΡΑϹ
Β̈·ΚΟϹΜΟϹΚΑΙΘΕΟΔΟΤΗ
ΤΕΚΝΩΓΛΥΚΥΤΑ
ΤΩΜΝΕΙΑϹΧΑΡΙΝΕΠΟ
Η·Ϲ·Α·Ν

Gruterus 1160, 16 ab Velsero, cui miserat Cerutus; ab hoc exemplo non diversum quod est in codice Marciano X 205 ('inscriptiones agri Veronensis, ex bibliotheca Caesaris Nichesolae'); Moscardo *notizie* p. 76 (hinc Fabretti III 409); Montfaucon diar. ital. p. 439 et palaeogr. gr. p. 170 (hinc Murat. 1156, 10); repetiit Franz 6757.

Litterarum formas dedi ex Montfauconio, versus divisi ex consensu reliquorum.

1 om. Montf. — 3 ΕΤΗ·Γ· Mosc. ΕΤΗ·Ζ̈· Marcian. — 6. 7. ΕΠΟΙΗϹΑΝ Montf. ΕΠΟΗΣΑΝ Grut. ΕΠΟ|Η ϹΑΝ Mosc. Quod posui est in Marciano.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Κοσμία ζήσασα ἔτη ς', ἡμέρας ιθ', ὥρας β', Κόσμος καὶ Θεοδότη τέκνῳ γλυκυτάτῳ μνείας χάριν ἐποίησαν.

2309 Veronae in porta Geminata ex amphitheatro ablata et nunc in arce veteri posita Ivc. In moenibus ubi vulgo dicitur Castellvecchio Felic. Ferr. Inventa nuper (1565) in antiqui muri ruderibus, extat in aedibus Io. Bapt. de Hortis prope Castrum vetus Palerm. Postea in museo philarmonico, ubi extat ita in muro collocata, ut Graeca inscriptio ad viam prostet, Latina intus in museo Momms.

LVCIL · IVSTINVS
EQVO · PVBLICO
HONORIB · OMNIB
MVNICIP · FVNCTVS
*id*EM · IN · PORTICV · QVAE
*d*VCIT · AT · LVDVM · PVBLC
*c*OLVMN · IIII · CVM · SVPERFC
*e*T STRATVRA PICTVRA
*v*OLENTE POPVLO DEDIT

a tergo:

ΩΡΑ
ΚΑΙ
ΤΥΧΗ

Recognovit Mommsen CIL V 3408. Graeca sola Felicianus Veron. f. 5 (Ferrarini Paris. et Vat. 5243 f. 9; inde Neap. V E 5); item Iocundus Bonon. Magl. 28, 34 f. 217 (Metellus Vat. 6039 f. 329'; Donius Vat. 7113 f. 18'); Latina et Graeca Valerius Palermus in epist. ad Paulum Manutium data Veronae d. 26 m. Sept. a. 1565 in cod. Vat. 5237 f. 273. 274; Panvinius antiq. Veron. p. 96; ex schedis Sculteti Grut. 1020, 6; ex Panvinii editione Reinesius synt. II 87; Maffei Veron. illustr. 4, 78, M. V. 126, 1 (inde Murat. 471, 2; Orelli 3286); repetiit Franz 6754.

Recte videtur Metellus interpretatus esse Ὥρα καὶ Τύχη. Eadem Graeca verba suo errore adtexuit Donius titulo Latino Montecasinati CIL X 5192.

2310 Veronae apud Smaniam olim, nunc in museo civico tabulae marmoreae fragmenta.

a

. . . Κ
*πα*ΥΛΙΝΑ
*γλυκυτ*ΑΤΗ

b

ΟΥ

Descripsi fragm. *a*; fragm. *a* et *b* descripsit et coniunxit Antonius Bertoldi.

2311 Veronae *sotto il chiostro del cortile interno del canonicato* tabulae marmoreae fragmentum.

. . ΚΑ
. ΟΙΡΟΥΦΙΝ
ΡΟΥΦΙΝΟΥ
ΚΙΝΥΣΥΜ .

Vignola apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 214.

Titulus christianus; nihil lego praeter Ῥουφῖνου nomen; v. 4 fort. ὑπ(ατείᾳ) κτλ'.

2312 Veronae reperta a. 1821 inter duo fora (*piazza de' Signori* et *piazza d'erbe*), dum tabernae quaedam reficiuntur Monga. *Sotto la Corte* Orti. Apud Mongae heredes in pago S. Petri Incariani Momms.

in latere:

. . ΕΙΟΝ . . . . ΗΟCΕC . . .
CΠΕΡΕΩΝΜΟΥCΑΙCΤΕ
ΜΟCΠΟΛΛΑΓΡΥΠΝΗCΑC
ΝΕΠΕΓΡΑΨΕΤΕΚΟΥCΗC

VERONIE
CHRESTE
VERONIVS
CELSVS · CON
IVGI *in*COM
PA*r*ABILIVI
VE*ns* FSIBIET
CA*r*ESTVSVERO
NENSIVM
MATRIPIISSIMAE

Recognovit Mommsen, qui edidit CIL V 3832 usus simul epistula ab Andrea Monga scripta exhibita sibi ab Mongae filiis. Venturi comment. ms. ad musei n. 145 (cod. Veron. municip. 100); Io. Hieron. Orti comes Manara cod. bibl. publ. Veron. olim CXIV, nunc 868 (*monumenti ed iscrizioni esistenti in Verona e nella sua provincia disegnati*); utor schedis Mommsenii.

In Graecis v. 1 dedi ex Ortii codice; IIICONINICIIOCEC Vent. … CEC Momms. sched.

1 [μνη]μεῖον — 2 ..σπερ ἐὰν Μούσαις τε — 3 -μος πόλλ' ἀγρυπνή σας — 4 [στήλη]ν? ἐπέγραψε τεκοῦσης.

2313 Veronae in museo civico fragmentum marmoreum.

Descripsi et saepius contuli, nec tamen multum profeci.

Sepulcralis fuit titulus; 5 sq. αἴφνως ἐ[ξ]εβίω[θ]ην. τίς ἡ αἰτία — 8 χρὴ [π]οιεῖν — 9 εἰμὶ δούλη Φλόγιον? — 11. 12 ἔθρε[ψα]ν Ὕλλον?

VIII. VENETIAE.

2314 Vicetiae in crypta S. Felicis et Fortunati Scuto. Nunc in atrio eiusdem ecclesiae muro infixa tabula marmorea valde corrosa.

+ ΕΝΕΛ
//ΕΝΑΤΑ
ΚΕΙΤΑΙΙΩ
ΑΝΝΗCCΤΙΗ
C//ΕΝΜΑ
ΚΛΡΙΛΤΗΝ
ΜΝΙΙΩΗΝCΤΡΛ
ΤCΥ////ΜΟCCΠΙ
ΤCΥ. . . ΙΝΚΕΡΝ
ΗC⁻. . ΕΙΙΙ·Ι·ΒΕ
ΡΟ. . . . CΛΛΛ
ΝΗ. ΚΑΙCΛΛΟ
ΜΕCΤΕΛΕΥ
ΤΗCΛ.CΕΤΩΝ
ΕΙΚΟCΙΟΚΤΩ

Descripsi ut potui. Edidit Io. de Schio *le antiche iscriz. in Vicenza* (1850) p. 92 coll. tab. 21; inde Kirchhoff CIG IV 9876.

1 ego nihil vidi nisi extremam Λ litteram — 2 Ι·ΕΝΛΤΑ Schio ◡ΕΝΑΓΛ ego — 8 ΜΥCΩCΕCCO Schio — 9 ΙΚ...CΝΚΕΡΝ Schio — 10 ΗΟΤΟΝCΙΙΙΤRΕ Schio — 13 ΜCCCΤΕΛCΥ Schio.

Ἐν[θ]ά[δ]ε [κ]ατάκειται Ἰωάννης .... μακαρι(ωτ)άτην (hoc probabilius quam μακαριστάτην) μν[ή]μην, στρατ[ε]υ[σά]μ(εν)ος [ἐ]κεῖ .... sequi videntur locorum vel regionum nomina, Κύπρος insulae, Βερ[η]. Ἀλαν ... καὶ Σαλωμε(?), denique τελευτήσας ἐτῶν εἰκοσιοκτώ.

Post Ἰωάννης v. 4. 5 fortasse scribendum ἔστης ἔν[χ]ιν.

2315 Patavii. *Il suddetto Santagnese era possessore di molti frammenti di lapidi antiche, ritrovati in vari luoghi della città e suborghi, trai quali:*

ΜΟΝΤΟΣ
ΕΤΕΡΠΕ τε
μ ΟΙΡΑΓΑΥ κ
ἡ ΛΙΚΙΗC

Giac. Ferretto de Monselice cod. bibl. munic. Patav. (a. 1810) p. 79.

Fuit carmen sepulcrale, cuius quae supersunt vix credo ab Ferretio licet fraudulento homine (cf. CIL V 267) ficta esse.

2316 Patavii. *Sopra altra colonna poggia un' altra urna* FERR.

ΙΩΝΩRΙΜΟ
ΡΩΝΤΑΜΗ
ΝΤΕΑRΩΙΟ
ΣGΟΧΦCC.Κ
ΙΙΦΘΚΣG

dall' altra parte:

ΣΕΚC·Ο

Giac. Ferretto de Monselice cod. bibl. munic. Patav. (a. 1810) p. 174; inde fortasse Venturi *museo lapidario* (cod. bibl. munic. Veron. 100) in scheda soluta.

1 ΩRΥΜΟ Vent. — 3 ΑΑΩΙΟ Vent. — 4 ΣCΘΧΦGC·Κ Vent.

Titulus num genuinus sit potest dubitari, cf. ad n. 2315. Legere nihil possum nisi v. 1. 2 ὠ[κ]υμόρων et fort. 3, 4 ἄω[ρ]ος, unde sepulcralem titulum fuisse efficitur.

2317 In agri Patavini vico q. d. Pieri di Sacco in domo Dominici Quagliati lapis taphicus, quem ab interitu vindicavit sollers industria Nicolai Comneni Papadopuli Cretensis abbatis et iuris pontificii professoris — qui in hoc lapide litteras vetustate corrosas reparando supplendoque mire adiuvit opus hoc SALOM.

σημα τοιο γλυκερη τελεσιλλας ενθαδε θηκε
τευξενδας αλοχω λαχεν η οι παντοτε πληρης
πιστεος ευνοιης αρετης αγαπης τε μεστοιο
οφρα και εσσομενοισι τεον κλεος αφθιτον ειεν.

Iac. Salomonius inscr. agri Patavini (1701) p. 297; inde Murat. 1349, 4; inde Iacobs animadv. in Anth. III 2 p. 294 (hinc Furlanetti *lapidi Padovane* p. 510); ex Salomonio Franz 6747; hinc ego epigr. 676.

Papadopuli interpolatio quousque pertineat non liquet, sed videtur ille paucas singulis versibus litteras inscite adiecisse. Scribenda haec olim proposui sic:

Σῆμά τοι, ὦ γλυκερὴ Τελέσιλλα, ἐνθάδε [καλὸν
τεῦξεν Ἴδας ἀλόχῳ, λάχεν ἣ οἱ πᾶν τὸ [π]ε[ρισσὸν
πίστιος, εὐνοίης, ἀρετῆς, ἀγάπης τε μ[άλιστα,
ὄφρα καὶ ἐσσομένοισι τεὸν κλέος ἄφθιτον [εἴη.

V. 3 fort. ἀγάπης [δ]ὲ μ[άλιστα.

2318 Ferrariae in bibliotheca Ducali marmor.

ϹѠϹΑΝΗ · ΦΙΛΙΗ
ΜΑΤΗΡ · ΒΗΝΗ
ΜΗΡΗΝΤΙ · ΦΗΚΙ
ΒΙΧ ϯ ΥΝ · ΜΗϹΙΒΟϹ
XVIII

Seb. Macci cod. Par. Lat. 9693 f. 286', dubiae fidei auctor, cf. CIL VI p. LVII.

Sosanae filiae mater benemerenti feci, vixit ... mesibus XVIII.

2319 Venetiis in bibliotheca seminarii S. Mariae a Salute. Conicias etiam hunc lapidem ut alios paucos qui eodem nunc loco adservantur peregre (e Graecia) advectum esse.

·ΠΟΙΗϹΤΙΝΤΟϹ
Ν Το Κ Ρ Δ Ⅎ Ρ Κ
Λ Ϲ Η Τ Δ · ⊥

Descripsi.

V. 2 legitur [πα]ντοκράτωρ κ[ύριος] i. e. deus vel Christus.

Titulus infimae aetatis est, fortasse medii aevi.

2320 Haud procul ab Altini ruinis in viridario Lod. Mucatii patricii Veneti in vase amplissimo.

ΕΥΦΡΩΣΥΝΗΣ ΦΩΝΗ ΚΝ · ΕΠΙ
ΤΩΝ
'reliquum non legitur defectu'

Cod. Neap. XIV D 8 f. 61.

Nihil apparet praeter Εὐφρ[ο]σύνης nomen.

2321 Ibidem (v. tit. anteced.) in imagine equina, mirae magnitudinis.

ΕΝϹΕΠΙΤV · ΑΝΟͲϹ · Μ ·

Cod. Neap. XIV D 8 f. 61.

2322 Tarvisii emptum anaglyphum a Paulo Crispanio, nunc muro infixum in Crispaniorum villa Tarvisiana COL. E Graecia ut videtur advectum.

puer et vir stantes

ΕΠΙΑΝΑΣΠΡΟΚΛΟΥ

Coletus cod. Tarvis. n. 54.
Ἐπιάνα[ξ] Πρόκλου.

2323 *Villaggio di Verago, distretto di Treviso.* Anaglypho exsculpta hominis imago. Fortasse lapis aliunde advectus.

ΚΛΑ · Υ · ΔΙΑΝΟΝΠΥΚΤΗΝ
ΛΕΝΤΙΑΡΙΟΙΕΝΘΑΔΕΕ
ΘΗΚΑΝΤΕΙΜΩΝΤΕϹ
ΚΑΙΝΥΝΕΙΚΟΝΙΚΑΙϹΤΕ
ΦΑΝΟΙϹ

Veludo *atti dell' imp. real. instituto Veneto* ser. III vol. VIII; inde Carodoni *bull. arch.* 1864 p. 27 et ego epigr. p. XX 942*a*.

Κλαυδιανὸν πύκτην λεντιάριοι ἐνθάδ' ἔθηκαν,
τιμῶντες καὶ νῦν εἰκόνι καὶ στεφάνοις.

De forma lentiarii pro lintiario v. Mommseni adnot. ad CIL V 5932.

Apud Concordiam oppidum ad utrumque latus viae Aquileiam ducentis sepulcretum a 1873 repertum est, cuius sepulcra arcae fuerunt magnae et aequales eaeque olim non defossae sed collocatae in solo antiquo inter arbores, quarum remanent trunci, nunc vero humo per saecula aggesta conditae et sepultae. Graecis titulis inscriptae arcae peregrinorum hominum sunt ex Apamea vel Epiphania Coelesyriae oriundorum omnium, qui quo loco apud Concordienses fuerint non constat. Vide quae egregie disputavit Mommsenus CIL V p. 1058 sqq. De aetate sepulcreti v. infra ad n. 2330.

2324 Concordiae sarcophagus.

ΑΥΡΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹϹΥΡΟϹ
ΚΩΜΗϹΜΕΖΙΑΝΩΝΟΡΩΝΑΠΑΜΕ
ΩΝΕΝΗΑΚΑΤΑΚΙΤΑΙΕΑΝΤΙϹΤΟ
ΛΜΗϹΗΕΚΚΤΟϹΤΟΥΕΙΔΙΟΥ
☧ ΑΥΤΟΥΓΕΝΟΥϹΑΝΥΞΕΤΗΝ ☧
ϹΟΡΟΝΤΑΥΤΗΝΔΩϹΗΤΩ
ΕΙΕΡΩΤΑΜΙΩΧΡΥϹΟΥΛΙΤΡΑΝ
ΜΙΑΝ

Henzen *bull. arch.* 1875 p. 43 ex ectypo a Bertolinio misso; ipse Bertolinius ibid. p. 118 et apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1877 p. 24, 4; ex Henzenii editione Mommsen CIL V 8723.

Αὐρ. Ἀλέξανδρος Σύρος κώμης Μεζιανῶν ὅρων Ἀπαμέων ἔνθα κατάκιται. ἐάν τις τολμήσῃ ἐκτὸς τοῦ ἰδίου αὐτοῦ γένους ἀνῦξε τὴν σορὸν ταύτην, δώσῃ τῷ ἱερῷ ταμίῳ χρυσοῦ λίτραν μίαν.

2325 Concordiae.

ΑΥΡΗΛΙΟϹΒΑϹϹΟϹϹΥΡΟϹΝΕΟ
ΦΩΤΙϹΤΟϹΚΩΜΗϹΖΩΦΕΩΝΩΤΩΝΑΠΑΜΕΩΝ
ΕΝΘΑΚΑΤΑΚΙΤΑΙΗΤΙϹΤΟΛΜΗϹΙ
ΑΝΥΞΙΝΤΗΝΑΡΚΟΝΤΑ(sic)ΑΥΤΗΝΑΝΕΥ
ΤΟΥΕΙΔΙΟΥΓΕΝΟΥϹΔΩϹΙΤΩΕΙΡΩΤΑΤΟΥ
ΤΑΜΙΟΥΧΡΥΛΜΙΑΝ

Bertolini *bull. arch.* 1876 p. 88; idem apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1877 p. 24, 6; ex eodem Bertolinii apographo Mommsen CIL V 8725.

Αὐρήλιος Βάσσος Σύρος νεοφώτιστος κώμης Ζωφέων [ἔξ]ων Ἀπαμέων ἔνθα κατάκιται. ἢ τις τολμήσι ἀνῦξιν τὴν ἄρκαν (i. e. *arcam*) τα(ύ)την ἄνευ τοῦ ἰδίου γένους, δώσι τῷ ἱερωτάτου ταμίου χρ(υσοῦ) λ(ίτραν) μίαν.

2326 Concordiae.

ΑΥΡΓΕΝΝΑΔΙΟϹϹΥΡΟϹΝΕΟΦΩ
ΤΙϹΤΟϹΕΝΘΑΚΑΤΑΚΙΤΑΙΚΩΜΗϹ
ΑΛΑΝΩΝΟΡΩΝΑΠΑΜΕΩΝ
ΗΤΙϹΤΟΛΜΗϹΙΤΗΝΑΡΚΟΝΤΑΥΤΗ(sic)ΑΝΥ
ΞΑΙΔΩϹΙΤΩΕΙΕΡΩΤΑΜΙΩΧΡΛΜΙΗ
ΕΞΕϹΤΙΔΕΤΩΓΕΝΙ

Bertolini *bull. arch.* 1876 p. 88; idem apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1877 p. 24, 7; eodem ex Bertolinii apographo Mommsen CIL V 8727.

Αὐρ. Γεννάδιος Σύρος νεοφώτιστος ἔνθα κατάκιται, κώμης Ἀλανῶν ὅρων Ἀπαμέων. ἥ τις τολμήσι τὴν ἄρκον ταύτη(ν) ἀνῦξαι, δώσι τῷ ἱερῷ ταμίῳ χρ(υσοῦ) λ(ίτραν) μίαν· ἔξεστι δὲ τῷ γένι.

2327 Concordiae.

ΑΥΡΜΑΚΕΔΟΝΙΟϹΑΒΒΙΒΑΑ
ΠΟΕΠΟΙΚΙΟΥΓΕΝΝΕΟΥΟΡΩΝΑΠΑΜ
☧ ϹΩΝΕΝΘΑΚΑΤΑΚΙΤΕΕΑΝΤΙϹΤΟΛ ☧
ΜΗϹΙΑΝΥΞΕΤΗΝΑΡΚΑΝΤΑΥΤΗΝ
ΑΝΕΥΤΩΝΕΙΔΙΩΝΑΥΤΟΥΔΩϹΙΤ
ΩΕΙΕΡΩΤΑΜΙΩΧΡΥϹΟΥΛΙ ΜΙΑΝ

Bertolini apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1876 p. 132; eodem ex apographo Mommsen CIL V 8728.

Αὐρ. Μακεδόνιος Ἀββίβα ἀπὸ ἐποικίου Γεννέου ὅρων Ἀπαμέων ἔνθα κατάκιτε. ἐάν τις τολμήσι ἀνῦξι τὴν ἄρκαν ταύτην ἄνευ τῶν ἰδίων αὐτοῦ, δώσι τῷ ἱερῷ ταμίῳ χρυσοῦ λί(τραν) μίαν.

2328 Concordiae sarcophagus.

ΑΥΡΗΛΙΟϹΜΑΛΧΟϹϹΥΡΟϹ
ΝΕΟΦΩΤΙϹΤΟϹΚΩΜΗϹΜΕ
ΔΙΑΝΩΝΟΡΩΝΑΠΟΜΕΩΝΕ
ΝΘΑΚΑΤΑΚΙΤΑΙΕΙΤΙϹΤΟΛΜΗ
ϹΙΑΝΥΞΙΝΤΗΝΑΡΚΟΝΤΑΥΤΗΝ
ΑΝΕΥΤΩΝΑΔΕΛΦΩΝΑΥΤΟΥΔ
ΩϹΗΤΩΕΙΑΡΑΤΑΤΩΤΟΜΙΩ·ΧΡ
ΥϹΟΥΛΙΡ

Henzen *bull. arch.* 1875 p. 42 ex ectypo a Bertolinio misso; ipse Bertolinius ibid. p. 117 et apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1877 p. 24, 3; ex Henzenii editione Mommsen CIL V 8729.

Αὐρήλιος Μάλχος Σύρος νεοφώτιστο, κώμης Μεδιανῶν ὅρων Ἀπαμέων ἔνθα κατάκιται. εἴ τις τολμήσι ἀνῦξιν τὴν ἄρκαν ταύτην ἄνευ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, δώση τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ χρυσοῦ λί(τ)ρ(αν).

2329 Concordiae.

ΕΝΘΑΔΕΚΑΤΑΚΙΤΕ
ΑΥΡΜΑΡΙΑΝΟϹΥΙΟϹ
ΜΑΡΩϹΙΝΩΝΑΠΟ ΑΤΕΙΡΤ
+ ϹΠΟΙΚΙΟΥϹΕΚΛΑΩΡΩΝΧΡΓ(ΜΙΟΥ)·☧Γ
ΑΠΑΜΕΩΝΚΟΜΗϹϹΥΡΙΑϹϹΑΝ
ΤΙϹΤΟΛΜΗϹΗΤΝϹΩΡΟΝΤΑΝΤΩΝΙΔΑΝ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1876 p. 133 missam a Bertolinio; inde Mommsen CIL V 8730.

Ἐνθάδε κατάκιτε Αὐρ. Μαριανὸς υἱὸς Μάρωσιν ..(?) ἀπὸ ἐποικίου Σεκλα.. ὅρων Ἀπαμέων κώμης Συρίας. [ἐ]άν τις τολμήσῃ τ[ὸ]ν(?) σωρὸν τα(ύτην) ἄν(ευ) τῶν ἰδ(ίων) ἀν(οῖξαι), δ(ώσει) τῷ ἱ(ε)ρ(ῷ) τ(α)μίῳ χρ(υσοῦ) οὐγγίας (hoc Mommsenus) γ'.

2330 Concordiae.

ΕΤΟΥϹ Β̅Π̅Υ̅ ΕΝΘΑΔΕ ΚΑΤΑΚΙΤΕ
ΛΕΞΕ ΤΑΧΟϹ ΑΥΡ ΜΑΡΚΙΑΝΟϹ ϹΑΛ
ΛΟΥϹΤΙΟΥ ΚΩΜΗϹ ΦΙϹΩΡΟΥ ΟΡΑΝΤΙΟ
☧ ΧΕΩΝ ΕΤΩΝ Ι̅Θ̅ ΕΑΝ ΤΙϹ ΤΟΛΜΗϹΗ Α ☧
ΕΤΟΝ ϹΟΡΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΑΝΕΥ ΤΩΝ ΙΔΙ
ΩΝ ΑΥΤΟΥ ΔΩϹΗ ΤΩ ΤΑΜΙΩ Χ/// ꭓ ΜΙΑΝ

Bertolini *notizie degli scavi* 1887 p. 305.

Ἔτους βπυ'. ἐνθάδε κατάκιτε, λέξε (i. e. λέξαι) τάχος, Αὐρ. Μαρκιανὸς Σαλλουστίου κώμης Φισωρου ὅρ(ων) Ἀντιοχέων, ἐτῶν ιθ'. ἐάν τις τολμήσῃ ἀ[νύξ]ε τὸν σορὸν τοῦτον ἄνευ τῶν ἰδίων αὐτοῦ, δώσῃ τῷ ταμίῳ χ[ρ]υσοῦ λ(ίτραν) μίαν.

De verbis λέξαι τάχος vide ad titulum insequentem n. 2331.

Annus in Antiocheni hominis titulo non ad Seleucidarum epocham computatus est, ut notavit Mommsenus, sed ad epocham deductam ab autonomia a Pompeio concessa Antiochenis anno a. Chr. 64. Itaque annus βπυ' (482) efficitur esse a. p. Chr. n. 418/19.

2331 Concordiae.

ΕΝΘΑΔΕ ΚΑΤΑΚΙΤΕ ΛΕΞΕ ΤΑ
ΧΟϹ Ο ΠΑΡΟΔΙΤΑ ΟΝΟΜΑ ΕΚΔΙΚΙϹ
ΧΟΡΙΟΥ ΠΙΤΕΡΜΟΝ ΕΤΟΝ ϹΜΙΚΡΟ
ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΠΕΝΤΕ ΕΑΝ ΤΙϹ ΑΝΥ
ΞΙ ΔΟϹΙ ΕΙϹ ΤΟ ΤΑΜΙΟΝ ΛΙΤΡ
ΑϹ ΑΡΓΥΡΟΥ ΕΙΚΟϹΙ ΠΕΝΤ.

Fiorelli *notizie degli scavi* 1877 p. 5 missam a Bertolinio; eodem exemplo Mommsen CIL V 8989 (p. 1098).

Ἐνθάδε κατάκιτε, λέξε τάχος, ὦ παροδῖτα, ὄνομα Ἐκ . . . ., χωρίου Πιτερμον (vel Πιτερμ[ῶ]ν), ἐτῶν σμικρό[τερον] τριάκοντα πέντε. ἐάν τις ἀνύξι, δόσι εἰς τὸ ταμῖον λίτρας ἀργύρου εἴκοσι πέντε.

Verba λέξαι τάχος (sic haec distinxit Diels), ὦ παροδῖτα supersunt e carmine sepulcrali illis locis illoque tempore vulgato: *'hospes, quod deico paullum est, asta ac pellige'*, ut est in titulo urbano CIL I 1007, vel ut accuratius vertam *'cito dictum erit, hospes.'* Eadem clausula magis etiam concisa usus est scriptor tituli antecedentis. Nomen defuncti recte fortasse Diels legit Ἐκδίκιος.

2332 Concordiae.

☧ ΕΝΘΑΔΕ ΚΑΤΑΚΙΤΕ ΑΥΡΗΛΙΟϹ
ΟΛΒΑΝΟϹ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΠΟ Ε
ΠΟΙΚΙΟΥ ϹΕΚΛΑ ΟΡΩΝ ΑΠΑ
ΜΕΩΝ ΚΟΙΛΗϹ ϹΥΡΙΑϹ ΕΤΩΝ Μ
ΙΚΡΟΠΕΟϹ · Λ̅ · ΕΑΝ ΤΙϹ ΤΟΛΜΗ
ϹΕ ΑΝΥΞΕ ΤΟΝ ϹΟΡΟΝ ΤΟΥΤΟΝ
ΑΝΕΥ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΥΤΟΥ ΔΩϹ
ΤΩ ΕΙΕΡΩ ΤΑΜΙΩ ΧΡΥϹΟΥ ꭓ Α

in operculo:

ΕΤΟΥϹ
Α̅ Κ̅ Υ̅

Ex ectypo a Bertolinio misso Henzen *bull. arch.* 1874 p. 44 sq.; item apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1877 p. 24; melius a se recognitam Mommsen CIL V 8731.

Ἐνθάδε κατάκιτε Αὐρήλιος Ὀλβανὸς Ἀλεξάνδρου ἀπὸ ἐποικίου Σεκλα ὅρων Ἀπαμέων Κοίλη(ς) Συρίας, ἐτῶν μικρόπ(λ)εος λ'. ἐὰν τις τολμήσε[ι] (vel -σε[ι]) ἀνύξε τὸν σορὸν τοῦτον ἄνευ τῶν ἰδίων αὐτοῦ, δώσ(ει) τῷ εἱερῷ ταμίῳ χρυσοῦ λ(ίτραν) α'. ἔτους ακψ' i. e. 721 epochae Syrorum, a. p. Chr. 409/10.

2333 Concordiae.

ΕΝΘΑΔΕ ΚΑΤΑΚΙΤΕ
ΑΥΡ ΟΥΡΑΝΙϹ ΥΙΟϹ ΗΡΑϹ
ΚΩΝΑΩΝ ΑΠΟ ΚΩΜΗϹ
ϹΑϹΧΩΝ ΟΡΩΝ ΕΠΙΦΑΝΕ ΕΤΟ
ΩΝ ΤΗϹ ΚΥΛΗϹ ϹΥΡΙΑϹ ΕΑΝ ΥϹ
ΤΙϹ ΤΟΛΜΗϹΗ ΑΝΥΞΗ ΤΩΝ ϹΟ ΥΛΗ
ΡΟΝ ΤΟΥΤΟΝ ΔΟΥΝΕ ΑΥΤΩΝ
ΤΩ ΕΙΕΡΩ ΤΑΜΙΩ ΧΡΥϹΟΥ ꭓ Α

Fiorelli *notizie degli scavi* 1876 p. 133 missam a Bertolinio; ex suo apographo, ectypo praeterea usus Mommsen CIL V 8733.

Ἐνθάδε κατάκιτε Αὐρ. Οὐράνις υἱὸς Ἡρακωνῶν(?) ἀπὸ κώμης Σασχῶν ὅρων Ἐπιφανέων τῆς Κύλης Συρίας. ἐὰν τις τολμήσῃ ἀνύξῃ τὼν σορὸν τοῦτον, δοῦνε αὐτὼν τῷ εἱερῷ ταμίῳ χρυσοῦ λ(ίτραν) α'.

Annus est Syrorum 738, p. Chr. 426/7.

2334 Concordiae.

ΑΥΡ ϹΑΜΜΟϹ ΚΑΙ ΦΙΡΜΙΝΟϹ
ΝΕΟΦΩΤΙϹΤΟϹ ϹΥΡΟΙ ΚΩΜΗϹ
ΜΑΓΑΡΑΤΑΡΙΧΩΝ ΩΡΩΝ ΑΠ
☧ ΑΜΕΩΝ ΕΝΘΑ ΚΑΤΑΚΙΤΑΙ ☧
Η ΤΙϹ ΤΟΛΜΗϹΟΙ ΑΝΥΞΕΝ
ΤΗΝ ΑΡΚΩΝ ΤΑΥΤΗΝ ΑΝΕΥ ΤΩ
Ν ΕΙΔΙΩΝ ΓΕΝΟΥ ΔΩϹΙ ΤΩ ΕΙ
ΡΩΤΑΤΟΥ ΤΑΜΙΟΥ ΧΡΥϹΟΥ ꭓ Β

Henzen *bull. arch.* 1875 p. 118 ad ectypum a Bertolinio missum; indidem Fiorelli *notizie degli scavi* 1877 p. 24, 5; a se recognitam Mommsen CIL V 8732.

Αὐρ. Σάμμος καὶ Φιρμῖνος νεοφώτιστος, Σύροι κώμης Μαγαραταρίχων ὥρων Ἀπαμέων ἔνθα κατάκιται. ἤ τις τολμήσοι ἀνύξε[ι]ν (vel ἀνῦξε(ν)) τὴν ἄρκων ταύτην ἄνευ τῶν εἰδίων γένου (i. e. γένους), δώσι τῷ εἱερωτάτου ταμίου χρυσοῦ λ(ίτρας) β'.

2335 Concordiae.

ΕΙΝΑΧΙ ΑΕΙΜΝΗϹ
Ω ΤΩ

/////// HERMIAI //////////
//////// ᴗISPIA //////////
///////////// ISS //////////

Fiorelli *notizie degli scavi* 1876 p. 132. 1877 p. 30; missam a Bertolinio Mommsen CIL V 8766.

Εἰναχίῳ ἀειμνήστῳ. Tituli Latini nomina *Hermiae* et *[Cr]ispia*, ut videtur, legi possunt, praeterea superlativum adiectivum *-iss[im..*

2336 Ex eodem sine dubio sepulcreto; nunc Portogruari apud Muschiettios.

ΕΝΘΑΚΕΙΤΕΛΕ
ΟΝΤΙΟϹΓΑΜΒΡΟϹΓ
a ΑΙΑΝΟΥΚΩΝϹΤΑΝΤΙ
ΝΟΠΟΛΙΤΟΥΚΑΙΕΙΤΙ
ϹΤΟΛΜΗϹΙΑΛΛΟΤΡΙ
ΟϹΑΝΥΞΕΚΕΑΛΛΟ b
ϹΚΗΝΟΝΒΕΙΝΕΔΟ
ϹΙΤΩΙΕΡΩΤΑΤΩΤΑ
ΜΙΩΑΡΓΥΡΟΥΛΙΤΡΑϹ
ΚΑ

Ex Bertolinii ectypo edidit Henzen *bull. arch.* 1875 p. 43 et ipse Bertolinius ibid. p. 119 nulla discrepantia; idem apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1877 p. 24, 11; a se recognitam Mommsen CIL V 8673; usus praeterea fragmenti *a* apographis Mommseni et Constantini Cumano, quod misit Gregoruttius.

V. 2 ΓΑΛΒΟϹ Cum. — 4 ΚΑΙ Cum. et Momms. apogr. ΚΑ Momms. ed. ΓΑ Henzen — 6 ΑΝΥΞΕΤΚϹ Cum. — 7 ϹΚΗΝΟΝΒϹΙΝΕ Henz. ϹΚΗΝΟΝΑΘΙ·ΝΕ Momms. ed. ϹΚΗΝΟΝΑΟ/ Momms. apogr. itemque Cum.

Ἔνθα κεῖτε Λεόντιος γαμβρὸς Γαιανοῦ Κωνσταντινουπολίτου· καὶ εἴ τις τολμήσι ἀλλότριος ἀνῦξε κὲ ἄλλο σκῆνον (i. e. σκῆνος corpus) θῖνε, δώσι τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ ἀργύρου λίτρας κα'.

Forma σκῆνον non certa; σκήνωμα coni. Mommsen.

2337*) Aquileiae ara reperta circa a. 1830, nunc ibidem in museo publico. Litterae inaequales, v. 3. 4 minutiores.

ΔΙ·Ι·ΘΑΛΛΗ
ΤΙ·Ι·ΟΥΛΙΟϹ
ΜΑΜΕΡΤΙΝΟϹ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ

Ectypum misit Maionica. Gregorutti *le antiche lapidi di Aquileia* (Trieste 1877) p. 5, 10.

Διὶ Θαλλῷ Τι(βέριος) Ἰούλιος Μαμερτῖνος ἀνέθηκεν.

2338 Aquileiae repertum cippi fragmentum, nunc ibidem in museo.

ΟϹ·ΑΠΠΙ
ΛΕΞΑΝΔΡΕ
ΡΙΣΤΗΣΟ

Descripserunt Kandlerus et Mommsen, ectypum misit Henricus Maionica. Maionica *arch.-epigr. Mitth.* IV 95; CIL Suppl. Ital. I (1884) n. 226 ed. H. Pais.

.....ο]ς Ἀππ[ιὸς Ἀ]λεξανδρεὺς [...]ριστής.

2339 Aquileiae reperta a. 1887/8 in agro Tulliano eo loco q. d. *Beligna*, nunc in repositis musei publici.

Μ · ΑΥΡ
ΚΓΑΤΙ · ΝΕΙΚΟ
Μ·ΑΥΡΗΛΙΟϹ·ϹΠ
ΚΑΙΤΕΙΜΟΚΡΑΤΗϹ
ΠΑΤΡΙΓΛΥΚΥΤΑΤϹ

Ectypum misit Maionica.

V. 2 littera secunda videtur Γ esse, errore fortasse lapidarii. Legendum fere:

Μ. Αὐρ[ηλ(ίῳ) Ἀρπο]κρᾶτι (a recto Ἀρποκρᾶς) Νεικ[ομηδεῖ] Μ. Αὐρήλιος Σπ[.....] καὶ Τειμοκράτης [ἐποίησαν] πατρὶ γλυκυτάτ[ῳ μνή(μης) χάριν]?

2340 Aquileiae reperta a. 1873, deinde apud Antonium Stabile; nunc in museo publico.

ΑΥΡΗΛΙΟϹΑΡΤϹ
ΜΙΔΩΡΟϹϹΤΡΑ
ΤΙΩΤΗϹ·ΑΥΡ
ΕΠΙΚΤΗΤΩ
ϹΤΡΑΤΙΩΤΗ
ΛΕΓΙΩΝΟϹ
ΟΥΝΔΕΚΙΜΗϹ
ΚΛΑΥΔΙΑϹΜΗ
ϹΩΡΙΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ

Ectypum misit Henricus Maionica. Gregorutti *lapidi di Aquileia* p. 219, 744.

Αὐρήλιος Ἀρτεμίδωρο[ς] στρατιώτης Αὐρ(ηλίῳ) Ἐπικτήτῳ στρατιώτῃ, λεγιῶνος οὐνδεκίμης Κλαυδίας μησῶρι, μνήμης χάριν.

Legionis V me(n)sori positus titulus CIL V 7368.

*) Aquileiates lapides Graecos quod et plures numero et emendatiores quam priores proponere possum, debeo hoc inprimis Caroli Gregoruttii advocati Cervinianensis et Henrici Maionicae professoris Goriciensis beneficio, e quibus alter titulos qui in museum Triestinum translati sunt, Maionica eos qui Aquileiae etiamnunc adservantur charta exprimendos paratissimo animo mea gratia curaverunt. Gratum illis viris egregiis animum profiteri ab hoc loco non sane alienum est.

2341 Veronae apud Smagiam cippus, quem Aquileia eiusve ex vicinia asportatum esse probabiliter statuit Mommsen.

APTHONETO *ni*
FRATRI
THEODORO
FILIO
ACHILLAEVS
PATER
ΒΕΛΕΝΙ

Descripsit et edidit Mommsen CIL V 735, cf. p. 1024.

Aut Aphthonetus aut Theodorus Βελῖνος fuit i. e. Beleni sacris initiatus vel collegio Beleniorum adscriptus; nam Βελῖν v. 7 vocativus videtur esse. De Beleno deo v. Mommsen l. s. p. 84.

2342 Aquileiae in amphitheatro reperta a. 1805 a Moschettinio, nunc Vindobonae in museo; anaglypho mulieris imago expressa.

ΤΗΝΠΟΛΛΟΙCΔΗΜΟΙCΙ
ΠΑΡΟCΠΟΛΛΑΙCΔΕΠΟΛΕCCΙ
ΔΟΞΑΝϕΩΝΑΕCCΑΝΕΝΙ
CΚΗΝΑΙCΙΛΑΒΟΥCΑΝ
ΠΑΝΤΟΙΗCΑΡΕΤΗCΕΝΜΕΙ
ΜΟΙCΕΙΤΑΧΟΡΟΙCΙ
ΠΟΛΛΑΚΙCΕΝΘΥΜΕΛΑΙCΑΛ
ΛΟΥΧΟΥΤΩΔΕΘΑΝΟΥCΗ
ΤΗΔΕΚΑΤΗΜΟΥCΗΤΟΛΑ
ΛΕΙΝCΟϕΟCΗΡΑΚΛΕΙΔΗC
ΜΕΙΜΑΔΙΒΑCCΙΛΛΗCΤΗΛΗΝ
ΘΕΤΟΒΙΟΛΟΓΟCϕΩC
ΗΔΗΚΑΙΝΕΚΥCΟΥCΑΙCΗΝ
ΒΙΟΥΕΛΛΑΧΕΤΕΙΜΗΝ
ΜΟΥCΙΚΟΝΕΙCΔΑΠΕΔΟΝ
CΩΜΑΝΑΠΑΥCΑΜΕΝΗ
ΤΑΥΤΑ
ΟΙCΥCΚΗΝΟΙCΟΥΛΕΓΟΥCΙΝ
ΕΥΨΥΧΕΙΒΑCCΙΛΛΑΟΥΔΕΙCΑΘΑ
ΝΑΤΟC

Habent Moschettini ms. Vindobon. 3, 50; Amati cod. Vat. 9749 extr. ab Michaele Lopez Parmensi acceptam, ed. *giorn. Arcad.* vol. 32 (1826) p. 115; Coraes ad Plut. vit. vol. IV (1812) p. 351; Petrettini *papiri greco-egizi* p. 60; Arneth *Beschreibung der zum K. K. Münz- und Antiken-Cabinet gehörigen Statuen* (ed. 1) p. 18, (ed. 7) p. 24; ex Pinderi apographo Franz 6750; inde ego epigr. 609.

Τὴν πολλοῖς δήμοισι πάρος, πολλαῖς δὲ πόλεσσι
δόξαν φωνήεσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβοῦσαν
παντοίης ἀρετῆς ἐν μειμοις, εἶτα χοροῖσι,
πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐχ οὕτω δὲ θανοῦσαν,
τῇ δεκάτῃ Μούσῃ, τὸ λαλεῖν σοφὸς Ἡρακλείδης
μειμάδι Βασσίλλῃ στήλην θέτο βιολόγος φώς.
ἡ δὲ καὶ νέκυς οὖσα ἴσην βίου ἔλλαχε τειμήν,
μουσικὸν εἰς δάπεδον σῶμ' ἀναπαυσαμένη.

Ταῦτα σοι οἱ σύσκηνοί σου λέγουσιν· 'εὐψύχει, Βάσσιλλα, οὐδεὶς ἀθάνατος'.

V. 3 *ἔν τε χοροῖσι* ed. Amati ex coniectura — 5 melius poterat *ὁ λαλεῖν σοφός*, nisi hiatum fugisset.

2343 *Negli scavi d'Aquileia* Torr. Aquileiae apud Moschettinium Mosch. in baptisterio Momms. Nunc in museo publico.

Θ · Κ
CΕΡΓΙΩ
ΕCΤΙΑΙΩ
CΕΡΟΥΙΛΙΟΥ
ϕΑΒΙΑΝΟΥ
ΥΠΑΤΙΚΟΥ
ϕΙΛΩ·ΚΑΙ·ΙΑΤΡΩ
ΟΥΙΨΑΝΙΑ
ΟCΤΙΛΙΑ
ΕΠΟΙΗCΕΝ

Ectypum misit Henricus Maionica, praeterea quattuor utor apographis Moschettinii (a. 1826), comitis della Torre (qui Edeardo Gerhard misit a. 1834), Kandleri, Mommseni. Extat in schedis Moschettinianis Vindobon. 1, 40; inde edidit Steinbuechel *Wien. Jahrb.* vol. 47 (1829), *Anzeigebl.* Iul. Sept. p. 70 n. 205, repetiitque Franz 6752.

V. 1 additus ex ectypo — 6 ϕΙΑΩΚΑΗΑΤΟΡΩ Mosch. ΦΙΛΩ ΚΛΗΑΤRΩ Kandl.; emendate della Torre et Mommsen, lapidis scriptura apertissima est.

Σεργίῳ Ἑστιαίῳ Σερουιλίου Φαβιανοῦ ὑπατικοῦ φίλῳ καὶ ἰατρῷ Οὐιψανία Ὀστιλία ἐποίησεν.

Fabianus consularis Naico ser(vo) unctori, Phoebiano ser(vo) medico, Trophimo denique liberto cippos posuit defunctis CIL V 868—870.

2344 *Trovata 1715 in Aquileia presso la Natissa e dal sign. Bertoli inserito nel portico della sua casa* Bert.

Δ · Μ
ϕΛΑΒ · ΕΥΤΥΧΙ
ΑΝΗ·ΤΩΙΔΙΩ·ΑΝΔΡΙ
ΑΥΡ · ϕΟΙΝΙΚΙ
ΜΝΗΜ · ΧΑΡΙΝ

Ex schedis Bertolii Mommsen CIL V 1215; ex Bartolii libro *due dissertazioni* (1744) p. 97 habet Marini Vat. 9133 f. 315.

D(is) m(anibus). Φλαβ(ία) Εὐτυχιανὴ τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ Αὐρ(ηλίῳ) Φοίνικι μνήμ(ης) χάριν.

2345 Gradi (prope Aquileiam) in pavimento patriarchalis ecclesiae S. Euphemiae; *lavorato a musaico* Bert.

ΕVΧΑΡΙCΤΩΝ
ΤΩΘ͞ΩΚΕΤΗΑ
ΓΙΑΕVϕΗΜΙΑ
ΥΠΕΡΠΑΝΤΟC
ΤΟVΟΙΚΟVΜΟV
ΕΠΟCΗCΑΠ͞ΔʹΡ
Ν Β Ρ / Ο Β Ν

Bertoli *le antichità di Aquileja* p. 343, 500; ab Bertolio Murat. 1917, 1; est in schedis Kandleri; repetiit Mommsen CIL V 1615.

1 ΕVΧΑΡΙCΩΝ Bert. — 3 in. ΠΑ Bert. — 6 ΕΠΟΟΙΕΑ Bert. ΕΠΟΝΗCΑ Mur. — ΠΔʹΡ Bert.

Εὐχαριστῶν τῷ θεῷ κ(α)ὶ τῇ ἁγίᾳ Εὐφημίᾳ ὑπὲρ παντὸς τοῦ οἴκου μου ἐπο[ί]ησα π(ρ)ὸ δ' [κ](αλανδῶν) Νο[εμ]βρ(ίων).

Sic haec interpretanda videntur, dedicantis nomen frustra quaeres.

2346 Aquileiae reperta, nunc in museo Triestino.

Ω
ΑΥΡ·ΜΑΞΕ
ШΕΙΑΝΗ·ΤΕΚΝ(ω)
ΑCΚΛΗΠΙΟΔΟΤΗ
‾ΑΥΚΥΤΑΤω
ΠΙCΤΕΥCΑΤΙ *sic*
ΕΙCΘΕΟΝ
ΚΕΖΗCΑC
ΑΝΠΑΡΑΓΟ
ΙΝ·ΕΝΙΑ

Ectypum a Paschio confectum misit Gregorutti, qui ipse edidit *le lapidi di Aquileia* p. 220 n. 745.

V. 1 videtur extremae litterae (I) vestigium superesse — 3 posterius a lapicida additae — 8 lectio certa, sed *παράγουσιν* vel *παρ' ἄγουσιν* non intellego.

Αὐρ(ηλία) Μαξι[μ]ιανὴ τ[έ]κνῳ (Ἀσκληπιοδότῃ) γ(λ)υκυτάτῳ, πιστεύσα(ν)τι εἰς θεόν, κὲ ζήσαντι παρὰ .... ἐνι[αυτούς?

2347 Aquileiae lapis superne integer, a dextra et a sinistra et inferne mutilus, repertus in vinea Ritter, nunc ibidem in museo.

ΑΥ CΑΒΒΙΝΟCΥΕ *sic*
ΕΤΕΛΕΥΤΗCΕΝCΤ
/ ΑΤCΟΧΑΒΑΒΩΝΤ
ΜΗΤΗΡΤΟΥΓCC
ΛΡΗΚΕC

Descripsi ex ectypo ab Henrico Maionica misso. Gregorutti *le lapidi di Aquileia* p. 220 n. 746.

Αὐ(ρήλιος) Σαββῖνος [......] ἐτελεύτησεν [ἐ]τ[ῶν ...., praeterea v. 3 fort. ἀ[π]ὸ Χαβαβῶν τ[ῆς Συρίας sim. et v. 4 μήτηρ τοῦ πα[ιδίου? Nam v. 3 et v. 4 quam litteram Π interpretor, ea v. 3 tamquam TC, v. 4 tamquam ΓC scripta est.

2348 Aquileiae in museo Bertoli.

ΕΝΘΕΝΚΙΤ
ΙΟCΒΑΛΗC
ΩΝΒΗΜΥC
ΗCΑΡΑΒΙΑCΗ
ΔΟCΘΑΜ *cetera*
ΘΙΑCΟΥΤ *..*

Ex schedis Bertolii Utinensibus n. 942 exscripsit Mommsen.

Ἔνθεν κῖτ[ε Αὐρήλ]ιος? Βάλης [...... τ]ῆς Ἀραβίας κτλ.

2349 Aquileiae reperta a. 1787 in ruderibus aedis S. Felicis, tum apud Moschettinium, nunc in museo publico.

ΕΝΘΑΚΙΤΑΙ
ΒΙΚΤΩΡ

Ἔνθα κῖται Βίκτωρ.

Vidit Mommsen, suum apographum misit Gregorutti, ectypum Maionica. Habent Moschettini ms. Vindob. I 30 et Io. Dom. Coletius cod. Venet. Ciconiae 2119 n. 9 ('inscriptiones Aquileienses quae in Bertolo desiderantur'); ex Moschettinianis ed. Steinbuechel *Wiener Jahrb.* 1829 vol. 47 p. 69, 194; inde Kirchhoff CIG IV 9881.

2350 Monasterii (prope Aquileiam) apud Ritterum.

a

ΗΙ ΕΙ
ΤΗCΠΑΚΑΤ
ΝΥΠΑΤΙΑΔΙ
ΗΠΡΟΕΞΝΟ
ΩΒΡΙΩΝΗ
ΙΕ ΤΗ
GREGOR
ΙΕ ..

b

ΙΙΜΕ
ΜΕΤΑΥΤ
ΙΟΝΠC

Descripsit et ed. Mommsen CIL V 1624.

a 3 ὑπατίᾳ Δι[οκλητιανοῦ] et 4 τ]ῇ πρὸ ἕξ κα[λανδῶν Ὀκτ]ωβρίων suppl. Mommsen, referens ad a. 442 — 7 fort. *Gregor(ius)* nomen. — *b* 2 fort. [ἔζησεν] μετ' αὐτ[ῆς vel αὐτοῦ.

2351 Aquileiae reperta a. 1870 tabula marmorea litteris exiguis, sed clare distinctis scripta, nunc in museo Triestino.

ΕΙΡΗΝΗCΝΑΥΚΛΗΡω
ΠΙCΤωCΕΠΙΔΕΡΑΤΑ
ΙΥΔΕΚΑΙΚΥΜΕΘΗωΔΕ·
ΚΑΤΑΛΙΠωΝ·CΥΒΙωΝ
ΚΑΙΤΕΚΝΑΟΙCΠΑΡΑΙΤ
ωΔΕΜΕΝΤΗΗΟΥ·
ΚΝωΘΗωCΑΥΤΟΥ·Μ
ΗΝΤΗCΤΟΥΟΘΕΟC·

Descripsi ex ectypo a Gregoruttio misso, qui ipse edidit *le lapidi di Aquileia* p. 221, 748.

Lectio omnino certa, sed et scriptoris imperitia et lapicidae incuria factum ut perpauca intellegi possint. Defunctus fuit ναύκληρος (v. 1), sed ΕΙΡΗΝΗC non nomen eius esse puto (*Irenius*), sed i. q. ἐν εἰρήνῃ; tum v. 3 sqq. κ(αὶ) ἐκοιμήθη (i. e. ἐκοιμήθη) ὧδε, καταλιπὼν σύ(μ)βιον καὶ τέκνα, οἷς παραιτ(ῶ). Quae supersunt ad hunc sensum accipienda videntur, quamquam ipsa verba incerta sunt: ὧδε Μεντήττου(?) μνησθῆτε, ὡς αὐτοῦ Μεντήττου ὁ θεός. Voluit autem haec: 'ita deum ipsum mei miserebit ut vos mei ne immemores sitis.'

2352 Aquileiae reperta ca. a. 1874, tum apud Ritterum Monasterii, nunc Aquileiae in museo. Litterae inaequales et pravae.

ЭϚΡVΠ
ΤΗCΤΕ
ΛΕΤω
ΕΥΓΕΝΙΟ
ΕΝΛΚVΙ
ΙDVΕΙΟ

Descripsi ex ectypis missis a Gregoruttio et Maionica, edidit Gregorutti *le lapidi di Aquileia* p. 219, 742.

V. 1 prima littera fortasse A potius quam E; v. 4 Εὐγένιο[ς] aut consulis aut defuncti nomen, v. 5 ἐν Ἀκυλ[ηίᾳ κτλ.

2353 Aquileiae reperta nunc in museo Triestino.

ΥΘΥ·ΚΡΙ
ΕΡΝΑΠΑΝΕ
ΕΖΗCΕΝΕ
ΤΗΤΕCCΕΡΑ
ШΕΝΕCΠΙC
+

Descripsi ex ectypo misso a Gregoruttio, qui ipse edidit *le lapidi di Aquileia* p. 222, 753.

Ε]ὐσεβεστά[της] Ἰ[ν]εν[τ]ιανο[ῦ] ἔζησεν ἔτη τέσσερα, μῆνες [τρ]ε-

2354 *Negli scavi d'Aquileia* Torr. *Esisteva fin dal 1818 nella così detta chiesa dei pagani e trovasi ora nel museo* Greg.

ꝑ ЄΝΘΑΚΙΤЄ
ΟΚΑΛΟΚΥΜЄ
ΤΟϹЄΥΤΡΟΠΙϹ
ΠΟΛЄΟϹΚΟϹΤΑ
ΝΤΙΝΟΠΟΛЄ
ΟϹ

Descripsit Mommsen, suum apographum misit Gregorutti, ectypum Henricus Maionica. Eduardo Gerhard misit d. 16 m. Aug. a. 1834 comes della Torre; ed. Steinbuechel *Wiener Anzeigebl.* 1820 vol. 12 p. 26, 96; inde Kirchhoff CIG IV 9882; denuo Gregorutti *archeografo Triest.* XIII (1887) p. 168 n. 244.

Ἔνθα κῖτε ὁ καλοκύμητος Εὐτρόπις πόλεος Κωνσταντινοπόλεος.

2355 Aquileiae cippus repertus a. 1858 prope Belignam in fundo Philippi Sandrigo, tum apud Gregoruttium.

ЄΥΤΥΧΑϹЄΝ
ΘΑΔЄΚЄΙΜΑΙ
ЄΤΗΖΗϹΑϹΚΑ
ΗΝΔЄΠΑΤΡΙϹ
ΜΟΥΤΑΥΧЄΙΡΑ
ΝΥΝΔЄΑΚΥ
ΛΗΙΑ

Descripsit H. Pais. Edidit Gregorutti *le lapidi di Aquileia* p. 221, 749.

V. 3 ΚΔ Greg. ΚΑ Pais.

Εὐτύχας ἐνθάδε κεῖμαι, ἔτη ζήσας κα'· ἦν δὲ πατρίς μου Ταύχειρα, νῦν δὲ Ἀκυληία.

Extrema in hexametri speciem composita.

2356 *Negli scavi d'Aquileia* Torr. Aquileiae in domo Zanini a. 1776 Mosch. in baptisterio Momms. Nunc in museo publico.

✝ ЄΝΘΑΔЄΚΙΝΤЄΘϹ
ѠΜΝΙϹΤΟϹΥΙΟϹΘЄѠ
ΜΝΙϹΤΟΥΑΠΟΠΟΛЄ

Descripsit Mommsen, ectypum misit Henricus Maionica. Eduardo Gerhard misit d. 16 m. Aug. a. 1834 comes della Torre; habet Moschettini ms. Vindobon. I, 38; inde ed. Steinbuechel *Wiener Anzeigebl.* 1829 vol. 47 p. 70, 202; hinc Kirchhoff CIG IV 9880.

Ἐνθάδε κῖντε Θεόμνιστος υἱὸς Θεομνίστου ἀπὸ πόλε[ως .... καὶ κτλ'.

2357 Aquileia ut videtur oriundus lapis, nunc Vindobonae in museo imperatorio Arn.

ΥΡЄΝΤΙϹ
ѠΝ·Γ·ΗΜЄ·ΞΓ·
ΝЄΙΡΗΝΗ

Petrettini *papiri greco-egizi* p. 74; Arneth *Beschreibung des K. K. Münz- und Antiken-Cabinets* (1845) p. 13, 82; inde Kirchhoff CIG IV 9883.

1 ΥΡЄΝΤΙЄ Arn. — 2 ΙΙΜΕΥΞΓΥ Petrett.; videntur foliola fuisse.

Λα]υρέντις [ἐτ]ῶν γ' ἡμε(ρῶν) ξγ' [ἐ]ν εἰρήνῃ.

2358 Aquileiae tabula marmorea; *nel pavimento di una Loggia in casa privata* Corten. in museo Cassis Momms. Nunc in museo publico. — Scriptura parum bona.

ЄΝΘΑΔЄ ΚΙΤЄ
ΠΡΟΚΟ ΑΧѠ ΠΙΟϹ
ΓΑΛΑ ΤΗϹΟϹ
ΑϹΚΗϹΑϹ ЄΥ
ΓЄΝѠϹΚЄΖΗϹЄΝ
ЄΤΗ Ν ΚѠΜΗϹΓΛΟΔΡΟ
ΚΙΗϹ

Descripsit Mommsen, ectypum misit Henricus Maionica. Ex schedis Moschettinianis Vindob. (3, 30 duobus exemplis) ed. Steinbuechel *Wiener Anzeigebl.* 1829 vol. 47 p. 63, 157; Aug. Cortenovis *sopra una greca iscrizione d'Aquileia* (Bassani 1792); Kirchhoff CIG IV 9879.

5 Κ littera superne mutila.

Ἐνθάδε κῖτε Προκόπιος Γαλάτης, ὃς ἀσκήσας εὐγενῶς κ' ἔζησεν ἔτη ν', κώμης Γλαδρομίης.

Γλαδρόμης coni. Kirchhoff. — *ἀσκήσας* ego interpretabar '*qui christianus fuit*', Mommsenus autem '*qui exercuit*' i. e. mercaturam sive aliud quid.

2359 Aquileiae in museo Bertoli.

ΖΕϹΑϹΑΗΤΗΤ
ΕΝΘΑΚΙΤ
ΘΕΑΚΝΙΚΕ
ΡΙΕΧ *caput*

Ex Dominici Bertoli schedis Utinensibus (n. 929) exscripsit Mommsen. Edidit ex schedis comitis Francisci Florio Ios. Bartoli *due dissertazioni* (Veronae 1744) p. 202; inde Kirchhoff CIG IV 9877.

4 ΡΙΓ Bert.

Ζήσασα ἔτη τ... ἔνθα κῖτ[ε ....]θία κώ(μης) Κωσ[ράτων τῆς Συ]ρί[ας?

2360 Aquileiae olim in collectione Bertolii lapis Bert. Nunc in museo publico (ex museo Cassis).

ϹΙϹΙ
ΤΙΙϹΑΡΑΒΙΑϹ
ЄΤѠΝΠЄΝΤЄ ЄΤΙΑΑ
ϹЄΥΗΡΑΘΥΓΑΤϹΡΖΗΝΟΒ *sic*
ΟΥΜΗΝΟΝΖΑΠΟΑΥ
ΤΗϹΤΗϹΠΟΛЄѠЄΝΙΛѠΟΥ
sic
columba
palmae
precantes duo

Descripsit Mommsen, ectypum misit Henr. Maionica. Bertoli *antich. d'Aquileia* p. 335 n. 485; ab Bertolio acceptam ed. Nicolaus Madrisio *apologia per l'antico stato della famosa Aquileia* p. 133; Muratori 1064, 4 e schedis Berettae; ab Fontanino acceptam Montfaucon sched. Paris. cod. 11915 f. 109, ed. *ant. expl.* suppl. V tab. 31 coll. p. 70; CIG IV 9878.

1 om. Mommsen, nec ego vidi in ectypo; lapis fractus superne.

... τῆς Ἀραβίας, ἐτῶν πέντε. ἔτι .. Σευήρα θυγάτηρ Ζηνοβ(ί)ου μηνῶν ζ' ἀπὸ αὐτῆς τῆς πόλεω(ς), ἐνὶ Λώου.

V. 3 *ἔτι ἀνεπαύσατο* Kirchhoff, vix recte; probabilius *ἔτι ἅμα* vel *ἔτι ἄλλη* (hoc etiam Mommsen) conicias — 5. 6 i. e. *eiusdem urbis quae antea memorata fuit Arabiae.*

2361 Aquileiae reperta, nunc Cormonti (*Friaul*) in aedibus Cumano.

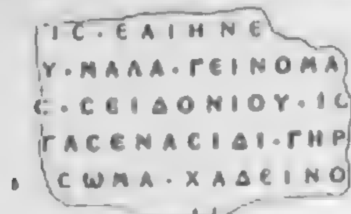

Descripsit Mommsen, suum apographum misit Gregorutti. Ed. Kandler in diario *l' Istria* VII 120.

1 ϹΕΑΙΗΝΕ Momms. — 3 extr. ΤϹ (pro ΙϹ) Momms. — 4 init. ΑϹ Gregor. — 6 om. Gregor.

Fuit carmen sepulcrale. Homo patria erat Σιδώνιος (v. 3). V. 4 legitur ἐν Ἀσίδι, tum fortasse sententia volgaris:

γηρ[αλέης δὲ
ὤφελε τῆς μητρὸς] σῶμα χαδεῖν ὁ [τάφος.

2362 Aquileiae in museo publico.

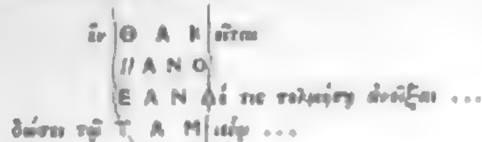

Ectypum misit Maionica. — V. 2 prima littera mutila incerta.

2363 Aquileiae apud Beliniam in domo q. d. *della Madonna*.

Misit apographum Maionica.

2364 Aquileiae a. 1887 in flavio repertum fragmentum; nunc in repositis musei publici. Litterae bonae et grandes.

Ectypum misit Maionica. — V. 1 fort. ὁ δεῖνα Γαλ]άτης.

2365 Aquileiae museo publico a. 1887 ex Moschettinianis inlatum. Litterae pessimae.

vacat

Ectypum misit Maionica.

V. 1 Ἀπολλῶνος nomen videtur fuisse, sed non plene id scriptum, nam post Ν litteram vacat spatium.

2366 Aquileiae.

Gregorutti *le lapidi di Aquileia* p. 220, 747.

V. 2 fortasse ὅτε] ἔζη[σεν τα.

2367 Aquileiae in museo Bertoli.

ab una parte: *ab altera:*

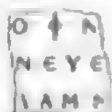

Ex Bertolii schedis Utinensibus ed. Mommsen CIL V 1537.

2368 Aquileiae apud Zandonatium olim, nunc in museo Triestino.

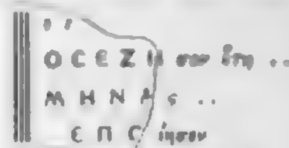

Gregorutti *le lapidi di Aquileia* p. 222, 752.

2369 Aquileiae repertum fragmentum a. 1752 ad aedes Confessoris.

Ex Bertolii schedis Utinensibus (n. 856) exscripsit Mommsen.

2370 Aquileiae apud Zandonatium, nunc in museo Triestino.

Gregorutti *le lapidi di Aquileia* p. 223 n. 754.

2371 Aquileiae repertum fragmentum a. 1881/2 *nel fondo del museo dello Stato*, in quo nunc extat.

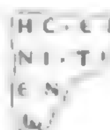

Apographum misit Gregorutti, ectypum Maionica. Edidit Gregorutti *archeogr. Triest.* XIII (1887) p. 193 n. 310.

2372 Aquileiae olim apud Zandonatium, nunc in museo Triestino.

Gregorutti *le lapidi di Aquileia* p. 223 n. 755.

2373 Aquileiae olim apud Zandonatium, nunc in museo Triestino.

Gregorutti *le lapidi di Aquileia* p. 221, 750.

2374 Aquileiae in museo publico, a Dominico Delneri donatum a. 1885.

Ectypum misit Maionica. — Post v. 2 incertum num plura scripta fuerint.

Videtur hominis Coi epitaphium fuisse idque versibus conceptum.

2375 Aquileiae apud Bertolium Bert. in museo Cassis Momms. Nunc in museo publico.

Ectypum misit Maionica. Descripsit Mommsen idemque deprompsit ex schedis Bertolii Utinensibus (n. 854).

V. 1 videtur defuncti patria indicari Σ]λδέγου; v. 3 in ectypo non apparet.

2376 Aquileiae olim apud Zandonatium, nunc in museo Triestino.

Gregorutti *le lapidi di Aquileia* p. 222, 751.

2377 Aquileiae apud Bertolium Bert. Nunc in museo publico.

Ectypum misit Maionica. Ex Bertolii schedis Utinensibus exscripsit Mommsen, qui ipse lapidem vidit etiam magis mutilum.

V. 2 ω itemque v. 2 prima hasta non apparet in ectypo, v. 3 pro C legi potest E.

2378 Aquileiae olim apud Zandonatium, nunc in museo Triestino.

Gregorutti *le lapidi di Aquileia* p. 219, 743.

2379 Apud Forum Iulium reperta *nelle pertinenze di così detto castello di Propetto, dove sono proprietari i Signori Frangipani.*

ΟϹΠΑϹΗϹΟΦΙΗΤΕΚΕΑΓΛΑ
ΕΙΗΕΚΕΚΑϹΤΟΗΡΩϹ
☧ ΔΟΥΕΙΝΟϹΑΓΑΚΛΙΤΟϹ
ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΚΩΜΗϹ ☧
ΔΙΕΝΚΑΥΝΩΝΙΤΑΝΕΥ
ΔΕΜΟΝΟϹΓΑΛΑΤΙΗϹ

Edoardo Gerhard misit d. 16 m. Aug. a. 1834 comes della Torre; inde edidi mus. Rhen. XXXIV p. 196.

Ὃς πάσῃ σοφίῃ τε κὲ ἀγλαΐῃ ἐκέκαστο
ἥρως Δουεῖνος (?) ἀγακλ[υ]τὸς ἐνθάδε κῖτε,
κώμης Διενκαυνῶν (?) [π]ανευδέμονος Γαλατίης.

2380 Vtini apud Aspur.. Mar. Nunc Mediolani in museo Brerae cippus, cuius in uno latere Charon in navicula expressus, in altero Mercurius, in tertio Pluto, in quarto legitur titulus.

ΘΕΟΙΣ
ΚΑΤΑΧΘΟ
ΝΕΙΟΙΣ

Descripsi. Marini Vat. 9133 f. 311.

Θεοῖς καταχθονίοις.

2381 Sarcophagi titulus litteris non bonis Momms. Belluni inventus a. 1493 cum effoderetur fundamentum pro adipiscendo lautro ecclesiae Sti Stephani Macci. repertus a. 1480 in fundamentis chori ecclesiae S. Stephani, deinde in foro S. Stephani, ab a. 1539 ad a. 1837 in foro ecclesiae cathedralis ad scalas exteriores curiae nobilium, deinde a. 1841 denuo collocata ante ecclesiam S. Stephani Miari. ibidem adhuc Momms. — Ibidem (i. e. apud Cividalum olim Austriae civitas appellatum) Felicianus, confundens, ut notat Mommsen, *Cividale di Friuli* et *Cividale di Belluno.*

in latere:

iuvenis incinctus et calciatus cervum iacentem cornibus apprehendens

in antica:

genii duo alati sustinentes tabellam octogonam

mulier stolata stans

C · FL · HOSTILIVS
PAP · SERTORIANVS
LAVR · LAV · P · EQ · R · M
SIBI · ET · DOMITIAE
T · FILIAE · SEVERAE
COIVGI · INCOMPARA
V BILI F
ΓΡΗΓΟΡΙ · ΧΑΙΡΕ
ΟΡΕϹΙ · ΑΕΙ
ΜΝΗΜΩΝ

vir togatus stans

in latere:

eques venabulum tenens

aper *canis aprum mordens*

in postica:

servus mulam impellens — *mula exuta* — *servus* — *eques* — *canis alter* — *homines duo ursum positum in reti ad palum ligato umeris portantes; inter eos canis allatrans*

Recognitum a se ed. Mommsen CIL V 2044. Felicianus cod. Marc. f. 111, Verod. f. 48; Sieder cod. Mutinens. f. 42; Redianus f. 54'; Valerianus antiq. Bellun. ms. (in biblioth. Bellun.), ed. p. 49 (inde per Lollium Gruter 420, 2); Ligorius Taur. vol. 6; Panvinius Vatic. 6036 f. 67'; Robortelli emend. (1557) f. 6 (hinc Grut. 789, 12); Bononius cod. Ciconiae 1874 f. 35 graeca sola; Pinelli cod. Ambros. D 199 f. 12; Macci cod. Paris. 9694 f. 253; Miari *iscriz. Bellunesi* (1844) p. 7; Franz 6361.

In Graecis quid sit ΟΡΕϹΙ nescio, nisi forte φρεσί corrigendum, ut verba sint defunctae ad maritum superstitem '*vale semperque memori sis animo.*' Forma γρηγόρι est a verbo γρηγορῶ, de quo v. Lobeck ad Phryn. p. 118 sq.; cf. titulus urbanus christianus CIG 6477 Τρεφόντε· γλυγόρι, et CIG IV 9449 ἐνθάδε τὸν ἀγρήγορον ὕπνον καθεύδει.

2382 Feltriae Corno. Nunc *alle Centenere* Momms. Anaglyphum ut videtur e Graecia advectum.

mater sedens, ante eam
stat puella

Τ Ε Ρ Τ Ι Α Σ Τ Ε Ρ Τ Ι Ν Ι Α
Σ Π Ο Ρ Ι Ο Υ Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Α
Χ Α Ι Ρ Ε

Descripsit Mommsen. Dal Corno p. 153, qui profert tamquam esset Latina sic: TERTIA·TERTINIA·SPORI|ΑΛΕΧΑΝDRA·AVE cf. Mommsen CIL V p. 13* n. 111*.

Τερτία Στερτινία Σπορίου Ἀλεξάνδρα, χαῖρε.

Praenomen muliebre antiquioris aetatis indicium.

2383 Tergeste reperta a. 1822 Lab. *Non è di Trieste, ma venuta da oltremare* Kandler *indicaz.* n. 159. Ibidem in museo Steph.

Labus *archeografo Triestino* I (1829) 213; Stephani ind. lect. Dorp. 1849 II p. 12; hinc CIG IV 6845 b.

Θεὸς ὅσιος καὶ δίκαιος praeterea in solis Phrygiae titulis reperitur (cf. Mordtmann *Mitth. des Athen. Instit.* X 11 sq.), unde confirmatur Kandleri indicatio. Ceterum nec manus sublatas exsecrationis semper indicium nec deum sanctum et iustum candis semper vindicem cogitari, recte adnotavit et exemplis probavit idem Mordtmannus l. s.

VIIII. HISTRIA.

2384 Polae *esiste a' piedi del monte Zaro nel recinto dell' arsenale.*

ΑΥΡΗΛΙΟϹ( ) ΚΛΟϹΛΗΟΥΙ
ΤΟΥΖΗϹΑ)) ΕΤΗΕΞ·Η
ΚΟΝΤΑ/)ΠΕΝΤΕ

Ex schedis Ioannis Barsan advocati Polensis, qui habuit descriptam ab Rizzio, deprompsit Mommsen.

Αὐρήλιος [Πρό]κλος Λεουίτου ζήσα[ς] ἔτη ἑξήκοντα πέντε.

2385 Polae ad portam auream.

Ι Γ Λ Υ Κ Ε Ι Α Χ \ . Ρ Α Ι
Η Α Ε G L Y K E R A

Est in schedis Kandleri; inde Mommsen CIL V 168.

Γλυκί[ε]ια χα[ῖ]ρε. *ha(v)e Glycera.*

2386 Ibidem i. e. Polae Man. Florentiae in palatio Magni Ducis Gud. in aedibus Riccardianis Gor. I 64. Zann. hodie desideratur Gor. III 131. Sine loco Lig. Nunc in aedibus Riccardianis cippus.

Κ Λ Α Υ Δ Ι Α Κ Α Λ
Λ Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ι Α ϕ
Κ Α Ι Κ Ο Ρ Ν Η Λ Ι
Ο Ϲ Δ Ι Α Δ Ο Υ Μ Ε
Ν Ο Ϲ Ε Ξ Ε Π Ι Τ Α Γ Ι Ϲ
Θ Ε Ο Υ Τ Ο Ν Β Ω
Μ Ο Ν Α Ν Ε Θ Η
Κ Α Ν

Descripsi. Manutius Vat. 5237 f. 118; Ligor. Taur. XV; Gudius 64, 10 ex suo apographo (hinc Gorius III 131); Reines. synt. I 196 ex schedis Lindenbrugianis; ex lapide Gorius I 64 (hinc Murat. 118, 1) et Zannoni *giorn. Arc.* X (1821 m. Iun.) p. 363. Repetiit Franz 6016 a.

Κλαυδία Καλλικράτεια καὶ Κορνήλιος Διαδουμενὸς ἐξ ἐπιταγῆς θεοῦ τὸν βωμὸν ἀνέθηκαν.

2387 Sarcophagus. Polae Bemb. extra ecclesiam cathedralem Man.

D ΕΥϹΕΒΙ ΕΥΨΥΧΙ	MAGNIAE·FELI CISSIMAE ◦ MAXIMVS·DIS PENSATOR·CONIV GI·BENE·MERENTI	M ΕΥϹΕΒΙΑ ΕΥΜΟΙΡΙ

Bembus cod. Monac. f. 1. 88. 109; Manutius cod. Vat. 5237 f. 118; Mommsen CIL V 91.

2 ◦ Bemb. SS Man. — 5 MERENT Man. — ΕΥΨΙΧΙ Bemb. ΕΥΤΥΧΙ Man. — ΕΥΜΟΙΡΙ Bemb. ΕΧΡΙϹΙΜ Man.

Uterque coniux Eusebiorum fuit sodalicii: Εὐσέβι, εὐψύχι. Εὐσεβία, εὐμοίρι.

2388 Polae (sic OMNES) apud promontorium Histriae in quadam basi marmorea litteris atticis CYR. (Marc.) FERR. Istriae in palmiratus (sic) apud ecclesiam S. Nicolai LIL. In platea in angulo dextro Poleñ. palatii VALV. *Esistente in Pola* CICON.

ΡΟΥΦΙΑ
ΧΡΥCΟΠΟΛΙΣ
Η ΚΑΛΗ
ΚΑΙΣΩΦΡΩΝ

Cyriacus cod. Marc. XIV 124 f. 159 (eodem exemplo cod. Vat. 6875 f. 91); simillimo exemplo Ferrarini cod. Neapol. V E 5 bis; Lilius cod. Helmstad. f. 155; simili exemplo e schedis Knibbianis Grut. 595, 4; cod. Ciconiae 907; similiter Valvason f. 801, 351 ab Sanuto Veneto (a. 1483); ab Hippolyto Saraceno Donius cod. Marucell. A 188. Ex Grutero Franz 6816.

V. 2 sqq. ΧΡΥΣΟΠΟΛ·ΗΚΑΛΗ|·ΚΑΙΣΟΦΡΟΣΙΝΗ Cyr. (Vat.) ΧΡΥΣΟΠΟΛΗΚΑΛΗΚΑΙ|ΣΟΦΡΟΣΙΝΗ·ΙΟΥΛΙΟΣ| ΚΑΙΣΑΡ·ΝΕΙΚΗΦΟΡΟΣ Ferrarini (ubi extrema unde veniant nescio) — 2 //ΡΥCΟΠΟΛΣ Cicon. ΧΡΥΣΟΠΟΛ Cyr. Valv. ΧΡΥΣΟΠΟΛΙΣ Don. ΧΡΥΣΟΝΟΛΙΣ Lil. ΧΡΥΣΟΠΟΛΣ Grut. — 3 ΗΚΜΙΙ Lil. — 4 Κ ΦΡ Lil. Grut. .....ΦΡΩΝ Cicon. ΚΑΙΣΩΦΡΩΝ Don., totum versum om. Valvas.

Ῥουφία Χρυσόπολις ἡ καλὴ καὶ σώφρων.

X. INCERTAE ORIGINIS.

Perpaucos addo titulos. Licet enim Florentiae, Veronae, aliarum urbium musea vel aedes privatae lapidibus Graece inscriptis plenae sint, longe tamen plurimi dubitari non poterat quin peregre, ex Graecia ipsa potissimum, advecti essent. Hos igitur quamquam utile fortasse fuerat collectos proponere, maxime Veronenses, tamen ab hac sylloge alienum esse putavi.

2389 Ex Italia fortasse adlata protome mulieris, nunc Londini in museo Soane.

ΘΕΟΓΝΩC
ΤΟC·ΦΗ
ΛΙΚΕΙΤΑ
ΤΗ·CΥΝ

Descripsit Huebner. Edidit litteris minusculis Michaelis *ancient marbles* p. 476.

Θεόγνωστος Φηλικίτᾳ τῇ συν[βίῳ].

2390 Incertae originis, nunc Lowther Castle prope Penrith (*Westmoreland*) tabula marmorea.

Θ Κ
ΠΑΙCΕΤΙΝΗΠΙΑΧΟCΙΕΡΩΝΥΜΟCΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΑΙ
ΟCΤΡΙΕΤΗCΕΘΑΝΕΝΗΜΕΡΗΙΕΒΔΟΜΑΤΗΙ
ΚΑΛΛΙΠΕΔΗΜΙΝΠΕΝΘΟCΕΠΩΔΥΝΟΝΕΙCΟCΟΝΑΙΩΝ
ΕΞΟΧΑΔΑΥΓΕΝΕΤΗCΙΝΕΠΕΙΜΟΥΝΟCΓΕΝΕΤΑΥΤΟΙC
ΑΙΘΕCΕΜΗΤΙΔΕΕΙΝΜΗΤΕΚΤΗCΑCΘΑΙΟΦΕΛΛΟΝ
ΑCΦΑΛΙΩΝΜΕΛΛΕCΓΑΡΑΝΙΑCΕΙΝΜΕΟCΟΝΗCΘΗΝ
CΤΩΜΥΛΙΑΙCΙΤΕΑΙCΝΗΠΙΑΧΕΥΟΜΕΝΟΥ

Descripsit Matz in schedis, unde edidi mus. Rhen. XXXIV 195.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
Παῖς ἔτι νηπίαχος Ἱερώνυμος ἐνθάδε κεῖται,
ὃς τριέτης ἔθανεν ἡμέρῃ ἑβδομάτῃ·
κάλλιπε δ' ἡμῖν πένθος ἐπώδυνον εἰς ὅσον αἰών,
ἔξοχα δ' αὖ γενέτῃσιν, ἐπεὶ μοῦνος γένετ' αὐτοῖς.
αἴθε σε μήτ' ἰδέειν μήτε κτήσασθαι ὄφελλον,
Ἀσφαλίων· μέλλες γὰρ ἀνιάσειν με ὅσον ἥσθην
στωμυλίαισι τεαῖς νηπιαχευομένου.

V. 2 *Ἱερώνυμος* videtur Asphalio puerulus nominari, quippe Neptani Asphalii nomine usus.

2391 Italicae fortasse originis, nunc Lowther Castle prope Penrith (*Westmoreland*).

ΘΕ ΚΑΤΑ
ΙΛΑΡΟΥ
ΜΝΕΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ

Descripsit Matz.

Θε(οῖς) κατα(χθονίοις) Ἱλάρου μνείας χάριν.

2392 Florentiae in museo publico.

ΛΟΥΚΙ · ΛΟΝΠ
ΡΩΤΟΓΕΝΗ
ΧΑΙΡΕ
ΑΝΤΙΟΚΕΥΟ
ΥΔΑΦΝΗΣ

Gori inscr. Etr. I p. 50 n. 98; inde Murat. 1025, 3 et CIG 4469 inter Antiochenas.

Λουκι ... Πρωτογένη, χαῖρε, Ἀντιοχεῦ[ς ἀπὸ]? Δάφνης.

V. 1 videtur Λοῦκι praenomen esse, tum gentile item quinto casu positum in -γι vel -τι, denique cognomen [Π]ρωτογένη.

INSTRVMENTVM DOMESTICVM
SICILIAE SARDINIAE ITALIAE.

I. AMPHORAE.

Manubriorum titulos quotquot mihi quidem edendi sunt, quoniam omnes aut in Sicilia aut in Magna Graecia sunt reperti (exceptis perpaucis praeter eos qui sive casu sive hominum recentiorum studio alio delati fuerunt), non per singulas regiones urbesve dispositos, sed uno capitulo omnes coniunctos ad litterarum ordinem proponam, eiusdem originis fere omnes: nam prae Rhodiorum multitudine Cnidii Parii Thasii paucissimi vix apparent. Hoc unum legentium magis gratia quam quod res postulabat admisi, ut integrarum amphorarum titulos duplices a ceteris separatos primo loco ponerem; nam ex his demum quid nomina manubriis inscripta significent intellegi potest. Inscripta autem sunt in amphoris Rhodiis sacerdotis, mensis, figuli nomina, quae ita in duo manubria distribuuntur ut in altero aut solum sacerdotis aut sacerdotis mensisque, in altero aut solum figuli aut figuli mensisque nomina legantur. Quantum ex his titulis utilitatis percipi possit ad Rhodiorum res et publicas et privatas melius cognoscendas, non hic locus est accuratius exponere: illius hominis hoc erit qui omnia aliquando omnium regionum manubria in unum tamquam corpus collegerit. Quod incohavit Dumontius opus (*inscr. céramiques* 1872) nec vero ad finem perducere potuit, id maximo opere optandum est ut repetatur, augeatur, corrigatur, absolvatur. Interim duos homines hac de re optime meritos nominare satis habeo, Beckerum et Stoddartium, quorum alter in actis regiae societ. litter. Londinensis III 111. IV 6, alter in Fleckeiseni annalium vol. supplem. IV 453. V 448 utilia multa exposuerunt.

Apographis perraro meis ipsius uti poteram, quoniam quae fuerunt olim apud Iudicam baronem Acrensem, apud Ansaldum Centuripinum, alios, manubriorum copiae amplissimae heredum partim neglegentia dispersae partim avaritia foras venum datae erant; interdum temporis angustiae quominus his titulis accuratiorem impenderem operam prohibebant; Rhegina denique et maxime Tarentina manubria, quae nunc in hac sylloge principem tenent locum, tum cum ego illas regiones adibam aut pauca aut nulla reperta fuerunt. Quod minus dolenter fero cum in eis quae ante me diligentissime et peritissime descripserunt Mommsenus (*Zeitschr. f. Alterthumswiss.* 1846 p. 771 sqq.) et Benndorfius (in schedis), diligenter quidem sed minus perite Ludolfus Stephani (ind. lect. Dorpat. 1848) et Odofredus Mueller (cuius schedis Franzius usus est), tum in eis quae recentissimis temporibus larga manu in Fiorellii Notitiis accurate ediderunt Viola Tarentinus, A. de Lorenzo Rheginus, A. Salinas Panormitanus. Quae vero princeps Torremuzza (Inscript. Siciliae), Dorvillius (cod. Bodleian. X 5, 13, Sicula ed. Burmann), Avolio (*delle antiche fatture d' argilla* 1829) protulerunt, semper fere emendatione egent, quae Philippus Ansaldi (*monumenti dell' antica Centuripi* 1851) aut Iosephus Cannarozi (*dissertazione accertante la situazione delle due antiche città Gela e Finziada.* Licatae 1871) habent, ea tam male descripta sunt ut de emendatione saepius desperes. Denique dicendum est de duabus syllogis ineditis, altera ab Antonio Cordici (cod. Panorm. Qq D 48 saec. XVII in.), altera ab Francisco Tardia instituta (cod. Panorm. Qq C 17*a* saec. XVIII): non potest Tardia omnia sua ab Cordicio mutuatus esse, si quidem habet quaedam quae apud illum frustra quaeras; alia tamen sunt quae propter vitiorum communitatem aut ad Cordicium referenda sunt aut ad auctorem communem. Cordicii copias passim expilavit iam Torremuzza, non vero exhausit.

A. *Amphorae integrae.*

2393 1 Oristani amphora grandis apud Lambertenghium professorem.

a
Ε / / / / / / / /
ΤΡΑΤΟΥΑΡ
ΤΑΜΙΤΙΟΥ

b
ΑΓ/ΟΟΚΛΕΥΣ

Descripsit Iohannes Schmidt.
a ἐ[πὶ Ἀγεσ]τράτου, Ἀρταμιτίου.
b Ἀγ[αθ]οκλεῦς.

2 Oriae.

a ΕΡΙΑΡΙΣΙ// ΔΑ

b //ΝΑΝΙΟΣ ΠΑΝΑ

Tarantinius misit Henzenio a. 1880; minus recte edidit idem *bull. arch.* 1877 p. 242.
a ΕΠΙΑ ΗΣΤΟ|ΔΑ *bull.* — Lege ἐπὶ Ἀρισ[τεί]δα, Πανά[μου.
b ΑΝΑΝΤΙΟΣ *bull.* — Lege Νάνιος, cf. infra n. 371 et Dumont p. 102, 92.

3 Oristani apud Lambertenghium professorem.

a / / / / / / / / Ι
ΤΟΔΑΜΟΥ
ΣΜΙΝΘΙΟΥ

b ΙΑΣΟΝ///

Descripsit Ioh. Schmidt.
a ἐπὶ Ἀρ]ιστοδάμου, Σμινθίου.
b Ἰάσον[ος.

2393 4 Prope Vasteam reperta, tum Planellae (apud Hadriam Piceni) in aedibus Iustini de Forio.

a ΕΠΙΕΥΑΝΟΡΟΣ ΥΑΚΙΝΘΙΟΥ

b ΜΕΝ/ΣΤΡΑΤοΥ (delphinus?)

Descripsit H. Dressel.
a ἐπὶ Εὐάνορος, Ὑακινθίου.
b Μεν[ε]στράτου.

5 Caltagirone apud Philippum Perticone.

a ..ΙΜΟ..Λ... ΠΑΝΑ..Ι

b .....ΣΤΟΥ

Stephani n. 100; inde Franz add. 5490 e.
a ἐπ[ὶ] Με[λανηγόρα], Πανά[μου] coni. Stephani.
b ..στου.

6 Siculum monumentum Crispi.

a ΕΠΙΠΑΥ ΣΑΝΙΑ ΠΑΝΑΜΟΥ

b caduceus ΙΜΑ

Crispi opusc. p. 261.
a ἐπὶ Παυσανία, Πανάμου.
b Ἰμα..., hoc figuli nomen semper compendio (aut ΙΜ aut ΙΜΑ) notatum, cf. infra n. 305 et Dumont p. 115.

7 Caltagirone apud Philippum Perticone.

a Ε..ΠΡ...... ΠΑΝΑΜΟΥ

b ΑΝ....ΛΟΥ

Stephani n. 99; inde Franz add. 5490 c.
a ἐ[πὶ] Πρ[ατοφάνευς], Πανάμου.
b Ἀν[τάλλ]ου.
Supplementa certa puto, cf. infra n. 78.

8 Centuripis apud Franciscum Camerano notarium.

a ΕΠΙΟΝΥΔΩΡΟΥ ΚΡΟΜΑΝΙΟΥ

b ΑΡΙΣΤΙΟΝΟΥ

Ansaldi n. 23.
a ἐπὶ [Π]υ[θ]οδώρου, [Ἀγρι]ανίου.
b Ἀριστί[ω]νο[ς].
Sacerdotis nomen potest [Δι]ον[υσο]δώρου fuisse, sed quod crebrum in his titulis est nomen Pythodori praetuli.

9 Catinae apud Benedictinum D. Placidum Dorv. ms.

a ΕΠΙΤΙΜΟΥΡ ΡΟΔΟΥ ΒΑΔΡΟΜΙΟΥ

b caduceus ΙΜΑ

Dorville ms. f. 71, ed. Sic. p. 579, 11; e schedis Caietani Noto Torremuzza XV 18 = 22; hinc Franz 5673.
a ἐπὶ Τιμουρρόδου, Βαδρομίου.
b Ἰμα. Cf. supra ad n. 6.

Alias integras amphoras Panticapaei repertas vide apud Beckerum Fleckeis. ann. suppl. vol. V 455, 42 cum adnotatione.

B. *Singula manubria vel sacerdotis vel figuli nomine insignita.*

10 Catinae apud Benedictinos.

ΑΓΙΙ...ΓΟ
ΑΓ///ΚΛΕ

Ἀγ[ε]ι[ανί]ο[υ].
Ἀγ[αθο]κλε[ῦς].

Mommsen n. 136; inde Franz 5653.

11 Tarenti in Peripato rep.

ΘΕϹΜΟΦΟΡΙΟΥ
ΑΓΑΘΟΚΛΕ

Θεσμοφορίου.
Ἀγαθοκλε[ῦς].

Viola notizie degli scavi 1884 p. 119 et melius 1885 p. 260, 1.

12 a Eryce; b Eryce, nunc Drepani in bibliotheca. Fortasse non duo, sed unum exemplum est.

ΥΑΚΙΝΘΙΟΥ
ΑΓΑΘΟΚΛΕΥΣ

a Torremuzza XVI 234, 10 = 249, 10 ex vol. I diplom. ms. bibl. Panorm. reg. acad. (Franz 5502). Traditur ΥΑΚΙΛΟΙΟΥ | ΑΓΑΘ....
b descripsit Mommsen. Habet Cordici f. 51; inde Torremuzza XVI 221, 23 = 234, 23 (Franz 5502).
Ὑακινθίου. Ἀγαθοκλεῦς.

13 Catinae in museo Biscari.

.Ε//////ΚΙΟ
ΑΓΑΘΟΚΛΕΥ

.....
Ἀγαθοκλεῦ[ς

Mommsen n. 90; Franz 5653. Idem fort. exemplum apud Sestinium opusc. 276, 15, ubi v. 1 ΕΠΙ......., v. 2 ΑΓΑΘΟΚΛΕΥΣ.
Mensis nomen incertum, possis Θ]ε[σμοφο]ρίο[υ.

14 a b ad deletam Elori urbem non longe a Pachyno rep., inde Panormi apud Io. Ventimigliam Gvalt. duobus exemplis; in Sicilia apud Alphonsum Ruiz (i. e. Io. Ventimigliae avunculum) Gvd. uno exemplo; c inter Leontinas Braunii; d e in museo Syracusano duo; f in museo Biscari Catinensi; g Panormi penes Torremuzzam; h Eryce emptu, nunc Panormi in museo; i Syracusis; k Centuripis apud Ansaldium; l Phintiade (*Licata*).

ΑΓΑΘΟΚΛΕΥΣ

Ἀγαθοκλεῦς

a b Gualterus tab. 51. 52 = 210. 211; inde Torremuzza XVI 220, 12 = 233, 12; ex cod. Ambros. (i. e. ex Accursianis) Gudius 209, 3; Franz 5472.
c Mommsen n. 89 (Franz 5386).
d e Mommsen l. s. cf. Avolio p. 82.
f Mommsen l. s. cf. Avolio p. 82.
g Torremuzza XVI 235, 31 (ed. 2); hinc Franz 5555.
h Salinas notizie degli scavi 1882 p. 363.
i Franz 5386 e schedis Muelleri (ΑΓΑΘΟ ΚΛΕ).
k descripsit Benndorf. Edidit Ansaldi n. 50 (ΑΓΑΘΟΚΛΕ//).
l Cannarozi dissert. 105, 40 (ΑΓΑΘΟ ΚΛΕΟΣ).

15 Centuripis apud Ansaldium.

ΑΓΑΘΩΝ

Ἀγάθων.

Ansaldi n. 70

16 Eryce.

...ΥΕΩΣ
ΑΓΕΜΑ...

ἐπ' ἱερ]έως
Ἀγεμά[χου.

Cordici f. 51.

17 Catinae in museo Biscari; in medio orbe flos.

ΕΠΙΑΤΕΜΟΥΠΑΝΑΜ//ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Torremuzza XV 5 = 7; inde Franz 5654.
ἐπὶ Ἀ[γ]εμ[άχ]ου, Πανάμ[ου] δευτέρου.
ἐπὶ Ἀγελάου Franz vix recte.

18 Acris apud baronem Iudica.

ΕΠΙ/..Ε
ΜΑΧΟΥ

ἐπὶ [Ἀγ]εμάχου.

Stephani n. 45; inde Franz add. 5456 b 11.

2393 19 Eryce empta, nunc in museo Panormitano; titulus per orbem scriptus.

ΕΠΙΑΓΛ......ΜΟΥ

Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.
Fort. ἐπὶ Ἀγ[ημάχου, Πανά]μου.

---

20 Phintiade (*Licata*) rep. a. 1770; titulus, ut videtur, per orbem scriptus.

ΕΠΙΑΓΕΣΤΙΑ...ΑΛΙΟΥ

Torremuzza XV 39 (ed. 2) missam ab Io. Improferrerio; inde Franz 5477.
ἐπὶ Ἀγεσ[τ(ρ)]ά[του, Δ]αλίου.

---

21 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΑΓΕ
ΣΤΡΑΤΟΥ
ΔΙΟΣΘΥΟΥ

ἐπὶ Ἀγεστράτου,
Διοσθύου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 260.

---

22 *a b* in museo Syracusano; titulus, ut videtur, per orbem scriptus.

sic
a ΕΠΙΑΤΕΣΤ//ΤΟΥΘΕΣΜΟΦΟΡΙΟΥ
b ΕΠΙΑΓΕΣΤΡΑΤΟΥ
/ΕΣΜΟΦΟ////

a b ed. Mommsen n. 1 (Franz 5375).
ἐπὶ Ἀγεστράτου, Θεσμοφορίου.

---

23 In museo Syracusano.

ΕΠΙ/////
ΣΤΡΑΤΟΥ
ΚΑΡΝΕΙΟΥ

ἐπὶ [Ἀγε]στράτου.

Mommsen n. 81 (Franz 5392*c* 3); Stephani n. 10 (Franz add. p. 1243).
1 om. Steph. — 3 ΕΡΜΕΙΟΥ Steph.

---

24 Agrigenti apud Raphaelem Politi.

caput ΕΠΙΑΤΕ
galeatum ϹΤΡΑΤΟΥ

ἐπὶ Ἀγεστράτου.

Stephani n. 17; inde Franz 5492*b* 1.

---

25 Tarenti; titulus per orbem scriptus.

. ΑΓΗΜΩΝ

Ἀγήμων.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 276.

---

26 Rhegii.

ΥΑΚΙΝΘΙ//
ΑΓΗϹΙΔΑ

Ὑακινθίου. Ἀγησίδα.

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 325.

---

27 Eryce.

ΑΤΝΣ.Α

Ἀ[γη]σ[ίδ]α.

Cordici f. 50.

---

28 Tarenti (*Montedoro*).

ЄΠΙΑΓΙΑϹΠΙΓ///
sic
////////////////

ἐπὶ Ἀγία, [Ε]ὐεγ[έτου. Κνιδίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 276. Cf. Dumont 330, 13.

---

29 Tarenti ad S. Luciam.

ΕΠΙΑΠΑ
ΟΥΤΡ///

ἐπὶ Ἀ[γία, ...]ευτρ[... Κνιδίων].

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 277. Cnidia est sine dubio, cf. Dumont p. 328 sqq.

---

30 Tarenti; in medio orbe flos.

ΕΠΑΓΛΟΥΜΒΡΟΤΟΥΑΓΡΙΑΝΙΟΥ

ἐπ' Ἀγλουμβρότου, Ἀγριανίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 265.

---

31 Eryce.

ΑΓΛΟΥΜ

Cordici f. 50; inde Torremuzza XVI 221, 18 = 234, 18 (Franz 5503).
ἐπ'] Ἀγλουμ[βρότου ...

---

32 Tarenti (*Montedoro*).

/ΠΙΑΓΛΩΚΡΙ

ἐ]πὶ Ἀγλωκρί[του.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 260.

---

33 Eryce.

ΑΓΙΡΑΝΑΚΤΟ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

Ἀγ[ο]ράνακτο[ς.
Ἀρταμιτίου.

Cordici f. 50; inde Torremuzza XV 8 = 10 interpolatam (Franz 5513).

---

34 Eryce.

ΑΓΟΡΑΝΑΙΤΣ
ΤΑΝΑΜΟΥ

Ἀγοράνα[κ]τ[ο]ς.
Π]ανάμου.

Cordici f. 51 bis; altero loco v. 1 nihil nisi ΑΝΟΡΑ...

---

35 *a* Tarenti (*Montedoro*); *b* Rhegii.

ΑΓΟΡΑΝΑΚΤΟΣ
ΣΜΙΝΘΙΟΥ

Ἀγοράνακτος, Σμινθίου.

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 260.
b de Lorenzo ibid. 1886 p. 63, ubi v. 1 extr. ΚΤΟ/.

---

36 Eryce.

ΑΓΟΡΑΝΑΚΤ
ΥΑΚΙΝΟΙΟΥ

Ἀγοράνακτ[ος,
Ὑακι[θ]ίου.

Cordici f. 50; inde Torremuzza XV 34 = 43 interpolatam (Franz 5513); habet etiam Tardia ms.

---

37 Phintiade (*Licata*).

ΑΓ....ΑΝΑΚΟΣ

Ἀγ[ορ]άνακ[τ]ος.

Cannarozi p. 109, 56.

---

38 Acris apud baronem Iudica.

ΕΠΙ..ΑΡ..ΟΡΑ
ΝΑΚ..ΟΣ

Stephani n. 39; inde Franz add. 5456*b* 6.
Non recte Franz ἐπὶ Ἀγοράνακτος, hic enim figulus est. Ab initio latet aut mensis nomen aut sacerdotis.

---

39 Brundisii.

ΑΓΡΟΝΑ/

Tarantini descripsit.
Fortasse Ἀγορ[ά]να[κτος.

---

40 Licatae Dorv. Catinae apud Benedictinos Momms.

ΕΠΙΑ
ΔΟΤΟ
ΑΓΡΙΑΝΙΟΥ

ἐπὶ Ἀ[θανο]δότο[υ].
Ἀγριανίου.

Descripsit Mommsen n. 84. Dorville ms. f. 71, ed. Sic. p. 580, 2; inde Torrem. XV 24 = 28 et Franz 5481.
1 Α add. ex Dorvillio, ubi 1. 2 sic: ΕΠΙΑ ...|....ΔΟΤΟΥ. Idem esse exemplum vix dubitabis.

2393 41 Eryce.

Ε Π Ι Ν Ο Α Ν Ο
Τ Ο Υ
Θ Ε Σ Μ Ο Φ Ο Ρ Ι Ο Υ

ἐπὶ [Ἀθ]ανο[δό]του,
Θεσμοφορίου.

Cordici f. 50; inde Torremuzza XV 20 = 24 (Franz 5504).

42 Centuripis apud Ansaldium; in medio orbe flos, ut videtur.

Ε Π Ι Α C / Ν Ο Δ Ο Τ Ο Υ Π Α Ν Α Μ Ο Υ

ἐπὶ Ἀ[θ]ανοδότου, Πανάμου.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 51.

43 Licatae.

Ε Π Ι Α . . . . . Α Ν Ο
. . Α . . . . . Ο Υ
Υ Α Κ Ι Ο Ν Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀ[θα]νο[δότ]ου,
Ὑακιν[θ]ίου.

Cannarozi p. 102, 9.

44 *a* Rhegii rep. in colle S. Salvatoris; *b* Acris apud baronem Iudica.

caput Ε Π Ι Α Θ
radiatum Α Ν Ο Δ Ο Τ Ο Υ

ἐπὶ Ἀθανοδότου.

a de Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 325, ubi deest capitis imago.
b Stephani n. 33 (Franz 5456*b* 1), ubi v. 1 Θ et v. 2 Υ deest.

45 Eryce.

Ε Γ Ι . Α Τ Α
Δ . Τ Ο Υ

ἐπὶ Ἀ[θ]α[νο]δ[ό]του.

Cordici f. 51. — Emendatio videtur certa.

46 Tarenti ad S. Luciam.

/ / / / / / Α Τ Ι Ш
/ / / / Δ Ω Τ Ο Υ
/ / *caduceus*

ἐ[πὶ] Ἀ[θανο]δώτου.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118, 1885 p. 276.
1 //// Α Τ Ι Ѡ 1884, sed non Ѡ est, sed Ε inclinata — 2 // Δ Ο Τ Ο Υ 1884 fort. recte — 3 om. 1884.

47 Panormi in museo, fabricae non Rhodiae.

Ν Η Ο Α (retrograde, in orbe)

Ἀ[θ]αν(. . . .)?

Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.

48 Acris apud baronem Iudica.

Α Ι Λ Ι Ο Υ

Αἰλίου.

Stephani p. 25 *f* (Franz add. 5456*b* 61).

49 Eryce.

Ε Π Ι Α Ι Ν Κ Τ Ο
Ρ Ο Σ
Λ Α Ρ Ο Μ Ι Ο Υ

ἐπὶ Αἰν[ή]τορος,
Βαδ]ρομίου.

Cordici f. 50; inde Torremuzza XV 32 = 41; hinc Franz 5525 coll. add. p. 1249.

50 Praeneste.

Ε Π Ι
Α Ι Ν Η Η Τ Ο Υ
Θ Ε Σ Μ

ἐπὶ Αἰ(ν)ήτο[ρος?
Θεσμ[οφορίου].

Henzen *bull. arch.* 1866 p. 35 a Daniele Bonanni.

51 *a b* Eryce.

caput Ε Ι Π Ι Α Ι Ν
radiatum Α Τ Ο Ρ Ο Σ

ἐ(π)ὶ Αἰνάτορος.

a b Cordici f. 50; inde alterum Torremuzza XV 41 = 51; hinc Franz 5525 coll. add. p. 1249.
b Ε Γ Ι Α Μ | Α Τ Ο Ρ Ο Ε Cord.

52 Olim penes Raphaelem Politi Agrigentinum.

Ε Π Ι Α Ι Ν Ο Ι Σ Ο Ρ Ο

ἐπὶ Αἰν[ήτ]ορο[ς?

Avolio tab. 4, 40; inde Mommsen n. 4 et Franz 5751, 1.

53 Syracusis in museo; in medio orbe flos.

Ε Π Ι Α Ι Ν Η Σ Ι Δ Α // Υ /// Ο Μ Ι Ο Υ

ἐπὶ Αἰνησιδά[μο]υ, [Βαδρ]ομίου.

Mommsen n. 2 (Franz 5376); Stephani n. 1 (Franz add. p. 1242).
Litteras Ο Μ om. Steph.

54 Messinae apud Fridericum Pogwisch.

caput Ε Π Ι Α Ι Ν
radiatum Η Σ Ι Δ Α Μ Ο Υ

ἐπὶ Αἰνησιδάμου.

Descripsit Pogwisch in schedis. Edidit Mommsen n. 3 (Franz 5619*b*).

55 Acris apud baronem Iudica.

Ε Π Ι Α Ι Ν . . . .
. . . .

Stephani n. 37 (Franz add. 5456*b* 4).
Aut Αἰν[ήτορος] aut Αἰν[ησιδάμου].

56 Tarenti ad S. Luciam.

Θ Α C Ι Ω //
Α Ι C Χ / / Ω Ν

Θασίω[ν.
Αἰσχ[ρί]ων.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119, 1885 p. 277.
1 Φ Α Ε Ι Α' 1884 — 2 Α Ι C Χ //// 1884.
Cf. Dumont p. 60, 1—4.

57 Acris apud baronem Iudica.

Ε Π Ι Α Ι Σ Χ Ι
. . . .

Stephani n. 36; inde Franz add. 5456*b* 3.
Fort. ἐπὶ Αἰσχ[υλίνου], cf. Dumont p. 79, 23.

58 In museo Syracusano.

Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ
ala

Ἀλεξάνδρου.

Mommsen n. 92 (Franz 5387).

59 Eryce reperta, deinde Drepani apud comitem Ernandez Avol., Momms.

Ε Π Ι Α Λ Ε Ξ Ι Δ Α Ι
Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀλεξιδά[μου,
Ἀρταμιτίου.

Descripsit Mommsen in schedis. Avolio tab. 3, 2; inde Mommsen n. 5 et Franz 5751, 2.
1 Λ Α Ι Λ Λ Ε Ξ Ι Α Δ Ι Avolio.

60 Eryce apud comitem Ernandez.

Ε Ι Ι Ι Α Λ Ε Ξ Ι Μ Α Χ Υ Α Γ Γ Ι Α Ν Ι Ι

ἐ[π]ὶ Ἀλεξιμάχ[ο]υ, Ἀγ[ρ]ιανί[ου.

Avolio tab. 3, 5; inde Mommsen n. 7 et Franz 5751, 3.

2393 61 Eryce apud comitem Ernandez.

: Π Ι Α Λ Ε Ξ Ι Μ : : : :
Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι Ο Υ

ἐ]πὶ Ἀλεξιμ[άχου,
Ἀρταμιτίου.

Torremuzza XV 17 = 19; inde Franz 5608. — Idem exemplum videtur Tardia ms. habere, Eryce repertum, sic:

. . . . m Α Λ Ǝ Λ Δ . .
Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι Ο Υ

unde cave colligas v. 1 a dextra ad sin. scriptum fuisse.

---

62 Syracusis in museo.

Ε Π Ι Α
Μ Α \ C
Α Μ Ι

ἐπὶ Ἀ[λεξι]μά[χ]ο[υ, Ἀρτ]αμ[ιτίου.

Mommsen n. 7; inde Franz 5377 *c*.

---

63 Catinae apud Benedictinum D. Placidum Dorv. ms.

Ε Π Ι Α Λ Ε Ξ Ι
Ι Μ Α Χ Ο Υ
Β Α Δ Ρ Ο Μ Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀλεξι(ι)μάχου,
Βαδρομίου.

Dorville ms. f. 71, ed. Sic. p. 579, 13; inde Torremuzza XV 19 = 23 et Franz 5655.

---

64 *a* Tarenti, in medio orbe flos; *b* Vibone Valentia 'sub lucerna' Cap. falso.

Ε Γ Ι Α Λ Ε Ξ Ι Μ Α Χ Ο Υ Δ Α Λ Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀλεξιμάχου, Δαλίου.

a Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119 et 1885 p. 261.
//// Λ Ε Ξ Ι Μ / Χ Ο Υ Δ Α Λ Ι Ο / 1884, //// Λ Ε Ξ Ι Μ Α Χ Ο Υ Δ Α Λ Ι Ο Υ 1885.
b Capialbi inscr. Vibon. p. 44, 128.
Ε Γ Ι Λ Ε Ξ Ι κτλ.' Cap.

---

65 Eryce empta, nunc Panormi in museo.

Ε Π Ι Α Λ Ε
Ξ Ι Μ Α Χ Ο Υ
Δ Α Λ . . .

ἐπὶ Ἀλεξιμάχου,
Δαλ[ίου.

Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.

---

66 In museo Calaritano.

Ε Π Ι Α Λ Ε Ξ Ι
Μ Α Χ Ο Υ
Ⅎ Α Ν Α Μ Ο Υ

ἐπὶ Ἀλεξιμάχου,
Πανάμου.

Descripsit Ioh. Schmidt.
V. 3 Π littera inversa.

---

67 Brundisii reperta; in medio orbe flos.

Ε Π Ι Α Λ Ε Ξ Ι Μ Χ Ο Υ Π Α Ν / / Ο Υ

ἐπὶ Ἀλεξιμάχου, Πανάμου.

Descripsi ex ectypo a Tarantinio misso.

---

68 *a* Syracusis Mvkl.. Leontinis Romam ad Braunium adlata Momms; *b* in museo Syracusano.

Ε Π Ι Α Λ Ε Ξ Ι Μ Α Χ Ο Υ
Υ Α Κ Ι Ν Θ Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀλεξιμάχου,
Ὑακινθίου.

a b Mommsen n. 6; e schedis Od. Muelleri Franz 5377 *b*.

---

69 Licatae.

Ε Π Ι . . . . . . Ε . .
Μ Α Χ Ο Υ . . . . .

ἐπὶ [Ἀλ]ε[ξι]μάχου.

Cannarozi p. 103, 20.

---

70 Tarenti in fundo Miraglia.

Μ Ω Ν Ι Ο Υ

Ἀμ]μωνίου?

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119.

---

71 *a* Tarenti ad S. Luciam; *b* Eryce empta, nunc Panormi in museo; *c* Eryce; *d* Centuripis apud Ansaldium.

Α Μ Υ Ν Τ Α   corona laurea

Ἀμύντα.

a Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119, 1885 p. 261.
b Salinas ibid. 1882 p. 363.
c Cordici f. 50; inde Torremuzza XVI p. 221, 14 = 233, 14 (Franz 5506).
d descripsit Benndorf. Ansaldi n. 41.
Corona in solo exemplo Tarentino notata.

---

72 Aretii a. 1869 reperta.

Α Μ Ι Ν Τ Α Σ

Ἀμ[ύ]ντας.

Gamurrini *rev. archéol.* 24 (1872) p. 157.

---

73 Acris apud baronem Iudica.

Ε Π Ι Α . .
Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Υ
Π Α . . . Ο Υ

ἐπὶ Ἀ[να]ξάνδρου, Πα[νάμ]ου.

Stephani n. 38; inde Franz add. 5456 *b* 5.

---

74 *a* Tarenti (*Montedoro*); *b* olim apud Avolium, tum in museo Syracusano.

Ε Π Ι Α Ν Α Ξ Ι
Β Ο Υ Λ Ο Υ
Δ Α Λ Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀναξιβούλου,
Δαλίου.

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 261.
b Avolio tab. 3, 24; melius Mommsen n. 8 (Franz 5377 *d*).

---

75 Acris apud baronem Iudica.

Ε Π Ι Α Ν Α Ξ Ι
Β Ο Υ Λ Ο Υ
Θ Ε Σ Μ Ο Φ Ο Ρ Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀναξιβούλου,
Θεσμοφορίου.

Stephani n. 40; inde Franz add. 5456 *b* 7.

---

76 Syracusis in museo.

Ε Π Α Ν Α Ξ

Mommsen ad n. 8.
Aut Ἀναξ[άνδρου] aut Ἀναξ[ιβούλου.

---

77 *a b* Tarenti (*Montedoro*); *c* Acris apud baronem Iudica; *d* Rhegii rep. in colle S. Salvatoris; *e* Licatae.

Ƹ Ο И Ꭱ Ꟊ Δ И Α

Ἀνδρωνος.

a b Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 277; in altero exemplo desunt litterae Ο Σ.
c Iudica *antichità di Acre* tab. 6, 9 (Franz 5436).
d de Lorenzo *notizie degli scavi* 1883 p. 354, ubi Ƹ Ο Ν Α Ꟊ Δ Υ, quod correxi.
e Cannarozi p. 108, 52 sic . . Α Ν Δ Ρ Ο . . ., quod dubitans huc rettuli.

2393 78 Eryce.

Α Ν Τ Α Λ .

Ἀντάλ[λου].

Cordici f. 50; inde Torremuzza XVI p. 221, 20 = 234, 20 (Franz 5507).

---

79 Brundisii.

L... Α Ν Τ Α Ν Δ
Ρ Ο Υ Θ Ε Υ Δ Ο C Ι
Ο Υ Κ Ν Ι Δ Ι *sextans*

ἐπὶ Ἀντάνδρου, Θευδοσίου. Κνίδι(ον).

Descripsi ex ectypo misso a Tarantinio. Cf. Dumont p. 155, 82 *a*.

---

80 Centuripis apud Ansaldium; in medio orbe flos.

Α Ν Τ Ι Γ Ο Ν Ο Υ

Ἀντιγόνου.

Descripsit Benndorf. Edidit Ansaldi n. 25.

---

81 *a b c d e* Licatae apud proxenum Francogallicum; *f* Catinae in museo Biscari; *g* Tarenti (*Montedoro*); *h* Centuripis apud Ansaldium; *i* apud Raphaelem Politi Agrigentinum; *k l m* Syracusis in museo; *n o* apud Ielonem Leontinum; *p* in museo Sassaritano.

Α Ν Τ Ι Μ Α Χ Ο Υ
caduceus

Ἀντιμάχου.

Caduceus, qui nusquam deest, aut supra aut infra nomen expressus; in exemplo *o* non caduceus sed bipennis esse traditur.

a—e Cannarozi p. 104, 25—27. 34; unum Schubring mus. Rhen. 28, 139 litteris minusculis.

f Torremuzza XVI p. 220, 6 = 232, 6 (Franz 5676).

g Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 261.

h descripsit Benndorf. Edidit Ansaldi n. 26.

i Stephani n. 26, simul alia multa se exempla vidisse testatus.

k l m Mommsen n. 93; cf. Franz 5388.

n o Avolio p. 85; cf. Mommsen n. 93.

p descripsit Ioh. Schmidt.

---

82 Syracusis.

Α Ν Τ Ι Μ Α Χ Ο Υ
caduceus
Δ Ι Ο Δ Ο Τ Ο Υ

Ἀντιμάχου. Διοδότου.

Franz 5388 e schedis Od. Muelleri.

Diodotus videtur socius fuisse Antimachi, nisi forte Muellerus duo manubria in unum confudit.

---

83 Brundisii.

Α Ν Π Ο Χ Ο Υ

Ἀν[τι]όχου.

Descripsit Tarantini.

---

84 Brundisii.

Α Π Ε Λ Λ Η

Ἀπέλλη[τος?

Descripsit Tarantini.

---

85 Acris apud baronem Iudica.

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Ο Υ

Ἀπολλωνίου.

Iudica *antich.* tab. VI 8; inde Franz 5437.

---

86 Syracusis apud Franciscum Avolio.

Ε Π Ι Α Ρ Α Τ Ο Γ Α
Ν Γ Υ Σ
Α Ρ Ζ Α Μ Ι Τ

ἐπὶ Ἀριστ[ο]φ[ά]ν[ε]υς, Ἀρταμιτ[ίου].

Avolio tab. 3, 26; inde Mommsen n. 10 et Franz 5751, 31.

---

87 Catinae in museo Biscari.

Ε Π Ι Α Ρ Α Τ Ο Φ Α
Ν Ε Υ Σ
Δ Α Λ Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀριστοφάνευς, Δαλίου.

Mommsen n. 9; inde Franz 5668.

---

88 Catinae.

Ε Π Ι Α Ρ Α
Κ Α Ρ Ν Ε Ο Υ

ἐπὶ Ἀρι[στοφ]άνευς, Καρνείου.

Sestini opusc. p. 276 tab. n. 1; inde Franz 5656. — Videntur tres versiculi fuisse, cf. n. 89.

---

89 Eryce empta, nunc in museo Panormitano.

Ε Π Ι Α Ρ Α
Φ Α Ν Ε Υ Σ
. . Ι Ν Θ Ι Ο

ἐπὶ Ἀρι[στο]φάνευς, Σμ]ινθίο[υ] vel [Ὑακ]ινθίο[υ].

Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.

---

90 Aretii a. 1869 repertum; titulus per orbem scriptus.

ΙΟΙΟΝΙΝΑΥΣΥΕΝΑΣΣ . . . ΤΙΑΙΙ

Gamurrini *rev. archéol.* XXIV (1872) p. 157. Fort. [ἐπὶ] Ἀ[ριστοφ]άνευς, Ὑακι[ν]θίο[υ].

---

91 Acris apud baronem Iudica.

Α Ρ Ι Ο Σ 卐

Ἄριος?

Iudica *antich.* tab. 6, 5; inde Franz 5438 coll. add. p. 1245.

---

92 *a* Tarenti ad S. Luciam; *b* Acris apud baronem Iudica; *c* Centuripis apud Ansaldium.

stella Α *stella*
Α Ρ Ι Σ Τ Α Ρ Χ Ο Υ
stella Σ *stella*

Ἀριστάρχου.

a Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119, 1885 p. 261.

b Stephani n. 69; inde Franz add. 5456*b* 35.

c descripsit Benndorf. Ansaldi n. 56.

Litteras singulares Α et Σ in aliis exemplis omissas (cf. n. 93) non intellego.

---

93 *a* Tarenti (*Montedoro*); *b* in museo Syracusano, olim apud Avolium.

stella *stella*
Α Ρ Ι Σ Τ Α Ρ Χ Ο Υ
stella? *stella*

Ἀριστάρχου.

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 261, ubi incertum num stella fuerit sub primis litteris.

b Avolio tab. 3, 27; inde Franz 5751, 5 et Mommsen n. 94. In hoc exemplo desunt duae extremis litteris adscriptae stellae; cf. n. 92.

---

94 Licatae.

Ε Ι Δ
Τ Ε Δ Α
Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι Ο Υ

ἐ[π' Ἀρισ]τε[ί]δα, Ἀρταμιτίου.

Cannarozi p. 101, 1.

---

95 Tarenti (*Montedoro*).

Ε Π Ι Ε Ρ Ε Ω Σ
Α Ρ Ι Σ Τ Ε Ι Δ Α
Δ Α Λ Ι Ο Υ

ἐπ' ἱερέως Ἀριστείδα, Δαλίου.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118, 1885 p. 274.

2393 96 Eryce empta, nunc in museo Panormitano; titulus per orbem scriptus.

Ε . . ΑΡΙΣΤΕΙ . . . ѵΕΣΜΟΦΟΡΙΟΥ

ἐ[πὶ] Ἀριστεί[δα], Θεσμοφορίου.

Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.

---

97 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΑ//////ΙΔΑ
ΘΕΣ///////ΙΟΥ

ἐπὶ Ἀ[ριστε]ίδα,
Θεσ[μοφορ]ίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 262.

---

98 Thermis Himeraeorum sub arce rep.

ΕΠΙΑΡΙΣΤΕΙ
ΔΑ
ΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Ἀριστείδα,
Πανάμου.

Avolio tab. 3, 7; inde Mommsen n. 11 et Franz 5592; denuo Bald. Romano *antich. Termit.* p. 101.

---

99 Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez.

ΕΠΙΑΡΙΣΤΕΙ
ΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Ἀριστεί(δα),
Πανάμου.

Descripsit Mommsen, qui v. 1 integrum videri adnotavit.

---

100 Tarenti in Peripato.

ΕΠΙΑΡΙΣΤΕΙ
ΔΑΣΜΙΝΘΙΟΥ

ἐπὶ Ἀριστείδα,
Σμινθίου.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118, 1885 p. 262.

---

101 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΑΡΙΣΤΕΙ
ΔΑ
ΣΜ/////ΟΥ

ἐπὶ Ἀριστείδα,
Σμ[ινθί]ου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 262.

---

102 Tarenti (*Montedoro*).

caput radiatum ΕΠΙΑΡΙΣ
ΤΙΔΑ

ἐπὶ Ἀριστ(ε)ίδα.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 262.

---

103 *a* Eryce; *b* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez.

caput radiatum ΑΓΡΙΑΝΙΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΑ

Ἀγριανίου.
Ἀριστείδα.

a Cordici f. 50 sic ΑΓ.ΡΑΝΙΟΥ | Α..Ε ΤΡΔΑ.

b descripsit Mommsen. Edidit Torremuzza XVI p. 222, 25 = 235, 25 (Franz 5508 *b*). Sic hoc exemplum sine capite radiato traditum ΑΓΡΙΑ | ΑΡΙΣΤΕΙ

---

104 Tarenti.

ΠΑΝΑΜΟΥ
ΑΡΙCΤΕΙΔ stella

Πανάμου.
Ἀριστείδα.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118, 1885 p. 261.

---

105 Catinae apud Benedictinos.

ΥΑΚΙΝΘΙΟ
ΑΤ//////Α

Ὑακινθίο[υ].
Ἀ[ριστεί]δα.

Mommsen n. 85; inde Franz 5675 *e*.

---

106 Acris apud baronem Iudica.

ΕΠΙΑΡΙ
ΣΤΕ.Σ

Stephani n. 42; inde Franz add. 5456 *b* 9.

Vix fuit aliud quam ἐπὶ Ἀριστε[ίδα]; certe non fuit ἐπὶ Ἀριστί[ω]ν.

---

107 *a b* Tarenti (*Montedoro*); *c* ibid. ad S. Luciam; *d* Acris apud baronem Iudica; *e f* Centuripis apud Ansaldium.

ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ

Ἀριστίωνος.

a b Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 262, ubi in altero ΑΡΙΣΤΙΩ//.

c Viola ibid. 1884 p. 119.

d Stephani n. 70; inde Franz add. 5456 *b* 36.

e f descripsit Benndorf. Edidit Ansaldi n. 34.

---

108 *a* Agrigenti apud Raphaelem Politi; *b* Acris apud baronem Iudica.

ΕΠΙΑΡΙΣΤΟ
ΓΕΙΤΟΥ
ΑΓΡΙΑΝΙΟΥ

ἐπὶ Ἀριστογείτου,
Ἀγριανίου.

a Stephani n. 19; inde Franz add. 5492 *b* 2, ubi v. 3 ΑΙ..ΑΝΙΟΥ.

b Stephani n. 41; inde Franz add. 5456 *b* 8, ubi v. 1 ΕΠΙΑΠΕΤΟ, v. 3 ΑΓΡΙΑΝΙ..

---

109 In museo Syracusano.

ΕΠΙΑΡΙΣΤΟ
ΓΕΙΤΟΥ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Ἀριστογείτου,
Ἀρταμιτίου.

Mommsen n. 12 (Franz 5377 *e*).

---

110 Licatae rep. 1779, deinde apud Torremuzzam.

ΕΠΙΑΡΙΣ
ΤΟΓΕΤΟΥ
ΔΑΛΙΟΥ

ἐπὶ Ἀριστογε[ί]του,
Δαλίου.

Torremuzza XV 38 (ed. 2); inde Franz 5478.

---

111 Syracusis in museo, olim apud Avolium.

ΕΠΙΑΡΙΣΤΟΓΕ
ΤΟΥΔΑΛΙΟΥ

ἐπὶ Ἀριστογε[ί]του,
Δαλίου.

Avolio tab. 3, 23; Mommsen n. 13; Stephani n. 2.

V. 1 ΑΡΙΣΤΥΓΕ Momms.

Fortasse idem est exemplum ac n. 110.

---

112 Eryce reperta, tum Drepani in bibliotheca.

ΠΙΑΡΙΣΤΟ
ΕΙΤΟΥ
ΜΙΝΘΙΟΥ

ἐ]πὶ Ἀριστο[γ]είτου,
Σμι]νθίου.

Descripsit Mommsen.

2393 113 Centuripis apud Ansaldium.

Ε . / Α Ρ Ι
Σ Τ Ο Δ Α Μ Ο Υ
Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι Ο Υ

ἐ[πὶ] Ἀριστοδάμου,
Ἀρταμιτίου.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 46.

---

114 Eryce empta, nunc in museo Panormitano. In medio orbe ♦ (flos?).

ΕΠΙΑΡΙΣΤ.ΔΑΜΟΥΔΑΛΙΟΥ

ἐπὶ Ἀριστ[ο]δάμου, Δαλίου.

Salinas *notizie degli scavi* 1883 p. 363.

---

115 Acris apud baronem Iudica.

ΕΠΙΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΥ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΟΥ

ἐπὶ Ἀριστοδάμου,
Θεσμοφορίου.

Stephani n. 43 (Franz add. 5456*b* 10).

---

116 Tarenti (*Montedoro*).

Ε Π Ι / / / / / Δ Α Μ Ο Υ
Π Α Ν / / / /
Δ Ε / Τ Ε / / /

ἐπὶ [Ἀριστο]δάμου,
Παν[άμου] δε[υ]τέ[ρου].

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118.

---

117 Messinae apud Fridericum Pogwisch.

Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο
Δ Α Μ Ο Υ
Σ Τ Ⅎ Μ Ι Ν / / Ο Υ

ἐπὶ Ἀριστοδάμου,
Σμιν[θί]ου.

Mommsen n. 14, adnotans de v. 3: 'primam Σ sequi videtur Τ et signum quoddam simile Υ inversae, quod casui tribuerim.' Repetiit Franz 5619 *c*.

---

118 Eryce. Non duo sunt exempla, sed unum.

. . . Σ Τ Ο Δ Α Μ Ο Υ
. . Ν . . . . . Ο Σ

ἐπὶ Ἀρ[ι]στοδάμου
. . . .

Cordici f. 50 et 51; altero loco v. 1 ...ΤΟ ΔΑΜΟΥ, v. 2 ....ΟΣ.

V. 2 videtur mensis fuisse, fortasse [Πα]ν[άμ]ο[υ].

---

119 Tarenti (*Montedoro*).

caput Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ
radiatum Τ Ο Δ Α Μ Ο Υ

ἐπὶ Ἀριστοδάμου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 262.

---

120 Tarenti.

/ / / / / Ο Ν
cornus
Α Ρ Ι C Τ Ο Κ Λ Η C

Κλέω]ν.
Ἀριστοκλῆς.

Viola *notizie degli scavi* 1883 p. 178. 185, 1885 p. 277. Videtur unum exemplum esse. Cf. Dumont p. 233.

---

121 *a b* Tarenti (*Montedoro*); *c* Eryce empta, nunc in museo Panormitano; *d* Acris apud baronem Iudica; *e* Catinae in museo Biscari; *f* Brundisii. — In medio orbe flos (*c* esse ait Sal.)

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Λ Ε Υ Σ

a b Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 262.

c Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.

d Stephani n. 72 (Franz 5456*b* 38), ubi traditur Α.ΡΙΣΟΤΟΚΛΕΥΣ.

e Mommsen n. 96 (Franz 5676*b*), ubi periit prima littera Α.

f descripsi ex Tarantinii ectypo sic: ΑΡΙΣ ΤΟ///ΥΣ.

---

122 Rhegii.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ
Υ Α Κ Ι Ν Θ Ι

Ἀριστοκρ[άτευς].
Ὑακινθί[ου].

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 325.

---

123 *a* Tarenti (*Montedoro*); *b* Calatafimi apud Iosephum Leonora; *c* in museo Calaritano.

stella *stella*
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ
stella *stella*

Ἀριστοκράτευς.

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 263.

b Mommsen n. 96 (Franz 5545) sic: ΑΡΙΣ ...ΡΑΤΕΥ.

c descripsit Ioh. Schmidt (ΑΡΙΣΤΟΚΡΑ ΤΟΥΣ), ubi desunt stellae duae superiores. Cf. n. 124.

---

124 *a* Tarenti (*Montedoro*), in medio orbe flos; *b* Tarenti in fundo Miraglia; *c* Centuripis apud Ansaldium; *d* Catinae in museo Biscari.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ

Ἀριστοκράτευς.

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 263, ubi perierunt litterae ΑΡΙΣ.

b Viola ibid. 1884 p. 119, ubi periit utraque Σ littera.

c descripsit Benndorf. Male Ansaldi n. 36. Extremae litterae Τ// Bened., ΤΟΥ Ansald. interpol.

d Mommsen n. 96 (Franz 5676*b*), qui ΑΡΙ ΣΤΟΚΡΑΤΟ//.

---

125 Agrigenti apud Raphaelem Politi.

Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο Μ Α
Χ Ο Υ
Α Γ Ρ Ι Α Ν Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀριστομάχου,
Ἀγριανίου.

Stephani n. 20 (Franz add. 5492*b* 3).

---

126 *a* Centuripis apud Ansaldium; *b* Licatae rep. a. 1770; *c* ibidem rep. a. 1779, deia penes Torremuzzam; *d* Licatae.

Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο
Μ Α Χ Ο Υ
Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀριστομάχου,
Ἀρταμιτίου.

a descripsit Benndorf, qui v. 2 ΜΑΧ//.

b Torremuzza XV 21 (ed. 2) missam ab Ioanne Improferrerio; inde Franz 5480.

c Torremuzza XV 20 (ed. 2); inde Franz 5479.

d Cannarozzi p. 109, 53.

In *b c d* versus 2. 3 sic divisi ΜΑΧΟΥ ΑΡΤ|ΑΜ; in *b* ΑΡΤ|ΑΜΙΣΙΟΥ ed. Torrem. Cannarozii exemplum hoc est ΕΠΙΑ ....Ο..|ΜΑΧΟ...ΟΤ..|ΑΜΙ....Υ, idque fortasse non diversum ab altero utro Torremuzziano.

---

127 Syracusis in museo, olim apud Avolium.

Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ
Τ Ο Μ Α Χ Ο Υ
Κ Α Ρ Ν Ε Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀριστομάχου,
Καρνείου.

Avolio tab. 4, 30 (Franz 5751, 7); denuo Mommsen n. 15.

2393 128 Rhegii.

sic Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ Τ
Ο Μ Α Χ Ο Υ
Π Α Ν Α Μ Ο Υ

ἐπὶ Ἀριστομάχου,
Πανάμου.

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1883 p. 521.

---

129 Eryce empta, nunc in museo Panormitano.

Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ
Τ Ο Μ Α Κ Ο Υ
Σ Μ Ι Ν Θ Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀριστομά[χ]ου,
Σμινθίου.

Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.
Κ pro Χ videtur editionis vitium.

---

130 Centuripis apud Ansaldium.

Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο
Μ Α Χ Ο Υ
Υ Α Κ Ι Ν Θ Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀριστομάχου,
Ὑακινθίου.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 60.

---

131 Faesulis in coemeterio reperta, deinde in museo.

Ε Π Ι Α / / Ι Σ
Τ Ο Ν Β Ρ Ο Τ Ι
Δ Α Α Γ Ρ Ι Α
Ν Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀ[ρ]ιστοβροτίδα,
Ἀγριανίου.

Fiorelli *notizie degli scavi* 1883 p. 419.

---

132 *a* Acris apud baronem Iudica; *b* Catinae.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Υ

Ἀρίστου.

a Stephani n. 71 (Franz add. 5456*b* 37).
b Franz 5657 ex schedis Od. Muelleri, ubi traditur Α Ρ Ι Σ Τ · Υ.

---

133 Centuripis apud Ansaldium.

/ / / / Ο Ρ Α Ν Ε Υ Σ
Θ Ε Σ Μ Ο Φ Ο Ρ Ι Ο Υ

Ἀριστ]ο[φ]άνευς.
Θ]εσμοφορίου.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 30.

---

134 Catinae in museo Biscari; titulus, ut videtur, per orbem scriptus.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α Ν Ε Υ Σ Σ Μ Ι *sic* Θ Ι Ο Υ

Ἀριστοφάνευς. Σμι(ν)θίου.

Mommsen n. 16 (Franz 5657*b*).

---

135 Inter Leontinas apud Braunium.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο / / / / /

Ἀριστο . . .

Mommsen n. 97 (Franz 5748*e* 1).

---

136 *a* Tarenti ad S. Luciam; *b* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez; *c* Eryce.

Γ Α Ι Ο C
Α Ρ Ι C Τ Ω Ν

Γάιος Ἀρίστων.

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 278.
b descripsit Mommsen.
c Tardia cod. Panorm., ubi sic:

Λ Α Ι Ι Ο Κ
Ρ Ι C Τ Α -

---

137 Eryce.

Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Ο
Α Γ . . . . . .

ἐπὶ Ἀρίστωνο[ς,
Ἀγ[ριανίου.

Cordici f. 50; inde Torremuzza XV 39 = 49 (Franz 5509).

---

138 Syracusis in museo, olim apud Avolium.

Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Ο Σ
Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἀρίστωνος,
Ἀρταμιτίου.

Avolio tab. 4, 28 (Franz 5751, 8); Mommsen n. 17.

---

139 Eryce.

Υ Π Ι Α Ρ . . .
Ν Ο Σ
Υ Ο Ρ Ν Ι Ο Υ

ἐ]πὶ Ἀρ[ίστω]νος,
. . . . . .

Cordici f. 50. — Mensis nomen incertum, fortasse Καρνείου.

---

140 Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez. Titulus per orbem scriptus.

Ε Π Ι / / Ι Σ Τ Ω Ν Ο - - - Δ Ο Τ Ο Υ

Descripsit Mommsen.
Praeter eponymum (ἐπὶ [Ἀρ]ίστωνο[ς]) videtur figuli nomen fuisse, velut [Διο]δότου, cf. n. 207.

---

141 *a b* Eryce.

Α Ρ . . . Ω Ν Ο

Ἀρ[ίστ]ωνο[ς.

a b Cordici f. 50 alterum sic: Α Ρ . . . Υ Ν Ο Σ, quod a priore fortasse non diversum est.

---

142 Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez.

Ε Π Ι Α Ρ Ι Ι Ι Κ Ο Ι
/ Ι / Ι Ν Θ Ι Ο Υ

ἐπὶ [Ἀ]ρι . . . . . .
Σ]μι[ν]θίου.

Descripsit Mommsen.

---

143 Tarenti ad S. Luciam.

Ε Π Ι Α Ρ Ι /
Υ Α Κ /

ἐπὶ Ἀρι . . . .
Ὑακ[ινθίου.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118, 1885 p. 203.
1 Ε Π Ι Α Ρ / 1884.

---

144 Rhegii.

Ι Ϙ Α

Ἀρ(ι . . . .

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1884 p. 286.

---

145 Eryce empta, nunc in museo Panormitano.

Ε Π Ι Α Ρ Μ Ο Σ Ι Λ Α
Α Ρ Τ Α Μ Ι Τ Ι Ο Υ

ἐπὶ Ἁρμοσίλα,
Ἀρταμιτίου.

Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.

---

146 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

Ε Π Ι Α Ρ Μ Ο Σ Ι   Θ Ε Σ Μ Ο Φ / / /

ἐπὶ Ἁρμοσί(λα), Θεσμοφ[ορίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 263.

2393 147 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΑΡΜΙ////
ΘΕΣ//////ΙΟΥ

ἐπὶ Ἀρμ[οσίλα],
Θεσ[μοφορ]ίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 263.

148 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΑΡΜΟΣΙΛΑ
ΠΕΔΑΓΗΤΝΥΟΥ

ἐπὶ Ἀρμοσίλα,
Πεδαγειτνύου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 263.

149 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

ΕΠΙΕΡΕΩΣΑΡ/////ΛΑ

ἐπ' ἱερέως Ἀρ[μοσί]λα.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 274.

150 Catinae.

ΕΠΙΑΡΣΙΠΟΛΕΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Ἀρσιπόλεος,
δευτέρου Πανάμου.

Torremuzza XV 6 = 8 (Franz 5658); Sestini *opusc.* p. 276 coll. tab. n. 7.
Voluit fortasse Θαρσιπόλιος, cuius titulos v. infra.

151 Ardeae reperta.

ΕΠΙΑΡΧΙΒΙΟΥ
ΔΑΛΙΟΥ

ἐπὶ Ἀρχιβίου,
Δαλίου.

Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 91.

152 Neapoli reperta *nel largo Atri a Pietra Santa*, deinde in museo; in medio orbe flos.

ΕΠΙΑΡΧΙΔΑΜ// ΑΓΡΙΑΝΙΟΥ

ἐπὶ Ἀρχιδάμ[ου], Ἀγριανίου.

Descripsit H. Dressel; vidi ectypum.

153 *a* Catinae in museo Biscari; *b* Agrigenti apud Raph. Politi; *c* Panormi in museo S. Martini; *d* Eryce.

ΕΠΙΑΡΧΙ
ΔΑΜΟΥ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Ἀρχιδάμου,
Ἀρταμιτίου.

a Mommsen n. 20 (Franz 5659), ubi ΑΡΤΑΜΙΣΙΟΥ.
b Stephani n. 18, qui ΑΠΑΜΙΙΙΟΥ.
c Torremuzza XV 14 = 16 (Franz 5556), ubi v. 1 ΑΡΧΑΙ, v. 3 ΑΡΤΑΜΙΘΙΟΥ traditur.
d Torremuzza XV 11 = 13 (Franz 5510), ubi uno versu omnia, praeterea ΑΡΤΑΜΙΤ///.

154 Licatae; in medio orbe flos.

ΕΠΙΑΡΧΙΔΑ ΑΘΘΜΙΟΥ

ἐπὶ Ἀρχιδά(μου), [Β]α[δρ]ομίου.

Cannarozi p. 106, 42 et 49.
ΛΟΓΙΜΙΟΥ 49.

155 *a b c* Messinae apud Frid. Pogwisch; *d* Eryce.

ΕΠΙΑΡΧΙΔΑ
ΜΟΥ
ΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Ἀρχιδάμου,
Πανάμου.

a b c Pogwisch in schedis, ed. Mommsen n. 19.
d Cordici f. 50 et Tardia ms.; inde Torremuzza XV 1 (ed. 2); hinc Franz 5511. Traditur ΕΠΙΑΡΧΙΔΑ|ΝΟΥ|ΠΑΝΑΜΥΟΥ.

156 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

ΕΠΙΑΡΧΙΔΑΜΟΥΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Ἀρχιδάμου, Πανάμου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 263.

157 Centuripis apud Ansaldium.

ΕΙ..ΡΧΙΔΑ
ΜΟΥ
ΠΕΤΑΓΕΡΤΝΥ

ἐπὶ] Ἀρχιδάμου,
Πεταγει[τ]νύ(ου).

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 31.

158 Licatae.

ΕΠΙΑΡΧΙΔΑΝΟΥ
ΓΕΛΑΝΙΟΥ

ἐπὶ Ἀρχιδά[μ]ου,
. . . .

Cannarozi p. 101, 7. Mensis nomen incertum Πανάμου an Πεδα[γειτ]νύου an Ἀγριανίου.

159 Eryce reperta, tum Drepani in bibliotheca; in medio orbe flos.

ΕΠΙΑΡΧΙΔΑΜΟΥΣ/⌒\ΙΟΥ

ἐπὶ Ἀρχιδάμου, Σ[μινθ]ίου.

Descripsit Mommsen.

160 Apud Leontinum quendam hominem nomine Telo.

ΕΠΙΑΡΧΙΔΑΑΔΤΙΜΟΥ

Avolio tab. 3, 12; inde Mommsen n. 18 et Franz 5751, 9.
Videtur eponymo (ἐπὶ Ἀρχιδά[μ]ο[υ]) figuli vel potius figulae (Τιμοῦ[ς]) nomen additum esse, cf. supra n. 140.

161 Eryce apud Franciscum Ernandez.

ΕΠΙ^ΡΧΙ
ΛΑΙΔΑ
ΑΓΡ Υ

ἐπὶ Ἀρχιλαΐδ[α],
Ἀγρ[ιανί]ου.

Avolio tab. 3, 3; Mommsen n. 21; inde Franz 5751, 10.

162 Tauromenii apud Ignatium Cartella.

ΕΠΙΑΡΧΙ
ΛΑΙΔΑ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Ἀρχιλαΐδα,
Ἀρταμιτίου.

(Caesar comes Caietanus) *memorie per servire alla storia letteraria di Sicilia* I (1756) 4, 48; eodem exemplo Torrem. XV 16 = 15 (Franz 5645).

163 Leontinis Romam allata ad Braunium Momms. Syracusis Muell.

ΕΠΙΑΡΧΙΛΑΙΔΑ
ΚΑΡΝΕΙΟΥ

ἐπὶ Ἀρχιλαΐδα,
Καρνείου.

Mommsen n. 22; e schedis Od. Muelleri Franz 5378.
V. 1 extr. litt. A om. Muell.

164 Eryce.

ΕΠΙΑΡΧΟΚΡΑ
ΤΕΥΣ
ΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Ἀρχοκράτευς,
Πανάμου.

Cordici f. 51; inde Torrem. XV 2 (ed. 2) hinc Franz 5512.

2393 165 Messinae apud Frid. Pogwisch.

ΕΠΙΑΡΧΟ
ΚΡΑΤΕΥΣ

ἐπὶ Ἀρχοκράτευς.

Mommsen n. 23 (Franz 5619*d*); Pogwisch in schedis.

---

166 Catinae in museo Biscari.

ΕΠΙΑΡΧ/////
ΚΑΡΝΕΙΟΥ

ἐπὶ Ἀρχ......,
Καρνείου.

Mommsen n. 22 (Franz 5659*b*).

---

167 Apud Lilybaeum reperta, postea Havniae apud Muenterum. Estne tegula?

ΑΡΧΩΝΙΔΑΣ

Ἀρχωνίδας.

Fr. Muenter epist. ad Ouvaroff p. 9—11; inde Franz 5497.

---

168 Catinae apud Benedictinos.

ΕΠΙΑΡ...ΣΚΟΣ
ΥΑΚΙΝΘΙΟΥ

ἐπὶ Ἀρ.......,
Ὑακινθίου.

Mommsen n. 24 (Franz 5659*c*).
Non expedio.

---

169 Venetiae in museo Nani.

ΕΠΙΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΡΟΥ

ἐπὶ Ἀσκληπιοδ(ώ)ρου.

Marini cod. Vat. 9110 p. 51, 611*a*.
Cf. tit. n. 170. 171.

---

170 Marsalae inventa a. 1778, deinde apud Torremuzzam.

ΕΠΙΑΣΚΛΕΙΠΙ
ΟΔΩΡΟΥΑΓΑ
ΘΟΔΩΡΟΥ
ΚΝΙ..ΔΙΝ

ἐπὶ Ἀσκλαπιοδώρου,
Ἀγαθοδώρου. Κνίδιν.

Torrem. XV 63 (ed. 2); inde Franz 5497*b*.
Cf. Dumont p. 146, 22.

---

171 Tarenti in Peripato reperta duo exempla.

ΕΠΙΑΣΚΛ
ΙΟΔΩΡΟΥΜΕ
...ΤΟΣΥ...

ἐπὶ Ἀσκλ(απ)ιοδώρου,
Με[ν]ητος. Κνί[διον].

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118, 1885 p. 275.
V. 1 ΚΑΙΠ 1885 — 2 ΜΕΝ 1885 — 3 ...ΤΟΣ//// 1884.
Cf. Dumont p. 215, 433 sq.

---

172 Centuripis apud Ansaldium.

ΕΠΙ
ΑΣΚΑ

ἐπὶ Ἀσκ[λαπ....?

Ansaldi n. 74.

---

173 Acris apud baronem Iudica; in medio orbe flos.

ΕΠΙΑΥ///ΡΑΤΕΥΣΠΑ///ΟΥ

ἐπὶ Αὐ[τοκ]ράτευς, Πα[νάμ]ου.

Stephani n. 46 (Franz add. 5456*b* 12).

---

174 Centuripis apud Ansaldium.

ΕΠΙΑ..Ι/
ΟΣΤΡΑΤΟ

ἐπὶ Α[ὐτ]οστράτο[υ?

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 55, qui habet ΑΠΟΕΤΡΑΤΟΥ.
Benndorfii supplementum non certum.

---

175 Agrigenti apud Raph. Politi; in medio orbe flos.

Α/ΡΟΔΙΣΙΟΥ

Ἀ[φ]ροδισίου.

Stephani n. 27 (Franz add. 5492*b* 9).

---

176 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΑ/////
/////
ΑΡ////////Υ

ἐπὶ Ἀ.....
Ἀρ[τεμιτίο]υ.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 263.

---

177 Syracusis apud abbatem Stella.

ΕΠΙΑ/////////
Ν////
ΤΕΓ/////Γ.

Mommsen n. 83 (Franz 5392*d* 2).
Mensis nomen potest Πετ[αγειτνύου] fuisse.

---

178 Acris apud baronem Iudica.

ΕΠΙΑ//////
ΥΑΚΙΝΘΙΟΥ

ἐπὶ Ἀ.....,
Ὑακινθίου.

Stephani n. 34 (Franz add. 5456*b* 2).

---

179 *a* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez; *b* Syracusis apud abbatem Stella.

a ΒΑΡΙ *b* ΙΡΑΒ

a descripsit Mommsen in schedis.
b Mommsen n. 98 (Franz 5392*d* 3).

---

180 *a* Panormi in museo, fabricae non Rhodiae; *b c d* Acris apud baronem Iudica; *e* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez; *f* Tarenti in Peripato.

a ΩΤΩΙΒ *d* ΒΙΩΤΩΟΣ
b ΒΙΩ *e* ΡΙΩΤΟ
c ΒΙΩΤ *f* ΒΙΩ//

a Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.
b c d Stephani n. 73, qui *b* et *c* pluribus exemplis vidit. Cf. Franz add. 5456*b* 39.
e descripsit Mommsen.
f Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 278.
Nomen videtur Βιωτώ esse, cuius genetivus et Βιωτῶος (*a d*) et Βιωτο[ῦς] fuerit (*e*).

---

181 Marsalae in villa Lipari.

ΒΟΙΣΚΟ[υ

Descripsi.

---

182 *a b* Tarenti (*Montedoro*); *c* Tarenti ad S. Luciam; *d* in museo Sassaritano.

ΒΡΟΜΙΟΥ corona laurea

Βρομίου.

a b Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 264.
c Viola ibid. 1884 p. 119.
d descripsit Ioh. Schmidt.

2393 183 Licatae.

ΓΕΛΩΝΟΣ

Γέλωνος.

Cannarozi p. 110, 63.

184 Licatae.

ΓΟΡΓΥΛ..

Cannarozi p. 103, 22. Nescio quid lateat; possis de Dorcylida cogitare coll. nn. 220. 221.

185 Brundisii.

ΕΠΙΓΟΡΓΩ
ΝΟC
ΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Γόργωνος,
Πανάμου.

Descripsit Tarantinius.

186 *a* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez; *b* Eryce empta, nunc in museo Panormitano.

ΕΠΙΕΡΕΩΣ
ΓΟΡΓΩΝΟΣ
ΥΑΚΙΝΘΙΟΥ

ἐπ' ἱερέως Γόργωνος,
Ὑακινθίου.

a descripsit Mommsen.
b Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363, ubi v. 1 ΕΠΙΕ..ΩΣ; tamen non duo fortasse, sed unum exemplum est.

187 Tarenti (*Montedoro*).

facies ΕΠΙΓΟΡ
medietas ΓΩΝΟΣ

ἐπὶ Γόργωνος.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 264.

188 Licatae.

ΕΠΙΕΡΙΕΩΣΙ..
ΑΜΑΝΕΙΟΥ..
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπ' ἱερέως [Δ]αμα[ι]ν[έτ]ου,
Ἀρταμιτίου.

Cannarozi p. 104, 28.

189 Agrigenti apud Raph. Politi; in medio orbe flos.

ΕΠΙΔΑΜΑΙΝΕΤΟΥΔΑ////

ἐπὶ Δαμαινέτου, Δαλ[ίου.

Stephani n. 21 (Franz add. 5492*b* 4).

190 Licatae olim Cann. Syracusis in museo Momms.

ΕΠΙΔ
ΝΕΤΟ
ΠΑΝΑΜ

ἐπὶ Δ[αμαι]νέτ[ου,
Πανάμ[ου.

Descripsit Mommsen ad n. 25 (Franz 5379); habet Cannarozi p. 103, 21.
1 ΕΠΙΔΑ Cann.

191 *a* Catinae; *b* Catinae in museo Biscari; *c* Agrigenti olim apud Raph. Politi Av.; *d* ibidem apud eundem Steph. — In medio orbe flos.

ΕΠΙΔΑΜΑΙΝΕΤΟΥΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Δαμαινέτου, Πανάμου.

a Sestini *opusc.* p. 276 tab. n. 5 (Franz 5661); traditur ΔΑΜΕΝΗΤΟΥ.
b Mommsen n. 25 (Franz 5661*b*); male Ferrara *storia di Catania* p. 399, 3. Scriptum est ΠΑΝΑΠΟΥ teste Mommseno.
c Avolio tab. 4, 36; inde Mommsen n. 137 et Franz 5751, 35. Traditur ΑϕΜΑΝΕ⁻ΟΙΙ ΑΝΑΙΙ.
d Stephani n. 22 (Franz add. 5492*b* 5), qui habet mensis nomen sic scriptum ΚΑΤΑΝΙΟΥ, litteras omnes bene servatas esse testatus (Ἀγριανίου?). Vix igitur, si quidem fides habenda est Stephanio, hoc exemplum idem est ac *c*.

192 Eryce.

.....ΕΜ
...ΑΜΟΥ

ἐπὶ Δαμοθ]έμ[ιος,
Παν]άμου.

Cordici f. 50; inde Mommsen n. 88 (Franz 5541).

193 Eryce.

ΕΠΙΔΑΜΟΘΕ
////////Υ

ἐπὶ [Δ]αμοθί[μιος,
....ο]υ.

Cordici f. 51.

194 Syracusis in museo lectu difficillima Momms.

supra ΕΠΙΔΑ
infra //ΘΕΙΝΟΣ

ἐπὶ Δα[μο]θί[μι]ος.

Mommsen ad n. 26 (Franz 5379*c*); Stephani n. 2*b*.
Insigne notavit Stephani. — 2 Ν non vidit Steph.

195 Syracusis apud abbatem Stella.

ΕΠΙΔΑΜΟ
ΘΕΜΙΟC

ἐπὶ Δαμοθέμιος.

Mommsen n. 26 (Franz 5379*b*).

196 *a* Acris apud baronem Iudica; *b* Catinae in museo Biscari. In medio orbe flos.

ƆΟΙΜƎΘΟΜΑΔΙΠƎ

ἐπὶ Δαμοθέμιος.

a Stephani n. 47 (Franz add. 5456*b* 13).
b Mommsen n. 26 (Franz 5661*c*), ubi duae extremae litterae ΟC perierunt.

197 Eryce.

ΕΠΙΔΑΜΟΘΕ
Ε

ἐ[πὶ] Δ[α]μοθί[μιος.

Cordici f. 51. Incertum v. 2 mensis fuerit, velut Σμινθίου.

198 Eryce reperta, postea Panormi apud Torremuzzam.

ΕΠΙΔ...ΚΑ
Ε..
ΑΓΡΙΑΝΙΟΥ

ἐπὶ Δ[αμο]κ[λ]ε[ῦς,
Ἀγριανίου.

Torremuzza XV 25 = 29 ab Ambrosio a Drepano; inde Franz 5514.

199 Acris apud baronem Iudica; in medio orbe flos.

ΕΠΙ....ΚΛΕΥΣΒΑΔΡ....

ἐπὶ [Δαμο]κλεῦς, Βαδρ[ομίου.

Stephani n. 50 (Franz add. 5456*b* 15).

200 *a* Acris apud baronem Iudica; *b* Tarenti.

ΕΠΙΔΑΜΟΚΛΕΥΣ
ΥΑΚΙΝΘΙΟΥ

ἐπὶ Δαμοκλεῦς,
Ὑακινθίου.

a Iudica *antich.* tab. 6, 10; Stephani n. 46; repetiit Franz 5439.
b Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118, 1885 p. 264.
b 1 ΔΑ//ΚΛΕΥΣ 1885, ΔΑ///ΛΕΥΣ 1884 — 2 ΥΑΚΙΝ//ΙΟΥ 1884, ΥΑΚΙ///ΙΟΥ 1885.

2393 201 Acris apud baronem Iudica.

ΕΠΙΔΑΜΟ
ΚΛΕΥΣ
ΥΑΚΙΝΘΙΟΥ

ἐπὶ Δαμοκλεῦς,
Ὑακινθίου.

Stephani n. 49 (Franz add. 5456 *b* 14).

---

202 Syracusis.

ΕΠΙΕΡΕΩC
ΔΑΜΟΚΛΕΟΥC

ἐπ' ἱερέως Δαμοκλέους.

Epistularium Caes. Caietani et Torremuzzae cod. Panorm. Qq E 136 p. 739.

---

203 Licatae reperta, post apud Torremuzzam.

ΕΠΙΔΑΜΟΚΡΑΤΕΙ

ἐπὶ Δαμοκράτε[υς.

Torrem. XV 61 (ed. 2); inde Franz 5482.

---

204 *a* Tarenti in Peripato; *b c* Tarenti (*Montedoro*); *d e f* Centuripis apud Ansaldium; *g* Acris apud baronem Iudica; *h* Syracusis in museo, olim apud Avolium; *i k* Catinae apud Benedictinos; *l* Eryce apud Franciscum Ernandez; *m* Eryce empta, nunc in museo Panormitano; *n* Messinae apud Frid. Pogwisch; *o* Neapoli in museo. — In medio orbe flos.

ΔΑΜΟΚΡΑΤΕΥΣ

Δαμοκράτευς.

a b c Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 264.
d e f descripsit Benndorf. Ansaldi n. 24.
g Iudica *antich.* tab. 6, 20; inde Franz 5440.
h Mommsen n. 100; Avolio p. 86.
i k Mommsen ad n. 100.
l Avolio tab. 3, 4; inde Franz 5751, 12. Traditur ΔΑΜΟΟΑΤΓΥΣ.
m Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.
n descripsit Mommsen; habeo ex schedis Pogwischii.
o descripsit Dressel (ΔΑΜΟΚΡ///Σ).
Exempla *l* et *m* fortasse non diversa.

---

205 Tarenti ad S. Luciam.

/////
ΜΟΚΡ
. ΑΤΙΔΑ

ἐπὶ Δα]μοκρατίδα?

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 264.

---

206 Romae ex monte Testaceo.

ΔΗΜΟC|

Dressel *ann. dell' inst.* 1878 p. 182.

---

207 Tarenti (*Montedoro*).

Δ /// /// ΤΟΥ
ΚΑ ///////

Δ[ιοδό]του,
Κα[ρνείου]?

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 264.
Cf. n. 140.

---

208 Leontinis Romam ad Braunium adlata.

ΔΙΟΔΟΤΟΥ

Διοδότου.

Mommsen n. 101 (Franz 5748 *e* 2).

---

209 Tarenti (*Montedoro*).

ΔΙΟΔΟ [illegible]
ΤΟΥ

Διοδότου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 264.

---

210 *a* Tarenti (*Montedoro*); *b* Acris apud baronem Indica; *c* Catinae in museo Biscari.

ΔΙΟΚΛΕΙΑΣ
thyrsus

Διοκλείας.

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 264.
b Stephani n. 75, qui multa vidit exempla; inde Franz add. 5456 *b* 41.
c Mommsen n. 102 (Franz 5676 *c* coll. add. p. 1251) sic ΔΙΟΚΛΕΙ⌒ΑΣ δ.

---

211 Tarenti (*Montedoro*).

ΔΙΟΚΛΗΣ
ΑΡΤΑΜΙ

Διοκλῆς. Ἀρταμι[τίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 265.

---

212 Messinae apud Frid. Pogwisch.

Ε . . ΔΙΟ *caput* ΝΥCΙ
ΟΥΑCΚ *bovis* ΛΗΠΙ
ΟΔΩΡΟ ΥΚΝΙ

ἐ[πὶ] Διονυσίου,
Ἀσκληπιοδώρου. Κνί(διον).

Mommsen n. 27; inde Franz 5619 *e*.

---

213 Tarenti.

ΔΙΟΝΥ
CΙΟC

Διονύσιος.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 275.

---

214 *a* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez; *b c* Licatae.

ΔΙΟΝΥCΙΟΥ

Διονυσίου.

a descripsit Mommsen (ΔΙΟΝΥ[]ΣΙΟΥ).
b Cannarozi p. 101, 5.
c Avolio tab. 3, 14 (Franz 5751, 13) sic: ΔΙΟΝΥCΟΙΩ, quod nihil aliud esse videtur.

---

215 Eryce.

. . . . ΝΥ
. . . . ΟΠΟΥ

Cordici f. 51. Latere videtur nomen velut [Διο]νυ[σοδ]ώ[ρ]ου.

---

216 *a* Tarenti (*Montedoro*); *b* Centuripis apud Ansaldium.

ΔΙΟΥ

Δίου.

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 265.
b descripsit Benndorf. Ansaldi n. 30.

---

217 Tarenti (*Montedoro*).

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΟΥ
ΔΙΣΚΟΥ

Θεσμοφορίου,
Δίσκου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 265.

---

218 Calatafimi apud Iosephum Leonora.

ΔΙΣΚΟΥ

Δίσκου.

Mommsen n. 104; inde Franz 5548.

---

219 *a* Siciliae loco incerto; *b* Eryce.

ΔΙΩΝ

Δίων.

a Bald. Romano *antich. inedite* tab. 6, 4.
b Cordici f. 50 (ΔΙΩ).

2393 220 Tarenti (*Montedoro*).

Ε Π Ι Δ Ο Ρ Κ Υ Λ Ι Δ Α
Α Γ Ρ Ι Α Ν Ι Ο Υ

ἐπὶ Δορκυλίδα,
Ἀγριανίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 265.

---

221 Licatae reperta, tum Panormi apud Torremuzzam, denique possidebat R. Rochette.

Ε Π Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Λ Ο Ρ Κ Υ Λ Ι Δ Α

ἐπ' ἱερέως [Δ]ορκυλίδα.

Torrem. XV 62 (ed. 2); R. Rochette *mém. de l'inst. de France* XVI 2, 285 tab. 2; repetit Franz 5483.
Λ Ο Ρ Κ Υ Λ Ι Δ Α Roch. Λ Ο Ρ Κ Ι Λ Λ Δ Α Torrem.

---

222 *a* Centuripis apud Ansaldium; *b* Acris apud baronem Iudica.

Δ Ρ Α Κ Ο Ν Τ Ι Δ Α
caduceus

Δρακοντίδα.

a descripsit Benndorf.
b Stephani n. 68 (Franz add. 5456*b* 34) sic: Α Κ Ο Ν Τ Ι Α.

---

223 Eryce empta, nunc Panormi in museo.

Δ Ω Ρ Ι Ω Ν Ο Σ

Δωρίωνος.

Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.

---

224 Syracusis apud abbatem Stella.

////// Ο Ϙ Ω Δ

Δωρο . . .

Mommsen n. 105 (Franz 5392*d* 4).

---

225 Brundisii.

Δ Ω C Ω

Δωσῶ.

Descripsi ex ectypo Tarantinii.

---

226 Centuripis apud Ansaldium.

Ε Λ Ι Κ Ω Ν   dei vel
/ / / Τ Ο Σ   hominis imago

Ἑλικῶντος.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 43 (Ε Λ Ι Κ Ω Ν Τ Ο Σ).
Cf. CIG IV 261, 40.

---

227 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

Ε Λ Λ Α Ν Ι Κ Ο Υ

Ἑλλανίκου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 265.

---

228 Brundisii.

Ε Λ Ν Ι Ο Υ

Descripsit Tarantini. Ego non intellego; cf. n. 229.

---

229 Acris apud baronem Iudica.

Ε Λ Ν

Stephani p. 25*e* (Franz 5456*b* 60).
Latet fortasse idem nomen ac n. 228; Ἐλαί-ρου?

---

230 Tarenti ad S. Luciam.

Α Ρ Τ Α Μ Ι
Ε Π Ι Γ Ο Ν

Ἀρταμ[ιτίου.
Ἐπίγον[ος.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 265.

---

231 Tarenti (*Montedoro*).

Θ Ε Σ Μ Ο Φ Ο
Ε Π Ι Γ Ο Ν Ο Σ

Θεσμοφο(ρίου)
Ἐπίγονος.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 265.

---

232 Licatae.

Ε Π Ι Γ Ο Η Ο Σ
Π Α Ν Α Μ Ο Υ

Ἐπίγο[ν]ος,
Πανάμου.

Cannarozzi p. 105, 38.

---

233 *a* Acris apud baronem Iudica; *b* olim Agrigenti apud Raph. Politi.

Π Α Ν Α Μ Ο Υ
Ε Π Ι Γ Ο Ν Ο Σ

Πανάμου.
Ἐπίγονος.

a Stephani n. 76 (Franz add. 5456*b* 29).
b Avolio tab. 4, 39 (inde Mommsen n. 87 et Franz 5751, 14), ubi Π Α Ν Α Μ Ο C | Ε Ν Ι Γ Ο Ν Ο Σ.

---

234 Tarenti.

Ε Π Ι Γ Ο Ν Ο Σ

Ἐπίγονος.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 265.

---

235 Tarenti ad S. Luciam.

Ε Π Ι Γ Ο Ν Ο|

Ἐπίγονο[ς] vel Ἐπιγόνο[υ.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 265.

---

236 Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez.

|Ι L Ο Ν Ο Υ

Ἐπ]ιγόνου.

Mommsen descripsit.

---

237 Catinae in museo Biscari.

Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ

Ἐπικράτευς.

Mommsen n. 106; inde Franz 5676*a*.

---

238 Tarenti.

Ε Ρ Μ Α

Ἑρμᾶ?

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 266.

---

239 Syracusis apud Caesarem comitem Caietanum.

. . . . Ρ Μ Ο Κ Ρ Ε
Τ Ο Υ Α Ι . . . Ι Ν . . . Υ
Ε Ν Δ Ι Ο Ν

ἐπὶ Ἑ]ρμοκρ[ά]του,
[Δ]ι[ο]ν[υσίο]υ. [Κ]ν[ί]διον.

Torrem. XVI p. 219, 4 = 232, 4; inde Franz 5392
Emendatio certa, cf. Dumont p. 191, 296.

---

240 Tarenti (*Montedoro*).

Ε Ρ Μ Ω Ν Ο Σ

Ἕρμωνος.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 266.

---

241 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

Ε Π Ι Ε Υ Δ Α Μ Ο Υ ////// Τ Ι Ο Υ

ἐπὶ Εὐδάμου, [Ἀρταμι]τίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 266.

2393 242 Syracusis.

ΕΠΙΕΥΔΑ
ΜΟΥ
ΚΑ////ΟΥ

ἐπὶ Εὐδάμου,
Κ[αρνεί]ου.

Franz 5380 e schedis Od. Muelleri.

---

243 *a* Syracusis in museo; *b* Licatae.

ΕΠΙΕΥΔΑ
ΜΟΥ
ΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Εὐδάμου,
Πανάμου.

a Mommsen n. 29; cf. Franz 5380.
b Cannarozi p. 102, 16 corrupte, eodem fortasse exemplo.

---

244 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΕΥΔΑ
ΜΟΥΠΑ
ΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Εὐδάμου, Πανάμου.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118, 1885 p. 266.

---

245 Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez.

ΠΙΕΥΔΑ
ΝΑΜΟΥ

ἐ]πὶ Εὐδά(μου),
Πα]νάμου.

Descripsit Mommsen.

---

246 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙ//ΔΑΜΟΥ
ΠΑΝΑΜ//
ΔΕΥΤΕ///

ἐπὶ [Εὐ]δάμου,
Πανάμ[ου] δευτέ[ρου].

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 266.

---

247 Leontinis Romam perlata ad Braunium.

ΕΠΙΕΥΔΑ
ΜΟΥ
ΥΑ////ΙΟΥ

ἐπὶ Εὐδάμου,
Ὑα[κινθ]ίου.

Mommsen n. 28 (Franz 5748 *b*).

---

248 Licatae.

ΤΕΤΕΥ....

ἐπὶ] Εὐ[δάμου?

Cannarozi p. 102, 10.

---

249 *a b* Eryce empta, nunc Panormi in museo.

ΕΥΙΟΥ
caduceus

Εὐίου.

a b Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 368.

---

250 *a* Acris apud baronem Iudica; *b* Panormi apud Torremuzzam; *c* Licatae.

ΕΥΚΛΕΙΤΟΥ
caduceus

Εὐκλείτου.

a Stephani n. 77 (Franz add. 5456 *b* 42), qui multa vidit exempla.
b Torremuzza XVI p. 235, 32 (ed. 2); inde Franz 5557.
c Avolio tab. 3, 19; inde Mommsen n. 108 et Franz 5751, 15 et Cannarozi p. 101, 8. Traditur ΕΥΜΙΤΟΥ, quod fuit fortasse Εὐκλείτου.
Caduceum non notant Torremuzza et Avolio.

---

251 Acris apud baronem Iudica.

ΕΥΚΛΕΙ
ΤΟΥ
caduceus

Εὐκλείτου.

Stephani n. 78, qui vidit multa exempla; inde Franz add. 5456 *b* 43.

---

252 Eryce.

ΠΕΥΚΡΑΤΗ
ΑΡΤΑΜΥΤΙΟ

ἐ]π' Εὐκράτ[ευς] vel Εὐκρατ[ίδα],
Ἀρταμ[ι]τίο[υ].

Cordici f. 51; inde Torremuzza XV 9 = 11 interpolatam (hinc Franz 5519).

---

253 *a* Syracusis in museo; *b* Licatae.

ΚΝΙΔ
ΕΥΚΡΑ
ΤΕΥΣ *sepia*

Κνιδ(ιον). Εὐκράτευς.

a Mommsen n. 107 (Franz 5380 *b*); Stephani n. 12, cf. Franz add. p. 1243.
b Cannarozi p. 105, 37.
Fortasse unum et idem est exemplum.

---

254 Acris apud baronem Iudica.

ΕΠΙΕΥΚΡΑΤΙΛΟΥ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Εὐκρατι[δ]ου,
Ἀρταμιτίου.

Iudica *antich.* tab. 6, 4; hinc Franz 5441.

---

255 Centuripis apud Ansaldium.

✱ ΕΠΙΕΥ
ΚΡΑΤΙΔΑ

ἐπὶ Εὐκρατίδα.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 45.

---

256 Panormi in museo, non Rhodiae fabricae.

ΕΥΚΡΑ
ΤΙΔΑ

Εὐκρατίδα.

Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.

---

257 *a* Panormi in museo, non Rhodiae fabricae; *b* Licatae.

(ΕΥΞΕΝΟ) υ

a Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.
b Avolio tab. 3, 17 (Franz 5751, 16).
ΕΥΞΓΜ Avol.

---

258 Agrigenti apud Raphaelem Politi.

ΕΥΤΥΧΙΔΑ
ΕΥΤΥΧΙΔΑ

Εὐτυχίδα.

Stephani n. 28; inde Franz add. 5492 *b* 10.

---

259 Tarenti.

ΝΩΥΕ

Εὐω[νυμ . . .

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 278.

---

260 *a* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez; *b* Acris apud baronem Iudica; in medio orbe flos.

ΣΗΝΩΝΟΣ

Ζήνωνος.

a descripsit Mommsen (qui Ζ pro Σ).
b Iudica *antich.* tab. 6, 18 (Franz 5442), ubi periit Σ.

2393 261 Syracusis olim apud Avolium.

ΛΙΟΣ

Ζ[ω]ΐλ[ου?

Avolio tab. 4, 32; inde Mommsen n. 110 et Franz 5751, 17.

---

262 Syracusis in museo; in medio orbe flos.

ΕΠΙΗΡΑΓΟΡΑΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Ἡραγόρα, Ἀρταμιτίου.

Mommsen n. 30; Stephani n. 3 male; repetiit Franz 5380c coll. add. p. 1243.

---

263 Eryce.

ΕΠΙΚΡΑ..
ΟΡΑ
ΘΕΥΔΑΙΣΙΟ (Υ supra)

ἐπὶ [Ἡ]ρα[γ]όρα,
Θευδαισίου.

Cordici f. 50; inde Torremuzza XV 22 = 26 (Franz 5523). — V. 2 ΟΡΑ....Υ traditur.

---

264 Brundisii.

ΗΡΑΙΟC

Ἥραιος.

Descripsi ex ectypo Tarantinii.

---

265 Syracusis in museo.

ΕΠΙΗΡΑΚΛ...Α
* ΑΤΡΙ/////Υ (sic)

ἐπὶ Ἡρακλ[είδ]α,
Ἀ[γ]ρ[ιανίο]υ.

Mommsen n. 31 (Franz 5380d).

---

266 a Catinae; b Licatae.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑ

Ἡρακλείδα.

a Torrem. XVI p. 220, 9 = 233, 9 (Franz 5677).
b Cannarozi p. 105, 33, qui ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ.

---

267 a Panormi apud Torremuzzam; b Centuripis apud Ansaldium; c Catinae; d e f Eryce.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ

Ἡρακλείτου.

a Torrem. XVI p. 236, 34 (ed. 2); inde Franz 5557b.
b descripsit Benndorf.
c Torrem. XVI p. 220, 8 = 233, 8 (Franz 5677), ubi ΗΡΑΚΛΗΤΟΥ.
d e f Cordici f. 50 (d ΗΡΑ...ΟΥ, e ΗΡΑ...., f ΗΡ......S).

---

268 a Centuripis apud Ansaldium; b Acris apud baronem Iudica.

ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ

retrorsum

Ἡφαιστίωνος.

a descripsit Benndorf. Ansaldi n. 47.
b *Iudica antich. tab. 6, 12 (Franz 5443), ubi sic: ΗΦΑΙΣΤ//ΝΟ Σ

---

269 a Syracusis in museo; b Licatae.

ΗΦΑΙΣΤΙ
ΩΝΟΣ

Ἡφαιστίωνος.

a Mommsen n. 112 (Franz 5390b).
b Cannarozi p. 102, 15 sic: ΗΦΑΣΟΥ. ..|ΗΝΟΣ.... Tamen idem videtur exemplum esse.

---

270 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

ΕΠΙΘΑΡΣΙΠΟΛΙΟΣΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Θαρσιπόλιος, Ἀρταμιτίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 267.

---

271 Rhegii in colle S. Salvatoris reperta, tum apud Antonium de Lorenzo; in medio orbe flos.

ΕΠΙΘΑΡΣΙΠΟΛΙΟΣ
ΥΟΜΑΙΑΠ

ἐπὶ Θαρσιπόλιος,
Πα[ν]άμου.

De Lorenzo *la Zágara* vol. XIV (1882) p. 169; Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 404.

---

272 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΦΑΡΣΙΠΟΛΙΟΣ
ΠΑΝΑΜΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΥ

ἐπὶ [Θ]αρσιπόλιος,
Πανάμου δευτέρου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 266.

---

273 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

ΕΠΙΘΑΡΣΙΠΟΛ///ΥΑΚΙΝΘΙΟΥ

ἐπὶ Θαρσιπόλ[ιος], Ὑακινθίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 266.

---

274 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΘΕ//ΔΗ
//Υ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Θε[αι]δή[το]υ,
Ἀρταμιτίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 267.

---

275 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙ//ΑΔ//
ΤΟΥ
/ΑΔ/Ο//ΟΥ

ἐπὶ [Θε]α[ι]δ[ή]του,
[Β]αδ[ρ]ο[μί]ου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 274.

---

276 Acris apud baronem Iudica.

ΕΠΙΘΕΑΙ
ΔΗΤΟΥ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΟΥ

ἐπὶ Θεαιδήτου,
Θεσμοφορίου.

Stephani n. 51; inde Franz add. 5456b 16.

---

277 Catinae in museo Biscari.

ΕΠΙΘΕΑΙ
ΔΗΤΟΥ
ΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Θεαιδήτου,
Πανάμου.

Sestini *opusc.* p. 276 tab. n. 4 (Franz 5662); minus integram Mommsen n. 86.

---

278 Arretii a. 1869 reperta; titulus per orbem scriptus.

ΙΙΤΟΥΥΑΣΙ.....Ε/ΥΘΕΑ

Gamurrini *rev. archéol.* XXIV (1872) p. 157 ex duplici apographo cum notis Demontii.
///ΤΟΥ apogr. 1 — ΘΕ/// apogr. 2.
Legendum aperte ἐ[πὶ] Θεα[ιδή]του, Ὑα[κ]ι[νθίου].

---

279 Acris apud baronem Iudica.

ΘΕΛΝΟΣ

Θε[α]νο[ῦ]ς?

Iudica *antich.* tab. 6, 6 (Franz 5444); denuo Stephani n. 79 (Franz add. p. 1245).
ΘΕΛΜΟΣ Iud. — Franzii correctio incerta.

2393 280 Manduriae.

ΕΠΙΘΕΩΔΟΡΟΥ
ΣΜΙΝΘΙΟΥ

ἐπὶ Θε[ο]δ[ώ]ρου,
Σμινθίου.

Viola *notizie degli scavi* 1886 p. 102.

281 Tarenti ad S. Luciam.

ΘΕΥΔΩΡΟΣ
ΑΓΡΙΑΝΙΟΥ

Θεύδωρος.
Ἀγριανίου.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118, 1885 p. 267.
1 Ο pro Θ 1884.

282 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΘΑΙCΑ
ΑΔΥΟϘΔΝ
ΥΟΙΛ

ἐπὶ Θα[ρ]σάνδρου,
Δαλίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 266.

283 Tauromenii.

ΕΠΙΘΕΡΣΑΝ
ΔΡΟΥ
ΠΕΔΑΓΕΙΤΝΥ

ἐπὶ Θερσάνδρου,
Πεδαγειτνύ(ου).

Fiorelli *notizie degli scavi* 1880 p. 301.

284 Siciliae loco incerto.

ΕΠΙΘΕΣΤΟ
ΡΟCΑΓΡΙ
ΑΝΙΟΥ

ἐπὶ Θέστορος,
Ἀγριανίου.

Bald. Romano *antich. inedite* tab. 6, 11.

285 Centuripis apud Ansaldium.

ΕΡΙΟΕΣΤΟΡΟΣ
ΡΑΝΑΜΟΥ.

ἐπὶ [Θ]έστορος,
Πανάμου.

Descripsit Benndorf.

286 *a* Syracusis in museo; *b* Licatae rep. a. 1779, tum Panormi apud Torremuzzam.

ΕΠΙΘΕΣΤΟΡΟΣΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Θέστορος, Πανάμου.

a Mommsen n. 33; Stephani n. 4; repetiit Franz 5380*e* coll. add. p. 1243.
ΘΕΣΑΓΟΡΟΣ////Π κτλ' Momms., ΘΕΣ.ΟΡΟΣΠ κτλ' Steph.
b Torremuzza XV 5 (ed. 2); inde Franz 5483*b*.
ΘΕΣ.....Π κτλ' Torrem.
Fortasse unum est exemplum.

287 Eryce.

ΕΤΙ...ΥΜΝΑ
..ΟΥ
..Ν....Υ

ἐ[π]ὶ [Θε]υμνά[στ]ου,
[Πα]ν[άμο]υ.

Cordici f. 50.
Supplementa non certa.

288 *a* Tarenti (*Montedoro*); *b* Syracusis in museo; *c* Acris apud baronem Iudica; *de* Licatae.

maeandrus
ΘΕΥΜΝΑΣΤΟΥ

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 267.
b Mommsen n. 113 (Franz 5445).
c Iudica *antich.* tab. 6, 7 (Franz 5445).
d Avolio tab. 3, 20; inde Mommsen n. 109 et Franz 5751, 19 et Cannarozi p. 103, 19.
Traditur ΕΥΜΝΑΤΟΥ.
e Cannarozi p. 103, 23, qui sic exhibet:

ΟΕΥΜΝΑΤΙΟΥ flos

sed dubito de fide editoris; floris signum nemo praeterea notavit, maeandrum solus Viola (*a*).

289 Catinae in museo Biscari.

ΕΠΙΘΕ//////ΑΝΙΟΥ

Mommsen n. 32; inde Franz 5662*b*.
Fortasse ἐπὶ Θε[υδ(ώρου), Ἀγρ]ιανίου.

290 Licatae reperta a. 1771.

...ΟΥ
ΔΑΜΟΥ
ΥΑΚΙΝΘΙΟΥ

ἐπὶ Θ]ευδάμου,
Ὑακινθίου.

Torrem. XV 45 (ed. 2) ab Salvatore Lombardo; inde Franz 5484.

291 Centuripis apud Ansaldium; in medio orbe flos.

ΚΛΕΙΣΙΜΒΡΟΤΙΔΑCΟΥΔΑΜΟΣ

Θ]εύδαμος Κλεισιμβροτίδα.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 57.
CΟΥΔ//ΟΣ Benud.
Patris nomen apposuit Thudamus figulus, ut artem figulinam sibi hereditariam significaret; Κλεισιμβροτίδας figulus Dumont p. 98, 163.

292 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΘΡΑCΥ
ΔΑΜΟΥ

ἐπὶ Θρασυδάμου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 267.

293 Tarenti.

CΠΙΘΡΑ
CΥΔΑ

ἐπὶ Θρασυδά(μου).

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 267.

294 Panormi apud Torremuzzam.

ΘΡΑΣΟΝ

Θράσ[ω]ν.

Torrem. XVI p. 236, 37 (ed. 2); inde Franz 5558.
Rectius fortasse Θράσ[ω]ν[ος.

295 Tarenti ad S. Luciam.

ΟΡΑ

[Θ]ρα[σων?

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 278, lectionem dubiam esse testatus. Cf. ad n. 294.

296 Tarenti.

ΕΡΙΕ
ΔΕ..Ε
ΠΑΝΑΜ

ἐπὶ Θ.....,
δευτέ[ρου] Πανάμ[ου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 267.

297 Centuripis apud Ansaldium.

ΙΑΣΟΝΟΣ

Ἰάσονος.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 28. — Fortasse alterum eiusdem sigilli exemplum habet Eryce repertum Cordici f. 50 sic: /ΕΟΝΟΣ.

2393 298 Tarenti (*Montedoro*).

Ι Ε Ρ Α Κ Λ Ε Υ Σ

Ἱερακλεῦς.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 268.

---

299 Syracusis in museo.

Ι Ε Ρ Α Κ Ο Σ

[illegible]

Ἱέρακος.

Mommsen n. 114 (Franz 5390*b*); mutilam Stephani n. 13.

---

300 *a* Syracusis apud abbatem Stella; *b* Centuripis apud Ansaldium.

Ε Π Ι Ι Ε Ρ Ω Ν Ο Σ
Π Α Ν Α Μ Ο Υ

ἐπὶ Ἱέρωνος,
Πανάμου.

a Mommsen n. 35 (Franz 5380*f*) sic ΕΠΙ ΙΕΡΩ//Σ|ΠΑΝΑ///.

b descripsit Benndorf. Ansaldi n. 40 corrupte.

ΕΠΙΙΕΡΩΝΟϹΙΠΑΜ κτλ' Benndorf.

---

301 Eryce.

Ε Π Ι Ι Ε Ρ Ω Ν Ο Σ
Є Μ / Ν Ο Ͻ Ο Ɛ Υ

ἐπὶ Ἱέρωνος,
Σ]μ[ι]ν[θί]ου.

Cordici f. 51; inde Torrem. XV 44 = 54 (Franz 5517).

---

302 Eryce.

/ . . . Ε Ρ Ω / / Σ
. . . . . . Ρ Δ

ἐπὶ Ἱ]έρω[νο]ς?
. . . . . .

Cordici f. 51.

---

303 *a* Acris apud baronem Iudica; *b* Licatae; *c* Syracusis apud Avolium; *d* Eryce apud Franciscum Ernandez; *e* Brundisii.

Ι Ε Ρ Ω Ν Ο Σ
• *caduceus*

Ἱέρωνος.

a Stephani n. 80 (Franz add. 5456*b* 44).
b Cannarozi p. 110, 64.
c Avolio tab. 4, 21 (ΙΕΡΩΝ).
d Torrem. XVI p. 222, 26 = 235, 26; inde Franz 5516. Traditur ΙΕΡΩΜ..
e descripsi ex ectypo Tarantinii.

---

304 Centuripis apud Ansaldium duo exempla.

cornu Ι Μ Α
copiae *caduceus*

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 39.

---

305 *a* Centuripis apud Ansaldium; *b* Messinae apud Frid. Pogwisch; *c* Calatafimi apud Iosephum Leonora; *d* Acris apud baronem Iudica; *e* Catinae apud Benedictinum D. Placidum.

Ι Μ Α
caduceus

a descripsit Benndorf.
b Mommsen n. 117 (Franz 5619*b*); habeo ex schedis Pogwischii.
c Mommsen n. 117 (Franz 5547*c*).
d Stephani n. 81 (Franz add. 5456*b* 45).
e Dorville Sic. p. 579, 12 (Franz 5673 adn.), ubi quae supra traduntur litterae ΟϹ, extrema videntur caducei lineamenta esse.

---

306 Romae ex monte Testaceo.

Ι Ο Υ Λ Ι/ιυ

Dressel *ann. dell' inst.* 1878 p. 182.

---

307 Licatae; in medio orbe flos Cann. Apud Ielonem Leontinum Av.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Ε Ι Σ Α Γ Ρ Ι Α Ν Ο

Ἱπποκράτεο[υ]ς, Ἀγριανί[ο]υ.

Cannarozi p. 106, 41; idem sine dubio Avolio p. 87 sic Latine: '*nomine Hippocratis, mense Agrianio*.'

---

308 *a* Tarenti (*Montedoro*); *b c* Licatae; *d* Catinae; *e* Panormi apud Torremuzzam; *f* Centuripis apud Ansaldium; *g* Leontinis Romam perlata ad Brunnium; *h* in museo Astuto; *i* Arretii reperta a. 1869. — In medio orbe flos.

Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ

Ἱπποκράτευς.

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 268.
b c Cannarozi p. 106, 43. 44 variis corruptelis.
d De Amico Catan. illustr. III 279; inde Torrem. XVI p. 232, 1 = 248, 1 (Franz 5678).
e Torrem. XVI p. 236, 36 (ed. 2); hinc Franz 5559.
f descripsit Benndorf. Ansaldi n. 58.
g Mommsen n. 118.
h Avolio tab. 3, 9 (Franz 5751, 22), qui ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΝ habet.
i Gamurrini *rev. archéol.* XXIV (1872) p. 157 sic: ΙΠΓΟΚΡΑΤ/ΥΣ.

---

309 Tarenti (*Montedoro*).

Ι Π Π Ο

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 278.

---

310 *a* Tarenti (*Montedoro*); *b* Chiusi.

stella *stella*
Κ Α Λ Λ Ι Ο Υ Σ
stella *stella*

Καλλίους.

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 268.
b Gamurrini *rev. archéol.* 1872 vol. XXIV 157.
Stellas non notavit Gamurrini.

---

311 Monteruguli apud Panormum in monasterio.

Ε Π Ι Κ Α Λ Λ Ι
Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ
Α Γ Ρ Ι Α Ν Ι Ο Υ

ἐπὶ Καλλικράτευς,
Ἀγριανίου.

Torrem. XV 32 (ed. 2); inde Franz 5577.

---

312 Puteolis reperta, inde a. 1852 Mutinam translata, ubi est in nummotheca.

Ε Π Ι Κ Α Λ Λ Ι Κ Ρ
Τ Ε Υ Σ
Δ Α Λ Ι Ο Υ

ἐπὶ Καλλικρ[ά]τευς,
Δαλίου.

Cavedoni *bull. Nap.* I (1852) p. 126 et eius *silloge epigr.* (1862) p. 43.

---

313 Messinae apud Frid. Pogwisch.

Υ Ο Ι Λ Α Δ
Ɛ Υ Ǝ Τ Α Ꟊ Ж
Ι Λ Λ Α Ж Ι Π Ǝ

ἐπὶ Καλλικράτευς,
Δαλίου.

Henzenio misit Fr. Pogwisch.

---

314 Tarenti (*Montedoro*).

Ε Π Ι Κ Α Λ Λ Ι
Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ
Κ Α Ρ Ν Ε Ι Ο Υ

ἐπὶ Καλλικράτευς,
Καρνείου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 268.

2393 315 Centuripis apud Ansaldium; in medio orbe flos.

ΕΠΙΚΛ//ΟΚΡΑΤΕΥΣΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Κ[αλλ]ικράτευς, Πανάμου.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 54.

---

316 Syracusis Mvell. Leontinis Romam ad Braunium perlata Momms.

ΕΠΙΚΑΛΛΙΚΡΑ
ΤΕΥΣ
ΥΑΚΙΝΘΙΟΥ

ἐπὶ Καλλικράτευς,
Ὑακινθίου.

Mommsen n. 36 (Franz 5748 c); e schedis Od. Muelleri Franz 5381.
2 ΤΙ.Γ Muell.

---

317 Centuripis apud Ansaldium.

ΕΠΙΚΑΛ
ΛΙΚΡΑΤΕΥ

ἐπὶ Κ[α]λλικρ[ά]τευ[ς].

Descripsit Benndorf.

---

318 Catinae in museo Biscari.

ΕΠΙΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑ
ΜΟΥ

ἐπὶ Καλλικρατίδα,
Πανά]μου.

Mommsen n. 37 (Franz 5662 c). — Idem exemplum Sestini (opusc. p. 276 tab. n. 3), ut videtur, sic corrupit:

ΕΠΙΚΑΛΛΗΟΠΑΤΡΑ
Σ
ΠΑΝΑΜΟΥ

Certe Franzius (5663) nimium tribuit Sestinio, cum reconditiora inesse putaret.

---

319 Eryce.

//ΙΚΑΛΛΟΚΡΑ
ΔΑ

ἐπ̣ὶ Καλλικρα[τί]δα.

Cordici f. 51 bis, altero loco ..ΚΑΛΛΟ ΚΙΑ|..ΑΑ..

---

320 Brundisii.

ΚΕΡΔΟC

Κέρδος.

Descripsi ex ectypo Tarantinii.
Mirum hominis nomen, fortasse consortium quoddam figulinorum intellegendum, nisi mavis Κερδο[ῦ]ς corrigere, cf. n. 279.

---

321 Brundisii.

ΚΕϘΑΛΟC

Κέφαλος.

Descripsit Tarantini.

---

322 Brundisii.

ΚΕΦΑΛΩΝΟC

Κεφάλωνος.

Descripsi ex ectypo Tarantinii.

---

323 Acris apud baronem Iudica; in medio orbe flos.

ΕΠΙΚΛΕΑΡΧΟΥΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Κλεάρχου Πανάμου.

Iudica *antich.* tab. 6, 19; inde Franz 5446.

---

324 Catinae in museo Biscari.

ΕΠΙΚΛΕ
ΑΡΧΟΥ

ἐπὶ Κλεάρχου.

Mommsen n. 38; habent Torrem. XV 46 = 56 et Sestini *opusc.* p. 276, 2 (Franz 5664).

---

325 Acris apud baronem Iudica.

ΕΠΙΚΛΕΙΤΟΜΑΧΟΥ
ΑΓΡΙΑΝΙΟΥ

ἐπὶ Κλειτομάχου,
Ἀγριανίου.

Stephani n. 52 (Franz add. 5456 b 17).

---

326 Eryce.

ΕΠΙΚΛΕ..
ΤΟΜΑΧC.

ἐπὶ Κλε[ι]τομάχο[υ].

Cordici f. 50; inde Mommsen n. 39 (Franz 5518).

---

327 Syracusis in museo.

ΕΠΙΚΛΕΥΚΡΑ
ΤΕΥΣ
ΑΓΝΟΝΙΟΥ

ἐπὶ Κλευκράτευς,
Ἀγ[ρια]νίου.

Mommsen n. 41; Stephani n. 5; repetiit Franz 5381 b coll. p. 1243 add.
3 ΑΓ...ΝΙΟΥ Steph.

---

328 Eryce empta, nunc in museo Panormitano.

ΕΠΙΚΛΕΥΚΡΑ
ΤΕΥΣ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Κλευκράτευς,
Ἀρταμιτίου.

Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.

---

329 Eryce.

ΕΠΙΚΛΕΥΚΡΑ
ΤΕΥΣ
ΛΑΛΙΟΥ

ἐπὶ Κλευκράτευς,
[Δ]αλίου.

Cordici f. 50; inde Torrem. XV 26 = 33 (Franz 5519).

---

330 Catinae apud Benedictinos; in medio orbe flos.

ΕΠΙΚΛΕΥΚΡΑΤΕΥΣΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Κλευκράτευς, Πανάμου.

Mommsen n. 40 (Franz 5664 c).

---

331 Acris apud baronem Iudica; in medio orbe flos.

ΠΙΚ...ΚΡΑΤΕΥΣΖΗΝΩΝ

ἐ]πὶ Κ[λευ]κράτευς. Ζήνων.

Stephani n. 54, negans inter Ν litteram extremam et Π primam quidquam spatii vacare; inde Franz add. 5456 b 19.
Ζήνων figulus supra n. 260.

---

332 *a* Eryce; *b* Licatae.

ΕΠΙΚΛΕΥ
ΚΡΑΤΕΥΣ

ἐπὶ Κλευκράτευς.

a Cordici f. 50; inde Torrem. XV 37 = 47 (Franz 5519).
b Avolio tab. 4, 24 (Franz 5751, 23) sic:

ΕΠΙΚΑCΙ
ΚΡΑΤΕΣ

unde possis fraudem suspicari.

---

333 Eryce; titulus per orbem scriptus.

ΕΠΙΚΛΕΩΝΥΜΟΥΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Κλεωνύμου, Ἀρταμιτίου.

Torrem. XV 10 = 12; inde Franz 5521.

2393 334 Acris apud baronem Iudica.

ΕΠΙΚΛΕΩ
ΝΥΜΟΥ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Κλεωνύμου,
Ἀρταμιτίου.

Stephani n. 53; inde Franz add. 5456 *b* 18.

---

335 Eryce.

ΕΠΙΚΛΕΩΝ
ΔΑΛΙΟΥ

ἐπὶ Κλεων[ύμου,
Δαλίου.

Cordici f. 50; inde Torrem. XV 27 = 34 (Franz 5520) et Mommsen n. 44.

---

336 Tarenti ad S. Luciam.

ΕΠΙΚΛΕΩΝΥ
ΜΟΥ
ΘΕΥΔΑΙΣΙΟΥ

ἐπὶ Κλεωνύμου,
Θευδαισίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 268.

---

337 Catinae in museo Biscari.

ΕΠΙΚΛΕΩΝΥ
ΜΟΥ
ΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Κλεωνύμου,
Πανάμου.

Mommsen n. 42 (Franz 5665); habet Torremuzza XV 3 (ed. 2).

---

338 Calatafimi apud Iosephum Leonora.

caput ΕΠΙΚΛΕ
radiatum ΩΝΥΜΟΥ

ἐπὶ Κλεωνύμου.

Mommsen n. 43; hinc Franz 5547 *b*.

---

339 Tarenti (*Montedoro*) duo exempla.

ΕΠΙΚΛΗΝΟΠΟ
ΛΙΟΣΘΕΥΔΟΣΙ
ΟΥΚΝΙΔΙ *ancora*

ἐπὶ Κληνοπόλιος,
Θευδοσίου. Κνιδι(ον).

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 120, 1885 p. 275. 276.

---

340 Calacte reperta ansa diotae fictilis.

ЯΜΠΞΗ

Torremuzza XVI p. 222, 29 = 235, 29 ab Dominico Schiavo; inde Franz 5601.

Non intellego.

---

341 Eryce.

ΚΟΣΜΟΥ

Κόσμου.

Cordici f. 50; inde Torrem. XVI p. 221, 17 = 234, 17 (Franz 5522).

---

342 Eryce empta, nunc in museo Panormitano.

ΒΑ//ΟΜΙΟΥ
ΕΠΙΚΡΑΤΙΔΑ

Β(αδρ)ομ[ί]ου,
ἐπὶ Κρατίδα.

Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.

---

343 Syracusis Muell. Leontinis Romam ad Braunium perlata Momms.

ΕΠΙΚΡΑΤΙΔΑ
ΔΕΥ
ΠΑΝΑΜ

ἐπὶ Κρατίδα,
Πανάμ[ου] δευ[τέρου.

Mommsen n. 45; ex schedis Od. Muelleri Franz 5381 c.

---

344 Eryce.

ΕΠΙΚΡΑΤΙΔΑΥΑΚΙΝ...

ἐπὶ Κρατί[δ]α, Ὑακιν[θίου.

E Cordicio, ut ait, Torrem. XV 35 = 44; inde Franz 5524. Ego e Cordicii schedis enotatam non habeo.

---

345 *a* Messinae apud Frid. Pogwisch; *b* Eryce empta, nunc in museo Panormitano; *c* Praeneste; *d* Licatae.

ΕΠΙΚΡΑ
ΤΙΔΑ
caput radiatum

ἐπὶ Κρατίδα.

a Mommsen n. 46 (Franz 5619 *f*).
b Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363 (v. 2 Τ///Α).
c Henzen *bull. arch.* 1866 p. 35 sic:

ΕΠΙΚΡΑ *corona*
ΤΙΔΑ

d Cannarozi p. 109, 57 (ΝΙΚΡΑ.....).
Caput radiatum notavit unus Mommsenus (*a*), corona in una Praenestina est (*c*).

---

346 Licatae.

ΛΑΜΠΟΝ

Λάμπ[ω]ν.

Dorville ms. f. 71, ed. Sic. 580, 3 (inde Franz 5490 *b*).
ΛΑΜΠΩΝ ed.

---

347 In agro Mutinensi (*a Panzano, non lungo dal Panaro*) reperta a Bonio a. 1863.

ΕΠΙΛΕΟΝ
ΤΙΔΑΑΡ
ΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Λεοντίδα,
Ἀρταμιτίου.

Bortolotti *spicilegio epigr. Modenese* (1875) p. 54, 122.

---

348 Panormi in museo, fabricae non Rhodiae.

(ΩΞΛ)

Λεω(ν....).

Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.

---

349 Syracusis apud abbatem Stella.

ΛΥΣΑΝΙ
ΙΠΠΟΛΟ

Mommsen n. 119 (Franz 5392 *d* 5).
Fortasse Cnidium est, ut supplere possis Λυσανί[α], Ἱπποδά[μου. Κνιδ(ιον)], cf. Dumont p. 207, 382 sq.

---

350 Tarenti ad S. Luciam.

ΛΥΣ///Ο

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 278.

---

351 *a* Eryce; *b* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez.

ΜΑΡΣΥΑΣ
ΑΓΡΙΑΝΙ *sic*

Μαρσύας.
Ἀγριανίου.

a Cordici f. 51, ubi v. 2 ΑΓΡΙΑΡΙΟΥ.
b descripsit Mommsen.
Unum fortasse exemplum est.

2393 352 *a* Centuripis apud Ansaldium; *b* Messinae apud Frid. Pogwisch; *c* Tarenti (*Montedoro*).

ΜΑΡΣΥΑ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

Μαρσύα.
Ἀρταμιτίου.

a descripsit Benndorf. Ansaldi n. 53. Vv. 1 et 2 ordine inverso.
b Frid. Pogwisch misit Henzenio. Edidit Mommsen n. 47 (Franz 5619*g*).
c Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 268.

---

353 *a* Acris apud baronem Iudica; *b* Brundisii.

ΜΑΡΣΥΑ
ΒΑΔΡΟΜΙΟΥ

Μαρσύα.
Βαδρομίου.

a Stephani n. 83 (Franz add. 5456*b* 30). V. 1 Μ, v. 2 ΒΑ litterae perierunt.
b descripsi ex ectypo Tarantinii.

---

354 *a b* Neapoli in museo; *c* Acris apud baronem Iudica; *d e* Licatae; *f g h* Eryce.

ΜΑΡΣΥΑ
ΠΑΝΑΜΟΥ

Μαρσύα.
Πανάμου.

a descripsit Dressel (v. 2 Ν littera mutila); vidi ectypum.
b descripsit Mommsen.
a et *b* fortasse non diversa.
c Iudica *antich.* tab. 6, 14 (Franz 5448).
d Torrem. XV 6 (ed. 2); inde Franz 5560. 1 ΜΑΡΣΙΚ.
e Cannarozi p. 101, 4, ubi ΜΑΡΤΙΑ.
d et *e* fortasse non diversa.
f Cordici f. 50; inde Mommsen n. 48 (Franz 5525*b*). 2 ΝΑ...ΚΟΥ.
g Cordici f. 51 (ΜΑ ΥΑ|..ΤΑ..ΑΜΟΥ).
h Cordici f. 51 (ΜΑ....Α|ΔΑ...ΜΟΥ).
g et *h* fortasse non diversa.

---

355 Acris apud baronem Iudica.

/ΑΤΡΟΔΩΡΟΥ

Μ]ατροδώρου.

Stephani n. 84; inde Franz add. 5456*b* 47.

---

356 Rhegii.

ΜΑ...

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 325.

---

357 Tarenti (*Montedoro*).

ΜΕΝΕΚΡΑΤΕΥ

Μενεκράτευ[ς].

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 268.

---

358 Syracusis in museo.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ

Μενελάου.

Mommsen n. 121; inde Franz 5390*b* 3.

---

359 *a b* Acris apud baronem Iudica.

ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΥ
ancora cum delphino

Μενεστράτου.

a Iudica *antich.* tab. 6, 21 (Franz 5449); denuo Stephani n. 86.
b Stephani n. 85 (Franz add. 5456*b* 48), ubi deest ancora cum delphino; ante nomen unius versus scriptura evanida notatur.

---

360 Licatae.

ΕΠΙΜ
ΜΟΥ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Μ[ενεδά]μου,
Ἀρταμιτίου.

Dorville Sic. p. 580, 4; inde Torrem. XV 15 = 17 et Franz 5485.
Cf. Stoddart *transact.* III 118, 187 et Dumont p. 215, 435.

---

361 Tarenti (*Montedoro*).

ΜΕΝΩΝΟΥ
ΔΑΛΙΟΥ

Μένωνο[ς]. Δαλίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 268.

---

362 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

////// ΜΟΣΜΕΝΩΝΟΣ

Μένωνος ....

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 269.
Fuerunt fortasse figuli patrisque nomina, cf. ad n. 291.

---

363 Panormi in museo, fabricae non Rhodiae.

ΜΕΝΩ

Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.

---

364 Tarenti (*Montedoro*).

ΜΕ
ΘΕϹΜΟΦΟΡΙ
ΟΥ

Με....
Θεσμοφορίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 269.

---

365 *a* Acris apud baronem Iudica; *b* Leontinis Romam ad Braunium perlata; *c* Tarenti (*Montedoro*).

cornu copiae ΜΗΝΟΘΕΜΙΟΣ *bipennis*

Μηνοθέμιος.

a Iudica *antich.* tab. 6, 11 (Franz 5450), ubi traditur ΜΗΝΟΘΕΜΙ
ΟΣ
b Mommsen n. 122 (Franz 5748*e* 3); Stephani n. 16.
ΜΗΝΟΘΕΜΟ// Momms.
c Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 269.

---

366 *a* Acris apud baronem Iudica; *b* Licatae; *c* Brundisii.

a ΜΙΔΑ *caduceus* *b* ΜΙΔΑ *c* ΜΙΔΑ *cornu copiae*

a Stephani n. 88 (Franz add. 5456*b* 50).
b Cannarozi p. 104, 30.
c descripsi ex ectypo Tarantinii.

---

367 Tarenti (*Montedoro*).

ΜΙΚΥ/ΟΥ
ΣΜΙΝΘΙΟΥ
caduceus

Μικ[ύθ]ου.
Σμινθίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 269.

---

368 Siciliae loco incerto; in medio orbe flos.

Μ..ΑΣΙΩΝΟΣ

Μ[ν]ασίωνος.

Fr. Muenter epist. ad Sergium Ouvaroff p. 10; inde Franz 5750.

---

369 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

ΕΠΙΜΥΤΙΩΝΟΣΔΑΛΙΟΥ

ἐπὶ Μυτίωνος Δαλίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 269.

2393 370 Tarenti (*Montedoro*).

caput Μ Υ Τ Ι
radium Ω Ν

Μυτίων.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 269.

---

371 Licatae duo exempla, nisi unum est idque male iteratum.

Ν Α Ν Ι Ο Σ . .

Νάνιος.

Cannarosi p. 103, 18 et 35.
Cf. supra n. 2.

---

372 Acris apud baronem Iudica.

Ν Α Ξ Ι Ο Σ

Νάξιος.

Stephani n. 90, non certum esse adnotans num integer sit titulus; in aliis se legisse /Α ΞΙΟΣ vel . . ΞΙΟΣ. Repetiit Franz add. 5456*b* 52.

---

373 Pompeis.

Ε Π Ι Ν Α Υ Σ Ι Π Π
Ο Υ Δ Α Λ Ι Ο Υ

ἐπὶ Ναυσίππου,
Δαλίου.

Schoene *bull. arch.* 1867 p. 68; inde Mommsen CIL X 8049, 16.

---

374 *a* Catinae apud Benedictinos; *b* Acris apud baronem Iudica; *c* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez; *d* Eryce empta, nunc Panormi in museo; *e* Tarenti (*Montedoro*).

Ν Ι Κ Α Γ Ι Δ Ο Σ

Νικαγίδος.

a Mommsen n. 124; inde adhibitis schedis Od. Muelleri Franz 5666.
b Iudica *antich.* tab. 6, 22 (Franz 5451).
c descripsit Mommsen.
d Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.
c et *d* fortasse non diversa.
e Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 269.

---

375 *a* Rhegii in colle S. Salvatoris reperta; *b* Panormi apud Torremuzzam.

Ν Ι Κ Α Ν Ο

Νικάνο(ρος).

a De Lorenzo *notizie degli scavi* 1883 p. 355.
b Torremuzza XVI p. 236, 39 (ed. 2); hinc Franz 5561.

---

376 Acris apud baronem Iudica.

Ε Π Ι Ν Ι Κ Α Σ /
/ Ο Ρ Α Α Γ Ρ Ι
Α Ν Ι Ο Υ

ἐπὶ Νικασ[αγ]όρα, Ἀγριανίου.

Stephani n. 55 (Franz add. 5456*b* 20).

---

377 Tarenti (*Montedoro*).

Ε / / / / / / Σ
Ν Ι Κ Α Σ Α Γ Ο Ρ Α
Δ Α Λ Ι Ο Υ

ἐ[π' ἱερέω]ς Νικασα-
γόρα, Δαλίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 269.

---

378 *a* Tarenti (*Montedoro*); *b* ibidem ad S. Lucium.

Ε Π Ι Ν Ι Κ Α Σ Α
Γ Ο Ρ Α
Π Α Ν Α Μ Ο Υ

ἐπὶ Νικασαγόρα,
Πανάμου.

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 269.
b Viola ibid. 1884 p. 118.

---

379 Syracusis.

Ε Π Ι Ν Ι Κ Α Σ Α
Γ Ο Ρ Α
Π Α Ν Α Μ Ο Υ
Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Υ

ἐπὶ Νικασαγόρα,
Πανάμου δευτέρου.

Gualterus n. 88 (om. ed. 1); inde Torrem. XV 7 = 9 (Franz 5382) et Capodieci *ant. monum. di Sirac.* I 267.

---

380 Syracusis in museo; in medio orbe flos.

Ε Π Ι Ν Ι Κ Α Σ Ε Τ Ο Ρ Α Υ Α Κ Ι Ν Θ Ι Ο Υ

ἐπὶ Νικασ[αγ]όρα, Ὑακινθίου.

Mommsen n. 50; mutilam Stephani n. 7; repetiit Franz 5382*b* coll. add. p. 1243.

---

381 *a b* Tarenti (*Montedoro*).

a *caput* Ε Π Ι Ν Ι Κ Α
radium Σ Α Γ Ο Ρ Α

b Ε Π Ι / Ι Κ Α Σ Α
Γ Ο Ρ Α

a b Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 270.

---

382 Eryce. Titulus, ut videtur, per orbem scriptus.

Α Θ Α Λ Ι
Ν Ο Ι Ε Π Ι
Ν Ι Κ Α Σ Ι
Β Ο Ι Λ Ο Υ

ἐπὶ Νικασιβο[ύ]λου, ...

Cordici f. 51; inde Torrem. XVI p. 221, 22 = 234, 22 (Franz 5526).
Mensis nomen incertum.

---

383 *a* Centuripis apud Ansaldium; *b* Syracusis apud abbatem Stella; *c* Acris apud baronem Iudica.

a Χ Ν Ι Κ Ι Α Χ *b c* Ν Ι Κ Ι Α

Νικία.

a descripsit Benndorf.
b Avolio tab. 3, 15; inde Mommsen n. 125 (Franz 5751, 27).
c Stephani n. 91 (Franz add. 5456*b* 53).

---

384 Tarenti.

Λ Ι Κ Ι Ο Υ

[Ν]ικίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 278.
Eadem genetivi forma tradita videtur in manubrio apud Dumontium p. 387, 5 ΙΚΙΟΥ/.

---

385 Agrigenti apud Raph. Politi.

Ν Ι Κ Ι Α Σ

Νικίας.

Stephani n. 29 (Franz add. 5492*b* 11).

---

386 Rhegii.

Ε Π Ι Ν Ι Κ Ο[

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 325.
Fortasse ἐπὶ Νικο[μάχου], cf. Stoddart *transact.* vol. III p. 119, 202.

---

387 *a b* Tarenti (*Montedoro*).

a Ε Π Ι Ν Ι Κ Ω Ν Ο Σ *b* Ε Π Ι Ν Ι
Κ Ω Ν Ο Σ

ἐπὶ Νίκωνος.

a b Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 270.

---

388 *a* Syracusis olim apud Avolium; *b* Eryce.

a Ν Ω Κ Ι Ν *b* Ν Ι Κ Ω Ν

Νίκων.

a Avolio tab. 4, 31; inde Mommsen n. 126 (Franz 5751, 28).
b Tardia cod. Panorm.

2393 389 *a b* Brundisii.

ΝΟΥΜΗΝΙΟ

Νουμήνιος.

a b descripsi ex ectypo Tarantinii.
In *b*, quod exemplum proposui, littera extrema incerta, in *a* ΝΟΥΜΗΝ///.

---

390 Acris apud baronem Iudica.

ИΥΜΨΙ

Νυμφι . . . ?

Iudica *antich.* tab. 6, 3 (Franz 5452).

---

391 Tarenti ad S. Luciam.

ΞΕΙΝΙC

Ξεῖνε?

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119, 1885 p. 276.

---

392 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

ΕΠΙΞΕΝΟΣΤΡΑ *vacat* ΔΑΛΙΟΥ

ἐπὶ Ξενοστρά(του), Δαλίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 270.

---

393 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

ΕΠΙΞΕΝΟΣΤΡΑ *vacat* ΘΕΥΔΑΙΣΙ

ἐπὶ Ξενοστρά(του), Θευδαισί(ου).

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 270.

---

394 Syracusis in museo; titulus per orbem scriptus.

. Π . Ξ . ΝΟΦΑΝΟ//ΔΑΛΙΟ/

ἐ]π[ὶ] Ξ[ε]νοφάνο[υς], Δαλίο[υ.

Mommsen n. 51 (Franz 5382 *c*).

---

395 Centuripis apud Ansaldium.

sic
ΣΥΞИΑΦΟИƎΞΣΩ//ƎΙΠƎ

ἐπ' ἱ[ερέ]ως Ξενοφάνευς.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 59 non bene.

---

396 *a* Centuripis apud Ansaldium; *b* Syracusis in museo; *c* Eryce.

caput ΕΠΙΞΕΝΟ
radiatum ΦΑΝΕΥΣ

ἐπὶ Ξενοφάνευς.

a descripsit Benndorf. Ansaldi n. 29.

b Mommsen n. 52 (Franz 5382 *c*); magis mutilam Stephani n. 8. Mommsen sic:

ΕΠΙΞΕΝΛ
ΦΑΝΕ

c Cordici f. 50; inde Torrem. XV 38 = 48 (Franz 5527). Cordici sic:

ΕΙΝ.ΕΝΟ|ΦΑΝΕΥΣ

---

397 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΞΕΝΟ
ΦΑΝΤΟΥ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΟΥ

ἐπὶ Ξενοφάντου,
Θεσμοφορίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 270.

---

398 *a* Acris apud baronem Iudica; *b* Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΞΕΝΟ
ΦΑΝΤΟΥ
ΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Ξενοφάντου,
Πανάμου.

a Stephani n. 56 (Franz add. 5456 *b* 21).
V. 2 ΦΑΝΙΟΥ.
b Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118, 1885 p. 270.
V. 1 periit.

---

399 Licatae.

ΕΠΙ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟC
ΑΓΡΙΑΝΙΟΥ

ἐπὶ Ξενοφῶντος,
Ἀγριανίου.

Torrem. XV 31 (ed. 2); inde Franz 5486.

---

400 Eryce penes Franciscum Ernandez.

. . . ΙΞΟ . . .
. . ΩΝΤΟΣ . .
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΟΥ

ἐπ]ὶ Ξ[ενοφ]ῶντος,
Θεσμοφορίου.

Torrem. XV 21 = 25 (Franz 5528).

---

401 Eryce.

ΕΠΙΧΕΡΟΦΩΝ
ΤΟΣ
. ΛΥΑΜΟΥ

ἐπὶ [Ξ]ε[ν]οφῶντος,
[Παν]άμου.

Cordici f. 50; inde Torremuzza XV 31 = 40 (Franz 5540). — Fortasse idem est titulus quem Torrem. XV 45 = 55 (Franz 5516 *b*) ex Cordicio, ut ait, sic repetiit: ΕΠΙΙΕΡΦΩΝ ΤΟΣΦΩ . . . ΑΤΟΣ.

---

402 *a* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez; *b* Catinae in museo Biscari; *c* Tarenti (*Montedoro*).

a ΟΛΥΜΠΟΥ *flos* *b c* ΟΛΥΜΠΟΥ *flos*

Ὀλύμπου.

a descripsit Mommsen. Habent Cordici f. 50, ex quo Torrem. XVI p. 221, 16 = 233, 16 (hinc Franz 5529), et Tardia cod. Panorm. ΟΛΥΜΠΟΥ Cord. ΟΛΥΜΠΟΥ Χ Tard.
b Mommsen n. 127 (Franz 5680); habet Torrem. XVI p. 220, 7 = 233, 7.
c Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 271.

---

403 Acris apud baronem Iudica; in medio orbe flos.

ΕΠΙΟΝΑΣΑΝΔΡΟΕΣΜΟ

ἐπὶ Ὀνασάνδρ(ου), [Θ]εσμο(φορίου).

Iudica *antich.* tab. 6, 17 (Franz 5453); mutilam Stephani n. 57, qui pro Δ formam ‹ esse affirmat.

---

404 Messinae apud Frid. Pogwisch.

|ΑΓΧΑΡΕΥΣ

Π]αγχάρευς.

Mommsen n. 132 (Franz 5619 *m*); habeo e schedis Pogwischii.

---

405 Faesulis in coemeterio reperta, tum in museo.

. . . . ΙΙ Ι\ . . .
ΤΕΥΣΒΑ
ΔΡΟ ΟΥ

ἐπὶ] Πα[σικρά]τευς,
Βαδρο[μί]ου.

Fiorelli *notizie degli scavi* 1883 p. 419.

---

406 Eryce.

ΕΕΝΙΑΣΙΚΛΑΤΕΥΣ
ΔΑΛΙΟΥ

ἐ[πὶ Π]ασικ[ρ]άτευς,
Δαλίου.

Cordici f. 50; inde Torrem. XV 28 = 35 (Franz 5530).

---

407 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΑΣΙΚΙ//////
ΠΑΝΑΜ

ἐπὶ [Π]ασικ[ράτευς,
Πανάμ[ου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 263.
Idem error apud Damontium p. 92, 115 ΕΠΙ ΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΥ, quod aperte legendum ἐπὶ Πεισιστράτου, idemque fortasse supra n. 406.

2393 408 *a* Catinae in museo Biscari; *b* Ennae reperta, postea Panormi in museo.

a ✶ ΕΠΙΠΑCΙ *b* ΕΠΙΙΑΣΙ
ΚΡΑΤΕΥC ΚΡΑΤΕΥΣ

ἐπὶ Πασικράτευς.

a descripsit Mommsen in schedis, ed. n. 34 paullo aliter; inde Franz 5664 *b*; habet Torremuzza XV 48 = 58.

Stellam om. Mommsen, habet Torremuzza.

b Torrem. XV 49 = 59 (Franz 5745).

---

409 Acris apud baronem Iudica.

ΠΑCΙΩΝ

Πασίων.

Stephani n. 92 (Franz add. 5456 *b* 55).

---

410 Catinae in museo Biscari.

ΕΠΙΕΡΕΩΣ
ΠΑΥΣΑΝΙΑ
ΑΓΡΙΑΝΙΟΥ

ἐπ' ἱερέως Παυσανία,
Ἀγριανίου.

Mommsen n. 54 (Franz 5667).

---

411 Tarenti (*Montedoro*).

ΕΠΙΠΑΥΣΑ
ΝΙΑ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Παυσανία,
Ἀρταμιτίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 271.

---

412 Acris apud baronem Iudica; in medio orbe flos.

ΕΠΙΠΑΥΣΑΝΙΑΑΡΤΑΜΙ

ἐπὶ Παυσανία, Ἀρταμι(τίου).

Stephani n. 59, affirmans integrum esse titulum; inde Franz add. 5456 *b* 23.

---

413 Acris apud baronem Iudica.

ΕΠΙΠΑΥ
ΣΑΝΙΟΥ
. ΑΛΙΟΥ

ἐπὶ Παυσανίου,
[Δ]αλίου.

Stephani n. 58 (Franz add. 5456 *b* 22).

---

414 Centuripis apud Ansaldium.

ΕΓΙΓΑΥΣΑΝΙΑ
Υ ΙΟΥ

ἐπὶ Παυσανία,
Κ[αρν]είου.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 32.

2 ΚΑΡΝΕ... Ans.

---

415 Eryce.

ΕΥ ΝΙΑ
ΠΑ..ΟΥ

ἐ[πὶ Παυσα]νία,
Πα[νάμ]ου.

Cordici f. 51.

---

416 Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez.

ΕΠΙΠΑΥ
ΣΑΝΙΑ
ΣΜΙΝΘΙΟΥ

ἐπὶ Παυσανία,
Σμινθίου.

Descripsit Mommsen.

---

417 Acris apud baronem Iudica; in medio orbe flos.

ΕΠΙΠΑΥΣΑΝ. . . .

ἐπὶ Παυσαν[ία, ...

Stephani n. 60 (Franz add. 5456 *b* 24).

---

418 Acris apud baronem Iudica.

. . . .
ΠΑΥΣΑΝΙΑ

[ἐπ' ἱερέως] Παυσανία.

Iudica *antich.* tab. 4, 16 (Franz 5454); Stephani n. 61.

---

419 *a* Eryce; *b* Licatae reperta, postea apud Torremuzzam; *c* Syracusis apud abbatem Stella.

ΕΠΙΠΑΥ
ΣΑΝΙΑ

ἐπὶ Παυσανία.

a Cordici f. 51 (ΕΠΙΓΑ..|ΣΑΝ...).

b Torremuzza XV 60 (ed. 2); inde Franz 5487.

c Mommsen n. 53 (Franz 5382 *d*).

Traditur C pro Σ.

---

420 *a b* Tarenti (*Montedoro*).

ΠΑΥΣΑΝΙΑ

Παυσανία.

a b Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 271.

b //ΥΣΑΝΙΑ.

---

421 Syracusis in museo, olim apud Avolium.

ΕΠΙΠΕΙΣΙ
ΣΤΡΑΤΟΥ
ΔΑ////Υ

ἐπὶ Πεισιστράτου,
Δα[λίο]υ.

Avolio tab. 4, 29 (Franz 5751, 29); denuo Mommsen n. 56.

3 ΔΑ'Τ Υ Avol.

---

422 Centuripis olim apud Iosephum Polizzi.

ΕΠΙΠΕΙΣΙ
ΣΤΡΑΤΟΥ
ΥΑΚΝΙΟΙΟΥ

ἐπὶ Πεισιστράτου,
Ὑακιν[θ]ίου.

Ansaldi n. 22.

V. 3 turbae editoris videntur.

---

423 Panormi apud Torremuzzam.

ΠΙΤΥΛΟC

Πιτύλος?

Torremuzza XVI p. 236, 38 (ed. 2); inde Franz 5562.

---

424 Licatae.

ΠΟΛΥ
ΑΙΝΟΥ

Πολυαίνου.

Avolio tab. 3, 21; hinc Mommsen n. 128 et Franz 5751, 30; denuo Cannarozzi p. 109, 54.

1 ΠΟΛΙ Avol.

---

425 Tarenti ad S. Luciam; in medio orbe flos.

ΕΙΠΙΠΟΛΥΚΡΑ *vacat* ΔΑΛΙΟΥ

ἐ(ι)πὶ Πολυκρά(τευς), Δαλίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 271.

---

426 Tarenti (*Montedoro*).

Ε/Ι////ΥΚΡΑ
ΤΕΥΣ
ΔΑΛΙΟΥ

ἐ[πὶ Πολ]υκράτευς,
Δαλίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 271.

2393 427 Faleriis (*Cività Castellana*); in medio orbe flos.

ΕΠΙΠΟΛΥ//////////////ΑΜΟΥ

ἐπὶ Πολυ[κράτευς, Παν]άμου.

Cozza *notizie degli scavi* 1887 p. 317.

---

428 Siciliae loco incerto.

ΕΠΙΠΟΛΥΞΕΝΟΥ

ἐπὶ Πολυξένου.

Bald. Romano *antich. ined.* tab. VI 6.

---

429 Tarenti (*Montedoro*).

stella ΠΟΛΥΞΕΝΟΥ *stella*
//////////

Πολυξένου .....

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 271.
V. 2 aut mensis fuit aut aliae duae stellae.

---

430 Acris apud baronem Iudica.

ΥΟΛΙΠΟΠ

Ποπιλ[ί]ου.

Iudica *antich.* tab. 6, 1 (Franz 5455); Stephani p. 25 litt. *g*, qui Iudicae lectionem confirmat. Cf. Mommsen CIL X 8053, 166.

---

431 Panormi in museo, fabricae non Rhodiae.

ΙΞΞΟΠ

Ποπι(δ..

Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.

---

432 Eryce empta, nunc Panormi in museo; in medio orbe flos.

ΕΠΙΠΡΑΤΟΦΑΝΕΥΣΠΑΝΑ

ἐπὶ Πρατοφάνευς Πανά̣μ[ου.

Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.

---

433 Agrigenti apud Raphaelem Politi; in medio orbe flos.

ΕΠΙΠΡ..ΟΦΑΝΕΥΣΣΜΙΝΘΙΟΥ

ἐπὶ Πρ[ατ]οφάνευς, Σμινθίου.

Stephani n. 23 (Franz add. 5492 *b* 6).

---

434 Centuripis apud Ansaldium.

ΑΤΙ
ΟΛΝΕΥΣ
ΑΚΙΝΟΙ

ἐπὶ Πρ]ατ[οφά]νευς,
[Ὑ]ακι[ν]θ[ί]ου.

Descripsit Benndorf, qui testatur v. 3 init. Υ nunquam fuisse. Ansaldi n. 52.

---

435 *a* Catinae apud Benedictinos; *b* Acris apud baronem Iudicam.

caput ΕΠΙΠΡΑΤ
radiatum ΦΑΝΕΥΣ

ἐπὶ Πρατ(ο)φάνευς.

a Mommsen n. 57; antea Ferrara *storia di Catania* 399, 16; ex Mommseno adhibitis schedis Od. Muelleri Franz 5669.

b Iudica *antich.* tab. 6, 13 (Franz 5456). 1 ΕΙΙΙΕΙΡΑΤ Iud.

---

436 *a* Agrigenti apud Raph. Politi; in medio orbe flos; *b* Acris apud baronem Iudica.

ΑΓΡΙΑΝΙΟΥΠΥΘΟ/ΕΝΕΥ/

Ἀγριανίου. Πυθο[γ]ένευ[ς.

a Stephani n. 30 (Franz add. 5492 *b* 8), ubi ΠΥ///ΕΝΕΥ/.

b Stephani n. 93 (Franz add. 5456 *b* 31), ubi ΠΥΘΟ.....

---

437 Licatae; in medio orbe flos.

ΕΠΙΠΙΘΟΓΕΝΕΑΥΣΑΡΤΑΜΙΤΟΥ

ἐπὶ Π[υ]θογένευς, Ἀρταμιτ[ί]ου.

Cannarozi p. 107, 46.

---

438 Centuripis apud Ansaldium.

ΕΡΙΡΥΘΟΓΕ
ΝΕΥΣ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Πυθογένευς,
Ἀρταμιτίου.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 48.

---

439 *a* Leontinis Romam perlata ad Braunium Momms. Syracusis Muell.; *b* Centuripis apud Ansaldium.

a ΕΠΙΠΥΘΟΓΕ
ΝΕΥΣΔΑΛΙΟΥ

b ΕΠΙΠΥΘΟΓL/ΕΥ/
ΔΑΛΙ/Υ

ἐπὶ Πυθογένευς, Δαλίου.

a Mommsen n. 58; ab Od. Muellero Franz 5383.

b descripsit Benndorf. Ansaldi n. 49.

---

440 Messinae apud Fridericum Pogwisch.

ΕΠΙΠΥΘΟ
ΓΕΝΕΥΣ
ΠΕΔΑΓΕΙΤΝΥΟΥ

ἐπὶ Πυθογένευς,
Πεδαγειτνύου.

Mommsen n. 59 (Franz 5619 *i*). Habeo ex schedis Pogwischii, qui plurimas litteras evanidas esse testatur.

---

441 *a* Catinae in museo Biscari; *b* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez; *c* Licatae; *d* Tarenti ad S. Luciam.

abc ΕΠΙΠΥΘΟΔΩΡΟ
Υ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

d ΕΠΙΠΥΘΟ
ΔΟΡΟΥ *sic*
ΑΡ//ΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Πυθοδώρου, Ἀρταμιτίου.

a Mommsen n. 60; habet Torrem. XV 13 = 15; inde Franz 5670.

b descripsit Mommsen.

c Cannarozi p. 103, 24.

d Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 271.

---

442 *a* Catinae in museo Biscari; *b* Brundisii.

a ΕΠΙΠΥΘΟΔΩ
ΡΟΥ
ΔΑΛΙΟΥ

b ΕΡΙΡΥΘΟ
ΔΩΡΟΥ
ΔΑΛΙΟΥ

ἐπὶ Πυθοδώρου, Δαλίου.

a Mommsen n. 61; habet Torrem. XV 30 = 37; inde Franz 5671.

b descripsi ex ectypo Tarantinii.

---

443 Catinae olim apud baronem Recupero.

ΕΠΙ*ΠΥΟ
Δ..ΡΟΥ
Κ.Ν.ΙΟΥ

ἐπὶ Πυ[θ]οδ[ώ]ρου,
Κ[αρ]ν[ε]ίου.

Ferrara *storia di Catan.* 399, 15; inde Mommsen n. 62 (Franz 5671 *b*).

Floris insigne quod videtur v. 1 fortasse Θ littera est non suo loco posita.

---

444 Olim Licatae Cann. Agrigenti apud Raph. Politi Steph.

ΕΠΙ/ΥΘΟ
ΔΩΡΟΥ
ΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ [Π]υθοδώρου,
Πανάμου.

Stephani n. 24 (Franz add. 5492 *b* 7); Cannarozi p. 109, 59.

1 ΕΠΙ..ΘΟ Steph. ΕΝΙ...ΥΘΟ Cann. — 2 ΔΩΙΡΟΥ.. Cann. — 3 ΠΑΝ.ΜΟΥ Steph. ΠΑΝΑΜΟΥ Cann.

2393 445 Acris apud baronem Indica; in medio orbe flos.

Ε Π Ι Π Υ Θ Ο Δ Ω ρου

Stephani n. 62 (Franz add. 5456*b* 25).

---

446 *a b* Centuripis apud Ansaldium.

stella — stella
Σ Α Ρ Α Π Ι Ω Ν Ο Σ
stella — stella

Σαραπίωνος.

a b descripsit Benndorf. — In *b* desunt stellae sinistrae.

---

447 Eryce.

stella . . . . Υ Ο Υ
stella Σ Ι Λ Α Ν Ο Σ

. . . . . ύου.
Σιλανός.

Cordici f. 50; inde Torrem. XVI p. 222, 24 = 234, 24 (Franz 5531).

Mensis fuit aut [Πεδαγειτν]ύου aut Διοσ-θύου.

---

448 *a* Agrigenti apud Raph. Politi; *b* Tarenti (*Montedoro*).

Σ Τ Ρ Α Τ Ω Ν
flos uva

Στράτων.

a Stephani n. 31 (Franz add. 5492*b* 12).
b Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 272.

---

449 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

Ε Π Ι Σ Υ Μ Μ Α Χ Ο Υ Α Γ Ρ Ι Α Ν Ι Ο Υ

ἐπὶ Συμμάχου, Ἀγριανίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 272.

---

450 Eryce.

Ε Π Ι Σ Ι Μ Μ Α
Α D Ρ Ι Α Ν Ι Ο Υ

ἐπὶ Σ[υ]μμά[χου],
Ἀ[γ]ριανίου.

Cordici f. 51; inde Torrem. XV 36 = 46 (Franz 5532).

---

451 Eryce.

Ε Τ Υ Σ Υ Μ Μ Α
Ο Υ
Μ Α . . Ι . . Ο Υ

ἐ[πὶ] Συμμά[χ]ου,
[Ἀρτ]α[μ]ι[τί]ου vel [Ὑ]α[κινθί]ου.

Cordici f. 50; inde Torremuzza XV 42 = 52 (Franz 5532*b*).

Mensis nomen incertum, sed fortasse exemplum hoc non diversum a n. 450.

---

452 Tarenti (ad S. Luciam 1884, *Montedoro* 1885).

Ε Π / / / Μ Μ Α Χ Ο Υ
Π Α / / Μ / /

ἐπ[ὶ Συ]μμάχου,
Πα[νά]μ[ου].

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118 et 1885 p. 272 nulla discrepantia, ut unum esse exemplum appareat.

---

453 Brundisii; in medio orbe flos.

Ε Π Ι Σ Υ Μ Μ Α Χ / / / / / / / / Ο Υ

ἐπὶ Συμμάχ[ου, ...]ου.

Descripsi ex ectypo Tarantinii.

---

454 Eryce empta, nunc Panormi in museo; in medio orbe flos.

Ε Π Ι Σ Υ Μ Μ Α Χ Ο Υ

ἐπὶ Συμμάχου.

Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.

---

455 Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez.

Σ Ω Γ . . . .
tridens

Descripsit Mommsen.

---

456 Eryce.

Ε Π Ι Σ Ο / Κ Α Μ Ο Υ
Θ Ε . . . . Ρ L Ο Ν

ἐπὶ Σ[ωδ]άμου?
Θε[σμοφο]ρ[ί]ο[υ].

Cordici f. 51.

---

457 Eryce empta, nunc Panormi in museo.

Κ Ν Ι Δ Ι Ο Ν
Θ Ρ Α C Ω Ν Ο C
Ε Π Ι C Ω Κ Ρ Α

ἐπὶ Σωκρά(τευς), Θρά-
σωνος. Κνιδίων.

Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.

---

458 *a* Centuripis apud Ansaldium; *b* Messinae apud Frid. Pogwisch; *c* Tarenti; *d* Terrae novae (Gela); *e* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez; *f* Centuripis apud Ansaldium; *g* Syracusis; *h* Centuripis apud Ansaldium; *i* Panormi apud Torremuzzam; *k* Eryce; *l m* Licatae.

a in medio orbe flos Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ
b c Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ *flos*
d e f Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ *ancora*
g h i k l m Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Υ Σ

a descripsit Benndorf. Ansaldi n. 27.
b Henzenio misit Frid. Pogwisch.
c Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 272.
d Dorville Sic. p. 123 tab. *B*; inde Torrem. XVI p. 222, 28 = 235, 28 (Franz 5473), ubi Σ Ω Υ Ρ Α Τ Ε Υ Σ.
e descripsit Mommsen.
f descripsit Benndorf.
g Franz 5391 e schedis Od. Muelleri.
h Ansaldi *il Caronda* 1841 m. Ian. et *monum. di Centuripi* p. 49.
i Torrem. XV p. 236, 33 (ed. 2); inde Franz 5565.
k Cordici f. 50; inde Torrem. XVI p. 221, 15 = 233, 15 (Franz 5533).
Traditur Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ε Ȣ.
l m Cannarozzi p. 109, 55. 110, 61.
Ε Ω Ι Ρ Α . . Τ Ε Υ Ο Υ 55, Σ Ω Ι Ρ Α . . Ε Υ Ο Υ 61, ut fortasse idem sit exemplum.

Ceterum similia ac *g*—*m* exempla multa viderunt Catinae, Agrigenti, Acris, aliis locis Mommsen (n. 129) et Stephani (n. 32).

---

459 Rhegii in via Palamolla reperta.

Σ ⌃ Π Α Υ Ϙ Ο
iuxta: ΛΛΛ

Σ[ω]πά[τ]ρο[υ?

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1883 p. 521.

---

460 Tarenti.

Ω Π Α

Σ]ωπά[τρου?

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 277.

---

461 Centuripis apud Ansaldium '*rottami d'argilla*' Ans. Fortasse non est manubrium.

Γ Ε Λ Ω Ν Ο C C Ω C Ι Β Ι Ο C

Σωσίβιος Γέλωνος.

Ansaldi n. 77.
Gelo figulus supra n. 182; cf. ad n. 299.

---

462 Tarenti (*Montedoro*).

Ε Π Ι Σ Ω Σ Ι
Κ Λ Ε Υ Σ
/ Γ Ρ Ι Α Ν Ι Ο /

ἐπὶ Σωσικλεῦς,
Ἀ]γριανίο[υ.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 272.

2393 463 Eryce.

Ε Τ Ι Σ . . . Σ Ι
Κ Λ Ε Υ Ε
Λ Α Λ Ι Ο Υ

ἐ[πὶ] Σ[ω]σικλεῦς,
[Δ]αλίου.

Cordici f. 51; inde Torrem. XV 29 = 36 (Franz 5515).

---

464 Eryce.

. . . Ε Ω Ε .
Η Ε Π Λ . . .

ἐπὶ Σ]ω[σικλεῦς],
Π[ανάμου].

Cordici f. 50. — Restitutio dubia.

---

465 *a* Eryce apud Franciscum Ernandez; *b* Leontinis Romam adlata ad Brauniuni Momms. Syracusis Mvell.

Ε Π Ι Σ Ω Σ Ι
Κ Λ Ε Υ Σ
Υ Α Κ Ι Ν Θ Ι Ο Υ

ἐπὶ Σωσικλεῦς,
Ὑακινθίου.

a Torrem. XV 33 = 42 ab Ambrosio a Drepano; inde Franz 5534; idem fortasse exemplum Tardia cod. Panorm., ubi v. 1 Ε . . Σ Ω Σ Ι.

b Mommsen n. 63; e schedis Od. Muelleri Franz 5384.

---

466 Syracusis in museo.

Σ Ω Σ Ι Λ Α

Σωσίλα.

Mommsen n. 130; inde Franz 5391 *b*.

---

467 *a* Eryce; *b* Licatae rep. 1771; *c* Acris apud baronem Iudica.

caput Ε Π Ι Σ Ω
radiatum Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ

ἐπὶ Σωστράτου.

a Cordici f. 51; inde Torrem. XV 43 = 53 (Franz 5535).

b Torrem. XV 64 (ed. 2) ab Salvatore Lombardo (Franz 5489).

c Stephani n. 63 (Franz add. 5456 *b* 26), ubi v. 2 Σ Τ Ρ . . Ο Υ.

Caput radiatum unus notavit Cordicius.

---

468 *a* Tarenti (*Montedoro*); *b* Brundisii.

a Σ Ω Τ Η Ρ Ι Χ Υ *b* C Ω Τ Η Ρ Ι Χ

Σωτηρίχου.

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 272.
b descripsit Tarantini.

---

469 *a* Melitae in museo; *b c* Rhegii.

a Ϙ Η Τ Ω Ʒ *b c* Σ Ω Τ Η Ρ

a descripsit Dessau.

b c de Lorenzo *notizie degli scavi* 1886 p. 139.

---

470 Acris apud baronem Iudica.

Σ . Φ Ρ Ο Σ
. . Ο Υ

Σ[ω]φροσ[ύν]ου?

Stephani n. 94 (Franz add. 5456 *b* 55).

---

471 Tarenti (*Montedoro*).

Ε Π Ι Σ Ω Χ Α Ρ Ε Υ C
Α Γ Ρ Ι Α Ν Ι Ο Υ

ἐπὶ Σωχάρευς,
Ἀγριανίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 272.

---

472 *a b* Tarenti (*Montedoro*).

a Ε Π Ι Σ Ω *b* Ε Π Ι C Ω Χ Α Ρ Ε Υ C
Χ Α Ρ Ε Υ Σ

ἐπὶ Σωχάρευς.

a b Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 272.

---

473 Centuripis apud Ansaldium.

Σ Ω

Ansaldi n. 72.

---

474 Eryce.

Ε Π Ι Σ . . . . . Υ
Α Τ Ρ Ι Α Ν Ι Ο Υ

ἐπὶ Σ[. . . . ο]υ,
Ἀ[γ]ριανίου.

Cordici f. 50; inde Torrem. XV 23 = 27 (Franz 5536).

---

475 Eryce.

caput Ε Ι Υ Ι Τ Α
radiatum . . Μ Ε Ρ Ο Τ Ο Υ

Cordici f. 50; inde Torrem. XV 40 = 50 et Mommsen n. 64; repetiit Franz 5537.

Fort. ἐ[π]ὶ Τα[ξι]α[β]ρότου vel Τ[λαπι]α[β]ρότου.

---

476 Tarenti (*Montedoro*).

Τ Ε Ι
Χ Ε Ω Σ

Τειχέως.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 278.
Cf. tegula Regina infra n. 2400, 18.

---

477 *a* Acris apud baronem Iudica; *b* olim Agrigenti apud Raph. Politi.

Τ Ι Μ Α Ρ Α Τ Ο Υ

Τιμαράτου.

a Stephani n. 95 (Franz add. 5456 *b* 56), qui haud pauca vidit exempla.

b Avolio tab. 4, 37; inde Mommsen n. 116 et Franz 5751, 21. Traditur Ι Μ Α Ρ Α Τ Ο Υ.

---

478 *a* Syracusis apud abbatem Stella; *b* Acris apud baronem Iudica; *c* Syracusis apud Avolium.

a Ε Π Τ Ι Μ Α Σ Α Γ Ο Ρ Α Α Γ Ρ Ι Α Ν Ι Ο Υ (*sic*)
b c Ε Π Ι Τ Ι Μ Α Σ Α Γ
Ο Ρ Α
Α Γ Ρ Ι Α Ν Ι Ο Υ

ἐπὶ Τιμασαγόρα,
Ἀγριανίου.

a Mommsen n. 66 (Franz 5384 *b*).

b Stephani n. 64 (Franz add. 5456 *b* 27), ubi v. 2 Ο . Α.

c Avolio tab. 3, 25 (Franz 5751, 32), ubi versus 1. 2 sic divisi Σ Α | Γ Ο Ρ Α.

---

479 Licatae apud proxenum Francogallicum.

ἐπὶ Τιμασαγόρα, Καρνείου.

Schubring mus. Rhen. 28, 139.

---

480 *a* Tarenti; in medio orbe flos; *b* Centuripis apud Ansaldium.

a Ε Π Ι Ε Ρ Ε Ω Σ Τ Ι Μ Α Σ Α Γ Ο Ρ Α
b // Σ Ω Τ Ι Μ Α *sic*
Ι Ε Σ Α Γ Ο Ρ Α

(ἐπ') ἱε[ρ]έως Τιμασαγόρα.

a Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119 et melius 1885 p. 274.

b descripsit Benndorf. Item Ansaldi n. 44. Non videtur aliter legi posse.

---

481 *a b* Leontinis Romam perlatae ad Brauninm Momms. Syracusis Mvell.; *c* Licatae rep. a. 1779, tum apud Torremuzzam.

Ε Π Ι Τ Ι Μ Ο Δ Ι
Κ Ο Υ
Α Γ Ρ Ι Α Ν Ι Ο Υ Κ

ἐπὶ Τιμοδίκου,
Ἀγριανίου.

a b Mommsen n. 67; ex schedis Od. Muelleri Franz 5385.

c Torremuzza XV 30 (ed. 2); inde Franz 5488.

Τ Ι Μ Ο Δ Ο | Κ Ο Υ Torr.

2393 482 *a* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez; *b* Leontinis Romam ad Braunium perlata.

ΕΠΙΤΙΜΟΔΙ
ΚΟΥ
ΑΡΤΑΜΙ

ἐπὶ Τιμοδίκου,
Ἀρταμ[ιτίου.

a descripsit Mommsen (quod exhibui).
b Mommsen n. 68 (Franz 5748 *d*), ubi v. 2 ΚΟΥ, v. 3 ΑΡΤΑΜ////.

---

483 Licatae apud proxenum Francogallicum.

ἐπὶ Τιμοδάμου.

Schubring mus. Rhen. 28, 139.

---

484 Catinae in museo Biscari.

ΕΠΙΤΙΜΟ
ΘΕΟΥ
ΥΑΚΙΝΘΙΟΥ

ἐπὶ Τιμοθέου,
Ὑακινθίου.

Sestini *opusc.* p. 276 tab. n. 13; Torremuzza XV 47 = 57 (Franz 5672).
ΕΠΙΤΙΜΟ:ΕΟΥΝΗΕΥΘΙΟΥ Torr.

---

485 Tarenti.

ΤΙΜΟΘΞΟΥ
/7Ι
Υ////ΘΙΟΥ

[ἐ]πὶ Τιμοθέου,
Ὑ[ακιν]θίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 273.

---

486 Syracusis in museo.

ΕΠΙΤΙΜ
///ΥΣ

ἐπὶ Τιμ[οκράτε]υς.

Mommsen n. 72 (Franz 5385 *b*).
Mommseni supplementum incertum.

---

487 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

ΑΔ////ΟΜΙΤΞΩΞΡΞΙΠΞ

ἐπ' ἱερέως Τιμο[κρατί]δα.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 274.

---

488 Brundisii; in medio orbe flos.

ΤΙΜ,/////ΙΔΑ

Τιμ[οκρατ]ίδα.

Descripsi ex ectypo Tarantinii.
Tertia littera incerta.

---

489 Agrigenti olim apud Raph. Politi Avol., Licatae Cann.

ΕΠΙΕΡΕΩΣ
ΤΙΜΟΥΡΑΔΞ
ΑΓΓΑΝ

ἐπ' ἱερέως Τιμουρ[ρό]δ[ου,
Ἀγ[ρ]ιανίου.

Avolio tab. 4, 38; inde Mommsen n. 70 et Franz 5751, 34.
Idem exemplum, opinor, Cannarozi p. 104, 31, ubi v. 2. 3 sic: ΤΙΜΟΥΡΑΑΟ--|Α ΓΡΙΑΝΙΟΥ.

---

490 *a* Messinae apud Frid. Pogwisch; *b c* Licatae; in medio orbe flos.

in alia manubrii parte:
ΕΠΙΤΙΜΟΥΡΡΟΔΟΥΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ Τ
stella

ἐπὶ Τιμουρρόδου, Ἀρταμιτίου.

a Henzenio misit Pogwisch; descripsit Mommsen n. 65 (Franz 5619 *k*).
ΕΠΙΤΕΜΟ......Υ Momms., ΕΠΙΤΙΜ......Υ Pogw.
b c Cannarozi p. 107, 45 et 51, quod fortasse unum exemplum est.
b: ΕΠΙΤΙΜΟΓΡΟΔΟΥΑΡΤΑΜΙΤΟΙ, *c*: ΕΠΙΤΙΜΘΡΡΟΔΟΥΑΡΤΑΜΙΤΟΥ.

---

491 *a* sine loco Av. Licatae Cann.; *b* Agrigenti apud Raph. Politi.

ΕΠΙΤΙΜΟΥΡ
ΡΟΔΟΥ
ΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Τιμουρρόδου,
Πανάμου.

a Avolio tab. 3, 14; inde Mommsen n. 69 et Franz 5751, 33; eodem exemplo Cannarozi p. 109, 59.
1 ΤΙΜΟΥΡΟΥ Avol. Cann.
b Stephani n. 25.

---

492 Catinae apud Benedictinos.

ΕΠΙΕ...ΣΤ
ΙΜΟΥΡΡΟΔΟΥ

ἐπ' ἱε[ρέω]ς Τιμουρρόδου.

Ferrara *storia di Catania* p. 399, 9; melius Mommsen n. 71 (Franz 5673 *b*); idem exemplum sine dubio ex schedis Od. Muelleri Franz 5673.
1 ΕΡΙΤѵ⅃⅃ Muell.

---

493 *a* Syracusis in museo; *b* Acris apud baronem Iudica; *c* Licatae; *d* Eryce empta, nunc in museo Panormitano; *e* Panormi apud Torremuzzam; *f g* Tarenti (alterum in Montedoro rep.).

ΤΙΜΟΥΣ ·

Τιμοῦς.

a Mommsen n. 133 (Franz 5392 *e* 4 coll. add. p. 1243).
b Stephani n. 96 (Franz add. 5456 *b* 56 *b*).
c Cannarozi p. 104, 32 (ΤΙΜΟΙΣ).
d Salinas *notizie degli scavi* 1882 p. 363.
e Torrem. XVI p. 236, 35 (ed. 2); hinc Franz 5566.
f g Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 273.

---

494 *a* Syracusis in museo; *b* Licatae.

ΕΠΙΤΙΣΑΓΟΡΑ
ΔΑΛΙΟΥ

ἐπὶ Τισαγόρα,
Δαλίου.

a Mommsen n. 73 (Franz 5385 *c*).
b Cannarozi p. 101, 6 (ΤΙΣΑΤΟΥ).

---

495 Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez.

ΕΠΙΤΙΣΑΓΟ
ΡΑ
ΠΑΝΑΜΟΥ

ἐπὶ Τισαγόρα,
Πανάμου.

Descripsit Mommsen.

---

496 Syracusis in museo.

ΤΛΑ

Τλα(σ...).

Mommsen n. 134.

---

497 *a b* Tarenti (*Montedoro*).

a ΥΒΡΩΝ *b* ΥΒ

Ὕβρων.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 279.
Non dubito quin sic legenda sit nota (*b*).

---

498 Eryce.

stella *stella*
ΦΑΛΑΡΥΣ
stella *stella*

Φάλαρ[ι]ς?

Cordici f. 50; inde Torrem. XVI p. 221, 19 = 234, 19 (Franz 5538).

2393 499 Centuripis apud Ansaldium.

ΦΑΝΙΑ

Φανία.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 35.

---

500 Messinae apud Frid. Pogwisch.

corona ΔΑΛΙΟΥ
oleagina ΦΙΛΑΙΝΙΟΥ

Δαλίου,
Φιλαινίου.

Mommsen n. 74 (Franz 5619*l*).

---

501 Catinae in museo Biscari.

ΦΙΛΑΙΗΙΟΥ
ΠΑΝΑΜΟΥ

Φιλαινίου,
Πανάμου.

Mommsen n. 75 (Franz 5674); Torrem. XV 4 (ed. 2).

---

502 Tarenti ad S. Luciam.

ΦΙ/ΑΙ//ΙΟΥ
caduceus
Π///ΓΙΤΝΥΟΥ

Φι[λ]αι[ν]ίου,
Π[εδα]γειτνύου.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118, 1885 p. 273.
1 ΦΙ/ΑΙΘΙΟΥ 1884.

---

503 Syracusis in museo.

//ΑΙΝΙΟΥ
ΣΜΙΝΘΙΟΥ

Φιλ]αινίου,
Σμινθίου.

Mommsen n. 49 (Franz 5377); Stephani n. 49 (Franz add. p. 1243).
1 ΝΕΑΙΝΙΟΥ Momms.

---

504 Eryce.

. . . . . . Ρ
ΦΙΛΑΙΝΙΟΥ

. . . . ου]. Φιλαινίου.

Cordici f. 51; inde Torrem. XVI p. 221, 21 = 234, 21 (Franz 5539).

---

505 *a* Catinae apud Benedictinos; *b c* Centuripis apud Ansaldium; *d* Acris apud baronem Iudica.

ΦΙΛΑΙΝΙΟΥ

Φιλαινίου.

a Mommsen n. 131; adhibitis Od. Moelleri schedis Franz 5674; habet Ferrara *storia di Catania* 399, 17.
b c descripsit Benndorf. Ansaldi n. 37.
d Stephani n. 97 (Franz add. 5156*b* 57).

---

506 Tarenti (*Montedoro*).

///ΦΙΛΙΠΠ//
///ΑΞΑΔΡ// *sic*
///ΔΙΟΝ

ἐπὶ] Φιλίππ[ου, 'Αν]αξ-
ά(ν)δρ[ου. Κι]ίδιον.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 276.
Cf. Dumont p. 226, 503*a*.

---

507 Tarenti (*Montedoro*).

//////ΛΙΠ
ΠΟ//ΑΡ
ΜΟ//Α/
/ΗΣΚ////

ἐπὶ Φι]λίππο[υ Χ]αρμο-
[κρ]ά[τ]ης. Κ[ιίδιον.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 276.
Cf. Dumont p. 227, 505 sq.

---

508 Tarenti (*Montedoro*).

ΦΙΛΙΠΠ//
ΠΑΝΑΜ//

Φιλίππ[ου,
Πανάμ[ου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 273.

---

509 *a* Syracusis in museo; *b* Licatae.

ΕΠΙΦΙΛΟΔΑ
ΜΟΥ
ΑΓΡΓ//ΙΙΟΥ

ἐπὶ Φιλοδάμου,
'Αγρ[ιανί]ου.

a Mommsen n. 76 (Franz 5385*d*), quod exemplum exhibui.
b Cannarozi p. 102, 13, ubi v. 3 ΑΓΡΥ ΑΛΝΙΟΥ.
a et *b* fort. non diversa.

---

510 Licatae.

ΦΙΛΟΣΤΕ
ΦΑΝΟΥ

Φιλοστεφάνου.

Torrem. XVI p. 235, 30 (ed. 2) ab Salvatore Lombardo; inde Franz 5490.

---

511 Tarenti ad S. Luciam.

ΦΙΛΟ

Φιλο . . . . .

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119, 1885 p. 279, 163.

---

512 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

Δ/ΝΩΛΙΦ-/-·ΞΙΠΞ

ἐπ' ἱερέ[ω]ς Φιλων[ί]δ[α.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 274.

---

513 Tarenti.

Φ//////////Α

Φ[ιλωνίδ]α?

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 273.

---

514 Panormi in museo, fabricae non Rhodiae.

ΩΛΙΦ

Φιλω(ν . . .

Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.

---

515 Centuripis apud Ansaldium.

ΕΠΙ
ΦΙΛΙΑ
Φ

ἐπὶ Φιλ . . .

Ansaldi n. 71.

---

516 Tarenti ad S. Luciam.

ΦΙΛ///////
//////////

Φιλ . . .

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 273.

---

517 Acris apud baronem Iudica; 'litterae non πρότυποι, sed ἔκτυποι' Steph.

ΧΑΡΙΞ

Χαριξ[εν . . .

Stephani p. 25*c* (Franz add. 5456*b* 59).
Χαριξενίδης ἀστυνόμος in Cnidiis, cf. Becker Fleckeis. ann. suppl. vol. V 511, 57.

---

518 Panormi in museo, fabricae non Rhodiae.

ΞΜϘΑΧ

Χαρμ(. . .

Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.

---

519 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

ΕΠΙΕΡΕΩΣΧΑΡΜΟ///ΥΣ

ἐπ' ἱερέως Χαρμο[κλε]ῦς.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 274.

2393 520 Tarenti ad S. Luciam.

ΕΠΙΧΑΡ
ΟΚΛΕΥΣ

ἐπὶ Χαρ[ι]κλεῦς.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118.

---

521 *a b* Tarenti (*Montedoro*).

ΧΡΗΣΙΜΟΥ

Χρησίμου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 273.

---

522 Acris apud baronem Iudica; in medio orbe flos.

.....ΝΩΟΣΙΕΡΕΥΣΑΣ⁻ΥΜΗΚΗΣ

Stephani n. 65 (Franz add. 5456 *b* 28).
Non expedio; Ἀστυμήδευς eponymus Dumont. p. 87, 80.

---

523 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe caput radiatum.

Ο /// Ω Ε /// Ι //// Π Ε

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 267.

---

524 Licatae.

ΕΠΙΡΑΙΝ.....
........ΛΑ
.......ΑΡΝΥ

Cannarozi p. 102, 11.

---

525 Tarenti (*Montedoro*).

///// ΡΟΙΟΥ
clava
//// ΔΡΟΥ

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 277.
Prius nomen ([- - β]ρό[τ]ου? [Τιμουχ]ρό[δ]ου?) eponymi, alterum figuli ([Μενάν]δρου?).

---

526 Licatae.

Ε.. ...ΡΑ
...ΤΟΥ...
ΑΓΡΙΑΝΙΟΥ

. . . .
Ἀγριανίου.

Cannarozi p. 101, 3. Fortasse ἐ[πὶ ... κ]ρατευ[ς].

---

527 Licatae; titulus per orbem scriptus.

...ΝΑΤΕΥΣΔΑΛΙΟΥ

[ἐπὶ ... κρ]άτευς, Δα[λί]ου.

Cannarozi p. 107, 47.

---

528 Tarenti (*Montedoro*).

ΔΑΛΙΟΥ

Δαλίου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 275.

---

529 Syracusis in museo.

ΝΑ
Stern. | Ο ϕ ΟΡΙΟΥ

Mommsen n. 79 (Franz 5392 *c* 1).

---

530 Syracusis in museo.

/////
ΟΣ
Stern. | Ο ϕ ΟΡΙΟΥ

Mommsen n. 80 (Franz 5392 *c* 2); Stephani n. 9, qui v. 3 legit ΘΕ....ΡΙΟΥ.

---

531 Catinae apud Benedictinos.

ΝΡΑΝΤ
Ster. | Μ Ο ϕ Ο Ρ Ι ..

Mommsen n. 78 (Franz 5675 *b*).

---

532 Eryce.

ΕΠ....
ΕΟ...
ΘΕ...ΟΡΙΟΥ

ἐπ[ὶ ....
Θε[σμοφ]ορίου.

Cordici f. 51.

---

533 Eryce.

Ε....Λ
ΤΟΣ
ΘΓ....ΟΡΙΟΥ

ἐ[πὶ ....
Θ[εσμοφ]ορίου.

Cordici f. 51. Fortasse non diversum a n. 532.

---

534 Centuripis apud Ansaldium.

ΚΑΡΝΕΟΥ
ΛΓΑΙΙΙΑ

Καρνείου.
....ία.

Descripsit Benndorf. Ansaldi n. 42, qui v. 2 omisit.
Nota I O litteras inversas (O).

---

535 Licatae.

ΓΑΒΟΜ
ΠΑΝΑΜΟΥ

. . . .
Πανάμου.

Cannarozi p. 101, 2.

---

536 Acris apud baronem Iudica.

.......ΤΟΥ
ΠΑΝΑΜΟΥ

....του,
Πανάμου.

Stephani n. 35.

---

537 Tarenti (*Montedoro*).

ΠΑΝΑΜ///
ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Πανάμ[ου] δευτέρου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 275.

---

538 Tarenti.

/////ΡΟΥ
ΠΑΝΑΜΟΥ

δευτέ]ρου
Πανάμου.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 118, 1885 p. 275.

---

539 Licatae.

ΒΗΙΑΙΑΝΙΟΥ
ΠΟΣΜΙΝΟΙΟΥ

ἐπ]ὶ ......,
Σμιν[θ]ίου.

Cannarozi p. 102, 14.

---

540 Syracusis apud abbatem Stella.

ΕΠ....ΤΕΙ//
ΕΜΙΝΘΙΟΥ

ἐπ[ὶ .....,
[Σ]μινθίου.

Mommsen n. 82 (Franz 5392 *d* 1). Fortasse ἐπ' [Ἀρισ]τεί[δα.

2393 541 Syracusis in museo.

Σ Μ Ι Ν Θ Ι Ο Υ
sic
Σμινθίου.

Mommsen n. 77 (Franz 5392 b); Stephani n. 11. Idem exemplum, ut putat Mommsenus, ed. Avolio tab. 3, 35 sic:

..Μ Ι Ν Θ Ι Ο Υ Ν

---

542 Eryce.

a Ε Υ . . . .
Ε Π Ι Κ Α . .
Υ . . . . .
Υ Α . . . Υ Ε

b Ε . . . . Κ Α
Ε Ι . Α . .
Υ . . . . . .
Υ Α . . Ν Θ Ι Ο Υ

Cordici f. 51. Videntur duo unius tituli apographa esse; apparet nihil nisi Ὑα[κι]ν[θ]ίου.

---

543 Catinae.

Ε Π Ο Ι
Υ Α Κ Ι Ν Θ Ι Ο Υ
ἐπ[ὶ . . . . .]ι[υ,
Ὑακινθίου.

Franz 5675 e schedis Od. Muelleri.

---

544 Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Ernandez.

Ε Π - - - Τ Ο Υ Υ Α Κ Ι Ν Θ Ι Ο Υ
ἐπ[ὶ . . . . .]του, Ὑακινθίου.

Descripsit Mommsen.

---

545 Acris apud baronem Iudica; in medio orbe flos.

. . . . Α Κ Ι Ν Θ Υ Ο Υ (*sic*)
. . . . Ὑ]ακινθ[ί]ου.

Stephani n. 66 (Franz add. 5456 b 32).

---

546 Tarenti (*Montedoro*).

Υ Α Κ Ι Ν Θ Ι *sic*
Ὑακινθί(ου).

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 275.

---

547 Tarenti (*Montedoro*).

////////// Α Γ Η Σ
Κ Λ Ε Υ Σ

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 279.

---

548 Licatae.

Λ Γ Ο Ρ Γ Ι Λ

Avolio tab. 3, 12; inde Franz 5751, 11.

---

549 Brundisii.

Α Ι Ο Π Ο Ν Ι

Descripsit Tarantini.

---

550 Romae e monte Testaceo.

| Ι Ν Π Ο C |

Dressel *ann. dell' inst.* 1878 p. 182. Cf. n. 563.

---

551 Eryce.

Ν Ρ Α . . . Τ Ο

Cordici f. 50.

---

552 Tarenti (*Montedoro*).

stella
///// Α Σ

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 274.

---

553 Eryce.

stella
Α Σ . . . . .
stella
Ἀ[ριστάρχου?

Cordici f. 51.

---

554 Tarenti (*Montedoro*).

a ////// Ε Ν Ε Υ   *b* Ε Ν Ο

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 274; *b* id. ibid. 1885 p. 278.
Fortasse [Εὐξ]ένου, cf. supra n. 257.

---

555 Eryce.

racemus . . Ε Π Ω Κ Ο Υ
. . . . Ρ Α

Cordici f. 51.

---

556 Tarenti (*Montedoro*).

Θ Ε Λ Υ

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 278.

---

557 Rhegii in via Palamolla reperta, nunc in museo.

Ι Χ Ρ Υ Σ
ἐπ]ὶ Χρυσ . . . ?

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1883 p. 521.

---

558 Acris apud baronem Iudica.

. . . . . .
Κ Λ Ε Ι Δ Α
Ἡρα]κλείδα?

Iudica *antich.* tab. 6, 15 (Franz 5447); Stephani n. 44.

---

559 Eryce.

Κ Ο Ι Μ Ι Φ . .
Ι Α . . . .

Cordici f. 51.

---

560 Licatae; in medio orbe flos.

/// Κ Ρ Α Τ Ε Ι Σ

Cannarozi p. 107, 48 et 50 (Κ Ρ Α Τ Ε Υ . .). Fortasse [Ἱππο]κράτευς.

---

561 Tarenti (*Montedoro*); in medio orbe flos.

///////// Λ Ω Ν

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 275.

---

562 Tarenti (*Montedoro*).

Μ Λ Δ

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 268. Fortasse Δαμ . . . .

---

563 Tarenti.

Ν Π Ο

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 280. Cf. n. 550.

---

564 Tarenti ad S. Luciam.

Ο ////// Λ Ο
Τ Ο Υ
//// Ο Υ
. . . . δ]ότου?
. . . . ου.

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 274.

---

565 Eryce.

Ο Ν Ι Ш Ш . Σ

Tardia cod. Panorm.

2393 566 Acris apud baronem Iudica; in medio orbe flos.

.....Ο Ξ Ε Ν Ο Υ....

Stephani n. 74 (Franz add. 5456*b* 40).

---

567 Tarenti; in medio orbe uva.

Π Ε Ρ

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 279.

---

568 Tarenti; titulus per orbem scriptus.

////// Σ Τ Ο Υ

'Αρ]ιστου?

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 276.

---

569 Tarenti ad S. Luciam.

Τ Ε Ο Ν

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 278.

---

570 Marsalae in villa Lipari.

Τ Ι Μ Α
caduceus

Descripsi. Est genuina.

---

571 Panormi in museo, non Rhodiae fabricae.

a Τ Ι Ν Θ *b* Θ Ν Ι Τ

Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.

---

572 Panormi in museo, non Rhodiae fabricae.

Ε Ϙ

Salinas l. s. p. 329.

---

573 Licatae.

Ω Κ Ι Α Μ ....

Cannarozi p. 105, 39.

---

574 Tarenti ad S. Luciam.

// Ω Ν Ι Ο Υ

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 279, qui duas litteras periisse testatur.

---

575 *a* Tarenti ad S. Luciam; *b* Eryce.

a ///// Ω Ν Ο C *b* ... Ω Ν Ο

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 279.
b Cordici f. 50. — [Νίκ]ωνος?

---

576 Centoripis apud Ansaldium.

Ω F I C I

Ansaldi n. 73.

---

577 *a* Acris apud baronem Iudica; *b* Eryce reperta, tum Drepani apud comitem Fernandez.

a Ν Ο Ι Ρ Α Π *b* Π Α Ρ

Πάριον.

a Stephani n. 98 (Franz add. 5456*b* 58).
b descripsit Mommsen.

---

578 *a b c d e* Tarenti ad S. Luciam.

Α

a Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119.
b c d e id. ibid. 1885 p. 280.

---

579 Tarenti (*Montedoro*).

Α̅

i. e. Ar..?

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119.

---

580 Tarenti (*Montedoro*).

Α Μ

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 279.

---

581 Tarenti (*Montedoro*).

Ν Α

i. e. 'Αν..

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 277.

---

582 *a b* Tarenti ad S. Luciam.

Α *caduceus*

a b Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 278.

---

583 Tarenti in fundo Miraglia.

Α Ι

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119, 1885 p. 277, 150.

---

584 Panormi in museo, fabricae non Rhodiae.

Α ɸ

Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.

---

585 Panormi in museo, fabricae non Rhodiae.

Β Ο

Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.

---

586 Tarenti prope locum q. d. *la Penna*.

ΓΑ

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119, 1885 p. 279, 171.

---

587 Tarenti (*Montedoro*).

ΓΑΕ

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 279.

---

588 *a—i* Tarenti ad S. Luciam; *k* Rhegii in via Palamolla.

Δ

a b c Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119.
d—i id. ibid. 1885 p. 280.
k de Lorenzo ibid. 1883 p. 521.

---

589 *a* Panormi in museo, fabricae non Rhodiae; *b* Rhegii in colle S. Salvatoris reperta.

a Δ Ι

b Δ Ι *haec syllaba bis scripta*

a Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.
b de Lorenzo ibid. 1883 p. 354.

---

590 Tarenti in Peripato.

Η

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 280.

---

591 Tarenti ad S. Luciam.

Η F

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 279.

---

592 Rhegii in via Palamolla reperta.

Ι Β

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1883 p. 521.

---

593 Rhegii in collectione Moschella.

Ι Σ

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1884 p. 286.

---

594 *a* Acris apud baronem Iudica; *b* Centoripis apud Ansaldium.

Ι ɸ

a Stephani n. 82 (Franz 5456*b* 46).
b descripsit Benndorf. Ansaldi n. 33.

2393 595 Acris apud baronem Iudica.

K

Stephani p. 25 *b* (Franz add. 5456 *b* 64).

---

596 Tarenti (*Montedoro*).

Λ

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 280.

---

597 Panormi in museo, fabricae non Rhodiae.

Λ E

Salinas *notizie degli scavi* 1884 p. 329.

---

598 *a b c d* Tarenti ad S. Luciam.

M

a Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119.
b c d id. ibid. 1885 p. 280.

---

599 *a* Tarenti in fundo Miraglia; *b* Tarenti; *c* Acris apud baronem Iudica.

a M A *caduceus* *b* M A *c* M

a Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119.
b Viola ibid. 1885 p. 279.
c Stephani n. 25 *d* (Franz add. 5456 *b* 62).

---

600 Acris apud baronem Iudica.

M E

Stephani n. 87 (Franz add. 5456 *b* 49).

---

601 Tarenti.

N

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119.

---

602 Acris apud baronem Iudica.

N A

Stephani n. 89 (Franz add. 5456 *b* 51).

---

603 Tarenti in Peripato.

Π

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 279.

---

604 *a b* Tarenti.

Π

i. e. Πλ..?

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 280.

---

605 Rhegii.

Σ

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 325.

---

606 Tarenti.

Σ <

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 280.

---

607 *a* Tarenti in Peripato; *b* ibid. ad S. Luciam.

a Σ Ω *b* Ω ⊃

a b Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 280.

---

608 Tarenti.

Y

Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 280.

---

609 *a* Tarenti in Peripato; *b* Tarenti ad S. Luciam.

a Φ *b* Φ

a Viola *notizie degli scavi* 1885 p. 280.
b idem ibid. 1884 p. 119.

---

610 Tarenti (*Montedoro*).

Φ I

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 119, 1885 p. 279, 166.

II. TEGVLAE.

A. *SICVLAE.*

1. *Messanae.*

2394 1 *a c d sotto il forte Gonzaga in contrada Cammari si scoprirono sarcofaghi costruiti di grossi mattoni con bolli; b e* incerto urbis loco MVELL.; *e* in museo MOMMS.

a nel taglio d' uno de' lati lunghi

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ

nel lato opposto

Ρ Α

b Λ Ο Π Α Α

c d Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ο Σ

in altera hoc nomen bis scriptum

e Ι Ε Ρ Α

a c d Salinas *notizie degli scavi* 1886 p. 461.
b Franz 5622, 2 ab Odofredo Mueller.
e descripsit Mommsen; idem fortasse exemplum Franz 5622, 3 ab Odofredo Mueller.
Ἀπόλλωνος ἱερά vel ἱερὰ Ἀπόλλωνος.

---

2 *a b sotto il forte Gonzaga*, cf. ad n. 1; *c* Catinae; *d* Mylis in vase(?); *e* in museo MOMMS. incerto urbis loco MVELL.; *f* Neapoli in museo Santangelo, litteris cavis.

a b c d Μ Α Μ Ε Ρ Τ Ι Ν Ω Ν

e /// Μ Ε Ρ Τ Ι Ν Ο Υ Μ

f Μ Α Μ Ε Ρ/

a b Salinas *notizie degli scavi* 1886 p. 461.
c de Amico Cat. illustr. III 279; inde Torremuzza Sic. XIV p. 220, 5 = 232, 5 (Franz 5679).
d Gualterus 320 (ed. 2); inde Torrem. XVI 222, 13 = 233, 13 (Franz 5614).
e Franz 5622, 1 ab Odofredo Mueller; idem opinor exemplum in museo descripsit Mommsen sic /ΡΤΙΝΟΥΜ. Recepi haec quamvis non Graeca.
f descripsi.
Μαμερτίνων.

---

3 *sotto il forte Gonzaga*, cf. ad n. 1.

Ε Ρ Ω

Salinas *notizie degli scavi* 1886 p. 461.

2394 4 *sotto il forte Gonzaga*, cf. ad n. 1.

Ν Ε Ι Η Σ

Salinas *notizie degli scavi* 1886 p. 461.

2. *Tyndaridis, Haluntii, Cephaloedii, Soluntí.*

2395 1 Haluntii reperta, tum Panormi in museo dono Iosephi Crisafi; litterae graphio incisae.

Β Α Ε Η Λ Η Ε

Salinas *notizie degli scavi* 1880 p. 195, qui dicit aetatis esse Byzantinae.
Βασήλης i. e. Βασίλ(ε)ς.

2 Neti in museo baronis Astuto; videtur tegula huc pertinere, cf. n. 4.

Λ Ι Ο Φ Α Ϛ
Ν Τ Ͻ Ͻ Ͻ

Avolio *fatture di argilla* tab. 2, 6 coll. p. 57.
Δ]ιοφάντου ....
Si licet coniecturam periclitari, ut in Theosami tegula (infra n. 3) delphini insigne est impressum, sic in hac fortasse litteris notatum insigne bovis (βοῦ[ς]).

3 Cephaloedii apud baronissam Mandralisca; in delphini imagine scriptum:

Θ Ε Ο Σ Α Μ Ο Σ

Θεόσαμος.

Descripsit Mommsen.

4 *a* Tyndari Panormum translata in museum; *b* Neti in museo baronis Astuto.

Π Ο Λ Υ Ϲ Τ Ρ Α Τ Ο Ϲ (sic ... sic)

Πολύστρατος.

a descripsit Mommsen.
b Avolio *fatture di argilla* tab. 2, 3 coll. p. 57, qui tradit Ρ formam; Ϲ et Ϲ sic in utroque exemplo.

5 Neti in museo baronis Astuto, cf. ad n. 2.

Ϲ Ι Ν Ω Μ Ο Λ

Avolio *fatture di argilla* tab. 2, 8 coll. p. 57.
Nomen incertum, vix fuit Σίμωνος; facilius transpositis litteris crediderim Σωσῖνος, cf. n. 6.

2395 6 *a* Cephaloedii apud baronissam Mandralisca; *b* Solunti recens reperta Avol. (1829).

Σ Ω Σ Ι Ν Ο Σ

Σωσῖνος.

a descripsit Mommsen Σ Ω Σ Ι Ν Ο Σ, fortasse recte, cf. infra Regina tegula n. 17.
b Avolio tab. 1, 6 coll. p. 31, cui dedit Augustinus Gallus; hinc Franz 5577*b*.
Σ Ο Σ Ι Ν Ο Σ Avolio.

7 Cephaloedii apud baronissam Mandralisca.

|Δ Ν Ι Ε|

Descripsit Mommsen.

3. *Tauromenii.*

2396 1 *a* apud custodem theatri; *b* in domo Io. Baptistae la Caniola.

a *in latere sinistro:*

in dextro:

b Δ Α Μ Ο Σ Ι Α

a descripsi.
b Dorville Sicul. p. 575, 5; Franz 5646.
Lege δαμόσια potius quam δαμοσίᾳ.

2 Apud custodem theatri; in latere:

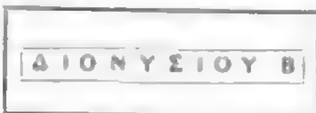

Descripsimus Mommsen et ego.
Διονυσίου β'.

3 In theatro inventa.

Ε Ρ Μ Α Η Ρ Α Κ /

Descripsit Friedlaender apud Franzium add. p. 1250 ad n. 5648. Non diversa videtur quam habet Dorville Sic. p. 575, 3 (inde Torremuzza Sic. VII 17 = 18 et Franz 5648), ubi sic: ΕΡΜΑΗΡΑΚΛΕΟϹ.
Comparari possunt fortasse tegulae Messanenses supra n. 2394, 1; legendum Ἑρμᾶ, Ἡρακλέος.

4. *Centuriparum.*

2397 1 Apud Philippum Ansaldi.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Λ Α Χ Ο Υ

Ἀριστο(υ)λάχου.

Ansaldi monum. p. 52, 80.

2 Apud eundem.

Α Ρ Τ Ε Μ Ω Ν Σ //
Ε Π Ι Σ Κ Ε Α Σ Τ Ι ///

Stella *giorn. di scienze* cat. LXI (1838) n. 181; Ansaldi p. 50.
Legendum puto Ἀρτέμω[νος]· ἐπισκε(υ)αστ[ικόν].

3 *a b* apud eundem.

Ι Ε Ρ Α Κ Ο Σ

Ἱέρακος.

a b Ansaldi p. 52, 81. 82.
ΕΡΑ|ΚΟΣ n. 81.

4 Apud eundem.

Π Ω Ν Θ Κ Ρ Α Τ . . .

Ansaldi p. 50. — Fortasse Π(υ)θ(ο)κράτ[ους].

5 Apud eundem.

. . . Ι Ο Μ Υ Ω Σ

Stella *giorn. di scienze* cat. LXI (1838) n. 181; Ansaldi p. 50.

5. *Erycis montis.*

2398 1 Eryce Tard. in domo Antonii Cordici non ita pridem inventa Gvalt.

Α Ι Σ Χ Ρ Ι Ω Ν

Αἰσχρίων.

Gualterus 261 = 153; Tardia cod. Panorm. Qq C 17*a* (Torremuzza XVI 27; hinc Franz 5505).
Α forma apud Gualt.

2 Drepani apud comitem Ernandes.

Α Ρ Ι Σ Τ Α Ρ Χ Ο Σ

Ἀρίσταρχος.

Descripsit Mommsen.

2398 3 Monte S. Iuliani apud sacerdotem Castronuovo.

Δ Α Μ Α Ρ Χ Ο Υ

Δαμάρχου.

Descripsi.

---

4 Drepani apud comitem Ernandez.

× |Ο Υ Ι Ν Τ Ο|

Descripsit Mommsen.

---

5 Apud eundem.

:: Φ Α Ν Ο Σ

Descripsit Mommsen. Lege [Στ]έφανος vel ...στ]έφανος.

6. *Siculae reliquae.*

2399 1 Syracusis apud Caesarem comitem Caietanum Torr.

Α Ρ Τ Ε Μ Υ Δ Ω Ρ Ο Υ C Ι Δ Η Τ Ο Υ

Ἀρτεμ[ι]δώρου Σιδήτου.

(Caesar Caietanus) in *memorie per servire alla storia letter. di Sicilia* (1756) I 2 p. 16; Torremuzza Sic. XVI p. 219 = 232; inde Franz 5389.

2399 2 Alcami *a* in imbrice mihi donato GVALT.; *b* apud Io. Baptistam Barancam pharmacopolam.

Є Υ Τ Υ Χ Η

Εὐτύχη[ς?

a Gualterus 17 (ed. 2); inde Torrem. Sic. XVI 220, 11 = 233, 11; Franz 5549.
b Gualterus 264 = 324.
Ε Υ Τ Υ Χ Η ed. 2, Τ Υ Χ Η ed. 1.
Fortasse non duo sunt exempla, sed unum.

---

3 Acris apud baronem Giudica.

(Φ Ε)

Schubring annal. Fleckeis. suppl. vol. IV (1867) tab. n. 4.

B. *ITALIAE.*

1. *Regii.*

2400 1 in porta reperta, nunc in museo.

Α Ρ Χ Ε Δ Α Μ Ο Υ

Ἀρχεδάμου.

Descripsi. De Lorenzo *la Zàgara* a. XIV (1882) n. 11 p. 169; Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 403.

---

2 In museo.

|Ν Α Ι Τ Α Ρ Γ

Γρατιαν[οῦ.

De Lorenzo *la Zàgara* 1882 n. 11 p. 169; Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 403.
Γ Ρ Α Τ Ι Α Ν Lor.

---

3 In museo.

Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Ε Ο Σ

Ἐπικράτεος.

Politi *cronaca di Reggio* (1613), quem librum ego non vidi; de Lorenzo *la Zàgara* 1882 n. 11 p. 169.

---

4 In colle S. Salvatoris reperta.

Η Ρ Α Κ Λ Η Τ Ο Σ

Ἡράκλητος.

De Lorenzo *la Zàgara* l. s. p. 169; Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 403.

---

5 In urbe reperta.

///Λ Ι Κ Ρ Α Τ Η Σ

Καλ]λικράτης.

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1886 p. 61.

---

6 In urbe reperta.

Λ Ε Κ Α Δ Ο Υ

De Lorenzo *la Zàgara* 1882 n. 11 p. 169. Nomen non intellego.

---

7 Complures tegulae.

Μ Α Μ Ε Ρ Τ Ι Ν Ο Υ Μ

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 326, qui unius tegulae tribus lateribus idem inscriptum testatur. — Cf. ad n. 2394, 2.

---

8 In museo.

Μ Ε Γ Ι Σ Τ Ε Α
Ε Π Ι Ο Ν Α Σ Ο Υ
Ε Π Ι Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ Ο Υ

Μεγιστέα.
ἐπὶ Ὀνάσου,
ἐπὶ Ἀρτεμιδώρου.

De Lorenzo *la Zàgara* a. XIV (1882) n. 11 p. 169; Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 403.

---

9 *a* Neapoli in museo Santangelo, litteris cavis; *b* sqq. multae tegulae Regii repertae in colle S. Salvatoris, una in collectione Moschellae.

Μ Ε Μ Ν Ο Ν Ο Σ

Μέμνονος.

a descripsimus Dressel et ego.
b sqq. de Lorenzo *notizie degli scavi* 1883 p. 354, 1884 p. 286 teg. Moschellae ///Μ Ν Ο Ν Ο Σ.

---

10 *a b* Regii repertae.

Ν Ι Κ Ι Α

Νικία.

a de Lorenzo *la Zàgara* a. XIV (1882) n. 11 p. 169, ubi Ν Ι Κ litterae ligatae.
b de Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 86, ubi //Κ Ι Α.

---

11 In muro ad portam Chrysaphii.

Ν Ι Κ Ο Σ Τ Ε Α Τ Ο Υ

Νικοστ[ρ]άτου.

Gualterus 290 = 360; inde Franz 5765.

---

12 In urbe ipsa reperta.

Ο Ν Υ C Ο //
Ν Ι Κ Ω Ν Ο C

Ὀνάσο[υ].
Νίκωνος.

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 326. Ὀνάσου nomen n. 8; cf. etiam 2393, 575.

2400 13 imbrex mutilus repertus Meliti in vico prope Regium sito, tum Regii in museo.

ΠΕΡΚΩΝΙΩ/

De Lorenzo *la Zàgara* a. XIV (1882) n. 11 p. 169; Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 403.
Quid nominis sit non video.

---

14 *a* Messanae in via nova s. Austriaca in D. Io. Baptistae Florentinorum ruderibus a. 1623 reperta; *b* sqq. Regii repertae complures.

ΡΗΓΙΝΩΝΟΡΘΩΝ
Ῥηγίνων ὀρθῶν.

a Gualterus 6 (ed. 2); inde Torrem. XVI 220, 10 = 233, 10; Franz 5619. — Traditur ΕΓΙΝΩΝ.

b sqq. de Lorenzo *la Zàgara* XIV (1882) n. 11 p. 170 et *notizie degli scavi* 1883 p. 521, qui in una sic scriptum invenit: ///ΝΟΝΟΡΘΟΝ vel ϱΗΓΙΝΟΝΟΡΘΟΝ i. e. Ῥηγίνον ὀρθόν.

Nescio intellegam *tegulas vere Reginas* an *tegulas rectas* (opp. *imbrices*); prius commendatur tegula urbana apud Marinium *arval.* p. 667, sic descriptam a Dresselio: *Myrtili Domitiae P. f. Luc(illae) doliar(e) veru(m)*, quam mecum communicavit Mommsen.

---

15 *a* Regii ad D. Mariam de Melisa; *b* Neapoli in museo Santangelo; *c* Regii apud equitem Bolano; *d* complures in museo; *e* in museo; *f* reperta Regii in cisterna Conservatorii S. Caietani, tum in museo.

abcd ΡΗΓΙΝΩΝ vel ΡΗΓΙΝΩΝ
e ΡΗΓΙΝ
f Η

a Gualterus 361 (ed. 2); inde Franz 5764.
b descripsi.
c descripsi sic |ΗΓΙΝΩΝ.
d de Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 86.
e Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 403.
f de Lorenzo *la Zàgara* a. XIV (1882) n. 11 p. 169; Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 403.

---

16 Regii in museo.

CYΡΟΥ
Σύρου.

Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 403.

---

17 *a b* Regii repertae in sepulcreto.

a ΣΩΣΙΝΟΣ
b ΣΩΣΗΝΟΣ

a b de Lorenzo *notizie degli scavi* 1884 p. 282.
Σωτῆρος? cf. supra n. 2395, 6.

---

18 Regii reperta.

ΝΩΞΧΙΞΤ

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1886 p. 441.
Vix τεχνῶν est, cf. n. 2393, 476.

2400 19 *a b* in museo.

ΦΙΝΤΙΑ
Φιντία.

a de Lorenzo *la Zàgara* a. XIV (1882) n. 11 p. 169.
b idem *notizie degli scavi* 1885 p. 326.

---

20 In museo, reperta in loco q. d. *il Calopinace.*

. . . ΙΒΙΟΥ
Ε///ΙΑΛΙΔΑ

De Lorenzo *la Zàgara* a. XIV (1882) n. 11 p. 169; Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 403.
1 . . . ΒΙΟΥ et 2 . . . ΤΑΛΙΔΑ Lor.

---

21 In museo.

ΗΙΛΛΕΙΔΑ

De Lorenzo *la Zàgara* 1882 n. 11 p. 169.
Nomen non expedio, vix fuit Ἡρακλείδα.

---

22 Tegula mutila.

ϽΝΟΧ

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1883 p. 521.

---

23 Regii reperta.

/// ϟ Ϙ Λ / ///

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1886 p. 63.

---

24 Regii reperta.

/// / Κ

De Lorenzo l. s.

---

25 Reperta in colle S. Salvatoris.

. . . . ΥΣ

De Lorenzo *la Zàgara* 1882 n. 11 p. 169.

---

26 Regii.

ΦΑΝΟΥ

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 326.
Vix idem homo est qui in tegula Erycina supra n. 2398, 5.

---

27 Regii.

Φ

De Lorenzo l. s.

---

2. *Locrorum.*

2401 1 *a* Locris reperta; *b* Locris Regiam translata in museum.

a ΓΝΑΘΙΣ   *b* //ΝΑΘΚ
Γνᾶθις.

a Ant. Capialbi *ruine di Locri del Duca di Luynes voltate in italiano con iscrizioni Locresi* (1849) p. 36.
b de Lorenzo *la Zàgara* 1882 n. 11 p. 169; Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 404.

2401 2 Locris Regiam translata in museum.

//ΝΑΘΙΟΣ
Γνάθιος.

De Lorenzo *la Zàgara* 1882 n. 11 p. 169; Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 404.

---

3 Locris reperta.

ΔΙΟΣ
Διός.

Ant. Capialbi *ruine di Locri* p. 36.

---

4 *a b* imbrices duo Locris reperti, nunc Regii in museo.

ΚΟΛΗΒΑ

a de Lorenzo *la Zàgara* 1882 n. 11 p. 169.
b de Lorenzo l. s.; Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 403.
ΚΟΛΙΒΑ Barn., fort. ΙΒ scriptum fuit. — Καλήβας vel Κολίβας videtur nomen barbarum.

---

3. *Vibonis.*

2402 1 Monteleone apud Franciscum Paschalem Cordopatri.

ΞΙΗΙΤϘΟ

Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 395. — Videtur Messapica.

---

2 Apud eundem.

ΠΟΝΤΙΟΥ
Ποντίου.

Barnabei l. s.

---

3 *a* apud eundem; *b* Tirioli reperta.

a ΤΡΕΒΙΟΥΠ/Ρ·/ΝΝΙΟΥ
b ΥΟΙΝΝΞΧΡΞΠΥΟΙΒΞΡΤ
Τρεβίου Περεννίου.

a Barnabei l. s.
b Fiorelli *notizie degli scavi* 1883 p. 141.
Trebius praenomen reperitur aliquotiens in titulis Latinis Italiae inferioris, cf. Mommsen CIL X p. 1088.

---

4 Monteleone apud Cordopatrium.

ΟΒΟΥΛΟ

Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 395. Tamquam lucernae titulum ed. Capialbi *inscr. Vibon.* p. 44 n. 135.
Κλεοβ(ούλου) nomine videtur inscripta tegula Veliensis infra n. 2403, 15.

---

5 Apud eundem.

ΘΗΝΚΗ

Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 395.

---

4. *Veliae.*

Praeter eas tegulas quas edidit Barnabeus in Fiorellii Notitiis, permultas accurate et perite a se delineatas et descriptas prompto animo mihi misit Gulielmus Schleuning Heidelbergensis, cui etiam publice gratias maximas agere decet. Monuit Schleuning in omnibus quae quidem integrae essent tegulis notam ΔΗΜ sive ΔΗ sive ΗΡ i. e. δη(μόσιον) una cum figuli nomine

expressam esse. Litterae omnes ut solent non cavae sunt sed extantes.

2403 1 ΑΘ i. e. 'Αθη(ν....)
Misit Schleuning.

2 ΑΘ i. e. 'Αθ(...)
Misit Schleuning.

3 ΑΙΣ i. e. Αἰσ(χ....)
Misit Schleuning.

4 ΤΝΑ i. e. 'Αντ(ι....)
Misit Schleuning.

5 *a* ΑΠΟΛ *b* ΑΠΟ *c* ΑΠΟ
a Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 389.
b c misit Schleuning.
'Απόλ(λωνος).

6 ΑΡΙ i. e. 'Αρι(στ...)
Misit Schleuning.

7 tria exempla (*a*—*c*).
ΑΡΧ 'Αρχ....
a Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 389.
b c misit Schleuning.

8 ΑΥΤ i. e. Αὐτ(ο....)
Misit Schleuning.

9 ΒΟΥ
Δ i. e. Βου(.....), δη(μόσιον).
Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 389.

10 ΔΗΜ ΔΗ i. e. Δημ(...), δη(μόσιον).
Misit Schleuning.

11 tria exempla.
a ΕΡΜ *b* ΕΡΜΙΔ *c* ΜΡΞ
ΕΡΜ
i. e. 'Ερμ(οῦ)? δη(μόσιον).
a Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 389.
b c misit Schleuning.

12 tria exempla.
a ΙΔ *b* ΖΩΙ *c* ΙΩΖ
ΖΩΙ
i. e. Ζωί(λου), δη(μόσιον).
Barnabei l. s.

13 ΗΓΕ i. e. 'Ηγε....
Misit Schleuning.

14 ΘΥΛ i. e. Θυλ(αχ...)?
Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 389.

15 ΚΛΕΟΒ i. e. Κλεοβ(ούλου)?
Barnabei l. s. — Cf. 2402, 4.

16 ΛΑΚ i. e. Λακ..... vel Μακ....
Misit Schleuning.

17 duo exempla.
a ΟΝΗ *b* ΗΝΟ i. e. 'Ονη(σ...)
Misit Schleuning.

2403 18 ΠΥΘ i. e. Πυθ(ο....)
Misit Schleuning.

19 ΣΩΣ i. e. Σωσ.....
Misit Schleuning. — Cf. Σωσίνου s. Σωσίνου tegulas supra n. 2395, 6 et 2400, 17.

20 ΡΑΧ i. e. Χαρ....
Misit Schleuning.

21 ///ΙΝΟ
Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 389.

22 ΣΙΑ
Misit Schleuning.

23 ΙΛΕ
Misit Schleuning.

24 ΜΟΣ
Misit Schleuning.

25 ΣΙΔ
Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 389.
Extremae duae litterae δη(μόσιον).

26 *a* ΗΕ ΔΗ *b* ΗΕ
Barnabei l. s.
In priore exemplo δη(μόσιον).

27 ΔΙΒ
Barnabei l. s.

28 multa exempla.
ΕΔ
Barnabei l. s.

29 Δ
Barnabei l. s.

5. *Italiae reliquae.*

2404 1 Neapoli in museo.

ΑΓΑΘΩΝ Θ
'Αγάθων Θ'.

Descripsit Iulius de Petra.

2 Puteolis in via S. Francisci *nel fondo Iorio si è scavata una parte di edificio termale — — tutta la fabbrica è costruita a mattoni, ed in una grande tegola il seguente raro bollo circolare.*

EX·FIGLINIS·DOMIT·DOMITIAn
C·CALVISI·MNESTER
ΚΑΛΒΕΙΣΙ

Galante *notizie degli scavi* 1886 p. 128.
Subscriptum *Calvisi* nomen litteris Graecis.

3 Neapoli in catacumbis S. Ianuarii reperta.

L·CA ΑΠΙΑΝ

De Iorio *guida per le catacombe* tab. 5, 29; inde Mommsen CIL X 8042, 27, qui recte male descriptam censet.

2404 4 Metaponti.

ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ
Δαμάτριος.

Lacava *notizie degli scavi* 1887 p. 331.

5 Neapoli empta et Berolinum in museum asportata.

ΙΞΔ
ΝΙΣ

Descripsit Mommsen. Franz 8530 ab eodem.

6 Ad Cupram maritimam compluribus exemplis in aedificii veteris reliquiis.

DIONISIOS
COLOPONIOS ΕΡΟΙ

Garrucci syllog. n. 2256; inde Mommsen CIL IX 6078, 75.
Lege Διο[ν]ύσιος Κολοφώνιος ἐ[π]οί(ει).

7 Mutinae tegula parva.

ΔΙΟ

Cavedoni *bull. dell' inst.* 1846 p. 30; *nuova silloge epigr. Moden.* p. 60 n. LVI 1.

8 Fossati Calabriae (olim *Montebello*) reperta, tum Regii in museo.

ΕΚΡΗΓΙΟΥ
ἐκ 'Ρηγίου.

Notizie degli scavi 1886 p. 64.

9 Ruvi: *due cani seduti sulle gambe posteriori, l'uno dirimpetto all' altro;* infra:

ΕΠΑΚΑΣ

Iatta *notizie degli scavi* 1883 p. 380.
Fortasse non Graeca.

10 Aquileiae apud Zandonatium; graphio potius scriptae quam impressae litterae.

ΙΠΠΟΣΤ
'Ι]πποσ[τράτου?

Descripsit Mommsen CIL V 8110, 180.

11 Tarenti (*Montedoro*) tegula mutila.

ΝΕΥ

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 123.

12 Romae inter portam S. Laurentii et Maiorem tegula reperta litteris pictis.

ΠΟΛΥ
ΝΙΚΟΣ
Πολύνικος.

Lanciani *notizie degli scavi* 1885 p. 221.

13 Neapoli in museo tegula maxima.

ΡΥΦ
Ρυφ.

Descripsit Mommsen; ab eodem acceptam ed. Franz 8512 *c*.

III. LVCERNAE.

2405 1 *a b* originis Italicae, fortasse Puteolana; nunc Moncalieri in museo.

a ΑΓΑ ΘΟΥ *b* ΓΛΘΟ *scorpii imago*

Ἀγάθου.

Lumbroso *rivista di filol.* II (1873) fasc. 5.

---

2 Tarenti reperta (*Montedoro*); graphio scriptae litterae.

ΑΝ ////

Ἀν....

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 122.

---

3 Siculae originis.

ΑΠΟΛΛΟΦΑΝ
ΗC
ΤΥΡΙΟC

Ἀπολλοφάνης Τύριος.

Bald. Romano *antichità ined.* tab. VI fig. 20 e 2.

---

4 In museo Naniano (Aeneas cum Anchisa et Ascanio fugiens).

ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥ

Ἀπολλοφάνου.

Museo Naniano tab. 342, 5; inde Franz 8476 *b*. — Cf. n. 3.

---

5 Neapoli fortasse adlata, Florentiae in museo Andreae Andreinii (apud Bellorium Mvr. 1059 errore, cf. n. 6) lucerna aenea monolychnus, in cuius ansula in lunae crescentis speciem fabricata scriptum legitur:

ΑΡΤΕΜΙC·ΕΦΕCΙΩΝΑCΙΑC
ΑΥΡΡΟΛΦΑΝΟΥCΜΙΡΝΑΙΩΝ

Gori inscr. Etr. I 457; inde Murat. 37, 6. 1059, 7 et Franz 5945.

Ἄρτεμις Ἐφεσίων. Ἀσιά[ρ(χου)] Αὐρ. [Ἀπ]ολ[λο]φάνου Σμ[υ]ρναίων. Sic legit Franzius, sed offendit verborum collocatio, cf. tit. seq.

---

6 Romae in museo Io. Petri Bellorii Bell. Spon. Chaysse. Berolini inter antiquitates Brandenburgicas Beg. Nunc nec Berolini extat nec Dresdae testibus Carolo Robert et Georgio Treu. — Lucerna aenea, in cuius ansula in lunae crescentis speciem fabricata scriptum:

ΑΡΤΕΜΙCΕΦΕCΙΩΝ
ΕΥΤΥΧΟΥCΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ

Bellori notae in numismata apibus insignita, qui libellus adnexus est libro Menetrei symbol. Dianae Ephes. statua (1688), ubi eadem lucerna tab. VIII p. 37; Mus. Causei (de la Chausse) II tab. 17 p. 63; Spon *voyage* 3, 1, 138; denuo Beger in Bartoliani libri de lucernis sepulcralibus interpretatione Latina (Coloniae 1702) II tab. 35 p. 13; inde Murat. 1059, 7. 2051, 1; repetiit Franz 5944.

Ἄρτεμις Ἐφεσίων. Εὐτύχους, Ἀλεξάνδρου Μειλητοπολειτῶν.

Eutyches et Alexander Commodi aetate strategi Miletopolitarum in nummis apud Mionnetum *descr.* V 383, 625—628. Neque hic nec qui antecedit titulus (n. 5) omni suspicione exemptus videtur.

---

7 Catinae in museo Biscari.

ΓΑΙΟΥ

Γαίου.

Avolio *fatture di argilla* tab. 5, 97; inde Franz 5685.

---

8 Centuripis apud Iosephum Polizzi.

ΓΑΝ
Α

Ansaldi *monum. di Centuripi* p. 52, 63 male descriptum.

---

9 Syracusis reperta a. 1824.

ΔΑΜΟΥΡΑΤΗΣ

Δαμο[κ]ράτης.

Franz 5390 ex schedis Thorlacii.

---

10 Neapoli in museo (n. 7387), litteris cavis.

ΕΡΑCΗ
Ν

Descripsit Dressel apud Mommsenum CIL X 8053, 63. — Quarta littera C vel G; fort. Ἐρασ-τί(ου) i. e. Ἐραστίνου, sicut in tegulis (supra n. 2400, 17) Σωτῆνος pro Σωτῖνος scriptum extat.

---

11 *a* Calaribus apud canonicum Spano; *b* Bosae reperta, post in museo Calaritano ex dono canonici Nino.

ΕΥΤ

Εὐτ(υχ...).

a descripsit Mommsen CIL X 8053, 69.
b Spano catal. n. 59, figlin. n. 87; Cara *sigilli fig.* p. 18; inde Mommsen CIL X l. c.
SYT Spano.

---

12 In Vaticano lucernae duae, maior altera (*a*), altera minor (*b*).

a ΗΛΙ *b* ΗΑΙ

palmulae

Ἡλι(οδώρου)?

Marini Vat. 9110 p. 146 n. 168.

---

13 Tarenti reperta in fundo Coluccii; litterae incisae.

ΗΗΡΑΚΛΗΙΔΑΣΝΕΥΜΗΝΙΩ

Ἡρακλῆιδας Νευμηνίω.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 122.

---

14 Catinae in museo Biscari.

ΛΙΔΥ
ΚΙΟΥ

Torremuzza Sic. XVI 229, 4 = 244, 4; inde Franz 5685, 4; iterum ex schedis Od. Muelleri Franz 5685, 17.

1 ΛΑΔΡ Torrem. — Fortasse [Δ]ιδ[ύ]μου vel etiam K. Ἰου(λίου) [Δ]ιδύ(μου).

---

15 Tarenti; litterae graphio inscriptae.

ΗΙΠΠΗΝΟ///

Ἱππήνο[υ].

Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 435; Lenormant *bull. épigr. de la Gaule* III (1883) 41 n. 21. — Nomen est Ἱππῖνος, cuius de forma vide ad n. 10.

---

16 Tarenti reperta in fundo Coluccii; litterae incisae.

ΗΙΣΤΙΑΙ

Ἱστίαι an Ἱστιαί[ου]?

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 122.

2405 17 apud Atri oppidum (Hatriam) reperta.

Κ Α Ρ Π Ο Σ

Κάρπος.

Cherubini apud Minervinium *bull. Napol.* (nov. ser.) VI 8.

---

18 *a* Neapoli apud Raphaelem Barone; *b c d* Bigini prope Castelvetranum apud Selinuntem repertae in fundo baronis Favara, tum Panormi in museo; *e* Messanae; *f g* Regii in museo; *h i* Vibone repertae, tum Monteleone apud Capialbium; *k* Puteolis reperta, tum Neapoli apud Baronem; *l* Puteolis reperta, tum in museo principis Ottonis; *m* Puteolis reperta, ut videtur, tum Neapoli in museo Bourguignon; *n o p* Puteolis apud Crisciam; *q* Neapoli in museo Carafa; *r* Neapoli in museo Nicolai Valletta; *s t u v w* Neapoli in museo; *x* Neapoli olim apud Carafam, nunc in museo; *y z* Neapoli in museo Santangelo; *aa* originis Campanae; *bb* in museo Campano; *cc dd* in museo Panormitano dono Antonii Salinas; *ee* Catinae in museo Biscari; *ff* Catinae in museo S. Nicolai.

a Κ Ε Λ C Ε Ι
Π Ο Μ Π Ε Ε Ι

b c d f g k m n q t u v w aa bb Κ Ε Λ C Ε Ι
vel Κ Ε Λ C Ε [Ι] vel Κ Ε Λ C Ε Ι

e Κ Ε Λ Σ Ε Ι

h (l) o r s cc Κ Ε Λ C Ε vel Κ Ε Λ C Ε
Ι [Ι]

i [Κ Ε] Λ C
Ε Ι

p y Κ Ε Λ
C Ε Ι

x dd Κ Ε Λ C Ι

z Κ Ε Λ C Ι Ο Υ

a Minervini *bull. Napol.* V (1856) p. 31.

b c d Salinas *notizie degli scavi* 1885 p. 291. 292. (*c* Λ Ε Λ C Ε Ι, cf. *ee* et *ff*).

e Avolio *fatture di argilla* tab. 2 n. 11, p. 112; inde Franz 5623 (cf. add. p. 1250) et Mommsen CIL X 8053, 46 *r*.

f g de Lorenzo *la Zàgara* a. XIV (1882) n. 11 p. 169; alteram etiam Lenormant *bull. épigr. de la Gaule* III (1883) p. 39, 2.

h i Capialbi inscr. Vibon. p. 45 n. 145. 146; inde Mommsen CIL X 8053, 46 *a*. — *h* Κ Ε Λ C Ε et *i* - - Λ C | Ε Ι Cap.

k Minervini *bull. Nap.* II 138; inde Mommsen CIL X 8053, 46 *b*.

l Varni *appunti sull' antica Libarna* I 55, quem citat Mommsen l. s. *c*. — Κ Ε Λ Ε Varn.

m descripsit von Duhn apud Mommsenum l. s. *d*.

n o p descripsit Mau apud Mommsenum l. s. *e f g*.

q Daniele *alcuni monumenti del museo Carafa* (Neap. 1778) tab. 12, quem citat Mommsen l. s. *h*. — Κ Ε Λ C Ε Dan.

r Mazochi syll. ms. apud Mommsenum l. s. *i*. — Κ Ε Λ C Ε Maz.

s *Antich. di Ercol.* VIII tab. 36 coll. p. 177 (Κ Ε Λ C Ε); inde Mommsen l. s. *k*.

t u v w descripsit Dressel apud Mommsenum l. s. *l*.

x descripsit Dressel apud Mommsenum l. s. m. Edidit Daniele *mus. Carafa* tab. 12; *antich. di Ercol.* VIII p. 178; Minervini *bull. Napol.* II 138.

y z descripsit Dressel apud Mommsenum l. s. *n o*.

aa Ricci *scavamenti dell' antica Capua* (1855) n. 34; inde Mommsen l. s. *p*.

bb descripsit Dressel apud Mommsenum l. s. *q*.

cc dd missas a Salina ed. Mommsen l. s. *s t*.

ee Torremuzza Sic. XVI luc. 18; inde Ferrara *stor. di Catan.* p. 403 et Mommsen l. s. *u*. Traditur Λ Ε Λ C Ε Ι (cf. ad *c*).

ff de Amico Catan. illustr. III 280 (Λ Ε Λ C Ε Ι); inde Mommsen l. s. *v*. — Haec fortasse non diversa ab antecedenti.

Celsi (Pompeei). Semel (*z*) Graeca et Latina terminatio coniuncta.

---

19 Vibone reperta, tum Monteleone apud Capialbium.

a Ι Τ Τ Ο Ꟊ *b* Ι Ǝ Τ Τ Ο Ꟊ

Capialbi inscr. Vibon. p. 44 n. 132. 133.

Videtur cognomen Romanum *Coltius* esse.

---

20 Tarenti reperta; litterae graphio scriptae.

Λ Α Ω Σ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 435; Lenormant *bull. épigr. de la Gaule* 1883 vol. III 41 n. 22.

Nomen non intellego; fortasse idem nomen fuit ac n. 23.

---

21 *a* Romae; *b c d* in museo Naniano.

a Λ Ο Υ Κ Ι Ο Υ *Achilles Hectorem trahens*

b Λ Ο V Κ Ι Ο Υ *gladiatores*

c Λ Ι Ο Υ *Diana cum cane*

d Λ Ο V V Ι Ο V *apotheosis*

Λουκίου.

a Bartoli *lucerne* III tab. 9; inde Franz 8486 *b*. Eadem fortasse in Marinii sched. Vat. 9110 p. 148 n. 203 *a*.

b c d *museo Naniano* tab. 342, 2. 6. 8.

---

22 Tarenti reperta (*Montedoro*).

Λ Υ ////// Π Ο Ν

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 122.

---

23 Caralibus apud Nissardum; litterae graphio scriptae.

ΛΛ Ω Ι

Descripsit Io. Schmidt.

Videntur primae litterae Μα.. fuisse, cf. ad n. 20.

---

24 Herculanei a. 1795 reperta lucerna decem ellychniis instructa totidemque bovis capitibus, quibus singulis, si recte intellego Dianei verba, litterae inscriptae:

Μ Ν Η C

Museum Disneianum part. II tab. 61 p. 135 (Londini 1848); inde Gerhard *arch. Anzeig.* 1849 p. 55; hinc Franz 8512 *b*.

Incertum nomen sit compendio scriptum an verbum *μνησ(θῆς)* sim.

---

25 Tarenti reperta; litterae graphio scriptae.

Ν Ι Κ Α Ν Ο Ρ Ο Σ

Νικάνορος.

Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 435; Lenormant *bull. épigr. de la Gaule* III (1883) 41 n. 21.

---

26 In museo Naniano.

Ο Ν Η C Ι
W Ο Υ

Ὀνησίμου.

Museo Naniano tab. 341, 8; inde Franz 8490.

---

27 Tarenti reperta; litterae graphio scriptae.

Ο Τ Ρ Α Β Ι
Ο Υ

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 122.

Fortasse 'Ο[κτ]αβίου.

---

28 Italicae, fortasse Puteolanae originis, nunc Moncalieri in museo.

Π Α Ρ Α V·
Ν Ο Υ

vel in quadriga

Παραύνου, an παρ' Αὐ..νου?

Lumbroso *riv. di filol.* II (1873) fasc. 5.

---

29 Catinae in museo Biscariano.

Π Α
Τ Ρ Ι
C Ο Ι

Torremuzza Sic. XVI p. 229 = 244, 5; inde Franz 5685, qui legit *πατρί σοι*. Mihi male descripta videtur, fortasse Πατρι[κί]ο[υ] sim.

2405 30 Vibone reperta, tum Monteleone apud Capialbium.

ΓΕΡΚΕΝΟΣ

Capialbi inscr. Vibon. p. 44 n. 131.
Male descripta; figulus *Trebius Percennius* in tegulis eiusdem regionis supra n. 2402, 3, sed possunt alia conici.

---

31 Neapoli in museo Carafa.

ΠΟΜΠΤΙ

Πομπτι(λι . . .)

Daniele *alcuni monum. del museo Carafa* (Neap. 1778) tab. 12.

---

32 Centuripis apud Iosephum Polizzi.

Π∘Υ
Λ

Ansaldi *monum. di Centuripi* p. 52 n. 61.
Fortasse latet Προκλου Ἀγυρίου, cf. n. 34.

---

33 In museo Naniano.

ΠΡΕΙΜΟΥ
iuvenis nudus (Apollo?) dextra hinnuleum assilientem arripiens

Museo Naniano tab. 342, 7; inde Franz 8491.
Eodem nomine inscriptam lucernam, ut monuit Robertus amicus, ex collectione Saburoff museo Berolinensi illatam ed. Furtwaengler *Samml. Sab.* tab. extr.

---

34 *a* Panormi apud Vincentium Auria; *b* Sciaccae apud Franciscum Tagliavia; *c d e f* Catinae in museo Biscari; *g* Centuripis apud Franciscum Camerano; *h* Sciaccae apud Fr. Tagliavia; *i k l* Catinae in museo Biscari; *m* Sciaccae ubi *b* et *h*; *n* Centuripis apud Iosephum Polizzi; *o p q r* Catinae in museo Biscari; *s* Centuripis ubi *g*; *t* ubi *b*.

a ΠΡΟΚΛΟΥ — *b c* ΠΡΟΚ ΑΓΥΡΙ

d ΠΡΟΚΛ ΑΓΥΡ — *e f g h* ΠΡΟΚ ΑΓΥΡ

i ΠΡΟΚΛΟ ΑΓΥΡΙΟ — *k* ΑΓΥΡΙ ΠΡΟΚΛ

l m ΠΡΟ ΑΓΥ — *n* ΑΓΥΡΙ8

o ΑΓΥΡΙΟΥ — *p q* ΑΓΥΡΙΟ

r s t ΑΓΥ

a Mongitore cod. Panorm. Qq D 203; inde Torremuzza Sic. XVI 11 (ed. 2); hinc Franz 5563.
b Ios. Crispi *giorn. di scienze* cet. IX (1825) p. 182 n. 3.
c Avolio tab. 5 n. 96 (Franz 5685).
d e f Torrem. XVI 229 = 244, 9. 10. 2 (Franz l. s.).
g Ansaldi *monum. di Centur.* p. 52 n. 65.
h Crispi l. s. (ad *b*) n. 1.
i Torrem. XVI 229 = 244, 8 (ΠΡΟΜΟ); inde Franz 5685.
k Torrem. XVI 229 = 244, 7 (ΠΡΟΜ); inde Franz l. s.
l Avolio tab. 5 n. 95; inde Franz l. s.
m Crispi l. s. (ad *b*) n. 2.
n Ansaldi n. 62.
o Franz 5685 ab Odofredo Mueller.
p Torrem. XVI 229 = 244, 3; inde Franz l. s.
q Torrem. XVI 229 = 244, 6; inde Franz l. s.
r Avolio tab. 5 n. 94; inde Franz l. s.
s Ansaldi n. 64.
t Crispi l. s. (ad *b*) n. 4.
Προκλου Ἀγυρίου legendum in omnibus; nam mutilae videntur *a n o p q r s t*.

---

35 Tarenti reperta (*Monteduro*); litterae graphio scriptae.

ΡΗΓΛΟΥ

Ῥήγλου.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 122.

---

36 Neapoli in museo Santangelo, litteris cavis.

mulier bacchans et vir
ΓΕΒΙΙΙΡΟΥ
Σ]εβ[ή]ρου?

Descripsit Dressel.

---

37 ex collectione Sermoneta Berolini in museo (n. 3740); anaglypho expressus centaurus.

ϹΕΚΟΥΝΔΕΙΝΟΥ
Σεκουνδείνου.

Descripsit et ectypum misit P. Herrmann.

---

38 Tarenti reperta in fundo Colucciano.

ΣΙΜΑ

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 122.
Legendum velut Σιμα(δα) vel Σιμα(λίων).

---

39 Catinae in museo Biscari.

ΣΙΤΤΙΟΥ
Σιττίου.

Avolio *fatture* tab. 5 n. 98; inde Franz 5685.

---

40 In museo Naniano.

Υ
□
ϹΠΩϹΙΑΝ

Museo Naniano (1815) tab. 341, 1; inde interpolatam ed. Franz 8494.
Σπωσιανοῦ. Idem nomen e lucerna Attica rettulerunt Pape-Benseler lex. s. v.

---

41 Vibone reperta, tum Monteleone apud Capialbium.

ΤΞΙΞΩΞ
Σωσιτε(ρίων)?

Capialbi inscr. Vibon. p. 44 n. 138.

---

42 Italicae, fortasse Puteolanae originis, nunc Moncalieri in museo.

ΤΥΧ
Η
Τύχη vel Τύχη.

Lumbroso *riv. di filol.* II (1873) fasc. 5.

---

43 Tarenti reperta; litterae graphio scriptae.

ΦΙΛΑΙΘΑΣ
Φιλαίθας.

Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 435; Lenormant *bull. épigr. de la Gaule* III (1883) 41 n. 19.

---

44 Catinae in museo Biscari.

ΧΡΥϹΕΡΩΤ
Χρυσέρωτ[ος.

Franz 5684 e schedis Odofredi Mueller.

---

45 Neapoli in museo Santangelo, litteris cavis.

ΩΕΚΕΙΟΥ
gladiatorum par pugnantium

Descripsit Dressel. — Nomen non intellego, nisi fortasse fuit [Ῥ]ωσκείου.

---

46 Regii in museo; titulus per orbem scriptus, in medio pavo et crux.

ΚϹ ΒΟΗΘΗϹΟΝΤΟΥΕΡΓΑΓΤΗΡΙΟΥΝΙΚΙΟΥ

De Lorenzo *la Zágara* a. XIV (1852) n. 10 p. 154.
Κ(ύρι)(ε), βοήθησον τοῦ ἐργα[σ]τηρίου Νικίου.

---

47 Syracusis olim apud canonicum Lentinelli, nunc in museo publico.

ΓΥΝΗ
ΔΙΝΗΑΠ
ΟΘΑ∘ΝΟΥ
ΚΟΜϹΗ

Descripsi. Spuches *bull. della commiss. di antich. in Sicilia* 1864 I 15.
Ego haec quamvis plane scripta non intellego; aperta sunt γυνή (an γυνῇ?) et ἀποθανόντος.

2405 48 Puteolis reperta lucerna magna in navigii speciem fabricata. In museo Prioris Laurenti Am. Postea in museo Durand.

ad proram Serapis et Isis, infra Dioscurorum alter; [illegible]; in extrema navicula Solis caput radiatum

ΕΥΠΛΟΙΑ

sub navicula:

ΛΑΒΕΜΕΤΟΝΗΛΙΟΣΕΡΑ
ΠΙΝ

Amati Vat. 9738 f. 31. Edidit Lenormant *catal. Durand* n. 1777 (hinc Franz 8514).

Εὔπλοια. λαβέ με τὸν Ἡλιοσέραπιν.

Paleam indicat Amatius, nescio inscriptionem an etiam lucernam.

49 Romae in museo Passeriano.

[illegible]

Γ . . . . . . ΡΑΛ
. . . . . ΙΟΥ
ΣΕΒΑΣ

Marini Vat. 9110 p. 146 n. 166*a*.

50 Catinae in museo Biscari.

ΣΙΥΝΑΙΕ

Torremuzza Sic. XVI 229 = 244, 1 (Franz 5685, 1).

Conferri fortasse potest vasculum n. 2406, 54.

51 Concordiae.

ΠΛΙΣΦΟΡΟ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1882 p. 429 n. 38.

Conieci [Τελε]σφόρου.

52 in museo Naniano.

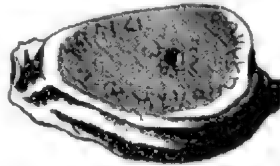

Museo Naniano tab. 341, 7.

53 in museo Naniano.

ΕΥΤΟΔ
ΟΥ

Museo Naniano tab. 341, 5.

Conici potest Εὐόδου, si Τ deleveris, minus probabiliter Εὐτύχου.

54 in museo Naniano.

ΙΙΥΙΡΚΗ
ϯ

Museo Naniano tab. 341, 4.

55 in museo Naniano.

ΙΙΛΙΛ

Museo Naniano tab. 341, 2.

56 Concordiae.

ΩΝ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1882 p. 429 n. 41.

57 Regii reperta.

Π

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1883 p. 521.

IIII. VASCVLA ET RELIQVA CRETACEA.

Excludenda putavi picta vasa ea quae in Etruria et Campania maxime reperta sive Atticae sive Corinthiae sive Chalcidicae artis in fundo vel in pede varii generis titulos graphio inscriptos habent, sive eorum qui possidebant aut fabricati erant eorumve qui dedicaverant nomina sive figulorum vel mercatorum notas (quales tractavit Rich. Schoene in commentationibus Mommsenianis p. 649, cf. eiusdem liber *antichità del museo Bocchi* tab. XIX. XX et CIG IV tab. VIII. IX). Haec, quibus omnes fere vasum catalogi abundant, omnino aliena ab hac sylloge esse videbantur, neque ulla cum utilitate ea quae in Italia certo reperta erant ab eis quae in reliquo terrarum orbe prodierunt separata inter Italiae inscriptiones proponi poterant. Ego quae hoc capite complexus sum ita disposui, ut primo loco pauca illa medicorum vel pharmacopolarum narthecia collocarem, deinde sigilla quaedam quae dicuntur cretacea et figulorum qui viderentur titulos sive ex vasculis sive discis sive aequipondiis quae vocantur exceptos, denique quae ornatus magis quam utilitatis causa inscripta essent subnecterem.

2406 1 Loci incerti vasculum; Tarenti repertum tradere dicitur Simpson.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΛΥΚΙΟΝ

Ἡρακλείου Λύκ[ι]ον.

Sichel *cinq cachets inédits* (Paris. 1845) p. 21, cui dedit imaginem (*gravure inédite*) Dubois musei Parisini subconservator; ab Sichelio acceptam I. Y. Simpson *notes on some ancient greek medical vases*, quem librum non vidi; cf. Osann Philol. IX 762 (hinc Franz 8512).

Ἡρακλείδου coni. Simpson, medicum Tarentinum (cf. Wellmann Hermae XXIII 556) variorum medicaminum auctorem intellegens.

2 *a b* Tarenti reperta vascula; *a* post Neapoli apud regni Neapolitani reginam, cui dedit Soissonius procurator; litterae ventri impressae Mill.; *b* possidebat olim Tôchon d'Annecy, tum Sichel medicus Parisinus, nunc est in museo Mowat Villef.; *c* prope Viterbium repertum, tum in museo Bartholdy.

ΙΑΣΟΝΟΣ
ΛΥΚΙΟΝ

Ἰάσονος Λύκιον.

a Millin *description d'un vase trouvé à Tarente* (1814) p. 7; inde Visconti *op. var.* III 322.

b Tôchon d'Annecy *dissert. sur l'inscr. gr.* ΙΑΣΟΝΟΣ ΛΥΚΙΟΝ cet. (Paris. 1816) p. 1 coll. tab.

c Matthaeis *lettera al Sign. Bartholdy sopra un vasetto con iscriz.* (1821), quem librum memorat Stephani ind. l. Dorp. 1849 II p. 5; Panofka mus. Bartholdy p. 77; Franz 5779 coll. add. p. 1254.

Tractaverunt Héron de Villefosse et Thédenat *cachets d'oculistes romains* p. 29. Cf. Osann Philol. IX 762.

Iason quidam medicus (ὁ καὶ Δίκαιος) Acharnensis in titulo Attico CIA III 1445.

3 *a* Eryce repertum vasculum; *b* Romae in museo Bianchini tubus plumbeus.

a ΚΟΣΜΟΥ
b ΚΟΣΜΑΙΑΤΡΟΥ

a Κο[σ]μου.
b Κόσμα ἰατροῦ.

a e schedis Cordicii Torrem. XVI p. 254, 17 (ed. 2); inde Franz 5522.

b Marini Vat. 9110 p. 196. Recepi quamquam huc non pertinentem, quoniam non fortasse diversus Cosmas medicus est ab Cosmo eo cuius signaculum tribus lateribus inscriptum Arelatense edidit Héron de Villefosse *bull. de la société des antiquaires de France* 1879 p. 87 (cf. Villefosse et Thédenat *cachets d'oculistes* p. 22): 1 Κόσμου μήλινον, 2 Κόσμου [illegible], 3 Κόσμου ἀρωμάτιον. — Cf. praeterea infra n. 92.

4 *a* Catinae parva olla terrea ('terracea' edit.) apud Benedictinum D. Placidum Dorv.; *b* Regii ad viam q. d. *Cattolica de' Greci* repertum vasculi fragmentum.

a ΝΕΙΚΙΑ
ΛΥΚΙΟΝ

b ΝΙΚΙΑ/
ΛΥ////

Νικία (vel Νεικία) Λύκιον.

a de Amico Catan. illustr. III 279; inde Torrem. XVI 232, 2 = 248, 2 (Franz 5681); Dorville cod. Bodleian. X 5, 13 f. 71, ed. Sicul. p. 579 n. 14.

1 ΝΕΚΚΙΑ Amic.

b de Lorenzo *notizie degli scavi* 1884 p. 286.

2406 5 Romae *sigillo in creta di color bruno con testa di M. Aurelio*; titulus per orbem.

ΑΥΤ Μ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟϹ ϹΕΒ

Ficoroni *piombi antichi* p. 17, 3 coll. tab. III.

6 Romae *in creta di color nero, teste di M. Aurelio e L. Vero*; titulus per orbem.

ΕΙΝΟϹ // // ΟΥΗΡΟϹ

Ficoroni *piombi antichi* p. 17, 4 coll. tab. III.

7 Metapontii repertum vasculi fragmentum, sigillo oblongo.

ΑΓΑΘΙΝΟΣ

'Αγαθῖνος.

Lacava *notizie degli scavi* 1887 p. 331.

8 Syracusis sigillum figulinum.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟϹ
Α Χ Ω

'Αλέξανδρος.

Descripsit Mommsen. Torrem. XVI 219, 2 = 232, 2; inde Franz 5387.
V. 2 om. Torremuzza.

9 Acris apud baronem Iudica figlina rotunda.

Α Λ
ΚΙϹϹΙ

Stephani ind. l. Dorp. 1848 I p. 10; inde Franz add. 5456*b* 63.
Al(....) Cissi.

10 Tarenti repertum ad S. Luciam aequipondium rotundum.

ΑΡΙϹΤΑϹ

'Αρίστας.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 120.
Nomen est 'Αρίστα.

11 Tarenti repertum aequipondium.

Α Χ Ω Α

'Α[ρ]χα...

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 121.
Velut 'Αρχαγάθου.

12 Regii in atrio conservatorii S. Caietani repertum *pezzo di ornato in terracotta*.

ΑΡΧΕ.. i. e. 'Αρχι(δάμου).

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1883 p. 355.
Cf. tegula supra n. 2400, 1.

13 in Sicilia emit Salinas; *pallina di creta cotta, lettere chiare e di buona epoca.*

Ι.ΑΘΥΚΛΕΙΔΑΙ
ΜΕΝΕΙΔΗΣ
ΝΑ_ΙΝΑΟ

Salinas *bull. dell' inst.* 1865 p. 86, qui v. 1 legit Βαθυκλείδας. Ego haec non intellego.

14 Puteolis olim apud Crisciam patella, nunc in museo Berolinensi.

ΔΙΟΝ
ΥΣΙΟΣ

Διονύσιος.

Criscio *bull. dell' inst.* 1875 p. 254, 56.

15 in agro Metapontino discus fictilis repertus.

ΕΠΙΓΟΝΙΟΥ

'Επιγονίου?

Notizie degli scavi 1882 p. 387.

16 Puteolis olim apud Crisciam patella, nunc in museo Berolinensi.

ΕΡ
ΜΟΥ

'Ερμοῦ

Mommsen CIL X p. 891.

17 Regii repertum vasculum, sigillo rotundo.

ΕΡΩ

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 86, qui legit 'Ερω[ς].

18 Regii repertum vasculum, sub fundo litterae impressae.

ΕΥΔΑΜΟΥ

Εὐδάμου.

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 86.

19 Aquileiae apud Zandonatium in operculo vasculi manubriati.

Υ Τ Χ
Ε Χ

Εὐτ[υ]χ..

Descripsit Mommsen CIL V 8115, 187.
Nisi fuit εὐτ[υ]χ[εῖ] sim.

20 Tarenti ad S. Luciam repertum aequipondium.

Ǝ Ɔ
f.....

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 121.

21 Tarenti ad S. Luciam repertum aequipondium. ϹΑΥ
Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 122.

22 in agro Metapontino repertus discus fictilis.

ΖΩΙΛΑϹ

Ζωΐλας.

Notizie degli scavi 1882 p. 387.

23 Tarenti repertum aequipondium.

ΗΛΕΙΑΣ

'Ηλείας.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 121.

24 *a* Cumis repertum antefixum, quod possidebat Woscher; *b* Sassari in museo patella; *c* vasculum Samii quod dicitur generis foliis exornatum Neapoli in museo Bourguignon.

a ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΑΘΗΝΑΙΟΥ
b /ΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
c /ΡΑΚΛΕΙΑ//

'Ηρακλείδου ('Αθηναίου).

a Bourquelot *bull. des antiqu. de France* X (1868) p. 55, qui in museo Parisino (Louvre) duo extare ait antefixa inter se iungenda, alterum ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ, alterum ΑΘΗΝΑΙΟΥ inscriptum, simulque simile antefixum Athenis repertum memorat, in quo ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ legitur.
b descripsit Ioh. Schmidt.
c descripsit Dressel.

25 *a* Tarenti ad S. Luciam repertum aequipondium; *b* Tarenti repertum simile.

a ⊢Η//ΑΚ *b* ⊢ΗΡΑ
ΛΗ//ΟΣ

a Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 120.
b idem ibid. p. 121.
'Ηράκλε[ι]ος.

26 in agro Metapontino discus fictilis repertus.

ΘΕΥ

Notizie degli scavi 1882 p. 387.

27 Melita in insula prope oppidum q. d. *Città Nobile* repertum vasculum cretaceum, quod possidebat Abela.

ΚΑϹϹΕΙΟΥ
ΚΑΙΚΕΛΙΑ

Καικελία Κασσείου.

Abela *descritt. di Malta* (1647) p. 186; inde Torremuzza XVI 233, 6 = 248, 4 et Bres Malta illustr. p. 225 et Franz 5755 coll. add. p. 1252. — Alia praeterea similia vascula eodem loco reperta esse testatur Abela.

28 Arretii repertum vasculi cretacei fragmentum, anaglyphis ornatum; litterae impressae.

Musa diptychon tenens ΕΥΤΕΡΠΗ *Musa lyram tenens* ΚΛΗΩ CERDO *Musa* ΗΡΑΚΛΗϹΜΟϹΩΝ (sic) PERENNI *Herculis fragmentum*

Misit Gamurrini, qui edidit *bull. dell' inst.* 1884 p. 49; Angelus Pasqui *not. degli scavi* 1884 p. 377 tab. VIII 2. — Εὐτέρπη, Κλειώ, 'Ηρακλῆς Μο(υ)σῶν.

29 Arretii repertum fragmentum simile.

Musa ΘΑΛΗΑ *Musa diptychum tenens, in quo:* ΤΕΡΨΙΚΟΡΗ *Musa plectrum tenens*

M · PERENNI
TIGRANI

Θάλεια. Τερψιχόρη.

Misit Gamurrini. Edidit Pasqui l. s. p. 377.

30 Arretii fragmentum simile repertum.

Hercules vestitus et Musa

ΚΑΛΙΟΠΗ Καλ(λ)ιόπη. ['Ηρα]κλῆς Μο(υ)σῶν.
ΛΗϹΜΟϹΩΝ

Misit Gamurrini. Edidit Pasqui l. s. p. 377.

2406 31 Arretii fragmentum simile; Musae tres, tertia personam scaenicam tenens.

iuxta primam: ΕΡΑΤΩ

iuxta alteram: ΚΛΗΩ

Ἐρατώ. Κλειώ.

Misit Gamurrini.

32 Arretii fragmentum simile.

Musa personam tenens ΠΟΛΥΜΝΕΙΑ *Musa* ΚΑΛΙΟΠΗ

Πολύμνεια. Καλ(λ)ιόπη.

Misit Gamurrini.

33 Arretii fragmentum simile.

ΤΩ *Musa columen tenens, in quo scriptum:* ΤΕΡΨΙΚΟΡΗ

ΙΝΙΙ....
ΣΞ.....

Ἐρ]ατώ. Τερψικόρη.

Misit Gamurrini.

34 Arretii simile.

ΙΙΩ *Musa* ΗΡΑ *Musae caput* ΚΛΗ *Musa*

Κ]λειώ. Ἡρακλῆ[ς Μουσῶν.

Misit Gamurrini. — Herculis nomen figuli culpa non suo loco positum.

35 Arretii simile.

ΤΩ *Musa* ΤΕΡΨΙΚΟΡΗ

Ἐρα]τώ. Τερψικόρη.

Misit Gamurrini, qui notat Clionis potius imaginem quam Terpsichorae videri. Videtur etiam hic figulus turbasse, cf. ad n. 34.

36 Arretii simile.

ΡΨΙΚΟΡΗ *Musae caput* Μ

Τε]ρψικόρη. Μ[ελπομένη.

Misit Gamurrini.

37. 38 Arretii fragmenta duo similia.

37 *Musa* ΘΑΛΗΑ

38 *Musa* ΘΑΛΗ/ Θάλεια.

Misit Gamurrini.

39—41 Arretii fragmenta tria.

39 *Musa* ΚΑΛΙΟΠΗ *Musa*

40 *Musa* ΚΑΛΙΟΠΗ *Hercules*

41 *Musae caput* ΚΑΛΙΟΠΗ

Misit Gamurrini. — Καλ(λ)ιόπη.

42 Arretii simile fragmentum.

Musa ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ

Μελπομένη.

Misit Gamurrini, qui notat Clionis potius quam Melpomenae imaginem expressam videri.

43 Arretii simile.

ΗΣΜΟΣΩΝ *Hercules* Ο

Ἡρακλ]ῆς Με(υ)σῶν. Ο[ὐρανία.

Misit Gamurrini.

44 Arretii simile.

ΗΡΑΚΛΗΣ/ *Musa lyram tenens* ΩΗΥΝ

Ἡρακλῆς [Μουσῶν]. Κλειώ.

Misit Gamurrini.

45. 46 Arretii duo fragmenta similia.

45 *Hercules* /ΡΑΚΛΗΣΜΟΣΩΝ

46 *Hercules* /ΑΚΛΗΣΜΟΣΩΝ

Ἡ]ρακλῆς Με(υ)σῶν.

Misit Gamurrini.

47 Anxae repertus cylindrus cretaceus GVAR. Firmi in museo de Minicis MIN.; in utraque basi clavae imago, in parte concava:

ΙΕΡΕΚΛΕΙΣΣΚ
ΛΑΒΕΝΣ
Η

Guarini lexici Osco-Latni stamina (1842) p. 85; de Minicis iscriz. *Fermane* (1857) p. 243.

V. 2 ΛΑΒΕΝS Guar. — Nomen videtur Ἱερεκλῆς vel Φερεκλῆς esse, v. 2 fort. λαβὲ μέ, cf. lucerna n. 2405, 48.

48 Tarenti aequipondium.

ΕΚΚΕΦΑΛΩ

ἐκ Κεφάλω (scil. ἐργαστηρίου).

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 120.

49 Tarenti aequipondium.

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ

Κλεόδαμος.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 121.

50 Tarenti aequipondium.

ΚΛΗ

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 121.

51 Tarenti (*Montedoro*) repertum vasculum, cuius in fundo:

ΚΕΙ

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 123.

52 *a b* Calibus reperti orbiculi duo cretacei, nunc apud Patorellium in oppido Curti prope S. Mariam sito.

ΛΕΟΝΤΙΟC

Λεόντιος.

a b dedit von Duhn, qui descripsit.

53 Phintiade (*Licata*) *ampolla d' oglio, vaso col ventre grosso.*

ΛΙΚΙΝ....

Λικίν[ι...

Cannarozi *dissert.* p. 102, 12 et 104, 29; nam non duo exempla videntur esse.

ΛΙΚΜΝ p. 104.

54 Mutinae ad castellum repertum vasculum Samii q. d. generis.

ΜΙΝΔΙC

Cavedoni *bull. dell' inst.* 1837 p. 15; *nuova silloge epigr. Moden.* p. 60 ad n. LV.

Cf. lucerna n. 2405, 50 et 2406, 56.

55 patellae duae, *a* Cumis; *b* Puteolis a. 1874 apud Criscium, nunc in museo Berolinensi.

ΒΛΑΣΤΙ
ΜΟΥΝ

Mun(ati) Blasti.

a Gamurrini *vasi Aretini* (1859) p. 67, ubi traditur ΜΑCΙΙ|ΜΟΥΝ: corr. Mommsen CIL X 8056, 66.

b Criscio *bull. dell' inst.* 1875 p. 253, 34; inde Mommsen l. s.

56 in agro Metapontino repertus discus fictilis.

ΜΥΝ

Notizie degli scavi 1882 p. 387.
Cf. paullo supra n. 54 cum adn.

57 in agro Metapontino repertus discus fictilis.

ΜΥΡΤΩΣ

Μυρτῶς.

Notizie degli scavi 1882 p. 387.
Nomen est Μυρτώ, cf. n. 59. 60.

58 Tarenti repertum *nei fortini* aequipondium.

ΝΕ/////

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 121.

59 in agro Tarentino repertus discus fictilis, nunc apud Vitum Pansèra.

ΝΙΚΑCΩC

Νικασῶς.

Notizie degli scavi 1882 p. 387.
Nomen est Νικασώ, cf. n. 57. 60.

60 Tarenti (*Montedoro*) reperta *figlina di forma a ferro di cavallo;* sub protomis Martis et Veneris legitur:

ΝΙΚΩΣ

Νικῶς.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 121.
Cf. ad n. 59.

61 Tarenti reperta forma statuae muliebris; terrae umidae necdum coctae inscriptae litterae.

ΝΙΚΩΝΟC

Νίκωνος.

Treu *arch. Zeitung* 1882 vol. 40 p. 281.

62 Capuae patella.

ΟΥΕΙΡΟΣ

Οὐεῖρος (i. e. *Verus?*).

Ricci *notizie degli scavamenti di Capua* (1845) tab. VII 44.

63 Tuderi (*Todi*) repertum a. 1720 prope coenobium Capucinorum S. Pancratii Collis Pepii dolium praegrande fictile, in cuius dorso litterae ex plumbo opere fusili compactae omnes fere bilibres atque claviculis insertae prominebant PASS. et similiter ipse GIOVAN., qui addit ab Francisco Antonio Giovannelli avunculo suo repertum esse non a. 1720 sed a. 1711.

ΙΚΙΟΥΙΒΙΓΑΛΛΙΑΠΕΛΙΚΑΙCΙΤΕΦ

Giovannelli cod. Pisaur. bibl. Oliver. 76 p. 176 n. 163; e Giovannellianis Passeri sched. bibl. Oliver. marm. Tudit. cl. 3 n. 67 et antiq. Tudit. n. 262. Debeo haec omnia Bormanno.

Κ(όιντος) Οὐιβ(ιος) Γάλλ(ου) ἀπελ(εύθερος) καὶ Στέφ(ανος) vel potius si extremas litteras corruptas esse sumas, Κ. Οὐ. Γάλλος ἀπελ. Καπ(ρος).

2406 64 *a* Neapoli olim in museo Carafa, nunc in publico peso di terra cotta DAN. discus cretaceus perforatus, litteris stilo exaratis ante cocturam DRESS.; *b* Neapoli in museo figlina rotunda.

a ab uno latere: Π Α Κ Ι Ο Υ

ab altero: Ϲ Λ Λ Ο Ν Ι
Ο Υ

b Π Α Κ Ι Ο Υ

a Fr. Daniele *alcuni monumenti del museo Carafa* (1778) tab. 2; Dressel in schedis; utor ectypo ab eodem facto.

b ex Mommseni apographo Franz 8511.

Πακίου. Alterum nomen in *a* incertum, Ὑλ-λωνίου scriptum videtur.

---

65 Tarenti reperta aequipondia, *a* ad S. Luciam; *b* loco urbis incerto.

a ϘΑΠ *b* ΜϘΑΠ *c* ΙΡ

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 121. 122.
Videtur nomen Παρμίνου fuisse.

---

66 Tarenti aequipondium.

Π Α Ι Ϲ Τ Ω

Viola *notizie degli scavi* 1883 p. 185.
Estne hoc Πλ(ε)ίστω?

---

67 Regii reperta *tazzetta a vernice nera*, cuius in ventre legitur:

Π Ο Λ Υ Ϲ
Ϲ Φ

Πολυσ(τ)ε(φ)[άνου].

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 326.

---

68 Tarenti repertum vasculi fragmentum, litteris extantibus.

Π Ο Ρ Φ Υ ...

Πορφυ[ρ...

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 123.

---

69 prope Civitatem Laviniam patera cretacea in sepulcro reperta, quam postea possidebat E. Stevenson; litterae graphio scriptae.

Π Ρ Ο Α Λ Λ Ο Ϲ

Πρόαλλος.

Armellini *cronichetta mensuale* 1875 p. 112.

---

70 *a b* Puteolis olim apud Criscium, tum in museo Berolinensi patellae; *c* figlina Campana.

a Π Υ Λ Δ / *b* Α°Λ Υ Π *c* Π V

a Criscio *bull. dell' inst.* 1875 p. 255.

b idem ibid. p. 253. Eundem titulum cavo inversa scriptura expressum vidit Mommsen CIL X p. 891.

c Ricci *notizie degli scavamenti di Capua* tab. 7, 47; inde Mommsen CIL X 8056, 630.

Nomen videtur Πυλά(δης) fuisse. Cf. infra n. 2411, 4.

---

71 Neapoli in museo patera Arretinis similis.

Ρ Ο Υ
Φ Ο Ϲ

Ῥοῦφος.

Descripsit Dressel.

---

72 Regii vasculum Arretinum; in fundo litterae impressae:

S E S T I

ab externo latere graphio scriptae:

Γ Ϲ Α Λ Π Ι Ϲ

Γ. Σάλπις.

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 326.

---

73 Tarenti ad S. Luciam repertum aequipondium.

Σ Ο Λ Ω Ν

Σόλων vel Σόλων(ος).

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 120.

---

74 *nella terra di Codigoro* (agri Ferrariensis MAR.) *tazza di terra cotta scavata a. 1689 e rimessa al museo di Niccolò Baruffaldi* FR.

| Σ Π Ι Ν Α Ϲ Δ |

Ant. Frizzi *memorie per la storia di Ferrara* I (1791) p. 249, cf. tab. 3, 16; inde fortasse Marini Vat. 9110 p. 134 n. 203 *c*.

ΣΠΙΝΑϹ·Δ Mar. — Non intellego.

---

75 *a b* Neapoli in museo vascula Arretinis similia.

a Ϲ Π Ο
Ρ Ο Υ

b Ρ Ο Υ
Ϲ Π Ο

Σπόρου.

Descripsit Dressel.

---

76 Syracusis repertum a. 1734 fictile parallelepipedum, tum Panormi in museo collegii soc. Ies. LVP.

| Φ Α |
| Ν Ι Ο |
| Ν Ο Ϲ |
| Ϲ Ι Ι |

Σ[ε]ρ[...].

Lupi Vat. 9143 f. 22'; Torremuzza Sic. XVI 5 = 6 (Franz 5568).

---

77 Tarenti ad S. Luciam repertum aequipondium.

Ο Α Μ Μ Υ Ϲ
/// Δ Ω Ι Μ Η Ι

Σ...(γ)ο(υ).
...(...)

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 120.

---

78 Tarenti reperta, *a* discus fictilis, nunc apud Vitum Pansèra; *b* aequipondium.

Σ Ω Ϙ<

Σωκρά(τους).

a *notizie degli scavi* 1882 p. 387.
b Viola ibid. 1884 p. 120.

---

79 Metapontii repertum vasculi fragmentum.

Ϲ Ω Τ Ε Λ Η Ϲ

Σωτέλης.

Lacava *notizie degli scavi* 1887 p. 331.

---

80 Tarenti ad S. Luciam repertum aequipondium.

Τ Ω Ϲ

Σωτ(έλης)?

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 120.
Cf. n. 61.

---

81 Catinae in museo Biscari diota fictilis

Α Φ Ρ Ο Δ Ι Τ Η Σ

in alio latere litteris paullo diversis:

Σ Ω Τ Η Ρ Α

Torremuzza XVI 232, 3 = 248, 3; inde et ex schedis Od. Muelleri Franz 5651, qui Σωτηρᾶ, artificis nomen ut sit, legit.

---

82 Aeclani figlina rotunda; in media cervus fugiens.

Τ Ο Υ Ρ Α Ν

Guarini comment. (Neap. 1831) XIII 57; inde Franz 8518.
Fortasse Τουραν(ίου).

---

83 in museo Leccensi vasculi operculum.

Τ Ρ Α Ι Ϲ Ο Ϲ

Descripsit Tarantinius Brundisinus. *Relazione Leccese* 1873/4 p. 56 sic: T R A Y C O.
Nomen videtur barbarum.

---

84 Tarenti repertum aequipondium.

Φ Ι Λ Ι Σ

Φιλίσ(του)?

Viola *notizie degli scavi* 1883 p. 185.

---

85 Pompeis in museo vasculum Arretini operis in speciem cylindri fabricatum; sub eo stilo scriptum ante cocturam:

Φ Υ Ρ Μ Ο Ϲ

Φύρμος.

Ex Dresselii apographo Mommsen CIL X 8055, 66.

---

86 Tarenti repertus cubus fictilis.

| Φ Ε Δ Ι |
| Α Χ Ν |

in altero latere imago impressa mulieris sedentis, quae manu sinistra thyrsum gerens dextram pantherae porrigit.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 126.
Latent fortasse nomina Φειδ(ων) Ἀρχ(ε)νί(κη) sim.

2406 87 Tarenti, *a* aequipondium; *b* discus fictilis; *c d* aequipondia (quinque exempla); *e* discus.

a ⊢ΗΜΙΩ *b* ⊢ΗΜΙΩΔ ΔΕΛΙΟΝ

c ⊢ΗΜΙΩ *d* ΩΙΜΗ⊣
(tria exempla) (duo exempla)

e ⊢ΗΜΙΩ

a c d Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 120. 121.
b e *notizie degli scavi* 1882 p. 387.
ἡμιωβέλιον, cf. supra n. 77.

88 Italicae fortasse originis; satyri persona fictilis in collectione Beugnot.

en caractères imprimés en creux
Α...... *(ici un morceau d'enlevé)*

infra litteris extantibus:

Ο...ΟΓ.ΥΙΟΥ

De Witte *catal. Beugnot* n. 222; inde Franz 8505.

89 Pompeis in museo patera ex argilla rubra; in planta pedis:

ΔϹΔΔΑΤ

Ex Dresselii apographo Mommsen CIL X 8055, 65.
Estne nomen *Deodatus?*

90 Neapoli in museo vasculum Arretinis simile.

-ΠЭ

Dressel descripsit.

91 Romae sigillum cretaceum, quo expressa a sinistra mulier (dea?) cum hasta(?), porrigens nescio quid viro nudo sinistram hasta innixo, cui ad pedes adstat canis.

ΡΥ C

Ficoroni *piombi antichi* p. 17, 6 coll. tab. III.

92 Catinae in museo Biscari vasculum.

ΡΟΕΧΟ

Torremuzza XVI 233, 5 = 249, 6; inde et ex schedis Od. Muelleri Franz 5682.
An fuit Κόχωνυ medici? cf. supra n. 3.

93 Orvieti repertum vasculum Calenum (de quo genere cf. Mommsen CIL X p. 885).

ΙƎΟΠƎ
... ἰνέος.

Bull. dell' inst. 1881 p. 149.

94 In museo Mantuano vasculum, cuius in operculo legitur:

[monogram]

Descripsit Mommsen CIL V 8115, 188.
Vix fuit Ἄρης.

95 Ireae in amphora.

[monogram]

Bruzza *inscriz. Vercellesi* p. 219; inde Mommsen CIL V 8112, 112.

96 Tarenti aequipondium.

Ν Χ

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 121.

97 Regii vasculi fragmentum; graphio scriptum

ΚΗ

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1885 p. 326.

98 Metapontii in reliquiis templi apud Bradano oppidulum *fragment de décoration architecturale en terre cuite orné d'oves.*

ΟΑ

Lenormant *bull. épigr. de la Gaule* III (1883) p. 41.

99 Tarenti aequipondium.

ϽR

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 121.

100 *a* in agro Metapontino discus fictilis; *b c* antefixa duo Regii reperta.

Β

a *notizie degli scavi* 1882 p. 387.
b c de Lorenzo ibid. 1884 p. 286.

101 Regii in colle S. Salvatoris patera reperta; sub pede:

Θ

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1883 p. 521.

102 Regii repertus discus.

Λ

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1884 p. 286.

103 In agro Metapontino repertus discus fictilis.

Υ

Notizie degli scavi 1882 p. 387.

104 Tarenti aequipondium.

Π

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 121.

105. 106 Acris apud baronem Iudica *frammento dell' orlo d'un gran vaso, dove sta impresso:*

ΑΡΩΝ
Ἀρῶν.

Iudica *antich. di Acre* p. 4 coll. tab. 1, 2; inde Franz 5435*b*.
Simile vas grande Iudica narrat in fundo principis Biscari q. d. *Imbaccari* repertum esse, in quo scriptum

ΜΑΚΑΡ

107 Centuripis apud Philippum Ansaldi *rottami d' argilla.*

ΘΕΟΣΑΜΜΩΝ
Θεὸς Ἄμμων?

Ansaldi *monum. di Centur.* n. 78.
Potesine cogitari Θεαμάμμων nomen? cf. Heraclammo nomen vit. Aureliani c. 23 (II 151 ed. Iord. et Eyss.).

108 Tarenti (*Montedoro*) repertum vasculum; in fundo litterae impressae:

ΣΩΤΗΡΕΣ
a rilievo si vedono le gambe posteriori di due cavalli
Σωτῆρες.

Viola *notizie degli scavi* 1884 p. 122.
Intellege Θεοὶ Σωτῆρες i. e. Dioscuros, quorum imagines expressae fuisse videntur in vasculo.

109 Centuripis apud heredes Salvatoris Musi Brex vasculum manubriatum; sub margine legitur:

ΑΓΑΘΟΥΔΑΜΟΕ

Ansaldi *monum.* p. 52.
Legendum potius Ἀγαθοῦ δαίμονος quam Ἀγαθοδάμου.

110 Romae apud Capranesium *coperchio di vasetto a serraturina di metallo; in giro:*

ΕΥΤΥΧΩϹ ΧΡΩ
εὐτυχῶς χρῶ.

Amati Vat. 9762 f. 53.

2406 111 Romae in museo Kircheriano vasculum fictile; litterae pictae colore albo.

ΠΕΙΝΕΕΥ┼ΡΑΙΝΟΥ

πεῖνε, εὐφραίνου.

Descripsi. Secchi *campione d' antica bilibra* p. 26; inde Franz 8471.

112 Patavii repertum vasculum in fundamentis monasterii S. Petri de caelo aureo, deinde apud canonicum Rusconi.

all' intorno della tazza esternamente in mezzo rilievo un' amfora storiata avente due manubri, una fiera in corsa ed una tabella, in cui si legge:

ΡΕ ΝΙ ΧΙ ΙΝΙΚΑ

ostenta il coperchio una chimera ed un cane.

Ex editione duplici I. B. Anguissolae (a. 1831 et 1840, quarum neutram vidi) Mommsen CIL V 8115, 170. — Nihil lego nisi νίκα idque fortasse bis positum, ita ut ab initio hominis nomen casu vocativo fuerit.

113 Catinae in museo Biscari vas fictile.

ΟΠΕΙΙΝΧΤΟϘΝΕΣΒΕΙΑΙ

Torremuzza XVI 233, 4 = 249, 5; inde Franz 5683.

Titulus fortasse non Graecus, quamquam potest conici ...ωχαθοῖς.

V. GLANDES MISSILES.

Siculas omnes esse eas quas proponam glandes facile apparet, sed quo quaeque loco repertae sint cum non satis constet, omnes uno capite complectendae erant, quod eo aptius fieri poterat quod ad idem bellum servile alterum omnes haud dubie pertinent. Docet hoc cum illud quod omnes de quibus quidem constat aut in agro Leontino aut apud Ennam vel Assorum vel Troinam vel Brontem repertae perhibentur, qua maxime in regione tum temporis pugnatum est, tum hoc potissimum quod ipsius Athenionis nomine insignitas habemus glandulas, qui quin sit servorum ille dux natione Cilix intellegendus, dubitari nequit. Duo tamen harum glandium genera aperte distinguenda sunt, alterum earum quae sub dei alicuius vel ducis Athenionis auspiciis ipsis iaculantibus victoriam pollicentur: has ex servorum rebellium castris provenisse patet; alterum earum quibus post tribus phratriasque notas hominum nomina inscripta sunt, eorum scilicet qui singulis phratriis praefecti erant: hae cum servorum esse nequeant, sequitur ut Siculorum civitatum esse dicamus, quarum copias Romani ad bellum profligandum adsciverant. Nominantur non plus tres tribus, quae cuius civitatis intellegendae sint non patet; Doricae alicuius civitatis fuisse certum est, fortasse Syracusarum.

2407 1 *a* in museo Panormitano; *b* Leontinis reperta in agro Io. Navae baronis Bondifè, extat Syracusis in museo Vincentii Mirabellae et Alagonae GVALT.

a ΝΙΚΑ / ΑΘΑΝ / ΑΣ   *b* ΝΙΚΗ *ex adverso:* ΑΘΑ

Νίκα (νίκη) Ἀθάνας.

a Salinas *annal. dell' inst.* 1878 p. 32, 9 coll. tab. F.

b Gualterus 80 (ed. 2); inde Torremuzza Sic. XVI p. 235 = 251, 3 et Franz 5748c.

2 in agro Leontino reperta, post Syracusis apud Vincentium Mirabellam.

ΑΡΤΕΜΙ
ΔΟΣ

Ἀρτέμιδος (scil. νίκη)

Gualterus 199 = 81; inde Torremuzza XVI p. 235 = 251, 4; Alessi *lettera sulle ghiande* p. 25; de Minicis *sulle antiche ghiande missili* (Romae 1844) p. 60, 10; Franz 5748.

3 *a* in museo Panormitano; *b* ibidem Salinae donata a Nocito Agrigentino; *c* Panormi; *d* Romae in museo Kircheriano.

a ΝΙΚΗ / ΔΙΟΣ / ΝΙΟΥ *fulmen* ΚΕΡΑΥ   *b* ΔΙΟΣ / ΝΙΚΗ *fulmen et litterarum vestigia*

c ΔΙΟΣ / ΝΙΚΗ *fulmen* ...ΡΥ / ΚΘ   *d* ΔΙΟΣ / ΝΙΚΗ / ΚΕΡ

a b Salinas *ann. dell' inst.* 1878 p. 32, 6 et 7 coll. tab. F.

c Gualterus 53 = 212; inde Torrem. XVI 236 = 252, 8 et Franz 5570; male partem dextram repetiit Alessi p. 26.

d de Minicis *antiche ghiande* p. 59, 5 acceptam ab Marchio.

Fuit in omnibus νίκη Διὸς κεραυνίου.

4 *a* in agro Leontino reperta, post Syracusis apud Vincentium Mirabella; *b* ex agro Leontino; *c* in museo Kircheriano; *d e* Siculae.

a ΝΙΚΗ / ΔΙΟΣ   *b c* ΔΙΟΣ / ΝΙΚΗ *fulmen*

d ΗΧΙΝ / ΔΙΟΣ   *e* ΔΙΟΣ

a Gualterus 78 = 200 (Torremuzza XVI p. 235 = 251, 1 et Franz 5748).

b Alessi p. 26.

b c d e de Minicis p. 59, 1—3; *c* habet etiam Lupus in Gorii schedis cod. Marucell. A 6 ex suo apographo, unde fulminis notam addidi.

νίκη Διός.

5 *a* Ennae reperta, nunc apud Alessium in oppido Castrogiovanni; *b* Siculae originis; *c* in agro Leontino reperta, post Syracusis apud Vincentium Mirabella.

a ΝΙΚΗ / ΗΡΑΚΛΕΟΣ   *b c* ΗΡΑΚΛΕΟ[Σ *clava* ΝΙΚΗ

a Salinas *ann. dell' inst.* 1878 p. 32, 11 coll. tab. F. Fortasse eadem est quam edidit Alessi

lettera su di una ghiande inscritta col nome di Acheo p. 7 (inde de Minicis p. 54, 1) sic: Η Λ Κ Ε Ο C Ν Ι Κ Η) (Α . . . Ν Ι Κ Η.

b de Minicis p. 61, 11 sic: Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι.

c Gualterus 83 (ed. 2); inde Torrem. XVI p. 235 = 251, 6; Franz 5748; item Alessi *lettera sulle ghiande* p. 25; de Minicis p. 62, 28.

Traditur Α Ρ Α Μ Ε Ο, quod correxi.

Ἡρακλέος νίκη.

2407 6 apud Ennam reperta.

Κ Ο Ρ

i. e. Κέρ[ας] (scil. νίκη).

Alessi *lettera sulle ghiande* p. 13; inde de Minicis p. 61, 13.

---

7 *a* Panormi; *b* reperta in agro Leontino, post Syracusis apud Mirabellam; *c* ex agro Leontino.

a Ν Ι Κ Η *fulmen* Μ Α Τ Ε
Ρ Ο C

b Ν Ι Κ Η
Μ Α Τ Ε Ρ Ω Ν

c Ν Ι Κ Η
Μ Η Τ Ε Ρ Ω Ν

a Gualterus 54 = 213; inde Torrem. XVI 236 = 252, 11; Alessi p. 26; de Minicis p. 60, 7. In aliis exemplis Alessius reperiri ait Μ Η Τ Η Ρ Ο C (l. Μ Η Τ Ε Ρ Ο C).

b Gualterus 84 (ed. 2); inde Torrem. 235 = 251, 7; de Minicis p. 60, 8; Franz 5748.

c de Minicis p. 60, 9.

Νίκη Ματέρων (s. Μητέρων) et Ματέρος (s. Μητέρος).

De Matrum sacris v. Diodori IV 79. 80; sed singularem Matrem (cf. ad *a*) vix licet corrigere.

---

8 *a* Panormi; *b* Leontinis reperta, deinde Syracusis apud Mirabellam; *c d* Siculae.

a Ν Ι Κ Η | Α Θ Η Ν Ι Ω Ν
| Ο C Ν Ι Κ Η

b Α Θ Η Ν Ι | *fulmen*
Ο C Ν Ι Κ Η | Ν Ι Κ Η

c Ν Ι Κ Η
Α Θ Η Ν Ι Ω Ν Ο C

d Α Θ Η Ν Ι Ω Ν Ο C

a Gualterus 53 = 212; inde Torremuzza p. 236 = 252, 9; de Minicis p. 54, 3; Franz 5570.

Traditur Α Θ Ι Ν Ι Ω Ν | Ο C.

b Gualterus 79 (ed. 2); inde de Minicis p. 54, 2.

c d de Minicis p. 54, 4 et 5 (*d* sic: Α Θ Ι Ν Ι Ω Ν Ο C).

Νίκη. Ἀθηνίωνος νίκη.

9 *a* Ennae reperta; *b* in museo Kircheriano; *c* in agro Leontino reperta, post Syracusis apud Mirabellam.

a b Ν Ι Κ Α (*a* Ν Ι Κ Η)

c Η Ι Ζ Χ

Νίκα (s. νίκη).

a Alessi p. 25; inde de Minicis p. 60, 6.

b de Minicis p. 62, 25.

c Gualterus 198 = 82; inde Torremuzza XVI p. 235 = 251, 5 et Franz 5748. Videtur fulminis imago ad sinistram expressa.

---

10 Catinae in museo Biscari; ex adverso homo genu flexo et bracchiis demissis, a sinistra galea, a dextra clupeus Momms.

Π Ρ Ω Φ Υ
Φ Α Ε Κ Γ
Ν Ι Κ Ι Α Σ
Π Ο Λ Ι Τ Α

πρώ(τα) φυ(λά),
φα(τρία) Ἐκγ.
Νικίας
Πολίτα.

Descripsit Mommsen *Zeitschr. f. Alterthumswissensch.* 1846 p. 784 n. 1; inde Franz 5686 *a*. Male Torrem. Sic. XVI p. 237, 4 = 253, 4.

---

11 Catinae in museo Biscari; ex adverso homo genu flexo et bracchiis demissis, a sinistra galea, a dextra clupeus Momms.

Δ Ε Υ Φ Υ Λ
Φ Α Α Λ Τ Ρ Ι
Φ Ι Λ Ω Ν Ι Δ Α Σ
Ε Υ Π Ο Λ Ε Μ Ο Υ

δευ(τέρα) φυλ(ά),
φα(τρία) Ἀλτρι.
Φιλωνίδας
Εὐπολέμου.

Torremuzza Sic. XVI p. 237, 3 = 253, 3 corrupte; melius Mommsen l. s. n. 2; hinc Franz 5686 *b*.

---

12 Troinae reperta glans (in lapillo ovali Gualt.) una cum ingentis molis cranio, postea Messanae apud Leonem Patè I. C.; ex adverso signum Herculis.

Τ Ρ Ι Υ Υ Λ Α
Υ Α Κ Α Τ Η Λ
Κ Ε Ν Τ Ο Σ
Σ Τ Ρ Α Τ Ο Ν Ο Σ

τρί(τα) [φ]υλά,
[φ]α(τρία) Κατηλ.
. . . . . .
Στράτ[ω]νος.

Gualterus 5 (ed. 2); inde Murat. 1755, 8; Torremuzza Sic. XVI p. 205, 2 = 217, 2; Mommsen l. s. n. 3; Franz 5743.

V. 3 nomen corruptum.

13 prope Bromten oppidum reperta, deinde Messinae apud Andream Gallo.

Δ Ε Υ Φ Υ Λ
Φ Α Λ Α Κ Υ Ν
Α Τ Ε Λ Χ C Σ
Π Υ Ρ Ρ Ι Α

δευ(τέρα) φυλ(ά),
φα(τρία) Λακυν.
Ἀ[γ]έλ[αο]ς
Πυρρία.

Torremuzza Sic. XVI p. 237, 2 = 253, 2; inde Mommsen *Zeitschr. f. Alterthumswissensch.* 1846 p. 784 n. 4 et Franz 5621.

---

14 Assori reperta Alessi. Vidi Panormi penes Paulum Vitale a. 1781 Torr. Ex museo baronis Astuto habuit Alessi.

Δ Ε Υ Φ Υ Λ
Φ Α Π Λ Ε
Φ Ι Ν Τ Υ Λ Ο Σ
Φ Ι Δ Ι Ο Υ

δευ(τέρα) φυλ(ά),
φα(τρία) Πλε.
Φιντύλος
Φ(ε)ιδίου vel Φι[λ]ίου.

Torremuzza Sic. XVI 5 (ed. 2); Alessi *lettera sulle ghiande* (1815) p. 28; repetiit Mommsen l. s. n. 5; adhibitis schedis Gerhardii Franz 5567.

3 Φ Ι Ν Τ Υ Ι Ο Σ Alessi — 4 Φ Ι Λ Ι Ο Υ idem.

---

15 Catinae ad Circum Maximum reperta glans (*picciola pietra* Carr.); impressa Herculis imago dextra clavam, sinistra pellem leoninam gerentis.

Δ Ε Υ . .
Χ Λ Α . .
Σ Ω . .
Ψ Υ . .

δευ(τέρα) [φυλά,
φ]α(τρία) Α . . . ?
Σω . . . .
. . . . . .

Carrera *memorie storiche di Catania* (1639) I 273.

Fortasse turbavit editor ita ut litteras Ψ Υ, quae ad v. 1 pertinerent, temere ad quartum versum transferret. Legendum igitur sic potius δευ(τέρα) [φ]υ(λά), [φα(τρία) . . .]. Χλα[. . . .] Σω[. . . .

---

16 apud Assorum reperta, deinde Neti (*Noto*) in museo Astuto.

Υ Λ Α Β
Ι Α

φ]υλὰ β΄
. . .

Τ Υ Ν Ε Α Ρ Ι Ο Ν
Κ Α Μ Ι Δ Α Α Λ Υ Ι Υ

Τυν[δ]αρίων
Κα[λλ]ιδά[μο]υ.

Alessi *lettera sulle ghiande* p. 28; inde correctam Mommsen l. s. n. 9 et Franz 5468.

2407 17 Assori reperta glans (*cerchio ovale di terra cotta* Cam.).

Κ Ρ Ι Θ Ω Ν
Α Ρ Ι Σ Τ Ο Β Ο Υ
Λ Ο Υ
Υ Σ Γ Π Δ Ε Υ

Κρίθων
Ἀριστοβούλου
. .

Nic. Camarda *epigrafi ed opuscoli ellenici* (Panormi 1873), cui misit Adolphus Pantano.

Glandem missilem esse dubitari nequit; sequitur v. 4 inscite descriptum esse: apparet enim δευ(τέρα) scil. φυλά.

18 apud Assorum reperta, deinde Neti in museo baronis Antonii Astuto.

Τ Ρ Ι Τ Α Τ Α
Φ Α Ν Ι Κ Α
Ꮭ Α Ν Ι Α C
Υ Β Ε Ν Ν Α

τρίτ(α) φ[υ]λ(ά).
φα(τρία) Νικα.
Φ]ανίας
. . . .

Alessi *lettera sulle ghiande* (1815) p. 28; inde Mommsen l. s. n. 7 et Franz 5468.

19 apud Assorum reperta, deinde Neti in museo baronis Astuto.

Τ Ρ Ι Φ Ρ Α
Ɔ Ι

τρί(τα) φ[υ]λ(ά)
. . . . .

Alessi *lettera* p. 28; inde correctam Mommsen l. s. n. 8 et Franz 5468.

20 Panormi.

Κ Α Τ Α Ν Α

Gualterus 56 = 215; inde Torremuzza Sic. XVI p. 236 = 252, 10 et Franz 5570.

Alia eiusdem inscriptionis exempla citat de Minicis l. s. p. 61, 12.

An Καταν(ῶν)?

21 *a* in museo Panormitano, Salinae donata ab barone Pennisi Acirealensi; *b acquisto del barone Iudica* (Acris).

a ΑΝΙΑΝ   *b* ΑΝΙΑΝ
vacat   i. e. *νικᾷ*.

a Salinas *ann. dell' inst.* 1878 p. 32, 8 coll. tab. F.

b Alessi *lettera* (1815) p. 13; inde Gaetano de Minicis p. 62, 26.

Cur *novae* hae glandes appellentur ignoro.

22 in museo Perusino, incertum an ex Sicilia advecta.

Κ Α
Ι V   V Ι Η) (*fulmen*

De Minicis l. s. p. 62, 24.

23 *a* in museo Panormitano; *b* Syracusis apud Borellium; *c* originis Siculae.

a Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ο Ν
b Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ο V
c Ν Ι Κ Α Ν Δ Ρ Ο

a et *b* Salinas *ann. dell' inst.* 1878 p. 32, 10 coll. tab. F.

c de Minicis p. 61, 19. Fortasse non diversa ab *a*.

Νικάνδρου.

24 Eryce (*Monte S. Giuliano*) reperta glans plumbea.

Κ Ι Κ Ο Δ Α

Dedit apographum Polizzi Drepanita, omnes litteras claras esse adfirmans; fortasse tamen corrigendum [Ν]ικοδά(μου).

25 apud Ennam reperta.

Ε Λ Λ

Alessi *lettera* p. 13; de Minicis l. s. p. 61, 14.

26 apud Ennam reperta.

Δ Δ

Alessi *lettera* p. 27; de Minicis p. 62, 27.

VI. STRIGILES.

2408 1 *a b c* Praeneste repertae, tum ibidem apud principem Barberini; *c* valde corrosa Detl., qui vidit apud eundem Romae; reperta sine dubio Praeneste.

a Α Ι Ν Α Τ Α
b Α Ν Α Τ Α
c Α Ι Ι Λ / Α Ι Χ

a b Garrucci *dissert. archeol.* I 139 coll. tab. XI 11. 12.

c Detlefsen *arch. Zeit.* 1860 p. 86* et *bull. arch.* 1863 p. 21. — *a c* tamquam unam et eandem repetiit Dessau CIL XIV 4117, qui pro Latina habet.

Tertii exempli (*c*) eundem esse titulum non dubito, sed quid nominis sit nescio. Conieceram Αἰνέα, cf. Αἰνείτωρ nomen in amphoris Rhodiis. Non certe Ἀγλάου fuit, quod coniecit Detlefsen, quo nomine inscriptam strigilem Atticam edidit Ianssen inscr. mus. Lugd. Batav. p. 50, 5 tab. III.

2 Praeneste reperta, tum Romae apud principem Barberini.

Ι Β Ι Ο Μ Α

Ἀμειβί(χου).

Detlefsen *arch. Zeit.* 1860 p. 86* et *bull. arch.* 1863 p. 21.

3 *a b* Praeneste repertae, tum Romae apud principem Barberini.

Π Α Ρ Α Ν Δ Ρ Ω Ν Ο Σ

παρ' Ἀνδρωνος.

a Detlefsen *arch. Zeit.* l. s. (ΠΑΡΑΝΜΟ ΛΟΣ) et *bull. arch.* l. s. (ΠΑΡΑΜΜΩΝΟΣ); Garrucci *dissert.* I p. 137, qui Detlefsenii lectionem correxit.

b Garrucci *dissert.* I 138 coll. tab. XI 7, ubi quod traditur ΠΑΠΑΝΔΡΠΜΕΟΣ vix aliud hoc fuit ac παρ' Ἀνδρωνος.

2408 4 *a* Romae apud Io. Petrum Bellori; *b* in museo Kircheriano; *c* apud principem Altieri; *d* Praeneste apud principem Barberini; *e f g* in museo Berolinensi FRANZ; *h* Telamone reperta, tum penes marchionem Carolum Strozzi; *i* apud Bononiam repperit Benaccio.

Α Ρ Ο Λ Λ Ο Ω Ρ Ω

canis leporem mordens (c d)

varii quadrupedes (i)

a sin. et a dextra navis rostra (b)

Ἀπολλώρω.

a Mich. Ang. de la Chausse mus. Roman. II tab. 9; idem fortasse exemplum Montfaucon *antiq. expl.* III 2 p. 210 tab. 126 (inde Franz 8527 *a*).

ΔΙΟΜΟΩΡΩ Chausse et Montf.

b Detlefsen *bull. arch.* 1863 p. 21; Garrucci *dissert.* I 137 tab. XI 4.

ΑΡΟΛΛΩΡΩ Garr. ΑΡΟΛΛ/ϽΡΩ Detlefs.

c Garrucci *dissert.* I 137 sic: ΑΓΟΛΛΟ ΩΡϚ.

d Garrucci ibid. sic: ϤΩΟΛΛ . . . Α.

e f g Franz 8527 *b c d*; tertium exemplum scriptura inversa sic ΩϤΩΟΛΛϽΓΑ.

h Garrucci *civiltà cattol.* 1881 p. 736 sic: ΑΓΟΜΟΩϟΡ addita a d. palmula.

i Fiorelli *notizie degli scavi* 1876 p. 82 sic: ΩϤΩΟΛΛΙ.

Certa videtur lectio Ἀπολλώρω, nec potest hoc idem esse ac Ἀπολλοδώρω. Fortasse nomen satis singulari modo ex Apollinis et Hori nominibus compositum.

5 Florentiae apud societatem Columbariam.

Π Α Ρ Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Δ Α

παρ' Ἀπολλωνίδα.

Bull. dell' inst. 1863 p. 138.

6 Salmone reperta.

Ε Υ Τ Ι Χ Ο C *sic*

Amor columnae insidet

Εὔτ[υ]χος?

De Nino *notizie degli scavi* 1887 p. 296.

7 rep. a. 1779 in paludibus Pomptinis.

Η Ρ Α Κ Λ Ι Δ Α

Ἡρακλ(ε)ίδα.

Mayer in notis ad Winckelmanni op. (ed. Prat.) VII 65.

8 Nasarnae reperta apud Viterbium.

Σ Ο Ι Ξ Ο Υ Σ Α

Σ[ώ]ιζουσα.

Orioli *bull. arch.* 1850 p. 96; inde Detlefsen *bull. arch.* 1863 p. 21.

Videtur non mulieris sed deae nomen significari; cf. n. 11. 12.

9 *a* Praeneste apud principem Barberini; *b* Telamone reperta, tum apud Carolum Strozzi.

a *stella* ΥΟΧΑΜΜΥΞϤΑΠ *equus*

b ΠΑΡΑϟΥΜΜΑΧΟΥ *alatus*

πὰρ (vel παρὰ) Συμμάχου.

a Garrucci *dissert.* I 138 tab. XI 8.

b idem *civiltà cattol.* 1881 p. 736.

Eadem stellae et equi alati (Pegasi) insignia cum in Graecis aliis (infra n. 11) tum in Etrusca strigili expressa (Garrucci tab. XI 10).

10 *a* Praeneste reperta, tum Romae apud principem Barberini; *b* Pariëis apud ducem de Blacas, litteris per orbem dispositis.

Ϛ Ω Γ Ε Ν Ε Ϛ

membrum virile (in *b*).

a Detlefsen *arch. Zeit.* 1860 p. 86* et *bull.* l. s.; Garrucci *dissert.* I 138 (ΣΩ·ΓΕΝΕΣ).

b Conestabile *bull. arch.* 1862 p. 19 sic: ϟΑΓΕΝΕΜ.

Aut Σωγένης aut Σωγένεος emendandum.

11 *a b c d* Praeneste apud principem Barberini; *e* Orvieti.

a b c ϟ Ω Τ Ε Ι Ρ Α

d Ϛ Ω Τ Ε Ι Δ Α

e Α Ϥ Ι Ǝ Τ Ω Ƹ

a sin. stella, a dextra equus alatus.

a b c d Garrucci *dissert.* I 138.

e Fiorelli *notizie degli scavi* 1877 p. 259.

12 Praeneste.

Υ Γ Ι Γ Ε Ι Α Ν Ι Κ Η

Ὑγί(γ)εια, Νίκη.

Garrucci *civiltà cattol.* 1881 p. 736.

Fortasse, si fides est Garruccio, duae formae Ὑγεία et Ὑγίεια ab oscitanti scriptore coniunctae.

13 *a b* Praeneste repertae, tum Romae apud principem Barberini.

Π Α Ρ Χ Ρ Η Ϛ Ι Μ Ο Υ Ε Ι Μ Ι

πὰρ Χρησίμου εἰμί.

a b Garrucci *dissert.* I 136 tab. XI 1 *b*; alteram utram Detlefsen *arch. Zeit.* 1860 p. 86*.

ΠΑϤ in altera scriptum testatur Garr. — ΠΑΙΙΧΡΗΣΙΜΟΙΙΥ Detlefsen.

VII. CAMPANAE.

2409 1 originis fortasse urbanae campana aenea, postea apud Henzenium.

⸙ ЄΙCΑΠЄѠΝ

ΝЄΟΦΥΤΝЄΙΚΑ

Bruzza *bull. archeol.* 1877 p. 84 et comment. Mommsen. p. 556. Cf. Garrucci *civiltà cattol.* 1877 vol. 28 p. 214.

Εἰσαπαίων Νεόφυτ(ε), νίκα.

Εἰσαπαίων (i. e. *Isopio*), cuius nomen vidit Bruzza compositum esse uti Ἡρακλαίων et Ἑρμαίων, videtur auriga fuisse. Fortasse legendum Νεόφυτ(ον) νίκα, ut Neophytus in certamine adversarius fuerit.

2 prope Frascati oppidum campana aenea reperta Ricc. Deinde in museo Kircheriano.

⸙ Є Ι C Α Π Є Ѡ Ν

⸙ ΠΡѠΤΟΓЄΝΗΝΙΚΑ

Io. Ant. Riccy *memorie stor. di Alba Longa* (1787) p. 110; Brunati mus. Kirch. p. 48; accuratius Garrucci *graffiti di Pompei* (1856) p. 41; hinc Bruzza comment. Momms. p. 556.

Εἰσαπαίων Πρωτογένη νίκα.

Cf. ad n. 1. Πρωτογένη forma antiqua possit scrupulos movere, sed quid sit Εἰσαπαίων πρωτογένη, νίκα, non video.

3 apud Albam reperta campana aenea.

ЄΥΤΡΟΠΙѠΝ

Εὐτροπίων.

Riccy *memorie stor. di Alba Longa* p. 100; inde Garrucci *civiltà cattol.* 1877 vol. 28 p. 214.

2409 4 in museo Kircheriano, ubi non repperit Brvzz., videtur vidisse Garr.

ΑΡΤΕΜΙϹΕϕΕϹΙΩΝΑΕΙΟΝΕΥΤΥΧΟΥϹ

Corrupte Brunati mus. Kirch. p. 6; denuo Garrucci *civiltà cattol.* 1877 vol. 28 p. 214; habet Lupi cod. Vat. 9143 f. 40 ex Leslei apographo.

ΑΕΙΟΝ Garr. ΑΕΙ..Ν Lup.

Vide ne ficta sit inscriptio pariter ac lucernarum tituli simillimi supra n. 2405, 5. 6.

---

5 *Campanello d' oro trovato sull' Esquilino, quindi venuto a mano d' un commerciante, passò a quanto si crede in Inghilterra; nei lati è scritta in giro sopra due linee la leggenda:*

ΤΟΙ ΣΟΜ ΜΑΣ ΙΝ /
ΥΠΟ ΤΕΤ ΑΓΜ ΑΙ /

Bruzza *ann. dell. inst.* 1875 p. 50 sqq.

Ταῖς ὥραισιν ὑποτέταγμαι.

Nota vocabula contra syllabarum naturam ita dirempta ut quaterna ternarum litterarum tamquam corpuscula evaderent; quarto loco cum singulae litterae deessent, palmulae additae sunt ad ternarium notarum numerum explendum. In monumento superstitioni consecrato haec nec casui videntur tribuenda neque ex aequabilitatis quodam studio explicanda.

---

6 in agro Hadriensi a. 1738 effossa cassis aenea Mvr.; campanulam esse vidit Brvzza.

ΕΥΤΥΧΗϹΟϕΟΡΩΝ

εὐτυχὴς ὁ φορῶν.

Oct. Bocchi *dissert. dell' acad. di Cortona* III 34 coll. tab. XI; hinc Bruzza comment. Mommsen. p. 555; ab Bocchio acceptam Muratori 812, 4; hinc Franz 6749.

ϕΟΙΩΝ Mur.

7 ad viam Praenestinam reperta.

ΝΙΚΑ·ΠΡΕΠΙϹΟΙ

νίκα· πρέπει σοι.

Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 108.

Videntur etiam haec verba (cf. n. 1. 2) ad aurigam in certamen descensurum spectare.

---

8 ad viam Praenestinam reperta.

ΕΥΠΛΟΙΕΥΤΥΧΙ

εὔπλοι, εὐτύχι.

Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 108.

Donum fortasse amico iter facturo oblatum.

VIII. VASCVLA VITREA.

2410 1 *a* Romae apud Fabrettium; *b* Neapoli apud negotiatorem quendam a. 1845; *c* Romae *nel fondo d' un balsamario*; *d* Veronae in museo civico manubrium vitreum; *e* Romae in coemeterio S. Soterae; *f presso Atri.*

ab una parte:	*ab altera:*
ARTAS	ΑΡΤΑϹ
SIDON	ϹΕΙΔΩ

Ἀρτᾶς Σιδώ(νιος).

a Tomasino de tesseris hospit. (1670) p. 116, qui pro tessera habuit; Fabretti p. 530, 31 (Franz 8479).

Traditur in Latino titulo v. 2 IDON.

b descripsit Friedlaender apud Mommsenum IRN 6305, 14 = CIL X 8062, 2.

c Lanciani *bull. municip.* II (1874) p. 221.

d Venturi *guida al museo* II p. v; ex suo apographo Mommsen CIL V 8118, 2.

In Graeco titulo traditur ΑΡΤΑΙ|ϹΕΙΔΩΙ, sed v. 2 vix plura fuerunt.

e de Rossi *Roma sotterr.* III 170; servata est Graeca pars sola.

f Minervini *bull. Nap.* (ser. 2) VI (1857) p. 8.

Multa huius tituli exempla extant, triginta fere se nosse testatur Froehner *Verrerie antique* p. 124, 3. Cf. Panofka mus. Barthold. p. 157; R. Rochette *lettre à Mr. Schorn* p. 228; Minervini *bull. Napol.* IV (ser. 1) p. 23; Cavedoni *ann. dell' inst.* XVI (1844) p. 165; Detlefsen *rev. archéol.* 1863 p. 215; O. Iahn *Iahrb. d. Vereins v. Alterthumsfr.* XVII (1863) p. 227; *revue archéol.* XLIV (1882) p. 290 sqq. Praeterea in Fabrettiani libri exemplo eo quod est in Instituto archaeologico Romano adscripsit nescio quis in margine, simillimum se vidisse apud Vallardum:

ARTAS
SIDON

---

2 *a* Syracusis vidit et emit Iulius Friedlaender; *b* Cataniae olim in museo baronis Recupero manubrium vitreum, fortasse Roma adlatum.

ΕΙΡΗΝΑΙΟϹ
ΕΠΟΙΗϹΕΝ
ϹΙΔΩΝΙΟϹ

ab altera parte:

Augusti caput laureatum.

Εἰρηναῖος ἐποίησεν Σιδώνιος.

a Friedlaender *bull. archeol.* 1846 p. 76 (Detlefsen *revue archéol.* 1863 p. 218); Minervini *bull. Napol.* IV (1846) p. 23. V 119; Franz 8484; Froehner *Verrerie* p. 124, 5 suus imagine delineata et ectypo confecto ab Henrico Weil.

b Garrucci *bull. archeol.* 1866 p. 26; Froehner *Verrerie* p. 125, 5 *b*.

3 *a* Aquileiae a. 1884 repertum vasculum pulcherrimum in fundo Urbanetti; *b* apud Brixiam in oppidulo Bagnolo repertum vasculum, deinde Mutinae in museo, *en pâte jaune d'ambre*, ut notat Froehn.; *c* in vico Belfancore apud Turinum repertum vasculum; *d* apud Vercellas in vico Carezzana in sepulcro repertum a. 1873 vasculum; *e* prope Parmam in agro Fidentino.

a b ΕΝΝΙΩΝ | ΜΝΗΘΗ
ΕΠΟΙΗ | ΟΑΓΟΡΑ
ϹΕΝ | ΖΩΝ

c ΕΝΝΙΩΝ | ΜΝΗΘΗ
ΕΠΟΙΕΙ | ΟΑΓΟΡΑ
ΖΩΝ

d ΕΝΝΙΩΝ
ΕΠΟΙΕΙ

e ΕΝΝΙΩΝ
ΕΠΟΙΗϹΕΝ

a misit Henricus Maionica; in altera parte ΜΝΗΘΗ|ϹΑΓΟΡΑ|ΖΩΗ.

b Cavedoni *monumenti del museo Estense del Cataio* (1842) p. 11 (cf. *ann. dell' inst.* 1844 p. 161 sqq.); hinc Franz 8485; Bortolotti *spicileg. epigr. Modenese* (1875) p. 308 n. 287; Froehner *Verrerie* p. 125, 6 *a*.

In altera parte ΟΑΓΟΡΑ|ΝΩ Bortolotti, ΟΑΓΟΡΑ|ΖΝΩ Cavedonius; videtur potius ΝΩΖ fuisse scriptura inversa.

c Maggiora Vergano *atti della società di ar-*

cheol. per la provincia di Torino (1876) I 2 p. 101 sqq.

d Bruzza *inscriz. Vercellesi* (1874) p. 375.

e citat Cavedoni *monum. del mus. Estense* l. c.

Ἐννίων ἐποίει (vel ἐποίησεν). μνη(σ)θῇ ὁ ἀγοράζων.

Aliud exemplum Panticapaei repertum ed. *antiquités du Bosphore* tab. LXXVIII (ΕΝΝΙ ШΝΕΠΟΙΕΙ), aliud in Cypro a Cesnola inventum (ΕΝΝΙ|ωΝΕΠ|Ο Ε||ΜΝΗΘ|ΗΟ ΑΓΟ|ΡΑΣΩ|Ν) ed. Cesnola *Cyprus* p. 423 n. 26.

Addo simillimum alius opificis titulum in museo Colonna-Ceccaldi (*revue archéol.* XXIX 99) item e Cypro adlatum (Cesnola p. 424 n. 28):

ΜΕΓΗΣ | ΜΝΗΣΘΗ
ΕΠΟΗΣΕΝ | ΟΑΓΟΡΑΣΑΣ

2410 4 Neapoli apud negotiatorem quendam a. 1845.

ΝΕΙ | ΣΕΙ
ΚΩΝ | ΔΩΝ

Νείκων Σειδών(ιος).

Friedlaender apud Mommsenum IRN 6305, 14 = CIL X 8062, 2.

Simile exemplum ex museo Monacensi edidit Hefner *das röm. Bayern* p. 296; cf. Froehner *Verrerie* p. 125, 12.

---

5 in museo Kircheriano olim vasculum.

ΑΡΒΑΚΤΙΠΙΕ

Ἀρβάκτι(?) πίε.

Bonanni *mus. Kirch.* p. 49, 2; inde Secchi *campione d' antica bilibra* p. 26 et Franz 8470 *b*. Panofka *arch. Zeit.* 1848 p. 352 coniecit ἁρπακτὶ πίε, vix recte.

---

6 *vetro antico; lo scoprì il Lanzi nel cimeliarco del barone Schellerstein e l' illustrò nel giornale Fiorentino che ha per titolo 'l' Ape'.*

Η | | >
Ο | pro- | Ϙ
Ⅽ | tene | Ι
Ⅽ | | Μ
Ι

Guattani *memorie enciclopediche* VII (1819) 16 coll. tab.

Voluit ille quisquis fecit Ἀφίτ[τ]ωνος, sed vereor ne novicius sit titulus.

7 Neapoli fortasse oriundum vasculum, extabat Florentiae apud Petrum Andream Andreinium.

ΕΥΟΔΙ
ΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΕ

Εὐόδι γλυκύτατε.

Buonarroti *osservaz. sopra alcuni vasi antichi di vetro* (1716) p. 162 coll. tab. XXIV 2; Gori *inscr. Etr.* I 256, 40 (hinc Murat. 1671, 4); Franz 8508.

Aut nomen est Εὔοδιος aut εὐόδ(ε)ι, γλυκύτατε legendum, i. e. *felix sis, mi amice.*

---

8 Romae a. 1716 in coemeterio S. Agnetis repertum vasculi vitrei fragmentum; titulus per orbem scriptus fundi marginem ambit.

ИЯΟΙΧΡΟΥ❦ΕΠΙΕΖΗΑΙϹΜΕΙΑΩΝϹΩΝΠΑ

Boldetti *osservaz. sopra i cimiteri* (1720) I 212, 2; inde Kirchhoff CIG 8982, qui legit: Ῥοῦφε, πίε· ζή[σ]αις με[τ]ὰ [τ]ῶν σῶν πάν[των]. Extremum vocabulum non certum.

---

9 Corni Sardiniae in oppido repertus *bicchiere di vetro bianco opalizzato; l' iscrizione in rilievo.*

ΕΙϹΕΛΘ ΩΝΛΑΒΕ
ΤΗΝΝ ΙΚΗΝ

εἰσελθὼν λαβὲ τὴν νίκην.

Brunn *bull. archeol.* 1863 p. 213 acceptam a Spano canonico.

Similem in simili vasculo titulum e Numidia oriundum habet Froehner *Verrerie* tab. 30, ubi λαβὲ τὴν νίκην scriptum est.

Brunnius quod de certamine bibendi cogitavit, vix opus est hoc refellere. Verba εἰσιέναι et εἰσελθεῖν propria sunt de eis qui in arenam descendunt, sive christiano homini vasculum destinatum fuit cum beluis pugnatore sive gladiatori vel aurigae.

---

10 Romae a. 1732 repertus in coemeterio SS. Thrasonis et Saturnini ad viam Salariam crater potorius crystallinus Lvp. Ficor. Est apud D. canonicum Boldetti Lvp.

ΠΙΕΖΗϹΑΙϹΕΝΑΓΑΘΟΙϹ

πίε, ζήσαις ἐν ἀγαθοῖς.

Lupi *epitaph. Severae* (1734) p. 193 coll. tab. XX; Ficoroni *gemm. ant. litt. illustr.* a Nic. Galeotti (1757) p. 124; Fea *miscell.* I (1790) p. cxxx.

---

11 *a* Corni Sardiniae in oppido repertum vasculum simile ac n. 9; *b* Tarquiniis (*Corneto*) repertus *bicchiere di vetro con un fregio in rilievo nell' orlo ed alla base, che rinchiude nel mezzo l' epigrafe*; *c* Castelleone di Suasa provinciae Anconitanae in oppidulo apud Immanuelem principem Ruspoli vasculum mutilum (*vetro verdastro*).

a ΚΑΤΑΧΑΙΡΕ❦ΚΑΙΕΥ❦ΦΡΑΙΝΟΥ

b ΚΑΤΑ|ΧΑΙΡΕ❦ΚΑΙΕΥ//Ρ^ΙΝΟΥ

c ///|ΙΧΑΙΡΕ.....ΡΑΙΝΟΥ❦ΚΑΤΑ...

a Brunn *bull. archeol.* 1863 p. 214.
b Fiorelli *notizie degli scavi* 1876 p. 38.
c Helbig *bull. archeol.* 1884 p. 203 sq.

Addo quartum exemplum Cypro in insula repertum, quod ex collectione Cesnola ed. Ioh. Doell *mém. de l'acad. de St.-Pétersb.* 1873 XIX n. 4 (n. 5461), ubi aperte scriptum ΚΑΤΑΙ ΧΑΙΡΕ κτλ. Hinc cum nihili sit verbum καταχαίρειν, sic legendum esse conieci: καταὶ (i. e. *apud inferos*) χαῖρε καὶ εὐφραίνου, quamquam vetustam καταὶ formam in locutione satis recenti non habeo quo explicem.

---

12 poculum vitreum collectionis Durand.

ευφρενου

(l. εὐφραίνου).

De Witte *catal. Durand* n. 1490; inde Franz 8472.

---

13 Romae, ut videtur, vasculum vitreum, in quo Herculis effigies.

ΖΗϹΑΤΟ

Buonarroti *osservaz.* p. 184 coll. tab. XXVIII 1; inde Franz 8474.

Franz ζήσαιτ[ο] legit; fortasse praestat ζήσα[ις].

VIIII. VASCVLA RELIQVA.

2411 1 Locris repertum vas grande aeneum; sub collo litterae incisae antiquae.

ΛϘΘ

Θρα(συ . . .)?

Dubois *catal. Pourtalès* p. 124 n. 690; inde Franz 8522.

2 Neapoli apud Baronem antiquarium vasculum argenteum.

ΛΑΤΥΡΗ

Minervini *bull. Napol.* III (1855) p. 179 sq. Litterae vix recte exceptae.

3 Herculanei (?) alabastrum.

ΝΙΚΗΤΟΥ

Νικήτου.

Bronzi d' Ercolano II 410, 8; Franz 8488.

4 Panormi in pede urcei aenei.

ΠΥΛΑΛΟΥ

Πυλά[δ]ου?

Torremuzza Sic. XVI 234, 11 = 250, 11; inde Franz 5564.

Idem nomen in tribus patellis cretaceis supra n. 2406, 70.

5 Faleriae repertum vasculum plumbeum.

ϕΛ´ΤΕΡ
ΤΙΑΝΟΥΑ
ΓΟΡΑΝΟ
ΜΟΥ

ab altera parte: S

Φλ(αουίου) Τερτιανοῦ ἀγορανόμου.

Matranga *bull. archeol.* 1849 p. 36 (inde Franz 8556) et *revue archéol.* 1853 IX 647. Cf. Borghesi *oeuvres* VIII 140. Litteram singularem Borghesius explicat s(emis) vel s(emissis), Matranga s(extarius).

6 Hydria aenea grandis Neapoli apud Alexandrum Castellani; in collo interiore litteris punctim scriptis:

ΛΕΙΤΡΑΣ....

Heydemann *bull. archeol.* 1869 p. 30, qui reliqua ait legi non posse.

X. SIGNACVLA.

Byzantina signacula, quae sunt permulta (cf. Froehner *annuaire de la société franç. de numism. et d'archéol.* 1882 p. 40 sqq., 1884 p. 1 sqq.; Schlumberger *sigillographie de l'empire Byzantin* 1883; praeterea Barnabei apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 244), necessario ab hac sylloge excludenda erant; christianorum signacula, quoniam dubia interdum res erat, ab antiquioribus non separavi. Gemmarum inscriptiones longe diversas procul habui, ut tamen tres quae pro signaculis fuisse videbantur reciperem nn. 12. 30. 31.

2412 1 signacula aenea duo, *a* Neapoli in museo publico n. 91; *b* ibidem in museo Santangelo n. 60.

a ΑΓΑΘΩΠΟϹ *b* ΓΑΘΩΠΟϹ

[Ἀ]γ(α)θῶπος.

Descripsit Dressel, cuius ectypum (*a*) vidi.

2 Reate repertum signaculum aeneum in pedis formam fabricatum, post Romae apud Callistum Marini MAR. ms.

ΜΑΡΚΙΑΝΝΙ
ΕΡΜΗΤΙϹΙ

Marci Anni Hermetis.

Marini Vat. 9110 p. 153 n. 22, ed. *frat. Arv.* II 390 (hinc Franz 8563).

3 Terranovae signaculum aeneum.

ΡΟΔΑΝΟΙϹ
ΜΑΝΝΟϹ

Μ. Ἄννιος Ῥόδανος.

Dorville Sic. I 123 tab. B; inde Torrem. 212, 30 = 224, 30 et Franz 5474.

Littera I typothetae errore ex v. 2 in v. 1 transposita videtur.

4 Bonorvae (Sardiniae) repertum signaculum aeneum.

ΑΝΤ ΩΝΙΑ
ΡΟΥ ϕΙΝΑ

Ἀντωνία Ῥουφῖνα.

Ectypum Mommseno misit Hector Pais. Edidit Fiorelli *notizie degli scavi* 1881 p. 72.

5 Neapoli apud Matthaeum Hieronymum Mazzam.

ΑΥΡ·ΑΝϕΙΟ

Αὐρ. Ἀνφίο(νος).

Ex schedis Mazae (cf. Mommsen CIL X p. 187) edita CIL X 8059, 64.

6 Catinae repertus anulus aeneus, post Messanae in museo Th. Marquetti eq. Stellati.

ΑΥΡΗΛΙ
ΝΙΚΩΝ

Αὐρήλι(ος) Νίκων.

Gualterus 11 (ed. 2); inde Franz 5692.

2412 7 Romae apud baronem Recupero.

ΑΥΡ ϹѠΙΑ
ΙϹΥΙΟϹΠΡ
ΙϹΚΟΥ

Marini Vat. 9110 p. 159 n. 35 *a*.
Cognomen hominis incertum: Αὐρ. Σα[τύ]ς (? vel Ζωΐλος sim.) υἱὸς Πρίσκου.

---

8 Florentiae in museo comitum Gherardesca.

ΜΑΚ ΑΥΡΗΛΙ
ΦΙΛΟΜΗΛΟΥ *deficiens membrum*

Sic Gori sched. Marucell. A 196; minus accurate idem ed. inscr. Etr. I p. LXVII, II 447; inde Franz 8566.
Μάρκου Αὐρηλίου Φιλομήλου.

---

9 Neapoli apud Milanum Mil., apud Tuzium Guar. Monteleone Cap.

Κ·Α·ΡѠΜΑΝΕΙ

E Milanii et Guarinii schedis mihi non visis ed. Mommsen CIL X 8059, 6; habet Capialbi opusc. III 141.
Κ|L|RѠΜΑΝΕΙ Cap.
Q. A(elii?) Romani.

---

10 Vibone repertus anulus argenteus, tum Monteleone apud Capialbium.

ΓΡΙΓΟΡΙ

Γρ[η]γορίου.

Capialbi inscr. Vibon. p. 51 n. 160.

---

11 originis Italicae, nunc Taurini in museo.

ΥΟΙϹΥΝΟΙΔ
ΕΑϹΕΒΙΟΑ

Διονυσίου Εὐσεβίου.

Catalogo *della dattilioteca dell' abate Carlo Antonio Pullini* (Turin. 1844) p. 35; melius Lambroso *riv. di filol.* II (1873) fasc. 5.

---

12 Palazzuolo (Acris) apud vicarium Ferla corneola.

dextrorsis caput
. ΥΟΤΑΝѠΔ

Δωνάτου.

Benndorf *bull. dell' inst.* 1867 p. 215.

---

13 repertum signaculum circa a. 1832 *in Ballargiana, salto di Usellus* Baille. Nunc Caralibus in museo.

ЄΥΒΟΥΛΙ
ΖΗϹΑΙϹ

Eubuli vel Εὐβούλι,
ζήσαις.

Descripsit Nissen. Baille ms. bibl. Caralit. (cf. Mommsen CIL X p. 781); Cara *enumerazione dei sigilli figulini di bronzo appartenenti al regio museo in Cagliari* (1877) p. 16 coll. tab. II n. 7.
Nomen videtur *Eubulius* fuisse; cf. CIL X 8059, 502 *vivas Felix* vel *felix*.

---

14 Velitris repertum signaculum Card. ibidem in museo Borgiano, litteris bonis Mar.

ΗΜЄΤЄΡΥ·ΦΙ
ΛЄΙϹЄ:ϹЄΡΑΠ

Marini Vat. 9110 p. 163 n. 108 *e*; Cardinali *iscriz. Veliterne* (1823) p. 181 n. 115 e schedis Phil. Aur. Viscontii; inde Franz 8569.
ΙΗΜЄΤЄΡΙ Card. Nomen potius est quam pronomen ἡμέτερ[ε], ut voluit Franz; omnino etiam quae secuntur φιλεῖ σε Σέραπ(ις) satis mira in signaculo.

---

15 Locris repertum signaculum aeneum, nunc Regii in museo.

ΗΤαLΚЄ

De Lorenzo *la Zágara* a. XVI (1882) n. 11 p. 169.
Incertum an nomen fuerit, velut Ἡρακλείου.

---

16 Neapoli in museo signaculum aeneum rotundum.

sic ΟϹΡѠΔΟƎΘ
in medio orbe literas in manubrio candelabrum Iudaicum

Θεόδωρος.

Descripsit Dressel, cuius habui ectypum.

---

17 Monteleone apud Capialbium anulus aureus.

+ ΘΕΟΦΙΛΑΚΤΟΙ

Θεοφ[υ]λάκτο[υ].

Capialbi inscr. Vibon. p. 51 n. 159.

---

18 Velitris in museo Borgiano Mar. Neapoli in museo signaculum Guar. Momms.

ΓΑΙΟΥΛΙ
ΤЄΡΤΙ

Marini Vat. 9110 p. 164 n. 128 *c*; Guarini *suggelli* p. 74; recognovit Mommsen CIL X 8059, 215.
Aut Γ. Ἰουλί(ου) Τερτί(ου) aut *C. Iuli Terti.*

---

19 Romae repertum signaculum, quod mecum detuli Montf. Parisiis in museo S. Germani Pratorum Mar.

Τ·ΙΟΥΛΙΟΥ
ΦΟΙΒΙѠΝΟϹ

Τ. Ἰουλίου Φοιβίωνος.

Montfaucon diar. Ital. p. 141 et palaeogr. p. 168 coll. p. 170; inde Franz 8573; Marini Vat. 9110 p. 164 n. 128 *d*.

---

20 Catinae signaculum aeneum Torr. Sed videtur potius amphorae sigillum fuisse; qualia multa sunt in Sicilia Ἱπποκράτευς inscripta.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΣ

Ἱπποκράτ[ης]?

Torrem. XVI p. 210, 12 = 222, 12 e schedis Caietani Noto; inde Franz 5688.

---

21 Neapoli apud Matth. Hieron. Mazam (cf. ad n. 5).

+ ΟΑΡ
ΜΗΝ

E schedis Mazae Mommsen CIL X 8059, 489.
Fortasse *Ioannis monachi* fuit.

---

22 corneola collectionis Tyskiewicz.

ΤΙCLA
VDICѠ
ΤΗΡΟϹ

Ti. Claudi Σωτῆρος.

Henzen *bull. dell' inst.* 1871 p. 21.

---

23 signacula aenea duo, si quidem sunt duo, *a* Catinae; *b* Panormi.

a b ΚΛΙ
ΜΑ
ΤΙΟ
Υ

Κλιματίου.

a Torrem. XVI p. 210, 13 = 222, 13 e schedis Caietani Noto; inde Franz 5689. — V. 2 ΛΙ Α.
b Torrem. XVI p. 208, 2 = 220, 2; inde Franz 5569; habet Marini Vat. 9110 p. 164 n. 133 *b*.
Nomen est *Clematius*.

2412 24 in Tiberi fluvio reperta *piastra di bronzo circolare* anulo adnexa; litterae bonae.

in orbe exteriore:

COELIAE ❯ CNF ❯ MASCELLINÆ ❯

in interiore:

ΚΟΙΛ · ΜΑCΚΕΛΛΕΙ ·

in medio:

caelum

ΝΗC

caelum

Κοιλ(ίας) (*Gn. f.*) Μαρκελλείνης.

C. L. Visconti *bull. comun.* VII (1879) 198.

---

25 Catinae in museo Biscari anulus aeneus.

ΚΟC
ΧΟΥ

Κόσ[μ]ου.

Torrem. XVI p. 207, 5 = 219, 5; inde Franz 5691.

---

26 Messinae signaculum.

✝ ΚΟΝC
ΤΑΝΤ
ΙΝΟC

Κωνσταντῖνος.

Marini Vat. 9110 p. 164 n. 133*a*, nescio unde acceptum.

---

27 Neapoli in museo Santangelo signaculum aeneum.

Κων(σταντ . . .)?

Descripsit Dressel.

---

28 Panormi in museo Academiae signaculum aeneum.

ΛΕΛΙΑ
ΠΡΩΠΙΝΚΟΥ

Λελία Πρωπίνκου.

Torrem. XVI 208, 1 = 220, 1; Franz 5569.
V. 2 Ω pro O fortasse Torremuzzae error.

---

29 Beneventi signaculum.

ΛΕΩΝΑΣ
ΕΡΕΝΝΙVΣ

Herennius Λεων[ᾶ]ς.

E schedis Vincentii Colle de Vita Mommsen CIL IX 6083, 85: 'si genuina inscriptio, Latina magis est quam Graeca.'

---

30 corneola reperta a. 1828 *ne' dintorni della Ficuzza* (Panormum inter et oppidum Corleone) *nelle falde del monte Busâmmare.*

ΛΟΥΠΟCCΑΛΟΥΤΑΡΙC

Λοῦπος Σαλουτάρις.

Balth. Romano *giorn. di scienze, lett. ed arti per la Sic.* vol. 24 (1828) p. 299 et *antichità Termit.* (1834) p. 144.

---

31 ad oppidum Palme in Bruttiis situm in loco q. d. Traviano (olim Taurianum) signaculum aeneum repertum.

ΑΜ
Μ Ͻ Ο Ϙ V
Τ Ω Ζ Η
ȣ Ϙ

Μαῦρος Μεζύτρου.

Fiorelli *notizie degli scavi* 1883 p. 381.
Μέζυτρος fortasse nomen Messapicum.

---

32 Florentiae apud Donium signaculum ansatum.

ΜΟΝΟΤΟΝΙΟΥ

Doni cod. Marucell. A 195; inde Gori inscr. Etr. III app. p. 13; indidem ut videtur Marini Vat. 9110 p. 166 n. 160 *b*; repetiit Franz 8564.

---

33 Italicae, ut videtur, originis; Brandenburgi in museo anulus.

ΟΥΕΙΒΙΑΝΗ

Οὐειβιανή.

Marini Vat. 9110 p. 168 n. 185 *b*; Montfaucon *antiq. expl.* III 2 tab. 137 p. 230; hinc Franz 8565.

---

34 Florentiae in museo Mediceorum signaculum Mar. Pogg.

ΑИΗȢ ✱
ΥΟΙΤИ

Βηνενιτίου.

Marini Vat. 9110 p. 159 n. 39 *c*; Victor Poggi *sigilli antichi* (Turin. 1876) tab. XI 167 coll. p. 49 n. 85.
1 ΑИΗΟ ✱ Pogg. — 1. 2 ΒΗΝΑ | ΝΤΙ ΟΥ Mar.

---

35 *in un anello o per dir meglio in una corniola intorno ad una testa* Citt. Marc.

Γ · ΓΑΚΩΝΙΑΝΟΥ

Π. Πακωνιανοῦ.

Cittadini cod. Marc. XIV 116 f. 6' et Vat. 5253 f. 356; inde Doni sched. Marucell. A 188, cl. 2, 171.
ΓΑΚΩΝΙΑΟΥ Citt. Marc.

---

36 Monteleone apud Capialbium anulus argenteus.

ΠΕΤΡȢ

Πέτρου.

Capialbi inscr. Vibon. p. 51 n. 161.

---

37 Monteleone apud Capialbium anulus aeneus.

ΠΕΤΡΟΝΙȢ

Πετρονίου.

Capialbi inscr. Vibon. p. 51 n. 162.

---

38 Perusiae in museo ex collectione Guardabassi, *cachet en serpentine verdâtre.*

ΡΟΥΦΕΙΝΟΥ

Ῥουφείνου.

sur un des plats entre deux petits traits tirés par le graveur:

MSC

Villefosse et Thédenat *cachets d'oculistes* p. 81 sq.

---

39 Romae repertum signaculum, quod mecum detulit Montf. Parisiis in museo S. Germani Pratorum Mar.

Κ · CΕΡΒΕΙΛ
ΙΟΥ · ΒΙΤΑΛΙ ·
· ΩΝΟC ·

Montfaucon palaeogr. p. 168 coll. p. 170; inde Franz 8572; habet Marini Vat. 9110 p. 171.

---

40 In museo Vaticano signaculum.

CΩΤΗΡ
ΙΧΟC

Σωτήριχος.

Marini Vat. 9110 p. 171 n. 247 *b*.

---

41 Neapoli in museo Santangelo signaculum aeneum.

Descripsit Dressel.

XI. AMVLETA SELECTA.

Quod non omnia vulgaris superstitionis monumenta, obscuris pleraque notis formulisque insignita, hoc loco iteravi, nemo aegre feret. Selegi fere ea quae etiam Graece loquentes deos intellexisse crederem. Barbara praeterea multa aut edita sunt — cf. Minervini *bull. Napol.* V (1857) p. 89, Rizzi ibid. I (1852) p. 62, Spoches *bull. della commiss. di antich. in Sicilia* I (1864) p. 15, Crispi *giorn. di Sicilia* XXXII (1830) p. 77 (quod frustra tractarunt Stephani et Graefe *bull. hist. phil. de l'acad. de St. Pétersbourg* 1849 n. 17. 18), Guardabassi *bull. dell' inst.* 1870 p. 95, Le Blant ibid. 1884 p. 50. 51, Gaedechens *die Antiken des Mus. zu Arolsen* (1862) p. 24, Brozza *bull. comun.* 1881 p. 165, Bortolotti *spicilegio epigr. Modenese* (1875) p. 279 n. 275, Garrucci *civiltà cattol.* X (ser. 11 a. 1882) p. 466 sqq., Pelliccioni *atti e memorie delle RR. deputazioni di storia patria per le provincie dell' Emilia* V 2 (1880), Capialbi inscript. Vibonens. (Neap. 1845) n. 145—153; cf. etiam Gori inscr. Etr. I 456 sq., Fabretti p. 532 sqq. — aut inedita merita oblivione premuntur, velut nuper Henricus Maionica non minus quinque gemmas id genus a se Aquileiae in museo descriptas parato animo mihi misit.

2413 1 *a* Velitris in museo Borgiano amuletum utrimque inscriptum.

ΜΕΓΑΤΟΟ | ΟΟΤΑΓΕΜ
ΝΟΜΑΤΟΥ | ΥΟΤΑΜΟΝ
CΑΡΑΠΙC | CΙΠΑΡΑC

Marini Vat. 9110 p. 352*a*.

Partem priorem eodem plane modo scriptam versibusque eodem modo divisis ex amuleto vitreo edidit Caylus *rec. d'antiq.* IV 3 tab. 57, 5; inde Franz 8515.

b corneolus apud Bonghium (*Mola di Gaeta*).

ΜΕΓΑ
ΤΟΟΝΟΜ
ΑΤΟΥCΕ
ΡΑΠΙ

Ex schedis Mommseni; indidem Franz 7043 *b*.

c Romae in lammina aenea perexigua.

ΜΕΓΑΤ
ΟΟΝΟΜΑΤ
ΟΥCΕΡΑ
ΠΙC

Henzen *bull. archeol.* 1867 p. 67, cui dedit Lovattius.

d Puteolis reperta gemma (*pasta rossa antica*), nunc Turini in museo.

ΜΕΓΑΤΟΟΝΟΜΑΤΟΥ[ΣΑΡ]ΑΠΙ[ΔΟΣ

Sic edidit Lumbroso *rivista di filol.* II (1873) fasc. 5. Altero supplemento facile carebimus, etiam si Σεράπιδος plene scriptum traditur in gemma quam olim Constantinopoli possidebat Conrel Anglus (Franz 7043).

μέγα τὸ ὄνομα τοῦ Σεράπι(δος).

2 Romae lammina aenea.

ΕΙCΘΕΟCCΕΡΑΠΙC

Visconti *mus. PCl.* II 23 ed. Mil.; inde Franz 6002 *c*.

εἷς θεὸς Σέραπις.

3 (Romae) *amuleto in oro scritto a quattro lati* Am.

ΠΟΥΒΛΙΚΙΑΝΕ
ΕΙCΖΕΥC
CΕΡΑΠΙC
ΕΛΕΗCΟΝ

Amati Vat. 9769 f. 30. Edidit Kestner *bull. archeol.* 1852 p. 161.

Legendum videtur ἐλέησον, Πουβλικιανέ· εἷς Ζεὺς Σέραπις.

Cf. etiam titulus graphio scriptus in domo quadam ad montem Iustitiae effossa: εἷς Ζεὺς Σάραπις· μεγάλη Ἶσις ἡ κυρία (Brizio *bull. archeol.* 1873 p. 36).

4 *diaspro verde con donna stante — col modio di Serapide, nel museo del cav. Priore Lorenti.*

ΝΙΚΑ
ΟCΕΡ
ΑΠΙC
ΤΟΝΦ
s ΒΟΝΟ
Ν

Amati Vat. 9738 f. 31.

νικᾷ ὁ Σέραπις τὸν φ[θ]όνον.

Eadem verba in gemma apud Gorium inscr. Etr. I 64, ubi ΣΑΡΑΠΙΣ traditur.

5 Romae olim apud comitem Tyskiewicz *tavoletta di smalto biancastro*, utrimque scripta.

ΝΕΙΚΑ | ΑΚΙΕΝ
ΗΕΙCΙC | CΙCΙΕΗ

Von Wilamowitz *bull. archeol.* 1873 p. 34.

νικᾷ ἡ Εἶσις.

6 Amuletum Basilidianum apud Rossinium(?). *Triangolo di pasta molto diafana e per ciò moderna; contrafazione dell' originale che non conosco* Am. 9774. Quod si recte novicium iudicavit Amatius, descriptum videtur ex exemplo minus accurate tradito, quod inter Aegyptias inscriptiones edidit Franz 4971 (ex libro Gardneri Wilkinson *manners and customs* IV 232). Apparet autem etiam hoc, quod ubi inventum esset non indicabatur, Romae olim fuisse; propterea apographum quod esse videtur hoc loco proposui.

υ
ΕΙCΒΑΙΤ
ΕΙCΑ·ΘΩΡΜΙ
ΑΤΩΝΒΙΑΕΙC
ΔΕΑΚΩΡΙΧΑΙΡΕ
ΠΑΤΕΡΚΟCΜΟΥΧΑ
ΙΡΕΤΡΙΜΟΡΦΕΘΕΟC

Amati Vat. 9785 f. 5 ex apographo Sartii, 9774 f. 33 (hoc altero loco addens '*Sig. Boscini*').

V. 4 ΧΑΡΕ, 5. 6 ΧΑ|ΙΡΘ, 6 ΘΕΟC Wilkinson.

Εἷς Βαίτ, εἷς Ἀθώρ, μία τῶν βία, εἷς δὲ Ἀκωρι· χαῖρε πάτερ κόσμου, χαῖρε τρίμορφε θεός.

Cf. epigr. Graec. 1139.

2413 7 Fani reperta in fundo q. d. *gli Elleri*, *piastrina di diaspro scuro*, utrimque scripta.

ΕΙC	ΙΗC
ΘΕΟCΕ	ΟVΜΧ
ΝΟVΡΑ	ΡΗCΤΕ
ΝΩ	

εἷς θεὸς ἐν οὐρανῷ.
Ἰησοῦ Χριστέ.

L. Masetti *notizie degli scavi* 1881 p. 254.

---

8 lapis niger formae oblongae, in quo Anubidis imago capite canino instructi, caduceum manu tenentis expressa; ante deum arca, in qua corpus hominis mortui, cui adscriptae litterae

ΑΜ
ΕΝ

i. e. Ἀμενωφί sim.

infra legitur:

ΠΡΟCΔΕΜΟΝΑΚΕΦΟΒΟΥC

πρὸς δέμονα κὲ φόβους.

Lovatti *bull. archeol.* 1862 p. 51.

In lapide fortasse δέμονας erat.

---

9 *corniola.*

ΤΟΥΣ·ΜΕΝ
ΘΕΟΥΣ·ΦΟΒΟV
ΤΕΛΟΣ·ΘΡΑ·ΜΑ
ΚΡΟΥ·ΒΙΟΥ

Marini Vat. 9118 p. 144.

Legi potest: *τοὺς μὲν θεοὺς φοβοῦ, τέλος [δ᾽]ρα (vel δ᾽ ὥρα) μακροῦ βίου*, sed dubito num antiqua sit.

---

10 *diaspro rosso largo tre dita.*

ΤΗΣΜΕΝ·ΑΡΗΣ
ΚΡΕΙΤΤΩΝΠΑΣΗΣ
ΗΤΤΩΝΔΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Venuti in Guarnierii schedis Pisaur. f. 37 et f. 45'.

Τῆς μὲν Ἄρης κρείττων πάσης, ἥττων δ᾽ Ἀφροδίτης.

Videtur genuina et antiqua.

---

11 Luceriae apud Riccium corneolus; expressus leo Mithriacus cum stella et semilunio, ab altera parte Harpocras et titulus:

ΓΛΑΥΚΟC
ΝΕΒΕΙΑΥ
ΟΒΕΙΤΝΜΕ

Descripsit Mommsen. — Intellegerem *μηδὲν* (sive potius *μηθὲν*) [φ]οβεῖται με. Videtur scriptum fuisse ΜΙΒΕΝ. Γλαῦκος is opinor fuit qui amuletum gestabat.

---

12 Romae iaspis viridis cum figura et nomine ΚΝΟΥΒΙC (i. e. ΧΝΟΥΒΙC coll. Fabrett. p. 535, 46).

ΦΥΛΑΖΟΝΥΓ
ΕΙΗCΤΟΜΑΧΟΝ
ΠΡΟΚΛΟΥ

Φύλα[ξ]ον ὑγιῆ στόμαχον
Πρόκλου.

Fabretti p. 535, 386.

Vide similia ab Leblantio composita *rev. archéol.* 1883 p. 306.

---

13 urbanae originis, ut putat Hübner. Nunc Matriti in museo principis de Anglona lammina aurea perexigua, litteris leviter incisis.

ΠΑΝΙΕΡΟΝΠΝΕΥΜΑΚΑΙΚΑ
ΚΟΠΟΙΟΝΚΑΙΦΘΟΡΟΠΟΙΟΝ
ΑΠΑΛΛΑCΟΝΑΠΟΤΗCΡΕΝΜΑ
ΑΙΑCΠΤΑΝΕΒΡΑ◡ΝΘΑRΙΑCΑ

Descripsit Huebner et edidit *Monatsber. d. Berl. Akad.* 1861 p. 533 cum Kirchhoffii notis.

Πᾶν [μ]ιαρὸν πνεῦμα καὶ κακοποιὸν καὶ φθοροποιὸν ἀπάλ(λ)α[ξ]ον ἀπὸ τῆς .....

Haec legit Kirchhoff.

---

14 *diaspro sanguigno* olim apud Akerbladium, tum apud comitem Blacas d'Aulps.

ΕΠΕΚΑΛΟΜ
ΕCΕΜΕΓΑΛΟΔ
ΟΞΕΟΟVΑΜΑΙΛΕ
ΘΗΚΑΙΕCΑΝΟΝ
ΜΟΚΑCΠVΗΕΟΜ
ΕΘΠΙΤΥΧΕΝΟΠV
ΟΝVΟΝΝΟΤΙΕΟ
ΤΜCΑΟΝΟΜΑΓ
ΟΕΘΟVΚΕΜ

ab altera parte scarabaeus.

Amati *giorn. arcad.* 1820 (m. Aug.) vol. VI 168 ab Akerbladio adiutus.

Ἐπ[ι]καλο[ῦ]μέ σε, μεγαλόδοξε .... καὶ ἐπά[κ]ο[υσόν] μο[υ] καὶ π[ό]η[σ]ο[ν] με [ἐ]πιτυχ[ῖ]ν ὅ[τι β]ο[ύλ]ο[μαι]? .....

V. 3 sq. *ὃς ἰάματα ἔθηκας*, v. 6 sqq. *ἐπιτυχοῦν πότημα διὰ τὸ μέγα ὄνομά σου κτλ.* Amati, in quibus *μέγα ὄνομα* verum videtur.

---

15 prope Romam reperta *pietra a forma di piastra rotonda*, utrimque scripta.

a

ΕΠΙΚΛΟΥ
ΜΕCΕΚΥΡΙΕΙΑ
ΚΑΙΘΒΡVΘΙΘΥ
ΦΙΑΝΜΕΘVΡCΦΩ›
ΙΕΦΗΜΙΝΕΝΡΟΥΧΛΝ
ΑΝΕΜΕCΗΡΙΝΟΡΑ
Ο Η III ∞ < Β Ζ }
ΜΗΝ

b

ΘΑΛΛΛΟV
CΗΜΙΝΑCΘΕ
ΝCΙΕΑΠΑΛΛΑ
ΞΟΝΠΡΙCΚΟΝ
ΑΠΟΤΟΥΓΟΝ
ΟΥΤΟΥΗΓΑ
ΤΟC

Ex apographo ducis di Sermoneta ed. Henzen *bull. archeol.* 1866 p. 253 qui notas obscuras (*a* 7) accuratius quam nobis licuit exprimendas curavit.

In titulo *a* praeter initium *ἐπικ(α)λοῦμέ σε, κύριε* vix quidquam legi potest, nec fuerunt opinor vocabula Graeca. — In titulo *b* post initium obscurum leguntur inde a v. 2: *Θε[ὰ Ἴ]σι[ς], ἀπάλλαξον Πρίσκον ἀπὸ τοῦ πόνου τοῦ ἥπατος.*

---

16 amuletum (*pietra nera*) repertum in aedibus Aldobrandinianis.

a in parte antica:

ΙΕΟΥΩΗΙΑΗ
ΑΙΗΩΥΟΕΙ
ΧΡΗΜΑΤΙC
ΟΝΜΟΙΕΝΤ//
ΝΥΚΤΙΤΑΥΤ//
ΕΠΑΛΗΘΕΙΑ
ΜΕΤΑΜΝΗ
ΜΗC

b in postica:

ΦΟΙΘΕΝ
ΜΑΥΑΡΑΟΥΧ
ΦΟΙΘΕΝ
ΜΑΥΑΡΑCΚΕΑΙΦ
ΦΟΙΘΕΝ
ΜΑΥΑΡΑΚΗΗΦ
ΦΟΙΘΕΝ
ΜΑΡΜΑΡΑΥΩΘ
ΦΟΙΘΕΝ
ΜΑΡΜΕΡΦΡΙΞ
ΦΟΙΘΕΝΜΑΡΜΑΙ
ΦΟΙΘΕΝΜΑΡΜΑ
ΡΑΥΩΘ

c in uno latere:

ΚΥΡΙΕΔΟΞΗC
ΚΑΙΧΡΗCΜΩΝ

d in altero:

ΝΗΑΜΝ
ΠΑ

Henzen *bull. archeol.* 1862 p. 59.

tit. *a* ... *χρηματισόν μοι ἐν τ[ῇ] νυκτὶ ταύτ[ῃ] ἐπ᾽ ἀληθείᾳ μετὰ μνήμης.*

tit. *c* *κύριε δόξης καὶ χρησμῶν.*

tit. *d* lectio non certa teste Henzenio.

2413 17 Acris apud baronem Indica lammina aenea THORL. Ego frustra quaesivi.

Edidit Thorlacius in libello academico (quibus Solennia in annua magistratus academici mutatione celebranda indicit rector Io. Fr. Guil. Schlegel) Havniae 1829.

Certa ratione quamquam nihil fere legi potest, nolui tamen omittere tabulam argumenti varietate commendabilem. Distingui enim possunt tria ad minimum capita eodem omnia titulo inscripta φυλακτήριον μου... (vv. 1. 8. 23), etsi alterum hoc vocabulum quid sibi velit non video. Praeterea autem breviorum versuum ratio flagitare videtur ut etiam vv. 5. 14. 18, fortasse etiam aliis locis nova capita incipere credamus, quod v. 14 eo magis probabile est quod sacrae illae notae (ἰαὼ σαβαώ, similia vv. 17. 18) in principio maxime vel in exitu magicarum formularum poni solent. Hinc efficitur a sinistra tabulam integram esse, idemque videtur de dextra parte contendi posse.

1 φυλα]κτή[ρ]ι[ο]ν μου — 3 Ἀντωνίνῳ — εἴς τινα(?) δόξαν — 4 ἀγγελῶν εἰκόνα — 5 φάρ]μακα μετὰ ταῦτα (vel ... καὶ μετὰ ταῦτα) ἐπιστρεφ... — 6 μεγάλων — 7 ἔγνων (?) μετὰ ταῦτα.

8 φυλ[α]κτήριον μου — βασιλικόν ... — 9 καστορείῳ (cf. Dioscor. mat. med 2, 26) — 10 στεφάνων .. ἀρίστων — 11 οἰκονόμου (vel οἶκον ὁμοῦ) ... μένου — 12 εἰκόνας ὡς ὄψει ὡς ... φανεὶς εὐγε[νέ]στατ .. — 15 ... ατμίους .. φυλα(κ vel ξ) ... — 16 πόντον ... — 20 κακὸν καὶ ... κακοῦ τῶν Γαλατῶν (?) — 21 φόβων ὥς τινων — 22 ἱκανὸν (vel ἱκανῶν) ἐπ' ὄνομα.

23 φυλακτήριον μου .. — 24 βαίνοντας ... ἐκεῖνον — 25 φυλάξειν κασ(τ) .. (ἕκαστον?) οἶκον ἄνευ φό[βου] — 26 sq. Πτολ[ε]μαῖο[ν] οὖν καταδεο ... [π]νεῦμα [π]ονηρὸ[ν] ἄνακτι [δ]εσποτάτῳ, ἀγρίῳ (vel ἀγρίῳ vel ἀερίῳ) — 29 ὡς εἰς μνήμην ὕμνοις καὶ — 30 [π]υρετόν, quod sequitur participium, idem videtur etiam v. 15 fuisse — 31 σ[ώ]φρον .. — 33 ἄριστον, οὐδὲ μηνα ..

Ego haec expedienda desperavi, nec quod olim credideram carmen fuisse ad similitudinem carminis de herbis (Haupt opusc. II 475) compositum — numerosa enim videbatur oratio v. 27 πνεῦμα πονηρὸν ἄνακτι | δεσποτάτῳ —, ne id quidem probabile nunc videtur. Videant alii.

18 Modetiae olim in ecclesia cathedrali (ubi ego a. 1878 frustra quaesivi) amuletum aureum formae ovalis; in parte antica Christi crucifixi imago adstantibus a dextra Ioanne, a sinistra Maria, cum solitis titulis:

ΠΡ | ΙCΧC |
ΕΙCΧΕ | ΠΑΡ
ΡΑC | ΤΙΘΜ
CΟΥ | ΠΝΑ ΜΟΥ

Η Μ Ι Τ Η Ρ CΟ Υ | Ο Υ Ο Υ C C Ο Υ

Cf. evang. Luc. 23, 46; Ioann. 19, 26. 27.

ab altera parte:

ϕΕΥΓΑΠΕΜΕ
ΚΡΑΔΙΗCΔΟΛΟΜ
ΗΧΑΝΕϕΕΥΓΕΤΑΧΙ
CΤΑϕΕΥΓΑΠΕΜΩΝΜΕ
ΛΕΩΝΥΟϕΙΠΥΡΒΕΛΙΑΡΚ
ΜΟΡΕΧΑCΜΑΔΡΑΚΩΝΘΗ
ΛΟΧΕΛΥCCΑΧΟΟCΒΑCΚΑΝ
ΔΕΟϕΟΝCΟΥΚΑΙΠΡΟΤΟΓΟΝΥ
ΕΜΟLCΕΠCΑΥΓΩΝΕΗΑCCΕΥC
ΚΗΚΑΚΕΗCΟΥΑΓΟΚΑΙΘΑΝΑΤΑ
+ΧCΑΝΙΑΖΚΕΛΕΤΕCΕϕΥΓ
ΕΝΕCΛΕΤΜΑΘΑΛΑCCΗCΕΓΕ
ΑCΚΙΟΠΕΛΩΝΕΓΕCΥΩΚΑΙ
ΗΝΩΗΕCΕΟΝΟΠΒΡΟΙΟ
ΚΑΤΑCΘΑΚΟΝΔΑΛΒ
ΠΟΕΙΚΕ

Edidit Frisi *memorie storiche di Monza* I (1794) p. 35 tab. VI; indidem repetiit Kirchhoff CIG IV 9065, qui quod scripturam non leviter discrepantem eamque meliorem v. 9 exhibuit, cum alteram Frisiani libri editionem factam esse non norim, explicare nequeo.

6 ΧΑCΜΑ scriptum fuit, ut docet ipsa versus longitudo; ΧΑCΜΑCΜΑ ed. Frisius — 9 ΕΜΟLCΕΠΕΚΥΡΩΝ ego notavi ex Frisio, ΕΝΟCCΕΠCΑΥΓΩΝ Kirchh.

Vidit Garrucci *civiltà catt.* vol. VII (ser. 10 a. 1878) p. 197 Gregorii Nazianzeni carmen fere integrum esse (II 1, 55 ed. Maur.):

Φεῦγ' ἀπ' ἐμ[ῆς] κραδίης, δολομήχανε, φεῦγε τάχιστα,
φεῦγ' ἀπ' ἐμῶν μελέων, [φεῦγ' ἀπ' ἐμοῦ βιότου,
κλῶ]ψ, ὄφι, πῦρ, Βελίαρ, κ[ακίη], μόρε, χάσμα, δράκων, θη[ρ,
νύξ], λόχε, λύσσα, χ[ά]ος, βάσκαν[ε, ἀν]δ[ρ]οφόνε.
5 σὺ καὶ πρ[ω]τογόνο[ισιν] ἐμο[ῖ]ς ἐπ[ὶ] λυγ[ρ]ὸν ἐπ[ῆ]λθες,
[γ]εύσ[ας σ]ῆ[ς] κακ[ί]ης, οὖλ[ε], καὶ θανάτ[ου;
Χ(ριστό)ς ἄναξ κέλεταί σε φυγε[ῖ]ν ἐς λαῖτμα θαλάσσης
[ἢ] [κατ]ὰ σκοπέλων [ἢ]ὲ συὼ[ν] ἀ[γέλ]ην
ὥ[ς λ]ε[γ]ε[ῶ]ν[α] π[ά]ρο[ιθεν] ἀτάσθα[λ]ον·
ἀλλ' [ὑ]πόεικε κτλ.

V. 2. 3 inclusa aut sculptoris aut editoris neglegentia omissa — 3 Βελίη Gregor. ed. — 4 fort. χό[λ]ος pro χάος, et deinde βάσκανος scribendum — 5 σὺ καὶ retinui; ὃς καὶ Greg. ed. — 6 σῆς κακίης Greg. ed., quod correxi — 8 fort. εἴτε — εἴτε.

XII. TESSERAE OSSEAE VEL EBVRNEAE.

Composui hoc capite quotquot mihi quidem innotuerunt theatrales quae dici solent tesseras; nam non solum Italicae omnes videntur originis esse sed etiam in ea Italiae regione omnes repertae, ubi utraque lingua vigebat, i. e. in Campania vel in partibus vicinis. Itaque si qua ad ipsam urbem effossa perhibetur, aut error subesse putandus est aut casu ipsa tessera sive antiquiore seu recentiore tempore Romam delata est. De usu harum tesserarum — nam omnium ut eadem fere forma ac indoles est ita etiam usus idem fuerit necesse est — ab aliis aliter disputatum est; cf. praeter Henzenii et Wieseleri commentationes (*ann. dell' inst.* 1848 et ind. lect. Gott. 1866 et 1866/67), Friedlaender *Sittengesch.* II[5] 277, Benndorf *Beitraege zur Kenntniss des att. Theaters* (= *Zeitschr. f. oesterr. Gymn.* XXVI 1875) p. 37, denique Barnabei *notizie degli scavi* 1886 p. 240, qui cum in uno sepulcro Rudino quindecim eius generis tesserae repertae essent continuis numeris Graece et Latine insignitae, suo iure dubitavit num ad spectaculorum vel conviviorum usum vel ad rem frumentariam recte referri possent. Ipse quod coniecit eburneas illas litterarum formas esse, quales Quintilianus I 1, 26 tradit irritandae ad discendum infantiae gratia pueris in lusum offerri solere, hoc sane non magis videtur rem difficilem expedire. — Ceterum de eis tesseris quas Wieselerus primus et solus edidit illud sciendum est, quod ipse (ind. lect. 1866 p. 8) excusavit, 'cum alias litteras tum varias elementi ϲ formas haud semper accurate typis exscribi potuisse.' Minus aegre ferent legentes quod permira saepius Wieseleri de nominibus explicandis somnia tuto silentio premenda censui.

2414 1 *a* ex collectione Henrici Tolley tessera; *b* apud L. Saulinium.

ab una parte:	ab altera:
serpens cum *capite grandi* *humano*	VII ΑΓΑΘΟCΔΜ Z

a Henzen *ann. dell' inst.* 1850 p. 357, 4 coll. tab. M 4; inde Franz 8586 et Wieseler ind. lect. Gott. 1866 p. 6, 1.

b Brunn *bull. dell' inst.* 1864 p. 37 sic: ΑΓΑ ΘΟCΔ cum imagine simili.

'Αγαθὸς Δ(αί)μ(ων) recte editores.

---

2 loci incerti tessera eburnea (fort. Pompeis reperta) Parisiis in bibliotheca.

ab una parte:	ab altera:
fratrum gemellorum *imago*	X ΑΔΕΛΦΟ I

Caylus *rec. d'antiq.* IV 4 p. 284 tab. 67, 1; inde Franz 8593 et Wieseler ind. lect. Gott. 1866 p. 6, 2. Cf. Henzen *annali* 1848 p. 280.

Neque θεοὶ 'Αδελφοί nec Dioscuri intellegi possunt, qui quidem Διόσκουροι, non ἀδελφοί appellandi erant. Possis cogitare ad Vesuvium similem de piis fratribus fabulam valuisse ei quae ad Aetnam fuit, unde Catana εὐσεβέων κλυτὸν ἄστυ appellata est in titulo supra n. 502.

---

3 Neapoli in museo tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
persona cui galea *imposita est*	VIII ΑΘΗΝΑ H Z

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 280; inde Franz 5928 coll. add. p. 1263 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 7, 7; denuo ex Dresselii apographo Mommsen CIL X 8069, 13.

'Αθηνα(ί)ς legendum coniecit Wieseler, quod non credibile.

---

4. 5 Pompeis reperta (*alla Cività 17. Sett. 1760* ANTICH.), nunc Neapoli in museo.

ab una parte:	ab altera:
aedificium turritum *cum porta aperta et* *scalis*	XII ΑΙCΧΥΛΟΥ IΒ

Antich. d' Ercolano (pitture) IV praef. p. III et X; inde Romanelli *viaggio a Pompei* I 216 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 13, 1; recognitam a Dresselio Mommsen CIL X 8069, 16 *a*.

Alteram exemplum simillimum (nisi quod aedificii porta non aperta est, sed clausa) e museo Kestneriano edidit Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 279 (*mon. ined.* IV tab. 52, 1); inde Franz 8587 et Wieseler l. s.

Αἰσχύλου.

---

6 Pompeis tessera rotunda.

ab una parte:	ab altera:
VI	III ΑΙCΧΥΛΟΥ IΓ

Fiorelli *scavi* a. 1861—1872 p. 91; inde Mommsen CIL X 8069, 16 *b*. Cf. Wieseler ind. lect. 1866 p. 13.

'Videtur error subesse, cum ne numeri quidem recte se habeant' MOMMS.

Αἰσχύλου.

7—9 in museo Britannico tessera.

ab una parte:	ab altera:
templum tetrastylum	III ΑΛCΟΥC Γ

Descripsit Wieseler ind. lect. 1866 p. 16, item Huebner *Ber. d. Berl. Akad.* 1867 p. 769.

ΑΛCΟC Wieseler, ΑΛCΟΥC scriptum testatur Huebner, cui fidem habui licet in re vix credibili.

Aut idem aut simillimum exemplum Parisinum habet Chabouillet *catalogue général des camées et pierres gravées* p. 557 n. 3253 sic:

III
ΝCΟC
Γ

Denique tesseram fuisse consimilem conicio, quam gemmam Aeclanensem coloris subrubri dicit Guarini commentar. XII excurs. epigr. (1830) p. 10 n. 12. Ibi mulieris imago cornu copiae tenentis esse dicitur et titulus

ΔΙΟΓΑ
COC . . VI

i. e. fortasse Διὸς ἄλσος. VI . [ϲ].

---

10 Italicae originis tessera rotunda.

ab una parte:	ab altera:
caput laureatum	VIII ΑΠΟΛΛΩΝ H

Fabretti 530, 29; inde Franz 5927 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 6.

'Απόλλων.

2414 11 apud Capranesium tessera eburnea AM. apud Kestnerum HENZ.

ab una parte:	ab altera:
protome Martis galeati	V II ΑΡΗС Ι

Amati cod. Vat. 9762. Eandem ut videtur ed. Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 280 (*mon. ined.* IV tab. 52, 6); inde Franz 8579 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 6.
V. 1 VII et 3 I Amati.
Ἄρης.

12 apud Io. Baptistam Visconti tessera rotunda eburnea LAB. Matriti in bibliotheca nationali HVEB.

ab una parte:	ab altera:
gladiatoris imberbis galeati protome	XIIII ΑΡΗ·С ΙΔ

Labus ad Morcellii librum *sulle tessere degli spettacoli rom.* (Mil. 1827); inde Franz ad n. 8579. Eandem opinor Huebner *bull. dell' inst.* 1861 p. 128, cf. idem *Bildwerke in Madrid* p. 193.
Ἄρης.

13 ex collectione Kestneri tessera.

ab una parte:	ab altera:
caput virile	VIIII ΑΧΑΙ⊤ Θ

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 279 (*mon. ined.* IV tab. 52, 3); inde Franz 8588 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 9, 1.
Lectio dubia; Ἀχαι[ὸς] legit Henzen.

14 Berolini in museo.

ab una parte:	ab altera:
caput barbatum	VIIII ΒΑΧΥΛΟС Θ

Henzen *bull. dell' inst.* 1848 p. 68, *annal.* 1848 p. 279, 1850 p. 357 coll. tab. M 2; inde Franz 8589 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 9, 2.
Βα(κ)χύλος.

15 in museo Britannico tessera 'mutilata quidem, sed ut ea quae inscripta sunt labem non traxerint.'

ab una parte:	ab altera:
caput imberbe	II ΓΑΙС Β

Wieseler ind. lect. 1866 p. 9, 3, qui legit Γάι(ο)ς.

16 apud Borgiam tessera eburnea rotunda MAR. Nunc Neapoli in museo.

ab una parte:	ab altera:
caput barbatum	XIII ΔΑΜΑС ΙΓ

Marini Vat. 9133 f. 165; ab Minervinio Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 279 (inde Franz 8590 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 9); ex Dresselii apographo Mommsen CIL X 8069, 17.
Versum 2 integrum testantur omnes.
Δαμᾶς.

17 apud Kestnerum tessera.

ab una parte:	ab altera:
caput viri	XIII ΔΙΑΓ.ΟΡΙС ΙΓ.

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 279 (*monum. ined.* IV tab. 52, 2); inde Franz 8591 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 10, 5.
Videtur Διαγόρας esse.

18 in museo Britannico tessera mutila.

ab una parte:	ab altera:
caput imberbe	VII ΔΙΟΝΥ Θ

Wieseler ind. lect. Gott. 1866 p. 10, 6, qui non Διονύσου sed Διονυσίου cuiusdam imaginem esse ait.

19 Capuae reperta tessera ex osse rotunda, tum Neapoli apud Bourguignonem.

ab una parte:	ab altera:
turres aut aedificia	V ЄΛЄΥСΙΝΟΙΝ Є

Ex Dresselii apographo Mommsen CIL X ad 8069, 12.
'Litterae NOI in litura positae sunt' DRESS. Itaque legendum Ἐλευσίνιον vel Ἐλευσινίων.

20 Neapoli in museo tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
ianua	VII ЄΥСΙΝ Ζ

Ab Minervinio Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 275; inde Franz 8597 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 14, 3; ex Dresselii apographo Mommsen CIL X 8069, 12.
Lege [Ἐλ]ευσί(νιον) vel [Ἐλ]ευσι(νίων).

21 ad ipsam Romam urbem reperta BVLL. Post in Kestneri collectione tessera eburnea.

ab una parte:	ab altera:
corona lemniscata incertum laurea an quernea	X ЄΠΙΔΛ·ΦΝΙС Ι

Bull. dell' inst. 1835 p. 163; Henzen *annali* 1848 p. 281 (*mon. ined.* IV tab. 52, 13); hinc Franz 8598 et Wieseler ind. lect. Gott. 1866 p. 14, 4.
Vocabulum ἐπιδαφνὶς incertum; certe viri nomen esse nequit, quod voluit Wieseler.

22 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
Musae imago	VI ЄΡΑΤΩ ς

Wieseler ind. lect. 1866 p. 8, 11.
Fuit sine dubio Є forma.
Ἐρατώ.

23 Neapoli in museo tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
caput iuvenis taenia cinctum	VI ЄΡΜΗС ς

Ex Dresselii apographo Mommsen CIL X 8069, 10.

24 Puteolis, ut ferunt, reperta tessera ex osse rotunda, tum Neapoli apud Bourguignonem, qui Romae emit.

ab una parte:	ab altera:
caput virile	XIIII ЄΡΜΑС ΙΔ

Ex Dresselii apographo Mommsen CIL X ad 8069, 12.
Ἑρμᾶς.

25 loci incerti tessera.

ab una parte:	ab altera:
caput iuvenile	X СΥΩС

Caylus *rec. d'antiq.* IV 3 tab. 53, 5. 6 coll. p. 158; inde Franz 8583 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 8, 12.
Probabiliter Fransius legit Ἔρως.

2414 26 *a* Pompeis reperta tessera ex osse rotunda, nunc Neapoli in museo; *b* in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
aedificium vel	II
aedificii pars	ЄΥΡΟΛΟΧΟΥ *sic*
testudine tecta	B

a ex Dresselii apographo Mommsen CIL X 8069, 8. Cf. Wieseler ind. lect. 1866 p. 14.

b Wieseler l. s. p. 13.

Εὐρολόχου.

27 Herculanei reperta tessera ex osse nigro ita formata, ut parvum sceletri caput repraesentetur, nunc Neapoli in museo. — *Colle sigle sull' osso occipitale verso la suttura* Bay.

sulla tempia destra:

Г̅

Η Δ Υ Λ Ο C

sulla sinistra:

VI

Antichità di Ercolano vol. I (Bayardii catal.) p. 374; antiquit. Herculan. ined. II tab. 73 (cf. CIL X p. XXVIII); ex Dresselii et Iulii de Petra apographis Mommsen CIL X 8069, 11.

Η Δ Υ Λ Θ Ι Bay. — 'signum quod supra nomen est pro Ϛ habet de Petra, Dresselius dubitabat, utrum ad caput mortui pertineret an per se quiddam significaret' Momms. Significatur opinor numerale ϛ'.

28 loci incerti tessera eburnea, nunc in museo Britannico.

II

Η Λ Ι Ο C

B

Treu *arch. Zeitung* 1882 (ann. 40) p. 283.

Ἥλιος.

29 apud Kestnerum tessera rotunda.

ab una parte:	ab altera:
Solis caput	VIII
radiatum	Η Λ Ι ο ϲ
	H

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 280 (*mon. ined.* IV tab. 52, 5); inde Franz 8580 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 7, 6.

Ἥλιος.

30. 31 *nei contorni di Civitù* (i. e. Pompeis vel Herculanei) reperta tessera rotunda Auctt. (1765). Nunc Neapoli in museo.

ab una parte:	ab altera:
aedificium (theatrum?),	XI
in quo medio turris est	Η Μ Ι Κ Υ Κ Λ Ι Α
	Ι Α

Antichità d' Ercolano (*pitture*) IV praef. p. III et X; inde Romanelli *viaggio a Pompei* I 216 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 17; a Dresselio recognitam Mommsen CIL X 8069, 14.

Eiusdem tesserae alterum exemplum Pompeis, ut ferunt, repertum, postea in museo Parmensi adservatum, cuius apographum Fridericus Odorici miserat, edidit Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 3 sic:

XI

Ι Μ Ι Κ Υ Κ Λ Ι Α

Ι Α

ἡμικύκλια.

32 olim in collectione Dodwelliana, tum in museo regis Bavariae.

ab una parte:	ab altera:
caput (Iunonis)	V'
mitratum	Η Ρ Α
	Є

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 280 (*mon. ined.* IV tab. 52, 8); inde Franz 8581 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 7, 8.

Ἥρα.

33 Pompeis reperta tessera.

ab una parte:	ab altera:
caput (Castoris?) taenia	XI
cinctum	Κ Α C Τ Ω Ρ
	Ι Α

Giornale degli scavi di Pompei III (1875) p. 258; inde Mommsen CIL X 8069, 15.

Κάστωρ.

34 Incerti loci tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
caput (Castoris?)	XII
pileatum	Κ Α C Τ Ω Ρ
	Ι Β

Fabretti 530, 30; inde Franz 5927 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 6, 4.

Κάστωρ.

35 Parisiis in museo Caroli X.

ab una parte:	ab altera:
caput vetulae	V
mitratum	Κ Ι Α
	C

Wieseler ind. lect. 1866 p. 11, 12, qui voluit ΚΩ(ιστα).

36 apud Kestnerum tessera ex osse.

ab una parte:	ab altera:
caput deae	XV
	Κ • Ο Ρ Η Ι
	ΙЄ

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 280 (*mon. ined.* IV tab. 52, 7); inde Franz 8582 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 7, 9.

Κ Ο Ρ Η Ι pro Κ Ο Ρ Η ex usu pronuntiandi satis noto.

Κόρη.

37 ex collectione Dodwelliana tessera eburnea, nunc in museo regis Bavariae.

ab una parte:	ab altera:
caput barbatum	VI
taenia cinctum	C', CΙΦΩΝ
	ⴷ

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 279 (*mon. ined.* IV tab. 52, 4); inde Franz 8592. Antea in catal. mus. Dodwell. p. 50, 5; inde Wieseler *Theatergeb.* tab. 3 et ind. lect. Gott. 1866 p. 10, 7.

Κτησιφῶν recte legit Wieseler.

38 Capuae reperta tessera ex osse rotunda, tum Neapoli apud Bourguignonem.

ab una parte:	ab altera:
turris, in qua sedet	X
figura; crocodilus;	Κ Υ Α Μ Ω Ν
plantae vel flores	Ι

Ex Dresselii apographo Mommsen CIL X ad 8069, 12.

Fabae Aegyptiae satis notae, sed hoc loco quid sibi velint non video; ceterum κυαμῶν legendum videtur.

39 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
caput barbatum	II
taenia cinctum	Λ Η Ν Α Ι C
	B

Wieseler ind. lect. 1866 p. 10, 8, qui legit Λην(α)ῖ(ο)ς; ferri potest Ληναΐς nomen.

40 Neapoli in museo tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
caput mulieris	IIII
	Λ Ι Β Ι Α
	Δ

Ex Dresselii apographo Mommsen CIL X 8069, 9.

Λιβία.

2414 41 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
Musarum imagines duarum	VI ΜΟΥϹΑΙ Θ ς

Wieseler ind. lect. 1866 p. 7, 10, qui recte fortasse legit *Μοῦσαι θ'*.

42 ex urbe Parisios perlata tessera, ubi est in bibliotheca.

ab una parte:	ab altera:
caput viri imberbis	II ΝΑ.ΙϹ ■

Caylus *rec. d'antiq.* III 4 tab. 77, 1 p. 284; Chabouillet *catal. général* p. 556 n. 3252; inde Wieseler ind. lect. 1866 p. 10, 9.
Lectio incerta; *Ναΐς?* cf. n. 39.

43 Romae apud L. Saulini.

in corona:

ΝΕΡѠΝΕΑ

Brunn *bull. dell' inst.* 1864 p. 37, qui recte intellegit ludos Neronianos (*Νερώνεια*).

44 in museo Britannico tessera, ex collectione Hertziana, ut putat Wieseler.

ab una parte:	ab altera:
corona lemniscata	II ΟΛΥΝΠΙ ■

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 4, 1.
Ὀλύμπι[α.

45 loci incerti tessera.

ab una parte *in corona:*	ab altera:
ΠΑΝΑ ΘΗΝΑ ΙΑ	XV ΙϹ

Caylus *rec. d'antiq.* IV 3 tab. 54, 3 coll. p. 159; inde Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 4, 2.
Παναθήναια.

46 Neapoli empta, nunc Parisiis apud Froehnerum tessera eburnea trifariam perforata.

ab una parte:	ab altera:
caput (persona?) viri	IIII ● ΠΑΡΛ●ΓΜΑ Λ ●

Descripsit nescio quis in schedis a Mommseno mihi traditis.
Numerale Graecum corrige Δ pro Λ, antea *παρά[πη]γμα* supplendum videtur.

47 Parisiis in museo Caroli X.

ab una parte:	ab altera:
aedificium	XIIII ΠΤΕΡΑ ΙΔ

Wieseler ind. lect. 1866 p. 16, 2*a*.
πτερά.

48 in museo Campana tessera solito more perforata.

ab una parte:	ab altera:
un giumento, dietro cui una specie di torre o faro	XII ΠΤϹ●ΡΑ ΙΑ

Catal. mus. Campana class. 12 p. 2; inde Wieseler ind. lect. 1866 p. 17, 2*b*.
Fortasse non diversa ab praecedenti; nam corrigendum potius videtur XII[II] et ΙΔ, quam XI pro XII.
πτ[ε]ρά.

49 loci incerti tesserae rotundae.

ab una parte *in corona:*	ab altera:
ΠΥΘ ΙΑ	II Β̄

Fabretti 530, 28; inde Franz 5927.
Alia eiusdem tesserae exempla duo, alterum Parisiis, alterum in museo Britannico adservatum memorat Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 5.
Πύθια, cf. n. 43. 44. 45.

50 tesserae rotundae ex osse duae, *a* Neapoli in museo; *b* in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
ianua ex parte patens	I ΠΥΛΗ Α

a ab Minervinio Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 282; inde Franz 8596; ex Dresselii apographo Mommsen CIL X 8069, 7.
b Wieseler ind. lect. 1866 p. 17, 4*a*.
πύλη.

51 Neapoli in museo tessera ex osse rotunda perforata.

ab una parte:	ab altera:
persona ridicula	XV ϹΙΜΗ ΙϹ

Ab Minervinio Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 280; inde Franz 8584 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 11, 14; denuo a Dresselio descriptam Mommsen CIL X 8069, 18.
'ϹΙΜΗ non ΟΙΜΗ' Dressel. Personam *ἀνάσιμον* habet Poll. IV 138.

52 incertae originis tessera, nunc in museo Britannico.

ab una parte:	*ab altera:*
VII /ΡΑΝΟΥϹ /ϹΕΡΑΠΙϹ Ι	*imago incerta*

Wieseler ind. lect. 1866 p. 12; Huebner *Ber. d. Berl. Akad.* 1867 p. 769.
'Notae numeralis Romanae pars tantum servata' Wieseler; omisit eam Huebner. — V. 2 ΦΑΝΟΥϹ Wieseler tamquam integrum vocabulum; lectio plane incerta, si Huebnero fides habenda.

53 e collectione Tyskiewicz tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
teschio di morto con collo e colla clavicola	VIIII ΗϹΙΧΟΡΟϹ Θ

Henzen *bull. dell' inst.* 1871 p. 71.
In altera parte praeterea litterae aliquot leviter incisae graphio, in quibus hae ΔΙΑ.
Στ]ησίχορος.

54 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
caput viri	XII ΤΡΥΦѠΝ ΙΒ

Wieseler ind. lect. 1866 p. 11, 10, qui litteras ѠΝ incertas esse notat.
Τρύφων.

55 Puteolis reperta tessera ex osse rotunda, tum Neapoli apud Bourguignonem.

ab una parte:	ab altera:
mulier in lecto recumbens	IIII ΕΛΙΔѠΝ Δ

Ex Dresselii apographo Mommsen CIL X ad 8069, 12.
[Χ]ελιδών.

56 Parisiis in museo Caroli X.

ab una parte:	ab altera:
caput vetulae	XI ΧΕΛΙΔΟΝΗ ΙΑ

Wieseler ind. lect. 1866 p. 11, 13.
Nomen dubito num recte descriptum sit; cf. n. 55.

2414 57 Neapoli in museo tessera ossea.

ab una parte:	ab altera:
caput muliebre	Ω Δ Ι

Ab Minervinio Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 279; inde Franz 8585, qui 'Ω[ρ]αι coniecit.

---

58 ex collectione Henrici Tolley tessera eburnea.

ab una parte:	ab altera:
caput barbatum	XV
taenia cinctum	ϹΟΥϹ
	ΙΕ

Henzen *ann. dell' inst.* 1850 p. 357, 1 coll. tab. M 1; inde Franz 8594 et Wieseler ind. lect. 1866 p. 11, 11.

Viri nomen non invenio.

---

59 Parisiis in bibliotheca.

ab una parte:	ab altera:
pars sceletri	Λ
	ωΤΟϹ

Caylus *rec. d'antiq.* III tab. 78, 1; inde Wieseler ind. lect. 1866 p. 15, 5.

Lectio incerta.

---

60 Parisiis in museo Caroli X.

ab una parte:	ab altera:
moenia urbis	VIIII
cum porta	///// ω Ν
aperta	Θ

Wieseler ind. lect. 1866 p. 17, 3.

61—75 Rudiis in pueri puellaeve sepulcro repertae quindecim tesserae osseae rotundae *lavorate al tornio, del diametro di mm. 24, e dello spessore di mm. 2; da un lato, con una piccola prominenza nel centro, hanno aspetto di piccole borchie, e dall' altro lato hanno la superficie perfettamente liscia;* in hoc altero latere legitur:

61 I Ȧ	62 II Ḃ	63 III Γ̇	64 IIII Δ̇
65 V Ė	66 VI Ϛ̇	67 VII Ż	68 VIII Ḣ
69 VIIII Θ̇	70 X İ	71 XI ΙȦ	72 XII ΙḂ
73 XIII ΙΓ̇	74 XIIII ΙΔ̇	75 XV ΙĖ	

Barnabei apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 240. — Cf. supra p. 620.

76—80 Neapoli in museo amygdalae ex osse quinque.

ab una parte:	ab altera:
76 IIII	Δ
77 X|	Ι
78 XI	ΙΑ
79 XIII	ΙΓ
80 XX	Κ

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 286 (n. 76. 78. 79. 80); inde Franz 8603; ex Dresselii apographo omnes Mommsen CIL X 8069, 23—27.

---

81 in museo Britannico tessera mutila.

ab una parte:	ab altera:
vas repletum	Α
rebus incertis	

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 16.

Incertum num numerale Latinum perierit.

---

82 Neapoli in museo tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
amphora	I
	Α

Descripsit Dressel apud Mommsenum CIL X 8069, 19.

---

83 Neapoli in museo tessera similis.

II

Β

Ab Minervinio Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 282; inde Franz 8602, 1; Mommsen CIL X 8069, 20.

---

84 Parisiis in bibliotheca.

ab una parte:	ab altera:
duae columbae	II
	Β

Chabouillet *catal. général* p. 557 n. 3255; Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 9, 5.

---

85 Pompeis reperta tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
signum	II
incertum	Β

Giorn. degli scavi II (1872) p. 430; rectius a Dresselio descriptam Mommsen CIL X 8069, 21.

---

86 Neapoli in museo tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
canistrum?	III
	Γ̣

Ex Dresselii apographo Mommsen CIL X 8069, 22.

---

87 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
aries cubans	III
	Γ

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 9, 3.

---

88 ex urbe adlata tessera Parisiis, ubi est in bibliotheca.

ab una parte:	ab altera:
persona comica	Γ
	III

Caylus *rec. d'antiq.* III tab. 77, 2; inde Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 13, 8.

---

89 apud Kestnerum tessera ex osse rotunda.

IIII

Δ

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 283; inde Franz 8602, 2.

---

90 Parisiis in museo Caroli X tessera fracta.

ab una parte:	ab altera:
pars faciei cum	IIII
ornatu capitis	Δ

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 7, 10.

---

91 Pompeis.

IIII

I

Λ

Viola *scavi* 1873/8 p. 51 n. 59; inde Mommsen CIL X 8069, 28.

---

92 apud Kestnerum tessera ex osse rotunda mutila.

ab una parte:	ab altera:
oggetti legati	V
insieme	Ė

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 281 (*mon. ined.* IV tab. 52, 14); inde Franz 8601, 1 et Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 13, 4.

2414 93 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
caput mulieris	V E

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 7, 7.

---

94 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
cancer marinus	V ς

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 9, 1.
Videtur V[I] emendandum.

---

95 Neapoli in museo tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
cistula aut sacculus	VI ς

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 281 (Franz 8601, 6); ex Dresselii apographo Mommsen CIL X 8069, 31.

---

96 in museo Neapolitano similis.

ab una parte:	ab altera:
signum incertum	VI ς

Ab Minervinio Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 281 adn.

---

97 Capuae reperta tessera ex osse rotunda, post Neapoli apud Bourguignonem.

ab una parte:	ab altera:
mulier nuda in lecto recumbens adstante asino, lucerna in candelabro posita	VII Z

Descripsit Dressel apud Mommsenum CIL X ad 8069, 32.

---

98 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
amphora	VII Z

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 12, 3.

---

99 apud Kestnerum tessera ex osse rotunda mutila a sinistra.

ab una parte:	ab altera:
caput mulieris taenia cinctum	||I Z

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 281 (*mon. ined.* IV tab. 52, 11); inde Franz 8599, 3 et parum accurate Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 7, 9.

Numerale Latinum mutilum, quod cum ad dextram suppleri non possit, non video quomodo scriptum fuerit.

---

100 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
lepus vel cuniculus	VII Z

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 9, 2.

---

101 Neapoli in museo tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
rotawina(?) duo	VIII XX · II H

Ex Dresselii apographo Mommsen CIL X 8069, 34.
'Punctum inter XX et II medium est orbis' Dress.

---

102 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
Amor citharam(?) tenens	VIII H

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 6, 1.

---

103 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
caput viri taenia cinctum	VIII H

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 6, 4.

---

104 (inter Aeclanensia) tessera eburnea.

ab una parte:	ab altera:
genius alatus sedens cygnum manu tractans	Θ VIIII

Guarini comment. XII exc. epigr. (1830) p. 11.

---

105 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
caput imberbe deforme (persona?)	VIIII Θ

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 6, 5.

---

106 Pompeis reperta tessera rotunda eburnea, nunc Neapoli in museo.

ab una parte:	ab altera:
IOV A	X · I

Fiorelli Pompeian. antiquit. hist. II (1872) p. 630; ab Dresselio recognitam Mommsen CIL X 8069, 5.

Prioris partis litterae vix Graecae, ab altera parte numerale utraque lingua scriptum.

---

107 apud Kestnerum tessera ex osse rotunda.

XI
IA

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 282; inde Franz 8602, 3.

---

108 ex collectione Henrici Tolley.

ab una parte:	ab altera:
caput galeatum	XII IB

Henzen *ann. dell' inst.* 1850 p. 357, 3, cf. tab. M 3; inde Franz 8601, 7 et Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 6, 2.

---

109 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
caput mulieris deforme (persona?)	XII IB

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 7, 6.

---

110 apud Kestnerum tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
orbis rotae similis	XII IB

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 281 (*mon. ined.* IV tab. 52, 18); inde Franz 8601, 5.

---

111 apud Kestnerum tessera similis.

XII
IB

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 282; inde Franz 8602, 4.

2414 112 Pompeis reperta tessera rotunda, nunc Neapoli in museo.

ab una parte:	ab altera:
N	XIII

Fiorelli Pompeian. antiq. hist. II 657; a Dresselio recognitam Mommsen CIL X 8069, 6.

Singularis in hac tessera Graeci numeri nota.

---

113 Neapoli in museo *lira di osso verde*.

ab una parte:	ab altera:
IΓ	XIII

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 286.

---

114 apud Kestnerum tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
caput barbatum	XIII IΓ

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 281 coll. *mon. ined.* IV tab. 52, 9; inde Franz 8599, 1 et Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 6, 3.

---

115 Havniae in museo Thorvaldseniano.

ab una parte:	ab altera:
caput apri *et clava(?)*	XIII IΓ

L. Mueller mus. Thorwalds. III 2 p. 215, 22; inde Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 9, 4.

---

116 Veronae reperta, nunc Parisiis in bibliotheca tessera.

ab una parte:	ab altera:
aedificium *(theatrum?)*	XIII IΓ

Chabouillet *catal. général* p. 558 n. 3258; inde Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 13, 5.

117 Pompeis reperta tessera ex osse rotunda, nunc Neapoli in museo.

ab una parte:	ab altera:
pisces duo a clavo *pendentes*	XIIII IΔ

Giorn. degli scavi 1872 II 430; ex Dresselii apographo Mommsen CIL X 8069, 35.

---

118 apud Kestnerum tessera ex osse.

XIIII
IΔ

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 282; inde Franz 8602, 5.

---

119 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
caput mulieris *cum parte sceptri*	XV IЄ

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 7, 8, ubi IE traditur, ut semper.

---

120 apud Kestnerum.

ab una parte:	ab altera:
avicula	XV IϚ

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 281 (*mon. ined.* IV tab. 52, 17); inde Franz 8601, 4 et Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 9, 6.

---

121 apud Kestnerum tessera ex osse rotunda.

ab una parte:	ab altera:
corbicula fructibus(?) *referta*	XV I·Є

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 281 (*mon. ined.* IV tab. 52, 17); inde Franz 8601, 2 et Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 12, 2.

122 in museo Britannico.

ab una parte:	ab altera:
corbicula fructibus *referta*	XVI IϚ

Wieseler ind. lect. 1866/67 p. 11, 1.

His addo alias tres tesseras ab eis quae antecedunt et genere et usu diversas.

123 Neapoli in museo tessera ossea quadrata.

ab uno latere:	ab altero:
ΒΟΥϹ	ΒΩϹ

Henzen *ann. dell' inst.* 1848 p. 286; inde Franz 8604.

Βοῦς s. Βῶς (bos).

---

124 e collectione Henrici Tolley tessera eburnea rotunda.

ЄΡΜΙΑϹ

Ἑρμίας.

Henzen *ann. dell' inst.* 1850 p. 3575 coll. tab. M n. 5; inde Franz 8600.

---

125 Puteolis reperta tessera eburnea rotunda, nunc in museo Taurinensi.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟ̄
ΑΡΤΕ

Πτολεμαίου, Ἀρτε[μ....

Lumbroso *rivista di filol.* II (1873) fasc. 5.

XIII. TESSERAE PLVMBEAE SICVLAE.

Antonio Salinas Panormitano egregia haec laus debetur quod primus cum studio ad singulare quoddam tesserarum e plumbo factarum genus doctorum animos advertit magnumque earum numerum in variis Siciliae partibus collectarum delineavit et cum docto commentario edidit *ann. dell' inst.* 1864 p. 343 sqq. coll. *mon. ined.* VIII tab. 11 et *ann.* 1866 p. 18 sqq. coll. tab. B. Quarum de indole atque usu quae disputavit Salinas, ea integra hoc loco repetenda putavi (*ann.* 1864 p. 351): '*ad avere un' idea esatta del modo col quale son fatti questi piombi, riescono particolarmente istruttivi alcuni che mi è riuscito di trovare, i quali non furono sottoposti all' azione del conio, e quindi ci mostrano la forma loro all' uscire dalla matrice nella quale furono fusi. Il disegno di n. 1 fa capire, come poi ficcandosi il cono dell' una estremità nel cerchietto dell' altra, venissero coniati da due lati, o più raramente da un solo.*' Huius tesserae imago haec est:

Pergit deinde Salinas de caudula (*striscia*) illa, quae saepe abscissa periit, ita disserere: '*quello che costituisce la particolarità di questo genere di piombi, è quella striscia di piombo che li rende tanto simili a' nostri bolli di tessuti (la lunghezza di questa coda varia da 45 a 13 millimetri), e che sola può fornire un dato certo sulla destinazione di queste anticaglie: conciossiachè essi doveano, siccome egli è evidente, venir apposti a stoffe o ad altre materie di poco spessore nelle quali facendosi un piccolo buco, poteva introdursi il piombo che poi ripiegato e coniato restava attaccato al tessuto senza più poter sortire.*' Haec ut satis probabiliter mihi disputata videntur (celebres enim erant Siculorum textrinae), ita non satis feliciter, opinor, postea (*ann.* 1866 p. 23) idem Salinas eiusdem generis tesseram (tab. n. 22), cui persona comica impressa est, itemque alteram (n. 15) Mercurii imagine ornatam litteraque H inscriptam (infra n. 25) ad usum theatri rettulit, cuneum a Mercurio nominatum eedemque octavam intellegens. Neque magis persuadet altera Salinae coniectura, cum consimilem tesseram in altero latere Medusae caput referentem, in altero hydriam adscripto vocabulo Υ Δ Ω Ρ (infra n. 19) ad usum aquarum publicarum pertinere existimaret. Siculae omnes sunt, neque extra insulae fines ullam repertam esse saepius ipse Salinas affirmavit, omnes eiusdem indolis atque artis sunt: sequitur, opinor, ut etiam usum omnium parem et eundem fuisse statuamus, neque sane id nobis impedimento erit quod variarum imaginum rationem explicare non semper possumus. Quod saepius imagines eaedem atque in nummis Siculis reperiuntur, velut Apollinis caput et Pegasus, saepius etiam triquetrae figura, hae tesserae possunt ad publicas officinas referri, privatarum alias idque plures fuisse nihil est quod credere nos prohibeat; magnam enim insignium privatorum fuisse varietatem discimus ex tabulis Heracleensibus et amphoris Rhodiis Cnidiisque. Phoeniciorum denique mercatorum una saltem tessera certa ratione dici potest (cf. ad n. 24). — Tituli, si ingentem omnium tesserarum numerum spectas (edidit enim Salinas numero CXII omissis variis eiusdem tesserae exemplis), pauci inscripti reperiuntur, hominum plerumque nominibus sive plene scriptis sive compendio notatis. Inscriptae tesserae solae hoc loco proponendae sunt. Ceterum probabile est inter sigilla plumbea quae larga manu edidit Ficoronius (*piombi antichi* Rom. 1740) quaedam ad Siculorum potius tesserarum numerum referenda esse.

2415 1 Soluнti reperta.

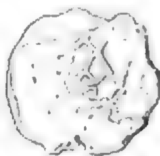

Salinas *ann.* 1866 tab. B 3.
Nomen fortasse 'Απε(λλω . . .).

2 Centuripis reperta.

ΛVRF

Salinas *ann.* 1866 tab. B 5.
Videtur *Aurelii* nomen esse.

3 Centuripis reperta.

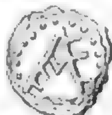

Salinas *ann.* 1866 tab. B 1.
Incertum an lateat nomen; 'Ελαι . . conicit Mommsen.

4 Centuripis reperta.

Salinas *ann.* 1866 tab. B 2.
Nomen fortasse Ζω . . . .

5 Siciliae loco incerto.

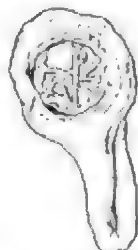

Salinas *ann.* 1864, *mon. ined.* VIII tab. 11, 3.
Lego 'Ηρακλ. . . .

6 Solunti reperta.

ab uno latere: ΗΡΕΑ
ab altero: ΗΡΕΑ

Salinas *ann.* 1866 tab. B 7.
Nomen 'Ηρέας casu secundo positum; non recte Salinas 'Ηραΐα interpretatus est.

7 incerti Siciliae loco.

-ΟΔΩΡΟC
ΘΕΟΔΩΡΟC
//////ΟΔΩΡΟC

Salinas *ann.* 1866 tab. B 9. — Idem nomen Θεόδωρος ter scriptum.

8 Solunti reperta.

ΙΕΡΩΝΥ

Salinas *ann.* 1866 tab. B 6.
'Ιερώνυ(μος).

2415 9 Centoripis reperta.

Salinas *ann.* 1866 tab. B 8.
Κεν(τοριπ...) legit Salinas.

---

10 Centoripis reperta.

Salinas *ann.* 1866 tab. B 4.
Nomen fuit Ποσειδῶ(νος); ab dextra fortasse caduceus.

---

11 Siciliae loco incerto.

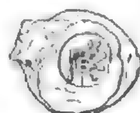

Salinas *ann.* 1864 p. 346, cf. *mon. ined.* VIII tab. 11, 12.
Lego Πυθοκλ(ῆς) vel Πυθοκλ(είδης).

---

12 Siciliae loco incerto; *in un incavo quasi triangulare un grano.*

Salinas *ann.* 1864 p. 345, cf. *mon. ined.* VIII tab. 11, 9.
Nomen si quod fuit incertum.

---

13 Siculae originis.

ab uno latere: *Pegasus*

ab altero: ΣΥ ΡΑΚΟ *triquetrum* ΝΟΙΣ

Συρακόσιοι.

Caesar comes Gaetani *opusc. di autori Sicil.* XVI (1755) tab. 1, 5.

---

14 Siculae originis.

ab uno latere: *equus*

ab altero: *gryps* ΣΥΡΑ

Συρα(κόσιοι).

Caesar comes Gaetani *opusc. di autori Sicil.* XVI (1755) tab. 1, 6.

---

15 Siciliae loco incerto.

Salinas *ann.* 1864 p. 346, cf. *mon. ined.* VIII tab. 11, 13.
Nomen incertum.

---

16 Siciliae loco incerto.

ab uno latere: *persona comica*

ab altero:

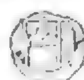

Salinas *ann.* 1864 p. 346, cf. *mon. ined.* VIII tab. 11, 15.
Nomen incertum.

---

17 Siciliae loco incerto.

Salinas *ann.* 1864 p. 345, 5, cf. *mon. ined.* VIII tab. 11, 5.

---

18 Siciliae loco incerto.

ab uno latere: *Mercurii caput*

ab altero:

Salinas *ann.* 1864 p. 347, cf. *mon. ined.* VIII tab. 11, 61.
Fortasse nomen plurale ...ιδῶν.

---

19 Siciliae loco incerto.

ab uno latere: *Medusae caput*

ab altero: *hydria*

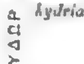

Salinas *ann.* 1866 tab. B 23.
Vocabulum ὕδωρ quo pertineat incertum.

---

20 Siculae originis.

ab uno latere: Α—ΗΣ

ab altero: ΝΡ

Caesar comes Gaetani *opusc. di autori Sicil.* XVI (1755) tab. 2, 6.

---

21 Siciliae loco incerto.

ab uno latere: ΣΑΝ *sphinx sedens, ante quam arietis caput*

ab altero: ΛΑ *bos vitulo mammas praebens*

Salinas *ann.* 1864 p. 350, cf. *mon. ined.* VIII tab. 11, 68.
In altero latere ΑΡ legit Salinas, quicum parum convenit delineatio.

---

22 Romae apud Ficoronium. Videtur tessera ex Sicilia oriunda.

ab uno latere: *Mercurius cum caduceo, dextra cruminam plenam tenens*

ab altero: ΝΗ

Ficoroni *piombi* p. 137, 14 coll. tab. 21 (ser. 2).

---

23 *a* Siciliae loco incerto; *b c* Syracusis apud parochum Iosephum Logotetam.

ab uno latere:
a aquila
b caput viri barbatum
c lyra

ab altero:
a equus currens dextrorsum, infra: Κ
b vacca cum vitulo Κ
c Κ

a Salinas *ann.* 1864 p. 351, cf. *mon. ined.* VIII tab. 11, 82.
b c Ios. Logoteta *nuova raccolta di opuscoli di autori Siciliani* vol. VI (Panormi 1793) p. 119 sqq. coll. tab.

---

24 Siciliae loco incerto exempla quattuor.

ab uno latere: *Herculis caput*

ab altero: *puer alatus pisci insidens arcum tenens; infra pectes, cuius a sinistra* Λ, *a dextra* Ι

Salinas *ann.* 1864 p. 345, 4, *mon. ined.* VIII tab. 11, 4.
In altero latere littera a dextra incerta, sed imago sine dubio Herculis (*Melkart*) est, eadem plane quae in nummis Tyriis reperitur; cf. Head hist. num. p. 674 et Furtwaengler in Roscheri lex. mythol. p. 2136.

---

25 Siciliae loco incerto.

Mercurii cum caduceo imago; a dextra una littera Η

Salinas *ann.* 1866 tab. B 15.

XIIII. MASSAE PLVMBEAE.

Non habeo alias praeter eas quas ediderunt Ficoronius (*piombi antichi* Rom. 1740) et Garruccius in libro inscripto *Piombi antichi del principe Altieri* (Romae 1847) et in Dissertationum archaeologicarum vol. II 73 sqq. Omisi, quantum quidem potui, byzantinas, qualis illa est quam ex suo thesauro edidit Ficoronius (*piombi* p. 54, 5 coll. tab. 16) sic inscriptam: Καμπούλῳ ὑπάτῳ. Campulum enim Mommsenus non consulem fuisse, sed more recentissimo ὕπατον i. e. hominem nobilem appellari intellexit, cf. Schlumberger *Sigillographie de l'empire byzantin* p. 425. Ceterum fieri potest ut ex his quas proposui quaedam (velut n. 7 et 11) tesseris Siculis adscribendae sint, v. supra p. 627.

2416 1 Romae apud Lovattium advocatum.

ab una parte:	ab altera:
ΑΡΚΑΔΙΩ	ΡΩΜΗ
protome imperatoris dextrorsum	*Roma sedens hastam s. et globum d. tenens*

Garrucci *dissert.* II 73.
Ἀρκαδίῳ. — Ῥώμη.

2 Romae apud Lovattium.

ab una parte:

ΑϹΚΛ
ΗΠΙΩ

Ἀσκληπιῷ.

Garrucci *dissert.* II 73.

3 ex museo Borgiano in Propaganda.

ab una parte:	ab altera:
ΓΕΜ ΙΝΙΑ ΝΟϹ	*donna con spighe di grano nella destra, dappresso un ramo di palma*

Garrucci *dissert.* II 74.
Γεμινιανός.

4 apud Lovattium.

ab una parte:	ab altera:
ΕΥΤ ///	ΗΣΥ ///
caput barbatum galeatum dextrorsum	*caput simile*

Garrucci *dissert.* II 74.
Duo videntur nomina Εὐτ[υχ...] et Ἡσύ[χιος].

5 sine loco.

ΚΥΜΩΝ
caput barbatum

Garrucci *dissert.* II 74.
Videtur viri nomen male descriptum.

6 Romae apud Ficoronium.

ab uno latere:	ab altero:
ΦΥΛΑ ΙΤΣV	ΕΖΤΙ ΑΡΙ8

Ficoroni *piombi* p. 62, 7 coll. tab. 19.
Fortasse φυλα[κ]τ(ήριον) Οὐεττιαρίων.

7 apud Lovattium.

Π
ΑΡ
cornu copiae

Garrucci *dissert.* II 74.

8 Romae apud Leonem Nardoni.

ΠΑΤΡΩΙΝΟΣ
caput barbatum

Garrucci *dissert.* II 74.
Πατρῶινος.

9 apud Lovattium plumbum perforatum.

ab una parte:	ab altera:
ΠΗΓΑϹΙ	ΝΙΚΑ
caput coronatum	*homo manus sublevans cum duabus coronis*

Garrucci *dissert.* II 74.
Litterae ΚΑ inter se ligatae. — Legendum Πηγάσι, νίκα; Pegasius auriga fuit.

10 Romae apud Ficoronium duo exempla.

ab uno latere:	ab altero:
M. Antonii caput	ϹΩϹ ΙΟΥ

Ficoroni *piombi* p. 89, 1 coll. tab. I (ser. 2) et p. 117, 10 coll. tab. 16.
Χωσίου.

11 in museo Kircheriano.

ΤΡ
Ο
protome mulieris sinistrorsum, e regione Bacchi statua vasculum tenentis sinistra, ad pedes tigris

Garrucci *dissert.* II 74.

12 apud Lovattium.

ΦΥΓΑ
ΡΧΟΥ

Garrucci *dissert.* II 75.
Φύγαρχος nomen satis mirum male videtur descriptum.

13 apud Lovattium.

ΧΑΡΑΔ
figura iuvenis nudi dextra hastam lemniscatam, sinistra pavonem tenentis (?)

Garrucci *dissert.* II 75.
Litterae inter se ligatae.

14 olim Neapoli apud principem Spinelli, tum emptum ab Helbigio, *piombo incassato in marmo.*

ΙΛΚΙΒΙΑΔΟΥΔΟΚΙΜΑϹΙΑ
Elagabali protome

Garrucci *dissert.* II 80.
Ἀ]λκιβιάδου δοκιμασία.
Pertineatne hoc ad rudis donationem? cf. Mommsen Hermae XXI 266 sqq.

2416 15 olim apud Ficoronium Fic., apud Lorattium *piombo incassato in marmo* Garr.

ΑΥΤΚΜ·ΑΥΡ·CΕΒ·ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC

protome Severi Alexandri laureati et paludati

Ficoroni *piombi* p. 21, 13 tab. IV; Garrucci *dissert.* II 81.

ΑΥΤΚΑΙΑΥΡ Ficor.

Αὐτ(οκράτωρ) Κ(αῖσαρ) Μ. Αὐρ(ήλιος) Σεβ(ῆρος) Ἀλέξανδρος.

16 Romae apud Ficoronium duo exempla.

[illegible]

ΒΑΣΙΛΕΩΣ

[illegible]

Βασιλέως.

Ficoroni *piombi* p. 90, 12 coll. tab. I (ser. 2) et p. 117, 2.

17 Romae apud Ficoronium plumbum quadratum.

ΑΝΓΕ
ΛΟC
Η
ΛΕΡΑC

Ficoroni *piombi* p. 99, 10 coll. tab. 7 (ser. 2).

Videtur legi ἄγγελος ἡμέρας, quod quid sit nescio.

XV. PONDERA.

Loco non indicato ubi reperta essent vel adservarentur pondera Graece inscripta numero viginti rettulit Ligorius Neapol. vol. XIX, e quibus duodecim iterum reperiuntur apud Donium sched. Marucell. A 195, quattuor apud Sponium misc. p. 303, qui e schedis cum aliorum tum Fabricii Peirescii se petiisse narrat. Donius et Sponius ponderum formas accurate delineatas tradunt, Ligorius num idem fecerit, cum in schedis nihil enotatum reperiam, nescio. Itaque Doniana et Sponiana ab Ligorio profecta esse, quamquam probabile est, affirmare tamen non ausim. — Omisi ut par est aetatis Byzantinae pondera, quae multa supersunt, velut quod in museo Panormitano olim vidi, nunc reperiri non posse interrogatus respondit Antonius Salinas (CIG IV 8985), vel quod etiamnunc in eodem museo extat ab Salina mecum communicatum, in quo litteris argenteis scriptum est ΘC|ΧΑΡΙC|ΝΙΒ.

2417 1 pondus plumbeum ad craterem lacus Albani repertum a. 1730 Bunn. *comprato da me in Castel Gandolfo molti anni addietro* Vett. (1749). Nunc in museo Kircheriano (pondo 384 gr.).

a ab una parte:	*b* ab altera:
ΑΓΟΡΑΝΟ	ΤΟΥΛΔΟ
ΜΟΥΝΤΟC	ΚΙΑΡΧΟΥΚ
ΤΙΝ ΕΞΑΜΗ	ΑΙΠΑΝΗΓΥΡΙ
ΝΟΝ·Τ·ΑΙΛΙΟΥ	ΑΡΧΟΥΚΑΙ
ΔΟΜΙΤΙΑ	ΓΥΜΝΑCΙ
ΝΟΥ	ΑΡΧΟΥ

Descripsi quae legi poterant. Habet Franc. Vettori epist. ad Gorium (d. 30 m. Aug. a. 1749) in cod. Marucell. A 77; ediderunt Brunati mus. Kirch. 66; Secchi *campione di antica bilibra* p. 16; Garrucci *piombi antichi del princ. Altieri* (1847) p. 57 tab. 4, 12 et *dissert. archeol.* II 79; hinc Franz 8545 et maxime CIG IV p. XVIII; Ruggiero catal. mus. Kirch. I 59 ad Secchii exemplum.

Tit. *a* 3 ΤΗ///ΕΣ//// Vett. ΤΙΝ/ΕΞΑΙ∟ ego, integra omnia Secchi et Garrucci, qui nescio melius legerint an suppleverint — 4 //ΟΝΤ////ΙΟΥ Vett. ΝΟΝΤΑ///ΙΟΥ ego, integra omnia Secchi et Garr. — 6 nihil fere ego legi.

Tit. *b* 1 nihil legit Vett. //////ΛΟ ego, ΤΟΥΑΙΔΟ Secchi et Garr. — 2 ///////Κ Vett. /////ΟΥΚ ego, ΚΙΑΡΧΟΥΚ Secchi — 3 /////ΥΡΙ Vett. ΑΙ////ΙΥΡΙ ego, ΑΙΙΙΑΝΗΓΥΡΙ Secchi.

Senatores *βουλεύοντες τὰν πρώταν* vel *τὰν δευτέραν ἑξάμηνον* crebri sunt in titulis Delphicis, sed hinc de origine ponderis nihil patet colligi posse. Magistratum *ἀνδοκιάρχου*, si quidem nomen recte habet, comparavit Garruccius cum vocabulo *ἀνδοκία* in titulis Tauromenitanis (supra n. 423), indeque ex Sicilia pondus advectum esse probabiliter coniecit.

Ἀγορανομοῦντος τὴν β' ἑξάμηνον Τ. Αἰλίου Δομιτιανοῦ τοῦ ἀνδοκιάρχου (?) καὶ πανηγυριάρχου καὶ γυμνασιάρχου.

2 pondus plumbeum quadratum repertum *alle foci dell' Astura tra Anzio ed il Circeo* Bunn. *da me acquistato* Vett. (1749). Nunc in museo Kircheriano (pondo 600 gr.). Peregre advectum esse recte ait Borgh.

a ab una parte:	*b* ab altera:
ΕΤΟΥC·Δ·Ι·	ΑΓΟΡΑΝΟ
ΥΠΑΤΕΥΟΝ	ΜΟΥΝΤΟC
ΤΟC·Τ·ΙΚΚΛΑ	ΜΕΝΕCΘΕ
ΤΙΟΥCΕΟΥ	ΩC·ΧΡΗCΤ
ΗΡΟΥΙΤΑ	ΒΔΙΛΕΙΤΡΟΝ
ΛΙΚΟΝ	

Descripsi. Habet Vettori epist. ad Gorium (d. 30 m. Aug. a. 1749) in cod. Marucell. A 77; ediderunt Brunati mus. Kirch. 65; Secchi *campione di antica bilibra* (1835); inde Franz 8544; Garrucci *dissert. archeol.* II 79; Ruggiero cat. mus. Kirch. I 58 ad Secchi fere exemplum.

Tit. *b* 4 ΟC pro ΩC ego solus.

Ἔτους δι', ὑπατεύοντος Τ. Ἰου(λίου) Κλατίου Σευήρου. Ἰταλικόν. — ἀγορανομοῦντος Μενεσθέως χρηστοῦ δίλειτρον.

Contra Borghesium, qui T. Iulium Clatium Severum non consulem sed provinciae alicuius praesidem intellegebat (op. VIII 176), negat Mommsenus alium nisi consulem *ὑπατεύοντα* nominari posse; Clatius Severus consul non innotuit.

3 pondus aeneum quadratum in museo Britannico, in Italia emptum. Anaglypho expressum Herculis caput. In summo margine:

ΘΕΟΙΣΣΕΒΑΣΤΟΙΣΚΑΙΤΩΔΑΜΩ

circa marginem haec:

ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΥΝΤΩΝΤΙΚΛΩΔΙΟΥΡΟΥΦΟΥΚΑΙΤΕΡΤΙΟΥΒΕΚΙΛΙΟΥ

Ex schedis Samuelis Birch Franz 8545 *b*; edidit ipse Birch *arch. Zeitg.* 1853 p. 384.

ΚΛΑΥΔΙΟΥ Franz ed.

Θεοῖς Σεβαστοῖς καὶ τῷ δάμῳ, ἀγορανομούντων Τι(βερίου) Κλωδίου Ῥούφου καὶ Τερτίου Βεκιλίου.

Corcyraeum esse coniecit Birch.

2417 4 pondus (635 gr.) loci incerti, sed Neapoli emptum.

ΕΤΟ/Σ/Π
ΑΓ////ΟΜΟΥΝ
Τ////////
Σ/////////
Ο//ΜΙΜΝΑΙΟΝ
ΟΑΝΤΡΒΡ·Ο·///

Schwartz *bull. dell' inst.* 1882 p. 35.
Ab initio post anni notam (ἔτους .π') sequitur magistratus ἀγ[ορανόμ]ου ὄντο[ς ...
ὁ ἐλυμιμναῖος Schwartz; nam minas unum et dimidiam parts esse duabus libris Romanis.

---

5 pondus aereum (libr. Rom. 3, unc. 10, scrup. 18)

ΑΔ·ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Gruter p. 221; inde Franz 8546.
Legendum [λ(ίτραι)] δ'. Θεοδώρου. Cf. Boeckh *metrol. Unters.* p. 170.

---

6 in museo Kircheriano pondus plumbeum quadratum.

ΚΥΗ
cuspide
e ferro
di lancia
ΔΙC

Garrucci *piombi antichi* p. 62 tab. 4, 8; *dissert. archeol.* II 80; Franz CIG IV p. xix.
Lectio incerta.

---

7 pondus aereum (unc. 2, scrup. 20).

a in superficie:	*b* in latere:
Ȣ·Γ	ΛΙΒΑΝΙC
i. e. οὐ(γκίαι) γ'.	i. e. Λιβάνι(ο)ς.

Forma apud Donium et Sponium haec est:

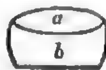

Ligorius cod. Neap.; Donius cod. Marucell. A 195; Smetius ed. f. 174 (Gruter 222, 6); Spon misc. p. 303; ex editis Franz 8550.

---

8 pondus simile.

supra:	in latere:
Ȣ·Δ	ΛΙΒΑΝΙC

Ligorius cod. Neap.; Donius cod. Marucell. A 195.
οὐ(γκίαι) δ'. Λιβάνι(ο)ς.

---

9 pondus simile.

supra:	in latere:
Ȣ·Ε	ΛΙΒΑΝΙC

Ligorius cod. Neap.; Donius cod. Marucell. A 195.
οὐ(γκίαι) ε'. Λιβάνι(ο)ς.

---

10 pondus simile.

supra:	in latere:
Ȣ·Η	ΛΙΒΑΝΙC

Ligorius cod. Neap.; Donius cod. Marucell. A 195; Spon misc. p. 303; hinc Franz 8554.
οὐ(γκίαι) η'. Λιβάνι(ο)ς.

---

11 Boniti apud Fridericum Cassitto pondus aeneum argenteis litteris inscriptum.

Ȣ Γ

in latere:

ΜΑΡΚΟCΡ

Descripsit Friedlaender.
οὐ(γκίαι) γ'. Μάρκος.

---

12 pondus simile.

supra:	in latere:
Ȣ·Ε	ΠΟΛΥΛΑΟΣ

Ligorius cod. Neap.; Donius Marucell. A 195; Spon misc. p. 303 (hinc Franz 8555*b*).
Ȣ·Ε om. Spon.
οὐ(γκίαι) ε'. Πολύλαος.
Nomen Πολύλαος suspectum, fortasse Ligorianum

---

13 pondus simile.

supra:	in latere:
Ȣ·Γ	ΣΚΑΛΛΑΦΟΣ

Ligorius cod. Neap.; Donius Marucell. A 195; Spon misc. p. 303 (Franz 8555*a*).
Ȣ·Γ om. Spon. — Vereor ne nomen Homericum Σκάλαφος ipse Ligorius commentus sit.

---

14 pondus simile.

Γ·
ΦΟΥΡΙΟΝ

Ligorius Neapol. — Vide ne falsum sit.

---

15 in museo Kircheriano pondus plumbeum quadratum.

ΔΙ

Garrucci *piombi antichi* p. 61 tab. IV 7.
Videtur δι(λιτρον) esse.

---

16 in museo Kircheriano pondus plumbeum.

ΔΕΝΔ
luna crescens

Garrucci *dissert. archeol.* II 80.
Dubito num sit pondus.

---

17 in museo Kircheriano pondus plumbeum rotundum perforatum.

Garrucci *piombi antichi* p. 60 tab. V 3; inde Franz CIG IV p. XIX.
Lectio plane incerta.

---

18 pondus quadratum.

in latere:
+
ΠΕΝΤΕ

Ligorius cod. Neap.; Donius Marucell. A 195 (ubi ΠΕΝΤΕ).

---

19 pondus quadratum.

in latere:
+
Ȣ·ΕΖ
οὐ(γκίαι) ιζ'.

Ligorius cod. Neap.; Donius Marucell. A 195 (ubi v. 2 Χ·ΕΖ). — Simile praeterea habent Ligorius et Donius, in quo scriptum ΕΖ (ΕΣ Don.).

---

20 pondera duo quadrata, alterum apud Capranesium, alterum apud Viscontium, utrumque trium fere unciarum Rom.

ΤΡΙΟΥΓΚΙΟΝ ΙΤΑΛΙΚΟΝ

τριούγκιον Ἰταλικόν.

Secchi *campione di antica bilibra* p. 2 et 27; inde Franz 8549.

---

21 pondus aereum (libr. 1, scrup. 13, gran. 15 Rom. (Garr.).

in superficie:
Λ·Α

Ligorius cod. Neap.; Donius Marucell. A 195; edidit Gruter 222, 3; inde Franz 8543.
λ(ίτρα) α'.

2417 22 pondus eius formae cuius sunt Libanii supra n. 7.

in superficie:

ȣ · A

Ligorius cod. Neap.; Donius Maracell. A 195. Alia similia Franz 8547.

23 pondera duo (unc. 1, scrup. 22, gr. 12 Rom.) Grvt.

in superficie:

ȣ · B

Alterum habent Ligorius Neap. et Donius Maracell. A 195; utrumque Gruter p. 221, ubi tria praeterea alia consimilia (primum unc. 1, scrup. 20, gr. 20, alterum unc. 1, scrup. 21, gr. 16, tertium unc. 1, scrup. 22); e Grutero Franz 8548. — Simile in museo Panormitano extat, cuius notitiam debeo Antonio Salinas.

24 Regii repertum in colle S. Salvatoris pondus aeneum.

✝
F A

De Lorenzo *la Zàgara* a. XIV (1882) n. 11 p. 169, qui simile pondus litteris argenteis insignitum possidere ait Moscatum professorem Reginum.

Cf. Boeckh *metrolog. Unters.* p. 171.

25 pondus lapideum (unc. 1, scrup. 20, gr. 16 Rom. Grvt.).

✝
F · B

Ligorius cod. Neap. Edidit idem, ut videtur, Gruter p. 221; hinc Franz ad n. 8548.

26 pondera aerea tria (primum unc. 2, scrup. 21, gr. 6 Rom.; alterum unc. 2, scrup. 20, gr. 16; tertium unc. 2, scrup. 20).

ȣ Γ

Gruter p. 221; inde Franz 8551.

27 pondus aereum (unc. 2, scrup. 18, gr. 6 Rom.).

F Γ

Gruter p. 222, 10; inde Franz ad n. 8551.

28 pondera duo aenea, alterum apud Fabrettium, utrumque unc. 5, scrup. 13 Rom.

ȣ · ς

a Gruter p. 221; *b* Fabretti p. 527 ad n. 372. inde Boeckh *metrolog. Unters.* p. 171; Franz 8553.

29 pondus aereum (scrup. 11, gr. 1 Rom.)

H Γ

Gruter 222, 14; inde Boeckh *metrolog. Unters.* p. 178; Franz ad n. 8548.

Boeckhius legit H F i. e. ἡμιούγκιον.

30 Pompeis regionis VII insulae VII domus IV trutina reperta cum ponderibus qualium quinque.

Δ	gr. 14
ε	gr. 17, 5
?	gr. 21
Z	gr. 24, 9
ι	gr. 35, 8

Sogliano *notizie degli scavi* 1887 p. 411.

31 pondera denique Ligoriana sola relinquo, quorum de fide alii videbunt.

a I · B *b* ✝ I · B *c* H · B ·

d N · B · *e* ΔP · A *f* ΔPX I

Ligorius cod. Neapol.

XVI. DIPTYCHA.

2418 1 olim Compendii, nunc Parisiis in bibliotheca nationali diptychon eburneum.

a

ΤΟΥ ΤΙΤΟ
ΔΩ ΡΟΝ
FL THEODORVS
FILOXENVS
SOTERICVS
FILOXENVS
VIRILLVST
ΤΗ CΟΦΗ
ΓΕΡΟΥ CΙΑ

b

ΥΠΑ ΤΟC
ΥΠΑΡ ΧΩΝ
COM̄ · DOMEST
EXMAGISTROM
PERTHRACIA
ETCONSVL·
ORDINAR
ΠΡΟC ΦΕΡΩ
ΦΙΛΟ ΞΕΝΟC

Edidit Sirmond ad Apollinar. Sidon. (1652) p. 84 adn.; Gori thes. dipt. II 19 coll. tab. XV; inde Mommsen CIL V 8120 adn.; cf. CIG IV 8632; ex Lenormantii apographo W. Meyer act. mai. acad. Monac. XV (1879) p. 59, 26 coll. p. 71. Cf. epigr. gr. p. XXIV 1119*b*.

Τουτὶ τὸ δῶρον τῇ σοφῇ γερουσίᾳ
ὕπατος ὑπάρχων προσφέρω Φιλόξενος.

Fl. Theodorus Filoxenus Sotericus Filoxenus vir illust(ris), com(es) domest(icorum), ex magistro m(ilitum) per Thracia(m) et consul ordinar(ius).

Annus p. Chr. n. 525.

2418 2 Mediolani apud Trivulsios diptychon.

a

ΤⲰϹΕ ΝΟΝΤΙ
ΜΝΥ ΤΟΙϹ
FL·THEODO
FILOXENVS
SOTERICVS
FILOXENVS
VIR̄ILL
ΤΡΟ ΤΗΝΑ
ΠΟΙϹ ΞΙΑΝ

b

ΥΠΑ ΥΠΑΡ
ΤΟϹ ΧⲰΝ
CŌM·DŌM
EXMAGISTR
PERTHRACIA
ETCONSVL
ORD̄IN·
ΠΡΟϹ ΦΙ
ΦΕΡⲰ ΞΕ

Descripsi. Ediderunt Mommsen CIL V 8120; W. Meyer act. mai. acad. Monac. XV (1879) p. 71 et 59 n. 27 ex imagine photographica. Cf. epigramm. p. XXIV n. 1119 *a*.
b extr. ΦΙ // | ΞΕΝ // Meyer.
Annus est p. Chr. n. 525.

Τῷ σεμνύνοντι τοῖς τρόποις τὴν ἀξίαν
ὕπατος ὑπάρχων προσφέρω Φι[λό]ξε[νος.

Fl. Theodo(rus) Filoxenus Sotericus Filoxenus vir ill(ustris), com(es) dom(esticorum) ex magistr(o militum) per Thracia(m) et consul ordin(arius).

XVII. SVPELLEX VARIA.

2419 1 Florentiae in museo publico lammina aenea.

Μ·ΑΓΡΙΠΠΑΟΥΠΑΤΟϹΤΡΙΤΟΝ

Gori inscr. Etr. I p. 72.
Μ. Ἀγρίππα[ς] ὕπατος τρίτον.

2 e Graecia Magna Romam adlata lammina argentea; *ritrae una bilancia carica di doppio peso, a cui attendono due uomini assisi, un terzo sta occupato sull' equilibrare il pondo* ... scriptum fertur *il nome del* Talaides *e quello del* Klitarchos *ed il predicato* kalos.

Bull. dell' inst. 1843 p. 52 (inde Minervini *bull. Napol.* I 109; Gerhard *arch. Zeitg.* 1843 p. 137).
Eadem imago eademque plane nomina cum in vasculo quodam expressa sint (de quo vide *bull.* l. s.), vide ne ficticia sit lammina.

3 Velitris in museo Borgiano lammina aenea.

Σ Φ
Μ Ε

Raponi de epigr. Graeco in Coelimont. Matthelorum hortis p. XIX; inde Franz 8570.

4 lammina argentea *con testa nel mezzo e lettere.*

ΠΑΤΟΝΔΙΚ'
ΑϹΑϹΙΑⲰϹ
ΛΕΠΙϹΦΡΝ
ΙΑⲰΜ

Bottari sched. cod. Marucell. A 63. — Videtur amuletum esse, in quo v. 2 et v. 4 fortasse Iehovae nomen agnoscendum, sed possunt longe alia fuisse.

5 Romae ad montem Iustitiae repertus clavus ferreus.

ΑΠΟΛΛΟ
ΔⲰΡΟΥ

Ἀπολλοδώρου.

Fiorelli *notizie degli scavi* 1876 p. 56.

6 Medmae (apud Nicoteram) reperta, deinceps Nicoterae apud Corsum medicum; *gravée circulairement sur le chaton d'une bague de bronze.*

ΧΑΡΚΗΔ

Lenormant *bull. épigr. de la Gaule* III (1883) p. 39, 3.
De tituli fide licebit dubitare; voluit fortasse sive scriptor sive falsarius Καρχηδ(ον....

7 in museo Britannico astragalus aeneus.

ΤΟΝϹΕΛΟΙΟΝΕΜΙ

τῶν Γελώων εἰμί.

Ex Forchhammeri apographo Franz 8521; inde Roehl IGA 513.

8 incertae originis astragalus eburneus rotundus litteris aureis inscriptus.

ϹⲰΦΡΟΝΙ

Panofka *hyperbor.-roem. Stud.* I 325; inde Franz 8605.
Videtur puero (σώφρονι) praemio datus fuisse.

9 Puteolis repertum astragali ossei fragmentum, nunc in museo Taurinensi.

ΚΛΕΙΣ

Lumbroso *riv. di filol.* II (1873) fasc. 5.

10 Romae apud Leonem Nardoni *due piastre di piombo del diametro di once due con simboli allusivi ai giuochi mi sembrano probabilmente (avere) servite per falere dei cavalli circensi.*

1 Μ — *in medio corona et palmula*
2 ΑΔ — *palmula*

Garrucci *dissert. archeol.* II 78.

2419 11 punctim scriptum in scapo staterae Neapoli emptae (Neapoli in museo Bourguignon).

A N N A C T A C : I Ó

Dressel descripsit.
'Αν(ν)αστασίου.

12 Neapoli in museo; in acu argentea longa millim. 77, quae in cochlear finit.

+ K P I C E M A E C E S E S +

Descripsit Dressel apud Mommsenum CIL X 8072, 3, qui in fine legit ζήσῃς.

XVIII. ALPHABETA.

2420 1 *a Formello* (apud Veios) *nello scavo Chigi* repertum vasculum sine figuris, sed titulis Etruscis compluribus inscriptum, praeterea duobus alphabetis Graecis hisce:

Mommsen *bull. dell' inst.* 1882 p. 91 cum tabula heliotypica. Cf. Bréal *mélanges d'archéol. et d'hist.* II 203. Repetiit alphabeta sola Roehl imag. inscr. gr. ant. p. 9; ex Roehlio nos eadem repraesentavimus. Cf. Kirchhoff *Stud.*[4] p. 135.

α β γ δ ε ϝ ζ η ϑ ι κ λ μ ν ⊞ ο π M ϙ ρ σ τ υ ξ φ χ.

2 in sepulcro Caeretano reperta a. 1836 ab Galassio lecythus, nunc in museo Vaticano; in ventre syllabarium Etruscum scriptum, in imo margine alphabetum Chalcidicum.

Edidit Lepsius *annali dell' inst.* VIII (1836) p. 186 tab. C 1; *Mus. Etr. Gregor.* II tab. 103; Mommsen *unterital. Dial.* p. 36. 51; CIG 8342; Roehl IGA 534. Cf. Kirchhoff *Stud.*[4] p. 135.

α β γ δ ε ϝ ζ η ϑ ι κ ? [μ] ν ⊞ ο π M ϙ ρ σ τ υ ξ φ χ.

3 in parietibus sepulcri Etrusci a. 1698 detecti ad viam ab vico q. d. *Colle* Senam ferentem rubro colore pictae inscriptiones Etruscae complures, in quibus alphabetum et syllabarium Chalcidicum, utrumque mutilum.

Edidit Bellori Picturae antiquae append. tab. XI p. 202; Buonarota additam. ad Dempsteri librum de Etruria regali p. 36 tab. 92; Lepsius *ann. dell' inst.* VIII (1836) p. 195 tab. C 3; Mommsen *unterital. Dial.* p. 8; Franz 6183. Ex Buonarotae exemplo Roehl IGA 535; idem ego proposui. Cf. Kirchhoff *Stud.*[4] p. 135 sqq.

α β γ δ ε ϝ [ζ] η
ϑ ι κ λ μ ν ⊞
ο . . . .

μα με μι μυ να
νι . . . .

2420 4 Metaponti repertum vasculum cretaceum; in ventre summo:

A B I Þ E F I H O S K Γ M N O Γ Ϙ P M T V O ⊥ + +

Imaginem vasculi tituligue diligenter delineatam comiter misit Michael Lacava Potentinus; edidit Barnabei *notizie degli scavi* 1885 p. 433.

α β γ δ ε ϝ ζ h ϑ ι κ λ μ ν ο π ϻ ϙ ρ σ τ υ φ χ ξ.

---

5 Mellichae prope Vasten ad promunturium Iapygium a. 1805 invenit Lud. Cepolla Leccanus.

Γ . B . Γ Δ . F F I . H . I . K Λ . M
N O X . Ϙ . P H S . T P Y Y

Ex Cepollae schedis ed. Mommsen *unterital. Dial.* p. 49 adn. 6; repetiit Roehl IGA 546. Cf. Kirchhoff *Stud.*[4] p. 157.

Alphabetum Tarentinum Cepollae inscitia corruptum:

α] β γ δ [ε] ϝ [ζ] h [ϑ] ι κ λ μ
ν ο [π] ϙ ρ σ τ [υ ξ φ] χ.

---

6 Misanelli in agro Rochi de Petrucellis *vaso di creta gressa.*

A B Γ Δ H E C I ⊢ O I K Λ M N Ξ O Γ P Σ T Y Φ X ⊥ Ω

C. Robert *bull. arch.* 1875 p. 56 cum tabula.

α β γ δ (η) ε ϝ ζ η ϑ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ ξ χ ω.

XVIIII. COLVMNARVM NOTAE.

2421 1 sub columna Antonina (*granito rosso egiziano*) reperta a. 1703 in hortis Missionis in monte Citorio sitis. — *Pio VI ordinava che l' imoscapo della colonna, contenente una greca iscrizione, fosse tagliato e conservato nel Vaticano ... essendo però sfuggita la iscrizione a tutte le indagini ... per caso al fine la trovò il cav. de Fabris direttore dei pontefici musei nel 24 Genn. 1846 nella recondita scala di Bramante, e per ordine di sua Santità fece inserirla nel zoccolo dell' indicato piedistallo (nel giardino della Pigna)* Genn. Originis videtur Aegyptiae.

Inter schedas Sartianas aere incisa tabula, quam minore modulo exprimendam curavi. Piranesi Campus Martius p. 53 tab. 32; Bracci *memorie degli incisori* II 270; Gennarelli *il Saggiatore* 1846 V 191; de Fabris *il piedistallo della colonna Antonina* (Romae 1846) p. XII tab. IV ex delineatione Aemiliani Sarti; repetiit Bruzza *annal. dell' inst.* 1870 p. 199 tab. adiuncta G. — Eiusdem tituli frustulum est quod habet Franciscus Cancellieri sched. Vat. 9204 f. 232 sic: I A Π O Δ E C · N I Λ O Y · A P X I T E K T Ω N.

Architecti nomen Heraclidam fuisse putabat Bruzza, cuius mentio fit in similibus titulis CIG 4713 *d* et infra n. 2. Veteri hoc videtur apographo Sartiano, ubi ab initio v. 4 litterae T vestigium superest; Ἀριστείδου suppl. Sarti. Aristidam non ipsius columnae artificem vel architectum esse ipse locus probat quo titulus inscriptus est; fuit potius redemptor lapicidinarum (cf. Letronne *recueil* II 119), e quibus columna excisa erat. Dioscurum credunt Aegypti praefectum fuisse anno Traiani nono, p. Chr. n. 106; neque videtur nomen ab initio casu secundo positum aliter explicari posse, quamquam exspectamus ἐπὶ Διοσκούρῳ ἐπάρχῳ (Αἰγύπτου), sicut est in titulo insequenti, ubi v. adn. Versus tertius ab initio non integer: fuit columnae vocabulum plurale (velut κίονες) compendiose scriptum.

Διοσκούρου. (ἔτει) θ' Τραιανοῦ. .. δύο ἀνὰ πόδας (i. e. πόδας) κ'. [Ἀριστ]είδου ἀρχιτέκτων.

Notanda in Graeci hominis titulo forma Latina ἀρχίτεκτος, nisi forte extremo loco litterae N potius apex est agnoscendus, ut fuerit ἀρχιτέκτον(ος).

---

2 Romae nuperrime inventum Fern. Titulus ex Aegypto sine dubio advectus pariter atque antecedens sub columnae pede incisus videtur.

Ε Π Ι Λ Ο Υ Π Ω Ι · Ε Π Α Ρ Χ Ω Ι
Α Ι Γ Υ Π Τ Ο Υ · Δ Ι Α Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Ο Υ
Α Ρ Χ Ι Τ Ε Κ Τ Ο Ν Ο C

Ferrarini cod. Paris. 6128 f. 138' et Neap. V E 5, eodemque exemplo per schedas Farnesias ed. Murat. 478, 3.

Praefectum Aegypti M. Rutilium Lupum (a. p. Chr. 116) Letronnius intellegit (*recueil* I 426), Ti. Iulium Lupum (a. p. Chr. 71 vel 72) Labus (*di un' epigrafe latina* p. 88); cf. Franz ad CIG 4713 *d*.

Praefecti nomen casu tertio positum est, quo ad reddendos ablativos Latinos abuti solet monumenti Ancyrani interpres Graecus (cf. Momms. ed. 2 p. 198), sed ex vetusto Graecorum usu adhaeret etiam ἐπὶ praepositio.

---

3 Romae *in un gran pezzo di pietra, detta di sette base* (sic).

I N P · D O M I T · C Æ · A V G · VIII
Ε Π Ι

Ficoroni *piombi antichi* p. 13, qui post Ε Π Ι etiam alias Graecas litteras incisas testatur, quas ipse legere non potuit. Videtur titulus antecedentibus similis fuisse.

2421 4 Perusiae *nell' abbaco di quattro antichi capitelli nelle colonne della Chiesa di S. Angelo vicino alla porta settentrionale della città.*

a H P W H P W *c* W 9 H W 9 H

b H H Λ W *d* H P W W I H

Vermiglioli *commentario della città di Arna* p. 153 et inscr. Perus. (ed. 2) p. 567, 7, utrubique ex Orsinii descriptione ecclesiae S. Angeli (p. 32), quem librum non vidi.

Apparet ubique nomen scriptum fuisse idem, velut 'Ηρα(δης) vel 'Ηρω(διανός) sim.

5 ex imo scapo columnae antiquae porphyreticae novem pedes altae, quae una cum altera quadam simili iussu Cosmi III Magni Ducis Etruriae Florentia Pisas transmissa nunc ornat aram maximam S. Stephani Papae et Martyris Gor.

Π Ο Δ · Ι

πόδ(ες) ι'.

Gori inscr. Etrur. III p. CLIV.

XX. LAPICIDARVM VEL LAPICIDINARVM NOTAE.

Permultas id genus notas e compluribus Italiae et Siciliae urbium moenibus antiquis exceptas proximis annis diligenter ediderunt et commentati sunt praeter alios Ludovicus Bruzza (*ann. dell' inst.* 1870 p. 170 sqq. 1876 p. 72 sqq. coll. tab. I K L) et Otto Richter (*bull. dell' inst.* 1885 p. 185 sqq. et 45. *Progr. z. Winckelmannsfeste* Berol. 1885). Richteri maxime opera effectum est ut de origine et vi illarum notarum dubitari iam nequeat. Litterarum formae saepe occurrunt sive Latinarum sive Phoeniciarum (in muris Erycinis una saltem littera 9 dignosci posse videtur, cf. Richter *Progr.* p. 46) sive Etruscarum (velut in vallo Serviano et in muris Perusinis, Richter ibid. p. 38), sed ita ut a propria litterarum forma et vi saepe deflexae pro vocabulorum aut numerorum compendiis habendae non sint. Itaque etiam Graecarum litterarum formas si quae notae referre videntur — velut Δ in muro Castromoeniensi (Richter *bull.* 1885 tab. n. 36), Λ̄ in muris Cumanis (Iordan Hermae VII 484), Τ Λ̄ Φ Κ ω in lapidibus vel columnis emporii urbani (Bruzza *ann. dell' inst.* 180 p. 177) — etiam has igitur omittendas putavi: unum tamen commemorandum esse video, quod nota in tegulis Veliensibus creberrima etiam Pompeis in muri interioris parte interiore haud raro reperta est: septiens enim Ᵽ, quinquiens ᴾH, semel ΔH, semel ΣΡ incisum testatur Richter progr. p. 16 (cf. p. 17 n. 28 et p. 18 n. 29). Qua nota cum in tegulis haud dubie vocabulum δη(μόσιον) vel δη(μοσία) significetur, num idem in lapidibus Pompeianis intellegendum sit vehementer dubito; videtur potius pariter ac reliqua etiam hoc signum ex artificum usu receptum notandis potius quam nominandis lapidibus inservire. Eadem autem nota antiqui muri Veliensis lapidem (long. 1,20, lat. 0,45 m.) inscriptam vidit Schleuning (hoc modo: ▲ ΗΙ). Quae infra propositae sunt id genus notae, e Graecarum urbium muris omnes oriundae, eas magis exempli gratia selegi quam quod aliter de his quam de reliquis iudicandum esse existimaverim*).

2422 1—16 Tarenti in antiquae urbis moenium lapidibus.

1 Α 2 ◁ 3 ∃ 4 Ƭ 5 Γ ⊃ 6 ◁ Μ

7 ◁ Μ Ρ 8 *a* Ε Ν 9 Ε Μ 10 Ε Ϻ 11 Ε ϟ

b Ε И

c Ε Ϻ

12 ⊢ Ε 13 Η Ι 14 Μ ◁ Ρ 15 Μ Ρ 16 Ν Τ

Viola *notizie degli scavi* 1881 p. 397 (1—7. 8 *b c*. 9. 10. 11. 13—15); Lenormant *bull. épigr. de la Gaule* III (1883) p. 41 (1—8 *a*. 9. 11—16).

17—20 Metaponti ad viam ad templum ducentem, quod vulgo *tavole Paladine* appellari solet, lapides complures calcares.

17 Λ Ρ 18 Α 19 Ρ 20 Υ

Misit Walther Iudeich.

21. 22 Veliae lapides duo.

21 Α Ν 22 Κ Α

Lenormant l. s. p. 39.

23—25 Syracusis in Ortygia insula antiquae turris reliquiae repertae, cuius in lapidibus variae notae incisae.

23 *terni lapides in eodem muri latere positi*

Δ

24 alii: ⊢ Ε

25 alii: Ͻ

Xav. Cavallari *notizie degli scavi* 1886 p. 466.

*) Quae fulcris mensarum lapidearum vel columellis monopodiorum Pompeianorum incisae notae sunt sive Graecae sive Latinae, casuas collegit Mommsen CIL X p. 941. 942.

XXI. GLADIATORVM ACCLAMATIONES.

2423 1 Romae in colosseo, in gradu aliquo.

berretto *figura lanistae* *berretto* *figura lanistae*

LIMENI
NIKA

IVNIOR QVINTVS
FICIT

Lanciani *bull. comun.* 1880 VIII p. 281.
Limeni, vince.

2 Romae in Esquilino tabula marmorea litteris graphio incisis.

LIMENINIKA
...MENIZλC..

λIMEN.Z.....

Bull. comun. V 1877 p. 179.
Limeni, vinca. Λιμένι, ζ[ή]σ[αις].

APPENDIX.

INSCRIPTIONES GALLIAE HISPANIAE BRITANNIAE GERMANIAE.

PARS PRIMA.

INSCRIPTIONES GALLIAE

EDITAE AB ALBERTO LEBEGVE.

I. ANTIPOLIS (*Antibes*).

2424 Lapis durissimus paene nigri coloris in phalli speciem formatus (long. 0,65, lat. max. 0,21) vici Antipolitani q. d. *la Pyrégoue* in villulae muro repertus a P. Mougins de Roquefort medico a. 1866. Nunc Antipoli penes Mutersium.

ΤΕΡΡΩΝΕΙΜΙΘΕΑΣΘΕΡΑΠΩΝ
ΣΕΜΝΗΣΑΦΡΟΔΙΤΗΣ
ΤΟΙΣΔΕΚΑΤΑΣΤΗΣΑΣΙΚΥΠΡΙΣ
ΧΑΡΙΝΑΝΤΑΠΟΔΟΙΗ

Ectypum vidi. Edidit Mougins de Roquefort *congrès scientif. de Nice* XXIII (1866) p. 255 (cf. Bazin ibid. p. 276); idem Mougins et A. Gazan *bull. de la soc. acad. du Var* n. s. vol. VII (1876) p. 361; Froehner *rev. archéol.* 1867 p. 360; Heuzey *mém. des antiq. de France* 1874 p. 99 ligno incisam (inde, ut videtur, Desjardins *géogr.* II 177, hinc Roehl IGA 551) idemque *bull. de corr. Hell.* VIII 162; Tisserand *hist. d'Antibes* (1876) p. 29; Bazin *le galet d'Antibes* (*ann. du musée Guimet* vol. X) Paris 1885 addita tabula heliographica; Mowat *bull. épigr.* V 265. Cf. Kaibel ep. 784 coll. praef. p. XVII.

Τέρπων εἰμὶ θεᾶς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·
τοῖς δὲ καταστήσασι Κύπρις χάριν ἀνταποδοίη.

Titulus V a. Chr. saeculi. Lapidem ipsum in phalli speciem formatum sub verecundiore nomine *Τέρπων* Veneri dedicatum esse coniecit Bazin, rectius opinor Heuzey Terponem daemonem fuisse putabat e comitatu Veneris, quales enumerat Plato comicus in Phaone fabula (Athen. X 441 *e*).

2425 Prope Antipolin recens repertum fragmentum marmoreum (alt. 0,23, lat. 0,28). *Dans la collection du colonel Gazan* Bl. Nunc possidet P. Mougins de Roquefort medicus.

ΜΙΟΙΠΟΛΙΤ
ΝΠΥΘΩΝΑΚΤ
ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑ
ΟΥΣΕΥΕΡΓΕΤ

Descripsi. Carlone *vest. épigr.* (1868) n. 32 cum Brunii interpretatione; Bertrand *rev. archéol.* 1869 XIX p. 305; Tisserand *hist. d'Antibes* (1876) p. 30; Blanc *épigr.* p. 164 n. 66.

1 ΝΙΟΙ Carl. Bertr. Tiss. ΜΙΟΙ Blanc, recte ut mihi quoque visum est — 4 extr. litterae Α fragmentum agnovit Blanc.

'V. 1 *οἱ ....]μοι πολῖται* quales fuerint obscurum est — 2 [*τὸν δεῖνα τὸ]ν Πυθώνακτ[ος* — 3 velut *εὐνοίας ἕνεκεν] καὶ εὐεργεσία[ς* — 4 possis velut *κατατάξαι αὐτὸν ἐς τ]οὺς εὐεργέτ[ας τῆς πόλεως]* vel etiam solita formula, *ἵνα φανερὸν γένηται ὅτι ἡ πόλις τ]οὺς εὐεργέτ[ας τιμᾶν οἶδεν*.' Kaib.

2426 Antipoli corruptum et imperfectum Sol. *sus la Pertuade* Scal. *sus la Pertuad de Valauria* Dup. *trouvée à Antibes pendant le 16me siècle et aujourd'hui égarée* Carl.

ΑΝΤΙΠΟΛΙΣΚΑΙΟΙΠΟΛΙΤΑΙΟΙΓΕΝΙΚΟΙ
ΜΟΝΚΑΙΜΑΝΓΟΝΚΑΙΟΥΕΛΛΑΡΙΟΝΚΑΙ

Ex eodem exemplo omnes, quod primus exhibet Soliers ms. bibl. Aquensis p. 106 (inde Bouche I 289), deinde Scaliger cod. 61 f. 105' et cod. Papenbroek. 5 p. 17 et apud Grut. 173, 10 (inde Franz 6776); Peirescius cod. Par. 8957; Dupuy cod. 667 f. 127 (inde Bouhier cod. 20317 f. 76 n. 46 ex schedis Puteanorum); a prioribus Gioffredo *chorogr.* p. 87 e schedis Petri Boyer; Herzog Gall. Narb. n. 315; Carlone *vest. épigr.* (1868) p. 37 n. 31; Tisserand *hist. d'Antibes* (1876) p. 28; Blanc *épigr. ant.* (1878) n. 92.

1 sic Sol. Scal. f. 105' (ubi sic ΟΙΠΟΛΙΤΑΙΟΓΕΝΙΚΟΙ) Peiresc. Dup. (quorum uterque sic ΟΙΠΟΛΙΤΑΙΟΓΕΝΙΚΟΙ, ut Scal.). ΟΙΠΟΛΙΤΑΙΤΟΓΕΝΙΚΟΝ Scal. p. 17 indeque posteriores nonnulli.

... *Ἀντίπολις καὶ οἱ πολῖται τὸ γενικὸν μον(ομάχων) καὶ ..... καὶ οὐελαρί[ω]ν καὶ ....*

Franzius *τὸ γενικὸν* locum quendam publicum esse arbitratus legebat *τὸ γενικὸν μον[ο]μά[χω]ν καὶ οὐελαρίων*. Herzogius aliud quoddam gladiatorum genus sive opificum scaenariorum putabat litteris ΜΑΝΓΟΝ designari.

'Titulus graviter interpolatus; neque enim dici potest *Ἀντίπολις καὶ οἱ πολῖται*. Fortasse fragmentum supererat tituli honorarii (cf. tit. anteced.) idque ab famae cupidioribus Antipolitanis XVI saeculi inepte suppletum est; v. 2 fortasse hominis nomina fuerunt.' Kaib.

2427 Apud Antipolin in insula S. Margaritae circa a. 1818 prope castellum reperta Mill. Translata (circa a. 1835) Parisios Allm. Bl. Ubi extet ignoratur.

a ab uno latere:

ΥΠΕΡ ΤΗϹ ϹΩΤΗΡ
ΜΙΟΥΛΙΟΥΛΙΓΥΟϹ
ΕΠΙΤΡΟΠΩΚΑΙϹ
ΑΓΑΘΟΚΛΗϹ
ΔΟΥΛΟϹ
ΕΥΧ·ΑΠΕ·ΠΑΝΙ

b ab altero:

PRO SALVTE
M·IVLIILIGVRIS
PROC·AVG
AGATHOCLES

Millin *enc. encyclop.* 1818 vol. VI 150 (inde Franz 6777; Tisserand *Nice* I 48 cum tab.; idem *Antibes* p. 30; Carlone n. 64; Herzog n. 316; Blanc I 149, 132); Alliez *les îles de Lérins* p. 116 (*d'après une copie faite à l'époque de la découverte et communiquée par M. Fouquesselle d'Antibes*); ex hoc Mougins *bull. du Var* 1876 p. 31; Saurel *dict. du départ. des Bouches du Rhône* II (1879) p. 147; Hirschfeld CIL XII 174.

a 2 extr. ΛFVOϹ Mill. — 5 ΔΟΛΟϹ Blanc fraude.

b in fine SERVVS VOTVM NVNCVPAVIT PANI add. Blanc.

Ὑπὲρ τῆς σωτηρ(ίας) Μ. Ἰουλίου Λίγυος, ἐπιτρόπῳ Καίσ(αρος), Ἀγαθοκλῆς δοῦλος εὐχ(ὴν) ἀπέ(δωκε) Πανί.

Notas extremas recte explicavit Franz.

2428 Antipoli prope castellum q. d. *Fort carré* repertum marmor (alt. 0,15, lat. 0,17) a. 1884 ab abbate Jaime. Nunc in museo.

/ΥϹΤΟϹ
ϹΕΙΛΟΥ
ΕΖΗϹΕ
ΕΤΕϹΙ ΟΒ

Descripsi. Mougins de Roquefort *une inscr. grecque à Antibes* (1886), cf. *soc. d'études scient. et archéol. de Draguignan* vol. XVI (1886/7) p. 279; Allmer *rev. épigr.* I n. 552.

Ἰο]ῦστος (s. [Φα]ῦστος) Σειλου ἔζησε ἔτεσι οβ'.

2429 In insula St. Honorat super inscriptione lapidis milliarii.

ΜΙ///Γ
ΠΑΝΩ
[illegible]
ΟΚΕΙ
ΛΑΠ
ΙΙ

Blanc *épigr.* p. 148, 130.

5 fort. παραλίους] Ἀλπ[εων.

Spuriam putant Mommsen et Hirschfeld.

2430 In insula St. Honorat fragmentum; *sur une pierre enclavée au pied de la tour du vieux château de Lérins* Bert.

ΙΙ ΙΙ Ε Μ

Alliez *les îles de Lérins* (1860) p. 492. 494 cum delineatione a Vasserotio facta, qui primus lapidem vidit; Bertrand *rev. arch.* 1869 p. 391, 13; Blanc *épigr.* p. 149, 131 tab. 2.

II. FORVM IVLII (*Fréjus*).

2431 Foro Iulii in fundamentis viae ferratae faciendis nuper repertus cippus parvus litteris bonis saeculi fere secundi exeuntis Alex. Supra corona et foramen (alt. 1,20, lat. 0,50, crass. 0,12). Periit.

C·VIBIO·LIGVRI
MAXSVMA
MATER·FECIT
ΤΟΝΤΑΦΟΝΗΡΓΑΖΟΝΤΟΓΕΡΑΙΟ
ΤΕΡΟΙϹΟΔΕΔΑΙΜΩΝ
ΝΗΠΙΟΝΑΝΤΕΒΟΛΗϹΕΠΤΑΕΤΕϹ
ΚΑΙΜΑΤΙϹΥΝΓΕΝΕΕϹΓΕΝΕΤΑΙΤΕ
ΟΜΟΥΟΝΕΘΡΕΨΑΝΕΘΑΨΑΝ
ΓΑΙΟΝΩΜΕΡΟΠΩΝΕΛΠΙΔΕϹ
ΟΥΜΟΝΙΜΟΙ

Alexandre *rev. arch.* 1861 III 371 (inde Miller ibid. IV 10); E. Desjardins *acad. des inscr. compte rend.* (m. Mart. 1862) p. 51; CIL XII 306. Cf. Kaibel ep. 579.

Τὸν τάφον ἠργάζοντο γεραιοτέροις· ὁ δὲ δαίμων
νήπιον ἀντεβόλησ' ἑπταέτε[ι] κλίματι.
συγγενέες γενέται τε ἐμοῦ ὂν ἔθρεψαν ἔθαψαν,
Γάιον· ὦ μερόπων ἐλπίδες οὐ μόνιμοι.

V. 2 corr. Miller. — Alexandre Graecos versus postea additos esse putabat.

III. MASSILIA (*Marseille*).

2432 Loci incerti manus aenea, cuius digiti et medius et anularis perierunt; in Gallia meridionali reperta, nunc Parisiis in museo nummorum n. 3884 STARK et FORTER.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ
ΠΡΟΣ
ΟΥΕΛΑΥΝΙΟΥΣ

Descripsit Hirschfeld. Montfaucon *ant. expl.* III 2 p. 362 coll. tab. 197; Caylus *rec. d'antiq.* V 3 tab. 55, 4. 5 coll. p. 154 (inde Séguier cod. Nem. 13810, 19 f. 91 et Franz 6778); denuo de Becdelièvre *ann. de la soc. du Puy* 1837/38 p. 255; Marion de Marsan *hist. du cabinet de méd.* (1838) p. 24; Stark *arch. Zeit.* XI (1853) p. 319; Braun *Jahrb. d. Ver. f. Alterthumsfr. im Rheinl.* XXXII p. 93; Franc. Mandet *ancien Velay* p. 37, idem *hist. de Velay* vol. I (1860) p. 126 accurate delineatam; Herzog app. p. 131, 616. Cf. Chabouillet *rev. arch.* n. s. XX 161 sqq.

Σύμβολον πρὸς Οὐελαυνίους.

Cf. tessera eburnea supra n. 279.

2433 *Piédestal en pierre de la carrière de Casses* GROSSON. Massiliae in aedicula obscurissima Salvatoris terra obrutum marmor elegantissimum, quod luminibus illatis vix tandem legimus SCAL.; *dans l'église du St. Sauveur* PEIR.; in cryptis S. Salvatoris SIRM.; *il y avoit anciennement dans la plus grande grotte du monastère (des religieuses sainct Sauveur), qui est du costé de l'Occident un piédestal de marbre blanc, sur lequel estoit gravée cette epitaphe; ensemble une grande pile d'ophite ou marbre serpentin, pile fort antique et curieuse qui fut portée au Roy Henry le Grand en 1600* RVFFI (inde ipsum titulum hunc eo anno Parisios translatum esse aiunt GVESNAY et BOVCHE, Ruffium expilantes incuriose). *Dans une celle des caves antiques de l'abbaye St. Sauveur, où est placée la sépulture des religieuses* GROSSON. — Errore fraudeve 'in cella vinaria coenobii S. Salvatoris, nunc in museo CALVET; in museo Massiliensi' VISCONTI.

Τ · ΠΟΡΚΙΩ ΠΟΡΚΙΟΥ ΑΙ
ΛΙΑΝΟΥ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΥΑΝΔΡΟΣ
ΚΑΙΠΡΟΦΗΤΟΥΥΙΩΚΥΡΕΙΝΑ
ΚΟΡΝΗΛΙΑΝΩΙΕΡΕΙΛΕΥΚΟΘΕΑΣ
ΧΕΙΛΙΑΡΧΩΛΕΓ ΙΕΑΠΟΛΛΙνΑΡ
ΧΕΙΛΚΟΟΡΤ Θ ΒΑΤΑΟυΩΝ
ΠΡΑΙΦΕΚΤΣΠΕΙΡΒΟΥΛΠΥΡΙΑ
ΠΡΑΙΦΕΚΤΣΠΕΙΡΔ · ΓΑΛΛΩΝ
ΠΡΑΙΦΕΚΤΣΠΕΙΡΔΑΡΔΑΝΩΝ
ΠΡΑΙΦΕΚΤΕΞΠΛΩΡΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΩΠΡει βΑΤΗΣΔΙΑ
ΦΛΑΜΙΝΙΑΣΑΙΜΙΛΛΙΓΥΡΙΑΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΩΚΑΙΗΓΕΜονι
ΤΩΝΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣίων ἄλπεων
. . . .

Τ. Πορκίῳ, Πορκίου Αἰλιανοῦ ἐξοχωτάτου ἀνδρὸς καὶ προφήτου υἱῷ, Κυρείνᾳ, Κορνηλιανῷ ἱερεῖ Λευκοθέας, χειλιάρχῳ λεγ(εῶνος) ϛ' Ἀπολλ[ι]ναρ(ίας), χειλ(ιάρχῳ) κοόρτ(ης) Θ' Βατα[ύ]ων, πραιφέκ(τῳ) σπείρ(ας) β' Οὐλπ(ίας) ΥΡΙΑ(?), πραιφέκτ(ῳ) σπείρ(ας) δ' Γάλλων, πραιφέκτ(ῳ) σπείρ(ας) Δαρδάνων, πραιφέκτ(ῳ) ἐξπλωρ(ατόρων) Γερμανίας, ἐπιτρόπῳ πρ[ει]β]άτης διὰ Φλαμινίας Αἰμιλ(ίας) Λιγυρίας, ἐπιτρόπῳ καὶ ἡγεμόνι τῶν παραθαλασσ[ίων Ἄλπεων] .....

Scaliger cod. Lugd. Papenbroek. 5 f. 10 et apud Gruterum (1602) 458, 1 (inde Bimard de la Bastie cod. Nemaus. 13817 vol. 3 f. 31, quem laudat Iullian); Sirmondus cod. Paris. 9695 f. 6; Peiresc cod. Paris. 8958 f. 46 et denuo f. 46'; Ruffi *hist. de Marseille* ed. 1 (1642) p. 387, ed. 2 (1696) 2, 318, qui (vide supra) negat se vidisse; ex Ruffio omnino dedit Guesnay Massil. 1657 p. 37 Latine versam (cf. CIL vol. XII p. 56), quem primum omnium titulum protulisse Iullian ait errore; item Latine versam Anonymus Suaresii (cod. Vat. 9141, cf. vol. XII p. XIV); ex Ruffio et Guesnayo Bouche a. 1664 vol. 1 p. 53; Gudius in adnotatione ad Gruteri ed. 2 (1707) provocans modo ad lapidem, modo ad schedas Lindenbrogianas, vere pendens ex Peiresciano exemplo simillimove; Grosson *rec. des antiq. Mars.* (1773) p. 267 tab. 42 n. 3 evidenter ex Ruffio (inde Villeneuve *statistique* 2 p. 376); Calvet cod. vol. 5 f. 359; Fauris Saint-Vincens apud Millinum *magasin encyclopédique* t. 5 (1799) p. 100 cum nota hac: (*E. Q.*) *Visconti vous prie d'y* (in ephemeride Millini) *faire imprimer la restitution qu'il vient de faire d'une inscription grecque, trouvée autrefois à Marseille, et mal rapportée par Gruter*, non addens Viscontio visum esse titulum. A prioribus Franz CIG 6771; Herzog Gall. Narb. n. 608; Cam. Iullian *bull. épigr. de la Gaule* vol. 6 (1886) p. 120. Incertae originis, sed sine dubio ab antea nominatis derivata sunt exempla Berlii (cf. CIL XII p. 66) cod. Carpentorat. n. 580 f. 313, quod citat Iullian; Suaresii cod. Paris. 8970 p. 137; Boubierii cod. Paris. 20317 p. 194 n. 312; Seguierii cod. Paris. 16929 p. 1 seq., p. 232 seq. et n. 16933 p. 53.

Semel tantum videtur de lapide titulus descriptus esse saec. XVI extremo. Nam ad idem archetypum omnino redeunt apographa tria antiqua Scaligeri Sirmondi Peirescii, quorum hi duo simpliciter id repetunt, Scaliger dat emendatum coniectura. Ex posterioribus autem secundum ea quae de loco et de marmoris natura dicit Grosson, modo ne subsit error, lapidem vidit, exemplum tamen eum sumpsisse a prioribus corruptelarum similitudo apertissime ostendit. Calvet et Fauris St.-Vincens (a quo pendet omnino Viscontius) cum Gruteri et Grossoni lectionem reprehendant et lapidem collocent in museo Massiliensi, tamen Grossoni lectionem improbant et redeunt etiam in apographo utrique communi mendae eaedem, neque quisquam, postquam iam hic nobis non cum Viscontio res est, sed cum Vincentio falsario (Hirschfeld CIL XII p. XXVII) et cum Calveto homine ab aliis certe passim decepto (l. c. p. 821), amplius dubitabit hoc quoque exemplum derivatum esse ex editis neque umquam titulum fuisse in museo Massiliensi.

Variam lectionem afferimus Scaligeri (cod. et Grut.), Sirmondi, Peirescii (erroribus minoribus qui corriguntur collatis exemplis duobus praetermissis), Ruffi, Gudii, Calveti, Viscontii. — Vv. aliter dividit Ruffi. — 1. 2 ΠΟΡΚΙΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ Sirm., ΠΟΡΚΛΟΥ ΑΙ ΛΙΑΝΟΥ Peir., ΠΟΡΚ·ΛΟΥ·Ν|ΛΙΑΝΟΥ Scal., ΠΟΡΚΛΟΥ ΚΙ|ΛΙΑΝΟΥ Grut. Calv. Visc., ΠΡΟΚΛΟΥ ΑΛΙΑΝΟΥ Ruffi — 2 ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΥ Grut. Ruffi, ΕΞΟΚΩΤΑΤΟΥ Peir. et sic Lindenbrogii schedae apud Gudium — 3 ΥΟΩ Ruffi — 4 ΚΟΡ

ΝΗΛΙΑΝΩ Ruffi — ΙΕΡΗ Peir. — ΛΕΥΚΟΘΕΑ Ruffi — 5 ΧΙΛΙΑΡΧΩ Sirm. Ruffi, ΚΕΙΛΙΑΡΧΩ Calv. — ΙΕΛΕΓ Scal. Grut. — ΑΠΟΛΛΙΝ Scal., ΑΠΟΛΛΙΑΡ Grut. Peir., ΑΠΟΛΙΑΡ Ruffi, ΑΠΟΛΛΙΝΑΡ Sirm. ex corr., ΑΠΟΛΛΙΑ Calv., ΑΠΟΛΛΙΝΑΡ Visc. — 6 ΧΙΛ Sirm., ΧΕΙΔ Ruffi, ΚΕΙΛ Calv. — ΚΟΟΡ Scal., ΧΟΟΡΤ Ruffi — ΒΑΤΑΟΝΩΝ Sirm. Peir. Ruffi Visc., ΒΑΡΑΟΝΩΝ Scal. Grut., 'Βατταόνων Lindenbr(ogii) sch(edae); le(gendum) ΒΑΤΑΟΟΥων, i. e. Batavorum' Gudius — 7 ΟΥΛΠΥΡΙΑ Sirm. Peir. (altero loco ΟΥΛΙΙΥΡΙΑ) Lindenbr. apud Gudium, ΟΥΛΠ///ΝΑ Scal., ΟΥΛΠ//ΝΑ Grut., ΟΥΛΠΑΥΨΗΑ Calv., ΟΥΛΠ/ΥΡΗΑ Visc., ΟΓΛΗΥΡΙΑ Ruffi — 10 ΕΞΠΛΟΡ Calv. — ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Sirm. Peir., ΓΕΜΝΚ Scal., ΓΕΡΜΑΝΙΚ Grut., ΓΕΡΜΑΝΙΑΜ Ruffi Lindenbr., ΓΕΜΝΩΝ Calv., ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ Visc. — 11 ΠΡΗΘΑΤΗΣ Sirm. (in marg. est ΝΙΗΣ, cogitavit Sirmondus fortasse de Britannia) Peir., πρηγάτης Lindenbr., ΠΡΗΧΘΑΤΗΣ Ruffi, ΠΡΕΙΟΥΑΤΗΣ Scal. Grut. sine dubio ex corr. et sic Calv. Visc. — 12 ΑΙΜΙΛΙΑΣ Scal. Grut. — 13. 14 ΗΓΕΜ.....|ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΘΑΛΑΣΣΗΝ.... Sirm. Peir. Ruffi, ΗΓΕΜ....|ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΘΑΛΑΣΣΙ.... Grut. ed. secunda, ubi adnotatur 'haec addunt Lindenbr. sched. et Gudius ex lapide', omittit Scal. et Gruteri ed. 1, ΗΓΕΜΟΝΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΑΛΣΕΩΝ (ΑΛΤΕΩΝ Visc.) Calv. Visc. — Clausulam desiderari evidenter apparet.

Massiliensem hunc hominem ex tribu Quirina (quae redit in altero viro primario eiusdem originis CIL XII 410 et fortasse Massiliensibus quoque eadem fere ratione tribuebatur, qua tributa est passim Asianis et Syris, cf. *Staatsrecht* 3, 786) oriundum esse ex familia equestris nobilitatis ostendit pater Porcius Aelianus potius quam Lucilianus dictus *vir eminentissimus*. Ea ipsa praedicatio titulum adsignat saeculo tertio (cf. *Staatsrecht* 3, 565). De sacerdotiis urbicis patris ipsiusque videatur Hirschfeld CIL XII p. 56; propheta redit ibi n. 410 (cum add.), Leucotheam autem pro numine cultam esse nullus opinor alius titulus adhuc prodiit qui comprobaret. Militias equestres quas Cornelianus sustinuit non minus sex, quot numero vix alibi offendas, errore omnino eius qui titulum scripsit recensentur ordine inverso; neque enim dubium esse potest omnium infimam praefecturam esse exploratorum, quorum numeros raro a praefecto rectos esse alibi observavi (v. Hermae vol. 19 p. 228), tribunatus autem honoratiores fuisse praefecturis (*Staatsrecht* 3, 544). In eo quoque peccavit qui titulum dictavit, quod cohortem modo Latine efferret, modo Graece. Sunt autem militiae illae praefectura exploratorum Germaniae (potest cogitari inter alios similes de *numero exploratorum Divitiensium* Germaniae superioris, cf. Hermae 19, 225) — praefectura cohortis Dardanorum adhuc ex hoc solo lapide notae (cf. Eph. epigr. 5 p. 185) — praefectura cohortis IIII Gallorum passim aliae testatae (cf. l. c. p. 172) — praefectura cohortis II Ulpiae, cuius alterum vocabulum latet in corruptela ΟΥΛΠΥΡΙΑ, ipsa autem videtur redire in uno titulo CIL III 600 item corrupto appellata ut videtur *II Ulpia equitata civium Romanorum* (traditur ibi II VLPIA. EQVI/OR); quamquam etiam nominari potuit cohors aliqua Cypria (cf. titulus Panticapaeensis apud Stephanium *comptes rendus* 1867 p. 202: *Γαίος Μάριος σπείρης Κυπρίας* et in lege a. 110 CIL vol. III p. 868 quae nominatur *cohors IIII Cypria civium Romanorum*); de *Tyria* quominus cogites, obstat formatio adiectiva; *Ubiorum*, de qua amicus cogitavit, vix institui potuit a Traiano; — tribunatus cohortis IX Batavorum aliunde quoque notae (cf. Eph. l. c. p. 174) — tribunatus legionis XV Apollinaris, quae eo tempore castra habuit in Cappadocia. Procurationes duae, ad quas per militias illas Cornelianus viam sibi paravit, fuerunt rei privatae per Flaminiam Aemiliam Liguriam (cf. Hirschfeld *Verwaltungsgesch.* I p. 43) et altera cum praesidatu coniuncta Alpium maritimarum.

Titulum hunc recensuit Th. Mommsen.

2434 Massiliae tabula marmorea (alt. 0,18, lat. 0,21) a. 1833 reperta prope abbatiam S. Victoris *dans les fouilles du bassin de carénage* Pierq. Nunc in museo Borély.

ΑΘΗΝΑΔΗC
ΔΙΟCΚΟΥΡΙΔΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟC
ΡΩΜΑΙΚΟC

Descripsi, usus etiam ectypo. Pierquin de Gembloux *répertoire des travaux de la société de statistique de Marseille* III (1839) p. 469; inde Lentheric *la Grèce en Provence* p. 404, 1; Penon et Saurel *catal.* n. 92.

Ἀθηνάδης Διοσκουρίδου γραμματικὸς Ῥωμαικός.

2435 Originis incertae cippus (alt. 0,76, lat. 0,60) Massiliae e priore museo in museum Borély translatus. In summo lapide concha duabus antis fulta, sub titulo vasculum cernitur.

Ε Ι ω Λ Ο
ΔΟΡΟCΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟC
ΚΕΚΕΚΤΗΜΕΝΗ// //ΙΟΥ
ΠΡΕΙΜΙΓΕΝΕΙΑΤΗΘΥΓ
ΑΤΡΕΙΚΕΑΠΕΛΕΘΕΡΑ
ΜΝΗΜ// //ΧΑΡΙΝ

Descripsimus ex lapide ego, ex ectypo Kaibel. Memorant Penon et Saurel *catal.* n. 27.

1 ΕΝ vel ΕΒ probabiliter; in fine litterae incertae — 3 in. legi ego ΟΕΚΕΚΤ, quae dedi aperte dignosci in ectypo ait Kaib. — extr. ΝΗΕΕΟΥ legi ego, ΝΗ// ΟΥ Kaib., qui verba restituit.

... Ἀπολ]λόδ[ω]ρος ἀπελεύθερος καὶ κεκτημένη [αὐ]τοῦ Πριμιγένεια τῇ θυγατρὶ καὶ ἀπελε(υ)θέρᾳ μνήμ[ης] χάριν.

Apollodorus Primigeniae libertus una cum domina posuit filiae suae, quae et ipsa fuit Primigeniae liberta.

2436 Massiliae reperta *dans les ruines de l'abbaye St. Victor près du sépulcre de Glauca* (infra n. 2437) St. Vinc., qui vidisse se ait comite E. Q. Visconti. Quo pervenerit lapis nesciunt Pen. Saur.

Θ Κ
ΑΥΡΗΛΙΟΥΔΙΟΚΛΕΙΔΟΥ
ΟΣΤΙΣΕΖΗΣΕΝΕΤΕΑΪΖ
ΗΜΕΡΩΝΔΕΚΑΠΕΝΤΕ
ΑΥΡΔΙΟΚΛΗΣΚΑΙ
ΑΥΡΗΛΙΑΤΕΡΤΙΑΓΟΝΕΙΣ
ΧΑΡΙΝΜΝΗΜΗΣΕΘΗΚΑΝ
ΓΕΓΝΗΤΑΙΕΙΣΤΟΟΥΕ
ΝΕΡΙΣΟΠΟΥΗΡΑΚΛΗΣ
ΗΜΕΡΑΑΦΡΟΔΕΙΤΗΣΗΡ
ΠΑΓΗΥΠΟΘΕΩΝΚΑΛΟΥ
ΜΕΝΩΝΠΥΘΙΩΝ

Fauris de St. Vincens *magas. encycl.* (1799) V 98 cum Viscontii interpretatione et *monum. d'antiq. trouvés en Provence* (Aix 1817) coll. tab.

et *notice sur J. François Fauris St. Vincens*; inde opinor Calvet cod. vol. V f. 358' (bis), cui Achard Massiliensis misit, itemque ex St. Vincentii editione Boissonade epist. Holsten. p. 433; indidem opinor Villeneuve *statistique des bouches du Rhône* II 374; Penon et Saurel *catal.* p. 91; Franz 6769.

Spuriam indicavit Hirschfeld *Sitzungsber. d. Wiener Akad.* v. 107 (1884) p. 231 not.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις) Αὐρηλίου Διοκλείδου, ὅστις ἔζησεν ἔτη ιζ', ἡμερῶν δεκαπέντε, Αὐρ(ήλιος) Διοκλῆς καὶ Αὐρηλία Τερτία γονεῖς χάριν μνήμης ἔθηκαν· γεγ[έ]νηται εἰς τὸ Οὐένερις, ὅπου Ἡρακλῆς (ἡμέρᾳ Ἀφροδείτης) ἡρπάγη ὑπὸ θεῶν καλουμένων Πυθίων.

V. 8 ΓΕΓΕΝΝΗΤΑΙ Villeneuvius emendabat. 'Non recte, opinor, Franzius Dioclidem putabat in templo Veneris natum dici, immo εἰς τὸ Οὐένερις videtur esse i. q. ἡμέρᾳ Ἀφροδείτης, ita ut ὅπου intellegas *quo die*. Quarto mensis die Herculem natum perhibent veteres; hunc Veneris diem fuisse num falsarius de suo fingere potuerit vehementer dubito. Incertum deinde utrum ante ἡρπάγη interpungendum sit, ita ut Dioclides raptus a deis dicatur, an Hercules raptus intellegi debeat. Neutrum vero falsario tribuerim saeculi XVIII, quo praeterea tempore tot versus ne uno quidem commisso vitio orthographico scribi potuisse equidem negaverim.' Kaib.

2437 Massiliae cippus cum fastigio et basi a. 1799 repertus inter abbatiae S. Victoris rudera; nunc in museo. In adversa parte navis sculpta, in lateribus discus leviter lunatus et corona.

ΓΛΑΥΚΙΑΕСΤΙΤΑΦΟС
ΠΑΙСΔΑΝΕΘΗΚΕΝΕΟС
ΔΕΙΖΑССΚΜΕΙΚΡΟΥΠΡΟСΠΑ
ΤΕΡΕΥСΕΒΙΗΝ ΟΥΚΕΦΘΗС
ΩΤΛΗΜΟΝΙΔΕΙΝΓΟΝΟΝΟΙΟС
ΑΝΗΝСΟΙ·ΓΗΡΑΙΩ·ΤΕΥΧΕΙΝ
ΟΥΤΑΦΟΝΑΛΛΑΒΙΟΝ·ΗΦΘΟ
ΝΕΡΑΔΥΜΑСΠΑΝΤΑΔΙΚΟΥ
САΤΥΧΗ·ΜΗΤΡΙΜΕΝΕΝΕΝ *sic*
ΓΗΡΑΔΑΚΡΥΘΗΚΑΤΟΤΗΔΕ
sic ΓΥΝΑΚΙΧΗΡΙΑΝΔΥСΤΗΝΟΥΠΑΙΔΟ
ΑΜΟΡΦΑΝΙΗ

copiae cornua duo

Descripsi. Fauris St. Vincens *magas. encycl.* 1799 vol. III 69, idemque *monum. d'antiq. trouvés en Provence* (1817) cum tab. et *notice sur J. Fr. Fauris St. Vincens*; Visconti *magas. encycl.* V 97; ab Achardio acceptam Calvet cod. vol. V f. 374'; Millin *voyage* III 149 tab. 57, 1; inde Franz 6768 (Kaibel epigr. 664); denuo Penon et Saurel *catal. du musée de Mars.* n. 20.

V. 3 ΔΕΙΞΑС et v. 11 ΓΥΝΑΙΚΙ a primis editoribus correctum.

Γλαυκία ἐστὶ τάφος· παῖς δ' ἀνέθηκε νέος,
δεί[ξ]ας ἐκ μεικροῦ πρὸς πατέρ' εὐσεβίην.
οὐκ ἔφθης, ὦ τλῆμον, ἰδεῖν γόνον, οἷος ἂν ἦν σοι
γηραιῷ τεύχειν οὐ τάφον, ἀλλὰ βίον.
ἡ φθονερὰ δ' ὑμᾶς πάντ' ἀδικοῦσα Τύχη
μητρὶ μὲν (ε) ἐν γήρᾳ δάκρυ θῆκατο, τῇ δὲ γυνα[ι]κὶ
χηρίαν δυστήνου παιδὸ[ς] ἅμ' ὀρφανίῃ.

2438 Massiliae *au couvent des Minimes* Peir. *elle n'y est plus* Ruff.

ΙΙΟСΔΓ
ΥΛΟСΚΑΙ
ΑΚΤΙΟС·Ο
ΘΡΕΠΤΟΙ·

Peirescius cod. Paris. 8958 f. 48; inde pendent reliqui Ruffi *hist. de Mars.* (ed. 2) II 320 (hinc Grosson p. 293 tab. 43 et Séguier cod. Nemaus. 13803 f. 440); Spon cod. Paris. 10810 p. 42; inter Arelatenses Anton. Arnaud *les antiquités d'Arles* ms. Arelat. p. 91.

1 ΠΟСΔΕ Peiresc., sed quod dedi ante oculos habuit Ruffi, qui ΙΟСΔΥ tradit; om. v. 1 Arnaud — 3 ·ΟΙ Peiresc., Ο Ruff.

'Fort. ... τιος Δε[ξικ]ύλος καὶ Ἄκτιος ο[ἱ] θρεπτοί' Kaib.

2439 Originis incertae. Massiliae repertus cippus *dans les quartiers du Canet — dans la cour de la maison de Mr. Michel* Gross.

ΟΓΝΗΤΕ
ΗСΤΕΚΑΙ
ΡΕΧΑΙΡΕ
–ΛС·ΕΤΗ
ΗШΗ Ε

Grosson p. 241, tab. 37, 4; inde Séguier cod. Nemaus. 13803 f. 436.

[Δι]όγνητε, [χρ]ηστὲ καὶ [ἄλυπ]ε χαῖρε, [ζήσ]ας ἔτη ..η', μη(νας) ε'.

2440 Massiliae in lithostroto campanilis S. Victoris Scal.; *sur le toit du viel dortoir de St. Victor, joinct à l'areste du Comble* Peir. Postea nemo vidit.

ΔΙΟΝΥΣΙ
ΔΙΟΝΥΣΙ
ΣΙΔΗΙΤΗ
ΜΗΤΡΙ·Μ

Scaliger cod. Papenbroek. 5 f. 9 et apud Grut. 728, 2 (inde Franz 6772); eodem exemplo Peirescius cod. Paris. 8958 f. 48. 49; ex Peirescianis Ruffi *hist. de Mars.* (1696) II 319 (hinc Grosson tab. non numer. n. 6 = p. 294 et Séguier cod. Nemaus. 13807 f. 440'), item Spon cod. Paris. 10810 p. 42; e Grutero Franz 6772.

1 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Peir. f. 48, ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Peir. f. 49; ΔΙΟΝΥΣΙ Scal. et integriore exemplo Peiresciano usus Ruffius — 2 ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Peir. f. 48, ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Peir. f. 49, ΔΙΟΝΥΣΙ Scal. Ruff. — 3 ΣΕΔΗΤΗΣ Peir. f. 48, ΣΙΔΗΙΤΗС Peir. f. 49, ΣΙΔΗΙΤΗ Scal. Ruff.; dubites Σειδῆ fuerit an Σίδη — 4 om. Peiresc. f. 48, ΜΗΤΡΙ·ΜΝ·Χ̄ Peir. f. 49 de coniectura, ut videtur; ΜΗΤΡΙ·Μ Scal., ΜΗΤΡΙΜΑ Ruff.; lectio igitur non certa.

Διονύσιος Διονυσίου Σίδη (ο. Σειδῆ) τῇ μητρὶ μ(νήμης) [χάριν?

2441 Cippus marmoreus (alt. 0,92, lat. 1,08) repertus quinque milibus a Massilia *sur le territoire de N(ot)re Dame, fait maintenant partie de la collection de Sollier* Vill. Nunc Avenione in museo. — Anaglypho expressa cena funebris, vir accubans cum muliere et puerulo adstantibus; utrimque duae figurae minores, altera arculam afferens.

Λ ❦ Ε Ρ Ε Ν Ν Ι ♀ Ο Σ Ε Κ Ο Υ Ν Δ Ο Σ
ΚΑΙΛΕΚΡΙΑΠΟΜΠΩΝΙΑ❦Λ❦ΕΡΕΝΝΙΩΠΡΑΙΣΕΝΤΙ❦ΤΩΙΥΩΙ
ΚΑΙΕΑΥΤΟΙΣ❦ ΖΩΝΤΕΣ

Descripsimus O. Hirschfeld et ego. Villeneuve *statistique* II 375 ex lapide; Mérimée *voyage dans le midi de France* p. 148; Perrot *lettres* II 227; habet Pelet cod. Nem. 6207, 9 f. 14'.

2 ΔΕΚΡΙΑ Hirschfeld, itemque Villeneuve voluit, qui habet ΔΕΡ ΚΙΑ, sed *Decria* in transcriptione.

Λ. Ἑρέννιος Σεκοῦνδος καὶ Δεκρία(?) Πομπωνία Λ. Ἑρεννίῳ Πραίσεντι τῷ υἱῷ καὶ ἑαυτοῖς ζῶντες.

2442 Massiliae a. 1882 reperta in via q. d. *des Minimes* apud Brémontium protome viri male facta; nunc Bremontii dono in museo (alt. 0,35, lat. 0,32). Originis fortasse externae.

ΖΩCΙ ШΕ ΧΡΗC
ΤΕΧΑ·//ε//////

Descripsimus ex lapide ego, ex ectypo Kaibel. Allmer *rev. épigr.* I n. 349.

2 ΧΑΙ Allm. Χ//////// ego.

Ζώσιμε, χρηστὲ χα[ῖρε].

2443 Massiliae in museo Borély originis incertae cippus sertis cinctus.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΤΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ

Descripsit Herzog. Penon et Saurel *catal.* n. 19.

Ἡρακλείδου τοῦ Ἀρτεμιδώρου Ἀλεξανδρέως.

2444 *Trouvé 1805 à St.-Gilles-sur-Rhône petit socle en marbre* Dur. *conservé à la mairie de St.-Gilles; c'est un socle sur lequel on voit la trace des griffes d'un aigle* Mow.

ΔΑΜΑΣΗΡΩΔΟΥ
ΒΥΤΕΡΟΣ·ΧΟΡΗΓΗ
Ο ΗΣ

Descripsi. Durand *acad. du Gard* 1868/69 p. 147 e schedis ms. Hectoris Mazes in oppido St. Gilles adservatis; idem *inscr. de Nismes* n. 403 (inde Desjardins *géogr.* I 212 n. 3); denuo Mowat *bull. des antiq. de France* vol. XLIII (1882) p. 160 accurate delineatam.

V. 3 Ο ego dubitanter addidi.

...δάμας (velut Κλευδάμας) Ἡρώδου [πρεσ]βύτερος χορηγή[σας καὶ γυμνασιαρχ]ή[σας?

Titulum Massiliensi insequenti simillimum hoc de coniectura rettuli.

2445 Massiliae in vico Malecoquinato Petri Sarrii chirurgi domus fundamenta effodientes testaceas urnas duas inveniunt et eruunt — urnis liquato plumbeo aenea lamina superaddita erat graecis suffugientibus litteris, hoc sculpto epitaphio Peir. f. 46 similiterque f. 47'. Tabula aenea graecis characteribus inscripta, qui tenuibus argenti bracteis passim obducuntur excepta prima linea fere integra cum aliis quibusdam litteris, quae temporis iniuria argento spoliatae — sunt; affixa autem erat muro antiquo terra obruto, qui detectus est Massiliae circa a. MDXC iuxtaque eam repertae urnulae tres, ut aiunt Peir. f. 232. Massiliae a. 1590 effossa urna cineraria in qua hoc epitaphium laminae plumbeae incisum Sirm., cuius testimonium nos magis a Peiresciano diversum est quam reliquorum omnium.

ΛΕΥΔΗΜΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟ
ΓΕΡΑΙΤΕΡΟΣΝΙΚΗΣΑΣ
ΕΦΗΒΟΥΣΕΥΤΑΞΙΑΙ
ΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣΔΙΣ

Peirescius cod. Paris. 8958 f. 232 et f. 47'; inde pendent Grosson *recueil* tab. 32, 8 p. 208 seq., Lenthéric *la Grèce en Provence* p. 411, Egger *bull. des antiq. de France* 1868 vol. X p. 56.

Longe aliter Peirescius cod. Par. 8958 f. 46, unde pendent Sirmond cod. Paris. 9695 f. 6, cod. Suares. 8970 p. 135, Ruffi *hist. de Marseille* (1642) p. 419 coll. II p. 322 (inde fortasse Bouche *chorogr.* I 88 ex eoque Bouhier cod. Paris. 20317 p. 197, 327). Hoc exemplum ita habet:

ΛΕΥΔΗΜΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΚΥΡΙΟΣ
ΕΥΤΑΞΙΑΙΓΕΡΩΤΕΡΟΣΝΙΚΗΣΑΣ
ΕΦΗΒΟΥΣΚΑΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΣΔΙΣ

quae Kaibelio interpolata videntur esse, ego v. 1 ethnicum quoddam vel demoticum prope erasum fuisse arbitrabar.

Κ]λεύδημος Διονυσίου γεραίτερος νικήσας ἐφήβους εὐταξίᾳ καὶ γυμνασιαρχήσας δίς.

'Cleudemus cum paucis ante annis epheborum certamen, cui Εὐταξία nomen erat (cf. Εὐανδρία Atticorum), vicisset bisque gymnasiarchiam in se recepisset, postea senatoribus adscriptus est, qui οἱ γεραιοί vel οἱ γεραίτεροι in Phrygiae titulis vocantur. Sepulcralis num fuerit titulus dubito.' Kaib.

2446 Massiliae a Bouillonio reperta tabula marmorea in via Romae, nunc in museo Borély.

ΚΟΡΥΝΘΩΙ
ΘΕΥΜΕΔΟΝ
ΤΟΣΑΠΕΛΕΥ
ΘΕΡΩΙ

Descripsi. Quicherat *bull. des antiq. de France* 1871 p. 124; Penon et Saurel *catal.* n. 90.

Κορύνθωι Θευμέδοντος ἀπελευθέρωι.

2447 Massiliae in antiquo quodam sepulcreto repertus cippus marmoreus cum basi et fastigio (alt. 0,76, lat. 0,28), nunc in museo Borély.

ΛΗΝΑΙΣ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

Descripsi. Penon et Saurel *catal.* n. 95.
Ληναΐς, χρηστὴ χαῖρε.

2448 Massiliae Peir. *Couvent des Minimes, on y lisait autrefois l'inscription, mais elle n'y paraît plus* Ruffi.

ΛΙΒΑΔΙΠΑΡ
ΜΕΝΘΝΘΕ
ΠΑΡΑΜΟΝΗ
ΗΕΥΓΑ Η
ΝΗΗΕΧΑΡΝ

Eodem exemplo et Peirescius cod. Paris. 8958 f. 47'. 48 et Suaresius cod. Vat. 9139 f. 253 ('ex ms. in 4° p. 86') et Spon cod. Paris. 10810 p. 42 et Ruffi *hist. de Mars.* (1696) II 320 (hinc Grosson p. 293, tab. 43, 3, inde Séguier cod. Nemaus. 13803 f. 440); e Suaresio non recte inter urbanas ed. Kaibel supra n. 1805.

2 ΜΕΝΟΝΥΟϹ Peir. f. 48 interpol. — 3. 4 ΗΘΥΓΑΤΗΙΝΗ | ...ΝΗΙΙΗϹΧΑΡΙΝ Peir. f. 48, qui voluit *ἡ θυγάτηρ μνήμης χάριν.*

Λιβάδι Παρμέν[ο]ν[τος] Παραμονὴ ἡ [θ]υγά[τ]η[ρ μ]νή[μης] χάρ[ι]ν.

2449 Cippus marmoreus (alt. 0,75, lat. 0,41), in quo homo accubans expressus est, olim Massiliae in aedibus Clément, nunc Avenione in museo n. 16. Originis fortasse externae.

ΛΥΓ//////////ΙΙ/ΛΟΣ
ΧΡΗϹΤ'//////////

Descripsi.
V. 1 defuncti (Αὐγ- vel Αὐσ-) patrisque nomen fuit, ut extremam litteram non Σ sed Υ fuisse conicias; tum v. 2 *χρηστ[ὲ χαῖρε].*

2450 Massiliae.

ΜΑΡΙϹΚΗΕ
ΤΗϹ
ΠΑΡΜΕΝΟΝ Α
ΥΡϹ

Ruffi *hist. de Mars.* (1696) II 322; inde Grosson p. 293 tab. 43, 2 et Séguier cod. Nemaus. 13803 f. 440'.

'Fortasse *Μαρίσκη[ς] τῆς Παρμέν[ο]ν[τος]*; nam eas quae ad dextram litterae scriptae sunt recte sine dubio Hirschfeldius intellexit ad lectionis discrepantiam (v. 1) referendas esse. Neque tamen improbabiliter idem coniecit totum titulum frustulum esse tituli n. 2453.' Kaib.

2451 Cippus marmoreus (alt. 0,27, lat. 0,33), in quo homo accubans expressus, ex priore museo nunc in museum Borély translatus.

ΜΑΚΕΛΛΕ · ΕΥΨΥΧΕΙ

Descripsi adhibito etiam ectypo. Penon et Saurel *catal.* n. 94.
Μάκελλε, εὐψύχει.

2452 Massiliae in porto nuper repertus cippus Letr. Nunc in museo Borély (alt. 0,59, lat. 0,40).

rasa
ΜΟΥΣΗ
ΑΣΤΥΚΡΙ
ΤΗΣΥΜΝΙΣ
ΗΘΥΓΑΤΗΡ

Descripsimus Herzog et ego. A Letronnio missam Franz 6770; Penon et Saurel *catal.* n. 83.
Μούση Ἀστυκρίτης Ὕμνις ἡ θυγάτηρ.
Videntur meretricularum nomina esse.

2453 Massiliae.

ΠΑΡΜΕΝΟΝΤΙΡΟ
ΓΡΙΟΥΣΥΡΙΣΚΗΝΙΤ
ΡΟΡΟΝΟΣ ΣΤΗ
ΛΗΝ

Ruffi *hist. de Mars.* (1696) II p. 322; inde Grosson p. 294 tab. 43, 1 et Séguier cod. Nemaus. 13803 f. 440'.

Apparent nomina v. 1 *Παρμένων*, v. 2 *Συρίσκη*, v. 3. 4 *[τὴν] στή[λ]ην.* Vide ad n. 2450.

2454 Massiliae tabula marmorea (alt. 0,18, lat. 0,21) reperta a. 1877 ineunte in regione S. Victoris in via S. Catharinae (*près de l'ancien bassin du carénage* Allm.), nunc in museo Borély.

ΤΙΤΟΣ · ΠΟΜΠΗΪΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ
ΤΙΤΩΦΛΑΟΥΪΩΙ
ΝΕΙΚΟΣΤΡΑΤΩΙ
ΤΩΙΚΑΘΗΓΗΤΗΙ
ΜΝΗΜΗΣ · ΧΑΡΙΝ

Descripsi. Ex Penonii apographo Robert *bull. des antiq. de France* 1877 p. 113; Allmer *revue épigr. du midi de la France* 1878 p. 50, 69.

Τίτος Πομπήιος Ἀπολλωνίδης Τίτῳ Φλαουίῳ Νεικοστράτῳ τῷ καθηγητῇ μνήμης χάριν.

2455 Olim Massiliae in collectione Clément, nunc Avenione in museo (n. 15) cippus marmoreus (alt. 0,34, lat. 0,30); sub titulo hominis sive mulieris in lecto recubantis imago.

Ρ Ο Γ Α Τ Ο C Ο Υ Ρ Ο Ο
Λ Η Τ Ι L C Υ Ν Β Ι Ω Η Ν
Λ̄ Ο Χ Α Ι Ι Ν C Ζ Ι Ι C Ο Ν
C Τ Η Κ Ζ

Descripsimus Hirschfeld et ego ex lapide, ex ectypo male habito Kaibel. Videtur inedita.

Litteras a manu recenti, Clementis scilicet, de cuius fraudibus exposuit Iullian *bull. épigr.* 5 p. 291 seqq., instauratas esse in re praesenti Hirschfeld adnotavit.

Legit Kaibel: *Ῥογᾶτος Οὐ[ι]άλῃ τ[ῇ] συμβίῳ [μ]νία[ς] χά[ρ]ιν· [ἔ]ζ[η]σ[ε]ν [ἔ]τη κζ'.*

2456 Massiliae olim in museo abbatis Campion de Tersan Grev. Nunc in museo Parisino (*Louvre*) protome marmorea (Parii marmoris Froehn.). Cf. *notice de la vente du baron Lenot* (1827) n. 2.

Τ Ι Τ Ι Ο C Γ Ε
Μ Ε Λ Λ Ο C
Ε Α Υ Τ Ω
Τ Η Ν Π Ρ Ο Τ Ο Μ Η Ν
Μ Ν Η Μ Η C
Χ Α Ρ Ι Ν
Ε Π Ο Ι Η C Ε Ν Ε Π Ι Τ Ω Α Υ Τ Ο Ν
Ε Ν Θ Α Δ Ε Κ Η Δ Ε Θ Υ Θ Η Ν Α Ι sic

Non vidi. Grivaud de Vincelle *catal. des objets d'antiquité, qui composaient le cabinet de feu m. l'abbé Campion de Tersan* (Par. 1819) p. 11 corrupte; accuratius Visconti *iconogr.* I 582 (cf. *mus. P.-Cl.* VI praef. p. XI); ex Seguierii schedis Parisinis (catal. inscr. Graec.) ed. Osann syll. 403, 5; Clarac *mus. de sculpt.* inscr. tab. 62 (cf. II 2, 500); repetiit Franz 6767; denuo Froehner *inscr. gr. du Louvre* n. 253.

7 *'le mot αὐτὸν est gravé au dessus (après ἐπὶ τῷ) parceque l'espace manquait dans la dernière ligne'* Froehner, quod testi oculato credendum erit — 8 sic Osann et Froehner, ΚΗΔΟΟΥΘΗΝΑΙ Clar., ΚΕΘΥΘΗΝΑΙ Vinc., ut turbatum aliquid esse appareat; κηδευθῆναι Visc.

Τίτιος Γέμελλος ἑαυτῷ τὴν προτομὴν μνήμης χάριν ἐποίησεν ἐπὶ τῷ αὐτὸν ἐνθάδε κηδευθῆναι.

Protome, si recte Parii marmoris esse tradidit Froehner, e Graecia adlata videtur.

2457 Cippus marmoris Parii (alt. 0,65, lat. 0,40), fortasse peregre advectus. Massiliae *à l'angle gauche du mur méridional de l'église de St. André de Séon* Vill. Nunc in museo Borély. Circa titulum frondes et aves, infra Medusae caput.

Φ Ι Λ Τ Ι Λ Λ Η
/ / / / / / / / / /
Χ Α Ρ Ι Ν

Descripsimus Hirschfeld, Herzog, ego; utor etiam ectypo. Villeneuve *statistique du département des bouches du Rhône* II 377 tab. XII; Penon et Saurel *catal.* n. 21.

1 ΦΙΛΤΙΛΛΗ Hirschf., ΦΙΛ⁻ΙΛΛΗ Herz., ΦΙΛΤΙΛΛΗ Penon — 2 nemo quidquam legit — 3 sic Herzog itemque dubitanter Hirschf., ...Α.. Penon, ΧΑΡΙ.. ego.

'Nomen tertio, ut videtur, casu positum fuit aut *Φιλτιάδῃ* aut *Φιλτίλλῃ*, tum [*μνήμης*] *χάριν* fortasse.' Kaib.

2458 Massiliae reperta *à St. Victor devant le portail de l'église* Peir. similiterque reliqui. Anni 1626 mensem Novembrem notavit Dup.

Φ Λ Α Σ Τ Α Τ Ι Ω
Σ Υ Ρ Ι Α Ν Ω
Π Α Τ Ρ Ι
Ε Υ Σ Ε Β Ε Σ Τ Α Τ //
Σ Τ Α Τ · Σ Τ Α Τ Ι Α Ν Ο Σ

Uno, ni fallor, exemplo omnes, Peirescius cod. Paris. 8957 f. 122', Dupuy cod. 461 f. 122, Spon cod. Paris. 10810 f. 18, Ruffi *hist. de Mars.* (ed. 1) p. 408, (ed. 2) p. 319 (Suares. cod. Paris. 8970 p. 137, Grosson p. 248, 3 tab. 38, e quo Séguier cod. Nemaus. 13803), Gudius 255, 9, Muratori 1257, 7 (a Bimardo missam), Franz 6773.

1 ΣΤΑΤΙ// unus Dupuy fort. recte — 4 ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΩ Ruffi eiusque asseclae.

Φλα(ουίῳ) Στατίῳ Συριανῷ πατρὶ εὐσεβεστάτ[ῳ] Στάτ(ιος) Στατιανός.

2459 Originis incertae, nunc Massiliae in museo Borély tabula marmorea (alt. 0,19, lat. 0,30).

Φ Ο Υ Λ Β Ι Ο C
Λ Ν Θ Ο C · Φ Ο
Υ Λ Β Ι Λ Κ Υ Θ
Η Ρ Ι C Χ Ρ Η C Τ
Ο Ι Χ Λ Ι Ρ Ε Τ Ε

Descripsi adhibito etiam ectypo. Penon et Saurel *catal.* n. 87.

Φούλβιος Ἄνθος, Φουλβία Κυθηρίς, χρηστοὶ χαίρετε.

2460 Massiliae reperta a. 1763 *au devant de St. Victor, incrustée sur la façade de la maison de Mr. le chanoine d'Albert, dans l'angle de la terrasse de la place* Gross.

Χ Α Ρ Μ Ο Λ Α Ω Θ Ρ Α
C Ω Ν Ο C 'Ο C Κ Α Ι Μ Ε
Ν Ω Ν Χ Α Ρ Η C Ο Α Π
Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο C

Grosson p. 240 tab. 37, 3 (inde Séguier cod. Nemaus. 13803 f. 436); eodem exemplo Caylus *rec. d'antiq.* VII p. 5 tab. 78, 1 (Franz 6775).

Χαρμολάῳ Θράσωνος, ὃς καὶ Μένων, Χάρης ὁ ἀπελεύθερος.

2461 Massiliae basis silicea ante annos p. m. 30 eruta (a. 1613) Peir. *Tirée de la maison de Peiresc* Vinc. Nunc Aquis Sextiis in museo.

Ι·ϹΙ‥ϹΕΙΙΕ ΙΖ ‥ϹΟΙΧΝΕϹΙ
ΙΟΝΟΔΕΙΤΑ·ΚΟΥΡΟϹΕΓѠΚΑΛΕѠϹΕ
ΘΕѠΦΙΛΟϹΟΥΚΕΤΙΘΝΗΤΟϹ·ΗΙΘΕΟϹ
ΚΟΥΡΟΙϹΙΝΟΜΗΛΙΚΙΗΠΑΝΟΜΟΙΟϹ
ΠΛѠΤΗΡѠΝϹѠΤΗΡϹΙΝΑΜΥΚΛΑΙΟΙϹΙ
ϹΕΟΙ//ΙΝ·ΠΛѠΤΗΡΚΑΙ‥ϹΕѠΝ
ΠΟΝΤΟΥΤΕΝΙ//ΥΜΑϹΙ//ΗϹΘΗΝ·
ΕΥϹΕΒΙΗΤΡ‥ΕѠΝ////ΛΑΧѠΝ
ΤΟΔΕϹΗΜΑ//ΕΠΑΥΜΑΙ·ΝΟΥϹѠΝ
ΚΑΙΚΑΜΑΤΟΙΟΚΑΙΑΧΘΕΟϹΗΔΕ
ΠΟΝΟΙΟ·ΤΑΥΤΑΓΑΡΕΝΖѠΟΙϹΙΝ
ΑΜΕΙΛΙΧΑϹΑΡΚΕϹΕΧΟΥϹΙΝ·
ΕΝΔΕΤΕΘΝΕ//ѠϹΙΝΟΜΗΓΥΡΙ‥
ΓΕΠΕΛΟΥϹΙΝ·ΔΟΙΑΙΤѠΝΕΤΕΡΗ
ΜΕΝΕΠΙΧΘΟΝΙΗΠΕΦΟΡΗΤΑΙ
ΗΔΕΤΕΡΗΤΕΙΡΕϹϹΙϹΥΝΑΙΘΕΡΙΟΙϹΙ
ΧΟΡΕΥΕΙ·ΗϹϹΤΡΑΤΙΗϹΕΙϹΕΙΜ//
ΛΑΧѠΝΘΕΟΝΗΓΕΜΟΝΗΑ
L P S

Ex lapide ego, ex ectypo Kaibelius exscripsit. Habet Peirescius cod. Par. 8958 f. 38 et melius f. 207; inde (ex priore loco) ed. Spon misc. p. 374; St. Vincens cod. bibl. Aq. n. 1013 f. 767, n. 1036 f. 112; idem *notice sur J. Fauris St. Vincens* (Aix a. VIII et IX) cum interpretatione Villoisonii; idem *mém. sur quelques découvertes d'antiq.* p. 197; Ch. de la Rochette *magas. encycl.* a. V (1799) p. 7 sqq. et *mélanges de critique et philol.* (1812) I 121; Millin *voyage* II 198 coll. tab. 31 et *inscription en vers d'Aix* (1839); Gibert *catal. du musée d'Aix* n. 94. A prioribus Franz 6860*b*. Cf. Muenter *antiqu. Abhandl.* 1816 p. 185, Iacobs append. anthol. Pal. n. 219, Kaibel epigr. 650.

1 praeter extremum vocabulum ἴχνεσι nihil certi aut in lapide aut in ectypo legi potest; quae dedi habet fere Peirescius, qui tamen quae versu extremo tradit ..ΙΝΕΠΙΧΝΕϹΙ in lapide non fuerunt — 4 ΚΟΥΡΟ////Ν ego legi; dedi Peirescii lectionem (f. 207) — 6 sic legit Kaibel; ΚΑΙ////Ϲ/ΕѠΝ ego et similiter Millin, ΚΑΙ/Ο/ΕΩΝ Gibert, ΚΑΙΠΛΕѠΝ interpol. Peir. — 7 ΤΕΙ˘Ι˘ΙΜΑϹΙΝΙϹΘΕΙΝ Peiresc., ΚΥΜΑϹΙΝ alii de coniectura potius quam e lapide — 8 ΤΡΕΦΕΩΝΔΕΛΑΧѠΝ Peir., nec quisquam haec melius legit; δὲ supplementum aperte Peirescii est, τροφέων recte Millin — 9 Ι·ΕΠΑΤΜΑΙ Peiresc., alii ΠΕΠΑΥΜΑΙ correxerunt — 13 sic legit Kaib., fuit igitur τεθνε[ι]ῶσιν.

\- - - - - - - ἴχνεσι ....ον, ἀδεῖτα·
κοῦρος ἐγὼ καλέω σε θεῷ φίλος, οὐκέτι θνητός,
ἠΐθεος κούροισιν ὁμηλικίῃ παρόμοιος
πλωτήρων σωτῆρσιν Ἀμυκλαίοισι θεοῖ[σ]ιν,
πλωτὴρ καὐ[τὸ]ς ἐών, πόντου τ' ἐπὶ [κ]ύμασι[ν] ἤσθην.
εὐσεβίῃ τρ[οφ]έων [δὲ] λαχὼν τόδε σῆμα [π]έπαυμαι
νούσων καὶ καμάτοιο καὶ ἄχθεος ἠδὲ πόνοιο·
ταῦτα γὰρ ἐν ζωοῖσιν ἀμείλιχα σάρκες ἔχουσιν.
ἐν δὲ τεθνε[ι]ῶσιν ὁμήγυρι[ες] γε πέλουσιν
δοιαί· τῶν ἑτέρη μὲν ἐπιχθονίη πεφόρηται,
ἡ δ' ἑτέρη τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι χορεύει·
ἧς στρατιῆς εἷς εἰμ[ί], λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα.

V. 5 καὐτὸς ἐών recte olim Iacobs — 9 ἐν δὲ [τε] τεθνειῶσιν coni. Kaibel.

2462 Massiliae in museo Borély ara (long. 1,77, lat. 1,12, alta ubi titulus inscriptus est 0,015); in medio fronte chrisma, utrimque palma seneque columbae, in parte opposita agnus, in lateribus vasa vitisque.

ΚΑΛ////////// ϹΥΠΕ‥‥‥Α☧ΕΑΥΤΟΥΚΑΙΤΟΥΟΙΚΟΥΟΛΟΥ

Descripsimus Hirschfeld et ego. Dassy *revue de l'art chrétien* 1858 p. 452; Le Blant *inscr. chrét.* II 303, 547 tab. 438; Bargès *notice sur un autel antique dédié à Jupiter* (Par. 1875) p. 44 adn. 14; Penon et Saurel *catal.* n. 44.

Καλ.....ε ὑπὲρ ..... ἑαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου ὅλου.

Nomen ab initio fuit Καλλίεργος sim., tum fort. ὑπὲρ [ὑγίας] ἑαυτοῦ κτλ' Kaib.

2463 Massiliae sepulcrum in via q. d. *Impériale* a. 1865 repertum, cui inerat quondam titulus ut aliud nomen stilo inscriberetur erasum.

☧ ΚΑϹΤѠΡ

Κάστωρ.

Descripsi. Penon et Saurel *catal.* n. 11.

2464 Massiliae *piédestal de marbre* Peir.

ΚΗΜΙ
ΑΠΟΙ
ΠΑΙѠ
ΟΠΑΙ

Peirescius cod. Paris. 8958 f. 47; inde pendet Ruffi *hist. de Mars.* (ed. 2) II 322 (hinc Grosson p. 294 tab. 43, 4).

Fallax videtur vv. 2. 3 vocabuli ἀποτροπαίῳ species.

2465 Massiliae in museo Borély cippus mutilus.

C
OV
TROVΓ

Iulianus Sacaze (*recueil ms. d'inscriptions ... commencé en 1876*) descripsit m. Sept. a. 1880 adnotavitque '*à revoir dans de meilleures conditions de lumière.*'
Graecus num fuerit titulus dubitat Mommsenus.

2466 Massiliae recens repertum fragmentum Ren.

ΟΣΤΑΔΙΣ

Renier *bull. du comité de la langue, de l'histoire et des arts de la France* vol. IV (1860) p. 171 ab Dassio Massiliensi acceptam.

IIII. AQVAE SEXTIAE (*Aix*).

Aquis Sextiis in museo extat lapis, quem supra n. 598 de coniectura inter Siculas relatum et rectius descriptum in Addendis reperies.

2467 Aquis Sextiis a. 1760 repertus herma marmoreus capite fracto (alt. 1,17, lat. 0,21, crass. 0,19) in area Capitoli Vinc. In domo St. Vincens Mill. Nunc in museo.

ΗΡΩΙ
ΛΥϹΑΝΔΡΟΥ

Descripsimus Herzog et ego, contulit Hirschfeld. Moulin *rec. d'inscr.* II 89, 224; F. St. Vincens cod. 1014, idemque *mém. sur l'ancienne cité d'Aix* p. 14; Millin *voyage* II 206 tab. 30, 4; inde Franz 6954; *catal. d'Aix* n. 281; Gibert *musée d'Aix* (1882) p. 49, 97.
'Vix est sepulcralis titulus; mihi Ἥρως deus Λυσάνδρου ἐπίσταθμος intellegendus videtur, cf. quae notavi ad epigr. 841.' Kaib.

2468 Aquis Sextiis olim in domo St. Vincens (Mill.), nunc in museo lapis marmoreus (alt. 0,20, lat. 0,29), quem propter L notam (v. 3) ex Aegypto advectum esse existimat Hirschfeld.

Α Κ Ι Λ Ι Σ
ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣ

L M *cetera*

Descripsimus Hirschfeld et ego. Millin *voyage* II 203, 11; inde Franz 6916; *catal. d'Aix* n. 399; Gibert *musée d'Aix* (1882) n. 99.
'Ἀκίλις Ἐπαφρόδιτος, (ἐτῶν) μ'.'

2469 Aquis Sextiis lapis, quem aliunde adlatum esse coniecit Franz.

ΡΟΥΦΕΙΝΗΣΕΜΕΘΕΝΠΡΟΚΛΟΣΠΟΣΙΣΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΑΙ
ΜΟΙΡΑΩΝΒΟΥΛΗΣΙΛΙΠΩΝΒΙΟΝΗΔΕΜΕΧΗΡΗΝ
ΤΕΥΞΑΔΕΙΟΙΜΕΓΑΣΗΜΑΠΕΡΙΣΚΕΠΤΩΙΕΝΙΧΩΡΩ
ΘΗΗΤΟΝΠΑΝΤΕΣΣΙΘΥΡΑΣΔΕΠΕΘΗΚΑΦΑΕΙΝΑΣ
ΕΙΔΩΛ.ΝΓΕΘΕΜΗΝΠΑΝΟΜΟΙΙΟΝΣΗΜΑΤΕΘΗΚΑ
ΟΙΟΝΕΧΩΝΡΗΤΗΡΣΙΜΕΤΕΠΡΕΠΕΣΑΥΣΟΝΙΟΙΣΙ
ΕΝΤΑΥΤΟΙΣΥΠΑΤΟΙΣΚΛΕΟΣΕΛΛΑΒΕΣΕΞΟΧΟΝΑΛΛΩΝ
ΑΛΛΟΥΤΟΙΝΟΣΦΙΝΓΕΣΕΘΕΝΠΟΤΙΚΕΙΣΟΜΑΙΑΥΤΗ
ΩΣΠΡΙΝΕΝΣΩΟΙΣΙΝΟΜΟΔΟΜΟΣΑΜΜΙΤΕΤΥΚΤΟ
ΩΣΚΑΙΤΕΘΝΕΙΩΤΑΣΟΜΗΣΟΡΟΣΑΜΦΙ ////////////

E schedis Millingenii ed. Lud. Stephani ind. schol. Dorp. 1849 I p. 6; inde Franz 6779 et Kaibel epigr. 590.

Ῥουφείνης ἐμέθεν Πρόκλος πόσις ἐνθάδε κεῖται
Μοιράων βουλῇσι λιπὼν βίον ἠδ' ἐμὲ χήρην.
τεῦξα δὲ [ο]ἱ μέγα σῆμα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
θηητὸν πάντεσσι, θύρας δ' ἐπέθηκα φαεινάς,
εἴδωλ[ο]ν [τ]' ἰδίαμο πανομοίιον σ[χ]ῆμα τ' ἔθηκα
οἷον ἔχων ῥητὴρ μετέπρεπες Αὐσονίοισι
ἐν τ' αὐτοῖς ὑπάτοις κλέος ἔλλαβες ἔξοχον ἄλλων.
ἀλλ' οὔτοι νόσφιν γε σέθεν ποτ[ὶ] κείσομαι αὐτή·
ὡς πρὶν δ' ἐν [ζ]ωοῖσιν ὁμὸ[ς] δόμος ἄμμι τέτυκτο,
ὣς καὶ τεθνειῶτας ὁμὴ σορὸς ἀμφι[καλύψει].

Correxit omnia Stephani, nisi quod v. 8 *versi* Kaibelius emendavit. — Proculum Pontianum cos. a. 238 intellegit Franz, quod si verum est titulus alter quo Procli honores insculpti erant periit. [Mihi Franzii coniectura omni fundamento carere videtur. Proclus rhetor fuit et ὕπατοι (v. 7) sunt aut homines nobiles intellegendi aut, quod coniecit Mommsenus, Proclus aliquando in senatu verba fecisse putandus est. Kaib.]

2470 Apud oppidum Berre in sacello S. Blasii fragmentum muro immissum Villen. Hodie, ut mihi dixerunt, non iam extat.

ϕ Ο Κ Ε Ι Ο Σ

Villeneuve *statistique* II 294; Rouard *bibl. de l'acad. d'Aix* 1849 p. 13.

'Videtur nomen male descriptum, nam de fraude nemo facile cogitaverit.' Kaib.

V. ARELATE (*Arles*).

2471 Arelate aedicula fictilis prope locum q. d. *Trinquetaille* cum via ferrata sterneretur cum aliis fictilibus reperta, a dextra fracta. Postea Nemausi in museo Clément, deinde apud Dhombre, nunc in museo.

Θ Ε Ο Ι C Λ Α Β Ε ////

Descripsit Bazin. Durand *mém. acad. du Gard* 1875 p. 137.
Non intellego; suspectus titulus Hirschfeldio.

2472 Arelate apud S. Honoratum Svaresivs cod. Par. 8970 p. 71. Muro refectorii conventus Minimorum immissa Renatv cod. Par. f. 13. Apud Minimos Segvier cod. Par. 13795. Nunc in museo.

genius alatus tabellam sustinens

P A C I · E T Q V I E *et*
E T · M E M O R · A E T E R *n*
Q · A R I S T I O · C H R E S *imo*
I V N · Q V I · V I X I T · A N *n*
M E N S · III · D I E B V S · V *ii*
A T E R I A · C H R E S T E · F R A
T R I · E T · A R I S T · C H R E S I M *ae*
E T · A R I S T I A · I E L P I S F I L *io*
D V L C I S S I M · Ε Υ Π Λ Ο Ι

Contuli. Ex suo apographo Hirschfeld CIL XII 758, ubi vide auctores.
Subscriptum εὐπλοῖ.

2473 Arelate *au dessous de la chapelle de la maison des Porcellets près St. Honorat — sur le côté du couvercle d'un tombeau de pierre.*

Ε Υ Θ Υ Μ Ι Α
Θ Α Δ Ε Κ Ι Ο
Ι C Υ Θ Υ Μ Ι

Cod. Gaillard-Bonnemant p. 61.

Εὐθυμία [ἐν]θάδε κῖ[τε]?, tum aut εὐθύμι aut defunctae nomen iteratum.

2474 Arelate in museo fragmentum marmoreum (alt. 0,32, lat. 0,37).

Α · Κ Ο Ν Σ Τ
Ο Ρ Χ Η Σ Τ
Β Ρ Α Β Ε Ι Ο Υ

Descripsi. Huart *bull. mon.* 1875 p. 133 et tab. n. 76.

V. 1 nomen Κονστ[αντ..., v. 2 vocab. ὀρχηστής, v. 3 *βραβείου*, quae ad pantomimi praemia pertinere videntur.

2475 Arelate Romyev ms. f. 187'. nuper eruderatum habet domi suae Alloysius (i. e. Augières) Grvt. spur. 16, 5. — Massiliae Rvffi *hist. de Mars.* (ed. 1) p. 418. *étoit placé dans un coin du jardin du Roi dans le temps qu'Henri de Valois faisoit son séjour à Marseille; le monument fut dérobé après le décès de ce prince selon le manuscrit de la Massiliographie* Grosson tab. 42, 2, cf. p. 266. — Ex provincia Provinciali asportata visitur Vratislaviae in aedibus dom. Servati Reichelii patricii Silesii Gericivs (apud Gruterum). Frustra ibi quaesivit Reifferscheid.

I A C E · S V B · H O C · S I G N N O · D V L C I S S I M A · S E C V N D I L L A
Q V E R A P T A P A R E N T I B V S R E L I Q V I T D O L O R E M
V T T A N D V L C I S E R A T T A N Q V A M A R O M A T A
D E S I D E R A N D O S E M P E R M E L L E A V I T A
Q V E · V I X I T · A N N I S · III · M E N · VI · D E · XVI ·
Α Ρ Ω Μ Α Τ Ι · Τ Α Υ Τ Α

Hirschfeld CIL XII 874, ubi vide auctores.
G A R O M A T I Rom., A P O M A T I Aug.; totum v. om. Ruffi.
'Αρωμάτι, ταῦτα.

De his acclamationibus vide Hirschfeldii notam ad hunc tit. et ad n. 4123.
Puellulae nomen 'Αρωμάτιον in ipso titulo (v. 3) explicatur.

2476 Inter Arelatenses habet Peir.

℞ ΕΝΘΑΔΔΗΚΙ//
ΤΗΙΩϹΗϹΑΠΟ
ΚΩ·ΕΠΙΚΙΟΥ
ΑΝΟΤΕΡΟΥΚΑ
5 ΤΟΤΕΡΟΥ

Peiresc. cod. 6012 f. 47; inde Le Blant II 259 n. 521 tab. 71, 424.
Ἐνθάδη κῖτε Ἰωσῆς ἀπὸ κώ(μης) Ἐπικίου (?) ἀνοτέρου κατοτέρου.
Extrema non intellego; Ἐπικίου ἀνώτερον κατώτερον vici nomen fuisse putat Mommsenus.

2477 Ex Arelate adlatum nunc Montpellier in museo societ. archaeol. zoophori marmorei fragmentum (alt. 0,38, lat. 0,25).

ΙΡΩϹΕΠ
ΠΑϹΥΝ
ΥΧΟΝΧΧΧ
ΩΝΔΩΚΑ
ΒΑϹΙΛΕΙϹΡ

Descripsi misitque mihi G. Durand.
'Videtur recentissimae aetatis carmen sepulcrale; v. 1 ἐνθα]δε σταυ[ρῷ τε . . ., 3 ἔτ]υχεν χαλ[κ . . scil. imaginem aeneam, 4 δῶκε, 5 βασιλεὺς Ῥ[ώμης . .' Kaib.

2478 Apud Arelate inter rudera loci q. d. *les Baux* cippus rotundus prope viam quae ducit ad vicum dictum Paradou Lenorm.

ΑΧΙΤΟϹ

Fr. Lenormant mus. Rhen. XXI (1866) p. 223; Héron de Villefosse *bull. monum.* XLV 53 (*d'après une copie prise en 1856 par M. Revoil et qui m'a été communiquée par M. François Lenormant*).

'Videtur inter notas Lenormantii fraudes referenda, sed spuria si non est, Graeca non magis videtur esse.' Kaib.

VI. GLANVM (*St. Rémy*).

2479 Prope oppidum St. Rémy nuperrime (*il n'y a pas longtemps* Ach.) in agro Glanico erutum sepulcri operculum (alt. 0,85, long. 1,40) Calv. *Au mas de Durand-Maulhane sur la vie Aurélienne* Viller.

ΓΟΡΓΟΝΙ
ΧΑΙΡΕ

aviculae — *genius sacrificans*

Ex ectypo descripsimus ego et Kaibel. Achard *descr. de la Provence* (1788) p. 447; Calvet cod. f. 77, 90; Millin *voyage* III 405 tab. 59, 8 (hinc Franz 6903); Héron de Villefosse *inscr. de St. Rémy* (1879) p. 27 n. 28.

ΓΟΡΓΟΝΙ|Ε·ΧΑΙΡΕ Villefosse et ego, sed Kaibelius in eodem ectypo non aliter scriptum invenit ac legerunt priores.
Γοργόνι (vel Γοργονεὶ) χαῖρε.

VII. AVENNIO (*Avignon*).

2480 Repertus Avennione a. 1853 prope curiam (*rue Géline*) cippus rudis, extat ibidem in aula musei. Litterae aetatis liberae rei publicae.

ΟΥΑΛΟϹ·ΓΑ//ΙΝΙΟϹ
ΧΑΙΡΕ
VAALVS·GA..IN
HEIC·SITVS·EST

Descripsi. Ex Froehneri suoque apographo Hirschfeld CIL XII 1038. Antea Garrucci *sui canoni epigr.* p. 24, idem in syll. inscr. Lat. 2223. Male nuper Allmer *revue épigr. du midi de la France* 1883 p. 366 n. 406.
1 Κ//ΝΝΕΟϹ Allm. — 3 CA///II· Allm.

Οὐάλος Γα[β]ίνιος χαῖρε.
'Vaalus s. Valus mihi creditur viri nomen id ipsum quod in fluvio est Vacalus (Caes. bell. Gall. 4, 10 probante Zeussio gramm. Celt. ed. 2 p. 119) gentilicio praepositum more in peregrinis vocabulis vetusto.' Mommsen apud Hirschfeldium.

2481 Tabella aenea a. 1873 reperta in agro Bouchet (*département de la Drôme*) lapidi infixa (inde foramen in media tabula), iam Avennione in museo.

C
X Y
O ɔ
Ↄ
Θ ΘΩCΟΥΔΕΡΚΥΩ Θ
ΑΛΩΗΝΟΥΜΙΞΩΝ
ΘΕΙΧΗΟCΤΡΕΨΟΝΕΚ
ΤΟΥΤΟΥΤΟΥΧΩΡΙΟΥ
ΠΑCΑΝΧΑΛΑΖΑΝΚΑΙ
ΠΑCΑΝΝΙφΑΔΑΝΚ
ΑΙΟCΑΒΛΑΠΤΕΙΧΩΡΑ
ΚΕΛΕΥΕΙΘΕΟCΩΑΜΟΥ
ΟΔΚΑΙCΥCΥΝΕΡΓΕΙΑΒ
ΡΑCΑΞ ΙΑΗ ΙΑΩ

Descripsimus Hirschfeld et ego. Edidit Froehner Philologi vol. suppl. V p. 45.

Est adiuratio contra grandinem; cf. Iac. Grimm *mytholog.* app. p. CXXXI, quem locum citavit Froehner; idem ad explicandum dei nomen v. 8 attulit Iovem Syrium Ἀυμοῦ (Lebas *inscr. de Syrie* 2097. 2455. 2456).

V. 3 ΧΗΟC Hirschfeld, ΛΗΟC Froehn. ego — 7 aut χωρία corrigendum, ita ut scriptum fuerit ΧΩΡΑ, aut χῶρα formam heteroclitam agnoscendam esse coniecit Kaibel; neque enim τὴν χώραν nivis vel grandinis damno affici, sed τὰ χωρία.

Legi possunt haec: v. 3 τρέψον ἐκ τούτου τοῦ χωρίου πᾶσαν χάλαζαν καὶ πᾶσαν νιφάδαν καὶ ὅσα βλάπτει χωρ[ί]α. κελεύει θεὸς κατουθα, καὶ σὺ συνέργει, Ἀβρασάξ. Extremum est Iehovae nomen.

VIII. VASIO (*Vaison*).

2482 Vasione repertus cippus (alt. 1,07, lat. 0,45—55). *Vers 1810 la veuve Fabre le trouva dans l'ancien enclos des Cordeliers, au sud du monticule de Piémin et sur le sol de la ville Romaine; il devint plus tard la propriété de M. Giraudy avocat, et est aujourd'hui déposé dans le vestibule du château de la Villasse, appartenant à mad. veuve Giraudy* Del. Inde a. 1869 pervenit in museum Sangermanense.

sic ΕΙΘΥΝΤΗΡΙΤΥΧΗΣ
ΒΗΛΩ
ΣΕΞΣΤΟΣΘΕΤΟΒΩ
ΜΟΝ
ΤΩΝΕΝΑΠΑΜΕΙΑ
ΜΝΗΣΑΜΕΝΟΣ
ΛΟΓΙΩΝ

ab latere opposito:

BELVS
FORTVNAE RECTOR
MENSQVE MAGIS
TER
ARA GAVDEBIT
QVAM DEDIT
ET VOLVIT

Contuli. Deloye *inscr. de Vaison* (*école des chartes* ser. 2 a. 1847 IV 309) et *congrès archéol.* 1855 p. 438; Renier *mém. des antiq.* XXXII (1855) p. 2 et *mél. d'épigr.* p. 129 ex apographo Deloyei (inde Herzog *Gall.* 444); Cochet *rev. archéol.* n. s. XX (1869) p. 222; Desjardins *géogr.* II 510 adn. 3; ex suo apographo Hirschfeld CIL XII 1277. Cf. Kaibel ep. 836.

Εἰθυντῆρι τύχης Βήλῳ Σέξστος θέτο βωμόν,
τῶν ἐν Ἀπαμείᾳ μνησάμενος λογίων.
Belus fortunae rector mentisque magister
ara gaudebit quam dedit et voluit.

'Belus oraculis Sexto editis in aede Apameensi fortunam ad mentem eius ita rexerat, ut ille dives factus aram quam poni deus iusserat posset ponere. Sic verba *quam dedit et voluit* non ad Sextum, sed ad deum referenda suum habent explicatum.' Kaib.

2483 Vasione.

ΠΡΟCΕΡΙ
ΖΗCΑΙC
ΑΚΟΝΤΙΩ

A Bimardo missam Muratorius 1732, 10; inde Martin *antiq.* p. 77 et Deloye *inscr. de Vaison* (*bibl. de l'école des chartes* ser. 2 vol. IV p. 313) et Franz 6780.

Lectio incerta, sed sepulcralis haud dubie fuit titulus.

VIIII. DEA AVGVSTA (*Die*).

2484 In oppido Dea reperta tabula marmorea, *extraite des remparts, transportée à Montélimar chez Mr. Vallentin*; litterae saeculi primi incipientis teste Hirschfeldio.

SPATER
ΑRVE·SEPVLCRO
VNA·DOMVS
ΗCΑΤΟ·ΠΑΙΔΑ
ΙCΙΔΟΜΟΝ

Allmer *bull. de la Drôme* 1871/2 p. 364; ex suo apographo Hirschfeld CIL XII 1686, apud quem haec restituit Buechelerus disticha:

Donavit genitor magno te, p]arve, sepulcro,
ut post fata duos iungeret] una domus.
μικρὸν τῷδε τάφῳ γενέτης ἐχ]ρήσατο παῖδα
οὐ μικρῷ, ἵνα δὶς ἀμφοτέρο]ισι δόμον.

2485 Apud oppidum Crest (*dép. de la Drôme*) a. 1826 protome marmorea reperta; imago est hominis barbati aetate provectioris Long. Periit.

ΕΙΒΥΚΟϹ
ΠΡΑΞΙΤΕΛΗϹ
ΕΠΟΙΕ

Εἴβυκος. Πραξιτέλης ἐποίε[ι].

Dion. Long *acad. des inscr.* ser. 2 vol. II (1839) p. 354; Froehner *sculpt.* p. 190, 2; repetiit Loewy *Inschr.* 488. Cf. Friedlaender *Sittengesch.* II³ 573.

2486 In oppido Crest reperta (Long. *près de Vienne* Chor.) protome marmorea hominis barbati; tum Lugdunum translata, ubi fuit apud Girardinum (Chor.). Ubi nunc sit nescio.

ΦΙΛΕΙΤΑϹ

Long *antiq. du pays des Vocontiens* p. 79; Chorier *antiq. de Vienne* (1846) p. 404 adn.; Allmer *inscr. de Vienne* IV 2032 tab. 202 et 205, 6. Φιλειτᾶς.

'Philetae Coi imaginem ullo imperii Romani loco allove post Chr. n. tempore factam esse plane credi non potest. Itaque aliunde advectum esse conicias.' Kaib.

X. VIENNA (*Vienne*).

2487 Tabula marmorea (alt. 0,75, lat. 2,30). In ecclesia St. Romani en Gal tumulus repertus, cuius sublato operculo inscriptae huiusmodi litterae apparent, antehac a nullo viventium visae Dubois. *Au côté droit du grand autel de St. Romain* Chorier. *on y trouva cette inscription au dedans, ce qui fait voir qu'elle a été tirée d'ailleurs et accommodée à cet usage* idem. Cura marchionis et comitis Fay de Sathonay translata Boissieu. Nunc Lugduni in museo.

//VLIAE · FELICISSIMAE
SCHOLASTICAE · ///ΛΑΡΕΙ
QVAE · VIXIT · ANN///II · M · V
P · IVL · P · F · GAL · FELI//'F/ · IVL
NOVELLA · PARENTES · FIL
DVLCISSIMAE · ET · SIBI · VIVI
FECERVNT · ET · SVB · ASCIA · DE////CAVERVNT

Descripsit Holleaux, ego vidi. Hirschfeld CIL XII 1918, ubi vide auctores.

'V. 2 ex. ΛΑΡΕΙ in lapide est, ΙΛΑΡΕΙ Artaud ex coniectura, opinor, ΙΛΑΡΕ Paris. 5825 J, ΙΙΛΑΡΕ Paris. 9910 Scal. Barl., ΙΙΑΡΕ Chiffl., ΙΛΑΡΕ Bosc., omisit Chor.; ἱλαρεῖ pro *hilari* positum esse recte observarunt Artaud, Boiss., Allm.' Hirschfeld l. c.

[Intellegitur opinor signum Hilarii casu vocativo; nam in acclamationibus his praesertim Graece scriptis signa magis regnant quam in nomenclatura legitima, neque raro signum masculine formatum feminae adiungitur (CIL V p. 1213). Th. M.]

2488 Viennae a. 1648 inter aedificii antiqui rudera *entre l'arc de la cour du théâtre et le côteau de Beaumur* reperta tabula marmorea non integra Chor. Periit.

ΙΟΥΛΗΑΝΟϹ
ΙΑΤΡΩΝ

Chorier *antiq.* (1658) p. 361; inde pendent cod. Schneyder II 67, Rey *guide* (1819) p. 67, Allmer III p. 405 tab. 26, 205.

'Ιουλιανὸς [π]ατρῶν?

Aetatis videtur recentissimae.

2489 Originis incertae tabula marmorea (alt. 0,36, lat. 0,30), olim Viennae *dans la salle gratuite de l'école de dessin dirigée par M. Schneider* Mill. Nunc ibidem in museo.

Δ Μ
ΚΡΑΤΗϹ · ΤΡΑΛ
ΛΙΑΝΟϹ · ΤΟ
ΜΝΗΜΑ Ε
ΠΟΙΗϹΕΝ
ΕΥΤΥΧΙΑ
ΤΗ · ΙΔΙΑ · ΑΠΕ
ΛΕΥΘΕΡΑ
ΤΥΧΙΑ ΧΡΗϹ
[illegible]

Contulimus Hirschfeld et ego. Millin *voyage* II p. 24 (inde Franz 6783); Rey *guide* p. 124; Rey et Vietty I tab. 19; Cochard ad Chorierum p. 524 n. 16; Delorme *musée de Vienne* p. 149, 71; Stark *arch. Zeit.* 1853 p. 337; Allmer *inscr. de Vienne* II 300 tab. 112; Hirschfeld CIL XII 1913.

D(is) M(anibus). Κράτης Τραλλιανὸς τὸ μνῆμα ἐποίησεν Εὐτυχίᾳ τῇ ἰδίᾳ ἀπελευθέρᾳ. [Εὐ]τυχία, χρηστ[ὴ] χαῖρε.

2490 Sine loco Chav. periit Allm.

ΓΕΝΙΟΑΔΕΚΙ
ΤΕΒΑϹϹΤΑΝΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΑΚΑΓ
ϹΙΑΝΟΥΑΠΟ
ΚΩΜ̄ΗϹΑΛΓΟΙ
ΕΖΗϹΕΝΙ

Allmer *inscr. de Vienne* IV 1892 tab. 320, 64 ex schedis Charvernodii.

V. 1 ab initio crucis fortasse signum.

'Ἐν[θ]άδε κεῖτ(αι) Βαττ[ι]ανή, ἐλευθέρα Κα[σ]σιανοῦ (Βασσιανοῦ recte, ut videtur, correxit Hirschfeld) ἀπὸ κώμης 'Αλγαι..?, ἔζησεν ...

Nota ἐλευθέρα vocabulum i. q. ἀπελευθέρα.

2491 Viennae in museo tabula (alt. 0,48, lat. 0,40); litterae inaequales.

```
ΕΝ          ΘΑΚΙΤΕΗ
ΝΙΡΕΝΗΜΑΤΡΩΝΑ
ΘΥΓΑΤΗΡΜΟΚΙ
ΜΟΥΜΑΝΚΙΠΟΣ
ΡΩΜΗ        ΕΖΗΣ
ΑΣ          ΑΠΑΙ
ΟΕ    ☧     ΛΑ
ΠΟ   ϡ | -  ΥΗΤ
ΗΕ   --+--  ΙΚΩ
ΕΙΚ  Α | Ω  ΑΙΠ
ΕΝ          ΤΕ
columba  vasculum  columba
```

Contulit Hirschfeld, ego vidi. Delorme *descr. du musée de Vienne* p. 303, 311 (inde Collombet *hist. de la Ste-Eglise de Vienne* p. 194); Pierquin de Gembloux *inscr. grecque du musée de Vienne* p. 6 (et ipse ut videtur e Delormio); Stark *arch. Zeit.* 1853 p. 337 (inde Kirchhoff CIG IV 9887); Le Blant *inscr. chrét.* II 93 tab. n. 305; Allmer *inscr. de Vienne* IV 1898 tab. n. 298. Cf. Braun *Jahrb. d. Alterthumsfr. i. d. Rheinl.* 1853 vol. XX 122.

Ἔνθα κῖτε ἐν εἰρήνῃ Ματρῶνα θυγάτηρ Μοκίμου μάνκιπος Ῥώμης, ζήσασα πλεῖ(ν) ἐλα[ττ]ον ἔτη εἴκοσι καὶ πέντε.

2492 Viennae in ecclesia S. Severi in capella S. Theodori, deinceps meo rogatu inde sublata CHOR., qui olim integram fuisse narrat. — *Fragment de pierre dure sous le seuil à la porte de M. Bourdin près de l'église de St. Sevère; je l'acquis en 1579, étant curé de St. André le Bas, et je le fis encastrer dans le mur de mon presbytère à côté de la porte de la rue* CHARV. E posterioribus nemo vidit.

```
a   ΟΙΡΗΝΗΣΕΤΗ
    ΤΕϹϹΕΡΑΚΟΝ
    ΤΑΚΑΙΩΚΤΩΤΕ
    ΛΕΥΤΑΜΕΤΑΤΗΝ
    ΥΠΑΤΙΑΝΤΩΝ
    ΔΕϹΠΟΤΩΝ
    ΗΜΩΝΒΑΛΕΝ
    ΤΙΝΙΑΝΟΥΤ/Ο
    ΠΕΜΠΤΟΝΚ/ΑΙΑΝΑ
    ΤΑΛΙΟΥ/ΤΟΥΛΑΜ
    ΠΡΟΤ/ΑΤΟΥΕΝΙΟ
b   ΝΙΠΕΡΙΤΙΟΥΕΚΤΗ
    ΚΑΙΤΗΕΡΑΟΜΗΕΤΟ
    ΦΗΗΜΕΡΑΠΑΡΑϹ
    ΚΕΥΚΑΙΑΝΑϹΤΑ///
    ΕΝΤΗΗΜΕΡΑΧΡΙϹ
    ΤΟΥΕϹΧΑΜΕΝΟΥ
```

Fragm. *a b* Chorier *antiq.* p. 44 sqq. coll. add.; inde Reinesius XX 454, Murat. 405, 4 a Bimardo acceptam et Kirchhoff CIG IV 9886.

Fragm. *a* Charvet cod. bibl. Vienn. p. 124, *fastes* p. 150.

Ex Choriero et Charveto Leblant II n. 415 et Allmer IV n. 1765. Cf. de hoc titulo Corsinii dissertatio ad calcem libri de notis Graecorum et Rossius inscr. chr. urbis Romae I p. 309.

Litterarum formas Ε Ω Chor., Є Ѡ Charv. — 1 ΟΙΡΗΝΗΖΕΤΗ Charv. — 3 ΚΑΙ *ὀκτὼ* ΤΕ Chor. — 4 ϹΕΤΑΤΗΝ Chor. — 10 ΤΑΛΗΟΥ Charv.

Restituit Kirchhoff hunc in modum: [*Ἐνθάδε κεῖται ὁ δεῖνα ζήσας ἐν*] *εἰρήνῃ(ς)* [potius *κεῖται ὁ δεῖνα ἐν εἰρήνῃ, ζ(ήσας)* KAIB.] *ἔτη τεσσεράκοντα καὶ ὀκτώ. τελευτᾷ μετὰ τὴν ὑπατίαν τῶν δεσποτῶν ἡμῶν Βαλεντινιανοῦ τὸ πέμπτον καὶ Ἀνατ[ο]λίου τοῦ λαμπροτάτου ἐν (μ)ηνὶ Περιτίου ἑκτῃ, καὶ τῇ ἑ[β-δ]όμῃ ἐτ[ε]λ[ε]ύτα ἡμέρᾳ παρασκευ(ῇ) καὶ ἀναστ[ήσεται] ἐν τῇ ἡμέρᾳ Χριστοῦ ἐ[ρ]-χ[ο]μένου.* Nota ter inter se confusas litteras Α et Ο vv. 10. 13. 17.

Valentinianus quintum cum Anatolio consul a. p. Chr. 440; titulus positus a. 441, quo anno dies septimus mensis Syrorum Peritii (Romanorum Februarii) incidit in sextum diem s. *παρασκευήν*, et vere eo anno is dies fuit Veneris.

XI. ALBA HELVORVM (*Aps*).

2493 In oppido Aps repertum a. 1877 fragmentum marmoreum, nunc in oppido Montélimar in domo Vallentinii.

```
ΕΥϹΤΟΧΙ
 ΖΗϹΑΙϹ
```

Allmer *rev. épigr.* 1879 fasc. 7 n. 123.

Εὐστόχι, ζήσαις.

2494 Prope oppidum Mondragon repertum lamminae aeneae fragmentum, nunc Ucetiae (*Uzès*) apud Roussetium.

```
 ΓΑΝ
ΑΠΤϹΙΧΩΡΑ
ΙΕΟϹΩΑΜΟΥ
ΥϹΥΝΕΡΓΕΙ
ΙΞΙΑΗΙΛΩ
ΟΥΛΙΟϹΠΕΡΟΙΝ
ΚΟϹ
```

Descripsimus ex ectypo chartaceo Kaibel et ego, ex gypseo Hirschfeld. Edidit Héron de Villefosse *bull. archéol. du comité des travaux histor. et scientif.* (1887) p. 2.

7 ΛΟϹ Villef.

Ex titulo supra n. 2481 haec supplenda esse vidit Villefosse: [*τρέψον ἐκ τούτου τοῦ χωρίου πᾶσαν χάλαζαν καὶ πᾶ]σαν [νιφάδα καὶ ὅσα βλ]άπτει χωρ[ί]α· [κελεύει] θεὸς σαβαώ[θ, καὶ σ]ὺ συνέργει, [Ἀβρασ]άξ· ἰαή, ἰαω[... Ἰ]ούλιος Περεγρ[ῖνος]...*

Extremo loco non solum Iulii cognomen, sed aliud quid praeterea scriptum fuisse spatiorum ratio evincit.

XII. NEMAVSVS (*Nîmes*).

2495 Basis litteris bonis saeculi II paullatim decrescentibus. *Je jugeai par le haut qui était entier, qu'elle avait en tout 5 pieds de largeur; la hauteur de ce qui existoit n'avait pas plus de 2 pieds; son épaisseur était d'un demi pied* Ménard, qui vidit *a b c*. Fragm. *b* altum est 0,63, lat. 0,72; repertum Nemausi a. 1742 *près du bassin de la Fontaine parmis les ruines des anciens bains; ce fragment est aujourd'hui bien détruit; je ne sçache pas du moins qu'on l'ait conservé* Mén. de *a b c*. Nemausi ad fontem Ség. de *a b d*. Ex iis quae effossa sunt a. 1742 nunc maxima pars desideratur, solumque extrema (*b d?*) superest, quam ne omnino interiret aedibus meis affigendam curavi Ség. cod. 16930. Fragm. *a* (fractum) *retrouvé en 1873 dans les fouilles de l'ancienne Gendarmerie; donné à la ville* Germ. Fragmenti *a* pars altera itemque fragmenta *b d* nunc in museo.

a *b*

*T·IVLIO T·F·VOL·D*OLABELLAE
IIII VIR·AB AERA R // PONTIF
*PRAEF·V*IGIL·ET·ARMOR
SACRA SYNHODOS·NEAPOLI *CE*RTAMINE·QVINQVENNALI·DECR
ΨΗΦΙCΜΑ ΤΗC ΙΕΡΑC ΘΥΜΕ // ΗCΑΔΡΙΑΝΗCCΥΝΟΔΟΥ ΤΩΝ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙCΑΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΝCΕΒΑCΤΟΝΝΕΟΝΔΙΟΝ
CΥΝΑΓΩΝΙCΤΩΝ ΕΠΕΙΔΟΛΑΒΕΛΛ // ΗΡΟΥΜΟΝΟΝΕΝΤΗΛΑΜΠΡC
ΔΙΑΤΕΓΕΝΟΥC ΔΟΞΑΝΚΑΙΒΙΟΥΕΠΙΕΙΚΕΙΑΝ // ΟΓΩΚΑΙΨΥΧΗCΜΕΓΑΛΕΙΟ
ΩCΟΤΙΔΙΑΤΟΥΤΟΙΟΥΤΟΥΠΑCΗΓΝ // ΙΚΟΥΜΕΝΗΟΥΚΗΚΙC
ΥCΑ ΓΝΩΜΗ ΤΟΙC .... ΝΗΜ // ΑΝΘΩΝΚΑΙΠΡΟΤΕ
ΟΥ ΑΝΔΡΟC ΕΝ ..... ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡ
ΤΕΡC ΩΤΗC·ΝΕΜΑΥ
ΥΓΟΥ

d

had RTANOCC
pub LICIS·LIBERALIVI
OCVS ITEM·NVMINI·SYNHO *di*
VM·POSVERAT·QVORV *m*

c

ΑΡ
ΔΡΙΑΝΗC
CΓΡΑΨΑΚΑΙΕCΦΡΑ
VIT M·GAVIO
RAE SYNHOD
NTONARIOR·

Descripsit Hirschfeld fragmentum *b* et *d*, idemque CIL XII 3232 has adhibuit auctores: Fragm. *a b c* Ménard VII p. 300, 14 (inde Donati 89, 2); Séguier *a b* cod. 13802 fasc. 7, *a* cod. 13802 fasc. 1 p. 2, *b* 1—3 ibid., *b* cod. Avenn. f. 22', *b* 3—13 cod. 13802 ex cod. Superville Brunsvicensis p. 7, *d* cod. 13802 fasc. 1 et 7, cod. Avenn. f. 22', cod. Paris. 16930 p. 1427; *b* Tersan ms. I n. 267 ex Beaumesnilianis; *b d* Herzog Gall. n. 247; *a* partem superstitem Germer-Durand *découv. archéol. en 1873* p. 96. A prioribus *a b* v. 1—4 Orelli n. 2542 (inde Kellermann vigil. p. 33, 25); *a b c* Franz 6786.

Inclinatis litteris ad Hirschfeldii exemplum Latina dedi ea quae hodie aut perierunt aut latent, Graeca quae perierunt quoniam aliter non potui lineolis subductis notavi. Partis Graecae deperditae dabo variam lectionem: 5 ΘΥΜΕ Germ. Ség. fasc. 1, ΘΥΜΘ Ség. fasc. 7, om. Mén. — ΕΑΔΡΙΑΝΟΝ Mén., Α....ΙΑΝΟΝ Ség. fasc. 7, ΑΙΑΝΟΝ fasc. 1 — 7 ΔΟΛΑΒΕΛΛΑ Ség. fasc. 1 — 9 ..Α pro ΔΙΑ Ség. fasc. 1 — ΠΑCΗΓΝCΑ... Ség. fasc. 1 — 10 ΓΟΙΕΙϽΝΗΝ (pro ΤΟΙΕ ....ΝΗΜ) Ség. fasc. 1 — 11 ΜΑΡΤΥΡΥ Ters. — 12 in. ΤΕΡC habet unus Ség. 13802 fasc. 1, om. reliqui — extr. ΝΕΜΑΥC Mén. Ség. 13802 fasc. 1 et 7, ΝΕΜΑΥ Hirschf. et Ség. (Avenn. Superv.), ΝΕΜ·ΙΧ Ters., ΝΕΜ Herzogii apogr. (ΝΕΜΑΥC ed.).

Supplementa praeivit fere Franzius: *T. Iulio T. f(ilio) Vol(tinia) Dolabellae quattuorvir(o) ab aerar(io), pontif(ici), praef(ecto) vigil(um) et armor(um), sacra synhodos Neapoli certamine quinquennali decr[evit.* — Ψή|φισμα τῆς ἱερᾶς Θυμε[λικ]ῆς Ἁδριανῆς συνόδου τῶν [περὶ τὸν] αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραιανὸν Ἁδριανὸν Σεβαστὸν νέον Διόν[υσον] συναγωνιστῶν. ἐπεὶ Δολαβέλλ[α ἀν]ὴρ οὐ μόνον ἐν τῇ λαμπρ[οτάτῃ πατρίδι?] διά τε γένους δόξαν καὶ βίου ἐπιείκειαν, [ἀλλὰ λ]όγῳ καὶ ψυχῆς μεγαλειό[τητι διενηνοχ]ὼς (?), ὅτι διὰ τοῦ τοιούτου πάση [? ἐ]ν [τῇ ο]ἰκουμένῃ οὐκ ἔλαττ[ο ......]υση γνώμῃ, του...ηω...ι ἀνθ' ὧν καὶ πρότε[ρον .... περὶ τ]οῦ ἀνδρὸς ἐν[δοξο]τάτου μαρτυρ[ίων ....]τερα......ω τῆς Νεμαυσ[ίων πόλεως] ..... Αὐγουστ..... (fr. *c*) αρ..... [τῆς ἱερᾶς Τραιανῆς Ἁ]δριανῆς [συνόδου .....] ἔγραψα καὶ ἐσφρα[γισα] .... [*? decre*]*vit M. Gavio* ... (*sa*)*crae synhod*(*i*) ...... *ce*]*ntonarior*(*um*).

'Clausula quo pertineat dubium; fuit fortasse in fine alterum decretum adnexum in honorem M. Gavii ... archiereos (?) sacrae synhodi et patroni collegii centonariorum.' Hirschf.

'Supplementa decreti supra proposita neque a sententiae perspicuitate neque a Graeci sermonis ratione commendantur. Plura supplenda esse res ipsa flagitat ut censeamus, et cum in fragmenti *a* parte deperdita (v. 7 post ΔΟΛΑΒΕΛΛ, v. 8 post ΕΠΙΕΙΚΕΙΑΝ, v. 9 post ΠΑCΗΓΝ, v. 10 post ΝΗΜ) non plus quaternae quinaeve litterae perierint, consectaneum est ut a sinistra atque a dextra lapidis versus inde a v. 7 multo longiores fuisse statuamus, quam ad rem explicandam variae fingi possunt causae. Videntur autem v. 10 et fortasse etiam v. 11 spatia parum accurate indicata esse. Itaque haec temptavi, quae sententiae magis quam spatii rationibus apta esse scio:

ἐπεὶ Δολαβέλλ[ας ἀ]νὴρ οὐ μόνον ἐν τῇ λαμπρο[τάτῃ Ῥώμῃ
ἀλλὰ καὶ ἐν τῇδε τῇ πόλει ἐπίσημος ἐγένετο
διά τε γένους δόξαν καὶ βίου ἐπιείκειαν [καὶ λ]όγῳ καὶ ψυχῆς μεγα-
λειό[τητι, ἐτίμησεν αὐτὸν ἡ σύνοδος, εἰδυῖα
σαφ]ῶς, ὅτι διὰ τοῦ τοιούτου πάσῃ γε[νεᾷ τῇ ο]ἰκουμένῃ, οὐκ ἔλαττ[ο
ν δὲ αὐτῷ ἔσται τῷ Βασιλεῖ. τὸ δὲ πρότερον δόγμα βεβαιοῖ
ἡ παρο]ῦσα γνώμη τὸ γε[γραμ]μέ[νο]ν ἀνθ' ὧν καὶ πρότε[ρον κτλ.'

Enumerantur autem deinceps antiquiora viri merita, quae fortasse non solum ad Nemausensium sed etiam ad Augustodunensium (v. 13) civitatem pertinuerant.' Kaibel.

2496 Nemausi ad portam Coronae Acc. et alii, postea ad portam Augusti, nunc in museo expositum zoophori, ut videtur, fragmentum.

Μ Ε Λ Ι Κ Η Ϲ Ϲ Ν Ν Ε Μ Α Υ Ϲ Ω Τ Ω Ν Α
Ο Υ Α Ν Τ Ρ Α Ι Α Ν Ο Ν Κ Α Ι Ϲ Α Ρ Α Ϲ Ε Β Α Ϲ Τ Ο Ν

Contuli. Accursius Ambr. O 125 pag. non numerata; cod. Sonens. f. 17'; Peiresc. cod. Par. 8958 f. 119 (inde Spon arae ignot. deor. p. 70, miscell. p. 111, *recherches* p. 165; cf. cod. Par. 10810 p. 47; Murat. 1062, 6 a praeside de Mazaugues missam); Scaliger cod. Brit. f. 29; Grasser p. 80 (inde Reines. III 11); Rulman ms. n. 36. 38; Hellwig ms. p. 8; Guiran ms. II 96; Breval II 204; Maffei antiq. Gall. p. 28; Ménard I 44 et VII 268; Séguier cod. Nem. 13801 f. 23, 13802 f. 137, cod. Paris. 16930 p. 1424; Tersan ms. n. 242 ex Beaumesnilianis pessime interpolatam; Teissier *confidences* p. 105. A prioribus Franz 6785 (Lueders *Dion. Kuenstler* p. 186); Michel *Nîmes* II 362; e suo apographo Hirschfeld ad CIL XII 3232.

1 'inter ΝΕΜΑΥϹΩ et ΤΩΝ spatium vacat, quod numquam videtur scriptum fuisse' Hirschf.

'Franzii supplementis paullo aliter ordinatis haec fere restitui possunt: [ψήφισμα τῆς ἱερᾶς θυ]μελικῆς ἱ. Ν. τῶν ἀ[γωνιστῶν τῶν περὶ τὸν αὐτοκράτορα Νέρ]ουαν Τραιανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν [συνόδου.' Kaib.

2497 Nemausi fragmenta tria, e quibus *a* et *b* a. 1742 prope Fontem reperta perierunt (Lanc.), nisi quod alterius (*b*) pars quaedam rursus ad lucem reversa extat in museo; *c* a. 1865 eo loco q. d. *Puech Jazieu* inventum (Dur.) nunc est in museo.

a
Ψ Η Φ Ι Σ μα
ΕΠΕΙ·Λ·ϹΑΜΜΙΟϹ
ΓΕΓΟΝΟΤΩΝΕΙ

b
Ι Α Ι
ΟΝ
ϹΥΠΟΚΡΙΤΗϹ
ΤΡΙϹΑΡΧΙΕ γενε
ΙΜΑΙϹΕΝ
ΟΤΑΤΑΙϹ
ΜΕΝΟΝ
Ν
ϹΕΙϹϹΑΥΤΗΝ
ΙϹ

c
. . . Ι . .
θυμ ΕΛΙΚΗ
ΤΕΥΟΝΤ
γ Υ Μ Ν Α σ . . . .
ΚΟ

Fragm. *a* Maffei M. V. 414, 5; Lancelot *mém. de l'acad. des inscr.* XIV 106; inde Ménard VII 304 n. 18; Séguier cod. Nem. 13802 f. 63. A prioribus Pelet ms. Nem. 6207 f. 223 fr. 54; Franz 6788; G. Durand *inscr. de Nîmes* ms. n. 394.

2 ΕΠΕΙ·Λ· Lancelot, ΕΠΕΙΔ Ség., ΕΠΕΙΔΗ Maff. — 3 ΕΙ Lanc., Ε Ség., om. Maff.

Fragm. *b* descripsi vv. 4—7 partem dextram. Lancelot l. s.; inde Ménard l. s. n. 16 et Franz 6787; Séguier cod. Aven. II f. 2, 22 et cod. Nem. 13802 f. 61; Pelet ms. Nem. 6207 f. 223 fr. 38 et *catal.* p. 200 n. 104; Durand l. s.

1 habet solus Durand nescio unde — 10 ΙϹ Dur., Ϲ reliqui.

Fragm. *c* descripsi. Durand *acad. du Gard* 1868/9 p. 138 (= *découv. archéol.* p. 56).

Fragm. *a* et *b* eiusdem decreti esse coniecerat Ménard, omnia tria inter se coniunxit Durand, tum propter litterarum similitudinem in *b c*, tum quod in titulo Latino (CIL XII 3183) L. Sammius Maternus archiereus synodi designetur, in fragm. autem *b* honos ille indicetur.

[Mihi, ut verum dicam, haec ratio minime certa videtur esse, eo minus quod supplementa a Durandio excogitata male Graeca sunt, neque alia, quantum video, spatiis adaptari possunt. Facile concedi potest et haec fragmenta et alia quaedam eodem loco reperta aut ad idem decretum aut ad similia alia — nam multa id genus Nemausi fuisse credo — pertinere, ita tamen ut ullo modo inter se coniungi posse negem; cf. ad tit. n. 2498. Kaib.]

2498 Nemausi a. 1742 ad Fontem repertum fragmentum Lanc. particula — quam forte fortuna nactus sum Seg. Periit.

ΔΙ
ΝΗΡΕΠΙϹΗΡ
ΗΛΟΙϹΦΙΛΟΤΕΙΡ
ΚΑΙΔΙΑΤΟΥΥΙΟΥϹΑΡ
ΝΕΙϹΤΗΝΙΕΡΑΝϹΥΝΟΔ
ΡΙϹΤΑϹΥΜΒΟΥΛΕΥΩΝΠΑΡ
ΑΝΕΝΛΕΙΠΤΩϹΟϹΩΝΑΝΔ
ΗϹΕΝΕΝΤΕΔΙΑ
ϹΕΦΙΛΟΤΕΙΜ
ΟΜΑΤΑΚΑΙ
ϹΩΔΕΟ
Ρ

Lancelot *mém. de l'acad. des inscr.* XIV p. 106 (inde Ménard VII p. 304 n. 17 et Pelet cod. Nem. 6207, 2 fr. 54); Séguier cod. Nem. 13802 f. 41, cod. Par. 16930 p. 1427; Millin *voyage* IV 255; inde Franz 6788b. A prioribus Durand *inscr. de Nîmes* ms. n. 396.

1 ΑΙ Lanc. Seg., om. Mill. — 2 ΕΠΙϹΗ Seg. Nem., ΕΠΙϹΗΙ Paris. — 3 ΦΙΛΟΤΕΚ Lanc. Seg. Nem. — 4 extr. ϹΑ Lanc. Mill. — 6 ΙϹΤΑ Mill. — 10 ΟΜΑΤΑ Mill., ΜΑΤΑ rell.

'Franzius si recte v. 4 explevit διὰ τοῦ υἱοῦ Σαμ[μίου ....], recte videtur cum hoc fragmento alterum (supra n. 2497*a* ἐπεὶ Λ. Σάμμιος κτλ') coniunxisse; tituli species haec fere fuit: ψήφισ[μα τῆς .... συνόδου κτλ' ...] ἐπεὶ Λ. Σάμμιος [Μάτερνος ἀ]νὴρ ἐπισημ[ότατος πάντων τῶν ἐν τῇ λαμπροτάτῃ πατρίδι πώποτε] γεγονότων κ[........ πολυδ]ήλους(?) φιλοτειμ[ίαις — καὶ αὐτὸς] καὶ διὰ τοῦ υἱοῦ Σαμ[μίου ..... πᾶσαν σπουδὴν ἐνδειξ[ά]μ[ενος] εἰς τὴν ἱερὰν σύνοδ[ον .... τὰ ἄ]ριστα συμβουλεύων παρ[ὰ πάντα τὸν χρόνον κτλ'. Tum v. 7 ἀνενλείπτως non mutandum in ἀνεκλείπτως (cf. CIG 3068 *B* οὐδὲν ἐλλείπων), v. 9 ἐφιλοτειμ[ήθη, v. 10 [ψηφίσ]ματα recte fort. Franz.' Kaib.

2499 Nemausi a. 1742 ad Fontem repertum fragmentum. Periit.

ΛΩΙΙ
ΩCΚΩΜΩΔΟΥΠ
ΟΥΧΟΡΑΥΛΟΥΠΑΡ
ΟCΚΑΙCΑΡΕΩCΤΡΑΛΛ *ιανῷ*
ΚΙΟCΤΑΡCΕΥCΚΩΜ *ῳδός*
ΕΝΡΩΜΗΙΕΡΑCCΥΝ *όδου*
ΧΟΡΑΥΛΗC·Γ·ΚΑΠΕΤ *ώλια*
ΥΙΟCΑΡΧΩΝCΥΝΟ *δου*
ΤΡΑΛΛΙΑΝΟCΧΟΡ *αύλης*
CΕΒΑCΤΟΝΕΙΚΗ

Lancelot *mém. de l'acad. des inscr.* XIV p. 107 (inde Ménard VII p. 302 n. 15 et Franz 6788*c*); Séguier cod. Nem. 13802 f. 60, 13810 p. 395. Ex his Pelet cod. Nem. 6207, 2 f. 224 fr. 53; Durand *inscr. de Nîmes* ms. n. 401.

1 //ΩΙ// Lanc. //Ω// Ség. — 2 ΩCΚΩΜΩΛΟΓ Ség. ΩCΚΩΜΩΔΟΥ Lanc. — 4 ΤΡΑΛ Ség. — 5 in. ΤΟC Lanc. Ség. — 8 ΥΟC Lanc. Ség. 13802.

'Videtur aut titulus honorarius synodalis cuiusdam aut, quod probabilius est, victorum tabula fuisse; nomen hominis alicuius primo casu positum v. 5 sqq., genetivi (v. 2 sqq.) ad eiusdem fortasse patris nomen pertinent; v. 7 ludos aliquis Capitolinos vicisse dicitur.' Kaib.

2500 Nemausi in templo Dianae.

ΙΛΙΑ
ΙCΑΥΝΟΥΤΗ
Θυμε ΛΙΚΗΙCΥΝΟ *δος*
αὐτοκράτωρ καῖσ ΑΡΤΡΑΙΑΝΟC
ΟΥCΥΝΟ

Durand *inscr. de Nîmes* ms. n. 393, qui citat *inscr. de l'acad. de Nîmes* ms. p. 27.

2501 Nemausi fragmentum cum toro superposito a Seguierio repertum.

CΥΝ *οδ...*
Θυμελ ΙΚ

Durand *inscr. de Nîmes* ms. n. 400, citans *inscr. de l'acad. de Nîmes* ms. p. 27.

2502 Nemausi fragmentum a. 1810 inter amphitheatri rudera repertum: *il était gravé sur une pierre convexe, qui probablement était le couronnement d'une balustrade limitant une loge* Dur.

CΥΝΟΔ

Trélis *mém. de l'acad. du Gard* (1810) p. 386 et cod. Nem. 13801 f. 86 (*note volante*); Pelet cod. Nem. 6207, 2 f. 226 n. 66; Durand *inscr. de Nîmes* ms. n. 399.

CΙΝΟΔ Pel.

2503 Nemausi a. 1742 ad Fontem repertum fragmentum. Periit.

ϽΜΑΥC
ΙΔΩΚΕΔΗΝ *ἀρα*
π ΕΝΤΑΚΟCΙΑ
ΝΠΙΕΡΑ
CΟΝΚΛ

Sic Lancelot *mém. de l'acad. des inscr.* XIV p. 105 (inde fere Ménard VII p. 305 n. 19 et Franz 6788*d*); Séguier cod. Nem. 13802, 4 p. 8; Durand *inscr. de Nîmes* ms. n. 402.

1 ΜΑΥC Ség. Mén. — 4 ΝΤΗΕΡΑΛ Dur. — 5 CΟΝ Lanc. ΚΟΝ Mén. Ség.

1 τῇ Νε]μαυσ[ίων πόλει Franz, sed possunt alia fuisse; deinde homo quidam propter largitionem collaudari videtur.

2504 Nemausi repertus cippus Grass. apud Chalassium Guir. *maison de mad. des Isles, rue dorée* Mén. Ség. Nunc in museo Brunsvicensi Spang. Borm.

ΘΕΟΙC·ΚΑΤΑΧΘΟ
ΝΙΟΙC
ΑΝΝΙΑΕΥΤΥΧΙΑΙ
ΑΠΠΙΟCΑΝΝΙΟC
ΑΠΟΛΑΥCΤΙΑΝΟC
ΜΗΤΡΙ
ΕΥCΕΒΕCΤΑΤΗ

Descripsit Bormann apud Hirschfeldium CIL XII 3406. Grasser antiq. Nem. p. 57 (inde Reines. XIII 4; Rulman cod. n. 239 bis); Guiran cod. II 237; Ménard VII p. 334 n. 44; Séguier cod. 13801 f. 40, 4 ex lapide, cod. 13802 f. 137 ab aliis; Spangenberg *neues vaterländ. Archiv* I (1826) p. 361, 23; Pelet cod. Nem. 6207, 2 f. 78.

3 sic Borm., ΕΥΤΥΧΙΑ Guir. ΕΥΤΥΧΙΑΘ rell. — 5 om. Grasser.

Θεοῖς καταχθονίοις. Ἀννίᾳ Εὐτυχίᾳ Ἄππιος Ἄννιος Ἀπολαυστιανὸς μητρὶ εὐσεβεστάτῃ.

Observavit Mommsenus (CIL XII l. s.) nomina haec pertinere videri ad domum Ap. Annii Trebonii Galli cons. a. 108.

2505 Nemausi cippus litteris bonis (alt. 0,56, lat. 0,68) et olim et nunc in aede S. Aegidii.

D | L·GRATIVS·EVTYCHES
DOMVM·AETERNAM·VIVS
SIBI·CVRAVIT·
NE·HEREDEM·ROGARET
ΤΑΥΤΑ | M

Contuli; dedi ex Hirschfeldii apographo CIL XII 4123, ubi vide auctores.

Subscriptum Graece ταῦτα.

2506 Prope Nemausum cippus fastigiatus repertus una cum titulis Latinis CIL XII 3476 et 3674. In villula Coste, iam in museo Pel. Hirschf.

ΘΕΟΙϹ·ΔΑΙΜΟϹΙΝ
ΙΟΥΛΙΑ·ΦΕΙΔΑ
ΤΙΤΙΑ·ΜΗΤΡΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ

Contuli. Habet Pelet cod. Nem. 6207, 1 f. 76' et 6207, 2 f. 28; ed. idem *journ. de l'instruct. publ.* d. 16 m. Iul. 1856 (inde Renier *bull. du comité de langue* III (1857) p. 678); cf. eiusdem catal. n. 102; Nicot *mém. de l'acad. du Gard* 1856/7 p. 22; Hirschfeld CIL XII 3672 ex suo apographo.

Θεοῖς δαίμοσιν. Ἰουλία Φεῖδα (i. e. *Fida*) *Τιτία* (*Ἰουλίᾳ Φείδᾳ Τιτίᾳ* Mommsen) *μητρὶ γλυκυτάτῃ.*

2507 Nemausi in vinea Guiraudi notarii.

ΚΑΤΟ
ΥΛΛΟϹ

Séguier cod. Par. 13795 p. 139.
Videtur *Κατοῦ[λ]λος* legendum.

2508 Nemausi cippus repertus a. 1710 *à un quart de lieue de Nimes du costé de St. Baussile dans la vigne de M. Allier, maintenant* (a. 1713) *chez M. Demissol avocat* Guir. similiterque Sall. Ibidem viderunt Men. Seg. (codd. Nem.). Apud Ioannem Castorem Ferrandum nunc servatur Seg. (cod. Par.). In aula aedium Blanchard (*rue des Greffes* n. 14) muro immissus Pel. Mich. ego.

D · M
C·VIBI · LICINIAN
ANN·XVI · M · VI
C · VIBIVS
AGATHOPVS·ET
LICINIA·NOMAS
FIL·OPTIMO·PIISSIM
ΑΝΘΕΑΠΟΛΛΑΓΕΝΟΙΤΟΝΕΟΔΜΗΤΩΕΠΙΤΥΜ
ΒΩ·ΜΗΒΑΤΟϹΑΥΧΜΗΡΗΜΗΚΑΚΟΝΑΙΓΙΠΥΡΟΝ
ΑΛΛΙΑΚΑΙϹΑΜΨΟΥΧΑΚΑΙΥΔΑΤΙΝΗΝΑΡΚΙϹϹΟϹ
ΟΥΕΙΒΙΕΚΑΙΠΕΡΙϹΟΥΠΑΝΤΑΓΕΝΟΙΤΟΡΟΔΑ

Contuli. Ex suo apographo Hirschfeld CIL XII 4015, ubi vide auctores; ex editis Franz 6789 (Kaibel epigr. 548).

Germer-Durand (*inscr. de Nîmes* n. 397) verba ΑΙΚΜΗΡΗ et ΑΜΙΑΚΑΙϹΑΜΥΟΥΚΑ (scilicet v. 9. 10 male lectos a Martenio et Durandio *voy. littér.* I 309) tamquam novum fragmentum protulit, citato tamen CIG 6789.

Ἄνθεα πολλὰ γένοιτο νεοδμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
μὴ βάτος αὐχμηρή, μὴ κακὸν αἰγίπυρον,
ἀλλ' ἴα καὶ σάμψουχα καὶ ὑδατίνη νάρκισσος,
Οὐίβιε, καὶ περὶ σοῦ πάντα γένοιτο ῥόδα.

2509 Nemausi repertum fragmentum (alt. 0,15, lat. 0,25) *dans la propriété Bret au chemin de Beaucaire* Dur. Nunc in museo.

ΔΩΙ
ΜΙΙΑΦΟϹ·ΕΙϹ·ΚΑ
ΚΡΗϹϹΑΡΕΤΗΓΕΝΟ
Ι·ΠΑΤΡΙϹΔΕΘΡΕΨ
ΑΙ·ΑϹΠ

Sic ego descripsi. E. Germer-Durand *bull. de l'acad. du Gard* 1879 p. 107 et *inscr. de Nîmes* n. 403; Mowat *bull. des antiq. de France* vol. XLIII (ser. 5 vol. III) a. 1882 p. 160 ex ectypo.

1 ΔΟΜ Mow. ..ΩΙ.. Dur. *inscr.* — 2 ΑΙΤΑΦΟϹ Mow. ..ΙΤΑΦΟϹ Dur. *inscr.* — extr. ΚΑΙ// Mow. — 3 ΕΡΗϹϹΑΡΕΤΗΓΕΝΟϹ Mow.

'Carmen sepulcrale fuisse perspexit Mowat (v. 2 *[κ]αὶ τάφος*), unde Durandii commenta missa facere licebit; extremi versus potest haec fuisse sententia *πατρὶς δὲ Θρέψ[ασα κ]αὶ ἀσπ[ασίη κατέθαψεν]*. Cetera non expedio: v. 2 *καὶ τάφος* vel *εἰμὶ τάφος* (et hoc quidem in pentametri exitu) videtur legendum.' Kaib.

2510 Nemausi a. 1734 prope Fontem repertus cubus lapideus et in Dianae templum ablatus Dard.

	in latere dextro:
ΕΦΟΡΟϹ	ΖΜΙΝΒR

Dardailhon apud Seguierium cod. Nem. 13802 p. 10; inde Durand *inscr. de Nîmes* ms. n. 404.
Nihil intellego et dubito num Graeca sint vocabula.

2511 Nemausi repertum a. 1869 fragmentum marmoreum in vinea Iapavalrii, nunc in museo.

......C...
..ΑΙΚΑΤ.
..ΡΟΙϹ..

E. Germer-Durand *acad. du Gard* 1868/9 p. 138 (= *découv. archéol.* p. 56) et *inscr. de Nîmes* ms. n. 395.
1 om. *acad.* — 2 ΑΙΚΑ *inscr.*

2512 Nemausi fragmentum a Seguierio repertum, nunc in museo (alt. et lat. 0,10).

Υ
Ε Ξ
ΟΧΙΑΝ
ΓΟΥ

Descripsi. *Inscr. de l'acad. de Nîmes* ms. p. 27 e schedis G. Durandii; ipse G. Durand *inscr. de Nîmes* n. 405.
3 N ego non vidi. — 4 ΥΓΟΥ *inscr.*; *Αὐγούστου* coni. Durand.

2513 Nemausi reperta fragmenta tria; *a* ante Dianae templum a. 1881, nunc in museo; *b* et *c* ad Fontem fortasse reperta nunc in templo q. d. Dianae.

a
O
K · C O
P E I

b
Є
T H C Є
Є T

c
//////////
// T Є //
//////////

Contuli *a* et *b*. G. Durand *inscr. de Nîmes* ms. n. 409. 406. 407.

XIII. AGATHE (*Agde*).

2514 In Agathensi civitate lapidi nigro inscriptus titulus Dup. Bouh. Agde in foro in lapide nigro Peir.

Α Δ Ρ Η · Μ Η
Τ Ρ Α C Ι · Κ Α Ι
Δ Ι Ο C Κ Ο Ρ Ο Ι

Dupuy ms. 667 f. 124' (inde Bouhier cod. Par. 20317 f. 75 'e schedis FF. Puteanorum vol. 667'); Peiresc cod. Par. 8958 f. 119' (inde Spon cod. Par. 10810 p. 47); Dom. Pierre Augières *bibl. nat., collect. du Languedoc* vol. 60 latine factam; repetiit Lebègue *épigr. de Narbonne* n. 1631.

3 Δ Ι Ο Σ Dup.

.... *Ματράσι καὶ Διοσκόροις.*

De Matribus Gallorum v. Hirschfeld CIL XII p. 926.

XIIII. *MONTPELLIER.*

2515 Originis incertae anaglyphum (Homerus inter duas Musas), sub amphitheatro quondam medicorum facultatis Montepessulanae repertum, nunc ibidem in scalis.

Ο Ш Η ω Ρ //////
Homerus
Musae

Descripsi. Millin *voyage* IV 302 tab. 72, 7; Creuzé de Lesser *statistique* p. 231; Renaud de Vilback *voyage en Languedoc* p. 284; cf. E. Thomas *Montpellier* p. 198.

Ὅμηρ[ος].

Anaglyphum et operam tertii p. Chr. saeculi et artis Gallicae indolem prae se ferre mihi videtur.

XV. BAETERRAE (*Béziers*).

2516 In oppido Béziers *dans les fouilles des anciennes prisons* ante a. 1858 (*récemment* Bull. 1858) cippus repertus (alt. 0,87, lat. 0,60). Nunc in museo. Litterae bonae.

Φ Ι Λ Ω Ν
C Ω Τ Α Δ Ο Υ
Μ Ο Υ Є Α Τ Η C
Ρ Η Τ Ω Ρ
Α Ρ Τ Є Μ Ι Δ Ω Ρ Ω
Τ Ω Α Δ Є Λ Φ Ω
Ρ Η Τ Ο Ρ Ι

Descripsimus Saulcy, Portalon, Hirschfeld, ego. *Bull. de Béziers* ser. 2 I (1858) p. 96; Boudard *numism. Ibérienne* (1859) p. 247; Noguier *bull. de Béziers* ser. 2 IV (1867) p. 153 tab. 3, 18; Maffre *congrès archéol.* consess. 35 (1868) p. 328; Lebègue *épigr. de Narb.* n. 1573; Hirschfeld CIL XII p. 511.

Φίλων Σωτάδου Μοψεάτης ῥήτωρ Ἀρτεμιδώρῳ τῷ ἀδελφῷ ῥήτορι.

'Ex hoc titulo rhetores Graecos Baeterris docuisse apparet' Hirschf.

XVI. NARBO (*Narbonne*).

2517 Narbone lapis (alt. 0,50, lat. 0,35) dum viam ferream sternunt repertus, nunc in museo.

+ HICREQVISCET
IN PACE BONCME
MORIЄΔOMETIVS
QVIBIXITPLMINVS
ANNVS XXXVII OBI
ЄT KAL IVLIAS IND
VMAFORTIO VC
CONss
+ KVMЄTЄPION
ΔOMЄTIOVAΠKΩ
TAOVCΩN
crucis signum

Descripsi. Cénac-Moncaut *voy. archéol.* p. 600; Le Blant *bull. arch. de l'Athenaeum franç.* 1856 p. 54 et *inscr. chrét.* II 613 *a* tab. 499; Tournal *catal.* p. 48, 202; Lebègue *épigr. de Narbonne* n. 1275; Hirschfeld CIL XII 5340, qui contulit.

Mavortius cons. a. 527.

Κυμετέριον Δομετίου ἀπὸ κώ(μης) Ταουσῶν, quem vicum in Syria quaerendum esse recte censet Le Blant.

XVII. TOLOSA (*Toulouse*).

2518 Labège (*H.-Garonne*) lapis albus quadratus (alt. 0,60, lat. 0,52).

ΑΥΞΕΙΝΠΑΝΤΑΔΙ
(latere sinistro:) ΗΚΕΕΥΓΕΝΗΤΗΝ:
(latere dextro:) ΔΩΣΙΝΗΛΙΟΣΚΑΙ
1542
(infra, inverse:) ΘƎΝΟΜΣΟꓘΝΗƎd∀

Descripsit Iulianus Sacaze, ego vidi. Rossignol *revue arch. du midi* 1868 II 89 (hinc Kaibel epigr. 1031); Iul. Sacaze *le cadran solaire de Labège* in *bull. du comité des travaux hist.* d. 25 m. Mai a. 1888.

Recepi titulum praeter morem, quamquam satis certa ratione Sacazius duos versus phalaeceos esse eosque factos ab docto quodam viro a. p. Chr. n. 1542 demonstravit

αὔξειν πάντα δίδωσιν ἥλιος καὶ
ἄρχειν κόσμου ἔθηκε συγγενήτην.

'Sacazii sententia ipsius tituli litterarum indole, qualis ex ectypo dignosci potuit, egregie confirmatur; accedit quod scriptor tituli singulis versibus ternas denas litteras tribuit, ita ut omnes binae quinquagenae fierent litterae, quo aperto artificio si voluit, ut voluisse sane videtur, anni hebdomades LII notare, sexto decimo potius saeculo dignum hoc est quam antiquorum hominum usu. Utique autem memorabile illud est quod illius saeculi homo aliquis phalaeceos versus Graece (nam Latine si scripsisset nihil miraremur) componere instituit.' Kaib.

2519 Tolosae vermiculatum opus ingens (long. m. 13, lat. 2,67) a. 1833 in vico Saint-Rustice a f. Soulages et Escudier repertum, octo coloribus distinctum, cum hemicycliis tribus (lat. 2,78, alt. 1,46) muro cinctis; pars male habita (*a b c*) extat Tolosae in cryptis musei, pars (*d*) olim in bibliotheca nationali, nunc in museo Sangermanensi.

a *in circulo mulier inter harundines; a latere:*

ΑΡΕΘΟΥΣΑ

a sinistra: ΓЄΝ / ΙΟC

sub circulo: CΙΚΙ / ΛΙΩ / ΤΗC

sic
ΛЄΥΚΑC ΞΑΝΤΙΠΠΗ
nymphae duae monstris marinis insidentes

Oceani caput ingens

b *in secundo hemicyclio nympha urnam tenens sub brachio sin., speculum m. dextra, Tritoni insidens.*

nymphae nomen: ΠΑΝΟΠΗΑ

Tritonis nomen: ΒΟΡΙΟC

c *in tertio hemicyclio nympha Tritoni insidens; supra:*

ΘЄΤΙC ΤΡΙΤΩΝ

d *a sin. Nereis Tritoni insidens:*

ΔΩΤΩ ΝΥΝΦΟ / ΓЄΝΗC

deinceps Glauci, Palaemonis, Inus figurae, nominibus supra adscriptis:

ΓΛΑΥΚΟC
ΠΑΛЄΜΩΝ
ΙΝΩ

Vidi ego fragm. *d*, quae Tolosae extant in museo fragmenta omni aditu intercluso videre non potui. De Witte *bull. dell' inst.* 1834 p. 157 (inde Franz 6784, cf. add. p. 1271); Dumège *mém. de l'acad. de Toulouse* 1837 II 33 et *arch. Pyrén.* tab. 14; Roschach *catal.* n. 20; Lebègue *épigr. de Narb.* n. 1362.

a ΑΡΕΘΟΣΑ De Witte.

Tertii fere saeculi opus. In parte *a* lego Ἀρέθουσα. Γένος Σαλλαίτης. — Λευκάς. Ξανθίππη.

Γένος Σαλλαίτης, nisi ad hominis figuram aliquam deperditam pertinet, ad Arethusam mulierem si referas, habet offensionem non exiguam. Artificis nomen Franzius fuisse putat ... γένος Σαλλαίτης.

b Πανόπεια. Βόρ(ε)ιος. — *c* Θέτις. Τρίτων. — *d* Λητώ. Νυμφαγενής. Γλαῦκος. Παλαίμων. Ἰνώ.

'Nomina Λητώ et Πανόπεια ex Hesiodo (theog. 248. 250) sive ex Homero (Il. Σ 43. 45) desumpta; sed maxime memorabile illud est quod id ipsum quod apud Hesiodum (non item apud Homerum) flagitant numeri Πανόπεια (cod. Πανόπη) quodque coniecerat Hermann, scriptum extat in opere Tolosano.' Kaib.

2520 Prope montem q. d. *Alaric* a. 1868 fragmentum in antiquo fontis alveo (*Comigne*) cum vasorum fragmentis nummis aliis rebus antiquis una repertum. Nunc in vico Moux apud medicum Hoc.

ΡΩ
ΛΑΡΡΑϹΩΝΙ
ΔΩΡΟΝ

Descripsit Iulianus Sacaze, ego vidi. Lebègue *épigr. de Narb.* n. 1321; Hirschfeld CIL XII ad n. 5370.

. . . . ε[ὐχα]ρισ[ς] Λαρρασῶνι δῶρον.

'Immo . . . ρων S[ερ] Λ. δῶρον.' Kaib.

De deo Larrasone cf. CIL XII 5369. 5370.

XVIII. BVRDIGALA (*Bordeaux*).

2521 Burdigalae Citt. et reliqvi. In ecclesia beati Andreae Apian. *Ce joli distique j'ay autrefois leu en une pierre de marbre gris, qui est couchée au milieu de la nef de l'église de St. André* Vin. *disc.* (a. 1564). legi iam non posse testatur idem Vin. Aus. (1580). Postea nemo descripsit.

ΛΕΙΥΑΝΑΛΟΥΚΙΛΛΗϹΔΙΔΥΜΑΤΟΚΟΥ
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΕ
ΗϹΜΕΜΕΡΙϹΤΟΒΡΕΦΗΖΩΟΝΠΑΤΡΙΘΑ
ΤΕΡΟΝΑΥΤΗ

Apianus (1534) p. 489 e notis 'quas a secretis Electoris Comitis Palatini Ludovici nobis misit' (inde Gallaccini cod. Chis. I 6, 205 p. 433); ex lapide Vinet *discours* ed. 1 (1564) f. iij' et ed. 2 (a. 1574) et comm. in Ausonium (ed. 1580). Ab Vineto pendent Lipsius auctar. p. 59; Scaliger lect. (ed. 1574) p. 47; Grut. 802, 1; Séguier cod. Nem. 13803 f. 317. Ex libris repetiverunt Cittadini cod. Marc. XIV 116 p. 47; Franz 6791; Schenkl Auson. ed. p. 53; Cam. Iullian *inscr. rom. de Bordeaux* n. 270. Cf. Kaibel epigr. 675.

Exhibui titulum qualis legitur in Vineti editione altera a. 1574; in editione prima et in notis eius Ausonianis vv. 1. 2 et 3. 4 coniuncti sunt; apud Apianum titulus exhibetur sic:

ΛΕΤΥΑΝΑΛΟΚΙΛΛΗϹΔΙΔΥΜΑ
ΤΟΚΟΥΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΕΗϹΜΕΜΕΗϹ
ΒΡΕΦΗΞΩΟΝΤΑΠΑΤΡΙΘΑΤΕΡΟΝ
ΑΥΤΗ

Λείψανα Λουκίλλης διδυματόκου ἐνθάδε κεῖτε·
ἧς μεμέριστο βρέφη, ζωὸν πατρί, θάτερον αὐτῇ.

2522 Burdigalae repertum, olim in museo lapidario Facultatum, deinde (a. 1883) in locum q. d. *Dépôt du Colysée* translatum fragmentum (alt. 0,22, lat. 0,16).

α]ΡΙΣΤΟΝ[

Iullian *inscr. rom. de Bordeaux* I n. 198. Utor etiam Iuliani Sacazii apographo.

Ἀ]ριστόν[ικος] suppl. Iullian.

2523 In oppido Périgueux in museo archaeologico fragmentum, quod nec ubi inventum sit neque quando in museum pervenerit constat.

Σ
ΟΝΗΤΟΣ

Ectypum misit Hardy. Galy *catal. du musée archéol. du départem. de la Dordogne* (Périg. 1862) p. 64 habet solum v. 3.

Apud eundem Galium p. 64 haec scripta extant: '*F. de Belleforest a avancé dans sa 'Cosmographie' (d'après Arn. de la Borie, grand archidiacre et chanoine à Périgueux, auteur d'une Histoire de Périgord, qui paraît n'avoir jamais été imprimée), qu'au XVIe siècle il existait un certain nombre d'inscriptions grecques à Vésone.*'

XVIIII. AVGVSTODVNVM (*Autun*).

2524 Augustoduni cippus marmoreus (alt. 0,52, lat. 0,21) repertus a. 1810 (a. 1809 Thom.) Mill. *derrière les murs de l'Hospice* Thom. — Lapis superne integer itemque ab inferiore parte; canalis in medio lapide (post v. 4), antequam titulus inscriberetur, fuit.

ΙΗΤΗ
ΦΑΕΣΙΝ//
ΤΩΑΠϹ
ΝΙΑΝΑΣΣ

ΦΕΣΟΥΚΡΗΣΙ
ΑΝΦΑΕΣΦΟΡ.
ΕΥΧΗΝΕΘΗ
ΚΕΝΕΥΤΥ

Descripsi. Millin *magas. encycl.* 1811 II 136 cum supplementis Viscontii; inde Labus in Viscontii *opere varie* III 237 et Franz 6797; Thomas *hist. d'Autun* (1846) p. 241; H. de Fontenay *Autun et ses monum.* (Autun 1889) p. 157. Cf. Kaibel ep. 798.
6 ΦΑΕΣΦΟΡ Mill. 'in lapide esse puto ΦΑΕΣΦΟΡΟΝ' Kaib.

Ἰητῆ[ρι σώστων], Φαεσιμ[βρό]τῳ Ἀπό[λλω]νι
ἄνασσ[αν Ἐ]φέσου Κρησίαν Φαεσφόρ[ον]
εὐχὴν ἔθηκεν Εὐτυ(χος).

Supplevit Visconti. Nomen eius qui dedicavit plene non scriptum esse satis mirum.
'V. 1 et spatii ratio et res ipsa suadet ut ἰητῆρι θεῷ scriptum fuisse credam.' Kaib.

2525 Augustoduni a. 1839 in coemeterio S. Petri a Via Strata reperta tabula marmorea (alt. 0,52, lat. 0,54), in septem diffracta particulas postea cum in seminarium translatae essent inter se conglutinatas. Extat in museo.

ΙΧΘΥΟϹ·Ο ΙΟΝ·ΓΕΝΟϹ·ΗΤΟΡΙϹΕΜΝ
ΧΡΗϹΕΛΑΒΩ ΝΑΜΒΡΟΤΟΝΕΝΒΡΟΤΕΟΙϹ
ΘΕϹΠΕϹΙΩΝΥΔΑΤΩΝΤΗΝϹΗΝΦΙΛΕΘΑΛΠΕΟΨΥΧ//
ΥΔΑϹΙΝΑΕΝΑΟΙϹΠΛΟΥΤΟΔΟΤΟΥϹΟΦΙΗϹ
ϹΩΤΗΡΙΑϹΑΓΙΩΝΜ ΛΙΗ Δ Α ΛΑΜΒΑΝ
ΕϹΘΙΕΠΙΝ/////ΝΙΧΘΥΝϹΧΩΝΠΑΛΑΜ//////Ϲ
ΙΧΘΥΧ//////////ΑΡΑΛΙΛΑΙΩΔΕϹΠΟΤΑ Ω!!
ΕΥϹΙΔΟ ΤΗΡϹΕΛΙΤΑΖΟΜΕΦΩΤΟΘΑΝΟΝΤΩΝ
ΑϹΧΑΝΔ ΤΕΡΤΩΜΩΚΕ ΡΙϹΜΕΝΕΘΥΜΩ
ϹΥΝΜ ΕΟΙϹΙΝΕΜΟΙϹΙΝ
Ι ΜΝΗϹΕΟΠΕΚΤΟΡΙΟΥ

Descripsi compluriens. Edita in ephemeride *l'Éduen* 1 et 22 Dec. 1839; Pitra *ann. de philos. chrét.* XIX (1839) p. 195 cum tab., idemque *spicileg. Solesmense* (1852) I 554 e novo apographo, quo eodem usus est Duebner Philologi VI (1851) p. 569; Secchi *giorn. arcad.* vol. 83 (1840) p. 223 cum tab. lithogr. e Lacroixii apographo; Franc. Lenormant *mélanges d'archéol. et d'hist.* IV (1856) p. 117; Le Blant *inscr. chrét. de la Gaule* I (1856) tab. 1, 1, cf. p. 8; R. Garrucci *mél. d'épigr. ancienne* (1856) p. 32 cum tab. photogr.; repetierunt Kirchhoff CIG IV 9890 et Kaibel epigr. 725. Cf. praeterea Franz *christl. Denkmal v. Autun* Berol. 1841; Windischmann *Archiv f. theolog. Litt.* (Regensb. 1842) p. 387; E. Thomas *hist. d'Autun* (1846) p. 280; Rossignol *explicat. et restitut. de l'inscr. chrét. d'Autun* Paris. 1856 (= *rev. archéol.* a. XIII); idem *congrès scientif. de France tenu à Autun en 1876* I 49; Bekker *die Darstellung Jesu Christi unter dem Bilde des Fisches* (Breslau 1866); Otto Pohl *das Ichthysmonum. v. Autun* Berol. 1880.

3 ΘΑΠΕΟ lapis, sed inter Α et Π videtur aliquid postea a lapicida additum esse velut ⟨ — 5 sic ego legi, reliqui omnes fere ϹΩΤΗΡΟϹ, fort. recte — 6 nona ab initio littera vel Ε vel sinistra litterae Α pars videtur esse — 7 in. lectio incerta: ΙΧΟΥΧϹΤΟΙΓΛΙ Pitra ed. 1, ΙΧΘΥΙ·Χ....ΑΡ ed. 2; ΙΧΘΥΙΧΙ////·ΛΓ Secchi; ΙΧΟΥΧϹΜΑΡΑ Lenormant; ΙΧΙΙΙΧϹΙΙΙ·ΑΡ Le Blant; ΙΛΙΙΙϽ ΙΙ·ΧΟ·Ι////ΑΡ Kirchhoff ex imagine photogr., [unde sat certo reliquos vocabulo ΙΧΘΥϹ deceptos errasse constat Kaib.] — 8 ϹΥϹΙΔΟΙ ΜΗΤΗΡ Pitra ed. 1, ϹΥΘ...ΤΗΡ ed. 2; ΕΥΕΙΔΕΙΝΜΙΙΤΗΡ Secchi; ΕΥΕΙΛΟΙΙ////ΙΤΗΡ Lenormant, ΕΥΕΙΔ////ΤΗΡ Le Blant; in tab. photogr. ΕΥ///ΔΩΙΙ·ΤΗΡ legit Kirchh. (neque aliter Kaib.) — 9 post ΑϹΧΑΝΔ, quae certa sunt, vidit Hirschfeld, qui hunc versum descripsit, litteras ΙϹ — 11 extrema littera videtur ab ipso quadratario deleta consulto.

Legendum fere:

Ἰχθύος ο[ὐρανίου θε]ῖον γένος, ἤτορι σεμνῷ
χρῆσε· λαβὼ[ν πηγὴ]ν ἄμβροτον ἐν βροτέοις
θεσπεσίων ὑδάτων τὴν σήν, φίλε, θάλ[π]εο ψυχ[ὴν]
ὕδασιν ἀενάοις πλουτοδότου σοφίης.
σωτῆρ[ος δ'] ἁγ' ἰῶν μελιηδέα λάμβαν[ε .....
ἔσθιε πιν[άω]ν ἰχθὺν ἔχων παλάμ[αι]ς.
........λιλαίω, δέσποτα σῶτε[ρ.
......ητέρ, σὲ λιτάζομαι, φῶς τὸ θανόντων.
Ἀσχάνδ[ιε πά]τερ, τὠμῷ κε[χα]ρισμένε θυμῷ,
σὺν μ[ητρὶ γλυκερῇ καὶ ἀδελφ]ειοῖσιν ἐμοῖσιν
.... μνήσεο Πεκτορίου.

V. 1 suppl. Pitra — 2 suppl. Wordsworth apud Pitram — 5 σωτῆρος δ' ἁγ' ἰῶν Wordsw. — extr. βρῶσιν Franz, ἐδωδήν Kaibel — 6 suppl. Garrucci — 7 ἴλαθι, ἰχθύ· σὺ γὰρ Γαλιλαίῳ Kirchh. probabiliter — 8 εὕδῃ ἰητὴρ Kirchh. — 10 suppl. Secchi et Franz — 11 ἰχθύος ἐν δείπνῳ μνήσεο Garrucci — Ceterum primis versuum 1—5 litteris acrostichon efficitur ἰχθύς, de reliquorum versuum exordiis affirmari nihil potest.

XX. LVGVDVNVM (*Lyon*).

Titulorum Lugdunensium qui habent acclamationes funebres Graece scriptas iustam recensionem editoribus corporis inscriptionum Latinarum reservavimus. Interim, donec prodeat volumen quo continebuntur, textum eorum, qualis iam constitui potuit, proposuimus adiecta, quatenus paratam habuit futurus editor eorum Otto Hirschfeld, varia lectione partium Graecarum.

2526 Lugduni a. 1778 repertus sarcophagus marmoreus (alt. m. 1, lat. 2,30) in hortis presbyterii S. Irenaei, nunc in museo.

MEMORIAE · AETERNAE · EXOMNI
PATERNIANI · QVONDAM · CENTVRI
ONIS · LEGIONARIIDEMQ · MEMORI
AE · DVLCISSIMAE · QVONDAM · PA
TERNIAE · PATERNIANE · FILIAE · EIVS
XAIPEBENAΓI *ascia* TERTINIA · VICTORINA *ascia* YΓIAINEBEN
XAIPEEYΨYXI MATER · INFELICISSIMA · MARITO YΓIAINEEYΨYXI
ET · FILIAE
ET · PATERNIA · VICTORINA
PATRI ET SORORI
PONENDVM · CVRAVIT · E · SVB
ASCIA · DEDICAVERVNT

Contuli. Boissieu *inscr. de Lyon* p. 309; Allmer et Dissard *musée de Lyon* I 81.

'Benagius defuncti, ut videtur, nomen sodaliciarium: mater superstes adloquitur defunctum χαῖρε Βενάγι, cui respondet ille χαῖρε, εὐψύχι, et rursus mater ὑγίαινε Βενάγι, cui ille ὑγίαινε, εὐψύχι.' Kaib.

2527 Lugduni in domo sacerdotum S. Hirenaei iuxta puteum Ivc. *fuora della porta S. Giorgio, sepolcro antico ridotto in fontana* Sym. ms. Periit.

MEMORIAE · PERENNI · QVIETI · AETERNAE
TERTINIAE · VICTORINAE · FEMINAE
RARISSIMAE · STOLATAE · QVONDAM
XAIPE SPIRITO INCOMPARABILI · TERTINIVS YΓEIAINE
NIKACI SEVERIANVS · 7 · LEG · II · AVG · CVMPATERNIA NIKACI
VICTORINA · ET · TERTINIA · TERTINA · FILIS
P · C · ET · S · AS · D

Iucundus cod. Marcian. f. 208, cod. Magl. 28, 34 f. 236; cod. Paris. 5825 p. 80; Symeoni cod. 60; Paradin *hist. de Lyon* 421; hinc Gruter 563, 7; Franz 6795 et Boissieu p. 308.

XAIPE (KAIPE Magl.) NIKAΣI uno versu exhibet Iucundus. De Tertinia Victorina v. supra n. 2526.
Χαῖρε Νικάσι· ὑγίαινε Νικάσι.

2528 Sarcophagus. Lugduni apud portam fratrum non longe ab episcopatu S. Ioannis IVCVND. similiterque SALA. *En la muraille du cloistre St.-Jean, à la porte qu'on dit Porte froc à main droite et qu'a servi autrefois à recevoir l'eau d'une fontaine* PARAD. *Hors Portefrot au mur du cloistre tirant sus vers la Bombarde* BELL. Periit COLONIA.

BONAE MEMORIAE ET SPEI AETERNAE
SPIRITV QVOQVE INCOMPARABILI FE
LICIAE MINAE FEMINAE RARISSIMAE
CASTITATIS EXEMPLI ADFECTIONIS PLE
ΕΝΤΑΔΙ NAE ERGA OMNES HOMINES IVLIVS PRI .ΥΓΕΙΑΙΝΕ
MITIVS DEC CCC AVG LVG CONIVGI INCOM ΛΟΥξΟΥΡΙ
PARABILI QVAE VIXIT ANN XXXIII MENS V
DIES IIII SINE VLLA QVERELLA SIBIQVE
VIVVS FECIT ET SVB ASCIA DEDICAVIT *ascia*

Boissieu p. 151 ubi vide auctores; CIG 6796; Leblant I n. 86*b*.
[ΠΕΝΤΑΔΙ habet Grut. 424, 5 'ex Paradini schedis' nescio quibus, coniectura opinor; in libro impresso Parad. Graeca non exhibet; ΝΤΑΔΙ est in Iucundi codice Marciano, ΕΝΤΑΛΙ in Magliabecchiano, ΕΝΤΑΔΙ Metellus cod. Vat. 6039 f. 419' 'ex Iac. Cambraio', ϹΝΤΑΔϹ cod. Paris. 5825 *J* f. 78, ΝΤΑΔΙ Bellièvre Lugd. prisc. f. 61, ΤΑΔΙ Syméoni ms. f. 55', ΙΙΤΑΛΙ Sala cod. Paris. *fonds Franç.* 5447 f. 42; videtur igitur fuisse [χαῖρε Π]εντάδι. — In latere dextro ΛΟΥΖΟΥΡΙ Iucundi cod. Libri, ΛΟΥΖΟΥΡΙ Iucundi cod. Cicognae (Α priore versu cod. Marc.), item cod. Vossian. f. 87', cod. Ferrarin. II f. 141, ΛΟΥ/ΟΥΡΙ cod. Paris. 5825 *J*, ΛΟΥΥΟΥΡΙ Bellièvre, ΛΟΥΖ|ΟΥΡ Sala, ΛΟΥΖΟΡΙ Metell., Λ⊃ΥΡΙ Gruter; ΛΟΓΓΟΓΟϹ Ménestrier *hist. de Lyon* p. 82 (inde Boissieu l. c.); omis. Syméoni; fuit igitur, ni fallor, ut supra restitui ὑγίαινε Λουξούρι. HIRSCHF.]

2529 Cippus, rep. m. Ian. a. 1864 Lugduni in Rhodano; extat ibi in museo.

rasa

CHERE HYGENE

D M
ETMEMORIAE
AETERNAE
i /LIAE ARTEMISIAE
? nat. AS·ANA·QVE
vi XIT·ANNOS XXIII
ti TVS·FLA·HERMS

c ONIVGI·PIENTIS
si ME·ET·CASTISSIME
e T·INCOMPARABI
l I·PCOBMERITIS
s VIS ET SVB ASCIA
DIDICAVIT *sic*

Descripsi. Exhibent Gobin *annales de la soc. impér. d'agriculture, d'hist. natur. et des arts utiles de Lyon* 1864; Allmer *sur plusieurs inscriptions de Lyon et quelques noms de céramistes* p. 6 et 55, idem *bullettino dell' instituto* 1864 p. 52; Martin-Daussigny *mém. de l'acad. de Lyon* n. ser. XII (1864/65) p. 154, idem *revue du Lyonnais* ser. II t. 29 p. 100; Egger *bull. des antiquaires* 1864 p. 47.

1 acclamatio Graeca (χαῖρε, ὑγίαινε) litteris Latinis scripta.

2530 Lugduni fuit in platea S. Iusti, inde translata in castellum d'*Yvours* prope Lugdunum. — Periit.

in latere:
ΕΥΘΥΜΕΙ
ΚΑΛΛΙϹΤΗ
ΟΥΔΕΙϹ
ΑΘΑΝ*α*ΤΟϹ

D *ascia* M
ET MEMORIAE
AETERNAE
AVR·CALLIS
·TES·
QVAE VIXIT
ANN XXIIII
MEN VIII
DIEBVS SINE
VLLO IVRGIO
AVRELIA LI
BYE MATR
ET EGNAT·IRENEVS
CONIVGI KARIS
SIMAE POSVER ET
S·A·D

Boissieu p. 503, 12, ubi vide auctores; CIG 6793. Acclamationem Graecam de visu soli exhibent cod. Paris. 5825 *J* f. 9 (inde pendere videtur Scaliger cod. 61 f. 129') et Paradinus in appendice p. 2 ('ex Parad. et Verderii schedis' Grut. 933, 11; ex hoc Boissieu l. c.).

2 ΚΑΜΙϹΤΗ Paris. et Parad.; fuit igitur ΚΑΛΛΙϹΤΗ — 4 ΑΘΑΝ ΟϹ Paris. (ΑΘΑΝΤΟϹ Scal. coniectura), ΑΘΑΝΟϹ Parad. (ΑΘΑΝΑΘΟϹ Grut.).

2531 (Lugdani) *près de la fontaine de Choulan dehors la porte St. George à l'un des piliers de la porte de la maison appellee les Tournelles* Paradin. Ibidem vidit Symeoni. A Rougnardo Choulanensi inlata museo Lugdunensi Artavd. *Brisé par les ouvriers qui le déplacèrent, puis restauré par Artaud, il a disparu depuis quelques années* Boiss.

ET MEMORIAE AE
TERNAE
Q · LATINI PYRAMI
ANIMAE · INCOMPA
RABILIS · QVI VIXIT ANN
XII · M · VIII · DIES XVIII
Q · LATINIVS · CARVS
ET DECIMIA · NICOPO
LIS PATRONI ALVMNO
KARISS · ET · SIBI · VIVI
POSVERVNT · ET SVB
ASCIA DEDICAVERVNT
/// YAKITI ЄYKYT

Boissieu p. 515 n. 69, ubi vide auctores; CIG 6794.

[Ultimum versum de visu exhibent Syméoni ms. f. 61'; Paradinus 439 (inde pendent Scaliger cod. Papenbroek. 5 p. 40; Gruter 658, 9); Artaud notice ed. II p. 36 (inde Boissieu l. c.): . . . . YAKITI . . . . ЄYKY Sym., YAKIЄIЄYKYT Parad., YAKIE · EYKYT. Art.; fuit, ni fallor, [ΔO]YAKITI et fortasse EYΨYXEI. Hirschf.]

2532 In vico Genay prope oppidum Trévoux (*départ. de l'Ain*) cippus marmoreus (alt. 1,17, lat. 0,40) a. 1862 repertus. Qui repperit Guigue donavit museo, ubi extat.

ΘΑΔΣΚΕΙΤΑΙΘΑΙΜΟΣΟΚΑΙΙΟ
ΛΙΑΝΟΣ ΣΑΑΔΟΥ
ΣΟΛΟΣΤΣΠΣΦ/ΚΣΚΑΙΝ//ΔΥ/ΟΣ
ΑΘΣΙΛΗΝΟΣ
ΒΟΥΛΣΥΤΗΣΠΟΛΙΗΣΤΣΚΑΝΩΘΑΙΥΝΣΠ
ΣΥΡΙΗΣ
//ΣΠΑΤΡΑΝΤΣΛΣΙΠΩΝΗΚΣΤΩΔΣΠΙΧΩΡΩ
///ΗΑΣΙΝΣΧΩΝΣΝΠΟΡ//ΝΑΓΟΡΑΣΜΩΝ
//ΣΤΟΝΣΚΑΚΟΥΙΤΑΝΙΗΣΩΔΣΠΙΔΛΟΥΓΟΥ
ΔΟΥΝΟΙΟ
ΩΛΣΣΣΝΣΠΙΣΣΝΙΗΣΘΑΝΑΤΩΜΟΙΡ//
ΚΡΑΤΑΙΗ

infra:

DIIS · MANIBVS
T//AEMI · IVLIANI · SAT/ //C · SYRI
/DEVICO · ATHELANI · DECVRION//
//EPTIMIANO · CANOTHA · NEGO
TIATORI · LVGVDVNI · ET · PROV
AQVITANACICA · AVIDIVS
AGRIPPA · FRATRI · PIENTISSI
MO · OB MEMORIAM EIVS
FACIENDVM CVRAVIT · ET
SVB ASCIA · DEDICAVIT

Descripsimus ego et Hirschfeld. Guigue *procès verb. du comité d'hist. et d'archéol. de l'acad. de Lyon* p. 81; Henzen *bull. dell' inst.* 1867 p. 203 e Wilmannsii apographo; ipse Wilmanns exempl. inscr. Lat. 2498; Guigue *topogr. hist. de l'Ain* (1873) p. 25 cum Allmeri notis; repetiit Kaibel epigr. 714. Cf. Allmer *bull. dell' inst.* 1868 p. 24.

1 \\\Σ Hirschf., . . . ΑΔΕ Wilm. — 3 in. ΤΣΟΛΟΣ Hirschf., ΟΣΟΛΟΣ Guigue — ΝΠΔΥ///ΟΣ/// Guigue, Ν//ΔΥ////ΟΣ Wilm. et ego, Ν//ΔΥ/Ο∠ Hirschf. — 5 ΚΑΝ//ΘΑΙΥΝ Hirschf. et ego, litterae Υ Ν plane certae — 8 in. unam tantum litteram ante ΙΙΑ intercidisse videri in re praesenti adnotavit Hirschf. — Inter Ρ et Ν litteras numquam scriptas fuisse putat Hirschf. — 9 //ΣΤΟΝ Wilm. ego, /ΣΙΩΝ Hirschf., //ΣΤΩΝ Guigue, //ΣΡΩΝ Allmer *bull.* — 11 ΞΣΝΙΗΣ Hirschf. — 12 ΚΡΑΤΑΓΗ Hirschf.

Ἐν]θάδε κεῖται Θαῖμος ὁ καὶ Ἰο[υ]λιανὸς Σαάδου·
ἐ]σ[θ]λός τε πέφυκε καὶ κ[ύ]δι[μ]ος Ἀθειληνός,
βουλευτὴς πολέ[ι]ης τε Κανωθαι[ω]ν ἐ[πὶ] Συρίης.
ὃ]ς πάτρην τε λιπὼν ἧκε τῷδ' ἐπὶ χώρῳ.
. . . ατω ὄχων ἐμπορ. . ν ἀγορασμῶν
. . . ων, ἐκ Ἀκυιτανίης ὧδ' ἐπὶ Λουγουδούνοιο.
ὤλεσεν ἐπὶ [ξ]ενίης θανάτῳ μοῖρ[α] κραταιή.

Diis Manibus Thaemi Iuliani Sati [f]il(ii) Syri de vico Athelani, decurion[i S]eptimiano Canotha, negotiatori Lugduni et prov(incia) Aquitan(ac)ica, Avidius Agrippa fratri pientissimo ob memoriam eius faciendum curavit et sub ascia dedicavit.

Pleraque vere correxit Henzen, v. 5 [ἐς π]άτω Mommsen, vide tamen Hirschfeldii notam supra adscriptam; tum ἐμπόρων ἀγορασμῶν πατρίν Henzen, sed ne v. 6 quidem initio plus unam litteram suppleri posse testatur Hirschfeld. Κάναθα τῆς Κοίλης Συρίας urbem vocat Iosephus bell. Iud. 1, 19, 2. — Coniecit Henzenius Avidium Agrippam defuncti fratrem ab Avidio Cassio legato pro praetore Syriae praefecto (ca. a. 166—172) in gentem Avidiam receptum esse.

2533 Lugdani a. 1825 ad ecclesiam S. Irenaei repertus cippus grandis (alt. 1, 24, lat. 1 m.) Arch. Nunc in museo.

D M
LVCRETIAE VALERIAE
SEXAVIVS · HERMEROS
CONIVGI SIBI · MERIT
ET · SIBI VIVVS POSVIT
ET · SVBASCIA DEDICA
VIT
OΦΘONOCωCKAKONЄCTIN
ЄXIΓAPTIKAΛONЄNAYTω
THKIΓAPΦΘONЄPωN
OMMATAKAIKPAΔIHN

Descripsi. B(réghot) d(u) L(ut) *lettres Lyonnaises* (1825) p. 37; *archiv. histor. et statist. du Rhône* II 54, cf. ibid. p. 113. 331 epistulas Bréghotii du Lut et Dugasii-Montbel; Ferussac *bull. des scienc. hist.* IV 193 ex Artaudii apographo; Monfalcon *hist. monum.* n. 298; Comarmond mus. lapid. p. 136 tab. 170; Boissieu p. 490 n. 19; Welcker mus. Rhen. II (1845) p. 263; repetiit Franz 6792. Cf. Kaibel epigr. 1115.

Ὁ φθόνος ὡς κακόν ἐστιν· ἔχει [δέ] τι καλὸν ἐν αὑτῷ·
τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.

V. 1 erravit lapidarius, cf. Anth. P. XI 193.

2534 Lugdani *chez Mr. Dutilleu, rue Masson, puis au palais des arts; depuis quelques années disparue* Boiss.

ϹΕΠΤΙΜΙΑΙΟΥΛΙΑ
ΝΗΝΗΠΙΑ ΕΤΩΝ
Γ̅ ΜΗΝΩΝ Β̅ ΗΜ
ΡΩΝΚ̅Υ̅ ΚΟΙΜΗΘΕΙ
ΚΟΙΝΟΠΑΘΕΩϹ
ΝΘΑΔΕΚΕΙΘΙϹΕΠ
ΤΙΜΟϹΑΙΤΕΤΟϹ
ΚΑΙϹΕΠΤΙΜΙΑΡΟ
ΥΦΙΝΑΓΟΝΕΙϹΤΕΚ
ΝΩΤΑΧΥΤΑΤΤΩϹ
ϹΤΗϹΑΝΕΤSVBΑϹDED

Boissieu *inscr. de Lyon* p. 614, christ. n. 32 ex Artaudii schedis ms.; inde Kirchhoff CIG IV 9888.

Σεπτιμία Ἰουλιανῇ νηπίᾳ ἐτῶν γ', μηνῶν β', ἡμ(ε)ρῶν κ[γ']. κοιμηθεῖ[σα] κοινοπαθέω[ς] ἐνθάδε κεῖθι· Σεπτίμ(ι)ος Αἴτετος καὶ Σεπτιμία Ῥουφῖνα γονεῖς τέκνῳ [γλυκ]υτάτῳ ἔστησαν et sub a(s)c(ia) dedi(caverunt).

7 Αἴτετος pro Αἴτητος scriptum putat Hirschfeld.

2535 Lugdani olim apud De Gerandium, nunc in museo.

ΕΝΒΑΚ *εῖται*
☧ ΜΑΡΑϹ
ΑΙ

Descripsi. Comarmond *mus. lapid. de Lyon* p. 132; Le Blant n. 46 tab. 6, 26; Boissieu p. 602 fragm. n. 73; repetiit Kirchhoff CIG IV 9889.
2 *Μαρα[θ...* vici patrii nomen.

XXI. *SOISSONS.*

2536 Hominis aegrotantis macie absumpti sedentis statua prope Soissons reperta, olim apud vicecomitem Jessaint, deinceps in museo Richmond (*Surrey*), ubi vidit Mich. In genu legitur litteris punctim scriptis:

ΕΥΔΑΜΙΔΑϹ
ΠΕΡΔΙΚ

Longpérier *revue arch.* I 2, 458; hinc CIG 6855 *b*; Michaelis *ancient marbles* p. 629.

Donum fuisse Eudamidae in pristinam salutem restituti recte animadvertit Michaelis.

Εὐδαμίδας Περδίκ(κα).

XXII. LOCI INCERTI.

2537 Anaglyphi fragmentum *découvert il y a quelques années dans les maçonneries de l'ancien château de Clermont (Oise);* nunc ibidem in aedibus municipalibus. Incertum ex Provincia an e Graecia Asiave advectum sit.

ΩΝΙϹΗΦΑΙϹΤΙΩ
ΟϹΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥ
ΑΜΕΜΠΤΕΧΑΙΡΕ

Peigné-Delacourt *bull. des antiquaires* 1861 p. 87.
Ἀμμ]ώνι Ἡφαιστίω[ν]ος Ἀλεξανδρεῦ, ἄμεμπτε χαῖρε.

PARS SECVNDA.

INSCRIPTIONES HISPANIAE.

I. BARCINO (*Barcelona*).

2538 Barcelonae in ipso veteris urbis situ repertum opus musivum, quo ludi circenses exhibentur; in spina circi conlocata inter alias res Magnae matris ara, ante quam altera ara, cui inposita est columella, in qua:

III ·
m
ω T
Δ Γ O
—
· A ‾

Huebner *annal. dell' inst.* 1863 p. 161.

Artifex quid voluerit, si quid voluit, latet.

II. TARRACO (*Tarragona*).

2539 Tarracone olim repertus lapis, nunc apud comites Stanhope in Chevening (Cantiani comitatus).

D M
FACTIONIS · VENETAE · FVSCO · SACRA
VIMVS · ARAM · DE · NOSTRO · CERTI · STV
DIOSI ET BENE AMANTES · VT SCI
RENT CVNCTI MONIMENTVM
ET PIGNVS AMORIS · INTEGRA
FAMA · TIBI · LAVDEM · CVR
SVS · MERVISTI · CERTASTI
MVLTIS · NVLLVM PAVPERTI*MI*
ISTI · *INVIDIAM PASSVS SEM*
PER FORTIS TACVISTI · PVL
CHRE VIXISTI FATO MORTA
LIS OBISTI · QVISQVIS HOMO
ES QVAERES TALEM SVBSISTE
VIATOR PERLEGE SI MEMOR
ES SI NOSTI QVIS FVERIT VIR
FORTVNAM METVANT OMNES
DICES TAMEN VNVM · FVS
CVS HABET TITVLOS MOR
TIS HABET TVMVLVM CON
TEGIT OSSA LAPIS BENE HABET
FORTVNA VALEBIS · FVDIMVS
INSONTI LACRIMAS NVNC VI
NA PRECAMVR VT IACEAS PLA
CIDE NEMO TVI SIMILIS
ΤΟΥϹϹΟΥϹΑΓΩΝΑϹΑΙΩΝΛΑΛΗϹΕΙ

Descripsit Huebner CIL. II 4315 qui enumerat auctores antiquiores; Huebnerus quas non vidit ipse litteras deperditas vv. 6. 9. 10. 11, inclinata dedi scriptura. E schedis Schotti et Verderii Grut. 339, 4; inde Franz 6803.

Carmen Latinum iuvenes videntur Tarraconenses Fusci aurigae et factionis Venetae fautores stipibus conlatis inscribendum curavisse; non mirum igitur quod insulsum est et rude, quamvis rhetoricis clausulis multifariam distinctum:

Factionis Venetae Fusco sacravimus aram
de nostro, certi studiosi et bene amantes,
ut scirent cuncti monimentum et pignus amoris.
integra fama tibi, laudem cursus meruisti.
certasti multis, nullum pauper timuisti,
invidiam passus semper fortis tacuisti.
pulchre vixisti, fato mortalis obisti.
quisquis homo es quaere(n)s talem, subsiste viator,
perlege si memor es, si nosti, quis fuerit vir.
fortunam metuant omnes, dices tamen unum:
'Fuscus habet titulos, mortis habet tumulum.
contegit ossa lapis, bene habet fortuna, valebis.
fudimus insonti lacrimas, nunc vina. precamur
ut iaceas placide. nemo tui similis.'
Τοὺς σοὺς ἀγῶνας αἰὼν λαλήσει.

V. 8 *quaere(n)s* correxi; v. 12 fortasse sic distinguendum: *bene habet. Fortuna, valebis* i. e. *fallax dea nihil iam illi nocebit.*

Graeca verba, ni fallor, Venetae factionis artifices Graeci addiderunt.

III. MALACA (*Malaga*).

2540 Malacae *media columna que primiero estuvo en el hospital de Santo Thomé, faltan le muchas letras* Aldr.

ΙSSΛΑΓ
ΛΙΙ·ΕΟΛ
ΛCCΤΗ
ΚΛΩΔΙC
ΝΟΝΤΕΕ
ΠΑΤ·ΩΝΑ
ΓΑΤΗΝΤΟΥC
CΥΡΩΝΤΕ ΚΛ
ΝΩΝΒΟΙΝΗΛC
CΙΛΟΥΑΝΟCΚΟΙ
ΙΛΤΟΡΤΟΝΠΛΤΡΩΡΛ·
ΕΙΝΕΥΕΡΕΕΤΗΝ

Unus tradidit Aldrete *origen de la lengua Castellana* (ed. I 1606) p. 304, (ed. II 1674) f. 73; inde post alios Huebner CIL II p. 251.

Legendum fere cum Kirchhoffio, cuius supplementa Huebnerus apposuit: ... ἀνέ]στη[σαν? .....] Κλώδι[ον ....]τον τ[ὸν ....] πάτ[ρ]ωνα [καὶ προστ]άτην τοῦ [ἐν Μαλάκῃ] Σύρων τε κα[ὶ .....]νῶν [κ]οιν[οῦ ......] Σιλουανὸς ...... τὸν πάτρω[ν]α [καὶ] εὐερ[γ]έτην.

V. 5 ...τὸν τ[οῦ κοινοῦ ....] πάτ[ρ]ωνα Kirchh. — 8. 9 κα[ὶ Ἀσια]νῶν Huebner, tum [Κ]ο[ρ]νή[λιος] Σιλουανὸς κο[υρ]άτ[ω]ρ Kirchhoff. At cum Graeci collegii homines Graece scriptum titulum posuerint, vix probabiliter ullum eius collegii (sive sodalicii) magistratum Romano vocabulo appellatum esse statuas; πάτρων enim illius aetatis hominibus non Latinum sed Graeci vocabuli instar est; accedit quod offendit curator libertos, uti notavit Mommsenus, qui duos homines dedicasse titulum coniecit: Σιλουανὸς κ[αὶ] ...ιανος.

IIII. AVGVSTA EMERITA (*Merida*).

2541 Emeritae inventam testantur Avctores antiqviores. Nunc in oppido Plasencia in aedibus Mirabel.

ΜΗΤΗΡ · ΜΟΙ · ΓΑΙΗΝΑ sic
ΠΑΡΗΡΙΟΝ ΟCΤΙC ΟΔΕΥΕ////
ΗΓΕΙΡΕCΤΗΛΗΝCΥΝΠΑΤΡ//
CΩCΘΕΝΕΙ ΠΟΛΛΟΛΟΦΥΡ//
ΜΕΝΟΙΜΙΚΡΩΙΕΠΙΗΝΓΑΡΕΜΟ//
ΜΕΙCΕΒΔΟΜΟCΟΥΠΛΗΡΗCΟΥ
ΝΟΜΙΟΥΛΙΑΝΟC
NOMINE · IVLIANVS · MENSES · EXCe
DERE · SEPTEM · HAVT · LICITVM · MVL
TVM · FLEVIT · VTERQVII · PARENS

Descripsit Huebner CIL II 562, qui enumerat auctores Hispanos. E posterioribus habet Laborde *voyage pittoresque* I (1806—11) p. 125 tab. 189, 3 male; inde restitutam a Benedicto Hase Boissonade *Class. Journ.* XX (1819) p. 290; repetiit Franz 6805 (ego epigr. 704).

Μήτηρ μοι Γαιῆνα, παρ' ἠρίον ὅστις ὁδεύε[ις,
ἤγειρε στήλην σὺν πατρ[ὶ] Σωσθένει,
πόλλ' ὀλοφυρ[ά]μενοι μικρῷ ἔπι· ἓν γὰρ ἐμο[ὶ] μεὶς
ἕβδομος οὐ πλήρης, οὔνομ' Ἰουλιανός.
Nomine Iulianus, menses exc[e]dere septem
haut licitum. multum flevit uterque parens.

V. LVSITANIAE INCERTA.

2542 In Lusitaniae ut videtur aliqua regione reperta, nunc Tavirae penes Estaço da Veiga arula.

ΧΕ ΡΕ ΤΕ
ΕΥΗΝΟC
ΚΑΙΑΝΤΙΟΧΕΙC
ΙΔΙΩΤΕΚΝΩ
ΤΑΤΙΑΝΩ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΩ
ΖΗCΑΝΤΙ
ΕΝΙΑΥΤΟΝ
ΚΑΙΗΜΕΡΑC Κ̄
ΜΝΗΜΗC
ΧΑΡΕΙΝ
ΧΕ ΡΕ ΤΕ
//ΑΥΤΑ

Descripsit Huebner *Monatsber. der Berl. Akad.* 1861, 752.

Χέρετε. Εὔηνος καὶ Ἀντιοχεὶς (i. e. -χίς) ἰδίῳ τέκνῳ Τατιανῷ γλυκυτάτῳ, ζήσαντι ἐνιαυτὸν καὶ ἡμέρας κ', μνήμης χάρειν. χέρετε· [τα]ῦτα.

Titulus videtur genuinus. Clausula χαίρετε· ταῦτα eadem in titulo urbano n. 1479, quem primus edidit Henzenius.

VI. LOCI INCERTI.

2543 Incertae originis. Matriti in museo statua Neptuni, cuius iuxta crus sinistrum delphinus; in ore delphini scriptum legitur:

Π · ΛΙΚΙΝΝΙΟC
ΠΡΕΙCΚΟC
ΙΕΡΕΥC ////////
//ΙC //////////

Huebner *ant. Bildw. in Madrid* p. 41 n. 13, cf. p. 345.
Π. Λικίνιος Πρεῖσκος ἱερεὺς .... [ἀνέθηκε?]

2544 Matriti in museo protome iuvenis Antinoi aliquatenus similis, aetatis fere Antoninianae Hvebn.

· ΝΕΩΝΙ ·

E. Huebner *ant. Bildw.* p. 129 n. 236, qui cum litteras minime suspectas esse testetur, non audeo inter spurias reicere.
Νέων?

PARS TERTIA.

INSCRIPTIONES BRITANNIAE.

Non recepi in ordinem anaglyphum a. 1883 repertum in comitatus Cantiani loco q. d. *Turnbridge Wells*, cuius photographicam imaginem mihi Guilelmus Ridgeway, Mommseno F. Haverfield liberali animo miserunt. Sub Menis dei imagine haec scripta:

ΑΓΑΘΟΠΟ
ΥϹΚΑΟΥΑΛΗ ΜΗΝΙ
ΝΩϾΥΧΗΝ

Recte Haverfield ex Asia minore titulum advectum esse contendit.

I. LONDINIVM (*London*).

2545 Londini repertum circa a. 1774 *among the ruins of a house at Islington*; anaglyphum marmoreum est, quod deinde parieti domus negotiatoris alicuius insertum esse fertur habitantis in via q. d. *High Timber Street* prope *Labour-in-vain-Hill*. Frustra quaesivit Govgh.

retiarius stans
d. tridentem, s. scu
tum et pugionem tenens

ΙΙΞΝΙΑΜΑΡΤΙΑ
ΛΗΤΩΑΝΔΡΙ

R. Gough *Archaeologia* XI (1794) p. 48 ex imagine delineata quam emerat *at the late Dr. Lots sale*; inde Huebner CIL VII p. 21.

Legendum puto Σ]ωνία(?) Μαρτιάλῃ τῷ ἀνδρί.

II. *ANGLESEY*.

2546 In *Anglesey* (*Wales*) teste Alberto Way nuper prodierunt lamellae aeneae duae (*two bronze straps with trilobated ends*) Huebn.

in altera:

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ
ΑΛΑΙΕΥΣ

in altera:

ΙΝΟ

Huebner CIL VII p. 220.

Prior lamella (Πολύστρατος Ἁλαιεύς) sine dubio Athenis advecta: homo enim Atheniensis apud Britannos commoratus non demotico sed politico nomine Ἀθηναῖος appellandus erat. De altera res plane incerta.

III. DEVA (*Chester*).

2547 Devae reperta paullo ante a. 1856.

ΗΡϹΙΝ
ΓΕΡΜΕΝΕϹΙΝ
ΕΡΜΟΓΕΝΗϹ
ΙΑΤΡΟϹΒΩΜΟΝ
5 ΤΟΝΔΑΝΕΘΗΚΑ

I. Y. Simpson Archaeologia Scotica II 1 (1856) p. 79, cui misit Davies; inde Huebner CIL VII p. 48 (hinc repetiit Clark *archaeol. Journ.* XLII 424).

Recte legunt Θεοῖς σωτ]ῆρσιν [ὑπ]ερμενέσιν
Ἑρμογένης ἰατρὸς βωμὸν τόνδ' ἀνέθηκα.

Inde a v. 3 hexameter integer, licet non bonus.

Videtur posita ara ab medico Graeco, qui cum ipse desperasset, deos quorum auxilio aegrotans aliquis salvatus erat potentiores (ὑπερμενεῖς) expertus est.

IIII. EBORACVM (*York*).

2548 Eboraci repertae *il y a environ vingt-six ans, en creusant les fondations de la vieille station du chemin de fer* lamellae aeneae duae punctim inscriptae. *La matière en est un bronze mince, que le temps a recouvert à la longue d'une patine vert foncé, mais sous laquelle on retrouve encore quelques traces d'un revêtement d'argent* Lew.

1
ΘΕΟΙϹ
ΤΟΙϹΤΟΥΗΓΕ
ΜΟΝΙΚΟΥΠΡΑΙ
ΤΩΡΙΟΥϹΚΡΙΒ
5 ΔΗ.Μ.ΗΤΡΙΟϹ

2
ΩΚΕΑΝΩΙ
ΚΑΙΤΗΘΥΙ
ΔΗΜΗΤΡΙ/

Imperfecte descripsit et edidit Huebner CIL VII p. 62; melius S. Lewis *philol. journ.* VII (1876) p. 126; idem *revue d'archéol.* 1877 vol. 33 p. 264 et *memoranda of the Cambridge philol. society* 1875/6 p. 11; inde Huebner ephem. epigr. III 312; Clark *archaeol. Journ.* vol. XLII p. 425 (*from the latest edition of the handbook to the museum*).

Titulos lectu difficillimos egregie expedivit Lewis.

1 Θεοῖς τοῖς τοῦ ἡγεμονικοῦ πραιτωρίου Σκριβ(ώνιος) Δη[μ]ήτριος.

2 Ὠκεανῷ καὶ Τηθύι Δημήτρ[ιος].

Dei praetorii Romani sunt Genius Mars Victoria Roma similesve, ut notat Huebner.

V. ISVRIVM (*Aldborough*).

2549 Inter parietinas Romanas quae prope vicum Aldborough ad confluentes *Yore* et *Swale* rivos repertae sunt (ubi coniciunt Isuriam fuisse Brigantum oppidum) pavimentum tessellatum repertum; superest viri volumen tenentis imago integra, feminae stolatae dimidiata, quam iuxta haec scripta fuisse perhibent:

ϹΑΗ
ϹωΝ

H. E. Smith reliquiae Isurianae (1852) tab. 18; inde Huebner CIL VII p. 66.

VI. VERTERAE MANSIO (*Brough-under-Stainmore*).

2550 Lapis repertus *between four and five years ago at Brough-under-Stainmore in the county of Westmoreland* Sayce (1884). Nunc Cantabrigiae in museo Fitzwilliam.

ΕΚΚΛΙΔΕΧΕΤΗΤΙϹ
ΙΔωΝΤΥΜΒωϹΚΕϕΘΕΙΤ
ΥΠΟΜΟΙΡΗϹΕΡΜΗ
ΚΟΜΜΑΓΗΝΟΝΕΠΟϹ
ϕΡΑΛΑΤωΤΟΔΟΔΕΙΤΗϹ
palma ΧΑΙΡΕϹΥΠΑΙΠΑΡΕΜΟΥ palma
ΚΗΝΠΕΡΘΝΗΤΟΝΒΙΟ
ΕΡΠΗϹΡωΚΥΤΑΤΕΙΙ
ΤΗϹΓΑΡΜΕΡΟΠωΝΕΠΙ
ΚΙΜΜΕΡΙωΝΓΗΚΟΥΤΕΥ
ϹΕΙΑΓΙΟΙΓΑΡΟΠΑΙϹΓΗϹ
ΛΙΙ... ...IV

Exscripsi diligenter ex imagine photographica, quam insigni Aemilii Huebneri et I. E. Sandisii Cantabrigiensis beneficio debeo, et ex ectypo quod summa liberalitate una cum accurata tituli descriptione misit mihi Guilelmus Ridgeway professor Cantabrigiensis. Editus titulus in ephemeride q. d. Athenaeum 1884 p. 665 cum tabula. Graecum esse titulum primus vidit A. H. Sayce *Academy* 1884 n. 632 m. Iun. 14 p. 421; tractaverunt vario successu Guil. Ridgeway *Academy* 1884 n. 637 m. Iul. 19 p. 47; Sayce iterum, Henr. Bradley, Ed. Nicholson, Ridgeway iterum ibidem omnes n. 639 m. Aug. 2 p. 77 sq., praeterea E. C. Clark et I. E. Sandys in actis societatis antiquar. Cantabrig. 23 Februar. 1885, qui omnes aut ipsi viderant lapidem aut ectypis usi sunt.

Non omnia enarrabo quae docti viri in lapide lectu difficillimo legere sibi visi sunt, sed potiora memorabo: 4 extr. ΕΠΟϹ certum est; quae praecedit syllaba, incertus est Ridgeway (in litteris ad me datis d. 15 m. Aug. a. 1884) ΟΝ eam an ЄΝ legat; sed forma sine dubio rotunda est, quae in media littera cernitur lineola transversa, casu videtur orta esse — 5 init. ϕΙΛΛΑΓωΤΟϹ Ridgeway, φρασάτω τόδ' primus Bradley recte, etsi Ϲ littera non integra est — 7 ΒΙΟ lapis, neque unquam ΒΙΟΝ scriptum fuerat — 8 extr. ΗΙ dubitans Ridgeway, ΕΠ litterae certae videntur, etsi Π superne laesa est — 9 ΤΗΙΓΙΑΡΜΕΡΙΙΡωΝ Ridgeway in litteris, sed quae posui certa sunt — 10 ΚΟΙΑωΕΝΙΤΝω Ridgeway litt., κοῦφα etiam Bradley, κιμμεριων Sayce (loco priore), Nicholsonii lectionem Κιμμερίων γῇ licet magnopere olim obnisus veram esse cognovi — 10 extr. ΚΟΥϕω Ridgeway, Bradleii lectio ΚΟΥΤΕΥ certa est — 11 ϹΙϹΑΙΛΟΝΓΑΡΟΠΑΙϹΕΡΜΗϹ Ridg. litt., σευ - - ωγηροπαιτερμης Sayce loco priore, σευ[ω]ς[ε] γηροπαιτερμης idem loco altero; certae sunt ab initio litterae ϹЄΙ, item deinde ΓΑΡΟΠΑΙϹ, de extremo vocabulo caute Bradley *the reading of* Ἑρμῆς, inquit, *appears rather uncertain*; mihi litterae Μ nisi minimo modulo scriptae spatium non sufficere videbatur — 12 in. ΛΝ... IV Ridg. litt. [α]ν. idem ed. αν[α]..... Sayce loco altero, cum antea βη..... legerit; in ectypo nihil fere legi nisi ab initio Λ litteram, post lacunam vero in imagine photographica apparent haec IV.

Restituerunt Ridgeway Bradley Nicholson Sayce (loco altero) sic fere:

Ἑκκαιδεχέτη τις ἰδὼν τύμβῳ σκεφθέντ' ὑπὸ μοίρης
Ἑρμῆ Κομμαγηνὸν ἔπος φρασάτω τόδ' ὁδείτης·
'χαῖρε σὺ παῖ παρ' ἐμοῦ, κήπερ θνητὸν βίο(ν) ἕρπες
ὠκύτατ'· ἔπτης γὰρ μερόπων ἐπὶ Κιμμερίων γῆ.'
κοὐ ψεύσει .... γὰρ ὁ παῖς ....

Versu 3 sq. vertendum videtur *vale, etiamsi celeriter vitam absolvisti*; et ad haec referendum illud *κοὐ ψεύσει* i. e. *ne sic quidem* (quamvis praematura morte abreptum) *inepte eum valere iubes, nam bene puero est sine noxa mortuo*, ut fortasse scribendum sit *ἀγαθὸς γὰρ ὁ παῖς κτλ.* Clarkius coniecit *αὐτῷ γὰρ ὁ παῖς Ἑρμῆ ἀπολεσθεῖ*, Sandys *ἀμῇ γὰρ ὁ παῖς Ἑρμῆς ἀπώλεσεν*.

VII. VXELLODVNVM (*Ellenborough* prope *Maryport*).

2551 Uxelloduni Hodgs. Nunc in Netherhall tabula marmorea.

ΑϹΚΛΗΠΙω
Α · ЄΓΝΑΤΙΟϹ ❦
ΠΑϹΤΟΡ · ЄΘΗΚΕΝ

Lysons *Cumberland* (1816) p. 154, 64; Hodgson *hist. of Northumberland* II 3 (1840) p. 242; Bruce *Roman wall* (1851) p. 369; repetiit Huebner CIL VII p. 85; ex ectypo Clark *archaeol. Journ.* XLII 425.

'Ἀσκληπιῷ Α(ὖλος) Ἐγνάτιος Πάστορ ἔθηκεν.

VIII. *LANCHESTER* (inter Vindomoram et Vinoviam).

2552 Lanchester, *built up in an enclosure* Horsley, qui postea emit. Nunc in bibliotheca Dunelmensi.

in postica:

a	b
.....	·ω·
·P·I·D·	ϕΛΑΟΥ
T · FL · TITIANVS	ΟϹΤΙΤΙΑΝΟ
TRIB	Χ·ΛΙΑΡ
V · S · L · L · M	ΟϹ

Contulit Huebner CIL VII 431. Horsley Britannia Romana p. 293; Bruce *Roman wall* p. 351.

b 1 ·ω· Bruce, Huebn., ·ω· Horsl.

'Ἀσκληπ]ιῷ [Τίτος] Φλάου[ι]ος Τιτιανὸ[ς] χιλίαρ[χ]ος.

'Tribunus videtur fuisse coh. I fidae Vardullorum' Huebner.

VIIII. CORSTOPITVM (*Corbridge*).

2553 Ad oppidum Corbridge reperta ara, nunc in *Netherby*.

ACT//THC
ΒΩΜΟΝΜ
ΕΕCOPAC
ΠΟΥΛΧΕΡΜ
ANEΘΙΚΕΝ

'Hunter *philos. transact.* 23 (1702) p. 1129 tab. 2 *a*; Warburton *map of Northumberland*; Barrington Archaeologia II (1773) p. 92, cf. p. 95. III (1786) p. 324; Hutchinson *Northumberland* I 166, *Cumberland* II 533 tab. 3, 3; Kuettner *Briefe über Irland* (1785) p. 344; Hodgson *hist. of Northumberl.* II 3 p. 245; Bruce *Roman wall* p. 340.' Huebner CIL VII p. 97. — Ex Hunteri editione repetiit Stukeley *medallic history of Carausius* II p. 160; hinc habet Marini Vat. 9133 f. 320 et Franz 6807.

'Ἀστάρτης βωμὸν μ' ἐσορᾷς· Πουλχέρ μ' ἀνέθηκεν.

2554 Ad oppidum Corbridge reperta ara, nunc in museo Britannico.

ΗΡΑΚΛΕΙ
ΤΥΡΙΩ
ΔΕΙΟΔΩΡΑ
ΑΡΧΙΕΡΕΙΑ

'Hunter *philos. transact.* 23 (1702) p. 1129 tab. 2 *a—c*; Todd ibid. 27 (1710) p. 292 (hinc Murat. 66, 2); Maittaire marm. Oxon. p. 579 adn. e Rogerii Gale apographo (Stukeley *med. hist. of Carausius* II 261); Horsley Brit. Rom. p. 246 *Northumberl.* 106, cf. praef. p. XI; Wallis *Northumberl.* II 127; Barrington Archaeologia III (1786) p. 324, cf. V 182; Hodgson *hist. of Northumberl.* II 3 p. 244; repetiit Franz 6806; Ellis *Brit. Mus.* II 281; Bruce *Roman wall* p. 340.' Huebner CIL VII p. 97, qui ipse contulit lapidem. Singularem plane litterarum indolem imitari studuit Kuettner *Briefe über Irland* p. 344 (inde Franz add. p. 1271), cuius fere expressi apographum.

3 sic Kuettn. ΔΙΟΔΩΡΑ Huebn., cf. v. 4.

'Ἡρακλεῖ Τυρίῳ Διοδώρα ἀρχιέρεια.

X. BREMENIVM (*Riechester*).

2555 In castris Bremeniensibus reperta ara parvula; *it has had, in all probability, an inscription, tho' now not legible; there are several strokes on the face of the stone, that appear like letters, but I rather believe most of them to be accidental cuts of the plough* Horsl. Servatur nunc in bibliotheca Dunelmensi; litteras olim fuisse Graecas mihi certum visum est, sed lectio praeter v. 1 incerta Huebn.

ΘΕΟΙΣ
<ΑΙΣΟ
ΞΑV
<

Descripsit Huebner CIL VII p. 178. Horsley Britann. Rom. p. 241 *Northumberl.* 94 γ.

Litterarum formae Є et Σ iuxta positae magno opere offendunt.

Θεοῖς? ....

PARS QVARTA.

INSCRIPTIONES GERMANIAE.

I. DIVIODVRVM (*Metz*).

2556 Metz olim in aedibus Clererant lapis oblongus. Periit.

Θ K
H · P · Ω
CT · MΓ · M · Γ
HM · IΓ
MHTHP
XAIPE

Grut. 730, 6 a Boissardio acceptam; inde in Benedictinorum libro *hist. de Metz* I 106 tab. 15, 7 cum delineatione; Meurisse *hist. des évèques* tab. 10 (Montfaucon *ant. expl. suppl.* V 98 tab. 39, 4); Franz 6800. Cf. Oberlin miscell. litt. (Argent. 1770) p. 33, Villoison *mag. encycl.* a. VII vol. II 474; Hase ad Lydi de mens. p. 387, Robert et Cagnat *épigr. de la Moselle* fasc. 3 p. 125.

Θ. κ. Ἡρῶ, ἐτ(ῶν) μγ', μ(ηνῶν) γ', ἡμ(ερῶν) ιγ', μήτηρ χαῖρε.

Titulus quamquam in ipsis verbis nihil est quod reprehendas, tamen propter Boissardium auctorem et propter alterum titulum, quem valde suspectum in eadem domo olim extitisse idem Boissardius solus testis est (reieci nunc inter fraudes), dubito num sit genuinus.

II. AVGVSTA TREVERORVM (*Trier*).

2557 Augustae Treverorum repertum, nunc in museo fragmentum marmoris Graeci.

θνητὸς Ο Π Ω Π ητῆρα
ΟCΑΔΕΛΦΗ
π ΟΛΥΩΠΕΟCΑΡΓΟ
ΘΕΛΓΗΘΡΟΝΑΝC
CΙΗΝΔΙΟCΕΡΜ
ε ΥΕΡΝΩΝΓΥΑΛ
τριμέ ΓΙCΤΟΝΑΝΕ

Descripsi ex ectypo, quod misit Hettnerus. Edidit Schoemann *Jahresb. Trier* V (1865/8) tab. V; tractavit Rumpf *Bonn. Jahrb.* vol. L (1871) p. 146 (hinc ego epigr. 1032).

Pauca nunc supplementa addere satis habui; ad v. 2 cf. h. Hom. 3, 13; ad v. 5 cf. hymn. in Mercur. apud Piccolon *supplém. de l'anthol.* p. 196: πρῶτα χελὺν εὑρὼν ἐρατήν, Θέλγηθρον Ὀλύμπου, unde recte fere olim λύρην εὑρὼν]. Θέλγηθρον ἀνεσ[ῶν] supplevisse videor; v. 6 ἐνεσ]τίην, quod coniecerit quispiam, ut olim respui, ita nunc ferri posse nego, si quidem Homerus nihil nisi ἐνεστίρεω formam novit; v. 7 εὐερῶν γυά-λ[ων] vel, si montium vocabulum antecessisse sumas, .. ἐν εὐερῶν γυάλοισι.

2558 Treveris a. 1825 sive a. 1829 ad S. Matthiae coenobium ultra muri Romani rudera situm reperta tabula marmorea, nunc in museo.

ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΑΙΑΖΙ
ΖΟϹΑΓΡΙΠΑϹΥΡΟϹ
ΚΚΑΠΡΟΖΑΒΑΔΑΙΩΝ
ΟΡΩΝΑΠΑΜΕΩΝ

Descripsimus ex lapide Zangemeister, ex Hettneri ectypo ego. Wyttenbach *Beitr. zur ant. Epigr.* p. 19; inde Schmidt *Baudenkm. Triers* II (1839) p. 101, Lersch *Centralmus. rheinl. Inschr.* III (1842) p. 29 n. 53; Le Blant *inscr. chrét.* p. 324 n. 225 tab. n. 150.

Ἐνθάδε κῖται Ἄζιζος Ἀγρίππα Σύρος κώ(μης) Καπροζαβαδαίων, ὅρων Ἀπαμέων.

2559 Treveris in aede S. Paulini post altare Ap. et similiter Scal. Sched. Trevíris Boiss. Arelate Gor. Bouche. Periit Lebl.

ΕΝΘΑΚΕΙΤΕΕΥϹΕΒΙΑΕΝΕΙΡ
ΙΝΙΟΥϹΑΙΕΡΟΟΚΜΤΙΑΠΩΚ
ΩΜΗϹΑΔΔΑΝΩΝΖΗϹΑϹ
ΜΙΚΡΟΠΡΟϹΕΤΩΝΙΕΥΙΥΠΑΤ
ΙΑΟΝΩΡΙΟΥΟΗΚΑΙΚΩϹΤΙΟΝΤΙ
ΝΟΥΤΟΑ̅ΜΗΝΙΠΑΝΗΜΟΥ
Ι̅Β̅ΗΜΕΡΑΚ̅Ι̅Β̅ΕΝΕΙΡΙΝΗ

Apianus p. 485 (hinc sine dubio Boissard cod. Par. p. 540, Stockholm. f. 152); Ortelius itinerar. per nonnullas Galliae Belgicae partes (1584) p. 60; ex Ortelio Scaliger de emend. temp. ed. 1629 p. 516, Wilthemius Luciliburgensia p. 144 tab. 21, 71; a Scaligero correctam habet Gorius sched. Marucell. A 6 ('Franc. Suaresius Iosephi Mariae fr. Romam misit'); item ex Ortelio, ut videtur, Schedel cod. Monac. Lat. 716 f. 313b'. Repetierunt Leblant *inscr. chrét.* p. 353 n. 248 et Kirchhoff CIG 9891.

Dedi exemplum Ortelianum, addo Appiani et, ut unde pendeant appareat, etiam Boissardii et Schedelii lectionum; litterarum formas vulgares Ε (hanc etiam Schedelius) Ω habet Apianus. Versus ab aliis aliter divisi.

1. 2 ΕΙΡΙΝΙ Sched. ΕΙΡΗΝΗ Ap. Boiss. — 2 ΙΟΥϹΑ (pro ΟΥϹΑ) Ap. Boiss. Sched. — ΙΕΡΟΟΚΜΙΤΙΑΠΩΚΙΩΜΗϹ Ap. ΙΕΡΟ|ΟΚΜΙΤΙΑΠΩϹΙΩΜΗϹ Boiss. LΕΡΟΟΚΜΙΤΙΑΠΩΚΡΩΜΗϹ Sched. — 3. 4 ΖΗϹΑϹΙΜΙΡΟ|ΠΡΟΣ Ap. ΖΙϹΑϹΙΜΙΡΩΠΡΟϹ Boiss. ΖΗϹΑϹΙΜΙΚΡΟΠΡ|ΟϹ Sched. — 4. 5 ΕΥΥΠΑΤΗΑ|ΟΝΟΡΙΟΥΟΙΚΑΙΚΩϹΤΩΝ|ΤΙΝΟΤΤΟΑ̅ Ap. Boiss. ΕΥΙΠΑΤΡΙΑΟΝΩΡΙΟΥΟΙΚΑΙΚΩϹΤΩΝΤΙΝΟΤΤΟΑ̅ Sched. — 7 Κ̅Ι̅ Β̅ ΕΝΕΙΡΙΝΗ om. Ap. Boiss.

Apparet etiam Apiani et Ortelii exemplorum magnam in erroribus affinitatem esse, unde etiam illa ad unum idemque apographum referenda esse coniicias.

Ἔνθα κῖτε Εὐσεβία ἐν εἰρήνι, [θ]υ[γ]ά[τ]ηρ .... ἀπὸ κώμης Ἀδδανῶν, ζήσασ(α) μικρόπρος ἐτῶν ί, ἐ[ν ὑ]πατίᾳ Ὁνωρίου [τ]ὸ η' καὶ Κωνσταντίνου τὸ α', μηνὶ Πανέμου ιβ' ἡμέρᾳ ... ἐν εἰρήνῃ.

'Constantinus creatus a. 407, interfectus a. 411, ab Honorio, qui per hos annos unum solum consulatum gessit, scilicet octavum a. 409, ipso eo anno agnitus est teste Zosimo (V 43); consulatum ei item tum concesserit posthabito collega Orientis Theodosio an hunc nullo auctore ipse Constantinus sibi sumpserit, quaeritur.' Mommsen. Recte itaque Scaliger τὸ η' emendavit. — V. 2 θυγάτηρ (s. θυγάτηρ) recte opinor Kirchhoffius, ἱερομαρτυς (ἱερομάρτυς) Scaliger, quod probari nequit — 4 non scripsi μικρὸν πρὸς, sed μικρόπρος i. e. μικρὸν πλέον, notissimo vitio orthographico — 7 μηνὶ Πανέμου ιβ' ἡμέρᾳ τῇ β' coni. Kirchhoff, quia Panemi s. Iulii mensis dies XII illo anno in feriam secundam inciderit.

2560 Treveris in aede S. Paulini omnes.

ΕΝΘΑΔΕΚΙΤΕΕΝΗΡ
ΗΝΕΚΑϹϹΙΑΝΟϹΑΡ
ΒΕΔϹΙΜΙΟΥΑΠΟΙΩ
ΛΛΔΑΝΩΝΖΗϹΑ
ΑϹΝΚΡΟΠΛΟΥϹΕΤΗΚ̅Β̅
Ρ

Unum superest apographum Ortelii itin. per nonnullas Galliae Belgicae partes (Antv. 1584) p. 60; inde Gruter 1050, 11, Wilthemius Luciliburgensia p. 144 tab. 21, 72, Brower annal. et antiq. Trevir. I 63, Kirchhoff CIG IV 9892, Leblant *inscr. chrét.* p. 375 n. 267 tab. n. 167; eodem denique exemplo etiam Schedel cod. Monac. Lat. 716 f. 313b'.

3 ΑΠΟΚΩ corr. Gruter, itemque v. 4 ΑΔΔΑΝΩΝ.

Ἐνθάδε κῖτε ἐν ἰρήνῃ Κασσιανὸς Ἀβεδσημίου ἀπὸ [κ]ώ(μης) [Ἀδ]δ[α]νῶν, ζήσα(λ)ας [μι]κρόπλουν ἔτ[η] κβ'.

2561 Apud Treveros (*Maximin*) reperta a. 1888 tabula marmorea valde detrita, nunc in museo.

ΩΔΕΚΙΤΑΙΕΝ·☧Ω
ΟΥΡϹΙΚΙΝΟϹΑΝΑΤΟ
ΛΙΚΟϹΕ·Ζ·ΗϹΕΝΔΕ
ΜΙΚΡΩΠΛΙΩΕΤΗ sic
ΚΗ QVIVIXIT·AN·XVIIII sic

Ectypum misit Hettner. Edita *Korresp.-Bl. d. Westd. Zeitschr.* 1888 p. 165.

Ὧδε κῖται ἐν Χρ(ιστ)ῷ Οὐρσικῖνος Ἀνατολικός, ἔζησεν δὲ μικρῷ πλέω ἔτη κθ'. (*qui vixit an(nos) XVIIII*).

Videtur v. 5 X[X]VIIII emendandum.

III. CONFLVENTES (*Coblenz*).

2562 Ad Mosellae ripam sinistram eo loco q. d. *Heidenstiefel* horae fere spatio a Confluentibus sito repertum capitulum oblongum e lapide arenaceo, nunc Bonnae in museo provinciali. — In capituli superficie tamquam epistaton exsculptum, cui vas imponeretur; titulus per quattuor capituli latera scriptus:

a CWMATOCENKAMATOIC
MOΓEPOICΨYXHCTEΠONOICIN
//OPPORIS·ADQVEANIMI·DIROS
SVFFERRE·LABORES

b ///ICITANHΛEΓEOCΘANA
TOYTYXIKOCΠOTEKAMNWN
DVMNEQVEOMORTIS·PRO
PE·LIMINA·SAEPE·VAGANDO

c EYΞAMENOCAHNWΠPOΦY
TEINXAΛEΠAΛTEANOYCWN
SERVATVSTYCHICVS·DIVINO
MARTIS·AMORE

d APHIKPATEPWΔWPON
TOΔEΘHKECAWΘEIC
HOC·MVNVS·PARVOM·PR//
MAGNA·DEDICO·CVRA///

Descripsit Zangemeister a. 1888. Weisbrodt *Bonner Jahrb.* LXXVII (1884) p. 50 tab. IV. Cf. Mommsen *Wochenschr. f. klass. Philol.* 1884 p. 26.

Σώματος ἐν καμάτοις μογεροῖς ψυχῆς τε πόνοισιν
ἄχρ[ι] τανηλεγέος θανάτου Τυχικὸς ποτε κάμνων,
εὐξάμενος Ἄρῃ προφυ[γ]εῖν χαλέπ' ἄλ[γ]εα νούσων
Ἄρηι κρατερῷ δῶρον τόδε θῆκε σαωθείς.

C]orporis adque animi diros sufferre labores
dum neque mortis prope limina saepe vagando,
servatus Tychicus divino Martis amore
hoc munus parvom pr[o] magna dedico cura.

V. 4 Ἄρῃ scripsi pro ληῷ, quod intellegi nequit, cf. *Korresp.-Blatt d. Westd. Zeitschr.* 1889 p. 227; Loni Martis dei tituli per has ipsas regiones satis crebri sunt, cf. Hettner *Korresp.-Bl.* 1888 p. 147 seqq.

IIII. MOGVNTIACVM (*Mainz*).

2563 Apud Moguntiacum in vico Marienborn a. 1836 reperta tabula e lapide arenaceo, nunc in museo Wiesbadensi (n. 351). Titulus Graecus bonis litteris scriptus olim deletus et ipsa tabula sarcophagi operculo fabricando adhibita est eius cuius titulum ed. Brambach CIRh. 950.

I ///ΔTOΛ ///
/// IΦWAYΓOYCTI
/// ΓΛYKYTA
/// W · E ///
5 /// CC /// YCE
/// N ///

Descripsit Zangemeister. Becker ann. Bonn. XLIV (1868) p. 65; Lopus ann. Nassav. IX (1868) p. 194.

1 ....IIΔTO ... Beck., ...ΔTO..... Lup. — 2 ...TOC (IOC Beck.) AYTOYCTI Lup. Beck.; probabilius AYΓ quam AYT legi notat Zangem. — 3 ΓΛYKYTA Lup. Beck. — 4 ....Ↄ·ETC.. Beck., ...I ↃETC Lup. — 5 ......H·ECY /////C Lup., ...ECY....C Beck. — 6 ...O...T.... Lup., ...IT...... Beck. — 7 vac. Lup. Beck. — 8 .....N...... Beck., ..ˇ........ Lup.

Titulus Latinus cum II vel III saeculi ineuntis sit iudice Zangemeistero, Graecus aliquanto antiquior fuerit necesse est; legitur v. 3 γλυκυτατ-, v. 5 εὐσε[βεστάτῃ], ut sepulcralem fuisse dubitari non possit.

V. STOCKSTADT.

2564 In coemeterio oppidi Stockstadt ad Moenum siti basis arae a. 1844 ab Hockio caupone reperta, nunc in museo urbis Aschaffenburg; superne arae ipsius reliquiae, in qua genii imago expressa fuit, eiusque pedis et dextri et fortasse sinistri vestigia agnoscuntur.

CWΘEICEKΠOΛEM///
KAIAMETPHTWNMA
ΛAMOXΘWNEYΞA
MENOCANEΘHKAΓENI
5 OYEIKONACEMNHN

Descripsit Zangemeister. Ios. von Hefner *roem.-bayer. Denkmäler* (1846) p. 62 n. 29 (inde Franz 6810); e lectione Stobaei sacerdotis von Herrlein *Aschaffenburg* (1857) p. 36.

1 EKΠOΛΛΩN falso Hefner.

Σωθεὶς ἐκ πολέμ[ων] καὶ ἀμετρήτων μάλα μόχθων
εὐξάμενος ἀνέθηκα Γενίου εἰκόνα σεμνήν.

Romani militis donarium, qui in ipso fortasse limitis castello, quod illo loco fuisse constat, stationem habebat. V. 1 aut πολέμων aut πολέμου fuit; v. 2 in aliam usum olim scriptum (velut Διὸς τήνδ' εἰκ. σ.) pro sua re mutavit homo Romanus.

VI. *OFFENBURG.*

2565 Apud Offenburgum Badeniae oppidum repertus lapis quinque pedes altus Weissg.

Σ · Σ · Σ · Λ ·

Weissgerber progr. gymn. Offenburg. 1840/1 (ed. 1841) p. X. Cf. Zell *Schriften d. Alterth.-Vereins f. Baden* I (1845) p. 217.

Quid rei sit nescio; Zangemeister *Westd. Zeitschr.* 1884 p. 248 A 3 fieri posse ait ut Latinus fuerit titulus maleque Σ littera pro M lecta.

VII. BONNA (*Bonn*).

2566 Bonnae in platea S. Remigii repertus cippus (alt. 0,79, lat. 0,42), nune ibidem in museo academico.

canis femina dextrorsum

//) Ε C C Α Λ Ο Ν Ε Ι Κ Η Μ //'///
Π Α Τ Ρ Ι C Ε Π Λ Ε Τ Ο Ο Υ Ν //////
Λ Η Μ Ο Ι · Κ Α Μ Α Ε Ι Ο C Β //////
Λ Ο Ι Υ Ο C Φ Ι Α Τ Ρ Ο Ι C Ι Λ Α Μ ////
5 Ε Υ Ν Ο Υ Χ Ο C Π Ε Ρ Ε '//' Ι-////////
//Υ Ρ Ο Ν Η Η Ν Λ Α Χ Ο ////////////
// // Ι Μ Α ' Ι Ε Ν Θ Α Λ //////////
C Ο Ν Α Ν Ε Υ Θ Ε Π Α Τ //////
dextra

Descripsit Zangemeister a. 1888. Dorow *Denkm. German. u. Roem. Zeit* I 51 tab. 19, 4; Welcker *syll. epigr.* n. 101 cum accurata lapidis delineatione ante paginam titularem; Lersch *Centralmus.* II 39 n. 34; Duentzer *Bonner Jahrb.* I 93; Hettner *Catal. d. Rhein. Mus. vaterlaend. Alterth.* (Bonnae 1876) n. 108; e prioribus Franz 6806. Cf. Buecheler mus. Rhen. XXX (1874) p. 37, ego epigr. 683.

5 ΠΕΡΕΙΗ Welckeri tab., ΠΕΡΕΗ Hettner — 6 ΚΥΡΟΝ Welck., ΚΥΡΟΝ Hettn. — 8 extr. Γ// Τ //// Welck., Π/ΤΡ// Hettn.

Θεσσαλονείκη μ[ο]ι πατρὶς ἔπλετο, οὔν[ομ' Ὕ]λη μοι·
κτᾶν' Ἄσιος Β[ασί]λει' ὧδε φίλτροισι [δ]αμ[άσσας,
εὐνοῦχός περ ἰ[ὼ]ν . . . .
κε]ῖμαι δ' ἐνθά[δε νῦν τοῦ]τον ἄνευθε πάτρ[ης.

1 *οὔνομα Δημώ* Grotefend apud Dorowium (*Δημαί* Buecheler); magis aptum nunc mihi visum est quod Welckerus coniecit. Nam persuasum habeo non puellae hoc sepulcrum esse, sed canis eius cuius in ipso lapide imago expressa est. Asius dominus canem senio confectam veneno dato interfecit, qui cum ipse eunuchus esset, canis autem femina, lusit in philtrorum vocabulo — *τὰ φίλτρα* enim veneni loco habebantur — et canem tamquam suis incantamentis periisse fingit — 3 [*καὶ ὅ*]*λεσεν ἣν λάχεν αὐτὴν* Buecheler parum probabili sententia; conieci nunc [*τὸ δὲ*] *κύρ*[*ι*]*ον ἦν λάχε*[*ς αὐτῇ*] i. e. *ille enim dominus meus erat* — 4 restituit Buecheler.

VIII. COLONIA AGRIPPINA (*Cöln*).

2567 Coloniae Agrippinae prope ecclesiam S. Caeciliae a. 1844 repertum magnum opus musivum, nunc ibidem in museo. Septenae olim in areis hexagonis protomae virorum expressae fuerunt, singulisque nomina litteris albis adscripta, e quibus nunc quinque supersunt; reliquae duae recens refectae (*a f*). — Ad *b*: 'non est Socratis imago' Zangem.

a
. . . .

b
C Ω Κ Ρ Α Τ Η C

c
Є Ο Β Ο Υ Λ Ο C

d
Δ Ι Ο Γ Є Ν Η C

e
Є Ι Λ

f
. . . .

g
C Ο Φ Ο Κ Λ Η C

Descripsit Zangemeister. Duentzer *Verzeichn. d. roem. Alterth.* (1885) p. 12 ff. (L. Lersch) *das Coelner Mosaik, herausgeg. vom Vorst. des Vereins rhein. Alterthumsfr.* progr. Winckelm. Bonnae 1846 (cf. Urlichs mus. Rhen. nov. IV (1845) 611 sqq.). Memorat Welcker *ann. dell' inst.* 1846 p. 132 coll. *mon. dell' inst.* 1846 tab. 28, qua non nisi Sophoclis imago cum titulo expressa est. Repetiit Franz 6808.

Novicii hominis temeritate nunc et mutila nomina inscite restituta sunt (*c* ΓΛЄΟΒΟΥΛΟC, *e* ΓΕΙΛΩΝ) et ex arbitrio suppleta quae perierunt (*a* ΠΛΑΤΩΝ, *f* ΑΡΙCΤΟΤΗΛΗC *sic*); recte haec suppleri eo minus possunt quod quo consilio artifex horum potissimum virorum imagines selegerit omnino obscurum est.

a . . . . *b* *Σωκράτης.* *c* [*Κλ*]*εόβουλος.* *d* *Διογένης.* *e* [*Χ*]*ίλ*[*ων*]. *f* . . . . . *g* *Σοφοκλῆς.*

VIIII. INCERTAE ORIGINIS.

Qui secuntur quattuor tituli nemo dubitabit quin ab Germaniae finibus alieni sint et esse scio qui ex ipsa Italia adlatos esse existiment. Tamen cum res incerta esset, ne inediti amplius laterent, hac extrema et infima sede collocatos neminem gravaturum esse putabam.

2568 Bruxellis in museo e collectione baronis de Meester de Ravestein tabella e lapide subnigro (alt. 0,037, lat. 0,054, crass. 0,008).

ΑСΚΛΗΠΙ
ΟΥΚΑΙΥΓΙ
ЄΙΑС

Descripsit Zangemeister, notans litteras ipsas nulli suspicioni obnoxias esse. Cf. *Catal. Ravestein* (1884) p. 170 n. 590. Schuermans *bull. des commissions d'art* VIII (1869) p. 367 et 381.

'Ασκληπιοῦ καὶ 'Υγιείας.

2569 In urbe Haag in museo Westreen fragmentum originis incertae.

ЄΝΘΑΔС κεῖται
ΟΥΔΑС
τελευτ ΑΠΤΔ'ΙΔ ῶν ...

Descripsit Mommsen.

2570 In urbe Haag in museo Westreen fragmentum originis incertae.

Θ
ΚΥΡΙΛΛ
ΝΔΟС

Descripsit Mommsen.
Titulus vix christianus; legitur Κύριλλος nomen et fortasse alterum [Τενέ]δος, ['Ανά]δος sim.

2571 In urbe Haag in museo Westreen fragmentum originis incertae.

ЄΝΤΑΥΘΑ
ΚΙΤЄΠЄ
ΤΡΩΝΙΟС
ΤЄΛЄΥΤΗ
ι САСЄΤΩΝ
ς

Descripsit Mommsen.
'Ενταῦθα κῖτε Πετρώνιος, τελευτήσας ἐτῶν ς'.

INSTRVMENTVM DOMESTICVM
GALLIAE HISPANIAE BRITANNIAE GERMANIAE.

I. AMPHORAE.

2572 1—8 Bruxellis in museo Ravesteiniano amphorarum manubria octo, quae cum unde advecta sint nesciatur, hoc loco coniuncta proponam, addito nono e museo Lugdunensi. Bruxellensia praeter n. 3 descripsit Zangemeister, eiusque ex apographo edidit Schumacher mus. Rhen. XLI p. 239. 240.

1 per orbem.

Α Λ Ν // ι Ο Ϲ Ν ⁻ Ν Ε Υ Ϲ //

Lectio incerta, Ἀνδρογένευς sim. coni. Schumacher p. 240, 7; verum videtur Ἀνδροσθένευς, quod est figuli nomen in Cnidiis manubriis, cf. etiam Grundmann annal. Fleckeis. vol. suppl. XVII 292, 19. 35.

---

2 ΙΙΙ ... Α // ΙΙ Α Ν
Δ Ρ Ο ... Ϲ Ε Ι Ι
Ο Υ ... Ι. Ν Ι Δ Ι

Ἐ]πὶ Ἀ[ντ]ιάνδρου Σ[ώστρ]ου. Κνιδί(ων) recte Schumacher p. 239, 2; cf. Grundmann l. s. p. 298, 34.

3 Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο
Γ Ε Ι Τ Ο Υ
Δ Α Λ Ι Ο Υ

Schuermans bull. des commiss. d'art VIII (1869) p. 367. 381.
Ἐπὶ Ἀριστογείτου, Δαλίου.

---

4 Ε Π Ι Α Ρ Ι Σ Τ Ο
\ Χ Ο Υ
Δ ^ Λ Ι Ο Υ

Schumacher p. 239, 5.
Ἐπὶ Ἀριστο[μά]χου, Δαλίου.

---

5 Ε / / / / Ι Ο Κ Λ Ε Υ Ϲ
Α Γ Α Θ Ι Ν Ο Υ
/ / / / / Ι Ο Ν

Schumacher n. 4.
Ἐ[πὶ Δ]αμοκλεῦς, Ἀγαθίνου. [Κνίδ]ιον.

---

6 Ε Π Ι Δ Ι Ο Ν Υ
Ι Ε Ρ Ω Ν Ο Σ

Schumacher n. 6.
Ἐπὶ Διονυ(σίου), Ἱ[έ]ρωνος.
Coldium sine dubio.

7 per orbem.

Ӡ Ι Ο Ν Ι // // // // // // Ν Μ Ρ Υ Ο Τ /

Schumacher n. 1, qui dubitanter legit ἐ[πὶ Θευ]ν[ο]μ[ά]στου. [Κνί]διον.

---

8 Μ ////// Ο Υ ...
Α Σ Τ Υ Ν Ο ...

Schumacher n. 3.
Μ...ου ἀστυ[ν]ό[μου ...
Videtur Olbiopolitanum.

---

9 Lugduni in museo Comarmond vase en argile rose de forme amphorique.

Ε Π Ι Π Ρ Α Τ Ο
Φ Α Ν Ε Υ
Λ Δ Μ Ο Υ

Comarmond musée lapid. de Lyon p. 431, 60.
Ἐπὶ Πρατοφάνευ[ς, Π]ά[να]μου.

II. SIGNACVLA ET ANVLI.

2573 1 sine loco signaculum.

ΣΕΑC
ΛJIV

Ζεύς, Ὑγία.

De Licaville *comptes rendus de la soc. de numism. et d'arch.* II (1870) p. 397; inde Hirschfeld CIL XII 5690, 139.

---

2 ad oppidum Castlesteads repertus circa a. 1780 anulus cum gemma cornalina, quem habet W. Dacre in Irthington.

Isidis Serapidis Meri capita
Ε Ζ C

W. Dacre et C. W. King *proceedings of the Newcastle soc. antiq.* II 147 coll. tab. et p. 143; inde Watkin *arch. journ.* 1887 p. 127 et Huebner ephem. epigr. III 146.

Recte, opinor, Kingius legit ε(ἷς) Ζ(εὺς) Σ(άραπις).

---

3 Tolosae olim apud Barryum, nunc in museo signaculum.

ΑΣΣΙ

Catal. de l'exposition a. 1867 n. 798, 46; inde Hirschfeld CIL XII 5690, 140.

---

4 Leodii apud Guilelmum baronem de Crassier anulus aureus.

ЄΥΤΥΧΙ · ЄΥΓЄΝΙ

Crassier *numismat. antiq.* (1721) p. 351.
εὐτύχι, Εὐγένι.

---

5 prope Whittlesey in via Romana repertus anulus aureus cum signo.

ΕΥΤΟΛΜ

Εὐτόλμ(ει)?

Gentleman's magazine 1850 m. Sept. p. 296; inde Huebner ephem. epigr. III 146.

---

6 Rigodoli (*Reol*) repertus, nunc Treveris in museo anulus aureus, e sex inter se coniunctis foliolis compositus.

ΖΩΗ ΜΝΗ ШΟ ΝΕ ΥΩ CΟΥ

Descripsit Hettner. Habet Schneemann invent. societ. Trev. ms. C f. 7'.
Ζώη, μνημονεύω σου.

---

7 Dubris (Britanniae) repertus anulus cum signo ex metallo albo facto.

ΗΡΑΚΛΙ
signum
ΑΗΣ

Ἡρακλί[δ]ης.

Archaeol. journ. XXI (1864) p. 263; inde Huebner ephem. epigr. III 146.

---

8 Camuloduni anulus, cuius in gemma sphinx; servabat Lars Braybrooke.

ΘΕΡΜΙΑ

Archaeol. journ. X (1853) p. 350; inde Huebner ephem. epigr. III 146.
Videtur aut mulieris nomen esse *Θερμία* aut viri *Θερμίας.*

---

9 in vico Ebl apud Benfeld Alsatiae oppidum repertus anulus lapide rubro ornatus, tum Freiburgi olim apud Schreiberum, postea in museo.

ΚΑΝΖΑ
ΠΙΟΥ

Schreiber *Verzeichn. meiner antiqu. Sammlungen* (1841) ms. Friburg. bibl. civ. p. 292.

---

10 Arelate repertum signaculum medicum; lapis exiguus est rectangulus (long. 0,027, larg. 0,022); tria latera inscripta:

a ΚΟCШΟΥ
ΝШΑΤΙΟΝ

b ΚΟCШΟΥ
ΑΥΘΗШΕΡΟΝ

c ΚΟCШΟΥ
ШΗΛΙΝΟΝ

Héron de Villefosse *bull. des antiquaires* 1879 p. 87; Thédenat et Villefosse *cachets d'oculistes romains* I p. 22.

a lectio incerta, fortasse *Κόσμου σμημάτιον.*
b *Κόσμου αὐθημερόν.*
c *Κόσμου μήλινον.*
Cf. supra n. 2406, 3.

---

11 Stonham Aspal (*Suffolk*) anulus aureus.

ΟΛΥΜΠΕΙΖΗCΑΙC

Gentleman's magazine vol. II (1811) p. 516; inde Huebner CIL VII p. 234.
Ὀλυμπεῖ (Ὀλυμπὶ an Ὀλύμπιε?) ζήσαις.

---

12 Parisiis signaculum.

ΠΑΡΘΕΝ
ΟΠΑΙΟC

Παρθενοπαῖος.

Bouhier cod. Par. 20317 f. 217 ex Baudelotii apographo.

---

13 repertus a. 1828 in castello q. d. Heidenberg anulus aureus cum gemma onychina; nunc in museo Visibadensi.

PVLVERI
ΖΗCΑΙC

Pulveri, ζήσαις.

Descripsit Zangemeister. Ex apographo Iulii Friedlaender CIG IV 7341 *b*; Brambach IRh. 1511.
I IVLVERI Friedl.

---

14 Aquis Sextiis in museo signaculum aevi Byzantini.

✝ ΠΡΟ
ΚΟΠΙȢ
ΠΑΤΡΙ
ΚΙȢ ✝

Προκοπίου πατρικίου.

Descripsit Hirschfeld CIL XII 5690, 138; Gibert *catal. d'Aix* n. 102.

2573 15 in vico Ehl apud Benfeld Alsatiae oppidum in fluvio repertus anulus aeneus; possidet Friesius cursui publico praepositus olim Benfeldensis, nunc Lauenburgensis.

ρουφου

Boehm *Jahresber. d. Vereins f. Erdk. zu Metz* VI. VII (1885) p. 89.
'Ρούφου.

16 originis incertae, in museo Bruxellensi e collectione Hagemans signaculum aeneum formae semilunaris.

· C Є P Γ I O Y ·

Σεργίου.

Descripsit Zangemeister. Schuermans *bull. des commissions d'art* VIII (1869) p. 364.

17 in urbe Haag in museo Westreen, originis incertae signaculum aeneum.

T Є K O Y C I
D V G I T I ·

Descripsit Mommsen.
Tecusium et *Dugitium* signa fuisse coniecit Mommsen.

18 Lugduni (*Lyon*) in museo anulus aeneus gemma corneola ornatus.

ϕ O P I
O Y I N A
T A

Comarmond *musée lapid.* p. 424.
Φα[ι]σωνῦτα recte legit Mommsenus.

19 originis incertae anulus aureus cum gemma in museo Visibadensi.

M N H M O
manus aurem
vellicans
N E Y E

μνημόνευε.

Descripsit Zangemeister.

20 Tolosae olim apud Barryum, nunc in museo signaculum, litteris barbaris.

Θ P · X · Ʇ

Descripsit O. Hirschfeld CIL XII 5690, 142; *catal. de l'exposition a. 1867* n. 798, 31.
Θ P · X · A catal.

21 Treveris in museo anulus aeneus cum gemma antiqua, cui affixa pendula viri protome; circa hanc

O A Γ N I K

ὁ ἅγ(ιος) Νικ(όλαος).

Hettner *Führer durch das Prov.-Mus. Trier* 1883 (ed. 2) p. 54.

III. LVCERNAE.

2574 1 originis incertae, Bruxellis in museo Ravestein.

supra:
Isis(?) et Serapis(?)

infra litteris extantibus:

A Λ E Ξ I K A K O I

ab latere opposito:

Δ

Descripsit Zangemeister. *Catal. Ravestein* vol. III n. 333 a; catal. minor. (1884) n. 592.
'Αλεξίκακοι.

2 olim in oppido Heddernheim lucerna, nunc Francofurti in collectione Roemer-Buechner; titulus per orbem scriptus.

A P I Σ T Ω N O Σ

'Αρίστωνος.

Becker *Frankf. Archiv f. Gesch. und Kunst* nov. ser. I (1860) p. 27 et *Bonn. Jahrb.* XLIV (1868) p. 259. Cf. Riese *Frankf. Mittheil.* VI 2 p. 401.

3 Freiburgi in museo academico lucerna incertae originis.

persona tragica

infra litteris extantibus:

K A P Π O ς

Descripsit Zangemeister.
Aliud exemplum v. inter spurias.
Cf. supra 2405, 17.
Κάρπος.

4 Coloniae reperta, nunce apud Eduardum Herstatt; in fundo litterae leviter incisae.

K A Λ Ω
· N O C

Κάλωνος?

Descripsit Zangemeister.

5 Coloniae reperta, nunc apud Eduardum Herstatt; litteris impressis.

Bacchus thyrsum gerens
K Є Λ C Є I

Celsi.

Descripsit Zangemeister. *Bonn. Jahrb.* LXI p. 104.
Vide supra n. 2405, 18.

6 originis incertae, Bruxellis in museo Ravestein; litteris impressis.

satyrus
K O I Λ I

Descripsit Zangemeister. *Catal. Ravestein* (1880) p. 409 n. 711 *bis*.
Legendum aut Κοιλ(ου) aut *Coeli(i)*.

7 incertae originis, nunc Karlsruhae in museo; litteris impressis.

Mercurius gradiens
C C A I K I O V

Descripsit Zangemeister.
In inventario musei legitur Σ K Λ I K I O V, fort. Μακίου legendum.

2574 8 reperta Coloniae, nunc apud Eduardum Herstatt.

ΙΤΩΛΙΩ
ΝΟϹ

Πυλίωνος.

Descripsit Zangemeister.

9 Matriti in museo principis Anglona.

sub sedente vultu fere deleto, columnam tenens, in quo legitur:

ϤΙΑΧ
ΥΚΞ
//ΙϤ

χαῖρε, κύρι[ε.

Hoebner *ant. Bildw. in Madrid* p. 259, 616. Estne antiqua?

10 originis incertae, in castello Neuburg apud Heidelbergam sito in collectione baronis de Bernus; litterae ante cocturam impressae.

Α Ꮐ

Descripsit Zangemeister a. 1887.

Lucerna fortasse e Sicilia advecta videtur Πρώκλου Ἀγυρίου esse, v. supra n. 2405, 34 coll. 32.

IIII. TEGVLAE.

2575 1 in oppido Hispaniae Salagar reperta tegula.

ΔΙΟ/δι
ΤΟ/υ

Huebner *Monatsber. der Berl. Akad.* 1860 p. 635.

2 In oppido Saalburg reperta, nunc Homburgi (q. d. *u. d. Hoebe*) in museo; litterae graphio incisae ante cocturam.

ωΡΕΥϹ
ΜΟΛ
ΚΧΡΗΜ
ΗΓϹΛΛΥΓΕΤΙ

Descripsit Zangemeister, qui tegulam integram esse testatus titulum conicit in altera tegula adnexa continuatum fuisse. Edita in *Korrespondenzbl. der Westd. Zeitschr.* II p. 5, 4 et tegulae imago in *Westd. Zeitschr.* II tab. 8, 1 coll. p. 211.

V. 4 ΓΙϹΛΑΡΕΤΥ tab. 8, 1.

Vix Graeca.

V. VASCVLA VITREA.

2576 1 Coloniae in museo (*Wallraf-Richartz*) poculum crystallinum, incisis et figuris et titulis.

a ΥΠΕΡΜΗϹ
Τ ΡΑ

eius imago dextrorsum

b ΛΥΝΓΕΥ
Ϲ

eius imago sinistrorsum

c ΠΟΘΟϹ

eius imago sinistrorsum

Descripsit Zangemeister. Kamp *Anticaglien in Koeln* (1869) p. 15 (inde Aus'm Weerth *Bonner Jahrb.* vol. 64 p. 127 et Mowat *rev. archéol.* XLIV 290); Duentzer *Verzeichniss* 1885 p. 17. *b* ΛΥΝΓΥ Ϲ Zangem. in scheda, calami fortasse errore.

Ὑπερμήστρα. Λυνγεύς. Πόθος.

2 Coloniae repertum poculum, nunc Berolini in museo. Expressi Prometheus figuram formans, Hypometheus argillam ei porrigens, Atlas spectans; in alia parte homo fulmine ictus iacens, e regione puerulus iuxta mulierem iacentem (Γῆν) ludens.

a VΞΟΗΜΟΠV
Ͻ

b ΩϤΘΝΑ
ΝΟΤΟΠ
ΑΙ

c ΟϤΠ
VϽΟϹΜ
Ͻ

d Η٦

Rhein. Jahrb. XXVIII (1860) p. 54 tab. 18; *bull. dell' inst.* 1869 p. 66. 158; inde Mowat *rev. archéol.* I. s. p. 291.

Προμ[η]θεύς. Ὑπομηθεύς. ἀνθρωπογονία. Γῆ.

3 prope oppidum Merseburg repertum poculum, nunc in museo Britannico.

Dianam dum lavatur superveniens Actaeon

ΑΚΤΑΙΩΝ
ΑΡΤΕΜ
ΙϹ

Anzeiger f. die Kunde der deutschen Vorzeit 1866 p. 116 (inde Aus'm Weerth *Bonn. Jahrb.* LXIV 127); Franks *catal. of the collection of glass formed by F. Slade* p. 58 n. 320; repetiit Mowat *rev. archéol.* I. s. p. 290.

Ἀκταίων. Ἄρτεμις.

2576 4 circa valli Britannici stationem q. d. Cambeckfort repertum vasculum, nunc in Lazonby-Hall.

Bimos dum tenet experstaione Actaeon

Α Κ Τ Α Ι Ω Ν

Ἀκταίων.

'G. Smith *Gentlem. magaz.* XI (1740) p. 650; Bruce *Roman wall* p. 438 et lapidar. septentrion. n. 463.' Hvebner CIL VII p. 231; inde Mowat l. s. p. 290.

5 Nemausi in museo ampulla vitrea.

Σ Η Θ Ο C

siphus dextrorsum

Ζῆθος.

Flouest *rev. des soc. sav.* (ser. 6) I 1875 p. 126 ligno incisam; inde Froehner *verrerie* p. 125, 8; vidit Hirschfeld CIL XII 5696, 22.

6 Coloniae repertum vasculum in via q. d. *Aachenerstrasse*, nunc apud Franciscum baronem Schorlemer; titulus per orbem scriptus.

ΠΙΕΖΗCΑΙC *caput* ΕΡΙΘΙΛΙΑΝΗ·

sonatoris leo cervus

Descripsit Zangemeister.

Ἐριθιλιανή(?), πίε, ζήσαις.

Nomen fort. corruptum, velut Ἐριφυλιανή vel etiam Ἐριφυλιανή.

7 Coloniae repertum vasculum crystallinum rotundum; e collectione Dischiana emtum a Rollinso Parisiensi et in museum Britannicum translatum. Tituli duo per orbem scripti:

a ΠΙΕΖΗCΑΙCΑΕΙ

b ΕΝΑΓΑΘΟΙC

Guilelmi Schmitz apographum dedit Zangemeister. Kamp *arch. Zeit.* 1876 p. 204; Aus'm Weerth *Bonn. Jahrb.* LXIV 128 et LXXI 124 coll. tab. 6. Cf. *Catalog Disch* (Colon. 1881) p. 134 n. 1360.

a ΖΗCΑΙC Kamp, Aus'm W. — ΑΕΙ Aus'm W.

b ΑΓΑΘΟΙC Aus'm W.

Πίε, ζήσαις ἀεὶ ἐν ἀγαθοῖς.

8 *a* Coloniae rep. a. 1844 in sarcophago, nunc Berolini in museo; *b* rep. prope Viborg Iutlandiae, nunc in museo Havniensi.

ΠΙΕΖΗCΑΙCΚΑΛΩC

a Lersch *Bonn. Jahrb.* V (1844) p. 320 et Urlichs ibid. p. 377 tab. 11. 12; Fr. Wieseler *Rhein. Jahrb.* LIX (1876) p. 67.

b Undset *bull. dell' inst.* 1883 p. 237.

a ΠΙΙΕΖΗCΑΙC traditur. — Πίε, ζήσαις καλῶς.

9 ex parietinis Santagnialí oppidi in Baleari maiore effossum vasculum vitreum caerulei coloris, tum apud Antonium Despuigium Mar. olim Palmae in oppido, nunc periisse docet Hvebner. Titulus circa mediam vasculi ventrem per orbem scriptus, ut patet e Marini delineatione.

ΟΙΝ ΟCΗΛΑΜΠΡΑΗΔΟΝΗ

Marini Vat. 9128 f. 53 nescio unde; ex apographo Buenaventurae Serra, quod dederat Bovarus, ed. Huebner *Monatsber. der Berl. Akad.* 1860 p. 440.

Verba οἶνος ἡ λαμπρὰ ἡδονή tam absurda, ut novicii potius quam antiqui philosophi esse conicias.

10 in oppido Toul olim.

Δ Ο Δ Ρ Α

Bégin *mém. de l'acad. de Metz* (1840) X 124 missam ab amico, collato Ausonii epigrammate 85 '*dodra vocor*', nisi forte ex hoc carmine titulus fictus est. — Idem Beginius alius vasculi facit mentionem sic inscripti

διαν . δ . . ν,

quod legit διακώδιον (voluit διὰ κωδιῶν, cf. Plin. h. n. 20, 200), quod si verum est, ad medici vasculum pertinet titulus.

VI. VASCVLA RELIQVA.

2577 1 in museo Darmstadiensi vasculum aeneum.

Α C Κ Λ Η Π Ι Ο C

Ἀσκληπιός.

Schaefer inventar. ms., unde dedit Zangemeister, qui multa in illo museo aenea recens ficta esse monet.

2 in Limony oppido vasis rubri fragmentum repertum a. 1873 in hortis iuxta ecclesiam; anaglypho expressus Hercules cum Apolline de tripode certans; in margine:

ἡρακλ Η C

Allmer *inscr. de Vienne* III 458 n. 776, cui dedit Iulien prof. Viennensis; Hirschfeld CIL XII 5687, 6.

3 prope oppidum Miltenberg ad Moenum situm reperta vasis fragmenta duo anaglyphis ornata, nunc ibidem in museo.

ΙΑΗΡΑΚΛ

Descripsit Zangemeister.

Litterae quamvis non impressae sint sed graphio incisae, tamen nimis similis reliqua vasculi indoles Arretinis est (supra n. 2406, 28 sqq.), quam ut dubitem supplere [Θάλε]ια, Ἡρακλ[ῆς Μουσῶν κτλ.]'. Itaque aut Arretii vasculum fabricatum aut ad Arretinorum similitudinem.

4 Arausione patera nigra reperta, nunc in Sommières apud Dumasium; litterae stilo scriptae.

Δ Ο Λ Ο Υ

Descripsit Hirschfeld CIL XII 5686, 1177.

Vix hominis nomen Δόλος.

5 Argentorati repertum vasis grandis cretacei fragmentum; in margine litteris impressis:

Ε Ι Ρ Η Ν Α

Ε Υ Τ Υ Χ Ι

Michaelis *Korrespond.-Bl. d. Westd. Zeitschr.* 1883 p. 36.

Εἰρήνα, εὐτύχι.

6 in labro catini in South Shields reperti tabella tres digitos longa, litteris incisis. Nunc Newcastle in museo.

Ε Ι Ρ Η Ν Α Ι

Ε Υ Τ Υ Χ Ι

Descripsit Haverfield Anglus. Edita *Proceedings of Newcastle soc. antiq.* III 13 coll. tab.

Inscripta videntur eadem quae in vasculo superiore n. 5.

2577 7 Massiliae rep. patera a. 1874, nunc in museo; litterae stilo scriptae.

Ε Ν Ι Σ Ι Σ

Descripsit Hirschfeld CIL XII 5686, 1179, cui suspecta visa est. Penon *congrès archéol.* 43 (1876) p. 530.
Α Ν Ι Σ Ι Σ Penon.

8 Wichelshof prope Bonnam; sub vase.

ΚΥΣΕΤΟΥ

Dorow *Denkm. Germ. u. Roem. Zeit* I 33.

9 in vico Ruppertsberg apud Bingam ad Rhenum sito a. 1860 rep. unguentarium, nunc in museo Visibadensi; litterae graphio incisae.

Π Ρ Α CΗ Ο Υ

Descripsit Zangemeister.
Πρασήου (-σίου)?

10 Burdigalae vas rubrum in collectione Puisserat.

OF·R E P E *ntini*?

ab altero latere:

Π Η Μ Λ Ι
N V M

Iullian *inscr. rom. de Bordeaux* p. 557 et 585, n. 694 et 797.
Dubito num Graeca sit.

11 in oppido Heddernheim rep. vasculum, nunc Francofurti in collectione Roemer-Buechner Beck.

Χ Ο Ρ Ο Λ Ο Υ

Becker *Archiv f. Frankf. Gesch. und Kunst* II 8 (1863) p. 26 et *Bonn. Jahrb.* XLIV 259. Cf. Riese *Frankf. Mittheil.* VI 2.
χέρολη Archiv. — Estne Χορούλης nomen?

12 Cilurni (Angliae) repertum vasculi nigri fragmentum. Extat ibidem.

ʃΕ Π Ω ʃ

Descripsit Haverfield Anglus. Edita *Proceeding of Newcastle soc. antiq.* III 13 coll. tab.

13 prope urbem Xanten inter alias vasorum reliquias operculum plumbeum repertum, postea Wesel apud Fiedlerum, nunc Bonnae in museo provinciali; per orbem in ipso operculo haec scripta:

ΚΥΛΙΚΤΟ//ΤΕΙΝΟC·ΝΑΡΕΜΙ//ΟΠΟΕΙ

Descripsit Zangemeister. Fiedler *Bonn. Jahrb.* XLVII p. 157; Rumpf ibid. L p. 153, qui habuit a Beckero; inde Aus'm Weerth ibid. LXVI p. 94.
ΚΥΝΚ·Τ·Ο//ΤΕΙΝΟΕ//ΝΑΡΕΜΙΩΠΟΕΙ· Rumpf., neque discrepat Fiedleri lectio, nisi quod ab initio habet Ρ Υ Ν Κ et extr. Π Ο Ε Ι.
Rumpfii interpretationem ut mittam, certum videtur ab initio medici nomen, velut Κυ(ίντος) Λικ(ίνιος) [Ἰ]ο[υσ]τῖνος; quae ab his interpungendi nota distincta secuntur medicamenti et nomen et vim indicare videntur, velut νάρ(δινον). ἰω[πο]ιοῦν.

14 Viennae Allobrogum in urna utrimque ansata.

Ω
ΤΡΕ

Grut. 924, 15 e schedis Verderianis; inde Franz 6782.

VII. CRETACEA VARIA.

2578 1 in vico Dimesser olim reperta persona.

..LCΥΧΥΕΙΜΛΝΑΝΑ..ΥΑΙΑΩΝ

I. Becker *Bonn. Jahrb.* XLIV (1868) p. 73.
Non intellego.

2 Nemausi rep. pyramides parvae tres e terra cocta, e quibus duae inscriptae litteris.

a Ο Υ   *b* Χ

Caylus *rec. d'ant.* V 5 tab. 98, 5 coll. p. 276; inde Franz 6790.
Videntur aequipondia esse.

3 sigillum figulinum.

Ρ Ο Γ Τ

Ch. Robert *bull. du comité des travaux histor.* 1883 p. 201 e libello Augusti Nicay sic inscripto '*sigles figulines dans le départ. de la Marne*'.
Potest 'Ρεγ[ῖ]νος nomen fuisse.

VIII. PONDERA.

2579 1 originis incertae, olim Lovanii apud G. van Bockel, nunc Bruxellis in museo; pond. gr. 1596.

ab uno latere: Α·Ε   ab altero: Ε Υ Τ Υ Χ Η Σ

Catal. van Bockel (Bruxell. 1863) p. 27 n. 281.
Εὐτύχης.

2 originis incertae, Bruxellis e collectione Raifé in museo Ravestein.

supra: Ꭶ·ι·

circa marginem: Τ Ρ Ι Π Ι C Ж

Descripsit Zangemeister. Catal. Ravestein (1884) p. 321 n. 1082.
Aetatis Byzantinae iudice Zangemeister.

3 originis incertae, olim Lovanii apud G. van Bockel, nunc Bruxellis in museo; pond. gr. 208.

ab uno latere: Ϝ Θ   ab altero:

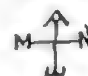

Descripsit Zangemeister. Catal. van Bockel p. 28 n. 298.
Byzantinum.

2579 4 originis incertae, olim Lovanii apud G. van Bockel, nunc Bruxellis in museo; pond. gr. 77.

trois bustes de face, chacun dans une niche

infra litteris argenteis:

Γ Γ

Descripsit Zangemeister. Catal. van Bockel p. 28 n. 297. — Byzantinum.

5 prope Viennam rep. discus aeneus, quem pro pondere habet Allm. Nunc ibidem apud Girardum; littera cava.

ω̄

Allmer *inscr. de Vienne* III n. 425 tab. 205; inde Hirschfeld CIL XII 5694, 8.

VIIII. AMVLETA.

2580 1 Valentiae in museo publico cornoolus.

ΤΟΝΘΕΟΝ
ϹΟΙΤΟΝΥΨΙ
ϹϹΤΟΝΜΗΜ
ΕΑΔΙΚΗϹΙϹ

Huebner *bull. dell' inst.* 1861 p. 24, qui citat *memorie dell' accademia di Lisbona* nov. ser. I 1 (1854), quem locum adire non potui.

Τὸν θεόν σοι τὸν ὕψιστον, μή με ἀδικήσ[η]ς.

Idem Huebnerus eodem loco etiam alias gemmas magicis formulis inscriptas edidit, quas non magis repetendas censui quam similia quattuor amuleta in museo Arolseniano unum (Gaedechens *Antiken des Waldeck. Mus.* p. 131, 640), alterum Ratisbonae (cf. *arch.-epigr. Mitth.* I 1877 p. 69), tertium in oppido Badenweiler repertum (cf. Brambach Inscr. Rhen. p. 358), quartum Treveris in museo asservatum, quod misit Hettner.

2 originis incertae, nunc in museo Visibadensi lapis qui dicitur serpentinus forma rotunda, infra laesus.

ΡΕΙΝΑΠΑΡ
ΟΦΘΑΛΜΟΝ
ΛΕΥΚΟΥϹΔΑ
ΠΕΡΗΣΕΝΟ
Τ

Descripsit Zangemeister. Becker *Nass. Jahrb.* VIII (1866) p. 541 et *Heidelb. Jahrb.* 1867 p. 116; Rumpf *Jahns Jahrb.* 1866 p. 716, qui vidit versum esse Iliadis E 291: *ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, [λ]ευκοὺς δ' [ἐ]πέρησεν ὀ[δόν]τ[ας.*

X. SVPELLEX VARIA.

2581 1 originis incertae glans plumbea, a. 1852 Heidelbergae apud Fr. Creuzerum, inde ab a. 1855 Karlsruhae in museo.

ab uno latere: //ΑΣΚΛΗΠ

ab altero: ΙΟΔΩ ////

Descripsit Zangemeister. Creuzer *Verzeichniss* (1852) p. 19.

Ἀσκληπιοδο[ρου.

2 Treveris in museo inde ab a. 1879 campanula aenea; ibidem repertam putat Hettn.

Α ' /Β Λ Ν Ι Ε Υ Τ Υ ✝ Ι

Misit Hettner.

Λιβάνι, εὐτύχ[ι].

3. 4 tesserae plumbeae, quae in Gallia meridionali repertae dicuntur, nunc Parisiis apud Froehnerum.

3 ab uno latere: Θ / Ρ

ab altero: CP / RF

4 ab uno latere: ΧΑΛ

ab altero: *palmula* GHE

Hirschfeld CIL XII 5699, 12.

5 petasus Mercurii repertus *à Thizy (Rhône), sculpté à ronde bosse, placé dans une niche.*

ΛΔΕΑΓΡΠΥΕΥΕϹ

Comarmond *mus. lapid. de Lyon* p. 427, 26. Vix Graeca.

6 *bague en or, pesant 15 gr., trouvée en avril 1866 à la Balme de Sillingy près Annecy.*

RVT
ΙΣΕ

Allmer *inscr. de Vienne* IV 670.

Videtur *Rutili(i)* nomen esse.

7 Arelate in amphitheatro (*appartement des gladiateurs*).

a introeunti ad dextram:

FELIX

b ad sinistram:

ΑΠΟΛΛ ////

Descripsit Froehner, a quo accepit Hirschfeld CIL XII 715; tit. *a* solum vidit Boissevain leviter incisum hodieque fere evanidum.

b 'fuit Ἀπολλωνίου vel simile nomen' Hirschf.

8 Bonnae in museo (e collectione Schulziana) lamella orichalcea.

Mercurius sedens

ΘΕΛΩ

Hettner catal mus. Bonn. p. 70, 198.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

PARS PRIMA.

SICILIA.

I. SYRACVSAE.

Ad n. 1. Titulum post alios accurate examinavit Ernestus Fabricius mihique quae ipse enotaverat utenda permisit: testatur autem quintam sextam septimam litteram legi omnino non iam posse, quibus supplendis spatium vacare millimetrum DCCCXLV, cum tamen primae quattuor litterae non plus DCLXX millim. occupent. Idem observavit Bernhardus Lupus (*die Stadt Syrakus* p. 80 adn.), qui Doricae dialecti securus male proponit Κλεομενίδης. Post litteram nonam Fabricius notat duplicem interpungendi notam (⁚) clare apparere, itemque post quartam et vicesimam. Deinceps quae descripsit

in his negat primas litteras aliter legi posse quam ὁ Κεῖδ..., post δ litteram fortasse hastam (ι litteram) fuisse. Inter litteram tricesimam quartam et quintam spatium vacare millim. CXIII, i. e. paullo plus quam adhuc enotatum fuit. Post litteram XL legit Fabricius

ΠΥΤΣΕ

notatque paenultimam litteram Σ fuisse videri. Extrema denique sic legit:

ΕΡΑ... | margo

Ad n. 5. Rursus edidit P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 370 cum inscitis Halbherrii supplementis.

5a Syracusis in insula Ortygia lapis marmoreus.

ΙΔΑΙΜΟΝΙ
ΞΟΣΟΙΥΙΟΙ
ΙΣΙΜΟΣ
ΤΩΝ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1886 p. 466 ex ectypo. P. Orsi ibid. 1889 p. 370.

V. 2 ΟΣ Fior. — 3 ΣΙΜΟΣ Fior. — 4 ΤΩΝ Fior.

Non sepulcralis, sed dedicatorius videtur titulus, velut: [Ἀγαθῶι] Δαίμονι ....σος οἱ υἱοὶ .... Σιμος, [Ἀρί]στων, quamquam alia cogitari possunt.

9a Syracusis in Ortygia insula a. 1889 reperta tabula marmorea.

ΖΩΤΙΚΟΣ
ΔΕΚΟΜΟΣ
ΕΥΚΤΗΜΟΝ
ΟΝΑΣΙΜΟΣ
5 ......ΜΩΝ

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 371.

Hominum catalogus: Ζωτικός, Δέκομος, Εὐκτήμ[ω]ν, Ὀνάσιμος, [Φιλή]μων?

Ad nn. 12 et 13. Utrumque fragmentum edidit nunc P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 384, qui in alterius tituli v. 1 ...ΩΣΑ..., v. 6 ΥΕΡΓΕΤΑΝ (errore, ni fallor), v. 7 ...ΟΙΣ... legit.

14a Syracusis in insula Ortygia rep. a. 1886 lapis calcaris.

ΤΗΣ ... Υ
ΔΑΤΑΝΑ ... ΝΑΙΚΑ
ΚΑΙ ΙΣΕΙ

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 371, qui v. 3 recte legit ...εἶδα τὰν α[ὑτοῦ γυ]ναῖκα; v. 4 idem recte deorum nomina fuisse vidit, quibus vir uxoris imaginem dedicavit .... καὶ Ἴσει.

15a Syracusis in Epipolis a. 1887 reperta tabula calcaris litteris grandibus et bonis inscripta.

ΠΙΣΤ
ΟΥ

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 386.

15b Syracusis in Ortygia insula inter portum maiorem et minorem lapis grandis calcaris repertus, litteris pulcris et magnis inscriptus.

ΣΚΑΤΑ

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 371.

45 a Syracusis repertus sarcophagus.

Κ·ΠΟΜΠΗΙ ΕΛΠΙCΤΕ
ΧΡΗ/ΤCΚΑΙΑΜΕΜΠΤΕ
ΧΑΙΡΕ
ΕΖΗCΕΝΕΤΗΚΑΜΗΝΕC
ΛΗΜΕΙΛCΔ

Descripsit Salvator Politi, qui misit Mommseno a. 1884.
K. Πομπῆι Ἐλπίστε, χρη[σ]τὲ καὶ ἄμεμπτε χ[α]ῖρε· ἔζησ[ε]ν ἔτη κ[δ]΄, μῆνας (δ)΄, ἡμέ[ρα]ς δ΄.

---

55 a Syracusis in Ortygia insula rep. a. 1888 tabula marmorea.

ΙΙΣΙ
ΛΙΑ·ΚΑ
ΖΗΣΑΣΑ
ϵ'Ξ·ΚΑΙ·ΤΡ

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 370.
2 defunctae nomina ...λία Κα...., tum ζήσασα [ἔτη ἑ]ξ καὶ τρ[ιά-κοντα?

---

58 a Syracusis ad Armorum plateam (*piazza d'Armi*) lapis tofeus repertus, integer a dextra et fortasse a superiore parte(?), in quo litterae rubrae pictae.

ΤΩΝ
ΑΚΑΙΡΟΝ
ΑΙΔΕΥϵ
ΑΡΕΤΑΝ

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 371.
Fuit carmen, ut videtur, sepulcrale.

---

59 a Syracusis in ecclesiae cathedralis pavimento tabula marmorea.

ΕΥΣΕΒΗΣ
ΚΑΙ·ΑΓΑΘ
ΙΖΗΣΕΝΕΤ...
....Μ.....

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 369.

Ad n. 65. *Ambifractum* vel *Augifractum* nomen fuisse coniecit B. Pick.

---

201 a Syracusis in catacumbis S. Mariae di Gesù tabulae marmoreae fragmentum repertum.

ΤΗΠΡΟΙΖ Κ[αλλωδ....
ΩΝΤΟΠΟ

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 383.
V. 2 prima littera non ω, sed O et T inter se ligatae fuisse videntur, ut fuerit τὸν τόπο[ν ἠγόρασεν ὁ δεῖνα.

III. ACRAE.

Ad n. 214. Acris repertum nunc Syracusas in museum translatum fragmentum edidit P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 389, quod non dubito quin cum fragmento Panormitano coniungendum sit, quamquam si hoc verum est parum bene olim me descripsisse titulum fatendum erit. Iuxta proponam Syracusanum fragmentum (*a*) et Panormitanum (*b*).

a

ΝΤΟΣ
ΣΦΙΛΙ
ΙΔΑΣΦΙΛ
ΝΙΔΑΣΗΡΑ
ΣΤΟΚΛΗΣΠΟ

b

ΙΟΣΑΡΙ
ΧΟΝΙΔΑΣΑ
ΑΚΛΕΙΔΑΣ
ΛΥΑΡΧΟΣ

Statuendum igitur erit et me (in fragm. *b*) vv. 2. 3 primas et Orsium (in fragm. *a*) vv. 3. 4 extremas litteras integras dedisse, quae non nisi mutilae supersunt; statuendum erit praeterea me v. 1 (fragm. *b*) primas hastas nimis longe a sinistra removisse. Haec si concedimus, legi possunt haec:

....ς Φίλ[ιππ]ος, Ἀριστ-
[ων]ίδας, Φιλ[ων]ίδας, Ἀ[ρ-
χω]νίδας, Ἡρακλείδας,
Ἀρ]ιστοκλῆς, Πολύαρχος.

---

221 a Acris in sepulcro lapis tofeus repertus (long. m. 0.48, alt. 0,18, crass. 0,09) litteris inaequalibus inscriptus.

ΒΡΑΨΙ
ΜΙΔΑΛ

Edidit qui repperit P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 387, qui recte legit Ἡρακ[λεί]δας.

VI. *LICODIA. VITTORIA. S. CROCE.*

255 a Reperta in vico q. d. *S. Croce di Camerina*, inde dono Ioannis Oliveri in museo Syracusano.

ΤΡΥΓΗΤΗ
ΧΡΗCΤΑΚΑ
ΙΑΜΕΝΠΤΟ 'ας'
CΕΖΗCΕΝΕΤΗ
ΛΜΗΝΑCΗ

Cavallari *notizie degli scavi* 1887 p. 382.
Τρυγήτη, χρηστὰ καὶ ἄμεμπτος, ἔζησεν ἔτη λ΄, μῆνας ς΄.

---

255 b Reperta in vico q. d. *S. Croce di Camerina*, inde dono Ioannis Oliveri in museo Syracusano, tabula fictilis.

ΤΑΦΟCΤΡΥΦΩΝ
ΟCΠΡΥCΒΥΤΕΡΟΥ 'ας'
palma

Cavallari *notizie degli scavi* 1887 p. 382.
Τάφος Τρύφωνος πρεσβυτέρου.

X. SELINVS.

271a Selinunte repertus cippus tofeus, nunc in museo Panormitano.

ΑΡΙΣΤ
ΟΔΑΜ
ΟΣΑΡ
ΙΣΤΙ
5 ΟΣ

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 338.
'Αριστόδαμος 'Αρίστιος.

XIIII. SEGESTA.

288a Segestae fragmentum lapidis calcaris repertum.

. . . . ΑΜΟΝΗΣΑΝΤΑ
. . . . ΙΙΕΡΟ

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1885 p. 54.
Hominem aliquem [ἱερομν]αμονήσαντα (cf. n. 291) sive ipsa civitas (n. 288) sive cognatus aliquis (n. 287. 289) imagine publice posita honoravit.

XXI. *S. FRATELLO.*

364a In oppido S. Philadelphi (nunc *S. Fratello*) tabula marmorea reperta.

ΦΙΛΟΚΛΗ
ΧΑΙΡΕ

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 463.
Φιλοκλῆ χαῖρε.

XXIII*a*. ABACAENVM (*Tripi*).

'Αβάκαινον oppidum (hanc nominis formam expressis verbis testatur Herodianus apud Stephanum Byz. s. v.) in Tyndaritarum vicinia situm fuisse apparet ex Diodori narratione XIV 78, 5. 6; accuratius situm definivit Salinas qui eo loco qui nunc *Tripi* vocatur quattuor Abacaeninorum nummos aeneos alioqui rarissimos vidit et emit (cf. *monete di Sicilia* tab. II 3. 4. 5 et apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 464 sq). Abacaenini a. 393 Magonis socii, qui illic castra posuit (Diod. XIV 90, 3), a. 315 Agathocli favebant, qui inde plus quadraginta cives sibi inimicos expulit (Diod. XIX 65, 6); mox vero una cum Messeniis aliisque multis ab Agathocle ad Hamilcarem defecerant (Diod. XIX 110, 4). A. 269 et illi et Tyndaritae Hieronem libenter apud se receperunt (Diod. XXII 13, 2). Tituli Abacaeninae civitatis Latini nullidum reperti sunt, Graeci primi sunt ei quos ab Antonio Salina editos infra repetam, Hieronis aetate certe recentiores.

382a Tripi in vico *alla Porticella nella regione Carduso* repertus cippus, nunc Panormi in museo.

ΔΙΟΚΛΕ
ΧΑΙΡΕ

Salinas *notizie degli scavi* 1886 p. 464.
Δίοκλε χαῖρε.

382b Tripi in vico cippus repertus, nunc Panormi in museo.

ΝΕΜΕΡΙΣ
ΓΡΑΝΩΝΙ
ΝΥΜΦΟΔΩΡΙ
ΧΡΥΣΟΧΟΕ
5 ΧΑΙΡΕ

Salinas l. s. s. p. 464.
Nominum rationem non satis capio, fortasse Νεμέριε Γράνων (quae Romana videntur nomina *Numerius Grano*), nisi forte rectius legas Νεμέρι[ε] (vel Νεμέρις, ut sit primus pro quinto casu positus) Γρανῶνι Νυμφόδωρ[ε] χρυσοχόε, χαῖρε.

382c Tripi in vico repertus cippus, nunc Panormi in museo.

ΟΛΤΙΣΚΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΑ

Salinas l. s. s. p. 464.
'Ολτίσκος(?) 'Αριστέα.

382d Tripi in vico repertus cippus, nunc Panormi in museo.

ΦΙΛΙΣΤΟΥΣ

Salinas l. s. p. 464.
Φιλιστεύς.

XXIIII. LIPARA INSVLA.

Ad n. 387. Γ. Πευβλατιδίου Γόργου recte legit B. Pick coll. CIL XIV 250 III 14. 15.

XXV. MESSANA.

418a Messanae *sotto il forte Gonzaga, in contrada Cammari.*

ΙΙΙΙΙΙ
ΙΙΝΕΖΗ
CΕΝ ΕΤΗΝ *sic*

Salinas apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 462.
. . . ἔζησεν ἔτη ε'.

Ad n. 420 conferri possunt Euripidis verba Herc. 1419, ubi cum discedens Hercules patrem iussisset pueros sepelire, Amphitryo interrogat ἐμὲ δὲ τίς, τέκνον;

XXVI. TAVROMENIVM.

437a Tauromenii ad theatrum.

ΟΙΑΡΙΩΝ
CΕΤΗ Β

Fiorelli *notizie degli scavi* 1885 p. 229.

Fortasse ... Οὐαρίων, [ζήσα]ς ἔτη ιβ'.

XXIIII. SICILIAE INCERTA.

Ad n. 598. Descripsit titulum Aquis Sextiis in museo Albertus Lebègue sic:

ΓΑΙΑΝ
ΠΗΕΝ·
ΔΟΥΛΗΧ
ΑΡΕΝΙΤΟΙ
ΡΑΝΙΟΝ·ΙΓΟ

Videntur igitur alia restituenda esse.

PARS SECVNDA.

MAGNA GRAECIA.

I. REGIVM.

Ad n. 616. Titulum nunc in museum Regionum translatum melius edidit Fiorelli *notizie degli scavi* 1888 p. 397:

ΑΡΙΣΤΕΑΤΟΥΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥΑΜΦΙΜ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΟΡΘΩΝΟΣΕΡΓ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΟΣ
ΚΛΕΟΔΑΜΟΥΤΟΥΜΥΙΣΚΟΥΝΑΥ
ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΑΛΕΙΦΟΜΕΝΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΝΑΡΙΣΤΕΑΑΜΦΙΜ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ...

V. 7 X littera typothetae sine dubio culpa omissa.

[Ἀρχέται]
[nomen primi archontis]
[nomen secundi archontis]
Ἀριστέα τοῦ Ἀριστομάχου Ἀμφιμ.
Διονυσίου τοῦ Ὀρθῶνος Ἐργ-
γραμματέος.
Κλεοδάμου τοῦ Μυΐσκου Ναυ.
τὸ κοινὸν τῶν ἀλειφομένων
Ἀριστόμαχον Ἀριστέα Ἀμφιμ.
γυμνασιαρχήσα[ντα].

Aristomachum (cuius sive pater sive filius tertium inter archontes locum obtinet) statua honoravit τὸ κοινὸν τῶν ἀλειφομένων, qui similes sine dubio eis fuerunt qui in titulis Haluntinis (supra n. 369—371) οἱ ἀλειφόμενοι dicuntur. Discimus nunc e titulo Regino non ephebos hos fuisse sed sodalicium hominum gymnicis exercitationibus deditorum (*Turnvereín*), quod et Regii et Haluntii florebat. De vocabulorum compendiis vv. 4. 5. 7. 9 cf. ad n. 614.

Ad n. 627. Nunc Regii in museo. Edita *notizie degli scavi* 1888 p. 397.

627a Regii repertum fragmentum marmoreum.

ΕΥΛ
ΕΛ

Ant. de Lorenzo *notizie degli scavi* 1886 p. 441.

629a Regii in urbe architravii marmorei fragmentum, nunc in museo.

ΒΕΛΒΛΕΔΕΕ[ς] ποῖνε

Fiorelli *notizie degli scavi* 1888 p. 397, ubi ex Corsso sententia suppletum est. Aetatis Byzantinae titulus.

III. VIBO sive VALENTIA.

Ad n. 635. Tegulam edidit Barnabei *notizie degli scavi* 1882 p. 395 sic inscriptam

ΝΟΙC
ΟΕΤΥΚΑΙ

qui titulus ex Lenormantii apographo fraude in tegulam transcriptus videtur esse. Miro igitur casu accidit ut homo fraudibus adsuetus, ubi sine fraude ipse egit, aliis fraudis materiam praeberet.

VIII. HERACLEA.

Ad n. 645 p. 174: de insignibus Heracleotarum cf. Buecheler mus. Rhen. XLIII p. 135 et Mowat *rev. archéol.* 1887 p. 273 sqq.

XIII. VELIA.

Ad nn. 656—661 addo quod a Mommseno notatum invenio auctore Capialbio (in ephemeridibus Reginis q. d. *Fata Morgana* 15. Iul. 1839 num. 1 ann. II), a. 1828 Veliae una cum sex titulis Latinis Graecos septendecim repertos esse, qui quales fuerint nesciri videtur.

639 a Veliae repertus cippus sepulcralis.

ΟΝΗΣΟΥ
ΤΟΥΔΗ
ΜΩΝΟΣ

Fulvio apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 281.
Ὀνήσου τοῦ Δήμωνος.

XIIII. POTENTIA.

Ad n. 663. Edidit ex lapide ipse Lacava apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 283.

ΑL
ΟΚΕΙ/
Ϟ·ΩΛ/
ΤΙΟϟ·/

XVIII. TARENTVM.

668 a Tarenti in puteo quodam privato (apud burgum Tarentinum) vasculorum cretaceorum fragmenta reperta, quibus compositis septem tituli sive rubro sive nigro colore picti evaserunt.

a ϟΙΑ·ΑΔΙΟΝ.‿Ω
b Ͱ.ΑΡ/.....ΣΩ
c ..ΑΡΑϹΙΟΝ.⅄.
d ·..ΡΑΔΙΟΝΥ.Ω
e '.ΑΡ·.ΙΟΛ..⅄
f ...ΡΑΔΙΩΝ
g .ΙΑΡΛΔΙ.ΛΥΣΩ

Viola *notizie degli scavi* 1888 p. 751 sq. Recepi praeter morem.
In omnibus scriptum ἁαρὰ Διονύσῳ; et litteratura et dialectus Tarentina.

671 a Tarenti *lastra di càrparo.*

ΗΝΣΤ

Viola *notizie degli scavi* 1883 p. 185.

PARS TERTIA.

CALABRIA. APVLIA EIVSQVE VICINIA.

I. BRVNDISIVM.

676 a Brundisii in sepulcro reperta.

ΝΥΩΝΝϹΙ
ΩGΖЄGЄΤΗ
ΤGΡΑΚΟΝΤΑ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1880 p. 405.
Litterae videntur colore superinducto obscuratae esse; legendum puto Διονυσίῳ. ἔζησε ἔτη τριάκοντα.

PARS QVARTA.

C A M P A N I A.

I. SALERNVM. *AMALFI.*

694 a *In S. Elia del Furore a la costa d' Amalfi* marmor fenestrae insertum Met.

ΓЄΟΡΓΙΚΩ◦ϹΥΝΒΙΩΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΩ◦ΠЄΔΙΑΜΝΙΑϹΧΑΡΤΗ
ЄΠЄΓΡΑΨΑΑΥΤΟϹЄΑΥΤΩ
ΤΟΜΝΗΜΙΟΝ·ΖΩΝΗΓΟΡΑϹЄΝ
ΓЄΝΟΥϹЄΚΓЄΝΟΥϹ
ΑΠЄΛЄΥΘЄΡΟΙϹΔΟΥΛΟΙϹ

Descripsit Vallambertus apud Metellum Vat. 6039 f. 301'. Ex schedis Metelli Grut. 787, 10 (hinc interpolatam Fabretti I 230 et Franz 6358).
Γεωργικῷ συνβίῳ γλυκυτάτῳ Πεδία μνίας χάρ[ιν]. ἐπέγραψα αὐτὸς ἑαυτῷ τὸ μνημεῖον· ζῶν ἠγόρασεν γένους ἐκ γένους, ἀπελευθέροις, δούλοις.
Neque ἐπέγραψεν emendare audebam neque [ὁ] ζῶν ἠγόρασεν supplere, neque magis de verborum γένους ἐκ γένους syntaxi dubitabam, i. e. posteris suis (cf. λόγον ἐκ λόγου, πόλιν ἐκ πόλεως, ἕτερα ἐξ ἑτέρων alia).

694 b Salerni in Benedicti.

ΑΓΡΙΠΠΑΣΑ ⳩ ΣΛΟΩ

Metellus Vat. 6039 f. 303 e Vallamberti apographo.
Ἀγρίππας .....
Titulus haud dubie christianus.

697 a Salerni in Benedicti.

Γ·ΝΩΝ ΔΕΚ

Metellus Vat. 6039 f. 303 ex Vallamberti apographo.
... πρὸ] γ' νον(ῶν) Δεκ(εμβρίων).

II. SVRRENTVM.

697 b (ante n. 698). Surrenti in agro privato ad viam q. d. *Rota* sito reperta athletae coronati, Herculis herma ianisi, statua; in plintho:

ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΥΣΚΩΒΛΑ
ΝΟΣΕΙΡΓΑΣΑΤΟ

Ἀφροδισιεὺς Κωβλανὸς(?) εἰργάσατο.

Fiorelli *notizie degli scavi* 1888 p. 289.
'Litterae ΚΩΒΛΑ incertae' Fior.
Anteposito ethnico et εἰργάσατο scripto pro ἐποίησεν artifex satis recens antiquitatis quandam speciem adfectabat, imitatus sive Cresilae titulum versu trimetro conceptum (Κυδωνιήτης Κρησίλας εἰργάσατο CIA I 403) sive alium similem.

VI. NEAPOLIS.

Quae p. 191 dicta sunt de ludis Venereis quinquennalibus, ea impugnavit Fridericus Mie Quaest. agonist. (dissert. Rostoch. 1888) p. 45, qui quod tit. n. 745 sic legendum proposuit Σίλανον — λαμπαδαρχήσαντα, ἄρξαντα τὸν διὰ πέντε ἐτῶν, ταμιευτικὸν (*quaestorium*), hoc satis est referre, refellere opus non est.

Ad n. 754. 755: Fridericus Mie l. s. p. 47 eos qui in his titulis Σεβ(αστῆς) κρίσεως σύνπαι, παγκρατιασταί, ἀποβάται vocantur, gymnici cuiusdam collegii sodales intellegit, cui nomen Σεβαστὴν σύνοδον fuisse: nimis hoc inscite excogitatum est, neque κρίσις l. q. *ordo* s. *collegium* esse potest, sicut interpretatur ille titulis iunius male intellectis CIG II add. 2810 b et III 4472.

755 a Neapoli fr. *a* in museo; fr. *b c* repertum a. 1889 m. Iulio in via q. d. *della Selleria (sezione Pendino)*.

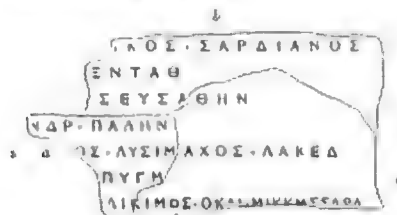

Notizie degli scavi 1889 p. 248 ex Antonii Sogliano et Ferdinandi Colonna apographis. Fragm. *a* cum reliquis duobus coniunxit Sogliano. Titulus nn. 754. 755 consimilis:

........ιὸς Σαρδιανός
π]έντᾶθ(λον)
........τευς Ἀθην(αῖος)
ἀ]νδρ(ῶν) πάλην
.....ι]ος Λυσίμαχος Λακεδ(αιμόνιος)
.... πυγμ(ήν)
........ιμος ὁ καὶ ....

V. 7 nec nomen nec cognomen patriave hominis legi potest.

755 b Neapoli in via q. d. *della Selleria* fragmentum repertum e quinque frustulis compositum.

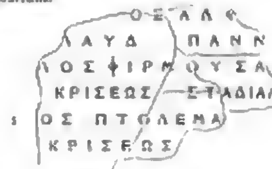

F. Colonna *notizie degli scavi* 1889 p. 342.
V. 1 ....ι]ος Ἀλφι..., 2 .. Κ]λαυδ(ιος) Πάν[νυχος? ..., 3 ....ιος Φίρμον Σα... (ethnicum), 4 [Σεβ(αστῆς)] κρίσεως σταδια[δρόμους], 5 ....ος Πτολεμα[ιεύς], 6 [Σεβ(αστῆς)] κρίσεως ....

755 c Neapoli reperta fragmenta tria in via q. d. *della Selleria (sezione Pendino)*.

Victorum tabula:

.... Ἀντ]ινοεύς
.... Κυμαῖος
πέντα]θλ(ον)
.......ος Σικυώνιος
.....στ(....) sive στ(...)
.......νος Σελευκ(εύς)
Ἀλεξ(ανδρεύς?)
.....ρ
......ου Κυζικ(ηνός).

E Sogliani et Colonnae apographis *notizie degli scavi* 1889 p. 249.
V. 8 velut [παγκ]ρ(άτιον). — V. 9 patris nomen additum fuit.

755 d Neapoli in via q. d. *della Selleria* repertum fragmentum.

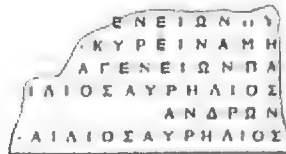

E Sogliani et Colonnae apographis *notizie degli scavi* 1889 p. 249. Victorum tabula:

. . .
ἀγ]ενείων πυ(γμήν)
ὁ δεῖνα] Κυρείνᾳ Mη.....
ἀγενείων πά[λην
.. Α]ἴλιος Αὐρήλιος ......
5 ἀνδρῶν ....
.. Αἴλιος Αὐρήλιος ......

---

755 e Neapoli in via q. d. *della Selleria* a. 1889 duo fragmenta reperta quae propter parem litterarum et formam et magnitudinem eiusdem lapidis esse videntur.

a 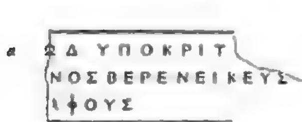

b 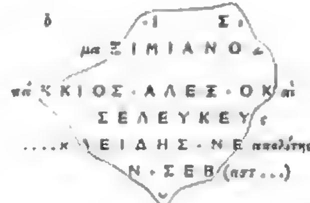

Ferdinandus Colonna *notizie degli scavi* 1889 m. Sept.

Fragm. *a* 1 incertum [τραγ]ῳδ(ίας) an [κωμ]ῳδ(ίας) fuerit ὑποκρι(τής); v. 2 nomen ...νος Βερενικεύς; v. 3 non intellego.

755 f Neapoli in via q. d. *della Selleria* repertum fragmentum.

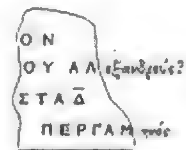

F. Colonna *notizie degli scavi* 1889 p. 342.

V. 3 fort. [Σεβ(αστῆς) πρῶτον] σταδ(ιοδρόμους).

---

755 g—n Neapoli in via q. d. *della Selleria* reperta fragmenta septem.

g
ΟΙΣ ΣΤΑ
ΟΣ ΤΟ Β̄
ΥΓΑΤΕΡΑΣ

h
ΣΙΡΑ
ΙΔ ΠΑ
ΗΡΑΚ

i
ΟΣΑΛΕΞ
Ρ
ΗΣΤ

k
ΛΙΠΡ
ΥΑ

l
ΔΡ
ΙΛΕ

m
ΓΑΘΛ

n
Ν
ΟΣ

E Sogliani et Colonnae apographis *notizie degli scavi* 1889 p. 249.

Fragm. *g* vix imperatoris titulus — *h* 1 velut nomen Σ[τ]ρα[τ...., 2 [ἀν]δ(ρῶν) πάλην, 3 nomen Ἡρακ[λ... — *i* 1 ...ος Ἀλεξ(ανδρεύς), 2 [παγκ]ρ(άτιον)? — *l* 2 fort. Ἀλε[ξανδρεύς — *m* [πέντ]αθλ(ον).

---

755 o—v Neapoli in via q. d. *della Selleria* reperta fragmenta octo.

o
ΙΠΙ
ΙΟΒΑΤΗ ς
ΤΥΤΥΧΟ
ΡΩΝ

p
ΥΣΙΟ
ΑΠΟ
ΤΟΣΣΩΤ
ΟΠΛ
ΟΣ

q
ΝΠΑΡ̄ΕΥΣ
vacat

r
ΠΑ
ΤΟΒ̄
vacat

s
ΛΥΣ

t
ΡΙΟ

u
ΛΙΙ
Τ

v
Ν

Ferdinandus Colonna *notizie degli scavi* 1889 m. Sept.

Fragm. *o* 2 ἀπ]οβάτης, 3 Ε]ὐτυχο[ς], 4 fort. Νε]ρωί[ων, quamquam alia possunt fuisse — *p* 1 Διο]νύσιο[ς], 2 ἀπο[βάτης], 3 ...τος Σωτ[ηρ... (patris nomen), 4 ὁπλ[ιτοδρόμος? — *r* 2 cf. 755*g*.

756 a Neapolitanus lapis, quem ex sordium calamitate aliquis pius vir in pariete quodam ad D. Pauli servavit Cap.

ΚΟΜΙΝΙΑΙ·ΠΛΟΥΤΟΓΕΝΙΑΙ·ΙΕΡΙΑΙ·ΔΗΜΗΤΡΟΣΘΕΣΜΟΦΟΡΟΥΣΑ
ΘΥΓΑΤΡΙ·ΓΙΝΑΙΚΙ·ΠΑΚΚΙΟΥΚΑ·ΛΗΔΟΥΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥΚΑΙ·ΜΗΤΡΙ
ΠΑΚΚΙΟΥΚΑ·ΛΗΔΙΑΝΟΥ·ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΟΥ·ΜΑΜΜΗ·ΚΑΣΤΡΙΚΙΟΥ
ΠΟΛΑΙΩΝΟΣΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ·ΕΙ·ΚΑΣΤΡΙΚΙΟΣ·ΚΑΛΗΔΙΑΝΟΣ·ΔΗ
ΜΑΡΧΗΣΑΣ·ΤΗ·ΠΡΟΜΑΜΜΗΕΥΣΕΒΙΑΣ·ΕΝΕΚΑ
ΛΟΓΜΑΤΙ·ΣΥΓΚΛΙΤΟΥ

Capacius histor. Neap. (ed. 1607) p. 215; inde omnes petierunt, Reinesius epist. ad Hoffm. et Rup. p. 252 et synt. V 9, Martorelli thec. calam. II 712 sq. (qui temere interpolabat), Donat. 79, 7, Franz 5799.

Frustra ego Mommseno olim repugnabam, qui titulum a Naffelo iniuria damnatum (art. crit. lap. p. 89) rectissime vindicabat; itaque quem inter falsariorum commenta reieceram (cf. p. 191δ) titulum valde memorabilem nunc in Addendis proponere coactus sum. Apographum non satis accurate factum, versus non ad lapidem divisi, praeterea num recte inter singula vocabula distinctum sit dubito.

Κομινίαι Πλουτογεν(ε)ίαι ἱερ(ε)ίαι Δήμητρος Θε[σ]μοφόρου, Σα... θυγατρί, γ[υ]ναικὶ Πακκίου Κα[λ]ήδου ἀρχοντικοῦ καὶ μητρὶ Πακκίου Κα[λ]ηδιανοῦ ἀγορανομικοῦ, μάμμῃ Καστρικίου Πολ[λ]ίωνος ἀρχοντικοῦ, [Τ]ι(βέριος) Καστρίκιος Καληδιανὸς δημαρχήσας τῇ προμάμμῃ εὐσεβ(ε)ίας ἕνεκα. δόγματι συγκλ[ή]του.

Posuit titulum Castricius Caledianus, cuius abavum Paccium Caledum eundem putant esse qui ἄρχων cum collega ad senatum rettulit anno primi p. Chr. n. saeculi incerto (supra n. 758); quod si verum est, *Tiberius* abnepotis praenomen, quod recte videtur Martorellius restituisse, suadet ut non nimio post titulum n. 758 hunc lapidem positum esse sumamus. Ceterum notatu dignum, quod nec abavo nec avo nec patri, sine dubio mortuis omnibus, praenomen additur, sed uni abnepoti vivo. M. Cominius M. f. Verecundus mortuus a. p. Chr. n. 59 est in titulo Neapolitano n. 794; eiusdemque gentis ea mulier est cui hunc titulum posuit abnepos, cuius tamen cognomen Πλουτογένεια suspectum mihi est. De senatus vocabulo σύγκλητος (sed ἡ σύγκλητος n. 757. 760, ἡ βουλή n. 758) cf. Mommsen *Staatsr.* III 841 adn. 2.

Ceterum non est titulus honorarius, in quo pro dativis Κομινίᾳ Πλουτογενείᾳ accusativi ponendi erant, sed sepulcro haec inscripta fuerant ab Castricio Calediano suis impensis exstructo, loco dato decreto decurionum, uti in aliis Neapolitanorum titulis factum videmus (n. 757. 755). Neque aliter nunc iudicandum puto de Flavii Euanthis titulo n. 748.

Ad n. 773. Videtur inter titulos Misenenses referendus esse, cf. infra n. 876 *a* et *b*.

Ad n. 786. Adservatur nunc in museo Lugdunensi (*Lyon*). Descripsit Allmerus in epistula a. 1864 ad Henzenum data, idemque lapidem Hirschfeldio narraverat e Sicilia advectum esse, errore sine dubio. Ceterum edidit etiam Egger *bull. des antiq. de France* 1864 p. 48.

---

796 a Neapoli reperta in sepulcreto ad viam q. d. *Capodichino* tabula marmorea.

ΧΕΙΑ ΛΙΚΙΝΙΑ ΧΡΗCΤ
ΧΑΙΡΕ Η
ΟΥΤѠCΠΑΝΤΕCΟΝΑ
CΘΕΒΙΟΥΠΑΡΟΔΟΙΤΟ
ΔΕCΗΜΑΑΘΡΑΥCΤΟ
ΝΤΗΡΕΠΕѠΚΥΜΟΡΟΥ
ΝΕΚΥΟC

Ferdinandus Colonna *notizie degli scavi* 1889 p. 194.

Χεῖα Λικινία, χρηστὴ χαῖρε.
Οὕτως πάντες ἀπελθεῖν βίον, πάροδοι· τὸ δὲ σῆμα
ἄθραυστον τηρ[εῖ]ν ὠκυμόρου νέκυος.

Ad n. 809. Legendum ὧδε Πάφου γέννημα, ut vidit B. Pick.

VII. PVTEOLI.

Ad n. 835. Edidit F. Colonna *notizie degli scavi* 1889 p. 248, ubi non Λ sed Α forma ubique tradita.

---

841 a In agro Puteolano (*tenuta Maglione, contrada Taiano, presso l' Averno*) reperta tabula marmorea, nunc in museo Neapolitano.

ΥΠΙΚΡΑΙ
ΕΠΙΚΡΑΤΟΥC
ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΥC
ΖΗCΑCΕΤΗ·Ξ·
ΧΑΙΡΕΤΕ

Iulius de Petra *notizie degli scavi* 1888 p. 197.

[Ἐ]πικρά[της] Ἐπικράτους Νεικομηδεύς, ζήσας ἔτη ξ'. χαίρετε.

842 a Puteolis tabula marmorea reperta.

ΘΟΔΟ·
ΜΑΙΟC
ΘΑΙΜΑΛ
ΛΟΥ·Ο·ΚΑΙ
ΜΑΞΙΜΟC
ΠΕΤΡΑΙΟC
ΕΞΗCΕΝ
ΕΤΗ·ΛΓ

Iosephus de Criscio in epistula ad Mommsenum data d. XX m. Oct. 1886; edidit Galante apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 110. V. 1 foliolum om. Gal. — 4 Ο·ΚΑΙ Gal. — 7 ΕΞΗCΕΝ Gal.

Θεόδαιμος Θαιμάλλου ὁ καὶ Μάξιμος, Πετραῖος, ἔζησεν ἔτη λγ'.

Petram intellege Arabiae urbem.

VIIII. MISENVM.

876a Miseni reperta.

ΘΕΟΙΣΚΑΤΑΧΘΟΝ
ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΟΥ
ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΟΣ
ΖΩΙΛΟΣΣΥΝΠΟ
ΛΕΙΤΗΣΕΠΟΗΣΕ
ΜΝΗΜΗΣΕΝΕΚΑ
ΥΠΕΡΦΙΛΟΥΖΗΑΝΤ
ΕΤΗΞ·ΧΑΙΡΕΤΕ

A Iosepho de Criscio descriptam accepit a. 1889 Zangemeisterus. Edidit F. Colonna *notizie degli scavi* 1889 p. 217.

Θεοῖς καταχθον(ίοις) Ὀνησικράτου Νεικομηδέος· Ζωΐλος συνπολείτης ἐπόησε μνήμης ἕνεκα ὑπὲρ φίλου, ζή[σ]αντ(ος) ἔτη ξ'. χαίρετε.

Onesicrates idem in titulo insequenti n. 876b, ubi quem memorari Proclum Nicomedensem, hic et ipse sexagenarius obiit.

876b Miseni reperta.

ΘΕΟΙΣ·ΚΑΤΑΧΘ
ΠΡΟΚΛΟΥ·Τ
ΟΝΗΣΙΚΡΑΤ
ΝΕΙΚΟΜΗΔΕ
ΣΑΝΤΟΣΕΤΗ·Ι
ΤΕΚΝΩΕΠΟΗΣ
ΕΝΕΚΑ

Ab Iosepho de Criscio descriptam accepit a. 1889 Zangemeisterus. Edidit F. Colonna *notizie degli scavi* 1889 p. 247.

Θεοῖς καταχθ[ονίοις] Πρόκλου τ[οῦ] Ὀνησικράτ[ου] Νεικομηδέ[ως, ζή]σαντος ἔτη ι.., [πατὴρ] τέκνῳ ἐπόησ[ε μνή(μης)] ἕνεκα.

Proclus Nicomedensis Onesicratis filius videtur eius esse cui titulus antecedens (876a) positus est; eiusdem autem sine dubio prosapiae est Αὐρήλιος Πρόκλος in titulo n. 773, quem lapidem Miseno puto Neapolim transvectum esse.

XVI. CAPREAE INSVLA.

897a Repertus titulus in ipsa insula una cum granitae Aegyptii massa notis hieroglyphicis inscripta unaque cum statuae reliquiis, quae sive Isidis ipsius sive sacerdotis imago fuisse videtur, item hieroglyphicis notis inscriptis. Debeo haec Ioanni Mac Kowen, cuius in villa (in vico Anacapri) titulus muro immissus adservatur, idemque testatus lapidem utrimque integrum (long. 0,45) esse recte videtur conicere alterum a sinistra lapidem fuisse continuatum. — Litterae bonae sunt et satis grandes.

ΘΕΟΥ *vacat*
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΙ
ἀγορα ΝΟΜΗΣΑΣ *vacat*
ΠΡΙΗΤΩΝ

Descripsimus ex lapide Eugenius Petersen, ex ectypo, quod misit Mac Kowen, ego.

Titulus aut aetate imperatoria antiquior videtur esse aut primis post Chr. n. annis tribuendus. Deus v. 1 quis sit, vel *ἀπελευθέρῳ Θεοῦ*, si quidem haec inter se coniungenda sunt, quis appellari potuerit nescio; nam *Θεοῦ Ἰσιδίου* vel *Θεοῦ Σεβαστοῦ* quominus suppleas, id obstat quod non a dextra sed a sinistra ea quae perierunt supplenda sunt, uti vacuum v. 3 spatium manifesto demonstrat. Is qui dedicavit apud Neapolitanos agoranomia functus erat, sed quo pertineat quod v. 4 legi videtur [*τῶν Κα*]*πριητῶν* dictu est difficilius, si quidem Capreatarum nullam unquam fuisse rem publicam satis constat. Conicias igitur ut Cumanorum ita etiam Capreatarum apud Neapolitas phratriam fuisse.

898a In villa Haan.

ΑΙΘΑΛΕΙ
ΒΕΝΕ·ΜΕ *reoti*
...

Descripsit E. Petersen.

V. 1 *Αἰθαλεύς* cognomen potius defuncti quam patriae nomen (*Αἰθάλη* insula v. Steph. B. s. v).

901a In villa Haan.

*Θεοῖς δ*ΑΙΜΟΣΙ
*.... γλυ*ΚΥΤΑΤΗ
ΧΑΙΡΕ
ζήσασα ἔτη·ΜΕ

Descripsit E. Petersen. — Idem in eadem villa aliud descripsit fragmentum, quo tamen in apographo vel singulae litterae adeo sunt incertae et obscurae, ut equidem edere non potuerim.

LATIVM ADIECTVM.

902*a* (ante n. 903). Prope oppidum Castelforte (*contrada S. Antonio*, a Minturnis ad septemtrionem) thermarum rudera reperta in cisque basis marmorea exigua (*allo sbocco di una sorgente minerale in forma di fontana*).

ΥΓΕΙΑϹ
ΠΑΙϹΙΝ
ersum ΦΙΛΑΔΕΛ *petura*
ΦΟΙϹ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1888 p. 460 ex ectypo.

Videtur titulus sepulcralis esse: Ὑγείας παισὶν φιλαδέλφοις. Nam etsi propter thermarum viciniam de deae nomine cogitare quis malit, tamen nec matrem deam fuisse scimus (licet Licymnius poeta λιπαρόμματε μᾶτερ — Ὑγίεια dixerit) nec si fuit puerorum nomina nimis ignota omitti poterant. De sodalicio Hygiastarum fraterno amore inter se coniunctorum cogitavit Mommsen.

PARS QVINTA.

ROMA ET VICINIA.

I. OSTIA. PORTVS AVGVSTI.

926*a* Statua iuvenis, qui Ganymedes dici solet, reperta (a. 1800 Fea) ab Roberto Fagan pictore Anglo *nelle sue escavazioni Ostiensi, ove ancora esistera nella sua nicchia adorna di mosaici, e serviva d' ornamento ad un calidario d' antiche terme* Mvs. Chiar. Nunc in museo Vaticano (*Braccio nuovo*). Litterae dicuntur non satis diligenter incisae esse.

in medio trunco:

ΦΑΙΔΓ *sic*
ΜΟΣ

Fea *viaggio ad Ostia* p. 54; *museo Chiaramonti* tab. XI coll. p. 32; inde post alios Osann *syll.* 456, 185, Franz 6173, Loewy n. 433.

Φαίδιμον artificis nomen esse recte negavit K. O. Mueller *Gott. gel. Anz.* 1836 p. 102.

Ad n. 936. Lapidem Massiliam translatum, ubi erat apud Rigordium, vidit Bouhier cod. Paris. 20317 f. 305 n. 947. Ediderunt Rufi *hist. de Marseille* II (1696) p. 322 indeque Grosson *rec. des antiq. de Mars.* (1773) tab. 37, 2 p. 237; de la Roque *mém. de Trévoux* a. 1714 p. 1772; Rigord ibid. 1715 p. 1253 (hinc Muratori 1263, 10). Apographa, nisi quod v. 3 alii ΙΟΥΛΙΟΣ, alii ΟΥΛΙΟΣ tradiderunt, nihil discrepant; itaque fieri vix potest quin falsum titulum esse censeas.

Ad n. 946. Eodem loco Amatius vidit et descripsit ita (cod. Vat. 9744 f. 11):

ΕΝΕ | ΕΝΘΑΔΑΙ
ΚΕ | ΚΕΙΤΑΙ
ΔΩΡΕΙϹ
ΕΝΙΡΗΝΗΚΟΙ
ΜΗϹΙϹΑΥΤΗϹ

Amati cod. Vat. 9744 f. 11.

Ab sinistra duorum primorum versuum exordia iterata videntur nescio ab eo qui scripsit titulum an qui descripsit.

Ad n. 949. Habet etiam Amati Vat. 9744 f. 15, qui vidit eodem loco.

949*a* *In Fiumicino.*

ΙΙΕΥΙΟΙ
ΟΥΑΛΕΝΤΙ
ΝΟΥΜΑΓΙϹ
ΤΡΑΝΟΥΕ
5 ΤΩΝΓΜΓ
ΥΤΟΥΔΕϹ
ΟΝΙ

E. Q. Visconti sched. cod. Paris. 9697 f. 79.

.... ἐνθάδε κεῖ]ται, υἱὸς Οὐαλεντίνου μαγιστρ(ι)ανοῦ, ἐτῶν γ', μη(νῶν) γ'. ὑπ(ατείᾳ) τοῦ δεσ[π(ότου)] Οὐα[ρίου ...

De magistrianis magistri officiorum ministris v. Ducange lex. Graec. s. v.

II. VRBANAE INSCRIPTIONES SACRAE ET PVBLICAE.

Ad n. 951. Repetiit Paulus Viereck, Sermo Graecus quo senatus populusque Romanus magistratusque p. R. usque ad Tiberii aetatem in scriptis publicis usi sunt (Gottingae 1888) p. 31 n. 17, qui v. 7 ἐναρχείρου coniecit et recte, ut videtur, Asclepiadis Polystrati Menisci nomina ea de causa addita esse observavit, ut tabulam quam in Capitolio ponendam curassent suam esse significarent.

---

950 a Romae in ecclesia sanctorum Ioannis et Pauli Stettg. Vat.

ΑΜΕΡΟΙϹΟΕΝΚΑΝΩ
ΒΩΑΜΜΩΝΕΠΑΓΡΥΠΝΟϹ
ΟΠΤΝΡ

Sylloge auctoris incerti, sive Iucundi sive Iucundianis libris simillima in cod. Stuttgart. p. 103; eodem exemplo cod. Vat. 3616 f. 32'. Eiusdem tituli partem e Ligorio dedi inter spurias n. 78*.

Versus male divisi in utroque exemplo; Vaticanus liber duos versus fecit, priorem in ΚΑΝΩΒΩΑΜ desinentem. — V. 2 ΕΠΑΤΡΙΠΝΟϹ Stuttg.

Legendum videtur Ἀμέροις ὁ ἐν Κανώβῳ Ἄμμων ἰσάγρυπνος ὀπτ[η]ρ, ita ut Ammon ad Priapi exemplum pomorum custos 'parem diebus pervigil trahens noctem' cogitetur, quamquam primum vocabulum (ἀμέρα) scrupulos movet.

---

968 a Ad S. Martinum in Montibus reperta basis exigua.

ΕΙΚΟΝΑΤΗΝΔ
ΝΟΥϹΩΝΠΑΘΕΩΝΤΕ
ΕΛΑΤΗΡΙ
ΑΝΘΕϹΑΝΑΡΖΥΓΙΟΙ
5 ΜΑΚΑΡΩΝΤΙΟΝΤΕϹ
ΑΡΩΓΟΝ

Gatti *notizie degli scavi* 1888 p. 435 et *bull. comun.* XVI 307; melius Huelsen *notizie degli scavi* 1888 p. 496.

Εἰκόνα τήνδε [θεῷ] νούσων παθέων τε λυτῆρι
ἄνθεσαν Ἀρζύγιοι μακάρων τίοντες ἀρωγόν.

V. 1 suppl. Huelsen, quem vide de Arzygiis disputantem; v. infra n. 1078 a.

Ad n. 971. Fragmentum Cittadinianum cum non diversum esse coniecissem ab anaglyphi Capitolini titulo, recte opinor oblocutus est Mommsenus, qui v. 3 Διόδωρος ἀ[πελεύθερος] Καίσαρος legebat; priores tamen duos versus etiamnunc teneo ex anaglypho petitos esse, ita ut Cittadinius videatur duos titulos seorsim sibi traditos errore in unum coniunxisse.

977 a Corneolus apud Card. Franciscum Albani.

ΠΑΝΦΙΛΟϹ
ΤΥΡΑΝΝΟΥ
ΠΑΡΑΔΟΞΟϹ
ΕΚΑΤΗΕΠΗ
5 ΚΟΩΕΥΧΗΝ

Marini Vat. 9133 f. 183.

Πάνφιλος Τυράννου παράδοξος (i. e. παραδοξονίκης) Ἑκάτῃ ἐπηκόῳ εὐχήν.

---

978 a Romae in aedibus Santacroce prope plateam S. Carli q. d. a *Catinari* sitis basis marmorea reperta.

ΑΔΡΙΑΝΗϹΥΝΟΔΟϹϹΕΝΕΟΝΘΕΟΝ
ΕΡΜΑΩΝΑ
ϹΤΗϹΑΜΕΝΑΖΟΜΕΝΟΙΤΟΝ
ΚΑΛΟΝΑΝΤΙΝΟΟΝ
5 ΝΙΚΙΟΥΙΔΡΥϹΑΝΤΟϹΟΝΑΡΗΤΗΡΑ
ΘΕΜΕϹΘΑ
ϹΕΥΜΑΚΑΡΕϹΒΙΟΤΗΝΠΡΕϹΒΥΝ
ΥΠΟϹΧΟΜΕΝΟΝ

Notizie degli scavi 1889 p. 17.

Ἀδριανὴ σύνοδός σε νέον θεὸν Ἑρμάωνα
στήσαμεν ἀζόμενοι τὸν καλὸν Ἀντίνοον,
Νικίου ἱδρύσαντος, ὃν ἀρητῆρα θέμεσθα
σεῦ, μάκαρ, ἐς βιοτὴν πρέσβυν ὑποσχόμενον.

Primus, ni fallor, hic titulus est qui doceat τὴν ἱερὰν θυμελικὴν Ἀδριανὴν σύνοδον τῶν περὶ τὸν αὐτοκράτορα Καίσαρα Τραιανὸν Ἀδριανὸν Σεβαστὸν νέον Διόνυσον συναγωνιστῶν (supra n. 2495) etiam in urbe ipsa consedisse. Extremi distichi haec est sententia: *quem nos sacerdotem creavimus tui numinis per vitam, cum simul legationem ad Caesarem se suscepturum pollicitus esset* (qua scilicet legatione Caesari novi Antinoi honores nuntiarentur). Recte enim Mommsenus πρέσβυν i. q. πρεσβευτὴν esse intellexit.

Ad n. 986 et 987. Amplioris monumenti partes fuisse Lyciorum et Laodicensium titulos sagaciter demonstravit Gattius (*notizie degli scavi* 1887 p. 110 sq.), qui alios quosdam titulos consimiles recens repertos cum illis coniunxit.

- *a* lapis Tiburtinus repertus m. Decembri a. 1886 *nel fare i fondamenti d' una nuova casa sulla piazza della Consolazione*; altus lapis metr. 0,58.
- *b* ibidem repertus lapis consimilis eiusdem plane altitudinis.
- *c* ibidem repertum fragmentum simile eiusdem altitudinis.
- *d* cf. n. 987.
- *e* ibidem repertum fragmentum.

a

ADELPVS·REGVS·METRADATI·F
T·SOCIETATIS·ERGO·QVAE·IAM
ET·LEGATI·COIRAVERVNT
ES·MAHEI·F
ΟΠΑΤΩΡΚΑΙΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ
ΟΥΤΟΝΔΗΜΟΝΤΟΝ
ΣΥΜΜΑΧΟΝΑΥΤΟΥ
ΕΝΕΚΕΝΤΗΣΕΙΣΕΑΥΤΟΝ
ΝΟΥΣΤΟΥΝΑΙΜΑΝΟΥΣ

b

ΟΣ ημε ΤΑΒΗΝΩΝ
ΦΙΛο. ΚΑΙΣΥΜΜΑΧΟΣ
ΡΩμαί()Ν

c

ΤΟΥΓ
POPVL
POPVL

d

POPVLVS·LAO
POPVLVM·R
SALVTEI·FV
BE
ΟΔΗΜΟΣΟΛΑΟ
ΤΩΙΑΥΚΩΙΤ
ΡΩΜΑΙΩΝΓΕ
ΣΩΤΗΡΑΚΑΙ
ΑΡΕΤΗΣΕΝΕ
ΤΗΣΕΙΣΕΑΥ

e

Ω
Ρ

a Lanciani apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1886 p. 452.

b Gatti ibid. 1887 p. 111 et melius ibid. 1888 p. 134; *bull. comm.* XVI 139, qui praeter Lyciorum et Laodicensium etiam Ephesiorum lapidem (CIL VI 373), qui eiusdem et ipse est altitudinis, et ignotae cuiusdam civitatis Graecae (supra n. 988), denique regis Ariobarzanis reginaeque Athenaidis dedicationem (*notizie degli scavi* 1887 p. 16 et melius p. 112) ad idem monumentum pertinere intellexit.

c Gatti *notizie degli scavi* 1888 p. 189, *bull. comm.* XVI 188, qui coniunxit cum Tabenorum titulo.

d cf. n. 987; addidi huius tituli partem ut appareret quomodo hic titulus cum altero coniunctus fuisset; interciderunt vero haud pauca, si quidem litterae N et N non Latinorum vocabulorum sunt reliquiae.

e Gatti *notizie degli scavi* 1887 p. 110.

Titulum a Mommsenus *Zeitschr. f. Numism.* XV 207 sqq. egregie sic restituit:

rex Metradates Pilopator et Pil]adelpus, regus Metradati f., poplum Romanum amicitiai e]t societatis ergo, quae iam inter ipsum et Romanos optin]et. legati coiraverunt Nemanes Nemanei f. et Ma]hes Mahei f.
5 Βασιλεὺς Μιθραδάτης Φιλ]οπάτωρ καὶ Φιλάδελφος, υἱὸς? βασιλέως Μιθραδάτ]ου τὸν δῆμον τὸν τὸν Ῥωμαίων φίλον καὶ] σύμμαχον αὐτοῦ - - - - - - - - - - εὐνοίας] ἕνεκεν τῆς εἰς αὐτόν. πρεσβευσάντων Ναιμ]άνους τοῦ Ναιμάνους
10 καὶ Μάου τοῦ Μάου].

in quibus v. 6 υἱός dubitanter restitui, quoniam τοῦ βασιλέως, quod posuit Mommsenus, ferri vix posse videbatur; v. 8 [εὐνοίας καὶ εὐεργεσίας] ἕνεκεν Mommsen, quae incerta sunt.

Βασιλέως Μιθραδάτου Φιλοπάτορος καὶ Φιλαδέλφου quattuor inscripta sunt tetradrachmi exempla (Sallet *Zeitschr. f. Numism.* IV 232 et Th. Reinach *revue numism.* 1887 p. 97), quae cum recte Reinachius intellexisset eiusdem esse Mithradatis qui titulum posuit, supererat ut quis ille fuisset demonstraretur. Salletius, qui titulo nondum reperto eum esse coniecerat qui a scriptoribus Μιθραδάτης Εὐεργέτης appellatur, Mithradatis Eupatoris pater, eo refutatur quod illius pater non Mithradates est, sed Pharnaces (Iustin. 38, 6, 2). Rectius, ut videtur, Mommsenus (*Zeitschr. f. Numism.* XV 207 sqq.) Eupatoris quendam filium a Sulla in Paphlagoniae regnum constitutum intellexit. Cui quae obiecta sunt Salletius (ibid. p. 219) et Reinachius (*rev. numism.* 1888 p. 169), non tam gravia sunt, ut Mommseni rationes inde labefactentur.

1003 *a* Romae in platea Cenci.

ΑΛΚΕΙΔΗΝ σ
ΚΡΑΤΕΡΟΝ·ΚΟϹ
ΜΟΥϹΘΕΝΟϹ
ΟΥΡΑΝΙΟΙΟ
ΑΝΘΕΤΟΦΡΟΝ

Gatti apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1887 p. 276 et *bull. comm.* 1887 p. 225.

Ἀλκείδην κρατερὸν κόσμου σθένος οὐρανίοιο ἄνθετο Φρον[τ. . . . .

1078 a Apud S. Andream ad Quirinalem reperta basis, in cuius superficie foramina supersunt plumbo expleta, quibus statua olim immissa erat.

ARZYGII

ΤΟΝΑΠΑΣΑΣΤΑΣΠΟΛΕΙΣΤΗΣΣΙΚΕ
ΛΕΙΑΣΑΝΑΝΕΩΣΑΝΤΑΚΑΙΤΑΒΟΥ
ΛΕΥΤΗΡΙΑΚΑΛΩΣΔΙΟΙΚΗΣΑΝΤΑ
ΤΑΣΤΕΛΙΤΟΥΡΓΕΙΑΣΙΔΙΑΙΣΕΠΙΝΟΙ
ΑΙΣΕΠΙΚΟΥΦΙΣΑΝΤΑΚΑΙΕΝΠΑΣΙΤΗΝ
ΕΠΑΡΧΙΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗΣΑΝΤΑΒΕΤΙΤΙΟ sic
ΠΕΡΠΕΤΟΥΟΝΤΟΝΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ
ΠΑΤΡΩΝΑΑΙΣΙΚΕΛΩΝΒΟΥΛΑΙ
ΚΑΙΟΔΗΜΟΣΑΝΔΡΙΑΝΤΙΤΟΝ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΝΜΕΤΑΔΙΕΤΙ
ΑΝΤΗΣΠΡΑΞΕΩΣΔΙΑΠΡΕΣ
ΒΕΥΤΩΝΡΟΔΙΝΟΥΚΑΙΙΟΥΛΙ
sic ΝΟΥΤΩΝΔΙΑΣΗΜΟΤΑΤΩΝ
ΔΕΚΑΠΡΩΤΩΝΗΜΕΙΨΑΝΤΟ

Gatti *bull. comm.* XVI 391; tractavit Huelsen *notizie degli scavi* 1888 p. 493 sqq.

Arzygii. Τὸν ἁπάσαις τὰς πόλεις τῆς Σικελίας ἀνανεώσαντα καὶ τὰ βουλευτήρια καλῶς διοικήσαντα τάς τε λιτουργείας ἰδίαις ἐπινοίαις ἐπικουφίσαντα καὶ ἐν πᾶσι τὴν ἐπάρχιον εὐεργετήσαντα Βετίτιο(ν) Περπέτουον τὸν λαμπρότατον πάτρωνα αἱ Σικελῶν βουλαὶ καὶ ὁ δῆμος ἀνδριάντι τὸν εὐεργέτην μετὰ διέτιαν τῆς πράξεως διὰ πρεσβευτῶν Ῥοδίνου καὶ Ἰουλ[ια]νοῦ τῶν διασημοτάτων δεκαπρώτων ἠμείψαντο.

Betitius Perpetuus, qui et Arzygius, corrector provinciae Siciliae CIL X 7204, quem titulum inter annos p. Chr. 315 et 330 positum esse probabiliter statuit Huelsenus. Ad vv. 9. 10 adnotat Mommsenus: 'Siculorum velut Agrigentinorum Panormitanorum aliorum populi cum illa aetate regerentur, non sciscerent, potuit pro illis urbibus substitui item populus Siculus: vere enim hic ut nullus erat, ita nulli erant et illi.' — Ceterum vix potest magis luculento inlustrari exemplo, quam absurde illi homines barbarae orationis ornamenta poetica adfectarint: apertum enim est extrema tituli verba *τῶν διασημοτάτων δεκαπρώτων ἠμείψαντο* hexametri numeros explere, quod consulto factum esse docet cum ipsum verbum *ἠμείψαντο* (cf. Apoll. Rh. δ 326) tum illud quod numeri ut salvi essent vocabulum *ἀνδριάντι* non iuxta verbum *ἠμείψαντο*, sed longo intervallo seiunctum v. 10 ineptissimo loco positum est.

1098 a Romae repertum ad plateam q. d. *Cenci* fragmentum tabulae marmoreae.

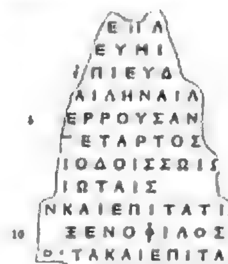

Gatti *notizie degli scavi* 1888 p. 190 et *bull. comm.* XVI (1888) p. 144.

Aut eiusdem tabulae, cuius est titulus n. 1098, aut alterius consimilis hoc est fragmentum. Inde a v. 10 Xenophili poetae (vix tamen eius qui est in titulo CIA II 997) enumeratae fuerunt victoriae, nec cuius antecedant poetae fabulae notae videntur esse: vix enim Nicostrati fuerunt, etsi v. 8 praeter alia [Πατρ]ιώταις conici potest. Archontem v. 3 (ἐπὶ Εὐδ...) non novi, ita ut de apographi fide dubitari possit, neque alia desunt quae difficile huic tabulae accommodentur, velut v. 5 etsi facile quis [Συν]ερ[γ]οῦσαν corrigat, tamen fabulae nomen non quarto sed tertio casu positum requiritur. V. 11 supplendum esse apparet (ἐπὶ τὰ τ]ρίτα καὶ ἐπὶ τὰ [τέταρτα?] (similiter v. 9), eo fortasse sensu ut nec tertias nec quartas ille unquam tulisse dicatur.

VI. HERMAE VEL SIMVLACRA.

Ad n. 1128. Non recte de Aeschinis hermis iudicavi. Duae fuerunt imagines, ut monuit Adolphus Michaelis, altera quam in Ludovici Mancini aedibus vidit Pighius, altera auctore Pighio e villa Tiburtina in hortos Iulii III pontificis delata (nam in cod. Wadescapliano legendum '*in vinea pont(ificis Iulii III)*'): huius alterius memoriam servarunt Faber Gallaeus Gorius, fortasse etiam Cittadinius (cf. ad n. 1170). Cf. etiam Michaelis *Bildn. des Thuk.* p. 16 adn. 24.

1131 a Herma acephalus; e villa Hadriani Tiburtina in villam Iulii III p. m. transvectum esse constat duplici Pighii testimonio, cf. Michaelis *Bildn. des Thuk.* p. 16 adn. 24.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ
ΚΛΙΝΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ursinus imag. p. 15 coll. p. 109; Pighius cod. Berol. f. 143; inde Franz 6021.

Ἀλκιβιάδης Κλινίου Ἀθηναῖος.

N. 1134. 1136. 1138. 1140. 1159. 1168. 1170. 1186 omnes hos hermas auctore Pighio e villa Hadriani in hortos Iulianos ad viam Flaminiam sitos pervenisse constat ipsius Pighii testimonio, v. ad n. 1131 a.

Ad n. 1146. Anaglyphum nuper imagine photographica et ectypo gypseo usus edidit Michaelis *Jahrb. des arch. Inst.* III (1888) p. 237. Exstat nunc Dublini in bibliotheca Collegii Trinitatis. Ego vidi et ectypum et imaginem, ubi aperte sic scriptum reperitur:

ΔΗΜΩΣΘΕΝΗΣ sic
ΕΠΙΒΩΜΙΟΣ

Cum artis indole tum vitiosa tituli scriptura commotus damnavit Michaelis, licet iure miretur quomodo falsarius veram Demosthenis imaginem (n. 1147) a Viscontio primo in lucem protractam ignorans veros viri vultus tam bene exprimere potuerit.

1146a Ad pectus marmoreae προτομῆς Demosthenem barbatum referentis, quae in pertica Canusina reperta nunc penes est v. c. Ioh. Camillum Rossi archiepiscopum Damascenum GVAR. similiter AVELL.

ΘΕΩ·ΑΘΑΝΑ
ΔΥΝΑΜΙΟΣ
ΔΑΜΟΣΘΕΝΗΝ

Edidit primus Guarini comment. XIV (Neap. 1834) p. 11; denuo Avellino *notizia d'un busto inedito di Demostene* (Neap. 1841); hinc Franz 5875. Cf. Minervini *bull. Napol.* I (1843) p. 87; Welcker mus. Rhen. nov. III 274; Michaelis in Schaeferi libri *Demosthenes und seine Zeit* vol. III 406 (ed. 2).

Θεῷ Ἀθάνᾳ Δυνάμιος Δαμοσθένην.

Sunt quae graviter offendant; tamen nisi nunc scrupulos qui olim ut inter falsas reicerem inscriptionem me moverunt. Cur Dorica dialecto ille usus sit in trimetro, cur duplici vitio θεῷ Ἀθάνᾳ quam simplici θεᾷ Ἀθάνᾳ scribere maluerit (dixeris ut vere Atticam hanc formam praetulisse Dynamium), quo animo oratoris imaginem deae dedicatam finxerit, haec omnia nescire me fateor.

1163a Herma acephalus, quem e villa Hadriani Tiburtina in hortos Iulii III p. m. perlatum fuisse testatur PIGHIVS, cuius verba apposuit Michaelis *Bildn. des Thuk.* p. 16 adn. 24.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ
ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ursinus imag. p. 13 coll. p. 109; habet Pighius cod. Berol. f. 142'; inde Franz 6062.

Θεμιστοκλῆς Νεοκλέους Ἀθηναῖος.

1173a Ad viam Portuensem in vinea de Cari basis marmorea, cui olim statua vel protome imposita fuit.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ΛΙΝΔΙΟΣ

Κλεόβουλος Λίνδιος.

Gatti apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1887 p. 19 et *bull. comun.* 1887 p. 36.

Ad n. 1184. In commentariolo huic titulo subiecto turbavit typotheta ita ut quid voluerim intellegi nequeat: scribendum enim 'sed qui a. 342/1 natus a. 292/1 mortuus est, is non LII sed LI annos in vivis fuit; sin vero Philippum a. 293/2 fasces gessisse statueris, nec — nec Menandri annos LII sed L effici'.

1184a In agro Nemorensi in villae antiquae ruderibus sex hermae marmorei sine capitibus reperti sunt, quorum in uno:

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

phali vestigia

Borsari *notizie degli scavi* 1888 p. 195.
Μένανδρος.

Ad n. 1202. Titulus mutilatus rursus ad lucem rediit repertus eo urbis loco, ubi nunc aedes est q. d. *di Tata Giovanni*; edidit Gatti *bull. comun.* XVII 46 et *notizie degli scavi* 1889 p. 17.

ΙΟΙΝΟΣ·ΜΑ////
ΠΟΛΥΚΛΗΣΣΤ

V. 2 ΣΤ sine dubio Gattii error pro ΕΠ(οίει).

VII. ARTIFICVM ET ARTIS OPERVM TITVLI.

1256a Romae olim apud Ignatium Vescovali, tum apud Hannibalem Malatesta herma sine capite.

ΑΠΟΛΛΩΝ
ΜΥΡΩΝΟΣ·

Ex scheda Martini Wagner edidit L. Urlichs *Verzeichniss der Abgüsse in der Kunstsamml. von Würzburg* 1887 append.
Ἀπόλλων Μύρωνος.
Titulus eis similis quos tractavi Hermae vol. XXII 151 sq.

Ad n. 1293. P. 346 tituli v. 116 sq. corrige, ut corrigendum esse ex adnotatione critica facile apparet: *καὶ ἦλθεν Θησεὺς αἰ[χμάλω]τον Ἱππολύτην.*

Ad n. 1294. Lapis olim penes Ducem de Buckingham in villa Stowe adservabatur, cf. H. Rumsey Forster *the Stowe catalogue* (Lond. 1848) p. 271 n. 106: *purchased by the late Duke of Buckingham* († 1839) *somewhere on the shores of the Mediterranean.* Ipsum Ducem prope Romam urbem opera antiqua effodienda curasse constat, cf. Michaelis *ancient marbles* p. 157 sq. E collectione Buckinghamensi a. 1848 emit W. Green; postea ad Hertzium pervenit lapis, inde a. 1859 cum musei Hertziani copiae divenderentur Parisios venisse videtur. Haec Adolpho Michaelis debeo.
In adnotatione lege 'cf. schol. Eur. Hec. 388'.

Ad n. 1295. Anaglyphum aetate imperatoria videtur antiquius, cf. Loewy *Inschr.* n. 297.

1300a Statuae plinthus repertus in hortis q. d. Panisperna, nunc in repositis musei Capitolini.

ΠΑΝΔΙΩΝ

Πανδίων.

Bull. comun. XVI 488, ubi coniicitur Pandionis statuam fuisse.

1302a Operis musivi fragmentum repertum *negli sterri per la nuova strada che dalla via Giovanni Lanza si dirige verso la Subura.* Supersunt crura hominis armati et brachium alterius humo prostrati. Adscriptum est:

ΠΟ
ΛΥ
ΔΑ

Πολυδά[μας].

Gatti *bull. comun.* XVI 394; iterum Visconti ibid. p. 424, cf. p. 480.

1307a *Nel proseguire i lavori per la nuova strada parallela alla via in Selci incontro al monastero di S. Lucia, si è raccolto un pezzo di antico orologio solare in lastra di basalte concavo-convessa; sull' orlo superiore:*

ΦΑΜΕΝΩΘ ΙΧΘΥ ΦΑΡΜΟΥΘΙ

nella parte interna e concava della semisfera si veggono tracciati sei circoli paralleli — ognuno di questi circoli eccetto quello più prossimo all' orlo, nel punto corrispondente al principio dei singoli mesi aveva un piccolo foro.

Gatti *notizie degli scavi* 1889 p. 15 et *bullettino comunale* XVII (1889) p. 85.

Φαμενώθ. — ἰχθύ(ες). ἴσ. Φαρμουθί, κτλ.

VIII. INCERTI ARGVMENTI.

Ad n. 1309. Titulus Atticae originis videtur esse, v. similem apud Dittenbergerum CIA III 1303.

VIIII. TITVLI SEPVLCRALES.

Ad n. 1339. Edidit Visconti tamquam ineditam *bull. comun.* XVI 324.

1359a Inter portam Salariam et Pincianam tabula marmorea reperta.

ϽΕ ΔΑΝ
ΗΤΡΙΓΛΥΚΥ
ΤΗ·ΑΚΟΥΤΟC
C·ΗΤΙC·ΕΖΗCΕ
Ι ΜΕ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1887 p. 404.

Θε(οῖς) δα(ι)μ(οσι)ν? [μ]ητρὶ γλυκυ[τά]τῃ Ἀκοῦτος [υἱὸ]ς, ἥτις ἔζησε [ἔτη?] με'.

Matris nomen omissum nescio quo modo excusem.

Ad n. 1389. Tractavit haec K. Buresch mus. Rhen. XLIV 489 sqq., qui ad expediendas difficultates ita sibi viam paravit ut non solum titulum Westmonasteriensem n. 1392, quem inde ab saeculo XVII nemo vidit, sed etiam urbanum lapidem n. 1391, quem circa annum 1700 ad viam Praenestinam inventum testantur Fabrettius et Montfaucon, quem adhuc in museo Capitolino prostantem vidit ac descripsit, descriptum edidit Henzenius CIL VI 1342, inter spurios abiceret. Cuius opinionis quae attulit argumenta si repeterem, riderent qui titulorum sermonem, qui editorum antiquiorum in litteris repraesentandis morem, qui falsarii quid praestare soleant cognitum habent.

Ad n. 1415. Ravennae vidit et descripsit Bormannus ita:

ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ•ΓΥΝΑΙΚΙ
ΑΡΓΥΡΙΔΙ•ΤΡΟΦΙΜΟCΑΝΗΡ
ΕΤ • ΕΖΗΛϚ

1419a Inter portum Salariam et Pincianum repertum cippi marmorei fragmentum.

palma ΑΡΠΟΧΡΟΥϹ
ЄΤΩΝ ΚΗ
ЄΥΥΥΧΙ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1887 p. 557, 853; Gatti *bullettino comunale* XVI 38.

Ἀρπόχρους ἐτῶν κη΄, εὐψύχι.

1420a Romae in museo Torloniano cippus marmoreus.

ΛΗΝΙΗΝΔΟΥΝΕΚΑΜΝΗ
ΜΟϹΥΝΗϹϹΟΙΑΡΧΙΑϹ·
ЄΞЄΧΑΡΑΞΑΑΝΗΡΑΓΑ
5 ΘΗΙΠΕΡ ЄΟΥϹΗΙ
ЄΧЄΥΟΛΒΩ ЄΚΛΥЄΥ

Descripsimus Bormannus e lapide, ex ectypo Bormanni ego.

V. 6 tertiam litteram plane incertam W legit Borm.; extrema videtur ꟼ esse; totus versus mihi obscurus.

. . . . στή]λην τήνδ' οὕνεκα μνημοσύνης σοι
Ἀρχίας ἐξεχάραξα ἀνὴρ ἀγαθῇ περ ἐούσῃ.
. . . .

Ad n. 1425. Extat nunc Imolae in vestibulo bibliothecae, cf. Bormann CIL XI p. 14*.

Ad n. 1426. Extat nunc Urbini in aedibus ducalibus Bormann.

Ad n. 1439. Habet Bembus cod. Monac. f. 46, ubi v. 1 ΑΠΙΚΗ et v. 2 ΤΑΥΚΥΤΑΤΗ.

1477a *Nei prati detti di S. Cosimato* tabula marmorea reperta.

AVREL RAPIA
POMPOSIAE SECVNDAE *matri dulcis-*
SIMAE FECERVNT
ЄΥΛΟΓΗΜЄΝΙ
ΠϹΠΟΙΗΚΑΝ
5 VIXIT · ANN LX

Gatti *notizie degli scavi* 1889 p. 242, qui quarto saeculo antiquiorem dicit titulum esse.

Christianos homines quamquam videtur participium εὐλογημένη(?) indicare, recepi tamen propter antiquam tituli formam. V. 1 fort. *Aureli[a Se]rapia[s]* filia vel *Aureli[us Se]rapia[nus]* filius, ita ut fratris nomen antecesserit.

Ad n. 1503. Descripsit Donati sched. bibl. Luc. 1202 f. 50 (d. 30 m. Apr. a. 1750).

1513a In coemeterio S. Valentini ad viam Flaminiam (in villa Tanlongo) reperta tabula marmorea.

Θ Κ
ΓΑΟΥΙΟϹΦΛΑΟΥΙΑΝΟϹ
ΓΑΟΥΙΑ ΗΛΙΟΔΩΡΑ
ϹΥΜΒΙΩΙ
5 ΚΑΙϹΑΥΤΩΙ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1888 p. 447, 30.

Θ. κ. Γάουιος Φλαουιανὸς Γαουίᾳ Ἡλιοδώρᾳ συμβίῳ καὶ [ἑ]αυτῷ.

1514a In coemeterio S. Valentini ad viam Flaminiam reperta.

D M
ΓΑΛΛΟΝΙΑϹΟΥΤΕΡΓΟΝΟΜΗΘΕΜΙϹΟΥΤΕΤΙΡΗΜΑ
ΑΛΛΑΔΙΚΗϹΑΙΔΟΥϹΤΕΕΙϹΤΕΛΟϹΗ////ΑΚΡΟΝ
ϹΟΥΠΑΤΡΟϹЄΞΗΘΩΝΩΦΙΛΕΚΑΙΔΙΔΑΧΗϹ
5 ϹΩΝΤЄΤΡΟΠΩΝΖΗΛΟϹΜЄΠΡΟΗΓΑΓΕΝЄϹΤΟΔЄΜΑΡΚЄ

Horatius Marucchi *bull. comun.* XVI 454 cum absurda Halbherrii interpretatione. Cf. *notizie degli scavi* 1888 p. 633.

Christianum titulum esse nunquam credam licet inter sepulcra christiana repertum.

V. 3 ΑΚΡΟΝ traditur.

D(is) M(anibus).
M. Γαλλωνίας οὔτ' ἔργον ὃ μὴ θέμις οὔτε τι ῥῆμα,
ἀλλὰ δίκης αἰδώς τε εἰς τέλος ἦ[λθεν] ἄκρον.
O. σοῦ πατρὸς ἐξ ἠθῶν, ὦ φίλε, καὶ διδαχῆς·
σῶν τε τρόπων ζῆλός με προήγαγεν ἐς τόδε, Μᾶρκε.

Galloniam uxorem (nomen olim mihi dubium retinui Mommseniana) laudat, si recte intellego, Marcus maritus disticho priore; defuncta respondet altero, omnem virtutis laudem ad soceri disciplinam et ad mariti exemplum referens.

1533 *a* Prope aedem S. Crucis Hierosolymitanae reperta tabula marmorea in cippi formam fabricata, in qua anaglypho expressus homo equo insidens.

ΔΗΜΗΤΡΙΟϹ·ϹΩΚΡΑ
ΤΟΥϹ·ΤΟΥΜΕΝΙΠ
ΠΟΥ·ΑΦΡΟΔΕΙϹΙ
ϹΥϹ·ΜΕΝΙΠΠΩΦ
ΑΔΕΛΦΩΙΔΙΩ·
ΜΝΕΙΑϹΧΑΡΙΝ

Gatti apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1887 p. 140 et *bull. comm.* 1887 p. 114 coll. tab. VII.

Δημήτριος Σωκράτους τοῦ Μενίππου Ἀφροδεισιεὺς Μενίππῳ ἀδελφῷ ἰδίῳ μνείας χάριν.

1543 *a* Extra portam Salariam reperta tabula marmorea.

Λ Ι Ο Δ Ω·
ΡΕΝΕΙΚΗ
ΜΗΤΗΡΕΜ
ΗϹΘΗΚΑΙΠ
'sic' ΔΤΗΡϹΥΡΙ
'sic' ΔΡΧΗϹ·ΚΑ

Gatti *notizie degli scavi* 1887 p. 194, 614.

Quamvis mira sit tituli forma, legendum tamen videtur [Δ]ιόδωρε, *Νείκη μήτηρ ἐμ[ν]ήσθη καὶ π[α]τὴρ Συρ[ά]ρχης κα[ὶ ....*

V. 5 *Συράρχης* hoc loco nomen proprium, sicut *Ἀσιάρχης* supra n. 1422.

1565 *a* In sepulcreto ad viam Praenestinam effosso prope Turrim q. d. *de' Schiavi.*

ΣΑΙΚΩΝ
ΗΡΩΣ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1887 p. 191.

Legendum videtur [Ἑ]λίκων ἥρως.

1588 *a* In ecclesia S. Martini.

ΕΡΜΟΓΕΝΗϹ·ΚΑΤ·ΚΑΨΙΟΥΛΙΑ

E cod. Vat. 3616 f. 31 ab Huelseno exscriptam misit Mommsen.

Ἑρμογένης κ[αὶ?] Κ[λ(αυδία)] Ἰουλία.

1607 *a* Romae ad viam Buonarroti reperta tabula marmorea fracta.

Θ K
ΕΥΠΛΟΥΣΚΑΙ
ΣΩΦΡΟΣΥΝΗ
ΟΠΟΝΕΙ
ΕΥΠΛΟΙΑΓΛ·
ΤΗΘΘΥΓΑΤΡΙ
ΜΝΗΜΗΣ·ΧΑΙ

Gatti apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1887 p. 178 et *bull. comm.* 1887 p. 153.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις). Εὔπλους καὶ Σωφροσύνη ο[ἱ γ]ονε[ῖς] Εὐπλοίᾳ γλ[υκυτά]τῃ θυγατρὶ μνήμης χά[ριν.

Ad n. 1608. Muratorii auctor est I. G. ab Eckhart comm. de rebus Franciae orient. I (Wirceburgi 1729) p. 14. Repetiit autem Muratorius non solum 1161, 10 sed etiam 1865, 3.

1614 *a* In vinea Franc. Ubertini SIRM. Sine loco AMBR.

ΒΛΑϹΤΗΜΑΝΕΩΝ
ΚΥΔΟϹΓΕΝΟΥϹ
ΑΝΘΟϹΕΤΑΙΡΩΝ
ΕΘΑΝΕϹΩΚΥΜΟΡΟϹ
ΕΥϹΕΒΙΕ
ΘΝΗΤΟϹΥΠΑΡΧΩΝ
ΘΑΡϹΕΙΕΥϹΕΒΙΕ
ΑΘΑΝΑΤΟϹΟΥΔΕΙϹ

Sirmond Paris. 9696 f. 6, 48; est in cod. Ambr. P 65 sup. f. 11 ('inscriptiones ab Augustino Valvio Casimiro Accursio aliisque elucubratae, item aliae veteres et recentes collectae a Io. Vincentio Pinello').

4 ΘΑΝΕϹ Sirm. — 7 ΘΑΡϹΕΙϹ Sirm.

Βλάστημα νέων, κῦδος γένους, ἄνθος ἑταίρων,
ἔθανες ὠκύμορος, Εὐσέβιε, θνητὸς ὑπάρχων.
θάρσει, Εὐσέβιε, ἀθάνατος οὐδείς.

Ad n. 1665. Lapis fuit olim penes Caesarem Lucchesini, qui descripsit in cod. bibl. Lucensis n. 595.

1681 *a* In monte Caelio in fundo villae Casali reperta tabula marmorea.

Θ · Μ
ΙΟΥΛΙΩΙΛΑΡΩ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΙΟΥ
ΛΙΑΠΙΑΜΗΤΗΡ
ΤΕΚΝΩΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΩΖΗϹΑΝΤΙ
ΕΤΗ ΚϚ·

Gatti *notizie degli scavi* 1888 p. 388 et *bull. comm.* XVI 213.

Θεοῖς Μ(anibus). Ἰουλίῳ Ἱλάρῳ Ἀλεξανδρ(ε)ῖ Ἰουλία Πία μήτηρ τέκνῳ γλυκυτάτῳ ζήσαντι ἔτη κϛ΄.

Dubitanter scripsi *Ἀλεξανδρεῖ*; *Alexandri* parum probabiliter Gattius.

1716 *a* Ad viam Labicanam iuxta villam Wolkonsky-Campanari tabella marmorea reperta.

ΛΟΥΚΙΟϹΙΟΥΝΙΟϹ
ΜΜΩΝΙϹΕΤΩΝ
ΔΕΚΑΕΠΤΑ

Gatti *notizie degli scavi* 1889 p. 13 et *bull. comm.* XVII (1889) p. 87.

Λούκιος Ἰούνιος [Ἀ]μμώνις, ἐτῶν δεκαεπτά.

1721 *a* In territorio villae olim Giustiniani, nunc Lancellotti, ad Lateranum reperta tabula marmorea.

ΙΣΑΡΟΥΣ·ΑΠΟΛΛ
ΩΝΙΔΟΥ·ΑΠΕΛΕ
ΥΘΕΡΑ·ΕΥΣΕΒΗΣ
L ΛΑ

Gatti *notizie degli scavi* 1888 p. 567 et *bull. comm.* XVI 395.

Ἴσαρους Ἀπολλωνίδου ἀπελευθέρα εὐσεβής, (ἐτῶν) λα΄.

Barbarum defunctae nomen nescio quamnam postulet prosodiam.

1732 a Romae ad viam Latinam (*tenuta del Corvo*) cippi marmorei frustulum repertum.

ΚΛ·ΕΠΑΦΡΟΔΕΙΤΩ
ΤΕΚΝΩΓΛΥΚΥΤΑΤ...
...Χ...ΙΟ...

R. Lanciani *notizie degli scavi* 1889 p. 366.
Κλ(αυδίῳ) Ἐπ[α]φροδείτῳ τέκνῳ γλυκυτάτ[ῳ ....

Ad n. 1785. Tibure in aedibus Boschi descripsit Wilmanns sic:

ΚΟΡΝΑ
ΛΙΑΝΟ

Ad n. 1805. Titulus non urbanus est, sed Massiliensis; vide supra n. 2448.

1833 a In campo Verano ad viam Tiburtinam reperta tabula marmorea.

ΓΗΚΕΦΑΛΗΝΙΕΡΗΝΚΡΥΠΤΕΙΣ·
ΣΕΜΝΙΟΜΑΡΕΙΝΟΥ
ΑΝΔΡΟΣΥΠΕΡΘΥΜΟΙΟΚΑΙ
ΕΝΣΤΡΑΤΙΑΙΣΙΝΑΡΙΣΤΟΥ
ΜΝΗΜΑΔΕΤΕΥΞΑΛΟΧΟΣ
ΜΑΡΙΑΤΩΓΑΡΠΡΕΠΟΝΕΣΤΙΝ

Gatti *notizie degli scavi* 1889 p. 193, ubi v. 2 ΣΕΜΝΙΟ typothetae videtur error esse.

Γῆ, κεφαλὴν ἱερὴν κρύπτεις σεμν[ο]ῦ Μαρκίνου,
ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο καὶ ἐν στρατιαῖσιν ἀρίστου·
μνῆμα δὲ τεῦξ' ἄλοχος Μαρία· τῷ γὰρ πρέπον ἐστίν.

Extrema verba videntur ad clausulae Homericae similitudinem intellegenda esse: τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Ad n. 1851. In museo Guarnacciano vidit etiam Bormannus, qui litterarum formas ΣΕ et v. 1 scriptum testatur ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ.

1910 a Urbanae originis; nunc Urbaniae in aedibus Materoni.

ΒΙΝΚΕΝΤΙΩ
ΠΟ ΚΟΖΟΥΓΙ ΣΙΤ
ΖΟΥΛΙΑΝΗ

Descripsit Bormann.
Vincentio coiugi Ἰουλιανὴ *posit.*

Ad n. 1911. In vinea Iacobini ad viam Portuensem repertam esse testatur Le Blant, qui ad ectypi fidem edidit *comptes rendus de l'acad. des inscr.* ser. IV vol. XIII (1885) p. 358. Legit ille v. 3 ΛΟΝ ΓΕΙΝΙΗΦΙΛΙΠΠΗ et ΦΑΥΣΤΕΙΝΗ, v. 6 errore ΑΠΕΛΕ ΤΕΡΩΝ, v. 7 ΑΠΟΜΙΝΑΙΩΝ, v. 8 ΡΗΓΕΙΝΗΣ, v. 8. 9 ΤΗΣΘΥΡΟΣ (sic) | ΤΗΣΚΟΙΝΗΣ, v. 9 ΙΝΑGR·P·XVII, v. 10 ΤΟΠΟΝΕΝΑΛΠΟ.

Ad n. 1920. Extat Urbini in aedibus ducalibus, ubi descripsit Bormann, litterarum formas testatus Ε Σ Μ Ω.

Post n. 2003 reponendus lapis n. 2178, ad quem v. infra.

2070 a Ad viam Portuensem in colle Monteverde, ubi erat vinea Mangani tabella marmorea reperta.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΩ
ΤΩΥΙΩΕΠΟΙ
ΣΕΝ·ΚΑΙ·ΜΟΥ
ΣΚΛΩΣΩ·ΤΩ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1887 p. 19.
Φίλιππος Ἀλεξάνδρῳ τῷ υἱῷ ἐποί[η]σεν καὶ Μουσκλώσῳ (l. e. Musculoso) τῷ ....
Suppletum apud Fiorellium ἀπελευθέρῳ.

2077 a *Negli sterri per la nuova stazione ferroviaria Transtiberina* in vinea Hospitii S. Michaelis reperta tabula marmorea.

ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΣ
ΤΕΚΝΩΓΛΥΚΥ
ΤΑΤΩΖΗΣΑΝ
ΤΙ·ΕΤΗ·Θ·Φ
ΜΗΝΑΣ·Ι·ΕΠΟΙΗΣΗΝ sic

Fiorelli *notizie degli scavi* 1887 p. 145.
Φιλουμενὸς τέκνῳ γλυκυτάτῳ, ζήσαντι ἔτη θ', μῆνας ι', ἐποίησ[ε]ν.

Ad n. 2088. Fuit olim Fl. Terpni lapis apud M. Milesium, ut ipse Milesius testatur cod. Parm. n. 296 f. 6.

2096 a Narniae apud Erotium marchionem, qui ex urbe attulerat.

D Ω
ΦΛΑΒΙΑΡΕ
ΦΗΚΙΤΚΟΥΝ
ΕΙΣΦΕΙΛΙΒΟ
ΚΟΙΟΥΓΕΙ·ΑΥΤ
ΖΗΝΩΝΙΒΕΙ
ΜΕΡΕΝΤΙ·ΙΚΚΟ
ΒΙΞΙΤΒΕΝΕΒΙ
ΚΟΥΝΚΟΙΟΥΓ
ΕΤΦΕΙΛΙΒΟΥΣΣ
ΑΝΝΩΣ ΛΖ
ΔΗΦΟΥΝΚΤΟΥΣ
ΑΝΝΩΡΟΥΜΝ
ΜΗΣΟΥΜ·Γ'ΔΙΟΥ

Descripsit Bormannus a. 1886; ego contuli cum ectypo satis evanido.

H(ic) [*Al(anibus)*]. Φλαβία 'Pε.... *fecit cu*[*m su*]*is filib*[*us*] *coiugi* Αὐ[ρ(ηλίῳ)] Ζήνωνι *be*[*ne*]*merenti, qu*[*i*]? *vixit bene* .. *cum coiug(e) et filibus s*[*uis*] *annos* λζ', *defunctus annorum* ν', *mesum* γ' *diu*[*m* ..

Vv. 7. 8 non expedio, neque satisfacit quod conieci *qui*[*cum*] *vixit bene. vi*[*xit*] *cum coiuge* eqs. Mommsenus proposuit *his co*[*n*]*vixit bene vi*[*vus*].

2100 *a* Romae ad viam Buonarroti.

ΦΛ·
CYN
ΙΜΙΔ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1887 p. 178.

Legitur v. 1 Flaviorum nomen gentilicium, v. 2 fort. σύνβιος sim.

Ad n. 2107. Urbanae sine dubio originis lapis, qui nunc extat Urbini in aedibus Ducalibus. Descripsit Bormann, v. 1 ΦΩΛΙΑ scriptum testatus.

2119 *a* Frascati repertus lapis.

ΧΑΙΡΕΠΑΟΟΠΑ
ΡΑΓΩΝΧΡCΟΙΙ
ΑΛΛΟCΕΝΟΑΔC
ΚΕΙΙΙΑΤΤΑΝΤΩΝ
5 ΦΝΟCΧ

Faustii apographum misit Huelsen.

Χαῖρε πᾶ[ς] ὁ [π]αράγων· Χρ[υ]τέμαλλος ἐν[θ]άδ[ε] κεῖμα[ι π]άντων φί[λ]ος.

Videtur ille hexametrum antiquiorem inserto nomine corrupisse: χαῖρε σὺ πᾶς παράγων· πάντων φίλος ἐνθάδε κεῖμαι κτλ'.

2150 *a* Romae plinthi fragmentum repertum *per i lavori della nuova strada fra la via Laura e la Subura.*

ΟΥΔΕΕΟΙΚΕΝ
CΙΝΑΟΙΔΗ

Gatti *bull. comun.* XVII (1889) p. 44.

Carmen fuit nescio honorarium an sepulcrale; verba οὐδὲ ἔοικεν clausula Homerica.

2150 *b* Ad viam q. d. *dell' Agnello* plinthi fragmentum repertum.

ΤΕΙΜΗCΑCΠΕ ρὶ?
ΔΙΤΩΔΕΝΙΤΥ Ἀβυ

Gatti *bull. comun.* XVII (1889) p. 129.

2151 *a* Romae ad viam Triumphalem extra portam Angelicam reperta tabula marmorea.

ΤΟ
ΑΤΡΟC
ΕΡΗΟC
ΟΝΥΜΟΥ
5 ΜΕΘΑΝΟΝΤΑ
ΗΠΑΡΟΕΝΙΗΟΗΚΑ
ΙΩCΑΓΑΜΟΝ

Fiorelli *notizie degli scavi* 1887 p. 80.

Fuit carmen sepulcrale; defunctus fortasse filius ([π]ατρὸς v. 2) [ἀρχι]ερεὺς . . μούνου.

2176 *a* In coemeterio S. Valentini ad viam Flaminiam repertum tabulae marmoreae fragmentum.

ΠΩ
CΙΑΛ
ΘΥΝΙ
ΤΕCΗΜ
5 ΤΟΙCΗΜ
ΟΙΚΟΝ
ΕΚΚΤΗ

Notizie degli scavi 1888 p. 705, 295.

Inter titulos christianos repertum carminis fragmentum, quod fortasse et ipsum sepulcri christiani erat; v. 3 fortasse defuncti patria [Βι]θυνί...

Ad n. 2178 (repone post n. 2008). Lapis nunc in custodum domo prope Messalae quod dicitur auditorium.

ΓΙΝΩ
ΝΟCΜΑC
CΑΛΙΗΤΑ
ΧΑΙΡΕ

Apographum nescio cuius misit Huelsen.

Fuit itaque ..... Χάρμος κτλ'.

2187 *a* Romae ad S. Caeciliam repertum fragmentum marmoreum.

ΝΑ
ΝΑΙΘΑΡCΕ

Gatti apud Fiorellium *notizie degli scavi* 1887 p. 18 et *bull. comun.* 1887 p. 18.

2196 *a* Romae in via q. d. *dello Statuto* tabulae marmoreae fragmentum.

ΑΕΙΜ νήστῃ
ΘΥΓ ατρὶ
ΟΙΓΟΝ οῖς
ΜΝΗΜ ης χάριν

Gatti *notizie degli scavi* 1888 p. 491.

Ab initio nomen puellae periit.

2310 *a* Veronae in aedibus sacerdotis ad S. Stephani reperta fragmenta quattuor.

a	b	c	d
ЄΝΘΛ	ЄΠЄ	ΛΙCΔ	ΑΝΠC
ΠΑΥΜЄ	ΩΝЄΙ	ΤΑЄΒ	ΟCΛЄ
ΟΥCЄ	ΗΝΗ	ΤΗΝ̄Π	ΛЄΛЄ
ΩΝΟΠ	ΟΙΠЄ	ΚΟΙΜΗ	ΘΗΝΑ
ΤΡΟC	ΟΝΔЄ	ΑΥΓ·Ι·	ΝΔ·Δ̄·Υ
ΙΗΤΗ	ΑΤΡΙC	ΦЄΙΛΙΚ	ΟC✝
ΜΟΙΚ	ΙΑΠΟ		

C. Cipolla *notizie degli scavi* 1889 p. 353.

Complura in hoc titulo sunt quae non expediam: ἐνθά[δ]ε κῖται ... ἐ[ν εἰ]ρήνῃ· παυσ[ά μ]ε Πέτρος, [ἔρ]γον δὲ ἐστι[ν· π]ατρίς μοι Κ....ε[α]πολις ..... ἔζησεν ἔτη ν' πλ(έον) ἐλ(αττον)· ἐκοιμήθην μη(νὶ) Αὐγ(ούστῳ) ι' ἰνδ(ικτιῶνος) δ', ὑ(πατείᾳ) Φήλικος.

Felix consul a. 511. — V. 2. 3 dubitanter conieci πέπαυμε [αἰ]ωνίοις (scil. ὕπνοις); nam apertum est poeticae orationis speciem a scriptore adfectari. Patria quae fuerit nescio, Κ[λα]ν[δ]ι[α]πολις coni. Mommsen.

2313 *a* Veronae in basilica S. Zenonis.

ΚΟ
ΤΟ
ΚΟ
ΤΙΑ
ΤΟΥ

C. Cipolla *notizie degli scavi* 1889 p. 353.

V. 3. 4 fort. [ἐν ὑπα]τίᾳ ....

PARS SEXTA.

ITALIA SEPTENTRIONALIS.

VI. CISPADANA.

2288 *a* *Tavoletta d' arenaria trovata nel 1867 nel torrente Rio Maggio poco al di sotto della chiesa parrocchiale di Cassano, venti miglia di Modena;* postea penes marchionem F. Calori Cesi.

sic ΙΧΘΥC = Τ|ύχ

F. Calori Cesi *rivista della numismatica Asti* II (1867) fasc. 1; Bortolotti *spicilegio epigr. Modenese* (1875) p. 232.

VII. TRANSPADANA.

Ad n. 2290. Προβιανοῦ τ(οῦ) λαμπ(ροτάτου) recte B. Pick.

VIII. VENETIAE.

P. 552 *b* v. 4 delenda sunt verba 'de aetate sepulcreti v. infra ad n. 2330'.

Ad n. 2342. Quod dudum desideraram accurate factum huius tituli apographum, nactus tandem sum B. Pickii beneficio, quod ut interpunctionis usus pernoscatur, totum transcribam.

ΤΗΝΠΟΛΛΟΙC · ΔΗΜΟΙCΙ
ΠΑΡΟC · ΠΟΛΛΑΙCΔΕ · ΠΟΛΕCCΙ
ΔΟΞΑΝ · ΦΩΝΑΕCCΑΝ · ΕΝΙ
CΚΗΝΑΙCΙ · ΛΑΒΟΥCΑΝ
ΠΑΝΤΟΙΗC · ΑΡΕΤΗC · ΕΝΙΕΙ
ΜΟΙC · ΕΙΤΑ · ΧΟΡΟΙCΙ ~
ΠΟΛΛΑΚΙC · ΕΝΘΥΜΕΛΑΙC · ΑΛ
ΛΟΥΧ · ΟΥΤΩΔΕ · ΘΑΝΟΥCΗ
ΤΗ · ΔΕΚΑΤΗ · ΜΟΥCΗ · ΤΟΛΑ
ΛΕΙΝ · CΟΦΟC · ΗΡΑΚΛΕΙΔΗC
ΜΕΙΜΑΔΙ · ΒΑCCΙΛΛΗ · CΤΗΛΗΝ
ΘΕΤΟ · ΒΙΟΛΟΓΟC · ΦΩC ~
ΗΔΗ · ΚΑΙΝΕΚΥC · ΟΥCΑ · ICHN
ΒΙΟΥ · ΕΛΑΧΕ · ΤΕΙΜΗΝ
ΜΟΥCΙΚΟΝ · ΕΙCΔΑΠΕΔΟΝ
CΩΜ · ΑΝΑΠΑΥCΑΜΕΝΗ
ΤΑΥΤΑ
ΟΙCΥCΚΥΝΟΙCΟΥ · ΛΕΓΟΥCΙΝ
ΕΥΥΥΧΕΙ · ΒΑCCΙΛΛΑ · ΟΥΔΕΙC · ΑΘΑ
ΝΑΤΟC

Hoc addo, v. 18 lapsum esse videri Pickium: veri enim dissimilis est scriptura CΥCΚΥΝΟΙ.

X. INCERTAE ORIGINIS.

2358 *a* (ante n. 2359). Azani in villa (extra Brixiam) antiquissimum epigramma Ivc., quae pertinent ad titulum Latinum CIL. V 4650, num vero ad Graecum quoque epigramma pertineant, quod male Latino adhaeret in Iucundianis, maxime dubium est. — Videtur titulus e Graecia advectus.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ ΑΔΡΑΣΤΟΥ · ΙΟΣΕΙΣΕΥΣ

Iucundus Bonon. et Magliab. 28, 5 f. 178. 28, 34 f. 204; inde per schedas Piccartianas Reinesius epist. ad Hoffm. et Rup. p. 327 (Franz 6930).

Videntur duo versus fuisse, ut in priore defuncti patrisque, in altero patriae nomen scriptum fuerit. Corrigi poterit Ἄδραστος Ἀδράστου [Ἀφρ]ο[δ]ισ(ι)εύς; falsa certe quae Franzius commentus est.

Ad n. 2392. Λούκι Λογγῖ[νε Π]ρωτογένη conicit Mommsen, ut *Longinus* sit gentilicium nomen, quod saepius reperiri.

INSTRVMENTVM DOMESTICVM

SICILIAE SARDINIAE ITALIAE.

I. AMPHORAE.

De amphorarum titulis v. Rich. Grundmann ann. Fleckeis. vol. suppl. XVII 279 sqq.

Ad n. 2393, 4. Lege 'prope Histonium (*Vasto*) reperta'.

Ad n. 2393, 23. Lege ἐπὶ [Ἀγε]στράτου, Καρνείου.

2393, 34*a* Syracusis ad viam Gelonis.

ΑΓΟΡΑΝΑΚΤΟΣ
ΠΑΝΑΜΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΥ

Ἀγοράνακτος.
Πανάμου δευτέρου.

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 377.

Ad n. 2393, 72 et 90. Lege 'Arretii'.

2393, 73*a* Regii reperta in thermis antiquis.

ΕΠΙΑΝΑΞΙ
ΒΟΥΛΟΥ
ΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ

ἐπὶ Ἀναξιβούλου,
Ἀρταμιτίου.

De Lorenzo *notizie degli scavi* 1888 p. 592.

Ad n. 2393, 224. Novum et magis integrum exemplum Syracusis repertum ed. P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 381.

ΔΩΡΟΘΕΟΥ

Δωροθέου.

2393, 230*a* Syracusis ad viam Gelonis.

ΕΓΓΟΝΟΥ '*sic*'
ΑΡΤΑΜΙ

Ἐπ[ι]γόνου.
Ἀρταμι(τίου).

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 374.

2393, 233*a* Syracusis ad viam Gelonis.

ΕΠΙΓΟΝΟΣ
ΣΜΙΝΘΙΟΥ

Ἐπίγονος.
Σμινθίου.

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 379.

Ad n. 2393, 288. Novum exemplum Syracusis repertum edidit P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 381, ubi sub nomine palma impressa esse dicitur.

2393, 342*a* Syracusis ad viam Gelonis.

ΕΠΙΚΡΑΤΙΔΑ
ΘΕΥΔΑΙΣΙΟΥ

ἐπὶ Κρατίδα,
Θευδαισίου.

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 381.

2393, 366*a* (ante 367). Syracusis ad viam Gelonis.

ΜΙΚΥΘΟΥ
ΔΑΛΙΟΣ

Μικύθου.
Δαλίο[υ].

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 379.

Ad n. 2393, 372. Syracusis ad viam Gelonis novum exemplum repertum edidit P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 379: ΝΑΞΙΟΣ.

2393, 390*a* Syracusis ad viam Gelonis.

ΝΥΜ

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 379.

Nomen fuit Νυμ(φ....).

2393, 391*a* Syracusis ad viam Gelonis.

ΞΕΝΟΚ|ράτους?

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 379.

2393, 512*a* Syracusis in regione S. Luciae.

ΕΠΙΦΙ
ΛΩΝΙΔΑΣ
ἐπὶ Φιλωνίδα(ς).

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 383.

Ad n. 2393, 579. Novum exemplum Syracusis repertum edidit P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 379.

2393, 583*a* Syracusis (*Scala greca*) reperta.

ΑΤΡ

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 388.

2393, 600*a* Syracusis in regione S. Luciae.

Μ
ο

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 383, qui et Με(...) et Σε(...) legi posse ait. Cf. 2393, 607.

II. TEGVLAE.

B. *ITALIAE.*

1. *Regii.*

Ad n. 2400 (ante n. 1). In urbe reperta tegula (*Caserma di S. Agostino*), nunc in museo.

ΑΜΙΣΚΟΥ

Ant. de Lorenzo *notizie degli scavi* 1888 p. 593.
'Αμίσκου, nisi fuit [Δ]αμίσκου.

2400, 9*a* reperta in thermis antiquis tegulae grandis exempla duo.

Μυο... vel Μυυ...

Ant. de Lorenzo *notizie degli scavi* 1888 p. 593.

Ad n. 2400, 10. In urbe repertum (*Caserma di S. Agostino*) novum exemplum mutilum, nunc in museo.

ΝΙΑ...Ν
Νί[κ]ία.

Ant. de Lorenzo *notizie degli scavi* 1888 p. 593.

Ad n. 2400, 12. Novum exemplum.

ΟΝΙΡΧΙΝ
ΥΟϽΑΝΟ

Ant. de Lorenzo *notizie degli scavi* 1888 p. 592.
Νίκ[α]ρχ[ο]ς. 'Ονάσου.

2400, 12*a* reperta tegula in thermis antiquis, nunc in museo.

ΝΥΜΦΟ/

Ant. de Lorenzo *notizie degli scavi* 1888 p. 592.
Velut Νυμφο[δώρου].

2400, 15*a* in urbe reperta tegula, nunc in museo; litterae extantes.

Στεφαν...?

Ant. de Lorenzo *notizie degli scavi* 1888 p. 593.

2400, 17*a* in urbe reperta tegula.

ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΥ
Σωσιστράτου.

Ant. de Lorenzo *notizie degli scavi* 1888 p. 754.

Ad n. 2400, 28. In urbe reperta tegula.

ΦΑΝΟΥ

Ant. de Lorenzo *notizie degli scavi* 1889 p. 91.
Nisi eadem est tegula quam dedi 2400, 28, non iam dubitari potest quin Φᾶνος hominis nomen fuerit.

III. LVCERNAE.

2405, 18*a* In oppido Zagarolo (*provincia di Roma*) reperta lucerna, nunc Bruxellis in museo Ravestein; litterae ante cocturam graphio inscriptae.

Minerva stans

ΚΟΡΝΗΛΙ
Ο Υ
Κορνηλίου.

Descripsit Zangemeister. *Catal. Ravestein* (1884) n. 598.

2405, 43*a* Romae reperta lucerna, possidet N. Mueller nunc professor Kiliensis.

Hercules cum leone

ΦΛΑΒΙΟΥ
Φλαβίου.

Descripsit Zangemeister.

Ad n. 2405, 44. Eiusdem figuli altera lucerna Romae in Esquilino a. 1875 reperta nunc Bruxellis in museo Ravestein (n. 677) extat, unde probabiliter statuas etiam Catinense exemplum ex urbe advectum esse. Litteris impressis per orbem scriptum

ΧΡΥϹϹΡ
Χρυσέρ(ωτος).

Descripsit Zangemeister.

IIII. VASCVLA ET RELIQVA CRETACEA.

2406, 53 a Syracusis (*S. Lucia*) repertum aequipondium.

Μ Ε Λ

P. Orsi *notizie degli scavi* 1889 p. 383.

VIII. VASCVLA VITREA.

Ad n. 2410, 1. Alia duo exempla Artae Sidonii addo, quae dedit Zangemeister: *g* Romae repertum, tum in museo Meester in oppido Hever (prope Malines) fragmentum vasculi vitrei; *h* loci incerti, nunc Bruxellis in museo Ravestein fragmentum vitreum.

g	*h* ab una parte:
Α Ρ Τ Α C	A R T A S
C Ε Ι Δ Ω	S I D O N
	ab altera:
	Α Ρ Τ Α C
	C Є Ι Δ Ω

g Schuermans *bull. des commissions d'art* VIII (1869) p. 367, cf. p. 380. — Scriptum sine dubio C Є Ι Δ Ω fuit.

h descripsit Zangemeister. *Catal. Ravestein* (1884) n. 1606.

X. SIGNACVLA.

Ad n. 2412, 2. Nunc Bruxellis extat in museo e collectione Hagemans, ubi descripsit Zangemeisterus sic:

– I И И A I K ꟼ A Ш

– Ɔ I Ɔ I T H Ш ꟼ Ǝ

Videtur igitur post *Hermetis* aliud quid praeterea scriptum fuisse.

2412, 29 a Herculanei repertum signaculum aeneum cum anulo, postea Traiecti ad Rhenum penes H. Carium.

E Ianssenii schedis bibl. Lugdun. fasc. XIII descriptam dedit Zangemeister.

Ἀσυμανοῦ.

XII. TESSERAE OSSEAE.

2414, 32 a Matriti olim apud principem Anglona, postea apud marchionem Iaralquinto illius filium. Sine dubio ex Italia adlata, v. supra p. 620.

ab una parte:	ab altera:
pars amphi-	X I I ·
theatri	I E P O N
	I 8

Descripsit Huebner *bull. dell' inst.* 1861 p. 128 et *antike Bildw.* p. 252; CIL II 4963, 5.

Iuxta numerale Latinum postea additum P I I T R, quod legit Huebnerus *Petr(onii)*.

FALSIS ADDENDA.

III. ITALIAE.

65 a* E Magna Graecia adlatum perhibetur, nunc in museo Berolinensi caput parvum muliebre aeneum.

in parte anteriore:	*in posteriore:*
Μ Δ Ϥ Δ Δ V Ζ Ο Π	Μ Ο Π Π Ͻ Τ И Λ Π

Franz 8520, qui damnavit viditque nomina Πολύδωρος et Πάντυττος e vasculo Capuano (CIG 7373) repetita esse.

GALLIAE.

371 a* *Statuette de bronze (jeune fille) trouvée à Amiens*, quae nunc extat *dans le cabinet de M. Bellon à St. Nicolas-lès-Arras*; in tabella quadam (*'enseigne de victoire'*) quam tenet virgo manu sinistra scriptum legitur:

Ο Ν Α Τ Α Ɛ Α Ι Λ' Θ Ε Ο Υ

Vaillant *épigr. de la Morinie* (1890) p. 166 n. 54 ligno incisam.
Falsam puto cum Hirschfeldio, qui misit.

371 b* *Statuette de bronze de 135 millimètres, trouvée en 1855 entre Camiers et Etaples près du ruisseau, qui sert d'émissaire à l'étang de Camiers.* Ubi extet non traditur. Iuvenis est statua, qui simili modo similem tabellam manu sinistra tenet atque virgo in titulo antecedenti; in hac scriptum:

Α Ν Τ Ι Ο Χ Ε Ο Ν
// Γ Ω Ν · Ε I I I
Δ Λ Φ Ν I I I

Vaillant *épigr. de la Morinie* p. 157 n. 53 ligno incisam.
Falsa videtur etiam haec; tituli verba nummis Antiochenis simillima.

ADDENDIS ADDENDA.

578 a Centuripis repertus cippus.

ΔΑΜΑ[

ΧΡΗϹΤΑ[

ΧΑΙΡΕ Ε[

ΖΗϹΕϹΕ[

ΤΗ·Ζ.

Mommseno misit Alexander Mannoi professor gymnasii Caltanisettani.

Δαμά[λα?] χρηστὰ χαῖρε, ἔζησε ἔτη ζ'.

Forma titulis sepulcralibus Centuripinis fere omnibus communis.

INDICES.

I. II. NOMINA ET COGNOMINA[1]).

[1]) Nomina et cognomina quoniam separari non potuerunt, ne legitimos Corporis Latini numeros turbarem (ad illius enim exemplum omnes etiam huius voluminis indices compositi sunt), duplicem primo indici numerum adposui.

III. IMPERATORES ET EORVM PROPINQVI.

IV. REGES, DYNASTAE, EORVM PROPINQVI. HOMINES NOTABILIORES.

A. REGES.

B. HOMINES NOTABILIORES.

V. CONSVLES ALIAEQVE ANNI DETERMINATIONES.

A. CONSVLES.

[1] Titulorum numeri, qui annis non adscripti sunt, e laterculo infra proposito petendi sunt.

B. INDICTIONES.

C. ANNI DETERMINATIONES VARIAE.

VI. HONORES PVBLICI POPVLI ROMANI.

A. MAGISTRATVS.

B. APPARITORES ET OFFICIALES.

VII. RES MILITARIS.

RES MILITARIS ALIARVM NATIONVM.

VIII. DEI DEAEQVE ET RES SACRAE.

A. DEI, HEROES. NOMINA MYTHOLOGICA.

B. FERIAE SACRA SIMILIA.

C. SACERDOTES.

D. CHRISTIANA ET IVDAICA.

IX. POPVLVS ROMANVS. TRIBVS ROMANAE.

TRIBVS.

X. PROVINCIAE, CIVITATES, GEOGRAPHICA RELIQVA. TRIBVS, PAGI, GENTES, PHRATRIAE.

A. PROVINCIAE. CIVITATES. GEOGRAPHICA RELIQVA.

B. TRIBVS, PAGI, GENTES, PHRATRIAE.

(Quibus nominibus nihil adscriptum est, ea ad rem publicam Tauromenitanam pertinent.)

XI. RES PVBLICA CIVITATVM GRAECARVM. RES MVNICIPALIS.

A. MAGISTRATVS, HONORES, OFFICIA PVBLICA.

B. CONTIONES. INSTITVTA VARIA. COGNOMINA CIVITATVM.

C. LVDORVM NOMINA. AGONISTICA.

LVDORVM GENERA, AGONISTICA VARIA.

XII. COLLEGIA ET SIMILIA.

 INDICES

XIII. ARTES ET OFFICIA PRIVATA.

ἀγαλματοποιὸς ἐνκαυστής 1494
ἀλβάριος † 2271
ἀργαμος 643
ἐπὶ τῶν ἁλῶν = salar(ius) soc(iorum) s(ervus) 608
ἀρχίχειρος 1618
ἀρχίατρος πόλεως *Aeclani* 689. archiat[er] 852
ἀρχιτέκτων † 455. 2421, 2. ἀρχίτεκτος 2421, 1
(αὐλητής) πόλεως 1100
βεστιάριος (*vestiarius potius quam bestiarius*) 1686
βουκόλος 2045
βυρσοδέψιον *Halaesae* 352 I 71
γεωμέτρας *Neapolitanus Heracleae* 645 I 187
(γραμματεύς) servus: καρπαλίμως γράψαι σχήμα[τ]α δίπλοα φωνῆς Ἑλλάδος εὖ εἰδὼς [τό]ν καὶ Αὐσονίων 1549
 scriba (*nisi magistratus est Neapolitanus*) 803
γραμματικὸς Ῥωμαικὸς 2434
 [γραμματι]κός 1183
γραφικός (*i. e. notarius, nisi nomen est*) *lib.* 1523
διδάσκαλος 798. 1528
 παίδων εὐγενέων ἱερῆς ἦρξα διδασκαλίης 1537 (carm.)
 ψήφο[υς] καὶ μέτρα διδάξας 1500 (carm.)
ἐγκαυστής v. ἀγαλματοποιός
ἔμπορος 419. ἔμποροι (Τύριοι) *Puteolis* 830
 ἔχων ἐμπόρ(ιο)ν ἀγοραστικῶν = negotiator Luguduni et prov. Aquitanica 2532
 cf. ναύκληροι
 ἀπηῆτας εὐγενῶς (mercator?) † 2358
ἐπιμελητὴς παντὸς τοῦ Ἀλεξανδρείνου στόλου (*Ostiae*) 917, cf. 918
ἐπιστάτης 1317
ἐπίτροπος (*privatus*) † 63. 283. 284
ἐργαστήριον † 2405, 46 (*in lucerna*), cf. 2406, 41
ζωγράφος 2148 (carm.)
ἡνίοχος 1474 (carm.). 1628
 Βενετιανεύς vel Βενετιανοῦ σ(υστήματος) πρώνιψ 1503
 [Πρ]άσινοι 1604
ἰατρός 892. 967. 1468. 1469. 1478. 1680. 1755. 1757. 1786. 1788. 1900. 1934 *d*. 2019. *2212. 2261. 2276. 2343. 2406, 2 (cf. 1. 3. 4). 2547; cf. 1951
 ἰητρός † 604. 1813 (carm.). 1879. 1937 (carm.)
 ἰητήρ in carmin. 1750. 2064. 2104. (ἔργον) ἰητῆ[ρ] † add. 2310 *a*
 εἰητήρ in carmin. 942. 1424
 εἰατήρ 1529
 medicus 809. 1813
 medic(us) = φυσικός (εἰσοδίτης) 666
 medica? (*mulier medicum dicit καθηγητήν*) 1751
 ἰατρὸς λουδ. ματ. (= *ludi matutini*) χειρ(ουργός) *Aug. lib.* 1330
 ἰατρὸς Καίσαρος 1751
 ἰατρὸς Καισάρων καὶ ἰδίας λογικῆς ἐμπειρικοῦ ἰατρικῆς κτίστης ἐν βιβλίοις ρνς' (*Ti. Claudius Menecrates*) 1759
 οἱ γνώριμοι τοῦ ἑαυτῶν αἱρεσιάρχῃ 1759
 cf. ἀρχίατρος et σοφός
ἰσχυροπαίκτης 1535
καθηγητής 1751. 2454
καμινεύς 652. 2275
κιθαρῳδός 1111 *d. g.* 2088; cf. ποιητής
κομιστὰς ἀνδρῶν ἡρώων (*centurio?*) 763
κυβερνήτης 880
κωμῳδός 411 (carm.). 874. 1111 *b. c.* 1114. 1536. 1860. 1946. 2030. 2199
λεντιάριοι (= *lintiarii*) 2323
λιθοκόπος 2247
λυρικός 1132
λυριστής 2030
μαγειρικόν 352 I 71. II 33. 44
μαθητής (*artificis*) 1251. 1261; cf. ind. XVII *parentelae*
μάγκιψ Ῥώμης † 2491
μαρμαράριος 1443; cf. τεχνῖται
 μαρμ(αρ)αρίων τὸ γένος 297
 professio: στῆλαι ἐνθάδε τυποῦνται καὶ χαράσσονται ναοῖς ἱεροῖς σὺν ἐνεργείαις δημοσίαις (*item Latine*) 297
μειμάς, εἰ σύστημα εἶχε 2342 (carm.)
• μονομάχοι 2426 (?)
 λουδ(ου) ματ(ουτίνου), εἶτα ἰατρὸς χειρ(ουργός) 1330
 πάλος πρῶτος σπαθαρίων, εἶτα ἐπιστάτης 1832
 δαπανᾷ τοῦ δεῖνα (*si huc pertinet*) 2416, 11
μουσικός 403
ναύκληρος 404. 841. 854. 923. † 2252. † 2351
 ναύκληρος Συμμάχων τῶν λαμπροτάτων (*servus?*) 870
 ναύκληροι (Τύριοι, *Puteolis*) 830
 *ναυ[κλη]ροι (*Messanae*) 401
 ναύκληροι καὶ ἔ[μποροι] (*incertae originis, Romae*) 1052
 οἱ ναύκληροι τοῦ πορευτικοῦ Ἀλεξανδρείνου στόλου (*Ostiae*) 918
οἰνονόμος 688
ὀργανοποιός 1717
• ὀρχηστ[ής] 2474
Παιανισταί 1084; cf. *collegia*, ind. XII
παλαιστής 739. 1106. ἀνὴρ παλαιστὴς 738
 παλαιστὴς παράδοξος 916. 1102. 1104
παιδόκια, Συρίσκα (*i. q.* παιδαγωγός) 24
πλάστης 1419
ποιητάς 816
 ποιητὴς καὶ κιθαριστής 2000. τραγ[ικὸς] ποιητής 1207
 poetae 1097. 1098
 puer inter Graecos poetas duos et (quinquaginta) professus; versus extemporales — subiecti sunt 2012
πραγματευτής 1371. 2057
πρόξενοι quinque, *donationis testes* 636
πυθαύλης 737
πύκτης 2323, cf. ind. XI Agonistica
ῥήτωρ 1149, 2. 1675
 ῥητορικός 935 (carm.)
 ῥητῆρας Αὐσονίων 2469 (carm.)
σηρικοποιός 785
σοφιστής 935 (carm.). 1683. 1702. 1928
σοφός (*i. e.* φιλόσοφος) 1207. ἀνὴ[ρ σ]οφός 1589
 πρέσβυς Εἰκονίης ἐμπέραμος σοφίης 853 (carm.), *nisi medicus est*
στόλος (Ἀλεξανδρεῖνος) v. ἐπιμελητής, ναύκληροι
τεχνείτης 1108 *a*. 1921
 αἱ τεχνεῖται = artifices (*marmorarii*) 1092
τραγ[ικὸς] ποιητής 1207
τραγῳδός 1099. 1111 *e. f. h*
τραπε(ζίτης) † 88
 (?) πίστιν ἔχον πάβουλης χρήματος Αὐσονίου *Tarsi* 1915 (carm.)
τυρεῖον 645 I 71
φιλόσοφος 278. 1149, 1. 1887; cf. σοφός
 φιλόσοφος Ἐπικούρειος = philosophus Epicurius 674
 [φιλ]όσοφος περιπατητ[ικός] 1088
 οἱ ἐν τῷ Μουσείῳ [σειτούμ]ενοι φιλόσοφοι 1103; cf. 1085 ἐπιστάτης
φυσικός v. ἰατρός
τὰ χάλκια 352 II 33. 44
χειρουργός v. ἰατρός
χοραύλης 737. 1865. 2499
χοροκιθαρι(στής) περιοδονίκης 611
χρυσοχόος add. 382 *b*. χρ. Κορίνθιος 1595
. . . λιστής 2338
causidicus 1341
machinator 1497
artifices: ἐποίει, ἐποίησεν *passim*
 ἠργάσατο 1245. εἰργάσατο add. 697*b*
 ἔγλυψα 1627 (carm.)
 ἔγραψεν (*in anaglypho*)
 ἀπὸ τῆς ἐν Τρῳάδι Ἀφροδίτης - ἐπόει 1255
 Λυσίππου ἔργον 1234. *τὸ π[οίημα] 5

XIV. CARMINA.

INDICES

XV. LITTERAE SINGVLARES NOTABILIORES.

Θ·Δ·	θεοῖς δαίμοσι 1390. 1623. 1959. 2056; cf. ind. VIII et XVII
Θ·Η·	θεοῖς ἥρωσι 1672; cf. ind. VIII et XVII
Θ·Κ·	θεοῖς καταχθονίοις passim; sic perscriptum 338. 350. 400. 407. 415. 611 et passim. θεοῖς καταχ. 272. θεοῖς καταγαιδίοις 381
Θ·Κ·Χ·	θεοῖς καταχθονίοις 337. 580. 1359. 1800. 1866. 1981
*ΘΚΔ	495
*ΘΚC	458
ΘΕ·ΚΑ·	θεοῖς καταχθονίοις 333. 1896
Κ·Θ·	καταχθονίοις θεοῖς 1349. 1687
Θ·Κ·Ι·	θεοῖς καταχθονίοις ἱερόν 441. 476
Θ·Χ·	θεοῖς χθονίοις 1375. 1449. 1586. 2093; cf. ind. VIII et XVII
Δ·Χ·	δαίμοσι χθονίοις 294
Θ·Μ·	θεοῖς Manibus 1893. add. 1681 a
Δ·Μ·	dis Manibus 850. 1433
ΔϵΜ	dois Manibus (?) 698
D·Θ·Κ·Μ·	dis θεοῖς καταχθονίοις Manibus praescriptum titulo bilingui 1983
D·M·(S·)	dis manibus (sacrum) praescriptum titulis Graecis 484. 1473. 1659. 1660. 1964 et saepius
Μ·	Manibus 2083
Ι·	Ἰουλία(?) 1527
ΙΧΘΥΣ	Ἰησοῦς Χριστὸς Θεοῦ υἱὸς Σωτήρ 238
Κ·	καί † 130. 238. 531. 535. 604
Κ·	κύρια † 537
Κ· vel ΚΑ·	καλανδῶν † 244. † 251. 1026 et passim
Κ̄·	κώμης 2558
Λ·	λίτρα 721. 757. 2417, s. 31
Λ·Θ·	Λευκίου θυγάτηρ
Λ·Μ·	λαμπροτάτη μητρόπολις 901
Μ· vel ΜΗ·	μηνί, μηνῶν, μῆνας 27. 51. † 188. † 245. 264. 326. 480. 496. † 629. 813 et passim
Μ̄	μηνῶν † add. 949 a. μηνί † add. 2310 a
Μ·Χ·	μνήμης (vel μνείας) χάριν 802; sic perscriptum passim. χάριν μνήμης 2436; vide ind. XVI s. v. μνεία, μνήμη
ΜΝΣ·ΧΡ·ΕΠΗΑ·	μνείας χάριν ἐποίησε 1776
ΟΥ·	οὐγγίαι 721
Ο̆	οὐγκίαι 2417 passim
Π.Π.	πατὴρ πατρίδος 402. 1050. 1051. 1058. 1061
ΠΛ·ΕΛ·	πλέον ἔλαττον † add. 2310 a
Π·	πόδες 352 I *s. 41
Π·	πόλις Ἀλαισίνων 352 passim
Π̄Ρ̄·	πραιτωρία 1661
ΠΡ·	πρύτανις(?) 423—430 passim
ΠΡ·ΧΩΡ·	πριμίσκριος χάρτης 650
Ρ̄	ἑκατοντάρχης(?) 1071
Τ̄Ε	τέρμων 352 passim
Τ·Κ·	ταῖς κ' (= die XX) † 158
Υ·	ὑπατείᾳ add. 2310 a. ὕπατος 956 B 31
Ῡ	ὑπατείᾳ 535. add. 949 a
Π̈	ὑπάτων 1062
Υ·Κ·	ὕπνῳ καταχθονίῳ(?) 1910
ΦΡ·	φρουμεντάριος 1071
Χ·	χάρτης 1661
Ψ·	ψήφισμα 757

notas insignibus et nominibus civium Heracleotarum praemissas in titulo n. 645 v. p. 174

---

litterae numeri pluralis significandi causa geminatae:

ΑΑΥΥΓΓ·	(δύο) Αὔγουστοι 444 (sed in eodem titulo ΣΕΒ., non ΣΕΒΒ)
ΣΕΒΒ·	(δύο) Σεβαστοί 63
ΥΠΠ·	(δυοῖν) ὑπάτοιν 1026

notae syllabariae similesque Christianae:

ΑΝΠ·	ἀνεπαύσατο 823
ΔΛΩ·	δούλῳ 158
ΘΣ·	θεός 158. 238
ΘΥ·	θεοῦ 64
ΘΩ·	θεῷ 151. 541
IC·XC·	Ἰησοῦς Χριστός 827
ΚΛ·	καλανδῶν 249 (nisi erat ΚΑ); cf. *Κ[L] Latine 237
ΚΝ·	κύριον 154. 629
ΚΩ·	κυρίῳ 947. 948. 950
ΧC·	Χριστός 148
ΧΥ·	Χριστοῦ 629
ΧΩ·	Χριστῷ 531
ΧΡΩ·	Χριστῷ 535

ΙΧΘΥΣ	Ἰησοῦς Χριστὸς Θεοῦ υἱὸς Σωτήρ 238
Ρ·Α·Ω·	loco monogrammatis Christi (?) 174

varia:

L	anno 701. 2421, 1
L	ἐτῶν 767. 1940. add. 1716 a
S	ἡμίσεια 721; cf. 2411, 1
✱	δηνάριος 830. 1452

numeri:

Ε	πεντακισχίλια 1451
|ΚΑ|	ἔτη κα' 50

annorum numeri Latini in titulis Graecis 338. 409. 481. 485. 1317
δέκα καὶ ἕν 1429 a. δέκα μηνὸς † 62
δέκα τριῶν 1337
δεκαπέντε † 551. 1018 (carm.)
[δ]εκοκτώ 1648 (carm.)

XVI. VOCABVLA NOTABILIORA[1]).

[1]) Omisi fere quae ad poetarum genus dicendi pertinent, item formas dialecticas.

XVII. NOTABILIA VARIA.

acclamationes et sententiae aliae:

acclamationes et sententiae Christianae:

XVIII. NVMERI CORPORIS INSCRIPTIONVM GRAECARVM CVM HVIVS SYLLOGAE NVMERIS COMPARATI.

CIG	huius sylloge	CIG	huius syllogae	CIG	huius syllogae	CIG	huius syllogae	CIG	huius syllogae
229. 230	1097. 1098	5393	21	5449	2393, 319	add.5456 b^{52}	2393, 373	5492 b^{3}	2393, 183
3347	2091	5394	5*	5450	2393, 363	5456 b^{53}	2393, 382	5492 b^{4}	2393, 187
4496	2392	5395	23	5451	2393, 324	5456 b^{54}	2393, 400	5492 b^{5}	2393, 191
4683 *b*	1005	5396	484	5452	2393, 390	5456 b^{55}	2393, 410	5492 b^{6}	2393, 432
5367	7	5397	25	5453	2393, 403	5456 b^{56}	2393, 477	5492 b^{7}	2393, 444
5368	2	5398	28	5454	2393, 418	5456 b^{56} *	2393, 493	5492 b^{8}	2393, 436
5369	3	5399	29	5455	2393, 430	5456 b^{57}	2393, 565	5492 b^{9}	2393, 375
5369 *b*	11	5400	30	5456	2393, 435	5456 b^{58}	2393, 611	5492 b^{10}	2393, 356
5370	8	5401	31	add.5456 b^{1}	2393, 44	5456 b^{59}	2393, 527	5492 b^{11}	2393, 393
5371	4	5402	34	5456 b^{2}	2393, 118	5456 b^{60}	2393, 229	5492 b^{12}	2393, 448
5372	9	5402 *b*	48	5456 b^{3}	2393, 17	5456 b^{61}	2393, 48	5493	273
5373	10	5403	40	5456 b^{4}	2393, 55	5456 b^{62}	2393, 109	5494	274
5374	15	5404	42	5456 b^{5}	2393, 32	5456 b^{63}	2406, 9	5495	277
5375	2393, 22	5405	43	5456 b^{6}	2393, 36	5456 b^{64}	2393, 195	5496	279
5376	2393, 33	5406	44	5456 b^{7}	2393, 37	• 5457	*cf.* 2393, 609.	5497	2393, 162
5377	2393, 501	5407	38	5456 b^{8}	2393, 104		2399, 3	5497 *b*	2393, 110
5377 *b*	2393, 64	5408	14	5456 b^{9}	2393, 116	5458	227	5498	284
5377 *c*	2393, 62	5409	46	5456 b^{10}	2393, 128	5459	222	5499	281
5377 *d*	2393, 14	5410	47	5456 b^{11}	2393, 38	5460	221	5500	286
5377 *e*	2393, 109	5411	50	5456 b^{12}	2393, 112	5461	223	5501	282
5378	2393, 163	5412	45	5456 b^{13}	2393, 196	5462	225	5502	2393, 12
5379	2393, 190	5413	53	5456 b^{14}	2393, 201	5463	220	5503	2393, 31
5379 *b*	2393, 195	5414	49	5456 b^{15}	2393, 199	5464	233	5503 *b*	*vide* praef.
5379 *c*	2393, 194	5415	55	5456 b^{16}	2393, 226	5465	235	5504	2393, 42
5380	2393, 242	5416	35	5456 b^{17}	2393, 223	5465 *b*	202	5505	2393, 1
5380 *b*	2393, 253	5417	104	5456 b^{18}	2393, 234	5466	240	5506	2393, 71
5380 *c*	2393, 252	5418	6	5456 b^{19}	2393, 228	5467	241	5507	2393, 79
5380 *d*	2393, 261	5419	57	5456 b^{20}	2393, 276	5468	2407, 16. 18. 19	5508	2393, 61
5380 *e*	2393, 244	5420	60	5456 b^{21}	2393, 296	5468 *b*	2395, 2. 4. 5	5508 *b*	2393, 101
5380 *f*	2393, 300	5421	174	5456 b^{22}	2393, 428	5469	1955	5509	2393, 132
5381	2393, 316	5422	58	5456 b^{23}	2393, 412	5470	54	5510	2393, 152
5381 *b*	2393, 327	5423	124	5456 b^{24}	2393, 417	5471	254	5511	2393, 155
5381 *c*	2393, 343	5423 *b*	19	5456 b^{25}	2393, 449	5472	2393, 18	5512	2393, 166
5382	2393, 379	5424	208	5456 b^{26}	2393, 467	5473	2393, 459	5513	2393, 33
5382 *b*	2393, 380	5425	209	5456 b^{27}	2393, 474	5474	2412, 3	5514	2393, 139
5382 *c*	2393, 394. 396	5426	211	5456 b^{28}	2393, 328	5475	256	5515	2393, 463
5382 *d*	2393, 419	5427	212	5456 b^{29}	2393, 231	5476	257	5516	2393, 303
5383	2393, 439	5428	210	5456 b^{30}	2393, 353	5477	2393, 20	5516 *b*	2393, 671
5384	2393, 463	5429	213	5456 b^{31}	2393, 414	5478	2393, 114	5517	2393, 328
5384 *b*	2393, 478	5430	217	5456 b^{32}	2393, 545	5479	2393, 126	5518	2393, 334
5385	2393, 481	5431	204	5456 b^{33}	*vide* praef.	5480	2393, 136	5519	2393, 330. 339
5385 *b*	2393, 486	5432	205	5456 b^{34}	2393, 322	5481	2393, 49	5520	2393, 336
5385 *c*	2393, 491	5433	206	5456 b^{35}	2393, 32	5482	2393, 253	5521	2393, 323
5385 *d*	2393, 509	5434	207	5456 b^{36}	2393, 117	5483	2393, 232	5522	2393, 341
5386	2393, 14	5435	228	5456 b^{37}	2393, 123	5483 *b*	2393, 356	5523	2393, 343
5387	2393, 58	5435 *b*	2406, 105	5456 b^{38}	2393, 131	5484	2393, 390	5524	2393, 346
5388	2393, 68	5436	2393, 77	5456 b^{39}	2393, 140	5485	2393, 360	5525	2393, 40. 41
5389	2399, 1	5437	2393, 85	5456 b^{40}	2393, 166	5486	2393, 389	5525 *b*	2393, 334
5390	2405, 9	5438	2393, 91	5456 b^{41}	2393, 210	5487	2393, 419	5526	2393, 383
5390 *b*	2393, 262. 322.	5439	2393, 201	5456 b^{42}	2393, 220	5488	2393, 481	5527	2393, 386
	344	5440	2393, 244	5456 b^{43}	2393, 270	5489	2393, 487	5528	2393, 490
5391	2393, 455	5441	2393, 254	5456 b^{44}	2393, 303	5490	2393, 610	5529	2393, 462
5391 *b*	2393, 466	5442	2393, 263	5456 b^{45}	2393, 335	5490 *b*	2393, 348	5530	2393, 466
5392	2393, 299	5443	2393, 266	5456 b^{46}	2393, 594	add.5490 *c*	2393, 3. 7	5531	2393, 467
5392 *b* ·	2393, 563	5444	2393, 279	5456 b^{47}	2393, 355	5491	952	5532	2393, 410
5392 *c*	2393, 23. 493.	5445	2393, 290	5456 b^{48}	2393, 319	add.5491 *b*	954	5532 *b*	2393, 451
	521. 593	5446	2393, 333	5456 b^{49}	2393, 640	5492	*abieci pictam*	5533	2393, 456
5392 *d*	2393, 173. 334.	5447	2393, 350	5456 b^{50}	2393, 376	5492 b^{1}	2393, 24	5534	2393, 465
	347. 540	5448	2393, 334	5456 b^{51}	2393, 142	5492 b^{2}	2393, 188	5535	2393, 467

CIG	huius syllogae
5536	2393, 476
5537	2393, 479
5538	2393, 480
5539	2393, 366
5540	2393, 401
5541	2393, 332
5542	288
5543	287
5544	289
5545	291
5546	290
5547	292
5547 b	2393, 328
5547 c	2393, 362
5548	2393, 133. 314
5549	2399, 3
5550	293
5551	296
5552	306
5553	295
5554	297
5555	2393, 11
5556	2393, 153
5557	2393, 338
5557 b	2393, 367
5558	2393, 356
5559	2391, 360
5560	2393, 354
5561	2393, 315
5562	2393, 433
5563	2405, 34
5564	2411, 6
5565	2393, 450
5566	2393, 493
5567	2407, 16
5568	2406, 36
5569	2412, 23. 24
5570	2407, 3. 7. 8. 34
5571	*byzantina*
5572	452
5573	309
5574	300
5575	307
5576	312
5577	2393, 311
5577 b	2395, 6
5578	317
5579	318
5580	320
5581	323
5582	325
5583	324
5584	326
5585	337
5586	335
5587	331
5588	334
5589	342
5590	330
5591	*abieci pictam*
5591 b	2393, 96
5592	349
5593	351
5594	352
5595	353
5596	354
5597	356
5598	355
5599	357
5600	358
5601	2393, 348
5602	359
5603	361
5604	360
5605	363

CIG	huius syllogae
5606	362
5607	361
5608	367
5609	369
5610	371
5611	374
5612	373
5613	377
5613 b	375
5614	2394, 2
5615	401
5616	402
5617	412
5618	622
5619	2400, 14
5619 b	2393, 44
5619 c	2393, 117
5619 d	2393, 165
5619 e	2393, 213
5619 f	2393, 344
5619 g	2393, 353
5619 h	2393, 364
5619 i	2393, 410
5619 k	2393, 450
5619 l	2393, 440
5619 m	2393, 464
5620	*vide* praef.
5621	2407, 13
5622	2394, 1. 2
5623	2405, 14
5624	403
5625	404
5626	405
5627	407
5628	623
5629	411
5630	417
5631	414
5632	410
5633	415
5634	416
5635	413
5636	409
5637	418
5638	434
5639	436
5640	423
5640. 5641. 5642	422. 423. 424. 429. 430
5643	431
5644	435
5645	2393, 112
5646	2396, 1
5647	*barbara*
5648	2396, 2
5649	438
5649 b	439
5649 c	441
5649 d	451
5649 e	449
5649 f	450
5649 g	454
5649 h	453
5650	137*
5651	2406, 61
5652	448
5653	2393, 10. 13
5654	2393, 17
5654 b	2393, 46
5654 c	*vide* praef.
5655	2393, 63
5656	2393, 65
5657	2393, 137
5657 b	2393, 131
5658	2393, 130

CIG	huius syllogae
5659	2393, 150
5659 b	2393, 160
5659 c	2393, 155
5660	2393, 534
5661	2393, 171
5661 b	2393, 181
5661 c	2393, 196
5662	2393, 277
5662 b	2393, 303
5662 c	2393, 314
5663	2393, 316
5664	2393, 326
5664 b	2393, 423
5664 c	2393, 330
5665	2393, 337
5666	2393, 376
5667	2393, 464
5668	2393, 97
5669	2393, 435
5670	2393, 441
5671	2393, 442
5671 b	2393, 443
5672	2393, 494
5673	2393, 3
5673 b	2393, 462
5674	2393, 303
5675	2393, 311
5675 b	2393, 337
5675 c	2393, 361
5676	2393, 81
5676 b	2393, 331. 332
5676 c	2393, 336. 337
5677	2393, 366. 367
5678	2393, 365
5679	2394, 2
5680	2393, 462
5681	2406, 4
5682	2406, 57
5683	2405, 113
5684	2405, 44
5685	2405, 34
5686	2407, 10. 11
5687	2407, 20
5688	2412, 20
5689	2412, 23
5690	*barbara*
5691	2412, 75
5692	2412, 6
5693	*barbara*
5694	455
5695	485
5696	458
5697	460
5698	465
5699	466
5700	463
5701	467
5702	1529
5703	469
5703 b	471
5704	481
5705	472
5706	504
5707	494
5708	476
5709	495
5710	542
5711	1745
5712	497
5713	543
5714	490
5715	489
5716	1552
5716 b	473
5717	492

CIG	huius syllogae
5718	493
5719	496
5720	545
5721	805
5722	497
5723	529
5724	499
5725	500
5726	501
5727	502
5728	503
5729	506
5730	464
5731	510
5732	457. 459. 474. 509. 522
5733	518
5734	573
5735	12*
5736	569
5737	568
5738	567
5739	570
5740	571
5741	572
5742	574
5742 b	585
5743	2407, 12
5744	588
5745	2393, 464
5746	508
5747	2*
5748	2407, 1-5
5748 b	2393, 241
5748 c	2393, 316
5748 d	2393, 423
5748 e	2393, 135. 344. 361
5749	761
5749 b	756
5749 c	338
5750	2393, 346
5751	2393 *variis numeris ad ordinem litterarum*
5752	953
5753	600
5754	601
5755	2406, 22
5756	*abieci pictum*
5757	387
5758	385
5759	607
5760	32*
5761	614
5762	615
5763	617
5763 b	621
5764	2400, 15
5765	2400, 11
5766	624
5767	625
5768	626
5769	630
5769 b	632
5770	*abieci pictum*
5771	618
5771 b	633
5772	638
5773	644
5774. 5775	645
5776	*barbara*
5776 b	646
5777	654
5778	665

CIG	huius syllogae
5778 b	631
5778 c	658. 660. 661
5779	2406, 2
5780	*barbara*
5781	685
5782	*barbara*
5783	674
5783 b	677
5783 c	680
5783 d	675
5784	*peregrina*
5785	759
5786	715
5787	723
5788	721
5789	742
5790	716
5790 b	717
5791	714
5792	720
5793	719
5794	873
5795	727
5796	745
5797	741
5798	744
5799	add. 756 a
5800	750
5801	730
5802	734
5802 b	728
5803	732
5804	747
5805	748
5806	746
5807	754
5808	725
5809	729
5810	749
5811	753
5812	726
5813	736
5814	64*
5815	763
5816	769
5817	770
5818	783
5819	793
5820	803
5820 b	1951
5821	809
5822	858
5823	815
5824	818
5824 b	819
5825	765
5825 b	*abieci e Graecia advectum*
5825 c	771
5826	772
5826 b (5810)	779
5826 c (5825)	765
5827	848
5827 b	856
5827 c	774
5828	775
5828 b	776
5829	778
5830	841
5831	780
5831 b	781
5832	782
5833	814
5834	785
5835	788

CIG	huius sylloges	CIG	huius sylloges	CIG	huius sylloges	CIG	huius sylloges	CIG	huius sylloges
5835 *b*	789	5880	986	5954	92*	6016 *c*	2386	6088	1185
5836	758	5881	987	5955	975	6017	1128	6089	1185, *cf.* add.
5837	792	5882	988	5956	889	6018	1129	6090	1187
5837 *b*	794	5883	1036	5957	979	6018 *b*	*abieci peregrinam*	6091	233*
5838	760	5884	1062	5958	977	6019	1130	6092	1188
5839	798	5885	1051	5959	974	6020	1296	6093	1350
5840	779	5886	1053	5960	102*	6021	add. 1131 *a*, *cf.* 150*	6094	1189
5841	1532	5887	124*	5961	116*	6022	1131	6095	1190
5842	791	5888	1052	5962	113*	6023	1133	6096	1191
5842 *b*	797	5889	918	5963	1090	6024	1134	6097	1192
5843	757	5890	976	5964	1013	6025	1135	6098	*vide* praef.*
5844	1961	5891	1058	5965	1978	6026	156*	6099	1193
5844 *b*	*abieci Atticam*	5892	926	5966	959	6027	1136	6100	1194
5844 *c*	806	5893	1063	5967	1123	6028	159*	6101	1195
5845	808	5894	1077	5968	94*	6029	1139. 1137	6102	243*
5846	810	5895	1072	5969	111*	6030	1140	6103	1196
5846 *b*	811	5896	1078	5970	110*	6031	1141	6103 *b*	1198
5847	812	5897	123*	5971	120*	6032	1142	6103 *c*	1200
5848	901	5898	1084	5972	973	6033	1143	6104	1203
5849	813	5899	1268	5972 *b*	1012	6034	1144	6105	1204
5850	824	5900	1085	5973	917	6035	1145	6106	253*
5851	816	5901	*abieci peregrinam*	5973 *b*	1120	6036	707	6107	*vide* praef.
5851 *b* (6562)	1488	5902	1087	5973 *c*	1015	6037	1147	6108	1206
5852	829	5903	*vide* praef.	5973 *d*	1300	6038	1146	6109	1208
5853	830	5904	1071	5974	967	6039	180*	6110	1209
5854	832	5905	1423	5975	968	6040	1148	6111	1210
5854 *b*	842	5906	1054	5976	89*	6041	1149, 1	6112	1211
5854 *c*	839	5907	1055	5977	1125	6042	708	6113	260*
5854 *d*	838	5908	1109	add. 5977	2260	6043, 6044	1150	6113 *b*	1213
5854 *e*	849	5909	1105	5978	90*	6045	709	6114	1217
5854 *f*	851	5910	1107	5979	87*	6046	1151	6115	1214
5855	*abieci peregrinam*	5911	1110	5980	966	6047	1152	6116	1216
5856	66*	5912	1104	5981	122*	6048	1153	6117	1149, 4
5857	878	5913	1102	5982	118*	6049	1154	6118	1149, 3
5858	861	5914	1103	5983	117*	6050	1155	6119	1220
5858 *b*	872	5915	1112	5984	1293	6051	190*	6120	271*
5859	860	5916	1113. 1115	5984 *b*	1004	6052	1207	6121	*aliena*
5860	870	5917	127*	5985	904	6053	191*	6122	272*
5860 *b*	868	5918	1113	5986	100*	6054	710	6123	1222
5860 *c* (6290)	2010	5919	1111	5987	101*	6055	1157	6124	1305
5861	894	5920	1099	5988	1001	6056	1159	6124 *b*	*abieci pictam*
5862	713	5921	1092	5989	1000	6057	1162	6125	1284
5863	711	5922	1093	5990	77*	6058	199*	6126	1285
5864	800	5923	1109	5991	957	6059	1163	6127	1287
5865	702	5924	1106	5992	*peregrina*	6059 *b*	673	6128	1289
5866	*abieci pictam*	5925	1100	5992 *b*	97*	6060	200*	6129	1292
5866 *b*	703	5926	128*	5993	1025	6061	*vide* praef.*	6129 *b*	1290
5866 *c*	701	5927	2414, 10. 24. 40	5994	1029	6062	add. 1163 *a*	6130	1291
5867	700	5928	2414, 3	5995	145*	6063	1164	6131	1295
5868	699	5929	995	5996	1030	6064	1165	6131 *b*	1302
5869	722	5930	1118	5997	915	6065	1162	6131 *c*	1306
5870	698	5931	982	5998	1127	6066	1168	6132	1226
5870 *b*	898	5932	96*	5999	1023	6067	1169	6133	1227
5871	897	5933	983	6000	914	6068	212*	6134	1228
5871 *b*	900	5934	112*	6001	919	6069	1170	6135	1233
5872	902	5935	115*	6002	1026	6070	1171	6136	1234
5873	899	5936	992	6002 *b*	1031	6071	214*	6137	712
5874	52*	5937	984	6002 *c*	2413, 3	6072	218*	6138	132*
5875	add. 1146*a*	5938	76*	6003	103*	6073	1174	6139	368*
5875*a*[1]	687	5939	957	6004	104*	6074	221*	6140	1237
5875*a*[2]	688	5940	82*	6005	1006	6075	1175	6141	135*
5875 *b*	70*	5941	963	6006	74*	6076	1177	6142	1238
5875 *c*	887	5942	1124	6007	961	6077	1178	6143	138*
5875 *d*	885	5943	83*	6008	98*	6078	1179	6144	1278
5875 *e*	71*	5944	2405, 6	6009	99*	6079	1180	6145	142*
5875 *f*	692	5945	2405, 5	6010	999	6080	224*	6145 *b*	1239
5875 *g*	903	5946	84*	6011	996	6081	223*	6146	140*
5876	882	5947	119*	6012	998	6082	225*	6147	141*
5877	689	5948	1008	6012 *b*	1018	6083	1183	6148	1259
5877 *b*	61*	5949	121*	6012 *c*	1020	6084	1184	6149	1241
5877 *c*	106*	5950	1017	6013	114*	6085	1182	6150	1242
5877 *d*	72*	5951	1119	6014	85*	6086	228*	6151	1243
5878	73*	5952	980	6015	971	6087	1186	6152	1244
5879	951	5953	978	6016	1040			6153	1245
				6016 *b*	2004			6154	1246

CIG	huius syllogae
6155	1249 *a*
6156	1249 *b*
6157	143*
6158	1247
6159	1248
6160	1252
6161	141*
6161 *b*	1253
6162	*abieci peregrinam*
6163	1254
6164	146*
6165	1255
6166	1251
6167	1256
6168	1260
6169	1261
6170	1262
6171	145*
6172	1263
6173	add. 926 *a*
6174	1264
6175	1265
6176	1272
6177	1277
6178	*abieci peregrinam*
6179	1307
6180	1308
6181	966
6182	1310
6182 *b*	*abieci peregrinam*
6182 *c*	1073
6183	2420, 1
6184	1391
6185	1392
6186	1011
6187	1033
6188	279*
6189	1329
6189 *b*	1451
6190	*abieci Latinam*
6190 *b*	895
6191	1034
6192	1215
6193	*abieci byzantinam*
6194	1057
6195	930
6196	1315
6197	1750
6198	1322
6199	2241
6200	1362
6201	2040
6202	1366
6203	1363
6204	1448
6205	1386
6206	1449
6207	1409
6208	1424
6209	1432
6210	1320
6211	1440
6212	1436
6213	1493
6214	1495
6215	2242
6216	1500
6217	1505
6218	1512
6219	1517
6220	1518

CIG	huius syllogae
6221	1520
6221 *b*	1539
6222	1549
6223	1550
6223 *b*	1560
6224	1565
6225	1571
6226	1595
6227	1754
6228	1601
6229	1612
6230	1615
6231	1618
6232	1075
6233	1627
6234	1628
6235	1356
6236	1637
6237	1639
6238	1642
6239	1648
6240	1663
6241	1721
6241 *b*	1729
6242	2043
6243	1683
6244	2258
6245	1747
6246	1074
6247	1796
6248	1787
6249	1792
6250	1815
6250 *b*	933
6251	1502
6252	1831
6253	1835
6254	1839
6255	1780
6256	1842
6257	1851
6258	1853
6259	1858
6260	1857
6261	1912
6262	1863
6263	1866
6264	1868
6265	1873
6266	1883
6267	1890
6268	1892
6269	1930
6270, 6271	1934
6272	1301
6273	1935
6274	1474
6275	1950
6276	1957
6277	1970
6278	1971
6279	1973
6280	1389
6281	1437
6282	1977
6283	1976
6284	1794
6285	1983
6286	1990
6287	2000
6288	2001
6289	2005
6290	2010
6291	1537
6291 *b*	2037

CIG	huius syllogae
6292	2064
6293	2067
6294	2069
6295	2100
6296	1722
6297	2104
6298	1746
6299	1915
6300	2111
6301	2117
6302	2125
6303	2126
6304	1522
6305	2124
6306	2135
6307	943
6308	2136
6309	2131
6309 *b*	2068
6310	2128
6311	1605
6312	1514
6313	*abieci christianam*
6314	2133
6315	2175
6316 (6318)	1728
6317	2148
6318	*vide ad* 6316
6319	2251
6320	2150
6321	2288
6322	2174
6323	2173
6323 *b*	2172
6324	1921
6324 *b*	2014
6324 *c*	1418
6325	1972
6326	1319
6327	1534
6328	1913
6329	1838
6330	add. 2388 *a*
6331	1952
6331 *b*	1817
6332	1360
6332 *b*	1893
6333	890
6334	2079
6335	2179
6336	1368
6336 *b*	1783
6337	*abieci iudaicam*
6338	1379
6339	1828
6340	*abieci peregrinam*
6341	1413
6342	1416
6342 *b*	1674
6343	2026
6344	1456
6345	1426
6346	1429
6347	1428
6348	1438
6349	1439
6350	1823
6351	1491
6352	1871
6353	2105
6354	1503
6355	1507

CIG	huius syllogae
6356	2058
6357	1513
6358	add. 694 *a*
6359	1525
6360	297*
6361	2381
6362	2033
6363	295*
6364	1536
6365	1540
6366	1541
6367	1544
6368	1553
6369	1361
6370	2262
6371	1554
6372	1547
6373	1458
6374	1791
6375	1564
6376	1566
6377	1575
6378	303*
6379	1579
6380	1583
6381	1584
6382	1585
3383	1586
6384	1587
6385	1530
6386	1597
6387	1598
6388	1523
6389	1605
6390	*abieci peregrinam*
6391	301*
6392	1613
6393, 6394	1617
6395	1620
6396	1778
6397	1625
6398	1626
6399	1533
6400	1827
6401	1632
6402	2113
6403	*abieci christianam*
6404	1634
6405	1635
6406	277*
6407	2060
6408	*abieci christianam*
6409	1646
6410	1559
6411	*abieci christianam*
6412 (9741)	1651
6413	1649
6414	1653
6415	1945
6416	1661
6417	1568
6418	1664
6419	1666
6420	1665
6421	1417
6421 *b*	336*
6422	1896
6423	1724
6424	939
6425	1726
6426	1800

CIG	huius syllogae
6427	1730
6427 *b*	1739
6428	1779
6429	1768
6430	1798
6431	903
6432	1802
6433	1820
6434	1821
6435	1826
6436	1825
6437	1845
6438	1806
6439	1851
6440	1384
6441	1865
6441 *b*	1499
6442	1873
6443	1874
6444	304*
6445	1876
6446	1875
6447	*abieci iudaicam*
6448	1880
6449	1885
6450	1886
6451	1887
6452	1899
6453	1897
6454	1925
6455	1931
6456	1933
6457	*abieci christianam*
6458	1950
6459	2077
6460	1624
6461	129*
6462	1370
6463	1986
6464	1995
6465	333*
6466	2006
6467	1558
6468	*abieci peregrinam* [1]
6469	1940
6470	2022
6471	1431
6472	2097
6473	2023
6474	2024
6475	2035
6476	2015
6477	*abieci christianam*
6478	2047
6479	2011
6480	338*
6481	2070
6482	1593
6483	2057
6484	2074
6485	1316
6486	2103
6487	1949
6488	2113

[1] Sed videtur haec eadem esse cum n. 2183, ubi vide varietatem lectionis; quod si verum, Cyriaci aetate lapis non [illegible], sed Anconae fuit.

CIG	huius syllogae	CIG	huius syllogae	CIG	huius syllogae	CIG	huius syllogae	CIG	huius syllogae
6489	2119	6553	1465	6621	1854	6688. 6689	334 *	6758	*abieci peregrinam*
6490	345 *	6553 b	1491	6622	1859	6690	2250	6759	2305
6491	1373	6554	1468	6623	1882	6691	1557	6760	*abieci Latinam*
6492	1381	6555	1469	6624	1888	6692	339 *	6761	355 *
6493	1408	6556	1445	6625	1901	6693	324 *	6762	2294
6494	1442	6557	1470	6626	1906	6694	2057	6763	2278
6495. 6496	*abieci christianas*	6558	2093	6627	911	6695	1694	6764	357 *
6497	1510	6559	1472	6628	1918	6696	289 *	6765. 6766	358 *, 359 *
6498	332 *	6560	1471	6629	1912	6697	2254	6767	2456
6499	2084	6561	1771	6630	1913	6698	281 *	6768	2437
6500	1719	6562	1458	6631	1927	6699	1485	6769	2436
6501	1353	6563	1351	6632	1928	6700	2272	6770	2452
6502	1744	6564	1476	6633	1941	6701	2018	6771	2433
6503	1723	6565	1477	6634	1947	6702	2114	6772	2440
6504	1736	6566	1775	6635	1959	6703	1756	6773	2458
6505	1057	6567	1478	6636	1987	6704	347 *	6774	936
6506	1786	6568	1490	6637	1993	6705	2188	6775	2460
6507	1797	6569	291 *	6637 b	1355	6706	2189	6776	2426
6508	1489	6570	1481	6638	2043	6707	2090	6777	2427
6509	1811	6571	1571	6639	2077	6708	1401	6778	2432
6510	1818	6572	2278	6640	2031	6709	1492	6779	2469
6510 b	1570	6573	311 *	6641	*abieci christianam*	6710	1349	6780	2483
6511	1829	6574	1670	6642	2089	6711	2042	6781	363 *
6512	1372	6575	1672	6643	1926	6712	1369	6782	2477, 14
6513	1496	6576	1696	6644	2081	6713	1655	6783	2489
6514	1841	6577	1697	6645	[illegible]	6714	1952	6784	2519
6514 b	1773	6578	1698	6645 b	2094	6715	1397	6785	2496
6515	1920	6579	1344	6646	2082	6716	1608	6786	2495
6516	2121	6580	1525	6647	2095	6717	1705	6787	2497 b
6517 (5844)	1961	6581	1679	6648	2086	6718	1473	6788	2497 a. 2498. 2499. 2503
6518	1965	6582	1661	6649	2085	6719	1959	6789	2508
6519	1748	6583	1501	6650	2098	6720	2192	6790	2578, 1
6520	1966	6584	1684	6651	2088	6721. 6722	*abieci christianas*	6791	2521
6521	1328	6585	1685	6652	2099	6723 (6732)	1720	6792	2533
6522	1922	6586	1704	6653	2117	6724	1777	6793	2530
6522 b	1979	6587	[illegible] *	6654	208 *	6725	2170	6794	2531
6523	1809	6588	1700	6655	278 *	6726	1958	6795	2527
6523 b	1397	6589	307 *	6656	1673	6727	2182	6796	2528
6524	1993	6590	1691	6656 b	281 *	6728	1081	6796 b	2526
6525	2063	6591	1693	6657	1410	6729. 6730	*abieci christianas*	6797	2524
6525 b	1905	6592	310 *	6658	1430	6731	2184	6798	370 *
6526	2107	6593	312 *	6659	1434	6732	1720	6799	385 *
6527	1357	6593 b	1714	6659 b	287 *	6733	2199	6800	2556
6528	1359	6594	315 *	6659 c	288 *	6734	2201	6801	384 *
6529	1345	6595	1717	6660	1511	6735	1937	6802	1147 adn.
6530	1332	6596	313 *	6661	1502	6736	1715	6803	2539
6531	1333	6597	1718	6662	275 *	6737	2282	6804	374 *
6532	1335	6598	1732	6663	1577	6738	2283	6805	2541
6533	1338	6599	1716	6664	1626	6739	1513	6806	2554
6534	1348	6600 (= 6396)	1775	6665	241 *	6740	1622	6807	2553
6535	1344	6601	1767	6666	1040	6741	2065	6808	2567
6535 b	1334	6601 b	1770	6667	250 *	6742	1629	6809	2566
6536	1352	6602	1772	6668	1525	6743	1582	6810	2564
6537	1354	6603	1774	6669	295 *	6744	1865	6826 b	1078 adn.
6537 b	1355	6604	1751	6670	1632	6745	1201	6834	108 *
6538	2504	6605	1684	6671	311 *	6746	1383	6845 b	2383
6539	1404	6606	317 *	6672	316 *	6747	2117	6848	130 *
6540	[illegible] *	6607	1759	6673	1781	6747 b	1664	6854 b	2274
6541	1402	6608	320 *	6674	1731	6748	[illegible] *	6854 c	756
6542	[illegible]	6609	318 *	6675	321 *	6749	2499, c	6854 d	131 *
6543	1406	6610	1761	6676	294 *	6750	2142	6854 f	1294
6544	1401	6611	1766	6677	276 *	6751	*abieci peregrinam*	6855 b	2536
6545	1444	6612	321 *	6678	1865	6752	2342	6855 d	1297
6546	1447	6613	1784	6679	326 *	6753	*abieci peregrinam*	6856	1374
6546 b	2247	6614	1785	6680	1919	6754	2309	6857	1089
6547	1483	6615	1787	6681	1769	6755	2307	6860 b	2461
6548	1454	6616	1844	6682	325 *	6756	*abieci peregrinum*	6867	1318
6548 b	1455	6616 b	1882	6683	255 *	6757	2308	6875	764
6549	[illegible]	6616 c	1856	6684	319 *			6878	766
6550	292 *	6616 d	1866	6685	1950				
6550 b	293 *	6617	1837	6686	314 *				
6551	1461	6618	1888	6687	295 *				
6552	1463	6619	1846	6687 b	1994				
		6620	1856						

CIG	huius sylloges
6899	598, *cf.* add.
6919	2468
6938	1630
6954	2467
6959	2545
6980	806
6982	2048
7021	2008
7043*b*	2413, 1
8515	2413, 2
8520	add. 65*a**
8521	2419, 7
8522	2411, 1
8523*b*	1022
8527	2408, 4
8528*b*	2413, 3
8529*b*	2407, 5
8530	2404, 5
8530*d*	2407, 3. 5. 7. 12
8543	2417, 21
8544	2417, 9
8545	2417, 1
8545*b*	2417, 2
8546	2417, 8
8547	2417, 22
8548	2417, 23
8549	2417, 26
8550. 8551	2417, 7. 17
8552	2417, 11
8553	2417, 19
8554	2417, 10
8555	2417, 13. 15
8556	2411, 9
8563	2412, 3
8564	2412, 32
8565	2412, 31
8566	2412, 6
8572	2412, 39
8573	2412, 30
8579	2414, 11
8580	2414, 29
8581	2414, 33
8582	2414, 36
8583	2414, 35

CIG	huius sylloges
8584	2414, 31
8585	2414, 17
8586	2414, 1
8587	2414, 4. 5
8588	2414, 13
8589	2414, 28
8590	2414, 16
8591	2414, 12
8592	2414, 22
8593	2414, 3
8594	2414, 55
8595	2414, 40. 31
8596	2414, 56
8597	2414, 20
8598	2414, 21
8599—8603	2414, 23 sqq.
8604	2414, 133
8605	2419, 6
8606	697
9450	603
9451	604
9452	140
9453	146
9454	124
9455	72
9456	63. 76. 84. 131. 133. 182. 183. 186
9458	70. 93. 128. 129
9459	109
9460	119
9461	152
9462	143
9463	165
9464	155
9465	115
9466	166
9467	161
9468	102
9469	113
9470	239
9471	237
9472	236
9473	235

CIG	huius sylloges
9474	531
9475	525
9476	524
9477	527
9478	535
9479	549
9480	523
9481	550
9482	532
9483	544
9484	548
9485	551
9486	*vide praef.*
9487	541
9488	540
9489	539
9490	546
9491	526
9492	530
9493	537
9494	536
9495	557
9496	528
9497	530
9498	555
9499	556
9500	558
9501	547
9502	533
9503	562
9504	563
9505	561
9506	470
9507	515
9508	560
9509	559
9510	566
9511	565
9512	508
9513	554
9514	564
9515	447
9516	246
9517	250
9518	244

CIG	huius sylloges
9519	245
9520	249
9521	251
9522	253
9523	252
9524	112
9525	184
9525 *b*	179
9526	150
9527	123
9528	175
9529	248
9530	243
9531	247
9532	599
9533	189
9534	164
9535 } 9536 }	*abieci byzantinas*
9537	348
9538—40	*abieci byzantinas*
9541	628
9542	823
9557	1486
9564	1528
9568	1682
9592	1467
9597	2108
9615	2072
9668	1596
9689	1588
9701	1662
9711	1791
9728	1365
9741	1651
9777	1462
9810	1645
9851	1415
9852	2253
9853	2263
9854	*urbana christ.*
9855	2265

CIG	huius sylloges
9856	2269
9857	2270 *a*
9858	2268
9859 } 9860 }	2270
9861	*urbana christ.*
9862	2083
9863	2271
9864	*byzantina*
9865	*urbana christ.* 33*
9866	
9867	2252
9868	2253
9869 } 9870 }	*byzantinae*
9871	2290
9872	2296
9873	2293
9874	2295
9875	2306
9876	2314
9877	2359
9878	2300
9879	2358
9880	2356
9881	2349
9882	2354
9883	2357
9884 } 9885 }	*urbanae christ.*
9886	2402
9887	2491
9888	2534
9889	2535
9890	2525
9891	2559
9892	2560
9893	2555

Formis Academicis (G. Vogt).